

ਪੋਥੀ ਜਨਮ ਸਾਖੀ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਬਹੁਤ ਸੋਧ ਕਰ ਲਿਖੀ ਹੈ ਜੇੜ੍ਹੀ
ਪੋਥੀ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਹਜੂਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ
ਲਿਖਾਈ ਪੈੜੇ ਮੋਖੇ ਲਿਖੀ ਸੀ ਉਸ ਕਾ ਉਤਾਰ ਕੀਤਾ

ਮਤਬੈ ਅਫਤਾਬ ਪੰਜਾਬ ਲਾਹੌਰ ਮੇ
ਮਾਲਕ ਦੀਵਾਨ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਕੇ

ਅਧਕਾਰ ਸੇਂ ਛਾਪੀ ਗਈ
ਸੰਮਤ ੧੯੨੮ ਬਿਕ੍ਰਮੀ ਮੁਤਾਬਕ ੧੮੭੧

ੴ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਤਕਰਾ ਪੋਥੀ ਸ੍ਰੀ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ॥

ਪੰਨੇ ਸਾਖੀ	ਨਾਮ ਸਾਖੀ ਕਾ	ਪੰਨੇ	ਪੰਨੇ ਸਾਖੀ	ਨਾਮ ਸਾਖੀ ਕਾ	ਪੰਨੇ
੧	ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ	੧	੨੩	ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਤਿਨਾਮ ਕੀ ਪੌੜੀ	
੨	ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਜਨਮ ਕਥਾ	੫		ਕਹਿਕੇ ਵਰ ਦੀਆ ਬਾਬੇ ਕੋ	੯੪
੩	ਗੁਪਾਲ ਪਾਧੇ ਨਾਲ ਚਰਚਾ	੧੨	੨੪	ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਵੇਈ ਤੇ ਨਿਕਲੇ	੯੫
੪	ਮੁਲਾ ਪਾਸ ਪੜ੍ਹਨੇ ਬੈਠੇ	੨੩		ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਾ ਨਿਰਨਾ	੯੬
੫	ਕੁਲ ਪਰੋਹਤ ਸੇ ਜਨੇਊ ਪਾਵਣੇ	੨੯	੨੫	ਦੌਲਤ ਖਾਨੇ ਸੇ ਹਿਸਾਬ ਕੀਤਾ	੯੭
੬	ਗਾਇ ਮਹੀ ਚਰਾਵਣ ਗਏ	੩੨	੨੬	ਮੁਲਾਂ ਪੰਡਿਤ ਬਾਬੇ ਪੈ ਆਏ	੯੯
੭	ਬਿਰਛ ਕੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਠਹਰਨੇ	੩੫	੨੭	ਮਨਸੁਖ ਆਗਿਆ ਲੈਕੇ ਗਿਆ	
੮	ਸਰਪ ਕੇ ਛਾਂਵ ਕਰਨੇ ਕੀ	੩੬		ਮੁਲਾਂ ਨਬਾਬ ਪੈ ਫਰਿਆਦੀ	੧੦੧
੯	ਖੇਤੀ ਬੀਜਣੇ ਕੀ	੩੭	੨੮	ਨਬਾਬ ਨੇ ਮੁਲਾਂ ਭੇਜਿਆ	
੧੦	ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸੇ ਉਤਰ ਪ੍ਰਸਨ	੩੯	੨੯	ਨਬਾਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮਸੀਤੇ ਗਏ	੧੦੪
੧੧	ਵੈਦ ਹਕੀਮ ਸੇਂ ਸੰਬਾਦ	੪੨	੩੦	ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੇਬੇ ਦੇ ਘਰ ਗਏ	੧੦੬
੧੨	ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਕਰਨੇ ਕੀ ਸਾਧੂ	੪੬	੩੧	ਮੁਲਾਂ ਤੇ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਘਰ ਆਏ	੧੦੯
੧੩	ਜੈਰਾਮ ਪਲਤੇ ਨਾਲ	੫੩	੩੨	ਵੇਈ ਤੇ ਜਗਾਤੀਏ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੧੧
੧੪	ਏਕ ਅਤੀਤ ਕੀ ਕਥਾ	੫੬	੩੩	ਸੁਲਖਣੀ ਦਾ ਪੇਕੇ ਜਾਣਾ	੧੧੩
੧੫	ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਗਏ	੫੮	੩੪	ਬਾਬਾ ਜੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੋਂ ਚਲੇ	੧੧੪
੧੬	ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਲੀਆ ਬਾਬੇ	੬੦	੩੫	ਮਰਦਾਨਾ ਤਿਲਵੰਡੀਓਂ ਚਲਾ	੧੧੫
੧੭	ਕੁੜਮਾਈ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ	੬੭	੩੬	ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਖਰੀਦਨ ਚਲਾ	੧੬
੧੮	ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਬਾਬੇ ਕਾ	੭੪	੩੭	ਬਾਲਾ ਤੇ ਬਾਬੇ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੧੮
੧੯	ਹਟੀ ਤੇ ਬੈਠੇ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਸੇ	੮੪	੩੮	ਮਰਦਾਨਾ ਫਿਰੰਦਾ ਮਿਲੇ	੧੨੦
੨੦	ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਜੀ ਜਨਮੇ	੮੯	੩੯	ਫਿਰੰਦਾ ਰਬਾਬ ਦੇ ਗਿਆ	੧੨੧
੨੧	ਵੇਈ ਮੇ ਡੁਬਕੀ ਲਾਈ	੯੦	੪੦	ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇ ਪਾਸ ਗਿਆ	੧੨੩
੨੨	ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੋਟੇਰਾ ਭਰਕੇ		੪੧	ਬੇਬੇ (੨੦) ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਦਿਤੇ	੧੨੪
	ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਦਿਤਾ	੯੧	੪੨	ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਬੇ ਪੈ ਗਿਆ	੧੨੫

ਪੰਨੇ ਸਾਖੀ	ਨਾਮ ਸਾਖੀ ਕਾ	ਪੰਨੇ
੪੩	ਮਰਦਨਾ ਬਾਬਾ ਬੈਠੇ ਪੇਅਏ	੧੨੬
੪੪	ਬਾਬਾਜੀ ਏਮਨਾਵਾਦ ਗਏ	੧੨੭
੪੫	ਬਾਬਾਜੀ ਲਾਲੋਦੇ ਘਰ ਰਹੇ	੧੩੧
੪੬	ਮਲਕ ਭੁਗੋਂਦਾ ਨੇਉਂਦਾ	੧੩੨
੪੭	ਦੁਧ ਲਹੂ ਮਲਕਕੋ ਦਿਖਾਯਾ	੧੩੩
੪੮	ਭੁਗੋਦੇ ਪਠਾਣ ਜੋ ਮਿਲੇ	੧੩੪
੪੯	ਪਠਾਣ ਸੇਂ ਫਕੀਰ ਛਡਵਾਏ	੧੩੬
੫੦	ਤਿਲਵੰਡੀ ਥੋਂ ਬਾਲਾ ਆਇ	੧੩੭
੫੧	ਬਾਬਾ ਜੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਗਏ	੧੩੮
੫੨	ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਮਹਿਤਕਾ ਲੂ ਤੇ ਐਮਾ ਬੀਬੀ ਕੋ ਮਿਲੇ	੧੪੩
੫੩	ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਤੇ ਵਿਦਾ ਹੋਏ	੧੪੪
੫੪	ਰਾਵੀ ਨਦੀ ਤੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ	੧੪੫
੫੫	ਦੌਂਦੇ ਕਰੋੜੀਦਾ ਮਿਲਨਾ	੧੪੭
੫੬	ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕਰਤਾਰਪੁਰੇ ਆਏ	੧੪੮
੫੭	ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕੀਤਾ	੧੪੯
੫੮	ਰਾਮਤੀਰਥ ਪਰ ਪਹੁਚੇ	੧੫੦
੫੯	ਬ੍ਰਾਮਣ ਕੇ ਮਾਇਆ ਦਿਖਾਈ	੧੫੨
੬੦	ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਆਇ ਬੈਠੇ	੧੫੩
੬੧	ਬ੍ਰਮਚਾਰੀ ਆਇ ਮਿਲਾ	੧੫੪
੬੨	ਦੁਨੀਚੰਦ ਖਤਰੀ ਆਇਆ	੧੫੬
੬੩	ਬਾਬਾ ਜੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਗਏ	੧੫੮
੬੪	ਤਿਲਵੰਡੀ ਮੇਂ ਗਏ ਬਾਬਾਜੀ	੧੫੯
੬੫	ਮਰਦਾਨੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਰੋੜ੍ਹ ਦਿਤੇ	
੬੬	ਬਾਬੇਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਚਟੇ ਦਾਸੀ ਨੇ	੧੬੦
੬੭	ਅਚਰਜ ਲੋਹੌਰ ਮੇ ਦਿਖਾਯਾ	੧੬੧
੬੮	ਇਕ ਬਨਜਾਰੇ ਸੇ ਸੰਬਾਦ	੧੬੮
੬੯	ਆਰਤੀ ਸੋਹਿਲੇ ਕੇ ਪਰਥਾ	੧੭੦

ਪੰਨੇ ਸਾਖੀ	ਨਾਮ ਸਾਖੀ ਕਾ	ਪੰਨੇ
੭੦	ਭਰਥਰੀ ਮਿਲਿਆ	੧੭੭
੭੧	ਮਰਦਾਨੇ ਬਾਬੇ ਤੇ ਵਿਦਾ ਮੰਗੀ	੧੮੦
੭੨	ਕੌਡੇ ਕੋ ਮਰਦਾਨਾ ਮਿਲਾ	੧੮੨
੭੩	ਬਾਬੇ ਕੌਡੇ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕੀਤਾ	੧੮੪
੭੪	ਬਿਸੰਭਰਪੁਰ ਬਾਬਾ ਪਹੁਚਾ	੧੮੫
੭੫	ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਜਵਾਹਰੀ ਤੇ ਅਧਰਕਾ ਗੁਲਾਮ ਮਿਲਾ	੧੯੨
੭੬	ਬਿਸੀਹਰ ਦੇਸ ਗਏ ਬਾਬਾ	੧੯੩
੭੭	ਮਛੀ ਦੀ ਦੇਹ ਦਾ ਉਧਾਰ	੧੯੫
੭੮	ਕਲਹ ਤੇ ਨਾਰਦ ਮਿਲਿਆ	
੭੯	ਰਾਜਾ ਸੁਧਰ ਸੈਨ ਮਿਲਾ	੧੯੯
੮੦	ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਦੇ ਘਰ ਮਰਦਾਨਾ	੨੦੦
੮੧	ਝੰਡਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਨ ਸਿਖ ਹੋਏ	੨੦੯
੮੨	ਸਿਲੀਮਲਾਦੀਪ ਵਿਚੋਂ ਬ੍ਰਹਮਪੁਰ ਜਾਇਰਮੇਂ ਗਏ	੨੧੧
੮੩	ਰਾਜਾ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਸਿਖ ਹੂਆ	੨੧੪
੮੪	ਰਾਜਾ ਦੇਵਲੂਤ ਸਿਖ ਹੋਇਆ	੨੧੮
੮੫	ਬਨਮਾਨੂੰ ਤੀਖਨ ਸੈਨ ਸਿਖ ਹੂ	੨੨੦
੮੬	ਸੁਵਰਨਪੁਰ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ	੨੨੧
੮੭	ਸਿਧਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਹੋਇਆ	੨੨੩
੮੮	ਸਿਧ ਮਾਇਆ ਦਿਖਾਈ	੨੨੫
੮੯	ਕੈਲਾਪਤ ਭਰਥਰੀ ਕਾ ਮੇਲ	੨੨੬
੯੦	ਨਾਨਕ ਮਤੇ ਮੇਂ ਗਏ	੨੨੮
੯੧	ਖੂਹੇ ਤੇ ਦੁੱਧ ਦਿਵਾਇਆ	੨੨੯
੯੨	ਨਦੀ ਕਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਮੰਗਾਇਆ	੨੩੦
੯੩	ਸਿੱਧ ਲੁਕੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਲੱਭੇ	੨੩੧
੯੪	ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾਂ ਨਾ ਲੱਭਿਆ	੩੨
੯੫	ਗੋਰਖਨਾਥ ਕੇ ਕਲਜੁਗ ਕੇ ਲਛਨ	

ਪਨੇ ਸਾਖੀ	ਨਾਮ ਸਾਖੀਕਾ	ਪਨੇ	ਪਨੇ ਸਾਖੀ	ਨਾਮ ਸਾਖੀਕਾ	ਪਨੇ
੯੬	ਗੁਰਮੁਖਮਨਮੁਖਕੀਕਥਾ	੨੩੪	੧੧੫	ਸੂਰਜਚੰਦ ਤਾਰੇਨੀਵੇਦੇਖੇ	੨੬੪
੯੭	ਮਰਦਾਨੇਨੂੰਰਾਕਸਤੇਛੁਡਾ	੨੩੮	੧੧੬	ਮਰਦਾਨੇਦੇਂਪਿਛਲੇਜਨਮ	
੯੮	ਰਾਕਸਕਾ ਉਧਾਰਕੀਤਾ	੨੪੦		ਦੀ ਬਾਰਤਾ ਕਹੀਬਾਬੇਜੀਨੇ	੨੬੫
੯੯	ਸੁਅਰਨਪੁਰਕਾ ਰਾਜਾ ਕ		੧੧੭	ਸਿਰਧਾਰਪਰਬਤਤੇ ਗਏ	੨੬੬
	ਵਲਨੈਨ ਮਧੁਰਬੈਨਕਾਬੇਟਾ	੨੪੩	੧੧੮	ਊਨਾਪਰਬਤਪਰ ਗਏ	੨੬੭
੧੦੦	ਬਾਬੇਮਰਦਾਨੇਕਾ ਸੰਬਾਦ	੨੪੫	੧੧੯	ਸਿਧਾਨਾਲ ਗੋਸਟ	੨੬੮
੧੦੧	ਧਰਮਸਿੰਘਮਰਦਾਨੇਂਦੇਦੇ		੧੨੦	ਮਰਦਾਨੇਨੇ ਚੰਦਸੂਰਜਤੇ	
	ਬਾਬੇਜੀਦੇਪਾਸਆਏ	੨੪੬		ਤਾਰੇਨੀਵੇ ਦੇਖਕੇਪੁਛਾਕਿਤ	
੧੦੨	ਧਰਮਸਿੰਘਰਾਜੇਕਵਲ			ਨੀਕ ਦੂਰਹੈਨ ਬਾਬੇਜੀਸੇ	੨੬੯
	ਨੈਨਪਾਸ ਆਇਆ	੨੪੭	੧੨੧	ਗੁਰੂਜੀਨੂਨਾਪਰਵਤਪੇਗਏ	੨੭੦
੧੦੩	ਰਾਜਾਕਵਲਨੈਨ ਬਾਰਜੀ		੧੨੨	ਸਿਧਾਨਾਲਗੋਸਟਹੋਈ	੨੭੧
	ਫਾ ਸਿਖਹੂਆ ਆਇਕੇ	੨੪੯	੧੨੩	ਗੋਪੀਚੰਦਭਰਥਰੀਮਿਲੇ	੨੭੨
੧੦੪	ਬਾਬਾਜੀ ਮੱਕੇਕੋ ਚਲੇ	੨੫੧	੧੨੪	ਭਰਥਰੀਪਿਆਲਾਆਂਦਾ	੨੭੩
	ਬਾਬਾਜੀਮਕੇਪਹੁਚੇ	੨੫੨	੧੨੫	ਭੂਤਵੇਸਿਧਮਿਲਿਆ	੨੭੪
੧੦੫	ਮਕੇਮੇਗੋਸਟਹੋਈ	੨੫੩	੧੨੬	ਚਰਪਟਸ੍ਰੰਗਾਰਮਿਲਿਆ	੨੭੫
੧੦੬	ਬਾਬਾਜੀ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ		੧੨੭	ਮੀਨਾਪਰਬਤਪਰ ਗਏ	੨੭੬
	ਮਦੀਨੇਵਿਚਗਏ	੨੫੬	੧੨੮	ਸਿਧਮੰਡਲੀਸਿੰਘਰਨਾਥਤੇ	
੧੦੭	ਮਰਦਾਨਾ ਮਦੀਨੇਦੀਜਾਰ			ਬਾਬੇਜੀਦਾਮੇਲਾਹੋਇਆ	੨੭੭
	ਤ ਕਰਕੇ ਮੁੜਆਇਆ	੨੫੭	੧੨੯	ਮੀਨਾਪਰਬਤਪਰਜਾਇ	
੧੦੮	ਮੱਕੇਮਦੀਨੇਤੇ ਬਾਬਾਜੀ			ਕੇ ਸਿਧਮੰਗਲਨਾਥਮਿਲਾ	੨੭੯
੧੦੯	ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਮੇ ਆਇਕੇ	੨੫੮	੧੩੦	ਮੰਗਲਨਾਥਕਾ ਸੰਬਾਦ	੨
੧੧੦	ਬੇਬੇਜੀਨੂੰ ਮਿਲੇ	੨੫੯	੧੩੧	ਸੰਭੂਨਾਥ ਮਿਲਿਆ	੨੮੦
੧੧੧	ਸੁਅਰਨਪੁਰਤੇ ਸੁਮੇਰਕੋ		੧੩੨	ਸਿਧਾਨਾਲ ਸੰਬਾਦ	੨੮੧
	ਬਾਬਾਜੀ ਪਹੁੰਚੇ	੨੬੦	੧੩੩	ਸੰਭੂਨਾਥ ਮੰਗਲਨਾਥ	
੧੧੨	ਸੁਮੇਰਪਰਬਤਪਰ ਸਿਧਾਂ			ਗੋਪੀਚੰਦ ਸਿਧਮਿਲੇ	੨੮੨
	ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਹੋਇਆ	੨੬੧	੧੩੪	ਗੋਰਖਨਾਥਗੋਸਟਜਪਜੀ	
੧੧੩	ਸੁਮੇਰਥੀ ਹਿਮਾਲੇਗਏ	੨੬੨		ਕੀ ਹੋਈ ਬਾਬੇਜੀਕੀ	੨੮੩
੧੧੪	ਹਿਮਾਲੇਤੇ ਸਿਰਧਾਰਪੇਗਏ	੨੬੩	੧੩੫	ਸਿਧਾਨਾਲਚਰਚਾਹੋਈ	੨੮੪

ਪੰਨੇ ਸਾਖੀ	ਨਾਮ ਸਾਖੀਕਾ	ਪੰਨੇ
੧੩੬	ਸਿਧਾਂਨਾਲਚਰਚਾ	੨੮੫
੧੩੭	ਸੁਮੇਰਪਰਬਤਪਰਸਿਧਾ ਮਿਰਗਾਨੀ ਉਡ੍ਰਾਈਆ	੨੮੭
੧੩੮	ਬਾਬੇਕੌਸ ਸੇ ਸਭਉਤਾਰੀ ਸਿਧਾਂਨਾਲਚਰਚਾਹੋਈ	੨੯੦
੧੩੯	ਬਾਬਾਜੀਆਗੇਕੋਚਲੇ	੨੯੧
	ਚੁਰਾਸੀਸਿਧਾਕੇਨਾਮਕਹੇ	੨੯੨
੧੪੦	ਬਿਆਰ ਪਰਬਤਪੈਗਏ	੨੯੩
੧੪੧	ਦਤਾਤ੍ਰੇ ਸੁਤੇਕੋਜਗਾਇਆ	੨੯੪
੧੪੨	ਦਤਾਤ੍ਰੇਦ ਸੇ ਸੰਬਾਦਹੂਆ	
੧੪੩	ਕਾਗਭਸੁੰਡਸੇ ਚਰਚਾ	੨੯੬
੧੪੪	ਅਲਾਂਲਾ ਚੀਨਸੇਗੋਸਟ	੨੯੮
੧੪੫	ਧ੍ਰੂ ਭਗਤਜੀਕੇਮੰਡਲਮੇ	੨੯੯
੧੪੬	ਧ੍ਰੂਭਗਤਸੇਚਰਚਾਸਬਦ	੩੦੧
੧੪੭	ਗੁਰੂਜੀਸਚਖੰਡਗਏ	੩੦੩
੧੪੮	ਸਚਖੰਡਤੇਮੁੜਆਏ	੩੦੪
੧੪੯	ਕਲਕਾਪਰਬਤਤੇਸੀਲਾ ਪਰਬਤਪਰਆਇਬੈਠੇ	੩੦੫
੧੫੦	ਸੀਲਾਪਰਬਤੇਤੇਫਲਖਾਧੇ	੩੦੬
੧੫੧	ਔਹਾਰਪਰਬਤਤੇਆਏ	੩੦੭
੧੫੨	ਮੀਨਪਰਬਤਪਰਹਨੀਫ ਸਿਧਮਿਲਿਆ ਹੈ	੩੦੮
੧੫੩	ਧਿਰੱਨਪਰਬਤਪੈਸਿਧਿ ਮਿਲਿਆ	੩੦੯
੧੫੪	ਨਉਖੰਡਦੇਖਣੇਕੋਗਏ	੩੧੦
੧੫੫	ਜੰਬੂਦੀਪ ਭੁਰਥਖੰਡ	
੧੫੬	ਸਪਤਦੀਪਦੇਖਣਚਲੇ	੩੧੨
੧੫੭	ਪੁਸਪਕਦੀਪਕੋਚਲੇ	੩੧੪

ਪੰਨੇ ਸਾਖੀ	ਨਾਮ ਸਾਖੀਕਾ	ਪੰਨੇ
੧੫੮	ਸਪਤਦੀਪਕੋਦੇਖਕਰ ਸੇਤ ਬੰਦਰਾਮੇਸਰਕੋਚਲੇ	੩੧੫
੧੫੯	ਰਾਮੇਸਰਤੇਬੇਬੇਜੀਪਾਸ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਗਏ	੩੧੬
੧੬੦	ਪਾਲੀਦੇਬਾਲਕਦੀਸਾਖੀ	
੧੬੧	ਪਾਲੀਦਾਬਾਲਕਰਾਜਾ	੩੧੮
੧੬੨	ਨਾਮਦੇਪਰਥਾਇਸਾਖੀ	੩੧੯
੧੬੩	ਨਾਮਕੀ ਮਾਹਿਮਾਸਾਹ ਅਤੇਸਿਖਨੇਕਹੀਸੁਨੀ	੩੨੦
੧੬੪	ਨਾਮਕੇਪ੍ਰਤਾਪ ਸਚਖੰਡ ਸਤਸੰਗਮੇਪਹੁਚਾ	੩੨੪
੧੬੫	ਚੋਰਕੇਪਰਥਾਇ	੩੨੬
੧੬੬	ਇਕਾਸਿਖਕੇਪਰਥਾਇ	੩੩੦
੧੬੭	ਮਰਦਾਨੇਪਰਥਾਇਕੀ	੩੩੨
੧੬੮	ਇਕਗੁਬਿੰਦਲੋਕਨਾਲ	੩੩੫
੧੬੯	ਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭਕੀਕਥਾ	੩੪੧
੧੭੦	ਤ੍ਰਿਆਰਾਜਕੀ ਕਥਾ	੩੫੩
੧੭੧	ਜਿਮੀਦਾਰ ਭੂਮੀਏਕੀ	੩੫੮
੧੭੨	ਭੂਮੀਏਕੋਗੁਰੂਜੀਉਪਦੇ ਸਕੀਤਾ ਭੂਮੀਏਗਹਿਸਤਮੰਨਿ	੩੬੦
੧੭੩	ਭੂਮੀਏਕੀਰਾਜੇਕੀਰਾਣੀ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਸੰਗਤ ਅਗੇ	੩੬੩
੧੭੪	ਰਾਜਾਕੇਘਰ ਬੇਟਾਹੂਆ ਬਿਆਹਣੇਗਏ	੩੬੫
੧੬੫	ਕਲਜੁਗਮਿਲਿਆ	੩੬੬
੧੬੬	ਕਲਜੁਗ ਮਾਇਆਦਿ ਖਾਈ ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕੋ	੩੭੦
੧੬੭	ਇਕ ਬਾਦੀਨਾਲ ਸਾਖੀ	੩੭੩

੧੬੮	ਇਕਲੜਕੇਕੇਪਰਥਾਇ	੩੭੫
੧੬੯	ਕੀੜੀਕੇਪਰਥਾਇਸਾਖੀ	੩੭੬
੧੭੦	ਸ਼ੈਤੇਬਾਦੀਨਾਲਸੰਬਾਦ	੩੭੮
੧੭੧	ਮੀਏਮਿਠੇਨਾਲਸਾਖੀ	੩੭੯
	ਨਾਮਦੀਮਹਿਮਾਮਿਠੇਨਾਲ	
੧੭੨	ਧਨਾਸਰੀਦੇਸਮੈਗਏ	੩੮੫
੧੭੩	ਮੁਨਾਫਕਦੇਸਮੇਪਹੁਚੇ	੩੮੮
	ਰਾਜਾਰਾਣੀਸਿਖਹੋਏ	
੧੭੪	ਸੁਆਲਿਓਦੇਸਕੇਨਾਮਕਾ	੩੯੪
	ਉਪਦੇਸਕਰਿਆ	
੧੭੫	ਅਰਬਦੇਸਮੈਮੇਲਾਜਵਰ	੩੯੬
	ਦਪਾਤਸਾਹਕੇਮਿਲੇ	
੧੭੬	ਉਪਲਖਤਰੀਕੇਪਰਥਾਇ	੪੦੦
੧੭੭	ਮਰਦਾਨੇਨੂੰਅਕਦੇਫਲ	
	ਖਵਾਏਆਪਣੀਹਥੀ	੪੦੨
੧੭੮	ਇਕਸਿਖਨਾਲਸਾਖੀ	੪੦੪
੧੭੯	ਲੜਕੇਕੇਪਰਥਾਇਸਬਦ	
	ਸੀਤਕੇਮਿਲਨੇਕਾਫਲ	੪੦੬
੧੮੦	ਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਂਦੇਪਰਥਾਇ	੪੦੮
੧੮੦	ਇਕਖਤਰੀਕੇਦੂਰਦੇਸਮੇ	੪੧੦
੧੮੧	ਇਕਪਠਾਣਨਾਲਸਾਖੀ	੪੧੩
੧੮੨	ਹੋਰਗੋਬਿੰਦਲੋਕਮਿਲੇ	੪੧੫
੧੮੩	ਗੁਰੂਕੀਸੇਵਾਕਾਫਲਕਹਾ	੪੧੭
੧੮੪	ਹਰਨਕੇਪਰਥਾਇਸਬਦ	੪੧੯
੧੮੫	ਸਦੁਸੁਹਾਗਣਫਕੀਰ	੪੨੩
੧੮੬	ਇਕਸਿਖਕੇਪਰਥਾਇ	੪੨੬
੧੮੭	ਇਕਰਾਜੇਕੇਪਰਥਾਇ	੪੨੮
੧੮੮	ਬੁਟੰਤਦੇਸਮੇਜਾਇਵੜੇ	੪੩੦
੧੮੯	ਸਮੁੰਦਰਗਾਮਰੋੜ੍ਹਦਾਸੀ	੪੩੧
੧੯੦	ਹਾਰੂਪੁਰਕੋਦੇਵਉਜਾੜੂਦਾਸੀ	
	ਅਗਨੀਲਗਾਇੰਦਾਸੀ	੪੩੩
੧੯੧	ਉਸੀਪੁਰਮੇਧਰਮਸਾਲਬ	੪੩੫
	ਨਾਇਕਰਦੇਵਕਾਉਧਾਰਕੀਤਾ	
੧੯੨	ਸਾਖੀਅਜਿਤੇਨਾਲਹੋਈ	੪੩੬
੧੯੩	ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਨਾਲ	੪੩੭
੧੯੪	ਮਰਦਾਨੇਨੂੰਅੰਨਦਿਵਾਇਆ	੪੩੮
੧੯੫	ਪਾਣੀਦੇਕੁੰਡਮੇਰੋਟੀਪਕਾਈ	੪੩੯
੧੯੬	ਚਤੁਰਦਾਸਪੰਡਿਤਮਿਲਾ	੪੪੦
੧੯੭	ਮਰਦਾਨੇਨੂੰਬਿਅੰਤਬਾਣੀ	
	ਦਿਖਾਈਤੂੰਸਬਦਕਹਾ	੪੪੪
੧੯੮	ਸਾਖੀਠਗਾਂਨਾਲਹੋਈ	੪੪੯
੧੯੯	ਠਗਗੁਰੂਕੇਸਿਖਹੋਏ	੪੫੨
੨੦੦	ਪੰਛੀਮਰੇਦੇਖਕੇਮਰਦਾਨੇ	
	ਕੋਦਾਇਆਉਪਜੀ	੪੫੩
੨੦੧	ਭੋਲਾਚੋਰਬਾਬੇਜੀਨੂੰਮਿਲ	੪੫੪
੨੦੨	ਕੋਹੜੀਫਕੀਰਕੀਸਾਖੀ	੪੫੫
੨੦੩	ਇਕਰਾਜਾਕੀਕਥਾਕਹੀ	
	ਜੋਰਾਜਛੋਡਕੇਬਨਮੇਗਇਆ	੪੫੭
੨੦੪	ਗੁਰੂਜੀਪਠਾਣਾਦੇਦੇਸਗਏ	੪੬੧
੨੦੫	ਉਸਦੇਸਦਾਅਗਤੇਪਾਣੀ	
	ਬੰਦਕਰਦਿਤਾਸੀ	੪੬੪
੨੦੬	ਗੁਰੂਜੀਪਠਾਣਾਂਨੂੰਸਿਖਕੀ	੪੬੬
੨੦੭	ਕਾਬਲਵਿਚਮਸੀਤਦੁੜਾਈ	੪੬੭
੨੦੮	ਬਾਬਾਜੀਬੈਰਾਗੀਰੂਪਹੋਏ	੪੬੮
੨੦੯	ਮੂਲੇਦੇਪਰਥਾਇਸਾਖੀ	੪੬੯
੨੧੦	ਮੀਰਬਾਬਰਪਾਤਸਾਹ	੪੭੦
੨੧੧	ਗੁਰੂਕਾਸਬਦਸੁਣਕੇ	
	ਇਕਬ੍ਰਾਹਮਣਸਿਖਹੋਇਆ	੪੭੨

੨੧੨	ਮੀਰਖਾਂਮੁਗਲਨੇਵਗਾਰੀ		੨੩੯	ਗੁਰੂਜੀਤਲੰਭੇਸਹਿਰਗਏ	੫੨੧
	ਪਕੜ੍ਹਕੇਲੈਗਿਆ	੪੭੩	੨੪੦	ਸਜਾਦੇਨੂੰਖੁਰਮੇਸਾਹਿਰਮੇ	੫੨੩
੨੧੩	ਮੀਰਖਾਂਨੇਸਵਾਲਜਬਾਬ	੪੭੫	੨੪੧	ਕੰਧਾਰਮੇਂਵਲੀਕੰਧਾਰੀਪਾ	੫੨੪
੨੧੪	ਬੰਦਖਲਾਸਗੁਰੂਕੇਹੁਕਮ	੪੭੮	੨੪੨	ਸੇਖਸਰਫਸੇਮਿਲਾਪ	੫੨੫
੨੧੫	ਮਰਦਾਨੇਬਾਬੇਬੇਅਰਦਾਸ	੪੭੯	੨੪੩	ਖਾਨਚੰਦਮਾਨਚੰਦਮਿਲਾ	੫੨੭
੨੧੬	ਕਸਮੀਰਦੇਪਾਲੀਨਾਲ	੪੮੨	੨੪੪	ਬਾਲਗੁਦਾਈਦੇਟਿਲੇ	੫੨੯
੨੧੭	ਕਸਮੀਰਦੇਲੋਕਆਮਿਲੇ	੪੮੪	੨੪੫	ਭਾਈਲਾਲੋਆਇਮਿਲਾ	੫੩੦
੨੧੮	ਚਤਰਦਾਸਪੰਡਤਹੋਰ		੨੪੬	ਪਖੋਕੇਰੰਧਾਵੇਮੂਲੇਕੋ	੫੩੧
	ਪੰਡਤਲੋਕ ਆਇਮਿਲੇ	੪੮੬	੨੪੭	ਗੁਰੂਜੀਮਾਤਾਚੋਣੀਅਤੇ	੫੩੩
੨੧੯	ਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂ	੪੮੭		ਮਾਤਾਪਿਤਾਕਰਤਾਰਪੁਰਆਏ	
੨੨੦	ਜ਼ੁਲਮਦੇਖਨਸੀਹਤਾਂ	੪੯੧	੨੪੮	ਸਿਧਗੁਰੂਕੇਹਜ਼ੂਰਆਏ	੫੩੪
੨੨੧	ਸੰਤਾਕੀਸੇਵਾਕਾਫਲ	੪੯੫	੨੪੯	ਕੁਰਖੇਤ੍ਰਮੇਪਹੁਚੇ	੫੩੫
੨੨੨	ਸਬਦਦੇਪਰਥਾਇ	੪੯੬	੨੫੦	ਸੀਰੀਗਾਜ਼ੀਮੇਗਏ	੫੩੬
੨੨੩	ਬਘਿਆੜ੍ਹਦੇਪਰਥਾਇ	੪੯੯	੨੫੧	ਹੋਰਤੀਰਥਾਂਕੀਜਾਤ੍ਰਾ	੫੩੭
੨੨੪	ਹਾਰੂਸਹਿਰਮੈਂਗਏ	੫੦੦	੨੫੨	ਮਥਰਾਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਮੇ	੫੩੮
੨੨੫	ਸਾਖੀਰਾਕਸਾਂਦੇਪਰਥਾ	੫੦੧	੨੫੩	ਕਾਸੀਕਾਂਤੀਪੁਰੀਗਏ	੫੩੯
੨੨੬	ਸਿਧਾਨਾਲ ਚਰਚਾਹੁਈ	੫੦੨	੨੫੪	ਜਗੰਨਾਥਕੀਜਾਤ੍ਰਾ	੫੪੦
੨੨੭	ਰਾਮੇਸਰਕੇਪੁਲਪੈਗਏ	੫੦੪	੨੫੫	ਅਜੁਧਿਆਕੀਜਾਤ੍ਰਾ	੫੪੧
੨੨੮	ਬਭੀਛਨਆਇਮਿਲਾ	੫੦੫	੨੫੬	ਪਰਾਗਰਾਜਕੀਜਾਤ੍ਰਾ	੫੪੩
੨੨੯	ਗੜ੍ਹਬਗਦਾਦਕੋਗਏ	੫੦੬	੨੫੭	ਪੰਜਾਬਧਰਤੀਕੋਆਏ	੫੪੪
੨੩੦	ਬਗਦਾਦਦੇਪੀਰਮਿਲੇ	੫੦੭	੨੫੮	ਸੇਖਫਰੀਦਸੇਖਬ੍ਰਹਮ	
੨੩੧	ਪੀਰਦੇਪੁਤ੍ਰਨੂੰਮੇਲਕਰਾਈ	੫੦੯		ਸੇਪਟਣਮੇਮਿਲੇ	੫੪੪
੨੩੨	ਰੂਮਸਹਿਰਮੇਪਹੁਚੇ	੫੧੦	੨੫੯	ਰੂਮਕੀਧਰਤੀਕੋਗਏ	੫੪੫
੨੩੩	ਮੁਲਤਾਨਦੀਧਰਤੀਨੂੰਆਏ	੫੧੧	੨੬੦	ਸਾਹਅਬਦਲਰਹਿਮਾਨ	੫੪੭
੨੩੪	ਨਉਸਹਿਰੇਸਹਿਰਮੈਂਗਏ	੫੧੨	੨੬੧	ਸਈਅਦਜਲਾਲ	੫੪੮
੨੩੫	ਇਕਉਜਾੜ੍ਹਮੈਂਕੰਨਿਆਮਿਲੀ	੫੧੪	੨੬੨	ਸਿੰਧੀਮੁਰੀਦਬੁਲਾਏ	੫੪੯
੨੩੬	ਹਸਤਨਾਪੁਰਮੈਂਪਹੁਚੇ	੫੧੭	੨੬੩	ਸਕਾਰਪੁਰਦੀਹਦਮੇ	੫੫੦
੨੩੭	ਜੰਮੂਵਿਚਪਹੁਚੇਜਾਅਵੰਤਕੇ	੫੧੯	੨੬੪	ਬ੍ਰਹਮਖਾਨੋਦੀਮਿਲਾ	੫੫੨
੨੩੮	ਤ੍ਰਿਲਵੰਡੀ ਜਾਇਪਹੁਚੇ	੫੨੦	੨੬੫	ਬਾਬਰਚੋਰੰਗਾਤੇਦਾਮੁਕ	

	ਬਲਾ ਹੋਇਆ ਬ੍ਰਹਮਖੰ	
	ਲੋਦੀ ਦੇ ਨਾਲ	੫੫੩
੨੬੬	ਇਕ ਮਾਲੇ ਤ੍ਰਿਖਾਣ ਦੀ	੫੫੪
੨੬੭	ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤਿਲਵੰਡੀ	
	ਗਿਆ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹੁਕਮ ਸੇ	੫੫੫
੨੬੮	ਬੂੜਾ ਰੰਧਾਵਾ ਅਜਰੂ	
	ਕਾਰਦਾ ਮਿਲਿਆ	੫੫੬
੨੬੯	ਗੁਰੂ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ	
	ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਮੇ ਆਏ	੫੫੭
੨੭੦	ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੇ ਜਨ	੫੯
	ਮਕੀ ਬਿਲੋਚਨ ਜੀ ਕੀ ਕਥਾ	
੨੭੧	ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਮਿਲੇ	੫੬੦
੨੭੨	ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ	੫੬੨
੨੭੩	ਰਾਵੀ ਨਦੀ ਕਨਾਰੇ ਬੈਠੇ	੫੬੩
੨੭੪	ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਅੰਗਦ ਜੀ	
	ਕਾ ਆਪਸ ਮੇ ਸੰਬਾਦ ਹੈ	੫੬੫
੨੭੫	ਦਰਿਆ ਪ੍ਰਬਲ ਤੇ ਸ੍ਰਿਖਨ ਮੇ	
੨੭੬	ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਪਗ ਕਿਰਤੁ ਕੇ	
	ਦੇਖ ਕਰ ਉਦਾਸ ਹੋਏ	੫੬੭
੨੭੭	ਧਾਣਕ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ	੫੬੮
੨੭੮	ਪਰਥਾਇ ਸਾਖੀ ਵਾਸਿਸਟ	੫੬੯
੨੭੯	ਤਾਬੇ ਦਾ ਲੰਗੋਟ ਟੋਪੀ ਸਿਙ	੫੭੦
੨੮੦	ਸਾਖੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਲ	੫੭੧
੨੮੧	ਸਿਫਤ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਕੀਤੀ	੫੭੨
੨੮੨	ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਹੁਕਮ ਸੇ ਬਾਬੇ ਜੀ	
	ਜਪਜੀ ਸੰਗਤ ਕੋ ਸੁਨਾਯਾ	੫੭੩
੨੮੩	ਜਪਜੀ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਗੁਰੂ	
	ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਸੁਣਾਇਆ	੫੭੪
੨੮੪	ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਾਬੇ ਜੀ	

	ਕੇ ਹੁਕਮ ਸੈ ਲੋਕੋ ਬਾਏਬੇ	
	ਰਹਿਰਾਸ ਪੜ੍ਹਨੇ ਕਾ ਮਹਾਤਮ	੫੭੫
੨੮੫	ਇਕ ਦਿਨ ਤਿਲਵੰਡੀ ਗਏ	੫੭੭
੨੮੬	ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਨੇ ਪੁਛਿਆ	
	ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਾ ਮਿਲਾਪ	੫੭੮
੨੮੭	ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਦੋਨੋ ਬੇਟੇ ਨਾਲ	
	ਲੈ ਕਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਆਈ	੫੭੯
੨੮੮	ਰਬ੍ਹਚੇ ਸੇ ਕਟੋਰਾ ਨਿਕਲ	
	ਨੇ ਕਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਨਾਯਾ	੫੭੯
੨੮੯	ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਾਬੇ ਜੀ	
	ਕੀ ਮਾਹਿਮਾ ਕਰੀ	੫੮੦
੨੯੦	ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਜੀ ਅਤੇ	
	ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਜੀ ਦਾ ਚਲਣਾ	੫੮੧
੨੯੧	ਕਮਲੀਏ ਨੂੰ ਸਨੇਹਾ ਆਦਾ	
	ਹਈ ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ	੫੮੨
੨੯੨	ਕਮਲੀਆ ਭੇਜ ਕੇ ਸਾਧਾ	
	ਰਣਾ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਯਾ	੫੮੨
੨੯੩	ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸਿਫਤ ਕੀਤੀ	
	ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੀ	੫੮੩
੨੯੪	ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਨਿਤ ਕੀਰਤ	
	ਨ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇ ਧਰਮ ਸਾਲ ਮੇ	੫੮੪
੨੯੫	ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਚਲਣਾ	੫੮੫
੨੯੬	ਬੇਟਿਆ ਆਇ ਕਰ ਬਾ	
	ਬੇ ਜੀ ਅਗੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ	੫੮੬
੨੯੭	ਕਨਾਤ ਕਰਾਇ ਕਰ ਆਪ	
	ਅੰਦਰ ਪਰਵੇਸ ਕੀਤਾ	੫੮੬
੨੯੮	ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਸਚਖੰਡ	
	ਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ ਲੈਣੇ ਆ	੫੮੭
	ਏ ਸਭ ਦੇਵਤਿਆਂ ਸਮੇਤ	

੨੯੯ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ
ਝਗੜਾ ਨਿਬੇੜਿਆ ੫੯੮
੩੦੦ ਹਿੰਦੂਆਂ ਚਾਦਰ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਦੀ ਲੀਤੀ ਸਸਕਾਰੀ
੩੦੦ ਮੁਸਲਮਾਨ ਚਾਦਰ
ਲੈਕੇ ਦੱਬ ਦਿਤੀ ੫੯੮
੩੦੧ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਭਾਈ
ਬਾਲੇ ਕੀ ਰਸਨਾ ਤੇ ਸਭ
ਕਥਾ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ
ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਿਫਤ ਸ
ਲਾਹ ਕਰਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ
ਕਰੀ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ

ਤੂਹੀ ਸਤਕਰਤਾਰ ਸਤਕਰਤਾਰ ਜੀ

ਇਸਤਿਹਾਰ

ਦਸਖਤ ਭਾਈ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੀਆ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਓਂ ਨਮਃ

॥ਅਬ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਲਿਖੀ

ਸੰਮਤ ੧੫੮੨ ਮਿਤੀ ਵੈਸਾਖ ਸੁਦੀ ਪੰਚਮੀ ਨੂੰ ਪੋਥੀ ਲਿਖੀ।
ਪੈੜੇ ਖਡੂਏਟੇ ਅਰੁ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਲਿਖਾਈ ਮੁਖਸਤ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਸੰਧੂ
ਜਟੇਟੇ ਨੇਂ ਅਰੁ ਰਾਇ ਭੋਇ ਭਟੀ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ ਅਹੁ ਆਇਆ ਸੀ ਤਬ
ਲੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂੰ ਢੂੰਡ ਕੇ ਲਧਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਇ ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ ਸ
ਤਾਰਾ ਦਿਨ ਪੋਥੀ ਲਿਖਦਿਆਂ ਲਗੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਜੋ ਜੋ ਹਕੀਕਤ ਆਹੀ ਸੋ
ਸਹਿਜ ਨਾਲ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਲਿਖਵਾਈ ਸੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਉਪਰ ਗੁ
ਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ
ਰਬਾਬੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲਿ ਫਿਰਦੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਦੇ ਵ
ਖਤ ਭੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਨਾਲੇ ਸੀ ਤਾਂ ਇਕੁ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਮਨ
ਮੇ ਉਪਜੀ ਜੋ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਆਹਾ ਪਰ ਦੇਖਾ ਮੇਰੇ
ਗੁਰੂ ਨੇ ਕਿਸੁ ਰੌਸ ਜਨਮ ਲੀਤਾ ਆਹਾ ਸੋ ਏਹਾ ਚਿਤਵਨੀ ਮਨ ਮੇ ਹੋ
ਇ ਰਹੀ ਆਹੀ ਅਰ ਕਤਕ ਦੀ ਪੂਰਨਮਾਸੀ ਨੂੰ ਪਹਲੇ ਪਖ ਸੰਧੂ ਜਟੇ
ਟਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ

ਜੀ ਛਪਿਆ ਰਹਿਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂ ਏਹੁ ਚਾਹਿ ਹੋਇ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਗੁਰੂ ਪਰ
ਗਟ ਹੋਵੈ ਤਾ ਦਰਸਨ ਕਰੀਐ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਇਕ ਖਤ੍ਰੇਟਾ ਅੰਗਦ ਤ੍ਰਿ
ਹਣ ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਨੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੀ ਜਾਹਿਗਾ ਥਾਪ ਚਲਿਆ ਹੈ ਪਰ ਨਹੀ ਜਾ
ਣੀਦਾ ਜੋ ਕੇਹੜੇ ਥਾਇ ਛਪ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾ ਏਹੁ ਖਬਰ ਸੁਣ ਕਰਿ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਗੁਰੂ ਅੰ
ਗਦ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਸਕਤ ਆਹੀ ਸੋ ਭੇਟ ਲੈ ਆਇਆ
ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂ ਢੂੰਡ ਕੇ ਲਧੋਸ ਜਾ ਅਗੈ ਦੇਖੈ ਤਾ ਕਿਆ ਦੇਖੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਅੰ
ਗਦ ਜੀ ਕੋਠੜੀ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਜਾਇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗ
ਦ ਜੀ ਅਗੇ ਜਥਾ ਸਕਤ ਭੇਟ ਰਖੀ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਪੂਛਣ ਲਗਾ ਜੋ ਭਾਈ ਸਿਖਾ
ਤੂ ਕਿਥੋ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਵਦੇ ਕਉਣ ਹੋ ਤਾ ਬਾਲੇ ਸੰਧੂ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸ
ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਤਾ ਜਟੇਟਾ ਹੋਵਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਗੋਤ ਸੰਧੂ ਹੈ ਅਰੁ ਨਾਉ ਬਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਵਤਨ ਰਾਇ ਭੋਇ ਭਟੀ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ ਹੈ ਅਰੁ ਮੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਇਆ
ਹਾਂ ਜੀ ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂ ਸਿਖ ਕਿਸ ਦਾ ਹੈ ਅ
ਰੁ ਤੈਨੂ ਗੁਰੂ ਕੌਣ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੌ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦਾ ਸਿਖ ਹਾਂ ਮੈਨੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵੇਦੀ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤੁ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਅੰ
ਗਦ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਡਿਠਾ ਸੀ ਤਦ ਮੈਂ ਆਖਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਥੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤ੍ਰੈ ਵਰ੍ਹੇ ਵਡਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਿਛੇ ਲਗਾ
ਫਿਰਦਾ ਸਾ ਜਾ ਏਹੁ ਗਲ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦਾ ਬੈਰਾਗ ਛੁਟ
ਗਇਆ ਅਰੁ ਕਿਥਾਊ ਥੀਮੀਐ ਨਾਹੀ ਜਾ ਓਹ ਰਾਤ ਗੁਜਰੀ ਤਾ ਫੇਰਿ ਭਲਕ ਹੋਇ
ਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਆਖਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂ ਸਦੋ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਆਇ
ਆ ਆਇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੁ
ਛਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕੁਛ ਤੈਨੂ ਏਹ ਭੀ ਮਲੂਮੀ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਨਮਿਆ
ਸੀ ਸੋ ਕੀਕੂ ਜਨਮਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਤਾ ਮੈਨੂ ਮਲੂਮੀ ਨਾਹੀ
ਪਰ ਜੀ ਇਤਨੀ ਮੈ ਸੁਣੀ ਸੀ ਲੋਕਾ ਦੇ ਮੂਹੋ ਜੋ ਹਰਿਦਿਆਲ ਮਿਸਰ ਆਖਦਾ ਸੀ
ਜੋ ਭਾਈ ਇਨੇ ਮਹੂਰਤੇ ਅਤੇ ਇਨੇ ਨਛਤ੍ਰੇ ਅਤੇ ਕਤਕ ਦੀ ਪੂਰਨਮਾਸੀ ਨੂ ਸੰਸਾਰ
ਤੇ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜਨਮਿਆ ਏਹੁ ਕੋਈ ਕਾਲੂ ਦੇ ਘਰਿ ਅਵਤਾਰੀ ਜਨਮਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਮੈ ਇਤਨੀ ਸੁਣੀ ਸੀ ਜੋ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਤਿਤ ਸਮੇ ਲਿਖਵਾਈ
ਸੀ ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਿਵੈ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਭੀ ਹਥ

ਆਵੈ ਤਾ ਫੇਰਿ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਗੁਰੂ ਹੀ ਜਾਣੈ ਪਰ ਖੋਜ ਕੀਤਿਆ ਹਥਿਆ
ਵੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕੋਈ ਇਜੇਹਾ ਭੀ ਸਿਖ ਹੋਵੈ ਜੋ
ਜਿਸ ਕੋਲੋ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਦਾ ਖੋਜ ਹਥਿ ਆਵੈ ਤਾ ਮੈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਢੂੰਡਿਆ
ਹੀ ਖੋਜ ਹਥ ਆਵੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਉਥੋ ਦੇ ਵਸ
ਕੀਨ ਹੋ ਤੁਸਾ ਹੀ ਥੋ ਖੋਜ ਹਥ ਆਵੈ ਅਰੁ ਤੁਸੀ ਹੀ ਕਿਤੇ ਵਲ ਟੋਲੋ ਤਾ ਮੈ ਬਾਲੇ ਆ
ਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਦਾ ਭਿਰਾਉ ਲਾਲੂ ਵੇਦੀ ਹੈ ਜੇ ਉਸ ਪਾਸ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਹੋਵੈ
ਤਾ ਹੋਵੈ ਤਾ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਆਦਮੀ ਭੇਜੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਹੀ ਜਾਵੋ ਤਾ ਮੈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਭੀ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਆ
ਦਮੀ ਦੇਵੋ ਓਹ ਭੀ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਮੈ ਭੀ ਹੋਵਾ ਅਤੇ ਜਾਇ ਕਰਿ ਲਾਲੂ ਵੇਦੀ ਨੂੰ ਆਖੀਐ
ਜੋ ਭਾਈ ਲਾਲੂ ਤੂ ਬਹੁਤੁ ਬਿਰਧ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਰ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੀ ਬ
ਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਦੇਹੋ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਮੰਗੀ
ਹੈ ਅੰਗਦ ਜੀ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਅਸਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ
ਨੂ ਢੂੰਡ ਕੇ ਲਧਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਸਿਖ ਅ
ਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਹੁ ਤਾ ਮੈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇਹੜਾ ਕੋਈ ਤੁਸੀ ਆਦਮੀ ਮੇ
ਰੇ ਨਾਲ ਭੇਜੋਗੇ ਸੋਈ ਮੈ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ
ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸੰਗਤ ਜੋ ਆਖਦੀ ਹੈ ਸੋ
ਪੂਰਾ ਹੀ ਬਚਨ ਆਖਦੀ ਹੈ ਤਾ ਇਕ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪਾਸ ਰਹਿਦਾ ਜੀ ਤਾ ਗੁ
ਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂ ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਲਾਲਾ ਪੰਨੂ ਤੂ ਸਿਖ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖ ਹੈ ਤੁ
ਸੀ ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਜਾਹੋ ਤਲਵੰਡੀਓ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਲੈ ਆਵੋ ਤਾ ਲਾਲੇ
ਪੰਨੂ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧੰਨ ਅਸਾਡੇ ਭਾਗ ਹੋਏ ਹੈਨ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਜਨ
ਮ ਪਤ੍ਰੀ ਅਸੀ ਦੇਖੀਐਗੇ ਤਾ ਅਸੀ ਜਾਣਾਗੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਹੀ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਲਾਲਾ ਪੰਨੂ ਤੁਹਾਨੂ ਕਰਤਾਰ
ਰਿਤ ਆਵੈ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਲਾਲਾ ਪੰਨੂ ਦੋਵੇ ਰਾਇ ਭੋਏ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ ਆਏ ਆ
ਇ ਲਾਲੂ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਆਖਣ ਲਗੇ ਸੁਣ ਭਾਈ ਲਾਲੂ ਤੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਜਨਮ
ਪਤ੍ਰੀ ਦੇਹੁ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਮੰਗੀ ਹੈ ਲਾਲੂ ਵੇਦੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਨ
ਮ ਪਤ੍ਰੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਤਾ ਨਾਹੀ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਮਿਤ੍ਰ ਸੇ ਤੂੰ ਸਰਆ
ਖ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਕੇ ਸਿਰੀਚੰਦ ਤੂੰ ਤਾ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਸੁਣਾਇਆ ਤਾ ਮੈ ਬਾਲੇ ਆਖਿ

ਆਂ ਸੁਣ ਭਾਈ ਲਾਲੂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਪੰਜ ਪੈਸੇ
ਅਤੇ ਇਕ ਨਲੀਏਰ ਅਗੇ ਰਖਕੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਹੈ ਸੋ ਤਿਸ ਨਾਲ ਕੇਹੀ ਬਰਾਬਰੀ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਅਸਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਢੂੰਡ ਕੇ ਲਧਾ ਹੈ ਅਰੁ ਸਿਰੀਚੰਦ ਹੋਰੀ ਔਲਾਦ ਕਰਕੇ ਪੂਜੀ
ਅਨਗੇ ਤਾਂ ਲਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੈਂ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਢੂੰਡਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਲਾਲੂ ਜੀ ਤੂੰ ਕਾਲੂ ਦਾ ਭਿਰਾਊ ਹੈ ਅਤੇ ਐਮਾਂ ਬੀਬੀ ਭੀ ਅਰੁ ਕਾਲੂ ਭੀ ਚ
ਲਗਏ ਹੈਨ ਤੁਸੀ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਘਰ ਵਿਚ ਟੋਲੋ ਤਾਂ ਲਾਲੂ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਟੋਲਦੇ ਟੋਲਦੇ ਪੰਜ
ਛੇ ਦਿਨ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਲਭੀ ਅਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਦੇ ਹਥ ਦਿਤੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਲਾਲੇ ਪੁੰਨੂ ਦੇ
ਹਥ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਲਾਲੇ ਪੁੰਨੂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਭੀ ਨਾਲੇ ਚਲ ਤੇਰਾ ਭੀ ਬਹੁਤ ਮਰਾਤ
ਬਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਜੀ ਅਸੀ ਭੀ ਚਲਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਲਾਲੂ ਵੇਦੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਦੀ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਲੈ ਚਲੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਭੀ ਭੇਟਾ ਕੁਛ
ਲੈ ਜਾਵੋ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਭੇਟ ਤੁਸੀ ਦੇਹੋ ਸੋ ਅਸੀ ਲੈ ਜਾਵ
ਏਂਗੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੂ ਪੰਜ ਪੈਸੇ ਇਕ ਨਲੀਏਰ ਦਿਤਾ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹ ਮੇਰੀ ਭੇ
ਟ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਗੇ ਰਖਣੀ ਅਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਣਾ ਅਤੇ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰ ਭੀ ਆਖਣੀ ਜੋ
ਕਦੇ ਸਿਰੀਚੰਦ ਹੋਰੀ ਬੁਰਾ ਮੰਨਣ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਗਿਣਤੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਕਰਣੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ
ਲਾਲਾ ਪੁੰਨੂ ਦੋਵੇ ਜਣੇ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਲੈ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੀ ਅਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਤੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬ
ਲਾ ਤੇ ਲਾਲਾ ਪੁੰਨੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੇ ਅਜ ਤੁਸਾਂ ਸਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਦਾ ਦਰ
ਸਨ ਕਰਾਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਹਥ ਲੈ ਕਰ ਚੁੰਮੀ ਅਤੇ ਅਖੀਆਂ ਤੇ ਸਿ
ਰ ਤੇ ਰਖੀ ਖੋਲ ਕਰ ਦੇਖੀ ਤਾਂ ਅਖਰ ਸਾਸਤ੍ਰੀ ਹੈਨ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਭ
ਈ ਕੋਈ ਅਜੇਹਾ ਭੀ ਸਿਖ ਹੋਵੈ ਜੋ ਦੇਵੈ ਅਖਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਮਾਹਿਮਾ ਖਹਿਰਾ ਜ
ਟ ਬੋਲਿਆ ਜਿਸਦੇ ਘਰਿ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਪੈੜਾ ਮੋਖਾ ਖਤ੍ਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਓਹ ਦੋਵੇ ਅਖਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਵਾਚ
ਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਾਹਿਮਾ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਜਰੂਰ ਆਂਦਾ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ
ਮਾਹਿਮੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਦ ਲਿਆਵਦਾ ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਆਖੇ ਝਬਦੇ ਆਵੇਗਾ
ਤਾਂ ਮਾਹਿਮਾ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੋ ਪੈੜੇ ਮੋਖੇ ਨੂੰ ਸਦ ਲੈ ਆਇਆ ਪੈੜੇ ਮੋਖੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅ
ਗੇ ਆਇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਪੈੜੇ ਮੋਖੇ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਪੈੜੇ ਨੇ
ਦੇਖਦਿਆ ਹੀ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਤੁਰਤ ਵਾਚ ਸੁਣਾਈ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਖੁ

ਜੀ ਹੋਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਪੈੜਾ ਏਹੁ ਅਸਾਨੂ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਗੁ
ਰਮੁਖੀਆ ਅਖਰਾਂ ਵਿਚਿ ਲਿਖ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਪੈੜੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਾਗਦ
ਹਛੇ ਮੰਗਾਵੋ ਅਤੇ ਮੈ ਲਿਖ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਕਾਗਦ ਅਤੇ ਲਿਖਣੀ ਸਿ
ਆਹੀ ਹਛੀ ਮੰਗਾਇ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਪੈੜੇ ਮੋਖੇ ਨੇ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਲਿਖੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ
ਜੀ ਲਿਖਾਈ॥ ॥ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕੇ ਜਨਮ ਕੀ ਚਲੀ

ਸੰਮਤੁ ੧੫੨੬ ਕਤੱਕ ਸੁਦੀ ਪੂਰਨਮਾਸੀ ਸੁਭ ਦਿਨ ਸੁਭ ਨਿਛਤ੍ਰ ਸੁਭ ਮਹੂਰਤ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ਆਨ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਿਆ ਚਤੁਰ ਭੁਜ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੇ ਡੰਡਉਤ ਕਰੀ ਤੇਤੀਸ ਕਰੋੜ੍ਹੀ ਦੇਵਤਿਓਂ ਨੇ ਚਉਰਾਸੀ ਸਿਧੋਂ ਨੇ ਨਉ ਨਾਥ ਛੇ ਜਤੀ ਬਵੰਜਾ ਬੀਰ ਇਨ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਆਨ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਦੇਵ ਦੇਵੀਆ ਰਿਖੀ ਤਪੀਸਰ ਜਿਤਨੇ ਉਤਮ ਪੁਰਖ ਸੇ ਸਭਨੇ ਆਇ ਡੰਡਉਤ ਕਰੀ ਜੋ ਕਲਜੁਗ ਦੇ ਉਧਾਰ ਵਾਸਤੇ ਆਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੇ ਅਵਤਾਰ ਲੀਆ ਹੈ ਇਤਨਾ ਕੌਤਕ ਦਿਖਾਇਕਰ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੋ ਕਹਾ ਮੈ ਬਾਲਕ ਰੂਪ ਧਾਰਤਾ ਹੋ ਸਭ ਦੇਵਤਿਓਂ ਕੋ ਵਿਦਾ ਕੀਆ ਅਰ ਮਾਇਆ ਕਾ ਜਾਲ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਪਰ ਡਾਲਕਰ ਬਾਲਕੇ ਕੀ ਤਰਾਂ ਕੌਤਕ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਰੁਦਨ ਕਰਤੇ ਭਏ ਹਰਿਦਿਆਲ ਪੰਡ੍ਰਿਤ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਦਾ ਪਰੋਹਤ ਆਹਾ ਵਡੇ ਵੇਲੇ ਤਿਸ ਕੋ ਬੁਲਾਵਣ ਕਾਲੂ ਜੀ ਗਏ ਪ੍ਰੋਹਤ ਨੇ ਕਹਾ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਆਖੋ ਕਾਲੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਬਾਲਕ ਨੇ ਜਨਮ ਲੀਆ ਹੈ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਚਲਕੇ ਲਿਖੋ ਪਾਠ ਪੂਜਾ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰੋਹਤ ਜੀ ਆਏ ਮਾਤਾ ਕ

ਲੂਤੂ ਕਾਗਦ ਅਤੇ ਕੇਸਰ ਲੈ ਆਉ ਤਾ ਕਾਲੂ ਜਾਇਕੈ ਕਾਗਦ ਅਤੇ ਕੇਸਰ ਲੈ ਆਇਆ
ਤਾ ਫੇਰਿ ਪੰਡ੍ਰਿਤ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੂ ਮੈਨੂ ਸਬਦ ਸੁਣਾਉ ਜੋ ਬਾਲਕ ਕਿਆ ਸ
ਬਦ ਲੈਕਾਰਿ ਜਨਮਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵੁਖਤ ਭੀ ਸੁਣਾਉ ਜੋ ਕਿਸ ਵੁਖਤ ਜਨਮ ਲੀਤਾ
ਹੈਸੁ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਅਗੋ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੰਡ੍ਰਿਤ ਜੀ ਜਨਮ ਦੀਤਾ ਮੈਨੂ ਖਬਰ ਹੈ ਜੋ ਇਕ
ਘੜੀ ਅਤੇ ਦੋਇ ਪਹਰ ਰਾਤਿ ਗਈ ਆਹੀ ਤਾ ਬਾਲਕ ਨੇ ਜਨਮ ਲੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬਦ
ਦੀਤਾ ਮੈਨੂ ਖਬਰੁ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜੀ ਤਾ ਪੰਡ੍ਰਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਅੰਦਰੋ ਪੁਛ ਦਾਈ ਹ
ਈ ਤਾ ਜਾਇਕੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਦਾਈ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਸਦਿਆ ਤਾ ਦਾਈ ਬਾਹਰਿ ਆਈ ਤਾ ਦਾ
ਈ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਆਇਕੇ ਕਿਉ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਮੈਨੂ ਕਿਉ ਸਦਿਆ ਹੈ ਜੀ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਦਾਈ ਕੁਛ ਪੰਡ੍ਰਿਤ ਜੀ ਪੁਛਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਤੂ ਦਸ਼ਾ ਤਾ ਫੇਰਿ ਦਾਈ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਪੰਡ੍ਰਿਤ ਜੀ ਕੁਛ ਪੁਛੋ ਤਾ ਪੰਡ੍ਰਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਦਾਈ ਬਾਲਕ ਜੋ ਜਨਮਿਆ ਸੀ ਸੋ
ਕਿਆ ਸਬਦ ਲੈਕਾਰਿ ਜਨਮਿਆ ਸੀ ਤਾ ਦਾਈ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੰਡ੍ਰਿਤ ਜੀ ਮੇਰੇ ਹਥ
ਵਿਚ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਬਾਲਕ ਜਨਮੇ ਹੈਨ ਪਰ ਜੀ ਇਜੇਹਾ ਬਾਲਕ ਇਸਤਰਾ ਕੋਈ ਨਹੀ
ਜਨਮਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਵਾਜ ਇਸਤਰਾ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸਤਰਾ ਕੋਈ ਸਿ
ਆਣਾ ਹਸਿਕਰਿ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਰੁ ਇਸ ਬਾਲਕ ਦੀ ਮੈਨੂ ਵਡੀ ਹੈਰਾਨਗੀ ਲਗ
ਰਹੀ ਹੈ ਤਾ ਪੰਡ੍ਰਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਕਾਲੂ ਏਹ ਬਾਲਕ ਸਤਾਈ ਨਛਤ੍ਰੇ ਜਨਮਿ
ਆ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਦੁਹੁ ਪਹਿਰਿ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਨਮਿਆ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹੋਵੈ ਅਹ
ਪਰ ਅਜ ਬੜੀ ਪੁਰਬੀ ਦੀ ਰਾਤ ਆਹੀ ਅਰ ਇਸ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਛਤ੍ਰ ਫਿਰਿਆ ਲੋੜੀ
ਏ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਡੀ ਹੈਰਾਨਗੀ ਲਗੀ ਹੈ ਜੋ ਦੇਖਾ ਕੇਹੜਾ ਛਤ੍ਰ ਇਸ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਫਿਰੇਗਾ
ਅਤੇ ਪੰਡ੍ਰਿਤ ਵਡਾ ਗਿਆਨਵਾਨ ਆਹਾ ਤਾ ਪੰਡ੍ਰਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੂ ਮੈਨੂੰ ਬਾਲ
ਕ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਵਾਉ ਤਾ ਕਾਲੂ ਅੰਦਰ ਗਇਆ ਜਾਇਕੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਬਾਲਕ ਮੰ
ਗਿਆ ਅਗੋ ਕਾਲੂ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਬਾਲਕ ਨੂ ਮੈ ਬਾਹਰ ਨਾਹੀ ਦੇਦੀ
ਜੋ ਠੰਢ ਦੇ ਦਿਨ ਹੈਨ ਤਾ ਫੇਰ ਪੰਡ੍ਰਿਤ ਨੇ ਬਾਹੋਰੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਇਸ ਬਾਲਕ ਦਾ ਕੁਛ ਬਿ
ਘਨ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾ ਮੈ ਜਬਾਬੁ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬਾਲਕ ਨੂ ਪੋਤੜਿਆ ਵਿਚਿ ਲਪੇ
ਟਕਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ਲਿਆਇਕਰ ਬਾਲਕ ਨੂ ਪੰਡ੍ਰਿਤ ਦੇ ਅਗੇ ਲੈ ਬੈਠਾ ਅਰੁ
ਪੰਡ੍ਰਿਤ ਗਿਆਨਵਾਨ ਆਹਾ ਪੰਡ੍ਰਿਤ ਨੇ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਦੇਖਕਾਰਿ ਅਗੋ ਉਠਿ ਖੜਾ ਹੋ
ਇਆ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਤਾ ਪੰਡ੍ਰਿਤ ਨੇ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਦੇਖਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਬਾ
ਲਕ ਨੂ ਅੰਦਰ ਲੈ ਜਾਹਿ ਤਾ ਕਾਲੂ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਇਆ ਤਾ ਕਾਲੂ ਬਾਲ

ਕ ਛਡਿਕਰ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਰੁ ਆਇਕਰ ਆਖਿਓਸੁ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਇਸ ਬਾਲਕ
ਦਾ ਨਾਉ ਕੁਛ ਆਖੋ ਤਾ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਮੈ ਇਸਦਾ ਨਾਉ ਸੋਧਕੇ ਤੇਰਾਂ
ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਰਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਚੋਲਾਭੀ ਗਲ ਪਾਂਵਾਗਾ ਪੰਡਿਤ ਤੇਰਾ ਦਿਨ ਵੀਚਾਰ ਕਰਦਾ
ਰਿਹਾ ਜਾ ਤੇਰਾ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਤਾ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਚੋਲਾ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਨਾਉ ਰਖਿਆ ਨਾਨਕ
ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਤੁਸਾ ਏਹੁ ਨਾਉ ਨਾਹੀ ਸੀ ਰਖਣਾ ਅ
ਰੁ ਏਹੁ ਨਾਉਂ ਜੇਹੈ ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਤੁਰਕ ਦਾ ਸਾਝਾ ਹੈ ਤਾ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ
ਏਹੁ ਵਡਾ ਅਵਤਾਰ ਤੇਰੇ ਘਰ ਜਨਮਿਆ ਹੈ ਅਰੁ ਏਹਾ ਅਵਤਾਰੀ ਅਗੇ ਕੋਈ ਨ
ਹੀ ਹੋਇਆ ਅਗੇ ਰਾਮਚੰਦ ਅਤੇ ਕਿਸਨ ਚੰਦ ਹੋਏ ਹੈਨ ਸੋ ਉਨਾਨੂ ਇਕੋ ਹਿੰਦੂ ਹੀ
ਪੂਜਦੇ ਆਹੇ ਅਰੁ ਏਹੁ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋ ਇਸਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਮੁੱਸ
ਲਮਾਨ ਦੋਵੈਹੀ ਪੂਜਨਗੇ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਨਾਉ ਜਿਮੀ ਅਸਮਾਨ ਵਿਚਿ ਰਵ ਜਾਵੈਗਾ
ਅਰੁ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਦੋਵੈ ਹੀ ਰਾਹੁ ਦੇਵਨਗੇ ਅਤੇ ਏਹੁ ਵਡਾ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੋਇ
ਆਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਜਪੇਗਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾਨੂ ਜਪਾਵੈਗਾ ਅਤੇ ਕੀਤੇ ਨੂੰ ਕੀ
ਤਾ ਹੀ ਜਾਣੈਗਾ ਇਕ ਪਰਮੇਸਰ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਣੈਗਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਸੁਣ ਕਾਲੂ
ਏਹੁ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਤਾ ਜਗਤ ਕੇ ਉਧਾਰਨੇ ਕਉ ਜਨਮਿਆ ਹੈ
ਤਾ ਫੇਰਿ ਕਾਲੂ ਚੁਪ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਗਾਸ ਜਨਮਤ ਹੀ ਗਿ
ਆਨਵਾਨ ਹੋਇਕਰਿ ਬੈਰਾਗ ਲੈਕਰਿ ਜਨਮਿਆ ਅਰੁ ਬੈਰਾਗੁ ਹੀ ਕਮਾਵੈ ਤਾ ਫੇ
ਰਿ ਬਿਧਾਤਾ ਮਾਤਾ ਆਈ ਬ੍ਰਾਮਣੀ ਕਾ ਰੂਪ ਧਾਰਕਰ ਅਰੁ ਆਇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
ਚਰਨ ਪਰਸੇ ਅਤੇ ਦਰਸਨ ਕਰਿਆ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ
ਤੁਸੀ ਵਡੇ ਭਾਗਵਾਨ ਹੋ ਏਹੁ ਬਾਲਕ ਜੋ ਤੁਮਾਰੇ ਘਰ ਜਨਮਿਆ ਹੈ ਜੋ ਏਹੁ ਬਡਾ
ਤੇਜਸੀ ਭਗਵਾਨ ਪੈਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋ ਇਸਕੇ ਪਿਛੇ ਕਈ ਜੀਅ ਮੁਕਤ ਹੋਵਨ
ਗੇ ਤਾ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਿਕਰਿ ਕਾਲੂ ਅਰੁ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਤਾ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਜਨਮ ਲੈਣੇ ਨਾਲ ਸਭਨਾ ਜੀਆਨੂ ਅਨੰਦ ਹੋਇਆ ਕਈ ਜੀਅ
ਜੋ ਬੰਦੀਵਾਨ ਸੇ ਸੋਭੀ ਮੁਕਤ ਹੋਏ ਅਰੁ ਕਈ ਜੀਅ ਜੋ ਦਲਿਦ੍ਰੀ ਹੈਸਨ ਸੋ ਧਨਵੰਤ
ਹੋਇ ਗਏ ਅਰੁ ਕਈ ਜੀਅ ਜੋ ਰੋਗੀ ਹੈਸਨ ਸੋ ਅਰੋਗ ਹੋਇ ਗਏ ਅਤੇ ਦੇਵਪਿ
ਤਰ ਸਭੁ ਸਰਸੇ ਭਏ ਅਰੁ ਕਹਿਣੇ ਲਾਗੇ ਅਬ ਹਮਾਰਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨੇਵਾਲਾ ਉਪ
ਜਿਆ ਹੈ ਅਰੁ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਉ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਉਪਜਿਆ ਫੇਰ ਅਠਾਸੀ ਹਜਾਰ ਦੇ
ਉਤਿਆ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਨੇ ਭੀ ਆਇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਰੁ ਆਰਤੀ ਕਰੀ ਤਾ

ਫੇਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਅਰ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤ ਧਰਮਰਾਜੇ ਸਮੇਤ ਆਇ ਦਰਸਨ ਕੀਆ
ਅਰੁ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਅਤੇ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਲਗੇ ਹੋਵਨ ਅਰੁ ਅਨਾਹਦ ਸਬਦ ਲਗੇ
ਹੋਵਨ ਤਾ ਫੇਰ ਮਹਾਦੇਉ ਅਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਨੇ ਭੀ ਆਇ ਦਰਸਨ ਕੀਆ ਅਰੁ ਬ
ਵੰਜਾ ਬੀਰ ਛਿਅ ਜਤੀ ਚਉਰਾਸੀ ਸਿਧ ਨੌ ਨਾਥਾਂ ਨੇ ਆਇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਿਅ
ਅਤੇ ਸਰਬ ਦੇਵੀਆਂ ਤੇ ਚੌਸਠ ਜੋਗਣੀਆ ਸਮੇਤ ਆਇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਆ।
ਅਰੁ ਸਭਨਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੇ ਆਇ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਅਰੁ ਪੁਸਪਾਂ ਕੀ ਬਰਖ
ਕਰਕੈ ਉਸਤਤਿ ਲਗੇ ਕਰਨ ਅਰ ਕਹਣੇ ਲਾਗੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਤੁਮ੍ਹੋ ਜਨਮ
ਲੇਣੇ ਨਾਲ ਕਿਆ ਪਰੋਜਨ ਸੀ ਐ ਪਰ ਤੁਮ ਨੇ ਜਗਤ ਕੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨੇ ਨ
ਮਿਤ ਏਹੁ ਖੇਲ ਕਰਿਆ ਹੈ ਸੋ ਤੁਮਾਰੀ ਗਤ ਮਿਤ ਤੁਮਹੀ ਜਾਣੋ ਜੀ ਅਰੁ ਹੋਰ ਕਿਆ
ਕੋਈ ਜਾਣੈ ਜੀ ਸਰਬ ਦੇਵਤਾ ਨੇ ਮਿਲ ਕਰ ਉਸਤਤਿ ਕਰੀ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਆਪੋ
ਆਪਣੇ ਪੁਰੀਆਂ ਕੋ ਸਿਧਾਰੇ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਰੰਤ ਬਾਲਕੇ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਰੋਵਣੇ ਕਾ ਅ
ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਸਦਾ ਹੀ ਏਹ ਕਹਣੇ ਕਾ ਜੋ ਧੰਨ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਹੈ ਧੰਨ ਤੇਰਾ
ਨਾਉ ਹੈ ਐ ਪਰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਸਕੇ ਨਾਹੀ ਜੋ ਏਹੁ ਬਾਲਕ ਕਿਆ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਤਾ
ਸਾਰੇ ਪਰਵਾਰ ਨੇ ਲੋਕ ਵਧਾਈਆਂ ਦੇਵਣ ਆਵੈ ਅਰੁ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਸੋਹਿਲੇ
ਲਗੇ ਗਾਵਣੇ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਮੰਗਤੇ ਆਵਨ ਤਿਨਾਨੂੰ ਮਾਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਰੁਪਏ ਟਕੇ ਗ
ਊਆਂ ਕਪੜੇ ਅਨਾਜ ਦੇ ਦੇ ਕਰਿ ਵਿਦਿਆ ਕਰੈ ਅਰ ਪਰਵਾਰ ਕੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਅ
ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾਈਆਂ ਦੇਵਣ ਆਵੈ ਤਾ ਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਗੁੜ੍ਹਤੀ ਦਿਤੀ
ਅਰੁ ਛਠੀ ਕਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਜੇਵਣ ਆਇਆ ਅਰੁ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪ
ਤਾ ਨੇ ਭੀ ਇਸਨਾਨ ਕੀਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਭੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਵਾਇਆ
ਅਤੇ ਬਸਤਰ ਪਹਿਨਾਏ ਸਰਬ ਦੇਵਤਾ ਅਰ ਪਿਤਰ ਮਨਾਏ ਅਰੁ ਬਡਾ ਜਗੁ ਕੀ
ਆ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਹੋਇ ਰਹੇ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਹਣੇ ਲਾਗੇ ਏਹੁ
ਕੋਈ ਦੇਵਤਾ ਰੂਪ ਪੈਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਹੀਨੇ ਕਾ ਹੋਇਆ ਤਾ
ਧਉਣ ਟਿਕਾਵਣ ਲਗਾ ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪਘੂੜੇ ਮੇ ਬਿਠਾਇਆ ਜਾ
ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਕਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਲਗਾ ਬਾਲਕਾ ਦੀ ਤੋਰਾਂ ਬੋਲਣ ਜਬ ਕੋ
ਈ ਬੁਲਾਵੈ ਤਾ ਅਗੋਂ ਤੇ ਹਸਦੇ ਵੈ ਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਤ ਮਹੀਨਿਆਂ ਕਾ ਹੋਇਆ ਤਾ
ਲਗਾ ਚਉਕੜੀ ਮਾਰ ਕਰ ਬੈਠਣ ਜੋਗੀਸਰਾਂ ਕੀ ਨਿਆਈ ਤਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਓਹ ਚ
ਉਕੜੀ ਖੋਲਦੇ ਵੈ ਜੋ ਮਤ ਇਸਕੀਆਂ ਟੰਗਾਂ ਵਿਖੇ ਬਲ ਪੈ ਜਾਵੇ ਜਾ ਤਾਂਈਆ

ਤਾਜੀ ਗੋਡੇ ਪਕੜੀ ਰਖੇ ਤਾਂ ਤਾਈ ਬੈਠਾ ਰਹੇ ਜਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਗੋਡੇ ਛਡ ਦੇਵੈ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਉਸੀ ਤਰ
ਕੀ ਨਿਆਈ ਤਾੜੀ ਲਗ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਲੋਕ ਕਹਿਣ ਜੋ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਏਹੁ ਬਾਲਕ
ਕਿਉਕਰਿ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਠ ਮਹੀਨਿਆ ਕਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੋਡੇ ਪਰਣੇ ਲ
ਗਾ ਤੁਰਣ ਜੋ ਕੋਊ ਬਾਲਕੇ ਕੋ ਬੁਲਾਵੈ ਹਸ ਕੇ ਉਸ ਕੇ ਮੁਖ ਲਗੈ ਜਉ ਮਾਤਾ ਦੂਧ ਪੀਆ
ਵੈ ਤਾ ਹਸ ਕਰਿ ਦੂਧ ਪੀਵੈ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਜਾਗੈ ਉਸ ਕੇ ਪੀਛਿ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਭੀ ਜਾਗੈ ਬਾ
ਲਕੇ ਕੌ ਭੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਾਵੈ ਆਪ ਭੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰੈ ਅਰੁ ਨਾਮ ਭੀ ਜਪੈ ਦਿਨ ਦਿਨ ਉ
ਨ ਕੇ ਘਰ ਮਾਇਆ ਵਧਤੀ ਜਾਵੈ ਅਰੁ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਭੀ ਕਰਨ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਪ੍ਰਗ
ਟ ਹੋਣੇ ਤੇ ਆਗਿਆਨ ਕੀ ਧੁੰਧ ਸਭ ਮਿਟ ਗਈ ਕਬਰਾ ਕੀ ਮੜੀਆ ਕੀ ਆਗਿਆ
ਨੀਆ ਕੀ ਪੂਜਾ ਮਿਟ ਗਈ ਜੈਸੇ ਸੂਰਜ ਕੇ ਚੜ੍ਹਨੇ ਕਰ ਤਾਰੇ ਭੀ ਛੁਪ ਜਾਤੇ ਹੈਨ ਅੰਧ
ਕਾਰ ਭੀ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਭਇਆ ਜੈਸੇ ਸਿੰਘ ਕੇ ਬੋ
ਲਣੇ ਕਰ ਮਿਰਗਾਵਲੀ ਸਭ ਭੁਜ ਜਾਤੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਹੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਨਾਮ ਕਰਿ ਸਭ ਪਾਪ
ਨਸਟ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਭਈ ਜਿਥੈ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਪੈਰ ਧਰੇਗਾ
ਸੋਈ ਪੂਜਾ ਕਾ ਆਸਣ ਹੋਵੈਗਾ ਜਿਸ ਜਿਸ ਨਾਲ ਗੋਸਟ ਕਰੇਗਾ ਮੁਨੀਸਰ ਰਖੀਸਰ
ਪੀਰ ਪੈਕੰਬਰ ਉਨ ਕੇ ਆਸਣ ਭੀ ਪੂਜਣੇ ਜੋਗ ਹੋਵੈਗੇ ਔਰ ਜਉਨ ਸੇ ਪੁਰਾਨੇਂ ਕੁਰਾਨੇ
ਮੇ ਬਾਬੇ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕੀ ਸਾਖ ਲਿਖੀਂਏ ਗੀ ਸੋਈ ਗ੍ਰੰਥ ਪਰਵਾਨ ਹੋਵੈਗੇ ਇਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾ
ਮ ਕੀ ਗੰਗਾ ਜਗਤ ਮੇ ਵਹਾਵਣੀ ਹੈ ਗੰਗਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਚਰਨੋ ਸੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਹੈ ਸੋ ਸਮੁੰ
ਦਰ ਕੇ ਸਨਮੁਖ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮੁਖ ਕੀਆ ਹੈ ਤਿਸ ਗੰਗਾ ਮੈਂ ਜੋ ਇਸਨਾਨ ਕਰਤੇ ਹੈ ਸੋ
ਉਨ ਕੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਪ ਕਟੀਤੇ ਹੈ ਆਗੇ ਕੋ ਪਾਪਾ ਕੀ ਸਰਧਾ ਮਿਟਾਇ ਨਹੀ ਸਕਤੀ ਅਰ
ਇਸ ਕੀ ਰਸਨਾ ਸੋ ਜੋ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰ ਹੋਵੈਗੀ ਓਹ ਮੇਰੇ ਚਰਨੋ ਕੇ ਮੁਖ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਉਸ ਕਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੈਗੇ ਸੋ ਮੇਰੇ ਚਰਨਾ ਕਉ ਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈਗੇ ਅਰੁ ਤਿਨ ਕੇ
ਪਿਛਲੇ ਪਾਪ ਭੀ ਕਟੇ ਜਾਵੈਗੇ ਆਗੇ ਕੋਂ ਪਾਪ ਕਰਨੇ ਕੀ ਸਰਧਾ ਨਹੀ ਹੋਵੈਗੀ ਗੰਗਾ
ਇਕ ਅਸਥਾਨ ਪਰ ਵਗਤੀ ਹੈ ਇਸਨੇ ਪਿੜ੍ਰ ਪਿੜ੍ਰ ਗਾਂਉ ਗਾਂਉ ਮੇ ਘਰ ਘਰ ਮੇ ਧਰ
ਮਸਾਲ ਕਰਨੀਆ ਹੈ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਕੀ ਗੰਗਾ ਵਹਾਵਣੀ ਹੈ ਚਾਰੋ ਕੂੰ
ਟ ਅਰੁ ਨਉ ਖੰਡ ਕਾ ਉਧਾਰ ਇਸਨੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਕਾ ਸਚਾ ਢੋਆ ਮੇਰੀ ਮਹ
ਮਾ ਕਾ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਵਰਤਾਵਣਾ ਹੈ ਮੇਰਾ ਹੀ ਰੂਪ ਹੋਇ ਕਰ ਏਹ ਕਲਜੁਗ ਮੇ ਪ੍ਰਗਟ
ਹੂਆ ਹੈ ਮੈਂ ਹੀ ਏਹੁ ਰੂਪ ਨਾਨਕ ਧਾਰਨ ਕੀਆ ਹੈ ਮੇਰੇ ਮੈਂ ਅਰ ਇਸ ਮੇ ਭੇਦ ਨਹੀ
ਜਾਣਨਾ ਏਹ ਬਾਣੀ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਅਰ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਸੁਣੀ ਤਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ

ਅਰੁ ਗਦ ਗਦ ਹੋਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕਰਨ ਲਾਗੇ ਜਬ ਬਾਬਾ ਬਰਸਾਦਿ
ਨਕਾ ਹੋਇਆ ਤਾ ਉਨੋਨੇ ਬਰਸ ਗੰਢ ਕੀਤੀ ਬਡਾ ਬ੍ਰਹਮ ਭੋਜ ਕੀਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਲੋ
ਕਾਂ ਕੋ ਦਾਨ ਦੀਆ ਮੰਗਤੇ ਗੁਣੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਭ ਅਘਾਇ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਜਬ ਬਾਬਾ ਬੈ
ਠਣ ਸਿਖਿਆ ਚਉਕੜੀ ਮਾਰ ਕਰਿ ਸਿਧ ਆਸਣ ਕਰਿ ਬੈਠੇ ਪੌਣ ਕੇ ਬੀਚ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਕਾ ਜਾਪ ਕਰੇ ਜਬ ਡੇਢ ਬਰਸ ਕਾ ਹੂਆ ਤਾ ਬੋਲਣ ਸੀਖਿਆ ਜਾ ਬੋਲੇ ਤਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਬੋਲੇ ਜਾ ਦੋ ਬਰਸ ਕਾ ਹੂਆ ਤਾ ਖੇਲੇਵਨ ਸੀਖਿਆ ਮੋਤੀਆ ਕੇ ਸਮਾਨ ਦੰਦੀਆ ਨਿਕ
ਲੀਆਂ ਜਾ ਖੇਡੇ ਤਾ ਦੇਵਤਿਆ ਅਵਤਾਰਾ ਕੀਆ ਪ੍ਰਿਤਮਾ ਸਾਥ ਖੇਲਿਆ ਕਰੇ ਅਰੁ ਪ
ਰਕੀਆ ਵਹੀਆਂ ਅਰੁ ਕਾਗਤ ਕੀਆਂ ਪੋਥੀਆਂ ਬਣਾਏ ਉਪਰ ਹਛੇ ਰੁਮਾਲ ਚੜ੍ਹਾ
ਏ ਜੋ ਬਾਲਕ ਕੇ ਖੇਡਣ ਵਾਸਤੇ ਬੁਲਾਵਣ ਤਾ ਕਹੇ ਮੈ ਪੋਥੀ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ ਬਰਸ ਕੇ ਬਰ
ਸ ਮੈ ਬਾਬੇ ਕੀ ਬਰਸ ਗੰਢ ਹੋਵੇ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਬਹੁਤਾ ਹੋਵੈ ਜਾ ਤੀਨ ਬਰਸ ਕਾ ਹੂਆ ਤਾ
ਇਕ ਦਿਨ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਆਇ ਬੈਠੇ ਪੂਛ ਤੂ ਕਉਨ ਸੀ ਪੋਥੀ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਬਾਬੇ ਕ
ਹਿਆ ਮੈ ਸਪਤ ਸਲੋਕੀ ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੋ ਉਨੋਨੇ ਕਹਾ ਅਸਾਨੂੰ ਭੀ ਸੁਣਾਇ ਤਾ ਬਾ
ਬਾ ਬੋਲਿਆ ਸਲੋਕ ਓਅੰ ਇਤ ਏਕਾਖਰੰ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਆਹਰਨ ਮਾਮਨੁਸਿ
ਮਰਨ। ਯਃ ਪ੍ਰਯਾਤਿ ਤ੍ਯਜਨ ਦੇਹੰ ਸ ਯਾਤਿ ਪਰਮਾਂ ਗਤਿੰ।੧॥ ਸਰਬਤਃ ਪਾਣਿ
ਪਾਦੰਤਤ ਸਰਬ ਤੋਖਿ ਸਿਰੋ ਮੁਖੀ। ਸਰਬਤਃ ਸ੍ਰੁਤਿਮਾਂ ਲੋਕੇ ਸਰਬ ਮਾਵ੍ਰਿਤ੍ਯ ਤਿ
ਸਠਤਿ॥੨॥ ਅਰਜਨੋਵਾਚ। ਸਥਾਨੇ ਰਿਖੀਕੇਸ ਤਵ ਪ੍ਰਕੀਰਤਿਆ ਜਗਤ
ਪ੍ਰਹਰਸਿਅਤ ਅਨੁਰਜ੍ਯਤੇ ਚ। ਰਖਾਂਸਿ ਭੀਤਾਨਿ ਦਿਸੋ ਦ੍ਰਵੰਤਿ ਸਰਬੇ ਨਮਸ੍ਯੰ
ਤਿ ਚ ਸਿਧ ਸੰਘਾ॥੩॥ ਕਵਿੰ ਪੁਰਾਣਮਨੁਸਾ ਸਿਤਾ ਰਮਣੋ ਰਣੀਆਂ ਸਮਨੁਸ
ਮਰੇ ਦਯਾ। ਸਰਵਸ੍ਯ ਧਾਤਾਰਮ ਚਿੰਤ੍ਯ ਰੂਪ ਮਾਦਿਤ੍ਯ ਵਰਣੰ ਤਮਸਾਃ ਪਰਸ
ਤਾਤ॥੪॥ ਉਰਧ ਮੂਲ ਮਧਃ ਸਾਖਾ ਮਸ੍ਵਥੰ ਪ੍ਰਾਹੁਰ ਵ੍ਯਯੰ। ਛੰਦਾਂਸਿ ਯਸ
ਯ ਪਰਣਾਨਿ ਯਸਤੰ ਵੇਦ ਸ ਵੇਦ ਵਿਤ॥੫॥ ਸਰਵਸ੍ਯ ਚਾਹੰ ਹ੍ਰਿਦਿ ਸੰਨਿਵਿ
ਸ੍ਟੋ ਮਤਃ ਸਮਿਰਤਿਰ ਗ੍ਯਾਨ ਮਪੋਹਨੰ ਚ। ਵੇਦੈਃ ਸਰਬੈ ਰਹਮੇਵ ਵੇਦ੍ਯੋ ਵੇਦਾਂ
ਤ ਕ੍ਰਿਦ ਵੇਦ ਵਿਦੇਵ ਚਾਹੰ।੬॥ ਮਨ ਮਨਾ ਭਵ ਮਦ ਭਗਤੋ ਮਦਯਾਜੀ ਮਾਂ ਨਮ
ਸਕੁਰੁ॥ ਮਾਮੇਵੈਸ ਸ੍ਯ ਯੁਕਤੈਵ ਮਾਤਮਾਨੰ ਮਤਪਰਾਇਣਃ॥੭॥
ਤਬ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਾ ਇਸ ਕਾ ਅਰਥ ਸੁਣਾਵੋ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਮਝ ਮੇ ਆਵੈ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਅਰਜਨ ਕੋ ਕਹਾ ਹੈ ਓਅੰਕਾਰ
ਜੋ ਏਕ ਅਖਰ ਹੈ ਸੋ ਸਬਦ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕੋ ਉਚਾਰਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਰਥੇ

ਰਾਧਿਆਨ ਕਰਤਾਹੈ ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਰੀਰ ਕੋ ਤਿਆਗਤਾ ਹੈ ਸੋ ਮੁਝ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪ
ਤ ਹੋਤਾਹੈ ਮੈ ਜੋਹਾ ਸੋ ਚੈਤੰਨ ਹਾਂ ਅਰ ਪੁਰਾਤਨ ਹਾਂ ਸੂਖਮ ਤੇ ਅਤ ਸੂਖਮ ਹੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾ
ਰ ਸੇ ਜੋ ਮੁਝਕੋ ਸਿਮਰਤੇ ਹੈਂ ਮੈ ਸਭ ਕਾ ਅਧਾਰ ਹੋ ਅਰ ਨਿਸਚਿੰਤ ਰੂਪ ਹੋ ਸੂਰਜ ਕੀ ਨਿਆ
ਈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰੂਪ ਹੋ ਅਗਿਆਨ ਕੇ ਅੰਧੇਰੇ ਤੇ ਪਰੇ ਹੋ॥੨॥ ਜਿਸ ਇਸ ਥਾਨ ਬਿਖੈ ਮੇਰਾ ਕ
ਥਾ ਕੀਰਤਨ ਹੋਤਾਹੈ ਤਿਨਕੀ ਮੈ ਰਖਿਆ ਕਰਤਾ ਹੋ ਰਾਖਸ ਆਦਿਕ ਉਸ ਸੇ ਭੈਮਾਨ ਹੋ
ਕੇ ਭਾਗ ਜਾਤੇ ਹੈ ਅਰ ਸਿਧ ਆਦਿਕ ਸਭ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਤੇ ਹੈ॥੩॥ ਸਰਬ ਕੇ ਹਾਥ ਮੇਰੇ
ਹਾਥ ਹੈ ਸਰਬ ਕੇ ਚਰਨ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਹੈ ਸਰਬ ਕੇ ਨੇਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਨੇਤ੍ਰ ਹੈ ਸਰਬ ਮੇਰੇ ਕਰਨ ਹੈ॥
ਸਰਬ ਮੈ ਮੇਰੀ ਚੇਤੰਨਤਾ ਹੈ॥੪॥ ਏਹ ਜੋ ਬੈਰਾਠ ਰੂਪ ਬ੍ਰਿਛ ਹੈ ਬੈਕੁੰਠ ਇਸ ਕਾ ਉਚਾਸ
ਰ ਹੈ ਅਰ ਤਲੇ ਕੀਆ ਪੁਰੀਆਂ ਇਸ ਕੀਆ ਡਾਲਾ ਹੈ ਵੇਦ ਇਸ ਕੇ ਪਤ੍ਰ ਹੈ ਸੋ ਚਲੇਮਾ
ਨ ਹੈ ਇਸ ਕੋ ਅਗਿਆਨੀ ਸਤਿ ਕਰ ਮਾਨਤੇ ਹੈ ਵੇਦਾਂਤ ਇਸ ਕਾ ਫਲ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕੋ ਅ
ਸੱਤ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਵੇਦਾਂ ਕਾ ਵੇਤਾ ਹੈ॥੫॥ ਸਰਬ ਕੇ ਰਿਦੇ ਵਿਖੇ ਮੈ ਨੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਹੋ ਕੇ ਨਿਵਾਸ ਕੀਆ ਹੈ ਜੋ ਮੁਝ ਕੋ ਗਿਆਨ ਕਰਿ ਕੇ ਸਿਮਰਤੇ ਹੈ ਵੇਦ ਭੀ ਸਭ ਮੁਝ ਹੀ
ਕੋ ਜਣਾਵਤੇ ਹੈ ਵੇਦਾ ਕਾ ਅੰਤ ਮੈ ਹੀ ਸੱਤ ਰੂਪ ਹੋ॥੬॥ ਤੂ ਮੇਰੇ ਮੰਨਣਵਾਲਾ ਹੋ ਅਰੁ
ਮੇਰਾ ਹੀ ਭਗਤ ਹੋ ਅਰੁ ਮੇਰਾ ਹੀ ਜਾਚਕ ਹੋ ਮੁਝ ਹੀ ਕੋ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਮੁਝ ਹੀ ਕੋ ਦੇ
ਖ ਮੁਝ ਹੀ ਸਾਥ ਜੁੜਾ ਮੁਝ ਹੀ ਕੋ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਹੀ ਆਸਰੇ ਹੋ॥੭॥
ਜਬ ਏਹ ਸਪਤ ਸਲੋਕੀ ਕਾ ਅਰਥ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੋ ਸੁਣਾਇਆ ਮਾਤ
ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਤਬ ਉਨੋਨੇ ਕਹਾ ਐਸੇ ਸਲੋਕ ਤੇਰੇ ਸੁਣਨੇ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਨਦਰ
ਨਹੀ ਆਵਦੇ ਤੂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਅਖੀਆ ਮੀਟੋ
ਜਬ ਉਨੋਂ ਨੇ ਨੇਤ੍ਰ ਮੂੰਦੇ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਸਭ ਦੇਵਤਾ ਅਰ ਰਖੀਸੁਰ ਮੁਨੀਸਰ ਸਭ
ਹਾਥ ਜੋੜੇ ਬੈਠੇ ਸੁਣਤੇ ਹੈ ਤਬ ਇੰਦ੍ਰ ਨੇ ਦੇਵਤਿਆ ਨੂ ਕਹਾ ਜੋ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਮਾਤਾ ਪਿ
ਤਾ ਆਏ ਹੈ ਇਨ ਕੋ ਬਿਬਾਨ ਪਰਿ ਚੜ੍ਹਾਇ ਕੇ ਸੁਰਗ ਕੋ ਲੇ ਜਾਵੋ ਇਨ ਕੀ ਭਲੀ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਤਤਕਾਲ ਦੇਵਤੇ ਉਨ ਕੋ ਸੁਰਗ ਮੇ ਲੇ ਗਏ ਭਲੇ ਦਿਬ ਭੋਗ ਉ
ਨ ਕੋ ਭੁਗਾਏ ਬਾਰਾ ਬਰਸ ਤਕ ਉਨੋ ਨੇ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ਉਨੋ ਨੇ ਕਹਾ ਮੁ
ਝ ਕੋ ਮਾਤ ਲੋਕ ਮੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਲੈ ਚਲੋ ਤਬ ਦੇਵਤੇ ਉਨ ਕੋ ਲੈ ਆਏ ਜਬ
ਉਨੋ ਨੇ ਨੇਤ੍ਰ ਖੋਲ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸੀ ਏਕ ਸਲੋਕ ਕਾ ਅਰਥ ਪ
ੜ੍ਹੇ ਕਰਤੇ ਹੈ ਉਨੋ ਨੇ ਕਹਾ ਏਹ ਬਡਾ ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀ ਬਾਰਾ ਬਰਸ ਤਕ ਸੁਰ
ਗ ਭੀ ਭੋਗ ਆਏ ਹੈ ਤੁਮ ਉਹੀ ਸਲੋਕ ਪੜ੍ਹਤੇ ਹੋ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਕੀ ਮਾਇ

ਆਕਾ ਅਸਚਰਜ ਕੁਛ ਨਹੀ ਏਕ ਮਾਨੁਖ ਘੜੀ ਕੇ ਸੁਪਨੇ ਮੈ ਕਈ ਬਰਸ ਭੋਗ ਭੋਗ
ਤਾ ਹੈ ਤਾ ਉਨਨੇ ਕਹਾ ਅਸਾ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਾ ਹੈ ਕੇ ਪ੍ਰਤਖ ਦੇਖਾ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ
ਜਗਤ ਹੀ ਸੁਪਨਾ ਹੈ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਜਗਤ ਕੇ ਜੀਵ ਹਾਂ ਗਿਆਨ ਤੇ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਾ
ਹੈ ਤਾਤੇ ਤੁਸੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪੋ ਅਰੁ ਸੰਤਾ ਕਾ ਸੰਗ ਕਰੋ ਜਾਂ ਬਾਬਾ ਚਾਰ ਬਰ
ਸਾ ਕਾ ਹੋਇਆ ਤਾ ਬਾਲਕਾ ਨਾਲ ਲਗਾ ਖੇਡਣ ਬਾਲਕਾ ਕੀ ਔਰ ਚੇਸਟਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਔਰ ਚੇਸਟਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਲਕਾ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਹੀ ਉਪਦੇਸ ਕਰੈ ਤਾ ਲੋ
ਕ ਦੇਖ ਕਰ ਏਹ ਕਹਿਨ ਜੋ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਏਹੁ ਤਾ ਅਜੇ ਬਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਕੈਸੀਆ
ਮਿਠੀਆਂ ਬਾਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਏਹ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਸਾਦਕ ਯਾਂ ਪੀਰ ਪੈਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਅਰ ਕੋਈ ਸੰਤ ਆਵੈ ਤਾ ਉਸਨੂ ਘਰਿ ਲੈ ਆਵੈ ਉਸਕੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਬਹੁਤ ਕਰੈ ਦਿਨ
ਦਿਨ ਉਨਕੇ ਘਰ ਮੈ ਧਨ ਸੰਪਦਾ ਵਧਦੀ ਜਾਵੈ ਜੋ ਕੁਛ ਪਦਾਰਥ ਘਰੋ ਲੈ ਜਾਵੈ ਸੋਬ
ਹਰ ਗਵਾਇ ਆਵੈ ਤਾ ਕਾਲੂ ਪ੍ਰੋਹਤਨੂੰ ਉਲਭੇ ਦੇਵਣ ਜਾਵੇ ਜੋ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਭਲਾ ਛੜ
ਫਿਰਾਇਆ ਹਈ ਅਗੋ ਪੰਡਿਤ ਕਹੇ ਭਲਾ ਕਾਲੂ ਹੁਣ ਤਾ ਉਲਾਭੇ ਦੇਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਾਓ
ਹ ਵੇਲਾ ਆਵਸੀ ਤਾ ਸਿਧਾ ਮੂਹ ਭੀ ਨਾ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਚੁਪ ਕਰ ਕੇ ਘਰ ਨੂ ਉਠ ਆਏ

॥੧੦॥ ਅਗੋਂ ਸਾਖੀ ਗੁਪਾਲ ਪਾਧੇ ਨਾਲ ਹੋਈ॥ ॥

ਜਦ ਬਾਬਾ ਪੰਜ ਬਰਸਾ ਦਾ ਹੋਇਆ ਤਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਇਸ ਨੂ ਪਾਧੇ ਦੇ
ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਾਵੀਏ ਤਾਂ ਭਲੇ ਦਿਨ ਅਰੁ ਨਿਰੰਦੇ ਐਤਵਾਰੁ ਅਰੁ ਭਲੀ ਥਿਤ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਨਾਲ
ਲੈ ਕੇ ਪਟੀ ਬੁਧਕਾ ਬਾਬੇ ਦੇ ਹਥ ਦੇ ਕੇ ਥਾਲ ਸਕਰੰਦਾ ਭਰ ਕੇ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਉਪਰ ਰਖ ਕੇ
ਲੈ ਚਲੇ ਜਾਇ ਕਰ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਪਾਧੇ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖ ਕੇ ਥਾਲ ਸਕਰਦਾ ਭੁਲ ਪਿਆ
ਚਾਟੜੇ ਲਗੇ ਚੁਣ ਚੁਣ ਖਾਵਨ ਤਾ ਪਾਧੇ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਿਆ ਇਸਕੀ ਭੁਗਤ ਤੇ ਸਾਰਾ ਜ
ਗਤ ਵਰਸਾਵੇਗਾ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਪਾਧੇ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਪੜ੍ਹ ਓਅੰ ਨਮਃ ਸਾਰਦਾ ਸੁਅਸਤਾ॥
ਤਾ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਇਸ ਕਾ ਅਰਥ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਂਧੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਕੇ
ਕਹੋ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਸਾਰਦਾ ਦੇਵੀ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਸੇ ਮਾਤ ਲੋਕ ਮੈ ਆਵਦੀ ਹੈ॥
ਜੋ ਉਸ ਕੋ ਓਅੰਕਾ ਉਚਾਰ ਕਰਵਾਈਤਾ ਹੈ ਤੌ ਆਪ ਭੀ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਹੋਤੀ ਹੈ ਉਚਾਰ
ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋ ਭੀ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਸਰੀਰ ਜੇਤੇ ਕੁਛ ਹੈ ਸਭ ਭਸਮ ਰੂਪ ਹੈ ਅਰ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਭੀ ਸਤਿ ਹੈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮ ਭੀ ਸਤ ਹੈ ਤਾ ਪਾਂਧੇ ਕਹਾ ਕਾਲੂ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ
ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਜਗਤ ਵਿਚ ਪਰਗਟ ਕਰੇਗਾ ਏਹੁ ਵਡਾ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਤੇਰੇ ਘਰਿ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋ
ਇਆ ਹੈ ਕਾਲੂ ਬਾਬੇ ਨੂ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ਲੋਕਾ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਪੰਡਿ

ਤਨੂੰ ਜੋਤਿਲਵੰਡੀ ਗਹਿਦਾਹੈ ਉਸਦੇਪਾਸ ਬਾਬੇਨਾਨਕ ਨੂਪੜ੍ਹਨ ਪਾਓ ਮਹਿਤਾਕਲੂ
ਬਾਬੇਨੂਲੈਗਿਆ ਪਾਧੇਕਹਿਆ ਕਾਗਦਮਸਵਾਣੀ ਕਨੀ ਮੰਗਾਓ ਮੈਇਸਨੂ ਬਰਾ
ਖਰੀਲਿਖਦੇਦਾਂਹਾਂ ਤਾ ਮਹਿਤੇਕਾਲੂਨੇ ਟਿਕਾਚਾਵਲ ਸੁਪਾਰੀ ਦਖਣਾ ਕਾਗਦਕਨੀ
ਮਸਵਾਣੀਮੰਗਾਈ ਪਾਧੇ ਬੈਰਾਖਰੀ ਬਾਬੇਨੂਲਿਖਦਿਤੀ ਪਾਧੇਕਹਿਆ ਨਾਨਕਜੀ
ਤੂੰਪੜ੍ਹ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨਕੀਤਾ ਹੇਪਾਧਾਜੀ ਤੂੰਕਿਛ ਆਪਭੀਪੜ੍ਹਿਆਹੈ ਤਾਪਾ
ਧੇਕਹਿਆ ਨਾਨਕਜੀ ਮੈਸਭਕਿਛੁਪੜ੍ਹਿਆਹਾ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ

॥ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧

ਜਾਲਮੋਹੁ ਘਸਿਮਸਿ ਕਰਿ ਮਤ ਕਾਗਦਿ ਕਰਿ ਸਾਰਾ ਭਾਉ ਕਲਮ ਕਰਿ ਚਿਤੁਲਿਖਾ
ਰੀ ਗੁਰਪੁਛ ਲਿਖੁਬੀਚਾਰੁ॥ ਲਿਖੁਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਅੰਤਨਪਾਰਾਵਾਰੁ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਬਾਬਾ ਏਹੁਲੇਖਾ ਲਿਖਿਜਾਣੁ॥ ਜਿਥੈਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐਤਿਥੈਹੋਇ
ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ॥੧॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬਜੀ ਕਹਿਦੇਹੈਨ
ਸੁਣੋਪਾਧਾਜੀ ਉਸਅਪਾਰਪੁਰਖੁਕੀ ਅਪਾਰ ਹੀਸੋਭਾਹੈ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀਦੇਉ
ਤਾ ਏਹੁਜੋ ਸਚੁਕਾ ਪੜ੍ਹਨਾਹੈ ਸੋ ਕੈਸਾਹੈ ਜੋ ਕੋਈਪੜ੍ਹੇ ਸੁਣੈ ਲਿਖੇ ਲਿਖਾਵੈ ਗਤਿ
ਸਕੀਪਰਮਗਤਿਹੋਵੈਗੀ॥ ਜਿਤਨਾ ਮਾਇਆਕਾ ਮੋਹਹੈ ਸੋਈ ਜਨਮ ਮਰਨਨੂੰ
ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਰਦਾਹੈ ਇਸਨੂੰਗਿਆਨਦੀ ਅਗਨ ਨਾਲਦਗਧ ਕੀਜੈ ਗੁਰਾਂਦੇ ਬਚ
ਨਾਂਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੇ ਸੋਈ ਘਸਾਵਣਾਹੈ ਮਸਦਾ ਉਪਦੇਸਰੂਪੀ ਤੈਂਤੇਨਾਲ॥
ਏਸਦੀ ਮਸਕੀਚੈ ਆਪਣੀਜੋ ਸੁਮਤਹੈ ਸੋ ਕਾਗਦ ਕੀਚੈ ਭਾਉ ਜੋ ਸਾਧਸੰਗ
ਤਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਨੀ ਸੋਕਨੀਕੀਚੈ ਚਿਤਮਹਾਰਾਜਦੇਭਜਨਨਾਲ ਸਾਵਧਾਨ
ਰਖਣਾ ਸੋਲਿਖਾਰੀਕੀਚੈ ਗੁਰਾਂਦੇਬਚਨ ਪੁਛਕੇ ਆਪਣੀ ਮਤਉਪਰ ਲਿਖੇ ਕ
ਰਤੇਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਸਾਲਾਹ ਲਿਖੇ ਜਿਸਦਾ ਅੰਤਪਾਰਾਵਾਰ ਨਹੀ ਹੇ ਬਾਬਾ ਪੰਡਤ
ਜੇ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਜਾਣਨਾਹੈ ਤਾਆਪਭੀ ਲਿਖ ਮੈਨੂੰਭੀ ਲਿਖਾਇ॥ ਜਿਥੇ ਧਰ
ਮਰਾਇਦੇ ਪਾਸਲੇਖਾ ਪੁਛੀਏਗਾ ਗੁਰਮੁਖਾਂਦੇ ਹਥ ਗੁਰਾਂਦੇ ਸਬਦਦਾ ਨੀਸਾਨਹੋਵੇਂ
ਗਾ ਤਾ ਉਨਾਂਦੇਅਗੇ ਧਰਮਰਾਇਭੀ ਮਥਾਟੇਕੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇ ਏਸ ਲੇਖੇਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ
ਹੀਜਾਣਦਾ ਤਾਤੂ ਅਸਾਂਪਾਸੋ ਸੁਣਕਰਿ ਸਿਖਲੈਇ ਤਾ ਤੇਰਾ ਭਲਾਹੋਵੇਗਾ ਅਰੁ
ਤੇਰਾ ਜਮਕਾ ਫਾਹਾ ਭੀ ਕਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਰੁ ਜਿਤ ਲਿਖਨੇਪੜ੍ਹਨੇਕਰਿ ਜਨਮਮਰ
ਨਤੇ ਛੁਟੀਐ ਅਤੇ ਸੁਣ ਸੁਆਮੀ ਜਿਥੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਏਗਾ ਤਹਾ ਤੇਰੇ ਹਥ ਸਚੇ ਸਿ
ਮਰਨਕਾ ਨੀਸਾਨਹੋਵੇਗਾ ਤੈ ਅਗੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਏਗਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਏਹੁਜੋ ਸਿਮਰ

ਨ ਏਥੇ ਸਿਮਰੀਦਾਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹਿਕਾ ਨੀਸਾਣ ਹੋਵੈਗਾ ਅਰੁ ਸੁਣਿ
ਸੁਆਮੀ ਜੇ ਤੂ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹਿ ਵਿਚਿ ਛੁਟਿਆ ਚਾਹੈ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰਜੀਕ
ਸਚਕਾ ਲੇਖਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰਿ ਅਰ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਭੀ ਕਰਿ ਅਰ ਹੇ ਪੰਡ੍ਰਿਤ ਜੀ ਜਿ
ਸਕੇ ਮਸਤਕ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈਗਾ ਸੋ ਤਿਸਕੋ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈਗਾ ਅਤੇ
ਸੁਣੋਂ ਪਾਧਾਂ ਜੀ ਗਲੀ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਪਾਇਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਅਰੁ ਗਲਾ ਕੀਆ
ਬਾਤਾ ਜੋ ਹੈਨਿ ਸੋ ਗਲਾ ਹੀ ਹੈਨਿ ਅਤੇ ਗਲਾ ਕੀ ਬਾਤ ਝੂਠ ਹੈ ਅਰੁ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਨੂ ਸੋਈ ਪਾਵੈ ਜਿਸਨੂ ਵਾਹੁਗੁਰੂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਸੋਈ ਨਾਮ ਕੀ ਵਿਡਿ
ਆਈ ਪਾਵੈ ਅਤੇ ਸੁਣਹੁ ਪੰਡ੍ਰਤ ਜੀ ਬਿਨਾ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਥੋਹੋਰ ਪੜ੍ਹ
ਨਾ ਸਭੁ ਬਾਦ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰਿ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਪੰਡ੍ਰਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਹ ਪੜ੍ਹ
ਨਾ ਕੈਸਾ ਹੈ ਜਿਤ ਕਰਕੇ ਛੁਟੀਐ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਸੁਆਮੀ ਏ
ਵਡਾ ਮਸ ਦੀਵੇ ਕੀ ਕਾਗਦ ਸਣੀ ਕਾ ਅਰੁ ਕਲਮ ਕਾਨੇ ਕੀ ਅਤੇ ਜੋ ਲਿਖਿਆ
ਹੈ ਸੋ ਕਿਆ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਜੰਜਾਲ ਲਿਖਿਆ ਜਿਤਿ ਲਿਖਿਆ
ਸਭ ਵਿਕਾਰ ਹੋਵਨ ਅਤੇ ਸੁਣ ਸੁਆਮੀ ਜੋ ਸਚ ਕਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਸੋ ਐਸਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਇ
ਆ ਕਾ ਮੋਹ ਜਲਾਇ ਕਰਿ ਮਸ ਕਰੀਐ ਅਰੁ ਦਇਆ ਕਾ ਕਾਗਦ ਕਰੀਐ ਜੋ
ਇਸਕੇ ਅੰਦਰ ਕਿਛੁ ਭਾਉ ਹੋਵੈ ਤਿਸਕੀ ਕਲਮ ਕਰੀਐ ਅਰੁ ਚਿਤ ਲਿਖਣ
ਹਾਰਾ ਕਰੀਐ ਜੋ ਲਿਖੀਐ ਤਾ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਲਿਖੀਐ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਲਿ
ਖੀਐ ਬਿਅੰਤ ਸੋਭਾ ਲਿਖੀਐ ਜਿਤ ਲਿਖਿਆ ਸਭ ਵਿਕਾਰ ਮਿਟ ਜਾਵਨ ਅਰੁ
ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੁਖੀ ਹੋਵੈ ਹੇ ਪੰਡ੍ਰਿਤ ਜੀ ਏਹ ਲੇਖਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਤਾ ਤੂ ਪੜ੍ਹ ਭੀ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉ
ਭੀ ਜੇ ਸਚ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨਹੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤਾ ਤੂੰ ਨਾ ਪੜ੍ਹ ਅਤੇ ਨਾ ਪੜ੍ਹਾਉ ਤਾ ਪੰਡ੍ਰਿਤ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹ ਬਾਤਾ ਤੂੰ ਕਿਸ ਥੋਂ ਪਾਈਆ ਹੈ ਅਰ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਥੇ ਜੋ
ਹੁਣ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮੁ ਜਪਦੇ ਹੈਨ ਤਿਨਕੋ ਕਿਆ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ॥
ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਦੂਸਰੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ॥ਜਿਥੈ ਮਿਲਹਿ ਵਡਾਈ
ਆ ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਸਦ ਚਾਉ॥ ਤਿਨ ਮੁਖ ਟਿਕੇ ਨਿਕਲਹਿ ਜਿਨ ਮਨ ਸਚਾ ਨਾਉ
ਕਰਮ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਗਲੀ ਵਾਉ ਦੁਆਉ॥ ੨॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਸੁਣੋ ਪੰਡ੍ਰਿਤ ਜੀ ਜਿਥੈ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ਜਾਵੈਗਾ
ਉਥੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੀ ਕੇ ਸਿਮਰਣੇ ਦਾ ਪੁੰਨ ਹੋਵੈਗਾ ਅਤੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਖੁਸੀਆਂ
ਹੋਵਨਗੀਆ ਪਰ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਇਕ ਮਨ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂ ਸਿਮਰਿਆ ਹੈ ਸੋ ਤਿ

ਨਾਕਉ ਸਚੀਦਰਗਾਹਿਵਿਖੇਵਡਿਆਈਆ ਮਿਲਨਗੀਆ ਤਾਪੰਡ੍ਰਿਤ ਏਹਗਲ ਸੁ
ਣਕੇ ਵਡਾ ਭੈਮਾਨਹੋਇਆ ਅਰੁ ਆਖਣ ਲਗਾ ਹੇਨਾਨਕਜੀ ਇਕੋਜੇਪਰਮੇਸਰਕਨਾ
ਮਲੈਦੇਹੈਨ ਸੋ ਤਿਨਕਉ ਕੋਈ ਜਾਣਤਾਭੀਨਾਹੀ ਅਰਉਨਕਉ ਰੋਟੀਆਭੀਨਾਹੀ ਜੁੜ
ਤੀਆ ਅਤੇ ਇਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆਂ ਕਰਦੇਹੈਨ ਅਰ ਬਡੇਬਡੇ ਸੁਖਭੋਗਤੇਹੈਨਿ ਅਤੇਸ੍ਰੀ
ਪਰਮੇਸਰਜੀ ਤੇਭੀ ਨਾਹੀ ਡੁਰਦੇ। ਪਰਦੇਖਾਜੀ ਉਨਕਾ ਕਿਆ ਹਾਲ ਹੋਵੈਗਾ
ਉਥੇ ਉਨਾਨੂ ਵਡਿਆਈਆ ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵਨਗੀਆ ਜਿਨਾਦੇ ਮਨਾਵਿਚ ਮਹਾਰਾਜਦੇ
ਭਜਨਦਾ ਚਾਉਹੈ ਸੋਇਸਲੋਕ ਮੈਭੀ ਤੇ ਪਰਲੋਕ ਮੈਭੀ ਸੁਖੀਹੈ ਜਿਨਾਦੇ ਪੂਰਬਲੇ
ਕਰਮ ਚੰਗੇਹੋਦੇਹੈਨ ਸੋ ਨਾਮਨੂ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਦੇਹੈਨ ਤੇ ਗਲਾ ਵਾਲੇ ਘਨੇਰੇ ਹੈਨ ਜੈਸੇ ਮੁਰ
ਲੀ ਦੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਫੂਕਮਾਰੀਏ ਤਾ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀਹੈ ਤੈਸੇ ਆਗਿਆ
ਨੀ ਏਕ ਕੰਨ ਸੁਣਦੇਹੈਨ ਦੂਸਰੇ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀਹੈ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੀਜੀ
ਪਉੜੀ ਆਖੀ। ਇਕ ਆਵਹਿ ਇਕ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ਇਕਿ ਰਖੀਅਹਿ ਨਾਉ ਸ
ਲਾਰ। ਇਕ ਉਪਾਇ ਮੰਗਤੇ ਇਕਨਾ ਵਡੇ ਦਰਬਾਰ। ਅਗੈ ਗਇਆ ਜਾਣੀਅਹਿ
ਵਿਣ ਨਾਵਹਿ ਵੇਕਾਰੁ। ੩।। ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕ
ਹਿਦੇਹੈਨਿ ਜੋ ਸੁਣੋ ਪੰਡ੍ਰਿਤ ਜੀ ਇਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਆਉਂਦੇਹੈਨ ਇਕ ਚਲੇਜਾਂਦੇਹੈਨ।
ਇਕ ਸਾਹੁਹੈਨ ਇਕ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਹੈਨਿ ਇਕ ਭਿਖਿਆ ਮੰਗਮੰਗਕੇ ਖਾਂਦੇਹੈਨ
ਸੁਣੋ ਪੰਡ੍ਰਿਤਜੀ ਏਥੇ ਜੋ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਕਰਦੇਹੈਨਿ ਅਰੁ ਸੁਖਭੋਗਦੇਹੈਨਿ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਪ
ਰਮੇਸਰਜੀਕਉ ਨਾਹੀ ਸਿਮਰਦੇ ਤਿਨਕਉ ਐਸੀ ਸਜਾਇ ਮਿਲੈਗੀ ਜੈਸੇ ਕਪੜੇਕ
ਉ ਧੋਬੀ ਦੇਂਦਾਹੈ ਚਕੀ ਦਾਣਿਆਂਕਉ ਦੇਂਦੀਹੈ ਜੈਸੇ ਤੇਲੀ ਤਿਲਾਂਕਉ ਦੇਂਦਾਹੈ ਐਸੀ
ਸਜਾਇ ਕਉ ਓਹ ਪਾਵਹਿਗੇ ਜਿਨਾ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਸੋ ਮੰਗਤੇ ਹੋਂਦੇਹੈਨ ਜਿਨ
ਪੁੰਨ ਕੀਤੇਹੈਨ ਸੋ ਸਾਹ ਹੁੰਦੇਹੈਨ ਅਰ ਜਿਨਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਕੀਤਾਹੈ ਓਹ ਸਾਧ ਸੰ
ਤ ਹੋਂਦੇਹੈਨ ਇਕਨਾਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਚੁਣਚੁਣਕੇ ਚੰਗੇ ਨਾਉ ਰਖਦੇਹੈਨ ਅਤੇ ਜੋ ਪ
ਰੀ ਭਿਖਿਆ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਾਂਦੇਹੈਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰਜੀਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰਤੇਹੈਨ
ਸੋ ਤਿਨਕਉ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰਦੀ ਦਰਗਾਹਿ ਵਿਚ ਵਡਿਆਈਆ ਮਿਲਨਗੀਆਂ
ਅਗੈ ਗਇਆ ਜਾਣੀਏਗਾ ਜਿਨਾ ਨਾਮ ਨਹੀ ਜਪਿਆ ਅਤੇ ਵੇਕਾਰ ਕੀਤੇਹੈਨ
ਸੋ ਨਰਕਾ ਵਿਚ ਪਵਨਗੇ ਤਾ ਪੰਡ੍ਰਿਤ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਡਰਿਆ ਪੰਡ੍ਰਿਤ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕਜੀ ਤੂੰ ਐਸੀਆ ਬਾਤਾ ਕਿਉ ਕਰਦਾਹੈ ਅਜੇ ਤੂ ਬਾਲਕ ਹੈ
ਅਜੇ ਕੁਛ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾਕਾ ਸੁਖ ਦੇਖ ਅਜਾ ਤੇਰੀ ਕਿਥੇ ਓੜਕ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ

ਚਉਥੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ਭੈ ਤੇਰੈ ਡਰ ਅਗਲਾ ਖਪਿ ਖਪਿ ਛਿਜੈ ਦੇਹ॥ ਨਾ
ਵੁ ਜਿਨ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਹੋਦੇ ਡਿਠੇ ਖੇਹ॥ ਨਾਨਕ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਸਭਿ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਨੇਹ
੪॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੈ ਹੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸਾਹਿ
ਬਕਾ ਐਸਾ ਡਰ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਖਪਖਪ ਕਰ ਪਈ ਛਿਜਦੀ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਪਤ
ਸਾਹ ਅਤੇ ਖਾਨ ਹੈਸਨ ਸੋ ਮੈ ਆਪਣੀ ਅਖੀ ਖੇਹ ਹੋਏ ਡਿਠੇ ਹੈਨ ਇਸ ਸਰੀਰ ਅ
ਤੇ ਪਦਾਰਥਾ ਨਾਲ ਝੂਠਾ ਮੋਹ ਹੈ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਸਦਾ ਆਵੈਗਾ ਤੁਰਤ ਹੀ ਉਠ ਜਾਈਐ
ਗਾ ਨਾਲ ਕੁਛ ਭੀ ਨਹੀ ਨਿਭੈਗਾ ਇਸੀ ਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਭਉ ਕਰ ਬਹੁਤਾ ਡਰ ਹੋ
ਇਆ ਹੈ ਸੋ ਤਿਸ ਡਰ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਦੇਹਿ ਅਤਿ ਭੈ ਵਾਨ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਕਾ ਅਮ
ਰ ਮੰਨੀਦਾ ਸੀ ਓਹ ਭੀ ਇਥੇ ਉਠ ਗਏ ਹੈਨਿ ਸੁਣੋ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਮੈ ਕੂੜਾ ਨੇਹੁ ਕਿਸ ਨਾਲ
ਕਰੀ ਅਤੇ ਅਸੀ ਭੀ ਇਸ ਜਹਾਨ ਤੇ ਇਸ ਜਾਮੇ ਨੂੰ ਛੋਡ ਕੇ ਛਪਾਇ ਜਾਵੈਗੇ ਏਹ
ਜਾਮਾ ਕਿਸੀ ਕੇ ਹਾਥ ਨਹੀ ਆਵੈਗਾ ਅਤੇ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਐਸੀ ਹੈ ਜੋ ਸ
ਭਸ ਕੋ ਛਡਾਇ ਲਵੈਗੀ ਇਸ ਕੂੜੇ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਨੇਹੁ ਕਿਆ ਕਰੀਐ ਤਾਂ ਪੰਡਿ
ਤ ਨੇ ਸੁਣਿ ਕੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਅਰ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈ ਅਤੇ
ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਿਸੀ ਕਾ ਕੋਈ ਕਿਸੀ ਕਾ ਅਰ ਮੈ ਜੋ ਹਾਂ ਸੋ ਤੇਰਾ ਹੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਭਗਵਾਨ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਕਿਉ ਰਖਾਇਆ ਹੈ ਤਾ
ਪੰਡਿਤ ਕਹਿਆ ਗਊਆਂ ਦੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਜਾਗਾ ਉਸਨੂੰ ਬ੍ਰਿਜ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸਦਾ
ਜੋ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਨਾਥ ਕਹੀਏ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਬ੍ਰਿਜ ਹੈ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਰੂਪੀ ਗ
ਊਆ ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਜੋ ਪ੍ਰੇਰਕ ਹੈ ਸੋ ਨਾਥ ਤਾਂਤੇ ਮੈ ਜੀਵ ਹੋ ਸਰੀਰ ਦਾ ਸਾਖੀ ਇਸ ਵਾ
ਸਤੇ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਕਹਤੇ ਹੈਂ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਕੀ ਸਭ ਸੋਝੀ ਹੈ ਪਾਧ
ਤੇ ਏਕ ਬਹਾਨਾ ਹੈ ਆਪ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਹੈ ਹੋਰ ਲੜਕੇ ਜੋ ਸੰਗ ਕੇ ਖੇਲਣੇ ਵਾਲੇ
ਸੰਗੀ ਹੈ ਤਿਨ ਕੋ ਭੀ ਏਹੀ ਅਭਿਆਸ ਕਰਾਵੈ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀਆਂ ਬਾਤਾਂ
ਸੁਣਨੇ ਕਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੇਲ ਨਹੀ ਖੇਲਤੇ ਜੇ ਖੇਲ ਕਰਨੀ ਤਾ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ
ਬਾਤ ਕਰਣੀ ਤਉ ਭੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਓਹ ਬਾਲਕ ਭੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮ ਮੇ
ਮਗਨ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈਂ। ਤਾ ਪਾਧੇ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਕਹਿਆ ਬਾਰਾਖੜੀ ਲਿਖੋ।
ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਸਾ ਰਾਗੁ ਮੇ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਪਟੀ ਲਿਖੀ॥ ॥ਸਸੈ ਸੋਇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਜਿਨ ਸਾਜੀ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਭਇਆ॥ ਸੇਵਤ ਰਹੇ ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਲਾਗਾ

ਆਇਆ ਤਿਨਕਾ ਸਫਲ ਭਇਆ॥ ੧॥ ਮਨ ਕਾਹੇ ਭੂਲਾ ਮੂੜ ਮਨਾ॥ ਜਬ ਲੇਖਾ
ਦੇਵਹਿ ਬੀਰਾ ਤਉ ਪੜਿਆ॥ ੧॥ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਸੋਈ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸ੍ਰਿਸਟ
ਸਾਜੀ ਹੈ॥ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਸਾਹਿਬੁ ਇਕੁ ਹੈ ਜਿਨਾ ਚਿਤ ਲਾਇ ਸੇਵਿਆ ਹੈ ਆਇਆ ਤਿ
ਨਾਂ ਦਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਹੋਰ ਜਿਤਨੇ ਪੜਨ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਸਭਨਾ ਧਰਮਰਾਇ ਦਾ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਹੈ
ਏਹ ਮਨ ਭੁਲਾ ਹੋਇਆ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਖੋਵਦਾ ਹੈ ਰਹਾਉ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ ਮਨ ਦਾ ਨਾ
ਮਾ ਵਿਚ ਠਹਿਰਾਉ ਹੋਵੈ ਤਾ ਇਸਨੂ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਨ ਪਵੇ॥
ਈਵੜੀ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋਈ॥ ਏਨਾ ਅਖਰਾ ਮਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੂਝੈ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋਈ॥ ੨॥ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਈਵੜੀ ਆਦਿ
ਪੁਰਖੁ ਦੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਸਰਬ ਦਾ ਦਾਤਾ ਹੈ ਸਚਾ ਹੈ ਇਨਾ ਅਖਰਾਂ ਵਿਚ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਾ
ਮ ਨੂ ਬੂਝਦੇ ਹੈਨ ਉਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰਿ ਫੇਰਿ ਲੇਖੁ ਨਹੀ ਹੋਂਦਾ॥
ਊੜੈ ਉਪਮਾ ਤਾਕੀ ਕੀਜੈ ਜਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਫਲੁ ਪਾਵ
ਹਿ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਊੜਾ ਨਾਮ ਓਅੰਕਾਰ ਦਾ
ਹੈ ਓਅੰਕਾਰ ਭੀ ਮਹਾਰਾਜ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਤਪਤਿ ਕੀਤੀ ਉਸਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀ ਪਾਇ
ਆ ਜਾਂਦਾ ਊੜਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਿਸਕੀ ਉਪਮਾ ਕਰੀਐ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਦੇ ਸਬਦ ਤੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂ ਸੇਵਿਆ ਹੈ ਉਨਾਂ ਨੂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਫਲੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਜਿਨਾ ਸਚੇ ਹੋਕੇ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸੋਈ ਸੁਖੀ ਹੋਏ ਹੈ॥
ਙੰਙੈ ਙਿਆਨੁ ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਈ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਸੋਈ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਹਿ ਏਕੋ
ਜਾਣੈ ਤਾ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਈ॥ ੪॥ ਙੰਙਾ ਅਖਰੁ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗੁ
ਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂ ਬੂਝਦਾ ਹੈ ਪੜਿਆ ਭੀ ਸੋਈ ਤੇ ਪੰਡਿਤ ਭੀ ਸੋਈ ਹੈ ਸਰਬ ਜੀ
ਆ ਵਿਚ ਇਕੋ ਜਾਤਾ ਤਾ ਹਉਮੈ ਮਿਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ॥
ਕਕੈ ਕੇਸ ਪੁੰਡਰ ਜਬ ਹੂਏ ਵਿਣੁ ਸਾਬੂਣੈ ਉਜਲਿਆ॥ ਜਮਰਾਜੇ ਕੇ ਹੇਰੂ ਆਏ
ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਲਿ ਬੰਧਿ ਲਇਆ॥ ਕਕਾ ਅਖਰੁ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਾਲਿਆ
ਕੇਸਾਂ ਨੂ ਸਾਬੂਣ ਮਲ ਮਲ ਧੋਵੈ ਤਾ ਉਜਲੁ ਨਹੀ ਹੋਂਦੇ ਜਿਸ ਸਮੇ ਚਿਟੇ ਕੇਸ ਆ
ਵਦੇ ਹੈਨ ਸਾਬੂਣ ਤੇ ਬਿਨਾ ਉਜਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਪ੍ਰਥਮੇ ਥੋੜੇ ਜੇਹੇ ਕੇਸ ਕੰਨ ਉਤੇ
ਚਿਟੇ ਆਵਦੇ ਹੈਨ ਮਾਨੋ ਜਮਰਾਜੇ ਦੇ ਹੇਰੂ ਹੈਨ ਓਹ ਮਾਨੁਖਾਂ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿਚ ਕਹਿੰਦੇ
ਹੈਨ ਜੈਸੀ ਖੇਤੀ ਪਕੀ ਹੋਈ ਚਿਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਤੇਰੀ ਜੁਆਨੀ ਬਿਤੀਤ
ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਹੁਣ ਤੂ ਨਾਮ ਜਪੇਗਾ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਕਰੇਗਾ ਤਾ ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਉਜਲ ਹੋ

ਵੈਗਾ ਪਿਛਲੇਪਾਪ ਤੇਰੇਧੋਤੇਜਾਵਨਗੇ ਅਤੇਜੇਹੁਣਭੀਤਿਸਨਾ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ
ਤਾਜਮਤੈਨੂ ਸੰਗਲਪਾਇਕਰ ਲੈਜਾਵੇਗਾ ਇਸਵੇਲੇਨੂਪਛੋਤਾਵੇਗਾ।

ਖਖੈਖੂੰਦਕਾਰ ਸਾਹੁ ਆਲਮੁਕਰਿਖਰੀਦ ਜਿਨ ਖਰਚਲੀਆ।ਬੰਧਨਜਾਕੈ
ਸਭੁਜਗ ਬਾਧਿਆ ਅਵਰੀਕਾ ਨਾਹੀ ਹੁਕਮ ਪਾਇਆ।੬॥ ਖਖਾਅ
ਖਰੁਕਹਿਦਾਹੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਰੇਜਗਤਦੇ ਸਤਿਗੁਰਹੈਨ ਜਿਨਨਾਮੁਰੂਪੀਧ
ਨਦੇਕਰਿ ਸਾਰੇਜਗਤਨੂੰ ਮੁਲ ਲੀਆਹੈ ਜੋਉਨਾ ਦੇ ਗਿਆਨਦੇਬੰਧਨਾਵਿਚ
ਬਧੇਹੈਨ ਤਿਨਾਨੂੰ ਧਰਮਰਾਇਦੇ ਬੰਧਨ ਨਾਹੀਪਉਂਦੇ। ਉਨਾਦੇ ਉਪਰ ਹੋਰ
ਕਿਸੇਦਾ ਹੁਕਮੁ ਨਾਹੀ ਪਉਂਦਾ।

ਗਗੈ ਗੋਇ ਗਾਇਜਿਨ ਛੋਡੀ ਗਲੀਗੋਬਿੰਦ ਗਰਬ ਭਇਆ।ਘੜਿਭਾ
ਡੇ ਜਿਨ ਆਵੀਸਾਜੀ ਚਾੜਨਵਾਹੈ ਤਈ ਕੀਆ।੭॥ ਗਗਾ ਕਹਿ
ਦਾਹੈ ਸ੍ਰੀਮਹਾਰਾਜ ਜਿਤਨੀ ਗੋ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਰਚੀਹੈ ਬਣਾਏ ਹੈ ਏ
ਹੁਜੀ ਗੋਬਿੰਦੁ ਨਾਲ ਗਰਬੁਕਰਦਾਹੈ ਜਿਤਨੇਸਰੀਰਰੂਪੀਭਾਂਡੇਘੜੇਹੈ ਬ੍ਰਹਮੰ
ਡਰੂਪੀ ਆਵੇਚਾੜੇਹੈ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇਉਤਪਤਿ ਕੀਤਾਹੈ।

ਘਘੈ ਘਾਲ ਸੇਵਕਜੇਘਾਲੈ ਸਬਦ ਗੁਰੂਕੈਲਾਗਰਹੈ। ਬੁਰਾਭਲਾ ਜੇ ਸਮਕ
ਰਿ ਜਾਣੈ ਇਨਬਿਧ ਸਾਹਿਬ ਰਮਤਰਹੈ।੮॥ ਘਘਾ ਕਹਿਦਾਹੈ ਜਿਨਾ
ਗੁਰਾਦੇ ਸਬਦ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾਹੈ ਸੰਤਾਦੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਏਹਘਾਲਘਾ
ਲੀਹੈ ਗੁਰਾਦੇ ਸਬਦਨਾਲ ਲਗਰਹੇਹੈ ਦੁਖਸੁਖ ਸਮਾਨਜਾਤਾ ਹੈਜਿਨਾਨੇ ਇ
ਸਪ੍ਰਕਾਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆਹੈ।

ਚਚੈ ਚਾਰਿਵੇਦ ਜਿਨ ਸਾਜੇ ਚਾਰੇਖਾਣੀ ਚਾਰਜੁਗਾ। ਜੁਗੁਜੁਗੁ ਜੋਗੀਖਾਣੀ ਭੋ
ਗੀਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤ ਆਪਿ ਥੀਆ।੯॥ ਚਚਾ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਤਿਸ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀਆਦੇ ਗਿਆਨ ਵਾਸਤੇ ਚਾਰਵੇਦ ਸਾਜੇਹੈ ਚਾਰਖਾਣੀਚਾਰ ਜੁਗ ਬ
ਣਾਏ ਸਭਨਾ ਜੁਗਾਵਿਚ ਨਿਆਰਾ ਭੀਹੈ ਸਭਨਾ ਖਾਣੀਆ ਵਿਚਿ ਓਹੋ ਭੋਗਦਾ
ਹੈ ਪੰਡਿਤ ਹੋਕੇ ਉਪਦੇਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਛਛੈ ਛਾਇਆ ਵਰਤੀ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਭਰਮੁ ਹੋਆ। ਭਰਮ ਉਪਾਇ
ਭੁਲਾਈਅਨੁ ਆਪੇ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਹੋਇਆ ਤਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ।੧੦॥
ਛਛਾ ਅਖਰ ਕਹਿਦਾਹੈ ਮਹਾਰਾਜਦੀ ਮਾਇਆ ਦੀਜੋ ਛਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਸਾਰੇ
ਜਗਤ ਤੇ ਵਰਤੀ ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ ਕੀ ਆਗਿਆ ਕਰਿਕੈ ਭਰਮ ਉਤਪਤਿ ਹੋਇਆਹੈ

ਭਰਮ ਨੂੰ ਉਤਪਤਿ ਕਰਿਕੈ ਜਗਤ ਨੂੰ ਭੁਲਾਇਆ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਈਸਰ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋ
ਈ ਹੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।

ਜਜੈ ਜਾਨ ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਭੀਖ ਭਵਿਆ॥ ਏਕੋ ਲੇਵੈ ਏਕੋ ਦੇ
ਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਮੈ ਸੁਣਿਆ॥੧੧॥ ਜਜਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੰਗਤੇ ਦਾਨ
ਮੰਗਦੇ ਹੈਨ ਚਉਰਾਸੀ ਲਖ ਜੂਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅਸਾਡੀ ਰਖਿਆ ਕਰੋ ਏਕੋ ਤੂੰ ਹੀ ਹੈ
ਦੇਵਣੇ ਲੇਵਣੇ ਵਾਲਾ ਹੋਰ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ।

ਝਝੈ ਝੂਰਿ ਮਰਹੁ ਕਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਦੇਣਾ ਸੁ ਦੇ ਰਹਿਆ॥ ਦੇ ਦੇ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮਿ ਚ
ਲਾਏ ਜਿਉ ਜੀਆ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਪਾਇਆ॥੧੨॥ ਝਝਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਝੂਰਦੇ ਕਿਉਂ ਹੋ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਮਹਾਰਾਜ ਤੁਸਾਨੂੰ ਉਤਪਤਿ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ
ਛ ਤੁਸਾਡੇ ਰਿਜਕ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸਾਡੇ ਮਸਤਕ ਤੇ ਲਿਖ ਦਿਤਾ ਹੈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇਂਦਾ ਭੀ ਹੈ
ਅਤੇ ਵੇਖਦਾ ਭੀ ਹੈ ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਚਲਾਂਵਦਾ ਹੈ।

ਞੰਞੈ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਾ ਦੇਖਾ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ
ਏਕੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹੀ॥੧੩॥ ਞੰਞਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਕਰਿ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਇਕੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਭਨਾਂ ਥ
ਾਵਾਂ ਵਿਚਿ ਰਵ ਰਹਿਆ ਹੈ ਸੋਈ ਅਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚਿ ਵਸਦਾ ਹੈ।

ਟਟੈ ਟੰਚੁ ਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਘੜੀ ਕਿ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਉਠਿ ਚਲਣਾ॥ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ
ਹਾਰਹੁ ਅਪਣਾ ਭਾਜਿ ਪੜਹੁ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਰਣਾ॥੧੪॥ ਟਟਾ ਅਖਰ
ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀਓ ਕਪਟ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਘੜੀ ਦੋ ਘੜੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆ
ਗ ਜਾਣੇ ਹੈ ਤੁਸੀ ਝਗੜਿਆਂ ਤੇ ਵਾਦਾਂ ਵਿਚਿ ਜਨਮੁ ਬਾਦ ਨ ਗਵਾਵੋ ਕੂੜ ਕ
ਪਟ ਨੂੰ ਛਡ ਦੇਵੋ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੋ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸਰਨ ਹੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੋ।

ਠਠੈ ਠਾਢਿ ਵਰਤੀ ਤਿਨਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਜਿਨ ਕਾ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ॥ ਚਿਤਿ ਲਾਗਾ
ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਤਉ ਪਰਸਾਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥੧੫॥ ਠਠਾ ਕਹਿੰਦਾ
ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਮਨ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਮਨ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਵਿਚ ਲਗਾ ਹੈ ਇਕ
ਾਗਰ ਮਨ ਕਰਕੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਨਾਲ ਲਗਾਂਦੇ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਸੁ
ਖੀ ਭੀ ਸੇਈ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਨਾ ਨਹੀ ਜਨਮਦੇ ਮਰਦੇ ਹੈਨ।

ਡਡੈ ਡੰਫੁ ਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਸਭੁ ਚਲਣਾ॥ ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵ
ਹੁ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ॥੧੬॥ ਡਡਾ ਕਹਿੰਦ

ਹੈ ਵਿਸਥਾਰ ਕਿਉ ਕਰਦੇ ਹੋ ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀਓ ਜੋ ਕਿਛੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵਦਾ ਹੈ ਸਭੁ ਚਲਣੇ
ਮਾਨ ਹੈ ਤਿਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂ ਸੇਵੋ ਤਾ ਸੁਖ ਪਾਵੋ ਜੋ ਸਰਬ ਵਿਚਿ ਸਤਿਆ ਦੇ ਰਹਿਆ ਹੈ
ਢਢੈ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੈ ਆਪੇ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਕਰੈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮਿ ਚ
ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ॥੧੭॥ ਢਢਾ ਕਾਹਿਦਾ ਹੈ ਵਾਹਿ
ਗੁਰੂ ਉਸਰਿਆ ਨੂ ਢਾਹਿੰਦਾ ਹੈ ਢਠਿਆ ਨੂ ਉਸਾਰਦਾ ਹੈ ਜਿਉ ਤਿਸਦਾ ਭਾਣਾ
ਹੈ ਤਿਵੈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਚਲਾਂਵਦਾ ਹੈ ਤੇ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਕੇ ਗਿਆਨ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਨਿਸਤਾਰਦਾ ਹੈ॥
ਣਾਣੈ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰ
ਤਾ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧੮॥ ਣਾਣਾ ਕਾਹਿਦਾ ਹੈ ਸਰਬ ਵਿਚ ਵਾ
ਹਿਗੁਰੂ ਰਵਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹਿਰਦੇ ਗੁਣ ਗਾਂਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਆਪੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਿਚਿ ਮਿਲਾਇੰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਉਸਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀ ਹੋਂਦਾ॥
ਤਤੈ ਤਾਰੂ ਭਉਜਲੁ ਹੋਇਆ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾ ਤਰ ਨਾ ਤੁਲਹਾ ਹਮ ਬੂਡਸਿ
ਤਾਰਿ ਲੇਹੁ ਤਾਰਣ ਰਾਇਆ ॥੧੯॥ ਤਤਾ ਕਾਹਿਦਾ ਹੈ ਅਗਿਆਨ ਦਾ ਭਉ
ਜਲ ਬਡਾ ਤਾਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਿਸਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਨਾ ਕੋਈ ਬੇੜੀ ਹੈ
ਨਾ ਤੁਲਹਾ ਹੈ ਬਿਨਾ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਾਰਾ ਜਗਤ ਡੂਬਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤਾਰਨਾ ਹੋਂਦਾ
ਹੈ ਸਾਧਸੰਗਤ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇ ਕੇ ਤਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ॥
ਥਥੈ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸੋਈ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇਆ ॥ ਕਿਆ ਭਰਮੁ ਕਿਆ
ਮਾਇਆ ਕਹੀਐ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਭਲਾ ॥੨੦॥ ਥਥਾ ਕਾਹਿਦਾ
ਹੈ ਥਾਨਾ ਵਿਚ ਅਤੇ ਬਾਹਿਰ ਸਾਰੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹੀ ਬਿਆਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿ
ਸਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭੁ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਮਾਇਆ ਦਾ ਭਰਮ ਜੋ ਹੈ ਸਭ ਝੂਠਾ ਹੈ ਜੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ
ਭਾਣਾ ਹੈ ਸੋਈ ਭਲਾ ਹੈ॥
ਦਦੈ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਊ ਕਿਸੈ ਦੋਸੁ ਕਰੰਮਾ ਆਪਣਿਆ ॥ ਜੋ ਮੈ ਕੀਆ ਸੋ ਮੈ ਪਾਇਆ
ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਅਵਰ ਜਨਾ ॥੨੧॥ ਦਦਾ ਕਾਹਿਦਾ ਹੈ ਦੋਸ ਕਿਸੈ ਨੂੰ ਨ
ਹੀ ਦਿਤਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਰਮ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਸੋ ਸੋ ਭੋਗਦਾ ਹੈ ਹੋਰ ਸ
ਭ ਜੀ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਜੰਤ੍ਰ ਹੈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੰਤ੍ਰੀ ਹੈ ਜਿਉ ਜਿਉ ਵਜਾਂਵਦਾ ਹੈ ਤਿਉ ਵਜਦੇ ਹੈਨ
ਧਧੈ ਧਾਰਿ ਕਲਾ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਹਰਿ ਚੀਜੀ ਜਿਨਿ ਰੰਗ ਕੀਆ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਦੀਆ ਸ
ਭਨੀ ਲੀਆ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ॥੨੨॥ ਧਧਾ ਕਾਹਿਦਾ ਹੈ ਵਾ

ਹਗੁਰੂ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਅਰ ਅਕਾਸ ਦੀ ਕਲਾ ਧਾਰ ਛਡੀ ਹੈ ਸਭੁ ਜੀਆ ਜੰਤਾ ਦੇ ਰੰਗ ਕੀ
ਤੇ ਹੈਸ ਜੇਹੇ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਹੈਨ ਤੇਹਾ ਤੇਹਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੇ ਛੋਡਿਆ ਹੈ।

ਨੰਨੈ ਨਾਹ ਭੋਗ ਨਿਤ ਭੋਗੈ ਨਾ ਡੀਠਾ ਨਾ ਸੰਮ੍ਹਲਿਆ॥ ਗਲੀ ਹਉ ਸੋਹਾਗਣਿ ਭੈਣੇ ਕੰਤੁ
ਨ ਕਬਹੂੰ ਮੈ ਮਿਲਿਆ॥ ੨੩॥ ਨੰਨਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾਹ ਜੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹੈ
ਸਰਬ ਦਾ ਭੁਗਤਾ ਹੈ ਸਰਬ ਵਿਖੇ ਭੋਗਾਂ ਨੂੰ ਭੋਗਦਾ ਹੈ ਸਰਬ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ
ਕੋਈ ਨਹੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਓਹ ਸਰਬ ਕਉ ਦੇਖਦਾ ਹੈ।

ਪਪੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੇਖਣ ਕਉ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ॥ ਦੇਖੈ ਬੂਝੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ॥ ੨੪॥ ਪਪਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ
ਸਰਬ ਦਾ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਜਗਤੁ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਾਸਤੇ ਲੀਲਾ ਰਚੀ ਹੈ ਸਰਬ ਕਉ
ਦੇਦਾ ਭੀ ਓਹੀ ਹੈ ਅਰੁ ਸਰਬਤ੍ਰ ਵਿਖੇ ਰਵਿਆ ਭੀ ਓਹੀ ਹੈ।

ਫਫੈ ਫਹੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਬਾ ਜਮ ਕੈ ਸੰਗਲ ਬੰਧ ਲਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇ
ਜਨ ਉਬਰੇ ਜੇ ਹਰਿ ਸਰਨਾਗਤ ਭਜ ਪਾਇਆ॥ ੨੫॥ ਫਫਾ ਅਖਰ ਕ
ਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸਾਰਾ ਜਗਤੁ ਮਾਇਆ ਕੀ ਫਾਹੀ ਮੇ ਫਬਾ ਹੂਆ ਹੈ ਜਮ ਕੇ ਸੰਗਲ ਬੰ
ਧੇ ਹੈ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੰਸਿਆਂ ਤੇ ਛੁਟੇ ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਦੀ ਸਰਨਿ ਪਏ ਹੈ

ਬਬਾ ਬਾਜੀ ਖੇਲਣ ਲਾਗਾ ਚਉਪੜ ਕੀਤੇ ਚਾਰ ਜੁਗਾ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਸਾਰੀ
ਕੀਤੇ ਪਾਸਾ ਢਾਲਣ ਆਪ ਲਗਾ॥ ੨੬॥ ਬਬਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਵਾ
ਹਿਗੁਰੂ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਿ ਕੈ ਚਾਰ ਜੁਗ ਚੌਪੜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਚਉਰਾਸੀ
ਲਖ ਜੂਨ ਖਾਨੇ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਆਪ ਬਾਜੀ ਖੇਲਣ ਲਾਗਾ ਹੈ ਜਉਨਸੀਆਂ
ਗੋਟਾ ਪਕੀਆਂ ਘਰਿ ਆਵਦੀਆ ਹੈਨ ਉਨਾ ਦਾ ਸਿਰ ਨੀਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਉਨਸੀ
ਆਂ ਕਚੀਆਂ ਹੋਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਉਨਾ ਦਾ ਸਿਰਿ ਉਚਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾ
ਕਰਿ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਉਨਾ ਦਾ ਕਟਿਆ ਹੈ।

ਭਭੈ ਭਾਲਹਿ ਸੇ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨ ਕਉ ਭਉ ਪਾਇਆ॥ ਮਨਮੁ
ਖਿ ਫਿਰਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂੜੇ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਾਇਆ॥ ੨੭॥ ਭਭਾ ਅ
ਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਬਦ ਕੋ ਭਾਲਤਾ ਹੈ ਸੋ ਨਾਮ ਅਰੁ ਫਲ ਰੂਪੀ ਗਿਆਨ
ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤੁ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੋ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਗੋਪਦ ਵਤ ਤਰ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਬਚਨ ਨਹੀ
ਮੰਨਤੇ ਮਨ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕਰਤੇ ਹੈ ਸੋ ਚਉਰਾਸੀ ਲਖ ਜੂਨ ਮੈ ਭ੍ਰਮਤੇ ਹੈ।

ਮਮਾ ਮੋਹ ਮਰਣ ਮਦਸੂਦਨੁ ਮਰਣ ਭਇਆ ਤਬ ਚੇਤਾਵਿਆ॥ ਕਾਇਆ ਭੀਤ

ਰ ਅਵਰੋ ਪੜ੍ਹਿਆ ਮਮਾ ਅਖਰੁ ਵੀਸਰਿਆ॥੨੮॥ ਮਮਾ ਅਖਰ ਕ
ਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਨ ਕੋ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਮਧਸੂਦਨ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਾਇ
ਆ ਕਾ ਮੋਹ ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਲਗਾ ਚਿਤ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਸੋ ਪਛੋਤਾਂਵਦਾ ਹੈ
ਯਯੈ ਜਨਮ ਨ ਹੋਵੀ ਕਦਹੀ ਜੇ ਕਰਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੈ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮੁਖ ਏਕੋ ਜਾਣੈ॥੨੯॥ ਯਯਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ
ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਸਬਦ ਸਚੁ ਜਾਣ ਕਰ ਕਮਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਫੇਰ ਜਨਮ ਨਹੀ ਆਂਵਦੇ ਸਤਿਗੁ
ਰਾਂ ਦੇ ਮੁਖ ਦਾ ਕਹਿਆ ਗੁਰਮੁਖ ਪਛਾਣਦੇ ਹੈਨ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂ ਸਾਰੇ ਇਕ ਰਵਿਆ
ਹੋਇਆ ਜਾਣਕੇ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਸਭ ਛਡ ਦੇਂਦੇ ਹੈਨ॥
ਰਾਰੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭੁ ਅੰਤਰ ਜੇਤੇ ਕੀਏ ਜੰਤਾ॥ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਧੰਧੈ ਸਭੁ ਲਾਏ
ਕਰਮ ਹੋਇਆ ਤਿਨਿ ਨਾਮੁ ਲਇਆ॥੩੦॥ ਰਾਰਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ
ਹੈ ਜੋ ਸਰਬ ਜੀਵ ਜੰਤ ਹੈਨ ਤਿਨ ਮੇ ਰਾਮ ਰਵਿਆ ਹੂਆ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ
ਮੇ ਜਲ ਰਮਿਆ ਹੂਆ ਹੈ ਜਹਾ ਕੂਪ ਖੋਦੀਤਾ ਹੈ ਤਹਾ ਹੀ ਜਲ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾ ਹੈ ਤੈ
ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਾ ਕੇ ਸੰਗਤ ਕਰਨੇ ਤੇ ਸਾਤ ਆਂਵਤੀ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮੁ ਜਪਤੇ ਹੈ॥
ਲਲੈ ਲਾਇ ਧੰਧੈ ਜਿਨ ਛੋਡੀ ਮੀਠਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕੀਆ॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸਮ ਕਰਿ
ਸਹਣਾ ਭਾਣੈ ਤਾ ਕੈ ਹੁਕਮ ਪਇਆ॥੩੧॥ ਲਲਾ ਅਖਰੁ ਕਹਦਾ ਹੈ ਸਾ
ਜਗਤ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਧੰਧੇ ਲਾਇ ਛਡਿਆ ਹੈ ਮਾਇਕ ਮੋਹ ਮੀਠਾ ਲਾਇ ਦਿਤਾ ਹੈ
ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਪੀਂਵਦਾ ਹੈ ਹਸਤਾ ਹੈ ਸੋਂਵਦਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮੁ ਭੂਲ ਗਇਆ ਹੈ
ਵਵੈ ਵਾਸੁਦੇਵ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੇਖਣ ਕਉ ਜਿਨ ਵੇਸੁ ਕੀਆ॥ ਵੇਖੈ ਚਾਖੈ ਸਭੁ ਕਿ
ਛੁ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰ ਰਵਿ ਰਹਿਆ॥੩੨॥ ਵਵਾ ਅਖਰ ਕਹਿਦਾ ਹੈ
ਵਾਸਦੇਵ ਪਰਮੇਸਰ ਜਿਨਨੇ ਜਗਤ ਕੇ ਕਉਤਕ ਦੇਖਣੇ ਵਾਸਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦ
ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਾਹਿ ਸਤਾ ਦੇਇ ਕਰਕੇ ਦੇਖਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕਾ ਹੁ
ਕਮ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਤੇ ਹੈ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖ ਪੁਰਸ ਹੈਨ॥
ੜਾੜੈ ਰਾੜੁ ਕਰੈ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿ ਅਮਰ ਹੋਇਆ॥ ਤਿਸ
ਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ਓਸ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਆ॥੩੩॥ ੜਾੜਾ
ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀਅਹੁ ਰਾੜੁ ਵਾਦ ਝਗੜੇ ਕਿਉ ਕਰਤੇ ਹੋ ਜੋ ਕਿਛੁ ਮਹਾਰ
ਜ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਸੋ ਮੰਨੋ ਜੋ ਮਹਾਰਾਜ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਤਾ ਹੈ ਤਿਸ ਤੇ ਕੁਰਬਾਣੁ ਹੋਤੇ ਹੈ
ਹਾਹੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜਿਨ ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ

ਵਹੁ ਹਰਿਨਾਮ ਸਮਾਵਹੁ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿਨਾਮੁ ਲੀਆ॥ ੩੪॥ ਹਾਹਾ
ਅਖਰੁ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਈਸਰਨੇ ਜੀਉ ਉਤਪਤਿ ਕੀਤੇ ਹੈ ਸੋ ਸਭਨਾ ਕੇ ਰਿਜਕ ਕਾ ਦਾਤ
ਹੈ ਜੋ ਸਤਗੁਰਾਂ ਨੇ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ ਜੋ ਗਿਆਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਹੈ ਈਸਰ ਅਤੁ ਗੁਰਾਂ ਬਿ
ਨਾ ਹੋਰ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜੋ ਸਭਨਾਂਹੁ ਜੀਅਹੁ ਕਉ ਕਰਮਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਜਕ ਪ
ਹੁਚਾਵਦਾ ਹੈ ਅਰ ਪਾਲਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ॥
ਆਇੜੈ ਆਪ ਕਰੇ ਜਿਨ ਛੋਡੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਕਰੇ ਕਰਾਏ
ਸਭ ਕਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ ਸਾਇਰ ਏਵ ਕਹਿਆ॥ ੩੫॥ ਆਇੜਾ ਅਖਰ ਕਹਿਦਾ ਹੈ
ਜਿਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੇ ਆਪ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਛੋਡੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੇ ਕਰਨਾ ਸੋ
ਕਰ ਰਿਹਿਆ ਹੈ ਅਰੁ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਰ ਕਰੇ ਸੋ ਭੀ ਕਰਨੇ ਨੋ ਸਾਮਰਥ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ ਮੈ ਤਿਸ ਕਾ ਸਾਇਰ ਹੋ ਕਵੀਸਰ ਹੋ ਹੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਮੈ ਤੁਝ ਕਉ ਮਹਾ
ਰਾਜ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਾ ਵਖਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੁਮ ਮਹਾਰਾਜ ਕਾ ਧਿਆਨ ਕਰਿ ਅਰ
ਧੰਧੇ ਕੀ ਵਿਦਿਆ ਕੋ ਤਿਆਗੁ ਇਹੀ ਜੋ ਵਿਦਿਆ ਲੋਕੋ ਕਉ ਉਪਦੇਸ ਦੇ ਵਾਸਤੇ
ਸਿਖੀ ਭੀ ਹੈ ਸੋਈ ਬੰਧਨ ਕਾ ਮੂਲ ਹੈ ਤੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕਮਾਵਣੇ ਵਾਸਤੇ ਸਿਖੀਏ
ਹੈ ਸੋਈ ਬੰਧਨਹੁ ਕੇ ਖੋਲਣੇ ਵਾਲੀ ਹੈ॥ ਜਬ ਏਹ ਬਚਨ ਬਾਬੇ ਕਹੇ
ਤਬ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏ ਕਾਲੂ ਚਾਰੇ ਵੇਦੋ ਕੀ ਵਿਦਿਆ ਜਗਤ ਮਾਹਿ ਗੁਪਤ ਹੋ
ਇ ਰਹੀ ਸੀ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਚਾਰੋ ਵੇਦਹੁ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਜਾ ਬਾਬਾ ਅੰਦਰ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਕਈ ਦਿਨ ਅੰਦਰ ਹੀ ਸਮਾਧ ਲਗੀ ਰਹੈ ਜਾ ਨਦੀ ਤੇ
ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾ ਉਹਾਹੀ ਸਮਾਧ ਲਗੀ ਰਹੈ ਜਹਾ ਬੈਠੇ ਤਹਾਹੀ ਚਰਚਾ ਕ
ਰਤਿਆ ਕਈ ਦਿਨ ਬੀਤ ਜਾਵੈ ਕਾਲੂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਲੈਕਰ ਪੀਛੇ ਪੀਛੇ ਫਿਰਦਾ ਰਹੈ
ਬਾਬਾ ਜੀ ਸੰਤਾ ਸਾਧਾਨੂੰ ਖਵਾਇ ਦੇਵੈ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥

॥ ਆਗੈ ਸਾਖੀ ਮੁਲਾ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਕਹਿਆ ਕਾਲੂ ਜੋ ਤੂ ਪੁਤਰ ਨੂ ਫਰਸੀ ਪੜ੍ਹਾਏ ਤੇ ਕੰਮ ਸਿਖੇ
ਤਾ ਸਭਾ ਕੰਮ ਤੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਕੁਤਬਦੀਨ ਕਾਜੀ ਪਾਸਿ ਅਗੇ ਖਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ
ਪੜ੍ਹਦੇ ਸੇ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਕਾਲੂ ਬਾਬੇ ਨੂ ਲੈ ਗਿਆ ਤਾ ਜਾਇਕੈ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮੁਲਾਂ ਤੂੰ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੂ ਪੜ੍ਹਾਉ ਤਾ ਅਗੋ ਮੁਲਾਨੇ ਆਖਿਆ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਮੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਵੰਗਾ ਸੁ
ਬਾਹੀ ਬੁਧਵਾਰ ਹੈ ਤੁਸਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂ ਲੈ ਆਵੀਓ ਸੋ ਜੈਸੀ ਖਿਜਮਤ ਸਾਬੀ ਹੋਇ
ਆਵੈਗੀ ਸੋ ਅਸੀ ਭੀ ਕਰੀਏਗੇ ਜਾ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂ ਨਾਲ ਲੈ

ਕਰ ਆਇਆ ਮੁਲਾ ਦੇ ਅਗੇ ਇਕੁ ਰੁਪਯਾ ਨਜਰ ਰਖਿਆ ਮੁਲਾ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪ
ੜ੍ਹਨੇ ਪਾਇਆ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਤਖਤੀ ਲਿਖੰਣ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਅਲਫ ਤੇ ਲੈਕਰ ਯੇ ਤ
ਕ ਕਾਇਦਾ ਲਿਖ ਦਿਤਾ ਲਗਾ ਪੜ੍ਹਾਵਣ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਇਸ ਦੇ ਮਾਇਨੇ
ਜਾਣਨਾ ਹੈ ਮੁਲਾ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਤੂ ਜਾਣਨਾ ਹੈਂ ਤਾ ਸੁਣਾਇ ਬਾਬਾ ਲਗ
ਸੁਣਾਵਣੇ। ਅਲਫ ਅਲਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਿ ਗਫਲਤ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰ। ਸਾ
ਸ ਪਲਟੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਧ੍ਰਿਗ ਜੀਵਣ ਸੰਸਾਰ।੧॥ ਬੇ ਬਿਬਾਇਤ ਦੂਰ ਕਰਿ
ਕਦਮ ਤਰੀਕਤ ਰਾਖ। ਸਭਨਾ ਅਗੇ ਨਿਵ ਚਲੇ ਮੰਦਾ ਕਿਸੇ ਨ ਆਖ।੨॥
ਤੇ ਤੋਬਾ ਕਰਿ ਆਜਜੀ ਸਾਂਈ ਬੇਪਰਵਾਹੁ। ਸਾਬਤ ਨ ਚਾਲੇ ਕੁਤਬਦੀਨ ਤਿਸ ਦਾ ਕੀ
ਵੇਸਾਹੁ।੩॥ ਸੇ ਸਨਾਇਤ ਬਹੁਤ ਕਰਿ ਖਾਲਕ ਨੂੰ ਕਰਿ ਯਾਦ। ਯਾਦ ਨ ਕੀ
ਤੇ ਕੁਤਬਦੀਨ ਜਨਮ ਗਵਾਇਓ ਬਾਦ।੪॥ ਜੀਮ ਜਮਾਇਤ ਜਮਾ ਕਰਿ
ਪੰਜ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰ। ਬਾਝੋ ਯਾਦ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਹੋਸੀ ਬਹੁਤ ਖੁਆਰ।੫॥ ਹੇ
ਹਿਮਾਇਤ ਦੂਰ ਕਰਿ ਸਾਬਤ ਨ ਚਲਸੀ ਕੋਇ। ਅਜਰਾਈਲ ਫਰੇਸਤਾ ਮਾਰੇ ਬਹੁਤ ਬਿ
ਗੋਇ।੬॥ ਖੇ ਖਿਆਨਤ ਮਨਹੁ ਕਰਿ ਕਾਦਰ ਨੂੰ ਕਰਿ ਚਿਤ। ਏਹ ਸਭੁ ਕੁਦ
ਰਤ ਨਾਨਕਾ ਤੂੰ ਕਰਿ ਜਾਣ ਅਨਿਤ।੭॥ ਦਾਲ ਦਲਾਲਤ ਮਸਰ ਦੀ ਆਵੇ ਓਥਿ
ਕੀਮ। ਬਦ ਅਮਲਾਂ ਨੂੰ ਛੋਡ ਕਰਿ ਕਰੇ ਯਾਦ ਹਰਿ ਦੀਮ।੮॥ ਜਾਲ ਜਲੀਲ
ਨ ਹੋਇ ਤੂੰ ਜੇ ਮਨੇ ਹਕ ਫੁਰਮਾਨ। ਸੋਈ ਸਭ ਪੁਸਤਕ ਕਹਿਨ ਸੋਈ ਕਹੇ ਕੁਰਾਨ।੯
ਰੇ ਰਿਆਜਤ ਜੋ ਕਰੇ ਸੋਈ ਹੋਵੈ ਸਾਂਦਾ। ਬਾਝੋ ਯਾਦ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਜਨਮ ਗਵਾ
ਈਏ ਬਾਦ।੧੦॥ ਜੇ ਜਿਆਨ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਹਰਿ ਦੀਮ ਚਿਤ ਕਰੇ। ਬਾਝੋ ਸਾ
ਈ ਆਪਣੇ ਝੂਠੇ ਸਾਸ ਭਰੇਇ।੧੧॥ ਸੀਨ ਸੀਨੇ ਮੈ ਸਿਰਰ ਹੱਕ ਜੋ ਦੀਮ ਦੇ
ਮਹੇ ਵੀ ਯਾਦਾਂ। ਜੋ ਦੀਮ ਖਾਲੀ ਜਾਸੀਆ ਸੋ ਕਦੇ ਨ ਹੋਸੀ ਸਾਦਾ।੧੨॥ ਸੀਨ
ਸੁਕਰ ਕਰ ਹਕ ਦਾ ਜਿਨ ਸੇਹਤ ਬਦਨੀ ਦੀਨ। ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੂਨ ਕਾ ਰਜਾਮੰ
ਨ ਸ ਕੀਨ।੧੩॥ ਸੁਆਦ ਸਬਰ ਕਰ ਚਿਤ ਮੈ ਜੇ ਪਹੁਚੇ ਰਿਜਕ ਨਸੀਬ। ਬਾਝੂ
ਖਰੋਗ। ਜਿਨ ਲਾਇਆ ਸੋਈ ਹਕ ਤਬੀਬ।੧੪॥ ਜੁਆਦ ਜਲਾਲਤ ਛਡ
ਦੇ ਦੇਖੋ ਰਾਇਤ ਮਾਲ। ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਰਬ ਕਾ ਜਾਨਕੇ ਹਰ ਦਮ ਰਬ ਸੰਭਾਲ।੧੫
ਤੋਇ ਤਰੀਕਤ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕਰੇ ਮਾਰਫਤੇ ਪਾਇ ਰਾਖ। ਏਤਨ ਤੇਰਾ ਕਬਰ ਮੈ ਹੋਸੀ ਢੇ
ਰੀ ਖਾਕ।੧੬॥ ਜੋਇ ਜਰੀਫ ਸੋ ਜਗਤ ਮੈਂ ਜੋ ਸੰਗਤ ਭਲੀ ਕਰੇਨ। ਗੁਰ ਪੀਰਾਂ ਕੇ ਕਹੇ
ਤੇ ਸਾਬਤ ਕਦਮ ਧਰੇਨ।੧੭॥ ਐਨ ਇਨਾਇਤ ਤਿਨਾਂ ਕੋ ਜੋ ਖਿਜਮਤ ਕਰਦੇ ਪੀਰ

ਬਾਝਹੁ ਖਿਜਮਤ ਟਹਿਲ ਦੇ ਮਰਸਨ ਹੋਇ ਜਹੀਰ॥੧੮॥ ਗੈਨ ਗਨੀਮ ਸੇਈ
ਭਏ ਹਰਿਦਮ ਨਾਮ ਸੰਭਾਲਾ॥ ਬਾਝਹੁ ਸਚੇ ਨਾਮ ਦੇ ਮੰਦਾ ਹੋਸੀ ਹਾਲਾ॥੧੯॥
ਫੇ ਫਰਕ ਕਹੇ ਦੁਨੀ ਸੇ ਅਪਣੀ ਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨਾ॥ ਜੇ ਜਾਣੈਗਾ ਰਬ ਦੀ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਹੈਰ
ਨਾ॥੨੦॥ ਕਾਫ ਕਿਨਾਇਤ ਪਕੜ ਤੂੰ ਸਾਸ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈ॥ ਬਦ ਅਮਲ
ਨੂੰ ਛਡਕੇ ਚੰਗੇ ਅਮਲ ਕਮਾਈ॥੨੧॥ ਗਾਫ ਗਬਰ ਏਹੁ ਮੰਨਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ
ਵਸ ਕਰੇਈ॥ ਉਪਰ ਰਾਹ ਹਕੀਕਤੀ ਸਚੀ ਕਦਮ ਧਰੇਈ॥੨੨॥ ਲਾਮ ਲਨ
ਤ ਹੈ ਤਿਨਕੇ ਜੋ ਜਗਾਤ ਨ ਕਢਦੇ ਮਾਲਾ॥ ਧਕਾ ਪੈਂਦਾ ਗੈਬ ਦਾ ਹੋਂਦਾ ਸਭੁ ਜਵਾਲ
੨੩॥ ਮੀਮ ਮਨਾਹੈ ਖੁਦ ਰਫੀਕ ਹੈ ਪੀਰ ਕੇ ਚਲਾ॥ ਦਾਨ ਨ ਕੀਤੇ ਨਾਨਕਾ ਤਾ
ਮਾਇਆ ਜਾਸੀ ਛਲਾ॥੨੪॥ ਨੂਨ ਨਜਰ ਕਰ ਸਚ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਝੂਠੀ ਜ
ਨਾ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਸਚ ਜਾਣਦੇ ਸੋ ਹੋ ਮਰਦੇ ਹੈਰਾਨਾ॥੨੫॥ ਵਾਉ ਵਲੀ ਸੇ
ਈ ਭਏ ਜੋ ਕਰਦੇ ਸਤਸੰਗਾ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਚਿਤ ਕਰਨ ਤਿਉ ਤਿਉ ਚੜ੍ਹਦਾ
ਰੰਗਾ॥੨੬॥ ਹੇ ਹਰਦਮ ਨੂੰ ਚਿਤ ਰਖ ਦੰਮ ਦਾ ਨਹੀ ਵਿਸਾਹੁ॥ ਆਵੇ ਮੂਲ ਨ
ਆਵਈ ਨਾ ਰਹੀਏ ਗੁਮਰਾਹ॥੨੭॥ ਯੇ ਯਕੀਨ ਪੀਰ ਤੇ ਕਰੇ ਤਾ ਪਵੈ ਕਬੂ
ਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਆਖੇ ਕੁਤਬ ਦੀ ਪਹੁਚੇ ਜਾਇ ਰਸੂਲਾ॥੨੮॥ ਲਾਫ ਨਾ ਮਾਰੇ
ਬਿਨਾ ਗੁਣ ਆਵੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਮ ਦਮ ਯਾਦ ਰਖ ਮੁਰਸਦ ਪਾਸ ਸਲ
ਮਾ॥੨੯॥ ਛੋੜ ਤਕਬਰ ਗੁਮਰਹੀ ਵਾਦ ਫਰਬ ਪਛਾਣਾ॥ ਲੇਖਾ ਦੇਸੀ ਨਾਨਕ
ਤਾ ਪਉਸੀ ਦਰ ਪਰਵਾਨਾ॥੩੦॥ ਜਾ ਇਤਨੇ ਸਬਦ ਬਾਬੇ ਕਹੇ ਤਾਂ ਮੁਲਾ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਏਹੁ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਕੋਈ ਵਡਾ ਵਲੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਏਹ ਹਿੰ
ਦੂ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੋਹਾਨੂੰ ਨਿਵਾਜੈਗਾ॥ ਗੰਗਾ ਤੇ ਬਨਾਰਸ ਮੈ ਅਰ ਮਕੇ ਤੇ ਮਦੀ
ਨੇ ਮੈ ਇਸਕੀ ਕੀਰਤਿ ਹੋਵੈਗੀ ਜਬ ਉਨ ਬਾਲਕਾਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੁ
ਲਾਂ ਕੇ ਪਾਸ ਪੜ੍ਹਨੇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਜੋ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੇ ਸਾਥ ਰਹਿਨੇ ਵਾਲੇ ਸੇ ਸੋਭੀ ਮੁਲਾ ਕੇ ਪਾਸ ਪ
ੜ੍ਹਨੇ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਕੈ ਜੋ ਕੁਛ ਮੁਲਾ ਲਿਖ ਦੇਵੇ ਸੋਈ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਿਖਲੇ
ਵੈ ਤਾਂ ਮੁਲਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਕਰ ਕਹੇ ਹੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਾਹੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤ ਇਸ ਤੋਰਕੀ ਕਾ
ਪੜ੍ਹਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸਕਲ ਹੈ ਕਿਤਨੀਆ ਬਰਸਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਰਹੇ ਤਉ ਪੜ੍ਹਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਮੈ
ਇਸਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰੀ ਤਖਤੀ ਲਿਖ ਦੇਤਾ ਹੋ ਤਉ ਤੁਰਤ ਪੜ੍ਹ ਲੇਤਾ ਹੈ ਅਜੇਹਾ ਫਹਿਮ ਮੈ
ਕਿਸੇ ਕਾ ਨਹੀ ਦੇਖਿਆ ਇਸਨੂੰ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਵਡੀ ਇਨਾਇਤ ਹੈ ਏਹੁ ਥੋੜ੍ਹਿਆ ਹੀ ਦਿ
ਨਾ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਹੋਰਨਾ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਦਸ ਦਸ ਬਰਸ ਬੀਤ ਚੁਕੇ ਹੈਨ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਨੂੰ

ਅਜੇਤੁਕ ਨਹੀਪੜ੍ਹੇ ਇਸਪਰ ਸਾਹਿਬਕੀ ਬੜੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀਹੈ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਪਾਸਜੋਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਵੈ ਸੋਤਿਸਨੂੰ ਗੁਰੂਜੀ ਪਰਮੇਸਰਕੇ
ਰਾਹਿਕੀਆ ਨਸੀਹਤਾ ਦੇਵੈ ਤਾ ਬਾਬੇਕੀ ਸਿਫਤ ਸਾਰਾਹੀਜਹਾਨ ਲਗਾ ਕਰਨ
ਅਤੇ ਸਭੁਕੋਈ ਏਹ ਕਹੈ ਜੋ ਏਹੁ ਬੜਾ ਸਾਹਿਬਕਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਮੁ
ਸਲਮਾਨੀ ਵਿਚਿ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਦੀ ਨਿਸਾ ਕਰੈ ਅਤੇ ਹਿੰਦੀ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਨਿਸ
ਕਰੈ ਜੋਕੋਈ ਮਿਲੈ ਸਭੁਕੋਈ ਸੰਤੋਖਿਆ ਜਾਵੈ॥ ਗੁਰੂਜੀ ਹਿੰਦਵੀ ਫਰਸੀ ਤੋਰ
ਕੀ ਆਰਬੀ ਸਭੁ ਬੋਲੀਆ ਮੇ ਜੈਸਾਕੋਈ ਮਿਲੈ ਤੈਸਾ ਹੀ ਜਬਾਬ ਦੇਵਨਾ॥
ਜਾਂ ਕਿਤਨੇਕ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਬਹੁਤ ਬੇਸੁਮਾਰਕੇ ਪ੍ਯਾਰ ਮੇ ਹੋਇ ਬੈਠੇ
ਬੋਲੇ ਕਿਸੈ ਨਾਲ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਮੁਲਾ ਨੂ ਸਦਵਾਇਆ ਜਿਸ ਮੁਲਾ ਪਾ
ਸ ਗੁਰੂਜੀ ਪੜ੍ਹੇ ਹੈਸਨ ਤਾ ਮੁਲਾ ਆਇਆ ਆਇਕਰ ਮੁਲਾਨੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀਨੂ
ਸ਼ਾਦ੍ਰ ਕੀਤਾ ਪਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਬੋਲੈ ਕਿਸੈ ਨਾਲ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ
ਜੀਨੂੰ ਦੇਖਣ ਆਵਨ ਅਤੇ ਆਖਨ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਨਾਨਕਜੀਨੂ ਕਿਆ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਜੋ ਬੋਲਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਾਹੀ ਤਾ ਮੁਲਾਨੇ ਪਾਸ ਬੈਠਕਰਿ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕਜੀ
ਤੂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਭੋਰਾ ਹਿਕ ਤਾ ਬੋਲਜੀ ਜਾ ਮੁਲਾਨੇ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਵ
ਸਤਾ ਪਾਇਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾਜੀ ਮੁਲਕੀ ਤਰਫ ਚਸਮਾਲਾਇਕਰ ਉਠਿ
ਬੈਠ ਤਾ ਮੁਲਾ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਣਲਗਾ ਜੋ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤੈਨੂ ਰਖਪੀਰਾ
ਦੀ ਹੋਵੈ ਅਰੁ ਹੇ ਨਾਨਕਜੀ ਤੂੰ ਖੁਦਾਇਦਾ ਬਖਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਉਤੇ
ਖੁਦਾਇਦੀ ਮਿਹਰ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਅਣਬੋਲਣੇ ਕਰਕੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਰੰਜ ਹੋ
ਏ ਹੈਨਾ ਤੂੰ ਭੋਰਾ ਹਿਕ ਤਾ ਬੋਲ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਨੇ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗੁ ਵਿਚਿ ਸਬਦ
ਕਹਿਆ॥ ॥ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਯਕ ਅਰ
ਜ ਗੁਫਤਮ ਪੇਸਤੋ ਦਰਗੋਸ ਕੁਨ ਕਰਤਾਰ॥ ਹਕਾ ਕਬੀਰ ਕਰੀਮ ਤੂ ਬੇਐਬ ਪਰ
ਵਦਗਾਰ॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਹੇਸ
ਾਹਿਬਜੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਮੇਰੀ ਇਕ ਅਰਜ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਕੰਨ ਦੇਕੈ ਸੁਣੋਜੀ ਤੂੰ ਕੈਸਾ ਹੈ ਜੀ
ਕਰਤਾਰ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਹੈ ਜੀ ਏਹੁ ਬੰਦਾ ਐਬੀਂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ
ਬੇਐਬ ਹੈ ਜਿਤਨੇ ਜੀਵ ਹੈਨ ਤਿਨਾ ਦੀ ਪਰਵਰਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾ
ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੁਲਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕਜੀ ਤੇਰੇ ਗਮਖਾਣੇ
ਨਾਲ ਸਭੁ ਲੋਕ ਦਲਗੀਰ ਹੋਏ ਹੈਨਾ॥ ਸੋ ਤੂੰ ਉਠਕੇ ਬੈਠ ਤਾ ਸਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ

ਗੁਰੂਜੀ ਦੂਜੀ ਪੌੜੀ ਆਖੀ॥ ਦੁਨੀਆ ਮੁਕਾਮ ਫਨੀ ਤੁਹਕੀਕ ਦਿਲ ਦਾਨੀ
ਯਮ ਸਰਮੂਇ ਅਜਰਾਈਲ ਗਰਿਫਤਹ ਦਿਲ ਹੇਚਨ ਦਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਸੁਣੋ ਮੁਲਾਂਜੀ ਮੈ ਕਿਸ ਨਾਲ ਬੋਲਾ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋ ਫਨਾਹ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਮੈ ਤੁਹਕੀਕ ਦਿਲ ਨਾਲ ਲਾਇਕਰ ਦੇਖੀਹੈ ਬੰਦੇਕੇ ਵਾਲ ਸਿਰਦੇ ਫਰੇਸਤੇਕੇ ਹਥਾਂਵਿਚ ਫੜੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਪਕੜ ਕਰ ਲਈ ਖੜਾਹੈ ਬਿੰਦ ਹਿਕ ਚਸੇ ਵਿਚ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਸੁਣੋ ਮੁਲਾਂਜੀ ਇਸ ਬਾਤਕੀ ਖਬਰ ਇਸ ਬੰਦੇਕੋ ਹਰਗਿਜ ਨਹੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਿਰਦੇ ਵਾਲ ਅਜਰਾਈਲ ਦੇ ਹਥਾਂ ਵਿਚ ਹੈਨ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਰਣੇਕੀ ਖਬਰ ਨਹੀ ਜੋ ਮੇਰਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹ ਹੈਰਾਨਗੀ ਮੈਨੂੰ ਲਗ ਰਹੀਹੈ ਜੋ ਇਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਛ ਕੀਕੂੰ ਸੁਝਦਾਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੁਲਾਂਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕਜੀ ਤੂੰ ਤਾਂ ਅਜੇ ਛੋਟਾ ਜੇਹਾਹੈ ਏਨਾ ਬੰਦਗੀਆਂ ਵਿਚ ਅਜੇ ਨਾ ਪਉ ਜਾਂ ਤੂੰ ਪੂਰ ਜਵਾਨ ਹੋਵੇਂਗਾ ਜੋ ਕੁਛ ਤੇਰੀ ਮਰਜੀ ਆਵੈ ਸੋ ਕਰੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮੁਲਾਂਜੀ ਜੋ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਸਾਹਿਬਕਾ ਦਾਸ ਹੋਂਦਾਹੈ ਭਾਵੇ ਓਹ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਛੋਟਾ ਭੀ ਹੋਵੇ ਪਰ ਜਿਥੋ ਤੀਕ ਉਸਦੀ ਪਹੁਚ ਹੋਂਦੀਹੈ ਤਿਥੋ ਤਾਈ ਆਪਣੇ ਸਾਹਿਬਦੀ ਓਹ ਸੇਵਾ ਹੀ ਕਰਦਾਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਖਿਜਮਤਦਾਰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਬਨੂੰ ਭਾਂਵਦਾਹੈ ਸੁਣੋ ਮੁਲਾਂਜੀ ਮੈ ਆਪਣੇ ਸਾਹਿਬਦੀ ਖਿਜਮਤ ਵਿਚ ਨਾ ਰਹਾ ਤਾ ਮੈ ਹਰਾਮਖੋਰ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਨੇ ਕਹਾ ਏਹ ਬਾਤ ਨਾਨਕਜੀ ਤੁਮ ਠੀਕ ਕਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣੋ ਮੁਲਾਂਜੀ ਜਦ ਇਸਨੂੰ ਅੰਤ ਸਮੇ ਅਜਰਾਈਲ ਫੜੇਗਾ ਤਾਂ ਉਤਸਮੇਂ ਇਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੋਈ ਭੀ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਰੁ ਨਾ ਕੋਈ ਉਤਸਮੇ ਯਾਰ ਹੀ ਬਣਦਾਹੈ ਨਾ ਕੋਈ ਮਿਤ੍ਰ ਹੀਹੈ ਬਿਨ ਪਰਮੇਸਰਕੇ ਨਾਮ ਬੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਛੁਡਾਇ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕਜੀ ਜਿਸ ਪਰ ਸਾਹਿਬ ਮਿਹਰ ਕਰੈ ਤਿਸੀਕੋ ਛੁਡਾਵੇਹੈ ਪਰ ਤੂੰ ਅਜੇ ਬਾਲਕ ਹੈ ਤੇਰੇ ਪਰ ਖੁਦਾਇਕੀ ਮਿਹਰ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਤੈਨੇ ਮਾਸੂਮ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਮਲ ਸਾਹਿਬ ਨੈ ਤੈਨੂੰ ਨੇਕ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋ ਬਦੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਹੋਇਆਵਦੀ

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਤੀਸਰੀ ਪੌੜੀ ਆਖੀ ਯਜਨ ਪਿਸਰ ਪਦਰ ਬਿਰਾਦਰਾਂ ਕਸਨੇ
ਮਦਸਤਗੀਰ॥ ਆਖਰ ਬਿਅਫਤਮ ਕਸ ਨਦਾਰਦ ਚੂੰ ਸਵਦ ਤਕਬੀਰ॥ ਸਬ
ਰੋਜ ਗਸਤਮ ਦਰ ਹਵਾ ਕਰਦੇਮ ਬਦੀ ਖਿਆਲ॥ ਗਾਹੇ ਨ ਨੇਕੀ ਕਾਰ ਕਰਦਮ
ਮਮ ਈ ਚਿਨੀ ਅਹਵਾਲ॥੩॥

ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ਸੁਣੋ ਮੁਲਾਂਜੀ ਏਹ

ਬੰਦਾ ਅਵਾਈਆ ਹੀ ਗਲਾ ਵਿਚਿ ਰਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਠਾ ਪਹਿਰਾ ਵਿਚਿ ਇਕ ਘੜੀ
ਭੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਨੂ ਨਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਅਰੁ ਪਰਾਈਆ ਹੀ ਬਦੀਆ ਵਿਚਿ ਰ
ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਘੜੀ ਭੀ ਨੇਕੀ ਨਾਹੀ ਹੋਇਆ ਵਦੀ ਅਰੁ ਸੁਣੋ ਮੁਲਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਤਾ
ਏਹੁ ਫੈਲ ਹੈਨ ਏਹੋ ਜੇਹਾ ਮੈ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਬਜੇਗਾਰ ਹਾ ਤਾ ਫੇਰਿ ਮੁਲਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ਸਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੌਥੀ ਪੌੜੀ ਆਖੀ

ਬਦਬਖਤ ਹਮਚੁ ਬਖੀਲ ਗਾਫਲ ਬੇਨਜਰ ਬੇਬਾਕ ॥ ਨਾਨਕ ਬਗੋਇਦ
ਜਨ ਤੁਰਾ ਤੇਰੇ ਚਾਕਰਾ ਪਾਂ ਖਾਕ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਸੁਣੋ ਮੁਲਾਂ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਬੂਝਣ ਕੀ ਬਾਤ ਇਸ
ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਅਸਾ ਨਹੀ ਹੈਂ ਪਰ ਏਹ ਬੰਦਾ ਹਰਿ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬਖੀਲੀ ਹੀ ਕਰਦਾ ਰਹਿ
ਦਾ ਹੈ ਅਰ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਗਫਲਤ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹਦਾ ਹੈ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬੁਰਾ ਹੀ ਚਿ
ਤਵਦਾ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਅਰ ਬਦ ਨਜਰ ਵਿਚ ਹੀ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹ ਬੰਦਾ ਗਫਲ
ਤ ਕਾ ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਬੇਬਾਕ ਹੋਇਆ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਸੁਣੋ ਮੁਲਾ ਜੀ ਏਹੁ
ਬੰਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਿਫਤ ਨੂੰ ਬੂਝ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਅਰ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਖਾਸੇ ਬੰਦੇ
ਹੈਨ ਸੋ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਮਰਣੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਮੈ ਉਨਾ ਦੇ ਪੈਰਾ ਦੀ
ਖਾਕ ਹਾਂ ਜੇ ਤਾਂ ਓਹ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਵਨ ਤਾ ਮੈ ਨਿਹਾਲ ਹੋਵਾਂ ਅਤੇ
ਏਹੁ ਬੰਦਾ ਬੇਬਾਕ ਹੋਇਆ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਅਜੇ ਇਸ ਬੰਦੇ ਬਾਕੀ ਦੇਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਏ
ਹ ਬੰਦਾ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਮੈ ਬਾਕੀ ਨਹੀ ਦੇਣੀ ਸੁਣੋ ਮੁਲਾਂ ਜੀ ਜਿਨਾ ਨੇ ਬਾਕੀ ਨਹੀ
ਦੇਣੀ ਹੋਣੀ ਸੋ ਬੇਗੰਮ ਹੋਇਆ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਮੁਲਾ ਜੀ ਮੇਰੀ ਅਰ
ਜ ਸਾਹਿਬ ਅਗੇ ਏਹੁ ਹੈ ਜੋ ਮੈ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਚਾਕਰਾਂ ਦੀ ਪੈਰਾ ਦੀ ਖਾਕ ਹੋਵਾਂ
ਅਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਗਰੀਬੀ ਬਸੈ ਤਾ ਮੁਲਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਤਾਂ
ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈਂ ਅਤੇ ਅਸਾਡਾ ਖਸਮਾਨਾ ਤੂ ਸਾਹੀ ਕਰਨ
ਹੈ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮੁਲਾ ਤੂੰ ਭੀ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਯਾ
ਦ ਕਰਿਆ ਕਰ ਤੇਰਾ ਭੀ ਭਲਾ ਹੋਵੈਗਾ ਅਤੇ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਅਸੀ ਭੀ ਤੇਰੀ ਸ
ਹਾਇਤਾ ਕਰਾਂਗੇ ਮੁਲਾ ਨੇ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਿਆ ਪੈਰਾਂ ਤੇ
ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਆਪਣੇ ਘਰਿ ਨੂੰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਉਪਦੇਸ ਕਰਨੇ ਕ
ਰ ਮੁਲਾ ਕਾ ਮਨ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਤਰਫ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਬਿਸਿਆ ਨੂ ਤਿਆਗ ਕਰ
ਇਕ ਮਨ ਹੋ ਪਰਮੇਸਰ ਸਿਮਰ ਅੰਤਕਾਲ ਭੁਗਵੰਤ ਕੇ ਧਾਮ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਆ ॥

॥੧੨॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਕੁਲਕੇ ਪਰੋਹਤ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਜਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਉ ਬਰਸ ਕਾ ਹੋਇਆ ਤਾ ਜਨੇਊ ਪਾਵਣ ਕੀ ਰੀਤ ਕਰਨ ਵਾਸ
ਤੇ ਕਾਲੂ ਜੀ ਨੇ ਪਰੋਹਿਤ ਹਰਦਿਆਲ ਕੋ ਬੁਲਾਇਆ ਸੁਭ ਮਹੂਰਤ ਦੇਖ ਕਰ ਪ੍ਰੋਹ
ਤ ਜੀ ਸਭ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਮਗਾਵਾਈ ਜੋ ਜਾਤ ਭਾਈ ਕਾਲੂ ਕੇ ਸਭ ਕੋ ਕਹਿਆ ਅਰ ਬ੍ਰਾਹ
ਮਣ ਜੋ ਵਹਾਂ ਰਹਿਤੇ ਥੇ ਸਭ ਕੋ ਨਿਵਤਾ ਦੀਆ ਸਭੋ ਭਾਈ ਬੰਦ ਜਾਤ ਕੇ ਬ੍ਰਾਹ
ਮਣ ਭੀ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਕਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੋ ਜਨੇਊ ਪਾਵਣ ਲਗੇ ਅਸਥਾਨ ਕੋ ਲੇਪਨ
ਕਰ ਬੇਦ ਬਿਹਤ ਚੌਕ ਪੂਰਨ ਕੀਆ ਬੇਦੀ ਬੰਸ ਕੇ ਸਭ ਭਾਈ ਔਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਬੇਦ ਬਿਧ ਕੇ ਗਯਾਤਾ ਸਭ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋ ਬੈਠੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਇਸਨਾਨ ਕਰਵਾਇ ਕ
ਰ ਬੁਲਾਇਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਆਇ ਕਰ ਬੈਠੇ ਐਸੇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਤੇ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸਮਗ੍ਰ ਤਾ
ਰਾ ਮੰਡਲ ਮੈ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੋਭਾ ਪਾਵਤਾ ਹੈ ਪ੍ਰੋਹਤ ਨੇ ਛਤ੍ਰੀਓ ਕੀ ਰੀਤ ਬੇਦ ਬਿਹਤ ਸ
ਭ ਕਰਵਾਈ ਜੋ ਪੁਰਾਤਨ ਰੀਤ ਥੀ ਅਰ ਕੁਲਾਚਾਰ ਸਭ ਸਿਖਾਵਨੇ ਲਾਗਾ ਸੰਧਿ
ਆ ਤਰਪਣ ਸਿਖਾ ਸੂਤ ਧੋਤੀ ਜਨੇਊ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕ ਖਟਕਰਮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਸਿ
ਖਾਵਣੇ ਲਗਾ ਅਰੁ ਜਨੇਊ ਪਾਵਣੇ ਲਾਗਾ ਤੋ ਸਰਬ ਸਾਮਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਮੁਕਤ ਕੇ ਦੇਣੇਂ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੋਹਤ ਕੋ ਕਹਣੇ ਲਾਗੇ ਹੇ ਮਿਸਰ ਜੀ ਇਸ ਜਨੇਊ ਕੇ ਪਾਏ ਤੇ
ਕਿਆ ਅਧਕਤਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ਇਸ ਜਨੇਊ ਪਾਇਕਾ ਕਿਆ ਧਰਮ ਹੈ ਅਰ ਕੌਨ ਪਦਵੀ
ਮਿਲਤੀ ਹੈ ਅਰ ਇਸ ਕੇ ਨਾ ਪਹਿਰਨੇ ਕਰ ਕੌਨਸੀ ਨੂਨਤਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤਾ ਹਰਦਿਆ
ਲ ਜੀ ਬੋਲੇ ਇਸ ਜਨੇਊ ਕੇ ਨਾ ਪਹਿਰੇ ਬਿਨਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਦਾ ਹੈ ਰਉਕੇ ਕਾ ਅਧਿ
ਕਾਰੀ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਜਬ ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਧ ਪੂਰਬਕ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹ
ਮਣ ਇਸ ਜਨੇਊ ਕੋ ਪਹਿਰਤੇ ਹੈ ਤਬ ਸਭ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਅਧਕਾਰੀ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਪੰਡਤ ਜੀ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋਇ ਕਰ ਜ
ਨੇਊ ਗਲ ਪਾਇਆ ਅਰ ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਬੀ ਨਾ ਟਾਲਿਆ ਖੋਟੇ ਕਰਮ ਕਰਦਾ
ਰਿਹਾ ਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਖਤ੍ਰੀ ਜਨੇਊ ਪਾਇਕੇ ਬਾਹਰਲੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਕਿਆ ਕਰੇਗਾ
ਧਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਹਿੰਸਾ ਧ੍ਰੋਹ ਅਧਰਮ ਅੰਤਪ੍ਰਯੰਤ ਦੁਸਟਤਾ ਝੂਠ ਚੁਗਲੀ ਕੀਤੀ
ਤਾ ਓਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਖਤ੍ਰੀ ਨਾਹੀ ਚੰਡਾਲ ਹੈ ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਮ ਕੀ ਸਾਸਨਾ ਪਾਵੇਗਾ ਤ੍ਰਿ
ਸਨੂੰ ਜਨੇਊ ਪਾਇਕਾ ਕਿਆ ਫਲ ਹੋਇਆ ਈਹਾ ਜੋ ਪਾਪ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਨਰਕ ਭੁ
ਗੇਗਾ ਜਬ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹੀ ਤਾ ਜਿਤਨੇ ਲੋਕ ਬੈਠੇ ਸਨ ਸਭ ਹੈਰ
ਨ ਹੋਇ ਗਏ ਮਨ ਮੈ ਕਹਣੇ ਲਗੇ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਅਜੇਤਾ ਏਹੁ ਬਾਲਕ ਹੈ

ਅਤੇ ਕੈਸੀਆ ਬਾਤਾ ਕਰਦੇਂ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਹੁ ਕੌਨ
ਸਾ ਜਨੇਊ ਹੈ ਜਿਸ ਜਨੇਊ ਪਾਏ ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਾ ਧਰਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੋ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਇਕੁ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ॥ ਦਇਆ ਕਪਾਹੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਟੁ॥
ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤ ਪਾਂਡੇ ਘਤੁ॥ ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਇਹੁ ਜਲੈ ਨ
ਜਾਇ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ॥੧ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ॥
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣੋ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਇਸ ਦੇਹੀ ਕਾ ਧਰਮ ਇਸ ਜਨੇਊ ਪਾਏ ਤੇ
ਤਉ ਰਹਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਇਆ ਕੀ ਕਪਾਹੁ ਕਰੈ ਅਰੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਸੂਤੁ ਕਰੈ ਅਰੁ ਸਤ ਕਾ ਵਟ
ਚੜ੍ਹਾਵੈ ਅਰੁ ਜਤ ਕੀਆਂ ਗੰਢੀ ਦੇਵੈ ਤਾ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਇਆ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਜਨੇਊ
ਪਵੈ ਤਾਂ ਭਗੁ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਇਸ ਕਪਾਹੁ ਕਾ ਜਨੇਊ ਮੇਰੇ ਕਿਤੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ
ਅਰੁ ਕਪਾਹੁ ਕਾ ਸੂਤ ਵਟ ਕੈ ਕਾਹੇ ਕਉ ਗਵਾਵਤੇ ਹੋ ਇਸ ਕਪਾਹੁ ਕਾ ਸੂਤੁ ਵਟਿਆ ਹੋਇਆ
ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਕਪਾਹੁ ਕਾ ਸੂਤੁ ਅਗਾ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਜਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰੁ ਗਲ
ਪਾਏ ਤੇ ਮੈਲ ਲਗਾ ਕਰ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਇ ਕੈ ਟੂਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰੁ ਜੋ ਦਇਆ ਸੰਤੋਖ ਕ
ਜਤ ਸਤ ਕਾ ਜਨੇਊ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਕਦੀ ਮਲ ਲਗਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਦੇ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਨਾ
ਕਦੇ ਟੁਟਦਾ ਹੀ ਹੈ ਸੁਣਹੁ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਧੰਨ ਓਹ ਪੁਰਖ ਹੈਨ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਦਇਆ ਸੰਤੋਖ
ਜਤ ਸਤ ਕਾ ਜਨੇਊ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਏਹੁ ਕਪਾਹ ਕਾ ਜਨੇਊ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ
ਏਹ ਜਨੇਊ ਸਭ ਝੂਠੇ ਹੈਨ ਜੇ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਚ ਕਾ ਜਨੇਊ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਹੈ ਤਾ ਤੂ ਮੇਰੇ ਗਲ
ਪਾਉ ਨਹੀ ਤਾ ਨਾ ਪਾਉ ਤਾ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਤਾ ਅ
ਸਾਂ ਅਜ ਨਵੀ ਬਾਧਿਆ ਜੇ ਤਾ ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਅਸਾਡਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਤੂੰ
ਅਸਾਨੂ ਮਨਾਹਿ ਕਰ ਜੀ ਪਰ ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਤਾਂ ਪਿਛੇ ਭੀ ਆਦ ਅੰਤ ਹੋਂਦਾ ਹੀ ਆ
ਇਆ ਹੈ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਤਾ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾ
ਵੈਗਾ ਅਰੁ ਅਗੇ ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਜਾਣੇਕਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪਾਧੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹੁ
ਜਨੇਊ ਤਾ ਪਿਛੇ ਭੀ ਸਨਕਾਦਕਾਂ ਤੇ ਆਦਿ ਲੈ ਕੇ ਰਿਖ ਪਹਿਨਦੇ ਆਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੂ
ਕਿਉ ਮਨਾਹਿ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਹੋਰ ਸਲੋਕੁ ਕਹਿਆ॥
ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੇ ਪਾਇਆ॥ ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ ਚੜਾਈਆ ਗੁ
ਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਥਿਆ॥ ਓਹੁ ਮੁਆ ਓਹੁ ਝੜਿ ਪਇਆ ਵੇਤਗਾ ਗਇਆ॥੧॥ ਮਃ ੧
॥ ਲਖ ਚੋਰੀਆ ਲਖ ਜਾਰੀਆ ਲਖ ਕੂੜੀਆ ਲਖ ਗਾਲਿ॥ ਲਖ ਠਗੀਆ
ਪਹਿਨਾਮੀਆ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਜੀਅ ਨਾਲਿ॥੨॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ॥

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣੋ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਏਹੁ ਐਵੇਹੀ ਗਲ ਹੈ ਏਹੁ ਤਾ ਸਭੇ ਗਲ
ਮਨੁਖਾ ਦੀਆ ਥਾਪੀਆ ਹੋਈਆ ਹੈਨ ਆਪੇਹੀ ਮਨੁਖਾ ਨੇ ਚਉਕਾ ਪਾਇਆ
ਆਪੇਹੀ ਮਨੁਖ ਨੋ ਚਉਕੇ ਵਿਚ ਬੈਠਾਇਆ ਤ ਆਪੇਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂ ਗੁਰੂ ਕਰਕੇ
ਸਮਝਿਆ ਜਨੇਊ ਪਾਇਆ ਉਸ ਮਨੁਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਹੈ
ਇਪਰੁਹਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੀਖਿਆ ਦੇਇ ਕਰ ਜਨੇਊ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ
ਸੁਣੋ ਪਾਧਾਂ ਜੀ ਜਾ ਓਹੁ ਮਾਨੁਖ ਮਰਿ ਗਾਇਆ ਤ ਓਹੁ ਜਨੇਊ ਭੀ ਜਲ ਗਾਇਅ
ਅਰੁ ਓਹ ਜੀਵ ਭੀ ਵੇਤਗਾ ਗਾਇਆ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਪਾਂਧਾ ਜੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਭੀ ਓ
ਸੇ ਜਨੇਊ ਨੂ ਥਾਪਨ ਜੋ ਜੇੜ੍ਹਾ ਜਨੇਊ ਅਗਲੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਨ ਜਲੈ ਅਤੇ ਜਿ
ਤਨੀਆ ਵਸਤੂ ਸੰਸਾਰ ਨੇ ਥਾਪੀਆ ਹੈਨ ਸੋ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਿਨਗੀਆ ਅਰੁ ਉਸ ਵ
ਸਤ ਕੀ ਸੋਭਾ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੈਗੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਉਸ
ਵਸਤ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਾਹੀ ਹੋਦੀ ਅਰੁ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਨੇ ਵਸਤੂ ਥਾਪੀਆ ਹੈਨ
ਸੋ ਵਸਤੂ ਸੰਸਾਰ ਨੂ ਨਾਹੀ ਭਾਵਦੀ ਸੋ ਸੁਣੋ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਅਸਾਨੂ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਜੀ ਨਾਲ ਮੁਦਾ ਹੈ ਅਰੁ ਤੂ ਅਸਾਂਨੂ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਗਲਾ ਦ੍ਰਿੜਾਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤਾਅ
ਸਾਡੇ ਕਿਤੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਤਾ ਜਿਸਨੇ ਤਾ ਏਹੁ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸੁਣੇ ਸਨ ਸੋ
ਤਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰ ਉਠੇ ਅਰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਤੂੰ ਇਤਨੇ ਬਾ
ਲਕ ਨੂੰ ਕਿਆ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰਿ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਤੇਰੇ ਜਨੇਊ ਪਾਵਣੇ ਕਰਕੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਇਤਨਾ ਦਰਬ ਖਰਚ ਕਰਿਆ ਹੈ ਅਰੁ ਕਿ
ਤਨੇ ਹੀ ਭਾਈ ਸਨਬੰਧੀ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਏ ਹੈਨ ਆਇ ਬੈਠੇ ਹੂਏ ਹੈਨ ਪਰ ਜੇ ਤੂ ਹੁਣ
ਜਨੇਊ ਨ ਪਾਵੈਗਾ ਤਾ ਜਿਤਨਾ ਪਦਾਰਥ ਲਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਭੁ ਐਵੇਹੀ ਜਾਵੇ
ਗਾ ਜਿਤਨੇ ਸਨਬੰਧੀ ਆਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੇਦਪਾਠੀ ਆਏ ਹੈਨ ਸਭ ਬਿਰਥੇ
ਜਾਵਨਗੇ ਅਗੇ ਜਿਉ ਤੇਰੇ ਆਤਮੇ ਆਵੈ ਤਿਉ ਕਰ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਹੋਰ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ॥ ਤਗੁ ਕਪਾਹੋ ਕਤੀਐ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਟੈ ਆਇ ॥ ਕੁ
ਹਿ ਬਕਰਾ ਰਿੰਨਿ ਖਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਪਾਇ ॥ ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ਭੀ ਫਿ
ਰਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੋਰੁ ॥ ੩ ॥ ਤਿਸ ਕਾ
ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਉ ਤਾ ਤੂ ਅਸਾ
ਡੇ ਗਲ ਮੇ ਜਨੇਊ ਤਦ ਪਾਉ ਜਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨਾਹੀ ਜਾ ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਤੁਟ ਪਇਆ
ਤਾ ਇਸ ਜਨੇਊ ਪਾਏ ਕਾ ਕਿਆ ਗੁਣ ਹੋਇਆ ਅਰੁ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਏਹੁ ਤਗਾ

ਭਾਵੈ ਤੂੰ ਕਿਤਨੇਹੀ ਪਾਉ ਪਰ ਇਸ ਤਗ ਨਾਲ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਤਾ ਫੇਰ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋਈ ਦੇਵਤਾ ਹੈ ਆਪੇਹੀ ਜਨੇਊ ਪਾਵਤਾ ਪਾਵੇ ਤਾ ਕਾਲੂ ਕਹਿ
ਆ ਬਡਾ ਮਹਾਪੁਰਖੁ ਭੀ ਜਗਤ ਦੀ ਚਾਲ ਕਰਦੇ ਆਇ ਹੈਨ ਤਾ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਜਿ
ਵੇਤੁ ਸਾਡੀ ਰਜਾਇ। ਤਾ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹ ਜਨੇਊ ਕੌ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਹੁ
ਤਾ ਬਾਬੇ ਜਨੇਊ ਪਾਇਆ ਫੇਰ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਸਚ ਕਾ ਤਗ ਹੈ ਅ
ਰ ਜਿਸ ਵਿਚ ਜੋਰ ਹੈ ਮੈਲਾ ਭੀ ਕਦੇ ਨਾ ਹੋਵੈ ਅਰੁ ਟੂਟੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ
ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਭੀ ਪਹੁਚੈ ਸੋ ਤੱਗ ਕਹੀਐ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਲੋਕ
ਕਹਿਆ। ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੂਤੁ। ਦਰਗਹਿ
ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਐ ਤੱਗੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਪੂਤ। ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ। ਸੁਣਿ ਪੰ
ਡਤ ਜੀ ਮਾਨੁਖ ਨੂ ਏਹੁ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਸਲਾਹੁ ਕਰੈ ਅਰੁ
ਸਚ ਕੇ ਧਰਮ ਮੇ ਰਹੈ ਅਰ ਸਤ ਕੇ ਸੂਤ ਕਾ ਜਨੇਊ ਪਾਵੈ ਜਿਸ ਜਨੇਊ ਨੂ ਸਚ ਕਾ
ਜੋਰੁ ਹੈ ਸੋ ਓਹੁ ਤਗ ਸਦਾ ਹੀ ਅਸਥਿਰ ਹੈ ਹੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਮੰਨ
ਣਾ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਕਪਾਹ ਉਗਾਵੈ ਅਰੁ ਸਚੀ ਸਲਾਹ ਕਾ ਸੂਤ ਕਤੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਦੇ ਦਰਬ
ਰ ਸਚ ਕਾ ਤਗੁ ਪਾਏ ਸੋ ਤਗੁ ਤੁਟਦਾ ਨਹੀ ਐਸਾ ਤੱਗੁ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ
ਹੋਇ ਤਾ ਏਹੁ ਜੀਵ ਨੂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸਰਬ ਅਸਥਾਨਾ ਵਿਚ ਏਹੁ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹਿੰਦ
ਾ ਹੈ ਏਹ ਉਪਦੇਸ ਹਰਿ ਦਿਆਲ ਨੇ ਮਨ ਮੇ ਧਾਰਨ ਕੀਆ ਅਰੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ
ਧੰਨ ਧੰਨ ਕਹਿਆ ਅਰ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਤੂ ਹੀ ਜਾਨੈ ਅਰ ਸਭੀ
ਬੇਦੀ ਬੈਸ ਕੇ ਅਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣੋ ਕੋ ਭੋਜਨ ਕਰਵਾਇਆ ਬਡੇ ਉਤਸਾਹ ਸਾਥ।
ਅਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੋ ਕਉ ਦਖਣਾ ਦਈ ਆਸੀਰਬਾਦ ਕਹਿ ਕਰ ਸਭ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅ
ਪਨੇ ਅਪਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਕਉ ਜਾਤੇ ਭਏ। ਜਾਤ ਭਾਈ ਬਡੇ ਛੋਟੇ ਸਭ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਕਰਿ
ਅਪਨੇ ਅਸਥਾਨਾ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੇ ਭਏ। ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥ ੧੩॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਗਊ ਮਹਿਖ ਚਰਾਵਣ ਕੀ ਚਲੀ॥

ਆਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਪਣੇ ਆਪ ਕਉ ਲੁਕਾਵਣੇ ਵਾਸਤੇ ਮਸਤ ਸੁਭਾਵ ਕੇ ਕਰਲੀ
ਆ ਉਦਾਸੀਨ ਬ੍ਰਿਤ ਧਾਰਨ ਕਰੀ ਜਿਸਤੇ ਲੋਕ ਜਾਣ ਨ ਸਕੇ ਨੇਤ੍ਰ ਮੂੰਦ ਲੀਏ ਬ
ਚਨ ਨਹੀ ਕਰਤੇ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ਤੇ ਰਿਖੀਓ ਜੈਸੀ ਦਸਾ ਹੋ ਰਹੀ ਰਾਤ੍ਰ ਦਿਨ ਅੰਤ
ਰਮੁਖੀ ਬ੍ਰਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਗਤ ਕੇ ਅਸਾਰ ਦੇਖ ਕੈ ਕਿਸੀ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਕਰਤੇ
ਨਰ ਨਾਰੀ ਦੇਖ ਕਰ ਏਹ ਕਹਿਤੇ ਹੈ ਇਸ ਕੀ ਮਤ ਕੁਛ ਹੋਰ ਹੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈ ਚੁਪ

ਕਰ ਬੈਠਾਹੈ ਬੋਲਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀ ਕਿਸੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਸ ਕੀ ਨਜਰ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿ
ਸਤੇ ਏਹ ਮਸਤ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਯਾ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਕੀ ਛਾਇਆ ਹੋਇ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਸੁਣ
ਤਾ ਕਹਿਤਾ ਨਹੀ ਇਸ ਤਰਾ ਕੋਈ ਕ ਦਿਨ ਬੀਤ ਗਏ ਤਾ ਕਾਲੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੂੰ ਪਾ
ਸ ਲੈ ਬੈਠਾ ਬਡੇ ਹਿਤ ਨਾਲ ਬਗਲ ਮੇ ਲੈ ਕਰ ਸਿਰ ਪੁਰ ਹਾਥ ਫੇਰਿਆ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਾ ਮਸਤਕ ਸੁਘਿਆ ਬਡੇ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਕਹਾ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਸੀ ਵਕਤ ਥੋੜ੍ਹ
ਥੋੜ੍ਹਾ ਕਾਮ ਕਾਜ ਕਿਰਤ ਘਰ ਕੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਏ ਵੇਲਾ ਬੈਠਣਾ ਅਛਾ ਨਹੀ
ਕਿਰਤ ਭੁਗਤ ਕਾ ਪਰਚਾ ਭੀ ਰਖਿਆ ਕਰੋ ਏਕ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਹਮਾਰੇ ਘਰ ਮੇ ਹੈ ਕਿ
ਰਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨ ਕੈਸੇ ਸਰੈਗੀ ਮਹੀਆਂ ਗਊਆਂ ਚਰਾਇਆ ਕਰੋ ਇਸੀ ਕਾ
ਰਮੇ ਪਰਚਿਆ ਕਰੋ ਨੌਕਰ ਜੋ ਚਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਵਿਗਾਰੀਆ ਕੀ ਤਰਾ ਕਾਮ ਕ
ਰਤਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਹਰਿਆ ਘਾਸ ਚਰਾਉਗੇ ਤਉ ਦੂਧ ਬਹੁਤ ਹੋਇਗਾ ਕਾਲੂ ਨੈ
ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਲ ਜਬ ਕਹਾ ਤਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਅਛਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜਿਉ ਤੁਮ ਕਹੋ
ਗੇ ਤਿਉ ਹੀ ਕਰੈਗੇ ਪ੍ਰਾਤਹ ਕਾਲ ਕੇ ਸਮੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗਊਆ ਮਹੀਅ
ਚਾਰਣ ਗਏ ਬਡੀ ਪ੍ਰੀਤ ਸੇਂ ਹਾਥ ਮੇ ਛਟੀ ਹੈ ਮਾਨਹੁ ਗੋਪਾਲ ਨਾਮ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸ
ਕੋ ਸਫਲ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਪ੍ਰਯੰਤ ਗਊਆ ਕੇ ਪੀਛੇ ਪੀਛੇ ਹਰੇ ਹਰੇ ਤ੍ਰਿ
ਣ ਚਰਾਵਤੇ ਰਹੇ ਸੰਧ੍ਯਾ ਕੇ ਸਮੇ ਘਰ ਕੀ ਤਰਫ ਕਉ ਮੋੜ ਲਿਆਵੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਨਿਤ ਹੀ ਐਸੇ ਬਿਹਾਰ ਮੈ ਪਰਚੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇਖ ਕੇ ਬਡਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਕਰੇ

ਇਕ ਦਿਨ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਵਡੀ ਪਰਭਾਤ ਵੇਲੇ ਉਠ ਕਰ ਕਹਿਓਸ ਬਚਾ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਉਠੋ ਪਿਤਾ ਕੇ ਬੈਨ ਸੁਨ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠ ਬੈਠੇ ਗਊਆਂ ਮਹੀਆਂ
ਕੋ ਖੋਲ ਕਰਿ ਬਾਹਰ ਕੋ ਲੈ ਚਲੇ ਚਰਾਵਤੇ ਹੂਏ ਬਾਰ ਮੈ ਫਿਰਤੇ ਫਿਰਤੇ ਇਕ
ਅਸਥਾਨ ਮੇ ਬੈਠ ਗਏ ਪ੍ਰਾਤਹ ਕਾਲ ਕਾ ਸਮਾ ਥਾ ਆਪ ਸਮਾਧ ਇਸਥਿਤ ਹੁਇ
ਗਏ ਅਤੇ ਗਊਆ ਇਕ ਕਣਕ ਦਾ ਖੇਤ ਸੀ ਤਿਸ ਮੇ ਜਾਇ ਵੜੀਆ ਚਰ ਚੁਗ ਕੇ
ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਇ ਇਕਰ ਬੈਠ ਗਈਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਬੰਦਗੀ ਮੇ ਲਿਵਲੀਨ
ਥੇ ਦਿਨ ਚੜੇ ਕਿਰਸਾਣ ਨੇ ਆਇ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤੌ ਖੇਤ ਮੇ ਇਕ ਤਿਣਕਾ ਭੀ ਨਹੀ ਗ
ਊਆ ਮਹੀਆ ਬੈਠੀਆ ਹੈਂ ਦੇਖ ਕੇ ਬਡਾ ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਾ ਕਿਸ ਢੀਠ ਨੇ
ਮੇਰਾ ਖੇਤ ਨਿਖਸਮਾ ਜਾਣ ਕੇ ਚਰਾਇਆ ਹੈ ਮੈ ਪਾਣੀ ਸਿੰਚਦਾ ਹਾਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਐਸਾ
ਨਰ ਕੌਣ ਪੁਰਖ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਪਸੂਆਂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਖੇਤ ਖਾਇਆ ਉਸ ਕਾ ਊਰਾ ਸਬਦ
ਸੁਨ ਕੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗਊਆਂ ਖੇਤ ਤੇ ਕਢਣੇ ਲਗੇ ਤੌ ਕ੍ਰਿਸਾਨ ਆਖਣ ਲਗਾ ਮੈਂ

ਤੈਨੂ ਜਾਣਨਹੀ ਦੇਊਗਾ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਉਸਕਿਰਸਾਣਨੂ ਸੁਣਭਾਈ ਕਿਆਹੋ
ਇਆ ਜੋਕੋਈਪਠ ਮਹੀਆਨੇ ਮੂਹਪਾਇਆ ਜਿਤਨੀਤੇਰੀਪਰਾਲਬਧਹੈਪ
ਰਮੇਸਰਇਸੇਵਿਚ ਬਰਕਤਪਾਵੇਗਾ ਬਿਗੜਨੇਵਾਲੀ ਬਾਤਬਿਗੜ ਜਾਤੀਹੈ ਤੈਂ
ਲੜਾਈਕੀਏਤੇ ਸਉਰਦੀ ਨਹੀ ਜੋ ਸਉਰਨੇਵਾਲੀ ਹੈ ਤਿਸਕੋ ਬਿਗਾੜ ਕੋਈਨ
ਹੀਸਕਦਾ ਏਹਬਾਤਜਗਤਨਾਥਕੇਹਾਥਹੈ ਐਸਾ ਜਾਣਕਰ ਗਊਆਂ ਮਹੀਆ
ਛੋੜਦੇ ਜੋ ਬਾਤਬੀਤਗਈਹੈ ਤਿਸਕੀ ਕਹਾਨੀਕਿਉਕਰਤਾਹੈ ਬਹੁਤਹੀਕਹੀਪ
ਰ ਓਹਮਾਨੈਕੋਈਨਹੀ ਕਿਉਜੁਖੇਤੀਕੇਨੁਕਸਾਨਕੀ ਉਸਕੇਜੀਅਮੇਲਗੀਭੁ
ਈਹੈ ਝਗੜਦੇ ਝਗੜਦੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰਪਾਸ ਪਹੁਚੇ ਉਸ ਜਟਨੇ ਪੁਕਾਰਕੀਤੀ
ਰਾਇਜੀ ਮੈ ਮੁਠਾਹਾਂ ਤੇਰੇਪਟਵਾਰੀ ਦੇਪੁਤ ਨਾਨਕਨੇ ਮੇਰਾਖੇਤਕਣਕਦਾ ਗਾਂਈ
ਮਹੀਨੂ ਖਵਾਇਆਹੈਸ ਅਜ ਸਵੇਰੇ ਮੇਰਾਨਿਆਂਉ ਕਰੋ ਰਾਇਨੇਕਹਿਆ ਕਾ
ਲੂਕੋ ਬੁਲਾਵੋ ਜੁਇਸਦਾ ਉਜਾੜਾ ਭੁਰਦੇਵੇ ਰਾਇਦੇ ਆਦਮੀ ਕਾਲੂਨੂ ਬੁਲਾਇ ਲੈ
ਗਏ ਰਾਇਨੇ ਕਹਾ ਕਾਲੂ ਦੇਖਤੇਰੇਪੁਤ੍ਰਦੀਕਰਤੂਤ ਭੁਲਾ ਦਿਵਾਨਾ ਕਰਛਡਿਆਹ
ਈ ਅਮਕੇ ਰਾਹਕਦੀਖੇਤੀ ਗਊਆਂ ਮਹੀਆਂ ਵਾੜਕੇ ਉਜਾੜ ਛਡੀਹੈਸ ਇਸ
ਦਾ ਉਜਾੜਾ ਭੁਰਦੇਹ ਨਹੀਤਾ ਤੁਰਕਾ ਪਾਸ ਪੁਕਾਰੇਗਾ ਤਾ ਬਡੀਖਰਾਬੀ ਹੋਵੇਗੀ
ਅਗੇ ਤੂੰਜਾਣ ਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਰਾਇਜੀ ਉਥੇ ਇਕ ਪਠਾਭੀ ਨਹੀ
ਟੁਕਿਆ ਏਹਜਟ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇ ਤੁਸੀ ਆਪਣਾ ਆਦਮੀ ਭੇਜ ਦੇਖੋ ਜਾਇ
ਕਰਦੇਖ ਆਵੈ। ਤਾ ਰਾਇਨੇ ਕਹਾ ਖੇਤ ਦਾ ਪਤ੍ਰ ਭੀ ਨਹੀ ਹਲਿਆ ਤਾ ਕੈਸਾ ਉਜਾ
ੜਾ ਭੁਰਨਾ ਹੈ ਰਾਇਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਭੇਜਾਦਿਤੇ ਤਾਂ ਓਹਆਦਮੀ ਉਸਖੇਤ ਦੇ
ਚਾਰੋ ਤਰਫ ਫਿਰਕੇ ਦੇਖਆਏ ਆਨਕਰ ਕਹਿਓਸ ਰਾਇਜੀ ਉਥੇ ਖੇਤੀਦਾ
ਇਕਪਠਾਭੀ ਨਹੀ ਟੁਟਾ ਅਤੇ ਪਸੂਦਾ ਖੋਜਭੀ ਨਹੀ ਲਗਾ ਹੋਇਆ ਖੇਤੀ ਲਹਿਲ
ਹਿ ਕਰਦੀਹੈ ਏਹ ਜਟ ਝੂਠਾ ਹੈ ਦੰਡਕੇ ਜੋਗਾ ਹੈ ਓਹ ਜਟ ਸੁਨਕੇ ਆਪ ਦੇਖਣ
ਵਾਸਤੇ ਗਇਆ ਜਾਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਉ ਖੇਤੀ ਲਹਿਲਹਿ ਕਰਦੀ ਹੈ ਦੇਖਕਰ ਸ
ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਅਤੇ ਪੁਕਾਰਕੇ ਆਖਿਓਸ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਏਹੁ ਕਾਲੂਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਅ
ਪਖੁਦਾਇ ਹੈ ਅਕੇ ਕੋਈ ਪੀਰ ਹੈ ਅਕੇ ਕੋਈ ਵਲੀ ਹੈ ਖੁਦਾਇਕਾ ਭੇਜਿਆ ਹੋਇਆ
ਮੈਂ ਰਾਇ ਪਾਸ ਫਰਿਆਦੀ ਗਇਆ ਹਾਂ ਖੇਤੀ ਉਜੜੀ ਪਈ ਸੀ ਉਥੋ ਆਉਦੇ ਤੋੜੀ ਹਰੀ
ਭਰੀ ਹੋਗਈ ਇਸਤੇ ਏਹ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਸੁਣਕੇ ਪਛਤਾਇਆ ਤੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਅਗੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਬਾਬਾਜੀ ਤੇ ਮਹਿਤਾਜੀ ਘਰਨੂ ਆਏ।

॥ਆਗੇਸਾਖੀਪਰਛਾਵੇਂਕੀਰਾਇਬੁਲਾਰਕੋਸਰਧਾਦੇਨਕੀ॥

ਇਸਪ੍ਰਕਾਰ ਗੁਰੂਜੀ ਅਨੰਤਲੀਲਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਕਮਲ ਕੀਨਿਆਈ ਜਿ
ਨਕਾ ਮੁਖ ਖਿੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਿਤਹੀ ਗਊਆਂ ਚਰਾਵਣੇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਜਿਸ ਬਨਮੇ
ਸੁੰਦਰ ਬ੍ਰਿਛ ਫੂਲੇ ਫਲੇ ਹੂਏ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਸੁੰਦਰ ਪੰਛੀ ਬੋਲਤੇ ਹੈਂ ਫੂਲ ਬਹੁਤ ਖਿੜੇ ਹੂਏ
ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਸ ਬਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈ ਤਹਾਂ ਜਾਇਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਗਊਆਂ ਚਰਾਵਤੇ ਹੈਂ ਏਕ ਦਿਨ ਐਸਾ ਹੂਆ ਬੜੇ ਸੁੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਨਵੀਨ ਪਤ੍ਰ
ਕੋਮਲ ਬ੍ਰਿਛੋਂ ਸੇ ਲਗੇ ਹੂਏ ਦੇਖਕਰ ਹਰਿਆ ਘਾਸ ਬੜਾ ਕੋਮਲ ਦੇਖਕੇ ਗਊਆਂ
ਚਰਤੀਆਂ ਹੈਂ ਅਰ ਦੋਪਹਿਰ ਕਾ ਸਮਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਬੜੀ ਤਪਸ ਪੜਤੀ ਹੈ
ਗਊਆਂ ਚਰਾਵਤੇ ਚਰਾਵਤੇ ਸ੍ਰਮਿਤ ਹੂਏ ਹੂਏ ਕੁਛ ਆਲਸ ਆਇ ਗਇਆ ਹੈ
ਅਰ ਉਦਾਸੀ ਭੀ ਚਿਤ ਮੇ ਮਿਟਦੀ ਨਾਹੀ ਪਵਨ ਜੋ ਸੀਤਲ ਮੰਦ ਸੁਗੰਧ ਵਹਿਤੀ
ਹੈ ਕੋਮਲ ਘਾਸ ਕਾ ਬਿਛੌਨਾ ਅਰ ਬੜੀ ਗਾਹੜੀ ਛਾਇਆ ਦੇਖਕੇ ਬੈਠ ਗਏ
ਕੁਛਕ ਨੇਤ੍ਰੋਂ ਮੇ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਆਇ ਗਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਘਰ ਗੁਰੂਜੀ ਤਹਾਂ ਸੋਇ ਰਹੇ ਨਿੰ
ਦ੍ਰਾ ਕੇ ਵਸ ਹੋਇਕੇ ਨੇਤ੍ਰ ਮੂੰਦ ਲੀਏ ਸੂਰਜ ਕੀ ਤਪਤ ਕਰਕੇ ਧੂਪ ਪੜਤੀ ਹੈ ਬਾਬਾ
ਜੀ ਕੇ ਮੁਖ ਪਰ ਗਰਮੀ ਕੇ ਕਣਕੇ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈਂ ਜੈਸੇ ਕਵਲ ਫੂਲ ਕੇ ਪਤ੍ਰ ਪਰ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਕੇ ਕਿਣਕੇ ਖੜੇ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈਂ ਜੈਸੇ ਮੋਤੀਓਂ ਕੀ ਪੰਕਤਿ ਸੋਭਾ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਚੰ
ਦ੍ਰਮਾ ਕੇ ਮੰਡਲ ਮੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਕਿਣਕੇ ਸ੍ਰਵਤੇ ਹੈਂ ਜਬ ਸੂਰਜ ਦੋਪਹਿਰ ਕੇ ਪੀਛੇ
ਢਲ ਗਿਆ ਤਿਸ ਸਮੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਸਿਕਾਰ ਖੇਡ ਕਰ ਆਇ ਨਿਕਸਿਆ ਦੂ
ਰੋ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਸੋਏ ਹੂਏ ਦੇਖਿਆ ਏਕ ਅਚੰਭਾ ਕਿਆ ਦੇਖਤਾ ਭਇਆ ਔ
ਰ ਜੋ ਬਿਰਛ ਹੈਨ ਸਭ ਕਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਢਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਬਿਰਛ ਕੇ ਛਾ
ਇਆ ਮੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸੋਏ ਹੂਏ ਹੈਨ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਨਹੀ ਢਲਿਆ ਇਸੀ ਤੇ
ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਬੜਾ ਅਸਚਰਜ ਭਇਆ ਅਰ ਮੁਖ
ਤੇ ਕਹਾ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਏਹ ਕੋਈ ਕਲਾਵਾਨ ਹੈ ਲੋਕੋ ਕਾਹਿਆ ਕਾਲੂ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨ
ਕ ਹੈ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਾ ਏਹ ਤੋ ਖੁਦਾਇ ਆਪ ਹੈ ਜੈਸੇ ਅਗਨਿ ਭਸਮ ਮੇ ਛੁਕੀ ਰਹ
ਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਪਛਾਣਨੇ ਵਾਲੇ ਹੈ ਸੋ ਫੋਲਕਰ ਅਪਣੇ ਸੀਤ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰ ਲੇਤੇ ਹੈਂ
ਤੈਸੇ ਨਾਨਕ ਕੋ ਖੁਦਾਇ ਜਾਣਨੇ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਕੋਈ ਪਛਾਣਤੇ ਹੈਂ ਆਗੇ ਖੇਤ ਕਾ
ਅਚੰਭਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਬ ਬਿਰਛ ਕੀ ਛਾਇਆ ਖੜੀ ਹੈ ਐਸੇ ਖੁਦਾਇ ਕਾ
ਰੂਪ ਜਾਣਕਰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਦੋਨੋ ਹਾਥ ਜੋੜਕਰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਿਆ॥

ਅਰਘਰਕੇ ਜਾਤਭਾਈਆ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂਜੀ ਸਹਿਜਸੁਭਾਇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰਕੇ
ਪਾਸਗਏ ਤਬ ਰਾਇਨੇ ਕਾਲੂਜੀਕਾ ਬਡਾ ਆਦਰਕੀਆ ਅਰੁ ਬਡੇਪ੍ਰੇਮਨਾਲਕਾ
ਲੂਨੂਕਹਿਣੇਂਲਾਗਾ ਹੇਮਹਿਤਾ ਤੂੰ ਬਡੇਭਾਗਾਂਵਾਲਾਹੈ ਜਿਸਕੇਘਰ ਐਸਾਪੁਤ੍ਰ ਭ
ਇਆਹੈ ਏਹਤਾਂ ਆਪਖੁਦਾਇਹਈ ਇਸਕਉ ਕੋਈ ਐਸਾ ਕੈਸਾਬੋਲਕੁਬੋ
ਲਨਾ ਆਖੇ ਤੇਰਾ ਸੁਭਾਉ ਬਹੁਤ ਕਉੜਾ ਹੈ ਕਉੜਾ ਬੋਲਨਾ ਬੋਲੀ ਜਿਸਦਿਨਦ
ਏਹ ਇਥੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸਦਿਨਦੀ ਏਥੇ ਬਡੀਬਰਕਤ ਹੋਈ ਹੈ ਅਰਜਿ
ਤਨੇ ਅਸੀ ਲੋਕ ਇਥੇ ਵਸਦੇਹਾ ਸਭ ਇਸੇਦੇ ਵਸਾਏ ਵਸਦੇਹਾ ਅਤੇ ਤੂੰਭੀ ਨਿਹਾ
ਲਹੋਇਆਹੈ ਜਿਸਦੇਘਰ ਏਹ ਨਾਨਕ ਪੁਤ੍ਰ ਪੈਦੇਹੋਇਆਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਰਾਇਜੀ ਖੁਦਾਇਦੀ ਖੁਦਾਇਹੀਜਾਣੇ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਣਾ।

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸਰਪਕੇ ਛਾਵ ਕਰਨੇਕੀ ਚਲੀ।

ਗੁਰੂਜੀ ਨਿਤਹੀ ਐਸੇਵਿਹਾਰ ਕਰੈ ਘਰਮੈ ਰਹੈ ਤਉ ਸਮਾਧ ਇਸਥਿਤ ਰਹੈ ਬਾਹਰਜਾ
ਵੈ ਤਉ ਸਿਧਆਸਣ ਲਗਾਇਕਰ ਬੈਠਰਹੈ ਜਬ ਕੋਈ ਸੰਤ ਕਿਸੀ ਅਸਥਾਨ ਆਇਆ
ਸੁਨਹਿ ਤਬ ਗ੍ਰਹਿਕਉ ਤਿਆਗਕਰ ਕਬੀਕਬੀ ਚਲੇਜਾਵਹਿ। ਸਦਾ ਸਤਸੰਗਕ
ਰਤੇਹੈ ਅਰ ਆਪਣੇ ਜਾਤਭਾਈਓ ਮੈ ਨਹੀ ਮਿਲਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰਕੀ ਕਥਾ ਵਾਰਤਾਹੀ
ਕਹਿਤੇਹੈ ਔਰ ਬਚਨ ਕੋਈ ਨਹੀ ਕਰਤੇ ਉਦਾਸੀਨ ਬਿਰਤ ਸੇ ਰਹਿਤੇਹੈ ਇਕਦਿਨ ਐ
ਸੇ ਹੂਆਂ ਬਾਹਰ ਜੋ ਗਏ ਇਕ ਦਰਖਤ ਹੇਠ ਜਾਇਕਰ ਬੈਠੇ ਸਮਾਧ ਜੋ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ
ਬੈਠੇ ਬੈਠੇ ਸਰੀਰ ਬਕਤ ਹੋਣੇਤੇ ਲੰਬੇ ਪੜ੍ਹਗਏ ਵਿਸਾਖਦੇ ਦਿਨਆਹੇ ਰਾਇਬੁਲ
ਰ ਕਣਕਦੀ ਕਛ ਕਰਦਾ ਫਿਰਦਾਸੀ ਜਿਸ ਅਸਥਾਨ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਜੀ ਸੋਏਹੋ
ਏ ਸੇ ਤਹਾ ਸੂਰਜ ਦੇ ਫਿਰਨੇ ਕਰਕੇ ਧੂਪ ਬਾਬਾਜੀਦੇ ਸਰੀਰਪਰ ਆਈ ਸਰਪ
ਸਏਤ ਰੰਗਕਾ ਜੈਸੇ ਗਊਕਾ ਦੂਧ ਹੋਤਾਹੈ ਸੋ ਤਿਸਨੇ ਦੇਖਕਰ ਸਮਝਾ ਏਹੁ ਓਹੀ
ਅਵਤਾਰਹੈ ਜੋ ਖੀਰਸਮੁੰਦ੍ਰਮੈ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰਕੀ ਸਿਹਜਾ ਕਰ ਸੂਪ ਬਿਰਾਜਤੇਹੈ ਓਹੀ
ਲਛਮੀਨਾਥ ਅਬ ਇਹਾ ਬਿਰਾਜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਬ ਟਾਹਲ ਕਰੋ ਫਣਦੇ
ਲਾਇਕੇ ਸਰੀਰ ਪਰ ਛਾਇਆ ਕਰਕੇ ਸਿਰਕੇ ਪਾਸ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਧੂਪਭੀ ਬਹੁਤਸੀ
ਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇ ਦੂਰੋਦੇਖਕੇ ਕਹਾ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਇਕ ਨੀਗਰ ਸੁਤਾ ਪਾਇਆਹੈ ਅ
ਤੇ ਮਥੇ ਪਰ ਸਰਪ ਬੈਠਾਹੈ ਫਣਕਢਕੇ ਦਿਲਾਵਿਚ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤੋਸ ਜੇਕਰ ਏਹ
ਨੀਗਰ ਜੀਵਦਾਹੈ ਤਾ ਕੋਈ ਕਲਾਵਾਨ ਹੈ ਅੰਬੀਆ ਔਲੀਆ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਰ
ਪਨੇ ਸਾਹੁਪੀ ਲਾਇਆਹੈ ਤਾ ਏਹੁ ਮਰਗਿਆਹੈ ਇਤਨਾ ਸੋਚਦਾ ਹੀਸੀ ਪਿਛੇ

ਰਾਇ ਬੁਲਾਰਦੇ ਆਦਮੀ ਆਇ ਗਏ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਪਣਿਆਂ ਆ
ਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਇਸ ਨੀਗਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖੋ ਤਾ ਸਹੀ ਜੋ ਏਹੁ
ਕਉਣ ਸੁਤਾ ਪਿਆ ਹੈ ਤਾ ਉਨਾ ਆਦਮੀਆ ਨੇ ਜਾਇਕਰ ਡਿਠਾ ਜਾ ਦੇਖਨ ਤਾ
ਕਾਲੂ ਪਟਵਾਰੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਤਾ ਪਇਆ ਹੈ ਉਨਾ ਆਦਮੀਆ ਨੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ
ਕੋ ਆਇਕਰ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਏਹ ਤਾ ਕਾਲੂ ਪਟਵਾਰੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪਇਆ ਹੈ
ਆਦਮੀਆ ਨੂੰ ਦੇਖਕਰ ਸਰਪ ਤੋ ਛਪ ਗਿਆ ਤਾ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ
ਇਸ ਨੀਗਾਰ ਨੂੰ ਉਠਾਓ ਤਉ ਸਹੀ ਦੇਖੋ ਏਹ ਜੀਵਦਾ ਹੈ ਤਾ ਉਨਾ ਆਦਮੀਆ
ਨੇ ਜਾਇਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠ ਬੈਠੇ
ਦੇਖਨ ਤਾ ਸਿਰ ਪੁਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਰਾਇ ਜੀ ਨੂੰ
ਤਾਜੀਮ ਕੀਤੀ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਤਾ ਰਾਇ ਜੀ ਘੋੜੇ ਪੁਰ ਤੇ ਉਤਰ ਕਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੂੰ ਬਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਮਥਾ ਚੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਅਦਬ ਕੀਤੋਸ ਅਤੇ
ਮੁਖ ਥੀ ਕਹਿਓਸ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਖੇਤ ਦਾ ਖੇਲ ਤੇ ਬਿਰਛ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਦੀ ਅਤੇ ਅ
ਜ ਏਹੁ ਸਰਪ ਦੀ ਖੇਲ ਏਹੁ ਕੋਈ ਬੜਾ ਅਜਮਤ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਵਲੀ
ਹੈ ਅਕੇ ਆਪੁ ਖੁਦਾਇ ਹੀ ਕਾਲੂ ਦੇ ਘਰ ਬੇਟਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਾਲੂ ਕੇ ਭੀ ਬੜੇ
ਭਾਗ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਦਾ ਏਹ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦਿਨ ਦਾ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਸੁ
ਭਿਖ ਹੋਇਆ ਹੈ ਗਊਆਂ ਬਹੁਤ ਅਤੇ ਦੁਧ ਭੀ ਬਹੁਤ ਪਦਾਰਥ ਭੀ ਬਹੁਤ ਬੜੇ ਸੁ
ਖਨਾਲ ਮੇਰੀ ਪਰਜਾ ਵਸਦੀ ਹੈ ਤਾ ਲੋਕ ਦੇਖਕਰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਕ
ਹਣ ਲਗੇ ਜੋ ਭਾਈ ਇਸ ਨੀਗਾਰ ਉਤੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਘਰ ਵਿ
ਚ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਜਾਇਕਰ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਕਰ ਕਹਾ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੇਰੇ ਘਰ
ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਈ ਸੋ ਇਸ ਨੂੰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ਏਹ ਕੋਈ ਔਲੀਆ ਹੈ
ਕਿ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਕਲਾ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਦਾ ਏਹ ਪੈਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਸੀ ਵ
ਡੇ ਸੁਖੀ ਵਸਦੇ ਹਾ ਏਹ ਸੁਣਕਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਰਾਇ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ
ਹੀ ਜਾਣੇ ਕਾਲੂ ਘਰ ਉਠਿ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਤੇ ਸਰਧਾ ਨਹੀ ਆਈ

॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਪੈਲੀ ਬੀਜਣ ਕੀ ॥੧੬॥

ਇਕ ਦਿਨ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਜੀ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਦੇਖਕਰ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਾ ਵਾਨ ਹੋਈ ਅਤੇ
ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਜੀ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤਾ ਸਹੀ ਪਰ ਕਿਸੇ ਕਿ
ਰਤ ਲਗੇ ਤਾ ਹਛੀ ਬਾਤ ਹੈ ਅਰ ਏਹ ਮਸਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚਾਲੀ ਇਸ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਛੁਟੇ

ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪਾਸ ਲੈ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁਸੀ ਕਿਸੇ ਕਿਰਤ ਵਿਚ
ਲਗੋ ਕਿਆ ਕਰੋ ਬੈਠ ਰਹਿਣ ਚੰਗਾ ਨਾਹੀ ਤਾ ਅਗੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ
ਪਿਤਾ ਜੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਤੁਸੀ ਕਹੋਗੇ ਸੋਈ ਮੈ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾ ਕਾਲੂ ਜੀ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰ
ਸੰਨ ਹੋਇਆ ਅਰੁ ਆਖਿਓਸ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਅਮਕੀ ਜਾਹਿਗਾ ਜੋ ਜਮੀਨ ਹੈ ਤੁਹਾ
ਜਾਇਕਰ ਪੈਲੀ ਬਿਜਵਾਓ ਜੇੜ੍ਹੇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਆਵੇ ਸੋ ਬੈਲ ਭੀ ਲਵੋ ਟਹਿਲੀਏ
ਕਾਮੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਓ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਬੀਜ ਭੀ ਲੈ
ਦੇਵੋ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਸਵਾ ਮਣ ਬੀਜ ਲੈ ਦਿਤਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੀਜ ਲੈ ਕਰ ਉ
ਸ ਪੈਲੀ ਨੂੰ ਦਰੁਸਤ ਕਰਕੇ ਬੀਜ ਬਿਜਾਇਆ ਕਾਮਿਆ ਪਾਸੋ ਕਾਰ ਕਰਾਵਣ
ਲਗੇ ਇਕ ਦਿਨ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਦੇਖਣ ਗਇਆ ਜਾਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾ ਖੇਤੀ ਬਹੁ
ਤ ਭਲੀ ਉਗੀ ਹੈ ਦੇਖਕਰ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਆਈ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਦਾਰਥਾ ਦੀ ਚਾਹੁ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਭਗ
ਵੰਤ ਕੀ ਬਹੁਤ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਭਗਵੰਤ ਸਿਮਰਣ ਦੀ ਖੇਤੀ ਅਸਾ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜਿਸਤੇ ਸੰ
ਸਾਰ ਵਿਗਸਾਵੇਗਾ ਇਸ ਖੇਤੀ ਹੋਇਆ ਇਕ ਪਿਤਾ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਦੇਖਾ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਸਾਡਾ ਇਸ ਮੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਮੈ ਪਰਮੇਸਰ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਸੋਈ ਕਰੀਏ
ਇਸ ਉਦਾਸੀ ਮੈ ਲਿਵਲੀਨ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਬੰਦਗੀ ਮੈ ਹੂਏ ਉਸ ਖੇਤੀ ਕੋ ਕੌਣ ਰਖੇ
ਕਿਸੇ ਦਾ ਡੰਗਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵਛਾ ਚਰ ਚੁਗ ਜਾਵੈ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹਟਕੇ ਨਾਹੀ ਫੇਰ
ਕਾਲੂ ਨੇ ਖੇਤੀ ਜਾਇਕਰ ਦੇਖੀ ਤਾ ਉਥੇ ਕੁਛ ਭੀ ਨਾ ਦੇਖਿਆ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ
ਬਹੁ ਗੁਸੇ ਹੋਇਆ ਅਰ ਦੂਰ ਬਚਨ ਬੋਲੇ ਕਹੇ ਜੋ ਤੂ ਭਲਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਘਰਿ ਵਿਚ
ਹੋਇਆ ਹੈ ਚਉੜ ਕਰਨੇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਖੇਤੀ ਚੰਗੀ ਜੰਮੀ ਹੋਈ ਦੇਖਕੇ ਮੈ ਜੀ
ਅ ਵਿਚ ਆਖਿਆ ਜਿ ਇਜੇਹਾ ਕੰਮ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਸੀ ਤਾ ਮੈ ਇਸ ਨੂੰ ਜਮੀਨ ਲੈ
ਕੇ ਵਡਾ ਇਕ ਪਿੰਡ ਪਵਾਇ ਦੇਵਾਗਾ ਅਤੇ ਤੂ ਖੇਤੀ ਜਮਦੀ ਨੂੰ ਹੀ ਪਸੂਆ ਪਾਸੋ ਖਵ
ਾਇ ਦਿਤੀ ਹਈ ਗੁਸਾ ਖਾਇਕਰ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਹਰਦਿਆਲ ਪੰਡਿਤ ਨੂੰ ਜਾਇਕਰ ਆ
ਖਣ ਲਗਾ ਹੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਮੇਰੇ ਘਰਿ ਭਲਾ ਫਤਰ ਫਿਰਾਇਆ ਹਈ ਅਤੇ ਏਹੋ
ਜੇਹੇ ਤੇਰੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਹੈਨ ਜੋ ਦੇਖ ਮੇਰੀ ਖੇਤੀ ਜਮੀ ਜਮਾਈ ਉਜਾੜ ਕੀਤੀ ਹੈਸ
ਅਗੋ ਹਰਿਦਿਆਲ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੈਨੂੰ ਖਬਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਕ
ਰਮਹੀਣ ਹੈ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸੋ ਹਾਸਲ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋ
ਹੋਰ ਕਈ ਜੀਅ ਵਿਗਸਾਵਣਗੇ ਅਤੇ ਕਿਤਨਿਆ ਹੀ ਜੀਆ ਦਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੈਗਾ

ਅਤੇਗੁਰੂਨਨੰਕਜੀ ਹਿੰਦੂਆ ਅਤੇਮੁਸਲਮਾਨਾ ਵਿਚਿਰੋਸਨਹੋਇਜਾਵੇਗਾ ਅ
ਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇ ਮੁਹਥੀ ਬੇਦਕਤੇਬ ਅਚਾਣਕ ਹੀ ਨਿਕਲਨਗੇ ਸੁਣਿਕਾਲੂ
ਤੂੰਇਸਦਾ ਧੋਖਾ ਨਕਰੁ ਏਹੁਗਲਆਖਣੀਭੁਰੀਹੈ ਜੋਦੇਹੁਧਾਰੀਨੂੰਪਰਮੇਸ
ਰ ਨਹੀ ਆਖਿਆਜਾਂਦਾ ਪਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਹੀ ਨਜਰਆ
ਵਦਾਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਚੁਪਕਰਿਰਹਿਆ ਫੇਰ ਗੁਸਾਂਖਾਇਕੇ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ
ਘਰ ਆਇਆ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੀ ਓਹੋ ਚਾਲੀ ਜੋ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਸਤ ਹੋਇਕਰ
ਬੈਠਾ ਹੀ ਰਹੇ ਜੇ ਬਾਹਰ ਚਲਿਆਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਥੇ ਹੀ ਲਿਵ ਲੀਨ ਰਹੇ ਅਤੇ ਕ
ਲੂ ਦੇਖਦੇਖਕਰ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋਵੈ ਕਹੇ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਕੇਹਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇ
ਓ ਜੋ ਬੁਢੇਦੀ ਵਾਰੀ ਤੈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਬੋੜਿਆ ਤੇਰੇ ਦੁਖ ਕਰਕੇ ਮੈ ਵਡਾ ਦੁਖੀ ਹਾਂ ਮੈ
ਨੂ ਤਾਂ ਕਾਈ ਆਵਦੀ ਹੀ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਅਗੇ ਨਾਨਕੀ ਪੈਦੇ ਹੋਈ ਆਹੀ ਅਗੂਪਿ
ਛੂ ਤੂੰ ਪੈਦੇ ਹੋਇਓ ਸੋ ਤੁਸਾ ਜੀਵਦਿਆ ਹੀ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਡੋਬਿਆ· ਤਾਂ ਅਗੋ ਗੁਰੂਨ
ਨਕਜੀ ਚੁਪਕਰਰਹਿਆ ਬੋਲੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ
ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਮੈ ਖਪ ਮਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੂੰ ਅਗੋ ਜਬਾਬ ਭੀ ਨਾਹੇ ਦੇਂਦਾ ਹੇ ਨਾਨਕ
ਤੇਰਾ ਧੋਖਾ ਮੈਨੂ ਖਾਇ ਗਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਹੁਣ ਭੀ ਕੁਛ ਸਮਝੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ
ਨਾਨਕਜੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਪਿਤਾਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸੋ ਜੀ ਅਗੋ ਜਿਉ ਤੁ
ਸੀ ਆਖੋਗੇ ਤਿਉ ਹੀ ਮੈ ਕਰਾਗਾ ਜੀ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀ ਓਹੋ ਚਾਲੀ ਹੀ ਰਹੀ ਬੋਲੇ ਚਾਲੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਾਹੀ ਲੀਮਾ ਹੀ
ਪਾਇਆ ਰਹੇ ਸਭੁ ਪਰਵਾਰ ਬੇਦੀਆਂ ਦਾ ਵਡਾ ਦਲਗੀਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਅਤੇ ਲੋਕ
ਆਖਣ ਲਗੇ ਜੋ ਨਾਨਕਜੀ ਤਾਂ ਕਮਲਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨਾਨ
ਕਜੀ ਪਾਸ ਆਇ ਕਰ ਆਖਣ ਲਗੀ ਹੇ ਬੇਟਾ ਤੈਨੂ ਲੀਮੇ ਪੈ ਰਹਿਣਾ ਕਿਉਕਰ
ਬਣਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਹੁਣ ਜੁਆਨ ਉਮਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕੁਛੁ ਰੁਜਗਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਏ
ਕਿਰਤ ਕੀਤਿਆ ਜਗਤ ਭੀ ਸੋਭਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਤ ਦੀਆ ਕਮਲੀਆ ਗ
ਲਾਂ ਛਡ ਦੇਹੁ ਅਸਾਨੂ ਲੋਕ ਹਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕ ਏਹ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਕਾਲੂ ਦਾ
ਪੁਤ ਮਖਟੂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਏਹੀਆ ਗਲਾ ਸੁਣਕੇ ਸਰੀਕਾ ਦੀਆ ਸਾਨੂੰ ਬੁ
ਰੀਆ ਲਗਦੀਆ ਹੈਨ ਜਾਂ ਏਹ ਗਲ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਆਖੀ ਤਾਂ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਿ
ਲ ਕੋਈ ਨਾ ਲਗੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲੀਮੇ ਹੀ ਪਏ ਰਹਿਣ ਲੋਕ ਭੀ ਆਖਕੇ ਥਕ ਪਏ ਤਦ

ਸੀਗੁਰੂਜੀ ਬੋਲੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਜਾਇ
ਕਰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਦੇਖੋ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕਿਤਨੇ ਦਿਨ ਬੀਤ ਗਏ
ਹੈਨ ਅਤੇ ਖਾਂਦਾ ਪੀਂਦਾ ਭੀ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਭੀ ਆਇਕੇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੋ ਹੇ
ਬੇਟਾ ਤੈਨੂੰ ਪਾਇਆ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਬਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਛ ਖਾਓ ਪੀਓ ਪਹਿਨੋ ਖੁਸੀ
ਰਹਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕੁਛ ਖੇਤੀ ਪਤ੍ਰੀ ਦੀ ਖਬਰ ਭੀ ਲੈ ਆਇਆ ਕਰੋ ਕੁਛ ਰੁਜ
ਗਾਰ ਭੀ ਕੀਤਾ ਕਰੋ ਹੇ ਬੇਟਾ ਤੈਨੂੰ ਦੇਖਕਰ ਸਾਰਾ ਪਰਵਾਰ ਹੀ ਦਲਗੀਰ ਹੈ ਅਤੇ
ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਕਾਈ ਗਲ ਕਰਨੀ ਨਹੀ ਭਾਉਂਦੀ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕੁਛ ਨ ਕਰਿਆ ਕਰ ਅਸੀ ਤੈ
ਨੂੰ ਏਹ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਤੂੰ ਫਿਕਰਵਾਨ ਕਿਉਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬਚਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਕਰਨਾ
ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇੜ੍ਹੇ ਖਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਸ ਪੈਸੇ ਹੋਂਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਕਿਆ ਹੋਇ
ਆਂ ਜੁ ਰੁਜਗਾਰ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਪਰ ਸੁਣ ਬਚਾ ਕਿਰਤ ਬਿਨਾ ਜੀਉਣ ਥੋੜਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਸੁਣ ਬੇਟਾ ਅਸਾਡੀ ਖੇਤੀ ਬਾਹਰ ਪਕੀ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ ਅਰ ਜੇ ਤੂੰ ਫਿਰ ਜਾਇਕ
ਰਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੈਂ ਤਾਂ ਖੇਤੀ ਕਿਉਂ ਉਜੜੇ ਅਤੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ਸਰੀਕ ਅਤੇ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ
ਆਖਨ ਜੋ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਸੁਣ ਬੇਟਾ ਲੋਕਕ ਬਾ
ਤ ਹੈ ਖੇਤੀ ਖਸਮਾ ਸੇਤੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਹੁਣ ਅਸਾ ਨ
ਵੇਕਲੀ ਖੇਤੀ ਵਾਹੀ ਹੈ ਅਰੁ ਹਲ ਵਾਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਮੀ ਵਤ੍ਰ ਆਈ ਹੈ ਸੋਉ
ਹ ਖੇਤੀ ਅਸੀ ਬਹੁਤ ਤਕੜੀ ਰਖਦੇ ਹਾਂ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਸੀ ਆਪਣੀ ਖੇ
ਤੀ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਨਾਹੀ ਰਖਦੇ ਤਾਂ ਪਰਾਈ ਖੇਤੀ ਦੀ ਸਾਰ ਕਿਆ ਜਾਣੀਐ ਤਾਂ ਏਹੁ ਗਲ
ਸੁਣਿ ਕਰਿ ਕਾਲੂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਜੋ ਦੇਖੋ ਲੋਕੋ ਏਹੁ ਕੀ
ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਕਹਿਆ ਕਾਲੂ ਨੇ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਨਵੇਕਲੀ ਖੇਤੀ ਕਦੋਕਣੀ
ਵਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਫਸਲ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਨਵੇਕਲੀ ਖੇਤੀ ਵ
ਹਿ ਦੇਵੈਂਗੇ ਜੋ ਦੇਖਾਂ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਪਕਾਇਕੈ ਖਾਵੈਂਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿ
ਤਾ ਜੀ ਅਸਾ ਹੁਣ ਨਵੀ ਖੇਤੀ ਬਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਬਹੁਤ ਭਲੀ ਜਿਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰਿ
ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਖੇਤੀ ਡਿਠੀ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਸਾ ਹੁਣ ਬਾਹੀ ਹੈ ਜੇਹੜੀ ਖੇਤੀ ਸੋ ਤੁਸੀ ਆਪੇ ਹੀ ਦੇ
ਖੋਗੇ ਅਤੇ ਸੁਣਹੁਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਆਖਿਆ ॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ
ਵਿਚਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮਨੁ ਹਾ
ਲੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰਣੀ ਸਰਮੁ ਪਾਣੀ ਤਨੁ ਖੇਤੁ ॥ ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਹਾਗਾ ਰਖੁ ਗ

ਗੀਬੀਵੇਸੁ॥ਭਾਉਕਰਮਕਰਿ ਜੰਮਸੀ ਸੇਘਰਿਭਾਗਠ ਦੇਖਿ॥੧॥ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ
ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ॥ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕਜੀ ਮੈਨੂੰ ਇਸਕਾ ਅਰਥ ਸਮਝਾਉ॥ ਤਾਂ ਬਾ
ਬੇ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾਜੀ ਏਹੁ ਜੋਤ੍ਰਾ ਮੇਰਾ ਮਨਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਮੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤ
ਦੀ ਟਹਿਲ ਵਿਚ ਜੋ ਲਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਹਾਲੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਨ ਰੂਪੀ ਖੇਤ ਵਿਚ ਭਲੀ
ਆ ਕਰਨੀਆਂ ਦੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਆ ਵਾਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਾਧਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਜੋ ਕਰਨਾ
ਹੈ ਸੋ ਪਾਣੀ ਦਿਤਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮੁ ਜਪਣਾ ਸੋ ਬੀਜ ਪਾਇਆ ਹੈ ਸੰਤੋਖ ਕਰਨ
ਏਹ ਸੁਹਾਗਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਭਲਿਆਂ ਕਰਮਾਂ ਨਾਲ ਭਾਉ ਕਰਨਾ ਏਹ ਪੈਲੀ ਜੰਮੀ ਹੈ ਸੋ
ਈ ਘਰ ਭਾਗਵਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਘਰ ਵਿਚ ਐਸੀ ਪੈਲੀ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਆਈ ਹੈ ਹੇ
ਬਾਬਾ ਹੋਰ ਜੋ ਮਾਇਆ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ ਸੋ ਧ੍ਰੋਹ ਹੈ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਾਸਿਓਂ ਭੁਲਾਵ
ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਭੀ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ॥੧॥ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਬਚਾ ਖੇਤੀ ਨਹੀ
ਕਰਦਾ ਤਾ ਤੂੰ ਹਟਹੀ ਕਢ ਬੈਠ ਅਸਾ ਖਤ੍ਰੀਆਂ ਦੀ ਖੇਤ੍ਰੀ ਤਾ ਹਟੀ ਹੈ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੂਸਰੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ॥ਹਾਣੁ ਹਟ ਕਰਿ ਆਰਜਾ ਸਚੁ
ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਵਥੁ॥ ਸੁਰਤਿ ਸੋਚ ਕਰਿ ਭਾਂਡਸਾਲ ਤਿਸੁ ਵਿਚ ਤਿਸ ਨੂੰ ਰਖੁ॥ ਵਣ
ਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨਿ ਹਸੁ॥ ॥ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ॥
॥ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਸਾ ਏਹੁ ਹਟ ਕਢੀ ਹੈ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਕੀ ਜੋ ਆਰਬਲਾ ਹੈ ਸੋ
ਅਸਾ ਨੈ ਹਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੁਰਤ ਦੀਆ ਬਿਰਤੀਆ ਨੂੰ ਪਾਪਾ ਥੀ ਹਟਾਇਕੇ ਪਵਿ
ਤ੍ਰ ਕੀਤਾ ਸੋਈ ਅਸਾਂ ਭਾਂਡਸਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਤਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਤਿਸਨੂੰ ਹਰਵ
ਲੇ ਯਾਦ ਰਖਣਾ ਸੋ ਉਨ ਭਾਂਡਿਆਂ ਵਿਚ ਵਸਤ ਪਾਇ ਰਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਤਾ ਨਾਲ ਜੋ
ਨੂੰ ਮਿਲਨਾ ਸੋ ਵਣਜ ਕਰਿਕੇ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਲਾਹਾ ਖਟਿਆ ਹੈ ਅਸਾਨੈ॥੨॥
॥ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੇ ਹਟ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਮਨ ਫਿ
ਰਣੇ ਤੇ ਹੈ ਤਾ ਸਉਦਾਗਰੀ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਕਰਿ ਤਾ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਸ
ਸਉਦਾਗਰੀ ਭੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਬਾਬੇ ਤੀਸਰੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ॥ਸੁਣਿ ਸਾਸ
ਤ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਤੁ ਘੋੜੇ ਲੈ ਚਲੁ॥ ਖਰਚੁ ਬੰਨੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਮਤ ਮਨ ਜਾਣ
ਹਿ ਕਲੁ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਦੇਸ ਜਾਹਿ ਤਾ ਸੁਖ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ॥ ॥ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰ
ਥ॥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਸਤ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰਵਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਤਿਸਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚ ਧਾਰਨ
ਏਹ ਤਾ ਅਸਾ ਸਉਦਾਗਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਚ ਬੋਲਣਾ ਜੋ ਤੂੰ ਸੋ ਅਸਾ ਘੋੜੇ

ਕੀਤੇਹੈਨ ਅਰੁ ਬੁਰੇਕਰਮਾਂ ਦਾਤਿਆਗ ਅਤੇਭਲੇਕਰਮਾਂਦਾ ਗ੍ਰਹਿਣਕਰਨਾਏ
ਹੁਖਰਚੁਬੀਨਿਆ ਹੈ ਅਰ ਮਨਵਿਚ ਏਹੁਦ੍ਰਿੜਤਾਹੈ ਜੋਪਰਮੇਸਰਹਾਜਰਹਜੂਰ
ਸਾਡੇਅੰਗਸੰਗਹੈ ਸੋ ਤਿਸਕੁਗਵੰਤਦੀ ਕਿਰਪਾਕਰਕੇ ਨਿਰੰਕਾਰਕੇਦੇਸ ਮੈਂ ਜਾ
ਇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਏਹਾਂ ਤਿਸਨਿਰੰਕਾਰਦੇਮਹਿਲਵਿਚ ਕਿਅਸਬਾਨਾਂਵਿਚਪਹੁਚੇਹਾ
ਏਹੁਬਡਾ ਨਫ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇਆ ਹੈ ਬਡੇ ਅਨੰਦ ਮੇ ਮਗਨ ਹਾਂ॥੩॥
ਤਾਂ ਕਾਲੂਨੇ ਇਤਨਾ ਸੁਣਕੇ ਆਖਿਆ ਹੇਨਾਨਕਜੀ ਤੂੰ ਅਸਾਡੇਕੰਮਕਾਜਥੋਰ
ਹਿਚੂਕੇ ਪਰਘਰਤਾ ਚਲਕਰ ਬੈਠ ਅਸਾ ਤੇਰਾ ਖਟਣ ਛਡਿਆ ਹੈ ਤੇਰੀਉਦਾਸੀ
ਦੇਖਕੇ ਸਰੀਕ ਕਹਿਦੇਹੈਨ ਕਾਲੂਦਾ ਪੁਤ ਮਖਟੂ ਹੈ ਅਤੇਜੇਤੂਉਦਾਸਹੋਇਕੇਨਿ
ਕਲਗਇਓਂ ਤਾ ਲੋਕ ਆਖਨਗੇ ਜੋਕਾਲੂਦਾ ਪੁਤਮਖਟੂਸੀ ਫਕੀਰਹੋਇਕੇਨਿਕ
ਲਗਇਆ ਹੈ ਇਸ ਬਾਤਮੇ ਬਹੁ ਸਾਨੂ ਬੜੀ ਹਾਨਆਵੇਗੀ ਪਰ ਸੁਣੇ ਬੇਟਾ ਜੇ
ਕੁਛਹੋਰਨਹੀਕਰਸਕਦਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇਦੀ ਚਾਕਰੀ ਹੀ ਕਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਚੌਥੀ ਪੌੜੀ
ਆਖੀ॥ ਲਾਇ ਚਿਤੁਕਰਿਚਾਕਰੀ ਮੰਨਿਨਾਮੁਕਰਿਕੰਮੁ॥ ਬੰਨਬਦੀ
ਆਕਰਿਧਾਵਣੀ ਤਾਕੋਆਖੈਧੰਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਨਦਰਕਰਿ ਚੜੈ ਚਵਗਣ ਵੰ
ਨੁ॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾਜੀ ਅਸਾ ਚਾਕਰੀ ਭੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਚਿਤ
ਪਰਮੇਸਰਵਿਖੇ ਜੋ ਲਾਇਆ ਹੈ ਅਸਾਨੈ ਸੋ ਚਾਕਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰਦ
ਨਾਮੁ ਮੰਨਣਾ ਏਹ ਅਸਾ ਕੰਮਕੀਤਾ ਹੈ ਅਰ ਬਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬੰਨਣਾ ਕਿਆ ਬਦੀਅ
ਨੂੰਰੋਕਣਾ ਏਹਅਸਾਧਾਵਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤੋਂ ਸਭੁਕੋਈ ਧੰਨਧੰਨਕਹਿਦਾ ਹੈ ਨਿਰੰਕ
ਰਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਇ ਜੋ ਕ੍ਰਿਪਾਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰਕੇ ਦੇਖੇ ਤਦ ਚਉਗੁਣਾ ਵੰਨ ਕਿਆਰੰ
ਗ ਚੜਦਾ ਹੈ ਜਿਨਾ ਉਪਰ ਗੁਰਕੀ ਸੰਤਾ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੋਈ ਹੈ ਤਿਨਾਦੇਰਿ
ਦੇਰੂਪ ਆਕਾਸਮੇ ਗਿਆਨਰੂਪੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਚੜਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਦੇਸ
ਵਿਚ ਜਾਇਪਹੁਚਦੇ ਹੈਨ ਏਹ ਸਬਦ ਸੁਣਕਰਿ ਕਾਲੂਦੀ ਨਿਸਾ ਹੋਈ ਸੁਣਕਰਿ
ਚੁਪਕਰਿਰਿਹਾ ਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਦੀ ਓਹੋ ਹੀ ਚਾਲੀ ਰਹੀ॥ ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ

॥੧੮॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਵੈਦ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਜਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਮਸਤਾਨਾ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਬੋਲੈ ਕਿਸੇਨਾਲ ਨਾਹੀ ਅਰੁ ਲੰਮਾਹੀਪ
ਇਆ ਰਹੇ ਬਿਰਕਤਾਂਦੀ ਰੀਤਿ ਧਾਰਲੀਤੀਓਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਜੰਜਾਲਨੂੰ ਸਟਿਦਿ
ਤਾ ਤਾ ਸਾਰਾ ਕੁਟੰਬ ਵਡੀਆਂਦਾ ਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀ ਵਲੀ ਦੇਖਦੇਖਕੇ ਝੂਰਨਲ
ਗੇ ਅਤੇ ਆਖਨ ਹੈਣਹੈ ਭਾਈ ਕਾਲੂਦਾ ਪੁਤ ਦਿਵਾਨਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਜੇੜ੍ਹੇ

ਬਾਬੇਜੀਦੇਸੰਗੀਹੈਸਨ ਓਹ ਆਣਕੇ ਮਿਲਨ ਅਤੇਕੁਛ੍ਰਪੁਛਨ ਤਾਂਬਾਬਾਜੀਐ
ਸੇਅਗੇਤੇਮਿਲਨਜਿਉਕਦੀਮਿਲਿਆਹੀਨਹੀਓਹਦੇਖਕੇਬਹੁਤਦੁਖੀਹੋਵਨ
ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਮਗਨਹੋਇਬੈਠੇਅਰੁਖਾਵੇਪੀਵੇਭੀਕੁਛਨਾਹੀਇਕੰਤਬੈਠਰਹੇ
ਸਾਰਾਪਰਵਾਰ ਵੇਦੀਆਂਦਾ ਉੱਦਰਗਾਇਆ ਏਹਬਿਧਦੇਖਕੇਮਾਤਾਕੇਮਨਮੈ
ਬੜੀਚਿੰਤਾਵਾਨਹੋਇਕਰ ਕਹਿਨੇਲਗੀਹੇਪੁਤ੍ਰ ਤੁਮਕੈਸੀਦਸਾ ਆਪਨੀਕ
ਰਰਾਖੀਹੈਤੁਮਕੋਚਾਹੀਏ ਆਪਨੇਘਰਕਾ ਕਾਰਜਕਰਨਾ ਬਾਹਰਸੇਕਮਾਇਕਰ
ਲਿਆਵਨ ਅਪਣੇਪਰਵਾਰਨੂਸੁਖੀਕਰਨਾ ਫਕੀਰਾਂਦੀਸੰਗਤਛਡਦੇਓਸੁ
ਚੇਤਹੋਇਕਰ ਬਿਵਹਾਰਕਰੋ ਆਪਣੇ ਜਾਤਬਿਰਾਦਰੀਮੈਮਿਲਕੇਬੈਠਣਾਂ ਦੇਖੋ
ਪਰਵਾਰਕੇਲੋਕਕੈਸੇਦੁਖੀਹੋਤੇਹੈ ਤੁਮਾਰੇਸਰੀਰਕੀਦਸਾਦੇਖਕਰ ਅਪਨੇ
ਘਰਕਾਖਰਚ ਆਮਦਨੀਕੇਸੰਭਾਰੋ ਭਲੀਪਰਕਾਰ ਅਪਨੀਕਮਾਈਕਰਕੇ
ਦਰਬ ਅਪਨੇਘਰਮੈ ਸੰਚਹੁਗੇ ਸੁਚੇਤਹੋਵਹੁਗੇਤਾਂਕੋਈਖਤ੍ਰੀਦੇਖਕਰ ਆਪ
ਕੀਸਗਾਈਕਰੇਗਾਤੈਨੂੰ ਕਮਾਊਜਾਣਕੇ ਆਪਣੀਲੜਕੀਤੇਰੇਕੋਬਿਵਾਹਦੇ
ਵੇਗਾ ਮੇਰੇਕੋਭੀਬਡਾਸੁਖਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੇਗਾ ਤੇਰੀਲੋਕ ਵਡਿਆਈਕਰਨਗੇ
ਹੁਣਤੈਨੂਐਸਾਮਸਤਾਨਾਦੇਖਕੇ ਲੋਕਹਾਸੀਕਰਦੇਹੈਨਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਕੈਸਾਨਿ
ਲਾਇਕਹੈ ਕਿਰਤਨਹੀਕਰਤਾ ਦਰਿਦ੍ਰੀਹੈ ਮਤਹੀਨਹੈ ਕੋਈਕਹਿੰਦਾਹੈਏਹ
ਨਿਰਬਲਹੈ ਉਨਸਰੀਕਾਂਦਾਬੋਲਣੰ ਹਮਾਰੇਤਾਈ ਬਜ੍ਰ ਪਥਰਕੇਸਮਾਨਦੁ
ਖਦਾਇਕਹੋਤੇਹੈਨ ਮੇਰਾਹਿਰਦਾ ਸੁਣਸੁਣਕੇਜਰਦਾਹੈ ਏਹਬਾਤਾਂਮਾਤਾਕੀਆਂ
ਸੁਨਕਰ ਬਾਬਾਜੀਚੁਪਕਰਰਹੇ ਉਤਰਕੋਈਭੀਨਾਂਦੀਆ ਰਾਤਭੀਦਿਨਭੀ
ਪੜੇਰਹੇ ਬੋਲੇਕਿਸੀਸੇਨਹੀ ਨਾ ਸਚੇਤਹੋਇਕਰ ਬੈਸੈ ਜੈਸੇਕੋਈਬਡਾਉਨ
ਮਤਹੋਤਾਹੈ ਐਸੇਹੀਅਬੋਲਹੋਇਕਰਪੜੇਰਹੇ ਮਾਤਾਬਡੇਹਿਤਨਾਲਕੁਛਭੋ
ਜਨਕਰਾਵੇਬਡੇਜਤਨਸੇ ਤੋਕੁਛਖਾਵੈ ਨਹੀਭੀਖਾਵੈ ਤਨਬਡਾਦੁਰਬਲਹੋ
ਇਗਹਿਆਹੈ ਮਾਤਾਕਹੈਹੇਪੁਤ੍ਰਤੇਰੇਕੋ ਕਿਆਰੋਗਹੈ ਤੂ ਅਪਣੀਦਵਾਈਗੀ
ਕਰ ਤੇਰਾਮੁਖਪੀਲਾਹੋਇਗਹਿਆਹੈ ਤੇਰੇਅੰਗਭੀਸਭਸਿਥਲਹੋਇਰਹੇ
ਹੈ ਰਾਤਦਿਨਪੜੇਰਹਿੰਦੇਹੋ ਖਾਤੇਪੀਤੇਕੁਛਨਹੀਹੋ ਭਾਈਸਨਬੰਧੀਦੇਖਣੇਕੋ
ਆਵਤੇਹੈ ਹੇਪੁਤ੍ਰ ਸਚੇਤਹੋਵੋ ਐਸੀਦਸਾਦੇਖਕਰ ਮਾਤਾਤ੍ਰਿਪਤਾਜੀ ਬਡੀਅ
ਧੀਰਹੋਇਕਰਪਰਮੇਸੁਰਕੇਆਗੇ ਦੰਡਵਤਕਰਤੀਹੈ ਹੇਭਗਵੰਤ ਮੇਰੇਪੁਤ੍ਰਕੋ
ਅਰੋਗਤਾਹੋਵੇ ਸਚੇਤਹੋਵੇ ਨਿਰੋਗਹੋਵੇ ਬਾਰੰਬਾਰ ਪਰਮੇਸੁਰਕੇਆਗੇਬੇਨਤੀ

ਆਕਰਤੀਹੈ ਇਕਦਿਨਪੁਤ੍ਰਕਾ ਹਾਥਪਕੜ੍ਕੇਬੋਲੀ ਪੁਤ੍ਰਅਪਨੀ ਪੀੜ੍ਹਕਹੁਮੈਂਥੈਂ
ਦੇਕੋ ਬੁਲਾਇਕੇ ਤੇਰਾ ਇਲਾਜ ਕਰਾਵ੍ਹੁ ਬਹੁਤਹੀਕਹੀ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਚੁਪਕ
ਰ ਰਹੇ ਸਭਜਾਤਭਾਈ ਖਬਰਲੈਣਵਾਸਤੇ ਆਏ ਜੋ ਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਨੂਮਸਤਾਨਾਦੇਖ
ਕਰ ਬੜੇਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਸਾਰਾਪਰਵਾਰਦੇਖਦੇਖਝੁਰਦਾਹੈ ਰੋਗ ਨਹੀਂਜਾਣਿਆਂਜਾਦ
ਜੋਕੌਣਰੋਗਹੈ ਅਰਸਭੁਪਰਵਾਰ ਦੇਖਕੇ ਕਾਲੂਨੂੰ ਆਖਣਲਗੇ ਤੂ ਅਚਲਹੋ
ਇਕੇਬੈਠਰਹਿਆਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੇਪੁਤ੍ਰਨਾਨਕਨੂੰਪਇਆ ਹੋਇਆ ਕੱਈਦਿਨਗੁਜ
ਰਗਏਹੈਨ ਪਇਆਰਹਿਦਾਹੈ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਵੈਦਨੂੰ ਸਦਕੇ ਇਸਦਾ ਇਲਾਜਕਰਾਉ
ਇਕੋ ਇਕਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰਹੈ ਪਦਾਰਥਦੇਖਰਹਿਆ ਪੁਤ੍ਰਰਾਜੀਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਈਤਰਾਦਾ
ਪਦਾਰਥਖਟਲਿਆਵੇਗਾ ਪੁਤ੍ਰਦਾ ਸਨੇਹ ਮਨਤੇਤਿਆਗਕਰ ਪਦਾਰਥ ਪਿਆਰਾ
ਮਤਕਰੋ ਪੁਤ੍ਰਪਿਆਰਾਕਰਨਾਚਾਹੀਦਾਹੈ ਪੁਤ੍ਰਰਾਜੀਹੋਵੇਗਾ ਤਉਕੈਸਾ ਸੁਖਹੋਵੇਗਾ
ਅਤੇ ਸੁਣ ਕਾਲੂਪੈਸੇ ਕਿਤਨੇ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਕਿਸੇਕੰਮਨਹੀ ਤੂੰ ਵੈਦਨੂੰਸਦ ਮਤਕਖਦੇ
ਓਲੇਲਖਪਰਮੇਸਰ ਕਰਦਾਹੋਵੇ ਇਤਨਾ ਸੁਣਕੇ ਕਾਲੂੰਆਪਉਠਖੜੇਤਾਂ ਅਤੇ
ਭਾਈਲਾਲੂਜੀ ਨਾਨਕਜੀਪਾਸਬੈਠੇਰਹੇ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਅਪਣੇਮੁਖਪਰਕਪੜ੍ਹ
ਲੀਏ ਪੌਢ੍ਹੇਰਹੇ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂਜੀ ਹਰਿਦਾਸ ਨਾਮ ਬੈਦਨੂ ਸਦਾਲਿਆਇਆ ਜਿਥੇ
ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਜੀ ਪੌਢੇਸੇ ਬੈਦ ਤਿਸਅਸਥਾਨ ਆਇਆ ਕਾਲੂਜੀਨੇ ਆਖਿਆ ਵੈ
ਦ ਹਰਿਦਾਸਜੀ ਨਾਨਕਦੀ ਬਾਹ ਦੇਖ ਕਰਿਕਹੋ ਇਸਨੂੰ ਕਿਆ ਰੋਗਹੈ ਦਿਨੇਰਾਤ
ਆਲਸਕਰਕੇ ਪਿਆਰਹਿਦਾਹੈ ਖਾਣਪੀਣਦੀ ਵਲੋਂਭੀ ਮੂਹ ਮੋੜੀਰਖਦਾਹੈ
ਮੂਹ ਇਸਦਾ ਪੀਲਾ ਅਤੇ ਤਨਖੀਨ ਹੋਇਆਹੈ ਏਹਬਾਤਸੁਣਕੇ ਹਰਦਾਸ ਵੈਦ
ਨਿਕਟਜਾਇਬੈਠ ਬਾਬਾਜੀਕਾ ਮੁਖਦੇਖਕਰ ਨਾੜ੍ਹੀ ਦੇਖਣਨੂੰਹਾਥਲਗਾ ਦੇ
ਖਣ ਜਾ ਬਾਬੇਜੀਦੀ ਨਾੜ੍ਹ ਦੇਖਣਲਗਾ ਤਾਂ ਬਾਬਾਜੀਨੇ ਆਪਣਾ ਹਥ ਵੈਦ ਦੇ
ਹਥ ਵਿਚੋਂ ਖਿਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਭੀਉਠਬੈਠੇ ਹਮਾਰਾ ਹਥਤੂੰਨੇਪਕੜ੍ਹਿਆਹੈ
ਸੋਕਿਆਜਣਕੇ ਤੈਂ ਹਰਦਾਸ ਬੋਲਿਆ ਰੋਗਦੇਖਤਾਹਉ ਜੋ ਕਿਆ ਰੋਗਹੈ ਤੁਮਾਰੇ
ਤਾਈ ਜੈਸਾ ਰੋਗਹੋਇਗਾ ਤਿਸਕੀ ਦਵਾਈ ਦੇਵੇਗਾ ਪਥਕੇ ਸਾਥ ਦਵਾਈ ਖਾਵ੍ਹ
ਹੁਗੇ ਤਾ ਅਰੋਗ ਹੋਇਜਾਵਹੁਗੇ ਸਰੀਰਕਰਕੇ ਸੁਖੀਹੋਵੋਗੇ
ਤਉ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਜੀ ਤਿਸਕੇ ਪਰਥਾਇ ਇਕ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
੧ ਵੈਦ ਬੁਲਾਇਆ ਵੈਦਗੀ ਪਕੜ੍ਹ ਢੰਢੋਲੇ ਬਾਂਹਿ॥ ਭੋਲਾ ਵੈਦ ਨ ਜਾਣਈ
ਕਰਕ ਕਰੇਜੇ ਮਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੧ ਵੈਦਾ ਵੈਦ ਸੁ ਵੈਦ ਤੂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਗ ਪਛਾਣ॥

ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲੋੜ੍ਹ ਲਹੁ ਜਿਤੁ ਵੈਦੈ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ॥ ਜਿਤੁ ਦਾਰੂ ਰੋਗ ਉਠਿਅਹਿ ਤਨਿ
ਸੁਖ ਵਸੈ ਆਇ॥ ਰੋਗ ਗਵਾਇਹਿ ਆਪਣਾ ਤਾ ਨਾਨਕ ਵੈਦ ਸਦਾਇ॥੨॥
ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਵੈਦ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ ਵੈਦਗੀ ਕਿ
ਆ ਦਵਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕਰਾਉਣੇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਸੋ ਤਿਸ ਵੈਦ ਨੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਦੀ ਬਾਂਹ ਪਕੜ ਕੇ ਲਗਾ ਦੇਖਣ ਓਹ ਭੁਲਾ ਵੈਦ ਜੋ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਰੋਗ
ਦਾ ਮਹਿਰਮ ਨਹੀ ਜੁ ਕਿਆ ਕਰਕ ਦੁਖ ਹੈ ਕਲੇਜੇ ਵਿਖੇ ਇਸਤੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹੈ ਹੇ ਵੈਦਾ ਵੈਦ ਸੁਵੈਦ ਤੂੰ ਉਤਮ ਵੈਦ ਤੈਨੂੰ ਅਸੀ ਤਾਂ ਜਾਣੀਏ ਜੋ ਪਹਿਲਾ ਰੋਗ ਤੂੰ
ਪਛਾਣੇ ਅਤੇ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲੋੜ੍ਹ ਲਹੁ ਕਿਆ ਢੂੰਡ ਲਵੇ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਰੋਗਾਂ ਦਾ ਘਾ
ਣ ਕਿਆ ਸੰਬੂਹ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਇ ਜਾਵਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾਰੂ ਕਰਕੇ ਰੋਗ ਸਭ ਉਠ
ਜਾਵੇ ਅਰ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਸੁਖ ਆਇ ਵਸਨ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ ਐਸਾ ਦਾ
ਰੂ ਹਈ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਤਾ ਤੂ ਠੀਕ ਵੈਦ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵੈਦ ਤੈਨੂ ਤਉ ਜਾਣੀਏ ਜੋ ਆਪ
ਣਾ ਰੋਗ ਤੂੰ ਗਵਾਵੇ ਤਾ ਵੈਦ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸਰਬ ਸਾਮ
ਰਥ ਮਹਾਰਾਜ ਓਹ ਰੋਗ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਕਹੋ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਰਨਨ ਕਰਤੇ ਹੈ ਹੇ
ਹਰਦਾਸ ਤੂੰ ਸ੍ਰਵਣ ਕਰ ਪਹਿਲੇ ਤੌ ਹਉਮੈ ਕਾ ਰੋਗ ਸਭ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਕੋ ਲਗਾ ਹੈ
ਜਿਸ ਦੁਖ ਕਰਕੇ ਲੋਗ ਮਹਾ ਦੁਖੀ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈ ਜੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਕਾਰਨ ਹੈ
ਜੋ ਕਿਸੀ ਉਪਚਾਰ ਕਰਕੇ ਏਹ ਰੋਗੁ ਨਹੀ ਹਟਦਾ ਇਸ ਦੁਖ ਕਰਕੇ ਜੋ ਆਪਣੇ
ਆਪ ਕੋ ਦੁਖੀ ਜਾਣਤੇ ਹੈ ਸੋ ਦੂਸਰੇ ਕਉ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਖੀ ਕਰ ਸਕੈਗੀ
ਹੇ ਹਰਿਦਾਸ ਜਿਸ ਦਵਾਈ ਕਰਕੇ ਹਉਮੈ ਜਾਵੇ ਅਰ ਅਚਲ ਸੁਖ ਦੇਹ ਮੈ ਪ੍ਰਾ
ਪਤ ਹੋਵੇ ਸੋ ਉਪਾਇ ਕੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਰੈ ਤਾ ਆਪਣੇ ਰੋਗ ਨੂੰ ਗਵਾਵੇ ਸੋ ਵੈਦ ਭੁਲਾ
ਹੈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈ ਫੇਰ ਤਿਸ ਕੋ ਰੋਗੁ ਨਾਹੀ ਵਿਆਪਦਾ
ਹੇ ਹਰਦਾਸ ਅਸੀ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਪਰਮੇਸਰ ਵਿਚ ਰਤੇ ਹੋਏ ਹਾ ਇਸ ਰੋਗ ਦਾ ਉਪ
ਕੋਈ ਨਹੀ ਇਤਰ ਰੋਗ ਸੰਸਾਰਕ ਜੋ ਹੈਨ ਤਿਨਾ ਦੇ ਦਾਰੂ ਬਹੁਤ ਹੈਨ ਅਰੁ ਮਾਂ ਮਤਾ ਰੋਗ ਜੋ
ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਦੇਣੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਇਸ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੋ ਸਰਬ ਮੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਰਵਿਆ ਜਾਣ
ਕੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਨਾ ਕਰੋ ਆਤਮਾ ਏਕਰਸ ਸਤ ਚਿਤ ਆਨੰਦ ਪੂਰਨ ਹੈ
ਏਹ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸੁਣਿ ਕਰ ਹਰਦਾਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੂੰ ਰੋਗ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤੁਸੀ ਚਿੰਤਾ ਕੋਈ ਨ ਕਰੋ ਏਹ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਰੰਗ ਰਤਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਏਹ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਦੁਖ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਨੂੰ ਸਾਮਰਥ ਹੈ ਇਤਨਾ ਕਹਿ ਕਰ ਹਰਦਾਸ

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਅਗੈ ਮਥਾਟੇਕਕੇ ਆਪਣੇਘਰਨੂੰ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ॥

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਸਾਧਨਾਲ ਹੋਈ ਖਰੇ ਸੌਦੇ ਕਰਨੇਕੀ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਜੀ ਆਪਣੇ ਘਰਮੈ ਬੈਠੇ ਥੇ ਮਸਤਾਨੀ ਤੌਰਪਰ ਤਾ ਮਹਿਤਾ
ਕਾਲੂ ਬਾਹਰੋ ਆਇਆ ਸੀ ਆਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾ ਨਾਨਕਜੀ ਆਪਣੀ ਚਾਲੀ ਛਡੀ
ਨਾਹੀ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਦੇਖਕਰਿ ਬੜਾ ਰੰਜ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰਾ ਧੋਖਾ
ਮੈਨੂੰ ਖਾਇਗਇਆ ਹੈ ਤੂੰ ਕਿਛੁ ਸਮਝਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ
ਪਿਤਾਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸੋਜੀ ਅਗੇ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਆਖਹੁਗੇ ਸੋਈ
ਮੈ ਕਰਾਂਗਾ ਜੀ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਕੁਛ ਵਣਜ ਕਰਿਆ ਕਰਿ ਬਾਬੇ ਕਹਿ
ਆ ਭਲਾ ਪਿਤਾਜੀ ਤਾ ਕਾਲੂ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕਜੀ ਤੂ ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ ਲੈਜਾਹੁ ਤੇ ਕੋਈ ਖ
ਰਾ ਸਉਦਾ ਖਰੀਦ ਲੈਆਉ ਜੋ ਇਤਵਾਰੀ ਖਰਾ ਸਉਦਾ ਕਰਆਵੇਗਾ ਤਾ ਫੇਰਿ ਮੈ
ਤੈਨੂ ਬਹੁਤ ਰੁਪਯੇ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਪਿਤਾਜੀ ਤੁਸੀ ਆ
ਪੇ ਦੇਖਹੁਗੇ ਜੋ ਮੈ ਕੇਹਾ ਸੌਦਾ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਨੂੰ ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ ਦਿਤੇ ਅ
ਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਕਰ ਕਹਾ ਸੁਣ ਬਾਲਾ ਤੂ ਸਿਆਣਾ ਹੈ ਤੂੰ ਨਾਨਕਜੀ ਦੇ ਸੰ
ਗ ਜਾਹੁ ਕਿਵੇ ਇਹ ਵਣਜ ਕਰਨਾ ਸਿਖੇ ਤੂੰ ਇਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹੈ ਤਾ ਨਫਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ
ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਦੇ ਬਸਤ੍ਰ ਭੀ ਉਠਾਇ ਲੀਤੇ ਰੁਪਯੇ ਭੀ ਲੈਕੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕਜੀ ਦੇ ਸੰਗ
ਚਲਿਆ ਤਾ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਨਗਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕਿਤਨੀਕ ਦੂਰ ਤਕ ਸਿਖਿਆ ਦੇਂਦਾ
ਨਾਲ ਟੁਰਿਆ ਗਇਆ ਕਹੇ ਪੁਤ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਜੀਵਦੇ ਜੀ ਤੂੰ ਸਭੋ ਕੰਮ ਕਾਜ ਸੰਭਾਲ
ਲੇਵੇ ਤਾ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਬਹੁਤ ਠੰਢਾ ਹੋਵੇ ਤੇਰੇ ਜਨਮਿਆ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਹੋਇ
ਆ ਸੀ ਜੋ ਜੈਸਾ ਕ ਮੈ ਪਦਾਰਥ ਕਮਾਵਨਾ ਹਾ ਮੇਰੇ ਥੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਕਮਾਵੇਗਾ ਮੇ
ਰਾ ਜਸ ਹੋਇਗਾ ਜਿਸਤਰਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਸਭ ਕੋਈ ਖੁਸੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਿਸੇਤਰਾ
ਨਾਨਕਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਸ ਸਭ ਖੁਸੀ ਹੋਵਨ ਸੋ ਤੂੰ ਵਣਜ ਕਰਨ ਸਿਖੇਗਾ
ਖਤ੍ਰੀਆਂ ਵਾਲੀ ਚਾਲੀ ਤੂੰ ਕਰੇ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਪਦਾਰਥ ਖਟਕੇ ਘਰ ਲਿਆਵੇ ਤਾ ਮੇ
ਰਾ ਜੀਉ ਠੰਢਾ ਹੋਵੇ ਸੋ ਖਰਾ ਸਉਦਾ ਕਰੇ ਐਸੇ ਸਿਖਿਆ ਦੇ ਕਰ ਕਾਲੂ ਪਿਛਾਹਾ
ਮੁੜਿਆ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਜੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਿਧਾਰੇ ਕਾਲੂਜੀ ਬਹੁਤ ਮੋਹ
ਕਰਕੇ ਪਿਛਾਹਾ ਪਰਤ ਪਰਤ ਕੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਤੇ ਘਰ ਨੂੰ ਆਇਆ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਗੁ
ਰੂਜੀ ਵਾਰਤਾ ਸੁਣਾਵਦੇ ਭੁਗਤ ਵੈਰਾਗ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਮਿਲੀਆ ਹੋਈਆ ਸਨੇ
ਸਨੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਬਾਰਾ ਕੋਸ ਪੰਧ ਗਏ ਤਾ ਇਕ ਬਨ ਹੈ ਉਥੇ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ਬੈ

ਠੇ ਹੈਨ ਤਪਸੀ ਤਪ ਕਰਤੇ ਹੈ ਕੋਈ ਖੜੀਆ ਬਾਹਾ ਕਰਕੇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਕੋਈ ਸੰਤ ਖੜੇ ਹੋ
ਏ ਹੈਨ ਕੋਈ ਪਦਮਾਸਨ ਲਾਈ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਕੋਈ ਧੂੰਣੀਆਂ ਤਪਦੇ ਹੈਨ ਕੋਈ ਸਿਧ
ਸਨ ਕਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਕਈ ਏਕ ਕੁਪੀਨ ਪਹਿਰੇ ਹੋਰ ਕਪੜਾ ਤਿਆਗ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਦਿ
ਗੰਬਰ ਇਕ ਜਲ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਇਕ ਪੁਸਤਕ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਮੋਨ ਧਾਰੀ ਬੈਠੇ ਹੈ
ਨ ਜਿਨਾ ਨੂੰ ਪਰਲੋਕ ਦੇ ਸੁਖਾ ਦੀ ਚਾਹ ਹੈ ਇਸ ਲੋਕ ਦੇ ਸੁਖ ਤਿਆਗ ਕੇ ਕਿਨਾਰਾ ਕ
ਰ ਇਕੰਤ ਬੈਠੇ ਹੂਏ ਹੈ ਤਿਨਾ ਸਰਬ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਇਕ ਮਹੰਤ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ
ਮ੍ਰਿਗਛਾਲਾ ਜਿਨਾ ਦੇ ਹੇਠ ਵਿਛੀ ਹੈ ਬ੍ਰਿਛ ਕੀ ਤੁਚਾ ਜਿਨ ਕੀ ਕੁਪੀਨ ਹੈ ਸਿਰ ਪਰ
ਜਟਾਉਂ ਕਾ ਮੁਕਟ ਹੈ ਅਰ ਰਿਦੇ ਮੇ ਜਿਨ ਕੇ ਜਗਦੀਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ਹੈ ਅਰ ਇਕ ਸ
ਧੂ ਪਾਸ ਪੁਸਤਕ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਖੜੇ
ਹੁਇ ਕਰ ਦੇਖਨੇ ਲਗੇ ਅਰ ਬਾਲੇ ਪ੍ਰਤਿ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਬਾਲਾ ਏਸ ਖ
ਰੇ ਸਉਦੇ ਨਾਲੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਉਦਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀ ਇਸ ਅਮੋਲਕ ਸਉਦੇ ਨੂੰ ਮੈਂ ਨਹੀ ਛਡ
ਸਕਦਾ ਪਿਤਾ ਕੀ ਆਗਿਆ ਭੀ ਖਰੇ ਸਉਦੇ ਕੀ ਹੈ ਸੋ ਇਸ ਤੇ ਭਲਾ ਬਨਜ ਹੋਰ ਕੋ
ਨਹੈ ਏਹੁ ਰੁਪਏ ਇਨੋ ਕੋ ਚੜ੍ਹਾਵਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਭੋਜਨ ਬਸਤ੍ਰ ਕਰ ਕੇ ਏਹ ਸੁਖੀ ਹੋਵਹਿਗੇ
ਏਹ ਬਚਨ ਬਾਬੇ ਕੇ ਸੁਨ ਕਰ ਬਾਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਦਾ ਡਰ
ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਬਣਜ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸੁਭਾਵ ਦਾ ਭੀ ਕਠ
ਨ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਮੈ ਆਪਦਾ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹਾਂ ਤੁਸੀ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨਾਲ ਸਮਝ ਲੈ
ਣਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਾ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਝਗੜੇ ਮੈ ਆਪ ਕਾ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹੋ ਆਗੇ ਭੀ ਹੁਣ ਭੀ
ਜਿਸ ਜਿਸ ਤਰਾ ਆਗਿਆ ਦੇਤੇ ਹੋ ਮੈ ਉਸੀ ਤਰਾ ਕਰੇਂਗਾ ਇਤਨਾ ਕਹਿ ਰੁਪਏ ਬੀਸ
ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਥ ਦੇ ਦਿਤੇ ਸੋ ਰੁਪਏ ਲੈ ਕਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਸ ਸੰਤ ਕੇ
ਪਾਸ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਅਰ ਕੋਮਲ ਬਾਣੀ ਸੇ ਪਹਿਲੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਕਰਨਾ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਨੇ ਪੂਛਾ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਆਪ ਬਸਤ੍ਰ ਨਹੀ ਪਹਿਰਤੇ ਹਾਥ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਕਿ ਪਹੰਨ
ਦੇਹੀ ਨਹੀ ਰਾਤ ਦਿਨ ਧੁਪ ਪਾਲਾ ਸਰਦੀ ਗਰਮੀ ਸਹਾਰਤੇ ਹੋ ਬਰਖਾ ਪੜਤੀ ਦਿਗੰਬ
ਰ ਹੀ ਰਹਿਤੇ ਹੋ ਆਪਦਾ ਸਰੀਰ ਦਿਬ੍ਯ ਜੋਤ ਹੈ ਭਸਮ ਲਗਾਇ ਰਾਖੀ ਹੈ ਇਤਨਾ ਸੁ
ਨ ਕਰ ਸੰਤ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਭਾਈ ਹਮ ਨਿਰਬਾਣ ਸਾਧੂ ਹੈ ਬਸਤ੍ਰ ਕਾ ਸੰਜਮ ਨਹੀ ਰਖਣਾ ਚਾ
ਹੀਏ ਅਰ ਤੈਨੂੰ ਕਿਆ ਪਰੋਜਨ ਹੈ ਪੂਛਨੇ ਕਾ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਚ
ਲ ਕੇ ਸਉਦਾ ਖਰੀਦ ਜੋ ਕੁਛ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬਾਲਾ
ਮੈਨੂੰ ਪਿਤਾ ਨੇ ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਖਰੀਦਣਾ ਆਖਿਆ ਹੈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਭੀ ਮਸਲਤ ਖਰੇ ਸਉਦੇ

ਖਰੀਦਣਕੀ ਦੇਹੁ ਮੈਖਰਾਸੌਦਾਕਰਾ ਤਾਬਾਲੇਕਹਿਆ ਮੈਕਿਆ ਆਖਣਾਹੈ
ਤੂੰਪੁਤ੍ਰਹੈ ਓਹਪਿਤਾਹੈ ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਆਖਿਆ ਸੰਤਜੀ ਤੁਮਬਸਤ੍ਰਤੇ
ਨਹੀਪਹਿਰਤੇ ਤਉਭੋਜਨਭੀ ਨਹੀਕਰਦੇਹੋਵੋਗੇ ਤਾ ਮਹੰਤਨੇਕਹਾ ਅਰੇਬਾਲਕੇ
ਜੋਪਰਮੇਸਰਭੇਜਤਾਹੈ ਸੋਹਮਖਾਇਲੇਤੇਹੈ ਹਮਤੋਉਦਾਸੀਹੈ ਇਸੀਵਾਸਤੇਹਮਉਦ
ਆਨਮਾਹਿਬਸਤੇਹੈ ਵਸਤੀਮੈਨਹੀਵਸਤੇ ਤਉਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹਾ ਆਪਕਾ
ਨਾਮਕਿਆਹੈ ਸੰਤਨੇਕਹਾ ਨਾਮਹਮਾਰਾ ਸੰਤਰੇਨਹੈ ਏਹਸੁਨਕਰ ਬਡੇਪ੍ਰਸੰਨਹੂਏ
ਅਰਕਹਿਓਨੇਹੇਬਾਲਾ ਏਹਸਉਦਾ ਮੈਨਹੀਛਡਸਕਦਾ ਏਹੁਖਰਾ ਸਉਦਾਹੈਇ
ਸਮੈਤੋਟਾਨਾਹੀ ਵਾਧਾਹੀਹੈ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਨਨਕਜੀ ਤੁਸੀਜਾਣੋ ਅਤੇਕਾਲੂਜਾਣੇ
ਅਤੇਮੈਕੀਜਾਣਾ ਏਹਖਰਾਸਉਦਾਹੈ ਯਾਖੋਟਾਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਵੀਹਰੁਪਜੇਲੈ
ਕੇਬਾਲੇਪਾਸੋ ਮਹੰਤਦੇਅਗੇ ਰਖੇ ਤਾ ਮਹੰਤਨੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ ਏਹੁ ਰੁ
ਪਯੇਹਮਾਰੇ ਕਿਸੇਕਾਮਨਹੀ ਤੁਝਕੋ ਬਾਪਨੇ ਬੈਪਾਰਕੇਲੀਏ ਦੀਏਹੈ ਅਤੇਤੂੰ ਫਕੀ
ਰਾਂ ਕੋ ਕਿਉਦੇਤਾਹੈ ਤੇਰੀਅਵਸਥਾ ਛੋਟੀਹੈ ਅਤੇਤੇਰਾ ਬਿਵਹਾਰ ਪਿਤਾਕੇ ਅਧੀਨਹੈ
ਸੋਬਾਪਨੇਤੇਰੇਕੋ ਕਿਸੀਕਾਮਕੇ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਾਹੈ ਤੂਰੁਪਯੇ ਫਕੀਰਾਂਕੋਦੇਤਾਹੈ ਤਉਨਾ
ਨਕਜੀਨੇਕਹਾ ਸੁਣੋਸੰਤਜੀ ਮੈਨੂੰਪਿਤਾਨੇ ਖਰਾ ਸਉਦਾ ਕਰਨੇਕੋ ਭੇਜਿਆਹੈ ਜੋ ਏਹ
ਖਰਾਸਉਦਾਹੈ ਤੋਹੋਰਸੌਦੇਖੋਟੇਹੈਨ ਤਾਂ ਮਹੰਤਨੇ ਕਹਾ ਹੇਲੜਕੇ ਤੇਰਾਨਾਉ ਕਿਆ
ਹੈ ਅਰੁਤੂੰਹੋਤਾ ਕਉਣਹੈ ਤਾਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਮੇਰਾਨਾਮ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ
ਅਤੇਕਾਲੂਖਤ੍ਰੀਦਾਪੁਤ੍ਰਹਾਂ ਤਾਮਹੰਤ ਬੋਲਿਆ ਅਰੇਬਾਲਕੇ ਏਹੁਕਿਆ ਨਾਨਕਨਿ
ਰੰਕਾਰੀਕਿਆ ਅਰਖਤ੍ਰੀਕਾ ਬੇਟਾਕਿਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹੰਤਜੀ
ਪਹਿਲੇ ਸਤਜੁਗਵਿਚ ਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕੀ ਭਗਤਕਰੀਥੀ ਸੋਭਗਤਹਮਾਰੀਪੂਰਨ
ਹੋਈਥੀ ਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਮੇ ਅਰੁਦੁਆਪੁਰਜੁਗ ਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕੀ ਭਗਤਕਰੀਥੀ ਸੋ ਸੰ
ਪੂਰਨਹੂਈ ਤਦਭੀਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰੀਥੇ ਅਬਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ ਤਉ ਮਹੰਤਨੇਕਹਾ ਅ
ਰੇ ਬਾਲਕੇ ਕੁਛ ਮਾਂਗ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮੈਕਿਆ ਮਾਂਗਉ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰਹੀ ਮਾਗਤਾਹੋ
ਤਾ ਮਹੰਤਨੇਕਹਾ ਹੇ ਬਾਲਕੇ ਤੂੰਤੋ ਆਪਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੋਇਰਹਿਆਹੈ ਹਮਤੁਝਕੋ ਕਿ
ਆਦੇਵਹਿ ਪਰਏਕਕਾਮਕਰ ਏਹਰੁਪਯੇ ਹਮਾਰੇ ਕਾਮਨਹੀ ਇਨਕਾ ਸੀਧਾਤੂਮੋਲ
ਇਕਰ ਲਿਆਇਦੇਵੈ ਜੋ ਏਹ ਅਤੀਤਭੋਜਨਬਨਾਇਕਰ ਖਾਵਹਿਗੇ ਤਬਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀ ਤੇਬਾਲਾ ਰੁਪਯੇਲੇਕਰ ਇਕਸਨਗਰੀਮੈਗਏ ਆਣ ਚਾਵਲ ਖੰਡ ਘਿਉ
ਦੁਗਧ ਬਰਤਨ ਸਭਕੁਛਲੈਕਰ ਸੰਤਾਂਕੇ ਪਾਸ ਲਿਆਇਕਰ ਰਖਦੀਏ ਅਰੁਮਬ

ਟੇਕਿਆ ਮਹੰਤ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਮ ਆਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਰੂਪ ਹੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਨਾਨ
ਕ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਅਸਾਨੇ ਅਛੀਤ ਗਾਖੇਜ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਸਤ ਬਰਤ ਇਨ ਅਤੀਤ
ਕੋ ਬੀਤ ਗਏ ਹੈਨ ਸਤਾ ਦਿਨ ਭੁਖਿਆਂ ਗੁਜਰ ਗਏ ਹੈਨ ਹੇ ਸੰਤ ਰੂਪ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਬ ਤੂ
ਮ ਜਾਵੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਰ ਬਾਲੇ ਕੋ ਸਾਥ ਲੇਕਰ ਉਠ ਚਲੇ
ਜਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਠ ਆਏ ਤਾ ਉਸ ਮਹੰਤ ਨੂ ਇਕਸ ਅਤੀਤ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਮਹੰਤ
ਜੀ ਇਸ ਬਾਲਕ ਕੇ ਕਉ ਤੁਮਨੇ ਉਠਾਇ ਕਿਉ ਦੀਆ ਉਸਨੇ ਤੁਮਾਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ
ਥੀ ਤਾ ਮਹੰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਅਤੀਤ ਜੀ ਓਹੁ ਆਪ ਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਥਾ ਅਰ ਹਮਾਰੀ
ਖਬਰ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਸੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਥਾ ਹਮ ਤੇ ਆਪ ਵਾਸੀ
ਧਲੇਣਾ ਥਾ ਅਰ ਸੇਵਾ ਨਹੀ ਕਰਾਉਣੀ ਥੀ ਅਰੁ ਉਸ ਕਾ ਤੇਜ ਹਮਾਰੇ ਤੇ ਸਹਾਰਿ
ਆ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਥਾ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਹਮਨੇ ਉਸ ਕੋ ਵਿਦਾ ਦਈ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨ ਸਾਧ
ਕੋਲੋ ਉਠਕਰਿ ਜਾ ਦੋ ਤਿਨ ਕੋਸ ਆਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਲੇ ਨੂ ਪੁਛਣ ਲਗੇ
ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸਾ ਕਿਆ ਕੀਤਾ ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਕੁਛ
ਰੁਪਏ ਜੋ ਖਾਇ ਨਹੀ ਲੀਤੇ ਤੁਸਾ ਮੰਗੇ ਸੇ ਮੈਨੇ ਤੁਹਾਨੂ ਕਢ ਕੇ ਦੇ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸੀ ਭੁਲੇ ਕਿਉ ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਤੂ ਜਾਣ ਜੇ ਭੁਲਾ ਹੈ ਤਾ ਤੂ ਜਾਣ ਜੇ ਨਹੀ ਭੁਲਾ ਤਾ ਤੂ ਜਾਣ ਜੈਸੇ ਅਲਹੁ ਤੁਸੀ ਹੋ ਤੈ
ਸਾ ਹੀ ਅਲਹੁ ਮੈਹਾਂ ਅਗੇ ਕਾਲੂ ਜਾਣੇ ਯਾ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਐਸੇ ਬਾਤਾ ਕਰਦੇ ਕ
ਰਦੇ ਤਲਵੰਡੀ ਕੇ ਨਿਕਟ ਪਹੁਚੇ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗੁਰਦੇ ਪਿਤਾ ਪਾਸੇ ਗਾਉਂ ਮੇ ਲੰਘ
ਕੇ ਇਕ ਤਲਾਉ ਪਾਣੀ ਉਸ ਮੇਂ ਨਹੀ ਥਾ ਵਹਾਂ ਬੈਠ ਰਹੇ ਅਰ ਬਾਲਾ ਅਪਣੇ ਘਰ
ਆਇ ਵੜਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਘਰ ਵੜਿਓ ਨਾਹੀ ਬਾਹਰ ਹੀ ਰਹੇ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੂ
ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੋ ਬਾਲਾ ਘਰ ਆਇ ਵੜਿਆ ਹੈ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਹੀ ਆਇ
ਆ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਨਫਰ ਭੇਜ ਕੇ ਬਾਲੇ ਨੂ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾ ਬਾਲਾ ਕਾਲੂ ਜੀ ਦੀ ਫੁਰ
ਮਾਨ ਸੁਣਕਰ ਘਰ ਥੀ ਆਇਆ ਜਬ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਅ
ਵੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਥੇ ਹਈ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਕਿਥੇ ਹੈਨੀ ਅਕੇ ਕਿਤੇ ਰੁਸ
ਰਿਹਾ ਹਈ ਅਕੇ ਕੋਈ ਵਪਾਰ ਵਿਚ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮ
ਪਿਤਾ ਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਤਾ ਬਾਰਾ ਕੋਹ ਪੈਂਡਾ ਜਦ ਗਏ ਤਾ ਇਕ ਬਨ ਆਇਆ
ਇਕ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ਵਹਾਂ ਉਤਰੀ ਹੋਈ ਥੀ ਤਿਨਾਨੂ ਦੇਖ ਕੇ ਜਾਂਦਿਆਂ ਜਾਂਦਿਆਂ ਖ
ੜੇ ਹੋਇ ਗਏ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜੋ ਥੇ ਲੈਕੇ ਉਨਾ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂ ਖਵਾਇ ਦਿਤੇ ਹੈਸਨ ਤਾ ਕਾ

ਲੂਨੇ ਆਖਿਆ ਅਵੇ ਬਾਲਾ ਮੈਂ ਜੋ ਤੈਨੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਸੋ ਇਸੇ ਵਾਸ
ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਜੋ ਰੁਪਏ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਇ ਆਵੇ ਤਾ ਬਾਲੇ ਨੇਂ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮ
ਹਿਤਾ ਜੀ ਤੈਂ ਜੋ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਖਰਾ ਸਉਦਾ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਆਖਿਆ ਸੀ ਸੋ ਤੂੰ ਖਰਾ ਸ
ਉਦਾ ਕਰੀ ਸੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਖਰਾ ਸਉਦਾ ਕੀਤਾ ਹਈ ਭਾਵੈਂ ਕੂਕ ਭਾਵੇ ਨਾਹੀ ਕੂਕ
ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਲਾ ਤੂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਤਾਂ ਸਹੀ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੁਣ ਕਿਥੇ ਹਈ
ਤਾ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਢੂੰਡਣ ਵਾਸਤੇ ਚਲੇ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਜੀ
ਸੁਣਕਰ ਬੜੀ ਸੋਕਾਤੁਰ ਹੋਇ ਕਰ ਪੱਛਤਾਵਣੇ ਲਗੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਢੂੰਡ
ਣ ਵਾਸਤੇ ਹੋਰ ਨਫਰਾਂ ਨੂੰ ਦੌੜਾਇਆ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੂੰ ਭੀ ਭੇਜਿਆ ਅੱਰੁ ਕ
ਹਾ ਹੇ ਬੀਬੀ ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਕਉ ਬੜਾ ਕ੍ਰੋਧ ਹੋਇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦੇਖ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਉ ਕੁਛ
ਦੁਖ ਨਾ ਦੇਵੇ ਤਾ ਅਗੇ ਅਗੇ ਕਾਲੂ ਤੈ ਬਾਲਾ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸੇ ਤਿਲਵੰਡੀ ਦੇ ਬਾਹਰ
ਜਹਾਂ ਬੈਠੇ ਥੇ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਜਾਇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਾਲੂ ਨੇ ਜਾਇਕ
ਰ ਦੇਖਿਆ ਬੜਾ ਕ੍ਰੋਧ ਆਇਆ ਪਕੜ ਲੀਆ ਅਤੇ ਪੁਛਿਆ ਅਵੇ ਨਾਨਕ
ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਜੋ ਤੈਨੂ ਦਿਤੇ ਸਨ ਸੋ ਕਿਥੇ ਹੈਨੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੋ ਚੁਪ ਕਰ
ਰਹੇ ਬੋਲੈ ਨਾਹੀ ਕਾਲੂ ਨੇ ਗੁਸਾ ਖਾਇਕਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂ ਦੋਇ ਤਮਾਚੇ ਸਜੇ ਹ
ਥ ਦੇ ਖਬੀ ਗੱਲ੍ਹ ਉਪਰ ਮਾਰੇ ਅਤੇ ਸਜੀ ਗੱਲ੍ਹ ਤੇ ਦੋਇ ਤਮਾਚੇ ਖਬੇ ਹਥ ਦੇ ਮਾਰੇ
ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਪਹੁਚੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਮੁਖ ਤੇ
ਕਹਾ ਹੇ ਪਿਤਾ ਅਬ ਬਖਸੀਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀਆ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਤੇ ਨੀਲ ਪੈ ਗਏ ਪਰ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਓ ਨਾਂਹੀ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਤੇ ਜਲ ਚਾਰਿਆ ਇਕਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਰਾਇ
ਬੁਲਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਕਰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਕਾਲੂ ਪਟਵਾਰੀ ਨੇਂ ਪੁਤਰ ਨੂੰ ਡਾਢੀ
ਮਾਰ ਮਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਛੁੜਵਾਇਆ ਹੈ ਏਹ ਸੁਣਕੇ ਰਾ
ਇ ਜੀ ਨੇ ਆਦਮੀ ਭੇਜਕੇ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂ ਸਦਿਆ ਤਾ ਆਦਮੀ ਆਇਆ ਅ
ਇਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੈਨੂ ਰਾਇਜੀ ਬੁਲਾਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂ ਭੀ
ਲੈ ਚਲੋ ਅਤੇ ਅਗੋ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਮੈ
ਇਸਨੂ ਆਖ ਆਖ ਕੇ ਥਕ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਏਹੁ ਮੰਨਦਾ ਕਾਈ ਨਾਂਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕਿਆ ਲੈਣ
ਲਾ ਇਸ ਪੁਤ੍ਰ ਨੇ ਮੈਨੂ ਚੌੜ ਕਰ ਛਡਿਆ ਹੈ ਪਟ ਛਡਿਆ ਹੈਸ ਤਾ ਉਸ ਰਾਇ ਦੇ ਆਦਮੀ
ਆਖਿਆ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਉਥੇ ਤਾ ਚਲ ਤਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਪ
ਸ ਪਹੁਚੇ ਤਾ ਰਾਇਜੀ ਦੇਖਦਿਆ ਹੀ ਨਾਨਕ ਨੂ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦਾ ਬੈ

ਰਗਾਛੁਟਗੀਆ ਅਤੇ ਨਾਨਕਜੀਨੂ ਰਾਇਨੇ ਬਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਮਥਾ ਚੁਮਿ
ਓਸ ਅਤੇ ਕਾਲੂਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਬਡਾ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿਚ ਆਇਆ ਤੇ ਆਖਿਓਸ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਮੈ ਤੈ
ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਨਾਨਕਜੀਨੂ ਬੁਰਾ ਨਾ ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਅਜੇਹੀ ਮਾਰ
ਮਾਰੀਹੈ ਦੇਖਕੇ ਲੋਕ ਤ੍ਰਾਸ ਤ੍ਰਾਸ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਦੁਖੀ ਹੋਵੇ ਹੈਨ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਨਾ ਤੈਨੂ ਮੇ
ਰੇ ਕਹੇਦਾ ਡਰ ਨਾ ਤੈਨੂ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਡਰ ਅਤੇ ਨਾ ਤੈਨੂ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਮੋਹ ਹੋਇਆ ਜੋ ਮੇਰੇ
ਘਰ ਇਕੋ ਪੁਤ੍ਰਹੈ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਵਡਾ ਰਾਕਸ ਹੈ ਤੇਰੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਲਾਇਕ ਨਹੀ ਅਤੇ
ਮੈ ਕਿਆ ਕਰਾ ਜੋ ਇਸਨੂ ਮੈ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿਚ ਨਹੀ ਰਖ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂ ਆ
ਪਣੀ ਖਬਰੁ ਨਾਹੀ ਤੂ ਇਸਦੀ ਅਵਗਿਆ ਜਿਤਨੀ ਕਰਦਾਹੈ ਸੋ ਹਛੀ ਨਹੀ ਕਰਦਾ
ਇਸਨੂ ਜਿਤਨਾ ਤ੍ਰਾਸ ਦੇਨਾਹੈ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਕਰਦਾਹੈ ਏਹ ਸਾਰੇ ਦੋਸ ਮੈਨੂ ਲਗਦੇਹਨ
ਏਹੁ ਕਲਾ ਵਾਲਾ ਲੋਕ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਵਲੀਹੈ ਅਤੇ ਰਾਇਦੀ ਅਖੀਆ ਤੇ ਜਲਟੁ
ਰਿਆ ਜਾਵੇ ਤੇ ਬੈਰਾਗ ਥੀਮੀਏ ਨਾਹੀ ਬਾਬੇ ਜੀਦੇ ਮੋਹ ਕਰਕੇ ਕੰਠ ਰਾਇਦਾ ਗਦਗਦ
ਹੋਇਗਇਆ ਕਾਲੂ ਦੇ ਖੋਟੇ ਸੁਭਾਵ ਕਰਕੇ ਰਾਇਜੀਨੂ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਕੇ ਤਨ ਥਰਥਰ ਕੰ
ਪਦਾਹੈ ਅਤੇ ਕਹਾ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਅਜ ਤੀਕਰ ਮੈ ਤੈਨੂ ਕਦੀ ਖੋਟਾ ਬਚਨ ਨਹੀ ਕਹਾ ਅ
ਤੇ ਅਜ ਮੈ ਤੈਨੂ ਆਖਦਾ ਹਾ ਸੁਣ ਸਈਆਦਾ ਕਬਖਤਾ ਤਉਂ ਨਾਨਕ ਨੂ ਐਸੀ ਮਾਰ
ਮਾਰਨੀ ਆਹੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮੂਹ ਤੇ ਐਸੇ ਦਾਗ ਪਾਇ ਦਿਤੇ ਨੀ ਤੂ ਬਡਾ ਜਲਾਦ ਹੈ ਬਡ
ਕਠੋਰ ਹੈ ਤਾ ਕਾਲੂ ਡਰ ਕੇ ਲਗਾ ਆਖਣ ਰਾਇਜੀ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਤੁਸੀ ਜਦ ਕਦ
ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਲੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤੇਰਾ ਸਿਖਾਇ ਸਮਝਾਇ ਰਹਿਆ ਹਾਂ ਸੁਣ
ਨਾਨਕ ਤੂ ਮੇਰੇ ਘਰ ਇਕੋ ਇਕ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਸਿਆਣਾ ਹੋਹੁ ਮੈ ਵੀਹ ਰੁਪਜੇ ਇਸਨੂੰ ਦਿਤੇ
ਹੈਸਨ ਅਤੇ ਨਫਰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਬਾਲਾ ਦਿਤਾ ਸੀ ਸੋ ਬਾਲਾ ਆਖਣ ਲਗਾ ਮਹਿ
ਤਾ ਜੀ ਨਾਨਕ ਨੇਂ ਜਾਂਦਿਆ ਹੀ ਰੁਪਜੇ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਇ ਦਿਤੇ ਹੈਸ ਦੇਖੋ ਕਿਤਨਾ
ਹਛਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈਸ ਜਿਸ ਦਿਨਦਾ ਜਨਮਿਆ ਹੈ ਤੇ ਸੁਰਤ ਸੰਭਾਲੀ ਹੈ ਕਈ ਵਾਰੀ
ਇਸ ਨੇ ਘਰ ਉਜਾੜਿਆ ਹੈ ਫੇਰ ਰੁਪਜੇ ਤਾਂ ਦਿਤੇ ਬਾਹਰ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਪਾਣੀ
ਭੀ ਨਹੀ ਮਿਲਦਾ ਉਥੇ ਲੁਕ ਬੈਠਾ ਬਾਲੇ ਘਰ ਆਏਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਤਉ ਇਸਨੇ ਦਸਿ
ਆ ਹੈ ਏਹ ਸੁਨਕਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇਂ ਬਾਲੇ ਨੂ ਸਦ ਕੇ ਪੁਛਿਆ ਬਾਲ ਜੀ ਸਭ ਹਕੀ
ਕਤ ਸੁਣਾਈ ਜਿਉ ਬੀਤੀ ਥੀ ਰਾਇਕੇ ਤਾਂ ਰਾਇਜੀ ਕਾਲੂ ਨੂ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਤੈ
ਰੀ ਪਰਾਰਬਧ ਖੋਟੀ ਹੈ ਤੂ ਇਸ ਨਾਨਕ ਦਾ ਕਦਰ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜਿਉ ਕਿਸੇ ਪਾਸ ਪਾਰ
ਸ ਹੋਵੇ ਤੇ ਓਹ ਪਥਰ ਜਾਣਕੇ ਸੁਟ ਦੇਵੇ ਅਰ ਕੌਡੀਆ ਦੇ ਮਗਰ ਫਿਰੇ ਜਿਸਤਰਾ ਕਿਸੇ ਅ

ਜਾਣਕੇ ਜਵਾਹਰ ਮਿਲੇ ਅਰੁ ਓਹੁ ਉਸਕੀ ਸਾਰ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ਇਸੀਤੇ ਕੰਗਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈ
ਕਿਆ ਕਰਾ ਮੇਰਾ ਤਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਏਹ ਹਿੰਦੂ ਇਸ ਅਜੋਗਤਾ ਕਰਕੇ ਮੈ ਕੁਛ ਕਰ ਨਹੀ
ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਤੈਨੂੰ ਧਨ ਦੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹੈ ਤਾ ਜੋ ਇਨਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਖਰਚ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ
ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੇ ਲੈ ਲੀਆ ਕਰ ਇਤਨਾ ਕਹਿਕਰ ਰਾਇਬੁਲਾਰ ਦਾ ਨੌਕਰ ਤਿਸਦਾ ਨਾਮ
ਉਮੇਦਾ ਹੈਸੀ ਤਿਸਨੂੰ ਰਾਇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜਾਹ ਵੋ ਉਮੇਦਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੇ ਬੀਸ ਰੁ
ਪਏ ਲਿਆਇ ਦੇਹੁ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਤਾ ਵੁਹ ਉਮੇਦਾ ਰਾਇਬੁਲਾਰ ਦੀ ਰਾਣੀ ਤਿਸ ਦੀ ਜ
ਤ ਖੇਖਰਾਂ ਸੀ ਤਿਸ ਪਾਸੋ ਰੁਪਏ ਵੀਹ ਜਾਇ ਮੰਗੇ ਰਾਣੀ ਖੇਖਰਾਂ ਰੁਪਏ ਦਿਤੇ ਨੌਕ
ਰ ਨੇ ਸਈਆਦ ਕਾਲੂ ਦੇ ਹਥ ਦਿਤੇ ਕਾਲੂ ਲਏ ਨਾਂਹੀ ਰਾਇ ਮੋੜੇ ਨਾਂਹੀ ਰਾਇਬੁਲਾ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਹਿ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਨਾਂਹੀ
ਤਾ ਮੈ ਆਪਣੇ ਘਰ ਰਖਾਂਗਾ ਤੇਰੇ ਘਰ ਰਖਦੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਅਜਕਲ ਕਿਥਾਊ ਅਸੀ
ਇਸਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਦੇ ਆਹੇ ਤਾ ਕਾਲੂ ਰੁਪਏ ਲਏ ਨਾਹੀ ਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇਜੀ
ਏਹ ਰੁਪਏ ਕਿਸਦੇ ਅਸੀ ਕਿਸਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਕਿਸਦਾ ਹੈ ਏਹ ਸਭੁ ਕੁਛਿਆ
ਪਦਾ ਹੀ ਹੈ ਮੈ ਕੁਛ ਰੁਪਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀ ਝੂਰਦਾ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਾਲੂ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰ
ਦਾ ਹੈ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਤੂੰ ਰੁਪਏ ਲੈ ਇਆ ਅਤੇ ਜਿਤਨਾ ਚਿਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਕਦਮ
ਏਥੇ ਹੈਨ ਤਿਤਨਾ ਚਿਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਖਿਜਮਤ ਅਸੀ ਕਰਾਂਗੇ ਕਾਲੂ ਰੁਪਏ ਦੇਵੇ ਤੇ
ਰਾਇਜੀ ਲਵੇ ਨਾਂਹੀ ਤਾ ਉਮੇਦੇ ਆਖਿਆ ਕਾਲੂ ਰੁਪਏ ਹੁਣ ਤੂੰ ਲੈ ਲੈਇ ਅਤੇ
ਰਾਇਜੀ ਦਾ ਆਖਿਆ ਫੇਰ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਰੁਪਏ ਲੈ ਲੀਤੇ ਰੁਪਏ ਲੈ ਕਰ ਕਾਲੂ ਹੈ
ਰਾਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਾਲੂ ਅਜ ਤੇ ਲੈਕਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੋਸਾਕ ਭੀ
ਅਸੀ ਬਣਵਾਇ ਦੇਵਾਂਗੇ ਖਰਚ ਭੀ ਇਸ ਦਾ ਸਾਡੇ ਘਰੋ ਲੀਤਾ ਕਰ ਤੂੰ ਮਾਇਆ
ਦੇ ਲੋਭ ਕਰ ਐਸੇ ਸਤ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਨਲਾਇਕ
ਨਾਂ ਆਖੀ ਜਿਤਨਾ ਤੇਰੇ ਘਰ ਦਾ ਦਰਬੁ ਗਵਾਇਆ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨੇ ਸੋ ਹਿਸਾਬ ਕਰ
ਕੇ ਸਭੁ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋ ਲੈ ਲੈ ਰਾਇਬੁਲਾਰ ਦੇਵੇ ਕਾਲੂ ਲਵੇ ਨਾਂਹੀ ਬਾਰ ਬਾਰ ਰਾਇਬੁਲ
ਰ ਏਹੀ ਆਖਿਆ ਕਾਲੂ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜਗਤ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਨੂੰ ਕਟਣੇ ਵਾਸਤੇ ਮਾਨੁਖ ਦੇ
ਹ ਧਰੀ ਹੈ ਏਹੁ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਤਾ ਸੰਤ ਹੈ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖੀ ਕਦੀ ਝਿੜਕਦੇ ਤਾ ਕਾਲੂ ਬਡਾ ਲ
ਜਤ ਹੋਇ ਕਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਤਲਵੰਡੀ ਦੇ ਜਿਤਨੇ ਲੋਕ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰ
ਹਮਣ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਆਹੇ ਅਤੇ ਜਟ ਬੂਟ ਸੋ ਸਭੁ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਬੁਰਾ ਆਖਣ ਲ
ਗੇ ਕੋਈ ਸਲਾਹੇ ਨਾਂਹੀ ਅਤੇ ਕਹਿਨ ਲਗੇ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਪਹਿਲੇ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਐਸਾ ਨਿ

ਰਟਈ ਹੈ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਹੈਸ ਚੰਡ੍ਹਾਲਾ ਦੀ ਤਰਾਂ ਮਾਝ ਪੁੱਤ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਹੈਸ ਅਤੇ ਦੂ
ਜਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸੋਂ ਰੁਪਏ ਲੀਤੇ ਹੈ ਸਾ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਭੁਲਕ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ
ਪਾਸ ਆਇਆ ਅਰੁ ਆਇਕਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਆਖਿ
ਓਸ ਰਾਇਜੀ ਮੇਰੀ ਜਾਹਿਗਾ ਹੋਰੁ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਰੁਪਏ ਤੁਸੀ ਆਪਣੇ ਫੇਰ ਲਵੋਂ
ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇਂ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਏਹੁ ਰੁਪਏ ਅਸਾ ਤੈਨੂੰ ਨਾਹੀ ਦਿਤੇ ਅਸਾ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਰੁਪਏ ਦੇਵਣੇਂ ਆਹੇ ਸੋ ਅਸਾਨੈਂ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਫੇਰ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋ ਰੁਪਏ
ਕ੍ਹੇ ਲਈਏ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇਜੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪਾਸ ਰੁਪਏ ਕਿਥੋ ਆਏ ਜੋ ਤੂ
ਸਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸੋ ਉਧਾਰੇ ਲੀਤੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇਂ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਕਾਲੂ ਤੈਨੂੰ
ਇਸ ਬਾਤ ਦੀ ਖਬਰ ਕੋਈ ਨਾਂਹੀ ਜਿਤਨੀ ਮਾਇਆ ਇਸ ਜਹਾਂਨ ਦੇ ਉਪਰ ਦੁਨੀਆ
ਦੇ ਵਿਚ ਹੈ ਸਭੁ ਇਸੇ ਦੀ ਹੈ ਸਭੁ ਦੌਲਤ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਏਹੁ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜਿਤਨੇ ਮੇਰੇ
ਘਰ ਵਿਚ ਸੁਖ ਹੈਨ ਘੋੜੇ ਰਥ ਦੌਲਤ ਹੁਕਮ ਏਹੁ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਹੀ ਸਿਰ ਸਦ
ਕਾ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਹੈ ਮੈ ਇਸੇ ਦਾ ਦਿਤਾ ਹੀ ਖਾਦਾ ਪੈਹਨਦਾ ਹਾਂ ਅਸੀ ਛੋਡ਼ਕੇ ਹੋਰ
ਕੂ ਸੀਸਾਰ ਸਾਰਾ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਤ ਨੂੰ ਸੁਣਕਰ ਸਭੁ ਲੋਕ ਜੋ ਨੇੜੇ
ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਹੈਸਨ ਉਨਾ ਦੀ ਨਿਸਾ ਹੋਇ ਗਈ ਤਬ ਕਾਲੂ ਘਰ ਕੋ ਆਇਆ ॥

॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਜੈਰਾਮ ਪਲਤੇ ਕੀ ਚਲੀ ॥

ਇਕ ਵਾਰੀ ਚੇਤ ਵਿਸਾਖ ਦੇ ਦਿਨ ਆਹੇ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜਾਤ ਦਾ
ਪਲਤਾ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਦਾ ਰਹਿਣੇ ਵਾਲਾ ਸੋ ਪੈਲੀਆਂ ਦੇ ਕੱਛ ਕਰਣ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ
ਕਟ ਲੈਂਣ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਤਿਲਵੰਡੀ ਵਿਚ ਆਇਆ ਸੀ ਸੋ ਕਾਰ ਕਰੀਮ ਕਰਦੇ ਰਹੇ
ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸੇ ਬਾਤ ਚਲ ਪੜੀ ਸਗਾਈ ਕੀ ਜੈਰ
ਮਨੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਕੋ ਆਖਿਆ ਹੇ ਰਾਇਜੀ ਇਥਾਂ ਖਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਹੈਨ ਮੇਰੀ ਸ
ਗਾਈ ਵਾਸਤੇ ਕੋਈ ਘਰ ਟੋਲੋ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੇਂ ਆਖਿਆ ਹੇ ਜੈਰਾਮ ਬੇਦੀਆਂ ਦੇ ਘ
ਰ ਹੈਨ ਜੇ ਤੁਹਾਡੀਆ ਇਨਾ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹੋਦੀਆਂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਾਂਗਾ ਅਤੇ
ਜੇਕਰ ਨਹੀ ਹੋਦੀਆਂ ਤਾਂ ਮੈ ਕਿਸਤਰਾ ਆਖਾਂ ਤਾਂ ਭਈਆ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕ
ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਰਸੋਈਆ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈਸੀ ਪਰ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੈ
ਸੀ ਤਿਸ ਨਾਲ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਬਾਤ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗੁਸਾਂਈ ਜੀ ਸਾਡੀਆ ਅਤੇ ਬੇਦੀਆਂ ਦੀ
ਆਂ ਕਹਾਂਣੀਆਂ ਹੋਦੀਆਂ ਹੈਨ ਕੇ ਨਾਹੀ ਹੋਦੀਆਂ ਤਾਂ ਤਿਸ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਭਈਆ ਜੀ ਹੋਦੀਆਂ ਹੈਨ ਕਹਾਂਣੀਆਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੂੰ ਨਿਧੇ ਆਖਿਆ

ਰਾਇਜੀ ਬੇਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜੈਰਾਮ ਹੁਰਾਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਖਰੀਆਂ ਹੋਦੀਆਂ ਹੈਨਾ
ਤਾਰਾਇਬੁਲਾਰ ਨੇਕਾਲੂਨੂੰ ਸਦਕੇ ਪੁਛਿਆਂ ਹੇਮਹਿਤਾਜੀ ਜੈਰਾਮਪਲਤਾ ਖਤ੍ਰੀ
ਜੁਧੇ ਆਮਲਾਇਨਾਦੀਆਂ ਅਤੇਬੇਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹੋਦੀਆਂ ਹੈਨਾਕਿ ਨਹੀ
ਜੇਹੋਦੀਆਹੈਨ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨਾਲ ਕਹਾਣੀ ਕਰਦੇਓ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇਆਖਿਆ ਹੇਰਾਇ
ਜੀ ਧੀਅਵਾਲੇ ਤਾ ਆਪਿਨਾਹੀ ਆਖਦੇ ਆਪੇਧੀਆਂ ਵਾਲੇਓਹ ਆਖਦੇਹੈਨ ਜਿ
ਨਾਦੇਜੀਅਵਿਚ ਕੁਛਪਾਪ ਹੁੰਦਾਹੈ ਅਤੇਮੈ ਆਪਦਾ ਖਿਜਮਤਗਾਰਹਾ ਆਪ
ਦੀਮਰਜੀਦੇਅਧੀਨਹਾ ਜੇਹੀ ਮੇਰੀ ਸਕਤ ਹੋਵੈਗੀ ਤੇਹੀ ਮੈ ਲੈਖੜਾਂ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਾਂਰਾ
ਇਬੁਲਾਰਨੇਕਹਿਆ ਨਾ ਕਾਲੂ ਏਹੁ ਅਸਾਡੀ ਬੇਟੀਹੈ ਤੂੰ ਤਅਲਕ ਕੋਈ ਨ ਕਰ ਤਾਂਫੇ
ਰਜੈਰਾਮ ਰਾਇਬੁਲਾਰਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋਜੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਕਿਆ ਖਬਰਹੈਜੀ ਤਾਰਾਇਬੁ
ਲਾਰਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਜੈਰਾਮਪਲਤਾ ਪਰਾਈਆ ਬੇਟੀਆ ਦਾ ਮੰਗਣਾ ਕੋਈ ਹ
ਕੂਮਤ ਜਾਪਤਾ ਨਹੀ ਕਿਉ ਜੋਇਹੁ ਬਾਤ ਅਧੀਨਗੀ ਦੀਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣ ਜੈਰਾਮ ਤੁਸੀ ਮ
ਹਿਤੇਕਾਲੂਨੂ ਸਦਕੇ ਅਧੀਨਗੀ ਨਾਲ ਆਖੋ ਅਤੇ ਮੈਭੀ ਉਸਦਖਤ ਜੋਕੁਛ ਆਖਣਾ
ਹੋਸੀ ਸੋ ਆਖਾਗੇ ਤਾਜੈਰਾਮਨੇਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇਜੀ ਮੈ ਕਿਉਕਰਿ ਆਖਾ ਅਤੇਤੁਸੀ
ਰਾਜੇਲੋਕ ਹਉ ਸਮਝਕਰ ਦੇਖੋ ਤਾ ਰਾਇਬੁਲਾਰ ਨੇਆਖਿਆ ਹੇ ਭੁਈਆ ਜੈਰਾਮਜੀ
ਤੁਸੀ ਕਾਹੇਕੇ ਆਖਦੇਹੋ ਤੁਹਾਡਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਾਧਾ ਜੋਹੈ ਤਿਸਪਾਸੋ ਕਹਾਵੋ ਤਾ ਜੈਰਾਮਨੇ
ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਰਾਇਜੀ ਫਿਰ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਬੁਲਵਾਇਕ
ਰ ਰਾਇਜੀ ਦੇਪਾਸ ਆਏ ਪਾਧੇ ਕਹਾ ਚੌਧਰੀ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਮਿਲਕੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਆਖੀਏ
ਤਾ ਛਾਨਿਛਰ ਵਾਰ ਕੂ ਡੇਢ ਪਹਿਰ ਦਿਨ ਰਹਿਦੇ ਪਾਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਾਲੂਨੂੰ ਆਖਿਆ
ਦੇਖ ਮਹਤਾ ਕਾਲੂ ਤੂੰਭੀ ਖਤ੍ਰੀਹੈ ਅਰਜੈਰਾਮ ਭੀ ਖਤ੍ਰੀਹੈ ਏਹ ਭਲਾ ਸੰਜੋਗ ਹੈ ਤੁਸੀ ਜੈ
ਰਾਮਦੇਨਾਲ ਕਹਾਣੀ ਕਰੋ ਤਾ ਕਾਲੂਨੇ ਕਹਿਆ ਅਵੇ ਮਿਸਰ ਪਾਧਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਖ
ਦਾਹੈ ਅਕੇ ਜੈਰਾਮ ਆਖਦਾਹੈ ਤਾਰਾਇਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਜੈਰਾ
ਮ ਕਿਉਕਰਿ ਆਖੇ ਅਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੋ ਆਖਦਾਹੈ ਸੋਓਹੀ ਆਖਦਾਹੈ ਤਾ ਕਾਲੂਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਭਲਾ ਰਾਇਜੀ ਤੁਸਾਡਾ ਆਖਿਆ ਅਸਾਡੇ ਸਿਰਮਥੇਤੇ ਹੈ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਦੀਅ
ਤੇ ਨਾਨਕੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਆਵਦੇ ਵੈਸਾਖ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਕਾ ਜੋ ਹੋਇਆ ਬਡੀ
ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਾਲ ਦੋਨੋ ਪਾਸੇ ਰਹਿਆਈ ਜੈਰਾਮ ਡੋਲੀ ਲੈਕਰ ਘਰਿਨੂੰ ਗਇਆ ਤਾ
ਕਾਲੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਬਚਾ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਜਾਇਕਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਲੈ
ਆਉ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਵੈ ਨਾਹੀ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕਜੀ ਤੂੰ ਆਪ

ਹੀ ਭੈਣ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਲੈਆਉ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਜੀ ਭੀ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਆਖਿਆ ਤੇ
ਬੇਟਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਜਰੂਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਲੋਕ ਕੀ ਮਰਜਾਦਾ ਭੀ ਕਰਨੀ ਚਾ
ਹੀਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਸੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਥੇ ਹੀ ਸਉਪ ਛ
ਡੀਏਗੇ ਤਾ ਜੋ ਕੁਛ ਰਾਹੁ ਰਸਮ ਸੀ ਸੋ ਸਭ ਕੁਛ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਭਾਈ
ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਸੀ ਤਾ ਬਾਲਾ ਸੰਧੂ ਭੀ ਨਾਲ ਲੀਤਾ ਲੈਕਰਿ ਚਲਿਆ
ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਵੜੇ ਭੈਣ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ
ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਦੇਖਕਰ ਜੈਰਾਮ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਬਡਾ ਆਦਰ ਕੀਆ ਜ
ਬ ਅਗਲਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੈਰਾਮ ਪਾਸੋ ਵਿਦਿਆ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਬੇ
ਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਦੇ ਲੈਆਵਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਤੂੰ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੁ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਭੈਣ ਭੀ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੇ ਮੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀ ਭੇ
ਜਦਾ ਤਾ ਅਗੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਜੀਜਾ ਜੀ ਇਸ ਵਾਰੀ ਤਾ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਭੇ
ਜ ਦੇਵੋ ਜੋ ਕਾਲੂ ਭੀ ਰੰਜ ਨਾ ਰਹਿਸੀ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਭੀ ਰਾਜੀ ਰਹਿਸੀ
ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਭੀ ਮਿਲ ਆਵੇਗੀ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਆਪਣੇ ਘਰ ਅੰਦਰ ਆਇ
ਆ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਓਸ ਜ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਹੋਇਕਰ ਵਿਦਾ
ਚਾਹੁਦਾ ਹੈ ਤਾ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿਉ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਹੋਇ ਸੋ ਕਰੀਏ ਅਬ
ਕੀ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਕੋ ਆਗਿਆ ਦੇਓ ਜੁ ਮਾਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਭੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਭੀ ਰਾਜੀ ਰਹਿਸੀ ਅਰ ਆਖੇਗਾ ਜੋ ਮੈ ਖਾਲੀ ਫਿਰਿ ਨ ਆਇਆ ਅਤੇ ਫੇਰ
ਤੁਸਾ ਮੈਨੂੰ ਨ ਭੇਜਣਾਂ ਮੈ ਇਸ ਭ੍ਰਾਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋ ਬਹੁਤ ਡਰਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜ
ਦ ਸੁਪਨਾ ਆਉਦਾ ਹੈ ਅਬ ਜੋ ਕੁਛ ਇਸਦੇ ਮੂੰਹੋ ਨਿਕਸਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਕੁਛ ਹੋਇ
ਜਾਦਾ ਹੈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈ ਆਪ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਹੁਣ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਪਰ ਆਵੇਗੀ ਕਦਾ ਤਾ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਦ ਤੁਸੀ ਆਮਲ ਕਰਨ
ਆਵਸੋ ਤਾ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਲੀਤੇ ਆਵੀਏ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਮੈ ਆਪੇ ਹੀ ਤਾ ਨਹੀ ਆਵ
ਣਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਭੈਣ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਲੈਕਰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਭੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਨੂੰ
ਆਏ ਆਇਕਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਗਿਲੇ
ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੋ ਤਿਲਵੰਡੀ ਆਇ ਵੜੇ
ਆਹੇ ਸਦਕਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਬਡਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਕਹਿਓਸ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹ ਸੁਖ ਜਿਤਨੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਹੈਨ ਸੋ ਸਭ ਤੇਰੇ ਹੀ ਦਿਤੇ ਹੋਏ ਹੈਨ

ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਰੌਸ ਰਖੇ ਓਹੋਰਾਲੀ ਕਰਤਾਰਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀਭਗਤ
ਮੇ ਲਿਵ ਲੀਨਹੀਰਹੇ ਜਦ ਵੈਸਾਖਦੇ ਦਿਨਆਏ ਅਤੇ ਫੇਰਕਢਾ ਹੋਵਣ ਲਗੀ
ਆਂ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਪਲਤਾ ਤਲਵੰਡੀ ਆਇਆ ਆਪਣਾ ਅਮਲ ਕਣ ਕਰਨਦੇ
ਵਾਸਤੇ ਜਦੋਕਣ ਹੋਚੁਕਾ ਕੱਛੰ ਕਰਲਈਆਂ ਅਤੇਤਈਆਰਹੋਇਆ ਤਾਂ
ਰਾਇਬੁਲਾਰਨੂੰਖਬਰਹੋਈ ਤਾ ਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇ ਜੈਰਾਮਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤਵਾਜਿਆ ਅ
ਤੇ ਬੇਨਤੀਕਰਕੇ ਸਦਕੇ ਪਾਸ ਬਹਾਇਆ ਰਾਇਬੁਲਾਰ ਜੈਰਾਮ ਉਪਰ ਬਹੁਤਖੁ
ਸੀਹੋਇਆ ਆਪਸਮੇ ਬਾਤਰੀਤ ਕਰਕੇ ਬੈਠੇ ਜੈਰਾਮਨੇ ਰਾਇਬੁਲਾਰ ਨੂੰ ਆ
ਖਿਆ ਹੇ ਰਾਇਜੀ ਮੈ ਤੁਸਾਂ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹਾਂ ਕੁਛ ਖਿਜਮਤ ਆਪ ਫੁਰਮ
ਾਵੀਏ ਤਾਂ ਰਾਇਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਜੈਰਾਮ ਤੇਰਾ ਸਹੁਰਾ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਦੂਰ ਬਚਨੀ
ਹੈ ਅਤੇ ਨਨਕ ਤੇਰਾ ਸਾਲਾ ਪੂਰਨ ਸਾਧੂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀ ਏਹੁ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਨਨਕ
ਜੀਨੂੰ ਤੁਸੀ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖਿਆ ਕਰੋ ਏਹੁ ਸਾਹਿਬ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤੇ ਬੰ
ਦਗੀ ਭੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕਾਲੂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਕਰ ਵਡਾ ਖਿਝਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਮਨ ਹੈ ਨਾਨ
ਕਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹੇ ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰ ਕਰਨ ਭੀ ਸਿਖ ਜਾਸੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਆਖਿਆ
ਰਾਇਜੀ ਇਸ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ ਕਿਆ ਭਲਾ ਹੈ ਹੁਣੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਨਕ ਜੀ ਚਲੇ
ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਆਹੁ ਭੀ ਕਿਧਰੇ ਚੰਗੇ ਖਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਕਰਵਾਇ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਹੇ ਜੈਰਾਮ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਨਨਕਜੀ ਜਾਂਦਾ ਨਹੀ ਬਣਦਾ ਪਿਛੋ ਦੂਸਰੇ
ਮਹੀਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੇਜਾਂਗੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਬਾਰ ਵਿਚ ਲਾ
ਇ ਦੇਵੋਗੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਕਾਣੀ ਕਿਥਾਊ ਉਧਰੇ ਹੀ ਕਰ ਦੇਣੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਮੁਕਲਾ
ਵਾ ਲੈਕਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਨੂੰ ਆਇਆ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਅਤੀਤ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਬੀਸ ਬਰਸਾ ਦਾ ਹੋਇਆ ਜਗਤ ਦੇ ਉਧਾਰ ਕਰਤਾ ਬੇਦੀ ਬੰਸ
ਜੋ ਹੈ ਤਿਸ ਦੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸਮ ਸਮਾਨ ਚਿਤ ਕਮਲ ਨੈਨ ਧਰਮ ਪ੍ਰਬੀਨ ਐਸੇ ਮਹਾਰਾਜ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਐਸੇ ਸਮਾ ਬਿਤਾਵਤੇ ਹੈ ਇਕ ਦਿਨ ਇਕ ਅਤੀਤ ਸਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਿਰ ਆ
ਇ ਬੈਠਾ ਤਾ ਉਸ ਕੇ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਹਥ ਵਿਚ ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਕ ਗੜ੍ਹਵਾ ਰਖਦੇ ਸੇ ਅਤੇ ਇਕ ਛਾਪ ਸੁਵਰਨ ਦੀ
ਹਥ ਵਿਚ ਸੀ ਤਾਂ ਅਤੀਤ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ ਤੂੰ ਕਉਣ
ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਧ ਜੀ ਮੇਰਾ

ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈਂ ਅਤੇ ਖਤ੍ਰੀ ਹੋਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਅਤੀਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਮ ਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੋ ਅਰੁ ਹਮ ਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਹੈਂ ਹਮਾਰੇ ਮੇ ਅਰ ਤੁ
ਮਾਰੇ ਮੇ ਕਿਆ ਭੇਦ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੇਦ ਤੋ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਨੇ ਛਾਪ ਅਤੇ ਗੜਵਾ ਅਤੀਤ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਅਤੀਤ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਛਾਪ ਅਤੇ ਗੜਵਾ ਹਮ ਕੋ ਪਹੁਚਿਆ ਹੈ ਏਹੁ ਤੁਮ ਆਪ
ਣੇ ਹੀ ਪਾਸ ਰਹਣ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਏ ਦੇਵਤਾ ਜੀ ਮੁਖ ਸਿਉ
ਥੁਕ ਜੋ ਤਿਆਗੀ ਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹੁ ਫੇਰ ਉਠਾਈ ਤੀ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਅਤੀਤ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੂ ਅਸਲ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈਂ ਹਮ ਨਕਲੀ ਏ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਆਪਣੇ ਘਰਿ ਉਠਿ ਆਇਆ ਅਰ ਓਹ ਅਤੀਤ ਗੜਵਾ ਅਰੁ ਛਾਪ ਲੈਕ
ਫਿਰਦਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਘਰ ਆਏ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਪੁਛਣ
ਲਗਾ ਅਵੇ ਨਾਨਕ ਗੜਵਾ ਅਰ ਛਾਪ ਕਿਥੇ ਹਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅ
ਗੇ ਤੇ ਚੁਪ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਬੋਲੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬਹੁਤ ਛਿਥਾ ਹੋਇਆ ਅਰੁ
ਛਿਥਾ ਹੋਇ ਕਰ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜਾਹਿ ਬਾਬਾ ਮੇਰੇ ਘਰੋ ਨਿਕਲ ਜਾਹਿ ਤਾ
ਮੈ ਤੇਰਾ ਫੁਰੂ ਨਾਹੀ ਮੈ ਬਹੁਤ ਭਉਕ ਭਉਕ ਰਹਿਆ ਹਾਂ ਤੂੰ ਸਮਝਦਾ ਕੁਛ
ਨਾਹੀ ਮੇਰੇ ਆਖਣ ਦੀ ਬਾਤ ਤੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨਹੀ ਆਂਵਦੀ ਨਾ ਤੂੰ ਸਮਝ
ਦਾ ਹੈਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਿਸ ਵਕਤ
ਆਇਆ ਕਾਲੂ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਵੋ ਕਾਲੂ ਵਤ ਕਿਆ ਹੋਇ
ਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਕੁਸਹੋਇਆ ਹੈ ਛਾਪ ਅਤੇ ਗੜਵਾ ਕਿਤੇ
ਵਲ ਸਟ ਆਇਆ ਹੈ ਜਾਣਿਆ ਨਾਹੀ ਜਾਂਦਾ ਜੋ ਕਿਆ ਕੀਤੋਸੁ ਕਿਥੇ ਸੁਟ
ਆਇਆ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਨਾਨਕ ਰਖਣਾ ਨਾਹੀ
ਚਾਹੀਦਾ ਤੂੰ ਲਾਇਕ ਨਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪਾਸ ਘਲ ਦੇਵੇ ਆਹੇ ਇਕੋ ਇਕ
ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹਈ ਸੋ ਇਥੇ ਤੂੰ ਭੀ ਖਪਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਸਦਾ ਹੀ ਰੰ
ਜ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਥੇ ਜਾਵੇਗਾ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਵਿਚ ਜੋ ਬਣੇਗਾ ਸੋ ਉਥੇ ਹੀ ਬਣੇਗਾ
ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਸਦ ਕੇ ਬਹਾਲਿਆ ਅਤੇ ਆ
ਪਣੀ ਦਸਖਤੀ ਚਿਠੀ ਲਿਖੀ ਜੈਰਾਮ ਦੀ ਤਰਫ ਲਿਖ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਥ
ਦਿਤੀ ਲਿਖਿਆ ਚਿਠੀ ਮੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂ ਜੈਰਾਮ ਸੁਧੀ ਅਰੁ ਜੋ ਕੁਛ
ਲਿਖਣਾ ਆਹਾ ਸੋ ਸਭ ਕੁਛ ਲਿਖ ਦੀਆ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਅਸਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ

ਜੀਨੂੰ ਤੇਰੇਪਾਸ ਸੌਂਪਿਆਹਈ ਹੇਜੈਰਾਮਜੋਕੁਛਤੇਰੇ ਪਾਸੋ ਹੁਇਆਵੈ ਸੋਦਿ
ਲਨਾਹੀਕਰਨੀ ਸੰਮਤਪੰਦਰਾ ਸੈਚਉਤਾਲੀ ੧੫੪੪ ਮਿਤੀਮਘਰਸੁਦੀ
ਤ੍ਰਿਓਦਸੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਜੈਰਾਮਦੇਪਾਸ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਨੂੰ ਚਲੇ॥

ਗਅਰੀ ਸਾਖੀ ਜੈਰਾਮ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਤਲਵੰਡੀਓ ਪੰਜਵੇਂਦਿਨ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਜਾਇ ਵੜੇ॥ ਮਘਰਸੁ
ਦੀ ਸਤਮੀਨੂੰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਜਾਇਮਿਲੇ॥ ਤਾਬੇਬੇਨਾਨਕੀਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਦਿਆਂ ਪੈਰਾਂਤੇ ਢਹਿਪਈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇਜੀਤੂੰਵਡੀਹੈਂ
ਸਗੋਮੈਤੇਰਿਆਂਪੈਰਾਂਤੇਪਵਾਂ ਕੇਤੂੰਮੇਰਿਆਂ ਪੈਰਾਂਤੇਪਵੇਂ ਤਾਬੇਬੇਨਾਨਕੀਜੀਨੇਕ
ਹਿਆ ਭਾਈਜੀ ਤੂੰਸਚੁਆਖਦਾਹੈਂ ਪਰਜੇਤੂੰਆਦਮੀ ਹੋਵੇਂ ਤਾਂ ਏਹਬਾਤ ਕਹੇਂ ਤੂੰਤ
ਮੈਨੂੰਪਰਮੇਸਰਹੀ ਨਜਰਿਆਵਦਾਹੈ ਤਾਅਗੋ ਜੈਰਾਮਘਰ ਨਹੀਆਹਾ ਤਾਬੇਬੇ
ਨਾਨਕੀਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਪੀੜ੍ਹਾਪਾਇਦਿਤਾ ਬਾਬਾਜੀ ਬੈਠਗਏ ਅਤੇਲਗੀਪੁ
ਛਣਜੋਕਿਉਭਾਈਜੀ ਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਬਾਰਤਾਕਰਨਲਗੇਹੀ
ਆਹੇ ਇਤਨੇਨੂੰ ਜੈਰਾਮਭੀ ਘਰ ਆਇਵੜਿਆ ਜਾਆਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਘਰ ਬੈਠਾਹੈ ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਨੈਭੀ ਡਿਠਾ ਜੋ ਜੀਜਾ ਜੈਰਾਮ ਭੀਆ
ਇਆਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਉਠਦੇਹੀ ਜੈਰਾਮਦੇਪੈਰਾਂਤੇ ਢਹਿਪਿਆ ਅਤੇਜੈਰਾਮ
ਮਹਾਂਸਿਆਣਾਸੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮਨੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇ ਹਥਪਕੜ ਲੀਤੇ ਅਤੇਆਪ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇ ਹਥਰਖੇ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਆਖਿਆ ਜੀਜਾਜੀ ਏ
ਹੁਅਪੁਠੀਰੀਤਕਿਉਕੀਤੀਆ ਤਾਜੈਰਾਮਨੇ ਆਖਿਆ ਨਾਨਕਜੀ ਤੁਸੀਜਾ
ਣਦੇਹੋਵੋਗੇ ਜੋਏਹੁ ਅਤੇ ਅਸੀ ਸਾਲਾ ਜੀਜਾ ਆਹੇ ਅਤੇਮੈਤੈਨੂੰਪਰਮੇਸਰਹੀ
ਕਰਿਕੇ ਜਾਣਦਾਹਾਂ ਅਰੁਮੇਰੇ ਭਾਗਹੋਏਹੈਨ ਜੋਤੁਸੀ ਮੇਰੇਪਾਸਆਇਪਹੁਚੇਹੋ
ਅਤੇਮੈਨੂੰਦਰਸਨਦਿਤਾਹੈ ਜੀ ਅਰੁਮੈ ਨਿਹਾਲਹੋਇਆਹਾਜੀ ਪਰਜੀਹੁਣ
ਤੁਸੀਕਰੋਕੁਛਨਾਹੀ ਜੀ ਅਤੇ ਬੈਠੇ ਸਹਜਨਾਲ ਪਰਮੇਸਰਦੇਗੁਣਗਾਓਅਰ
ਗੁਜਰਾਨਕਰੋ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਅਗੋ ਆਖਿਆ ਭਲਾਜੀਜਾਜੀ ਪਰਕੁਛ
ਕਿਰਤਹੋਇਆਵੈਤਾ ਬਹੁਤਭਲੀਗਲਹੈ ਤਾਜੈਰਾਮਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ
ਜੋਤੁਸਾਡੇਜੀਅਵਿਚਉਪਜੀਹੈ ਤਾਏਹੋ ਭਲੀਗਲਹੈ ਤਾਜੈਰਾਮਨੇਪੁਛਿਆ
ਹੇਨਾਨਕਜੀ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਤੁਰਕੀ ਭੀ ਪੜ੍ਹੇਹੋ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੀਜ
ਜੀ ਅਸੀ ਹਿੰਦਵੀਪੜ੍ਹੇਹਾ ਤਾਜੈਰਾਮਨੇਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕਜੀ ਮੈਤੁਹਾਨੂੰਮੈ

ਦੀਖਾਨ ਨਬਾਬ ਦਾ ਲੈ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਕਿਹੜੇ ਨਬਾਬ ਦਾ ਮੋ
ਦੀਖਾਨ ਲੈ ਦੇਵਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਬਾਬ ਦੌਲਤ ਖਾਨ
ਲੋਦੀ ਦਾ ਤਿਸ ਦਾ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਵਡਾ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸੋਂ ਜੇ ਕਰ ਹੋਇ ਆਵੈ ਤਾਂ ਓਹ
ਕਿਰਤ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜੈਰਾਮ ਜੀ ਜੇ ਕਰਤਾਰ
ਨਿਬਾਹੁ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀ ਓ ਕਿਰਤ ਕਰੀਏਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ
ਭੈਣ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਬੋਲੀ ਭਾਈ ਜੀ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ਜੈਸਾ ਰਿਜਕ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਭੀ ਬੈਠ ਖਾਹੁ ਅਤੇ ਅਸੀ ਭੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਦਿਤੇ ਵਿਚੋ
ਖਾਨੇ ਹਾਂ ਤੂੰ ਇਨਾ ਜੰਜਾਲਾਂ ਵਿਚ ਮਤ ਪਵੇ ਤੂੰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਭਗਤ ਹੈ ਅਤੇ ਫਕੀਰਾਂ
ਦਾ ਦੋਸਤ ਮਿਲਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਗੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਬੇਬੇ ਜੀ
ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀ ਆਖਸੋ ਤਿਉਹੀ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਕਿਰਤੁ ਕਰਕੇ ਖਾਈਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਵਿ
ਤ੍ਰ ਹੋਵੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਰਕਾਂ ਦਾ ਭੀ ਏਹੋ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਜੋ ਹਕ ਹਲਾਲ ਕਰਕੇ ਖਾਣ
ਭਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜੀ ਜਿਉ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰ
ਜੀ ਹੈ ਜਿਉ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਉਪਜੀ ਹੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਗਲ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਬੇ
ਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਜੀ ਇਸ ਦੇ ਹਾਲ ਦੇ ਆਪ ਮਾਹਿਰਮ ਹੋ
ਕਿ ਨਾਹੀ ਜੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਬੋਲਿਆ ਆਹੋ ਬੀਬੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਹਰਮ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬੇ
ਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਜੀ ਇਸ ਦੀ ਕਿਥਾਊ ਕਹਾਣੀ ਭੀ ਕਰੀਏ ਜੀ
ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਨਾਲ ਮੋਹ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਇਸ ਪਾਸੋ ਕਿਰਤੁ ਭੀ ਹੋਇ ਆਵੈਗੀ
ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਬੀਬੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਜਾਂ ਏਹੁ ਕਿਰਤ ਲਗੇਗਾ ਤਾਂ ਕੋਈ
ਖਤ੍ਰੇਟਾ ਇਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਭੀ ਕਰ ਜਾਸੀ ਤੂੰ ਉਤਾਵਲੀ ਨਾ ਹੋਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਵਿ
ਤਕਰ ਸਭ ਕੁਛ ਹਛਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਮਨੁਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਤ ਕਰਕੇ ਖਾਵਣਾ ਵਾਜਬ ਹੈ
ਜਾਂ ਏਹ ਕਿਰਤੇ ਲਗੇਗਾ ਚਾਰ ਪੈਸੇ ਇਸ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਵਨਗੇ ਇਜਤ ਇਤਬਾਰ ਬ
ਣੇਗਾ ਤਾਂ ਦੇਖ ਕੇ ਲੋਕ ਕਹਾਣੀ ਭੀ ਕਰਦੇ ਦੇਹੈਨ ਪਰਮੇਸਰ ਹਛੀ ਕਰੇਗਾ
ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਕੋਲੋਂ ਸਿਆਣੀ ਨਾਹੀ ਜੀ
ਪਰ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖ ਛਡਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਮਘਰ ਸੁਦੀ ਚੌਦਸ ਨੂੰ ਬਾ
ਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਨਬਾਬ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰਾਇਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅਤੇ
ਜੈਰਾਮ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਨਬਾਬ ਪਾਸ ਗਏ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਨਬਾਬ ਜੀ ਆ
ਪ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਵਾਸਤੇ ਕਹਿਆ ਸੀ ਸੋ ਏਹ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਇਸ ਦਾ ਹੈ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਦਾ

ਕਾਰਕੀਮ ਇਨਾਨੂੰ ਦੇਉ ਨਬਾਬ ਦੇਖਕਰ ਖੁਸੀ ਹੋਇਕਰ ਕਹਾ ਹੇ ਜੈਰਾਮ ਏਹ
ਬਹੁਤ ਹੁਸਿਆਰ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਬਹੁਤ ਅਛਾ ਚਲਾਵੇਗਾ ਸੋਬ
ਡੀ ਪ੍ਰਸਿਨਤਾ ਨਾਲ ਨਬਾਬ ਕੋਲੋਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਨੂੰ ਦਿਵਾ
ਇਆ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਬੇਬੇਜੀਨੂੰ ਜੋ ਭਾਈਜੀ ਕਿਰਤੇ ਲਗਾ ਹੈ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਕੀ ਚਲੀ॥

ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਨੂੰ ਜੈਰਾਮ ਜੀ ਨੇ ਨਬਾਬ ਪਾਸੋ ਪੇਸਗੀ ਇਕ ਹਜਾਰ ਰੁ
ਪਯਾ ਲੈ ਦਿਵਾਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾ ਕੋਈ
ਕਾਲ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਚਲਾਇਆ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਇਕ ਦਿਨ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਤੁਸਾ ਤਾ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਲੀਤਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਇਸ ਪਾਸੇ ਲਗੇ ਹੋ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਭੀ ਬਿਦਿ
ਆ ਦੇਹ ਜੋ ਅਸੀ ਭੀ ਆਪਣੀ ਵਾਹੀ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਕੇ ਖਾਵੀਏਗੇ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਹੁਣੇ ਕਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀਤੀਆ ਅਸਾ ਤਾ
ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਅਜੇ ਕੰਮ ਹੈ ਹੁਣੇ ਜੀਵਾਦਿਆ ਹੀ ਛਡ ਚਾਲਿਉ ਤਾ ਮੈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ
ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤਾ ਖਤ੍ਰੀ ਪੁਤ੍ਰ ਆਹੇ ਸੋ ਤੁਸਾ ਆਪਣੀ ਕਿਰਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੁ
ਣ ਅਸੀ ਭੀ ਆਪਣੀ ਕਿਰਤੇ ਲਗੀਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾ
ਈ ਬਾਲਾ ਕੋਈ ਦਿਨ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਸੁਬ ਕਢਣ ਦੇਹੁ ਅਸਾ ਏਹੁ ਕਸਬ ਕੀ ਕਰਣਾ
ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਅਸਾਡੀ ਕਿਰਤ ਹੈ ਸੋਈ ਅਸੀ ਕਰਾਂਗੇ ਤੂੰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖ
ਜੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੂ ਅਸਾਹੀ ਨਾਲ ਰਹੁ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰ ਤਾ ਬਾਲੇ ਆ
ਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸੀ ਲੋੜੀਦੀ ਹੈ ਜਿਉ ਤੁਸੀ ਆਖਹੁਗੇ ਸੋਈ ਮੈ ਕਰਾ
ਗਾ ਬਾਲਕਪਣੇ ਬੀ ਤੁਹਾਡਾ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹਾ ਜਿਉ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਰਦੇ ਰਹੇ ਹੋ ਤਿਉ
ਹੀ ਮੈ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਉ ਜੰਤ ਜੰਤੀ ਦੇ ਵਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਿਉ ਹੀ ਮੈ ਆਪਦਾ ਅਨੁਸਾ
ਰੀਹਾ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਵਿਚ ਹਾ ਮੈ ਬਾਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਲਗਾ ਰ
ਹਿਣ ਅਰ ਕਿਰਤ ਕਰਣ ਲਗਾ ਹਿਸਾਬ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨਬਾਬ
ਨਾਲ ਕਰ ਆਵੇ ਕੁਛ ਨਾ ਕੁਛ ਬਾਬੇ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੀ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੀ ਜੋ ਕੋਈ
ਸਵਾਲੀ ਸਵਾਲ ਆਇ ਕਰੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੁਰਤ ਹੀ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦੇਵੇ ਕਪੜੇ ਵਾਲੇ
ਨੂ ਬਾਬਾ ਕਪੜਾ ਦੇਵੇ ਰਸਤ ਵਾਲੇ ਨੂ ਰਸਤ ਦੇਵੇ ਰੋਕ ਵਾਲੇ ਨੂ ਬਾਬਾ ਰੋਕ ਭੀ ਦੇ
ਦੇਵੇ ਬੜੀ ਭੀੜ ਲਗੀ ਰਹੇ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਉਪਰ ਅਤੇ ਜੋ ਮੋਦੀਖਾਨਿਓ ਨਬਾਬ ਦੇ
ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਤਾ ਪੰਜ ਸੇਰ ਦੀ ਜਾਗਾ ਸਾਢੇ ਪੰਜ ਸੇਰ ਓਸਨੂ ਬਾਬਾ

ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੋਲ ਦੇਵੇ ਓਹ ਲੋਕ ਬੜੇ ਖੁਸੀ ਖੁਸੀ ਜਾਵਨ ਅਤੇ ਬੜੇ ਅਸੀਰਵਾਦ ਦੇਵ
ਨ ਇਸੇ ਤਰਾ ਬਾਬੇ ਦੀ ਕੀਰਤੀ ਜਹਾ ਕਹਾ ਫੈਲ ਗਈ ਤਿਲਵੰਡੀ ਵਿਚ ਇਕ ਜਾਅ
ਗਬੀਆ ਨੇ ਜਾਇਕਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਬੜੀ ਕੀਰਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ
ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਵਿਚ ਨਾਨਕ ਵਡੀ ਬਖਸੀਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ
ਕੁਛ ਆਇ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਨੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਰਤ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਕਾਲੂ ਨੇ ਸੁ
ਣਕੇ ਕਾਲੂ ਰਹਿ ਨ ਸਕਿਆ ਤੁਰਤ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਨੂ ਤੁਰ ਆਇਆ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ
ਵਿਚ ਭੀ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਬਾਬੇ ਦਾ ਜਸ ਹੋਵੇ ਤਾ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂ ਮਿਲ
ਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਹਿਤੇ ਜੀ ਨੂ ਦੇਖਕਰ ਉਠਦਿਆ ਹੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪੈਰਾ ਤੇ ਢਹਿ
ਪਇਆ ਤਾ ਮਹਿਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਬਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਮਥਾ ਚੁੰਮਿਆ
ਤੇ ਗਲ ਨਾਲ ਲਾਇਆ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਪੈਰੀ ਪਉਣਾ ਹੋਇਆ ਫੇਰ ਮਹ
ਤਾ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਲਕੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂ ਮਿਲਣ ਆਏ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਉਠ ਖਲੋ
ਤਾ ਮਹਿਤੇ ਦੇ ਪੈਰਾ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਓਸ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੂ ਮਹਿਤੇ ਗਲ ਨਾਲ ਲਾਇਆ
ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਪਿਆਰ ਦਿਤਾ ਜੋ ਰਾਹ ਰਸਮ ਹੈਸੀ ਕਪੜਾ ਗਹਿਣਾ
ਰੋਕ ਬੇਬੇ ਨੂੰ ਮਹਿਤੇ ਦਿਤਾ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਬੈਠੇ ਬਾਤਾਂ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਮਹਿਤੇ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਨੂ ਪੁਛਿਆ ਅਵੇ ਬਚਾ ਨਾਨਕ ਤੈਨੂੰ ਜੋ ਇਤਨਾ ਚਿਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਥੇ ਆਇ
ਆ ਸੋ ਕਿਆ ਖਟਿਆ ਅਤੇ ਕਿਆ ਸੰਚਿਆ ਹਈ ਅਤੇ ਕਿਤਨਾਕ ਗਵਾਇਆ
ਹਈ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਖਟਿਆ ਅਤੇ ਬ
ਹੁਤ ਕੁਛ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਲੇਖਾ ਭੀ ਨਵਾਬ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹੀ ਰਹੇ ਹਾ ਜੋ ਕੁਛ ਪੈਸੇ ਵਧ
ਦੇ ਰਹੇ ਸੋ ਨਵਾਬ ਕੋਲੋ ਲੈ ਦੇਂਦੇ ਹੀ ਰਹੇ ਹਾ ਪਰ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸ ਕੋਈ ਦਮੜੀ ਯਾ ਕਉ
ੜੀ ਟਿਕਦੀ ਨਾਹੀ ਤਾ ਇਹ ਗਲ ਸੁਣਕੇ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਲਗਾ ਲੜਨ
ਅਤੇ ਬੜੇ ਦੁਰਬਚਨ ਬੋਲਣੇ ਲਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂ ਸਾਰਤ
ਕੀਤੀ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਾਲੂ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ ਨਹੀ ਤਾ ਬਾਲਾ ਚੁਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਤਾ
ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਮੈ ਤਾਂ ਜਾਤਾ ਸੀ ਜੋ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤ ਕਰਣ ਲਗਾ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਮੇਰਾ ਗਵਾਇਆ ਹੈਸੁ ਸੋ ਮੈਨੂ ਖਟਕੇ ਦੇਸੀ ਏਹੋ ਜੇਹੀਆ ਗਲਾ ਕਾਲੂ
ਲਗਾ ਕਰਨ ਜੇਹੀਆ ਕਾਲੂ ਦੀਆ ਆਹੀਆ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਨੂ ਭੀ ਆਖਿਓਸ
ਤੁਸਾ ਕੁਛ ਇਸ ਦੀ ਖਬਰ ਸਾਰ ਲੈਂਦੇ ਰਹਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨ ਤੁਸਾ ਕਿਛ ਕਿਰਤ ਦੀ ਖ
ਟੀ ਸਾਭੀ ਨਾ ਇਸ ਦੀ ਕਿਧਰੇ ਕਹਾਣੀ ਕੀਤੀ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਬੋਲੀ ਪਿਤਾ ਜੀ

ਇਥੇ ਜੋ ਏਹੁ ਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਤਾ ਤੁਹਾਡਾ ਕੁਛ ਗਵਾਇਆ ਨਾਹੀ ਇਸ ਨੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀ
ਸੁਕਰ ਨਾਹੀ ਕਰਦੇ ਜੋ ਕਿਰਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਵਿਚ ਪਰਚਿਆ
ਹੈ ਯਾਤੇ ਕਿਰਤ ਨਹੀ ਸੀ ਕਰਦਾ ਜਦ ਤਾ ਤੁਸੀ ਏਹੋ ਆਖਦੇ ਸੇ ਜੋ ਕਿਰਤ ਨਹੀ
ਕਰਦਾ ਨਾਨਕ ਸੂਨ ਹੋਇ ਕਰ ਬੈਠਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਹੁਣ ਕਿਰਤੇ ਲਗਾ ਹੈ ਇਕਾ ਦਿਨ ਖ
ਟਭੀ ਰਹਿਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਭੀ ਟੋਲ ਪੈ ਹੁਣੇ ਅਜ ਕਲ ਕਿਤੇ ਵਲ
ਹੋਇ ਪਊਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕੁਛ ਅਸਾਡਾ ਗਵਾਇਆ ਨਾਹੀ ਸੁ ਅਰੁ ਅ
ਸਾ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕਰ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣਹੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋ ਹੋਇ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤਾ
ਤੂਹੀ ਕਰਹੁ ਜੀ ਅਤੇ ਜੇਹਾ ਸਾਨੂੰ ਦਰਦ ਹੈ ਤੇਹਾ ਅਸਾਥੋ ਦੂਣਾ ਦਰਦ ਤੈਨੂੰ ਹੈ ਤਾ
ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਹੋਇ ਆਵੇਗੀ ਤਾ ਹੋਰ ਕਿਆ
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਰ ਹੇ ਪੁਤ ਨਾਨਕੀ ਜੋ ਕਰੇਗੇ ਤਾ ਭਲੀ ਬਾਇ ਖੜੀ ਦੇਖਕੇ ਕਰਨੀ ਜੋ
ਹੀ ਕੇਹੀ ਬਾਇ ਨ ਹੋਵੈ ਤਾ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਬੋਲਿਆ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਅਸਾ ਮਿਨਤ ਨਾਹੀ
ਲਾਵਣੀ ਅਰੁ ਮੂਲਾ ਰੇਣਾ ਖੜੀ ਪਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਧੀਅ
ਹੈਗੀ ਪਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵਿਆ ਦਾ ਪਟਵਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁੰਨ ਅਰਥ ਕਹਾਣੀ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਅਸਾ ਉਥੇ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਟੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗੇ ਜੋ ਕਰਤੇ ਨੂੰ ਭਾਵੇਗੀ ਸੋਈ ਹੋਇ
ਗੀ ਅਰੁ ਮਹਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਚਿਤ ਬਾਹਿਰ ਰਖੋ ਕਰਤਾਰ ਭਲੀ ਕਰੇਗਾ ਤਾ ਕਾਲੂ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜੈਰਾਮ ਨਾਨਕੀ ਦਾ ਸੁਖ ਮੁਰਾਦ ਤਾ ਮੈ ਡਿਠਾ ਹੈ ਪਰ ਹੁਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਦਾ ਭੀ ਸੁਖ ਮੁਰਾਦ ਮੈ ਆਪਣੇ ਜੀਵਦੇ ਜੀਵ ਦੇਖ ਲਵਾ ਤਾ ਮੇਰਾ ਮਨ ਠੰਢਾ
ਹੋਵੈਗਾ ਤਾ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੋ ਅਤੇ ਅ
ਮਾ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਭੀ ਇਥੇ ਹੀ ਸਦਵਾਇ ਲੈਦੇ ਹਾ ਤਾ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜੈ
ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਇਥੇ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀ ਬਣਦਾ ਅਤੇ ਮੈ ਉਥੇ ਵੁੱਧਾ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਸਾਰਾ
ਪਟਵਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦਾ ਮੇਰੇ ਅਖਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਹੇ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀ ਦੇ ਜਾਹਿਗਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਹੋ ਤਾ ਫੇ
ਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਜੈਰਾਮ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਹੋਈ
ਸੋ ਉਸੇ ਵਖਤ ਮੈਨੂ ਖਬਰ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਸੁਣ ਜੈਰਾਮ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਨਜਰ ਵਿਚ ਰ
ਖਣਾ ਅਤੇ ਜੋ ਪੈਸਾ ਟਕਾ ਕਿਤੇ ਵਲ ਗਵਾਏ ਨਾਹੀ ਤਾ ਫੇਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੂ ਸੁਕਰ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਜੋ ਇਥੇ ਪਰਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂ ਨਿਤ ਨਿਤ
ਏਹੋ ਆਖਦਾ ਆਹੋ ਜੋ ਅੱਜ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਗਵਾਇ ਆਇਆ ਹੈ ਅਰੁ ਅਜ ਏਹੁ

ਗਵਾਇ ਆਇਆ ਹੈ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾਜੀ ਕੋਈ ਚੋਰੀ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਧਨ ਖਰਾਬ ਕਰਦਾ ਹੋਵੈ
ਤਾ ਅਸੀ ਹਟਕੀਏ ਆਪਣੀ ਖਟੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚੋ ਨੰਗੇ ਨੂੰ ਕਪੜਾ ਭੁਖੇ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਦੇਦਾ ਹੈ
ਸੋ ਸੁਭ ਪਾਸੇ ਲਗੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਅਸੀ ਕਿਉਂਕਰ ਹਟਾਈਏ ਖੋਟੇ ਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾ ਹਟਾਵ
ਣਾ ਧਰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦ ਫਕੀਰਾ ਨੂੰ ਖਵਾਇਦਾ ਹੈ ਤਾ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾਜੀ ਸਾਡਾ ਮਨ ਵਡਾ ਡਰ
ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਵਡਾ ਤੁੰਦ ਹਈ ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਹਈ ਤੇ ਹਰ ਵੇਲੇ ਲਗੀ ਰਹਿੰਦੀ
ਹੈ ਸਾਡਾ ਜੀਉ ਕੰਬਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨਾ ਘਟ ਜਾਵਨ ਕਿਵੇ ਅਸੀ ਸਰਕਾਰ ਵ
ਲੋ ਸੁਰਖਰੂ ਹੋਵੀਏ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾਜੀ ਜਦ ਜਦ ਲੇਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਤਦੇ ਕੁਛ ਇਸੇ
ਦਾ ਵਾਧਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤੇ ਜਾਣੀਦਾ ਹੈ ਏਹ ਮਾਨੁਖ ਨਹੀ ਏਹ ਤਾ ਆਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ
ਅਸੀ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਕੁਛ ਆਖ ਨਹੀ ਸਕਦੇ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਜੈਰਾਮ ਜਦ
ਫੇਰ ਲੇਖਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਦਾ ਜੋ ਕੁਛ ਵਧੇ ਸੋ ਤੁਸਾਂ ਆਪਣੀ ਵਲ ਛਿਕ ਲੈਣਾ ਤਾ ਭੁ
ਲਾ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਭਾਣੇ ਤਾ ਲਖ ਕਖ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਭੀ ਸਦ ਕਰ
ਸਮਝਾਈਏ ਤੁਸੀ ਭੀ ਆਖੋ ਅਰੁ ਮੈਂ ਭੀ ਆਖਨਾ ਹਾਂ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਪਲਟੇ ਆਪਣਾ ਆ
ਦਮੀ ਭੇਜ ਕੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦਵਾਇਆ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਆਇ ਹਾਜਰ ਹੋਇਆ
ਤਾ ਭਾਈਏ ਜੈਰਾਮ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਖਾਸ ਕੀ ਹਜੂਰੀ
ਯਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀ ਤੈਨੂੰ ਇਉਂ ਕਰਕੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਜੇਹਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈ ਤੇਹਾ ਹੀ ਤੂੰ
ਪਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਤੂੰ ਖਬਰਦਾਰ ਰਹੇ ਮਤ ਟਕਾ ਪੈਸਾ ਐਰ ਗੈਰ ਜਾਹਿਗਾ ਗਵਾਏ ਨਾਹੀ
ਤਾ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਭੀ ਏਹੋ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਬਾਲਾ ਤੈਨੂੰ ਨਾਲ ਰਹਿਆ ਦੀ ਲਾਜ ਸ
ਰਮ ਏਹੋ ਹੀ ਹਈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਪੈਸਾ ਬਹੁਤ ਜਮਾ ਕਰੇ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਆਖੇ ਦੀ ਤਾ ਬੁਰੀ ਨਾਹੀ
ਸੀ ਲਗੀ ਪਰ ਕਾਲੂ ਦੇ ਆਖੇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਲਗੀ ਤਾ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਰੋਹ ਆਇਆ ਤੇ ਕਾ
ਲੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮਾਹਿਤਾ ਜੀ ਮਤ ਕੋਈ ਜੀਆ ਵਿਚ ਗੁਮਾਨ ਹੋਵੀ ਜੋ ਬਾਲਾ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਕੁਛ ਫਜੂਲੀ ਕਰਦਾ ਹੋਸੀ ਸੁਣੋ ਮਾਹਿਤਾ ਜੀ ਅਸਾਡੇ ਭਾਣੇ ਤਾ
ਘਿਉ ਭੀ ਬੁਰੀ ਵਸਤ ਹਈ ਅਤੇ ਅਸਾਨੂੰ ਤਾ ਏਹਾ ਭੁਖ ਹਈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ
ਕਰੇ ਅਤੇ ਅਸੀ ਅਗੋ ਉਜਰ ਨ ਕਰੀ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਮਾਹਿਤਾ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋ ਹੋਂਦਾ ਹੈ
ਤਾ ਤੂੰ ਆਪ ਇਥੇ ਆਇਕੇ ਕਰ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਹਥ ਆਵੀ ਸੋ ਲੈਂਦਾ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਅਸਾ ਕੋ
ਲੋ ਤਾ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਹੋਂਦਾ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਅਸੀ ਕੁਛ ਆਖੀਏ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਬੋਲਿਆ ਸੁ
ਣੋ ਮਾਹਿਤਾ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਚ ਆਖਦਾ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾ ਆਦਮੀ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਤਾ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਹੀ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਪਰ ਭੁਲਾ ਮਾਹਿਤਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾ ਤੁਸੀ ਸਿਧਾਵੋ

ਅਤੇ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਹੋਈ ਤਿਤੇ ਘੜੀ ਅਸਾਂ ਸਿਤਾਬੀ ਕਾਜ ਕਰ
ਣਾ ਹੈ ਫੇਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਕਬੀਲਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮੋਹ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮਝ ਜਾ
ਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਤੁਰ ਆਇਆ ਆਇ ਕੇ ਤਲਵੰਡੀ ਵੜਿਆ ਅੰਮਾਂ
ਬੀਬੀ ਜੀ ਨੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਦੀ ਖਬਰ ਪੁਛੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ ਨਾਨ
ਕ ਦੀ ਚਾਲੀ ਤਾਂ ਓਹੋ ਹੀ ਹੈ ਓਹ ਆਪਣੀ ਚਾਲੀਓਂ ਨਾਹੀ ਹਟਦਾ ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਹ
ਟੀ ਉਤੇ ਲਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕੋਈ ਆਇ ਕਰ ਜੋ ਕੁਛ ਮੰਗੇ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਓਹੋ ਕੁਝ ਦੇ ਦੇਂ
ਦੇ ਇਸੀ ਤਰਾਂ ਜਦ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਗੁਜਾਰਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਉਪਰ ਇਕਸਭੁ
ਲੇ ਆਦਮੀ ਜੇਸਟ ਨੇ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪਾਸ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਜੋ ਸੁਣ ਜੈਰਾਮ ਤੇਰਾ ਸਾਲਾ ਜੋ
ਮੋਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇੰਦਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਪਠਾਣਾਂ ਦੀ ਖੋਇ ਕੇ
ਸੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਪੈਸੇ ਖਰਚ ਕਰਦਾ ਕੁਛ ਢਿਲ ਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਨਬਾਬ ਨੇ ਸੁਣਿ
ਆ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਵਸੂਲ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਏਹ ਗਲ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਹੀ
ਗਮ ਖਾਧਾ ਅਰ ਬਡਾ ਚਿੰਤਾਵਾਨ ਹੋਇ ਕਰ ਘਰ ਨੂੰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਂਵਦੇ ਨੂੰ ਨਾਨ
ਕੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਅਜ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਕੈਸੇ ਚਿੰਤਾਵਾਨ ਹੈਨ ਤਾਂ ਜਿ
ਸ ਵਖਤ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਇਕਾਂਤ ਲੈ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਹੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਬੰ
ਦੀ ਤੂੰ ਸੁਣ ਅਜ ਫਲਾਨੇ ਸਖਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੈ ਸੁਣ ਜੈਰਾਮ ਤੇਰਾ ਸਾਲਾ ਮੋਦੀ
ਪੈਸੇ ਲੁਟਾਂਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇੰਦਾ ਕਿਉਂ ਨਾਹੀ ਸੋ ਤੂੰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਮਸਲਤ ਕੋ
ਈ ਸਲਾਹ ਦਸ ਜੋ ਹੁਣ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਇਸ ਬਾਤ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕਰ ਅਗੋ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸਾਡੇ ਜੀਆ ਵਿਚ ਆਵੇ ਸੋ ਕਰਹੁ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਆਖਣਾ ਹੈ ਜੀ
ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੀ ਤੁਸਾਡੇ ਹੀ ਆਖੇ ਵਿਚ ਚਲਣਾ ਹੈ ਜੀ॥ ਪਰ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੇ ਪਰਤੀਤ
ਨਾਹੀ ਆਂਵਦੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋਵੋਗੇ ਜੋ ਭਰਾਉ ਦੀ ਰਖਣੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜਿ
ਬੇ ਤੋੜੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਚ ਮਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਸਭਸੇਦਾ ਖਾਵੰਦ ਮਾਲਕ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਸਭੇ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਥਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਇਸਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਕਾਰ ਕਰ
ਦੀ ਹੈ ਮਾਇਆ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪਰ ਜੀ ਭੁਲਾ ਤੁਸਾਡੇ ਜੀਆ ਵਿਚ ਵਰਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀ
ਜਾਣੇਂ ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਇਕ ਵਾਰੀ ਲੇਖਾ ਕਰੋ ਭਾਵੇਂ ਵਧੇ ਭਾਵੇਂ ਨਾ ਵਧੇ ਘਟੇ ਕੁਛ ਨਾਹੀ
ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਹੇ ਸੁਣੇ ਭੁਟਕਣਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾ ਬਹੂ ਜੀ ਮੈਂ
ਲੇਖਾ ਨਾਹੀ ਸਮਾਲਦਾ ਜੇ ਤਾਂ ਤੁਸਾਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਾਹਿਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰਿ
ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਗਈ ਗਲ ਨਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭਾਈ ਜੀ ਨੂੰ ਸਦਾਇ

ਦੀਹਾ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਤੁਲਸਾ ਲੌਂਡੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਤੁਲਸਾ ਤੂ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜੀ
ਨੂੰ ਜਾਇਕੈ ਕਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਮਿਹਰ ਵਾਨਗੀ ਕਰਕੈ ਅਸਾਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇ ਜਾਵੋ ਜੀ
ਤਾ ਤੁਲਸਾ ਲੌਂਡੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਗਈ ਜਾਇ ਕਰ ਸਲਾਮ ਕੀਤੋਸ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਕਿਉ ਤੁਲਸਾ ਅਜ ਤੂ ਕਿਉ ਆਈ ਹੈ ਤਾ ਤੁਲਸਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਠਾ
ਕੁਰ ਜੀ ਬਬੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਰਸਨ ਦੇ ਜਾਵਹੁ ਸੋ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਮੈ
ਆਈ ਹਾਂ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੈਨੂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕਿਉ ਸਦਿਆ
ਹੈ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਸੇ ਵਾਸਤੇ ਸਦਿਆ ਹੋਸੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਉਗਾਹੀ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਕਿਸੇ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ
ਹੈ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਕਿਸੇ ਕਿਆ ਚੁਗਲੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅੰਦਰੋ ਪਤਾਸਿਆ ਦਾ ਭਾਂਡਾ ਕਢ ਲਿਆਉ ਤਾ ਬਾਲਾ ਪਤਾ
ਸਿਆ ਦਾ ਭਾਂਡਾ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਝੋਲੀ ਕਰਕੇ ਜਿਤਨੇ ਪਤਾਸੇ ਭਾਂਡੇ
ਵਿਚ ਆਹੇ ਸੋ ਪਵਾਇ ਲੀਤੇ ਝੋਲੀ ਵਿਚ ਅਢਾਈ ਸੇਰ ਪਤਾਸੇ ਆਹੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਤਾ ਤੁਲਸਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਬਬੂ ਜੀ ਭਾਈ
ਜੀ ਆਏ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਉਠ ਖਲੋਤੀ ਅਤੇ ਮੁਖ ਥੀ ਕਹਿਆ ਆਉ ਭਾਈ
ਆ ਜੀ ਅਤੇ ਪੀੜ੍ਹਾ ਵਿਛਾਇ ਦਿਤਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੀੜ੍ਹੇ ਤੇ ਬੈਠ ਗ
ਏ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਜੀ ਭੀ ਨਾਲ ਹੀ ਆਹੇ ਤਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਭੀ ਪੀੜ੍ਹਾ ਵਿਛਾਇ ਦਿਤਾ
ਬਾਲਾ ਜੀ ਭੀ ਬੈਠ ਗਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉ ਸਦਿਆ ਹ
ਈ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਅਗੋ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਬਹੁਤੇ ਦਿਨ ਹੋਏ ਆਹੇ ਤੁਸਾਂ ਦ
ਰਸਨ ਕੀਤਿਆ ਅਰੁ ਮੈਨੂ ਦੇਖਣ ਦੀ ਸਿਕ ਆਹੀ ਸੋ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈ ਤੁਸਾਨੂ ਦਰਸ
ਨ ਕਰਨੇ ਕੇ ਲੀਏ ਸਦਿਆ ਸੀ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੈਨੂ ਵਿਸਵਾ
ਸ ਪਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂ ਕਿਉ ਸਦਿਆ ਹੈ॥ ਜਿਉ ਕੀ ਤਿਉ ਹੀ ਆਖੋ ਤਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਬੋ
ਲੀ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸਾਨੂੰ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਾਲੂਮ ਹੈ ਮੈ ਕਿਆ ਆਖਾ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਬੇਬੇ ਜੀ ਹਿਸਾਬ ਆਪ ਲੈ ਲਵੀਏ ਮੈ ਭੀ ਏਹ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ
ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਕਿਸੇ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਹੈ ਸੋ ਮੈ ਥੋ ਲੇਖਾ ਲਵੋ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਦਿਲਾਸਾ
ਦਿਤਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਨਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਏਹੁ ਗਲ ਲੇਖੇ ਹਿਸਾਬ ਦੀ ਹੈ ਏ
ਥੇ ਸਰਮ ਦਾ ਅਤੇ ਮੁਲਾਹਜੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜੀ
ਸੰਮਤ ੧੫੪੨ ਮੰਘਰ ਸੁਦੀ ਪੰਚਮੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਲੇਖਾ ਕੀਤਾ ਦੌਲਤ ਖਾਂ ਨਵਾਬ ਦੀਏ

ਨਾਲ ਤ੍ਰਿਹੁ ਮਹੀਨਿਆ ਦਾ ਇਕ ਸਉ ਪੈਤੀ ਰੁਪਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਿਕਲੇ ਖਾ
ਇ ਪੀਅ ਕੇ ਲੈਇ ਦੇਇ ਕੇ ਵਧੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭਈਏ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਲਵੇ
ਜੀਜਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾ ਤੇਰੇ ਮੁਖੋ ਅਸੀ ਸੁਰਖਰੂ ਹੋਏ ਹਾਂ ਹੁਣ ਏਹ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ
ਸਉਪੋ ਅਤੇ ਅਸਾਡਾ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਹਈ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਏਹ ਗਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੀ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਝੁਰਿਆ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਦੇ ਪੈਰਾ ਤੇ ਢਹਿ ਪਇਆ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ
ਭੀ ਰੋਵਣ ਲਗੀ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ ਭਾਈ ਜੀ ਪਹਿਲੇ ਤਾ ਮੈਨੂ ਮਾਰੋ ਅਤੇ ਪਿਛੋ ਤੁਸੀ
ਕਿਧਰੇ ਜਾਵੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੀਜਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾ ਲੇਖਾ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ਚੁ
ਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਘਟ ਵਧ ਜਾਵੈ ਤਾ ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਜੰਜਾਲਾ ਵਿਚ ਪਉਦੇ ਹਉ ਅਗੋ ਜੈ
ਰਾਮ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮੈ ਕੁਛ ਜਾਣਦਾ ਸਾ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਸਾ ਜਾਣਦਾ
ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਨੋ ਦੋਵੇ ਸਿਰੇ ਪਰਤੀਤ ਆਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸੀ ਗੁਨਾਹੁ ਬਖਸੋ
ਜੀ ਮੈ ਭੁਲਾ ਹਾ ਜੋ ਮੈ ਤੇਰੀ ਭੈਣ ਨਾਨਕੀ ਦਾ ਕਹਿਆ ਖਾਤਰ ਤਲੇ ਨਾਹੀ ਲਿਆਇ
ਆ ਤਾ ਫੇਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਘਟੈਗਾ ਤਾ ਮੈ ਜ
ਬਾਬ ਕਰਾਗੀ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਤਾ ਫੇਰਿ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ
ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖੋ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੂ ਤਾ ਕੋਈ ਜਾਹਿਰਾ ਪੀਰ ਹੈ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਤਾ ਅਗੇ ਹੀ ਕਿ
ਉ ਕਰ ਖਬਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਭੁਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਭੈਣ ਅਤੇ ਭੁਣਵਈਆ ਦੋਵੇ ਪ
ਏ ਮਿੰਨਤਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਕਰਤਾਰ ਵਲ ਵੇਖੋ ਅਰ ਮੇਰੇ ਪਰ ਮਿਹਰ ਕਰੋ ਜੀ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇਰਾ ਭੀ ਆਖਿਆ ਫੇਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਦਾ
ਤਾ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਫੇਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਅਤੇ ਭਈਏ ਜੈਰਾ
ਮ ਨੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਜ ਤੁਧ ਅਸਾਨੂ ਨਵੇ ਸਿਰੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾ ਇਕ ਸੌ ਪੈਤੀ ਰੁਪਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਨਬਾਬ ਦੇ ਪਾਸੋ ਚੁਕਾਇ ਮਿਲੇ ਅ
ਤੇ ਸਤਾਰਾ ਸੈ ਰੁਪਏ ਹੋਰ ਮਿਲਿਆ ਪੇਸਗੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਪ
ਣੇ ਘਰ ਆਏ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰੁਪਏ ਲੈਕੇ ਆਪਣੇ ਹਟ ਤੇ ਆਇ ਬੈਠੇ ਹੋਰ
ਜਿਤਨੇ ਕਰਖਾਨਿਆ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਆਹੇ ਸੋ ਸਭ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਇ ਕਰ ਮੁਬਾਰ
ਖਾ ਲਗੇ ਦੇਵਣ ਅਤੇ ਵਧਾਈਆਂ ਦੇਵਣ ਲਗੇ ਹਿੰਦੂ ਭੀ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਭੀ ਦੋ
ਵੇ ਬੜੇ ਖੁਸੀਆ ਮਨਾਵਣੇ ਲਗੇ ਜੋ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਨੇ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਨਵੇ ਸਿਰੇ ਉਠਾਇਆ
ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਸ ਮੈ ਕਹਣ ਲਗੇ ਜੋ ਹਮੋ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਥਾ ਜੋ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਨੇ ਮੋਦੀਖਾ

ਨਾ ਛੋਡਿਆ ਹੈ ਤਾ ਹਮ ਬਹੁਤ ਦਲਗੀਰ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਭ ਕੀ ਤਰਫ
ਤਾਜੀਮ ਕਰਨ ਲਗੇ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਚਾਲੀ ਓਹੋ ਜੋ ਕੋਈ ਕੁਛ ਆਣ ਕਰ ਮਾ
ਗੇ ਸੋਈ ਦੇਂ ਦੇ ਜਾਵੈਂ ਅਟਕਾਵੈਂ ਨਾਹੀ ਇਸੀ ਬਾਤ ਪਰ ਸਭ ਕੋਈ ਖੁਸੀ ਜਾਵੈ॥

॥ਆਗੈ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਕੀ ਚਲੀ॥

ਤਾ ਸੰਮਤ ਪੰਦਰਾ ਸੈ ਚੌਤਾਲੀ ਮਿਤੀ ਮਘਰ ਸੁਦੀ ਪੰਚਮੀ ਨੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁ
ੜਮਾਈ ਹੋਈ ਮੂਲੇ ਚੋਣੇ ਦੇ ਘਰ ਪਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਗਾਉ ਮੇ ਗੋਹਦੇ ਸੇ ਮੂਲਾ ਪਟਵਾਰੀ
ਆਹਾ ਉਸ ਗਾਉ ਦਾ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪਾਸ ਸਗ
ਈ ਲੈਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਇਆ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਬੜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਈ ਸਭ ਸਰੀਕਣੀ
ਆਨੂ ਸਦਕੇ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਵਧਾਈ ਦੇਵਨ ਬੇਬੇ ਸਉਗੁਣੀ ਕਰਕੇ ਮੰਨੇ ਤਾ ਜੈ
ਰਾਮ ਨੇ ਚਿਠੀ ਲਿਖੀ ਕੇਸਰ ਛਣਕਕੇ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਨੂ ਖਬਰ
ਘਲੀ ਅਤੇ ਵਧਾਈ ਦਿਵਾਇ ਭੇਜੀ ਅਤੇ ਸਦਾਇ ਭੇਜਿਆ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਨੂ ਜੋ ਤੁ
ਸੀ ਆਵੋ ਤਾ ਚੋਕੜ ਖਰਚੀਏ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇ
ਆ ਜੋ ਹਜਾਮ ਖਬਰ ਲੈਕੇ ਆਇਆ ਆਸੀ ਤਿਸ ਦਾ ਮੂਹ ਖੰਡ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਹਥੀ ਭ
ਰਿਆ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਜੀ ਬੜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਧੰਨਿਵਾਦ ਕਰੇ ਬਹੁ
ਤ ਬਹੁਤ ਅਤੇ ਕਹੇ ਧੰਨ ਓਹ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਏਹੁ ਨਾਨਕ ਪੁਤ੍ਰ
ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚੋ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਫੇਰ ਬੜੀ ਕਿਰਪਾ ਏਹੁ ਹੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸੁਆਰਥ
ਦਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈ ਬਲਿਹਾਰ ਹਾਂ ਉਸ ਮੂਹ ਥੀ ਜਿਸ ਦੇ ਮੂਹੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ
ਕੁੜਮਾਈ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧਾਈ ਦਿਤੀ ਹੈ ਰਾਤ ਨੂ ਜਿਤਨਾ ਕਬੀਲਾ ਵੇ
ਦੀਆ ਦਾ ਆਹਾ ਸਾਰੇ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਸਦਕੇ ਗਾਵਣ ਬਠਾਇਆ ਅਤੇ ਸਭੇ ਮਿਲ ਕੇ ਸ
ਰੀਕਣੀਆਂ ਏਹੋ ਆਖਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਬੇਦੀਆ ਦੇ ਬੰਸ ਵਿਚ ਨਾਨਕ ਕੁਲਾ ਜੀਉ ਪੈਦੇ
ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਾਡੀ ਕੁਲ ਦਾ ਸੂਰਜ ਰੋਸਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਧਰਮ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਹੋਈ
ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਡੀ ਕੁਲ ਨਿਰਮਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੇਕਿ
ਆਨੂ ਮਾਲ੍ਹੇ ਵਧਾਈ ਲਿਖ ਭੇਜੀ ਤਾ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਦਾ ਪਿਉ ਰਾਮਾ ਜਾਤ ਦਾ ਝੰਗੜ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਾਨਕੇ ਅਤੇ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਦੇ ਸਾਹੁਰੇ ਤਿਨਾ ਦੀ ਤਰਫ ਭੇਜੀ ਖ
ਬਰ ਅਤੇ ਆਖ ਭੇਜਿਆ ਜੋ ਤੁਸੀ ਆਵੋ ਤਲਵੰਡੀ ਤਾ ਰਲ ਕੇ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਚਲੀ
ਏ ਅਰ ਚਲ ਚੋਕੜ ਖਰਚ ਕਰੀਐ ਤਾ ਉਥੋ ਨਾਨੀ ਭਿਰਾਈ ਆਈ ਅਤੇ ਮਾਮਾ
ਕਿਸਨਾ ਅਤੇ ਨਾਨਾ ਰਾਮਾ ਸਭੋ ਆਇ ਤਿਲਵੰਡੀ ਪਹੁਚੇ ਕਾਲੂ ਨੂ ਮਿਲੇ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਹੋ

ਈ ਫੇਰ ਤਿਲਵੰਡੀਓ ਅਕਠੇਹੋਇਕਰ ਚਲੇ ਕਾਲੂ ਤੇ ਲਾਲੂ ਵੇਦੀ ਅਤੇ ਐਮਾ ਬੀਬੀ
ਅਤੇਰਾਮਾ ਅਤੇਕਿਸਨਾ ਝੰਗੜ ਅਤੇਨਾਨੀਭਿਰਾਈ ਛੇਅਆਦਮੀ ਤਿਆਰਹੋਏ
ਹੋਇਨਫੇਰਰਾਮੇਨਾਲ ਅਤੇਚਾਰ ਹੋਰ ਸਭੇ ਬਾਰਾ ਆਦਮੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਨੂੰਚਲੇ
ਪਰਰਾਮੇਝੰਗੜਨੇ ਬਹੁਤ ਕੁਛਨਾਲਲੀਤਾਖਰਚ ਕਰਨਵਾਸਤੇ ਜਦ ਟੁਰਨ ਲਗੇ
ਤਾ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰਪਾਸ ਵਿਦਾ ਹੋਵਣ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਅਰੁ ਰਾਇਬੁਲਾਰਦੇ
ਪਾਸਜਾਇਖੜਾ ਹੋਇਆ ਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿਉਕਾਲੂ ਤਾਕਾਲੂਨੇਆ
ਖਿਆ ਰਾਇਜੀ ਨਾਨਕਜੀਦੀ ਕੁੜਮਾਈਹੋਈਹੈ ਅਤੇਅਸੀ ਚੌਂਕੜ ਖਰਚਨ ਜਾਂਦੇ
ਆਹੇ ਪਖੋਕੇਰੇਧਾਵੇ ਅਸਾਨੂੰਰਜਾਇਹੋਵੈ ਤਾ ਅਗੋਰਾਇ ਬੁਲਾਰਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁ
ਣਕਾਲੂ ਅਗੋਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਈ ਖਬਰਦਾਰ ਹੋਵੀ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇਰਾਇ
ਜੀਮੈਨੂ ਵਿਸਵਾਸ ਘਤਿਓਗੀ ਤਾ ਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਕਹਿਆ ਨਾਕਾਲੂ ਮੈ ਤੈਨੂੰਹੋਰ
ਸਵਾਸਤੇ ਆਖਿਆਹੈ ਕਿਉਜੋ ਓਹ ਅਗੋਸਾਧਹੈ ਮਤਕੋਈ ਬੋਲ ਵਿਗਾੜਕਰ
ਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਕਾਲੂਨੇ ਆਖਿਆ ਨਾ ਰਾਇਜੀ ਏਹ ਤਾ ਮੇਰੀ ਮੁਰਾਦਹੈ ਅਤੇ ਰਾਇਜੀ
ਤੁਸੀ ਪਰਮੇਸਰਨੇ ਜਖ ਕੀਤੇਹੋ ਸਗੋ ਤੁਸੀ ਮਿਹਰਵਾਨਗੀ ਕਰਕੇ ਆਖੋਜੀ ਤਾਰ
ਇ ਬੁਲਾਰਨੇ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਕਾਲੂ ਤੈਨੂੰਮੁਬਾਰੁਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਆਪਣੀ ਮਿਹਰਕਰੇ
ਤੇ ਸਭ ਕੰਮਕਾਰਜ ਤੇਰੇਹਥੋਂਹੋਵਨ ਪਰ ਮੇਰੇ ਹੁੰਦਾ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਹਿਤ ਕਰਕੇ ਬਾਬੇ
ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਤੇ ਹਥਲਾਵੇ ਬਗਲਵਿਚਲੈਕੇ ਮਥਾ ਚੁੰਮੇ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਤਰਫੋਦੋ
ਵੇਹਥਜੋੜਕੇ ਬੰਦਗੀ ਆਖੇ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮਨੂੰਭੀ ਮੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ਕਹੇ ਜਾਹੁ ਤੈਨੂੰਸ
ਈ ਦੀ ਪਨਾਹ ਹਈ ਤਾ ਕਾਲੂ ਰਾਇਬੁਲਾਰਪਾਸੋ ਬਿਦਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਛਕ
ੜੇ ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਨੂ ਚਲੇ ਪੰਜਵੇਦਿਨ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਆਏ
ਪਰਮਾਨੰਦਪਲਤੇ ਦੇ ਘਰਵੜੇ ਅਗੋ ਵਧਾਈਆਂ ਮਿਲਨਲਗੀਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਨੂੰ ਖਬਰਹੋਈ ਜੋਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਆਏ ਹੈਨ ਅਤੇਚਾਚਾ ਲਾਲੂਭੀ ਅਤੇਨਾਨਾ
ਰਾਮਾ ਤੇ ਮਾਮਾ ਕਿਸਨਾ ਅਤੇਨਾਨੀ ਭਿਰਾਈ ਭੀ ਆਈਹੈ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਡੂਮੇਟਾ
ਭੀ ਆਇਆਹੈ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀਖਾਨਿਓ ਉਠਕਰ ਆਏ ਆਵਦਿਆ
ਹੀ ਕਾਲੂਦਿਆ ਪੈਰਾਂਤੇ ਢਹਿਪਿਆ ਅਗੋ ਕਾਲੂ ਨੇ ਬਗਲਵਿਚ ਲੀਤਾ ਤੇ ਮਥ
ਚੁੰਮਿਆ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਪਿਤਾਜੀ ਰਾਇਜੀ ਤਾਜੇ ਆਹੇ ਤਾਕਾਲੂਨੇਆ
ਖਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਾ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਹਈ ਰਾਇਜੀਨੇ ਤਾ ਤੇਰਾ ਮਥਾ ਚੁੰਮਣ ਆਖਿ
ਆਸੀ ਪਰ ਅਸਾਨੂੰ ਵਿਸਰ ਗਿਆਸੀ ਤਾ ਕਾਲੂਨੇ ਰਾਇਬੁਲਾਰ ਦੇ ਹੋਦਾ ਨਾਨਕਜੀ

ਦਾ ਮਥਾ ਚੁੰਮਿਆ ਅਰੁ ਸਿਰ ਤੇ ਹਥ ਫੇਰਿਆ ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ
ਦਿਆ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪਾਇਆ ਤਾ ਫੇਰਿ ਚਾਚੇ ਲਾਲੂ ਦਿਆ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪਾਇਆ ਤਾ ਅਗੋ
ਲਾਲੂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂ ਗਲਿ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸੁ ਹੇ ਪੁਤ ਨਾਨਕ ਤੂ
ਅਸਾਡੇ ਕੁਲ ਨਿਰਮਲ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਪਰ ਅਗੋ ਦੀ ਖਬਰ ਪਰਮੇਸਰ ਜਾਣੈ ਪਰ ਐਥੇ
ਤਾ ਨਿਰਮਲ ਕੀਤੇ ਹੈਨਿ ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਨੇ ਰਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ
ਤਾ ਨਾਨੇ ਰਾਮੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂ ਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਪਰ ਗਲ ਵਿਚੋ ਛਡੇ ਨਾਹੀ ਤਾ
ਰਾਮਾ ਦੇਖੇ ਤਾ ਇਧਰ ਉਧਰ ਮੰਗਤਾ ਭੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਨਾਨੀ ਭਿਰਾਈ ਨੇ ਆਖਿਆ ਤੂੰ
ਛਡ ਇਸ ਨੂ ਗਲ ਵਿਚੋ ਤਾ ਰਾਮੇ ਨੇ ਭਿਰਾਈ ਨੂ ਆਖਿਆ ਹੇ ਬੰਦੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ
ਜਾ ਮੈ ਬੀਸ ਰੁਪਯੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਵਾਰ ਸੁਟਾਂਗਾ ਤਾ ਮੇਰੀ ਸਿਕ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ
ਤਾ ਨਾਨੀ ਭਿਰਾਈ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੇ ਤੂ ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ ਵਾਰ ਸੁਟ ਤਾ ਰਾਮੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੇ
ਕੋਈ ਮੰਗਤਾ ਭੀ ਹੋਵੇ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਤਾ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜਾਹਿ ਨੀ ਤੁਲਸਾ
ਕੋਈ ਮੰਗਤੇ ਹੈਨੀ ਤਾ ਸਦਾਲਿਆਉ ਤਾ ਤੁਲਸਾ ਦਾਸੀ ਗਈ ਸਾਹਿਰ ਵਿਚੋ ਮੰਗ
ਤਿਆ ਨੂ ਬੁਲਾਵਣ ਢੂੰਡ ਕਰ ਤੁਲਸਾ ਮੰਗਤਿਆ ਨੂ ਸਦਾਲਿਆਈ ਤਾ ਫੇਰਿ
ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਨਾਨੀ ਜੀ ਬੀਸ ਰੁਪਯੇ ਰੋਕ ਵਾਰਹੁਗੇ ਕਿ ਟਕੇ ਮੰਗਾਇ ਕਰ
ਵਾਰਹੁਗੇ ਤਾ ਰਾਮੇ ਝਿਗੜ੍ਹ ਨੇ ਆਖਿਆ ਬੇਟੀ ਜਿਸ ਤਰਾ ਤੂ ਆਖੇਗੀ ਸੋ ਤਿਉ ਹੀ
ਕਰੀਐਗੇ ਤਾ ਫੇਰਿ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਨਾਨਾ ਜੀ ਟਕੇ ਮੰਗਾਵੋ ਤਾ ਰਾਮੇ ਨੇ ਪੁਤ੍ਰ
ਰ ਕਿਸਨੇ ਨੂ ਆਖਿਆ ਹੇ ਕਿਸਨਾ ਵੀਹਾ ਰੁਪਯਾ ਦੇ ਟਕੇ ਲੈ ਆਉ ਤਾ ਭਿਰਾਈ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦਸ ਰੁਪਯੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਲੈ ਕੇ ਮੇਰੇ ਭੀ ਟਕੇ ਲੈ ਆਉ ਅਤੇ ਪੰ
ਜਾ ਰੁਪਯਾ ਦੇ ਟਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸੋ ਕਿਸਨਾ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾ ਸਭੇ ਪੈਤੀਸ ਰੁਪਯੇ
ਦੇ ਟਕੇ ਆਏ ਕਿਸਨੇ ਨੇ ਟਕੇ ਬੀਹਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਰਾਮੇ ਨੂ ਦਿਤੇ ਦਸਾ ਦੇ ਟਕੇ ਅੰਮਾ
ਭਿਰਾਈ ਦੇ ਹਥ ਦੇ ਕੇ ਪੰਜਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੇ ਸਭੇ ਟਕੇ ਵਾਰਨਾ ਫੇਰ ਕੀਤੇ
ਵੀਹਾ ਦੇ ਟਕੇ ਰਾਮੇ ਨੇ ਵਾਰੇ ਦਸਾ ਦੇ ਟਕੇ ਨਾਨੀ ਨੇ ਵਾਰੇ ਪੰਜਾ ਦੇ ਟਕੇ ਮਾਮੇ ਕਿਸਨੇ
ਨੇ ਵਾਰੇ ਤਾ ਸਭੇ ਪੈਤੀਸ ਰੁਪਯਾ ਦੇ ਟਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਉਤੋ ਵਾਰੇ ਸੰਮ
ਤ ੧੫੪੪ ਪੰਦ੍ਰਾਸੈ ਚੌਤਾਲੀ ਮਿਤੀ ਮੰਘਰ ਸੁਦੀ ਪੰਚਮੀ ਵੀਰਵਾਰ ਸੁਲ
ਤਾਨਪੁਰੇ ਚਲੇ ਭਲੇ ਮਹੂਰਤ ਨਾਲ ਕਉਣ ਕਉਣ ਚਲੇ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਰਾਮਾ
ਕਿਸਨਾ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲਤਾ ਜੈਰਾਮ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਪਲਤਾ ਅ
ਤੇ ਹੋਰ ਨਫਰ ਚਾਕਰ ਅਰ ਪਰਮਾਨੰਦ ਨੇ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਲਿਖੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ

ਆਖਕੇ ਭੇਜਿਆ ਪਖੋਕੇ ਰਧਾਵੇ ਗਿਰਾਉ ਵਿਚ ਅਤੇ ਪਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਦਾ ਚੌ
ਧਰੀ ਜਿਤ ਰੰਧਾਵਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਪਟਵਾਰੀ ਮੂਲਾ ਚੋਣਾ ਹੈਸੀ ਤਿਸਦੇ ਘਰ ਜਾ
ਇਕਰ ਜਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮਹਤਾ ਮੂਲਾ ਜੀ ਸੁਖੀ ਰਹੇ ਤਾ ਅ
ਗੇ ਮਹਿਤੇ ਮੂਲੇ ਆਖਿਆ ਨਮਸਕਾਰ ਪਾਧਾ ਜੀ ਅਤੁ ਹੇ ਪਾਧਾ ਜੀ ਆਪਦਾ
ਆਵਣਾ ਕਿਉਕਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜਿਧੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੂਲਾ ਮੈ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੋਂ
ਆਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਮੈਨੂ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਾਧਾ ਮੂਲੇ ਚੋਣੇ ਨੂ ਜਾਇ
ਕਰ ਖਬਰ ਕਰਿਆਉ ਜੋ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਰਾਮਾ ਕਿਸਨਾ ਜੈਰਾਮ ਆਏ ਹੈਨ
ਸੋ ਮੈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾ ਮੂਲੇ ਆਖਿਆ ਪਾਧਾ ਜੀ ਆਵਨ ਮੇਰੇ
ਸਿਰ ਮਸਤਕ ਪਰ ਆਵੇ ਤਾ ਆਇਤਵਾਰ ਦਸਮੀ ਨੂ ਪਹਿਰ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਪਖੋ
ਕੇ ਗਿਰਾਇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੜੇ ਅਗੇ ਮੂਲੇ ਨੇ ਸਮਿਆਨ ਕਰ ਰਖਿਆ ਸੀ ਤਾ
ਜਾਇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲਤੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹਥੀ ਚੌਂਕੜ ਖਗਰਿਆ ਅਤੇ ਵਧਾਈ
ਦੇਇਕਰ ਲੈਕਰ ਜੋ ਕੁਛ ਰਾਹੁ ਰੈਸ ਸੀ ਸੋ ਸਭੋ ਹੀ ਕਰਕੇ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬੜੀ
ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਹੋਈ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਈਆ ਪਰਮਾ
ਨੰਦ ਪਲਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸਾਹਾ ਭੀ ਭਈਏ ਮੂਲੇ ਪਾਸੋ ਮੰਗੋ ਤਾ ਪਰਮਾਨੰਦ
ਮੂਲੇ ਨੂ ਇਕਤ ਲੈ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਸਭ ਸਗੀਕੀ ਦੀ ਬਾਰਤਾ ਕੀਤੀ ਗਲਾ ਕਰਦਿ
ਆ ਕਰਦਿਆ ਵਿਚ ਏਹ ਭੀ ਗਲ ਕਹੀ ਜੋ ਦੇਖੋ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਨੀਗਰ ਭੀ
ਜੁਆਨ ਹੈ ਅਤੇ ਲੜਕੀ ਭੀ ਸਿਆਣੀ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀ ਸਾਹੇ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਭੀ ਅਸਾਨੂ
ਨਾਲ ਹੀ ਕਰ ਦੇਵੋ ਤਾ ਅਗੋ ਮੂਲੇ ਨੇ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ ਜੋ ਭਈਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਖਾਤਰ
ਜਮਾ ਰਖੋ ਇਕ ਵਾਰੀ ਅਸਾਨੂ ਮੁਹਲਤ ਦੇਵੋ ਇਕ ਬਰਸ ਦੀ ਫੇਰ ਅਸੀ
ਤੁਸਾਨੂ ਹਛਾ ਸਾਹਾ ਸੁਧਾਇਕਰ ਲਿਖ ਭੇਜਾਂਗੇ ਤਾ ਫੇਰਿ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਪਰਮਾ
ਨੰਦ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਆਇ ਵੜੇ ਜਤ ਪਤ ਨਾਲ ਅਤੇ ਵਧਾਈ
ਆ ਮਿਲਣ ਲਗੀਆ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਸਰੀਕਣੀਆ ਸਦਕੇ ਗਾਵਣ
ਬਹਾਈਆ ਤਾ ਦੋ ਚੇ ਦਿਨ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂ ਆਵਣ ਲਗੇ ਤਾ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਡੂਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੁਛ ਆਪਣੀ ਵਧਾਈ ਅਸਾਨੂ ਦੇਵਹੁ
ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ ਲੈਨਾ ਹੈ ਅਸਾਤਾ ਤੇਰੇ ਨਾ
ਲ ਬੜਾ ਕੰਮ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂ ਕਾਈ ਭਲੀ ਵਸ
ਤੁ ਦੇਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨ ਭਲੀ ਵਸਤੁ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਭਲੀ

ਵਸਤ ਤੇ ਰੋਜ ਹੋਇ ਜਾਸੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਕਾਈ ਭਲੀ ਵਸਤ ਦੇਵੈ
ਗਾ ਤਾ ਮੈ ਰੋਜ ਕਿਉਂ ਹੋਵਾਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਸੀ ਮਿਰਾ
ਸੀ ਲੋਕ ਹੋ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਗਲ ਤੁਸੀ ਜਾਣਦੇ ਨਾਹੀ ਤਾ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਜੋ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾਈ ਭਲੀ ਵਸਤ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸੋਈ ਅਸਾਨੂ ਦੇਵਹੁ ਜੀ ਤਾ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾ ਤੈਨੂ ਤਾਰਦਾ ਗੁਣ ਦਿਤਾ ਸੀ ਸੋ ਕਿਥੇ ਹਈ
ਸੋਈ ਅਸਾਨੂ ਲੋੜੀਦਾ ਆਹਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਉਠ ਕਰਿ ਤਾਜੀਮ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਿਓ
ਸ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਥੇ ਤੁਧ ਰਖਿਆ ਹੋਵੈਗਾ ਓਥੇ ਹੀ ਪਾਇਆ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਕ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਲ ਬੀ ਚੋਲਣਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂ ਲਾਹਿ ਦਿਤਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਚੋਲ
ਣਾ ਆਪਣੇ ਗਲੇ ਪਾਇ ਲਇਆ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਤੂ ਇਕ ਅਸਾਡਾ ਬਚਨ ਮੰਨ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਫੁਰਮਾਈਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂ ਵਡੀਆਂ ਦਾ ਮਿਰਾਸੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਹੋਰਸ ਪਾ
ਸੋ ਮੰਗਣਾ ਨਾਹੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਏਹ ਗਲ ਮੰਨੀ ਪਰ ਜੀ ਤੁ
ਸੀ ਸਾਡੀ ਸਾਰ ਵਿਚ ਰਹੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰ ਸਭਣਾ
ਦੀ ਸਾਰ ਵਿਚ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾ ਸਰਬ ਪਰਵਾਰ
ਘਰ ਨੂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਚਾਲੀ ਓਹਾ ਹੀ ਰਹੀ ਜੋ ਕਦੀਮ
ਦੀ ਆਹੀ ਭਾਵੇ ਕੋਈ ਸਾਧ ਸੰਤ ਫਕੀਰ ਆਵੇ ਜੋ ਸੁਆਲ ਆਇ ਕੇ ਕਰੇ ਖਾਲੀ
ਕੋਈ ਨਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਲੋਕਾ ਵਿਚ ਭੀ ਏਹੋ ਗਲ ਮਸਹੂਰ ਆਣ ਹੋਈ ਜੋ ਨਾਨਕ
ਜੈਰਾਮ ਦਾ ਸਾਲਾ ਦੇਖੋ ਅਜ ਕਲ ਕਿਧਰੇ ਨਿਕਲ ਜਾਦਾ ਹੈ ਏਹੋ ਗਲਾ ਪਈਆ
ਹੋਵਨ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੂ ਅਤੇ ਭਾਈਏ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਭੀ ਆਣ ਆ
ਣ ਕੇ ਏਹੋ ਸੁਣਾਵਨ ਦੇਖੋ ਜੈਰਾਮ ਸਾਨੂ ਏਹੀ ਸੁਝਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਜ ਭੀ ਅਤੇ ਕਲ
ਭੀ ਨਾਨਕ ਨਿਕਲਿ ਆਖਦਾ ਜਾਣ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਮੁਢ ਕਦੀਮ ਦੇ ਮਿਤ੍ਰਾਂ ਹਾਂ ਤੈਨੂ
ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸ ਸਾਲੇ ਦੇ ਪਿਛੇ ਨਬਾਬ ਦੀ ਵਲੋ ਤੇਰੀ ਪਤ ਰਹੈ ਤੈਨੂੰ ਕੁਝ ਭ
ਰਨਾ ਨ ਪੈ ਜਾਵੇ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਘਰ ਆਇ ਕਰ ਬਾਤ ਕਰੇ ਦੇਖ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਬੰਦੀ
ਲੋਕ ਉਹ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਚਾਲੀ ਓਹੋ ਹੀ ਚਲੀ ਜਾਦੀ ਹੈ
ਤਾ ਨਾਨਕੀ ਆਖੇ ਦੇਖਣਾ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਲੋਕਾ ਦੇ ਕਹੇ ਮਤ ਭੁਰਮਣਾ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ
ਅੰਦਰੋ ਅੰਦਰ ਗਿਣਤੀ ਆਖਾਵੇ ਪਰ ਬਾਹਰੋ ਸਾਹੁ ਨਾ ਕਢੇ ਤਾ ਇਸੇ ਤਰਾ ਕਿਤ
ਨਾ ਕੁ ਚਿਰ ਬੀਤਿਆ ਤਾ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪੇ ਹੀ ਜੈਰਾਮ ਨੂ ਆਣ ਕੇ

ਆਖਿਆ ਭੁਈਆ ਜੈਰਾਮਜੀ ਸਰਕਾਰਦਾ ਹਿਸਾਬ ਦਿਵਾਈਐ ਬਹੁਤ ਦਿਨੋਂ
ਤੇ ਹੈਨ ਲੇਖਾ ਕੀਤਿਆ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨਬਾਬਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਅਰਜ ਕੀ
ਤੀ ਓਸ ਨਬਾਬ ਸਾਹਿਬ ਸਲਾਮਤ ਨਾਨਕ ਆਪਕਾ ਮੋਦੀ ਅਰਜ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜੋ
ਹਿਸਾਬ ਸਰਕਾਰ ਲਵੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਭਲੀ ਬਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਨਬਾਬਨੇ ਆਖਿਆ ਅਵੇ
ਜੈਰਾਮ ਨਾਨਕ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਲਿਆਓ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮਨੇ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋ ਭੇਜਕਰ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਭੇਜਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਹੀਆਂ ਲੈਕਰ ਆਏ ਤਾਂ ਜੈ
ਰਾਮ ਭੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਨਬਾਬ ਕੀ ਕਚਹਿਰੀ ਮੇ ਆਏ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬ
ਡੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਨ ਹੂਏ ਹੂਏ ਹੈ ਆਇ ਨਬਾਬ ਕੋ ਸਲਾਮ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵਹੀਆਂ ਭੀ ਸ
ਬਹੀ ਲੈ ਪਹੁਚੇ ਸੇ ਤਾਂ ਅਗੋ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਮੋਦੀ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਨਾਮ ਹੈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ
ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਜੈਰਾਮ ਮੈਨੇ ਤੋ ਕੁਛ ਨਹੀ ਸਮਝਾ ਜੋ ਮੋਦੀ ਨੇ ਕਿਆ
ਕਹਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਫਾਰਸੀ ਵਿਚ ਨਬਾਬ ਕੋ ਕਹਾ ਹੇ ਨਬਾਬ ਜੀ ਜਿਸਕੇ
ਆਪ ਬੇਚੂਨ ਬੇ ਨਮੂਨੇ ਔਰ ਬੇ ਸੁਬਹਾ ਜਿਸਕਾ ਰੰਗ ਰੂਪ ਨਮੂਨਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਹੈ
ਉਸ ਕਰਨਹਾਰ ਕੀ ਸਿਫਤ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਬੰਦਾ ਹੂੰ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਏਹ ਸੁਨਕਰ
ਕੇ ਹਸਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਹੇ ਜੈਰਾਮ ਮੋਦੀ ਕਾ ਬਿਆਹੁ ਕੀਆ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀ
ਤ ਜੈਰਾਮ ਬੋਲਿਆ ਨਬਾਬ ਸਾਹਿਬ ਮੋਦੀ ਕਾ ਬਿਆਹੁ ਅਬ ਹੋਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ
ਆਪਕੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤੋ ਅਬੀ ਬਿਆਹੁ ਹੋਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਹਸ
ਕਰਕੇ ਹਾਸੀ ਕਰੀ ਜੋ ਮੋਦੀ ਤਬੀ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਮੈ ਉਸ ਕਰਨਹਾਰ ਕਾ ਬੰਦਾ ਹੋ ਜਿ
ਸਕੋ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਿਤਾਬ ਕੁਰਾਨ ਨੇਤ ਨੇਤ ਕਹਿਤੇ ਹੈ ਜੋ ਬੇਹਿਸਾਬ ਹੈ ਜਿਸਕਾ
ਹਿਸਾਬ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਤਾ ਸੋ ਓਹ ਸਭ ਸਿਫਤਾਂ ਕਾ ਸਾਹਿਬ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸ
ਕਾ ਮੈ ਬੰਦਾ ਹੋ ਏਹੁ ਬਾਤ ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਸਚੀ ਹੈ ਜਬ ਤਕ ਏਹੁ ਬਿਆਹਿਆ ਨਹੀ ਜ
ਬ ਇਸਕੀ ਔਰਤ ਇਸਕੇ ਘਰ ਮੇ ਆਵੇਗੀ ਤਬ ਸਿਫਤੀ ਬੰਦਾ ਹੋਗਾ ਕਿ ਨਾ ਹੋਗਾ
ਪੀਛੇ ਜਪੀ ਤਪੀ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਪੀਰ ਫਕੀਰ ਹੂਏ ਹੈ ਜਬ ਔਰਤੋ ਕੇ ਅੰਗ
ਉਨੋਨੇ ਦੇਖੇ ਹੈ ਤਬ ਉਨਕੀ ਮਤ ਟਿਕਾਣੇ ਨਹੀ ਰਹੀ ਅਨਗਿਨਤ ਹੀ ਐਸੇ ਹੂਏ
ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲੇ ਤਿਸਕੋ ਉਤਰ ਦੇਨੇ ਕੋ ਹੇ ਨਬਾਬ ਸਾਹਿਬ ਜਿਨਾ ਦੇ ਮ
ਨ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਨ ਹੀ ਉਨਕੀ ਏਹ ਬਾਤ ਹੈ ਅਰ ਜਿਨਾ ਦਾ ਮਨ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਨਾਲੋ ਕਦੀ ਵਿਥ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਹਰ ਵਕਤ ਬੰਦਗੀ ਮਨ ਮੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ

ਜਿਨਾ ਦੇ ਲਗੀ ਹੋਈਹੈ ਪਰਮੇਸਰਨੂ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਜਾਨਦੇਹੈਨ ਕਦੀ ਦੂਰਨਹੀਜਾ
ਨਦੇ ਭਗਵੰਤਕੋ ਉਨਾਦੇ ਮਨਕੋ ਔਰਤ ਨੇਕਿਆ ਕਰਨਾਹੈ ਜਿਸ ਔਰਤ ਕੀਦੇਹਮੇ
ਲੋਹੂ ਮਿਝ ਹਡ ਚਮੜਾ ਮਲਮੂਤ੍ਰ ਸੇਭਰੀਹੈ ਐਸੀ ਔਰਤਕਾ ਬਲਉਨਾ ਉਪਰਨ
ਹੀਪੜਤਾ ਓਹਪਰਮੇਸਰ ਦੇਪਿਆਰੇ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪਹੀ ਹੋਇਜਾਤੇਹੈ ਤਿਸਕੋਜਪਕੇ
ਤਬ ਨਬਾਬਨੇ ਨਾਨਕਜੀਕੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਪ੍ਰਤੀਤਪਰਮੇਸੁਰਮੇ ਦੇਖਕਰ ਔਰ ਬਾਤਕੇ ਕਹਨੇ
ਲਗਾ ਤਾਨਬਾਬਨੇਕਹਾ ਹਸਕੇ ਸੁਨੇ ਨਾਨਕ ਮੈ ਬਹੁਤਦਫੀਸੁਣਿਆਹੈ ਜੋਤੂਹਮ
ਰੇ ਟਕੇ ਬਹੁਤ ਲੁਟਾਵਤਾ ਹੈ ਤੂੰਜਾਣਤਾਨਹੀ ਮੁਝਕੋ ਮੈ ਦੌਲਤਖਾਂ ਲੋਦੀ ਹੋਂ ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਾ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਲੇਖਾਲੀਜੀਏ ਜੋਕੁਛ ਹਮਾਰਾਹਿਸਾਬ ਨਿਕਲੈਗਾ
ਸੋ ਆਪਕੀਖੁਸੀ ਆਵੈ ਤੋਦੀਜੀਏ ਨਹੀ ਤਉ ਨਾਂਦੀਜੀਐ ਝੂਠ ਸਚਾ ਅਬੀਦੇਖ
ਲੀਜੀਏ ਤਾਨਬਾਬਨੇਕਹਾ ਅਰੇ ਜੈਰਾਮ ਏਹ ਮੋਦੀ ਕਿਸਕੇ ਸਪਰ ਬੋਲਤਾਹੈ ਤਾਜੈਰਾ
ਮਨੇਕਹਾ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਮੋਦੀ ਸਚਕਹਿਤਾਹੈ ਮੋਦੀ ਖਤਾਵਾਲਾਨਹੀ ਤਾਨਬਾ
ਬਨੇਕਹਾ ਜਾਦੋਰਾਇਕੋ ਬੁਲਾਵੋ ਤਾ ਜਾਦੋਰਾਇਕੋ ਆਦਮੀ ਬੁਲਾਵਨੇਕੋ ਗਇਆ
ਤਾ ਜਾਦੋਰਾਇਨੇ ਆਇ ਸਲਾਮਕੀਤਾ ਤਾਨਬਾਬਨੇ ਹੁਕਮਦੀਆ ਅਰੇ ਜਾਦੋਰਾਇ
ਨਾਨਕ ਸੇਂ ਹਿਸਾਬ ਲੇਵੋ ਤੁਮ ਤਾਂਜਾਦੋਰਾਇਨੇਕਹਾ ਭਲਾ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਬਹੁ
ਤਦਿਨਕਾ ਹਿਸਾਬਥਾ ਦੇਖੀਏ ਕਿਸਕੀ ਤਰਫ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਨਿਕਲਤਾਹੈ ਆਮ
ਦਨਖਰਚ ਦੇਖਲੀਜੀਏ ਬਾਰਬਾਰ ਲੋਕ ਨਬਾਬਕੋ ਕਹਿਤੇਥੇ ਨਾਨਕ ਮੋਦੀ ਲੂਟਤਾ
ਹੈ ਅਰ ਪੈਸੇ ਫਕੀਰੋਂ ਕੋ ਦੇਤਾਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਨਬਾਬਕੀ ਸੁਨਕਰ ਜਾਦੋਰਾਇਕੀ ਭੀ
ਮਨਭਾਵਤੀ ਬਾਤਭਈ ਕਿਨਾਨਕ ਹਮਾਰੇਕੋ ਕਭੀਨਹੀ ਕੁਛ ਦੇਤਾਥਾ ਏਹਸੁਨਜਾ
ਦੋਰਾਇਨੇਕਹਾ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪੈਸੇ ਤੁਮਾਰੀ ਤਰਫ ਨਿਕਸੈਂਗੇ ਸੋ ਉਠਨੇਤਬ ਦੇਊਂ
ਗਾ ਜਬ ਤੇਰੇ ਸੇ ਲੈਲੇਊਗਾ ਅਰ ਫੇਰ ਮੋਦੀਖਾਨੇਪਰ ਬੈਠਨੇ ਭੀ ਨ ਪਾਵੈਂਗਾ ਹਮਾ
ਰੇਕੋ ਤੂੰਨੇ ਕਭੀ ਗਿਸਵਤ ਨਹੀ ਦਈਥੀ ਇਕ ਅਸਥਾਨਮੇ ਬੈਠਗਏ ਪਾਚਦਿਨ
ਹਿਸਾਬ ਹੋਤਾਰਹਾ ਕਈ ਅੜਾਵਣੀਆਂ ਜਾਦੋਰਾਇਨੇ ਪਾਈਆਂ ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰਨਾ
ਲ ਅਤੇ ਸਚਨਾਲਕੋਈ ਬਾਤ ਪੇਸ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ ਪਹਿਲੇ ਜੋ ਰੁਪਯਾ ਨਬਾਬਦੇ ਘਰੋਂ
ਮਿਲਿਆਸੀ ਸੋ ਸਭ ਲਿਖਵਾਇਦਿਤਾ ਪੀਛੇ ਜੋ ਰੁਪਯਾ ਨਬਾਬਦੇ ਘਰ ਪਹੁਚਾ
ਸੋ ਲਿਖਾਇਦਿਤਾ ਤਉ ਤਿੰਨਸਉ ਇਕੀ ਰੁਪਯੇ ਨਾਨਕਜੀਦੇ ਵਾਧਾ ਨਿਕਲੇ ਤਾ
ਜਾਦੋਰਾਇ ਸਰਮਿੰਦਾ ਹੋਇਕਰ ਬੈਠਗਿਆ ਅਰ ਜੈਰਾਮਨੇ ਨਬਾਬਕੋ ਕਚਹਿਰੀ
ਮੇਂ ਆਇ ਸਲਾਮਕੀਆ ਤਾ ਨਬਾਬਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਜੈਰਾਮ ਹਿਸਾਬ ਹੂਆਹੈ

ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਤੁਮ ਜਾਦੋਰਾਇ ਕੋ ਬੁਲਾਂਦੇ ਤਾ ਨਬਾਬ
ਨੇ ਜਾਦੋਰਾਇ ਕੋ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾ ਜਾਦੋਰਾਇ ਨੇ ਨਬਾਬ ਕੋ ਸਲਾਮ ਆਇ ਕੀਤਾ
ਤਾ ਨਬਾਬ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜਾਦੋਰਾਇ ਹਿਸਾਬ ਲੀਆ ਹੈ ਤਾ ਜਾਦੋਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਹਿਸਾਬ ਲੀਆ ਹੈ ਤਉ ਨਬਾਬ ਨੇ ਪੂਛਾ ਅਰੇ ਜਾਦੋਰਾਇ ਕਿ
ਉਕਰ ਹਿਸਾਬ ਹੂਆ ਹੈ ਤਾ ਜਾਦੋਰਾਇ ਬੋਲਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਤੀਨ ਸੈ ਇ
ਕੀਸ ਰੁਪਏ ਨਾਨਕ ਕੇ ਜਾਫ ਆਪ ਕੀ ਤਰਫ ਸਰਕਾਰ ਮੈ ਆਏ ਹੈਨ ਤਾ ਨਬਾਬ
ਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਜਾਦੋਰਾਇ ਹਮਾਰੇ ਯਾਉਸਰੇ ਤਾ ਜਾਦੋਰਾਇ ਨੇ ਕਹਾ ਨਬਾਬ ਸਲਾ
ਮਤ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦੇਵਣੇ ਰਹੇ ਹੈਨ ਤਾ ਫੇਰ ਨਬਾਬ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ
ਜਾਦੋਰਾਇ ਤੂ ਹਮਾਰੇ ਕੋ ਨਿਤ ਏਹੀ ਕਹਿਤਾ ਥਾ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤੁਮਾਰੇ ਟਕੇ ਲੁਟਾਵਤਾ ਹੈ
ਅਰ ਲੋਕ ਭੀ ਏਹੀ ਕਹਿਤੇ ਥੇ ਜੋ ਨਾਨਕ ਪੈਸੇ ਲੁਟਾਵਤਾ ਹੈ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਅਰਜ
ਕੀਤੀ ਹੇ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਲੋਕ ਦੁਸਮਨੀ ਬਹੁਤ ਕਰਤੇ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਾ
ਅਰੇ ਭਵਾਨੀਦਾਸ ਖਜਾਨਚੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੈਸੇ ਜੋ ਆਵਤੇ ਹੈ ਸੋ ਅਬੀ ਅਦਾ ਕਰੋ
ਅਰੁ ਤੀਨ ਹਜਾਰ ਰੁਪਏ ਔਰ ਦੇਹੋ ਤਾ ਭਵਾਨੀਦਾਸ ਨੇ ਤਿਨ ਸਉ ਇਕੀ ਰੁਪਏ ਪਿ
ਛਲੇ ਦੇ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਹਜਾਰ ਰੁਪਈਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂ ਹੋਰ ਦਿਤਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਥੈਲੀਆ ਲੈ ਕਰ ਘਰ ਨੂ ਆਇਆ ਤਿਨ ਸੌ ਇਕੀ ਰੁਪਏ ਹਟਉਤੇ ਬਾਬਾ
ਜੀ ਲੈ ਗਿਆ ਤਿੰਨ ਹਜਾਰ ਰੁਪਏ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਰਖਿਆ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਬਹੁ
ਤ ਹੀ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੁਮਾਰਖਾ ਮਿਲੀਆ ਜੈਰਾਮ ਖੁਸੀ ਖੁਸੀ ਘਰਿ ਆ
ਇ ਵੜਿਆ ਅਗੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਜੀ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਹਿਸਾਬ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾ
ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਏ ਮੈਂ ਤਾ ਅਜਬ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ
ਰਹਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕ ਭੀ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਨਾਨਕ ਸਰੀਹਣ ਪੈਸੇ ਲੁਟਾਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਜਾਂ ਹਿਸਾਬ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਤਾ ਹੋਰ ਵਾਧਾ ਹੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਤਾ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਜੀਅੰ
ਜਾ ਕਿਆ ਵਾਧ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਬੀਦੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਤਿੰਨ
ਸਉ ਇਕੀ ਰੁਪਏ ਅਜ ਵਾਧ ਨਿਕਲੇ ਹੈਨ ਖਾਦਿਆਂ ਪੀਦਿਆਂ ਲੁਟਾਵਦਿਆਂ
ਤਾ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਜੀ ਇਸ ਪਾਸੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਬਹੁਤ ਵਰਸਾਣਾ ਹੈ ਇਤਨਾ
ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਵਰਸਾਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਵਰਸਾਵੇਗਾ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਸੁਣ
ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਰਾਇ ਕਿਤਨਾ ਹਿਕ ਵਰਸਾਣਾ ਹੈ ਇਸ ਪਾਸੇ ਤਾ ਬਹੁਤ ਹੀ
ਲੋਕ ਵਰਸਾਵੈਗਾ ਤਾ ਨਾਨਕੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਕਹਣੇ ਕਰਕੇ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਕੇ ਬਿਆਹੁ ਕੀ ਚਲੀ॥

ਸੰਮਤ ਪੰਦ੍ਰਾ ੧੫ ਸੈ ਚਉਤਾਲੀ ਹਾੜ੍ਹ ਸੁਦੀ ਸਤਮੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਅ
ਆਇਆ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਧਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਤਿਲਵੰਡੀ ਪਿਤਾ
ਕਾਲੂ ਨੂ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਲਿਖ ਭੇਜਿਆ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਹਥ ਕੁੰਗੂ ਨਾਲ
ਛਿੜਕ ਕੇ ਅਤੇ ਪਤਾਸੇ ਅਤੁ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਰੋਕ ਤਲਵੰਡੀ ਕਾਲੂ ਦੇ ਘਰਿ ਭੇਜ ਦਿਤੇ
ਤਾ ਕਾਲੂ ਦੇ ਘਰਿ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਲਗੇ ਹੋਵਣ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹੁਰੇ ਆਦਮੀ
ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਉਥੇ ਭੀ ਵਧਾਈ ਹੋਈ ਤਾ ਲਗੇ ਵਾਜੀਆ ਵੱਜਣ ਤਾ ਕਾਲੂ ਰਾਇ
ਬੁਲਾਰ ਪਾਸ ਗਇਆ ਤਾ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਨਾਨਕ ਤੁਹਾਡੇ ਦਾਸ
ਦਾ ਵਿਆਹੁ ਹੈ ਮੈ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਜਾਂਵਾਂ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਹੈ ਏਹ ਬਾ
ਤ ਸੁਨ ਕਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਬੜਾ ਤੰਗ ਹੋਇਆ ਬੜਾ ਗੁਸਾ ਆਇਆ ਰਾਇ ਕੇ ਅ
ਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੈਂਰੀ ਮਤ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਤੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜਾਣਨਾ ਹੈ ਓ
ਹ ਸਰਬ ਸੰਸਾਰ ਕਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਐਸੇ ਨੂੰ ਤੂੰ ਆਖਨਾ ਹੈਂ ਤੇਰਾ ਦਾਸ ਹੈ ਓਹ ਦਾਸ ਨਹੀ
ਓਹ ਸਰਬ ਕਾ ਪਾਲਕ ਹੈ ਏਹ ਸੁਨ ਕਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਬਖਸੀਏ ਫੇਰ
ਏਹ ਬਾਤ ਮੈ ਨਹੀ ਕਰੇਂਗਾ ਫੇਰ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੇਰਾ ਸੁਭਾਉ ਬੜਾ ਖੋਟਾ ਹੈ ਬੋ
ਲਾ ਵਿਗਾੜ੍ਹ ਹੈ ਦੇਖੀ ਕੁਛ ਬੋਲਾ ਵਿਗਾੜ੍ਹੀ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਮੂਲਾ ਭੀ ਤੇਰਾ ਕੁੜਮ ਓਹ ਭੀ
ਬੜਾ ਸਖਤ ਹੈ ਦੋਨੋ ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਹੋ ਮਤ ਕੋਈ ਕੰਮ ਬਿਗਾੜ੍ਹ ਦੇ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਾ ਰਾਇ
ਜੀ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਉਸਦਾ ਵਿਵਾਹ ਹੈ ਐਸੇ ਅਨੰਦ ਵਿਚ ਮੈ ਕਿਉਂ ਕਬੋਲ ਬੋਲ
ਗਾ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਾ ਓਹ ਭੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਈ ਤੇ ਤੂ ਕਾਲੂ ਹੈ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ
ਤੁਸੀ ਵਡੇ ਹੋ ਅਰੁ ਵਕਤ ਕੇ ਹਾਕਮ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਏਹੁ ਵਚਨ ਕਿਸ ਤਰਾ ਕਹਾ ਤੁਸੀ
ਸੁਭ ਬਚਨ ਕਹੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋ ਤਾ ਰਾਇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਕਾਲੂ ਜਾਹਿ ਤੈ
ਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਬਖਸੇਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਮੁਰਾਦ ਸਭ ਹਾਸਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਹਿ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਕੇ
ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਆਖੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਤਰਫੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕੀ
ਅਤੇ ਬਗਲਾਂ ਵਿਚ ਲਵੀ ਤਾ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਕੋਲੋ ਵਿਦਿਆ ਲੈਕਰ ਚਲਿਆ
ਤਾ ਸਾਹੇ ਉਪਰ ਕੌਣ ਕੌਣ ਚਲੇ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਪਰਸਰਾਮ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਫਿਰੰਦਾ ਜ
ਗਤਮਲ ਲਾਲਚੰਦ ਜਗਤਰਾਇ ਜਟੁਮੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਿਤਨੇ ਵੇਦੀ ਆਹੇ ਸੋ
ਸਭ ਤਿਆਰ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮਾਣਿਓਂ ਰਾਮਾ ਜੀ ਨਾਲ ਭੀ ਆਇਆ ਜਾ ਭਾਦ੍ਰੋਂ ਦੀ ਸੰ
ਕਰਾਤ ਚੜ੍ਹੀ ਤਿਲਵੰਡੀਓਂ ਚਲੇ ਤਾ ਆਇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲਤੇ ਦੇ ਘਰ ਵੜੇ ਜਾਪ

ਜਾ ਦਿਨ ਸਾਹੇ ਵਿਚ ਰਹੇ ਤਾਂ ਵਿਆਹ ਦਾ ਅਰੰਭੁ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰੇ ਚਲੇ ਭਲੇ
ਮਹੂਰਤ ਤਾਂ ਜਾਇ ਸਾਹੇ ਪਰੁ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਭਾਈ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪਿਤਾ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲਤੇ
ਨੇ ਸਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਮੂਲੇ ਦੇ ਘਰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਹੇ ਸਿਧਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜਾ
ਇਕਰ ਮੂਲੇ ਚੋਣੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰਿ ਆਓ ਜੋ ਵਦੀਆਂ ਦੀ ਜੰਵ ਬਾਗ ਮੈਂ ਆਇ ਉਤਰੀ
ਹੈ ਸੋ ਤੁਸਾਨੂ ਮਾਲੂਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਚੋਣੇ ਨੂੰ ਸਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇਂ ਜਾਇਕੇ ਖਬਰ ਕੀਤੀ
ਅਤੇ ਆਸੀਰਬਾਦ ਕਹੀ ਜਾਇਕਰ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸੁ ਹੇ ਜਜਮਾਨ ਜੰਵ ਬਾਗ ਵਿ
ਚ ਆਇ ਉਤਰੀ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂ ਖਬਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਭਾਈਏ ਪਰਮਾਨੰਦ ਨੇ ਭੇਜਿ
ਆ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਜੋ ਜਾਇਕੇ ਖਬਰ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਕਰ ਆਓ ਤਾਂ ਪਾਧੇ ਨੂੰ ਮੂਲੇ ਆਖਿ
ਆ ਭਲਾ ਪਾਧਾ ਜੀ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਕੀਤਾ ਜੇ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਨੇ ਉਠਕਰ ਆਪਣੀ ਬਿਰ
ਦਰੀ ਦੇ ਭਿਰਾਇ ਭਾਈ ਇਕਠੇ ਜਾਇਕੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਅਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਪਾਸ ਭੀ ਜਾ
ਇਕਰ ਕਹਾ ਜੋ ਪਖੋਕੇ ਗਾਉਂ ਦਾ ਚਉਧਰੀ ਸੀ ਲਗਾ ਆਖਣ ਚਉਧਰੀ ਜੀ ਵੇ
ਦੀਆਂ ਦੀ ਜੰਵ ਬਾਗ ਵਿਚ ਆਇ ਉਤਰੀ ਹੈ ਆਪ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਹਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਅ
ਜਿਤੇ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਜਿਤਿਆ ਤੂੰ ਮੂਲੇ ਨਾਲ ਜਾਹ ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ
ਬਿਰਧ ਹੈ ਮੈ ਜਾਇ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜੋ ਮੂਲਾ ਆਖੇਗਾ ਸੋ ਸਭੋ ਅਛੀ ਤਰਹ
ਕਰੀ ਅਤੇ ਸੁਣ ਮੂਲਾ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਮੈ ਹੀ ਹੋਵਾਂ ਪਰ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਵਡੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਆ
ਖਿਆ ਭਲਾ ਚਉਧਰੀ ਜੀ ਤੁਸਾਡਾ ਹੁਕਮ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਹੀ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਜਿਤੇ
ਰੰਧਾਵੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮੂਲਾ ਤੇਰੇ ਘਰ ਭਲੇ ਲੋਕ ਬੇਦੀ ਢੁਕੇ ਹੈਨੀ ਸੋ ਤੂੰ ਕੁਛ
ਸਰਮ ਰਖੀਂ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦੀ ਸਰਮ ਰਖਣੇਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀ ਅਤੇ ਜੀ ਭੁਨੂ ਬੇਕਦਰੇ ਹੈਂ ਅਸਾ
ਡਾ ਆਖਿਆ ਏਹੋ ਹਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਭਟੀਆਂ ਦਾ ਪਟਵਾਰੀ
ਹੈ ਪਰ ਓਹ ਭੀ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਹੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਭੀ ਜਬਾਨ ਦਾ ਕਰੜ੍ਹਾ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੇਹੇ ਭਲੇ ਆਦਮੀ ਵਿਚ ਆਖੀਦੇ ਹੈਨ ਪਰ ਭਲਾ ਤੁਸਾ ਆਪਣੀ ਵ
ਲੋ ਅਦਬ ਹੀ ਕਰਣਾ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਚੌਧਰੀ ਜੀ ਤੁਸੀ ਅਸਾਡੀ ਪੁਸਤ
ਪਨਾਹ ਹੋ ਇਕੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਓਟ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਸਾਡੀ ਓਟ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਆਖਿਆ
ਭਲਾ ਮੂਲਾ ਅਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਸਚੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਹੀ ਓਟ ਹੈ ਤਿਸੇ ਦਾ ਆਸਰ
ਰਖੋ ਅਤੇ ਜਾਇਕਰ ਜੰਵ ਦਾ ਅਗਾ ਲਵੋ ਤਾਂ ਭਾਈ ਮੂਲੇ ਨੇ ਸਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਅ
ਗੇਤਰਾ ਭੇਜ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਆਪ ਸਭੁ ਪੰਚ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਜੰਵ ਦਾ ਅਗਾ ਲੈ
ਣੇ ਵਾਸਤੇ ਸਿਧਾਰੇ ਅਜਿਤਾ ਭੀ ਨਾਲੇ ਆਹਾ ਅਤੇ ਬਟੇਹਰੀ ਦਾ ਸੀਮਿਆਨ ਭੀ ਨਾ

ਲੇਰੀ ਲੀਤੇ ਗਏ ਆਹੇ ਤਾ ਜੈਵਦਾ ਭਲਾ ਆਦਰ ਭਾਉ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਵਾਜੇ ਵਜਦੇ ਦੋਨੋ ਪਾਸੇ ਬਡਾ ਉਤਸਾਹ ਹੋਇਆ ਗਊਆਂ ਦੇ ਆਵਣ ਦੇ ਵੇਲੇ ਜੰ
ਵ ਸਾਹਿਗ ਵਿਚ ਆਈ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਾਲੂ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਜੈਰਾਮ ਦਾ ਪਿਤਾ ਪੈਸੇ ਟਕੇ
ਰੁਪਏ ਸੁਟਦੇ ਧਨ ਕੀ ਬਰਖਾ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਡੇਰੇ ਆਏ ਜਹਾ ਉਤਾਰਾ ਦੀਆ ਥਾ
ਦੂਲਹੁ ਕੋ ਦੇਖ ਦੇਖ ਕਰ ਨਰ ਨਾਰੀ ਬਡੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਤੇ ਅਰ ਮੂਲੇ ਕੇ ਭਾਗੋਂ ਕੀ ਸਰ੍ਗ
ਕਰਤੇ ਹੈ ਅਠਾਸੀ ਹਜਾਰ ਦੇਵਤਿਆ ਸਮੇਤ ਇੰਦ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੂ ਸਿਵ ਆਪ
ਣੀਆ ਸਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਲੈਕਰ ਬਾਬੇ ਕਾ ਵਿਆ ਦੇਖਣੇਂ ਆਏ ਅਤੇ ਲਛਮੀ
ਪਾਰਬਤੀ ਇੰਦ੍ਰਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮਾਣੀ ਹਾਥ ਮੇਂ ਆਰਤੀ ਲੈਕਰ ਹੋਰ ਪੂਜਾ ਕੀ ਸਾਮਾ ਲੇ
ਕੇ ਬਾਬੇ ਕੇ ਵਿਆਹ ਕੇ ਗੀਤ ਗਾਵਤੀਆਂ ਹੈ ਜਬ ਮੂਲੇ ਕੇ ਘਰ ਢੁਕਾਉ ਹੋਇਆ
ਉਤ ਸਮੇ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਕੀ ਆਰਤੀ ਕਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਲੈ ਲੈ ਕਰ ਗੀ
ਤ ਗਾਵਤੀਆਂ ਹੈ ਬੇਦ ਬਿਹਤ ਕਰ ਚੌਕ ਪੂਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੇਦ ਕਰਕੇ ਲਗਾ ਉ
ਸਤਤਿ ਕਰਨ ਗਣਾਂ ਕੇ ਸਮੇਤ ਸਿਵਜੀ ਮੁਕਟ ਲੈਕਰ ਆਏ ਗੰਧਰਬ ਸਭ ਮਿ
ਲਕੇ ਮੰਗਲਾਚਾਰ ਲਗੇ ਗਾਉਣ ਸਨਕਾਦਕ ਸੇਹਰਾ ਲੈਕਰ ਆਏ ਸਭ ਦੇਵੀ ਦੇ
ਵਤੇ ਤੰਬੋਲ ਦੇਕਰ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਅਤੇ ਨਉ ਨਾਥ ਚਉਰਾਸੀ ਸਿਧਿ
ਸਭ ਭੇਟ ਲੈਕਰ ਆਏ ਹਾੜ੍ਹ ਸੁਕਲ ਪਖ ਦੀ ਸਪਤਮੀ ਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਬਾ
ਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਵਿਆਹੁ ਹੋਇਆ ਮਾਤਾ ਸੁਲਖਣੀ ਜੀ ਕੋ ਅਸਨਾਨ ਕਰਾਇ
ਨਵੀਨ ਬਸਤਰ ਪਹਿਨਾਇ ਕਰ ਬੇਦ ਬਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਿਆਂ ਪਰ ਬਾਬੇ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਬੈਠਾਇਆ ਅਗਨ ਦੇਵਤਾ ਕੋ ਜਗਾਇ ਕਰ ਗਣੇਸ ਪੂਜਨ ਕ
ਰਕੇ ਘ੍ਰਿਤ ਕੀ ਆਹੁਤੀਆਂ ਪਾਇ ਕਰ ਲਾਵਾ ਲੇਤੇ ਹੈ ਬਾਜੰਤ੍ਰ ਬਾਜਤੇ ਹੈ ਜੈ ਜੈ
ਕਾਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹੈ ਪੰਜ ਘੜੀਆ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਲਾਵਾ ਹੋਈਆਂ ਤਾ ਲਾਵਾ ਲਗੀ
ਆ ਮਿਲਣ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਰਾਮ ਪਹਲੜੀ ਲਾਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸ
ਤਜੁਗੁ ਸਾਜਿਆ ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰ ਅਨਹਦ ਵਾਜਿਆ ਬਲ
ਰਾਮ ਜੀਉ ਬਜਾਇਆ ਅਨਹਦ ਸਮੁੰਦ ਮਥਿਆ ਲਛੁ ਕਉਲਾ ਨਿਕਲੀ ਤੇਤੀ
ਸ ਕਰੋੜੀ ਛਡਕੇ ਆਇ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਮਿਲੀ ਬਿਆਹੁ ਠਾਕੁਰ ਚਰਨ ਲਾਈ ਓਹੁ ਭ
ਗਤ ਨਿਬਾਹੀਆ ਅਰਦਾਸ ਨਾਨਕ ਲਾਉ ਪਹਿਲੀ ਭਲਾ ਸਤਿਜੁਗ ਸਤਿਗੁਰ ਸ
ਜਿਆ ॥੧॥ ਰਾਮ ਦੂਜੀ ਲਾਉ ਤ੍ਰੇਤਾ ਜੁਗ ਵਰਤਾਇਆ ਬਲਰਾਮ ਜੀਉ
ਧੰਨ ਧੰਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ਸੰਤ

ਜਪਤੇ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਮਿਲੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰਿਆ॥ ਗਹਿ ਵਿਧਨਖ ਰਘੁਪਤਿ ਚੜ੍ਹਾਇ
ਆ ਪਰਸਰਾਮ ਕਾ ਬਲ ਹਾਰਿਆ॥ ਬਿਆਹੁ ਸੀਤਾ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹਿ ਆਣੀ ਓੜ੍ਹ ਭ
ਗਤ ਨਿਬਾਹੀਆ॥ ਅਰਦਾਸ ਨਾਨਕ ਲਾਉ ਦੂਜੀ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਬਿਆਹੀਆ॥੨
ਰਾਮ ਤੀਜੀ ਲਾਉ ਜੁਗ ਦੁਆਪੁਰ ਵਰਤਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ॥ ਰੁਕ
ਮਣੀ ਮੰਗਲ ਗਾਇਆ ਸਹਿਜ ਸੇਤੀ ਸਸਪਾਲ ਰਾਜਾ ਮਾਰਿਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀ
ਉ॥ ਬਚਨ ਪੂਰੇ ਦੇਸ ਧਾਰਿਆ ਚਕਰ ਸੰਖ ਬਿਦਾਰਿਆ॥ ਬਿਆਹੁ ਰੁਕਮਣੀ
ਗ੍ਰਿਹ ਮੇ ਆਣੀ ਓੜ੍ਹ ਭਗਤ ਨਿਬਾਹੀਆ॥ ਅਰਦਾਸ ਨਾਨਕ ਲਾਉ ਤੀਜੀ ਰੁਕ
ਮਣੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਬਰ ਪਾਇਆ॥੩॥ ਰਾਮ ਚਉਥੀ ਲਾਉ ਕਰਤੈ ਕਲਜੁ
ਗ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਹੀ ਤੇ ਸੰਗਿ ਭ
ਰਮੇ ਮਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ॥ ਮਾਇਆ ਤ ਲਾਗੇ ਭਰਮ ਜਾਗੇ ਸਗਲ ਦੁਜ
ਕੁਤਿ ਨ ਧਾਇਆ॥ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਨਹੀ ਕੀਆ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥ ਨ ਕਾਇਆ
ਨਿਹ ਕਲੰਕੀ ਆਪ ਹੋਇਆ ਛਪਹਿ ਨਾਹਿ ਛਪਾਇਆ॥ ਅਰਦਾਸ ਨਾਨਕ
ਲਾਉ ਚਉਥੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ॥੪॥
ਅਗੈ ਮੰਗਲ ਚਲਿਆ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਮੰਗਲ॥
ਰਾਮ ਪਹਿਲੜੈ ਮੰਗਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗ
ਅਗਰ ਚੰਦਨ ਘਸ ਲਾਈਐ॥ ਅਗਰ ਚੰਦਨ ਘਸ ਲਗਾਏ ਕਪੂਰ ਕੁੰਗੂ ਢੋ
ਈਐ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਚਰੰਤ ਰਸਨਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਸ ਗੋਈਐ॥ ਘਸ ਲਗਾਈ
ਐ ਅਗਰ ਚੰਦਨ ਕੁੰਗੂ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪਾਈਐ॥ ਕੁਰਬਾਨ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ
ਜਿਨ ਏਹੁ ਕਾਜ ਰਚਾਈਐ॥੧॥ ਰਾਮ ਦੂਜੜੈ ਮੰਗਲ ਫੁਲੀ ਮਾਗ ਭਰਾਈ
ਐ॥ ਫੁਲੀ ਤ ਮਾਗ ਭਰਾਈਐ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਆਹੁਣ ਆਇਆ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਸਭ ਹੀ ਕੌਤਕ ਦੇਖਿ ਬਿਸਮਾਇਆ॥ ਕੁਰਬਾਣ ਕੀ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨ ਏਹੁ ਕਾਜ ਰਚਾਇਆ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸ
ਭ ਸਫਲਿਓ ਕਾਜ ਸੁਹਾਇਆ॥ ਉਤਸਾਹੁ ਹੋਇਆ ਸੋਭ ਸੇਤੀ ਮੰਗਲ ਕਾਜ
ਸੁਹਾਇਆ॥੨॥ ਰਾਮ ਤੀਜੜੈ ਮੰਗਲ ਪੀੜ੍ਹ ਤਾਜਣ ਲਿਆਈਐ॥ ਇ
ਦ੍ਰਪੁਰ ਵਿਚ ਜਨਮ ਤਾਜਣ ਸੁਰਗੋ ਜੀਨ ਮੰਗਾਈਐ॥ ਗਲ ਸਚੁ ਕੰਢੀ ਪਾ
ਇ ਤਾਜਣ ਲਗਾਮ ਦਰੁਸਤ ਕਰਾਈਐ॥ ਅਜਬ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ਤਾਜਣ ਠਾ
ਕਰ ਆਪ ਸਜਾਈਐ॥ ਜੀਤ ਚੜ੍ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗ ਆਪ ਸੁਆਮੀ ਅਜਬ ਸੋਭ ਸੁ

ਾਈਐ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਤੀਜੜੈ ਮੰਗਲ ਪੀੜ੍ਹ ਤਾਜਣ ਲਿਆਈਐ॥੩॥
ਰਾਮ ਚਉਥੇ ਮੰਗਲ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਆਹੁਣ ਆਇਆ॥ ਇਹੁ ਅਜਬ ਦਰਸ
ਅਪਾਰ ਤੇਰਿਆ ਸੰਤ ਕੇ ਮਨਿ ਭਾਇਆ॥ ਤੇਤੀਸ ਕਰੋੜੀ ਸਰਬ ਸੰਗਤ ਨਾਲ
ਗਣਪਤਿ ਆਇਆ॥ ਸਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਸਾਰਦਾਦਿਕ ਮੋਤੀਆਂ ਚੌਕ ਪੁਰਾਇਆ
ਾਧਕਾ ਖਾਰੀ ਦੇਹੁ ਫੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਆਹੁਣ ਆਇਆ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਮੰ
ਗਲ ਚਉਥੈ ਸਰਬ ਕਾਜ ਸੁਹਾਇਆ॥੪॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਕਾ
ਵਿਆਹੁ ਹੋਇਆ ਪਰ ਬਹੁਤਾ ਰਸ ਰਹਿਆ ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਗੁਰੂਜੀ
ਏਹੁ ਜੋ ਗਲ ਮੈਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਸੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਅਖੀ ਡਿਠੀਆਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਸੁਣੀ
ਆਂ ਗਲਾ ਮੈਂ ਨਾਂਹੀ ਆਖਦਾ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਾਜੀਆਂ ਗਲਾਂ ਸੁਣਕੇ
ਰੰਗ ਵਿਚ ਬੈਰਾਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਵਾਂ ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਬਾਬੇ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹੁ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿ
ਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈਂ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਹੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਗੁਰੂਜੀ ਜੋ ਕਛੁ ਗੁਝਾ ਖਰ
ਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਆਹਾ ਸੋ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਆਹਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਬਿ
ਆਹ ਦਾ ਦੋਨੋ ਪਾਸੇ ਭਲਾ ਰਸ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਜੰਞ ਰਹੀ ਫੇਰ ਚੌਥੇ ਦਿ
ਨ ਜੰਞ ਵਿਦਿਆ ਹੋਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਡੋਲੀ ਲੈਕਰਿ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਆਇ ਵ
ੜੇ ਤਾ ਕਾਲੂ ਅਤੇ ਲਾਲੂ ਦੋਨੋ ਭਾਈ ਆਖਣ ਲਗੇ ਜੋ ਨੀਗਾਰ ਅਤੇ ਵਹੁਟੀ ਆਪ
ਣੇ ਘਰ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਚਲਨ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਅਰੁ ਜੈਰਾਮ ਆਖਣ ਜੋ ਇਥੇ
ਹੀ ਰਹਿਨ ਤਲਵੰਡੀ ਭੇਜੋ ਨਾਹੀ ਏਹ ਝਗੜਾ ਕੀਤੋਨੇ ਜਾ ਅਗਲਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ
ਤਾ ਪਰਮਾਨੰਦ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮੂਲਚੰਦ ਏਹ ਹੁਣ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨੀ
ਗਰ ਦੀ ਮਾਉ ਦੀ ਭੀ ਸਿਕ ਮੁਰਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਵਨ
ਅਰੁ ਫੇਰ ਆਇਕਰ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਨਗੇ ਕਿਉਂਜੋ ਕਿਰਤ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਦੀ ਭੀ ਇ
ਥੇ ਹੀ ਹੈ ਇਨਾ ਦਾ ਉਥੇ ਰਹਿਣਾ ਕਿਉਂਕਰ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡੋਲੀ ਘਰ ਲੈ ਜਾਵ
ਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਰ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਦੀ ਡੋਲੀ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਚਲੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਅਸਾ ਆਵਦਿਆ ਤੀਕਰ ਤੁਸੀ ਕੰਮ ਚਲਾਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਬਾਲੇ ਆ
ਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈਂ ਤਉ ਜਟ ਹਾਂ ਮੈਂ ਥੋ ਕੰਮ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਦਾ ਕਿਉਂਕਰਿ ਚਲੇਗਾ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹ ਕੰਮ ਕਰਤਾਰ ਚਲਾਵੇਗਾ ਪਰ

ਤੁਸੀ ਵਿਰਖੜੇ ਰਹੋ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਨੂ ਅਸੀ ਜਰੂਰ ਆਵੀਂਇਗੇ ਤਾਂ ਮੈ ਬਾਲੇ ਅ
ਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਤਿਉਹੀ ਭਲਾ ਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ
ਤੁਸੀ ਆਖਹੁਗੇ ਸੋਈ ਮੈ ਕਰਉਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂ ਗਏ
ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥਹੁ ਦੀ ਖਬਰ ਮੈਨੂ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਹੈ।
ਜੋ ਦੇਖਾ ਤਿਲਵੰਡੀ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਕਿਆ ਚੋਜ ਕੀਤੇ ਹੈਨਿ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਤਲਵੰਡੀ ਰਹਿਆ ਮਹੀਨੇ ਪਿਛੋ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ
ਵਿਚ ਆਇ ਵੜੇ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੈਣ ਨਾਨਕੀ ਨੂ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂ ਆਇ
ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਭੀ ਆਇ ਕਰ ਨਿਨਾਣ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਈ ਤਾਂ ਅਗੋ ਬੇ
ਬੇ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਠੰਢੜੀ ਠਰੀ ਹੋਵੇਂ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋ
ਦੀਖਾਨੇ ਆਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਜੀ ਪੇਕੇ ਗਈ ਮੂਲਾ ਆਇ ਕਰ ਆ
ਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਗਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਲਗੇ ਕੰਮ
ਚਲਾਵਣ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗਦੀ ਪਰ ਬੈਠੇ ਤਕੜੀ ਪਕੜਕੇ ਜੋ ਕੋਈ ਕੁਛ
ਆਇ ਮੰਗੇ ਸੋ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇਂਦੇ ਜਾਵੈ ਬਾਲਾ ਲਿਆਇ ਕਰ ਪਕੜਾਵੈ ਬਾਬਾ ਤੋਲ
ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਜਾਵੈ ਓਹੋ ਚਾਲੀ ਕਦੀਮ ਦੀ ਆਹੀ ਸੋਈ ਬਾਬੇ ਦੀ ਰਹੀ ਲੋਕ ਦੇਖ ਕਰ
ਏਹੁ ਕਹਿਨ ਭਾਈ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਨਬਾਬ ਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦੌਲਤ ਨਬਾਬ ਦੀ ਲੁਟਾਵ
ਦਾ ਹੈ ਨਬਾਬ ਨੂ ਭੀ ਜਾਇ ਕਰ ਆਖਨ ਤੇਰਾ ਮੋਦੀ ਬਹੁਤਾ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂ ਲੁਟਾਵਦ
ਹੈ ਕੋਈ ਆਖੰਨ ਪਾਰਸ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਪਾਸ ਪੁੰਨ ਜੋ ਵਸਤ ਹੈ ਸੋਈ ਉਸ ਪੁੰਨ ਨੇ ਏ
ਹੁ ਦੇਹੀ ਧਾਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਐਸੀਆ ਬਾਤਾਂ ਸੁਣਕੇ ਕਾਨੂ ਕਿਆ ਆਹਾ ਮੂਲਾ ਉ
ਸਬੀ ਭੀ ਵਧੀਕ ਮਿਲਿਆ ਕੋਈ ਕਾਲ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਰਹੇ ਫੇਰ
ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣ ਵਖਰਾ ਘਰ ਬਣਾਇ ਕਰ ਉਥੇ ਰਹਿਣ ਲਗੇ ਜੋ ਸਰਬ
ਭੂਤਮੈ ਸੁਖਦਾਈ ਆਹਾ ਅਤੇ ਸਭ ਸਾਮਾਂ ਜੋ ਘਰ ਵਿਚ ਲੋੜੀਦੀ ਆਹੀ ਬਾ
ਬੇ ਜੀ ਨੇ ਸਭ ਮੰਗਾਇ ਰਖੀ ਬਸਤ੍ਰ ਭੂਖਣ ਨਿਤ ਨਵੀਨ ਬਣਾਇ ਕਰ ਘਰ ਮੇ
ਦੇਵਨ ਹੋਰ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੁਖ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਦੇਂਦੇ ਰਹਿਨ ਅਤੇ ਕਬੀਲੇ ਨਾਲ
ਮੋਹ ਥੋੜਾ ਕਰਨ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਸੁਲਖਣੀ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਜਾਵੈ ਤਾ
ਗੁਸੇ ਰਹੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਭੀ ਛੋਟੀ ਭਰਜਾਈ ਜਾਣਕੇ ਬਹੁਤ ਦਾਰੀ ਕੁਸਾਮਤ ਕਰਦੀ
ਰਹੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਮੂਲੇ ਚੋਣੇ ਦੀ ਧੀ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਸੁਲਖਣੀ ਚੋਣੀ ਭੀ ਨਾਮ
ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨਾਲ ਚੋਣੀ ਛਿਤੀ ਰੋਂਦੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਖੁਸੀ

ਉਸ ਉਪਰ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਘਰ ਭੀ ਵਨ੍ਹੈ ਨਾਹੀ ਮਹੀਨਾ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰ ਜਾਵ
ਨ ਅਤੇ ਜਦ ਮੂਲਾ ਧੀਅ ਨੂ ਮਿਲਣ ਆਵੈ ਤਾਂ ਧੀਅ ਆਖੇ ਜੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੁਸਾ ਮੈ
ਨੂ ਕਿਥੇ ਦਿਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹ ਘਰ ਦੀ ਧੀਰ੍ਹ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਮੂਲਾ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪਾ
ਸ ਆਇ ਕਰ ਬੜਾ ਗੁਸਾ ਕਰੇ ਬੜੀ ਉਚੀ ਬੋਲੇ ਅਤੇ ਕਹੇ ਤੁਸਾਂ ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਪਾ
ਇ ਬੋੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਆਖੇ ਅਵੈ ਤੂ ਕਿਥੋ ਪੈਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦ
ਨੂ ਲਿਖਿਆ ਲਧਾ ਆਹੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਓਹ ਝਖ ਝਖ ਕੇ
ਉਠ ਜਾਵਨ ਮੂਲਾ ਅਤੇ ਮੂਲੇ ਦੀ ਘਰਨੀ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਆਇ
ਕਰ ਝਸ ਕਰ ਜਾਵਨ ਤਾ ਇਕ ਦਿਨ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਆਈ ਆਇਕੇ
ਨਾਨਕੀ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਗੀ ਕਿਉ ਜੀ ਅਜੇਹੀਆ ਹਕੂਮਤਾ ਕਰਨ ਲਗੇ ਹੋ ਤੁਸ
ਨੂ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਉ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਉ ਨੂੰ ਨਹੀਏ ਸਮਝਾਵਦੀ ਅਰਭੁ
ਰਜਾਈ ਨੂ ਨਹੀਏ ਕਰ ਗਿਣਦੀ ਅਤੇ ਨ ਤੂੰ ਭੁਰਜਾਈ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਨਾ ਭੁਣਵਈਆ ਸਾਲੇ ਨੂ ਸਮਝਾਵਦਾ ਹੈ ਤੁਸਾਨ੍ਹੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਕਿਆ ਆਈ ਹੈ
ਸੋ ਤੁਸੀ ਆਖੋ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਾਸੀ ਮੈ ਜੋ ਭਿਰਾਉ ਨੂੰ ਸਮ
ਝਾਵਾ ਸੋ ਕਿਆ ਸਮਝਾਵਾ ਭਿਰਾਉ ਮੇਰਾ ਚੋਰੀ ਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਜੂਆਰੀਆ ਨਾਹੀ
ਯਾਰੀ ਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਭੀ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਜਿਸ ਕੰਮ ਥੀ ਮੈ ਉਸ
ਨੂ ਸਮਝਾਵਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚੋ ਨੰਗੇ ਭੁਖੇ ਨੂੰ ਵੰਡ ਖਾਵਦਾ ਹੈ ਦਾਨ ਪੁੰ
ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਇਨਾ ਕੰਮਾ ਥੀ ਵਰਜਣਾ ਭਲਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਮਾਸੀ ਜੀ ਤੁਸੀ ਉ
ਲਾਮੇ ਤਦ ਦੇਵਹੁ ਜਾ ਤੁਹਾਡੀ ਧੀਅ ਨੰਗੀ ਭੁਖੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੋਵੈ ਕਪੜਾ ਗਹਿਣਾ ਅ
ਤੇ ਰੰਗਾ ਖਾਵਣਾ ਸੋ ਨਿਤ ਨਵਾ ਤੇਰੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਬਣਦਾ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਚੰਗਿਆ ਭਲਿ
ਆ ਖਾਦਿਆ ਪੀਦਿਆ ਅਸਾਨੂ ਖੁਆਰ ਕਰੋ ਤਾ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਅਰੁ ਅਸਾਡ੍ਹਾ ਮੂ
ਹ ਸੁਆਦ ਨਾਹੀ ਦੇਂਦਾ ਜੋ ਅਸੀ ਇਸ ਮੂਹੋ ਤੁਸਾਨੂ ਕਛੁ ਆਖੀਏ ਗਹਿਣੇ ਦੀ
ਜਾਹਰਾ ਗਹਿਣਾ ਅਤੇ ਰੋਟੀ ਕਪੜੇ ਦੀ ਕਛੁ ਪਰਵਾਹੁ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਮੈ ਅਸਤ ਅ
ਸਤ ਧਈ ਕਰਦੀ ਹਾ ਭਾਬੀ ਬਿਨਾ ਇਸ ਨੂੰ ਮੈ ਮੂਹੋ ਕਦੀ ਸਦਿਆ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ
ਅਸਾਨੂ ਅਤੇ ਖਤ੍ਰੀ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂ ਅਨਾਹਕ ਬੇਨਕ ਖੁਆਰ ਕਰੋ ਤਾ ਸਾਡਾ ਕਿਆ ਵਸ
ਹੈ ਅਗੋ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸੀ ਅਸੀ ਤਾ ਤੁਹਾਨੂ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਆਖਦੇ ਇਤਨੀਆ ਬਾਤ
ਸੁਣ ਕਰ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਚੁਪ ਕਰਕੇ ਉਠ ਗਈ ਸਿਰਮਿੰਦੀ ਹੋਇਕੈ ਤਾ ਚੰਦੋਰਾਣੀ
ਧੀਅ ਪਾਸ ਆਈ ਆਇ ਕਰ ਆਖਿਓਸ ਸੁਣ ਬੇਟੀ ਸੁਲਖਣੀ ਤੇਰੀ ਨਿਨਾਣ

ਨੇਤਾ ਮੈਨੂੰ ਹਬਹੂ ਸਗੀ ਮੈਂ ਦਿਆ ਕਰ ਛੋੜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਬਾਬ ਕੋਈ ਭੀ ਨਹੀ
ਆਇਆ ਅਤੇ ਸੁਣ ਬੇਟੀ ਸੁਲਖਣੀ ਤੂੰ ਭੀ ਕਿਛ ਨਿਵ ਚਲਿਆ ਕਰ ਤਾਂ ਅਗੋਤੇ
ਸੁਲਖਣੀ ਆਖਿਆ ਅੰਮਾ ਜੀ ਮੈ ਕੁਛੁ ਨੰਗੀ ਭੁਖੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿਦੀ ਅਤੇ ਖਾਵਣ
ਪੀਵਣ ਨੂੰ ਤਾ ਸਭੋ ਕੁਛ ਹੈ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਕਪੜੇ ਭੀ ਬਹੁਤੇ ਹੈਨ ਤਾ ਫੇਰ ਚੰਦੋ ਆਖਿ
ਆ ਬੇਟੀ ਖਾਵਣ ਪੀਵਣ ਨੂੰ ਸਭੋ ਕੁਛ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂ ਉਸ ਖੜੀ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਖੁਆਰ
ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਗੋ ਮਤਾਂ ਚੋਣੀ ਕਹਿਆ ਅੰਮਾ ਜੀ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮੂਹ ਨ
ਹੀ ਲਾਵਦਾ ਅਤੇ ਸਿਧੇ ਮੂਹ ਬੋਲਦਾ ਭੀ ਨਾਹੀਂ ਅਰੁ ਮੈ ਕਿਸੁ ਅਗੇ ਆਖਾਂ ਇਤਨ
ਸੁਣ ਕਰ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਫੇਰ ਆਈ ਅਤੇ ਆਇ ਕਰ ਆਖਣ ਲ
ਗੀ ਸੁਣ ਬੇਟੀ ਤੇਰੀ ਭੁਰਜਾਈ ਕਹਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੁਣੋ ਅੰਮਾਂ ਮੈ ਕੁਛ ਨੰਗੀ ਭੁਖੀ ਨਾਂਹੀ
ਰਹਿਦੀ ਗਹਣੇ ਕਪੜੇ ਬਹੁਤ ਹੈਨ ਪਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਿਧੇ ਮੂਹੋ ਬੋਲਦਾ ਨਾਹੀ ਪਾਹਿ
ਲੇ ਤਾ ਘਰ ਆਵਣਾ ਹੀ ਮੁਸਕਲ ਹੈ ਆਇਆ ਮਹੀਨੇ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਪਿਛੋ ਤਾ ਬੋ
ਲਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਮਾਸੀ ਜੀ ਭਾਬੀ ਦੀ ਤਰਾ ਭੀ ਖਰੀ ਕ
ਰੜੀ ਹੈ ਮੈ ਕਈ ਵਾਰੀ ਸਦ ਘਲਦੀਹਾਂ ਆਵਦੀ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕਦੀ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੇ
ਹੀ ਜੇਹੀ ਆਵਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲੋਹੀ ਲਾਖੀ ਹੋਇ ਕੇ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤਾ ਮੈ ਏਹੁ ਜੀਆ ਵਿਚਿ
ਆਖਦੀਹਾਂ ਜੋ ਏਹ ਮੇਰੀ ਛੋਟੀ ਭੁਰਜਾਈ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰਾ ਏਹੁ ਰਾਜੀ ਰਹੇ ਉਸੇ ਤਰ
ਹੀ ਸਹੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸਾ ਗੋਦੀ ਪਾਇ ਆਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਲੇ ਖੜੀ ਆਂਦੀ ਧੀਅ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਭਲਾ ਏਹੁ ਆਪੇ ਸਿਆਣੀ ਹੋਇ ਜਾਵੈਗੀ ਏਹੁ ਸਮਝ ਕੇ ਮੈ ਅਸਤ ਅਸਤ ਭ
ਬੀ ਜੀ ਭਾਬੀ ਜੀ ਪਈ ਆਖਨੀਹਾ ਮੂਹ ਵਲ ਦੇਖਦੀ ਰਹਿਨੀਹਾਂ ਇਸ ਦਾ ਸੁਭਾਉ
ਕ੍ਰਾਢਾ ਹੈ ਏਹ ਗਲ ਸੁਣ ਕੇ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਬੇਟੀ ਨਾਨਕੀ ਕਮੀ ਤਾ ਕਿ
ਸੇ ਗਲ ਦੀ ਨਾਂਹੀ ਘਰ ਵਿਚ ਪਰ ਤੂੰ ਆਪ ਸਿਆਣੀ ਹੈ ਤੀਮਤਾ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਬਹੁ
ਤ ਲੋੜੀਦਾ ਹੈ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਮਾਸੀ ਜੀ ਤੂੰ ਭੀ ਸਚੀ ਹੈ ਪਰ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਭਲੀ ਕਰਸੀ ਪਰ ਤੂੰ ਭੀ ਧੀਅ ਦਾ ਦਿਲਾਸਾ ਹੀ ਕਰ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉ ਭੀ ਇ
ਸ ਦਾ ਸੁਭਾਉ ਐਸਾ ਸਖਤ ਨਾ ਲੋੜੀਏ ਘਰ ਆਏ ਮਰਦ ਨੂ ਹਸ ਕਰ ਬਾਤ ਨਾਹੀ
ਕਰੀਦੀ ਤਾ ਮਰਦ ਦਾ ਚਿਤ ਨਹੀ ਖੁਸ ਹੁੰਦਾ ਅਰ ਮਾਸੀ ਜੀ ਤੂ ਜਾਣਦੀ ਹੋਵੈਗੀ
ਜੋ ਏਹੁ ਬਿਰਾਉਦੀ ਰਖਣੀ ਕਰਦੀ ਹੋਵੈਗੀ ਪਰ ਮੈਂ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਹੀ
ਕਰ ਜਾਣਦੀਹਾਂ ਤੂ ਸਤ ਪਰਤੀਤ ਕਰ ਜਾਣੇ ਇਸ ਗਲਾ ਵਿਚ ਫੇਰ ਕੋਈ ਨਾਂਹੀ ਪਰ ਭ
ਲਾ ਮਾਸੀ ਹੁਣ ਤਾ ਤੁਸੀ ਜਾਹੋ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਭਾਵੇਗਾ ਤਾ ਮੈ ਭਾਬੀ ਨੂ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿ

ਵਵਾਂਗੀ ਤਾਂ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਆਪਣੇ ਘਰਨੂੰ ਗਈ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ
ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀਅ
ਗੇ ਉਠ ਖੜੋਤੀ ਬਡਾ ਆਦਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਜੀ ਅਜ
ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਪਰਮੇਸਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦਿ
ਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਲਾਮ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਆ
ਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਏਹੁ ਗਲ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਮਤ ਆਖਿਆ ਕਰ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੂੰ ਵਡੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਜੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ
ਤਾਂ ਵਡੀ ਹਾਂ ਪਰ ਜੀ ਕਰਮਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਵਡੀ ਨਾਹੀ ਅਰ ਭਾਈ ਜੀ ਵਡਾ ਸੋਈ ਹੈ
ਜੋ ਕਰਮਾਂ ਵਿਚ ਵਡਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਏਹੁ ਬਾਤ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਨੇ ਤੁਧੇ ਨੂੰ ਬੁਝਾਈ ਹੈ ਅਰ ਪਰਮੇਸਰ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨ
ਕੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਾਂ ਜਾਣਾਂਗੀ
ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਆਖਿਆ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਇਕੈ ਕਹਿਆ ਆਖ ਬੇਬੇ
ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਆਖੇਂਗੀ ਸੋ ਮੈਂ ਮੰਨਾਂਗਾ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਵਡੀ ਭੈਣ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਪਿ
ਛਲੇ ਜਨਮ ਵਿਚ ਭੀ ਭੈਣ ਭਿਰਾਉ ਦਾ ਸਨਬੰਧ ਹੋਂਦਾ ਹੀ ਆਇਆ ਹੈ ਅਰੁ
ਤੂ ਅਸਾਡੀ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਆਹੀ ਸੋ ਤੇਰਾ ਭਾਰ ਅਸਾਡੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਹੈ ਅ
ਰ ਜੋ ਤੂੰ ਆਖੇਂਗੀ ਸੋਈ ਮੰਨਾਂਗਾ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਅ
ਸੀ ਬਹੁਤ ਸਰਮਿੰਦੇ ਹੋਂਦੇ ਆਹੇ ਜੋ ਤੂੰ ਭਾਬੀ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਨਾਹੀ ਦੇਂਦਾ ਅਤੇ ਜ
ਤੀ ਮਤਾ ਦਾ ਦਿਲਾਸਾ ਨਾਂਹੀ ਹੋਂਦਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਰਮਿੰਦਿਆ ਹੋਵੀਦਾ ਹੈ ਅਰ
ਤੂੰ ਤਾਂ ਸਾਧੁ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਆ ਵਿਚ ਵੀਚਾਰ ਕਰਿ ਦੇਖੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਿਸੇ ਗਲੇ ਵਿਰਵੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਿਰਵੀ ਕਿਉਂ ਰਹੈ ਜੋ ਸਭ ਕੁਛ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਦਿਤਾ ਹੋ
ਇਆ ਹਾਜਰ ਹੈ ਪਰ ਇਕ ਮੂਹਦਾ ਦਿਲਾਸਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾਂ ਥੇ ਵਡਾ ਹੈ ਤੀਮ
ਤੀ ਦੀ ਜਾਤ ਨੂੰ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣਿ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੂੰ ਇਸ ਗਲ
ਦਾ ਮਨ ਤੇ ਸੰਤੋਖ ਕਰੁ ਅਰ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਆਖੇਂਗੀ ਸੋਈ ਮੈ ਕਰਾਂਗਾ ਹੁਣ ਤੂੰ
ਏਹ ਗਲ ਛਡ ਦੇਹੁ ਅਤੇ ਕਾਈ ਹੋਰ ਗਲ ਕਰੁ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਾਂ ਏਹੁ ਗਲ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰੀ ਔਲਾਦ ਦੇਖਾਂ ਅਤੇ ਆਪ
ਣੇ ਕੁਛੜ ਖਿਡਾਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ

ਤੂੰ ਮੰਗਦੀ ਹੈ ਸੋਭੀ ਹੋਇ ਰਹਿਸੀ ਤਾ ਏਹ ਬਾਤ ਆਖਕਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਲਦੇ ਰਹੇ
ਆ ਅਤੇ ਫੇਰ ਆਪ ਭੀ ਲਗੇ ਘਰ ਵਾਸ ਕਰਨਾ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਹਟ ਪੁਰ ਬੈਠੇ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਕਮਾਵੈ ਅਤੇ ਸਭ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਰਖੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ
ਘਰ ਭੀ ਆਵਣ ਜਾਵਣ ਲਗੇ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਸੁਣਕੈ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਤੇ ਬ
ਬਾ ਦਿਨੇ ਗਦੀ ਉਪਰ ਬੈਠ ਰਹੇ ਜੋ ਕੋਈ ਸਵਾਲੀ ਆਣ ਖੜਾ ਹੋਵੇ ਤਿਸਨੂੰ ਦੇਵਨ
ਇਕ ਦਿਨ ਨਬਾਬ ਦੇ ਦਿਵਾਨ ਨੇ ਕਿਸਤ ਖਾਧੀ ਜੋ ਨਾਨਕ ਮੋਦੀ ਹਮਾਰੇ ਤਾਈ ਕਦੀ
ਨਾਹੀ ਕੁਛ ਦੇਤਾ ਅਰ ਜਦ ਹਿਸਾਬ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੋ ਆਪਣਾ ਵਾਧਾ ਨਿਕਾਲ ਲੇ ਜਾਤਾ
ਹੈ ਇਕ ਦਿਨ ਕਾਗਦ ਬਾਬੇ ਕੇ ਖਰਚ ਕਾ ਮੰਗਾਇ ਕਰ ਦੇਖਾ ਕਿ ਨਬਾਬ ਕੇ ਨਾਮ
ਦਿਨ ਭਰ ਮੇ ਕਿਆ ਉਠਤਾ ਹੈ ਅਰ ਖਰਾਇਤ ਕਾ ਖਰਚ ਕਿਆ ਉਠਤਾ ਹੈ ਦੇਖ
ਨੇ ਮੈ ਕਿਆ ਆਇਆ ਕਾਗਤ ਪਰ ਨਬਾਬ ਕੇ ਨਾਮ ਦੋ ਸੈ ਯਾ ਤੀਨ ਸੈ ਰੁਪਯਾ
ਏਕ ਦਿਨ ਮੇ ਅਤੇ ਖਰਾਇਤ ਕਾ ਤੀਨ ਸੌ ਯਾ ਪਾਂਚ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਏਕ ਦਿਨ ਕਾ ਦੇਖਕਰ
ਜੀਅ ਮੇ ਜਲਿਆ ਅਰ ਨਬਾਬ ਕੋ ਕਾਗਦ ਦਿਖਾਯਾ ਅਰੁ ਕਹਾ ਦੇਖਏ ਜੋ ਗਾਉ
ਕੀ ਆਮਦਨੀ ਆਵਦੀ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਨਾਨਕ ਹੀ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋ ਦਾ ਨਾਨਕ ਨੇ ਮੋਦੀਖਾ
ਨਾ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਤਦੋ ਦੀ ਜੋ ਆਮਦਨੀ ਗਾਉ ਦੀ ਉਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ
ਦਾ ਖਰਚ ਉਪਰਲੀ ਆਮਦਨੀ ਦਾਦੀ ਫਰਿਆਦੀ ਅਰੁ ਰਾਹਦਾਰੀ ਦੀ ਆਮਦਨੀ
ਨਾਲ ਖਰਚ ਤੁਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਫਕੀਰਾਂ ਫੁਕਰਿਆ ਕੋਲੋ ਸਭ ਮਾਲ ਲੁਟਾ
ਵਦਾ ਹੈ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤਾ ਲੇਖਾ ਕਰੀਏ ਤਾ ਨਬਾਬ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਬਹਾਲ
ਕੇ ਲੇਖਾ ਕਰਨਾ ਇਤਨੇ ਮੈ ਬਾਬੇ ਦੀ ਉਮਰ ਬਤੀਹਾ ਵਰਿਆ ਦੀ ਹੋਈ ਕੀਰਤੀ
ਬਾਬੇ ਦੀ ਜਹਾ ਕਹਾ ਫੈਲ ਗਈ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਦੇ ਪਾਸ ਇਕ ਮਲਸੀਹਾਂ ਨਾਮੇ
ਗਰਾਉ ਦਾ ਪੰਚ ਨਾਮ ਤਿਸਦਾ ਭਗੀਰਥ ਸੀ ਓਹ ਦੇਵੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਬਹੁਤ ਕਰ
ਦਾ ਸੀ ਰਾਤ ਦਿਨ ਦੇਵੀ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਜਪਨ ਕਾ ਪੂਜਾ ਕਰਨੇ ਕਾ ਧਿਆਨ ਉਸਕੇ ਮ
ਨ ਮੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਹੋਰ ਉਸਕੇ ਘਰ ਮੇ ਧਨ ਪੁਤ੍ਰ ਆਦਿਕ ਪਦਾਰਥ ਬਹੁਤ ਹੈਸਨ
ਪਰ ਏਹ ਆਸਾ ਉਸਕੇ ਮਨ ਮੇ ਲਗੀ ਰਹੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋ
ਵੇ ਅਗਿਆਨ ਕਾ ਅੰਧੇਰਾ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਅਰ ਮੁਕਤ ਹੋਵਾਂ ਕਿਤਨਾ ਇਕ ਚਿਰ ਇਸੀ ਤ
ਰਾ ਬੀਤ ਗਿਆ ਅਰ ਕਾਦਸੀ ਕਾ ਵਰਤ ਭੀ ਰਖਦਾ ਸੀ ਇਕ ਦਿਨ ਇਕਾਦਸੀ
ਵਰਤ ਕੀਆ ਰਾਤ ਜਾਗਰਣ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਦੇਵੀ ਦੇ ਮੰਦਰ ਮੈ ਆਇਆ ਦੇਵੀ ਪੂ

ਜਨਕਰਕੇ ਆਰਤੀ ਕਰੀ ਦੇਵੀ ਕਾ ਸਹਸ੍ਰਨਾਮ ਜਪਿਆ ਹੋਰਬਿਸਨਪਦਗਾਵਦਾ
ਰਿਹਾ ਰਾਤ੍ਰਜਾਗਾ ਕਰਦਿਆਂ ਪਿਛਲੀਰਾਤ੍ਰ ਬੈਠੇਕੋਂ ਆਲਸਆਇਗਿਆ ਲਿਬਾਪੜ੍ਹ
ਰਗੀਆ ਉਸਕੋ ਸੁਪਨ ਆਇਆ ਦੇਵੀ ਜੀ ਨੇਦਰਸਨਦੀਆ ਅਰਕਹਾ ਅਰੇਭੁ
ਗੀਰਥ ਮੇਰੀ ਤੇਰੇਪਰ ਬਡੀ ਕਿਰਪਾਹੈ ਤੇਰਾਮਨੋਰਥ ਸਿਧਹੋਵੇਗਾ ਗਿਆਨਪ੍ਰਾ
ਪਤੀਤੁਝਕੋ ਤਬਹੋਵੇਗਾ ਜਬਤੂੰ ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗਕਰੇ ਮੈਂ ਇਤਰਪਦਾਰਥ ਸੰਸਾਰਕੇ
ਦੇ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਸੋ ਤੇਰੇਕੋ ਮੇਰੀ ਕਿਰਪਾਕਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈਂ ਮੁਕਤੀ ਅਰਗਿਆਨ ਸੰ
ਤ ਸੰਗ ਸੇ ਮਿਲਤੇਹੈਂ ਸੋ ਸੰਤ ਮੈਂ ਤੇਰੇਕੋ ਬਤਾਵਤੀਹੋਂ ਤੂੰ ਉਨਕੇਪਾਸ ਜਾਹੁ ਸੁਲਤ
ਨਪੁਰਮੈਂ ਨਾਨਕ ਤਿਨਕਾ ਨਾਮਹੈ ਮੋਦੀਖਾਨੇਕੀ ਦੁਕਾਨਕਰਤੇਹੈਂ ਗ੍ਰਹਸਤੀ ਸੰਤ
ਹੈਂ ਲੁਕੇਹੂਏ ਨਿਰੰਕਾਰਜੋਪਰਮੇਸਰਹੈ ਤਿਸਨੇਹੀ ਦੇਹਧਰੀਹੈ ਨਾਨਕਕੀ ਪਰਮੇਸ
ਰਮੈਂਅਰ ਨਾਨਕਮੈਂ ਭੇਦਨਹੀਂ ਤਿਨਕੇਪਾਸਜਾਹੁ ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਕਰ ਜਬਤਾਂਈ ਤੇ
ਰੀ ਇਸਦੇਹਮੈ ਪ੍ਰਾਣਹੈ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਅਬ ਮਤਕਰੈਂ ਜਾਹੁ ਮੇਰਾ ਤੁਝਕੋ ਏਹੁਵਰਹੂਆ
ਜਬਤੂੰਜਾਏਂਉਨਕੇਪਾਸ ਓਹਤੇਰੇਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਂਗੇ ਅਰੁਤੁਝਕੋ ਗਿਆਨਉਪ
ਦੇਸ ਕਰੈਂਗੇ ਅੰਤਕੋ ਤੇਰੀ ਸਦਗਤੀ ਉਨਕੇਪਾਸ ਸੇਹੋਵੈਗੀ ਸੋਭਗੀਰਥਕੇ ਨੇਤ੍ਰ
ਖੁਲਗਏ ਉਸੀਵੇਲੇ ਅਪਣਾ ਘਰਬਾਰ ਤਿਆਗ ਕਰ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਮੈਂ ਆਇ
ਆ ਆਇਬਾਬੇਜੀਕੀ ਲਗਾ ਸੇਵਾਕਰਨ ਆਪਨੇਕਿਰਪਾਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰਗਿਆ
ਨਦਾ ਉਪਦੇਸਕੀਆ ਸੰਸਾਰ ਸੁਪਨੇਵਤ ਦਿਖਾਇਕਰ ਤਿਸਕਾ ਭਰਮ ਦੂਰਕਰਦੀ
ਆ ਸੋਨਿਤ ਮਹਾਰਾਜਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਜਨਕਰਦਾ ਰਹੈ ਜਿਸਤਰਾ ਮਹਾਰਾਜ ਕਹਿਨਸੋ
ਈ ਭਗੀਰਥਕਰਦਾਰਹੇ ਮਨਕਾਪ੍ਰੇਮ ਉਸਕਾ ਦਿਨਦਿਨ ਜਾਦਾਹੋਂਦਾਜਾਵੇ ਅਰ
ਜਿਸਤਰਾ ਪ੍ਰੇਮਨਾਲ ਮਨਕਰਕੇ ਸੇਵਾਕਰੇ ਤਿਉਂਹੀ ਉਸਕਾ ਮਨਭੀ ਨਿਰਮਲਹੋਤ
ਜਾਵੇ ਨਿਤਬਾਬੇਜੀਪਾਸਰਹੇ ਦੂਸਰਾਨਾਮ ਉਸਕਾ ਹਰਦਿਆਲਭੀ ਲਿਖਿਆਹੈ
ਇਸੀਤਰਾ ਹੋਤੇਹੋਤੇ ਇਕਦਿਨ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬੀ ਤਿਲਵੰਡੀਓ ਆਇਆ ਅ
ਇਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਸੰਦੇਸੇ ਤਿਲਵੰਡੀਦੇ ਬਾਬੇਨੂੰ ਦਿਤਿਓਸ ਅੰਮਾ
ਬੀਬੀ ਅਤੇਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਸਭਕਾ ਰਾਜੀਖੁਸੀਦਾਸਿਓਸ ਰਾਇਬੁਲਾਰਜੋ ਬਾਬੇ
ਜੀਦਾ ਵਰਸਾਣਾ ਹੋਇਆਹੈ ਤਿਸਦੀ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਬੰਦਗੀ ਚਰਨਾਪੁਰਹਥਧ
ਰਨ ਆਖਿਓਸ ਬਾਬੇਜੀਪੁਛਿਆ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਸਤਰਾ ਇਥੇ ਆਇਓਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਆਪਦਾ ਬਚਨਹੈਸੀ ਜੋਤੂੰ ਬੇਦੀਆਂਦਾ ਡੂਮਹੋਕਰ
ਹੋਰਜਾਤਕੋਲੋ ਨਾਮੰਗੀ ਤੇਰੀਗੁਜਰਾਨ ਹਛੀ ਚਲੀਜਾਵੇਗੀ ਸੋਖਾਵਣਪੀਵਣ ਤਾ

ਬਹੁਤ ਹਛਾ ਟੁਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਲੜਕੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸੋ ਪਦਾਰਥ
ਤੇ ਬਿਨਾ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀ ਤੇ ਲੜਕੀ ਵਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਸੋ ਜਿਸ ਤਰਾ ਆਪ ਕਹੋ ਸੋ ਕਰੀਏ
ਸੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਭੁਗੀਰਥ ਪਾਸ ਬੈਠਾ ਸੀ ਤਿਸ ਦੀ ਤਰਫ ਦੇਖਕੇ ਕਹਾ ਸੁਣ ਭਾਈ ਭੁਗੀ
ਰਥ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਸਿਆਣਾ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਜ ਤੁਸੀ ਕਰਹੁ ਜੋ ਸਾਮਾ ਬਿਆਹ ਕੇ ਵਾ
ਸਤੇ ਚਾਹੀਏ ਸੀ ਸੋ ਲਿਖਵਾਈ ਤੇ ਪੁਛਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਤਨਾਕ ਪਦਾਰਥ ਲਗੇ
ਗਾ ਸੋ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਸਵਾ ਸੈ ਰੁਪਏਆ ਲਗਕੇ ਹਛਾ ਬਿਵਾਹ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾ ਮ
ਹਾਰਾਜ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਦੂਣਾ ਲਗਾਉ ਢਾਈ ਸੈ ਰੁਪਏ ਨਾਲ ਵਿਆ
ਹ ਕਰ ਬੇਟੀ ਦਾ ਜੋ ਬਸਤ੍ਰ ਭੂਖਨ ਚਾਹੀਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਸਭੁ ਲਿਖਵਾਇਦੇ ਭੁਗੀਰਥ ਨੂੰ ਕਾ
ਗਦ ਦੇਕਰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀ ਲਹੌਰ ਨੂੰ ਜਾਵੋ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਸਭ ਵਸਤੂ ਪੂਰੀ ਨ
ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਲਹੌਰੋ ਹਛੀ ਤਰਾਹ ਦੇਖਕੇ ਲੈ ਆਵੋ ਇਕ ਰਾਤ ਲਹੌਰ ਰਹਿਕੇ ਅਗ
ਲੇ ਦਿਨ ਸਭੁ ਸਾਮਾ ਖਰੀਦਕੇ ਰਾਵੀਓ ਉਰਾਰ ਹੋ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਸਾਰਿਹਾਂ ਨੂੰ ਇਥੇ
ਪਹੁਚਣਾ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਜਨਮ ਸਫਲ ਹੋਵੇਗਾ ਤੂੰ ਨਿਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਸੋ ਗੁਰੂ ਕੀ ਆਗਿ
ਆ ਪਾਇਕਰ ਪਦਾਰਥ ਲੈਕਰ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਚਰਨਾ ਪੁਰ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰ ਲਹੌਰ
ਨੂੰ ਤੁਰ ਗਿਆ ਸੀਘਰ ਹੀ ਲਹੌਰ ਪਹੁਚਕੇ ਅਤੇ ਮਨਸੁਖ ਨਾਮੇ ਸਾਹ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ
ਓਹ ਬਡਾ ਬਪਾਰੀ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭੁ ਬਾਰਤਾ ਕਹੀ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਉਸ ਦੇ ਹਥ ਦਿਤਾ ਤੇ ਕ
ਹਿਆ ਸਭੁ ਸਉਦਾ ਮੈਨੂੰ ਅਜੋ ਹੀ ਖਰੀਦ ਕਰ ਦੇਹੁ ਇਕ ਰਾਤ ਮੈ ਇਸ ਨਗਰੀ ਵਿ
ਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਰਾਵੀ ਦੇ ਪਰ ਜਾਇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਤਾ ਮਨਸੁਖ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਏਡੀ ਛੇਤੀ ਕਿਉ ਕਰਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਰਾਤ੍ਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਸਵੇਰੇ ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਛ ਖਰੀ
ਦ ਲਵਾਂਗੇ ਪਰ ਚੂੜਾ ਇਕ ਦਿਨ ਵਿਚ ਨਹੀ ਬਣਨਾ ਤਾਂ ਭੁਗੀਰਥ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸਾਹ
ਜੀ ਦੂਸਰੀ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਰਹਿਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਜੇ ਰਹਾਂਗਾ ਤਾ ਸਾਰਾ ਮੇਰਾ ਏਹ ਜਨ
ਮ ਬਿਅਰਥ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾ ਮਨਸੁਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਿਆ ਕਹੀ ਭਗੀਰਥ
ਜੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਸੰਸਾ ਨਾਬ੍ਰਿਤ ਕਰੇ ਤਾਂ ਭੁਗੀਰਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਨਹੁ ਸਾਹ ਜੀ ਜਿਸ ਮੇ
ਰੇ ਸਤਗੁਰੂ ਦਾ ਏਹ ਬਚਨ ਹੈ ਸੋ ਬਿਅਰਥ ਨਹੀ ਜਾਣੇਂ ਵਾਲਾ ਸਫਲ ਬਚਨ ਹੈ ਜਿ
ਸ ਵਾਸਤੇ ਦੂਸਰੀ ਰਾਤ੍ਰ ਮੈ ਰਹਿ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਤਾ ਮਨਸੁਖ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਬ ਤੋ ਕ
ਲਜੁਗ ਕਾ ਸਮਾ ਹੈ ਐਸਾ ਪੁਰਸ ਹੋਣਾ ਬਡਾ ਕਠਨ ਹੈ ਤਾਂ ਭੁਗੀਰਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮ
ਨਸੁਖ ਤੂੰ ਸੰਸਾ ਮਤ ਕਰੇ ਮੈ ਜਿਸ ਕੀ ਬਾਤ ਕਰਤਾ ਹੋ ਓਹ ਪੂਰਾ ਸਤਗੁਰੂ ਹੈ ਕਿਉ ਜਿ
ਸ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਦੇਵੀ ਭੁਗਵਤੀ ਨੇ ਆਪ ਕਹੀ ਅਰ ਮੈਨੂੰ ਉਨਾ ਦੇ ਪਾਸ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਅ

ਤੌਮੈਜਾਇਕਰ ਉਨਾਂਦੀ ਐਸੀਹੀ ਬਾਤ ਦੇਖੀਹੈ ਜਿਸਵਖਤ ਮੈ ਉਨਾਦੇ ਪਾਸ ਗਿਆਹਾ
ਉਨਾਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਦਿਆਂਹੀ ਮੇਰਾਮਨ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇਗਾਇਆ ਅਰ ਮੇਰਾ ਚਿਤ ਅਚ
ਲ ਹੋਇਗਿਆ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਮੈ ਉਨਾਦੇ ਚਰਨਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਛੁਹਾਇਆ ਤਾਂ ਏਹੀ
ਮੇਰੇ ਮਨਨੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਨਿਸਚਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋਣੇਵਿਚ ਢਿਲ ਕੋਈ ਨ
ਹੀ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਹੈ ਉਨਾਦਾ ਜਗਤ ਦੇਖੇਣ ਬਪਨਾਨੂੰ ਦੂਰਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਕਲ
ਜੁਗ ਵਿਚ ਸੰਸਾਰਦੇ ਤਾਰਨ ਵਾਸਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰਨੇ ਨਾਨਕਜੀ ਦੀ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਹੈ ਜਿਸਪੁ
ਰਸ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਉਜਲ ਭਾਗ ਹੋਵਨ ਸੋ ਉਨਾਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਜਨਮ ਸ
ਫਲ ਕਰੇ ਮਨਸੁਖ ਤੁਸੀ ਭੀ ਚਲੋ ਆਪਣਾ ਜਨਮ ਸਫਲ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮਨਸੁਖਨੇ
ਆਖਿਆ ਜੋ ਕੁਛ ਸੰਤਾਦੇ ਮਿਲਨੇਦੇ ਲਛਣ ਹੈਨ ਜੇਕਰ ਓਹ ਕਲਾ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਈ
ਓਨੇ ਤਉ ਮੈ ਭੀ ਉਨਕਾ ਸਿਖ ਹੋਵਊਗਾ ਜੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਦੰਭੀ ਕਪਟੀ ਕਈ ਹੋਤੇ ਹੀ ਹੈਨ
ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀ ਕਿਸੀ ਸਾਧ ਮੇ ਹੁੰਦੀ ਜੇਕਰ ਕੁਛ ਅਜਮਤ
ਦਿਖਾਵਨਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਭਗੀਰਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸਾਹਜੀ ਆਪ
ਣੇ ਚਿਤ ਦੀਆਂ ਕੁਤਰਕਾਂ ਦੂਰਕਰਕੇ ਸਰਧਾ ਧਾਰਕੇ ਆਪਣੇ ਮਨਵਿਚ ਚਲਕੇ ਦਰ
ਸਨ ਕਰੋ ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ ਬਡੇ ਨੰਮ੍ਰ ਹੋਕੇ ਤਿਨਾਦੇ ਚਰਨਾਨੂੰ ਸਪਰਸ ਕਰੋਗੇ ਅਰ ਤਿ
ਨਾਦੇ ਬਚਨ ਸੁਨੋਂਗੇ ਤਉ ਤੁਹਾਡੇ ਚਿਤਨੂੰ ਸਾਂਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਰ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ
ਦੀ ਗਿਆਤ ਭੀ ਪਾਵਹੁਗੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਿਰੀ ਕਲਾਹੀ ਤੁਸੀ ਦੇਖਣੀ ਚਾਹਦੇ ਹੋ ਤਉ
ਏਹ ਬਾਤ ਵਿਸੇਸਤਾ ਕਰਕੇ ਚੰਗੀ ਨਹੀ ਸੁਨਹੁ ਜੀ ਸਮੁੰਦਰ ਕੋਲੋ ਕਿਸੇਨੇ ਕਿਣਕਾ
ਭਰ ਜਲ ਦੀ ਜਾਚਨਾ ਕੀਤੀ ਤਉ ਕਿਆ ਓਹ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਕੁਛ ਘਟ ਨਹੀ ਜਾਣਾ
ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਨਿਸਚਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਚਲੋ ਤਉ ਤੁਹਾਡੀ ਆਸਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੂਰੀ ਕਰੇਗਾ
ਮਨਸੁਖ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਕੀਤੀ ਭਗੀਰਥ ਕੇ ਨਾਲ ਚਲਣੇ ਦੀ ਅਗ
ਲੇ ਦਿਨ ਸਭ ਸਾਮਾ ਖਰੀਦਕੇ ਚੂੜੇ ਵਾਸਤੇ ਏਹ ਕਹੀ ਮੇਰੇ ਘਰ ਹੈ ਚੂੜਾ ਮੈ ਓਹ ਲੈ
ਚਲਦਾ ਹਾ ਹੋਰ ਖਰੀਦਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਤ ਹੋਰ ਰਹੋ ਭਗੀਰਥ ਨੇ ਕਹਾ ਓਹੋ ਚੂੜਾ ਲੈ ਚਲੋ
ਹੋਰ ਸਰਬ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਸਭ ਲੈਕਰ ਤੁਰ ਚਲੇ ਮਨਸੁਖਨੇ ਚਿਤ ਮੈ ਏਹ ਧਾਰੀ ਜੇਕਰ
ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਲੈਕਰ ਕਹਾ ਆਉ ਮਨਸੁਖ ਤਉ ਮੈ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰਾਂਗਾ ਸਤ ਜਾਣ
ਗਾ ਜੋ ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਏਹ ਸੰਤ ਦੂਰ ਕਰੇਗਾ ਇਤਆਦਿਕ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ
ਮਹਾਰਾਜ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਪਾਸ ਆਇ ਪਹੁਚੇ ਆਣ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਅਗੇ
ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਸਭ ਸਾਮਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੀ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕਹਾ ਆਉ

ਭੁਗੀਰਥ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਜਿ ਸਤਰਾਂ ਦਿਨ ਆਪਨੀ ਬਾਸਨਾ ਦੇਕਰ ਸਰਬ ਬਿਰਛਾਂ
ਕੋ ਚੰਦਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ਪਹਿਲੇ ਏਹ ਮਨਸੁਖ ਕਰਾਸੀ ਹੁਣ ਇਸਕਾ ਨਾਮ ਸਚਾ ਅਨ
ਸੁਖ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਣਕਰ ਮਨਸੁਖ ਨੇ ਦਉੜ
ਕਰ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਚਰਣ ਪਕੜ ਲੀਏ ਮਾਨੋ ਬੜੇ ਤਿਰਹਾਏ ਕੋ ਜਲ ਮਿਲਤਾ ਹੈ
ਭੁਗੀਰਥ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਆਪ ਸਭੁ ਕੁਛ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਹੋ ਮੈ ਕੁਛ ਕਹਿ ਨਾਹੀ ਸ
ਕਤਾ ਪਰੰਤੁ ਅਪਨੀ ਮੂਰਖਤਾ ਕਰ ਕਹਿਤਾ ਹੂ ਏਹ ਮਨਸੁਖ ਆਪਕਾ ਨਾਮ ਪਰਤਾਪ
ਵਨ ਸੁਨਕੇ ਆਪਕਾ ਸਿਖ ਹੋਨੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ
ਤਿਨਕਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਆ ਬਿਠਾਯਾ ਤਿਨ ਦੋਨੋ ਕੋ ਅਪਨੇ ਪਾਸ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਬੁ
ਲਾਇਕਰ ਬਿਆਹ ਕੀ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਤਿਸ ਕੋ ਦੇਇ ਕਰ ਪਦਾਰਥ ਭੀ ਦੀਆ ਲੈਕਰ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਤਲਵੰਡੀ ਕੋ ਗਇਆ ਤਹਾਂ ਜਾਇਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਬੇਟੀ ਦਾ ਬਿਆਹ ਕੀਆ
ਮਹਾਰਾਜ ਕਾ ਜਸ ਕਰਤਾ ਰਹਾ ਕੀਰਤੀ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਕੀ ਫੈਲ ਗਈ
ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਮੇ ਮਨਸੁਖ ਰਹਿਨੇ ਲਾਗਾ ਬੜੀ ਸਰਧਾ ਕਰ ਗੁਰੂ ਕੀ ਟਹਿਲ ਕਰੇ ਦੋ
ਇ ਦਿਨ ਕੇ ਬੀਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਬੈਠੇ ਸੇ ਚਰਨ ਚਾਪਤਾ ਹੈ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਏ
ਹ ਸੰਸਾਰ ਬੜਾ ਅੰਧ ਘੋਰ ਹੈ ਇਸਤੇ ਮੇਰੀ ਰਖਿਆ ਕਰੋ ਮੈ ਆਪਕੀ ਸਰਨ ਹੋ ਉਸ
ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਸੁਨਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਉਸਕੋ ਸਦਗਤੀ ਦੇਨੇ ਵਾਲੀ ਬਾਣੀ ਕਹੀ ਹੇ ਮਨ
ਸੁਖ ਜਹਾ ਹਉਮੈ ਹੋਤੀ ਹੈ ਮੈ ਮੇਰੀ ਕੀ ਤਿਸ ਕਰ ਬੰਧਾਇਮਾਨ ਏਹ ਜੀਵ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਨਬੰਧੀ ਪਦਾਰਥ ਇਨਾ ਵਿਚ ਬੰਧਿਆ ਭਇਆ ਹੈ ਇਸੀ
ਕਰਕੇ ਦੁਖ ਪਾਵਤਾ ਹੈ ਸੋ ਬਿਨਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲੇ ਸਿਵਾ ਏਹ ਜੀਵ ਨਹੀ ਛੁਟਦਾ ਜਨਮ ਮ
ਰਨ ਨੂ ਪਾਵਤਾ ਹੈ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਇਸ ਹਉਮੈ ਤਿਆਗਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਸਤਨਾਮ ਜੋ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹੈ ਤਿਸਕਾ ਜਾਪ ਕਰੋ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਸਾਥ ਅਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮਾਨੋ
ਮਿਠਾ ਕਰਕੇ ਸਭ ਕੋ ਆਪਣਾ ਆਪ ਜਾਣਕੇ ਪਿਆਰ ਮਾਨੋ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕਰੇ ਤਿ
ਸ ਕੋ ਭਲਾ ਮਾਨੋ ਪਰਮੇਸਰ ਮੈਂ ਦੋਜ ਕੋਈ ਨਾ ਅਰੋਪੋ ਹਉਮੈ ਨੂ ਤਿਆਗੋ ਪਰਮੇਸਰ
ਕੇ ਨਾਮ ਮੇ ਲਿਵ ਲਗਾਵੋ ਭਾਣਾ ਮੰਨੋ ਇਸ ਰਸਤੇ ਪਰਮ ਪਦ ਕੋ ਪਹੁਚ ਜਾਵੋਗੇ
ਦ੍ਰਿੜ ਅਭਿਆਸ ਏਹ ਕਰੋਗੇ ਤੋ ਸਾਂਤ ਪਦ ਕੋ ਪਾਵੋਗੇ ਜਗਤ ਦੇ ਬੰਧਨਾ ਨੂ ਤੋੜ ਕੇ
ਮੁਕਤ ਪਦ ਕੋ ਪਾਵੋਗੇ ਏਹ ਸੁਣਕੇ ਮਨਸੁਖ ਕੇ ਮਨ ਕੋ ਬੜਾ ਸੁਖ ਹੋਇਆ ਕਿਤਨੇ
ਕ ਦਿਨ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਪਾਸ ਰਹਿ ਕਰ ਟਹਿਲ ਕਰਤਾ ਰਹਾ ਫਿਰ ਆਗਿਆ ਪਾਇਕਰ
ਲਹੌਰ ਕੋ ਜਾਤਾ ਭਇਆ ਮਾਨਸੀ ਪੂਜਾ ਮਹਾਰਾਜ ਕੀ ਕਰਿਆ ਕਰੇ ਤਿਸਦਾ ਭ੍ਰਮ ਦੂਰ

ਹੋਇਗਇਆ ਅੰਤਕੇ ਸਦਗਤਿਕਾ ਅਧਕਾਰੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗੀਰਥ ਪਾਸ
ਸੇਵਾਕਰੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾਜੀਕੋ ਨਿਤ ਮੋਦੀਖਾਨੇਕੀ ਕਾਰਵਿਹਾਰਕੋ ਬਾਹਰਤੇ ਸਾਮਖ
ਰੀਦਨੇਕਾ ਕਾਮ ਰਹੇ ਅਰ ਜਿਸਕੋ ਦੇਣਾ ਹੋਇ ਸੋ ਮਹਾਰਾਜਕੇ ਹਥੋਂ ਦੀਆ ਜਾਇ
ਇਸੀ ਤਰਾ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਬਹੁਤ ਚਲੇ ਬਡਾ ਬਿਵਹਾਰ ਦੇਨੇ ਲੇਨੇ ਕਾ ਹੋਵੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀਦੇ ਘਰ ਬੇਟਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਮਾਤਾ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਬੜੀ ਪ੍ਰ
ਸੰਨ ਹੋਈ ਸਾਹਿਬਜਾਦੇ ਦਾ ਨਾਉ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਰਖਿਆ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਿਸਦੇ
ਮੁਖਦੀ ਜੋਤਿ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਨੈ ਸ੍ਰੀਮੁਖਤੇ ਕਹਾ ਇਸਕਾ ਬਡਾ ਪੰਥ ਚਲੇਗਾ ਬੇਬੇ
ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈਜੀ ਇਸਕਾ ਪੰਥ ਚਲੇਗਾ ਏਹੁ ਸਾਧੂ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਪੋਤ੍ਰੇ ਕਿਸ ਤਰਾ ਹੋਵਨਗੇ ਏਹੁ ਸੁਨਕੇ ਸ੍ਰੀਮੁਖਤੇ ਬੇਬੇਜੀਕੋ ਕਹਾ ਹੇ ਬੇਬੇਜੀ
ਏਕ ਔਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਖਮੀਦਾਸ ਉਸਕਾ ਨਾਮ ਰਖਣਾ ਅਤੇ ਉਸਕੀ ਸੰਤਤ
ਬਹੁਤ ਵਧੇਗੀ ਇਸਕਾ ਪੰਥ ਚਲੇਗਾ ਉਸਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬੜੀ ਹੋਵੇਗੀ ਗਿਆਨੀ
ਗੁਨੀ ਧੀਰਜਵਾਨ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਕਲਾਵਾਨ ਹੋਵਨਗੇ ਬੇਬੇਜੀ ਸੁਨਕੇ ਬੜੀ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਈ ਅਤੇ ਤਿਲਵੰਡੀ ਖਬਰ ਭੇਜੀ ਉਥੇ ਭੀ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਮਹਿਤਾ
ਕਾਲੂ ਸੁਣਕੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਦੇਖਕਰ ਸੰਤਤਿਕੋ ਬਡਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਆਖੇ
ਅੱਜ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਠੰਡਾ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋ ਅਧਕ ਕਮਾਈ ਹੈ ਜਦੋ ਹਿਸਾ
ਬ ਹੋਦਾ ਹੈ ਤਦੋ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਨਬਾਬ ਕੋਲੋ ਵਾਧਾ ਹੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘਰ ਵਿਚ
ਭੀ ਰੌਣਕ ਦਿਸਦੀ ਹੈ ਦੁਕਾਨ ਉਤੇ ਭੀ ਕਈ ਜੀਅ ਲੈ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਪੋਤ੍ਰੇ ਨੂ ਦੇਖਕ
ਰ ਬਡਾ ਰਾਜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਤਿਲਵੰਡੀ ਜਾਇਕੇ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਅੰਮਾ ਬੀ
ਬੀਜੀ ਬੜੀ ਰਾਜੀ ਖੁਸ ਹੋਈ ਜਦ ਸਿਰੀਚੰਦਜੀ ਸਾਢੇ ਤ੍ਰਿਹੁ ਵਰਿਆਦਾ ਹੋ
ਇਆ ਤਾ ਇਕ ਦਿਨ ਇਕ ਗੁਬਿੰਦ ਲੋਕ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਤੋਰਕੀ ਜਾਮੇ ਵਿ
ਚ ਬਾਬੇਜੀ ਉਸਦਾ ਵਡਾ ਆਦਰ ਕੀਤਾ ਬੈਠਾਇਆ ਤਾ ਉਸ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਇਕਿ ਤਮੇ ਤੁਮ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਿਧ ਕਰੋ ਕਿ
ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਉਠਾਵਤੇ ਰਹੋਗੇ ਇਤਨਾ ਕਹਿਕਰ ਓਹ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂ
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸੀ ਹੁਣ ਜਗਤ ਲਾਜ ਨੂ ਛਡਦੇ ਹਾ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਕਾਲ
ਬੇਬੇਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਰਹਿਆ ਕਰੋ ਅਰ ਭੁਗੀਰਥ ਕੋ ਭੀ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਤੁਸੀ ਭੀ ਭਗ
ਵੰਤ ਨੂ ਯਾਦ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਜਨਮ ਸਫਲ ਤੁਮਾਰਾ ਭੀ ਹੋਵੇਗਾ ਹੋਰ ਭੀ ਜੋ ਕੋਈ
ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਵਿਚੋ ਸਰਧਾਵਾਨ ਸੇ ਤਿਨਾ ਕੋ ਭੀ ਏਹੀ ਕਹਿਕਰ ਵਿਦਾ ਕੀਆ

ਅਤੇ ਆਪ ਨਿਤ ਅਸਨਾਨ ਕਰਨ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤੀ ਵੇਈਂ ਨਦੀ ਪਰ ਜਾਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ
ਸਭ ਸਰੀਰ ਦੀ ਕ੍ਰਿਆ ਸੌਚ ਸਨਾਨ ਵ੍ਯਾ ਕਰਕੇ ਭਗਵੰਤ ਕਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੁੰਦੇ
ਸੇ ਕਨਾਰੇ ਪਰ ਵੇਈਂ ਕੇ ਇਕ ਦਿਨ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾਤਣ ਕਰਕੇ ਗਡ੍ਹ ਦਿਤੀ ਸੀ ਓਹ ਬੇ
ਰੀ ਹਰੀ ਹੋਇ ਆਈ ਸੇਤ ਘਾਟ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਵੇਈਂ ਕੇ ਕਨਾਰੇ ਨਿਤ ਅਸਨਾਨ
ਕਾ ਅਸਥਾਨ ਹੈ ਜਦ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਮਾਤਾ ਕੇ ਉਦਰ ਮੇ ਆਏ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਸਿਆ
ਣੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਿਖੀ ਕੋ ਉਦੈ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਕੋ ਤਿਆਗਣੇ
ਵਾਸਤੇ ਹੇਤ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਰਦੇ ਹੂਏ ਚਿਤ ਮੈ ਏਹ ਵਿਚਾਰ ਭੀ ਹੋਇਆ ਗੁਬਿੰਦ ਲੋਕ ਦਾ
ਕਹਿਣਾ ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਬਾਬੇ ਕਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਆਪ
ਣਿਆਂ ਪਾਰਖਦਾਂ ਕੋ ਭੇਜ ਕਰ ਬਰਣ ਦੇਵਤਾ ਜੋ ਜਲਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਬੁਲਾ
ਇਆ ਅਰ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਹੇ ਬਰਣ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸੇਵਕਾਂ ਕੇ ਸਾਥ ਲੈ ਜਾਇ ਕਰ ਮੇਰਾ
ਭਗਤ ਜੋ ਨਾਨਕ ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਲੈ ਆਉ ਤਬ ਬਰਣ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੀ
ਆਗਿਆ ਪਾਇ ਕਰ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਵੇਈਂ ਕੇ ਬੀਚ ਆਇਆ ਜਹਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨਿ
ਤ ਅਸਨਾਨ ਕਰਦੇ ਸੇ ਅਰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੇ ਪਾਰਖਦ ਭੀ ਸੁਖਪਾਲ ਲੈ ਕਰ ਆਏ
ਜਾਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਅ
ਸਨਾਨ ਕਰਨ ਗਏ ਅਤੇ ਬਸਤ੍ਰ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਸੇਵਕ ਦੇ ਪਾਸ ਲੀਤੇ ਹੋਏ ਹੈਸਨ
ਆਪ ਵੇਈਂ ਦੇ ਕਨਾਰੇ ਦਾਤਣ ਕਰਕੇ ਵੇਈਂ ਵਿਚ ਵੜੇ ਤਾਂ ਬਰਣ ਦੇਵਤਾ ਉਠ ਕਰ ਹ
ਥ ਜੋੜ ਕਰ ਖੜਾ ਆਣ ਹੋਇਆ ਸਾਮਣੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਕੇ ਬਰਣ ਦੇਵਤਾ ਨੇ ਅ
ਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀ ਆਪ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਯਾਦ ਕੀਆ ਹੈ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਚਲੋ ਜੀ ਇਤਨਾ ਕਹਿ ਕਰ ਟੁਬਕੀ ਮਾਰੀ ਪਾਰਖਦ ਸੁਖ
ਪਾਲ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹਾਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੇ ਹਜੂਰ ਲੈ ਗਏ ਤਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ
ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨਾਨਕ ਆਪ ਕਾ
ਭਗਤ ਹਾਜਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਜਾਇ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ
ਕਾ ਦਰਸਨ ਕੀਆ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਡੰਡਉਤ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕਰਕੇ ਸਾਮਣੇ ਖੜੇ ਹੋਏ
ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਤਬ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਏ
ਅਤੇ ਓਹ ਖਿਜਮਤਗਾਰ ਕਪੜਿਆਂ ਕੇ ਪਾਸ ਖੜਾ ਖੜਾ ਥਕ ਪਾਇਆ ਜਬ ਦਿਨ
ਚੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਖਿਜਮਤਗਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਨਾਨਕ
ਦਰਿਆਉ ਵਿਚ ਨਾਵਣ ਵੜਿਆ ਆਸੀ ਅਤੇ ਫੇਰ ਨਿਕਲਿਓ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਕਿਆ

ਵਾਸਤਾ ਭੁਇਆਹੈ ਤਬ ਉਸ ਖਿਜਮਤਗਾਰ ਨੇ ਆਇਕਰ ਨਬਾਬ ਦੌਲਤਖਾਨ
ਪਾਸ ਜਾਇਕਰ ਕਹਾ ਜੋ ਹੇ ਖਾਨ ਸਲਾਮਤ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਰੀਆਉ ਵਿਚ ਨਾਵਣ ਵ
ੜਿਆਸੀ ਪਰ ਫੇਰ ਨਿਕਲਿਓ ਨਾਹੀ ਮੈ ਦੋਇ ਪਹਰ ਖੜਾ ਉਡੀਕਦਾ ਰਹਿਆਹਾ
ਤਾ ਖਾਨ ਸੁਣਦਿਆਹੀ ਅਸਵਾਰ ਹੋਇਕੈ ਦਰੀਆਉ ਦੇ ਪਾਟ ਉਪਰ ਆਇਆ
ਓਹ ਅਸਥਾਨ ਦੇਖਕਰ ਮਲਾਹਾਨੂ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨਾਕੋਲੋ ਜਾਲ ਪਵਾਇਅ
ਅਰ ਟੁਬੀਆ ਲਵਾਈਆ ਮਹਾ ਜਾਲ ਪਵਾਏ ਪਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸਰੀਰ ਲਭੇ ਨਾਹੀ
ਤਾ ਦੌਲਤਖਾਨ ਪਠਾਣ ਦਲਗੀਰ ਹੋਇਕੈ ਡੇਰੇ ਉਠਿ ਆਇਆ ਤਾ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਕੀ ਉਸਤਤੀ ਕਰਦਾਹੈ ਅਰ ਬੜਾ ਅਫਸੋਸ ਭੀ ਕਰਦਾਹੈ ਅਤੇ ਏਹ ਕਹਿੰਦਾਹੈ
ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੜਾ ਹੁਸਿਆਰ ਹੈਸੀ ਬੜਾ ਹਛਾ ਕਾਮ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਕਾ ਚਲਾਂਵਦਾਸੀ
ਦੇਖਨੇ ਮੇ ਭੀ ਬੜਾ ਸੁੰਦਰ ਸੀ ਐਸਾ ਆਦਮੀ ਮਿਲਨਾ ਨਹੀ ਹਮਾਰੇਕੋ ਜੈਸਾ ਨਾਨ
ਕ ਥਾ ਉਸਕੀ ਕੀਰਤ ਚੰਦਨਕੀ ਤਰਾ ਸਾਰੇ ਫੈਲੀ ਹੋਈਸੀ ਸਾਰੇ ਅਰ ਖੈਰਾਇਤ
ਭੀ ਕਰਦਾਸੀ ਐਸੀ ਉਸਤਤੀ ਕਰਦਾ ਅਰ ਹਮਸੋਸ ਭੀ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਡੇਰੇ
ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਭੀ ਬੜਾ ਕਸਟ ਨੂੰ ਪਾਂਵਦਾ ਹੋਇਆ ਘਰ
ਨੂੰ ਆਇਆ ਹੋਰ ਸਨਬੰਧੀ ਭੀ ਬੜਾ ਦੁਖ ਪਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸੁਲਖਣੀ ਜੀ ਭੀ
ਘਰ ਮੇ ਬੜੀ ਰੁਦਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਹਾਇ ਕੰਤ ਇਤ ਆਦਿਕ ਬਚਨ ਕਹਿਕਰ ਹੋਰ ਕਈ
ਤਰਾ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਹੋਰ ਸਭ ਲੋਕ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਉਕਤ
ਜੁਕਤ ਕਰ ਦੁਖ ਪਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਾ ਮਨ ਅਚਲ ਰਿਹਾ ਆਪ
ਨੇ ਭਰਤਾਕੋ ਅਤੇ ਭਰਜਾਈ ਕੋ ਭੀ ਸਮਝਾਂਵਤੀ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ
ਹੈ ਏਹ ਕੋਈ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੀਆਹੈ ਦੇਖੋ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਅਬੀ ਕੁਛ ਔਰ ਹੀ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਕਰਦਾਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰਨ ਜਨਮ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਭਰਜਾਈ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਹੇ ਸੁ
ਮਤੇ ਤੂ ਧੀਰਜ ਕਰ ਤੇਰਾ ਸਰੀਰ ਸੋਕ ਕਰਨੇ ਜੋਗ ਨਹੀ ਦੇਖ ਤੇਰਾ ਭਰਤਾ ਆਇ
ਆਜਾਣਾ ਐਸੇਹੀ ਸਨਬੰਧੀਆਨੂੰ ਸੋਕ ਕਰਕੇ ਆਤੁਰ ਦੇਖਕੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ
ਰਾਤ ਕੋ ਬਾਬੇ ਕਾ ਧਿਆਨ ਕੀਆ ਅਤੇ ਰਿਦੇ ਕਰਕੇ ਨਿੰਮ੍ਰ ਹੋਇਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਭ੍ਰਾਤ
ਜੇਕਰ ਮੇਰਾ ਸਨੇਹ ਆਪ ਮੈ ਸਚਾ ਹੈ ਤਉ ਆਪ ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਕਰ ਦਰ
ਸਨ ਦੇਵੋ ਅਰ ਸਰਬ ਸਨਬੰਧੀਆ ਕਾ ਦੁਖ ਦੂਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੀ ਕਰੋ
ਤਾ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਕਟੋਰਾ ਭਰਕੇ ਦੀ
ਆ ਆਪਣੀ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚੋ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੀ ਹੋਈ

ਜੋ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਕਾ ਪਿਆਲਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂ ਪੀਉ ਤਾ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਪਿਆਲਾ ਪੀਤਾ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਬ
ਹੁਤੁ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਏ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਮੈ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹਾਜ
ਰ ਕਹਾ ਤੇਰਾ ਸੰਗੀ ਹਾ ਅਤੇ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਲੇਵੈ
ਗਾ ਅਰੁ ਜਪੇਗਾ ਜਪਾਵੈਗਾ ਸੋ ਭੀ ਨਿਹਾਲ ਹੋਵੈਗਾ ਅਰ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰੇ ਪੰਥ ਮੇ
ਆਵੈਗਾ ਤਿਸ ਕਉ ਭੀ ਮੈ ਮੁਕਤ ਕਰਾਂਗਾ ਸੋ ਤੂ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਸੰਸਾਰ ਬਿਖੇ ਜਾਇ
ਕਰ ਜਪ ਅਤੇ ਲੋਕਾ ਤੇ ਭੀ ਜਪਾਉ ਪਰ ਤੈਨੇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਨਿਰਲੇਪ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ
ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਪਰਉਪਕਾਰ ਵਿਚਿ ਰਹਣਾ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਆਪ
ਣਾ ਨਾਮੁ ਦਿਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਇਹੁ ਪਰਮਾਰਥ ਕਰ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਨਾਮੁ ਜਪਾਉ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਬ
ਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਕਲਜੁਗ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਮਹਾਂ ਕਲੀ ਕਾਲ
ਹੈ ਅਰੁ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਭਰਮਾਇ ਕੈ ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਕਰਾਵੈਗਾ ਅਤੇ ਤੂੰ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾ
ਣਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਿਆ ਹੀ ਚਰਨਾ ਨਾਲੁ ਰਖ ਜੀ ਤਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਮਤਿ ਡਰੈ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰੇ ਨੇ
ੜੇ ਕਛੁ ਨਹੀ ਆਵਣੇ ਕਾ ਅਰੁ ਤੈਨੂੰ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਭੀ ਰਾਹੁ ਦੇਵੈਗਾ ਪਰ
ਤੈ ਮੇਰੇ ਸਿਮਰਨ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਮੈ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ
ਨਾਲ ਦਿਤੀ ਹੈ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਜੀ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੂ ਵਡਿਆਈ ਕੈਸੀ ਹਿਕ ਕਰੈਗਾ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਆਖਿਆ ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਵਿਚ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ ਪਵਣੁ ਪੀਅ
ਣੁ ਅਪਿਆਉ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਗੁਫੈ ਨ ਦੇਖਾ ਸੁਪਨੈ ਸਉਣ ਨ ਥਾਉ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ
ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ॥੧॥ ਸਾਚਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਜ ਥਾਇ॥
ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਣੁ ਆਖਣਾ ਜੇ ਭਾਵੈ ਕਰੇ ਤਮਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੁਸਾ ਕਟੀ
ਆ ਵਾਰ ਵਾਰ ਪੀਸਣਿ ਪੀਸਾ ਪਾਇ॥ ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੀਆ ਭਸਮ ਸੇਤੀ ਰਲਿ
ਜਾਉ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ॥੨॥ ਪੰਖੀ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇ
ਭਵਾ ਸੈ ਅਸਮਾਨੀ ਜਾਉ॥ ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਆਵਊ ਨਾ ਕਿਛੁ ਪੀਆ ਨ ਖਾਉ॥
ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਾਗਦ ਲਖ ਮਣਾ
ਪੜਿ ਪੜਿ ਕੀਚੈ ਭਾਉ॥ ਮਸੂ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਲੇਖਣਿ ਪਉਣੁ ਚਲਾਉ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀ

ਮਾਤਿਨਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ॥੪॥੧॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ॥
ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਅਪਾਰਹੈ ਜਿਸਦਾਪਾਰਾਵਾਰ ਨਹੀਪਾਇਆਜਾ
ਦਾ ਅਤੇ ਐਸੇ ਸਾਧਨ ਭੀਕਰੀਏ ਤਦਭੀ ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਆਖੀਜਾਂਦੀ
ਕਰੋੜਾਂ ਹੀ ਕਰੋੜਾਂ ਬਰਸਾਂਦੀ ਆਰਬਲਾਹੋਵੇ ਅਤੇ ਪਵਣਦਾਹੀਪੀਵਣਾਹੋਵੇ
ਤੇ ਪਵਣਦਾ ਹੀ ਖਾਣਾ ਹੋਵੇ ਅਰਥਾਕਿਆ ਪਵਣ ਅਹਾਰੀ ਹੀ ਰਹੀਏ ਅਤੇ
ਬੈਠਣੇ ਵਾਸਤੇ ਗੁਫਾ ਐਸੀ ਹੋਵੇ ਜਿਥੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਭੀ ਨਜਰ ਨਾਹੀਆ
ਵਨ ਸੌਣਵਾਸਤੇ ਸੁਫਨੇ ਵਿਚਭੀ ਥਾਉਨਾ ਹੋਵੇ ਸੁਪਨੇ ਮਾਤ੍ਰਭੀ ਨਾ ਸਵੀਏ ਐ
ਸੀਤੇ ਗੁਫਾਹੋਵੇ ਤੰਗ ਅਰਥਾਕਿਆ ਸੌਣੇਦੀ ਥਾਉਨਾਹੋਵੇ ਬੈਠਣਮਾਤ੍ਰਹੀਜ
ਗਾਹੋਵੇ ਏਤਨੇ ਸਾਧਨਭੀ ਕਰੀਏ ਤਉ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀਪਾਈਜਾਂਦੀ ਜੁ
ਕੇਡਾ ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਆਖੀਏ॥੧॥ ਆਪਕੈਸੇਹੋ ਸਾਚਾਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਾਕਾ
ਰਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਸਥਾਨ ਵਿਖੇ ਇਸਥਿਤਹੈ ਅਰਥਾਕਿਆ ਤੇਰੇ ਅਸਥਾ
ਨਤੀਕਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਹੁਚ ਸਕਦਾ ੧॥ਜਿਤਨੇ ਲੋਕਹੈਨ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਕੋਲੋ ਸੁ
ਣਸੁਣਕੇ ਅਖਾਣਨੂੰ ਆਖਦੇਹੈਨ ਜੇੜ੍ਹੇ ਤੈਨੂੰ ਭਾਵਦੇਹੈਨ ਤਾਓਹਜੀਵ ਤੇਰੀ ਚਾ
ਹ ਕਰਦੇਹੈਨ ਅਖਾਣਾਨੂੰ ਤਾ ਆਖਦੇਹੀ ਹੈਨ ਪਰੰਤ ਜੋ ਜੀਵ ਤੈਨੂੰ ਭਾਵਦਾਹੈ
ਓਹ ਤੇਰੀ ਇਛਾ ਕਰਦਾਹੈ ਫੇਰ ਐਸੇ ਸਾਧਨਭੀਕਰੇ ਆਪਰੇ ਆਪਨੂੰ ਕੁਹਾਵੇ
ਕਿਆ ਇਕਵਾਰੀ ਛੁਰੀ ਮਾਰਕੇ ਕਟ ਸੁਟਿਆ ਅਤੇ ਵਾਰਵਾਰ ਕਿਆ ਵਾਲਵਾਲ
ਕਰਕੇ ਕਟ ਸੁਟੀਏ ਨਿਕਾਨਿਕਾ ਕਰਕੇਭੀ ਕਟੀਏ ਫੇਰ ਪੀਸਣ ਨਉ ਚਕੀਵਿ
ਚ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਪਾਇਕੇ ਪੀਸਾਈਏ ਫੇਰ ਅਗਵਿਚ ਪਾਇਕੇ ਜਲਾਈਏ
ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਅਤੇ ਭਸਮ ਨਾਲ ਭਸਮ ਰਲਾਇ ਦੇਵੀਏ ਐਸੇ ਸਾਧਨਭੀ
ਕਰੀਏ ਤਉਭੀ ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀਪਾਈਜਾਂਦੀ ਹਉ ਕੇਡਾਕ ਵਡਾ ਤੇਰੇ
ਨਾਮਨੂੰ ਆਖਾ ਫੇਰ ਐਸੇ ਸਾਧਨ ਹੋਰਭੀ ਕਰੀਏ ਪੰਛੀ ਹੋਇਕਰ ਜੇ ਅਸ
ਮਾਨ ਦੋਵਿਚ ਭਵੀਏ ਇਕ ਅਸਮਾਨ ਕਿਆ ਸੈਕੜਿਆ ਅਸਮਾਨਾਂ ਵਿਚ ਉਡ
ਕੇ ਜਾਵੀਏ ਐਸਾ ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਧਾਰੀਏ ਨਾਕੁਛ ਪੀਵਾਂ ਤੇ ਨਾਕੁਛ ਖਾਵਾਂ ਤਉਭੀ
ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀਪਾਈਜਾਂਦੀ ਜੋ ਕੇਡਾ ਵਡਾ ਤੇਰਾਨਾਮਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ
ਜੀ ਆਖਦੇਹੈਨ ਲਖਾਂ ਮਣਾਂ ਦੇ ਕਾਗਦ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹ ਪੜ੍ਹਕੇ ਉਨਾਂ ਕਾਗਦਾਂ ਲਿ
ਖਿਆਹੋਇਆਂ ਵਿਚ ਭਾਉਭੀ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਸਾਹੀ ਇਤਨੀ ਬਣੇ ਜਿਸਦਾ ਟੋਟਾ ਨ
ਆਵੇ ਬਨਾਸਪਤੀ ਦੀਆਂ ਕਲਮਾਂ ਕਰੇ ਲਿਖਣੇ ਵਾਲਾ ਪਵਣ ਦੇਵਤਾ ਹੋਵੇ ਤਉ

ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਜੇਕੇਡਾ ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ ਤੂੰ ਬੇਅੰਤ ਹੈਂ।
ਜਾ ਏਹ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤਾ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਿਸ ਪਰਿ ਤੇਰੀ ਨਦਰ ਤਿਸੇ ਪਰ ਮੇਰਾ ਕਰਮ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਅਰੁ ਤੇਰਾ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰ ਇਤਨਾ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਏ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਕੁਦਰਤ
ਕਾ ਸਿਰੋਪਾਉ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪਹਿਨਾਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤੂੰ ਓਹੀ ਸਿਰੋਪਾਉ ਦੇਹੁ ਜੀ ਜੋ ਮੈ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਹੀ ਜਪਦਾ ਰਹਾਂ ਜੀ
ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਕਾ ਸਿਰੋਪਾਇ ਦੇਤਾ
ਹਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਇਸ ਨਾਮ ਕੋ ਆਪ ਭੀ ਜਪ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਦੇਇਕਰ ਜਪਾਉ
੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ
ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜਪੁ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਭੀ ਤੇਰੇ ਪੰਥ ਮੈ ਆਵੈਗਾ ਸਭ
ਕੋ ਮੈ ਬਖਸਾਂਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਇਕਰ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣਕਰ ਡੰਡ
ਉਤ ਕਰੀ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਹੇ ਨਾਨ
ਕ ਦੁਕਾਨ ਕੀ ਕਿਰਤ ਛੋਡਕੇ ਅਬ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਕਾ ਜਾਪ ਜਪਾਓ ਅਰ
ਜਗਤ ਮੈ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਕਾ ਚਕ੍ਰ ਫੇਰੋ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਨਉ ਨਿਧੀ ਅਠਾਰ
ਹਿ ਸਿਧੰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨੀ ਲਾਇ ਦਿਤੀਆਂ ਅਰ ਬਿਦਿਆ ਕੀਤਾ
ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਅਪਣੇ ਪਾਰਖਦੋਂ ਕਉ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਜੋ ਤੁਮ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੂੰ ਉਸੀ ਘਾਟ ਪਰ ਪਹੁਚਾਇ ਆਵੋ ਤਾ ਸੇਵਕ ਆਇਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਉਸ
ਅਸਥਾਨ ਪਰ ਪਹੁਚਾਇ ਗਏ ਤਾ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਰਿਆਉ ਵਿਖੇ ਨ
ਵਣ ਆਂਵਦਾ ਸੀ ਉਸੀ ਵੇਲੇ ਓਹੁ ਖਿਜਮਤਗਾਰ ਕਪੜ੍ਹੇ ਲੈਕਰ ਦਰੀਆਉ ਪ
ਰ ਰੋਜ ਉਥੇ ਹੀ ਆਇ ਬੈਠਦਾ ਸੀ ਜਦ ਤੀਸਰਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਖਿਜਮਤਗਾਰ
ਨੂੰ ਖਲ੍ਹੋਤਿਆ ਤਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦਰਿਆਇ ਵਿਚੋ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਏ
ਤਾ ਖਿਜਮਤਗਾਰ ਨੇ ਦੇਖਕਰ ਦੌੜ੍ਹਕੇ ਬਾਬੇ ਦੇ ਚਰਨਾਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਕਪ
ੜੇ ਅਗੇ ਰਖੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਕਹਿਓਨੇ ਨਿਹਾਲ ਭਾਈ
ਇਤਨਾ ਕਹਾ ਬਾਬੇ ਉਸਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਗਿਆਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਿਸ ਨੂੰ
ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ ਓਰ ਭੇਜਿਆ ਕਹਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕੋ ਜਾਇਕਰ ਕਹੁ ਜੋ ਤੇਰਾ ਭਾਈ
ਜੀ ਆਇਆ ਹੈ ਇਤਨਾਂ ਸੁਣਕਰ ਸਾਰਾ ਪਰਵਾਰ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਮਾਤਾ ਸੁਲਖ

ਣੀਜੀ ਕੇ ਬੜਾ ਧੀਰਜ ਅਨੰਦ ਹੋਇਆ ਭੁਈਆ ਜੈਰਾਮ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਜਾਇ ਕਰ ਮਿ
ਲਿਆ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਰੀਆਂਓਂ ਸਾਹਿਰ ਨੂੰ ਆਏ ਤਾਂ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏ
ਹੁ ਤਾਂ ਦਰੀਆਉ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦਉਲਤ ਖਾਨ ਨੇ ਜਾਲ ਪਵਾਇਆ ਸੀ
ਤਦ ਭੀ ਨਹੀ ਸੀ ਨਿਕਲਿਆ ਬਹੁਤ ਲਭ ਥਕੇ ਸਨ ਨਹੀ ਸੀ ਲਭਾ ਹੁਣ ਕਿਥੋ
ਨਿਕਲ ਆਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਟੀ ਪੁਰ ਆਏ ਦੇਖੇ ਤੋ ਜੰਦਰੇ ਲਗੇ ਹੈ
ਪੁਛਿਆ ਜੰਦਰੇ ਕਿਉ ਲਗਾਏ ਹੈਨ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਾ ਨਬਾਬ ਨੇ ਲਵਾਏ ਹੈਨ
ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਜੰਦਰੇ ਤੋੜ ਕਰ ਦੁਕਾਨ ਲੁਟ ਲੇਓ ਜੋ ਜਿਸ ਕਾ ਜੀ ਚਾਹੇ ਲੈ ਜਾਏ
ਅਤੇ ਮੁਖ ਤੇ ਏਹੁ ਕਹਿਨ ਨਾ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਨਾ ਕੋਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕ
ਹੁਕਮ ਸੁਣ ਕਰ ਲਗੇ ਲੁਟਨੇਂ ਜੈਰਾਮ ਭੀ ਖੜਾ ਦੇਖੇ ਅਤੇ ਆਪਨੇ ਗਲਾ ਵਿਚ ਖਫ
ਨੀ ਪਹਿਨ ਲਈ ਤੇ ਖੜੇ ਦੇਖਦੇ ਹੈਨ ਲੁਟ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਦੌਲਤ ਖਾਂ ਨੂੰ ਕੇ ਖਬਰ ਹੋਈ
ਵਹੁ ਭੀ ਆਇਆ ਸਾਹਿਬ ਨੇਂ ਉਨ ਕੀ ਤਰਫ ਦੇਖਿਆ ਹੀ ਨਹੀ ਬੋਲੇ ਭੀ ਨਹੀ
ਤਾ ਲੋਕਾ ਆਖਿਆ ਖਾਨ ਜੀ ਨਾਨਕ ਤਾ ਦਰੀਆਉ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਨੇ
ਉਥੋ ਚੋਟ ਖਾਧੀ ਹੈ ਏਹੁ ਖਾਲੀ ਨਾਂਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਛ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਮਿਹਰ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ
ਲੋਕਾਂ ਲੁਟਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦੌਲਤ ਖਾਂਨ ਨੇ ਹਟਾਇ ਦੀਆ ਅਤੇ ਕਹਾ ਜੈਰਾਮ ਹੱਟੀ ਕੋ ਬੰਦ
ਕਰੇ ਤੇ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਦਲਗੀਰ ਹੋਇ ਕੇ ਘਰ ਨੂੰ ਉਠ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬ
ਹਰ ਨਿਕਲ ਖੜੇ ਹੋਇਆ ਮੁਖ ਥੀ ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੋਨੋ ਕਾ ਨਿਖੇਧ ਕ
ਰੈ ਤੇ ਕਾਜ਼ੀ ਨੇ ਸੁਣ ਕੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਣ ਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸੀ ਅ
ਖਦੇ ਹੋ ਨਾ ਕੋਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਤੁਧ ਨੇ ਕਿਆ ਪਾਇਆ ਹੈ
ਤਾ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੋਈ ਹਿੰਦੂ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਮੁਸ
ਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੋਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਤਾ ਕਾਜ਼ੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਮੁਸਲਮਾਨ
ਦੇ ਕਰਮ ਕੇਹੜੇ ਹੈਨ ਤਾ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵਣੁ
ਮੁਸਕਲੁ ਜਾ ਹੋਇ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਅਵਲਿ ਅਉਲਿ ਦੀਨੁ ਕਰਿ ਮਿਠਾ ਮਸਕ
ਲ ਮਾਨਾਂ ਮਾਲੁ ਮੁਸਾਵੈ ॥ ਹੋਇ ਮੁਸਲਿਮੁ ਦੀਨ ਮੁਹਾਣੈ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕਾ ਭਰਮੁ ਚੁ
ਕਾਵੈ ॥ ਰਬ ਕੀ ਰਜਾਇ ਮੰਨੇ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਕਰਤਾ ਮੰਨੇ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ
ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਿਹਰੰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥੧॥ ਮਿਹਰ ਮਸੀਤਿ ਸਿਦਕੁ ਮੁ
ਸਲਾ ਹਕੁ ਹਲਾਲੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥ ਸਰਮ ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੁ ਰੋਜਾ ਹੋਹੁ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾ
ਬਾ ਸਚੁ ਪੀਰੁ ਕਲਮਾ ਕਰਮ ਨਿਵਾਜ ॥ ਤਸਬੀ ਸਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਨਾਨਕ ਰਖੈ ਲਾਜ ॥

ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਹੇ ਕਾਜੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹਾਵਣਾ ਭੀ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਹੈ ਬਹੁਤ
ਮੁਸਕਲ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਤਨੇ ਲਖਣ ਹੋਵਨ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹੀਵੈ ਕੇਹੜੇ ਲਖਣ ਹੋ
ਵਨ ਅਵਲ ਪਹਿਲੇ ਔਲੀਆ ਲੋਕ ਜੋ ਸੰਤ ਹੈਨ ਤਿਨਾ ਦਾ ਦੀਨ ਜੋ ਧਰਮ ਹੈ ਤਿ
ਸਨੂ ਮਿਠਾ ਕਰੇ ਮਸਕਲਾ ਕਰੇ ਮਾਨ ਦਾ ਕਿਆ ਅਭਿਮਾਨ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਮਾਲ
ਧਨ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਉਪਰ ਖਰਾਇਤ ਕਰੇ ਹੋਵੇ ਮੁਸਲਮ ਕਾਇਮ ਕਿ
ਆ ਇਸਾਬਿਤ ਮੁਹਾਣੇ ਜੋ ਹੈਨ ਮੁਖੀ ਮਲਾਹ ਸੰਤ ਜਨ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾ
ਲੇ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਦਾ ਸੰਸਾ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੇ ਰਬ ਦਾ ਭਾਣਾ ਸਿਰ ਉਪਰ ਮੰਨੇ
ਕਰਤੇ ਨੂੰ ਮੁਖ ਮੰਨੇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਜੋ ਆਪਾ ਭਾਵ ਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੇ ਤਬ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਵਾ ਦੇ ਉਪਰ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕਰੇ ਜੇਕਰ ਏ
ਹ ਲਖਣ ਹੋਵਨ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਸਭਨਾ ਦੇ ਉਪਰ ਮੇਹਰ ਕਰਨੀ ਏਹ ਮ
ਸੀਤ ਕਰੇ ਹਕ ਹਲਾਲ ਦਾ ਖਾਣਾ ਸੋਈ ਕੁਰਾਨ ਪੜ੍ਹੇ ਪਾਪਾ ਵਲੋ ਸਰਮ ਕਰਨੀ ਏ
ਹੀ ਸੁੰਨਤ ਕਰਾਵੇ ਜਤ ਸਤ ਜੇੜ੍ਹਾ ਰਖਣਾ ਏਹੋ ਰੋਜਾ ਰਖੇ ਤਉ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਂਦਾ ਹੈ
ਜੇਹੜੇ ਸੁਭ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਏਹ ਮਕਾ ਕਰੇ ਜੇਹੜਾ ਸਚ ਬੋਲਣਾ ਹੈ ਏਹ ਪੀਰ ਕਰੇ
ਸੁਭ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਏਹੀ ਕਲਮਾ ਪੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਨਿਵਾਜ ਕਰੇ ਜੇਹੜਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ
ਭਾਣਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਏਹ ਤਸਬੀ ਫੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ ਤਉ ਪਰਮੇਸਰ
ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਪਤ ਰਹੈਗੀ ਹੇ ਕਾਜੀ ਏਹ ਲਖਣ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਦੇ ਹੈਨ
ਤਾ ਕਾਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹਿੰਦੂਆ ਦੇ ਲਛਣ ਕੌਣ ਹੈਨ ਤਾ ਬਾਬੇ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਹਿੰਦੂ ਭੂਲੇ ਅਖੁਟੀ ਜਾਹੀ॥ ਨਾਰਦ ਕਹਿਆ ਸਿ ਪੂਜ ਕਰਾਹੀ
ਅੰਧੇ ਗੁੰਗੇ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰ॥ ਪਾਥਰ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ॥ ਓਇ ਜਾ ਆਪਿ ਡੁ
ਬੇ ਤੁਮ ਕਹਾ ਤਾਰਣਹਾਰ॥੧॥ ਪਰਹਰ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ਤਜ ਮਾਇਆ ਅ
ਹੰਕਾਰ ਚੁਕਾਵੈ॥ ਤਜ ਕਾਮ ਕਾਮਨੀ ਮੋਹੁ ਤਜੈ ਤਾ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਵੈ॥
ਤਜ ਮਾਨ ਅਭਿਮਾਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਤਜ ਪਿਆਸ ਆਸ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਾਚਾ ਮਨ ਵਸੈ ਸਾਚ ਸਬਦ ਹਰਿਨਾਮ ਸਮਾਵੈ॥੨॥ ਹਿੰਦੂ ਭੂਲੇ ਹੋਏ ਹੈਨ
ਅਤੇ ਅਪੁਠੇ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਮਨ ਨਾਰਦ ਦੇ ਆਖੇ ਲਗਦੇ ਹੈਨ ਤਿਸ ਕਰਕੇ
ਅੰਧੇ ਹੈਨ ਬ੍ਰਹਮ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਨਹੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਤੇ ਗੁੰਗੇ ਹੈਨ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਜਸ ਨਹੀ
ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੈਨ ਪਥਰਾ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹੈਨ ਮੂਰਖ ਹੈਨ ਸੋ ਪਥਰ ਜੇਹੜੇ ਆਪ ਡੂਬਣ
ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਸੋ ਤਿਨਾ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰਾ ਤਾਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਨਗੇ ਹਿੰਦੂਆ ਦੇ ਕਰਮ ਏਹ ਹੈਨ

ਤਿਆਗੇ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ ਨੂੰ ਅਤੇ ਝੂਠ ਭੀ ਨਾ ਬੋਲੇ ਤੇ ਨਿੰਦਿਆ ਨਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਅਹੰਕਾਰ
ਦੀ ਭੀ ਜੜ੍ਹ ਹੀ ਉਠਾ ਦੇਵੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਆਦਿਕਾਂ ਦਾ ਮੋਹ ਨਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਰਿਤਦੀਆਂ ਕਾ
ਮਨ ਦੂਰ ਕਰੇ ਇਤਨਿਆਂ ਕਰਮਾਂ ਕਰਨੇ ਦਾ ਫਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅੰਦਰੋਂ ਜੋ ਮਾਇਆ
ਅਥਵਾ ਸੰਸਾਰ ਦਿਸਦੇ ਵਿਚ ਹੁੰਦਿਆ ਹੀ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਪਾਇ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਫੇਰ ਮਾਨਕੇ ਭੀ ਤਿਆਗ ਦੇਵੇ ਅਭਿਮਾਨ ਕੇ ਭੀ ਤਿਆਗੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀ
ਤ ਨਾ ਕਰੈ ਇਤਆਦਿਕ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਰਬ ਤਿਆਗੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਆਸ ਕਰੇ
ਤੇ ਰਾਮਨਾਮ ਨਾਲ ਲਿਵ ਲਾਵੇ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਜੇਕਰ ਸਚ
ਇਸਦੇ ਮਨਾ ਵਿਚ ਵਸੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਸਚੇ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਹਰੀ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ
ਵਿਚ ਸਮਾਇ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਏਹ ਬਚਨ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਕਹੇ ਤਾਂ ਕਾਜੀ ਚੁਪ ਕਰ ਗਿਆ
ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮਸਤਾਨ ਹੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਵੜ੍ਹੇ ਭੀ ਨਹੀ ਰੋੜ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਛਾਵਣੇ
ਉਪਰ ਬੈਠੇ ਹੀ ਰਹਿਨ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਏਹ ਰੰਗ ਦੇਖਕੇ ਵਾਦੀ ਲੋਕ ਆਖਨ ਲਗੇ ਦੇਖੋ
ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੈਸੇ ਗਵਾਉਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਇਦਾ
ਸੀ ਸੋ ਹੁਣ ਉਨਾਂ ਪੈਸਿਆਂ ਨੂੰ ਗਵਾਇਕੇ ਏਹ ਰੰਗ ਕਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਏਹ ਰੂਪ
ਵਨੋ ਜੋ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਭੂਤਨਾ ਲਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖਪਤੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੌਲਤਖਾਨ ਨੇ ਏਹ ਬਾ
ਤ ਸੁਣੀ ਜੋ ਨਾਨਕ ਖਪਤੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਦੌਲਤਖਾਂ ਲੋਦੀ ਨੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ
ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਜੈਰਾਮ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੇਰਾ ਸਾਲਾ ਹੈ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਕਾ ਕਾਮ ਕਰਤਾ ਥਾ ਸੋ ਤ
ਉ ਖਪਤੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਪੈਸਿਆਂ ਕੇ ਹਿਸਾਬ ਕਾ ਜਬਾਬ ਦੇਹ ਤਉ ਜੈਰਾਮ ਸੁਣ
ਕਰ ਬੜਾ ਦਲਗੀਰ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਖਾਨ ਕੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਖਾਨ ਜੀ ਮੈ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪਾਸ
ਜਾਤਾ ਹੋ ਤਉ ਖਾਨ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਹਛਾ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪਾਸ ਜਾਓ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਣਕੇ ਆਖਿਓਸ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਖਾਨ ਹਿਸਾਬ ਮੰਗਤਾ ਹੈ
ਸੋ ਤੁਸੀ ਚਲੋ ਹਿਸਾਬ ਦੇ ਆਵੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਦੋਨੋ ਖਾਨ ਕੇ ਪਾ
ਸ ਆਏ ਖਾਨ ਨੇ ਕਹਾ ਹਮਾਰਾ ਹਿਸਾਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਖਾਨ ਜੀ
ਆਪਨਾ ਮੁਨਸੀ ਬੁਲਾਇ ਕਰ ਹਿਸਾਬ ਆਪ ਕਰੀਏ ਤਬ ਜਾਦੋਰਾਇ ਨੇ ਆਣਕ
ਰ ਕਾਗਦ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾ ਹੋਵਨ ਜਾਦੋਰਾਇ ਨੇ ਕਈ ਤਰਾਕੀਆਂ ਅੜ੍ਹ
ਵਣੀਆਂ ਪਾਵੇ ਪਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਨਾ ਚਲੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਚ ਨਾਲ
ਕੋਈ ਅੜਾਵਣੀ ਪੇਸ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹਿਸਾਬ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਤ ਸੌ ਸਠ
ਰੁਪਏ ਨਿਕਲਿਆ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦੇਵਣਾਂ ਤਾਂ ਦੌਲਤਖਾਨ ਪਠਾਣ ਨੇ ਸੁਣਕਰ ਕਹਾ

ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਮ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਪਰ ਬੈਠੇ ਆਗੇ ਕਾਮ ਚਲਾਓ ਅਤੇ ਤੁਮਾਰਾ ਹਿਸਾਬ
ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਕੀ ਤਰਫ਼ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਸੋ ਅਬ ਹੀ ਚੁਕਾਇ ਲੇਵੋ ਅਤੇ ਪੇਸਗੀ ਰੁਪਏ ਭੀ
ਸਰਕਾਰ ਸੇ ਲੇਵੋ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਖਾਨ ਸਾਹਿਬ ਏਹੁ ਪੈਸੇ ਹਮਾਰੇ ਫਕੀ
ਰਾਂ ਕੋ ਦੇਵੋ ਅਰ ਹਮ ਸੱਚੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਕਾਰ ਮੇਂ ਲਗੇ ਹਾਂ ਅਬ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਕੀ ਕਾਰ
ਨਹੀ ਕਰਤੇ ਇਤਨਾ ਕਹਿ ਕਰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਲਦਾ ਰਹਿਆ ਪਰ ਘਰ ਦੀ
ਵਲ ਵੜਿਓ ਨਾਹੀ ਬਾਹਰ ਹੀ ਰਹਿਨੇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਮੂਲਾ ਚੋਣਾ ਜੋ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਸਹੁਰ
ਾ ਸੀ ਸੋ ਤਿਸਨੈ ਸੁਣਿਆ ਸੋ ਸੁਣ ਕਰ ਜਲ ਕੇ ਅੰਗਿਆਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਤੀਸਰੇ ਮਹੀ
ਨੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਬੇਟਾ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਭੇਜੀ ਤਾਂ
ਮੂਲੇ ਚੋਣੇ ਦਾ ਸਾਮਾ ਪੰਡਿਤ ਮੇਲੀ ਆਹਾ ਮੂਲਾ ਸਾਮੇ ਪੰਡਤ ਦਾ ਸੇਵਕੀ ਦਾਵਾ ਰਖਦ
ਆਹਾ ਸਾਮੇ ਪੰਡਤ ਨੂੰ ਮੂਲੇ ਆਖਿਆ ਪੰਡਤ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਦੇਖੋ ਨਾਨਕ ਕੁਛ
ਕਾਰ ਕੰਮ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਧਰੇ ਨਿਕਲ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਘਰ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇਨ ਇਜੇਹੀਆ
ਗਲਾ ਕਰਕੇ ਮੂਲਾ ਰੁੰਨਾ ਤੇ ਕਹੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਮੈਂ ਵਡਾ ਦੁਖੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਮੇ ਪੰਡਿਤ ਕਹਿ
ਆ ਚਲ ਦੇਖਾਂ ਮੂਲਾ ਨਾਨਕ ਕਿਥੇ ਹੈ ਮੈਂ ਚਲਦਾ ਹਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਓਹ ਤਾਂ ਗੋਰਾਂ ਮੜ੍ਹੀਆਂ ਵਿਚ ਬੈਠ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਮਾ ਪੰਡਤ ਅ
ਤੇ ਮੂਲਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਆਇ ਕਰ ਆਖਿਓਨੇ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹੁ ਕਿਆ ਸਾਂ
ਗ ਬਣਾਇਆ ਹਈ ਅਤੇ ਕਿਆ ਕਚੀਆਂ ਗਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਤੂੰ ਟਬਰਦਾਰ ਹੈਂ ਕੋਈ
ਕਿਰਤ ਕਾਰ ਚਲ ਕੇ ਕਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਇਕ ਆਖਿਆ ਬਸੰਤ ਵਿਚ
॥ਰਾਗੁ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਰਾਜਾ ਬਾਲਕ ਨਗਰੀ ਕਾਚੀ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲ
ਪਿਆਰੋ॥ ਦੁਇ ਮਾਈ ਦੁਇ ਬਾਪਾ ਪੜੀਅਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੧॥ ਸੁਆਮੀ
ਪੰਡਿਤਾ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਮਤੀ॥ ਕਿਨ ਬਿਧ ਪਾਵਉ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮ
ਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ॥ਜੋ ਸੁਣਹੁ ਸੁਆਮੀ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਕਾਇਆ ਜੋ ਏ
ਹ ਸਰੀਰ ਹੈ ਸੋ ਕਚੀ ਨਗਰੀ ਹੈ ਅਰ ਮਨ ਜੇਹੜਾ ਹੈ ਇਸ ਵਿਚ ਸੋ ਰਾਜਾ ਹੈ ਪਰ ਬਾਲਕ
ਰਾਜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਹੰਕਾਰ ਏਹ ਪੰਜੇ ਦੁਸਟ ਹੈਨ ਇਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨ ਦਾ
ਵਿਹਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਲ ਸਿਰ ਤੇ ਹੈ ਜਿਸ ਵਖਤ ਪੜੇਗਾ ਇਸ ਜੀਵ ਨੂੰ ਪਕੜੇਗਾ ਤਾਂ ਕਾਇ
ਆ ਕਚੀ ਨਗਰੀ ਢਹਿ ਜਾਵੇਗੀ ਅਵਿਦਿਆ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਏਹ ਦੋਨੋ ਮਾਵਾਂ ਹੈਨ
ਇਕ ਈਸੁਰ ਤੇ ਜੀਵ ਦੋ ਪਿਤਾ ਹੈਨ ਇਨ ਦੁਹਾਂ ਦਾ ਜਾਣਿਆ ਹੋਇਆ ਇਸੀ ਤੇ ਏਹ
ਕੁਟਲ ਹੈ ਸੋ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਏਹ ਸੈਂਰੇ ਹੇ ਪੰਡਤ ਜੀ ਏਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਮੁਝ ਕੋ ਸਿਖਿਆ

ਦੇਓ ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਮੈਨੂੰ ਹੋਵੇ ਜਦ ਏਹ ਕਥਾ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਤਾ ਮੂਲਾ ਬੋਲਿ
ਆ ਅਵੇ ਨਾਨਕ ਏਤੋ ਅਗ ਤੈਨੂ ਲਗੀ ਆਹੀ ਤਾ ਟਬਰ ਕਿਉ ਕੀਤੋ ਨਾਵਿਆਹ ਕ
ਰਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਟਬਰ ਵਧਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਮੈਨੂ ਦੁਖ ਦੇਦੇ ਟਬਰ ਕਰਕੇ ਅਵਾਜਾਰ ਹੋਇ
ਕਰ ਨਠੇ ਕਿਉ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਲੁਟਾਇਦਾ ਗਹਿਓ ਘਰਦਿਆਨੂ ਇਕ ਟਕਾ ਭੀ ਨ
ਦਿਤੋ ਤੇ ਹੁਣ ਲਜਾ ਸਰਮ ਗਵਾਇਕੇ ਭੁਜ ਨਿਕਲਿਓ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੂਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ਭੀਤਰ ਅਗਨ ਬਨਾਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਸਾਗਰ ਪਿੰਡੈ ਪਾ
ਇਆ॥ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਦੁਇ ਘਰ ਹੀ ਭੀਤਰ ਐਸਾ ਗਿਆਨ ਨ ਪਾਇਆ॥੨॥
ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ ਭੀਤਰ ਇਸਦੇ ਅੰਦਰ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰੂ
ਪ ਅਗਨੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਨਾਸਪਤੀ ਜੋ ਧੀਆ ਪੁਤਰ ਹੈਨ ਜੋਰੂ ਤੇ ਧਨ ਤੇ ਰੁ
ਜਗਾਰ ਕੁੜਮ ਜਵਾਈ ਤੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਹੈਨ ਹੇ ਪੰਡਤ ਜੀ ਤੁਸਾ ਸਾਰਖੇ ਇਨਾ ਸਨਬੰਧੀ
ਆ ਤੇ ਕਦੀ ਛੁਟਦਾ ਨਹੀ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਦੀ ਭੁਰਦੀ ਨਹੀ ਰੰਚਕ ਤੇ ਲੈਕਰ ਸਮੇ
ਰ ਤੀਕਰ ਮਿਲੇ ਇਸ ਜੀਵਨੂ ਤਉ ਭੀ ਨਹੀ ਰਜਦਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਘਟ ਵਿਚ ਹੀ ਚੰ
ਦ੍ਰਮਾ ਸੂਰਜ ਹੈਨ ਪਰ ਬਿਨਾ ਗਿਆਨ ਹੋਏ ਤੇ ਇਸਨੂ ਚਾਨਣਾਂ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਏਹ ਚਾਨ
ਣਾ ਤਦੇ ਹੋਵੇ ਜਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲੇ ਬਿਨਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲੇ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਏਹ ਰਿਦਾ ਰੂਪ
ਕਮਲ ਸੀਧਾ ਹੋਵੇ ਤਾ ਚਾਨਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਸਾਮਾ ਪੰਡਤ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਘ
ਰਹੀ ਵਿਚ ਰਹੋ ਰਾਮ ਸਿਮਰ ਕਰ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਕਰੋ ਰਾਮ ਸਭਨਾ ਦੀ ਸਾਰ ਵਿਚ ਹੈ
ਘਟ ਘਟ ਵਿਚ ਰਾਮ ਰਵਿਆ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੀਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ
ਰਾਮ ਰਵੰਤਾ ਜਾਣੀਐ ਇਕ ਮਾਈ ਭੋਗ ਕਰੇਇ॥ਤਾ ਕੇ ਲਖਣ ਜਾਣੀਅਹਿ ਖਿਮ
ਾ ਧਨ ਸੰਗ੍ਰਹੇਇ॥੩॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ਸੁਣੋ ਪੰਡਤ ਜੀ ਰਾਮ ਸਭਨਾ
ਦੀ ਸਾਰ ਵਿਚ ਹੈ ਪਰ ਜਿਸ ਉਪਰ ਰਾਮ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਤਿਸੀ ਪੁਰਸ ਨੇ ਸਰਬ ਅਸ
ਥਾਨਾ ਵਿਚ ਰਾਮ ਨੂ ਰਵਿਆ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਨੂ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਧੀਰਜ ਬਖਸਿਆ ਹੈ
ਸ ਤਿਨਾ ਹੀ ਪੁਰਸਾ ਨੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਮਾਇਆ ਜਾਣਕੇ ਸੁਭ ਕਰਮਾ ਵਿਚ ਖਰਚ ਕੀ
ਤੀ ਹੈ ਸੋ ਮਾਈ ਭੋਗ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤਿਨਾਨੂ ਖਿਮਾ ਧੀਰਜ ਰੂਪ ਧਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਪਾਸੋ ਏਹ ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ ਮੂਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਚਲੋ ਪੰਡਤ ਜੀ ਨਾਨਕ ਤਾ ਸਿ
ਰੜ੍ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਸੇ ਦਾ ਆਖਿਆ ਨਹੀ ਮੰਨਦਾ ਤਾ ਫੇਰ ਪੰਡਤ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਕਿਸੇ ਦਾ ਆਖਿਆ ਭੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੰਨਿਆ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਉ
ਥੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੇ ਨ ਖਾਇਆ ਮਾਨੈ ਤਿਨਹੀ ਸੇਤੀ ਵਾਸਾ ਪ੍ਰਣਵ

ਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨ ਦਾਸਾ ਖਿਨੁ ਤੋਲਾ ਖਿਨ ਮਾਸਾ॥੪॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥
ਸੁਣੋ ਪੰਡ੍ਰਤਜੀ ਏਹ ਮਨ ਕਹੇ ਸੁਣੇਨੂੰ ਮਨਦਾ ਨਾਹੀ ਰਸਨਾਂ ਏਹੁਜੇਹੜੀ ਹੈ ਸੋਕਿਸੇਦੇ
ਕਹੇਵਿਚ ਨਾਹੀ ਉਸਤਤ ਨਿੰਦਾ ਪਈ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਜ ਅਖਾਜ ਭੀ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਫਿਕ
ਅਠਾ ਪਈ ਬੋਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਇਸੇ ਨਾਲ ਵਾਸਾ ਹੈ ਸੁਣੋਂ ਪੰਡ੍ਰਤਜੀ ਜੇ
ਕਰਤਾ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਵੇ ਤਾ ਏਹੁ ਰਸਨਾ ਬਿਸਿਆ ਦੇ ਰਸਾਂ ਨਾਲੋ ਹਟੈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਏ
ਹੁ ਇੰਦ੍ਰੈ ਸਭ ਆਪਣੇਂ ਰਸਾ ਵਿਚ ਲਗੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਇਸ ਮਨ ਦਾ ਵਾਸਾ ਇਨਾਂ ਦੇ ਨਾ
ਲਹੈ ਏਹੁ ਮਨ ਸਵਰੇ ਤਦ ਜਾਂਦ ਪਰਮੇਸਰ ਸਵਾਰੇ ਏਹ ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ ਪੰਡ੍ਰਤ ਨੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਬੜਾ ਸੰਤ ਹੈ ਪੰਡ੍ਰਤ
ਦੀਨ ਹੋਇਆ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਤਿਸ ਪਰ ਦਾਇਆ ਦ੍ਰਿਸਟ ਦੇਖਕਰ ਨਿਹਾਲ ਕਰ ਦਿਤ
ਅਤੇ ਮੂਲਾ ਖਿਝਦਾ ਤੇ ਗੁਸੇ ਹੁੰਦਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਗਇਆ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮੂਲੇ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੀ ਮਸਤ ਹਾਲੀ ਵਿਚ ਰਹੈ ਕਿਸੇ ਸਾਥ ਬਾਤ ਭੀ ਨਾਹੀ ਕਰੈ
ਅਤੇ ਨਾਂ ਘਰ ਵਿਚ ਆਵੈ ਨਾਂ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਆਵੈ ਮੜ੍ਹੀਆਂ ਮਸਾਣਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹਿ
ਆ ਕਰਨ ਮਨਸੁਖ ਜੋ ਲਹੌਰ ਵਾਲਾ ਸਿਖ ਸੀ ਤਿਸ ਨੇ ਆਇਕਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ
ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ਧਿਆਨ ਮੇ ਇਸਥਿਤ ਸੇ ਮਨਸੁਖ ਬੈਠਕਰ ਅਰਦਾਸ
ਕੀਤੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਆਉ ਭਾਈ ਮ
ਨਸੁਖ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਮਨਸੁਖ ਨੇ ਕਹਾ ਆਪਦੇ ਦਰਸਨ ਕੀਏ ਤੇ ਮੇਰੇ ਤਨ ਮਨ ਕਾ ਕਸ
ਟ ਅਬ ਦੂਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਮੈਂ ਅਬ ਆਪਕੀ ਆਗਿਆ ਪਾਇਕਰ ਦੂਰ ਦੇਸ ਕੋ
ਜਾਇਆ ਚਾਹਤਾ ਹੋਂ ਖੇਪ ਭਰਕੇ ਸੰਗਲਾ ਦੀਪ ਕੋ ਜਾਵਉਗਾ ਆਪ ਮੇਰੇ ਕੋ
ਕੁਛ ਆਗਿਆ ਕਰੋ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਸਦਗਾਤੀ ਹੋਇ ਤਉ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਕਹਾ
ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਮੇ ਉਠਕਰ ਇਸਨਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇਕਰ ਇਕ ਮਨ ਹੋਇਕੇ
ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਨਾ ਸਤਨਾਮ ਕੇ
ਜਪਨੇ ਕਰ ਤੇਰੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਵਨਗੇ ਇਤਨਾ ਕਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਗਿਆ
ਦਈ ਹੈ ਮਨਸੁਖ ਅਬ ਜਾਓ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪੋ ਅਰ ਭਗੀਰਥ ਕੋ ਭੀ ਭੇਜ
ਦੀਆ ਇਤਨੇ ਮੇਂ ਮੂਲਾ ਚੋਣਾ ਨਬਾਬ ਕੇ ਪਾਸ ਜਾਇਕਰ ਫਰਿਆਦ ਕਰੀ ਬਡੀ
ਉਚੀ ਅਵਾਜ ਕਰਕੇ ਪੁਕਾਰਿਆ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਨੇਂ ਕਹਾ ਅਰੇ ਯਾਰਖਾ
ਏਹ ਕੌਣ ਹੈ ਅਰ ਕਿਸ ਪਰ ਫਰਿਆਦ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਯਾਰਖਾਨੇਂ ਪੂਛਾ ਅਰੇ ਤੂੰ ਕੌਣ

ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਪਰ ਫਰਿਆਦ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾ ਮੂਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਨਾਨਕ ਮੋਦੀ ਕਾ ਸ
ਸੁਰਾ ਹੋ ਅਰ ਨਾਨਕ ਕੇ ਊਪਰ ਫਰਿਆਦੀ ਆਇਆ ਹੋ ਤਾਂ ਯਾਰਖਾਨ ਜੋ ਨਬਾਬ ਕ
ਨਉਕਰ ਥਾ ਤਿਸ ਨੇ ਨਬਾਬ ਕੇ ਪਾਸ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਏਹੁ ਨਾਨਕ
ਮੋਦੀ ਕਾ ਸਸੁਰਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਰ ਨਾਨਕ ਕੇ ਊਪਰ ਫਰਿਆਦੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾ ਨਬਾਬ
ਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਯਾਰਖਾ ਇਸ ਕੋਂ ਆਗੇ ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਯਾਰਖਾਂ ਨਬਾਬ ਕੇ ਪਾਸ ਮੂਲੇ ਕੋ ਲੈ
ਗਿਆ ਤਾ ਨਬਾਬ ਨੇ ਮੂਲੇ ਨੂ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਰੇ ਤੂ ਨਾਨਕ ਪਰ ਕਿਉ ਫਰਿਆਦੀ ਆ
ਇਆ ਹੈ ਤਾ ਮੂਲੇ ਨੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੋ ਹੇ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਸਤ ਸੈ ਸਠ ਰੁਪਏ ਜੋ
ਨਾਨਕ ਕੇ ਬਾਕੀ ਨਿਕਲੇ ਹੈਨਿ ਸੋ ਨਾਨਕ ਕੇ ਕਬੀਲੇ ਕਉ ਮਿਲਨੇ ਚਾਹੀਏ ਤਾ ਨਬ
ਬ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਮੂਲਾ ਨਾਨਕ ਨੇ ਤੋ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਏਹੁ ਪੈਸੇ ਫਕੀਰਾ ਕਉ ਬਾ
ਟ ਦੇਵੋ ਤਾ ਮੂਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਨਾਨਕ ਤੋ ਸਿਰੜੀ ਹੋਇ ਗਇਆ
ਹੈ ਤੁਮ ਉਸ ਕੇ ਕਹਿਨੇ ਕੀ ਬਾਤ ਕੋ ਨ ਸੀ ਹੈ ਤਾ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਾ ਜੋ ਹਕ ਤਾ ਇਨਕਾ ਭੀ ਹੈ ਪਰ
ਨਾਨਕ ਕੋ ਕਿਸੀ ਸੇ ਝਾੜਾ ਕਰਾਵੇ ਮੁਲਾਂ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਕੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਗਨ
ਹੋਇ ਕਰ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਨਬਾਬ ਕੇ ਕਹੇ ਸੇ ਮੁਲਾਂ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਕਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਲੈ ਗ
ਏ ਤਾ ਮੁਲਾ ਲਗਾ ਆਇ ਕੇ ਝਾੜਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਕਾ ਵਿਚ ਪਲੀਤੇ ਸਾ
ੜਕੇ ਧੂਆ ਦੇਵਣ ਲਗੇ ਤਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਆਖਿਆ
ਖੇਤੀ ਜਿਨ ਕੀ ਉਜੜੀ ਖਲਵਾੜੇ ਨਾਹੀ ਥਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਧ੍ਰਿਗ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੀਵਿਆ
ਜਿ ਲਿਖ ਲਿਖ ਵੇਚਨ ਨਾਉ॥ ਤਾ ਮੁਲਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਤੂ ਕਉਣ ਹੈ ਅਰੁ
ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਦਸ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਭੂਤਨਾ ਕੋ ਕਹੈ ਬੇਤਾਲਾ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਆਦ
ਮੀ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ॥੧॥ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ਸਾਹ ਕਾ ਨਾਨਕ ਬਉਰਾਨਾ॥ ਹਉ ਹਰਿ
ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਭੈ ਦੇਵਾਨਾ ਹੋਇ॥
ਏਕੀ ਸਾਹਿਬ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ॥੨॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਏ
ਕਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ ਦੂਜੀ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਾਇ॥੩॥
ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਾਹਿਬ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ॥ ਮੰਦਾ ਜਾਣੈ ਆਪ ਕਉ ਅਵਰੁ
ਭਲਾ ਸੰਸਾਰੁ॥੪॥੭॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਦੇ
ਹੈਨ ਹੇ ਭਾਈ ਏਹੁ ਜੋ ਪੰਜਾ ਤਤਾ ਕਾ ਸਰੀਰ ਹੈ ਸੋ ਕੋਈ ਤਾ ਇਸ ਕਉ ਭੂਤਨਾ ਕਹਦ
ਾ ਹੈ ਅਰੁ ਕੋਈ ਇਸ ਨੂ ਬੇਤਾਲ ਕਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਇਸ ਨੂ ਆਦਮੀ ਕਹਦਾ ਹੈ ਅ

ਰ ਜਦੋਦੀ ਮੈਨੂੰ ਸੰਤਾਨੇ ਸੋਝੀ ਦਿਤੀਹੈ ਤਦੋਂਦਾ ਮੈਂ ਇਸਦੇਹਦਾ ਆਪਨੂ ਸਾਖੀ ਜਣਦ
ਹਾਂ ਅਤੇਜੇਹੜ੍ਹਾ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਕੈ ਮੈਨੂੰ ਦੇਹੁ ਅਭਿਮਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ਸੋਉਸ
ਵੱਲੋਂ ਮੈ ਬਉਰਾ ਹੋਇਗਇਆਹਾਂ ਅਤੇ ਜਦੋਦਾ ਗੁਰਾਦਾ ਉਪਦੇਸ ਮੈਂ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕੀਤ
ਹੈ ਤਦਦਾ ਮੈਂ ਇਸ ਸਰੀਰਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਅਰੁ ਆਤਮੇ ਤੇ ਪ
ਰਮਾਤਮੇਂ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਾਂਹੀ ਅਤੇ ਮੈ ਤਉ ਵਾਹੁਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਾਂਹੀ ਜਾ
ਣਦਾ ਅਤੇ ਦੇਹੁੰਹੀ ਹਿੰਦੂਹੈ ਅਰ ਦੇਹੁੰਹੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਹੀਦਾ ਸਾਖੀਹੋ
ਅਤੇ ਦੇਹੀਤੇ ਨਿਆਰਾਹੋ ਏਹ ਬਚਨ ਸੁਣਕਰ ਮੁਲਾਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇਮੁ
ਲਾਕੀ ਨਿਸਾ ਹੋਇਗਈ ਅਤੇ ਸਭੁਲੋਕ ਨਾਨਕ ਜੀਕੀ ਸਿਫਤ ਲਗੇ ਕਰਨ ਤਾਮੁਲ
ਨੇ ਨਬਾਬਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਨਾਨਕ ਨੇ ਤੋ ਖਪਤਨ
ਹੀ ਖਾਇਆ ਉਸਕੇ ਤਾਈ ਕੋਈ ਔਲੀਆ ਮਿਲਗਇਆ ਹੈ ਨਾਨਕ ਤੋ ਖਬਰ
ਦਾਰ ਹੈ ਤਾ ਨਬਾਬਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਜੈਰਾਮ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਲਿਆਵੇ ਤਾ ਨਫਰ ਨੇ
ਜਾਇਕੇ ਜੈਰਾਮਕੋ ਬੁਲਾਇ ਆਂਦਾ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਇਕਰ ਸਲਾਮ ਕੀਤੀ ਤਾ
ਨਬਾਬਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਜੈਰਾਮ ਅਬ ਕਿਆ ਕਰੀਏ ਹਮਨੇ ਤੋ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੈਸੇ ਰਖ
ਣੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਏਹ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਏਹੁ ਪੈਸੇ ਫਕੀਰਾ ਕਉ ਖੁਲਾਵੇ
ਅਰ ਉਸਕਾ ਸੁਸਰਾ ਉਸਕੇ ਊਪਰ ਫਰਿਆਦੀ ਹੂਆ ਹੈ ਓਹ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਜੋ ਓਹ
ਪੈਸੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਕਬੀਲੇ ਕਉ ਦੇਹੋ ਅਰੁ ਮੁਲਾ ਕਉ ਭੇਜਿਆ ਥਾ ਉਸਨੇ ਦੇਖਕ
ਰ ਆਇ ਕਹਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਖਬਰਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗੇ ਜੋ ਤੂੰ ਕਹੇ ਸੋ ਕਰੀਏ ਤਉ
ਜੈਰਾਮ ਏਹ ਸੁਨਕਰ ਚੁਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਤਉ ਨਬਾਬਨੇਂ ਕਹਾ ਅਰੇ ਜੈਰਾਮ ਤੂੰ ਕਿਉ ਚੁ
ਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ ਜਬਾਬ ਕਿਉ ਨਹੀ ਦੇਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇਂ ਆਖਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮ
ਤ ਤੁਮ ਸਭ ਕੁਛ ਜਾਨਤੇ ਹੋ ਮੈ ਕਿਆ ਜਬਾਬ ਦੇਊ ਤਾ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਾ ਅਜੀ ਜੈ
ਰਾਮ ਹਕ ਤਉ ਕਬੀਲੇ ਕਾ ਭੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇਂ ਕਹਾ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਨਾਨਕ ਭੀ
ਤਉ ਹਾਜਰ ਹੈ ਕਹੀ ਦੂਰ ਤੋ ਨਹੀ ਗਇਆ ਤਾ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨ
ਕ ਕਉ ਬੁਲਾਵੋ ਤਉ ਆਦਮੀ ਬੁਲਾਵਣੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਗਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹਮ ਨਹੀ ਜਾਨਤੇ ਕਉਨ ਨਬਾਬ ਹੈ ਤੇ ਕੌਨ ਕਾਜੀ ਹੈ ਤਾ ਓਹੁ ਆਦ
ਮੀਆਂ ਨੇ ਆਇਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਨਾਨਕ ਤੌ ਨਹੀ ਆਵਤਾ ਏਹ ਬ
ਚ ਸੁਨਕਰ ਨਬਾਬ ਨੇ ਗੁਸਾ ਖਾਧਾ ਅਰ ਗੁਸਾ ਖਾਇਕੇ ਕਹਾ ਜੋ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ
ਕੜ੍ਹ ਲਿਆਵੋ ਤਾ ਫੇਰ ਆਦਮੀਆ ਨੇ ਆਇਕੇ ਕਹਾ ਜੋ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਬਾ

ਬ ਬਹੁਤ ਗਿਲਾ ਵੰਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹਮ ਨਬਾਬ ਕੇ ਨਉਕਰ ਨਹੀ ਜ
ਬ ਨਉਕਰ ਥੇ ਤਬ ਗਿਲਾ ਗੁਜਾਰੀ ਕਾਹ ਮਕੇ ਹੁਰ ਹੋਤਾ ਥਾ ਅਬ ਹਮ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੇ
ਨਉਕਰ ਹੂਏ ਹੈਂ ਤਾ ਆਦਮੀ ਅੰਨੇ ਇਸੀ ਤਰਾ ਨਬਾਬ ਕੋ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਾ ਤਉ ਨ
ਬਾਬ ਆਪ ਉਠ ਖੜਾ ਹੂਆ ਅਰ ਕਹਾ ਹਮ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪਾਸ ਚਲਤੇ ਹੈਂ ਤਬ ਕਾਜੀ
ਨੇ ਰੋਕ ਦੀਆ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਕੇ ਪਾਸ ਆਪ ਤੁਰ ਕੇ ਜਾਤੇ ਹੋ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਅਪਨੇ ਨਉਕ
ਰੋ ਕਉ ਕਹਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਉ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹੋ ਜਿ ਸਖੁਦਾਇ ਕੇ ਨਉਕਰ ਤੁਮ ਹੋ ਤਿ
ਸ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਹਮਾਰੇ ਕੋ ਦੀਦਾਰ ਦੇਵਹੁ ਇਤਨੀ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠ ਖੜੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਨਬਾਬ ਕੇ ਪਾਸ ਆਏ ਪਰ ਸਲਾਮ ਨਾ ਕੀਤੀਓਨੇ
ਤਾ ਨਬਾਬ ਨੇ ਗੁਸਤਾਖੀ ਸੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਆਵਤਾ ਕਿਉ ਨ ਥਾ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤਿ ਜਬ ਤੇਰੇ ਚਾਕਰ ਥੇ ਤਬ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਆਵਤੇ ਥੇ ਅ
ਬ ਹਮ ਤੇਰੇ ਚਾਕਰ ਨਾਹੀ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਚਾਕਰ ਹੂਏ ਹੈ ਤਾ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨ
ਕ ਜੇ ਤੁਮ ਐਸੇ ਹੂਏ ਹੋ ਤਉ ਹਮਾਰੇ ਸਾਥ ਚਲ ਕਰ ਨਿਵਾਜ ਕਰਹੁ ਅਜ ਜੁਮੇ ਕਾ
ਰੋਜ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਚਲੋ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਭਲੀ ਬਾਤ ਹੈ ਇਤਨਾ ਕਹਿ
ਕਰ ਨਬਾਬ ਭੀ ਕਾਜੀ ਭੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਸਾਥ ਲੇ ਕਰ ਚਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਣਗਿ
ਣਤ ਹੀ ਲੋਕ ਕਈ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਣੇ ਵਾਲੇ ਜੁਮਾ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ਜਾਇ ਕੇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸ
ਰੇ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਵਿਚ ਡੰਡ ਪੈ ਗਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਤਾ ਸਭ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਜਾਹਗਾ
ਖੜੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਲੋਗ ਮਹਾਜਨ ਭੀ ਸਭ ਏਹੀ ਆਖਨ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਅਜ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕੋ ਨਬਾਬ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਰੇਗਾ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਏਹ ਸੁਣ ਕੇ ਬੜਾ ਦਲਗੀਰ ਹੋਇ
ਕਰ ਘਰ ਆਇ ਵੜਿਆ ਤਾ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੈ ਦੇਖ ਕਰ ਆਵਦੇ ਨੂੰਹੀ ਪੁਛਿਆ ਕਿ
ਉ ਜੀ ਅਜ ਕਿਆ ਵਾਸਤਾ ਹੈ ਖਰੇ ਦਲਗੀਰ ਕਿਉ ਹੋ ਜੀ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਸੁਣ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਬੰਦੀ ਅਜ ਤੇਰੇ ਭਾਈ ਨੇ ਕਿਆ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸ ਜੁ ਨਬਾਬ ਦੇ ਨਾ
ਲ ਜੁਮੇ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ਨਿਵਾਜ ਕਰਨੇ ਗਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਡੰਡ ਪੈ ਗ
ਈ ਹੈ ਜੋ ਅਜ ਨਾਨਕ ਤੁਰਕ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਸੋ ਮੈ ਦਲਗੀਰ ਕਿਉ ਨਾ ਹੋਵਾਂ ਤਉ
ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਉਠ ਖੜੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ ਹੇ ਠਾਕੁਰ ਈਸਰ ਜੀ ਤੁ
ਸੀ ਚਿੰਤਾ ਕਾਈ ਭੀ ਨਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਰਸੋਈ ਜੇਵੋ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਲੋ ਧੋਖਾ ਕੋਈ ਨ
ਕਰੋ ਅਚਿੰਤ ਰਹੋ ਨਾਨਕ ਜੋ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਹੈ ਸੋ ਵਡੇ ਦਾ ਹਿਮਾਇਤੀ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਲ
ਕੋਈ ਬੁਰੀ ਨਜਰ ਨਾਹੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਸਿਧਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਭੀ ਨਾਲ ਹੀ ਭੇਜਿਆ

ਆਤਾ ਜੈਰਾਮਨੇਜੋਦੇਖ ਮਿਸਰਜੀ ਕਿਆ ਰੰਗ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ
ਦੋਨੋ ਬਾਤਾ ਕਰਦੇਹੀ ਸੇ ਜੋ ਨਿਧੇ ਆਇਕੇ ਖਬਰ ਦਿਤੀ ਜਿਜਮਾਨ ਵਧਾਏ ਸੁਣਕਰ
ਜੈਰਾਮ ਬੋਲਿਆ ਕਿਉ ਨਿਧਾ ਮਿਸਰ ਕਿਆ ਰੰਗ ਵਰਤਿਆ ਹੈ ਤਾ ਨਿਧੇ ਆਖਿ
ਆ ਜਜਮਾਨ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਵਿਸਵਾਸ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਤਾ ਜੈਰਾਮਨੇ
ਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪੁਛਣ ਲਗੇ ਮਿਸਰ ਤੂੰ ਕੁਛ ਦਸਤਾ ਸਹੀ ਕਿਉਕਰ ਹੋਇ ਨਿਬੜੀ
ਤਾ ਨਿਧੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਜੈਰਾਮ ਮੈ ਮਸੀਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਾ ਗਇਆ ਨਹੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੜ
ਨਾ ਭੀ ਨਹੀ ਸੀ ਪਰ ਜੋ ਦੇ ਤੁਰਕ ਲੋਕ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨਾ ਦੀ ਜਬਾਨੀ ਸੁ
ਣਿਆ ਸੀ ਜੋ ਨਬਾਬ ਅਤੇ ਕਾਜੀਨੇ ਨਿਵਾਜ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਖੜੋਤ
ਹੀ ਰਹਿਆ ਤਾ ਜਦ ਨਿਵਾਜ ਕਰ ਮੁਕੇ ਤਾ ਨਬਾਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂ ਕਹਿਆ
ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੂ ਨਿਵਾਜ ਕਰਨੇ ਆਇਆ ਥਾ ਅਕੇ ਖੜਾ ਹੋਵਣੇਂ ਆਇਆ ਥਾ
ਤੂੰ ਨਿਵਾਜ ਕਿਉ ਨਹੀ ਕੀਤੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ
ਤੁਮ ਕੋ ਮੈ ਨਿਵਾਜ ਕਿਸਕੇ ਸਾਥ ਮਿਲਕੇ ਕਰਤਾ ਤਉ ਨਬਾਬਨੇ ਕਹਾ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਹਮ
ਰੇ ਸਾਥ ਮਿਲਕੇ ਨਿਵਾਜ ਕਰਤਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਨਬਾਬ ਜਬ ਤੁਮਨੇਂ ਵਜੂ
ਕੀਆ ਥਾ ਤਬ ਤੁਮਾਰ ਦਿਲ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਤਰਫ ਥਾ ਜਬ ਨਿਵਾਜ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਤਬ ਅ
ਪਨਾ ਦਿਲ ਕੰਧਾਰ ਕੋ ਘੋੜੇ ਖਰੀਦਨੇ ਗਇਆ ਥਾ ਅਰ ਮੈ ਨਿਵਾਜ ਕਿਸਕੇ ਸਾਥ ਮਿ
ਲਕੇ ਕਰਤਾ ਤਉ ਨਬਾਬਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੂ ਇਤਨਾ ਝੂਠ ਕਿਉ ਬੋਲਤਾ ਹੈ ਮੈ ਤੋ ਈ
ਹਾਂ ਹੀ ਖੜਾ ਹੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਖਾਨ ਜੀ ਤੇਰੀ ਦੇਹੀ ਤਾ ਈਹਾਂ ਹੀ ਖੜੀ ਥੀ
ਅਰ ਜੋ ਨਿਵਾਜ ਕਰਣੇ ਵਾਲਾ ਥਾ ਸੋ ਕੰਧਾਰ ਗਇਆ ਥਾ ਤਾ ਫੇਰਿ ਕਾਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਦੇ
ਖੋ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਹਿੰਦੂ ਕਿਤਨਾ ਝੂਠ ਬੋਲਤਾ ਹੈ ਤਾ ਨਬਾਬਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਜੀ ਨਾਨ
ਕ ਸਚੁ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜੋ ਜਿਸੁ ਵਖਤੁ ਮੈ ਸਿਜਦੇ ਕੋ ਗਇਆ ਥਾ ਤਾ ਉਤ ਵਖਤ ਮੇਰਾ ਰੂਹ ਕੰ
ਧਾਰ ਘੋੜਿਆ ਹੀ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਗਇਆ ਥਾ ਤਾ ਫੇਰਿ ਕਾਜੀਨੇ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਜੋ ਸੁਣੋ
ਖਾਂਜੀ ਹਮ ਤੋ ਕਹੀ ਨਾਬੇ ਗਏ ਹਮ ਸੇਤੀ ਨਿਵਾਜ ਕਰਤਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਨਬਾਬ ਜੀ ਕਾਜੀ ਤਾ ਵਛੇਰੇ ਕੋ ਸਾਮਣ ਘਰ ਗਇਆ ਸੀ ਜੋ ਮਤ ਵਛੇਰਾ ਖਾਤ
ਵਿਚ ਪੈਂਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਏਹੁ ਗਾਲ ਸੁਣਕਰ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸਾ ਹੋਇ ਗਈ ਸੁਣਿ ਜੈਰਾਮ ਮੈ
ਇਤਨੀ ਗਲ ਸੁਣਕਰਿ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨਿਧੇ ਨਾਲ ਲਗਾ ਲੜਨ ਅਤੇ ਕ
ਹਣ ਲਗਾ ਅਵੇ ਤੂੰ ਉਥੇ ਹੀ ਖੜਾ ਹੋਵੇਂਹਾ ਜਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਕਲੇ ਹਾਂ ਤਾ ਤੂੰ ਮਿਲਕੇ ਆਵ
ਹਾਂ ਤਾਂ ਨਿਧੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਈਆ ਜੀ ਹੋਰ ਜਿਤਨੇ ਲੋਕ ਆਹੇ ਸੋ ਸਭੋ ਹੀ ਮਸੀਤ ਵਿਚੋ

ਨਿਕਲਕੇ ਘਰਾਨੂ ਗਏ ਅਤੇ ਨਾਨਕਜੀ ਤਾਮੈਨੂੰ ਨਜਰ ਨਹੀ ਆਇਆ ਕਿਅਜਾ
ਪੈ ਜੋ ਓਹੁ ਕਿਧਰ ਨੂਗਇਆ ਤਾ ਫੇਰ ਨਾਨਕੀਜੀਨੇ ਜੈਰਾਮਦੀ ਨਿਸਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ
ਆਖਣ ਲਗੀ ਜੀ ਤੁਸੀ ਗਿਣਤੀ ਕਾਈ ਨਾ ਕਰੋ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਜੀ ਹੁਣੇ ਆਵ
ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤਿਚਰਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਇ ਵੜਿਆ ਤਾ ਤੁਲਸ
ਲੌਂਡੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਕਰ ਹੋਰੋ ਕੂਕੀ ਕਹਿਓਸ ਜੋ ਬਹੂਜੀ ਤੁਸਾਡਾ ਭਾਈ
ਜੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਸੁਣਕਰਿ ਇਕਬੀਚਾਰ ਹੋਇ ਬੈਠੀ ਅਤੇ ਜੈਰਾ
ਮਨੂ ਕਹਿਆ ਕਿਊਜੀ ਮੈ ਤਾ ਕਹਿਆ ਸੀ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾ ਤੁਾਢੇ ਦਾ ਧਿਆਇਆਂ ਹੈ
ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਲੋਂ ਕੋਈ ਬੁਰੀ ਨਜਰ ਨਹੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ
ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਲਗਾ ਆਖਣ ਬਹੂਜੀ ਤੁਸਾਨੂ ਅਜੇਹੀ ਪਰਤੀਤ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ ਜੈਰਾ
ਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਜੋ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸੀ ਆਖਹੁ ਜੋ ਕਿਉਕਰਿ
ਮਸਕੂਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾ ਤਾ ਬਹੁਤ ਖਤਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਰੁ ਤੁਸੀ ਆਪਣੀ
ਹਕੀਕਤ ਆਖੋ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜਾਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਹੋਇ ਵਰਤੀ ਹੈ
ਸੋ ਹੋਇ ਵਰਤੀ ਤੁਸਾ ਹੋਰ ਦੇਖਣ ਵਾਲਿਆ ਕੋਲੋ ਸੁਣ ਲੈਣਾ ਤਾ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਜੀ ਜੋ ਕੋਈ ਅਸਾਨੂ ਪੁਛੈਗਾ ਤਾ ਅਸੀ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆ
ਅਫਹੀ ਗਲਾ ਕੁਛ ਨਹੀ ਅਰ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸਾਡੇ ਮੂਹੋ ਸੁਣੀਐਗਾ ਸੋ ਪਕੀ ਖਬਰ
ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਜੀਜਾ ਜੈਰਾਮਜੀ ਦਉਲਤਖਾਨ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਨਿਵਾ
ਜ ਲਗੇ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਸੀ ਪਾਸ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਇ ਰਹੇ ਜਾ ਨਬਾਬ ਤੇ ਕਾਜੀ ਨਿਵਾਜ ਕਰ
ਮੁਕੇ ਤਾ ਅਸਾਨੂ ਲਗੇ ਆਖਣ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਨਿਵਾਜ ਕਰਣੇ ਹਮਾਰੇ ਸਾਥ ਆਇ
ਆਥਾ ਅਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਵਣੇ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਥਾ ਸੋ ਹਮਨੇ ਤੋ ਨਿਵਾਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਰ ਤੂ
ਮਨੇ ਨਿਵਾਜ ਕਿਉ ਨਹੀ ਕੀਤੀ ਤਉ ਹਮਨੇ ਕਹਾ ਮਬਾਣੇ ਕੇ ਜਿਮੀ ਪਰ ਦਿਲ ਜਾਵੇ
ਕੰਧਾਰ ਖਰੀਦਣ ਘੋੜੇ ਕਉ ਗਿਆ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਪਠਾਣਾ ਤਾ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਮਕੋ ਸੁਨਾਇ ਕਰ ਕਹੋ ਤਾ ਫੇਰ ਅਸਾ ਕਹਿਆ ਖਾਨਜੀ ਤੂੰ ਘੋੜੇ
ਖਰੀਦਣ ਕੰਧਾਰ ਕਉ ਗਇਆ ਥਾ ਅਤੇ ਮੈ ਨਿਵਾਜ ਕਿਸ ਕੇ ਸਾਥ ਮਿਲ ਕਰ ਕਰ
ਤਾ ਤਾ ਕਾਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਦੇਖੋ ਨਬਾਬ ਜੀ ਹਿੰਦੂ ਕਿਤਨਾ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾ ਦਉਲਤਖਾ
ਨ ਕਹਿਆ ਕਾਜੀ ਹਿੰਦੂ ਸਚ ਕਹਤਾ ਹੈ ਅਰ ਜਿਸ ਵਖਤ ਹਮ ਸਿਜਦੇ ਕਉ ਗਏ
ਥੇ ਤਾ ਉਤ ਵਖਤ ਹਮਾਰਾ ਰੂਹ ਘੋੜਿਆ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਗਇਆ ਥਾ ਤਾ ਫੇਰ ਕਾਜੀ ਨੇ ਕ
ਹਾ ਹੇ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਤੁਮਾਰਾ ਰੂਹ ਘੋੜੇ ਖਰੀਦ ਕਰਨੇ ਕੋ ਗਇਆ ਥਾ ਪਰ ਹਮ

ਤੁਕਹੀਨਬੇਗਏ ਏਹਮੇਰੇ ਸਾਬਨਿਵਾਜਕਰਤਾ ਤਾਫੇਰਕਜੀਨੂੰਅਸਾਨੇਕਹਿਆ
ਕਾਜੀਜੁਮੇ ਮਸੀਤਮੇਅੰਗਣਗਡਿਆਖਾਤਾਸਿਜਦਾ ਕੀਤੋਜਿਮੀਤੇਵੂਾ ਵਛੇਰੇ
ਸਾਬਾ॥੧॥ ਤਾ ਨਵਾਬਨੇਕਹਿਆ ਹੇਨਾਨਕਤੂਮਨੇਕਿਆਕਹਿਆਹੈ ਤਾਫੇਰਿ
ਅਗੋ ਅਸਾਕਹਿਆ ਸੁਣੋਖਾਨਜੀ ਕਾਜੀਦੀ ਘੋੜੀ ਸੂਈਹੈ ਅਤੇ ਵਛੇਰਾ ਜਾਇ
ਆਹੈਸੁ ਇਸਦੇ ਵੇੜ੍ਹੇਵਿਚਖਾਤਾਹੈ ਅਤੇਕਾਜੀਨੇ ਜਿਮੀਤੇ ਸਿਜਦਾ ਕੀਤਾਹੈ ਅਤੇਵੂ
ਹਕਾਜੀਦਾ ਵਛੇਰੇਵਿਚਿਜਾਇ ਗਹਿਆਹੈ ਮਤਵਛੇਰਾ ਟੋਏ ਵਿਚਪੈਮਰਦਾਹੋਵੇ
ਤਾਂਦੌਲਤਖਾਂ ਹਸਕਰ ਕਹਣੇਲਾਗਾ ਜੋਕਿਉ ਕਾਜੀ ਨਾਨਕਜੀ ਕਿਆਕਹਤਾਹੈ
ਤੁਮਸਾਚਹੀਕਹੀਓ ਤਾਕਾਜੀਨੇਕਹਿਆ ਹਾਂਖਾਨਜੀ ਐਸੀਹੀ ਬਾਤਹੈ ਜੋਕੁਛ
ਨਾਨਕਕਹਿਤਾਹੈ ਸੋਸਚਹੈ ਤਾਨਵਾਬਨੇਕਹਿਆ ਸੁਣਹੋ ਕਾਜੀ ਨਾਨਕਤੋਕਾਮ
ਲਫਕੀਰਹੋਇਆਹੈ ਅਬਇਸਕੇ ਸਾਬ ਹਰਫਕੁਛ ਨਹੀ ਚਲਤਾ ਤਾਫੇਰਿ
ਨਵਾਬਨੇਕਹਿਆ ਸੁਣਨਾਨਕ ਤੇਰੇਪੈਸੇ ਹਮਨੇ ਰਾਖਣੇ ਨਾਂਹੀ ਅਤੇ ਤੇਰਾਸੁਸ
ਰਾ ਤੇਰੇਉਪਰ ਫਿਰਿਆਦੀ ਹੂਆਹੈ ਜੋ ਕਹਿਤਾਹੈ ਜੋਪੈਸੇ ਨਾਨਕਕੇਹੈ ਸੋਮੇਰੇ
ਤਾਈ ਦੇਵੇ ਅਰ ਫਕੀਰਾਂਕੋ ਨਾਦੇਵੇ ਅਰੁਅਬਤੂਕਹੁ ਜੋਪੈਸੇ ਕਿਸਕੋ ਦੇਵੀਐ
ਤਾਫੇਰਿ ਅਸਾਨੇਕਹਿਆ ਹੇ ਨਵਾਬਸਲਾਮਤ ਹਮਤੋਕੁਛ ਨਹੀ ਅਬ ਕਹਿਤੇਹੈ
ਜੋਕੁਛ ਕਹਿਨਾਬਾਸੋ ਕਹਿਚੁਕੇਹੈ ਆਗੇਤੂਜਾਣੇ ਤਾਫੇਰ ਨਵਾਬਨੇਕਹਿਆ ਸੁਣ
ਨਾਨਕ ਆਧੇਪੈਸੇ ਤੇਰੇਕਬੀਲੇ ਕਉਦੇਤੇਹੈ ਅਰ ਆਧੇਪੈਸੇ ਆਪਣੇ ਹਾਥਕਰ
ਕੇ ਫਕੀਰਾਂ ਕਉ ਦੇਦੇਵਹੁ ਕਿਉਕਿ ਇਸਤੇਰੇ ਪੈਸੇਮੇ ਹੱਕ ਤੇਰੇਕਬੀਲੇਕਾਹੈ ਤੇ
ਰੇ ਲੜਕੇ ਤਿਸ ਪੈਸੇ ਸੇ ਗੁਜਰਾਨਕਰੈਗੇ ਅਰਤੁਮਾਰਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਮੋੜ ਸਕਤੇ ਜਿ
ਸਕਰਕੇ ਆਧਾ ਫਕੀਰਾਂਕੋ ਦੇਤਾਹੇ ਨਹੀਤੋ ਚਾਹੀਏ ਸਭੀ ਤੇਰੇਘਰਮੇ ਦੇਣਾ ਅਤੇ
ਹਮਨੇਕਹਾ ਜੈਸੇ ਚਾਹੋ ਸੋਈ ਕਰੋ ਤਾਨਵਾਬਨੇਕਹਾ ਆਪਕਾ ਬਚਨਜੋਹੈ ਫਕੀਰ
ਕੋ ਦੇਹੋ ਤਬੀ ਹਮ ਆਧਾ ਤੇਰੇਕਬੀਲਾ ਲਵੇ ਅਧਾ ਫਕੀਰਾਂਕੋ ਦੇਵੈਗੇ ਤਾਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾ ਨਵਾਬਸਲਾਮਤ ਤੂਜਾਣੇ ਅਤੇਸੁਣੋ ਜੀਜਾਜੀ ਏਹੁਗਲ ਅਸੀ ਕਰਆਏਹੈ
ਅਤੇ ਅਗੇ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਅਕਉ ਭਲੀ ਲਗੇ ਭਾਵੇ ਬੁਰੀ ਲਗੇ ਤਾ ਜੈਰਾਮਨੇਕਹਿਆ
ਹੇ ਨਾਨਕਜੀ ਜੋਕੁਛ ਤੁਸਾਂਪਾਸੋ ਹੋਈਹੈ ਸੋਪੂਰੀ ਹੋਈਹੈ ਫੇਰਨਾਨਕੀਨੇ ਜੈਰਾਮ
ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਅਜੇਭੀ ਨਾਹੀ ਪਤੀਜਦਾ ਤਾਹੁਣ ਉਠਕਰ ਰਸੋਈ ਜੇਵੇ ਤਾ ਜੈਰ
ਮਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਹੂਜੀ ਤੂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਦੀ ਭੈਣਹੈ ਸੋਤੈਨੂ ਇਸੇਦਾ ਕੁਛ ਅ
ਸਰਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀ ਐਵੇਂਹੀ ਭੁਰਮਦੇ ਫਿਰਦੇ ਆਹੇ ਅਰੁ ਧੰਨਪਰਮੇਸਰਜੀਹੈ

ਅਤੇ ਤੂੰ ਭੀ ਧੰਨ ਹੈਂ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਜੇਹੇ ਅਸੀਂ ਭੀ ਧੰਨ ਆਹੇ ਜੋ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਅਸਾਡਾ ਸੰਗ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਜੋ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਕੀਰਤੀ ਹੋਵੈਗੀ ਤਹਾਂ ਤੁਮਾਰਾ ਹਮਾਰਾ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਬਾਰਤਾ ਕਰੈਂਗੇ ਅਤੇ ਕਈ ਭੁਲੇ ਪੁਰਸ ਕੀ ਰਸਨਾ ਤੇ ਹਮਾਰੇ ਤੁਮਾਰੇ ਨਾਮ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਪਰ ਲੇਵੈਂਗੇ ਤਿਸ ਕਰ ਹਮ ਭੀ ਕਾਲਆਨ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਭੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਅਰੁ ਬਾਲੇ ਕੋ ਭੀ ਬੁਲਾਇਆ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਮਿਲ ਕਰ ਰਸੋਈ ਜੇਵੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਰੋਸਿਆ ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਛਕਿਆ ਅਤੇ ਰਾਤ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕੇ ਘਰ ਮੇਂ ਰਹੇ।

॥ਆਗੇ ਮੂਲਾ ਚੋਣਾ ਅਤੇ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਕੀ ਚਲੀ ॥

ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਅਪਨੇ ਘਰ ਮੇਂ ਬੈਠੇ ਹੀ ਥੇ ਇਤਨੇ ਮੇਂ ਮੂਲਾ ਅਤੇ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਭੀ ਨਾਲੇ ਹੀ ਆਈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਸ ਤੇ ਸਹੁਰਾ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਨੇ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਨ ਕੇ ਡਿਠਾ ਸੋ ਦੇਖ ਕੇ ਜਲ ਬਲ ਗਏ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਸਾਫਾ ਬਧਾ ਹੋਇਆ ਗਲ ਕਫਨੀ ਪਾਹਿਦੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਕੁਗਾਵੇ ਰੰਗ ਦੀ ਚਾਦਰ ਉਤੇ ਲੀਤੀ ਹੋਈ ਤੇੜ ਕੁਪੀਨ ਇਸ ਫਕੀਰੀ ਵੇਖਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਚੰਦੋ ਕੜਕੀ ਜਿਉਂ ਬਿਜਲੀ ਕੜਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਣ ਲਗੀ ਸੁਣ ਤੇ ਵੇ ਨਾਨਕ ਏਸੇ ਗਲ ਨੂੰ ਵੀਆਹੁ ਕਰਾਇਆ ਆਹੇ ਜੋ ਟਬਰ ਵਧਾਇ ਕਰ ਛਡ ਨਠੇ ਦੋ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਇਕ ਤੈਂਡੀ ਔਰਤ ਏਹ ਕਿਥੋਂ ਖਾਵਨਗੇ ਇਨਾਂ ਦੀ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਬੀਤੇਗੀ ਸਾਡੇ ਦੁਖ ਦੇਵਣ ਨੂੰ ਤੂੰ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਦੇ ਘਰ ਪੁਤ੍ਰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਓਂ ਜੇ ਤੂੰ ਏਹੋ ਜੇਹੀ ਕਰਨੀ ਸੀ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਧੀਆ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਪਾਇ ਬੈਠੋਂ ਫਕੀਰ ਹੋਣਾ ਆਹੇ ਤਾਂ ਬਿਆਹੁ ਨਾਹੀ ਆਹਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਜਿਤਨਾ ਪਦਾਰਥ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਆਹਾ ਕਿਉਂ ਖੁਆਰ ਕੀਤੋ ਹੁਣ ਘਰ ਉਜਾੜ ਕੇ ਫਕੀਰ ਹੋਇ ਨਠੋ ਜਿਤਨਾ ਪੈਸਾ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਕਰ ਤੈਂ ਬਿਆਹਿਆ ਈ ਓਹ ਪੈਸਾ ਸਿਰੀਚੰਦ ਨੂੰ ਦੇਵਦੋਂ ਤਾਂ ਇਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਆਵਦਾ ਇਨਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਨਾਂ ਦੀ ਗੁਜਰਾਨ ਹਛੀ ਚਲਦੀ ਅਤੇ ਏਹ ਦੋਨੋ ਲੜਕੇ ਪਲ ਕੇ ਵਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹੁਣ ਏਹ ਕੀ ਕਰਨ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਇਨ ਦੀ ਬੀਤੇਗੀ ਉਤਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀ ਦੇਂਦਾ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਬੜਾ ਕ੍ਰੋਧ ਗਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰਾ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਭੀ ਤੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭੈ ਨਹੀ ਪਉਂਦਾ ਸੁਣ ਤੇ ਵੇ ਨਾਨਕ ਏਹ ਤੂੰ ਕੀ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਟਬਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਫਕੀਰ ਹੋਇ ਬੈਠੋਂ ਤੈਨੂੰ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਨਾਲ ਭੀ ਮੋਹ ਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਐਤਾ ਕਰਖਨਾ ਪਠਾਣ ਦਾ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਇਤਨੀ ਆਮਦਨ ਫੇਰ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਤੇਰਾ ਆਦਰ ਸਭ ਕੋ

ਈ ਤੇਰੀ ਮੰਨੇ ਰੋਟੀ ਕਪੜਾ ਤੇਰੇ ਘਰ ਬਹੁਤ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਦੇਕਰ ਖਾਵੇ ਏਤਨੀ ਇਜ
ਤ ਨੂੰ ਛਡਕੇ ਤੇ ਘਰ ਛਡਕੇ ਬਿਤਰਸ ਹੋਇਕੇ ਹੁਣ ਕੰਗਾਲਾਂ ਦੀ ਤਰਾਂ ਫਿਰਦਾ ਵਤੇਗ
ਘਰਦੇ ਸੁਖ ਛਡਕੇ ਹੁਣ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿਚ ਫਿਰੇਗਾ ਕੁਛ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਉ ਕਰਦੇ
ਇਤਨੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਚੰਦੋ ਸਸੰਕੀਆਂ ਸੁਣਕੇ ਬੜੇ ਬਿਰਕਤ ਮਹਾਰਾਜ ਸਬਦ ਕਹਿਆ

॥ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਮਿਲ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪਿੰਡ ਕਮਾਇਆ॥ ਤਿਨ ਕਰਤੈ ਲੇਖ
ਲਿਖਾਇਆ॥ ਲਿਖ ਦਾਤ ਜੋਤ ਵਡਿਆਈ॥ ਮਿਲ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤ ਗਵਾਈ॥੧॥
ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਾਹੇ ਕਰਸਹਿ ਮਾਣਾ॥ ਉਠ ਚਲਣਾ ਖਸਮੈ ਭਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤਜ ਸਾਦ
ਸਹਜ ਸੁਖ ਹੋਈ॥ ਘਰ ਛਡਣੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ॥ ਕਿਛੁ ਖਾਜੈ ਕਿਛੁ ਧਰ ਜਾਈਐ॥ ਜੇ
ਬਾਹੁੜ ਦੁਨੀਆ ਆਈਐ॥੨॥ ਸਜ ਕਾਇਆ ਪਟ ਹੰਢਾਏ॥ ਫੁਰਮਾਇਸ ਬਹੁਤ ਚ
ਲਾਏ॥ ਕਰ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੋਵੈ॥ ਹਥੀ ਪਉਦੀ ਕਾਹੇ ਰੋਵੈ॥੩॥ ਘਰ ਘੁੰਮਣ ਵਾਣੀ
ਭਾਈ॥ ਪਾਪ ਪਥਰ ਤਰਣ ਨ ਜਾਈ॥ ਭਉ ਬੇੜਾ ਜੀਉ ਚੜਾਊ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਕਾਹੂ॥੪॥

ਤਿਸਦਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਮਿਲਕੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੇ ਪਿੰਡ ਏਹ ਦੇਹ ਕਮਾਈ॥
ਮਾਤਾ ਦੀ ਰਿਤ ਪਿਤਾ ਦਾ ਬੀਰਜ ਏਹ ਦੋਨੋ ਮਿਲਕੇ ਦੇਹ ਬਣਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੇਹ ਬਣੀ ਤਿ
ਸ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਦਾਤ ਲਿਖੀ ਜੋਤ ਲਿਖੀ ਤੇ ਵਡਿਆਈ ਲਿ
ਖੀ ਜੈਸੀ ਜੈਸੀ ਇਸ ਜੀਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣੀ ਸੀ ਪ੍ਰਾਰਬਧ ਅਨੁਸਾਰ ਤੈਸੀ ਹੀ ਲਿਖ ਛ
ਡੀ ਫੇਰ ਇਸ ਜੀਵ ਨੇ ਮਿਲਕੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸਰ ਵਲੋਂ ਸੁਰਤ ਗਵਾਇ ਦਿ
ਤੀ ਹੇ ਮਨ ਮੂਰਖਾ ਤੂੰ ਕਿਸ ਬਾਤ ਦਾ ਮਾਣ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਦ ਖਸਮ ਨੂੰ ਭਾਵੇਗਾ ਤਦੋਂ ਹੀ
ਤੂੰ ਉਠ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਦ ਹੁਕਮ ਆਇਆ ਤੁਰਤ ਹੀ ਇਸ ਦੇਹ ਥੀਂ ਜੁਦਾ ਕਰਕੇ ਪਕੜ
ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਦ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸ੍ਵਾਦ ਤਿਆਗੇਗਾ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਤਾਈਂ ਸੰਤ ਦਾ
ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹ ਜੇੜ੍ਹੇ ਘਰ ਮੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਮੰਨੀ ਬੈਠਾ ਹੈਂ ਸੋ ਤਾਂ ਤੈਨੇ ਛ
ਡ ਜਾਣੇ ਹੈਨ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹਿਨਗੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ ਇਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅਸਥਿਰ
ਨਹੀ ਰਹਿਆ ਜੇਕਰ ਫੇਰ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਆਵਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕੁਛ ਖਾਵੀਏ ਅਤੇ ਕੁ
ਛ ਧਰ ਜਾਵੀਏ ਰਖਿਆ ਰਖ ਜਾਵੀਏ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਦਿਤੇ ਹੋਏ ਪਸਮੀਨੇ ਦੇ ਰੇਸਮ
ਦੇ ਬਸਤਰ ਬਣਾਇਕੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਉਪਰ ਪਹਿਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤੀਆਂ ਫੁਰਮਾਇ
ਸਾਂ ਕਰੀਏ ਹੁਕਮ ਚਲਾਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੜੀਆਂ ਸੋਹਣੀਆਂ ਸੇਜਾਂ ਬਣਾਇਕਰ
ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਉਪਰ ਸੌਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਜਮਦੂਤ ਆਣਕੇ ਹਥ ਪਾਵਨਗੇ ਉਸ ਵੇ
ਲੇ ਤੇਰਾ ਰੋਵਣਾ ਪੇਸ ਨਹੀ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਏਹ ਘਰ ਘੁੰਮਣ ਵਾਣੀਆਂ ਹੈਨ ਇਨਾ

ਜੰਜਾਲਾਂਦੇ ਵਿਚ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਨਿਕਲ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਪਾਪਰੂਪੀ ਪਥਰਾਟੀਆਂ ਪੰਡਾਂ ਸਿਰਤੇ ਲਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੈਨ ਤਿਸਕਰਕੇ ਤਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਉ ਹੈ ਜੇੜ੍ਹਾ ਸੋ ਤੂੰ ਕਰੇ ਬੇੜ੍ਹਾ ਤਿਸ ਭਉ ਰੂਪ ਬੇੜ੍ਹੇ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹਕੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਥੀ ਪਾਰ ਉਤਰੇਗਾ ਅਤੇ ਓਹ ਬੇੜ੍ਹਾ ਕਿਨਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਜਿਸ ਪੁਰਸ ਨੂੰ ਸਤਸੰਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਭਗਵੰਤ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਸੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਏਹ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਚੰਦੋ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਕੁਛ ਲਗੋ ਨਾਂਹੀ ਸਗੋ ਕ੍ਰੋਧ ਹੀ ਕਰਨ ਬੁਰਾ ਬੋਲਨ ਕਹਿਨ ਪਹਿਲਾ ਏਹ ਗਲਾਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਵਿਚਾਰੀਓ ਨੀ ਘਰ ਅੜ੍ਹਕੇ ਟਬਰ ਵਧਾਕੇ ਫੇਰ ਫਕੀਰ ਹੋਇਓ ਜੇ ਅਸੀ ਜਾਣਦੇ ਤੁਧ ਏਹੀ ਜੇਹੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤੇ ਸਾਡੀ ਧੀ ਅਨੂੰ ਤੁਧ ਆਪਤਾ ਪਾਵਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਦੀ ਨ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸਨਬੰਧ ਕਰਦੇ ਜਿਸਦੇ ਭਾਗ ਐਸੇ ਹੋਏ ਦੌਲਤ ਲੁਟਾਇਕੇ ਟਬਰ ਵਧਾਇਕੇ ਫਕੀਰ ਹੋਇਓ ਓਹ ਲੜਕੇ ਪਲਨਗੇ ਕਿਸਤਰਾ ਵਡੇ ਕਿਸਤਰਾ ਹੋਵਨਗੇ ਅਜੇ ਕੁਝ ਖਬਰ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ਓਹ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ ਇਨਾਂ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਵਾਸਤੇ ਟਬਰ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਕਈ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਉਸ ਟਬਰ ਨੂੰ ਤੈਨੇ ਐਸੇ ਸਮੇ ਵਿਚ ਛਡ ਦਿਤਾ ਪਦਾਰਥ ਸਭ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਇ ਦਿਤੋ ਹਛਾ ਸਤ ਸੌ ਸਠ ਰੁਪਯਾ ਬਾਕੀ ਜੇੜ੍ਹਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਓਹੀ ਰੁਪਯਾ ਇਨਾਂਨੂੰ ਦਿਵਾਇ ਦੇਂ ਇਤਨਾ ਕਹਿਕੇ ਮੂਲਾ ਫੇਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੈ ਅਗੇ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸਾਂ ਜੇੜ੍ਹਾ ਦਉਲਤ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਇਕ ਦਿਨ ਫਕੀਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਸੋ ਓਹੀ ਇਸ ਕੀਤਾ ਜੈਰਾਮ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਸੁਣਦੇ ਰਹੇ ਉਤਰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਦੇਤੇ ਮਸਟ ਕਰ ਰਹੇ ਇਤਨੇ ਮੇ ਖਾਨ ਕਾ ਆਦਮੀ ਆਇਆ ਅਤੇ ਰੁਪਯੇ ਤਿਨਸੌ ਅਸੀ ਲੈ ਆਏਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜੈਰਾਮ ਜਹਾ ਬੈਠੇ ਥੇ ਤਹਾ ਆਨ ਰਖੇ ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਕੀ ਤਰਫ ਤੇ ਬਹੁਤ ਅਧੀਨਗੀ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਰੁਪਯੇ ਦੀਏ ਅਤੇ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨਵਾਬ ਦੌਲਤ ਖਾਂ ਬਹੁਤ ਅਫਸੋਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਕੀ ਦੇਹ ਬਹੁਤ ਦੁਬਲੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਆਪਨੇ ਖਾਵਣ ਪੀਵਣ ਭੀ ਛੋੜ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੋਲਿਆ

ਭੈ ਤੇਰੇ ਡਰ ਅਗਲਾ ਖਪ ਖਪ ਛਿਜੈ ਦੇਹਾ ਨਾਉ ਜਿਨਾ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਸੇ ਹੋਂਦੇ ਡਿਠੇ ਖੇਹਾ ਨਾਨਕ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਸਭ ਕੂੜੇ ਤੂਟੇ ਨੇਹਾ ॥੧॥

ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਭੈ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਵਡਾ ਡਰੁ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਪਈ ਖਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਈ ਦਿਨਾ ਦਿਨ ਵਿਚ ਛਿਜਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰ

ਣ ਨਿਕਲ ਜਾਵਨਗੇ ਜਿਤਨੇ ਏਹੁ ਜਗਤ ਦੇ ਝੂਠੇ ਨੇਹੁ ਹੈਨ ਸਭ ਟੁਟ ਜਾਵਨਗੇ ਇਤ
ਨਾ ਬਚਨ ਕਹਿਕੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਬਾਹਰ ਵੇਈ ਤੇ ਆਇ ਬੈਠੇ ਪਿਛੇ ਜੋ
ੜ੍ਹਾ ਭੁਖਣਾ ਆਇਆ ਸੀ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਲੈਕਰ ਸੁਲਖਣੀ ਜੀ ਕੋ ਦੇ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਅਧਾ ਖਾ
ਨਾ ਨੇ ਫਕੀਰਾਂ ਕੋ ਦੇ ਦੀਆ ਓਹ ਰਾਤ ਸਾਰੀ ਮੂਲੇ ਤੇ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਨੂ ਝਗੜਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੀ
ਗੁਜਰੀ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਾਤ ਸਮੇ ਵੇਈ ਕੇ ਕਨਾਰੇ ਦਾਤਨ ਕਰ ਸੌਚ ਸਨਾਨ ਕ
ਰਕੇ ਭਗਵੰਤ ਕੇ ਧਿਆਨ ਮੇ ਮਗਨ ਬੈਠੇ ਥੇ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਤਬ ਉਸ ਘਾਟ ਪਰ ਏਕ
ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਗਊ ਲੇਕਰ ਆਇ ਉਤਰਿਆ ਅਰ ਜਗਾਤੀ ਆਭੀ ਜੇਊ ਪਹਿਰੇ ਟਿਕਾ
ਲਗਾਏ ਗੋਬਰ ਕਾ ਚੌਕਾ ਦੇਕਰ ਬੈਠਾ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਗਊ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋ ਪਕ
ੜ ਲੀਆ ਜਗਾਤ ਲਗਾਮ ਗਨੇ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੇ ਪਾਸ ਜਗਾਤ ਦੇਨੇ ਕੋ ਪਦਾਰਥ
ਨਹੀ ਥਾ ਓਹ ਦੇਵੇ ਨਹੀ ਓਹ ਛੋਡੇ ਨਹੀ ਬਡਾ ਰੌਲਾ ਹੋਇਆ ਸਾਹਿਬ ਧਿਆਨ ਬਿਰ
ਤੀ ਸੇ ਉਪਰਾਮ ਥੇ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੀ ਅਰ ਉਸ ਜਗਾਤੀਏ ਕੀ ਦਸਾ ਦੇਖਕਰ ਕਿਰ
ਪਾਲ ਨੇ ਸਲੋਕ ਉਚਾਰਿਆ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਗਊ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਉ ਕਰ ਲ
ਵਉ ਗੋਬਰ ਤਰਣ ਨ ਜਾਈ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਤੇ ਜਪਮਾਲੀ ਧਾਨ ਮਲੇਛਾਂ ਖਾਈ॥ ਅੰਤਰ
ਪੂਜਾ ਪੜ੍ਹਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜਮ ਤੁਰਕਾ ਭਾਈ॥ ਛੋਡੀਲੇ ਪਾਖੰਡਾ॥ ਨਾਮਿ ਲਇਐ ਜਾਹਿ
ਤਰੰਦਾ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ॥ ਛੁਰੀ ਵਗਾਇਨ ਤਿਨ
ਗਲ ਤਾਗ॥ ਤਿਨ ਘਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪੂਰਹਿ ਨਾਦ॥ ਉਨਾ ਭੀ ਆਵੈ ਓਹੀ ਸਾਦ॥ ਕੂੜੀ
ਰਾਸ ਕੂੜਾ ਵਾਪਾਰ॥ ਕੂੜ ਬੋਲ ਕਰਹਿ ਅਹਾਰ॥ ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ਦੂਰ॥ ਨਾਨ
ਕ ਕੂੜ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਥੇ ਟਿਕਾ ਤੇੜ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ॥ ਹਥ
ਛੁਰੀ ਜਗਤ ਕਸਾਈ॥ ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣ॥ ਮਲੇਛ ਧਾਨ ਲੇ
ਪੂਜਹਿ ਪੁਰਾਣ॥ ਅਭਾਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ॥ ਚਉਕੇ ਉਪਰ ਕਿਸੇ ਨ ਜਾ
ਣਾ॥ ਦੇ ਕੈ ਚਉਕਾ ਕਢੀ ਕਾਰ॥ ਉਪਰ ਆਇ ਬੈਠੇ ਕੂੜਿਆਰ॥ ਮਤ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤ
ਭਿਟੈ॥ ਇਹੁ ਅੰਨ ਅਸਾਡਾ ਫਿਟੈ॥ ਤਨ ਫਿਟੈ ਫੇੜ ਕਰੇਨ॥ ਮਨ ਜੂਠੈ ਚੁਲੀ ਭਰੇਨ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚ ਧਿਆਈਐ॥ ਸੁਚ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚ ਪਾਈਐ॥ ੩॥
ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣਤੇ ਵੋਇ ਜਗਾਤੀਆ ਗਊਆਂ ਅ
ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਕੋਲੋ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਸੇ ਗਊ ਦੇ ਗੋਬਰ ਦਾ ਚਉਕਾ ਪਾਇੰਦੇ ਹੋ ਇ
ਸ ਚਉਕੇ ਨੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਧੋਤੀਆਂ ਅਰ ਤਿਲਕ ਤੇ ਜਪਮਾਲੀ
ਆਂ ਰਖਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਧਾਨ ਮਲੇਛਾਂ ਦਾ ਖਾਂਦੇ ਹੋ ਅੰਦਰ ਬੈਠਕੇ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ

ਬਾਹਰਬੈਠਕੇ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਦੇਹੋ ਤੇ ਸੰਜਮ ਤੁਰਕਾਂਦਾ ਕਰਦੇਹੋ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਖੰਡ ਛਡ
ਹੋ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰਦੇ ਨਾਮਨੂੰ ਜਪੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ॥੧॥ ਏਹ ਮਲੇਛ ਜੋ ਮ
ਨੁਖਾਂਦੇ ਖਾਵਣ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਸੋ ਨਿਵਾਜਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੈਨ ਤੁਸਾਂ ਤਗਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲੋਂ ਛੁਰੀ
ਵਗਾਇ ਲੈਂਦੇ ਹੈਨ ਜਿਉਂ ਕਸਾਈ ਮੁਲਾਂ ਕੋਲੋਂ ਬਕਰੇ ਕੁਹਾ ਲੈਂਦੇ ਹੈਨ ਤੈਸੇਹੀ ਜਿਨਾਂਨੂੰ
ਇਨ ਲੁਟਣਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂਥੀ ਏਹ ਮਸਲਤ ਪੁਛ ਲੈਂਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਭੀ ਵੱ
ਢੀਆਂ ਲੈਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂਨੂੰ ਖਵਾਲਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਆਣ
ਕੇ ਓਅੰਕਾਰਦੀਆਂ ਧੁਨਾਂਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਉਨਾਂਦੀ ਭੀ ਮਤ ਭ੍ਰਸਟ ਹੋਜਾਂਦੀ ਹੈ ਓਹ ਜੋ
ਮਲੇਛਾਂਦਾ ਧਾਨ ਹੈ ਸੋ ਕੂੜ੍ਹਦੀ ਰਾਸ ਹੈ ਤੇ ਕੂੜ੍ਹਦਾ ਹੀ ਵਾਪਾਰ ਹੈ ਤੇ ਤੁਸੀ ਭੀ ਹਾਕਮਾਂਨੂੰ
ਹੋਰ ਆਖਦੇਹੋ ਤੇ ਗਰੀਬਾਂਨੂੰ ਹੋਰ ਆਖਦੇਹੋ ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਵਢੀ ਲੈਕੇ ਅਹਾਰ ਕਰ
ਦੇਹੋ ਸਰਮ ਧਰਮਦਾ ਡੇਰਾ ਦੂਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਕੂੜ੍ਹ ਵਿਆ
ਪਰਿਹਾ ਹੈ॥ ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਰੂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਮਥੇ ਤੇ ਟਿਕੇ ਲਾਇੰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੇ
ੜ੍ਹ ਧੋਤੀਆਂ ਗੇਰੀਰੰਗਦੀਆਂ ਰੰਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਰਖਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਅੰਦਰ ਉਸਦੇ
ਕਹਾਈ ਲੰਗੋਟੀਆਂ ਰਖਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਹਥਾਂ ਵਿਚ ਵਢੀਦੀ ਛੁਰੀ ਰਖਦੇ ਹੋ
ਗਰੀਬਾਂਦੇ ਕੁਹਣ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ ਅਭਾਖਿਆਦਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਂਦੇਹੋ ਜੇੜ੍ਹਾ ਨਹੀ
ਖਾਵਣੇ ਲਾਇਕ ਅਤੇ ਚੌਂਕੇ ਤੇ ਆਖਦੇਹੋ ਜੋ ਕੋਈ ਜਾਵੇ ਨਹੀ ਜੋ ਭਿਟਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਤੇ ਅੰਨ ਅਸਾਡਾ ਫਿਟਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜੇਹੜੇ ਸਰੀਰ ਪਾਪ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਸੋ ਫਿਟੇ
ਹੋਏ ਹੈਨ ਸੋ ਉਨਾਂ ਵਿਚ ਅੰਨ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਭੀ ਫਿਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮੁਖੋਂ ਝੂਠ
ਬੋਲਦੇਹੋ ਤੇ ਚੁਲੀਆਂ ਭਰਿਆਂ ਤਾਂ ਸੁਚੇ ਨਹੀ ਹੋਵੀਦਾ ਜੇਹੜੇ ਸਚ ਕਮਾਂਵਦੇ ਹੈਨ
ਸੋਈ ਸਚ ਪਰਮੇਸਰਨੂੰ ਪਾਂਵਦੇ ਹੈਨ॥ ਤੇ ਤੁਸੀ ਮਲੇਛਾਂਦੀ ਭਾਖਿਆ ਦਾ ਕੁਠਾ
ਬਕਰਾ ਖਾਂਦੇਹੋ ਤੇ ਚੌਂਕਾ ਪਾਇਕੇ ਉਤੇ ਕਾਰਾਂ ਕਢਦੇਹੋ ਜੋ ਆਵੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜੋ ਅ
ਸਾਡਾ ਚੌਂਕਾ ਫਿਟਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕਾਰਾਂ ਕਢਕੇ ਉਪਰ ਬੈਠਦੇਹੋ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨ
ਖਾਂਦੇਹੋ ਤਿਸਨੂੰ ਵਿਸਟਾ ਕਰਦੇਹੋ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਸਚ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੋ॥੩॥ ਜਦ ਏਹ ਬਚਨ ਬਾਬੇ ਕਹੇ ਤਾਂ ਜਗਾਤੀਆਂ ਖੜੀ ਬਾਬੇਜੀ
ਦੀ ਚਰਨੀ ਪਾਇਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਮੈਂ ਭੁਲਾ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਰਸਤੇ ਪਾਵੋ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਕਿਰਪਾ
ਕਰੋ ਅਸਾਡਾ ਚਿਤ ਲੋਭ ਕਰਕੇ ਭਟਕਦਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਰ ਦਇਆ ਕਰੋ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜਾਵੋ
ਉਸਦੀ ਦੀਨਤਾ ਦੇਖਕਰ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਉਪਦੇਸ
ਦੀਆ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਦਾ ਜਾਗਣਾ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਕਰੋ ਤੁਮਾਰਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ

ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਵਿਚ ਨਹੀ ਆਏ ਬਾਹਰ ਜੰਗਲਾ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹਿ
ਨ ਰਾਤ੍ਰ ਦਿਨੇ ਘਰ ਨਹੀ ਆਵਨ ਏਹ ਬਾਤ ਦੇਖਕਰ ਮੂਲਾ ਅਤੇ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਨੇ ਆਪਣੇ
ਘਰ ਜਾਵਣਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਕਹਿਓਨੇ ਚਲ ਬਚਾ ਸੁਲਖਣੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ
ਹੀ ਚਲ ਏਥੇ ਰਹਿਣਦਾ ਤੇਰਾ ਕੰਮ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰੇ ਛੋਟੇ ਹੈਨ ਪਤਿ ਤੇਰਾ ਲੋਕ
ਲਾਜ ਕੁਲ ਕਾਨ ਛਡਕੇ ਫਕੀਰ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਘਰ ਵੜਦਾ ਨਾਹੀ ਕਿਸ ਤਰਾ ਇਥੇ
ਤੇਰੀ ਨਿਭੇਗੀ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਚਲਕੇ ਜੈਸੀ ਗੁਜਰਾਨ ਹੋਵੇ ਸੋ ਕਰੀ ਤੇਰੀ ਕਰਮਾ
ਦੀ ਗਤਿ ਵਸਦਾ ਘਰ ਉਜੜ ਗਿਆ ਭਰਤਾ ਤੇਰੇ ਕਾ ਏਹ ਹਾਲ ਭਇਆ ਹੈ ਏਹ ਸਭ
ਹ ਬੇਬੇ ਜੀ ਸੁਣਕੇ ਕਹਾ ਮਾਸੀ ਜੀ ਏਹ ਬਾਤ ਨਹੀ ਬਣਦੀ ਹੁਣੇ ਭਰਜਾਈ ਚਲੀ ਜਾ
ਵੇ ਇਕ ਇਸਦੇ ਪਤਿ ਨੇ ਏਹ ਕਾਮ ਕੀਆ ਦੂਸਰੇ ਤੁਸੀ ਇਸਨੂ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਮੇ
ਰੇ ਮਨ ਦਾ ਪਰਚਾ ਕਿਸ ਤਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਦੋਨੋ ਨੇ ਕਹਾ ਬੇਟੀ ਨਾਨਕੀ ਸੁਲਖਣੀ ਕਿਸ
ਦੇ ਅਧਾਰ ਏਥੇ ਰਹੇ ਜਿਸਦਾ ਭਰਤਾ ਫਕੀਰ ਹੋਇਆ ਏਹ ਧੀਰਜ ਕਿਸਦੇ ਰਹੇ
ਨਾ ਇਸਦਾ ਸਸ ਸਹੁਰਾ ਇਸਦੇ ਪਾਸ ਹੈ ਘਰਦੇ ਖਰਚ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ
ਬਿਨਾ ਆਪਣੇ ਹਿਤੂ ਦੇ ਨਿਭਦੇ ਨਹੀ ਪੁਤ੍ਰ ਇਸਦੇ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਹੈਨ ਬਾਪ ਭੀ ਇਨਾਦੇ
ਲਡਾਵਣੇ ਵਾਲਾ ਪਾਸ ਨਹੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਲਨਗੇ ਦੋਨੋ ਬਾਲਕ ਜਿਉ ਇਨਾ
ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਬਧ ਹੈ ਤਿਉ ਹੀ ਗੁਜਰੇਗੀ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਵਡੇ ਹੋਵਨਗੇ ਆਪੇ ਕਿਰਤ ਕਰਖ
ਵਨਗੇ ਆਪਣੀ ਸੁਖਦਾਈ ਮਾਉ ਨੂ ਸੁਖ ਦੇਣਗੇ ਤਉ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਹਾ ਮਾਸੀ ਜੀ
ਸੁਨੀਏ ਤੂੰ ਸਿਆਨੀ ਹੈ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਕਰਮ ਕਹੇ ਨਹੀ ਜਾਂਦੇ
ਮਨੁਖਾਂ ਦੇ ਕਰਮ ਏਹ ਨਹੀ ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਹੋਵੇ ਸੋ ਲੁਟਾ ਦੇਣਾ ਲੋਕਾ ਨੇ ਕਹਿਣਾ ਨਾਨਕ
ਨੂ ਘਾਟਾ ਪੜੇਗਾ ਅਰ ਜਦੋ ਹਿਸਾਬ ਕਰਨਾ ਨਬਾਬ ਕੋਲੋ ਆਪਣਾ ਵਾਧਾ ਲਿਆ
ਵਣਾ ਤੇ ਲੁਟਾਵਣਾ ਭੀ ਅਨੇਤਾ ਹੀ ਫੇਰ ਵੇਈ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਰਹੇ. ਨਬਾਬ ਜਾਲ ਪਵ
ਾਇਕੇ ਢੂੰਡ ਥਕਾ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਪਿਛੋ ਆਪੇ ਹੀ ਨਿਕਲ ਆਏ ਫੇਰ ਹਟੀ ਲੁਟਾਈ
ਤਾ ਲੁਟਣ ਵਾਲੇ ਥਕ ਪਏ ਹਟੀ ਨਾ ਨਿਖੁਟੀ ਫੇਰ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ਲੈ ਗਏ ਨਬਾਬ ਤੇ ਕਾ
ਜੀ ਉਨਾਨੂ ਝੂਠਾ ਕਰਕੇ ਆਪ ਰਾਜੀ ਖੁਸੀ ਚਲੇ ਆਏ ਏਹ ਸਕਤਾ ਮਨੁਖਾਂ ਵਾਲੀਆ
ਨਹੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਜੀ ਮੇਰੀ ਭਰਜਾਈ ਪਰ ਕੁਛ ਕਰੋਧ ਕਰੇ ਤਉ ਮੈ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ
ਬਖਸਾਇ ਲਵਾ ਰੋਸ ਉਨਕੇ ਮਨ ਮੇ ਅਰ ਕੋਈ ਕੁਚਾਲ ਭੀ ਨਹੀ ਇਕ ਹੈ ਜੋ ਉਨਕੇ
ਮਨ ਮੇ ਆਵਦੀ ਹੈ ਸੋਈ ਕਰਤੇ ਹੈ ਤਿਸ ਪਰ ਹਮਾਰਾ ਕੁਛ ਬਸ ਨਹੀ ਚਲਤਾ ਸਭਨੁ
ਨਾ ਖਿਆਲ ਹੈ ਤੇਰਾ ਜਵਾਈ ਭਰਜਾਈ ਨੂ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦੇ ਏਹ ਮੇਰੇ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਕਰ

ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਹਠ ਕਰਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇਂਗੀ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਜੋਗ ਕੁਛ ਨਹੀ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਹੀ ਮੂਲੇ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੁਣ ਅਸੀ ਇਸਨੂ ਛਡ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਇਸਦਾ ਇਥੇ ਰਹਿਣਾਂ ਨਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਪਰਮੇਸਰ ਸਭ ਕੀ ਪਾਲਨਾਂ ਕਰਤਾ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਜਿਤਨੀ ਸੇਵਾ ਮੇ
ਰੇ ਪਾਸੋ ਬਣੇਂਗੀ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗੀ ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਵਿਚ ਰਖਣੇ ਦੀ
ਨਹੀ ਤਾਂ ਸੁਲਖਣੀ ਕੋ ਤਲਵੰਡੀ ਭੇਜ ਦੇਨੇ ਹਾਂ ਸੱਸ ਸਹੁਰੇ ਕੋਲ ਰਹੇਗੀ ਓਹ ਭੀ ਇ
ਨਾ ਬਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸਬਬ ਪਰਚੇ ਰਹਿਨਗੇ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਜੀ ਦੀ ਮਰਜੀ ਭੀ ਏਹੋ ਹੀ
ਸੀ ਪਰ ਮੂਲੇ ਕਾ ਹਠ ਦੇਖਕੇ ਕਹਾ ਸਿਰੀਚੰਦ ਕੋ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਛਡ ਜਾਓ ਮੂਲਾ ਚੰਦੋ
ਰਾਣੀ ਮੰਨੇ ਨਾਂਹੀ ਬਹੁਤ ਆਖਣ ਦੇ ਸਬਬ ਏਹ ਬਾਤ ਠਹਿਰੀ ਸਿਰੀਚੰਦ ਤੁਹਾਡੇ
ਪਾਸ ਰਹੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਸਿਰੀਚੰਦ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂ ਬਡਾ ਧਰਵਾਸ
ਰਹੇਗਾ ਹੇ ਮਾਸੀ ਜੀ ਤੁਸਾ ਭੀ ਸੁਧ ਦੇਂਦੇ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿਣੀ ਬਿਸਾਰਨਾਂ ਨਾਹੀ ਰਿਦੇ ਕ
ਰਕੇ ਸਾਡੇ ਔਗਣਾਂ ਦੀ ਵਲ ਨਾਂ ਦੇਖਣਾਂ ਪਿਛਲਾ ਗੁੱਸਾ ਸਭ ਦੂਰ ਕਰੋ ਜਿਸ ਵੇਲੇ
ਤਿਆਰ ਹੋਏ ਤੁਰਨ ਲਗਿਆਂ ਬੀਬੀ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੂੰ ਸੁਲਖੱਣੀ ਮਿਲੀ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਤੇ
ਜਲ ਇਧਰ ਭੀ ਉਧਰ ਭੀ ਜਾਵੇ ਛੋਡਣੇ ਕਉ ਮਨ ਕਿਸੀ ਕਾ ਨਾਂ ਕਰੇ ਫਿਰ ਸੁਲਖ
ਣੀ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਆਸੀਰਵਾਦ ਦਈ ਲਖਮੀਦਾਸ ਨਾਲ ਭੀ ਅ
ਧਕ ਸਨੇਹ ਕੇ ਨਾਲ ਗਲੇ ਲਗਾਇਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਹਥ ਫੇਰਾ ਇਧਰ ਮੂਲਾ ਤੇ ਚੰਦੋ
ਰਾਣੀ ਰੋਦਨ ਕਰਤੇ ਹੈ ਉਧਰ ਜੈਰਾਮ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਨੇਤ੍ਰ
ਜਲ ਕਰ ਪੂਰਨ ਹੋ ਰਹੇ ਹੈਂ ਹੋਰ ਦਾਸੀਆਂ ਤੇ ਦਾਸ ਭੀ ਅਤੇ ਸਾਹਿਰ ਮੇਂ ਸੁਨਕਰ ਜੋ
ਮਿਲਨੇ ਆਏ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਮਿਲ ਬਿਛਰਨ ਕੇ ਦੁਖ ਕਰ ਦੁਖੀ ਹੋਵਤੇ ਹੈਂ ਸਿਰੀ ਚੰ
ਦ ਜੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਰਹੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਅਤੇ ਮੂਲਾ ਤੇ ਚੰਦੋ ਦੋਹਤਰੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਧੀ
ਅ ਨੂੰ ਲੈਕਰ ਪਖੋਕੇ ਨੂੰ ਟੁਰ ਗਏ ਆਪਣੇਂ ਘਰ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਤਿਸ ਦਿਨ ਥੀ ਸੁਲ
ਖਣੀ ਜੀ ਅਤੇ ਲਖਮੀਦਾਸ ਜੀ ਮੂਲੇ ਜੀ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹੇ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੇ ਨਿਕਲ ਟੁਰੇ ॥

ਜਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੇ ਨਿਕਲ ਖੜੋਤੇ ਤਾਂ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨ ਬਾਦ ਤਲ
ਵੰਡੀ ਖਬਰ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਸੁਣੀ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਕੀਰ ਹੋਇਕੇ ਨਿਕਲ ਗਏ ਹੈ
ਨ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਛੋਡ ਦਿਤਾ ਹੈਸ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਵਲ ਸੁਲਤਾਨਪੁ
ਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਹਿ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈ ਆਉ ਮੈ ਉੜਦੀ
ਜੇਹੀ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਹੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਫਕੀਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਲਤਾ

ਨਪੁਰ ਵਿਚ ਆਇ ਵੜਿਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਵਦਿਆ ਹੀ ਸੁਣਿਆ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ
ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਆਇ ਕੇ
ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਜੋ ਰਜਾਦੀ ਜੀ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਖਬਰ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਜੋ ਜਾਹਿ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈ ਆਉ ਅਗੋ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਖ
ਬਰ ਹਈ ਜੋ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਹੋਰ ਖਬਰ ਲੈਨਾ ਹੈਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਜਾਹੁ
ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਜਬਾਬ ਦੇਵੀਗਾ ਸੋ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਜਾਇ ਆ
ਖੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆ
ਇਆ ਤੇ ਆਇ ਕਰ ਆਖਿਓਸ ਜਜਮਾਨ ਏਹੁ ਕਿਆ ਕੀਤੋ ਈ ਜੋ ਚੀਰਿਆਂ ਭੁ
ਲਿਆ ਕਿਰਤ ਕਾਰ ਛਡ ਕੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਅੰਗੋਛਾ ਬੰਨ ਬੈਠੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆਂ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਤਾਰ ਦਾ ਗੁਣ ਦਿਤਾ ਸੀ ਸੋ ਤਾ ਅਜ ਦੇਹੀ ਦਿਨਾਂ ਵਾ
ਸਤੇ ਦਿਤਾ ਸੀ ਅਸੀ ਤੈਨੂੰ ਉਡੀਕਦੇ ਸਾ ਹੁਣ ਤੂ ਅਸਾਡੇ ਨਾਲ ਚਲ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਕਹੋ ਜੁ ਕਿਧਰ ਚਲਦੇ ਹੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਧਰ ਕਰਤਾਰ ਲੈ ਜਾਵੈ ਤਿਧਰ ਹੀ ਚਲਿਆ ਚਲ ਤਾ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤਾ ਮਹਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਤੇਰੀ ਖਬਰ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿ
ਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਭੀ ਅਤੇ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਭੀ ਖਰੇ ਉਡੀਕਦੇ ਹੋਵਨਗੇ
ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਆਖਦੇ ਹੋ ਜੋ ਅਸਾਡੇ ਨਾਲ ਚਲ ਸੋ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰਾ ਮੈਨੂੰ ਤਾ ਮੁਸਕਲ
ਬਣੀ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਡੇ ਨਾਲ ਭੁਖ ਨੰਗ ਹਈ
ਅਤੇ ਜੇ ਸੁਖ ਭੋਗ ਮੰਗੇ ਤਾ ਜਾਹਿ ਤਲਵੰਡੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ
ਨੂੰ ਤਾ ਹੁਣ ਜਾਵਣਾ ਔਖਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਹੁਣ ਮੈ ਕਿਉਕਰਿ ਜਾਵਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤਾ ਮੈਨੂੰ
ਤੈ ਜੇਹਾ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਭੀ ਨਜਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਆਉਦਾ ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਤੂ ਤਾਰ ਵਜਾਉ ਤਾ ਅਗੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਮੈ ਤਾ ਤਾਰ ਕਦੀ ਨਾਹੀ ਵਜਾਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾ ਜੋ ਤੈ
ਨੂੰ ਤਾਰ ਦਾ ਗੁਣ ਦਿਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿਥੇ ਘਤਿਓ ਤਾ ਅਗੋ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਮੈ ਵਿਚ ਤਾ ਨਾਹੀ ਖਾਦਾ ਅਰੁ ਜਿਥੇ ਤੂੰ ਰਖਿਆ ਹੈ ਉਥੇ ਹੀ ਪਾਇਆ ਹੋ
ਵੇਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਤੂ ਤਾਰ ਵਜਾਉ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ
ਪਾਸ ਰਬਾਬ ਨਾਹੀ ਸੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਉਠ ਖੜ

ਹੋਇਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਆਇਕਰ ਕੋਈ ਢਾਢੀਆਂ ਦਾ ਘਰ ਲਗਾ ਢੋਲਣੇ
ਜਾ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੇ ਤਾ ਇਕ ਡੂਮ ਏਟਾ ਪਠਾਣ ਦੇ ਅਗੇ ਬੈਠ ਗਾਂਵਦਾ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ
ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਕਰ ਦੁਆਇ ਸਲਾਮ ਆਖੀ ਤਾ ਤਿਚਰਾ ਨੂੰ ਪਠਾਣ ਭੀ ਉਠ ਖੜੋਤਾ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਉਸ ਡੂਮ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਤੈਨੂੰ ਇਕ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਸੰਤ ਬੁਲਾ
ਵਦਾ ਹੈ ਤਾ ਓਹ ਡੂਮੇਟਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨਾਲਿ ਉਠ ਖੜੋਤਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਰਾਹੁ ਵਿਚ ਦੋਵੇ ਅ
ਵਦੇ ਆਹੇ ਤਾ ਉਸ ਡੂਮ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਹੇ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੋਨਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕੀ ਹੈ ਅਰ ਤੇਰਾ ਵਤਨ ਕਉਣ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈ ਭੀ ਮਿ
ਰਾਸੀ ਹੋਂਦਾ ਹਾ ਅਤੇ ਨਾਉ ਮੇਰਾ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ ਵਤਨ ਰਾਇ ਭੋਇ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ
ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਡੂਮ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾ
ਮਰਦਾਨੇ ਉਸ ਡੂਮ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉ ਅਤੇ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਦੀ ਸਮਾਧ ਲਗੀ ਹੋਈ ਆਹੀ ਜਾ ਉਸ ਡੂਮ ਨੇ ਤਾਰ ਵਜਾਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੀ ਸਮਾਧ ਖੁਲ ਗਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਤਾਰ ਵਜਾਇ ਤਾ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਤਾਰ ਲਗਾ ਵਜਾਵਣ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਤਾਰ
ਇਜੇਹੀ ਵਜਾਈ ਜੋ ਜੰਗਲ ਦੇ ਜਨਾਵਰ ਮਿਰਗ ਬਿਸੁਧ ਹੋਇਕੇ ਢਹਿ ਪਏ ਤਾ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਹੁਤ ਰੀਝਿਆ ਅਤੇ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਭੀ ਆਪਣੇ ਜੀਅ ਵਿ
ਚ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਹੋਇਆ ਅਰ ਆਖਣ ਲਗੇ ਮੈ ਤਉ ਤਾਰ ਵਜਾਇ ਨਾਹੀ ਸੀ ਜਾਣ
ਦਾ ਏਹੁ ਮੈਨੂੰ ਅਜਗੈਬ ਦੀ ਫਤੇ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਢਾਢੀ ਭੀ ਤਾਰ ਸੁਣਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ
ਇ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਮੈ ਤਾ ਵਡੇ ਵਡੇ ਢਾਢੀ ਡਿਠੇ ਆਹੇ ਪਰ ਏਹੁ ਗੁਣ ਤਾਰ
ਕਾ ਮੈ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਨਹੀ ਡਿਠਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਰੁ ਸਲਾਮ ਕੀਤੋਸੁ ਅਤੇ ਮੂਹ
ਥੀ ਕਹਿਓਸੁ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਾਹੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤ ਅਰੁ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਹੀ ਕਰ ਜਾਣਦਾ ਹਾ
ਅਤੇ ਹੁਣ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਆਖੋ ਸੋਈ ਮੈ ਕਰਾ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਕੋਈ ਰਬਾਬ ਲਿਆਇ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੰਬੂਰਾ ਲਈ
ਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਅਤੇ ਢਡ ਗੁਰਮੁਖੀ ਹੈ
ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਾਜਾ ਸਭੋ ਹੀ ਵਿਕਾਰ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਰਬਾਬ ਕਿ
ਮਿਲੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਜਾਇ
ਕਰ ਆਖ ਜੋ ਬੇਬੇ ਜੀ ਇਕ ਸੁਆਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤਾ ਸੁਆ

ਲ ਬੇਬੇਜੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਆਖਣਾ ਜੁ ਇਕ ਰਬਾਬ ਲੈ ਦੇਹੁ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਉਠ
ਖੜੋਤਾ ਤਾ ਉਸ ਦਫਤ੍ਰੀ ਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਹਾਜਰ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿ
ਆ ਭਾਈ ਏਹ ਰਬਾਬ ਸਾਨੂੰ ਪਹੁਚਿਆ ਪਰ ਏਹੁ ਅਸਾਡੇ ਕੀ ਮਨ ਨਾਹੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇ
ਬੇਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾ ਬੇਬੇਜੀ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਧਰੋ ਆਇਆ ਹੈ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਰਜਾਈ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤਾ ਬੇਬੇ
ਜੀ ਕਹਾ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਜੀ ਰਾਜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜ ਪਰਮੇਸਰ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ
ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਭਾਈ ਜੀ ਨੇ ਅਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬੈਠਗਿ
ਆ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਜੀ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿ
ਆ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸੁਆਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਏਹੁ ਗਲ ਆਖੀ ਹੈਸੁ ਜੋ ਬੇਬੇਜੀ ਸੁਆਲ ਮੰਨੇ ਤਾ ਆਖੀ ਜੇ ਨਾ ਮੰਨਿਓਸ ਤਾ ਨਾ ਆ
ਖੀ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਮੇਰੇ ਧੰਨ ਭਾਗ ਹੋਏ ਹੈਨ ਜੋ ਭਾਈ ਜੀ ਨੇ
ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਸੁਆਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਨਿਸੰਗ ਆਖ ਜੋ ਕੁਛ ਭਾਈ ਜੀ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਬੇਬੇਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਕ
ਰਬਾਬ ਜਿਤਨੇ ਤੂੰ ਮਿਲੇ ਤਿਤਨੇ ਤੇ ਲੈ ਦੇਹੁ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਇਕ ਰਬਾਬ ਕਿਆ ਜੇ ਸਉ ਆਖੇ ਤਾ ਸਉ ਹੀ ਲੈ ਦੇਵਾ ਪਰ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂ ਭਾਈ
ਜੀ ਨੂੰ ਜਾਇਕਰ ਆਖ ਜੋ ਭਾਈ ਜੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਰਸਨ ਦਿਖਾਇ ਜਾਵੇ ਤਾ ਫੇਰ
ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਆਇਕਰ ਆਖਿਓਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੇਬੇਜੀ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਰਬਾਬ ਕਿਆ ਜੇ ਆਖੇ ਤਾ ਸੈ ਰਬਾਬ ਲੈ ਦੇਵਾ ਪਰ ਮੈਨੂੰ
ਇਕ ਵਾਰੀ ਆਪਣਾ ਮੁਹ ਦਿਖਾਇ ਜਾਵੇ ਅਰ ਦਰਸਨ ਦੇ ਜਾਵੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਚਲੁ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇਜੀ ਦਾ ਆਖਿਆ ਫੇਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ
ਜੀ ਦਾ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਭੀ ਹਮਾਰਾ ਏਹੀ ਸਨਬੰਧ ਹੈਸੀ ਭੈਣ ਦਾ ਤੇ ਭਾਈ ਦਾ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ
ਬਹੁਤ ਇਸਨੇ ਉਸ ਜਨਮ ਵਿਚ ਭੀ ਕੀਤੀ ਆਹੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੋ
ਵੇ ਬੇਬੇਜੀ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਬੇਬੇਜੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਵਦਾ ਦੇਖਿਓਸ ਤਾ ਬੇਬੇ
ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਉਠ ਖੜੀ ਹੋਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦੇ ਘਰ
ਅੰਦਰ ਆਇ ਵੜੇ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੀੜ੍ਹਾ ਡਾਹਿ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਭੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਡਾਹਿ ਦਿਤੀ ਦੋਵੇ ਬੈਠ ਗਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ
ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਆਖੋ ਤਾ ਬੇਬੇਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਫੁਰਮਾਇਸ ਨਿਸੰਗ

ਕਰਿਆਕਰੋ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਰਹੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਅਸੀ
ਤੁਸਾਡੇ ਹੀ ਪਾਸ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਤੁ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀ ਸਾਨੂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾ ਉਤੇ ਵੇਲੇ ਅਸੀ
ਆਇ ਹਾਜਰ ਹੋਵਾਂਗੇ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂ ਜਾਇ ਕੇ
ਰਬਾਬ ਖੁਸੀ ਕਰ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਮੁਲ ਲਗੇ ਸੋ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਲੈ ਜਾਵੇ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਬਾਬ ਕੇਹਾ ਕ ਹੋਵੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਪੁਛ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪਾਸੋ ਅਰੁ ਜੇਹੇ ਮੁਲ ਦਾ ਆਖੇ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਲੈ
ਆਉ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਜੇਹਾ ਤੁਸੀ ਕਹੋ ਤੇਹਾ ਹੀ ਮੈ ਲੈ ਆਵਾ ਤਾ ਬੇ
ਬੇ ਨਾਨਕੀ ਬੋਲੀ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂ ਕੋਈ ਮੁਲ ਦਾ ਸਰਫਨਾ ਕਰੁ ਜੇਹਾ ਖੁਸੀਅ
ਵੇ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਲੈ ਆਉ ਜੋ ਰਬਾਬ ਦੇਖ ਕਰ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਾਈ ਜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਵੈ ਤਾ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਰਜਾ ਦੀ ਜੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਉਠ ਕਰਿ ਚਲਿਆ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾ
ਨਕੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਭੀ ਰਸੋਈ ਜੇਵ ਜਾਹਿ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂ
ਭੀ ਸਦ ਲਿਆਉ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂ ਸਦਣ ਗਇਆ ਜਾਇ ਕਰ
ਮਰਦਾਨੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂ ਆਖਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੈਨੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈ ਅਤੇ
ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਸਦਿਆ ਹੈ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਰਸੋਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂ ਕਹਿਆ
ਹੈਸ ਜਾ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂ ਸਦ ਲਿਆਉ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਮੈਤਾ ਤਲਵੰਡੀ ਜਾਵਣੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਸਾਂ ਜੋ ਘਰ ਨੂ ਚਲੀਏ ਪਰ ਭਲਾ ਚਲੁ
ਮਰਦਾਨਾ ਮਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਰੰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦ
ਨਾ ਦੋਵੇ ਜਣੇ ਆਏ ਤਾ ਆਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾ ਅਗੋ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸਾਨੂ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੇ ਅਤੇ
ਜੋ ਪਰਸਾਦਿ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਸੋ ਤ੍ਰਿਹਾਨੇ ਜੇਵਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਤਾ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਹਥ ਜੋੜੇ ਅ
ਤੇ ਖੁਸੀ ਮੰਗੀ ਤੇ ਮੁਹੋ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹਾ ਅਸਾਨੂ ਖੁਸੀ
ਦੇਹੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਅਸਾ ਤੇ ਰੰਜ ਕਿਉ ਹੁੰਦੇ ਹੋ
ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਡਾ ਕਿਆ ਵਿਤੁ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀ ਤੁਹਾਡੇ ਉਪਰ ਰੰਜ ਹੋ
ਵੀਏ ਅਸੀ ਸਗੋ ਤੁਸਾ ਪਾਸੋ ਕੁਛ ਮੰਗਿਆ ਲੋੜਦੇ ਹਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂ ਮੰਗੇ ਸੋ ਤੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੋਂ ਦਿਵਾਈਓ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਏਹੋ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੈ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਚਾਲੀ ਦੇਖ ਕਰਿਕੇ
ਜੀਉ ਭੁਰਮੈ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਕੋਈ ਕੁਛ ਕਾਹਿਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਕੁਛ ਕਾਹਿਦਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸਾਨੂ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੈ ਅਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਤੁਹਾਨੂ ਅਡੋਲ ਰਖੇ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਪਾਇਆ ਝਖ ਮਾਰੇ ਅਰੁ ਸੰਸਾਰ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਸਗਾ ਕੁ
ਤੇਦੀ ਨਿਆਈ ਹੈ ਤਾ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਖੁਸੀ ਲੀ
ਤੀ ਤਾ ਬਾਲਾ ਘਰਨੂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇਆ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਾਲੂ ਨੂ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀ
ਬੀ ਨੂ ਹਛੇ ਸਨੇਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਦੇ ਹਥ ਦਿਤੇ ਬਾਲਾ ਸਨੇਹੇ ਲੈਕਰ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਆਇ
ਆ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਰਬਾਬ ਨੂ ਭੇਜਿਆ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਤਨੇ ਤੋ ਹਛਾ ਰਬਾਬ ਮਿਲੇ ਤਿਤਨੇ ਤੇ ਲੈ ਆਉ ਜੋ ਦੇਖ ਕਰ
ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਮੁਲ ਲਗੇ ਸੋ ਆਇ ਲਵੇਂ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਉਠ
ਕਰ ਤਜੀਮ ਕੀਤੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਇ ਕਰ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਮਿਰਾਸੀਆ ਦੀ ਘਰੀ ਲ
ਗਾ ਟੋਲਣ ਅਤੇ ਜਿਸ ਮਿਰਾਸੀ ਦੇ ਘਰ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਵੈ ਸੋਈ ਆਖਨ ਦੇਖੋ ਭਾਈ
ਏਹੁ ਆਇਆ ਜੋ ਕੁਰਾਹੀਆ ਦਾ ਡੂਮ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਆਦਰ ਨਾ ਦੇਵੈ
ਤਾ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨਾ ਫਿਰਦਾ ਹੀ ਰਹਿਆ ਤਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਤੈਨੂੰ ਤਾ ਸਭ ਕੁਛ ਮਲੂਮ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਨਿਸੰਗ ਆਖ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਸੰਗ ਆਖਣ ਦੀ ਗਲ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਰੰਗਾ ਵਿਚ ਆਹੇ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਨਿਸੰਗ ਆ
ਖ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੰਬਿਆ ਅਰੁ ਕੰਬ ਕੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ
ਆਇਆ ਹਈ ਕੁਰਾਹੀਆ ਦਾ ਡੂਮ ਅਹਿ ਗਲਾ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਡੂਮ
ਕੋਈ ਨਹੀ ਰਬਾਬ ਦੇਂਦਾ ਅਤੇ ਤੁਸਾ ਆਖਿਆ ਹੈ ਕੋਈ ਗਸਿਆ ਹੋਇਆ ਰਬਾ
ਬੁ ਲਿਆਵੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸੰਸਾਰ ਏਵੈ ਹੀ ਝਖ ਮਾਰਦਾ
ਹੈ ਅਰ ਸੰਸਾਰ ਸਭੋ ਭੁਸ ਪਾਇਕੇ ਤੇਰੇ ਹੀ ਵਲ ਆਵਸੀ ਅਤੇ ਤੂ ਕੋਈ ਜਾਇਕੇ
ਰਬਾਬੁ ਟੋਲ ਲਿਆਉ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤਾ ਕੋਈ ਮਿਰਾਸੀ
ਆਦਰ ਨਾਹੀ ਦੇਦਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜੰਗਲ ਦੇ ਅੰਗ
ਕਿਆ ਜੰਗਲ ਦੇ ਪਾਸੇ ਇਕ ਗਿਰਾਉ ਜਟਾਦਾ ਹਈ ਓਹਾ ਨਦੀਆ ਦੇ ਵਿਚ ਇਕ
ਉਥੇ ਰਬਾਬੀ ਰਹਦਾ ਹਈ ਅਤੇ ਨਾਉ ਉਸਦਾ ਫਿਰੰਦਾ ਅਤੇ ਫੇਰੂ ਭੀ ਸਦੀਦਾ ਹੈ

ਸੋਤੂੰਉਥੇਜਾਇਕੈਉਸਪਾਸੋ ਰਬਾਬ ਮੰਗੀ ਜੇਕਰਉਸਨੇਤੈਨੂੰਰਬਾਬ ਨਾ ਦਿਤਾਤਾਂ
ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਨਾਮ ਲਵੀਂ ਤਾਂਓਹਤੈਨੂੰਰਬਾਬਦੇਵੈਗਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾਗੁਰੂ
ਜੀਪਰਜੀਕੁਛਮੁਲਭੀਪਲੇਹੋਵੈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋਕੁਛ
ਮੁਲਲਗੇਸੋ ਬੇਬੇਜੀਪਾਸੋ ਲੈਜਾਹੁ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀਪਾਸਆਇਆਤਾ
ਅਗੋ ਬੇਬੇਜੀਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਬੇਬੇਜੀ ਜਿਤਨਾ ਸ
ਹਿਰਸੀ ਸੋਤਾਮੈ ਟੋਲਥਕਾ ਹਾਂ ਅਤੇਰਬਾਬ ਮੈਨੂਹਥ ਨਹੀ ਆਇਆ ਅਤੇਹੁਣ
ਮੈਨੂੰਦੂਰਭੇਜਣ ਲਗਾਹੈ ਅਰੁ ਮੁਲਦੇਵਾਸਤੇਤੇਰੇਪਾਸ ਮੈਆਇਆਹਾ ਤਾਬੇਬੇ
ਨਾਨਕੀਆਖਿਆਭਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋਕੁਛ ਮੁਲਰਬਾਬਦਾਤੂਆਖੇ ਸੋਮੈਤੈਨੂੰਦੇਵਾਂ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਬੇਬੇਜੀਸਾਤਰੁਪਯੇ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰਦੇਵੋ ਤਾਬੇਬੇਨਾਨਕੀਨੇਸਤ
ਰੁਪਯੇਕਢਕੇਮਰਦਾਨੇਦੇ ਹਥਦਿਤੇ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾਰੁਪਯੇਲੈਕਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਪਾ
ਸ ਆਇਆ ਤਾ ਅਗੋ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰਝਬਦੇਜਾਹੁ ਅਤੇ
ਰਬਾਬਲੈਕਰਿਝਬਦੇਹੀ ਆਉ ਤਾਮਰਦਾਨਾ ਤ੍ਰਿਹੁਦਿਨਾਵਿਚ ਉਥੇਜਾਇਪਹੁ
ਚਿਆ ਤਾਉਥੇਜਾਇਕਰ ਮਰਦਾਨਾ ਲਗਾਪੁਛਣ ਜੋਭਾਈ ਇਥੇਫਿਰੰਦਾ ਅਤੇ
ਫੇਰੂਰਬਾਬੀ ਕਿਥੇ ਰਹਿੰਦਾਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਕੋਈ ਦਸੇਨਾਹੀ ਤਾਮਰਦਾਨਾਦੋਇ
ਦਿਨਫਿਰੰਦੇਨੂੰ ਢੂੰਡਦਾਹੀ ਰਹਿਆ ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨਾ ਆਪਣੇ ਜੀਵਿਚਗਿਣਤੀ
ਲਗਾ ਕਰਨ ਜੋਭਾਈਹੁਣਮੈਕਿਆਕਰਾ ਓਹਤਾ ਫੇਰੂਰਬਾਬੀ ਮੈਨੂਲਭਦਾਨਾ
ਹੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾਫਿਕਰ ਵੰਦਹੋਇਕੇ ਇਕਦਰਖਤਹੇਠਆਇ ਬੈਠਾ ਜਾਤੀਜਾ
ਦਿਨੁਹੋਇਆਤਾਫਿਰੰਦਾ ਰਬਾਬੀ ਮਰਦਾਨੇਨੂ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਤਾ ਆਇਕਰ
ਮਰਦਾਨੇਨੂੰਲਗਾਪੁਛਣ ਜੋਭਾਈਤੂੰਕਉਣ ਹੈ ਅਰਕਿਸਨੂੰਟੋਲਦਾਹੈ ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਕਰਬਾਬੀ ਫਿਰੰਦਾ ਅਤੇਫੇਰੂ ਸਦੀਦਾਹੈ ਸੋਮੈਉਸਨੂੰਮਿਲ
ਣਾਹੈ ਤਾਅਗੋ ਫਿਰੰਦੇਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈਤੇਰਾਨਾਉ ਕਿਆਹੈ ਅਤੇਤੂੰਹੋਦਾਕੌਣ
ਹੈ ਅਤੇਤੂੰਆਇਆਕਿਥੇਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਵਤਨਕੋਣਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਜੋਭਾ
ਈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਮਰਦਾਨਾਹੈ ਅਤੇਮਿਰਾਸੀਹੋਦਾਹਾਂ ਅਤੇਵਤਨ ਰਾਇਭੋਇ ਭਟੀਦੀ
ਤਲਵੰਡੀਹੈ ਅਤੇਭੇਜਿਆ ਨਾਨਕ ਵੇਦੀਫਕੀਰਨੇਹਾਂ ਅਤੇਰਬਾਬਦੇਲੈਣਵਾਸ
ਤੇਆਇਆਹਾਂ ਤੇਫੇਰਫਿਰੰਦੇਨੇਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਫਿਰੰਦਾ ਫੇਰੂਹਉਹੀਹਾਂ
ਅਤੇਨਾਨਕਵੇਦੀਨੇਤੈਨੂ ਮੈਥੇਹੀਘਲਿਆਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਭਾਈਫਿ
ਰੰਦਾ ਮੈਨੂਰਬਾਬਤੁਸੀਂਦੇਹੋ ਤਾਫਿਰੰਦੇਨੇ ਕਹਿਆ ਲੈਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬੁ

ਤਾਂ ਸੰਜਾਣੀਏ ਜੋ ਫਿਰੰਦਾ ਰਬਾਬੁ ਕਿਥੋ ਲੈਆਇਆ ਜਾ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੇ ਤਾ ਰਬਾ
ਬ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ ਤਾ ਫਿਰੰਦੇ ਨੂੰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਫਿਰੰਦਾ ਤੁਸੀ ਇਸ ਰਬਾ
ਬ ਦਾ ਕੁਛ ਮੁਲ ਕਹੋ ਤਾ ਫਿਰੰਦੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਇਸ ਰਬਾਬ ਦਾ ਮੁ
ਲ ਅਸਾ ਲੈਣਾਂ ਨਾਹੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨਗੀ ਲਗੀ ਜੋ ਭਾਈ ਏਹੁ ਕਉਣ ਹੈ
ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਗਹਿਨ ਸਕਿਆ ਤਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਫਿਰੰਦਾ ਤੁਸਾ
ਇਸ ਰਬਾਬ ਦਾ ਮੁਲ ਕਿਉ ਨਾਹੀ ਲੈਣਾ ਤਾ ਫਿਰੰਦੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਏਹ ਰਬਾਬ ਸਾਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਹਥ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਇਸ ਰਬਾ
ਬ ਵਿਚੋ ਏਹੁ ਅਵਾਜ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਗਹਰ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਮਰਦ
ਨਾ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਹੋਰਸ ਅਗੇ ਨਾਹੀ ਵਜਾਵਣਾ ਪਰ ਚਲ ਦਿਖਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਓਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਾਨਕ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਫਿਰੰਦਾ ਪਰ ਜੇ ਤੂੰ
ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕਰੇ ਤਾ ਮੈ ਇਕ ਵਾਰੀ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ ਦੇਖਾ ਤਾ ਫਿਰੰਦੇ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਹੋਰਸ ਅਗੇ ਵਜਾਵਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਅਗੇ ਤੂੰ ਜਾਣ
ਪਰ ਜੇ ਉਸੇ ਨਾਨਕ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤਾ ਤੂ ਵਜਾਉ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਹਥ ਲੈਕਰ
ਬਾਟ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਤਾਰ ਵਜਾਈ ਤਾ ਰਬਾਬੁ ਵਿਚੋ ਅਵਾਜ ਨਿਕਲੀ ਜੋ ਤੂ
ਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੋ ਤੂ ਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਨਕ ਬੰਦਾ ਤੇਰਾ ਅਤੇ ਪਿਛੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ
ਅਧੀਨਗੀ ਨਿਕਲੇ ਅਰ ਹੋਰ ਅਵਾਜ ਕੋਈ ਨਾ ਨਿਕਲੇ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਦੀ
ਅਵਾਜ ਸੁਣਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰੰਦੇ ਨੂੰ ਆਖਓਸੁ ਜੋ ਚਲੋ ਭਾਈ
ਫਿਰੰਦਾ ਤੁਸੀ ਝਬਦੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਲੋ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਚਲੀਏ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਫਿਰੰਦੇ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾ ਫੇਰ ਫਿਰੰਦਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੋਵੇ ਜਣੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਅਤੇ ਰਬ
ਬ ਅਗੇ ਆਣ ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਚਰਨਾ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾ ਅਗੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਪੁਛਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਤਨਾ ਚਿਰ ਕਿਉ ਲਾਇਓ ਈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੀਆ ਤੂੰ ਹੈ ਜਾਣੇ ਅਸਾਨੂੰ ਤਾ ਕੁਛ ਮਾਲੂਮ ਨਾਹੀ ਜੋ ਤੂੰ ਭਗਤ
ਹੈ ਕਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਅਸੀ ਭਾਵੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹਾ ਅਤੇ ਤੂੰ ਜਿਥੇ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਿ
ਆਸੀ ਸੋ ਉਥੇ ਤਾ ਮੈ ਇਕਸ ਸਾਧ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਛਭੀ ਨਾ ਦਸਿ
ਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਿਸ ਕਿਸ ਨੂੰ ਮੈ ਪੁਛਾ ਕੋਈ ਕੁਛ ਦਸੇ ਨਾਹੀ ਜਾਂ ਤੀਸਰਾ ਦਿਨ ਹੋਇ
ਚੁਕਾ ਤਾ ਮੈ ਉਦਾਸ ਹੋਇਕਰ ਟੁਰਨ ਲਗਾ ਤਾ ਇਹੁ ਸਾਧ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਲੋ ਆਇ ਮਿ

ਲਿਆ ਆਪੇਹੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪੇਹੀ ਪੁਛਿਓਸ ਮੇਰੀ ਸਭੁ ਹਕੀਕਤ ਲੀਤੀਓਸੁ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਫਿਰੰਦਾ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੈ ਤਾ ਫਿਰੰਦੇ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਰਬਾਬ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਆਪਦਾ ਅਮਾਨ ਹੈਸੀ ਸੋਈ ਏਹੁ ਆਪਨੂ
ਪਹੁਚਾਵਨਾ ਆਹਾ ਸੋ ਏਹ ਆਪਦੀ ਚੀਜ ਹੈ ਲੀਜੀਏ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਫਿਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਕਿਸਤਰਾ ਆਹਾ ਜੀ ਤਾ ਫਿਰੰਦੇ ਆਖਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਏਹ ਰਬਾਬ ਮੈਨੂ ਬਹੁਤ ਚਿਰਦਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਆਹਾ ਸਿੰਘਨਪੁਰ ਇ
ਕ ਸਹਿਰ ਆਹਾ ਤਿਸਾ ਵਿਚ ਮੈ ਰਹਿਦਾ ਆਹਾ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਭਗਤ ਕਰਦਾ ਅ
ਹਾ ਅਤੇ ਮਨਾ ਵਿਚ ਬਹੁਤੀ ਏਹਾ ਲਾਲਸਾ ਰਹਿਦੀ ਆਹੀ ਕਿ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ
ਅਵਤਾਰ ਹੋਵੈ ਏਹੁ ਵਸਤ ਉਨਾ ਦੀ ਉਨਾਨੂ ਦਿਚੇ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਫਿਰੰ
ਦਾ ਏਹ ਬਾਤ ਤੁਹਾਨੂ ਕਿਸਤਰਾ ਮਾਲੂਮ ਹੋਈ ਤਾ ਫਿਰੰਦੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਸਿੰਘਨਪੁਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕੋਸ ਭਰ ਬਾਹਰ ਇਕਤ ਬੈਠਕੇ ਕਰਤਾਰ ਦਾ
ਭਜਨ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਇਕਸ ਦਿਨ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਇਛਾ ਸੇ ਮੈਨੂ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਹੋਈ
ਹੇ ਫਿਰੰਦਾ ਕਲੂ ਕਾਲ ਦੇ ਪਹਿਰੇ ਵਿਚ ਮੈ ਸੰਤ ਅਵਤਾਰ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਅਵਤਾਰ
ਧਾਰੰਗਾ ਏਹ ਵਸਤੂ ਤੈ ਨੇ ਉਨਕੋ ਦੇਵਣੀ ਤਿਨਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰੇਗੇ ਤਾ ਤੁਮਾਰਾ ਉਧਾਰ
ਹੋਇ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸ ਆਸਾ ਕਰਨੇ ਕਰ ਮੇਰੀ ਲਾਲਸਾ ਅਬ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਇਤਨਾ
ਕਹਿਕਰ ਫਿਰੰਦਾ ਬਾਬੇ ਦੇ ਚਰਨਾ ਪੁਰ ਮਥਾ ਟੇਕਕੇ ਚਲਣੇ ਲਗਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ
ਉਠਕੇ ਨਾਲ ਬਿਦਿਆ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਪਹੁਚਾਵਣ ਗਇਆ ਜਾ ਥੋੜੀ ਵਾਟ ਨਾਲ ਗ
ਇਆ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦਾ ਅਲੋਪ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਏਹ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜੀ ਅਵਿ
ਚਜੇ ਮੈ ਅੰਧਾ ਤਾ ਨਹੀ ਹੋਇਆ ਹੋਰ ਸਭੁ ਕੁਛ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤੇ ਫਿਰੰਦਾ ਦਿਸਣੋ
ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੋ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਕਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਮਰਦਾਨਾ ਆਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਹਸਕਰ ਪੁਛਿਆ ਆਖ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਥੋ ਤੋੜੀ ਵਿਦਿਆ ਕਰ ਆਇਓ ਤਾ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹੁ ਤਾ ਛਲੂ ਹੋਇ ਗਇਆ ਮੈਥੋ ਦਿਸ ਆਵਣੋ ਰਹਿ ਗਿਆ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਓਹੁ ਇਨਾ ਗਲਾਂ ਥੀ ਪਾਕ ਫਿਰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਕ
ਰਤਾਰ ਨੇ ਸਾਨੂ ਹੀ ਜਾਹਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ
ਜਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਏਹ ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਰਬਾਬ ਨੂ ਹਥ ਵਿਚ ਲਿ
ਆ ਅਤੇ ਮੁਖ ਥੀ ਅਰਜ ਕਰਨੇ ਲਾਗਾ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਏਹ ਕੌਣ ਪੁਰਸ ਹੈਸੀ ਇ
ਤਰ ਮਨੁਖ ਜੈਸੀ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਬਾਤ ਨਹੀ ਅਲੌਕਿਕ ਰੀਤ ਹੈਸੀ ਇਸ ਦੀ ਅਤੇ ਰ

ਬਾਬਤੀ ਆਪਦੀ ਭੇਟ ਕਰਗਇਆ ਹੈ ਹੇ ਦੀਨਾਨਾਥ ਜੀ ਏਹ ਬ੍ਰਿਤਾਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਕਹੀਏ
ਅਤੇ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਲੋਪ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਜਾਦਾ ਮਲੂਮ ਨਹੀ ਹੁਇਆ ਜੋ ਕਿਧਰ ਗਇ
ਆ ਹੈ ਏਹ ਕੋਈ ਸਕਤ ਵਾਲਾ ਹੈਸੀ ਮੈਨੂੰ ਬੜਾ ਅਚਰਜ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਸੰਤ ਜੋ ਹੈ ਗੰਧਰਬ ਲੋਕ ਥੀ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕੀਰਤੀ ਜਿਸ ਕੋ ਬੜੀ ਪਿਆਰੀ ਲਗਦੀ ਹੈ ਸਰਬ ਗੰਧਰਬਾਂ ਵਿਚ ਏ
ਹ ਬੜਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੈ ਰਾਤ ਦਿਨ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕੀਰਤ ਮੇ ਲਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਏਹ ਰਬਾਬ ਇ
ਸਦੇ ਹਥਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਭਜਨ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਰ
ਬਾਬ ਦੇ ਦੇਵਣ ਦੀ ਭੁਹਨਾ ਭੀ ਚਰੋਕਣੀ ਆਹੀ ਸੋ ਹੁਣ ਏਹੁ ਦੇ ਗਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀ ਇ
ਸਨੂੰ ਵਜਾਵੋ ਦੇਰ ਨਾ ਕਰੋ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਦਾ ਬਾਟ ਬਣਾਵਣ ਲਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਤ੍ਰਬਦੇਹੋਹ ਆਪੇ ਬਾਟ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਵਜਾਵਣ ਲਗਾ ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਬਾ
ਟ ਬਣ ਗਇਆ ਜਾ ਮਰਦਾਨਾ ਲਗਾ ਤਾਰ ਵਜਾਵਣ ਤਾ ਰਬਾਬ ਵਿਚੋ ਏਹੁ ਅਵਾਜ
ਨਿਕਲੇ ਜੋ ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਨਕ ਬੰਦਾ ਤੇਰਾ ਏਹੁ ਅਵਾਜ ਸੁਣ
ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਮਾਧ ਲਗ ਗਈ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੀ ਸਮਾਧ ਲਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਦੇਹ ਹੁਇ ਗਇਆ ਹੈ ਦੋਇ ਰਾਤੀ ਤੇ ਦੋਇ ਦਿ
ਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਮਾਧ ਲਗੀ ਰਹੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਡਾਢੀ ਭੁਖ ਲਗੀ ਤਾ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਦਾ ਜੀਉ ਭੁਟਕਿਆ ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਭੀ ਛੋੜੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਜੀਅ ਦੇ ਵਿਚ ਵਿਚਾ
ਰ ਭੀ ਕਰੇ ਜੋ ਕਦੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਗੇਗਾ ਤਾ ਮੈਂ ਵਿਦਿਆ ਹੀ ਲਵਾਂਗਾ ਜਾ ਤੀਸ
ਰਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇਂ ਪਲਕਾਂ ਖੋਲੀਆਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿ
ਉ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਖਬਰ ਹਈ ਆਤਮੇ ਦੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ
ਰੀ ਤਾ ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਭੁਖ ਭੀ ਨਹੀ ਛਡਦੀ ਤਾ ਤੇਰਾ ਅ
ਤੇ ਅਸਾਡਾ ਸੰਗ ਕਿਥੋ ਬਣੇਗਾ ਅਸੀ ਤਾ ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਦੇ ਜੀਵ ਹੋਏ ਹਾਂ ਜੀ ਆਹਿ
ਦੇਖ ਤੀਸਰਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਹਿ ਪਾਣੀ ਪੀਵਦੇ ਰਹੇ ਹਾ ਅਤੇ ਅੰਨ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਨ
ਹੀਸੀ ਜੋ ਖਾਵੀਏ ਤੇ ਕੋਈ ਮਨੁਖ ਭੀ ਹੋਰ ਦਿਸਦਾ ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਕੋਲੋ ਮੰਗ ਲਵੀਏ ਅ
ਤੇ ਪਸੂ ਪੰਛੀ ਭੀ ਸਭ ਚਕ੍ਰਤ ਹੋਏ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸਾ
ਡੇ ਪਾਸ ਤਾ ਦੁਖ ਭੁਖ ਹਈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਰਹੁ ਅਤੇ ਜੇ ਨਾ ਕਬੂ
ਲੇ ਤਾ ਜਾਹੁ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕੇਤਾ ਮੇਰਾ ਕੋ

ਈ ਇਲਾਜ ਕਰ ਇਕੇਤਾ ਮੈਨੂੰ ਆਪ ਜੈਸਾ ਕਰ ਤਾ ਮੈ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਰਹਾਂਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸ ਤਾ ਸਹਜ ਹਈ ਅਰੁ ਇਹੁ
ਦੋਵੇਂ ਗਲਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਹੈਨ ਅਤੇ ਅਸਾ ਪਾਸ ਤਾ ਜੇਹੀ ਬਣੇ ਤੇਹੀ ਕਟਣੀ
ਅਗੇ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਜੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਹੁ ਨਾਹੀ ਤਾ ਜਾਹੁ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਰਬਾਬੁ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਸਉਪ ਕਰ ਜਾਈ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਲੈ ਕਰਿ
ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਦੇਖ ਕਰ ਮਨਾ ਵਿਚ ਤਉਖਲਾ
ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਲਗੀ ਪੁਛਣ ਜੋ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਰਬਾਬ ਕਿਤਨੇ ਤੋ
ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤੇ ਦਿਨਾ ਪਿਛੋ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਜੀ ਕਿਥੇ ਛਡਿ
ਓ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਓਹੁ ਤਾ ਫਕੀਰ ਸਾਧ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ
ਤਾ ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ਲਗਦੀ ਅਸਾਡੀ ਉਸ ਨਾਲਿ ਕਿਸ ਤਰਾ ਬਣੇ ਤਾ ਮੈ ਕ
ਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾਹਿਆ ਹੈ ਮੇਰੇ ਤਾਈ
ਜੋ ਏਹੁ ਰਬਾਬੁ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਸਪੁਰਦ ਕਰ ਜਾਈ ਇਤਨੀਆ ਬਾਤਾ ਸੁਣ ਕਰ ਬੇਬੇ ਨਾ
ਨਕੀ ਦਾ ਬੈਰਾਗ ਛੁਟਿ ਗੀਆ ਅਤੇ ਕਿਬਾਊ ਬੀਮੀਐ ਨਾਹੀ ਤਾ ਤੁਲਸਾ ਲਉਡੀ
ਬਹੁਤੇਰਾ ਹੀ ਆਖੇ ਅਤੇ ਅਖੀਆ ਪੂੰਝੇ ਪਰ ਦੇਂਹਦਾ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪ ਗਇਆ।
ਤਾ ਤਿਚਰਾ ਨੂੰ ਭਈਆ ਜੈਰਾਮ ਭੀ ਆਇਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿ ਕਰ ਜੈਰਾਮ ਹੈਰਾਨ ਹੋ
ਇ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਤੁਲਸਾ ਲੌਂਡੀ ਨੂੰ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਕਿਉ ਨੀ ਤੁਲਸਾ ਅਜ ਕਿਆ
ਹੋਇਆ ਹੈ ਬਹੂ ਜੀ ਇਤਨਾ ਰੁਦਨ ਕਿਉ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾ ਤੁਲਸਾ ਨੇ ਕਾਹਿਆ ਹੇ ਠਾਕੁ
ਰ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਜੀ ਨੂੰ ਛਡ ਕਰ ਚਲਿਆ ਆਇਆ ਹੈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਬ
ਹੂ ਜੀ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਾਹਿਆ ਕਿਉ ਬਹੂ ਜੀ ਅਸੀ ਤਾ ਤੁਹਾਡੇ
ਹੁਕਮਾ ਵਿਚ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਜਾ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਤਿਸੇ ਤਰਾ ਰਖੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨਾ ਵਿਚ ਸੰਤੋਖ ਆਵੈ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ
ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਮੈ ਕਹਿਦੀ ਸਾ ਜੋ ਭਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਜੀ ਪ
ਰਚਿਆ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਜੀ ਨੂ ਛਡ ਕਰਿ ਚਲਿਆ ਆਇਆ
ਹੈ ਸੋ ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਜੀ ਉਦਰ ਜਾਵੈਗਾ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਬਹੂ ਜੀ ਏ
ਹੁ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀ ਆਪੇ ਹੀ ਭਟਕੇ ਹੋ ਸਗੋ ਤੁਸੀ ਅਸਾਨੂੰ ਮਤ ਦੇਂਦੇ ਆਹੇ
ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਤੋੜੀ ਤਾ ਨਾਹੀ ਰਹਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾ ਅ

ਪਾਣਿਆਹੀਪੈਰਾਤੇ ਹੈ ਸੋਤੁਸੀਜੀਅਤੇ ਖਤਰਾਕੋਈ ਨਾਕਰੋ ਅਤੇਜਿਸਤਰਾਂ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਦੇ ਪਾਸ ਰਹਦਾਹੈ ਤਿਸੇਤਰਾਂ ਤੁਸੀਰਖੋ ਤਾਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਬੋਲੀ
ਹੇ ਠਾਕੁਰਜੀ ਤੁਸੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰਕਹੋ ਤਾਜੈਰਾਮਨੇ ਕਾਹਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਕਿਸਵਾਸਤੇ ਛੱਡ ਆਇਆ ਹੈ ਤੇਰਾ ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾ ਤਾਂਬ
ਹੁਤਪਿਆਰਸੀ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਨੇਆਖਿਆ ਭੁਈਆਜੀ ਮੈਕਿਆਕਰਾ ਉਸਦੀ
ਤਾਸਮਾਧਲਗਜਾਂਦੀਹੈ ਅਰਖੁਲਦੀ ਨਾਹੀ ਅਤੇਜੇਕਿਸੇ ਸਾਹਿਰਾਵਿਚਹੋਵੈ
ਤਾਭੀਖਤਰਾਨਾ ਹੋਵੈ ਸੋਓਹੁਤਾ ਉਜਾੜਾਂਵਿਚਹੀ ਬੈਠਾ ਰਹਿਦਾਹੈ ਤਾਜੈਰਾਮਨੇਕ
ਹਿਆ ਹੇਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇਤੂ ਰੋਟੀਕਪੜੇਦੇ ਵਾਸਤੇ ਆਖਦਾਹੋਵੈ ਤਾਂਰੋਟੀਕਪ
ੜਾ ਇਥੇ ਮੌਜੂਦਹੈ ਅਤੇਭੁਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਨਾਲ ਪਹੁਚਕੌਣ ਸਕ
ਦਾਹੈਪਰ ਜਿਤਨੀ ਹਿਕ ਆਪਣੀ ਵਲੋ ਕੁਛ ਹਿੰਮਤਹੋਇ ਆਵੈ ਸੋਕਰੀਏ ਤਾਫੇ
ਰਨਾਨਕੀ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰਆਖਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇਤਾਂ ਤੁਸੀਇ
ਸ ਸਹਿਰਵਿਚਰਹੋ ਤਾਂਦੋਵੇ ਵਖਤ ਰਸੋਈ ਜੇਵਂਜਾਵੋ ਅਤੇਜੇ ਕਿਤੇ ਦੂਰਾਡੇ ਜਾਵੋ ਤਾ
ਖਰਚੀ ਲੈਜਾਵੋ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਗਲ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤਰਾਜੀ ਹੋਇਆ ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇ ਨੇਜੈਰਾਮਨੂੰਕਾਹਿਆ ਜੋ ਭਈਆਜੀ ਜੋਤੁਸੀ ਆਖੋਗੇ ਸੋਈ ਅਸੀ ਕਰਾਂਗੇ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇਦੇ ਇਤਨੇ ਆਖਣਨਾਲ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਬੇਬੇ
ਨਾਨਕੀਨੇ ਰਾਤਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰਿ ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਪਰਸਾਦਿ ਜਿਵਾਇਆ ਜਾਂਭਲਕ
ਹੋਇਆ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭੁਈਆਜੀ ਮੈਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪਾਸ ਜਾਂਦਾ
ਤਾ ਜੈਰਾਮਨੇ ਕਾਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਰਸੋਈ ਜੇਵਕੇ ਜਾਹੁ ਅਤੇਕੁਛ ਖਰਚੀਭੀ ਲੈਜਾ
ਹੁ ਤਾਮਰਦਾਨੇਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾਭਈਆਜੀ ਤਾ ਜੈਰਾਮਨੇ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਰਸੋਈ
ਜਿਵਾਈ ਅਤੇ ਬਹੂਜੀਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਬਹੂਜੀ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਕੁਛ ਖਰਚਭੀ ਦੇਵਹੁ
ਤਾ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀ ਨੇਆਖਿਆ ਹੇਠਾਕੁਰਜੀ ਜੋਕੁਛ ਤੁਸੀਕਹੋਗੇ ਸੋਈਕੁਛ ਮੈਦੇਵ
ਗੀ ਤਾਫੇਰ ਜੈਰਾਮਨੇ ਕਾਹਿਆ ਬਹੂਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਆਵਿਚ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਸੋ
ਈ ਕੁਛ ਦੇਵੋ ਤਾਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀਨੇ ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਕਢਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇਹਥ ਦਿਤੇ ਅਤੇ
ਇਕਜੋੜਾ ਬੁਰਕੇਵਿਚੋ ਕਢਕੇ ਮਰਦਾਨੇਦੇ ਗਲਪਾਇਆ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਮੇਰੇਭਾਈਜੀ ਨੂੰ ਆਖਣਾ ਜੋਭਾਈਜੀ ਤੁਸੀ ਅਸਾਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰੀ ਦਰਸਨ ਦੇਜਾਵੋ
ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਨੇਜੋੜਾ ਗਲਵਿਚਪਾਇਆ ਅਤੇ ਬੀਸ ਰੁਪਏ ਲੈਕਰ ਮਰਦਾਨਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪਾਸ ਫਿਰ ਆਇਆ ਆਇਕਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇ ਅਗੇ ਮ

ਬਾਣੋਕਿਆ ਤਾ ਅਗੋ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬੁ ਫੇਰ ਕਿਉ ਲੈ
ਆਇਓਂ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੇਰੇ ਜਾਵਣੇਂ ਨਾਲ ਬੇਬੇਜੀ ਬੜੇ ਬੈਰਾਗਕੀ
ਤਾ ਅਤੇ ਪਿਛੇ ਭਈਆ ਜੈਰਾਮ ਭੀ ਆਇਆ ਤਾਉਸਨੇ ਭੀ ਆਇਕੇ ਮੇਰਾ ਦਿਲਾ
ਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੋ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋ ਜਾਹਿ ਨਾਂਹੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹੁ ਤਾਂ ਮੈ ਭਈਏ ਜੈਰਾਮ ਨੂ ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਲਾ ਭਈਅ
ਜੀ ਜਿਉ ਤੁਸੀ ਰਾਜੀ ਹੋਵੋਗੇ ਤਿਉ ਹੀ ਮੈ ਕਰਾਗਾ ਤਾ ਫੇਰ ਭਈਏ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਮੇਰੇ
ਗਲ ਆਪਣਾ ਜੋੜਾ ਪਾਇ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ ਰੋਕ ਖਰਚੀ ਨੂ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਆ
ਖਣ ਲਗਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਚਰ ਸਹਰ ਵਿਚ ਰਹੋਗੇ ਤਾ ਦੋਵੇਂ ਵਖਤ ਰਸੋਈ
ਇਥੇ ਖਾਇ ਜਾਇਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਜੇ ਦੂਰ ਜਾਵੋਗੇ ਤਾ ਏਹੁ ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ ਆਪਣੇ ਪ
ਸ ਖਰਚੀ ਨੂ ਰਖੋ ਅਤੇ ਤੁਸਾਨੂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਵਾਰੀ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂ
ਆਪਣਾਂ ਦਰਸਨ ਦੇ ਜਾਵੋ ਤਾ ਅਗੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ
ਤੂ ਏਹ ਕਿਆ ਕੀਤੋ ਹੀ ਅਰੁ ਅੰਤ ਨੂ ਲੂਮਾਹੀ ਵਾਲੀ ਗਲ ਕੀਤੀਓ ਨਿਰਾ ਲੂਮਹੀ
ਹੁਇ ਗਇਓਂ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈ ਤਾ ਰੁਪਯੇ ਮੰਗੇ ਨਾਂਹੀ ਅਤੇ
ਉਨਾਨੇ ਮੈਨੂ ਆਪੇ ਹੀ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਕਰ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂ
ਜਾਇ ਕੇ ਏਹੁ ਰੁਪਯੇ ਫੇਰ ਆਉ ਅਤੇ ਜੋੜਾ ਤੈਨੂ ਮੁਬਾਹ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ
ਨਜਰ ਕਰਤਾਰ ਉਪਰ ਰਖੀਦੀ ਹੈ ਬੰਦੇ ਦੀ ਆਸਾ ਵਿਚ ਔਗਣ ਵਡਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਆਸਾ ਵਿਚ ਸੰਤੋਖ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਤੂ ਜਾਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਰੁਪਯੇ
ਫੇਰ ਮੋੜ ਕਰ ਦੇ ਆਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਭੀ ਰਲੇ
ਰਲ ਕਰ ਰੁਪਯੇ ਫੇਰ ਆਂਵਦੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂ ਭੀ ਦਰਸਨ ਦੇ ਆਵੋ ਆਪਦੇ
ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਬਹੁਤ ਤੜਫਦੀ ਹੈ ਅਰੁ ਤੁਸੀ ਏਤਨਾ ਚਿਤ ਕਠੋਰ ਨਾ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰਾ ਭੀ ਆਖਿਆ ਸਾਥੋਂ ਮੋੜਿਆ
ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਅਸਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇ ਜੀ
ਦੇ ਪਾਸਿ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਭੂਲਸਾਂ ਨੇਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਂਵਦਾ ਦੇਖ ਕਰਿ ਕੋਠੇ
ਉਪਰ ਚੜ੍ਹ ਗਈ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੂ ਜਾਇ ਕੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਬਹੂਜੀ ਤੁਹਾਡਾ ਭਾਈ
ਜੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭੂਲਸਾਂ ਤੂ ਝੂਠ ਆਖਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਭੂਲਸਾਂ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਹੂਜੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਮਜਾਲ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਅਗੇ ਮੈਂ ਝੂਠ ਬੋਲਾਂ ਤਾ ਇ
ਤਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੋਵੇ ਘਰ ਅੰਦਰ ਆਇ ਵੜੇ ਤਾ ਬੇਬੇ

ਨਾਨਕੀਜੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਨੂੰ ਆਏ ਦੇਖਕੇ ਇਕਬੀ ਚਾਰਹੋਈ ਦੌੜਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਪੈ
ਰਾਂ ਤੇ ਢਠੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਬੇਬੇ ਦਾ ਮਥਾ ਦੋਨੋ ਹਥਾਂ ਤੇ ਲੀਤਾ ਤੇ ਮੂੰਹੋਂ ਕਹਾ ਮੈ ਇਸੀ ਵਾਸ
ਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਦੌੜਦੀ ਹੈ ਤੂੰ ਮੈਥੋ ਵਡੀ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ
ਪਿਆਰੀ ਹੈ ਤੇਰਾ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਹਥ ਲਾਵਣਾ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਭਾਰ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਨਹੀ ਮੈਂ ਕ
ਦੇ ਨਾ ਆਇਕੇ ਮਿਲਾਗਾ ਬੇਬੇ ਕਹਾ ਭਾਈਜੀ ਜਿਉ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ਹੈ ਤਿਵੇਹੀ ਕਰਾਂ
ਗੀ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦਿਆ ਕਰ ਵਿਸਾਰਨਾ ਨਹੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਵਡੀ ਭੈਣ
ਹੈ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਮਤ ਛੋਹਿਆ ਕਰ ਬੇਬੇ ਕਹਾ ਭਲਾ
ਭਾਈਜੀ ਪਰ ਤੁਸੀ ਦਰਸਨ ਜਰੂਰ ਮੈਨੂੰ ਦਿਤਾ ਕਰੋ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਲਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਰੁਪਏ ਬੇਬੇ ਨੂੰ ਮੋੜ ਦੇਹੁ ਤਾ ਬੇਬੇ ਬੋਲੀ ਭਾਈਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਰੁਪਏ ਮੰਗੇ ਨਾਹੀ
ਜੀ ਅਸਾਂ ਆਪਹੀ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਬੇਬੇਜੀ ਤੁਸੀ ਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰਥ
ਸ ਸੌਂਪੇ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਭਗਤ ਹੈ ਅਤੇ ਵਡੀ ਹੈ ਸੋ ਵਡਿਆਂ ਦਾ ਕਹਣਾ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਮੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕਰਕੇ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ
ਤੂੰ ਸਤ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ਮੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਾਈ ਕਰਕੇ ਨਹੀ ਜਾਣਦੀ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ
ਸੁਣ ਬੇਬੇਜੀ ਏਹੁ ਗਾਲ ਕੋਈ ਆਖਣ ਦੀ ਨਾਹੀ ਪਰ ਏਹੁ ਰੁਪਏ ਤੁਸੀ ਮੋੜ ਲਵੋ
ਬਾਰ ਬਾਰ ਮਤ ਕਹਾਓ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਜਦ ਕਦੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਆਵੇ ਤਾ ਤੁਸਾ ਇਸਨੂੰ
ਖਾਲੀ ਨਾਹੀ ਭੇਜਣਾ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀ ਹੋਈਏ ਨਾ ਹੋਈਏ ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅਸਾਂ ਕਹਿਆ ਹੈ ਤੂੰ ਵਡੀਆਂ ਤੇ ਸਿਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਘਰ ਨਹੀ ਮੰਗਣਾ

ਤੇ ਸਿਰੀਚੰਦ ਜੀ ਤੂ ਸਾਡੀ ਗੋਦ ਮੇ ਹੈ
ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਸਾਨੂੰ ਖੁਸੀ ਕਰੋ ਅਸੀ ਇ
ਥੇ ਰਹਿਦੇ ਭੁਲੇ ਨਾਹੀ ਰਮਦੇ ਫਿਰਦੇ
ਹੀ ਭਲੇ ਹਾਂ ਬੇਬੇ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈਜੀ ਤੁਸ
ਇਥੇ ਫਿਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਧਰਵਾਸ ਹੈ
ਭਾਵੇ ਕਦੀ ਦਰਸਨ ਦੇਵੋ ਪਰ ਮੈਂਓ
ਡਰ ਦੀ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਜਦ ਤੁਸੀ ਕਿਤੇ ਦੂਰ ਚਲੇ ਜਾਵੋਗੇ ਤਾ ਮੈਨੂੰ ਬਡਾ ਦੁਖ ਹੋਵੇਗਾ
ਅਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਹੈ ਸੋਈ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਵਸ ਕੁਛ ਨਾਂਹੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਾ ਬੇਬੇਜੀ ਤੁਸੀ ਚਿਤ ਮੇ ਨਿਸਚਿੰਤ ਰਹੋ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ
ਉਸੀ ਵੇਲੇ ਮੈ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਪਹੁਚਾਂਗਾ ਤਾ ਬੇਬੇਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀ

ਸਭੁ ਮੋਹਤੋੜਕਰਿਚਲੇਹੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਹੇ ਬੇਬੇਜੀਮੋਹਤੋੜਨਾਈ ਭੀ
ਲਾਹੈ ਰਖਣਨਹੀਬਣਦਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਬੇਬੇਨੂਰੁਖਸਤਕਰਵਿਦਿਆਹੋਏ
ਜਾਂ ਬਾਹਰਨਿਕਲੇਤਾਂ ਕਹਿਆ ਕਿਉਮਰਦਾਨਾ ਕਿਧਰਨੂੰ ਚਲਦਾਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀਮੈ ਕਿਆਜਾਣਾਂ ਤੁਸੀਹੀ ਜਾਣੋਂ ਜਿਧਰ ਤੁਹਾਡੀਖੁਸੀਆਵੈ
ਤਿਧਰੇਹੀਚਲਹੁਜੀ ਅਗਾ ਤੁਹਾਡਾ ਤੇਪਿਛਾ ਸਾਡਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਾ ਚਲੋ
ਮਰਦਾਨਾ ਇਕਸਾਧਏਮਨਾਵਾਦਵਿਚਰਹਿਦਾਹੈ ਚਲੋਉਸਦਾਦਰਸਨਕਰਦੇਚ
ਲੀਏ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਚਲੋਗੁਰੂਜੀ ਤਿਸਸਾਧਦਾ ਦਰਸਨਕਰੀਏ

ਹੁਣ ਅਗੇਸਾਖੀ ਭਾਈਲਾਲੋਨਾਲ ਹੋਈ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੋ ਏਮਨਾਵਾਦਨੂੰਚਲੇ ਸਤਵੇਂਦਿਨ ਭਾਈਲਾਲੋਦੇ
ਘਰ ਆਇਵੜੇ ਅਗੋ ਭਾਈਲਾਲੋ ਕਿਲੇ ਬੈਠਾਘੜਦਾ ਆਹਾ ਜਦਭਾਈਲਾ
ਲੋਨੇ ਡਿਠਾ ਇਕ ਤਪਾ ਆਇਆਹੈ
ਇਕ ਨਾਲਡੂੰਮ ਭੀਹੈਸ ਅਤੇਤਪੇ
ਦੇਗਲਾਵਿਚਜੇਊ ਹੈਸ ਭਾਈਲਾਲੋ
ਨੇ ਦੇਖਕਰਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਕੋਉਠ
ਖੜਾਹੋਇਆ ਅ ਬਾਟੇਕਿਓਸਹਥ
ਜੋੜਕੇ ਤਾਬਾਬੇਨੇ ਕਹਿਆਭਾਈਲਾ

ਲੋ ਬੈਠਕਰਕਿਰਤਕਰੇ ਤਾਭਾਈਲਾਲੋ ਬੈਠਕਰ ਆਪਣੀਕਿਰਤਲਗਾਕਰਨੇ
ਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਮੰਜਾ ਵਿਛਾਇਦਿਤਾ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਮਰਦਾਨਾ ਬੈਠਗਏ
ਦੇਖਘੜੀਆ ਸਸਤਾਇਕਰ ਭਾਈਲਾਲੋ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਪੁਛਣਲਗਾ ਜੋ
ਹੇਸੰਤਜੀ ਮੈਤੁਹਾਡੇ ਬਲਿਹਾਰਜਾਵਾਂ ਜੀਤੁਸੀ ਆਪਣਾਆਪ ਜਾਹਰਕਰਹੁਜੀ
ਮੈ ਆਪਦਾ ਮਾਹਿਰਮਨਾਹੀਜੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈਲਾਲੋ ਅਸੀਪਰ
ਦੇਸੀਹਾਂ ਤਾ ਭਾਈਲਾਲੋਨੇਂ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੰਤਜੀ ਪਰਦੇਸੀਤਾਂ ਸਾਰਾਸੰਸਾਰਹੀਹੈ
ਪਰਜੀਤੁਸੀ ਮੁਲੰਮਾ ਸਭਛੋਡਦੇਵਹੁ ਅਰਤੁਸੀ ਭਲੇਲੋਕ ਨਜਰੀਆਂਵਦੇ
ਹੋ ਜਿਉਕੀਤਿਉਹੀ ਤੁਸੀਆਖੋਜੀ ਅਸੀਮੋਟੇਲੋਕਹਾਂ ਤੁਸੀਸੰਤਹੋ ਪਰਮੇ
ਸਰਕੇ ਨਜੀਕੀਹੋ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਭਾਈਲਾਲੋ ਤੂੰ ਤਾ ਸਭਜਾਣਦਾਹੈ ਜੇਕੋ
ਈ ਅਜਾਣਹੋਵੇਤਾ ਆਖੀਐ ਅਤੇਜਾਣਦੇਬੁਝਦੇਨੂੰ ਕੀ ਆਖੀਐ ਤਾਲਾਲੋ
ਨੇਕਹਿਆ ਜੀ ਕਰਤਾਰਦੀ ਕਰਤਾਰਹੀਜਾਣੇਂ ਪਰਜੀਓਹੁਜੋ ਕੋਈ ਨਾਨਕਤਪ

ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰਿਠ ਨਾਹੀ ਸੋ ਤੂ ਮੈਨੂੰ ਓਹੋ ਜੇਹਾ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਫੇਰ ਪੁਛਦਾ ਕਿਉ ਹੈ ਤਾ ਲਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਅਸਾਡੀ ਕਰੀ ਮਤ
ਹੈ ਅਸੀ ਕਿਆ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਏਹੁ ਕਰੀ ਮਤ ਵਾ
ਲੇ ਨਾਹੀ ਆਖੀਦੇ ਤਾ ਫੇਰਿ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਉ ਕਿਆ
ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬੋਲਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਇਨਾ ਦਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ ਲਾ
ਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੇ
ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਮਰਦਾਨਾ ਮਿਰਾਸੀ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ
ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਕਿਉ ਨਾਂਹੀ ਦਸਦੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਨੇ ਜੋ ਦਸਿਆ ਹੈ ਤਾ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਆਪੇ ਦ
ਸਿਆ ਤਾ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਾਂਹੀ ਲਗਦਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸਕਰਿ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਲਾਲੇ ਅਸਾਡਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾ ਲਾਲੇ ਏਤਨਾ ਸਬਦ ਸੁਣਦਾ ਹੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਿਆ ਚਰਨਾ ਤੇ ਢਹਿ ਪਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾ
ਲੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕਰਤਾਰ ਭਲਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਤੁਹਾਡਾ ਏਤਨਾ ਹੀ ਬਚਨ ਆਹਾ ਤਾ ਲਾ
ਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਛੇੜਨੀ ਨਾਹੀ ਅੰਦਰ ਦੀ ਅੰਦਰ ਹੀ ਰਖਣੀ ਜਾਹ
ਰ ਨਾਹੀ ਕਰਨੀ ਤਾ ਇਤਨੀ ਬਾਤ ਲਾਲੇ ਦੀ ਸੁਣਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸਿਆ ਤਾ
ਲਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਹਸੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾ
ਲੇ ਅਸੀ ਕਿਵੇ ਛਪੇ ਭੀ ਰਹੀਏ ਤਾ ਲਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਜਾਇ ਤੁਹਾਡੀ ਲੋ
ੜੀਦੀ ਹੈ ਅਸੀ ਕਿਆ ਆਖੀਏ ਤਾ ਇਤਨੇ ਬਚਨ ਕਹਿਕਰ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਤਾ ਰਸੋ
ਈ ਦੇ ਆਹਰ ਹੋਇਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਏਹੁ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਕੋਈ ਪੁਰਬਤਨ ਪੁਰਖ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ
ਏਹੁ ਬਡਾ ਸੰਤ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਸ ਨੇ ਕਿਤਨੇ ਜੁਗਾ ਵਿਚ ਭਗਤ ਕ
ਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਦੀ ਭਗਤ ਸਫਲ ਹੋਈ ਹੈ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋਈ
ਹੈ ਜੋ ਏਹੁ ਅਤੇ ਅਸੀ ਇਕਠੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਸੁ
ਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਵੁਤ ਜਨਮ ਨਾਹੀ ਆਵਦੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਜੇ ਕੋਈ ਅਵਤਾਰਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਭਾਵੇ ਕੇਹਾ ਭਗਤ ਹੋਵੇ ਗਾ ਤਾ
ਤਿਸਨੂੰ ਫੇਰ ਭੀ ਜਨਮ ਆਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਨਿਰਗੁਨੀ ਭੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਬਾਸਨਾ ਭੀ ਕ
ਈ ਨਾ ਉਠੇ ਤਉ ਭੀ ਚਉਰਾਸੀ ਭੋਗੇਗਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਓਹ ਪੁਰਸ ਚਉਰਾਸੀ ਨਾਹੀ ਭੋਗ

ਦੇ ਜਿਨਾ ਪੁਰਸਾਨੇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਦੀ ਬਾਸਨਾ ਕਰਕੇ ਸੰਸਾਰ ਭਵਜਲ ਥੀ ਪਾਰ ਉਤਰ
ਨੇ ਦੀ ਚਾਹਨਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਕਿਆ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਪਹਿਲੇ ਤੋ ਸਤਸੰਗ ਕਰਨਾ ਫੇਰ ਸ
ਭਕੀ ਸਸਰੂਖਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਆ ਆਦਰ ਕਰਨਾ ਊਚ ਨੀਚ ਕਾ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਜਾਣ
ਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਇਤਹਾਸ ਕਥਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸ੍ਰਵਣ ਕਰਨੇ ਮਨ ਲਗਾਇਕੇ ਸਤਸਰੂਪ
ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਸਤਗੁਰ ਹੈਨ ਤਿਨਾ ਕੇ ਚਰਨਾ ਵਿਖੇ ਆਪਣਾ ਮਨ
ਲਗਾਵਣਾ ਅਤੇ ਤਿਨਕੀ ਮੂਰਤੀ ਕਾ ਧਿਆਨ ਕਰਨਾ ਚਿਤ ਮੈ ਅਰ ਭਗਵੰਤ ਕੇ
ਗੁਣ ਗਾਵਣੇਂ ਮਨ ਲਗਾਇਕਰ ਤਨ ਕੋ ਪੁਲਕਾਵਲੀ ਹੋਣੀ ਰੋਮ ਸਰੀਰ ਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ
ਜਾਵਨ ਅਰ ਵਾਸਨਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਦਾ ਦਮਨ ਕਰਨਾ ਵਿਕਾਰਾ ਥੀ ਰੋਕ
ਰਖਨਾ ਸਭ ਸੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਕੋ ਵਿਰਕਤ ਕਰਨਾ ਸ੍ਵਰਗਾਦਕਾਂ ਕੀ ਚਾਹਨਾ ਕਰਨੀ ਅਤੇ
ਪਰਾਏ ਔਗਣਾ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖਣਾਂ ਹਾਨੀ ਤੇ ਲਾਭ ਮੈਂ ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਰਹਿਣਾਂ ਹਰਖ ਸੋਕ ਤੇ ਰ
ਹਿਤ ਰਹੇ ਸਰਬ ਕੇ ਸਾਥ ਛਲ ਨਾ ਕਰਨਾਂ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਵਿਚ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਨਿਸਚਾ ਰਖਣ
ਕਿਸੀ ਵਖਤ ਮੈਂ ਨ ਡੋਲੇ ਸਰਬ ਕੋ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਜਾਣਨਾ ਕਿਆ ਜਹਾ ਕਹਾ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਰਵਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਨਕੀ ਏਹ ਮਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸੋ ਵੁਹ ਪੁਰਸ
ਆਪ ਤੋ ਪਰਮ ਗਤ ਕੋ ਪਾਵਤੇ ਹੈ ਅਰ ਉਨਕੀ ਕੁਲਾਂ ਭੀ ਕਈ ਪਰਮ ਧਾਮ ਕੇ ਅ
ਧਕਾਰੀ ਹੋਤੀਆਂ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਭਗਤ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮੋਹ ਸਾਥ ਨ
ਹੀ ਮੋਹੇ ਜਾਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਰੰਗ ਮੇ ਰਚੇ ਰਹਿਤੇ ਹੈ ਤਿਨਕੇ ਸਾਥ ਕਈ ਹੋਰ ਭੀ ਤਰ
ਜਾਤੇ ਹੈ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਬਚਨ ਤੂੰ ਸਤ ਪਰਤੀਤ ਕਰ ਜਾਣੇ ਇਤਨੀ ਵਾਰਤਾ
ਕਰਦੇ ਹੀ ਆਹੇ ਜਾ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਸਦ
ਣੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਤੂ ਪਰਸਾਦਿ ਏਥੇ ਹੀ ਲੈ ਆਉ ਤਾ ਲਾਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਤੁਹਾਡੇ ਗਲਾ ਵਿਚ ਜਨੇਊ ਹੈ ਅਰ ਸੰਤ ਰੂਪ ਹੋ ਚਉਕੇ ਵਿਚ ਚਲਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੇਵੋ ਤਾ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਜਿਤਨੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਤਿਤਨਾ ਹੀ ਚਉਕਾ ਹੈ ਜ
ਹਾ ਕਹਾ ਪਰਮੇਸਰ ਬਿਆਪ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦ
ਅਗੇ ਆਣ ਰਖਿਆ ਜਾ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੇ ਤਾ ਕੋਧਰੇ ਦੇ ਅੰਨ ਦੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਹੈਨ
ਅਤੇ ਸੋਰੇ ਦੇ ਸਾਗ ਦੀ ਪਿੰਨੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਜੀਆ ਵਿਚਾਰੀ ਏਣਤੀ ਖਾਧੀ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਹੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਖ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ

ਜੇਏਹੁਪਰਸਾਦਖਾਵੈਂਗਾਤਾਜਾਣੈਂਗਾ ਤਾਮਰਦਾਨੇਨੇ ਟੁਕਰਭੰਨਕੇ ਮੂਹਿਪਾਇਆ
ਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾ ਸੁਆਦਆਇਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਪੁਛਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ
ਦੇਹੁਖਬਰਪ੍ਰਸਾਦਦੀਜੋਕੇਹਾਹਿਕਸੁਆਦਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ
ਮੈਕੇਹੜ੍ਹਾ ਪਰਸਾਦ ਇਸਦੇ ਲਿਵੈਲਾਵਾਂਜੀ ਤਾਫੇਰਲਾਲੇਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ
ਤੂੰਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ ਜੋਤੂਸਾਂ ਪਰਸਾਦਦੇਵਲੋ ਨਹੀ ਦੇਖਣਾ ਤੁਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਦੇ
ਖਣਾਂ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ ਭਾਈਲਾਲੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤਜੋਆਖੀਦਾਹੈ ਸੋਇਸਪ੍ਰ
ਸਾਦਵਿਚ ਤੂਪਾਇਆਹੈ ਤਾਭਾਈਲਾਲੋਨੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਅਤੇਆਖਿਓਸਗੁਰੂ
ਜੀਤੁਸਾਮੈਨੂੰ ਨਿਹਾਲਕੀਤਾਹੈ ਅਤੇਮੇਰੀ ਜਨਮਜਨਮ ਦੀ ਮੈਲਲਾਹੀਆ ਤਾਫੇ
ਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਕਿਧਰਚਲਦਾਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਗੁਰੂਜੀ ਜਿਧਰ ਤੁਸਾਡੀ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ਤਿਧਰੇ ਚਲੋਜੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਅ
ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਉਤੂ ਆਖੇ ਸੋਈ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈਤਾਂ ਆਖਨ
ਹੀਸਕਦਾ ਪਰਜੀ ਇਸਧਰਤੀ ਅਸਾਡਾਚਿਤ ਬਹੁਤਹੋਂਦਾਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
ਹਿਆ ਦੇਖਮਰਦਾਨਾ ਤਿੰਨਾਦਿਨ ਅਸੀ ਭਾਈਲਾਲੋਦੇ ਘਰ ਰਹੇ ਆਹੇ ਅਤੇਮਨਭੀ
ਸੁਪਰਸੰਨਹੀਰਹਿਆਹੈ ਹੁਣਭਾਈਲਾਲੋਦੇ ਪਾਸੋ ਵਿਦਾ ਲੀਚੇ ਅਤੇ ਨਹੀਤਾ ਇ
ਥੇ ਦੂਖਣਾ ਦੁਖਾਵਣਾ ਪਊਸੀ ਅਤੇਅਸੀ ਫਕੀਰਅਤੀਤਆਹੇ ਅਸਾਡਾ ਕਿਸੇਨਾ
ਲਪਰੇਜਨਨਾਹੀ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਸਾਧਮੂਰਤ ਹੋਵੈ ਤਿਥੇਹੀ ਅਸਾਡੀ ਰਹਿਤਲੋੜੀਦੀ
ਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੇਰੇਮਨਦੀ ਏਹਤਾ ਬੁਝੀਆ ਅਤੇ ਜਿਸਗਲੀ
ਕੂਚੇ ਅਸੀਜਾਇਨਿਕਲਦੇ ਆਹੇ ਸੋਈ ਅਸਾਨੂੰਆਖਦੇਹੈਨ ਜੋ ਦੇਖੋਭਾਈਅ
ਹੁਆਇਨੀਕੁਰਾਹੀ ਅਤੇਅਗੋਤੇਰੀਆਂ ਤੁਹੀ ਜਾਣੈਪਰਜੀ ਅਸੀਤਾ ਦੁਖਜਾਂਦੇ
ਆਹੇ ਪਰਜਾ ਪਰਭਾਤ ਹੋਈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਭਾਈਲਾਲੋ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾਈਲ
ਲੋਤੈਨੂੰਕਰਤਾਰਚਿਤਆਵੈ ਅਸਾਨੂੰਹੁਣ ਤੂਖੁਸੀ ਕਰਿ ਅਸੀ ਰਮਦੇ ਭ੍ਰਮਦੇ ਖੇਲੀ
ਏਗੇਂ ਤਾਲਾਲੋਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਅਸਾਂ ਵਿਚ ਕਿਆ ਅਵਗਿਆ ਪਈਹੈ ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈਲਾਲੋ ਤੁਸਾਵਿਚ ਅਵਗਿਆ ਕੋਈਨਾਹੀ ਪਰਅਸ
ਪਾਸੋਂ ਜੀਸਾਰ ਦੁਖਦਾਹੈ ਤਾਭਾਈਲਾਲੋਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀਤਾ ਪਰਮੇਸਰਦੀ
ਜਾਤਹੋ ਤੁਸਾਂ ਪਾਸੋ ਕਿਆ ਕੋਈ ਦੁਖੇਗਾ ਤੁਸਾਡਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਰਖੀਨਾਹੀ ਤੁਸ
ਡੀਸਾਂਝ ਤਾ ਪਰਮੇਸਰਨਾਲ ਹੈ ਜਾਕਿਸੇ ਸਾਧਸੰਤ ਨਾਲਹੈ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹਿ
ਆਹੇ ਭਾਈਲਾਲੋ ਤੂਸਚੁਆਖਦਾਹੈ ਪਰਜੀਸਾਰ ਬਿਕਰਾਲਰੂਪਹੈ ਆਪਣੇਦੀ

ਮਨਦੀਆਂ ਭਾਵਦੀਆਂ ਕਰਦਾਹੈ ਅਰਪਰਮੇਸਰਦਾਭਾਣਾ ਮੰਨਦੇਨਾਹੀ ਤਾਫੇਰਿਭਾ
ਈਲਾਲੋਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਅੰਦਰਬੈਠੇਰਹੋ ਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਇਕੁ ਸਲੋਕੁ
ਕਹਿਆ॥ ਏਸਕਲੀਓਪੰਜਭੀਤੀਓਕਿਉਕਰਿਰਖਾਪਤਿ॥ ਜੇ ਬੋਲਤਾਆ
ਖੀਏਬਕ੍ਰਬਕ੍ਰਕਰੇਬਹੁਤਾ॥ਚੁਪਕਰਾਤਾਆਖੀਏਇਤੁਘਟਨਾਹੀਮਤਾ॥ਜੇਬਹਿ
ਰਹਾਤੁਆਖੀਏ ਬੈਠਾਸਥਰਘਤਾ॥ਜੇਉਠਿਚਲਾਤਆਖੀਏਛਾਰਗਾਇਆਸਿ
ਰਘਤਾ॥ਜੇਕਰਨਿਵਤੁਆਖੀਏ ਡਰਦਾਕਰੇਭਗਤਾ॥ਕਾਈਗਲੀਨਮੇਵਨੀਕਿ
ਥੈਕਟਣਸ੍ਰਥਾ॥ਇਥੈਓਥੈਨਾਨਕਾ ਕਰਤਾਰਖੈਪਤਾ॥ ੧॥ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਆਖਿਆ
ਸੁਣਿਭਾਈਲਾਲੋ ਸੀਸਰਪਾਸੋਕਰਤਾਰਹੀਰਖੇਤਾਰਹੀਏ॥ਹੁਣਤੂਅਸਾਨੂੰਵਿ
ਦਾਹੀਦੇਹੁ॥ ਤਾਫੇਰਿਭਾਈ ਲਾਲੋਨੇਂਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਕੋਈਦਿਨਤਾਗੁਜਰ
ਨਕਰੋ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ॥ਸੁਣਭਾਈਲਾਲੋਤੇਰਾਹੋਣਤਾਕੋਈਨਾਹੀਪਰਸ
ਥੁ ਕੋਈਦੁਖੇਗਾ॥ਅਰਮਰਦਾਨੇਦਾਚਿਤਭੀਉਦਾਸਹੋਇਆਹੈ ਤਾਫੇਰਭਾਈਲਾ
ਲੋਨੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਇਕਮਹੀਨਾਂ ਜਿਉਕਿਉ ਕਰਟਿਕੋਜੀ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਭਾਈਲਾਲੋਦਾਭੀ ਆਖਿਆਮੰਨੀਏ ਤਾਮਰ
ਦਾਨੇਆਖਿਆਭਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ਤਾਭਾਈਲਾਲੋਦੇਪਾਸ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਇਕ ਮਹੀ
ਨਾਟਿਕੇ ਜਾਂਦੇ ਦੋਇਦਿਨਗੁਜਰੇ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਤਾਂਮਹੀਨਾ
ਇਥੇਟਿਕੋਹੋ ਅਤੇਜੇ ਮੈਨੂੰਹੁਕਮਕਰੋਂਤਾਮੈਂ ਤਲਵੰਡੀਓ ਫਿਰ ਆਵਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾਭੁਹਿਤਾਂ ਅਸਾਡੇਨਾਲਕੀਮਹੈ ਤੂੰਹੁਣਕਿਥੇਜਾਂਦਾ
ਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਂਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀ ਮੈਥੋੜਿਆਂ ਦਿਨਾਨੁ ਆਇਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਜਾਹੁਭਾਈਮਰਦਾਨਾ ਪਰਸ੍ਰਥਦੇ ਆਂਵੀ ਤਾਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ
ਜੀਦੇਪਾਸੋ ਵਿਦਿਆ ਲੈਕੇਤਲਵੰਡੀਨੂੰਗਾਇਆ ਤਾਂਪਿਛੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਿ
ਨੇ ਤਾਜੇਗਲ ਬਾਰਵਿਚ ਫਿਰਨ ਅਤੇਰਾਤਨੂੰ ਭਾਈਲਾਲੋ ਦੇਪਾਸ ਗੁਜਰਾਨਕਰ
ਨ ਇਸੇਤਰਾਂ ਜਦਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਉਥੇਦਾ ਇਕਮਲਕ ਭਾਗੋ ਨਾਮਸੀਅ
ਤੇ ਜਾਤਖਹਿਰੜ੍ਹਖਤਰੀ ਸਰੀਣਦਾ ਰਹਿਦਾਸੀ ਉਸਨੇ ਬ੍ਰਹਮਭੋਜ ਕੀਤਾਸੀ ਅ
ਰਚਾਰੋਹੀ ਵਰਨਾਂ ਨੂੰਨਿਮੰਤ੍ਰਣ ਦਿਤਾਸੀ ਤਿਸਦੇਘਰਦਾ ਇਕਪੰਜਾਲਮੇਅਸਰ
ਜਾਹਿਰਵਿਚਨਿਉਂਦਾ ਦੇਦਾਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈਸੀ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀਭਾਈਲਾਲੋਦੇਘਰਨੂੰ ਬਾਹਰ
ਆਏਹੈਸਨ ਤਾਉਸਪੰਜੇਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨਜਰੀਪੈਗਏ ਦੇਖਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਨੇਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੂੰਆਖਿਆ ਹੇਨਾਨਕਤਪਾ ਤੇਰੇਭਾਈਭੀਨਿਉਂਦਾਹਈ ਮਲਕਦੇ

ਘਰਦਾ ਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਿਸਰ ਏਹੁ ਕਿਸਤਰਾਂਦਾ ਨਿਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾ ਅ
ਗੋ ਪੰਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਖਿਆ ਤਪਾਜੀ ਮਲਕਭਾਗੋ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਭੋਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾ
ਰੇ ਨਗਰ ਦੇ ਲੋਕ ਚਾਰੇ ਵਰਨ ਦੇ ਸਾਧ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋ ਨਿਉਂਦਾ ਦੀਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਭੀ ਆ
ਵੈ ਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਮਿਸਰਜੀ ਅਸੀ ਤਾਂ ਫਕੀਰ ਅਤੀਤਾਂ ਕਿ
ਸਾ ਵਿਚੋ ਆਹੇ ਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਸੁਣਕੇ ਬਾਬੇਜੀ ਨੂ ਆਖਿਆ ਹੇ ਤਪਾ ਤੈਨੂੰ ਅਗੇ ਹੀ
ਕੁਰਾਹੀ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮਭੋਜ ਵਿਚ ਨਾ ਆਵੇਗਾ ਤਾ ਮਲਕ
ਬਹੁਤ ਰੰਜ ਹੋਵੀਗਾ ਅਗੇ ਤੂੰ ਜਾਣ ਮੈਂ ਤੁਧਨੂੰ ਆਖ ਛਡਿਆ ਹਈ ਏਹੁ ਕਹਿਕੇ ਚਲ
ਦਾ ਰਿਹਾ ਜਾ ਬ੍ਰਹਮਭੋਜ ਹੋਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਗਾਇਓ ਨਾਂਹੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਲਾ
ਲੋ ਦੇ ਘਰ ਹੀ ਗੁਜਰਾਨ ਕੀਤੀ ਤਾ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਮਲਕਭਾਗੋ ਦੇ ਅਗੇ ਚੁਗਲੀ
ਖਾਧੀ ਅਤੇ ਅਗੇ ਭੀ ਓਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਚੁਗਲੀ ਦੁਸਟੀ ਕਰਦਾ ਆਹਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ
ਮਲਕ ਪਾਸ ਜਾਇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੇ ਮਲਕਜੀ ਨਾਨਕਤਪਾ ਤੁਹਾਡੇ ਬ੍ਰਹਮਭੋਜ ਵਿਚ
ਨਹੀ ਆਇਆ ਤਾ ਮਲਕ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਪਾਧਾ ਤੂ ਨਿਉਂਦਾ ਪਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਨਹੀ
ਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਬਹੁਤ ਤਗੀਦ ਕੀਤੀ ਆਹੀ ਤਾ ਮਲਕ ਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜਾਹਿ ਪਾਧਾ ਤਪੇ ਨੂੰ ਸਦਾਲਿਆਉ ਤਾ ਓਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਦੇ ਘ
ਰ ਗਇਆ ਅਰੁ ਜਾਇਕੇ ਲਾਲੋ ਨੂੰ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਜੋ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਇਥੇ ਨਾਨਕਤਪ
ਹੈ ਤਾ ਲਾਲੋ ਨੇ ਆਖਿਆ ਪਾਂਧਾਜੀ ਇਥੇ ਹੀ ਹੈ ਤਾ ਫਿਰ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਲਾਲੋ ਤੂ ਨਾਨਕਤਪੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਭੇਜਦੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਉਸਦੀ ਅਵਾਜ ਸੁਣਕੇ
ਆਪ ਹੀ ਬਾਹਰ ਆਇਗਏ ਤਾ ਆਇਕਰ ਆਖਿਓਨੇ ਕਿਉ ਪਾਧਾਜੀ ਕੀ ਆਖਦੇ
ਹੋ ਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਤਪਾ ਤੈਨੂ ਮਲਕਜੀ ਸਦਦਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆ ਪਾਂਧਾ ਮਲਕ ਦੇ ਪਾਸ ਮੇਰਾ ਕਿਆ ਕੰਮ ਹੈ ਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਮਲਕ ਪਾਸ
ਜਾਇਕੇ ਹੋਰ ਵਧੀਕ ਜਾਇਕੇ ਚੁਗਲੀਆਂ ਖਾਧੀਆਂ ਤੇ ਆਖਿਓਸ ਦੇਖੋ ਮਲਕਜੀ
ਇਕ ਤਾਂ ਖਤ੍ਰੀ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਸੂਦਰ ਤ੍ਰਿਖਾਣ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਜੂਠ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਬ੍ਰਹਮਭੋਜ ਨੂੰ ਨਾਉ ਰਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੀਸਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਦੇ ਆਵਦਾ ਨਹੀ ਏਹ ਸੁਣਕੇ
ਮਲਕ ਨੇ ਗੁਸਾ ਖਾਦਾ ਗੁਸੇ ਹੋਇਕਰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੰਜਾ ਮਿਸਰ ਤੂ ਜਾਇਕਰ ਤ
ਪੇ ਨੂ ਪਕੜ ਲਿਆਉ ਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਜਾਇਕਰ ਨਾਨਕਜੀ ਨੂ ਤਾਂਬੀਆ ਕੀਤਾ ਅ
ਤੇ ਕਹਿਓਸ ਚਲ ਨਾਨਕਤਪਾ ਮਲਕ ਗੁਸੇ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹਈ ਅਤੇ ਜੇ ਨਾ ਹੀ ਜਾ
ਵੇਗਾ ਤਾ ਅਹੁ ਦੇਖ ਆਦਮੀ ਪਕੜਕੇ ਲੈਜਾਵਨਗੇ ਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਚ

ਲ ਮਿਸਰ ਚਲੇ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਪੰਜਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮਲਕ ਪਾਸ ਲੈ ਗ
ਇਆ ਪੰਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮਲਕ ਨੂੰ ਜਾਇਕੇ ਕਹਾ ਮਲਕ ਜੀ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਆਇ ਰ੍ਹਿ
ਆਹੇ ਮਲਕ ਨੇ ਸੁਣਕੇ ਕਹਾ ਮਿਸਰ ਜੀ ਤਪੇ ਜੀ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਾ ਚਲੋ ਤਪਾ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾ ਮਿਸ
ਰ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਕਿਉ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਮੈਨੂੰ ਕਿ
ਉ ਸਦਿਆ ਹਈ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਨੇ ਸੁਣਕੇ ਕਹਾ ਤਪਾ ਜੀ ਬ੍ਰਹਮਭੋਜ ਵਿਚ ਕਿ
ਉਨਾ ਆਇਓ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਅਸੀ ਫਕੀਰ
ਲੋਕ ਆਹੇ ਜਿਥੇ ਗੁਜਰੀ ਤਿਥੇ ਹੀ ਗੁਜਰੀ ਤਾ ਮਲਕ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਹੋਇਕਰ ਆ
ਖਿਆ ਕਿਉ ਜੀ ਤਪਾ ਨਾਉ ਰਖਾਵਣਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਭੋਜ ਨੂੰ ਨਾਉ ਰਖਣ
ਅਤੇ ਸੂਦਰ ਦੇ ਘਰ ਰੋਟੀ ਖਾਵਣੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮਲ
ਕ ਹੁਣ ਕੁਛ ਖਵਾਉ ਤਾ ਮਲਕ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਵੇ ਪੰਜਾ ਮਿਸਰ ਇਸ ਤਪੇ
ਨੂੰ ਹੁਣ ਕੁਛ ਖਵਾਉ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਿਛਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜਕੇ ਦੇਖੇ ਤਾ ਭਾਈ ਲਾ
ਲੋ ਭੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਤੂੰ ਭੀ ਕੁਛ ਪਰਸਾਦਿ ਲੈ ਆ
ਉ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਦਉੜਕਰ ਘਰ ਆਇਆ ਆਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਅੱਧੀ ਰੋਟੀ ਕੋ
ਧਰੇ ਦੀ ਲੈਕੇ ਗਇਆ ਅਤੇ ਉਧਰੋ ਪੰਜਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੁਚੀਆਂ ਕਚੌੜੀਆਂ ਲੈ
ਆਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਜੇ ਹਥ ਵਿਚ ਕੋਧਰੇ ਦੀ ਰੋਟੀ ਲੀਤੀ ਅਤੇ ਖਬੇ ਹਥ ਵਿਚ
ਲੁਚੀਆਂ ਕਚੌੜੀਆਂ ਲੀਤੀਆ ਦੋਨੋ ਹਥਾਂ ਨੂੰ ਘੁਟਿਆ ਤਾ ਕੋਧਰੇ ਦੀ ਰੋਟੀ ਵਿਚੋ
ਦੁਧ ਸਿੰਮਿਆ ਤੇ ਲੁਚੀਆਂ ਕਚੌੜੀਆਂ ਵਿਚੋ ਲੋਹੂ ਸਿੰਮਿਆ ਜਿਤਨੀ ਮਜਲਸ
ਬੈਠੀ ਆਹੀ ਸੋ ਸਭ ਦੇਖਕਰ ਬਿਸਮਾਦ ਹੋਇਗਈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਲਕ
ਭਾਗੋ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਸੁਣਹੁ ਮਲਕ ਜੀ ਏਹੁ ਬ੍ਰਹਮਭੋਜ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਲੋਹੂ ਦਾ ਕੀ
ਤਾ ਹਈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਵੇਖ ਸੂਦਰ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਰੋਟੀ ਹਈ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਭੋਜ ਭਾਈ ਲਾਲੋ
ਦੇ ਘਰ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਿਤ ਹੋਂਦਾ ਹਈ ਇਸ ਵਾਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਮਲਕ ਦਾ ਕੁਛ ਵਸ ਨਾ
ਚਲੇ ਮਨਾ ਵਿਚ ਬਹੁਤੇਰਾ ਗੁਸਾ ਖਾਵੈ ਅਤੇ ਸਰਮਿੰਦਾ ਭੀ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੈ ਤੇ ਐਸੀ
ਮਲਕ ਦੀ ਦਸਾ ਦੇਖਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ਸਲੋਕ ਮ: ੧

ਹਕੁ ਪਰਾਇਆ ਨਾਨਕਾ ਉਸ ਸੂਅਰ ਉਸ ਗਾਇ॥ ਗੁਰ ਪੀਰ ਹਾਮਾ ਤਾਂ ਭਰੇ
ਜਾਂ ਮੁਰਦਾਰ ਨਾਂ ਖਾਇ॥ ਗਲੀ ਭਿਸਤ ਨ ਜਾਈਐ ਛੁਟੀਐ ਸਚੁ ਕਮਾਇ॥
ਮਾਰਣ ਪਾਹਿ ਹਰਾਮ ਮਹਿ ਹੋਇ ਹਲਾਲੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗਲੀ ਕੂੜੀ

ਆ ਕੂੜ੍ਹੇਪਲੈਪਾਇਆ॥ ਸੁਣਹੁਮਲਕ ਜੀ ਲੋਕਾਪਾਸੋਵਢੀਆਲੈਕੇ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਭੋ
ਜ ਕਰਨੇ ਸੋ ਇਸ ਅੰਨਦੇਖਾਧਿਆ ਸਭਨਾ ਦਾ ਮਨ ਮਲੀਨਹੁੰਦਾਹੈ ਤੇਭਗਤਪਰ
ਮੇਸਰਦੀਕਰਨੇਵਿਚਭੀਫਰਕਪੈਂਦਾਹੈ ਅਤੇਕਿਰਤ ਭਗਤ ਦੇ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇਦਾ
ਅੰਨਖਾਵੀਏ ਤਾ ਮਨ ਮੈਲਾਨਹੀਹੁੰਦਾ ਏਹਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਭਾਗੋ ਮਲਕ ਸਰ
ਮਿੰਦਾਹੋਇਗਇਆ ਕੁਛਕਹਿ ਸਕੇ ਨਹੀ॥ ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ॥

॥ਅਗੈ ਸਾਖੀ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਦੇਪਠਾਣ ਨਾਲਹੋਈ॥

ਜਿਸਪਠਾਣਦੇ ਅਗੇ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਮੁਸਾਹਿਬ ਆਹਾ ਤਿਸ ਖਾਨਕਾ ਬੇਟਾ ਬਹੁਤ
ਦੁਖੀਰਹਿੰਦਾਸੀ ਬਹੁਤੇਰੇਹੀਇਲਾਜਕਰਰਹੇ ਆਹੇ ਓਹਰਾਜ਼ੀ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾਸੀ ਤਾਂ
ਇਕਦਿਨ ਖਾਂਪਠਾਣਨੇ ਮਲਕਭਾਗੋਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੇਮਲਕ ਮੈਂਕਿਆ ਕਰਾਂਮੇਰਾ
ਬੇਟਾ ਜਵਾਨਉਮਰ ਐਸਾਰੋਗੀਹੋਇਆਹੈ ਚੰਗਾਨਹੀਹੁੰਦਾ ਤਾਮਲਕਭਾਗੋਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਖਾਨਜੀ ਕੋਈਕਾਮਲਫਕੀਰਕੇ ਪਕੜੀਏ ਤਾ ਤੁਮਾਰਾ ਬੇਟਾ ਚੰਗਾ ਹੋਜਾਵੇ
ਗਾ ਏਹ ਸੁਣਕਰ ਖਾਂਪਠਾਂਣ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਲਕਮੈ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਜੋਕਾਮਲਫਕੀ
ਰਕੌਣ ਹੁੰਦੇਹੈਨ ਅਰਨਾਕਾਮਲ ਕੌਣਹੈਨ ਤਾਮਲਕ ਨੇਕਹਿਆ ਖਾਨਜੀ ਤੁਮਸ
ਭਫਕੀਰਕੇਪਕੜਨੇਕਾ ਹੁਕਮ ਦੇਓ ਕਾਮਲ ਨਾਕਾਮਲ ਸਭਪਕੜੇਜਾਵਣ ਬੀਚਸੇ
ਕੋਈਨਾ ਕੋਈਕਾਮਲ ਮਿਲਜਾਵੇਗਾ ਦੇਖੋਜਬਕੈਸ ਬਖਤੀ ਆਵਦੀਹੈ ਤੋਐਸੀ
ਆ ਅਕਲਾਜਾਹਰਹੋ ਆਵਤੀਆਂਹੈ ਤਾਖਾਂਨਪਠਾਣਨੇਂ ਹੁਕਮਕੀਤਾ ਅਰਫਕੀਰ
ਲਗੇਪਕੜੀਵਣ ਤਾ ਵਿਚੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਭੀਪਕੜੇ ਆਏ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਦੇਖਕੇ
ਬੜਾ ਖੁਸੀ ਦਿਲਵਿਚ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਧਰ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਸਿਖਨੂੰ ਭੀਖਬਰਹੋ
ਈ ਭਾਈਲਾਲੋ ਸੁਣਦੇਹੀ ਉਠਦੌੜਿਆ ਜਾਦੇਖੇਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਭੀਅਤੇਹੋਰ
ਕਿਤਨੇਕਫਕੀਰਭੀਪਕੜੇ ਬੈਠੇਹੈਨ ਤਾਭਾਈਲਾਲੋ ਦੇਖਕੇ ਬੈਰਾਗ ਲਗਾ ਕਰਨ
ਬੀਮੀਏਨਾਹੀ ਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਦੇਖਕਰ ਆਖਿਆ ਕਿਉਭਾਈਲਾਲੋ ਬੈਰਾ
ਗ ਕਿਉਕਰਦਾਹੈ ਤਾਭਾਈਲਾਲੋਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁ ਕਿਆ ਭਾਣਾਹੋਇਆ
ਹੈ ਦੇਖਾਕਰਤਾਰ ਕਿਆ ਕਰਸੀ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਰਾਗ ਤਿਲੰਗਵਿਚ ਇਕਸਬ
ਦਕਹਿਆ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੈਸੀਮੈਆਵੈਖਸਮਕੀ ਬਾਣੀਤੈਸੜਾ
ਕਰੀਗਿਆਨਵੇਲਾਲੋ॥ਪਾਪਕੀਜੰਞਲੈਕਾਬਲੋਧਾਇਆ ਜੋਰੀਮੰਗੈਦਾਨਵੇ
ਲਾਲੋ॥ਸਰਮਧਰਮਦੁਇਛਪਿਖਲੋਏਕੂੜੁਫਿਰੈਪਰਧਾਨਵੇਲਾਲੋ॥ਕਾਜੀਆ
ਬਾਮਣਾਦੀਗਲਥਕੀਅਗਦੁਪੜੈਸੈਤਾਨੁਵੇਲਾਲੋ॥ਮੁਸਲਮਾਨੀਆਪੜਹਿਕ

ਤਥਾਕਸਟੈਮੈਂਕਰੈਖੁਦਾਇਵੇਲਾਲੋ॥ਖੂਨਕੇਸੋਹਿਲੇਗਾਵੀਅਹਿਨਾਨਕਰਤੁਕਾ
ਕੁੰਗੂਪਾਇਵੇਲਾਲੋ॥ਸਾਹਿਬਕੇਗੁਣਨਾਨਕਆਖੈਮਾਸਪੁਰੀਵਿਚਆਖਮਸੋ
ਲਾ॥ਜਿਨਉਪਾਈਰੰਗਿਰਵਾਈਬੈਠਾਵੇਖੈਵਖਿਇਕੇਲਾ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤ
ਪਾਵਸਸਚੜਾਨਿਆਉਕਰੇਗੁਮਸੋਲਾ॥ਕਾਇਆਕਪੜੁਟੁਕੁਟੁਕੁਹੋਸੀਹਿੰਦੁਸ
ਤਾਨੁਸਮਾਲਸੀਬੋਲਾ॥ਆਵਨਿਅਠਤਰੈਜਾਨਿਸਤਾਨਵੈਹੋਰਭੀਉਠਸੀਮਰਦਕ
ਚੇਲਾ॥ਸਚਕੀਬਾਣੀਨਾਨਕੁਆਖੈਸਚੁਸੁਣਾਇਸੀਸਚਕੀਬੇਲਾ॥੧॥
ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਹਿਬਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਸੁਣਭਾਈਲਾ
ਲੋਕਾਇਆਜੋਇਨਜੀਆਂਦੀਆਂਹੈਨ ਸੋਕਪੜੇ ਵਾਂਗੂਟੁਕੜੇਟੁਕੜੇ ਹੋਸੀਆਂ
ਅਰੁਹਿੰਦੁਸਤਾਨਇਸਬੋਲਨੂੰਸਮਾਲੇਗਾ ਅਰਥਪੰਦਰਾਂਸੈ ਅਠਤਰਵੇ ਚੌਗਤ
ਆਵੇਗਾ ਅਤੇਦੋਇਸੈਉਨੀਬਰਸਰਾਜਕਰਨਗੇ ਫੇਰਸਤਾਰਾਂਸੈ ਛਿਆਨ
ਵੇ ਇਸਸੇ ਮੁਗਲਆਵੈਗਾ ਅਰੁਤਦਦਸਵਾਂਔਤਾਰਸਾਡਾ ਨਰਰੂਪ ਹੋਵੈਗਾ
ਅਤੇਖਾਲਸਾਜੋਮਰਦਹੈ ਸੋਉਸਦੇਸਿਖ ਸਮਾਪਾਇਕੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾਰਾਜ
ਖੋਹਲੈਨਗੇਤਾਂਫੇਰਿਭਾਈਲਾਲੋਨੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀਮੁਗਲ ਏਡੀਜੁਲਮੀ
ਕਰੇਗਾ ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਰਾਗੁਆਸਾਵਿਚ ਇਕਸਬਦਕੀਤਾ
ਆਸਾ ਮਹਲਾ੧ ॥ ਖੁਰਾਸਾਨਖਸਮਾਨਾਕੀਆ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੁਡਰਾਇ
ਆ॥ਆਪੈਦੋਸੁਨਦੇਈਕਰਤਾ ਜਮੁਕਰਿ ਮੁਗਲੁਚੜਾਇਆ॥ਏਤੀਮਾਰਪਈ
ਕੁਰਲਾਣੇਤੈਂਕੀਦਰਦੁਨਆਇਆ॥੧॥ਕਰਤਾਤੂੰ ਸਭਨਾਕਾ ਸੋਈ॥ਜੇਸ
ਕਤਾਸਕਤੇਕਉਮਾਰੇ ਤਾਮਨਿਰੋਸੁਨਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਕਤਾਸੀਹੁਮਾਰੇ
ਪੈਵਗੈਖਸਮੈਸਾਪੁਰਸਾਈ॥ਰਤਨਵਿਗਾੜਿਵਿਗੋਏਕੁਤੀਮੁਇਆਸਾਰ
ਨਕਾਈ॥ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਆਪੇਵੇਖੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੨॥ਜੇਕੋਨਾਉ
ਧਰਾਏਵਡਾਸਾਦਕਰੇਮਨਿਭਾਣੇ॥ਖਸਮੈਨਦਰੀਕੀੜਾਆਵੈਜੇਤੇਚੁਗੈਦਾਣੇ
ਮਰਿਮਰਿਜੀਵੈਤਾਕਿਛੁਪਾਏਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥੩॥ਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਕ
ਰਤਾਮਾਣਸਵਿਚਬਹਾਨਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਕਾਰਣਸੂਝੈਸੋਈਸਾਹੁਸੁਲਤਾ
ਨਾ॥੪॥੧॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣਿਭਾਈਲਾਲੋਜੋਕਰਤਾਰ
ਦਾਭਾਣਾ ਆਹਾਸੋਈਅਸਾਂ ਆਖਿਆਹੈ ਅਤੇਤੂੰਇਉਂਹੀਜਾਣਜੋਜੋਪ੍ਰਾਣੀ
ਇਸਜਗਤਵਿਚਕਰਮਕਰਦਾਹੈ ਸੋਈਸੋਈਇਸਮਾਨੁਖਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਹੋਦਾਹੈ
ਅਤੇਜੈਸਾਬੀਜੇਗਾ ਤੈਸਾਹੀਪਾਵੈਗਾ ਅਤੇ ਸੁਣਭਾਈਲਾਲੋ ਇਨਾਤੁਰਕਾਂਨੇ

ਪਟੇਰਾਜਦਾਤਪਛਾੜਦਿਤਾਹੈ ਤਾਂਗੀਇਨਾਂਦੀਸਫਾਉਠਾਇਦਿਤੀਹੈ ਅਤੇ ਸਤੂ ਸੀ
ਕਰਤਾਰਜੀਦਾ ਹੁਕ ਈਵੇਹੀਆਹਾ ਸੁਣਭਾਈਲਾਲੇ ਜਿਨਭਉ ਤਿਨਨਾਹਿ
ਭਉ ਮੁਚ ਭਉ ਨਿਭਵਿਆਹਾ ਨਾਨਕ ਏਹੁਪਟੰਤਰਾ ਤਿਤਦੀਬਾਣਗੀਆਹਾ
੧ ॥ਸੁਣਭਾਈਲਾਲੇ ਜਿਨਭਉ ਪਰਮੇਸਰਦਾ ਮੰਨਿਆਹੈ ਤਿਨਾਨੂੰ ਕਿਸੇਦਾ ਭ
ਉ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਭਉ ਨੂੰ ਨਹੀ ਮੰਨਦੇ ਤਿਨਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭੈਹੁੰਦਾਹੈ
ਸੁਣੋਭਾਈਲਾਲੇ ਇਤਨਾਹੀ ਪੜਦਾਹੈ ਅਤੇਦਰਗਾਹਵਿਚ ਗਿਆਹੋਇਆਏ
ਹਬਾਤਮਾਲੂਮਹੋਵੇਗੀ ਜਿਨਾਨੇ ਇਸਬਾਤਨੂੰਸਮਝਿਆਹੈ ਓਹਪੁਰਸ ਸੁਖੀ
ਲੇਹੋਵਨਗੇ ਏਹੁਵਚਨਬਾਬੇਜੀਦੇ ਸੁਣਕੇ ਭਾਈਲਾਲੇਨੇ ਗੁਰੂਜੀਅਗੇ ਮ
ਥਾਟੇਕਿਆ ਇਸਪਾਸੇ ਏਹੁ ਵਾਰਤਾ ਕਰਦੇ ਹੀਸੇ ਜੋ ਪਠਾਣਾਂਨੂੰ ਕਿਸੇਨਫਰ ਨੇਜਾ
ਇਕਰਕਹਾ ਹੇਖਾਨਸਾਹਿਬ ਏਮਨਾਵਾਦਾਵਿਚ ਜਿਤਨੇ ਫਕੀਰ ਆਹੇ ਸਭਪਕ
ੜ ਬਠਾਏਹੈਨ ਅਤੇਨਾਨਕਤਪਾਭੀ ਆਣ ਬੈਠਾਇਆਹੈ ਹੋਰਫਕੀਰ ਸਭ ਚੁਪ
ਕੀਤੇ ਬੈਠੇਹੈਨ ਕੁਛਨਹੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇਨਾਨਕ ਤਪਾਲਾਲੇਨਾਲਬ
ਰਤਕਹਿਦਾਹੈ ਬੜੀਸਖਤੀਦੀਆਂ ਏਹਬਾਤਖਾਨਨੇ ਸੁਣੀਤੇ ਆਇਕੇਕਹਿ
ਸੁ ਹੇਨਾਨਕ ਤਪਾਜੀ ਕਿਆ ਕਹਿਦੇਹੋ ਮੇਰਾਬੇਟਾ ਬੀਮਾਰਹੈ ਇਸਕੋ ਰਾਜੀ ਤੁਮ
ਕਰੋ ਤਉ ਮੈ ਸਭਫਕੀਰਾਂਕੋ ਛੋੜਦੇਤਾਹੋ ਨਹੀਤੋ ਕਿਸੀਕਉ ਨਹੀ ਛੋੜਤਾ ਤਬ
ਬਾਬੇਜੀ ਕਹਾ ਸੇਹਤ ਬੇਟੇਕੀ ਮੰਗਤੇਹੋ ਤੇ ਕੈਦ ਫਕੀਰਾਂਕੋ ਕਰਦੇਹੋ ਏਹ ਕੌਣਮ
ਨਿਆਵਹੈ ਜਿਸਪੁਤ੍ਰਕੇ ਵਾਸਤੇ ਏਹੁ ਫਤਨਕੀਆ ਉਸਕੀ ਖਬਰਤੇ ਮੰਗਵਾਓ
ਵੁਹ ਗੁਜਰ ਚੁਕਾਹੈ ਏਹਬਾਤ ਬਾਬੇਦੀ ਸੁਣਕੇ ਖਾਨਨੇ ਘਰ ਆਦਮੀ ਭੇਜਿਆ
ਉਸ ਆਦਮੀਨੇ ਘਰਜਾਇਕੇ ਦੇਖਾਂ ਤੇ ਲੜਕਾ ਗੁਜਰ ਚੁਕਾਹੈ ਖਾਨਕੇ ਘਰ ਵੇ
ਨਾਪੀਟਨਾਪੜ੍ਹਾਹੈ ਖਾਨਏਹੁ ਸੁਣਕੇ ਦਿਵਾਨਕੋ ਕਹਾ ਐਮਲਕੂੰ ਭਾਗੋ ਲੜਕੇ
ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕਰਨੇਕੋ ਕਾਮਲ ਫਕੀਰਾਂਕੋ ਪਕੜਵਾਇਆਸੀ ਹਛਾ ਰਾਜੀਕੀਆ
ਹੋਈ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਭਾਈਲਾਲੇ ਘਰਨੂੰ ਆਏ ਹੋਰ ਸਭ ਫਕੀਰਾਂਦੀ
ਖਲਾਸੀਹੋਈ ਅਤੇਬਾਲਾਸੰਧੂ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੇ ਤਿਲਵੰਡੀਨੂੰ ਗਿਆ
ਸੀ ਤੇਪਿਛੇਮਰਦਾਨਭੀ ਜਾਇਪਹੁਚਾ ਅਤੇਅਗੇ ਕਾਲੂ ਬਾਲੇਨਾਲਗੀਲ
ਕਰਦੇ ਕਹਿਦਾਸੀ ਅਵੇ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾਪੁਤਰ ਰੰਗਾਭਲਾ ਖਟਦਾ ਕਮਾਵਦਾ
ਗਵਾਇਦਿਤਾਹੈ ਤੇ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਸੀ ਮਹਿਤਾਜੀ ਤੁਸੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਤੇ ਭਈ
ਏ ਜੈਰਾਮਦੇਪਾਸੇ ਜਾਇਕੇ ਪੁਛੋ ਜੋ ਨਾਨਕਜੀ ਨੂੰ ਮੈ ਗਵਾਇਆਹੈ ਮੈਨੂੰ ਕੁ

ਛਨ ਆਖ ਸੋਗੋ ਅਸਾਂ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਿਛੇ ਗਵਾਈ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਰਕੇ ਕਾਲਿਆਣਾ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਦੀਆ ਖਬਰਾਂ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਮਹਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ
ਗਿਣਤੀ ਕਾਈ ਨਾ ਕਰੋ ਤੇਰੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋਈ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਅਕੇ ਰਾਮਚੰ
ਦ ਜੀ ਨੇ ਅਵਤਾਰ ਲੀਤਾ ਹਈ ਮਹਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਗਿਣਤੀ ਕਾਈ ਨਾ ਕਰੋ ਤੁਸੀ ਤਾਂ
ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ਤਾ ਏਹ ਸੁਣਕਰ ਮਹਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣਦੇ ਹੋ
ਲੋਕੋ ਨਾਨਕ ਨੇਂ ਤਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਡੋਬਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਬਿਅਕਲ ਡੂਮ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ
ਤੇਰੇ ਘਰ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਅਵਤਾਰ ਲੀਤਾ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਜਿਜਮਾਨ
ਤੈਨੂ ਏਹੋ ਖਬਰ ਹੈ ਤਾ ਏਹੁ ਖਬਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੂੰ ਹੋਈ ਜੋ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਪਾਸੋ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਆਦਮੀ ਭੇਜਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸਦਵਾਇ
ਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਇਕਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੂ ਕਾਲਿਆਨ ਦਿਤਾ ਤਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾ
ਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਖਬਰ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇਂ ਆਖਿਆ
ਲਵੋ ਰਾਇ ਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀਆ ਖਬਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਤਸਾਹਾ ਦਾ ਪਾਤਸਾ
ਹੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੀਰਾ ਦਾ ਪੀਰ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਕੀਰਾ ਦੇ ਸਿਰ ਫਕੀਰ ਹੈ ਹੇ ਰਾਇ
ਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਵਡਾ ਮਰਤਬਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਬਿਰਧ ਹੋਏ ਹਾ ਅਤੇ ਮਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਲੋੜ
ਦਾ ਹੈ ਸੋ ਕਿਵੇ ਤੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਭੀ ਇਥੇ ਤੋੜੀ ਲਿਆਵੇ ਅਸੀ ਉਸ ਦਾ ਦਰਸ
ਨ ਕਰੀਏ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਓਹ ਅਸਾਡੇ ਹਥ ਤਾ ਨਾਹੀ ਅਸੀ
ਤਾ ਸਭੋ ਉਸ ਦੇ ਹਥ ਹਾਂ ਤਾ ਅਸੀ ਆਪਣੀ ਵਲੋ ਤਕਸੀਰ ਨਾ ਕਰਸੀਏ ਤਾ ਰਾਇ
ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਚੰਗਿਆਈ ਅਸਾ ਨਾਲ ਕਰਸੀ ਤਾ ਤੇ
ਰਾ ਅਹਿਸਾਨ ਮੰਨਾਗੇ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਇਕ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰੋ ਜੀ
ਤਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਤੂ ਆਖੇ ਸੋਈ ਅਸੀ ਕਰੀਏਗੇ ਤਾ
ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਾਲਾ ਸੰਧੂ ਮਿਲੇ ਅਸੀ ਦੋਵੇ ਜਾਵੀ
ਏ ਤੇ ਜਾਇ ਕੇ ਤੁਹਾਡੀ ਤਰਫੋ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਗੇ ਤਾ ਰਾਇ ਜੀ ਨੇ ਬਾਲਾ ਸੰਧੂ ਨੂੰ ਬੁ
ਲਾਇਆ ਤਾ ਬਾਲਾ ਸੰਧੂ ਆਇਆ ਤਾ ਰਾਇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਆਓ ਭਾਈ ਬਾਲ
ਤੁਸੀ ਅਸਾਡਾ ਇਕ ਕਾਰਜ ਕਰੋ ਜੋ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਵੋ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਤੋੜੀ ਲੈ ਆਵੋ ਅਤੇ ਜੇ ਨਾ ਆਵੀਗਾ ਤਾ ਮੈ

ਰੀਵਲੋ ਬਹੁਤ ਆਜਜੀ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਆਖਣਾ ਜੋ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਵਾਰੀ ਮੈ
ਨੂ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਦੀਦਾਰ ਦੇਹੋ ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਇਕ ਵਾਰੀ ਆਖ
ਦੇਹੋ ਅਤੇ ਅਸੀ ਤੁਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਦਸ ਵਾਰੀ ਜਾਇ ਕੇ ਆਖੀਏਗਾ ਤਾ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬ
ਲਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਖੁਦਾਇ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਕਰੇਗਾ ਤਾ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਏਮਨਾਵਦ ਨੂ ਭਾ
ਈ ਲਾਲੋ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਅਤੇ ਆਇ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਕ
ਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਭੁਟੀ ਤੁਸਾਡੇ ਦਰਸਨ ਦੀ ਚਾਹ ਬਹੁਤ ਰਖਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਰਾਇ ਬੁ
ਲਾਰ ਤਾਈ ਦਰਸਨ ਦੇਵੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ
ਤਾ ਬਹੁਤ ਹੈ ਪਰ ਅਗੇ ਕਾਲੂ ਕੁੜੀ ਹੈਗਾ ਹੈ ਦੁਖਣਾ ਪੈਸੀ ਤਾ ਮੈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁ
ਸਾ ਉਥੇ ਰਹਿਣਾ ਤਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਵਡੀ ਹੋਈ ਹੈ ਨਾਹੀ
ਤਾ ਮੈ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਅਖੀ ਦੇ ਪਰਣੇ ਆਵਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾ
ਲਾ ਰਾਇ ਜੀ ਦਾ ਭਾਰ ਅਸਾਡੀ ਗਰਦਨ ਉਪਰ ਹੈ ਸੋ ਚਲੋ ਅਸੀ ਉਤਾਰ ਆਵੀਏ ਤਾ ਬ
ਲਾ ਸੰਧੂ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਮਿਰਾਸੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾ
ਈ ਲਾਲੋ ਅਸੀ ਤਾ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਜਾਦੇ ਆਹੇ ਤਾ ਲਾਲੋ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਇ
ਕ ਮਹੀਨਾ ਤਾ ਪੂਰਣ ਹੋਵਣੇ ਦੇਹੋ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਅਜ ਪੰਜੀ
ਦਿਨ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਪੰਜ ਦਿਨ ਫਿਰ ਆਇ ਕਰ ਰਹੀਏਗੇ ਤਾ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਜੋ ਏਹ ਬਾਲਾ ਸੰਧੂ ਕਿਧਰੋ ਆਇ ਪਇਆ ਹੈ ਤਾ ਮੈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਤੁਸਾ
ਡੀ ਹੀ ਤਰਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਭੀ ਖਰਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਡਾਢਿਆ ਨਾਲ ਜੋਰ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਪੇਸ ਜਾਦਾ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਭੁਟੀ ਨਾਲਿ ਹੋਈ॥

ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤਲਵੰਡੀ ਲੈ ਆਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਦੇ ਭਲੇ ਨਾਹੀ ਅਸੀ
ਤੁਸਾਡੇ ਖੂਹੇ ਤੇ ਬੈਠ ਦੇਹਾ ਤਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਲੇ ਸੰਧੂ ਦੇ ਖੂਹੇ ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ ਤਾ ਮਹਿ
ਤੇ ਕਾਲੂ ਅਤੇ ਲਾਲੂ ਨੇ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਤ੍ਰਾਏ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਤ
ਆਪਸ ਵਿਚ ਆਖਣ ਲਗੇ ਜੋ ਨਾਨਕ ਅਸਾਡਾ ਪੁਤਰ ਆਇਆ ਹੈ ਪਰ ਚੰਦਰਭਾਨ
ਦੇ ਖੂਹੇ ਪਰ ਆਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਚੰਦਰਭਾਨ ਬਾਲੇ ਦੇ ਪਿਉ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈਸੀ ਤਾ ਕਾਲੂ ਅਤੇ ਲ
ਲੂ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਏਹੁ ਤ੍ਰਾਏ ਅਕਠੇ ਹੋਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ ਤਾ ਜਾ
ਇ ਕਰ ਦੇਖਨ ਤਾ ਸਿਰ ਦੇ ਉਪਰ ਦੋ ਗਜ ਦਾ ਸਾਫਾ ਬਧਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਚਾਦਰ ਉਤੇ ਅਤੇ

ਇਕਚਾਦਰਤੇੜ੍ਹਹੈ ਇਕਤੂੰਦਗਜਦਾਸਾਫਹਥਵਿਚਹੈ ਤਾਕਾਲੂਏਹਰੂਪਗੁਰੂਜੀਦੇ
ਦੇਖਕਰਬਡਾਕਾਵੜ੍ਹਵਿਚਆਇਆ ਅਤੇਲਾਲੂਸਿਆਣਾਸੀਪਰਕਾਲੂਤੇਛੋਟਾ
ਸੀ ਤਾਲਾਲੂਨੇਆਖਿਆ ਸੁਣਿਭਾਈਕਾਲੂ ਅਸੀਦੋਵੇਸਿਵਰਾਮਵੇਦੀਦੇਪੁਤਰ
ਆਹੇ ਅਤੇਇਕੋਮਾਤਾਬਨਾਰਸੀਦੇਪੇਟੋਹਾ ਸੋਤੂਹੁਣਚੁਪਕਰਰਹੁ ਕੁਛਆਖਨਾ
ਹੀ ਤਾਲਾਲੂਨੇਆਖਿਆਹੇਪੁਤਰਨਾਨਕਜੀ ਮੈਤੇਰਾਚਾਚਾਹਾ ਅਤੇਤੇਰੇਵਿਚ
ਤੇਮੇਰੇਵਿਚਥੋੜ੍ਹਿਆਹੀਵਰਿਆਦਾ ਫਰਕਹੈ ਪਰਭੁਲਾਤੂਕਾਲੂਵਲੋਨਦੇਖ ਅਰ
ਅੰਮਾਬੀਬੀਵਲੋ ਅਤੇਮੇਰੀਵਲੋਦੇਖ ਅਤੇਪਿਉਵਿਚਅਰਚਾਚੇਵਿਚਫਰਕ
ਕੁਛਨਾਹੀਪਰਹੁਣਤੂਘਰਚਲ ਤਾਅਗੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਆਖਿਆ ਚਾਚਾਜੀ
ਅਸਾਇਕੋਘਰਮਲਿਆਹੈ ਅਤੇਬਹੁਤੇਘਰਛਡੇਹੈਨ ਤਾਂਅੰਮਾਜੀਗੁਰੂਜੀਦੇਅਪੇ
ਰਾਤੇਫਹਿਪਈ ਤਾਲਾਲੂਨੇਆਖਿਆਹੇਪੁਤ੍ਰਨਾਨਕ ਤੂੰਤਾਸਾਧਹੈ ਅਤੇਸਾਧਾਂਨੂੰਦਇ
ਆਹੀਲੋੜ੍ਹੀਦੀਹੈ ਭੁਲਾ ਏਹੁਤੇਰੀਮਾਊਹੈ ਅਤੇਮੈਤੇਰਾਚਾਚਾਹਾਂ ਅਰੁਭਾਈਕਾਲੂਤੇ
ਰਾਪਿਤਾਹੈ ਤੂੰਭੁਲਾਦੇਖ ਮੇਰਾਭਿਰਾਊਹੈ ਅਤੇਮੈ ਏਸਦੇਅਗੇਹੁਤਨਾਹੀਕਢਸਕਦਾ
ਕਿਉਜੋਕਾਲੂਮੈਥੋਵਡਾਹੈ ਅਰੁਤੂਮੇਰੇਕਹੇ ਇਕਵਾਰੀਘਰਨੂਚਲ ਤਾਫੇਰਬਾਬੇਨਾ
ਨਕਜੀਨੇ ਰਾਮਕਲੀਵਿਚਇਕਸਬਦਕਹਿਆ ॥ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਖਿਮਾਹਮਾਰੀਮਾਤਾਕਹੀਅਹਿ ਸੰਤੋਖਹਮਾਰਾਪਿਤਾ॥ਸਤੁਹਮਾਰਾਚਾਚਾਕਹੀਐਜਿ
ਨਸੰਗਿਮਨੁਆਜਿਤਾ॥੧॥ਸੁਣਲਾਲੂਗੁਣਐਸਾ॥ਸਗਲੇਲੋਕਬੰਧਨਕੇਬਾਧੇਸੋ
ਗੁਣਕਹੀਐਕੈਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਾਉਭਾਈਸੰਗਿਹਮਾਰੇਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਸੋਚਾਚਾ॥ਧੀਅਹ
ਮਾਰੀਧੀਰਜਬਨੀਹੈਐਸਾਸੰਗਿਹਮਾਰਾ॥੨॥ਸਾਂਤਿਹਮਾਰੀਸੰਗਿਸਹੇਲੀਮਤਿਹਮਾਰੀਚੇ
ਲੀ॥ਏਹੁਕੁਟੰਬਹਮਾਰਾਕਹੀਅਹਿਸਾਸਿਸਾਸਿਹਮਾਰੀਖੇਲੀ॥੩॥ਏਕੰਕਾਰਹਮਾਰਾ
ਖਾਵਦਜਿਨਹਮਬਣਤਬਣਾਈ॥ਉਸਕੌਛਡਿਆਗਅਵਰਕੌਲਾਗੇਨਾਨਕਸੋਦੁਖਪ
ਈਆ॥੪॥੧॥ ਜਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਏਹੁਸਬਦਕਹਿਆ ਤਾਲਾਲੂਨੇਆਖਿਆਹੇਭ
ਈਕਾਲੂ ਏਹੁਤਾ ਹੁਣਅਸਾਥੋਰਹਿਆਹੈ ਪਰਇਸਨੂੰਇਕਵਾਰੀਰਾਇਬੁਲਾਰਦੇਪਾਸਲੈ
ਚਲੀਏ ਅਰਤੇਰਾਅਰਮਾਨਭੀਨਾਰਹੇਗਾ ਤਾਫੇਰਲਾਲੂਨੇਕਹਿਆਹੇਪੁਤਰਨਾਨਕ
ਤੂਰਾਇਪਾਸਚਲ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਭੁਲਾਚਾਚਾਜੀਚਲੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਰਾਇਬੁਲਾਰਦੇਪਾਸਆਏ॥ਤਾਰਾਇਬੁਲਾਰ ਅਗੇਮੰਜੀਉਪਰਬੈਠਾਸੀ ਪਰਦੇਹ ਵਡੀ
ਆਹੀ ਤਾਜਿਉਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂਆਵਦਾਡਿਠਾ ਤਿਉਮੰਜੀਉਤੋਉਠ
ਣਲਗਾ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਜਾਂਦਿਆਂਹੀਰਾਇਨੂਮੰਜੀਉਤੇਬੀਮਿਆ ਅਤੇਰਾਇਦਿ

ਆਪੈਰਤੇਹਥਰਖਿਆ ਤਾਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਕਹਿਆਹੇਤਪਾਜੀਤੂੰਮੈਨੂੰਬਖਸਅ
ਤੇਕਰਤਾਰਪਾਸੋਂਭੀਬਖਸਾਇ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹੇਰਾਇਜੀਤੁਸੀਧੁਰਦੇ
ਬਖਸੇਹੋਏਹੋ ਤਾਫੇਰਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਆਖਿਆਹੇਤਪਾਜੀਮੇਰੇਉਪਰਤੁਸੀਆਪ
ਣੀਭੀਕੁਛਿਮਹਰਵਾਨਗੀਕਰੋ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਰਾਇਜੀਜਿਥੇਅਸੀਤਿਥੇ
ਤੁਸੀ ਤਾਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਆਖਿਆਤਪਾਜੀਮੇਰੀਪੂਰੀਤਦਪਵੈਗੀਜਾਤੂੰਆਪਣੇ
ਪੈਰਮੇਰੇਸਿਰਤੇਰਖੇ ਤਾਰਾਇਬੁਲਾਰਬਹੁਤਅਧੀਨਹੋਇਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮੰ
ਜੀਉਪਰਬੈਠਗਏ ਅਤੇਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਨਾਂਉਪਰਸਿਰਰ
ਖਿਆ ਅਤੇਆਪਣੇਮਨਵਿਚਬਹੁਤਪਰਸੰਨਹੋਇਆ ਤਾਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਆ
ਪਣੇਨਫਰਨੂੰਆਖਿਆ ਅਵੇਉਮੇਦਾਤੂੰਸੁਧੇਬ੍ਰਾਹਮਣਨੂੰਸਦਲਿਆਉਤਾਉ
ਮੇਦਾਜਾਇਕਰਸੁਧੇਮਿਸਰਨੂੰਸਦਲਿਆਇਆ ਤਾਸੁਧੇਮਿਸਰਨੇਆਇਕਰਅ
ਸੀਰਵਾਦਦਿਤਾ ਅਤੇਆਖਿਓਸੁ ਰਾਇਜੀਸੁਖੀਰਹੋ ਤਾਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਕਹਿ
ਆਹੇਸੁਧਾਮਿਸਰਤੂੰਆਪਣੇਘਰੋਂਭਾਂਡੇਲੈਆਉ ਅਤੇਇਥੇਰਸੋਈਕਰਕੇਤ
ਪੇਜੀਨੂੰਖਵਾਉਮੇਰੇਸਾਹਮਣੇ ਤਾਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਕਹਿਆਤਪਾਜੀਰਸੋਈਕਿ
ਆਜੇਵਦੇਹੋ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਆਖਿਆਹੇਰਾਇਜੀਜੋਕਛੁਕਰਤਾਰਭੇਜਦਾਹੈਸੋ
ਈਅਸੀਜੇਵਦੇਹਾਂ ਉਥੇਫਰਮਾਇਸਦੀਜਾਹਗਾਕੋਈਨਾਹੀ ਸੁਧਾਬ੍ਰਾਹਮਣਘ
ਰਜਾਇਕੇਭਾਂਡੇਲੈਆਇਆ ਤਾਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਆਖਿਆਸੁਧਿਆਪਹਿਲੇਕੁ
ਛੁਮਿਠਾਕਰਲੈ ਅਤੇਪਿਛੇਸਲੂਣਾਖਾਸਨ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਰਾਗਮਾਰੂਵਿ
ਚਸਬਦਆਖਿਆ ॥ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਮਿਠਮਰਮਸਲੂਣਾਸਿ
ਜਮਖਟਾਖਰਾਧਿਆਨਾ॥ਐਸਾਭੋਜਨਜੋਜਨਅਚਵੈਸੋਮਾਣਸਪਰਧਾਨਾ॥੧॥
ਰਾਇਜੀਭੋਜਨਐਸਾਕਰੀਐ॥ਔਰਸਗਲਪਰਹਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਵਾ
ਮਗਨਲਗਾਸਚਸੇਤੀਜਿਸਖਾਧੇਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰਬਿਰਛਫਲਿਆਸਚ
ਡਾਲੀਸੋਫਲਚੁਗਚੁਗਖਾਵੈ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਰਸਨਾਮੁਧਨੀਕਾਸੋਪੀਵੈਜਿ
ਸਦੇਵੈ॥ਸਫਲਿਉਦਰਸਅਕਾਲਮੂਰਤਹੈਤਾਕੋਰਿਦੈਸਮਾਵੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਸੇਖਰਸੁਆਦੀਏਕੰਕਾਰਰਸਲੀਆ॥ਔਰਸੁਆਦਸਭਫੀਕੇਲਾਗੇਜਬਸਚ
ਨਾਮੁਮੁਖਦੀਆ॥੪॥੧॥ ਜਾਗੁਰੂਜੀਨੇਏਹਸਬਦਕਹਿਆ ਤਾਰਾਇਬੁ
ਲਾਰਨੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਫੇਰਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਕਾਲੂਨੂੰਪੁਛਿਆਕਿਉਕਾਲੂ ਤਾ
ਫੇਰਕਾਲੂਨੇਆਖਿਆਰਾਇਜੀ ਏਹਜੋਪਰਮੇਸਰਪਰਮੇਸਰਆਖਦਾਹੈਸੋ

ਅਸਾਂ ਡਿਠ ਸੁਣਿਆ ਕਿਛ ਨਾਹੀ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜਿਨ ਮੇਰਾ
ਸਾਹਿਬੁ ਡਿਠਾ ਹੈ ਤਿਨ ਸਲਾਹਿਆ ਹੈ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕੁ ਸਬਦੁ ਉਚਰਿਆ
॥ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ
ਹੋਇ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ॥ ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ॥੧॥ ਵਡੇ
ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ
੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲ ਸੁਰਤ ਕਮਾਈ॥ ਸਭਿ ਕੀਮਤੀ ਮਿਲ ਕੀਮਤ ਪਾਈ
॥ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰ ਹਾਈ॥ ਕਹਿਣ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲ ਵਡਿਆਈ॥੨॥
ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪੁ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ॥ ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ॥
ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ॥੩॥ ਆ
ਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ॥ ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ
ਚਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੪॥ ਏਹ ਸੁਣਕਰ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ
ਬਚਾ ਨਾਨਕ ਏਹ ਗਲਾ ਛਡ ਅਤੇ ਲੋਕਾ ਦਾ ਰਾਹੁ ਪਕੜ॥ ਜੋ ਹੋਰ ਸਾਰਾ ਕੁਟੰਬ ਸੁਖਾ
ਲਾ ਹੋਵੇ ਤਾ ਫੇਰ ਲਾਲੂ ਨੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੋ ਤੁਹਾਨੂ
ਕੀਮਨਾਹੀ ਬੋਲਣ ਦਾ ਤਾ ਲਾਲੂ ਨੇ ਰਾਇ ਜੀ ਨੂ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਜਿਉ ਜਾਣੋ ਤਿ
ਉ ਤੁਸੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਖੋ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ
ਤੁਹਾਡਾ ਚਾਚਾ ਬਹੁਤ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀ ਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਛ ਆਖ ਨਾਹੀ ਸਕਦੇ
ਤਾ ਬਾਬੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਆਖਣਾ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਨਿਸੰਗ ਆ
ਖੋ ਤਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅਗੇ ਕ
ਮੇਰ ਖਦੇ ਦੇ ਆਹੇ ਤੁਸੀ ਖੇਤੀ ਕਰਾਉ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋ ਹਾਲਾ ਪੇਭਾ ਨਾਹੀ ਲਵਾਂਗੇ ਤਾ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਅਸਾਡੀ ਖੇਤੀ ਜੰਮੀ ਹੈ ਅਸਾ ਇਸ ਖੇਤੀ ਦਾ ਇਤਨਾ ਭ
ਰਵਾਸਾ ਹੈ ਜੋ ਹਾਸਲੁ ਦੀਵਾਨ ਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭੁ ਉਤਰੇਗਾ ਹੋਰ ਜਿਤਨਾ ਕੁਟੰਬ ਹੈ ਸੋ ਸਾਰਾ ਹੀ
ਸੁਖਾਲਾ ਹੋਵੈਗਾ ਭਿਰਾਉ ਭਾਈ ਸਭੁ ਵਰਸਾਵਨਗੇ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਕਰਜੁ ਭੀ ਉਤਰੇਗਾ ਅਤੇ
ਫਕੀਰ ਭਾਈ ਭਿਰਾਉ ਸਭ ਵਰਸਾਵਨਗੇ ਜਿਸ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਮੈ ਵਾਹੀ ਹੈ ਸੋ
ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬ ਸਾਡਾ ਬਹੁਤ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬਣੀ ਹੈ ਤਿ
ਸ ਦਿਨ ਦਾ ਮੈ ਬਹੁਤ ਸੁਖਾਲਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾ ਰਾਇ ਜੀ ਅਸਾ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬ ਟੋਲ ਲਧਾ ਹੈ
ਤਿਸ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਸਾਨੂ ਸਭ ਕੁਛ ਸੌਂਪ ਛਡਿਆ ਹੈ ਤਾ ਰਾਇ ਜੀ ਏਹ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਹੈ
ਰਾਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਅਤੇ ਚਾਚਾ ਲਾਲੂ ਜੀ ਭੀ ਸੁਣਕੇ ਚੁਪ ਕਰ ਗਇਆ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਭੀ

ਬੀਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਨੂ ਆਖਿਆ ਹੇ ਬੇਟਾ ਜਿਉ ਜਾਣੋ ਤਿਉ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸਗੀ
ਰਹੋ ਮੈ ਰਸੋਈ ਕਰਾਦਿਆ ਗੀਤੇ ਤੁਸੀ ਖਾਇਕਰ ਬੈਠ ਰਿਹਾ ਕਰੋ ਮੈਨੂ ਛਡਕੇ ਨਾ ਜਾ
ਓ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਫਿਰਦੇ ਰਹਿਦੇ ਹੋ ਕਿਸੀ ਅਸਥਾਨ ਭੋਜਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿਤੇ ਨਹੀ ਮਿਲ
ਦਾ ਤੁਸੀ ਭੁਖੇ ਰਹਿਦੇ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸਬਦ ਉਚਰਿਆ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਾ
ਤਾਜੀ ਤੁਮ ਸੁਣੋ ॥ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ਆ
ਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੂਖ ॥ਉਤੁ ਭੂਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂ
ਖ ॥੧॥ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਸਾਚੇ
ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲ ਕੈ ਆਖਣ
ਪਾਇ ॥ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ਦੇਦਾ ਰਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਭੋ
ਗੁ ॥ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥੩॥ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਤੇ
ਰੀ ਦਾਤਿ ॥ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥ਨਾਨਕ ਨਾ
ਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੧॥ ਮਾਤਾਜੀ ਤਿਸ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਜਪਣ ਕਰ ਮੈ ਸਦਾ
ਤ੍ਰਿਪਤ ਰਹਿਦਾ ਹਾ ਅਤੇ ਹੇ ਮਾਤਾਜੀ ਮੇਰਾ ਰਹਿਣਾ ਤਿਸ ਭਗਵੰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਿਥੇ ਓ
ਹ ਰਖਦਾ ਹੈ ਤਿਥੇ ਹੀ ਮੇਰਾ ਰਹਿਣਾ ਹੋਦਾ ਹੈ ਇਤਨਾ ਸੁਣ ਕਰਕੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਹੇ ਤਪਾਜੀ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਫੁਰਮਾਇਸ ਕਰੀਐ ਸੋ ਅਸੀ ਕਬੂਲ ਕਰੀਐਗੇ ਤਾ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਵਿਚ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ॥ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੧
॥ਇਕ ਫੁਰਮਾਇਸ ਆਖੀਐ ਜੇ ਮੰਨੇ ਸਾਈ ॥ਜਿਸ ਤੇ ਜੋਰ ਨ ਚਲਈ ਕਰਿ ਜੋਰ
ਧਿਆਈ ॥੧॥ਐਸਾ ਸਾਹਿਬ ਰਾਇਜੀ ਕਿਸੇ ਹਥ ਨ ਆਵੈ ॥ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰਿ ਬੇਨਤੀ
ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਹਿਕਮਤ ਹੁਕਮ ਚਲਾਇਆ ॥ਅੰਤਕਾਲ ਧਰਤੀ
ਪਏ ਕੁਛ ਹਥ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥ਵਡੇ ਵਡੇ ਮਹਾਬਲੀ ਜੋਧੇ ਅਰ ਸੂਰੇ ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸ
ਦੇਖਿਆ ਸਭ ਧਰਤੀ ਧੂੜੇ ॥੩॥ ਇਹ ਸੁਣਕਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਤਪਾ
ਜੀ ਤੁਸੀ ਲੰਗਰ ਬੈਠੇ ਚਲਾਵੋ ਤਿਨ ਖੂਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤਲਕੇ ਕਰ ਦੇਦੇ ਆ ਹੇ ਅਤੇ ਤਪਾਜੀ ਤੁ
ਹਾਡੇ ਕੋਲੋ ਹਾਲਾ ਪੋਤਾ ਕੋਈ ਨਾ ਲੀਤਾ ਜਾਏਗਾ ਤੁਸੀ ਬੈਠੇ ਫਕੀਰਾਨੂ ਖੁਲਾਵੋ ਤਾ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕੁ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ॥ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਵਿਚ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
॥ਲੰਗਰ ਏਕ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਦੂਸਰ ਲੰਗਰ ਨਾਹੀ ॥ਦੂਸਰ ਲੰਗਰ ਨਾਰਲੈ ਬਿਰਜਰ
ਨ ਰਹਾਈ ॥੧॥ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਸੁਣ ਬੇਨਤੀ ਇਕ ਅਰਜ ਹਮਾਰੀ ॥ਖਾਲਕ ਸਭ
ਏਕ ਹੈ ਜਿਨ ਖਲਕ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਦਾਤ ਆਪ ਰਹੀਮ ਹੈ ਸਭ ਜੀਅਨਾ ਦੇ

ਏਵਨਕਉ ਆਪੇ ਧਨੀ ਸਗਲਿਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੋ॥੨॥ਜੀਅਪ੍ਰਨਤਨਧਨਦੀਏ ਦੀਨੇ
ਰਸਭੋਗ॥ਆਪੇਕਛੂਨਹੋਵਈਕੀਨੇਰਸਜੋਗ॥੩॥ਸਭਨਾਕੇ ਸਿਰਏਕਹੈ ਸਿਧਸ
ਧਕਬੀਰਰੋ॥ਨਾਨਕੁਮੰਗਤਾ ਸਭਕੇ ਦਾਤਾਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥੪॥੧॥ ਜਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਨੇ ਏਹੁ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਤਾਂਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ
ਅਤੇ ਮੂਹੋ ਆਖਿਆ ਹੇ ਤਪਾਜੀ ਜੋਕੁਛ ਤੁਹਾਡੀਖੁਸੀਆਵੈ ਸੋਕਰੀਏ ਜਾਂਕਿਤਨੇ
ਇਕਦਿਨਗੁਜਰੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾ ਅਤੇਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣਅ
ਸੀਏਥੋਂ ਰਲੀਏ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਜਿਵੇਂ ਰਜਾਇ ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਂ ਅੰਮਾਂਬੀਬੀ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰਜੀ ਇਕੋ ਪੁਤਰ ਹੈ ਸੋਭੀ ਬਿਦੇਸ ਜਾਣ ਮੰਗਦਾਹੈ ਰਾਇਜੀ
ਭੀ ਬਹੁਤ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿਸੇਦੀਬਾਤ ਨਹੀ ਮੰਨਦਾ ਐਸਾਉਦਾਸ ਹੋਇਤੁਰਿਆਹੈ
ਦਿਨੇਰਾਤਜੰਗਲਦਾਰਹਿਣ ਹੀ ਜਿਸਨੂਭਾਵਦਾਹੈ ਸੋਬਹੁਮੋਹ ਕਰਕੇ ਮਾਤਾਜੀਕਹਿ
ਦੀਹੈ ਹੇਪੁਤਰ ਕੋਈ ਕੰਮਨਾਕਰੇ ਘਰਾਂਵਿਚ ਬੈਠੇਰਹੋ ਤੈਨੂ ਕੋਈਭੀ ਕੰਮਕਰਨਾ ਨਹੀਂਕ
ਹਾਂਗੇ ਪਰਮੇਰੀਆ ਅਖੀਆਂਤੇ ਦੂਰਨਜਾਵੇਂ ਤੈਨੂੰ ਫਿਕਰਕੋਈ ਨਾਕਰਨਾਪਵੇਗਾ ਪੁਸ਼
ਕਪਹਿਨੇ ਮਨਮਰਜੀਦਾ ਖਾਵੇ ਹਰਗੁਨ ਬੈਠਕੇਗਾਵੇ ਤੈਨੂ ਇਸਬੀ ਕੋਈ ਹਟਾਵੇਗਾਨਹੀਂ
ਅਤੇ ਕਾਲੂਜੀਭੀ ਏਹੋ ਕਹਿਨਲਗੇ ਹੇਪੁਤਰ ਨਾਨਕ ਤੈਨੂਕੌਨਸੀ ਭੀੜਅਪਦਾਪਈ
ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਫਕੀਰ ਹੁੰਦਾਹੈ ਦੇਖੋ ਪਰਮੇਸਰਦੀ ਦਇਆਨਾਲ ਤੇਰੇਪਾਸ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਰਿਹਾ ਨਿਤ
ਹਿਸਾਬ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਲੈਹਣਾ ਨਿਕਲੇ ਇਤਨਾ ਪੈਸਾ ਕਮਾਇਆ ਫੇਰਰਖਿਓਨਾਹੀਫ
ਕੀਰਾਨੂਖਵਾਇਦਿਤੋ ਸਾਡਾ ਕੁਜਸ ਕਰਵਾਇਓ ਜਿਸਦਿਨਦਾਤੂੰਪੈਦਾਹੋਇਆਹੈ ਅਨੇ
ਕਮਤਾ ਤੈਨੂੰ ਦੇਰਹੇਹਾਂ ਤੈਕੋਈਨਾ ਸਾਮਝੀ ਸਰੀਕ ਭੀ ਏਹੋ ਆਖਨਗੇ ਕਾਲੂਦਾਪੁਤਫ
ਕੀਰਹੋਇਆ ਨਿਕਾਰਾਸੀ ਹੁਣਭੀ ਏਹਵੇਸ ਛਡਦੇ ਘਰਵਿਚ ਬੈਠ ਗੁਜਰਾਨਕਰ ਤੈ
ਨੂ ਕੰਮਕੋਈਭੀਨਾਦਸਾਂਗੇ ਏਹਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਚੁਪਕਰਰਹੇ ਬੋਲੇਕੁਛਨਹੀ ਕਾਲੂਉਦਾਸ
ਹੋਇਕੇ ਆਪਣੇ ਕਿਰਤਕੰਮਲਗਾ ਮਾਤਾਦੇ ਕਹਿਨੇ ਕਰਰਾਤ੍ਰੀ ਘਰਰਹੈ ਦਿਨੇਜੰਗਲਮੇਂ
ਰਹੈ ਜਾਂ ਸੰਮਤ ੧੫੫੩ ਪੰਦਰਾਸੈਤਿਰਵੰਜਾ ਮਿਤੀਪੋਹਵਦੀ ੯ ਵੀਰਵਾਰ ਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀ ਤਿਲਵੰਡੀਓ ਟੁਰਨਲਗੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰਨੂ ਖਬਰਹੋਈ ਜੋਨਾਨਕਤਪਾ ਫੇਰਚ
ਲਿਆਹੈ ਤਾਂਕਾਲੂ ਅਤੇ ਲਾਲੂਨੇ ਜਾਇਕਰ ਕਹਾ ਰਾਇਜੀ ਕਿਵੇਂ ਰਖੋ ਨਾਨਕਨੂ ਤਾਂਰਾ
ਇਬੁਲਾਰਨੇ ਅਪਣੇ ਚਾਕਰਨੂ ਆਖਿਆ ਅਵੇ ਉਮੇਦਾ ਤੂੰ ਜਾਇਕੇ ਨਾਨਕ ਤਪੇਨੂੰਮੇ
ਰੀਤਾਜੀਮ ਕਰਣੀ ਅਤੇ ਕਹੁ ਜੋ ਮੈਨੂ ਦਰਸਨ ਆਪਣਾ ਦੇਵਣਾ ਤਾਂਉਮੇਦੇ ਨਫਰ
ਨੇ ਰਾਇਬੁਲਾਰਦੀ ਜਬਾਨੀ ਆਖਿਆ ਹੇਤਪਾਜੀ ਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇ ਕਹਿਆਹੈ ਤੇ ਬੇਨ

ਤੀਕਰਦਾਹੈ ਮੈਨੂੰਦਰਸਨ ਦੇਵਣਾਂ ਏਹੁ ਸੁਣਕੇ ਬਾਬਾਜੀ ਉਠਖੜੇਹੋਏ ਆਇਕੇਰਾਇ
ਬੁਲਾਰਨੂੰਦਰਸਨਦਿਤਾ ਅਤੇਦੁਆਇਆਖੀ ਤਾਰਾਇ ਬੁਲਾਰਨੇਕਹਿਆਤਪਾਜੀ
ਮੈਨੂੰਗੁਸਤਾਖੀਮਾਫਕਰਨੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਆਖਿਆ ਰਾਇਜੀਤੁਸੀਦਰਗਾਹਦੇਮਾਫ
ਕੀਤੇਹੋ ਤਾਰਾਇਨੇਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀਤੁਸੀਕਰੋਕੁਛਨਾਹੀਅਤੇ ਬੈਠੇਹੀਰਹੋ ਤਾਗੁਰੂਜੀ
ਨੇਕਹਿਆ ਹੇਰਾਇਜੀ ਅਸਾਨੂੰਹਥਕੁਛਨਾਹੀਜੋਅਸੀ ਏਥੇਰਹੀਏ ਜਿਥੇਕਰਤਾਰ
ਰਖੇ ਤਿਥਾਊਰਹੀਏਗੇ ਜਿਥੇਕਰਤਾਰ ਲੈਜਾਵੈਗਾਤਿਥੇਹੀਜਾਵੀਏਗੇ ਰਾਇਨੇਬ
ਹੁਤਹੀਜਤਨਕੀਤੇ ਗੁਰੂਜੀਦੇਰਹਿਣਵਾਸਤੇ ਪਰਗੁਰੂਜੀ ਉਥੋਖਲਾਸਹੋਇਟੁਰੇ
ਜਾਰਾਇਨੇਡਿਠਾਜੋਨਾਨਕਜੀਹੁਣ ਰਹਿੰਦਾਕੋਈਨਾਹੀ ਤਾਰਾਇਨੇਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ
ਤੁਸੀਕੋਈਫੁਰਮਾਇਸਤਾਕਰੋਜੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਰਾਇਜੀ ਸਾਡੀਫੁਰ
ਮਾਇਸਕੋਈ ਭੁਲਣਵਾਲਾਹੈ ਤੁਸੀਸਾਨੂੰਹੁਣਰਜਾਇਹੀਦੇਵੋ ਤਾਰਾਇਬੁਲਾਰਬੋਲਿ
ਆਤਪਾਜੀਰਜਾਇਤੁਹਾਡੀਹੀਲੋੜੀਦੀਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਪਹਿਰਰਤਰਹਿੰਦੀ
ਬਾਹਰਵਾਰਇਸਨਾਨਕਰਨਵਾਸਤੇ ਗਏਆਹੇ ਜਾਇਕਰਦੇਖਨਤਾਕੋਈ ਖੂਹਭੀ
ਵਹਿੰਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇ ਮੁਖਥੀ ਵਰਨਹੋਇਆ ਜੋਇਥੇਤਾਟੋਭੀ ਕੋਈਨ
ਹੀਜਾਏਹਖਬਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰਨੇ ਸੁਣੀ ਜੋਤਪੇਜੀਦੇ ਮੂਹੋਂਟੋਭੇ ਦਾਅਵਾਜਨਿਕਲਿਆ
ਹੈ ਅਜਅਸੀਨਿਹਾਲਹੋਏਹਾਂ ਤਾਰਾਇ ਬੁਲਾਰਨੇਕਹਿਆ ਇਥੇਟੋਭਾਖਟੋ ਤਪੇਜੀਦੇਨਾ
ਉਦਾ ਰਾਇਨੇ ਬਾਬੇਜੀਦੇ ਨਾਮਦਾ ਤਲਾਉ ਲਵਾਇਆ ਤਿਲਵੰਡੀ ਦੇਲੋਕ ਨਾਂਵਦੇ
ਹੈਨ ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਭਾਈਬਾਲਾ ਤੇਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬੀ ਏਹੁਤ੍ਰਾਏ ਫੇਰਏਮਨ
ਵਾਦਭਾਈਲਾਲੋਦੇਘਰਆਏ ਭਾਈਲਾਲੋ ਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਇਆ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਦੇ
ਚਰਨਾਤੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤੇਆਖਿਓਸ ਗੁਰੂਜੀਮੈਨਿਹਾਲਹੋਇਆਹਾ ਤੁਸਾਮੈਨੂੰਦ
ਰਸਨਾਦਿਤਾਹੈ ਤਾਗੁਰੂਜੀਓਥੇ ਪੰਜਦਿਨਰਹੇ ਭਾਈਲਾਲੋਦੇਘਰਵਿਚ ਫੇਰਵਿ
ਦਾਲੀਤੀ ਤੇਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈਬਾਲਾਮਰਦਾਨਾ ਚਲੋਚਲੀਏ।

॥ਅਗੇਸਾਖੀਰਾਵੀਨਦੀਦੇਕਨਾਰੇ ਦੌਂਦੇਨਾਲਹੋਈ॥

ਤਾਚਲਦੇਚਲਦੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਰਾਵੀਨਦੀਦੇਕਨਾਰੇਪਰਆਇ ਬੈਠੇ ਅਰਉਥੇ
ਤਪਲਗੇਕਰਨ ਤਾਬਾਲੇਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਜੇਤੁਸੀ ਬਚਨਕਰੋਤਾ
ਅਸੀਆਪਣੇਘਰੀਹੋਇਆਵੀਏ ਘਰਦਿਆਨੂੰ ਮਿਲਕੇ ਆਇਜਾਵੀਏਗੇ
ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਆਖਿਆ ਭਾਈਤੁਸੀ ਉਤਾਵਲੇਨਾਹੀਹੋਵੋ ਅਤੇਦੌਂਦਨਾਮਾ ਇਕ
ਜਿਮੀਂਦਾਰਸੀ ਉਸਜਗਾ ਰਹਿੰਦਾਸੀ ਇਕਸਮੇ ਉਸਦੀਇਸਤ੍ਰੀਨੇਗੁਰੂਜੀਦਾ

ਦਰਸਨਕੀਆ ਉਸਕਾ ਮਨਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਆ ਅਤੇਓਹਘਰੋ ਬੜੇਨਿਰਧਨਹੈਸਨ
ਪੁਤ੍ਰ ਭੀ ਉਨਕੇਕੋਈਨਹੀ ਸੀ ਉਸਾਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤਿਕਉ ਆਖਿਆ ਹੇਠਕੁ
ਰਜੀ ਇਕ ਸੰਤਰੂਪ ਤਪੱਸੀ ਰਾਵੀਕੇਕਨਾਰੇ ਆਇਬੈਠੇਹੈ ਤੁਸੀ ਚਲੋ ਤੋ ਉਨਕਾ
ਦਰਸਨਕਰ ਆਵੀਏ ਉਸਾਜੇਮੀਦਾਰ ਨੇਕਹਿਆ ਚਲੋ ਤਿਨਦੋਨੋਨੇ ਗੁਰੂਜੀਦਾ
ਸਤੇ ਜਥਾਸਕਤ ਦੂਧਲੇਕਰ ਆਇ ਚਰਨੀਲਗੇ ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਆਉਭ
ਈ ਦੋਦਾ ਕਰਤਾਰਾਚਿਤਆਵੇ ਤਾ ਓਹਇਸਤ੍ਰੀ ਨਿਤਗੁਰੂਕਾ ਦਰਸਨਕਰਜਾਵੇ
ਅਤੇ ਦੋਦਾ ਭੀ ਕਬੀ ਆਇਜਾਵੈ ਵਹਾ ਬਾਬਾਨਾਨਕ ਜੀਕੋਈਦਿਨ ਰਹੇ ਵਹੁ
ਦੋਦੇਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਰਸਨਕਰਜਾਵੈ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂਜੀਕੇ ਦਰਸਨਕੋ ਵਹੁਇ
ਸਤ੍ਰੀ ਆਈ ਦੂਧਲੇਕਰ ਅਰ ਵਹੁ ਦੋਦਾਭੀ ਮਗਰੇ ਆਇਆ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ
ਨੇ ਦੋਦੇਕੋ ਸਦਕਰ ਆਖਿਆ ਕਹੁ ਦੋਦਾ ਕਿਆ ਚਾਹੁਦਾਹੈ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸਰਜੀ
ਕੇ ਘਰ ਸਭ ਕੁਛਹੈ ਜਹਾਕਹਾ ਸਾਰੇ ਭੁਗਵੰਤਹੀ ਬਿਰਾਜਮਾਨਹੈ ਸਰਬ ਪਰਮਾ
ਤਮਾਰੂਪ ਦੇਪਾਸੋ ਜੋ ਆਖੇ ਸੋ ਦਿਵਾਈਏ ਤੈਨੂ ਅਤੇ ਦੂਧਪੀਣਾ ਚਾਹੇ ਤਾ ਏਥਨ
ਦੀਭੀ ਦੁਧਦੀ ਵਗਦੀਹੈ ਜਿਤਨਾ ਪੀ ਸਕਦਾਹੈਂ ਤਿਤਨਾ ਹੀਪੀਲੈ ਤਾਦੋਦਾ ਲਗਾ
ਪੀਵਣ ਅਤੇ ਕਿਆ ਵੇਖੇ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤਦਾ ਸੁਆਦ ਹੈ ਤਾਦੋਦੇ ਦੇ ਮਨਾਵਿਚ ਨਿਸ
ਚਾ ਆਇਆ ਜੋ ਏਹ ਸਾਈਦੇ ਲੋਕ ਹੈਨ ਜੋ ਕੁਛ ਮੈ ਮੰਗਾਂਗਾ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਦੇਵਨਗੇ
ਤਾ ਦੋਦੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਲਾਵਿਚ ਪਲਾ ਪਾਇਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਆਇ
ਟੇਕਿਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਬਚਨਕੀਤਾ ਦੋਦਿਆ ਕੁਛ ਮੰਗਲੇ ਤਾ ਦੋਦੇ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਮੈ ਏਹ ਮੰਗਦਾਹਾਂ ਜੋ ਦੁਧ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਭੁਰਪੂਰ ਹੋਵਾਂ ਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ
ਦੋਦਿਆ ਕੁਛ ਹੋਰ ਭੀ ਮੰਗਲੇ ਤਾ ਦੋਦੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਮੈ
ਏਹੋ ਮੰਗਦਾਹਾ ਜੋ ਦੁਧ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇ ਤਾ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਕੁਛ ਹੋਰ ਮੰਗ ਦੋਦੇ ਏਹੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੈ ਦੁਧ ਪੁਤ੍ਰ
ਕਰਕੇ ਭੁਰਪੂਰ ਹੋਵਾ ਏਹੋ ਮੰਗੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਦੋਦਿਆ ਦੁਧ ਪੁਤ੍ਰਾ
ਨਾਤੂੰ ਭੁਰਪੂਰ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਸਚ ਕਮਾਈ ਤਾ ਦੋਦੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਸਦੀਵ
ਹੀ ਰਾਵੀ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਰਹਿਣ ਲਗੇ ਓਥੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਭੀ ਬਹੁਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਦ
ਰਸਨ ਕਉ ਆਵਨ ਅਤੇ ਪਾਦਸਾਹ ਦੀ ਵਲੋ ਉਥੇ ਇਕ ਠਾਣੇਦਾਰ ਕਰੋੜੀਆ ਰਹਿ
ਦਾ ਸੀ ਤਾ ਉਸਨੇ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਜੋ ਇਥੇ ਇਕ ਫਕੀਰ ਆਇਆ ਹੈ ਅਰ ਸਭ ਲੋਕ
ਉਸਦੇ ਮਿਲਣ ਵਾਸਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਾ ਉਸ ਕਰੋੜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹ ਤੋ ਫਕੀਰ ਕੋਈ

ਜਾਦੂਗਰ ਹੈ ਉਸ ਕਰੋੜੀਏ ਅਪਣੇ ਮਨੁਖਾਨੂ ਕਹਿਆ ਮੇਰੀ ਘੋੜੀ ਸਜਾਇਕਰਿ
ਲੈਆਵੋ ਅਸੀ ਉਸਨੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਉਠਾਇ ਆਵੀਐਗੇ ਨਹੀ ਤਾ ਬੰਨਕਰ ਲੈਆਵੀ
ਐਗੇ ਜਾਂ ਉਸ ਕਰੋੜੀਏ ਨੇ ਏਹ ਬਾਤ ਮਨਮੇ ਠਾਨਕਰ ਘੋੜੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹਕਰ ਚਲਿਆ
ਤਾਂ ਰੋਗ ਪਾਇਆ ਅਰ ਟੰਗੜੀ ਭੀ ਭਜਗਈ ਤਾਂ ਕਿਤਨੇਹਿਕ ਦਿਨ ਮੰਜੇ ਪਰ ਪਾਇ
ਆਰਹਿਆ ਜਾਂ ਫੇਰ ਰਾਜੀ ਹੋਇਕਰ ਟੁਰਨ ਫਿਰਨ ਲਗਾ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਦੀ ਤਰਫ ਟੁਰਿਆ ਤਾਂ ਪੈਕੇ ਉਠਾਇ ਦੇਵੈਂਗੇ ਜਾਂ ਰਲਕਰ ਬਾਂਧ ਲਵਾਂਗੇ ਜਦ ਏਹ ਬਾ
ਤ ਉਸਦੇ ਮਨਮੇ ਆਈ ਤਾਂ ਰਾਹ ਵਿਚ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੁਛ ਸੁਧ ਭਾਵਨੀ ਕਰਕੇ ਚਲੇਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਚੰਗਾ ਹੋਵੈਗਾ ਓਹ ਫਕੀਰ ਤੇ ਪੂਰ
ਹੈ ਐਸਾ ਕੈਸਾ ਨਹੀ ਜਦ ਓਹ ਕਰੋੜੀਆ ਸੁਧ ਭਾਵਨਾ ਕਰਕੇ ਨੰਗੀ ਪੈਰੀ ਟੁਰਦਾ
ਹੀ ਗਇਆ ਤਾਂ ਜਾਇਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਤਾਂ ਉਸ ਕਰੋੜੀਏ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸੰਤ ਹੋ
ਅਤੇ ਦਇਆ ਵਾਲੇ ਹੋ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਭਲੇ ਵਾਸਤੇ ਜਗਤ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡਾ ਹੋਣਾਂ ਬਹੁਤਿਆ
ਦੇ ਭਲੇ ਵਾਸਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਡਾ ਭਲਾ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਵਾਸ ਇਥੇ ਹੀ ਹੋਵੇ
ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀ ਇਥੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਜਥਾਸਕਤ ਜਮੀਨ ਮੈ ਆਪ ਦੀ ਭੇਟ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀ
ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦਾ ਚਕ ਇਥੇ ਬਣਾਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਏਹ
ਨਉਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸਭ ਸਾਡੀ ਹੈ ਅਸਾ ਥੋੜੀ ਜੇਹੀ ਕਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕੇ
ਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸਿਰੀਚੰਦ ਜੀ ਅਤੇ ਲਖਮੀਦਾਸ ਨੂੰ ਇਥੇ ਹੀ ਆਣਿ
ਰਖੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਸਿਰੀਚੰਦ ਲਖਮੀਦਾਸ ਨੂੰ ਇ
ਥੇ ਲੈਆਵਹੁ ਤੇ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਭੀ ਅਪਣੇ ਟਬਰ ਨੂੰ ਇਥੇ ਲੈਆਉ ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਜਣੇ
ਵਿਦਿਆ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਜੀ ਅਤੇ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ
ਤਾਂ ਉਨ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਮਹਿਤਾ ਜੀ
ਓਹ ਰਾਵੀ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਪਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨੇ ਸੋ ਤੁਸੀ ਕਿਰਪਾ
ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਸਨਬੰਧੀਆ ਸਮੇਤ ਉਥੇ ਚਲ ਦਰਸਨ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਅਜ ਸਾਡੇ ਵਡੇ ਭਾਗ ਹੋਵੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਅਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾ
ਲੂ ਨੇ ਗਡੀਆ ਭਾੜੇ ਕਰਕੇ ਤੁਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਤੇ
ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਦੇ ਘਰ ਆਇਆ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਇਥੇ ਬੈਠੇ ਰਹੋ ਸੋ ਤਾਂ ਜ
ਨੂੰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੇਦ ਆਹੀ ਸੋ ਤੁਸੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੋ ਤਾਂ ਕ

ਲੂਨੇ ਆਖਿਆ ਰਾਇਜੀ ਅਸੀਤਾਂਉਸਦਾਬਚਨ ਫੇਰ ਨਹੀਸਕਦੇ ਅਸੀਤਾਂਉ
ਸਨੂੰਪਰਮੇਸਰਹੀਕਰਕੇਜਾਣਨੇਹਾਂ ਤੁਸੀ ਰਾਇਜੀ ਸਾਨੂੰਵਿਦਿਆ ਦੇਵੋ ਜੋਨਾਨ
ਕ ਜੀਨੇਸਾਨੂੰਯਾਦਕੀਤਾਹੈ ਸੋ ਅਸੀਉਸਦਾ ਦਰਸਨਪਾਵੀਏ ਤਾਂਰਾਇਨੇ ਕਾਲੂ
ਨੂੰਵਿਦਿਆ ਦਿਤੀ ਕਹਿਓਸ ਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਦੇ ਚਰਨਾਤੇ ਮੇਰਾ ਬਹੁਤ ਆਜਜੀਨਾ
ਲ ਮਥਾਟੇਕਣਾਂ ਅਤੇਕਹਿਣਾਂ ਮੈਨੂੰਪਰਮੇਸਰਦੀਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਬਚਾਇਲੈਣਾ
ਮੇਰੀਸਹਾਇਤਾਕਰਨੀ ਤਾਂਕਾਲੂ ਰਾਇਬੁਲਾਰਪਾਸੋ ਵਿਦਿਆ ਲੈਕਰ ਟੁਰਿਆ
ਅਤੇਮਰਦਾਨਾ ਭੀ ਆਪਣੇ ਕੁਟੰਬੀਆਂਪਾਸ ਗਇਆ ਜਾਇਕਰ ਆਖਣਲਗਾ
ਜੋਭਾਈ ਬਾਬੇਜੀਨੇਆਪਣੇਕੁਟੰਬਨੂੰਰਾਵੀਦੇਕੰਢੇਪਰ ਸਦਭੇਜਿਆਹੈ ਸੋ ਹੁਣ
ਤੁਸੀਭੀਉਥੇਹੀਚਲਰਹੋ ਤਾਂਉਨਾ ਆਖਿਆ ਜੋਤੁਸੀਤਾਂ ਕਿਤੇ ਠਹਿਰਕੇ ਨਾਹੀਬੈ
ਠਦੇ ਅਤੇਤੁਸੀ ਅਸਾਨੂੰਘਰੋਂ ਕਢਕੇ ਬਾਹਰ ਸੁਟਜਾਂਵੋਗੇ ਅਸੀ ਨਾਹੀਜਾਂਦੇ
ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂਜਬਾਬ ਲੈਕਰ ਬਾਬੇਕਾਲੂਨੂੰਜਾਇਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਸਭੇਹੀ ਗੁਰੂਬਾਬੇ
ਜੀਨੂੰ ਆਇਕਰਮਿਲੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇਜੀਨੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਅਗੇ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਂਕਾਲੂ
ਨੇ ਅਤੇਮਾਤਾਨੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਗਲਨਾਲਲਾਇਆ ਅਤੇਆਖਣਲਗੇਅ
ਸਾਡੇ ਵਡੇਭਾਗਹੋਏ ਹੈਨ ਜੋਤੁਸਾਡਾ ਦਰਸਨ ਹੋਇਆਹੈ ਪਰਅਸੀਆਪਣੇਘਰ
ਦੀਕਿਰਸਾਣੀ ਛਡਕੇਆਏਹਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਸਿਰੀਰਾਗਦੇਵਿਚ ਸਬਦ
ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾਜੀ ਏਹਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨ ਇਹੁਤਨਧਰਤੀ ਬੀਜਕਰਮਾਕਰੋ
ਸਲਿਲਆਪਾਉ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ॥ਮਨਕਿਰਸਾਣਹਰਿ ਰਿਦੈਜਮਾਇਲੈ ਇ
ਉਪਾਵਸਪਦਨਿਰਬਾਣੀ॥੧॥ਕਾਹੇਗਰਬਸਿ ਮੂੜ੍ਹੇਮਾਇਆ॥ਪਿਤ ਸੁਤੋ ਸਗ
ਲਕਾਲਤ੍ਰ ਮਾਤ ਤੇਰੈ ਹੋਇਨ ਅੰਤ ਸਖਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੈਬਿਕਾਰ
ਦੁਸਟ ਕਿਰਖਾਕਰੇ ਇਨਤਜ ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਧਿਆਈ॥ਜਪੁਤਪੁ ਸੰਜਮ ਹੋਹਿ
ਜਬਰਾਖੇ ਕਮਲ ਬਿਗਸੈ ਮਧ ਆਸ੍ਰਮਾਈ॥੨॥ਬੀਸ ਸਪਤਾਹਰੋ ਬਾਸਰੋ ਸੰ
ਗ੍ਰਹੈ ਤੀਨਖੋੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲ ਸਾਰੈ॥ਦਸ ਅਠਾਰਮੈ ਅਪਰੰਪਰੋ ਚੀਨੈ ਕਹੈ ਨਾਨਕ
ਇਵ ਏਕਤਾਰੈ॥੩॥੧॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ
ਹੇਪਿਤਾਜੀ ਇਸ ਤਨਨੂੰ ਧਰਤੀਕਰੋ ਅਤੇ ਸੁਭ ਕਰਮਾਂਦਾ ਬੀਜਪਾਵੋ ਅਤੇ ਮਹਾ
ਰਾਜਦੇਨਾਮਦਾ ਜਪਕਰਨਾਹੈ ਜੇਹੜਾ ਸੋ ਜਲਦੇਵੋ ਅਤੇ ਮਨਨੂੰ ਕਿਰਸਾਣਕਰੋ ਅ
ਤੇ ਮਹਾਰਾਜਦੇ ਚਰਨਾਂਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਨਾਹੈ ਸੋ ਆਪਣੇ ਰਿਦੇ ਵਿਚ ਸਮਾਵੋ ਇਸਪ੍ਰ

ਕਾਰ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਝੂਠ ਜਾਣਕੇ ਤਿਸਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰੇ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾ
ਜੀ ਜਿਤਨੇ ਕੁਟੰਬੀ ਹੈਨ ਸੋ ਕਿਸੇ ਕੀ ਨਾਲ ਨਹੀ ਜਾਣੇ ਏਹੁ ਵਿਖਿਆਂ ਦੇ ਭੋਗ ਜੋ ਹੈਨ
ਅਰ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦੁਸਟ ਹੈਨ ਇਨਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰੇ ਅਤੇ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਤੁਸੀ
ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ ਦੇ ਰਖਵਾਰੇ ਬੈਠਾਵੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਆਪਣੇ ਆਸ੍ਰਮ ਵਿਚ ਆਵੇਗ
ਅਰ ਜਦ ਤੁਸੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਨੂੰ ਚੀਨੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਵਾ
ਹਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣੇ ਸੁਣਾਵੇਗਾ ਤਿਸ ਕਾ ਭੀ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਬੇਟਾ ਜਦ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਆਤਮੇ ਨੂੰ ਚੀਨੀਏਗਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬੇ
ਟਾ ਰੋਗ ਦੁਖ ਤੇ ਅਗਿਆਨ ਏਹੁ ਕਈ ਅਸੰਖ ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਰਲਿਆ ਆਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਗਿਆਨ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਹੁਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਓਹ ਗਿਆਨ ਇਤਨੇ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅਗਿਆਨ
ਨੂੰ ਕਿਉਂਕਰ ਕਟੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਲਕੜੀਆਂ ਹਜਾਰ ਬਰਸਾ
ਦੀਆਂ ਇਕਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੋਵਨ ਅਤੇ ਅਗਨੀ ਪਥਰ ਵਿਚੋ ਚਿਨਗ
ਗੀ ਕਢਕੇ ਲਕੜੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਵੀਏ ਤਾਂ ਸਭੇ ਹੀ ਲਕੜੀਆਂ ਭਸਮ ਹੋਇ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੈ
ਨ ਸੋ ਤੈਸੇ ਹੀ ਲਕੜੀਆਂ ਦੀ ਨਿਆਈ ਅਗਿਆਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਧਸੰਗਤ ਦੇ ਮਨ ਦੀ
ਜੋ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਸੋ ਚਿਨਗਾਰੀ ਦੀ ਨਿਆਈ ਹੈ ਸੋ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸਾਧਸੰਗਤ ਦੀ ਅਤੇ ਨਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰੀ
ਤ ਅਗਿਆਨ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਏਹ ਸਭੇ ਬਾਰਤਾ ਕਰੋੜੀਏ ਨੇ ਸੁਣਕ
ਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਕਰੋੜੀਏ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਕਿਲਾ ਬਣਾਵਦਾ
ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈ ਇਹ ਟਿਕਸਟੇਨਾ ਉਦੀ ਰਖਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਆਮੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾ
ਈ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਬਣਾਉ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਚਾ ਕੋਟ ਬਾਹਰਲਾ ਬਣ
ਇਆ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਪਕੇ ਬਣਾਏ ਤਾਂ ਉਥੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਕੁਟੰਬ ਲਖਮੀਦਾ
ਸ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਜੀ ਅਤੇ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਜੀ ਅਤੇ ਸਿਰੀਚੰਦ ਜੀ ਭੀ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋ
ਣੀ ਜੀ ਭੀ ਆਇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਓਹ ਕਰੋੜੀਆ ਜਮੀਨ ਭੇਟ ਕਰਕੇ ਬਿਦਿਆ ਲਗਾ ਹੋ
ਵਣ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੋ ਕਿਛੁ ਇਸ ਜਮੀ ਦੀ ਪੈਦਾਇ
ਸ ਹੋਵੈਗੀ ਸੋ ਧਰਮਸਾਲਾ ਵਿਚ ਪਵਾਈਐ ਜੀ ਤਾਂ ਕਰੋੜੀਆ ਅਸਬਾਬ ਟੇਕ ਕੇ ਬਿ
ਦਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਦੋਨੋ ਦੀਆਂ ਗਊਆਂ ਅਤੇ ਮਹੀਆਂ ਦੇ ਵਗ ਦੁਧ ਦੇ ਜਾਵਣ
ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਅਤੇ ਦਿਨ ਦਾ ਦੁਧ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁਚਾਵੇ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦਾ ਦੁਧ ਆਪ
ਣੇ ਘਰ ਰਖਣ ਇਤਨੇ ਨੂੰ ਸਰਾਧਾਂ ਦੇ ਦਿਨ ਆਏ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਸਰ
ਧ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਧੋਵਣ ਲਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ

ਜੀ ਏਹੁ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਇਤਨਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੇ
ਪਿਤਾ ਦਾ ਸਰਾਧ ਹੈ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜਬ ਲਗ ਵਾਸਨਾ ਬੱਧੀ
ਆ ਹੋਈਆ ਹੈਨ ਸੋ ਤਬ ਲਗ ਪਿਤਰ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਭੋਗਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਜਬ ਏਹ ਪ੍ਰਾ
ਣੀ ਵਾਸਨਾ ਤੇ ਨਿਰਵਾਸ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਬ ਪਿਤਰ ਭੀ ਮੁਕਤ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਜਿਸ ਤਰਾ ਲੜਕੇ ਦੇ
ਹਥ ਵਿਚ ਗੁਡੀ ਦੀ ਡੋਰ ਹੋਦੀ ਹੈ ਤਾ ਪਿਛੇ ਰੰਦਾ ਡੋਰ ਮੇ ਪਾਵਤਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਡੀ ਨੂੰ ਜਾਇ ਪ
ਹੁਚਦਾ ਹੈ ਜੇ ਡੋਰ ਟੁਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾ ਗੁਡੀ ਭੀ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਹੀ ਜੇੜ੍ਹੇ ਆਗਿਆ
ਨੀ ਹੈਨ ਸੋ ਉਨਕੇ ਮੋਹ ਕੀ ਡੋਰੀ ਪਿਤਰਾ ਕੋ ਪਹੁਚਦੀ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਗਿਆ ਕ
ਰੀ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਅਖੀਆ ਮੀਟੋ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਅਖੀਆ ਮੀ
ਟੀਆ ਤਾ ਕਿਆ ਦੇਖੈ ਜੋ ਮੈ ਤਾ ਬੈਕੁੰਠ ਧਾਮ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਹਾ ਅਰ ਜੇਹੜ੍ਹੇ ਚਹੁ ਜੁਗਾ
ਦੇ ਪਿਤਰ ਹੈਨ ਸੋ ਸਭ ਚਤੁਰਭੁਜ ਸਰੂਪ ਧਾਰੇ ਹੋਏ ਵਿਸਨ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾ ਸਭ
ਕਾਲੂ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਮਿਲੇ ਤਾ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਕਾਲੂ ਪਿਤਰਾ ਦੇ ਗਲ ਮਿਲਦਾ ਰਹਿਆ
ਪਿਤਰਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈ ਜੋ ਜਿਸਦੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇ
ਆ ਹੈ ਜੋ ਜਿਸਦੇ ਪਿਛੇ ਅਸਾਂ ਸਭਨਾ ਦਾ ਉਧਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾ ਕਾਲੂ ਉਥੇ ਇਕ ਬ
ਰਸ ਰਹਿਆ ਅਰ ਬੜੇ ਦਿਬ੍ਯ ਭੋਗ ਬੈਕੁੰਠ ਦੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਭੋਗਣੇ ਵਾਸਤੇ ਮਿਲੇ ਫੇਰ ਕਾ
ਲੂ ਪਿਤਰਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੈ ਤਾ ਮਾਤਲੋਕ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਮੈ ਦੇਹ ਨੂੰ
ਤਿਆਗ ਕਰਕੇ ਏਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਆਵੇਗਾ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਅਖੀਆ ਖੋਲੀਆ ਜਾ
ਖੋਲਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਬ੍ਰਹਮਣਾ ਦੇ ਪੈਰ ਹੀ ਅਜੇ ਬੈਠਾ
ਧੋਵਦਾ ਹੈ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬੇਟਾ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈ ਇਕ ਕਉਤਕ ਡਿ
ਠਾ ਹੈ ਜੇ ਤੂੰ ਕਹੇ ਤਾ ਸਰਾਧ ਕਰੀਏ ਨਹੀ ਤਾ ਨਾ ਕਰੀਏ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿ
ਤਾ ਜੀ ਜੋ ਉਤਮ ਪੁਰਖ ਕਿਰਿਆ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਸਭਨਾ ਦੀ ਰਹੁਰਾਸ ਹੋਦੀ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਤੁ
ਸੀ ਭੀ ਸਰਾਧ ਕਰੋ ਜੋ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਦੀ ਰੀਤ ਚਲੀ ਜਾਵੈ ਤਾ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਇਕ ਬਰਸ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿਚ ਰਹਿ ਆਇਆ ਹਾ ਅਤੇ ਇਥੇ ਅਜੇ ਮੈ ਉਸੇ
ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਪੈਰ ਧੋਵਦਾ ਹਾ ਏਹੁ ਬਾਤ ਬੜੀ ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਅਸਚਰਜ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਪਰ ਤੁਸੀ
ਹੁਣ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਚਿਤ ਕਰੋ ਤਾ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤਾ
ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਰੂਪ ਜਾਣਿਆ ਐਸੀ ਲੀਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਕੇ ਉਥੋ ਰਲਦੇ ਰ
ਹੇ ਅਤੇ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਜੀ ਭੀ ਉਥੇ ਹੀ ਰਹੇ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ

॥ ॥ਅਗੇਸਾਖੀਰਾਮਤੀਰਥਖਰਾਇਕਬ੍ਰਾਹਮਣਸੇ

ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਆਉਂਦੇਆਉਂਦੇਰਾਮਤੀਰਥਪਰਆਇਬੈਠੇਅਤੇਪੂਰਨਮਾਸੀ
ਕੇਨਾਵਣਨੂੰਬਹੁਤਲੋਕਆਏਆਹੇਤਾਗੁਰੂਜੀਸੈਲਕਰਦੇਕਰਦੇਆਇਕੇਦੇਖ
ਨਤਾਇਕਬ੍ਰਾਹਮਣਬੈਠਾਹੋਇਆਹੈਸੀਅਰੁਇਸਨਾਨਕਰਕੇਸਾਲਗਰਾਮ
ਕੀਪ੍ਰਤਮਾਨੂੰਤਿਲਕਲਗਾਇਕੈਅਗੇਧਰੀਹੈਅਤੇਆਪਭੀਦੁਆਦਸਤਿਲ
ਕਲਗਾਇਕਰਬੈਠਾਹੋਇਆਹੈਚਉਕੜੀਮਾਰਕਰਅਤੇਡੰਡੌਤਕਰਦਾਹੈਪਰਬ
ਹੁਤਭੁਗਲਕਰਦਾਹੈਲੋਕਾਨੂੰਦਿਖਾਵਦਾਹੈਅਤੇਸਤਿਗੁਰੂਐਸੇਹੈਨਜੋਸਰ
ਬਕੇਜੀਆਕੀਜਾਣਨੇਹਾਰੇਹੈਜਾਓਹੁਬ੍ਰਾਹਮਣਅਖੀਆਮੀਟਕਰਮਾਲਾਲ
ਗਾਫੇਰਨਅਤੇਧਿਆਨਲਗਾਕਰਨਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਆਖਿਆਹੇਸੁਆਮੀ
ਦੇਉਤਾਤੂੰਅਖੀਆਮੀਟਕਰਕਿਸਦਾਧਿਆਨਕਰਦਾਹੈਤਾਉਸਬ੍ਰਾਹਮਣਨੇ
ਕਹਿਆਹੇਤਪਾਜੀਮੈਸਾਲਗਰਾਮਕੀਪੂਜਾਕਰਦਾਹਾਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ
ਹੇਸੁਆਮੀਦੇਉਤਾਜੋਮੂਰਤਹੈਸੋਤਾਤੇਰੇਅਗੇਧਰੀਹੋਈਹੈਅਤੇਤੂੰਅਖੀਅ
ਮੀਟਕਰਧਿਆਨਕਿਸਦਾਕਰਦਾਹੈਤਾਬ੍ਰਾਹਮਣਨੇਕਹਿਆਹੇਤਪਾਜੀਮੈਨੂੰਧਿਆ
ਨਕਰਨੇਤੇਤ੍ਰਿਲੋਕਨਜਰੀਆਉਂਦੇਹੈਨਿਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਆਖਿਆਹੇਮਿਸਰ
ਜੀਤ੍ਰਿਲੋਕਵਿਚਜੋਵਰਤਾਰਾਵਰਤਦਾਹੈਸੋਸਭਤੈਨੂੰਨਜਰੀਆਵਦਾਹੈਤਾਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਨੇਕਹਿਆਤਪਾਜੀਮੈਨੂੰਸਭਕੁਛਨਜਰੀਆਵਦਾਹੈਏਹਬਾਤਕਹਿਕਰਬ੍ਰਾਹਮਣਨੇ
ਅਖੀਆਮੀਟਛਡੀਆਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਇਕਗੁਪਤਸਿਖਕੋਹੁਕਮਕੀਤਾਜੋਤੂੰਇ
ਸਬ੍ਰਾਹਮਣਦੇਅਗੋਸਾਲਗਰਾਮਦੀਪ੍ਰਤਮਾਉਠਾਇਕੇਲੈਜਾਹੁਬਾਬੇਜੀਦੇਹੁਕਮਕੋ
ਪਾਇਕੇਗੁਪਤਸਿਖਨੇਉਸਬ੍ਰਾਹਮਣਦੇਅਗੋਸਭਕੁਛਪੂਜਾਕੇਸਮੇਤਠਾਕਰਪ੍ਰਤਮ
ਉਠਾਇਕੇਲੈਗਿਆਜਾਬ੍ਰਾਹਮਣਨੇਅਖੀਆਖੋਲੀਆਤਾਕਿਆਦੇਖੇਜੋਠਾਕੁਰਦੀ
ਪ੍ਰਤਮਾਅਗੇਨਾਹੀਤਾਬ੍ਰਾਹਮਣਲਗਾਬਿਰਲਾਪਕਰਨਦੇਖਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਬਚ
ਨਕੀਤਾਹੇਸੁਆਮੀਦੇਵਤਾਜੀਤੁਸੀਕਿਉਰੋਂਦੇਹੋਤਾਬ੍ਰਾਹਮਣਨੇਕਹਿਆਜੋਤਪਾਜੀ
ਠਾਕੁਰਦੀਪ੍ਰਤਮਾਸਭਕੁਛਮੇਰੇਅਗੇਤੇਕੋਈਲੈਗਿਆਹੈਜੀਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆਹੇਸੁਆਮੀਦੇਵਤਾਤੈਨੂੰਧਿਆਨਕੀਏਤੇਤ੍ਰਿਲੋਕਨਜਰੀਆਉਂਦੇਹੈਨ
ਸਭਕੁਛਤੈਨੂੰਦਿਸਦਾਹੈਅਤੇਜਿਥੇਕਿਥੇਹੈਨਤੂੰਦੇਖਲੈਤਾਉਸਬ੍ਰਾਹਮਣਨੇਆਪ
ਣਾਸਰਮਿੰਨਿਆਤੇਆਖਣਲਗਾਤਪਾਜੀਮੈਤਾਅਪਣੇਪੇਟਕੇਵਾਸਤੇਝੂਠਬੋਲਦਾਸਾ
ਅਤੇਇਸਝੂਠਬੋਲਣਕਰਕੇਮੈਟੁਕੜਾਖਾਵਦਾਸਾਅਰੁਇਸਮੂਰਤਪਰਮੈਗੁਜ

ਰਨੇਹੋਦੀਸੀ ਪਰਜੀਹੁਣਸ੍ਰੀਗੋਬਿੰਦਜੀਕੇ ਅਰਬਜਿਨਾਕਿਨੇਮੂਰਤਲੀਤੀਹੈ ਸੋਤਿਸ
ਦੇਪਾਜੋਮੈਨੂਦਿਵਾਇਦੇਵੋਜੀਜਾਬ੍ਰਾਹਮਣਖਰਾਨਿਮਾਣਾਹੋਇਆ ਅਰੁਲਗਾਬੇਨਤੀ
ਕਰਨਤਾਗੁਰੂਜੀਦਇਆਲੂਹੋਏ ਤਾਬਾਬੇਜੀਕਹਿਆ ਦੇਵਤਾਜੀਜੇਤੂੰ ਝੂਠਬੋਲਣ
ਛਡਦੇਵੇ ਤਾਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀ ਤੈਨੂ ਏਵੇਹੀਰੋਟੀਪਹੁਚਾਵੈਗਾ ਤੂੰ ਝੂਠਨਾ ਬੋਲਿਆਕਰੁ
ਅਰਸ੍ਰੀਰਾਮਨਾਮਜੀਕੇ ਸੁਧਆਤਮੇ ਜਪਿਆਕਰੁ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣਨੇਕਹਿਆ ਹੇ ਤਪਾ
ਜੀਜੇਤੂੰ ਕਿਰਪਾਲਹੋਵੈਗਾ ਤਾਮੈ ਝੂਠਨਾ ਬੋਲਾਗਾ ਅਤੇ ਸੁਣੋਜੀ ਝੂਠਬਗੈਰਰੋਟੀਭੀ
ਨਾਹੀਚਲਦੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀਦੇਵਤਾ ਤੂੰ ਝੂਠ ਕਿਉ ਆਖਦਾ
ਹੈਂ ਜੋ ਮੈ ਅਖੀਮੀਟਦਾਹਾ ਤਾਮੈਨੂ ਤਿੰਨ ਲੋਕ ਨਜਰੀਆਵਦੇਹੈਨ ਅਰਜਿਥੇ ਤੂੰ ਬੈਠਾ
ਹੈ ਤੇਰੇਪਿਛੈ ਮਾਲਧਨਦਬਿਆਪਾਇਆਹੈ ਸੋਉਸਕੀਤੈਨੂਖਬਰਹੈ ਯਾਨਾਹੀ ਤਾਬ੍ਰ
ਹਮਣਨੇਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ ਮੈਨੂਕਿਆਖਬਰਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਬਚਨਕੀਤਾਹੇ
ਸੁਆਮੀਦੇਵਤਾਤੂ ਉਠਕਰਧਰਤੀਖੋਦ ਤਾਓਹਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇਧਰਤੀਖੋਦੀਤੋ ਕਿਆ
ਦੇਖੇਜੋਬਹੁਤਹੀਧਨਪਾਇਆਹੈ ਤਾਬ੍ਰਾਹਮਣਨੇ ਆਇਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇ ਅਗੇਮਥਾ
ਟੇਕਿਆ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇ ਇਕਸਬਦਕਹਿਆ ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਘਰੁ੩ ਕਾਲਨਾਹੀਜੋਗਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਸਤਕਾਢਬੁ ॥ ਥਾਨਸਟ ਜਗਭ੍ਰਿਸਟਹੋਏ
ਡੂਬਤਾਇਵਜਗ ॥੧॥ ਕਲਮਹਿ ਰਾਮਨਾਮੁਸਾਰੁ ॥ ਅਖੀਤਮੀਟਹਿ ਨਾਕਪਕੜਹਿ
ਠਗਣਕਉਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਆਂਟਸੇਤੀਨਾਕਪਕੜਹਿ ਸੂਝਤੇ ਤਿਨਲੋਆ ॥
ਮਗਰਪਾਛੈਕਛੁਨਸੂਝੈ ਏਹਪਦਮਅਲੋਆ ॥੨॥ ਖਤ੍ਰੀਆਨੇਧਰਮਛੋਡਿਆਮ
ਲੇਛਭਾਖਿਆਗਹੀ ॥ ਸ੍ਰਿਸਭ ਇਕਵਰਣਹੋਈ ਧਰਮਕੀਗਤਿਰਹੀ ॥੩॥ ਅ
ਸਟਸਾਜਸਾਜਪੁਰਾਣਸੋਧਹਿ ਕਰਹਿਬੇਦਅਭਿਆਸਾ ॥ ਬਿਨਨਾਮਹਰਿਕੇਮੁਕਤਿ
ਨਾਹੀ ਕਹੈਨਾਨਕਦਾਸਾ ॥੪॥੧॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਹਬਜੀਕਹਿ
ਦੇਹੈਨ ਹੇ ਸੁਆਮੀਦੇਵਤਾ ਤੂੰ ਜੋ ਇਸਪਥਰਦੀ ਮੂਰਤਦਾ ਸੇਵਨ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਸੋਤ
ਇਸਦੇਵਸਕਾਲਭੀਨਾਹੀ ਜੋ ਮਰਣਤੇ ਰਖਲੇਵੈ ਅਤੇ ਏਹਭੀਨਾਹੀ ਜੋ ਇਸਦੀਸੇਵਾ
ਨਹੀਕੀਤੀ ਤਾਮਾਰਦਾਭੀਨਹੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾਕੀਤੇ ਛਡਦੇਦਾਹੇ ਸੁਣੋਸੁਆਮੀਜੀ ਅਖੀ
ਆਮੀਟਕੇ ਨਕਪਕੜਕੇ ਬੈਠਰਹੇ ਸੰਸਾਰਨੂ ਠਗਣਵਾਸਤੇ ਸੁਣਦੇਵਤਾਜੀ ਏਹਠਗੀ
ਬਗੀਤੇਰੇ ਇਕਦਿਨਗਲਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੁਕਤਜੋਹੈ ਸੋ ਸ੍ਰੀਠਾਕਰਜੀਦੇ ਨਾਮਵਿਚਹੈਅ
ਬਕੇਕਲੀਕਾਲਕੇ ਪਹਿਰੇਵਿਚ ਰਾਮਨਾਮਹੀਸਾਰਵਸਤਹੈ ਸੋਤੂਨਾਮਸਿਮਰਿਆਕ
ਰ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਸੁਆਮੀਜੀ ਜੋਕੋਈ ਸੁਧਆਤਮੇ ਸ੍ਰੀਰਾਮਨਾਮਸਿਮਰੈਗਾ ਸੋ ਮੁਕਤਾ

ਹੋਵੈਗਾ ਅਰੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰੇ ਬਿਨ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਪੂਜਾ ਸਭ ਬਾਦ ਹੈ ਤੁਟ ਤੀਰਥ ਦੇ
ਵਾਲੇ ਕਾ ਪੂਜਨ ਭੀ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਹੇ ਦੇਵਤਾ ਕਪਟ ਕਉ ਛੋਡ ਕੇ ਪੂਜਨ ਕ
ਰ ਤਾ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਕੇ ਤੈਨੂ ਸੁਖ ਹੋਵੈਗਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ
ਤਾ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਏਹ ਜੋ ਧਨ ਤੁਸਾ ਮੈਨੂੰ ਦਸਿਆ ਹੈ ਮੈਨੇ ਲੀ
ਆਹੈ ਸੋ ਤੁਮਾਰਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਕਾ ਧਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਆਪ ਕਹੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਦੇਵਤਾ ਜੀ ਤੁਮ ਜੋ ਕਹਦੇ ਹੋ ਅਖੀਆ ਮੀਟਣੇ ਤੇ ਅਰ ਧਿਆਨ ਕ
ਰਨੇ ਤੇ ਮੈਨੂ ਤ੍ਰਿਨੇ ਲੋਕ ਸੁਝਦੇ ਹੈਨ ਤ੍ਰਿਨੇ ਲੋਕ ਦਿਸਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਏਹ ਨਹੀ ਦਿਸਦਾ ਤੇਰੇ
ਮਗਰ ਕੇ ਪੀਛੇ ਧਨ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਤੈਨੂ ਖਬਰ ਨਹੀ ਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਸਚੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾ ਸਾਨੂ ਏਹ ਸੁਝੇ ਜੀ ਹਮ ਝੂਠੇ ਹੈ ਹਮਾਰੀ ਕਰਤੂਤ ਭੀ
ਝੂਠੀ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜਿਤਨੀ ਮਾਇਆ ਹੈ ਇਸ ਦੁਨੀਆ
ਵਿਚ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਇਸ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਦਬੀ ਹੋਈ ਹੈ ਖਾਧੀ ਕਿਸੇ ਨਹੀ ਨਾ ਕਿਸੇ ਹੰਢਾਈ
ਹੈ ਚਾਰੇ ਜੁਗਾ ਵਿਚ ਮਾਇਆ ਇਕਠੀ ਕਰ ਕਰ ਕੇ ਦਬ ਗਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਖਾਧਾ ਅੰਨ ਪੀ
ਤਾ ਪਾਣੀ ਹੰਢਾਇਆ ਕਪੜਾ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸੋਨਾ ਹੀ ਖਾਧਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੁਪਾ ਹੀ ਖਾਧਾ ਹੈ ਨ
ਕਿਸੇ ਤਾਬਾ ਹੀ ਖਾਧਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹ ਚਲਣ ਜਗਤ ਵਿਚ ਮਾਇਆ ਦਾ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੋ ਇ
ਉਕਰਕੇ ਬਿਉਹਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ ਅਰ ਸੁਣ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਭਗਤ
ਹੈਨ ਸੋ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਹੈਨ ਤਿਨ ਕੀ ਦਿਬ ਦਿਸਟ ਹੈ ਉਨ ਕੀ ਚਰਮ ਦਿਸਟ ਨਾਹੀ ਅ
ਤੇ ਸਚਿਆਰ ਸਾਧਾ ਕੋ ਸਭ ਕੁਛ ਸੁਝਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਥੇ ਏਹੁ ਹੈ ਇਥੇ ਏਹ ਕੁਛ ਹੈ ਓਹ ਸ
ਰਬ ਜੀਵਾ ਕੇ ਰਿਦੇ ਕੀ ਜਾਣਤੇ ਹੈ ਪਰ ਕਹਿਦੇ ਕਿਸੀ ਕੋ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਉਨ ਕੇ ਆਪਣੇ
ਰਿਦੇ ਵਿਖੇ ਪਰਗਾਸ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦਿਆਲ ਹੋਇ ਕਰ ਸਮਾਈ ਬਖਸਦਾ ਹੈ
ਸੋਈ ਇਸ ਬਾਤ ਕੋ ਜਾਣਤਾ ਹੈ ਔਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤਾ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਬੇਨਤੀ
ਕੀਤੀ ਹੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜਿਤਨਾ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਮਾਇਆ ਹੀ ਕੋ ਚਾਹੁਦਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ
ਤੋ ਕੋਈ ਨਹੀ ਸਿਮਰਦਾ ਤਿਨ ਕੀ ਕਿਆ ਗਤ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਮੁਖ ਹੈਸਨ ਸੋ ਤਿਨਾ ਨੇ ਤ
ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਕਰਮ ਛਡ ਦੀਆ ਹੈ ਅਰ ਪਾਪ ਬੁਧ ਪਕੜੀ ਹੈ ਕੌਣ ਕੌਣ ਪਾਪ ਕ
ਰਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਬੇਟੀਆ ਕਾ ਦਰਬ ਲੈਣਾ ਸੋ ਬਡਾ ਪਾਪਾ ਸਿਰ ਪਾਪ ਹੈ ਦੂਸਰਾ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰ
ਹਮਣ ਹੋਇ ਕੇ ਤੁਰਕਾ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਆਪਣੇ ਬਣਜ ਬਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤੁਰ
ਕਾ ਦੀ ਭਾਖਾ ਬੋਲਦੇ ਹੈਨ ਏਹ ਭੀ ਅਤ ਅੰਤ ਪਾਪ ਹੈ ਤੀਜਾ ਪਰਾਈ ਇਸਤ੍ਰੀਆ ਨਾਲ

ਰਸਰੀਤੁਕੀਆ ਬਾਤਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅਰਪਰਾਈ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨੀ ਥੇਹਨਕ ਏਹਭੀਮ
ਹਾਪਾਪਾਦੇਸਿਰਪਾਪਹੈ ਅਰਜਿਥੇਪਰਮੇਸਰਕਾ ਜਸ ਉਚਾਰਹੁੰਦਾਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮਾਇਆ
ਕੇਬਿਉਹਾਰਕੀਬਾਤਚਲਾਇਦੇਣੀ ਸੋਭੀ ਮਹਾਪਾਪਹੈ ਜੈਸੇਕਹਾਹੈ ਪਾਪੀਭਗ
ਤਨਭਾਵਈਹਰਿਪੂਜਾਨਸੁਹਾਇ॥ਮਾਖੀਚੰਦਨਪਰਹਰੈਜਾਹਿਬਿਗੰਧਤਾਹਿਜਾਇ॥
ਸਰਮਕਰਿਰਹੀਸਾਕਤਾ ਅਰਸਾਧੂਕੈਮਿਲੈਨਿਸੰਗ॥ਮੁਕਤਪਦਾਰਥਪਾਈਐ
ਨਾਨਕਪਰੈਨਭੰਗ॥੧॥ ਫੇਰਬ੍ਰਾਹਮਣਨੇਆਖਿਆ ਹੇਪਾਤਸਾਹਜੀਕਲਜੁਗ
ਵਿਚਐਸਾਹੀਵਰਤਾਰਾ ਵਰਤਰਿਹਾਹੈਜੀ ਪਰਜੀਸ੍ਰੀਰਾਮਨਾਮਕੇਭਜਨਬਿਨਾਕੋ
ਈਹੋਰਭੀਉਪਾਉਹੈ ਛੁਟਣੇਕਾ ਯਾਨਹੀ ਨਾਮਕੇਸਿਮਰਨ ਕਰਕੇ ਛੁਟੀਏਗਾ ਸੋਮੈ
ਨੂੰਆਖੋ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀਜੀ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇਨਾਮਬਿਨਾ ਮੁਕਤ
ਕਦੇਭੀ ਨਾਹੀਹੋਂਦੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀਸਲੋਕਕਹਿਆ ਕੀਰਤਨਮੈਚਿਤਲਾਇਨੀਤਉਪ
ਜੈਮਨਪਰਤੀਤਪਿਆਰ॥ਸਗਲਪਾਪਕਾ ਨਾਸਹੋਇ ਮੁਖਉਜਲਹਰਿਦੁਆਰ॥੧
ਬਿਨਾਸਿਮਰਨਜੋਜੀਵਣਾ ਬਿਰਥੇ ਸਾਸਪਰਾਲਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕਾ ਸਿਮਰਨ ਸਾਰਹੈ
ਹੋਰ ਛਡੁ ਸਗਲਜੰਜਾਲਾ॥੧॥ ਏਹੁਸਲੋਕਸੁਣਕਰਓਹੁ ਪੰਡਿਤਗੁਰੂਜੀਕਾਸਿ
ਖਹੋਇਆ ਅਰੁਗੁਰੂਜੀਕੀ ਚਰਨੀਲਾਗਾ ਅਤੇਗੁਰੂ ਗੁਰੂਜਪਣ ਲਾਗਾ ਤਾਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਨੇਗੁਪਤਸਿਖਪਾਸੋ ਉਸਨੂੰ ਠਾਕੁਰਕੀਪ੍ਰਤਮਾ ਮੰਗਾਇਦਿਤੀ ਅਤੇਕਹ
ਹੇ ਸੁਆਮੀਜੀਅਸਾ ਤੈਨੂੰ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਪਾਸੋਮਾਲਧਨਰਜਕੇਦਿਵਾਇਦਿ
ਤਾਹੈ ਸੋਤੂੰ ਏਹੁਖਾਹੁਅਤੇਪਹਿਰ ਅਤੇਪਰਮੇਸਰ ਜੀਕਾ ਨਾਮ ਸੁਧ ਆਤਮੇਹੋਇ
ਕਰਸਿਮਰ ਸੁਣਹੁ ਦੇਵਤਾਜੀ ਜਿਨਕੈਆਤਮੇਅੰਦਰ ਸਚਹੈ ਤਿਨਾਕੋ ਸਚਮਿ
ਲਿਆ ਜਬਸਚੋਸਿਉਮਿਲਿਆ ਤਬਦੁਨੀਆ ਕਚੁਨਿਕਚੁ॥੧॥ ਤਾਉਸਬ੍ਰਾ
ਹਮਣਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇ ਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਉਸਬ੍ਰਾਹਮਣਨੂੰਸਿ
ਖਕਰਕੇਉਥੋ ਬਿਦਿਆਹੋਇਕਰ ਕਰਤਾਰਪੁਰਨੂੰਆਏ ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ

॥ਅਗੇਸਾਖੀ ਏਕਬ੍ਰਹਮਣ ਆਚਾਰੀਦੇ ਨਾਲਿਹੋਈ॥

ਤਾ ਇਕਦਿਨਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਰਤਾਰਪੁਰ ਬੈਠੇਹੋਏਸਨ ਅਤੇਇਕ ਅਚਾਰੀਬ੍ਰਾਹਮ
ਣ ਖੁਧਿਆਰਥੀਨੇਆਣਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੂੰਆਸੀਰਬਾਦ ਆਇਕੀਤਾ ਅਤੇ
ਗੁਰੂਜੀਰਸੋਈਵਿਚ ਬੈਠੇਥੇ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨਕੀਤਾ ਆਉ ਸੁਆਮੀਦੇਵਤਾ
ਪਰਸਾਦਤਿਆਰਹੈ ਤਾਉਸਬ੍ਰਾਹਮਣਨੇਕਹਿਆ ਹੇਮਹਾਰਾਜਜੀਮੈ ਇਸਧਰ
ਤੀਕੀਕਰੀਹੋਈਰਸੋਈ ਨਾਹੀਖਾਦਾ ਅਤੇਮੈਂਹਥ ਕੂਰਧਰਤੀਹੇਰਖੋਦਾਗਾ ਅ

ਤੇ ਚਉਕਾ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਸਮਧਾ ਧੋਇਕੈ ਚਉਕੇ ਵਿਚ ਲੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਹ
ਥੀ ਰਸੋਈ ਕਰਕੈ ਖਾਵਾਂਗਾ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਅੰਨ ਕੋਰਾ ਹੀ ਦਿ
ਤਾ ਤਾ ਓਹ ਪੰਡਤ ਅਨਾਜ ਕੋਰਾ ਹੀ ਲੈਕਰ ਬਾਹਰ ਗਇਆ ਤਾ ਜਾਇਕਰ ਧਰਤੀ
ਖੋਦਣ ਲਗਾ ਤਾ ਜਿਥੋਂ ਧਰਤੀ ਖੋਦੈ ਤਾ ਉਥੋ ਧੀ ਹਡੀਆ ਨਿਕਲੈ ਤਾ ਸਾਰਾ ਦਿਨ
ਧਰਤੀ ਖੋਦਦਾ ਹੀ ਫਿਰਿਆ ਜਾ ਫੇਰਿ ਭੁਖ ਨਾਲ ਆਜਜ ਹੋਇਆ ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਆਣ ਪਾਇਆ ਅਰੁ ਕਹਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਭੁਖਾ ਹਾ ਮੈਨੂੰ ਅ
ਪਣੀ ਰਸੋਈ ਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲੈ ਜੀ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ
ਜੀ ਓਹ ਸਮਾ ਹੁਣ ਬੀਤ ਗਇਆ ਹੈ ਪਰ ਤੂ ਵਾਹੁਗੁਰੂ ਆਖਕੈ ਰਸੋਈ ਜਾਇਕਰ
ਬਣਾਇ ਖਾਹੁ ॥ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਪੰਡਤ ਕੇ ਪਰਥਾਇ ॥
॥ ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਚਉਕਾ ਕੰਚਨ ਕੁਆਰ ॥ ਰੁਪੇ
ਕੀਆਂ ਕਾਰਾ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਗੰਗਾ ਕਾ ਉਦਕੁ ਕਰੰਤੇ ਕੀ ਆਗੁ ॥ ਗਰੁੜਾ ਖਣਾ
ਦੁਧ ਸਿਉ ਗਾਡ੍ਹਾ ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਲੇਖੈ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਾਮਿ ਨ ਭੀਜੈ ਸਾਚ ਨਾਇ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਸ ਅਠ ਲੀਖੇ ਹੋਵੈ ਪਾਸਾ ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਮੁਖਾਗਰ ਪਾਠਾ ॥ ਪੁਰਬੀ ਨ
ਵੈ ਵਰਨਾ ਕੀ ਦਾਤਾ ॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ ਦਿਨ ਰਾਤਾ ॥੨॥ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾ ਹੋਵਹਿ ਸੇਖ ॥ ਜੋ
ਗੀ ਜੰਗਮ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ॥ ਕੋ ਗਿਰਹੀ ਕਰਮਾ ਕੀ ਸੰਧਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭ ਖੜੀਅ
ਸਬੰਧਾ ॥੩॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਲਿਖੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ॥ ਕਰਣੀ ਉਪਰਿ ਹੋਵਗਿ ਸਾਰ ॥ ਹੁਕਮ
ਕਰਹਿ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕੇ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੪॥੧॥ ਇਹੁ ਸਬ
ਦ ਸੁਣਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਫੇਰ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਸਿ
ਖਆ ਪਣਾ ਕਰੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਲੋਕ ਆਖਿਆ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ
ਸੰਜਮ ਕਰਣੀ ਕਾਰਾ ਨਾਵਣੁ ਨਾਉ ਜਪੇਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਉਤਮ ਸੇਈ ਜਿ ਪਾਪਾ
ਪੰਦਿ ਨ ਦੇਹੀ ॥ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਜੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਚਉਕਾ ਕਰੋ ਅਰ ਰਿਦੇ ਦੀ
ਮਲਨਤਾ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਤਾ ਕਦੀ ਭੀ ਨਾ ਭਿਟੇ ਜਾਵੇਗੇ ਇਹ ਸੁਣਕਰ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਦਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਲਗਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਜਨ ਕਰਨੇ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ॥

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਦੁਨੀਚੰਦ ਖਤ੍ਰੀ ਨਾਲ ਹੋਈ ॥

ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕਸ ਦਿਨ ਇਕ ਕਿਸੇ ਬਾਗਿ ਵਿਚਿ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਤਾ ਉਥੇ
ਇਕ ਖਤ੍ਰੀ ਲਹੌਰ ਦੇ ਪਰਗਨੇ ਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਬੜਾ ਧਨਾਢ ਸੀ ਉਸਦੇ ਬੂਹੇ ਉਪ
ਰ ਸਤ ਧਜਾ ਗਡੀਆ ਹੋਈਆ ਆਹੈ ਸਨ ਲਖ ਲਖ ਰੁਪਏ ਕੀਆ ਤਾ ਉਸ ਨੇ ਸੁਣਿ

ਆ ਜੋ ਇਥੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾ ਦੁਨੀਚੰਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ
ਆਇਆ ਬਡਾ ਆਦਰ ਭਾਉ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਗਇਆ ਤਾ ਉਸ ਦਿਨ ਓ
ਸ ਦੇ ਘਰ ਮੇ ਸਰਾਧ ਸੀ ਦੁਨੀਚੰਦ ਨੈ ਦੁਧ ਦਹੀ ਸਭ ਵਸਤੂ ਮੰਗਾਇਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਿਵ
ਏ ਹੈ ਸਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਦੁਨੀਚੰਦ ਅਜ ਤੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ
ਕਿਆ ਹੈ ਤਾ ਦੁਨੀਚੰਦ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਕਾ ਸਰਾਧ ਹੈ ਤਿਸ
ਦੇ ਨੀਮਤ ਮੈ ਸਉ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਿਵਾਇਆ ਹੈ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਦੁਨੀ
ਚੰਦ ਅਜ ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਕਉ ਤੀਸਰਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭੁਖਿਆ ਨੂੰ ਅਰ ਤੂ ਕਾਹਦਾ ਹੈ
ਜੋ ਮੈ ਸਉ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਿਵਾਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਨਮਿਤ ਤਾ ਦੁਨੀਚੰਦ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਦੁਨੀਚੰਦ ਜੀ ਇਸ ਜਾਗਾ
ਥੀ ਪੰਜਾ ਕੋਹਾ ਉਪਰ ਹੈ ਇਕ ਮਲਾ ਹੈ ਉਸ ਮਲੇ ਵਿਚ ਬਘਿਆੜੂ ਕੇ ਰੂਪ ਭੁਖ
ਬੈਠਾ ਹੈ ਤੂ ਉਥੇ ਪਰਸਾਦ ਲੈ ਜਾਹੁ ਪਰ ਡਰੀ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਜਾਣੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ
ਮਾਨੁਖ ਬੁਧੀ ਹੋਇ ਆਵੈਗੀ ਅਰ ਪਰਸਾਦਿ ਖਾਵੈਗਾ ਤਾ ਦੁਨੀਚੰਦ ਪਰਸਾਦ ਲੈ
ਕਰ ਉਥੇ ਗਇਆ ਜੰਗਲ ਦੇ ਵਿਚ ਦੇਖੇ ਤਾ ਇਕ ਮਲੇ ਦੇ ਝਾੜ ਤਲੇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਬ
ਆਕੁਲ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ ਪਾਸ ਬੈਠਕੇ ਪਰਸਾਦਿ ਅਗੇ ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ
ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਦੁਨੀਚੰਦ ਨੇ ਮੁਖ ਥੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਮੈ ਤਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸਉ
ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਖੁਲਾਇਆ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਦੀ ਮਾਨੁਖ ਬੁਧ ਹੋਇ ਆਈ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ
ਬਚਨ ਕਰ ਤਾ ਦੁਨੀਚੰਦ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੁਮ ਤੋ ਬਡੇ ਉਤਮ ਲੋਕ ਥੇ ਸੁਭ
ਕਰਮੀ ਥੇ ਏਹ ਬਘਿਆੜ ਕੀ ਦੇਹ ਤੁਸਾ ਕਿਉ ਪਾਈ ਤਾ ਏਹ ਸੁਣਕਰ ਉਸਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਏਹ ਮੇਰੀ ਦਸਾ ਇਤ ਕਰਕੇ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਨਹੀ ਮਿਲਿ
ਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦ ਮੇਰੇ ਅੰਤਕਾ ਸਮਾ ਆਇਆ ਥਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੇਰੇ ਆਸ ਪਾਸ ਕਿ
ਸੇ ਨੇ ਮਾਸ ਰੀਧਿਆ ਥਾ ਉਸ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮੇਰੇ ਕੋ ਪਹੁਚੀ ਤਉ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਉਸ ਕੇ
ਖਾਵਣੇ ਕਉ ਲੋਭਿਆ ਥਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੁਝ ਕਉ ਏਹ ਜਨਮ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਇਸੀ
ਤੇ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁਝ ਕਉ ਭੀ ਏਹੀ ਚਾਹੀਏ ਜੋ ਪੂਰੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਮਿਲ ਕਰ ਆਪਣ ਜਨ
ਮ ਸੁਧਾਰ ਲੇਹੁ ਓਹ ਭੋਜਨ ਉਸਨੇ ਖਾਧਾ ਤਾ ਦੁਨੀਚੰਦ ਉਠ ਕਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ
ਆਇਆ ਆਇਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾ ਪੁਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਰ ਪਿਤਾ ਕੀ ਦ
ਸਾ ਦੇਖਕੇ ਵਡਾ ਭੈ ਭੀਤ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਓਸ ਹੇ ਸਤ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਸਤ ਲਖ ਰੁਪਯਾ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੈ ਸੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਜੋ ਇ

ਜਦੋਂਵਿਚਮੇਰਾਧਿਆਨਰਹੇਗਾ ਤਾਮੇਰੀਗਤ ਕਿਆਜਾਣੀਏ ਕਿਸਤਰਾਂਹੋਵੇਗੀ
ਹੇਪ੍ਰਭੁਜੀ ਏਹਅਗਲੀਦਰਗਾਹਵਿਚਮੇਰਾਕਿਆਹਾਲਕਰੇਗੀ ਏਸਮਾਇਆਂਕੋ
ਮੇਰੇਸਾਥਪਰਲੋਕਵਿਚਜਾਣੇਕਾ ਜਤਨਦਸੋਜਿਸਕਰਕੇ ਏਹਲੋਕਪਰਲੋਕਵਿ
ਚਸਹਾਇਕਹੋਵੇ ਹੇਮਹਾਰਾਜ ਮੇਰੇਪਰਦਾਇਆਕਰੋ ਏਤਨਾਕਹਿਕੇ ਗੁਰੂਜੀਕੀਚ
ਰਨੀਲਗਾ ਬਹੁਤਅਧੀਨ ਦੇਖਕੇ ਸਾਹਿਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇਮਨਮਿਹਰਆਈਤੋ
ਕਹਿਓਨੇ ਹੇਦੁਨੀਚੰਦ ਏਹਮਾਇਆਂਕੋ ਪਰਮੇਸਰਕੇਅਰਥ ਸੰਤਾਂ ਸਾਧਾਂਪਰਮੇਸ
ਰਦੇਪਿਆਰਿਆਂਕੋਖਵਾਇਦੇਹੁ ਇਸਬਾਤਕੇਜਾਮਨਹਮਹੈਂ ਇਸਕਰਕੇਕਰ
ਨੇਕਰਤੇਰੇਨਾਲਚਲੇਗੀ। ਮਾਇਆਕੇਪਰਥਾਇ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਸਬਦਕਹਿਆ

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਛੁਲੀਜਾਲੁਨਜਾਣਿਆ ਸਰੁਖਾਰਾਅਸਗਾਹੁ
ਅਤਿਸਿਆਣੀਸੋਹਣੀ ਕਿਉਕੀਤੋਵੇਸਾਹੁ ॥ ਕੀਤੇਕਾਰਣਿਪਾਕੜੀ ਕਾਲੁਨਟਲੈਸਿਰਾ
ਹੁ ॥੧॥ ਭਾਈਰੇ ਇਉਸਿਰਿਜਾਣਹੁਕਾਲੁ ॥ ਜਿਉਮਛੀਤਿਉਮਾਣਸਾ ਪਵੈਅਚਿੰਤਾਜਾ
ਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁਜਗੁਬਾਧੋਕਾਲਕੋ ਬਿਨੁਗੁਰਕਾਲੁਅਫਾਰੁ ॥ ਸਚਿਰਤੇਸੇਉਬ
ਰੇ ਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਵਿਕਾਰੁ ॥ ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈ ਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰ ॥੨॥ ਸੀਚਾ
ਨੇਜਿਉਪੰਖੀਆ ਜਾਲੀਬਧਿਕਹਾਥਿ ॥ ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇ ਹੋਰਿਫਾਥੇਚੋਗੈਸਾਥਿ ॥
ਬਿਨੁਨਾਵੈਚੁਣਿਸੁਟੀਅਹਿ ਕੋਇਨਸੰਗੀਸਾਥਿ ॥੩॥ ਸਚੋਸਚਾਆਖੀਐ ਸਚੇਸ
ਚਾਥਾਨੁ ॥ ਜਿਨੀਸਚਾਮੰਨਿਆ ਤਿਨਮਨਿਸਚੁਧਿਆਨੁ ॥ ਮਨਮੁਖਿਸੂਚੇਜਾਣੀਅ
ਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਗਿਆਨੁ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰਅਗੈਅਰਦਾਸਿਕਰਿ ਸਾਜਨੁਦੇਇ
ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਾਜਨਿਮਿਲਿਐਸੁਖੁਪਾਇਆ ਜਮਦੂਤਮੁਏਬਿਖੁਖਾਇ ॥ ਨਾਵੈਅੰ
ਦਰਿਹਉਵਸਾਂ ਨਾਉਵਸੈਮਨਿਆਇ ॥੫॥ ਬਾਝੁਗੁਰੂਗੁਬਾਰੁਹੈ ਬਿਨੁਸਬਦੈਬੂਝਨ
ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀਪਰਗਾਸੁਹੋਇ ਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ ॥ ਤਿਥੈਕਾਲੁਨਸੰਚਰੈ ਜੋ
ਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ ॥੬॥ ਤੂੰਹੈਸਾਜਨੁਤੂੰਸੁਜਾਣੁ ਤੂੰਆਪੇਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਸ
ਲਾਹੀਐ ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈਕਾਲੁਨਅਪੜੈ ਜਿਥੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅਪਾਰੁ ॥੭॥
ਹੁਕਮੀਸਭੇਊਪਜਹਿ ਹੁਕਮੀਕਾਰਕਮਾਹਿ ॥ ਹੁਕਮੀਕਾਲੈਵਸਿਹੈ ਹੁਕਮੀਸਾਚਿਸ
ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐ ਇਨਾਜੰਤਾਵਸੁਕਿਛੁਨਾਹਿ ॥੮॥੪॥

ਏਹਬਚਨਸੁਣਕਰ ਦੁਨੀਚੰਦ ਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਲਾਗਾ ਅਤੇਹਥਬੰਨਕੇਕਹਿਓ
ਸ ਗੁਰੂਜੀਮੈਨੂੰਕੋਈਟਹਿਲਦਸੋ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇ ਇਕਸੂਈਦਿਤੀ ਤੇਕਹਿਆ ਦੁਨੀ
ਚੰਦ ਸੂਈਅਸਾਡੀ ਤੂੰਰਖ ਅਸੀਤੇਰੇਪਾਸਤੇ ਅਗਲੀਦਰਗਾਹਮੇ ਲੇਵਾਂਗੇ ਤਾਂਦੁ

ਨੀਚੰਦ ਸੂਈ ਲੈਕੇ ਅਪਨੇ ਘਰ ਆਇਕੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੋ ਕਹਾ ਏਹ ਸੂਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਦਿਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਏਹ ਸੂਈ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਅਗਲੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਮੰਗਲੇ
ਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਸਵਾਰੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਏਹ ਸੂਈ ਆਗੇ
ਕਿਉਂਕਰ ਚਲੇਗੀ ਏਹ ਸਰੀਰ ਕੋ ਲੈਕਰ ਮਾਤਾ ਕੇ ਉਦਰ ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜਬ ਇਸਦੇ
ਹ ਸੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਆਰੇ ਹੋਤੇ ਹੈ ਤਬ ਏਹ ਦੇਹ ਭੀ ਜਲਾਈ ਜਾਤੀ ਹੈ ਯਾ ਦਬਾਇ ਦੇਤੇ ਹੈ ਜ
ਮੀਨ ਮੇ ਯਾ ਵਗਦੇ ਜਲ ਮੇ ਰੁੜ੍ਹਾਇ ਦੇਤੇ ਹੈ ਸਰੀਰ ਤਕ ਨਾਲ ਜਾਤਾ ਨਹੀ ਸੂਈ ਕਿਸ
ਤਰਾਂ ਜਾਵੇਗੀ ਇਸ ਸੂਈ ਕੋ ਮੋੜ ਦੇਉ ਅਤੇ ਏਹ ਸੰਤ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਹੈਨ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਆ
ਖਦੇ ਹੈਨ ਓਹ ਕਰੋ ਤਾਂ ਦੁਨੀਚੰਦ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬੰਦੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਓਹ ਤਉ ਏਹ ਬਚ
ਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਏਹ ਮਾਇਆ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਹੈ ਸਾਤ ਲਖ ਇਸ ਕੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਅਰ
ਥ ਬਾਂਟ ਦੇਉ ਭੁਖੇ ਕੋ ਰੋਟੀ ਨੰਗੇ ਕੋ ਕਪੜਾ ਹੋਰ ਗਰੀਬਾਂ ਕੋ ਦੇਵੋ ਤਉ ਤੁਮਾਰੇ ਸਾਥ ਜਾਵੇ
ਗੀ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਭਰਤਾ ਦੋਨੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਾਗੇ ਅਤੇ ਮੁਖ ਥੀ ਕਹ
ਓਨੇ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਪਾਰ ਕਰੋ ਹਮ ਆਪ ਕੀ ਸਰਨ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸ
ਲੋਕ ਕਹਿਆ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ਹਲਖ ਮਣ ਸੁਇਨਾ ਲਖ ਮਣ ਰੁਪਾ ਲਖ ਸਾਹ
ਸਿਰ ਸਾਹਾ ਲਖ ਲਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ਲਖੀ ਘੋੜੀ ਪਾਤਸਾਹਾ ਜਿਥੈ ਸਾਇਰ
ਲੰਘਣਾ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਅਸਗਾਹਾ ਕੰਧੀ ਦਿਸਨ ਆਵਈ ਧਾਹੀ ਪਵੈ ਕਹਾਹਾ ਨਾ
ਨਕ ਓਥੈ ਜਾਣੀਐ ਸਾਹ ਕਈ ਪਾਤਸਾਹਾ ॥੧॥ ਏਹ ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ ਦੁਨੀਚੰਦ ਨੇ
ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਦੋਨੋ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰੀ ਬਡਾ ਸਰਧਾ ਕੇ
ਸਾਥ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਾਨ ਹੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦੀਨ ਬੰਧੁ ਸ੍ਵਾਮੀ ਹੇ ਪ੍ਰਭੋ ਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ ਆਪਨੇ ਬਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਅਬ ਹਮ ਕਿਰਤਾਰਥ ਭਏ ਹਾਂ ਜੇਸਾ
ਆਪ ਕਹੋਗੇ ਤੈਸਾ ਹੀ ਕਰੈਂਗੇ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਦੁਨੀਚੰਦ ਏਹ ਪਰ
ਰਥ ਕੋ ਸੰਚੀਦਾ ਹੈ ਕਈ ਪਾਪ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਝੂਠ ਬੋਲਨਾ ਵਲ ਛਲ ਕਰੀਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਇਕਠ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਨਾਲ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਇਕਠਾ ਕਰਦਿਆਂ ਆਰਬਲਾ ਬੀਤ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਧਰਿਆ
ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਏਹ ਜੀਵ ਦੇਹ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇੜ੍ਹੇ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ
ਸੋ ਭੋਗਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹੈਨ ਬਿਨਾ ਪੁੰਨ ਕੀਤੇ ਏਹ ਧਨ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਿ
ਤ੍ਰ ਹੈਨ ਇਕ ਪਦਾਰਥ ਦੂਜਾ ਪਰਵਾਰ ਤੀਸਰਾ ਕਰਮ ਜਿਤਨਾ ਚਿਰ ਏਹ ਪ੍ਰਾਣ ਦੇਹ ਮੇਂ
ਹੈਨ ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਪਦਾਰਥ ਸੰਗੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਮਰ ਗਿਆ ਧਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਰ ਹੋਗ
ਏ ਸਨਬੰਧੀ ਸਮਸਾਣ ਮੇ ਜਲਾਇ ਆਏ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਜਿਨਾ ਵਾਸ ਤੇ ਛਲ ਬਲ ਕਰਕ

ਸੀ ਤਨਦੇ ਦਾਹ ਤੀਕਰ ਪਰਵਾਰ ਸੰਗੀ ਰਿਹਾ ਤੀਜੇਕਰਮ ਇਸਦੇ ਮਿਤ੍ਰ ਓਹਪਰਲੋ
ਕ ਤੀਕਰ ਨਾਲਰਹੇ ਭੁਲੇਬੁਰੇ ਕਾਫਲਦੇਂਕਰ ਹਟਦੇਹੈ ਇਸੀਵਾਸਤੇ ਹੇਦੁਨੀਚੰਦਸੁ
ਭ ਕਰਮਕਰੋ ਪਦਾਰਥਕੋ ਪਰਮੇਸਰਕੇ ਅਰਥ ਖਰਚਕਰੋ ਜਿਸਕਰਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋ
ਕ ਪਰਲੋਕਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾਕਰੇ ਇਸਲੋਕਮੇਂ ਜਸ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰਲੋਕਵਿਚ ਸੁਖ
ਭੋਗੋਗੇ ਸਤਗੁਰੂਜੀਕਾ ਬਚਨ ਮਾਨਕਰ ਦੁਨੀਚੰਦਨੇ ਸਤਲਖਕੋ ਪਰਮੇਸਰਕੇ ਅ
ਰਥ ਦਾਨਕਰਦੀਆ ਇਸਤ੍ਰੀ ਭਰਤਾ ਦੋਨੋ ਗੁਰੂਜੀਕੇ ਸਿਖਹੋਏ ਲਗੇ ਗੁਰੂਗੁਰੂਜ
ਪਣ ਸਤਸੰਗ ਕਰਦੇ ਰਹਿਨ ਆਏ ਸੰਤਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਜਪਨੇਤੇ ਨਿਹਾਲਹੋਇਆ ਤਹਾਂਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਚਲੇ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਗੁਰੂਜੀ ਆਖਿ
ਆ ਹੇਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇਜੀ ਯਾਦਕੀਤਾਹੈ ਚਲੋ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਚਲੀਏ ਬੇਬੇਜੀਕੀ
ਖੁਸੀਕਰੀਏ ਇਤਨਾ ਕਹਿਤੇਹੀ ਸੇ ਤੁਰਤ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਬੇਬੇਜੀਦੇਘ
ਰ ਜਾਇ ਖੜੇ ਤੁਲਸਾਨੇ ਕਹਿਆ ਬਹੂਜੀ ਤੁਹਾਡਾ ਭਾਈਜੀ ਆਇਆਹੈ ਏਹ ਸੁਨ
ਕਰ ਬੜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਈ ਬੰਦਨਾ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਦੌੜੀ ਅਤੇ ਨੇਤਰਾਂ ਵੀ ਜਲ ਆਇਆ
ਤਾ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਬੇਬੇਜੀਦਾ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਦੋਨੋ ਹਥਾਂਤੇ ਲੈ ਲਿਆ ਅਰ ਮੰਜਾ ਬਿਛ
ਆ ਗੁਰੂਜੀ ਬੈਠਗਏ ਕੁਸਲ ਪੂਛਾ ਮਹਾਰਾਜਕੇ ਬੇਬੇਜੀਨੇ ਇਤਨੇਮੇਂ ਜੈਰਾਮਜੀਨੇ
ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਭਾਈਜੀ ਆਏਹੈ ਉਸੀ ਛਿਨਮੇ ਜੈਰਾਮਜੀ ਆਏ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ
ਬੜੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਕੋ ਬੰਦਨਾ ਕਰਕੇ ਭਾਈਆ ਜੈਰਾਮ ਪਾਸ ਬੈਠਗਏ
ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਪੂਛਾ ਅਰ ਕਹਾ ਬੇਬੇਜੀਨੇ ਭਾਈਜੀ ਬੜੀ ਮੁਦਤ ਹੋਇ ਗ
ਈ ਹੈ ਆਪਨੇ ਦਰਸਨ ਨਹੀ ਦੀਆ ਸਾਨੂੰ ਬਿਸਾਰ ਛਡਿਆਹੈ ਆਪਦੇ ਦਰਸਨ ਕਰ
ਨੇ ਕਰ ਸਾਡੇ ਮਨ ਬੜਾ ਅਨੰਦ ਹੋਂਦਾਹੈ ਤਾਂ ਇਤਨੇਮੇਂ ਜੈਰਾਮਨੇ ਕਹਾ ਆਪ ਏਥੇ ਰਹਿ
ਏ ਗੋਬਿੰਦ ਬੈਠੇ ਸਿਮਰੀਏ ਸਾਨੂੰ ਬੜਾ ਅਨੰਦ ਦੇਦੇ ਰਹੋ ਇਤਨੇਮੇਂ ਸਿਰੀਚੰਦਜੀ
ਭੀ ਬਾਹਰਤੇ ਆਇਗਏ ਨਮਸਕਾਰ ਬਾਬਾਜੀਦੇ ਚਰਨਾਪਰ ਕੀਆ ਸਮੀਪ ਬੈਠ
ਗਏ ਸਤਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈਆਜੀ ਰਟਨ ਕਰਨੇਕਰ ਹੁਣ ਆਪਦੇ ਪਾਸ ਨ
ਹੀ ਰਹਿਆ ਜਾਤਾ ਜਦੋ ਯਾਦਕਰੋਗੇ ਮੈ ਤਦੋਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈ ਆਇ ਪਹੁਚਾਂਗਾ ਦੇਰ ਤੇ
ਬਿਨ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਕੇ ਧੀਰਜ ਦੀਆ ਰਾਤ੍ਰੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਮੇ ਰਹੇ ਜਬ ਪ੍ਰਾਤ
ਕ ਸਮੇ ਹੂਆ ਬੇਬੇਜੀਕੋ ਜੈਰਾਮਜੀਕੋ ਸਿਰੀਚੰਦ ਸਭਕੋ ਮਿਲਕਰ ਧੀਰਜ ਦੀਆ
ਗਮਨ ਕਰਤੇ ਭਏ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾਕੋ ਆਇਕਰ ਮਿਲੇ ਕਰਤਾਰਪੁਰਮੇ ਆਇ ਵੜੇ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈ ਆਪਣੇ ਸਜਨ ਬੰਧੀਆਂਨੂੰ ਮਿਲਵਣੀ ਮਿਲਆਂ

ਤਾਂ ਸੁਨਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ ਹਸੇ ਅਰ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰੇ ਸਨਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਮਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਦੇ ਸਾਡੇ ਹੁੰਦਿਆ ਸਨਬੰਧੀਆਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰ ਤੇਰੇ ਟਬਰ ਕੋਲ ਜਮਾਂ ਨੂੰ ਪਹੁਚਣ ਨਹੀ ਦੇਂਦੇ ਪਰ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮੇ ਸਨਬੰਧੀਆਂ ਦਾ ਮੋਹ ਜਾਗਿਆ ਹੈ ਜਾਹੁ ਮਿਲਆਉ ਬਹੁਤਾ ਚਿਰ ਨਾ ਲਾਵੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਕਿਆ ਲੈਕੇ ਘਰ ਜਾਵਾ ਖਾਲੀ ਜਾਵਾ ਉਨਾਨੂੰ ਕਿਆ ਦੇਵਾਂਗਾ ਮੇਰੇ ਹਥਾਂ ਦੀ ਤਰਫ ਦੇਖਨਗੇ ਸਤਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਰੋੜਾ ਦੀ ਮੁਠ ਭਰਕੇ ਕਪੜੇ ਦੇ ਪਲੇ ਬੰਨ ਲੈ ਸੀਸਾ ਨਾ ਕਰੀ ਘਰ ਜਾਕੇ ਖੋਹਲੀ ਜੋ ਕੁਛ ਰਾਹੇਗਾ ਸੋ ਹੋਇ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਉਸੇ ਤਰਾ ਕੀਤਾ ਰੋੜਾ ਦੀ ਮੁਠ ਭਰ ਲਈ ਕਪੜੇ ਦੇ ਪਲੇ ਬੰਨਕੇ ਟੁਰ ਗਿਆ ਬੜਾ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਕਰ ਘਰ ਨੂੰ ਗਿਆ ਆਪਣੇ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇ ਮਿਲਿਆ ਪਲਿਓ ਖੋਲਕੇ ਘਰ ਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਰੋੜੇ ਹੋਇ ਗਏ ਬੜੇ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸੋਨੇ ਦੇ ਰੋੜੇ ਲਿਆਇਆ ਹੈ ਲੋਕ ਪੁਛਣ ਆਵਨ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁਸਲ ਪੁਛਨ ਬੜੀ ਮਧੁਰ ਬਾਣੀ ਸਾਥ ਮਰਦਾਨਾ ਸਰਬ ਕੋ ਕਹੇ ਕੁਸਲ ਆਨੰਦ ਹੈ ਸਭ ਕੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕਰ ਮਿਲਿਆ ਕੋਈ ਕਾਲ ਮਰਦਾਨਾ ਆਪਣੇ ਸਨਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਕੇ ਥੋੜਾ ਚਿਰ ਰਹਿਕੇ ਫਿਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੇ ਘਰ ਦਾਸੀ ਕੀ

ਇਕ ਦਿਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਮੇ ਅਪਨੇ ਘਰ ਵਿਚ ਸੁਖਨਾਲ ਸੁਤੇ ਹੋਏ ਹੈਸਨ ਅਤੇ ਰਸੋਈ ਤਿਆਰ ਹੋਇ ਰਹੀ ਸੀ ਜਬ ਰਸੋਈ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਰਸੋਈਏ ਨੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕੋ ਕਹਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਰਸੋਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਮਾਤਾ ਜੀ ਆਪ ਤੋ ਕਿਸੀ ਕਾਜ ਮੇ ਬੈਠੇ ਥੇ ਅਪਨੀ ਦਾਸੀ ਕੋ ਕਹਾ ਅਰੀ ਜਾਇਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਜਗਾਇ ਲਿਆਉ ਤਾ ਓਹ ਲੌਂਡੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਲਗੀ ਜਗਾਵਣ ਹੋਰ ਤਾ ਉਸ ਪਾਸੋ ਕੁਛ ਨਾ ਹੋਇ ਆਇਆ ਆਪਣੀ ਜਿਹਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਲਗੀ ਚਟਣ ਤਾ ਚਰਣ ਚਟਣੇ ਹੀ ਨਾਲ ਲੌਂਡੀ ਦੀ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੋਇ ਗਈ ਅਰ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਦੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ਗਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ ਖੜੇ ਹੈ ਕਿਸੇ ਸਿਖ ਦਾ ਬੇੜਾ ਸਮੁਦਰ ਵਿਚ ਡੋਲਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪਾਰ ਕਰ ਦਿਤਾ ਬੇੜੇ ਨੂੰ ਏਹੋ ਕੌਤਕ ਦੇਖਕੇ ਲੌਂਡੀ ਉਠ ਕਰ ਮਾਤਾ ਜੀ ਪਾਸ ਆਈ ਅਤੇ ਆਇਕਰ ਕਹਿਆ ਮਾਤਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੇ ਨਹੀ ਜਾਂ ਆਵਨਗੇ ਤਾ ਜਗਾਵਾਂਗੀ ਤਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਸੁਣਕੇ ਕਹਿਆ ਅਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾ ਸੁਤਾ ਪਇਆ ਹੈ ਤਾ ਦਾਸੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਾਤਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਸਿਖ ਕਾ ਬੇੜਾ ਕਢਦੇ ਹੈਨ ਏਹ ਸੁਣਕਰ ਮਾਤਾ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੀ ਜਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਗੇ ਤਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ

ਆਖਿਆ ਸੁਣੋਜੀ ਏਹਲੌਂਡੀ ਭੀ ਅਜ ਸਾਨੂ ਮਸਕਰੀਆਂ ਕਰਨਲਗੀ ਹੈ ਤਾਂ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਏਹਕਿਆ ਬਾਤਹੈਜੀ ਇਸਕੀ ਕਿਆਮਜਾਲਹੈਜੀ ਤੁਸਾਨੂ ਏਹ
ਕਿਆ ਆਖੇਜੀ ਤਾਮਾਤਾਨੇਕਹਾ ਹੇਪ੍ਰਭੁਜੀ ਰਸੋਈਏਨੇ ਰਸੋਈ ਤਿਆਰ ਕਰ
ਕੇਕਹਾ ਭੋਜਨ ਆਇਕੇਕਰਹੁਜੀ ਤਾਂ ਮੈਨੇਇਸਕੋਕਹਾ ਅਗੀਜਾਹਿ ਗੁਰੂਜੀਕੋ
ਜਗਾਇਕੇਕਹੁ ਰਸੋਈ ਪਾਓ ਇਸਨੇ ਆਇਕੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀਤਉ ਸਮੁੰਦ੍ਰਵਿਚ
ਸਿਖਕਾ ਬੇੜਾ ਪਾਰਕਢਦੇਹੈਨ ਜਬਆਵਨਗੇ ਤਾਂ ਜਗਾਵਾਂਗੀ ਏਹ ਸੁਨਕਰਗੁ
ਰੂਜੀ ਬਚਨਕੀਤਾ ਹੇ ਮਾਤਾਜੀ ਏਹੋਜੇਹੀਆ ਝੱਲੀਆਂ ਕਮਲੀਆਂ ਦੇਕਹੇਨ
ਹੀਲਗੀਦਾ ਜਦਏਹ ਬਚਨ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਆਖਿਆ ਤਾਂਓਹਦਾਸੀ ਕਮਲੀਝੱਲੀ
ਹੋਇਗਈ ਪਰਗੁਰੂਜੀਕੇ ਦਰਸਨਕਾ ਸਦਕਾ ਉਸਲੌਂਡੀਕੀਬੁਧ ਨਿਰਮਲਹੋਇ
ਗਈ ਤਾਂ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨ ਬਾਬਾ ਘਰਵਿਖੇ ਰਹਿਕੇ ਚਲੇ ਤਾਂ ਮੂਲੇਕੀਪੀਚੋਣੀਜੀ
ਨੇ ਅਰਜਕੀਤੀ ਹੇ ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ ਆਪ ਚਲੇਹੋ ਤੁਸੀ ਇਥੇ ਰਹਿਦੇਤਾ ਸਾਡੇਭਾਣੇ
ਰਾਜਸੀ ਸਾਰੇਜਗਤਦਾ ਅਤੇਜੇਚਲਦੇਹੋਤਾਮੈਨੂ ਨਾਲ ਲੈਚਲੋ ਤਾਂ ਬਚਨਹੋਇਆ
ਤੇਰਾ ਰਾਜੁ ਦਿਨੋਦਿਨੁ ਵਧਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤੂੰ ਨਿਸਚੇ ਆਪਣੇ ਰਿਤ ਵਿਚ ਪਕੀ ਰਖੋ॥

॥ਆਗੈ ਸਾਖੀ ਲਹੌਰ ਵਿਚ ਸਿਖਨਾਲ ਅਚਰਜ ਕੀ॥

ਇਕਸਿਖਲਹੌਰ ਵਿਚ ਰਹਿਦਾਸੀ ਅਤੇ ਓਹਆਏ ਸੰਤਾ ਸਿਖਾਂਦੀ ਸਾਧਾਂਦੀ ਟਹਿ
ਲ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤਕਰਦਾਸੀ ਬਹੁਤਭਾਵਨੀ ਨਾਲ ਜਦੇਓਹ ਸਿਖਸਾਧ ਸੰਤਨੋਬਿਦਿ
ਆਕਰਨਜਾਇਆਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਖੁਸੀਮੰਗੇ ਅਤੇ ਏਹੁਪ੍ਰਾਰਥਿਆ ਕਰੇਜੋ ਮੈ ਅਚਰਜ
ਦੇਖਿਆ ਚਾਹਿਦਾਹੈ ਅਚਰਜਜੋਹੈ ਸੋਕਿਆ ਵਸਤਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖਨੂਕੋਈ ਛ
ਛੂ ਕਹਿਜਾਵੇ ਕੋਈਕੁਛ ਕਹਿਜਾਵੇ ਪਰਉਸ ਸਿਖਕੀ ਨਿਸਾ ਨਾਹੀਹੋਵੇ॥ਪਰਸਿ
ਖਕੀ ਅਵਾਜਮੰਨ ਲੇਵੈ ਅਤੇ ਮਨਭੰਗ ਕਿਸੀ ਕਾ ਕਰੇਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸਿਖਨੂ ਬਾਰਾਂ
ਬਰਸ ਗੁਜਰਗਏ ਘਾਲ ਕਰਦੇਨੂ ਅਤੇ ਤਨ੍ਹਢਦਿਆਨੂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਅੰਤਰਜ
ਮੀ ਘਟਿਘਟਿ ਜੀਆਂਕੇ ਜਾਣਨਹਾਰੇ ਤਾਂਇਕਾਦਿਨ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇਭਾ
ਈਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਇਕਸਿਖ ਲਹੌਰਵਿਚ ਘਾਲਕਰਦੇਨੂ ਬਾਰਾਂਬਰਸ
ਹੋਏਹੈਨ ਚਲੋਤਾਂ ਉਸਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀਕਰ ਆਵੀਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਚਲੋਗੁਰੂਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਲਹੌਰਵਿਚ ਉਸ ਸਿਖਦੇ ਘਰਆਇ
ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖਨੇ ਬਹੁਤ ਭਾਵਨੀ ਲਾਇਕੇ ਰਾਤਨੂ ਗੁਰੂਜੀਕੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲਕੀ
ਤੀਜਾ ਸਵੇਰਹੋਈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਓਥੋ ਉਠਚਲੇ ਤਾਂਓਹ ਸਿਖ ਅਧਕੋਹ ਤੋੜੀ ਸੰਗ

ਰੂਜੀ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਕਰਨ ਆਇਆ ਤਾ ਫੇਰਿ ਹਥ ਜੋੜਕਰਿ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੋ ਹੇ ਮਹਾਰਾ
ਜ ਜੀ ਮੈ ਅਚਰਜੁ ਦੇਖਿਆ ਚਾਹਿਦਾ ਹੋ ਜੋ ਅਚਰਜ ਕਿਆ ਵਸਤ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਗੁਰੂ ਤੇਰੀ ਭਾਵਨੀ ਪੂਰਨ ਕਰੇਗਾ ਤਾ ਸਿਖ ਖੁਸੀ ਲੈਕੇ ਆਪਣੇ
ਘਰ ਉਠਿ ਆਇਆ ॥ ਅਤੇ ਓਹ ਸਿਖ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿ ਕਿਆ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਬ ਚਾਰ ਘੜੀ
ਰਾਤ ਰਹਿਦੀ ਹੋਵੇ ਤਾ ਦਰਿਆਉ ਨਾਵਣ ਜਾਇਆ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਿਖਣੀ
ਪਿਛੇ ਉਠਕਰ ਆਪ ਅਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਦੇ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਰ
ਦੀ ਸੀ ਜਬ ਸਵੇਰੇ ਸਿਖ ਨਾਇਕਰ ਆਂਵਦਾ ਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛਕਕੇ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਦੇ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ
ਕੀ ਕਿਰਤ ਕਰਣੇ ਵਾਸਤੇ ਜਾਇਆ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਨਿਤ ਉਸ ਦਾ ਏਹ ਨੇਮ ਸੀ ਇਕ
ਦਿਨ ਓਹ ਸਿਖ ਦਰਿਆਇ ਨਾਵਣ ਵੜਿਆ ਸੀ ਤਾ ਸਤਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ
ਸਿਖ ਨੂੰ ਮਛਲੀ ਨਿਗਲ ਗਈ ਤਾ ਕਿਤਨੇ ਹਿਕ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਓਹ ਮਛਲੀ ਇਕ ਦਿਨ
ਮੁਲਤਾਨ ਜਾਇ ਨਿਕਲੀ ਅਤੇ ਜਲਾ ਵਿਚ ਤਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਸੀ ਇਕ ਝੀਵਰ ਨੇ ਜਾਲ
ਪਾਇਆ ਦਰਿਆ ਵਿਚ ਓਹ ਮਛਲੀ ਪਕੜ ਲੀਤੀ ਝੀਵਰ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਇਕ ਮਛੀ ਬ
ੜੀ ਸਾਰੀ ਹੈ ਓਹ ਝੀਵਰ ਮਛੀ ਲੈਕਰ ਇਕ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਵੇਚ ਆਇਆ ਉਹ ਮਛੀ
ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਖਾਧੀ ਦਸ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਘਰ ਜਨਮ ਲੀਤਾ ਉਸ ਸਿ
ਖ ਨੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਪਦਾਰਥ ਵੰਡਿਆ ਬੜੀ ਸਾਦੀ ਕੀਤੀ ਬਾਲਕ ਜਨਮੇ ਕੀ
ਜਾ ਬਡਾ ਹੋਇਆ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਦਾ ਬਡਾ ਕੁਟੰਬ ਆਇਆ
ਅਤੇ ਸਿਖ ਸਵਾ ਲਖ ਕਾ ਬਣਜ ਕਰਿਆ ਕਰੇ ਜਿਉ ਲਹੌਰ ਵਿਚ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਿਉ ਮੁਲ
ਤਾਨ ਵਿਚ ਭੀ ਵਣਜ ਕਰਨੇ ਲਗਾ ਅਤੇ ਸਿਖਾ ਸੰਤਾ ਦੀ ਟਹਿਲ ਸੇਵਾ ਭੀ ਬਹੁਤ ਕਰੇ
ਜਾ ਚਾਰ ਘੜੀਆ ਰਾਤ ਰਹੈ ਤਾ ਦਰੀਆਉ ਨਾਵਣ ਜਾਵੈ ਨਿਤ ਸਿਖਣੀ ਆਂਵਦਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰ
ਸਾਦ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਸੀ ਤਾ ਸਵੇਰ ਹੋਂਦੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਪਾਇਕੈ ਸਿਖ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਕਿਰਤ
ਜਾਇ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਉ ਲਹੌਰ ਵਿਚ ਕਿਰਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਿਉ ਮੁਲਤਾਨ ਵਿਚ ਭੀ ਲਗਾ
ਕਰਨ ਜਾ ਕਿਤਨੇ ਹਿਕ ਬਰਸ ਗੁਜਰੇ ਤਾ ਇਕ ਦਿਨ ਚਾਰ ਫਕੀਰ ਉਸ ਸਿਖ ਦੇ ਡੇਰੇ ਆ
ਏ ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ ਉਨਾ ਫਕੀਰਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਵਿਦਿਆ ਲਗੇ ਹੋਵਣ ਤਾ ਉ
ਨਾ ਸਾਧਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਏਹੁ ਚਾਰੇ ਲਾਲ ਅਸਾਡੀ ਅਮਾਨਤ ਤੂ ਰਖ ਜਾ ਅ
ਸੀ ਤੀਰਥ ਕਰਕੇ ਆਵਾਂਗੇ ਤਾ ਤੈਥੋ ਏਹ ਲਾਲ ਅਸੀ ਮੰਗ ਲੈਵਾਂਗੇ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਸੀ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਹੋ ਕਿਆ ਜਾਪੇ ਤੁਸੀ ਕਦ ਆਵੋਗੇ ਅ
ਤੇ ਜੀ ਸਾਸ ਦਾ ਕੁਛ ਇਤਬਾਰ ਨਹੀ ਮੈ ਏਹੁ ਲਾਲ ਨਹੀ ਰਖਦਾ ਜੀ ਫੇਰ ਉਨਾ ਸਾਧਾ

ਕਹਿਆ ਜੀ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਅਸਾ ਤੇਰੇ ਹੀ ਪਾਸ ਏਹੁ ਲਾਲੁ ਰਖਣੇ ਹੈਨ ਤਾ ਫੇਰਿ ਉਸ ਸਿਖ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਮੈ ਤਾ ਏਹੁ ਲਾਲ ਨਹੀ ਰਖਦਾ ਪਰ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਰਖ ਜਾ
ਵੋ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਚਾਰੇ ਲਾਲ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਰਖਾਏ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜਾਏ
ਹੁ ਸਾਧ ਤੀਰਥ ਕਰਕੇ ਆਵੈਗੇ ਤਾ ਏਹੁ ਚਾਰੇ ਲਾਲ ਤੁਸਾ ਇਨਾਨੂ ਦੇਵਣੇ ਤਾ ਓਹ ਫਕੀਰ
ਚਾਰੇ ਲਾਲ ਅਮਾਨਤ ਰਖਕੈ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਜਾ ਫੇਰ ਕਿਤਨੇ ਹਿਕ ਬਰਸ ਗੁਜਰੇ ਤਾ ਇਕ ਦਿ
ਨ ਸਿਖ ਜਿਉ ਦਰੀਆਉ ਵਿਚ ਨਾਵਣਨੂ ਵੜਿਆ ਤਿਉ ਹੁਕਮ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਾਲ ਫੇਰ ਉ
ਸਨੂ ਮਛੀ ਨਿਗਲ ਗਈ ਤਾ ਮਛੀ ਤਰਦੀ ਹੋਈ ਲਾਹੌਰ ਆਇ ਨਿਕਲੀ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿ
ਨਾ ਪਿਛੇ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖਨੂ ਮੂਹ ਤੇ ਮਛੀ ਨੇ ਉਗਲਾਛਿਆ ਤਾ ਓਹ ਸਿਖ ਦਰੀਆਉ ਤੇ
ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਰ ਜਪਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਘਰਨੂ ਆਇ ਵੜਿਆ ਤਾ ਸਿਖਣੀ
ਬੋਲੀ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਅਜ ਤੁਸੀ ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਆਏ ਹੋ ਜੀ ਤਾ ਸਿਖ ਬੋਲਿਆ
ਹੇ ਸੰਤਣੀਏ ਅਜ ਮੈਨੂ ਕੁਛ ਕੰਮ ਛੇਤੀ ਦਾ ਹੇ ਤਾ ਫੇਰ ਸਿਖ ਨੇ ਸਿਖਣੀ ਦੇ ਪਾਸੋ ਪੁਛਿ
ਆ ਤੂ ਅਜ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ਹੈ ਛੇਤੀ ਆਇਆ ਹਾ ਤਾ ਸਿਖਣੀ ਆਖਿਆ ਜੋ ਅਗੇ
ਰਸੋਈ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲੈਦੀ ਸਾ ਤਾ ਆਪ ਆਵਦੇ ਸੇ ਅਤੇ ਅਜ ਮੈ ਰਾਵਲ ਹੀ ਨੋਰੇੜ
ਦੀਹਾਂ ਤਾ ਸਿਖ ਚੁਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਿਛੁ ਲਖੀ ਨਹੀ
ਜਾਦੀ ਅਰ ਮੁਲਤਾਨ ਵਿਚ ਕਿਤਨਾਕ ਚਿਰ ਕੰਮ ਕਰਦਿਆ ਦੁਕਾਨ ਚਲਾਂਵਦਿਆ ਗੁ
ਜਰ ਗਏ ਕਿਤਨੇ ਬਰਸ ਦਿਖਾਏ ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਸਿਖਣੀ ਨੂੰ ਇਕ ਘੜੀ ਕਰ ਦਿਖਲ
ਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਿਖਨੂ ਐਸਾ ਅਚਰਜ ਕਰ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਉਪਰ ਪਰਤੀਤ ਰਖੇਗਾ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਭ ਸੌਰਨਗੇ ਤਾ ਫੇਰ ਸਿਖ ਪਰਸਾਦਿ ਪਾਇ
ਕਰ ਜਾਇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਕਿਰਤ ਲਗਾ ਕਰਨ ਜਾ ਕਿਤਨੇ ਹਿਕ ਬਰਸ ਗੁਜਰੇ ਤਾ ਓਹ ਚ
ਰੇ ਫਕੀਰ ਤੀਰਥ ਕਰਕੇ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਆਏ ਜਾ ਆਇ ਕਰ ਦੇਖਨ ਓਹ ਜੇਹੜਾ ਮੁਲ
ਤਾਨ ਵਿਚ ਸਿਖ ਸੀ ਸੋਈ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਫਕੀ
ਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠ ਗਏ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਉਨਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ
ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾ ਉਨਾ ਫਕੀਰਾ ਕਹਿਆ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਤਾ ਮੁਲਤਾਨ ਵਿ
ਚ ਰਹੂੰਦਾ ਸੇ ਤੂੰ ਇਥੇ ਕਿਉਕਰ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਹੁਣ ਮੇਰਾ
ਦਾਣਾ ਪਾਣੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਇਥੇ ਹੀ ਚੁਗਾਂਵਦਾ ਹੈ ਤਾ ਉਨਾ ਫਕੀਰਾ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾ
ਈ ਸਿਖਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਅਸਾਡੀ ਅਮਾਨਤ ਚਾਰੇ ਲਾਲ ਦੇਹੁ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾ
ਈ ਜੀ ਓਹ ਚਾਰੇ ਲਾਲ ਮੁਲਤਾਨ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਹੈਨ ਸੋ ਤੁਸੀ ਉਥੇ ਜਾਇ ਕ

ਰ ਲੈਆਵੇ ਮੈ ਤਾ ਇਥੇ ਆਵੇ ਨਾਹੀ ਤਾ ਓਹੁ ਫਕੀਰ ਚੁਪਕਰ ਰਹੇ ਜਾ ਕਿਤਨੇ ਹਿਕ
ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾ ਓਹ ਚਾਰੇ ਫਕੀਰ ਮੁਲਤਾਨ ਵਿਚ ਆਏ ਤਾ ਜਾਇ ਕਰ ਉਸ ਸ
ਹੂਕਾਰ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਪਰ ਬੈਠੇ ਤਾ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਸ
ਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾ ਸਾਧ ਵਿਦਾ ਹੋਵਣ ਲਗੇ ਤਾ ਉਨਾ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਜੀ ਚਾਰੇ ਲਾ
ਲ ਅਸਾਡੀ ਅਮਾਨਤ ਦੇਹੁ ਤਾ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਸੰਤ ਜੀ ਮੇਰਾ ਇਕੋ
ਹੀ ਲਾਲ ਆਹਾ ਸੋਈ ਮਰ ਗਇਆ ਹੈ ਅਰੁ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਜੋ ਤੁਸਾਡੇ ਲਾਲ ਕੇਹੇ ਜੇਹੇ
ਹੈਸਨ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਚਾਰੇ ਫਕੀਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾ ਫਕੀਰਾ ਆਖਿਆ ਭਾਈ
ਤੂ ਅਸਾਡੀ ਅਮਾਨਤ ਕਿਉ ਪਚਾਇਆ ਚਾਹਿਦਾ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾ
ਈ ਸਾਧੋ ਮੇਰਾ ਇਕੋ ਪੁਤਰ ਸੀ ਸੋਈ ਦਰੀਆਉ ਵਿਚ ਡੁਬਕੇ ਮਰ ਗਇਆ ਹੈ ਭਾਵੇ ਤੁ
ਸੀ ਹੋਰਨਾ ਨੂ ਪੁਛਿ ਦੇਖੋ ਤਾ ਉਨਾ ਫਕੀਰਾ ਨੇ ਹੋਰਨਾ ਲੋਕਾ ਪਾਸੋ ਪੁਛਿਆ ਤਾ ਲੋਕਾ
ਨੇ ਭੀ ਆਖਿਆ ਹਾਜੀ ਇਸਕਾ ਇਕੋ ਪੁਤਰ ਸੀ ਸੋਭੀ ਦਰੀਆਉ ਵਿਚ ਡੁਬਕੇ ਮਰ
ਗਇਆ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਫਕੀਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹੇ ਅਰ ਕਹਾ ਫਕੀਰਾਂ ਨੇ ਹੇ ਸਾਹੂ ਜੀ
ਜੇਕਰ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਪੁਤਰ ਨੂ ਮਿਲਾਵੇ ਤਾ ਤੂ ਅਸਾਡੀ ਅਮਾਨਤ ਦੇਵੇ ਯਾ ਨਾ ਦੇਵੇ ਤਾ ਸਾ
ਹੂਕਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਧ ਜੀ ਕਦੀ ਮੋਏ ਹੋਏ ਭੀ ਜੀਵਦੇ ਹੈਨ ਤਾ ਉਨ ਫਕੀਰਾ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਲਹੌਰ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਵਣਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀ ਉਸ
ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰ ਆਏ ਹਾਂ ਅਰੁ ਅਸਾ ਆਪਣੀ ਅਮਾਨਤ ਮੰਗੀ ਸੀ ਤਾ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਜੋ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਚਾਰੇ ਲਾਲ ਤੁਸਾਡੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਹੈਨ ਸੋ ਤੁਸੀ ਉਥੋ ਜਾਇ ਕਰ ਲੈ
ਲਵੋ ਤਾ ਅਗੋ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਧ ਜੀ ਤੁਸੀ ਚਲਕਰਿ ਮੈਨੂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲਿ
ਮਿਲਾਵੋ ਤਾ ਮੈ ਤੁਸਾਨੂ ਪੰਜ ਲਾਲ ਦੇਵਾਗਾ ਤਾ ਉਨ ਫਕੀਰਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਸ
ਹਜੀ ਤੁਸੀ ਲਹੌਰ ਨੂੰ ਅਸੀ ਤੈਨੂੰ ਓਹ ਮਿਲਾ ਦੇਵਾਗੇ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਦੇ ਮਾਤਾ ਅਰੁ
ਪਿਤਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਤ੍ਰ ਕੁਟੰਬ ਸਭ ਲਹੌਰ ਨੂ ਆਏ ਅਰੁ ਦਰੀਆਉ ਉਪਰ ਆਇ
ਬੈਠੇ ਤਾ ਉਨਾ ਫੀਰਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਇਥੇ ਹੀ ਦਰੀਆ ਦੇ ਕਨਾਰੇ ਬੈਠੋ ਅਸੀ
ਉਸ ਨੂ ਮਿਲਕਰ ਲੈ ਆਵੀਏ ਜੋ ਦੇਖਾ ਏਹੁ ਕਿਆ ਅਚੰਭਾ ਹੈ ਤਾ ਦੋਇ ਫਕੀਰ ਉਸ
ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਅਰ ਦੋਇ ਫਕੀਰ ਸਿਖ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਪਰ ਆਏ ਤਾ ਆਇ ਕਰ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੇਰੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਆਏ ਹੈਨ ਤਾ ਅਗੋ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਜੀ ਤੁਸੀ ਉਨਾ ਨੂੰ ਲੈ ਆਏ ਹੋ ਤਾ ਸਾਧਾ ਕਹਿਆ ਆਹੋ ਭਾਈ ਲੈ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾ ਅਗੋ ਸਿ
ਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸਾ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਿਸੀ ਪਾਸ ਆਖਣੀ ਨਾਹੀ ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ ਪੰਜ ਰੁ

ਪਆ ਦੀ ਮਿਠਿਆਈ ਕੀਤੀ ਤਾ ਆਇ ਦਰੀਆਉ ਪਰ ਮਾਤਾ ਅਰ ਪਿਤਾ ਕੌ ਮਿਲਿ
ਆ ਅਤੇ ਪਰਸਾਦਿ ਆਗੇ ਰਖਿਆ ਤਾ ਸਭੁ ਕੁਟੰਬ ਉਠਕੇ ਮਿਲਿਆ ਗਲੇ ਲਗਾ
ਇਆ ਤਾ ਫੇਰ ਸਿਖਨੇ ਹਵੇਲੀ ਭਾੜੇ ਲੀਤੀ ਅਰ ਉਸਵਿਚ ਮੁਲਤਾਨ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤ
ਕੋ ਆਣ ਬੈਠਾਇਆ ਫੇਰ ਸਿਖਨੇ ਕਿਆ ਜੁਗਤ ਪਕੜੀ ਜੋ ਦਿਨ ਨੂੰ ਤਾ ਪਰਸਾਦਿ ਲ
ਹੌਰ ਕੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰੈ ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂ ਮੁਲਤਾਨ ਕੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੈ ਤਾ
ਕਿਤਨੇ ਹਿਕ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾ ਇਕ ਦਿਨ ਲਹੌਰ ਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਤੂ ਘ
ਰ ਕਿਉ ਨਹੀ ਸਉਂਦਾ ਤਾ ਸਿਖਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਕ੍ਰਿਰਦਾ ਹਾ ਅਤੇ ਹਟ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦਾ ਹਾ
ਤਾ ਸਿਖਣੀ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੀ ਤਾ ਕਿਤਨੇ ਹਿਕ ਦਿਨ ਬੀਤੇ ਤਾ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਲੌ
ਡੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੂ ਜਾਇਕਰ ਇਸਕੀ ਖਬਰ ਲੈ ਆਉ ਜੋ ਓਹ ਰਾਤ ਨੂ ਕਿਥੇ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ ਤਾ ਜਦੋ ਦੋ ਇਕ ਘੜੀ ਆ ਰਾਤ ਗਈ ਤਾ ਲੌਂਡੀ ਸਿਖ ਕੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਦੂਰ ਜਾਇਕਰ ਖੜੀ
ਹੋਇ ਰਹੀ ਜਦ ਚਾਰ ਘੜੀਆ ਰਾਤ ਗਈ ਤਾ ਸਿਖਨੇ ਹਟ ਸਾਂਭੀ ਤਾ ਸਿਖ ਉਠ ਚਾਲਿ
ਆ ਤਾ ਲੌਂਡੀ ਭੀ ਪਿਛੇ ਲਗ ਚਲੀ ਤਾ ਸਿਖ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਮੁਲਤਾਨ ਕੇ ਕੁਟੰਬ ਕੀ ਹਵੇ
ਲੀ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਲੌਂਡੀ ਠਿਕਾਣਾ ਦੇਖਕੇ ਘਰਿ ਉਠਿ ਆਈ ਅਰ ਸਿਖਣੀ ਨੂੰ ਆ
ਇਕੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਓਹ ਤਾ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੋਰਸ ਕੀ ਹਵੇਲੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੁਣ ਮੈ ਆਪਣੀ ਅਖੀ ਭੀ ਦੇਖ ਲਵਾ ਜਾ ਫੇਰਿ ਅਗਲੀ ਰਾਤ ਪਈ ਤਾ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਨਕਰਿ ਸਿਖ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਦੂਰ ਜਾਇਕੇ ਖੜੀ ਹੋਈ ਜਦ ਚਾਰ ਘ
ੜੀਆ ਰਾਤ ਗਈ ਤਾ ਸਿਖਨੇ ਹਟ ਸਾਂਭੀ ਤਾ ਫੇਰ ਸਿਖ ਉਠ ਚਾਲਿਆ ਅਤੇ ਪਿਛੋ ਸਿ
ਖਣੀ ਭੀ ਉਠ ਚਲੀ ਤਾ ਸਿਖ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਮੁਲਤਾਨ ਕੇ ਕੁਟੰਬ ਕੀ ਹਵੇਲੀ ਜਾਇ ਵ
ੜਿਆ ਤਾ ਸਿਖਣੀ ਭੀ ਪਿਛੇ ਦਲੀਜ ਉਪਰ ਜਾਇ ਖੜੀ ਹੋਈ ਤਾ ਸਿਖਨੇ ਪੁਛਿਆ
ਤੂ ਕੌਣ ਹੈ ਤਾ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਫਲਾਨੇ ਸਖਸ ਕਾ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ
ਅਗੇ ਚਲਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈ ਪਾਣੀ ਪੀਣਾ ਹੈ ਤਾ ਮੈ ਇਥੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਸਿਖ ਅੰਦਰ
ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਤਾ ਮੁਲਤਾਨ ਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਅਰ ਪੁਤ੍ਰ ਅਗੇ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਤਾ ਫੇਰ
ਸਿਖਨੇ ਮੁਲਤਾਨ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂ ਕਹਿਆ ਜੋ ਇਸ ਮੁਸਾਫਰ ਨੂੰ ਤੂ ਪਾਣੀ ਆਣ ਪਿਲਾ
ਉ ਤਾ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਉਸਨੂ ਪਾਣੀ ਆਣ ਪਿਲਾਇਆ ਤਾ ਲਹੌਰ ਕੀ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਓਹ ਕ
ਉਤਕ ਕੋ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਤਾ ਫੇਰ ਲਹੌਰ ਕੀ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਸ ਦੇ ਪਾਸ ਆ
ਇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਸੁਰ ਗਲ ਲਗੀ ਹੈ ਓਹ ਤਾ ਰਾਤ ਨੂ ਹੋਰਸ ਕੀ ਹਵੇਲੀ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ ਸਾਰੀ ਹਕੀਕਤ ਸਿਖਣੀ ਨੈ ਆਪਣੀ ਸਸ ਦੇ ਪਾਸ ਕਹੀ ਤਾ ਸਿਖਣੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਆ

ਪਣੇ ਭੁਰਤੇ ਪਾਸ ਕਹੀ ਜੋ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਹੈਨ ਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਤ੍ਰ
ਧੀਆ ਹੈਨਿ ਏਹੁ ਕਿਆ ਅਚਰਜ ਹੈ ਤਾ ਸਿਖ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੂ ਕਿਸ ਤੇ
ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਤਾ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੇਰੀ ਨੂਹ ਆਪਣੀ ਅਖੀ ਦੇਖ ਆਈ ਹੈ
ਫੇਰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਲਹੌਰ ਕੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸਭੁ ਕੁਟੰਬ ਸਿਖ ਕੀ ਦੁਕਾਨ ਕੇ ਦੂਰ ਜਾਇ
ਖੜੇ ਹੋਏ ਜਾ ਚਾਰ ਘੜੀਆ ਰਾਤ ਗਈ ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ ਹਟ ਸਾਂਭ ਕਰ ਉਠ ਚਲਿਆ
ਤਾ ਜਾਦਾ ਜਾਦਾ ਹਵੇਲੀ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਤੇ ਪਿਛੇ ਲਹੌਰ ਦਾ ਕੁਟੰਬ ਭੀ ਅੰਦ
ਰ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ ਦੇਖ ਕਰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਤੁਸੀ ਇਥੇ ਹੀ ਬੈਠੋ ਤਾ ਫੇਰਿ
ਸਿਖ ਆਪ ਅੰਦਰਿ ਗਇਆ ਅਗੋ ਮੁਲਤਾਨ ਕੇ ਪੁਤਰ ਧੀਆ ਗਲੇ ਨੂ ਆਇ ਚ
ਬੜੇ ਤਾ ਉਪਰੰਤੇ ਮਾਤਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੁਤਰ ਆਇਆ ਹੈ ਜਾ ਘੜੀ ਇਕ ਗੁਜਰੀ
ਤਾ ਮੁਲਤਾਨ ਕੇ ਕੁਟੰਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਪੁਤਰ ਏਹ ਕੌਣ ਹੈਨ ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹੁ
ਮੇਰੇ ਮਿਲਾਪੀ ਹੈਨ ਅਜ ਮੈ ਇਨਾ ਨੂੰ ਰਖਿਆ ਹੈ ਭਲਕੇ ਏਹ ਟੁਰ ਜਾਵਨਗੇ ਤਾ ਸਿ
ਖ ਨੇ ਰਾਤ ਨੂ ਉਨਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾ ਲਹੌਰ ਵਾਲੇ ਕੁਟੰਬ ਕੇ
ਲੋਕਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਏਹੁ ਤਾ ਪੁਤਰ ਸਾਡਾ ਹੈ ਮੁਲਤਾਨ ਵਾਲੇ ਕਹਿਨ ਜੋ ਏਹੁ ਸਾਡਾ ਪੁਤ
ਰ ਹੈ ਏਹ ਝਗੜਾ ਲਹੌਰ ਵਿਚ ਪੈ ਰਹਿਆ ਅਰੁ ਲੋਕ ਭੀ ਸੁਣਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹੇ ਤਾ ਕੁਤ
ਵਾਲ ਭੀ ਏਹ ਝਗੜਾ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾ ਕੁਤਵਾਲ ਨੇ ਸੂਬੇ ਅ
ਰ ਕਾਜੀ ਨੂ ਜਾਇ ਏਹੁ ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਜੀ ਇਹੁ ਇਕ ਅਜੇਹਾ ਝਗੜਾ ਆਇ ਪਇਆ
ਹੈ ਤਾ ਸੂਬੇ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਨੇ ਮੁਲਤਾਨ ਵਾਲੇ ਕੁਟੰਬ ਨੂ ਸਦ ਕੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਏਹੁ
ਤਾ ਇਨਾ ਦਾ ਪੁਤਰ ਹੈ ਤਾ ਮੁਲਤਾਨ ਵਾਲੇ ਆਪਿਆ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਏਹੁ ਤਾ ਪੁਤਰ ਅ
ਸਾਡਾ ਹੈ ਅਰ ਲਹੌਰ ਵਾਲੇ ਮਾਪੇ ਕਹਿਤੇ ਭਏ ਜੋ ਏਹ ਸਾਡਾ ਹੈ ਤਾ ਕੋਈ ਦਿਨ ਝਗੜਾ
ਪੈਦਾ ਰਹਿਆ ਸਾਹਦੀਆ ਗਵਾਹੀਆ ਪੁਛਦੇ ਰਹੇ ਝਗੜਾ ਚੁਕੇ ਨਾਹੀ ਫੇਰ ਮੁਲ
ਤਾਨ ਵਾਲੇ ਕੁਟੰਬ ਨੇ ਲਹੌਰ ਕੇ ਸੂਬੇ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਨੂ ਕਹਿਆ ਜੋ ਸੁਣੋ ਜੀ ਤੁਸੀ ਮੁ
ਲਤਾਨ ਕੇ ਸੂਬੇ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਨੂ ਲਿਖ ਭੇਜੋ ਜੋ ਫਲਾਨੇ ਸਾਹੁ ਕਾ ਫਲਾਨਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਕਿ
ਨਾਹੀ ਜੋ ਤਾ ਉਥੋ ਦੇ ਹਾਕਮ ਲਿਖ ਭੇਜੈ ਤਾ ਪੁਤਰ ਸਾਡਾ ਨਹੀ ਤਾ ਇਨਾ ਦਾ ਅਸੀ ਝੂ
ਠੇ ਹੋਵਾਗੇ ਏਹ ਬਾਤ ਸੂਬੇ ਅਰੁ ਕਾਜੀ ਨੇ ਮੰਨੀ ਤਾ ਕਾਗਦ ਲਿਖ ਕਰ ਸਾਨਣੀਆਂ
ਸਵਾਰ ਊਠਣੀ ਦੌੜਾਇ ਕਰ ਗਿਆ ਅਰ ਕਹਿਆ ਇਸ ਬਾਤ ਕਾ ਜਬਾਬ ਸੂਬੇ ਸੇ
ਅਰੁ ਕਾਜੀ ਪਾਸੋ ਸਿਤਾਬੀ ਲਿਆਵੇ ਤਾ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਮੁਲਤਾਨ ਕੇ
ਸੂਬੇ ਸੇ ਮਿਲਿਆ ਅਰ ਕਾਜੀ ਕੋ ਮਿਲਿਆ ਓਹ ਕਾਗਦ ਲਹੌਰ ਕੇ ਹਾਕਮਾ ਕਾ

ਉਨਕੇਹਾਥਦੀਆਂ ਉਥੋਦੇਹਾਕਮਾਨੇ ਅਤੇ ਸੂਬੇਨੇ ਅਤੇਕਾਜੀਨੇ ਲੋਕਾਂਦੀ ਸਾਹਦੀ
ਸਮੇਤਲਿਖਤੇਸਿਆਂ ਜੋ ਫਲਾਨੇ ਸਾਹਦਾ ਫਲਾਨਾਪੁਤਰਹੈ ਅਰਫਲਾਨੀ ਜਾਹਿਗ
ਬਿਆਹਿਆਹੋਇਆਹੈ ਅਤੇ ਇਤਨੇ ਇਸਦੇਪੁਤਰਹੈ ਓਹਆਦਮੀ ਮੁਲਤਾਨਕੇ
ਸੂਬੇ ਅਰੁਕਾਜੀਪਾਸੋਜਬਾਬਲੈਕਰ ਲਹੌਰ ਦੇ ਸੂਬੇ ਅਤੇ ਕਾਜੀਦੇਹਥਦਿਤਾ
ਤਾਂ ਸੂਬਾ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਕਾਗਦਦੇਖਕਰ ਚੁਪਕਰ ਰਹੇ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨਗੀਲਗਰਹੀ
ਨਿਆਉਕਿਸੀਤੇਹੋਵੈਨਾਹੀ ਤਾਂਸਾਰੇ ਲਹੌਰਵਿਚ ਅਸਚਰਜਹੋਇਰਹਿਆ ਤਾ
ਫੇਰਉਨਾਦੋਹਾਧਿਰਾਨੇ ਸੂਬੇ ਅਰੁਕਾਜੀ ਨੂੰਕਹਿਆਜੀ ਅਸਾਡਾ ਨਿਆਉਕਰੋ
ਤਾਂਸੂਬੇਨੇਕਹਿਆ ਮੈ ਸੂਬੇਦਾਰੀ ਛਡੀ ਅਤੇਕਾਜੀਨੇਕਹਿਆ ਮੈਕਾਜਿਆਈ
ਛਡੀ ਏਹੁਨਿਆਉ ਤਾ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀਕੇਕਰਨੇਕਾਹੈ ਅਕੇਕੋਈਪਰਮੇਸਰਕੇ
ਭੁਗਤ ਸਾਹਬਲੋਕਾਕੇਕਰਨੇਕਾਹੈ ਅਸਾਡੇ ਕਰਣੇਕਾਨਾਹੀ ਫੇਰ ਕਾਜੀਨੇਕ
ਹਿਆ ਸੁਣਭਾਈਸਿਖਾ ਤੂ ਮੁਰੀਦ ਕਿਸਕਾਹੈ ਤਾਂਸਿਖਨੇਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਮੁਰੀ
ਦਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਹਿਬਜੀਕਾ ਹਉ ਤਾਂਕਾਜੀਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਏਹੁਨਿ
ਆਉ ਤਾਂਤੇਰੇ ਪੀਰਪਾਸੋਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਸਾਡੀਗਲ ਕਿਉ ਗਵਾਇਦਾਹੈ ਸਾਡੇਪ
ਸੋ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ਨਾਹੀਹੋਣੇਕਾ ਤੂ ਉਸੀ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂਕੇਪਾਸਜਾਹੁ ਏਹਬਾਤਸੋ
ਰਕੇ ਸੂਬੇ ਲਹੌਰਕੇਨੇ ਅਤੇਕਾਜੀਨੇ ਉਸਸਿਖ ਅਤੇ ਲਹੌਰਕੇਮਾਪੇ ਮੁਲਤਾਨ
ਕੇਕੁਟੰਬੀਆਨੂੰ ਸਭਣਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀਕਰਤਾਰਪੁਰ ਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਕੇਪਾਸ ਭੇਜਦਿਤਾ
ਅਤੇ ਆਇਕਰ ਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਮਿਲੇ ਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਸਭਣਾਨੇਮਥਾਟੇਕਿਆ
ਲਹੌਰਕੇ ਅਰ ਮੁਲਤਾਨਕੇਜੋਕੁਟੰਬੀਸੇ ਤਿਨਾਨੇ ਸਭਹਕੀਕਤ ਆਪਣੀਗੁਰੂ
ਜੀਨੂੰਕਹਿਸੁਣਾਈ ਗੁਰੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀਨੇ ਉਸਸਿਖਨੂੰ ਆਪਣੇਪਾਸ ਬੈਠਾਇਆ
ਉਸਦੇਕੁਟੰਬੀਆਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁਨਿਆਉਤੁਹਾਡਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀ ਆਪਕ
ਰਦੇਵੇਗਾ ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸਿਖਾ ਅਚਰਜ ਦੇਖਿਆ ਉਸਸਿਖਨੇਕਹਿਆਹੇ
ਸਤਿਗੁਰੂਜੀ ਆਪਕੀਮਾਇਆ ਜੋਹੈ ਸੋ ਅਤਅੰਤਹੀਅਸਚਰਜਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇ
ਸਜਗਤਜੰਜਾਲਥੀ ਛੁਡਾਵੇ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇ ਤਿਸਕੇਪਰਥਾਇਪਉੜੀ ਸਬਦ
ਕੀਆਖੀ ਅਛਲ ਛਲਾਈਨਹਿਛਲੈ ਨਹਿਘਾਉਕਟਾਰਾ ਕਰਿਸਕੈ॥ ਜਿ
ਉ ਸਾਹਿਬਰਾਖੈ ਤਿਉਰਹੈ ਇਸਲੋਭੀਕਾ ਜੀਉ ਟਲਪਲੈ॥੧॥ ਓਹਦਿਨਸਾ
ਹਿਬਕੇਪਾਸਹਰਚਰਚਾ ਸੁਣਦੇਬਤੀਤਹੋਇਆ ਅਗਲੇਦਿਨ ਉਸਸਿਖਨੇਇ
ਸਨਾਨਕੀਤਾ ਗੁਰੂਜੀਕੇ ਬਚਨਅਨੁਸਾਰ ਜਪਜੀਦਾ ਪਾਠਕੀਤਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇ

ਸਿਖਕੇ ਸਨਬੰਧੀਆਂਕੋ ਬੁਲਾਇਕੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਲਹੌਰਕੇ ਮਾਪੇ ਜੇਤੜੇ ਹੈਨ ਸੋ ਸਿਖ
ਕੀ ਸਜੀ ਬਾਹ ਪਕੜੈ ਅਤੇ ਮੁਲਤਾਨਕੇ ਮਾਪੇ ਜੇਤੜੇ ਹੈਨ ਸੋ ਸਿਖਕੀ ਖਬੀ ਬਾਹ ਪਕੜੈ
ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਸਿਖਦੇ ਕੁਟੰਬੀਆਂ ਨੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਾ ਕਹਿਣਾ ਮੰਨਕੇ ਸਿਖਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰਕੇ ਉ
ਸਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਪਕੜ ਲੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਅਖੀਆਂ ਮੀਟੋ ਅਤੇ ਅ
ਪੋ ਆਪਣੀ ਤਰਫ ਖਿਚੋ ਤੁਸੀ ਇਸਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਜਿਉਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਉਨਾਂ ਨੇ ਤਿਉਂਹੀ ਕੀਤਾ ਜਦ ਉਨਾਂ ਨੇ ਫੇਰ ਅਖੀਆਂ ਖੋਲੀਆਂ ਤਾਂ ਵਿਚ ਕੁਛ ਭੀ ਨਾਹੀ
ਉਸ ਸਿਖਨੂੰ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਸਚਖੰਡ ਵਿਚ ਲਿਜਾਇ ਬੈਠਾਇਆ ਤਾਂ ਸਭ ਸੰਗਤ ਨੇ ਏ
ਹ ਅਚਰਜ ਦੇਖਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਦਿਆਂ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਰ ਉ
ਸ ਸਿਖਦੇ ਕੁਟੰਬੀਆਂ ਨੇ ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਅਸੀ
ਤਉ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਲੈਜਾਣੇ ਵਾਸਤੇ ਆਪਛੇ ਆਏ ਸੇ ਤਾਂ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ॥ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹੁ ਸਭ ਕਾਰ॥
ਮੋਹ ਤੁਮ ਤਜਹੁ ਸਗਲ ਵੇਕਾਰ॥੧॥ਮੋਹੁ ਅਰੁ ਭਰਮੁ ਤਜਹੁ ਤੁਮ ਬੀਰ॥ਸਾਚੁ
ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਰਵੈ ਸਰੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ॥ਰੋਵੈ ਪੂ
ਤੁ ਨ ਕਲਪੈ ਮਾਈ॥੨॥ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਡੂਬਾ ਸੰਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ॥
੩॥ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਹਿ॥ਮੋਹੇ ਲਾਗਾ ਜਮਪੁਰਿ ਜਾਹਿ॥੪॥ਗੁਰਦੀਖਿ
ਆ ਲੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਮਾਹਿ॥ਨਾ ਮੋਹੁ ਤੂਟੈ ਨਾ ਥਾਇ ਪਾਹਿ॥੫॥ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਏਹੁ
ਮੋਹੁ ਜਾਇ॥ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ॥੬॥੧॥ ਏਹ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸੁ
ਣਕੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਰਿਦੇ ਨੂੰ ਸਾਂਤ ਆਇ ਗਈ ਸਿਖਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਪਰ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਖੁਸੀ
ਕੀਤੀ ਏਹ ਅਚਰਜ ਦਿਖਾਇਆ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਪਰ ਪਰਤੀਤ ਰਖੇਗਾ ਤਿਸ ਪੁਰਸ ਦੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਰਾਸ
ਹੋਵਨਗੇ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਵਿਚ ਪਤ ਰਹੈਗੀ ਤਿਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੀ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖਦੇ ਕੁ
ਟੰਬੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਸੁਣਕੇ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰ
ਦੇ ਹੋਏ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਅਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਭੀ ਉ
ਸ ਅਸਥਾਨ ਥੀ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਬਣਜਾਰੇ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਫੇਰ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਇਕ ਬਣਜਾਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਇਕ ਦੀ ਹਟੀ ਜਾਇ ਬੈ
ਠੇ ਓਹ ਵਣਜਾਰਾ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਸਿਰਦਾਰ ਸੀ ਉਸਦੇ ਘਰ ਅਗੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਹੀ ਸੀ ਤ

ਣ ਉਸਦੇ ਘਰ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਵਧਾਈਆਂ ਦੇਵਣ ਆਵੈ ਅਤੇ ਕੋ
ਈ ਮੁਬਾਰਖ ਦੇਵੈ ਅਤੇ ਅਲਤਾ ਉਪਰ ਉਸ ਵਣਜਾਰੇ ਕੇ ਪਾਇ ਜਾਵੈ ਤੇ ਕੋਈ
ਕ ਐਸਾ ਆਵੈ ਲਖ ਲਖ ਅਸੀਸਾਂ ਹੀ ਦੇ ਜਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਸਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਤੇ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੈਠੇ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਦੇ ਰਹੇ ਜਾਂ ਸੰਝ ਪਈ ਤਾਂ ਬਣ
ਜਾਰਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਉਠਕੇ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਤਰਫ ਕੋਈ ਭੀ
ਨਾ ਆਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਖਬਰ ਹੀ ਲੀਤੀ ਜੋ ਏਹ ਸਾਈ ਲੋਕ ਕਿਧਰੋ ਆਏ
ਹੈਨ ਅਤੇ ਕਿਧਰ ਜਾਵਨਗੇ ਇਥੇ ਕਿਉਕਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਏਹ ਭੀ ਕਿਸੇ ਨਾਹੀ ਪੁਛਿ
ਆ ਜੋ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਖਾਵੋਗੇ ਓਹ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪਣੀ ਮਸਤੀ ਵਿਚ ਚਲਿਆ
ਗਿਆ ਤਾ ਪੀਛੇ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤਾ ਭੁਖ ਲਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇ
ਸਨੇ ਤਾ ਸਾਡੀ ਖਬਰ ਭੀ ਨਾਹੀ ਪੁਛੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਘਰ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਇਸਨੇ
ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛਕਾਵਣਾ ਸੀ ਸਗੋ ਪੁਤ੍ਰ ਜੀ ਮੇਰੀ ਰੂਹ ਹਵਾਇ ਨਾਲ ਘਿਰਿ ਉਠਰਿ
ਆ ਹੈ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤਾ ਮੈ ਇਸਦੇ ਘਰ ਜਾਇਕੇ ਕੁਛ ਮੰਗਲਿ
ਆਵਾ ਏਹ ਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਵਧਾਈ ਵੰਡਦਾ ਦੇਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੀ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਸਦੇ ਘਰ ਪੁਤ੍ਰ ਨਹੀ ਹੋਇਆ ਏਹ ਤਾ ਇਸਦਾ ਕਰਜ
ਈ ਹਈ ਜੋ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇਕੇ ਆਇਆ ਹੈ ਚਾਰ ਪਹਿਰ ਰਤ ਰਹੇਗਾ ਅਰ ਭੁਲਕੇ ਨੂੰ
ਉਠਿ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਹਛਾ ਤੇਰੇ ਮਨ ਆਈ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਪਰ ਕੋਈ ਅਸੀਸ ਨਾਹੀ
ਦੇਵੀ ਚੁਪ ਕੀਤਿਆ ਹੀ ਜਾਇ ਖੜੋਵੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਜ
ਦਾ ਹਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਵਣਜਾਰੇ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਚੁਪ ਕੀਤਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਵੇੜ੍ਹੇ ਵਿ
ਚ ਜਾਇਕਰ ਖੜਾ ਹੋਇ ਗਹਿਆ ਹੋਰ ਕਈ ਉਸਦੇ ਟਬਰ ਦੇ ਲੋਕ ਆਵਨ ਖੁਸੀ
ਦੀਆ ਬਾਤਾ ਕਰਨ ਬੈਠਕੇ ਹਸ ਖੇਡਕੇ ਰਲੇ ਜਾਵਨ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਖਬ
ਰ ਨਾ ਲੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਮੂਹੋ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਆਉ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈ ਕਿਥੋ ਆ
ਇਆ ਹੈ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖ ਦੇਖ ਕੇ ਡੇਰੇ ਮੁੜ ਆਇਆ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਲਗਾ ਵਜਾਵਣ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਵਣਜਾਰੇ ਕੇ ਪਰਥਾਇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧
॥ ਪਹਰੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਪਹਿਲੇ ਪਹਰੇ ਰੈਣਕੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹੁ
ਕਮ ਪਾਇਆ ਗਰਭਾਸ ॥ ਉਰਧ ਤਪ ਅੰਤਰ ਕਰੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਖਸਮ ਸੇਤੀ
ਅਰਦਾਸ ॥ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸ ਵਖਾਣੈ ਉਰਧ ਧਿਆਨ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ ਨਾ

ਮਰਜਾਦ ਆਇਆ ਕਲਭ੍ਰਤਿਤਰ ਬਾਹੁੜੁ ਜਾਸੀ ਨਾਗਾ। ਜੈਸੀ ਕਲਮ ਵੁੜੀ ਹੈ ਮ
ਸਤਕ ਤੈਸੀ ਜੀਅੜੇ ਪਾਸਿ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਹਿਲੇ ਪਾਹਿਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੁਕਮ ਪਾਇਆ ਗ
ਰਭਾਸ॥੧॥ ਦੂਜੇ ਪਾਹਿਰੇ ਰੈਣਕੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਵਿਸਰ ਗਾਇਆ ਧਿਆ
ਨਾ ਹਥੋ ਹਥੁ ਨਚਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਜਿਉ ਜਸੁਧਾ ਘਰਿ ਕਾਨਾ। ਹਥੋ
ਹਥ ਨਚਾਈਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਤ ਕਹੈ ਸੁਤ ਮੇਰਾ। ਚੇਤ ਅਚੇਤ ਮੂੜ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤਿ ਨ
ਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰਾ। ਜਿਨ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣੈ ਮਨ ਭੀਤਰ ਧਰਿ ਧਿਆਨਾ।
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੂਜੈ ਪਾਹਿਰੈ ਵਿਸਰ ਗਾਇਆ ਧਿਆਨਾ।੨। ਤੀਜੈ ਪਾਹਿਰੈ ਰੈਣ
ਕੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਧਨ ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤੁ। ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ਵਣ
ਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਧਾ ਛੁਟਹਿ ਜਿਤੁ। ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਬਿਕਲ ਭਇ
ਆ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ। ਧਨ ਸਿਉ ਰਤਾ ਜੋਬਨ ਮਤਾ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ।
ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਵਾਪਾਰ ਨ ਕੀਤੋ ਕਰਮੁ ਨ ਕੀਤੋ ਮਿਤੁ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੀਜੇ ਪਾਹਿਰੈ ਧ
ਨ ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤੁ।੩। ਚਉਥੇ ਪਾਹਿਰੇ ਰੈਣਕੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਲਾਵੀ
ਆਇਆ ਖੇਤੁ। ਜਾ ਜਮੁ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿ
ਲਿਆ ਭੇਤੁ। ਭੇਤ ਚੇਤ ਹਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਆ ਜਾ ਜਮ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ।
ਝੂਠਾ ਰੁਦਨੁ ਹੋਇਆ ਦੁਆਲੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ। ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪ
ਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜਿਸ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਹੇਤੁ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੇ ਪਾਹਿਰੈ ਲਾ
ਵੀ ਲੁਣਿਆ ਖੇਤੁ।੪।੧। ਜਾ ਫੇਰਿ ਅਗਲਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾ ਓਹੋ ਵਣਜ
ਰਾ ਰੋਂਦਾ ਪਿਟਦਾ ਆਇ ਨਿਕਲਿਆ ਅਰ ਓਹ ਬਾਲਕ ਜੇੜਾ ਜਨਮਿਆ ਸੀ ਸੋ
ਚਲਾਗਿਆ। ਉਨਾ ਰੋਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ
ਹੁ ਕਲ ਤਾ ਏਹੁ ਅਲਤਾ ਪਾਵਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਹਸਦੇ ਖੇਡਦੇ ਸਨ ਹੁਣ ਏਹੋ ਰੋਂਦੇ ਪਿਟਦੇ
ਸਿਰ ਖੋਂਹਦੇ ਹੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਪੜ੍ਹਕੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਸੁਣਾਇਆ
ਜਿਤੁ ਮੁਹਿ ਮਿਲੈ ਮੁਮਾਰਖੀ ਲਖ ਲਖ ਮਿਲੇ ਅਸੀਸਾ। ਸੇ ਮੁਹਿ ਰੋਂਦੇ ਡਿਠੇ ਮੈ ਅਲ
ਮਿਲ ਪਿਟਨ ਸੀਸਾ। ਇਕ ਮੋਏ ਇਕ ਦਬੀਐ ਇਕ ਦਿਤੇ ਨਦੀ ਵਹਾਇ। ਗਈ ਮੁ
ਮਾਰਖ ਨਾਨਕਾ ਭੀ ਸਚੇ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿ।੧। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਜੀ ਅ
ਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ

ਗਿਆਰੇ ਸਾਖੀ ਆਰਤੀ ਸੋਹਿਲੇ ਕੇ ਪਰਥਾਇ ਚਲੀ।

ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਧਿਆਨ ਵਿਖੇ ਇਸਥਿਤ ਹੋਏ ਇਕ ਰ

ਬੈਠੇਸਨ ਨਿਰੰਕਾਰਕੀਜੋਤ ਮੇ ਧਿਆਨਲਗਾਇਆਹੋਇਆ ਸੀ ਤਿਸ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਕੀਕੁਦਰਤਕੋਦੇਖਦੇਖਕਰ ਬਿਸਮਾਦ ਬਲਿਹਾਰ ਹੋਇਰਹੇ ਹੈਸਨ ਇਤਨੇਮੇਂ ਕਿ
ਆਕਉਤਕਦੇਖਨ ਜੋ ਸੰਸਾਰਕੇ ਬਾਬਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਕਿ ਹੇ ਨਾਨਕਜੀ ਸੰਸਾਰਕੋ
ਕਿਛੁ ਖਬਰ ਨਾਹੀਜੋ ਕਿਆਵਰਤਾਰਾ ਵਰਤਦਾਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੀ ਦਰ
ਗਾਹਵਿਚ ਪੁੰਨਪਾਪਾਂ ਦੇ ਦਫਤਰ ਲਿਖੀਦੇ ਹੈਨ ਪਾਪਾਕਉ ਸਜਾਇ ਲਿਖੀਦੀ ਹੈ
ਪੁੰਨਾਕੋ ਬਖਸੀਸ ਲਿਖੀਦੀ ਹੈ ਪਰ ਹੇ ਨਾਨਕਜੀ ਸੰਸਾਰ ਪਾਪਾਂਕੋਹੀ ਲਗਰਹਾਹੈ
ਇਸ ਕਉਤਕਕਉ ਦੇਖਕਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇ ਮਨਵਿਚ ਮਿਹਰ ਆਈ ਇਹ ਬਾਤ
ਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਕੇ ਮਨ ਵਰਤਣੇ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕਜੀ ਮੈਨੂੰ
ਤਾਂਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਸਿਮਰਦਾ ਹੀ ਨਾਹੀ ਅਰ ਸਭੁਕੋਈ ਮਾਇਆਕੇ ਮਗਰ ਲਗਰਿ
ਹਾਹੈ ਤੂੰਹੀ ਦੁਖ ਸੰਸਾਰਕੇ ਵਾਸਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਪਰਮੇਸਰਜੀਕੀ ਆਗਿਆਹੋ
ਈ ਅਰੇ ਦੁਖ ਤੂੰ ਸੰਸਾਰਕੋ ਕੇਹੀ ਪੀੜਾ ਲਾਵਣੀ ਹੈ ਜੋ ਜੀਉ ਬਹੁਤ ਬਿਰਲਾਪ ਕਰਨ
ਤਾਂ ਦੁਖਨੇ ਕਹਿਆ ਭੁਲਾਜੀ ਜਿਉ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਹੋਵੈਗੀ ਤਿਉਹੀ ਮੈ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਦੇ ਅਗੇ ਜੋ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀ ਸੰਸਾਰਤਾਂ
ਸਭੁ ਪਾਪਾਂਹੀਕੇ ਲਗਾਰਿਹਾਹੈ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਬਿਸਾਰ ਛਡਿਆਹੈ ਤਾਂਹੀਤੇ ਤੁਸਾਂ ਦੁਖਨੂੰ ਤਿ
ਆਰਕੀਤਾਹੈ ਪਰਜੀ ਤੁਸਾਂ ਕਿਛੁ ਸੰਸਾਰਦੇ ਬਾਬ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਵਣਜੀ ਕਿਉ ਜੋ ਏ
ਹ ਸਭੁ ਜੀਉ ਤੇਰੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹੈਨ ਆਪਣੇ ਬਣਾਇਆਂ ਦੀ ਲਾਜ ਹੈ ਇਨ ਜੀਵਾਂ ਨੇ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸਾਰਿਆਹੈ ਪਰ ਤੁਸਾਂ ਇਨਾਂਨੂੰ ਨਾਹੀ ਵਿਸਾਰਣਾ ਕਈਆਂ ਜੀਵਾਂਨੂੰ ਆ
ਪਨੇ ਰਖ ਲੈਣਾ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕਜੀ ਮੈ ਕਿਆ ਮਿਹਰਵਾਨ
ਹੋਵਾਂਜੀ ਜਿਸਨੇ ਤਾਂ ਮੈ ਲਖ ਕਰੋੜੀ ਮਾਇਆ ਦਿਤੀਆਂ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਓਹ ਕ
ਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਸੋਈ ਮੈ ਉਨਾਦਾ ਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਓਹ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਕਦੇ ਭੀ ਨਾਹੀ ਜ
ਪਦੇ ਅਤੇ ਓਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਭੀ ਨਾਹੀ ਸਗੋ ਓਹ ਆਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਸੋ ਅ
ਸੀਹੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਸਾਡਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਸਭੁ ਕੁਛ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਓਹ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਐਸੇ ਹੀ [illegible]
ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਪਰ ਜਾਂ ਮੈ ਉਨਾਨੂੰ ਨੰਗ ਭੁਖ ਦੀ ਪੀੜ ਲਾਈਗਾ ਤਾਂ ਓਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਮਤ ਕੁ
ਛ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਨਗੇ ਅਰ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣੈਂਗੇ ਭੀ ਅਤੇ ਯਾਦ ਭੀ ਕਰਨਗੇ ਹੇ ਨਾਨਕਜੀ
ਸੰਸਾਰ ਤਾਂ ਸਭ ਸਵਾਦਾਂ ਹੀ ਵਿਚ ਲਗਾਰਿਹਾਹੈ ਮੇਰੇ ਅਰਥ ਇਕ ਕੌਡੀ ਭੀ ਨਾਹੀ ਦੇ
ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਸੁਣ ਨਾਨਕਜੀ ਅਜੇ ਤਾਂ ਇਨਾਂ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੀ ਥੋੜੀ ਆਰਜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭੀ
ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਸਭ ਮਾਇਆ ਹੀ ਨਾਲ ਲਪਟ ਰਹੇ ਹੈਨ ਫੇਰ ਗੁਰੂਨਾ

ਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਸਚ
ਦਾ ਰਾਹੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਣ ਵਾਸਤੇ ਹੇ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਈਸਰਜੀ ਮੇਰੀ ਏਹ ਅਰਜ ਹੈ ਆਪਨੇ ਇ
ਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬਾਬ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਣਾ ਏਹ ਤੇਰੀ ਸਾਜਨਾ ਸਾਜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿਨਾ ਕਿਨਾ ਜੀ
ਵਾਂ ਕਉ ਆਪਨੇ ਰਖ ਲੈਣਾ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਤੂੰ ਮੇਰ
ਪਿਆਰਾ ਭਗਤ ਹੈ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਹੀ ਸਾਥ ਤੇਰੀ ਲਿਵ ਲਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਹਰ ਵੇਲੇ ਤੂੰ ਮੇ
ਰਾ ਹੀ ਧਿਆਨ ਰਖਦਾ ਹੈ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਕਹਿਣਾ ਕਿਉਂ ਨ ਕਰਾਂਗਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜਿਉਂ ਤੇਰੀ
ਮਰਜੀ ਹੈ ਮੈਂ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸੁਣਾਉ ਜਾਹ
ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਕਾ ਚਕਰ ਫੇਰ ਦੇਹੁ ਖੰਡਾਂ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾਂ ਵਿਚ ਜਾਇਕਰ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸੁ
ਣਾਉ ਅਤੇ ਹੇ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰੇ ਪੰਥ ਮੇ ਆਵੇਗਾ ਤਿਸ ਕੋ ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿ
ਚ ਭੀ ਸੁਖੀ ਰਖਾਂਗਾ ਅਰ ਅੰਤ ਕੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੁਰੀ ਮੇ ਨਿਵਾਸ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜਹਾਂ ਕ
ਹਾਂ ਉਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੋ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰੇ ਕਹੇ ਨਾ ਲਗੇਗਾ ਤਿਸ ਵ
ਸਤੇ ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਦੁਖ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਓਹ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੁਖ ਕੀ ਪੀੜਾ ਸਹਿਨਗੇ ਅਤੇ
ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਜਿਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੇ ਮਨ ਮੇ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਹੋਵੇਗਾ ਮੁਖ ਕਰਕੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੋ ਜਪੇ
ਗਾ ਤਿਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੀ ਸਭ ਵਾਸਨਾ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਕਰਾਂਗਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬੜਾ ਪਿਆਰਾ ਭਗਤ ਹੈ
ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਿਸ ਭਾਵਨੀ ਕਰ ਅਤੇ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਮੈਂ
ਉਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੋ ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਯਾਦ ਰਖਤਾ ਹੇ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ੍ਵਾਸ ਸ੍ਵਾਸ ਨਿਰਵਿਘਨ ਮੇ
ਰਾ ਭਜਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪੰਥ ਮੇ ਆਏ ਕੋ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਲੈਣੇ ਵਾਲੇ ਕੋ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁ
ਖ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਰ ਨਾਲੇ ਜਮ ਕੀ ਸਾਸਨਾ ਤੇ ਛੁਡਾਵੇਗਾ ਤਿਨ ਕੋ ਜਮਰਾਜ ਕਾ ਦਰਸਨ
ਭੀ ਨਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹ ਵਚਨ ਸੁਣਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ
ਟੇਕਿਆ ਬੜੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰੀ ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਤੁਮ ਸਰਣਪਾਲਕ ਹੋ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਸਰਣ ਹੇ
ਏਹ ਕਹਿਕਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਧਿਆਨ ਥੀ ਉਪਰਾਮ ਉਥਾਨ ਹੋਇਕਰ ਸੰਸ
ਰੀ ਸੁਭਾਵ ਮੇ ਆਏ ਸਮਾਧ ਬਿਰਤੀ ਤੇ ਉਠਕਰ ਲਗੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ
ਕਾ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜਾਵਣ ਅਤੇ ਧਰਮ ਕੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਕਰਨ ਲਗੇ ਜਿਤ ਕਰਕੇ
ਸਭ ਲੋਕ ਸੁਖੀ ਰਹਿਨ ਦੁਖ ਕੀ ਪੀੜਾ ਕੋ ਨਾ ਪਾਵੇ ਅਰ ਆਗੇ ਪਰਲੋਕ ਮੇ ਮੁਕਤ ਪ
ਵੈ ਲੋਕਾਂ ਕੋ ਏਹ ਕਹੇ ਹੇ ਭਾਈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ਭਗਵੰਤ ਨੇ ਬੇਦਾਂ ਪੁਰਾਣ
ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਏਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਭਜਨ ਕਰੇਗਾ ਉਸ ਕੋ ਮੈਂ ਆਪ
ਣੀ ਸਦਗਤੀ ਦੇਵੇਗਾ ਅਰ ਸੁਖਾਲਾ ਰਖੇਗਾ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਨਹੀ ਤਉ ਦੁਖ ਪਾਵੇਂਗੇ

ਹੇ ਰਾਮਕੇਲੋਕੋ ਪਰਮੇਸਰਕੇ ਯਾਦਮੇਰਹੋ ਭੁਲਾਵੋ ਨਾਹੀਪਰਮੇਸਰਕੇ ਇਸਕੇਪ
ਰਥਾਇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਜੈਘਰਿਕੀਰ
ਤਆਖੀਐ ਕਰਤੇਕਾਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ॥ਤਿਤੁਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਹੁ ਸਿਰ
ਜਣਹਾਰੋ॥੧॥ਤੁਮ ਗਾਵਹੁਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ਹਉਵਾਰੀ ਜਿਤ ਸੋਹਿਲੈਸਦ
ਸੁਖਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਤਨਿਤਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨ ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਤੇ
ਰੇਦਾਨੈਕੀਮਤਨਾਪਵੈ ਤਿਸਦਾਤੇ ਕਵਣਸੁਮਾਰੁ॥੨॥ਸੰਮਤਸਾਹਾਲਿਖਿ
ਆਮਿਲਕਰਪਾਵਹੁਤੇਲੁ॥ਦੇਹੁਸਜਣਅਸੀਸੜੀਆ ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬਸਿ
ਮੇਲੁ॥੩॥ਘਰਿਘਰਿ ਏਹੋਪਾਹੁਚਾ ਸਦੜੇਨਿਤਪਵੰਨਿ॥ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ
ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹਆਵੰਨਿ॥੪॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬਜੀ
ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ॥ ਸੁਣੋ ਭਾਈਲੋਕੋ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰ ਜੀਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਜੋਕੋਈ
ਪ੍ਰਾਣੀ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਦਾ ਵੀਚਾਰਕਰੇਗਾ ਸੋਈ ਪ੍ਰਾਣੀਸੁ
ਖਪਾਵੇਗਾ ਅਰੁ ਮੁਕਤਪਦਵੀਭੀ ਪਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਹਾ ਸਾਧਸੰਗਤਹੋਵੈ ਤਹਾਹੀ
ਬੈਠਣਾ ਅਰਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸੁਰਜੀਕਾ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਨਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇਹੀ
ਸੋਹਿਲੇ ਗਾਵਣੇ ਤਾ ਹੇ ਰਾਮਜਨੋ ਤੁਹਾਨੂੰਭੀ ਸੁਖਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੇਗਾ ਤਾਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਕਹਦੇਹੈਨ ਚੌਰਾਸੀਲਖਜੀਅਜੋਨਜੰਤੂਹੈ ਸੋ ਤਿਨਾਨੂੰ ਸਮਾਲਸਮਾਲਕਰਪਰਮੇ
ਸਰਰਿਜਕਪਾਇਆਦੇਂਦਾਹੈ ਪਰਮੇਸਰਦੀ ਦਾਤਦਾ ਸੁਮਾਰਕੋਈਨਾਹੀ ਕਰਿਆ
ਜਾਂਦਾ ਪਰਮੇਸਰਦਾ ਸਿਮਰਣੁਹੀ ਕਰਨਾ ਹਛਾਹੈ ਜਿਤਕਰਿ ਸਾਹਿਬਨੂੰ ਮਿਲੀਐ
ਸੁਣੋ ਹੇ ਸੰਤਜਨੋ ਓਹ ਪਰਮੇਸਰਬੜਾ ਬੇਸੁਮਾਰਹੈ ਤਿਸ ਸਾਹਿਬਦੀ ਗਤੀਕੋ ਸੰਤ
ਜਨਜਾਣਦੇਹੈਨ ਅਤੇ ਤਿਨਾਸੰਤਾ ਦੀਆ ਅਸੀਸਾ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀ ਸੁਣਦਾਹੈ
ਜੋਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਨਾਸੰਤਾਦੀ ਸੇਵਾਟਹਿਲ ਕਰੇ ਅਸੀਰਬਾਦਖੁਸੀ ਸੰਤਾਦੀ ਲਵੇ ਸੋਓ
ਹ ਜੀਵਾਂਦੇਬਾਬ ਭੁਲਾ ਕਾਹਿਨ ਤਾ ਪਰਮੇਸਰਭੁਲਾਕਰਦਾਹੈ ਹੇ ਸੰਤਜਨੋ ਏਹਜੀ
ਵ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰਨੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚਭੇਜੇਹੈਨ ਉਸੀਵੇਲੇ ਇਨਾ ਜੀਆਦੇ ਸਾਹੇਭੀ ਨਾਲ
ਹੀਲਿਖਪਾਏਹੈਨ ਜੋ ਇਤਨਾਚਿਰ ਏਹਜੀਵ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਰਹੇਗਾ ਅਰ ਇਤਨਿ
ਆਦਿਨਾਨੂੰ ਸੰਸਾਰਤੇ ਤੂੰ ਆਇਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕੁਛ ਭਗਤ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚਕਰੇਗ
ਤਾ ਮੇਰੇ ਤਾਂਈ ਆਇ ਮਿਲੇਗਾ॥ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਤੂੰ ਵਿਸਾਰੇਗਾ ਤਾ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਨਰਕ
ਵਿਚ ਪਾਇਛਡੂੰਗਾ॥ਉਸਵੇਲੇ ਏਸਪ੍ਰਾਣੀਨੇ ਨਾਮਹੀ ਸਿਮਰਨੇਦਾ ਕਰਾਰਕੀਤ
ਸੀ ਤਾ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਆਇਆਸੀ ਤਿਸੀਤੇ ਇਸਪ੍ਰਾਣੀਕੋ ਨਾਮਕਾ ਸਿਮਰਨਕਰਨ

ਚਾਹਿਦਾਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰਵਿਚ ਏਸਪ੍ਰਾਣੀਨੇ ਆਇਕੇ ਮਾਇਆਦੀਲਹਿਰਨਾਲਿ
ਮਿਲਕੇ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀ ਨੂੰ ਵਿਸਾਰਦਿਤਾਹੈਸ ਸੋ ਏਹੁ ਸਾਹੇਵਿਚ ਤੇਲਪਾਇਆ
ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਉ ਉਸਜੀਅਕਉ ਵਿਆਹੁਣਹਾਰੇ ਬਿਆਹੁਲੈਜਾਂਦੇਹੈਨ ਤਿਉ ਇਕ
ਦਿਹਾੜੇ ਇਸਜੀਉਨੂੰਭੀ ਜਮ ਮਾਰਕੈ ਲੈਜਾਵੈਗਾ ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੰਤ
ਜਨੋ ਜਿਨ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਤੁਸਾ ਜੇਹਿਆਨੈ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਦਾ ਆਰਾਧਨਕੀਤਾਹੈ
ਸੋਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਏਹ ਅਸੀਰਬਾਦਕਰੋ ਜੋ ਹੁਣੇਹੀ ਮੇਰੇਜੀਅਦਾ ਪਰਮੇਸਰਨਾਲਮੇਲ
ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਹੇਸੰਤਜਨੋ ਏਹੁਜੋ ਸਾਹਾਹੈ ਸੋਇਕਸਕਾਨਾਹੀ ਅਰਜਿਤਨੇਪ੍ਰਿ
ਥਵੀ ਵਿਚ ਜੀਵਹੈਨ ਤੇ ਸਭੋਹੀ ਇਸ ਸਾਹੇਦੇ ਵਿਚਹੈਨ ਅਤੇ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿ ਇਕਜੀ
ਵ ਆਵਦੇਹੈਨ ਇਕਜਾਂਦੇਹੈਨ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀ ਇਸਪ੍ਰਾਣੀਨੂ ਸਦਾਇਦਾ
ਹੈ ਤਾਫਿਲਰਤੀਭੀ ਨਾਹੀ ਲਗਦੀ ਅਰ ਜਿਤਨਾਚਿਰ ਸਦਾਇਦਾ ਨਹੀ ਤਿਚਰ
ਏਹ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਮਹੀ ਸਿਮਰਲੇਵੈ ਹੁਣ ਓੜਕਦੇ ਦਿਨ ਨਜੀਕ ਆਵਦੇਜਾਂਦੇਹੈਨ
ਜੋਕੋਈ ਨਾਮ ਸਿਮਰੇਗਾ ਸੋਈ ਪਰਮੇਸਰਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ ਅਰ ਜਿਨਾਂਨੇ ਗੁਰੂਕਾ ਸ
ਬਦ ਸੁਣਕਰਿ ਮੰਨਿਆਹੈ ਅਤੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਿਆਹੈ ਸੋ ਤਿਨਕੇ ਸਭੁਕੁਛੁ ਪਾਪ
ਤੋਹੋਵੈਗਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੈ ਐਸਾ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰਿਆ
ਅਤੇ ਜਗਤਦੇ ਲੋਕਾਂ ਪਾਸੋ ਸਿਮਰਾਇਆ ਜੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂਕਾ ਨਾਮੁ ਲਗਾ ਅਨਾਹ
ਦ ਧੁਨਕਰ ਅਰਾਧੀਅਨ ਜਗਤਦੇ ਵਿਚ ਘਰਘਰ ਲਗਾ ਕੀਰਤਨ ਹੋਣ ਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀ ਨੇ ਨਾਮਦਾਨ ਦਾਇਆ ਧਰਮ ਪਰਉਪਕਰ ਸੰਸਾਰਕੇ ਐਸਾ ਦ੍ਰਿੜਾ
ਇਆ ਜੋ ਸੰਸਾਰਕੇ ਲੋਗ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਕਰ ਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇ ਪਾਸੇ ਲਗੇ ਆਵ
ਨਾ। ਤਾ ਇਕਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕੀ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਜੋ ਹੇ ਨਾਨਕ ਭਗਤ
ਜੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਆਉ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸਚੀਦਰਗਾਹਵਿਚ ਜਾਇਹਾਜ
ਰ ਹੋਏ ਤਾ ਨਿਰੰਕਾਰਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕਜੀ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸੰਸਾਰਕੋ ਦ੍ਰਿੜਾ
ਇਆ ਹੈ ਤਾ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰਜੀ ਮੈ ਕਉਣ ਕੀਟਾਂ
ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ਅਰ ਤੂੰ ਆਪ ਕਰਨਕਾਰਨ ਹੈ ਘਟਘਟਕੇ ਜਾਣਨਹਾਰੇ ਹੈ
ਸਰਬਕਾ ਪ੍ਰੇਰਕ ਹੈ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਜੀਅਕਉ ਪ੍ਰੇਰਦਾ
ਹੈ ਸੋਈ ਏਹ ਜੀਵ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਅਤੇ ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁਜੀ ਆਪਕਾ ਜੋ ਵਚਨ ਹੈ।
ਛਿਅ ਘਰ ਛਿਅ ਗੁਰ ਛਿਅ ਉਪਦੇਸ॥ ਗੁਰ ਗੁਰ ਏਕੋ ਵੇਸ ਅਨੇਕ॥੧॥ ਬਾ
ਬਾ ਜੈ ਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਖੁ ਵਡਾਈ ਤੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਵਿ

ਸਏਚਰਸਿਆਘੜੀਆਂਪਹਿਰਾਥਿੰਤੀਵਾਰੀਮਾਹੁਹੋਆ॥ਸੂਰਜਏਕੋਰੁਤਅਨੇਕ
ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੇਕੇਤੇਵੇਸ॥੨॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਦੇਹੈ
ਨ॥ ਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀਤੇਰੇਕੀਤੇਹੋਏਛਿਅਘਰਿਹੈਨ ਅਤੇਛਿਅ
ਹੀਗੁਰੂਹੈਨ ਅਤੇਛਿਅਹੀਤਿਨਾਦੇਉਪਦੇਸਹੈਨ ਜੋਗੀਸੰਨਿਆਸੀਗ੍ਰਹਸਤੀ
ਪੰਡਤਬੈਸਨੋਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਏਹੁਸਭਕੋਈਆਪੋਆਪਣੇਉਪਦੇਸਨੂੰਲੈਕ
ਰਤਿਸਕੇਅਨੁਸਾਰਪਰਮੇਸਰਦੀਸਲਾਹਣਾਕਰਦੇਹੈਨਸਭਕੋਈਆਪਣੇ
ਆਪਣੇਉਪਦੇਸਵਿਚਚਲਦੇਹੈਨ ਹੇਪ੍ਰਭੁਜੀ ਇਨਾਛਿਆਸਾਸਤ੍ਰਾਂਕਾਇਨਾਦੇ
ਉਪਦੇਸਦਾ ਇਨਾਦਾਗੁਰੂਤੂੰਆਪਹੀਹੈ ਏਹਸਭਤੇਰੇਕੀਤੇਹੋਏਹੈਨ ਜਿਤਨੇ
ਵੇਸਹੈਨਏਹੁਸਭਤੇਰੇਹੈਨਤੈਥੋਂਬਿਨਾਕੋਈਅਸਥਾਨਸੋਭਦਾਨਹੀ ਜੇਹੜੇ
ਤੈਨੂੰਭਾਵਦੇਹੈਨਤਿਨਾਦੀਤੂੰਪਤਰਖਦਾਹੈ ਅਰਤਿਨਾਦੀਘਾਲਥਾਇਪਾਵੈਗਾ
ਪਰਹੇਪ੍ਰਭੁਜੀਤੇਰਾਬਚਨਹੈ ਜਿਥੇਮੇਰਾਨਾਮਜਪੀਦਾਹੈ ਅਤੇਮੇਰੀਸਿਫਤਹੋ
ਵੇਗੀਓਹਅਸਥਾਨਮੇਰਾਹੈ ਮੈਉਸਅਸਥਾਨਵਿਖੇਰਹਿੰਦਾਹਾਂ ਹੇਪ੍ਰਭੁਜੀਏਹੁ
ਵਡਿਆਈਆਸਭਤੇਰੀਆਹੈਨ ਅਰਜਹਾਂਤੇਰਾਕੀਰਤਨਹੋਂਦਾਹੋਵੈਹੈਸੋਉ
ਸਘਰਦੀਸਰਮਤੈਨੂੰਹੈਜੀਤੁਸਾਂਉਸਘਰਦੀਪਤਰਖਣੀਜੀ ਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਜੀਏਹੁਆਪਨੇਮੇਰੀਅਰਜਸੁਣਲੈਣੀਜੀ ਤਉਏਹਬਾਤਸੁਨਕੇ ਸ੍ਰੀਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਜੀਕਹਿਆ ਹੇਨਾਨਕਜੀ ਜਿਥੇਤੂੰਮੇਰਾਜਸਕਰੈਗਾ ਸੋਓਹਭਾਵੇਕੈਸਾਹੀ
ਪਾਪੀਹੋਵੈਗਾ ਕੈਸਾਖੋਟਾਪੁਰਖਹੋਵੇ ਤਉਮੈਉਸਕੋਬਖਸਲੇਵਾਂਗਾ ਫੇਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਜੀਨੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਸਿਫਤਕੀਤੀ ਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਤੇਰੇਵਿਸਵੇਚਸੇਘੜੀ
ਆਪਹਿਰਥਿਤੀਮਹੀਨੇਬਰਸਜੇਹੜੇਹੈਨ ਸੋਇਤਨਿਆਂਵਿਚਤੂੰਕਰਕਰ
ਕੇਕਈਵੇਸਾਕਰਖੇਲਤਾਹੈ ਅਰਹੇਪ੍ਰਭੁਜੀ ਤੂੰਮੈਨੂੰਏਹੁਦਾਨਦੇਹੁਜੀ ਜੇਹੜੇ
ਵਿਸਵੇਚਸੇਘੜੀਆਂਪਹਿਰਾਥਿਤੀਮਹੀਨੇਬਰਸਰੁਤੀਵਾਰਘੜੀਆਂਸੋ
ਇਨਾਦਿਨਾਵਿਚਮੈਨੂੰਵਿਸਰੇਨਾਹੀਜੀ ਮੈਤੇਰਾਹੀਨਾਮਜਪਦਾਰਹਾਂਜੀ ਹੋਰ
ਧਿਆਨਕੋਈਨਾਲਾਵੌਜੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕਹਿਆ ਹੇਨਾਨਕਜੀਤੂੰਬਡ
ਜੋਹਦਕਰਨੇਵਾਲਾਹੈ ਤੂੰਬਡੇਜੋਹਦਕੀਤੇਹੈਨ ਅਰਦਾਨਭੀਐਸਾਹੀਮੰਗਦਾ
ਹੈਜਿਸਾਵਿਚਮੈਖੁਸੀਹੋਵਾਂ ਹੇਨਾਨਕਜੀ ਜੋਕੋਈਤੇਰਾਨਾਮਲਵੈਗਾ ਸੋਮੈਉਸ
ਕੀਮੁਕਤਕਰਾਂਗਾ ਅਰਜੋਕੋਈਵਾਹਗੁਰੂਕੇਨਾਮਕਾਜਾਪਜਪੇਗਾ ਔਰਸੇਂਜ
ਪਾਵੇਗਾ ਸੋਸਦਾਹੀਸੁਖੀਰਹੇਗਾ ਤਾਂਫੇਰ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਨੇਕ

ਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕਜੀ ਜਹਾਂ ਕੀਰਤਨ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਤਹਾਂ ਆਰਤੀ ਭੀ ਚਾਹੀਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦੇਖਾਂ ਮੇ
ਰੀ ਆਰਤੀ ਤੂੰ ਕੈਸੀ ਹਿਕ ਕਰੀ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕਰਿ ਸੁਣਾਉ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਜੇਹੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮਤ ਦਿਤੀ ਹੈ ਤੇਹੀ ਮੈ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਸ
ਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਕੇ ਅਰੁ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਇ ਕਰ ਆਰਤੀ ਲਗ
ਗਾਉਣ॥ ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀ
ਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ॥ ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸ
ਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ॥੧॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ
ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋ
ਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ॥ ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿ
ਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ॥ ਤਿਸ
ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭਿ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾ
ਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ॥੩॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ
ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਇ
ਵਾਸਾ॥੪॥੧॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ
ਨ॥ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਗਗਨ ਆਕਾਸ ਅਰ ਧਰਤੀ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਏਹ ਦੋਨੋ
ਮੰਡਲ ਹੈਨ ਸੋ ਏਹ ਦੋਨੋ ਤੇਰੇ ਆਰਤੀ ਕਰਨੇ ਕੇ ਥਾਲ ਹੈਨ॥ ਅਰ ਆਕਾਸ ਵਿਚ
ਤਾਰੇ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਤੇਰੇ ਥਾਲਾਂ ਵਿਚ ਮੋਤੀ ਹੈਨ ਅਰ ਪਵਣ ਜੋ ਝੁਲਤਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹ ਚਵ
ਰ ਹੈ ਅਰ ਜਿਤਨੀ ਬਨਰਾਇ ਹੈ ਸੋ ਤੈਨੂੰ ਫੂਲ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੈਨ ਹੇ ਭਵ ਖੰਡਨ ਸੰਸਾਰ
ਮਾਇਆ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰ ਕੇ ਅਪਨੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾਇ ਲੇਹੁ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਏਹ ਤੇਰੀ ਆ
ਰਤੀ ਹਰ ਇਕ ਸਮੇ ਵੇਲੇ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਅਨਾਹਦ ਸਬਦ ਜੋ ਵਜਦੇ ਹੈਨ ਤੇਰੇ ਦੁਆਰੇ
ਉਪਰ ਹਰ ਵੇਲੇ ਜਿਨਾਂ ਸਬਦਾਂ ਦੀ ਹਦ ਨਹੀ ਸੋ ਦਸਵੇਂ ਦੁਆਰ ਵਿਚ ਵਜਦੇ ਹੈਨ
ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਜਿਤਨੇ ਜਗਤ ਕੇ ਵਿਖੇ ਜੀਵ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਮੁਖ ਜੋ ਹੈਨ ਅਰ
ਨੇਤ੍ਰ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਤਿਨਾਂ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਤੇਰੀ ਹੀ ਜੋਤ ਜਾਗਦੀ ਹੈ ਅਰ ਤੇਰੀ ਜੋਤ ਕਰਕੇ ਉ
ਨਾਨੂੰ ਉਜਾਲਾ ਹੈ ਅਰ ਸਹਸ੍ਰ ਹੀ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਹੈਨ ਨਿਰਮਲ ਅਰ ਅਨੇਕ ਹੀ ਗੰ
ਧਰਬ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਗਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਦੇਵਤੇ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਭੀ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲਾਂ ਕੋ ਧਿ
ਆਂਵਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਤੇਰੇ ਚਲਤ ਜੋ ਚਰਿਤ੍ਰ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਾਇ ਸ
ਕਦਾ ਮੈ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਕਿਉਂ ਕਰ ਸਕਾਂ ਜੀ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਦੇਵਤਾ ਅੰਤ ਨਹੀ ਪਾਵਦੇ

ਹੇਸ੍ਰੀਠਕੁਰਜੀ ਜਿਤਨੇਜੀਵਹੈਨ ਸੋਤਿਨ ਸਭਨਾਵਿਚ ਤੇਰੀਹੀਜੋਤਹੈ ਅਰਤੇਰਾ
ਹੀਰੂਪਹੈ ਹੇਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀ ਤਿਨਸਰਬਘਟਾਵਿਖੇਤੂਆਪਹੀ ਸਮਾਇਰਹਿ
ਆਹੈ ਅਤੇਹੇਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀ ਤਿਨਾਵਿਚਤੇਰੀਜੋਤਕਰਕੇਚਾਨਣਾਹੈ ਤੇਰੇਬੀ
ਇਤਰਹੋਰਦੂਸਰਾ ਕੋਈਨਹੀ ਹੇਸ੍ਰੀਠਕੁਰਜੀਹੇਪ੍ਰਭੁਜੀਤੇਰੇਚਰਨਕਮਲ
ਜੋਹੈਨ ਸੋਤਿਨਾਦਾ ਮੈਨੂੰਆਸਰਾਹੈ ਅਰ ਤੇਰੇ ਚਰਨਰੂਪਕਮਲਾਦਾ ਲੋਭੀ ਜੋ ਮੇ
ਰਾਮਨ ਰੂਪਭਵਰਾਹੈ ਅਰ ਕਮਲਾਮੇ ਰਜਹੋਤੀਹੈ ਸੋਤੇਰੇ ਚਰਨਕਮਲਕੀਰ
ਜ ਜੋ ਚਰਨਰਜਹੈ ਸੋ ਮੇਰੇਕੋ ਮਿਲੇ ਅਨਦਿਨ ਰਾਤ੍ਰਿਦਿਨਜੋਮੈਨੂੰਪਿਆਸਾ ਲ
ਗੀਰਹੀਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾਰੂਪਜਲ ਮੈਨੂੰਦੇਓ ਹੇਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਜੀਤੇਰੇਚਰਨਕਮਲਜੋਹੈਨ
ਤਿਨ ਚਰਨਾਕੀਰਜਕਾ ਲੋਭੀਜੋ ਮੇਰਾਮਨਹੈ ਹੇਪਰਮੇਸਰਜੀ ਤੇਰੇਚਰਨ ਸਾਥ
ਰਾਤ ਦਿਨਮੇਰਾਮਨਲੁਭਾਇਰਹਾਹੈ ਜੈਸੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਸ੍ਵਾਤੀ ਬੂੰਦਕੇ ਚਾਹਿਤਾਹੈ ਸ੍ਵਾਤੀ
ਨਿਛਤ੍ਰਕੀ ਬਰਖਾਕੋ ਚਾਤ੍ਰਕਚਾਹੁਦਾਹੈ ਤੈਸੇਹੀ ਹੇਠਕਰਜੀ ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਪਿ
ਆਸ ਮੇਰੇ ਮਨਕੋ ਲਗੀਹੈ ਸੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇ ਮੇਰੇਕੋਆਪਣਾਨਾਮ ਦੀਜੀਏ
ਹੇਸ੍ਰੀਠਕੁਰਜੀ ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਪਿਆਸਲਗ ਰਹੀਹੈ ਮੇਰਾਮਨ ਬਿਰਲਾਪਕਰਦਾ
ਹੈ ਤਾਂਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇਨਾਨਕਜੀ ਮੇਰੀਕਿਰਪਾਤੇਰੇਉਪਰ ਬਹੁਤ
ਹੈ ਹੇਨਾਨਕਜੀ ਮੈਤੇਰੇਨਾਲਸਦਾਹੀ ਅੰਗਸੰਗਰਹਿੰਦਾਹਾਂ ਮੈਤੇਰਾਪੰਥ ਸਭ
ਬਖਸਿਆਹੈ ਅਤੇ ਮੈਤੇਰੀਸਿਫਤ ਕਰਨੇਤੇ ਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹਾਂ ਬਡਾਖੁਸੀਹੋਂਦਾਹ
ਸੁਣਕੇ ਅਰਹੇਨਾਨਕਜੀ ਤੂੰਜੋਮੇਰੀਸਿਫਤ ਕਰਦਾਹੈ ਸੋਤੇਰੀਸਿਫਤ ਮੈ ਸਾਹ
ਰਨਹੀ ਸਕਦਾ ਕਿਸਵਾਸਤੇ ਤੂੰਜੋਮੇਰੀਸਿਫਤਕਰਤਾਹੈ ਸੋਮੇਰਾਬੰਦਾਹੋਇਕਰ
ਸਿਫਤਕਰਦਾਹੈ ਅਤੇਤੂੰ ਆਪਾ ਕਿਸੇਜਗਾ ਨਹੀ ਜਣਾਇਆ ਅਰੁਤੂੰਮੇਰੇਨਾਲ
ਸਰੀਕਤਭੀ ਨਹੀਕਰਦਾ ਪਰ ਸੁਣਨਾਨਕਜੀ ਮੈਤੇਰੀ ਸਿਫਤਕਬੂਲਪਾਈਹੈ
ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰਵਿਚਤੇਰਾ ਨਾਂਉਪਰਗਸਿੱਧਹੋਵੈਗਾ ਅਤੇਜੋਕੋਈ ਤੇਰੀਸਿਫਤਕਰੇਗਾ
ਤਿਸਕੋਮੈ ਬਖਸਲੇਵਾਗਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਦੇ ਅਗੇ
ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਅਤੇਸੰਸਾਰ ਸੁਭਾਉਮੇ ਪਰਵਿਰਤਹੋਏ ਸਮਾਧਬੀ ਉਥਾਨਹੋ
ਏ ਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਦੇ ਧਿਆਨ ਤੇ ਉਥਾਨ ਹੋਇਕਰ ਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਕਾਨਾਮ ਆਪ
ਭੀਜਪਦੇਹੈਨਸੰਸਾਰੀਜੀਵਾਕੋ ਉਪਦੇਸਦੇਕਰ ਹੋਰਨਾਕੇ ਪਾਸੋ ਭੀਜਾਪਕ
ਰਾਵਦੇਹੈਨ ਬਾਬੇਜੀਕੇ ਮਨਮੇ ਏਹਾਬਿਆਪੀ ਜੋ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇਨਾਮ
ਕੋਜਪਕਰ ਉਧਰੇ ਪਰਮਪਦਕਾ ਅਧਕਾਰੀਹੋਵੈ ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ

ਆਗੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਿਧਨ ਕੇ ਮਿਲਨੇ ਕਾ ਭੁਰਥਰੀ ਮਿਲਾ।

ਦਇਆ ਔਰ ਕਿਰਪਾ ਕੇ ਪੁੰਜ ਕਵਲ ਵਤ ਨੇਤ੍ਰ ਹੈਂ ਜਿਨਕੇ ਸੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਹਾਂ ਮੋਹ
ਅੰਧਕਾਰ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰਤੇ ਹੈ ਸਰਬ ਕੋ ਗਤਿ ਦੇਣੇ ਵਾਲੇ ਅਰ ਜਹਾ ਕਹਾ ਜਿਸ ਗੁਰੂ
ਕੀ ਜੋਤ ਜਾਗ ਰਹੀ ਹੈ ਜਗਤ ਮੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਦੇਤੇ ਹੈ ਮਨ ਵਾਂਛ
ਤ ਫਲ ਕੇ ਦਾਤਾ ਹੈ ਸਰਬ ਦੁਖਾਂ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰਤੇ ਹੈ ਸਭ ਮੰਗਲ ਕਰ ਦੇਤੇ ਹੈ ਤਿਨਕੇ
ਚਰਨੋ ਕੀ ਸਰਨ ਹੋਏ ਜੈ ਹੋਵੇ ਤਿਸ ਮਹਾਂਰਾਜ ਕੀ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮ
ਕੀ ਭਗਤ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਕਰ ਕੇ ਤਹਾਂ ਗਮਨ ਕੀਆ ਜਹਾ ਜੋਗੀਆ ਕੇ ਸਭ ਸੇਵਕ ਹੈਂ
ਅਪਨੇ ਦਾਸਾਂ ਕੇ ਗਤਿ ਦੇਵਣ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਮਾਰਗ ਦਿਖਾਵਣੇ
ਵਾਸਤੇ ਸੈਰ ਕਰਤੇ ਫਿਰਤੇ ਹੈ ਤਹਾ ਗਏ ਜਹਾਂ ਭੁਰਥਰੀ ਕੇ ਉਡੀਕ ਲਗ ਰਹੀ ਸੀ
ਉਸ ਦੇਸ ਮੇਂ ਸਾਰੇ ਭੁਰਥਰੀ ਕਾ ਜਸ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਦੇਸਾਂ ਕਉ ਲੰਘ ਕੇ ਤਹਾਂ ਗ
ਏ ਜਹਾਂ ਜੋਗੀਓਂ ਕੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਭੀ ਸੰਗ ਹੀ ਹੈ
ਭਰਥਰੀ ਜੀ ਅਪਨੇਂ ਆਸ੍ਰਮ ਸੇਂ ਕਹੀਂ ਗਇਆ ਹੂਆ ਥਾ ਤਹਾਂ ਜਾਇਕੇ ਬੇਦੀ ਬੰਸ
ਕੇ ਸੂਰਜ ਬੈਠ ਗਏ ਕਿਤਨਕ ਸਮਾ ਬੀਤਨੇ ਤੇ ਆਇਆ ਸੋ ਦੇਖ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਬਹੁ
ਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਇਆ ਆਇਕੇ ਮਹਾਂਰਾਜ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਬੈਠ ਗਇਆ ਤੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਸੰਤ
ਜੀ ਕਿਸ ਦੇਸ ਤੇ ਆਏ ਹੋ ਅਰ ਕਿਸ ਦਿਸਾ ਕੋ ਜਾਵੋਗੇ ਅਰ ਅਪਨਾ ਨਾਮ ਭੀ ਕਹਿ ਕ
ਰ ਮੇਰੇ ਕੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਰੁਖ ਦੇਖ ਕੇ ਬਾਲਾ ਜੀ ਕਹਾ ਪੰਜਾਬ ਦੇਸ ਕੀ ਧ
ਰਤੀ ਸੇ ਆਏ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀ ਇਨਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਅਸੀ ਇਨਕੇ ਸੇਵ
ਕ ਹੇ ਦੇਸਾਂ ਦੀ ਸੈਲ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹੈ ਸੁਨ ਕੇ ਭੁਰਥਰੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਮ
ਹਾਰਾਜ ਦੇ ਚਰਨਾ ਪਰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ ਅਜ ਮੇਰੇ ਧੰਨ ਭਾਗ ਹੋਏ ਆ
ਪਕਾ ਦਰਸਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੈਂ ਚਿਰਕਾਲ ਕਾ ਉਡੀਕਵਾਨ ਹੈਸਾ ਮੇਰਾ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ
ਭਇਆ ਹੈ ਤੌ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਮਾਰੇ ਤਾਂਈ ਜਾਨਤੇ ਹੋ ਅਰ ਕਿਸ
ਕੇ ਕਹੇ ਉਡੀਕ ਦੇ ਹੋ ਤਬ ਭੁਰਥਰੀ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਇਕ ਸਮੇ ਨਾਰਦ ਮੁ
ਨੀ ਸਰਰਟਨ ਕਰਦੇ ਹੂਏ ਮੇਰੇ ਕੋ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਰੰਗ ਮੇ ਰੰਗਿਆ ਹੂਆ ਮੈਨੇ ਨਮ
ਸਕਾਰ ਕਰੀ ਉਨੋਨੇਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਆਸੀਰਵਾਦ ਦਈ ਅਰ ਮੈਨੇ ਕੁਛ ਪੂਛਨੇ ਵਾਸਤੇ
ਬਾਣੀ ਬੋਲਿਆ ਤਬ ਨਾਰਦ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਭੁਰਥਰੀ ਜੀ ਅਬ ਕਲੀ ਕਾਲ ਕੇ ਸਮੇਂ ਮੇ
ਜਗਤ ਕੇ ਉਧਾਰ ਥੇ ਕੇ ਲੀਏ ਤਿਸ ਪਰਮੇਸਰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੇ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਿਆ ਹੈ
ਸੋ ਮਹਾਰਾਜ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀ ਨਾਮ ਸੋ ਕਿਤਨੇਕ ਕਾਲ ਕੇ ਬਤੀਤ ਹੋਇਆ

ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਸਨ ਕਾ ਉਤਰ ਦੇਵੈਂਗੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਭੁਗਤੀ ਕਾ ਮਾਰਗ ਸੰਸਾਰ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਵਿਰ
ਤ ਕਰੈਂਗੇ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡਾਂ ਵਿਖੇ ਉਪਦੇਸ ਸਤਿਨਾਮ ਕਾ ਕਰਹਿਗੇ ਸਰਬ ਪ੍ਰਿ
ਥਵੀ ਮੇ ਗਵਨ ਕਰਹਿਗੇ ਸਰਬ ਸਿਧੋਂ ਕੇ ਸਾਥ ਚਰਚਾ ਹੋਵੈਗੀ ਪ੍ਰਥਮ ਤੁਮਾਰੇ ਸਾ
ਥ ਮੇਲਾ ਹੋਵੈਗਾ ਅਬ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੇ ਤੁਮ ਉਨਕੋ ਇਹਾਂ ਬੈਠ ਕਰ ਉਡੀਕੋ ਜੋ ਤੁਮਾਰੇ ਮਨ
ਮੇ ਪੂਛਨੇ ਕੀ ਚਾਹ ਹੋਵੈਗੀ ਸੋ ਪੂਛ ਲੈਣਾ ਜਬ ਸੇ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਦ ਜੀ ਸੇ ਮੈ ਸੁਣਿਆ ਹੈ
ਤਿਸ ਦਿਨ ਬੀ ਮੈ ਉਡੀਕਦਾ ਹੋ ਸੋ ਮੁਨੀਸਰ ਜੀ ਕਾ ਕਹਿਣਾ ਅਜ ਸਾਚ ਹੋਇਆ ਹੈ

ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਮੁਨੀਸਰ ਜੋ ਕੁਛ ਪੂਛਨਾ ਹੈ ਕਹੀਏ ਤਬ ਭੁਰਥਰੀ
ਜੀ ਕਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੇ ਹਠ ਜੋਗ ਸਾਧਿਆ ਮਨ ਕੋ ਰੋਕਿਆ ਅਨੇਕ ਰੀਤ ਕਰਕੇ ਮਨ
ਨਿਰਮਲ ਹੋਵਨੇ ਤੇ ਸੁਭਗਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੀ ਹੈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮਿਟ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜਬ ਤਕ
ਇਹ ਮਨ ਮਲੀਨ ਰਹਿਤਾ ਹੈ ਤਬ ਲਗ ਬੰਧਨ ਹੀ ਰਹਿਤੇ ਹੈ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਭੁਗਤ ਬਿਖੇ
ਮਨ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਨਿਰਮਲ ਹੋਤਾ ਹੈ ਬਿਨਾ ਜੋਗ ਤੇ ਮਨ ਕੇ ਬਿਰਤਾ ਨਹੀ ਹੋਤੀ ਅਤੇ ਦੂਸਰ
ਸਿਧ ਪਿਆਲਾ ਪੀਕਰ ਮਸਤਾਨੇ ਹੋਇ ਰਹਤੇ ਹੈ ਅਨਾਹਦ ਧੁਨ ਮੇ ਲਗ ਰਹਿਤੇ ਹੈਂ ਬਿ
ਸੈ ਬਾਸਨਾ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੋਇ ਕਰ ਰਾਤ ਦਿਨ ਇਕ ਬ੍ਰਿਤ ਮੇ ਲਿਵਲੀਨ ਹੋਇ ਰਹਿਤੇ ਹੈ
ਭੁਗਤਿ ਮੇ ਕਿਸ ਕੇ ਬਲ ਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਮੇ ਲਿਵ ਲਾਗਤੀ ਹੈ ਵੈਰਾਗ ਕੈਸੇ ਦ੍ਰਿੜ ਹੋਤ
ਹੈ ਬਿਨਾ ਵੈਰਾਗ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀ ਜਾਗਤਾ ਇਹ ਦੋਨੋ ਸੰਸੇ ਨਾਰਦ ਜੀ ਅਗੇ ਭੀ ਮੈਨੇ ਕਹੇ ਸੋ
ਤੁਮਾਰੇ ਸੇ ਭੀ ਮੈ ਪੂਛਤਾ ਹੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਤੇ ਹੈ ਸੁਨੋ ਹੇ ਭੁਰਥਰੀ ਪਰਮਸਿ
ਅਸੋ ਹੋ ਤੁਮ ਬਿਨਾ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੇ ਸੁਭਗਤ ਨਹੀ ਮਨ ਜੋਗ ਸੇ ਬਿਨਾ ਨਿਰਮ
ਲ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਭੁਗਤ ਜੋਗ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਕੀਆ ਹੈ ਜੋ ਉਤਮ ਪੁਰਸ ਸ

ਦਗਤਿ ਕੇ ਇਛਾ ਵਾਲੇ ਹੈਂ ਤਿ ਨਾ ਕੋ ਭੁਗਤ ਜੋਗ ਮਿਲਤਾ
ਹੈ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦ ਮਨਹਿ ਮਹ
ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਿੰਥਾ ਖਿਮਾ ਹਿਢਾ ਵਉ ਗੋ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਭ
ਲਾ ਕਰ ਮਾਨਉ ਸਾਹਿਜ ਜੋ ਗ ਨਿਧਿ ਪਾਵਉ ਗੋ ॥੧॥ ਬ
ਬਾ ਜੁਗਤਾ ਜੀ ਜੁਗਹਿ ਜੁ ਗ ਜੋਗੀ ਪਰਮ ਤਤ ਮਹਿ
ਜੋਗੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਨਿ ਰੰਜਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆ
ਨ ਕਾਇਆ ਰਸ ਭੋਗੰ ॥ ੧॥ ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮੇ ਆ
ਸਣ ਬੈਸਉ ਕਲਪ ਤਿ ਆਗੀ ਬਾਦੰ ਸਿੰਙੀ ਸ
ਬਦ ਸਦਾ ਧੁਨ ਸੋਹੈ ਅਹਿਨਿਸ ਪੂਰੈ ਨਾਦੰ ॥੨॥ ਪਤਿ ਵੀਚਾਰ ਗਿਆਨ ਮਤਿ ਡੰਡ ਵਰਤ

ਮਨਾਵਿਭੂਤੀਂਅਹਿਕੀਰਤ ਰਹਿਰਾਸ ਹਮਾਰੀਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥ ਅਤੀਤੰ॥੩॥ਸਗਲੀਜੋ
ਤਿਹਮਾਰੀ ਸੀਮਿਆ ਨਾਨਾਵਰਨ ਅਨੇਕੰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਣਿਭਰਥਰਜੋਗੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਲਿਵਏਕੰ॥੪॥੧॥ ਹੇਭਰਥਰੀਜੀਐਸਾਜੋਗਜੋਪ੍ਰਾਣੀਧਾਰਨਕਰਹਿਗੇਤਿਨਾਦੇ
ਮਨਥੀਸਗਲੀਮੈਲਾਨਿਵਰਤਹੋਵੇਗੀ॥ ਅਤੇਪਿਆਲਾ ਜੋ ਹਨ ਤੈਨੇਵਰਨਨਕੀ
ਆਹੈ ਸੋਅਬਸੁਨਹੁਕੈਨਦੇਕਰਿਕਹਤੇਹੈਂ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥
ਗੁੜੁਕਰਿਗਿਆਨਧਿਆਨਕਰਿਧਾਵੈ ਕਰਿਕਰਨੀਕਸਪਾਈਐ॥ਭਾਠੀਭਾਵਪ੍ਰੇ
ਮਕਾਪੋਚਾਇਤੁਰਸਅਮਿਉਚੁਆਈਐ॥੧॥ਬਾਬਾਮਨਮਤਵਾਰੋਨਾਮਰਸਪੀ
ਵੈ ਸਹਿਜਰੰਗਰਚਿਰਹਿਆ॥ਅਹਿਨਿਸਬਨੀਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾਗੀ ਸਬਦਅਨਾਹਦ
ਗਹਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਪੂਰਾਸਾਚਪਿਆਲਾ ਸਹਜੇ ਤਿਸਹਿਪਿਆਏਜਾਕਉਨ
ਦਰਕਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਵਾਪਾਰੀਹੋਵੈ ਕਿਆਮਦਛੂਛੈਭਾਉਧਰੈ॥੨॥ਗੁਰਕੀਸਾ
ਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਪੀਵਤਹੀਪਰਵਾਣਭਇਆ॥ਦਰਦਰਸਨਕਾਪ੍ਰੀਤਮਹੋਵੈ ਮੁਕਤ
ਬੈਕੁੰਠੈਕਰੈ ਕਿਆ॥੩॥ਸਿਫਤੀਰਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਜੂਐ ਜਨਮ ਨਹਾਰੈ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕ ਸੁਣ ਭਰਥਰ ਜੋਗੀ ਖੀਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੈ॥੪॥ ੧॥
ਸ੍ਰੀਕਰਤਾਰਕੀਸਿਫਤਮਾਹਿਰੰਗੇਹੂਏ ਪਰਮੇਸਰਕੇਨਾਮਕੋਜਪਤੇਹੈਂ ਜਿਨਾਦੇਮਨ
ਦੀਆਂ ਬਾਸਨਾ ਦੂਰਹੋਗਈਆਂਹੈਨ ਪਰਮੇਸਰਕੇਚਰਨਾਦੀਪ੍ਰੀਤਮੇ ਮਸਤਾਨੇਹੂਏ
ਹੂਏ ਸਾਰੇਬੰਧਨ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਦੂਰਹੋਗਏਹੈਨ ਸੁਨਕੇਭਰਥਰੀਜੀਕੇਮਨਦਾ ਸੰਸਾ ਦੂ
ਰਹੋਇਗਇਆ ਭਗਤਿਪਰਮੇਸਰਕੀ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਸੁਨਕੇ ਹਾਥਜੋੜਕੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਭਗਵੰਤਜੋਸਰਬਸੁਖਾਕੀਰਾਸਹੈਤਿਸਕੀਭਗਤਮਾਹਿ
ਅਰਪ੍ਰੇਮਮੇਜਿਸਕੀਮਤਭਿਜੀਹੋਈਹੈ ਐਸੇਪ੍ਰਸਨ ਉਤਰ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀ ਤਹਾਂਸੇ ਗਮਨਕਰਨੇਕੀਇਛਾਕਰੀ ਭਰਥਰੀ ਜੀਨੇ ਹਾਥਜੋੜਕੇਕਹਾ
ਹੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੋਈ ਕਾਲਆਪਦਰਸਨਦੇਵੀਏ ਮੇਰੇਤਾਈਬਹੁਤਚਿਰਕੀ
ਲਾਲਸਾ ਲਗਰਹੀਥੀ ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾਹੇਭਰਥਰੀਜੀ ਹਮਾਰਾਤੁਮਾਰਾ
ਮੇਲਾ ਇਸੀਵਾਸਤੇਬਹੁਤ ਚਿਰ ਹੋਤਾਰਹੇਗਾ ਹਮਆਪਕਾ ਦਰਸਨ ਬਹੁਤ ਵਰੀ
ਕਰਨਾਹੈ ਏਹਕਹਿਕੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਆਗੇਕੋਗਵਨਕਰਤੇਭਏ ਭਾਈਬਾਲਾ
ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਜੀ ਸੰਗਹੈ ਮਰਦਾਨੇਕੇਸੰਗ ਹਾਸ ਬਿਲਾਸ ਕਰਤੇ ਹੂਏ ਚਲੇਜਾ
ਤੇਹੈਂ ਕਿਤਨੇਕਕੋਸ ਵਹਾਸੇ ਆਗੇਕੋ ਚਲੇਗਏ ਏਕ ਅਸਥਾਨਮੇ ਜਾਇਬੈਠੇ
ਕਰਨਕਾਰਨਪਰਮੇਸਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਮਰਦਾਨੇਕਾ ਮਨਭਰਮਾਇਦੀਆ॥

ਮਰਦਾਨੇਦੇ ਮਨਵਿਚ ਏਹੁ ਆਈ ਮੈ ਹੁਣਘਰਨੂ ਜਾਵਾਂ ਤਾਮਰਦਾਨਾ ਹਥਜੋੜਕੇਕ
ਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮਦੇਵੋ ਮੈ ਆਪਣੇ ਘਰਨੂੰ ਜਾਵਾਂ ਮੇਰਾਮਨਉਦਾਸ

ਹੋਇਆਹੈ ਮੈ ਅਗਾਹ ਨਹੀਜਾਂਦਾ ਮੈਨੂੰਵਿਦਾਦੇ
ਵੋਜੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ
ਤੇਰੇਰਸਤੇ ਵਿਚ ਬੜੀਬ ਲਾਇ ਹੈ ਤੂੰਜਾਵਦਾਨਾ
ਓਹਤੈਨੂੰਦੇਖਕੇਖਾਇ ਜਾਵੇਗੀ ਤੂੰਸਾਡੇਨਾਲਦੀ
ਰਹੁਤੂੰਆਪਣੇਮਨਕੋ ਉਦਾਸਾਕਿਉਕੀਤਾ ਹੈ
ਸਾਡੇਨਾਲਰਹਿਣਵਿਚ ਤੈਨੂੰਕਿਆਦੁਖਹੈ ਸਭੀ
ਧਰਤੀਦਾ ਸੈਲਕਰਦਾ ਹੈ ਖੁਸੀਨਾਲ ਸਾਡੇਪਾ
ਸਰਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾਹੈ ਬਹੁ ਤ ਤਰਾ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰਸਮ
ਝਾਇਆ ਪਰਮੰਨੇਨਾਹੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇਭੀ ਸਮਝਾ
ਇਆ ਅਵੇਮਰਦਾਨਾਤੂੰਜਾਹੁਨਾਹੀ ਏਹੁ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹਈ ਹੁਣਸੰਭਲ
ਜਾਹੁਨਾਹੀ ਪਰਮਰਦਾਨੇਨੂੰਆਪਣੇਕੁਟੰਬੀਆਂਦਾ ਮੋਹ ਜਾਗਿਆਹੈ ਰਖਿਆਰਹੇ
ਨਾਹੀ ਐਸਾਹੋਇਗਇਆਹੈ ਜੈਸੇ ਕਚਖਰੀਦੇ ਪਾਰਸ ਕੋਲੋਹੋਵੇਤਾ ਸੁਟਦੇਵੇ ਏਹੋਹੀ
ਕਹੇਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣੇਹੀ ਘਰਜਾਇਪਹੁਚਾਂ ਕੋਈਐਸਾ ਭੂਤ ਲਗਗਿਆ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ
ਹਟਾਕਿਆ ਰਹੇਨਾਹੀ ਬਹੁਤੇਰਾਹੀ ਆਖਰਹੇ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸੋਵਿਦਾ
ਆ ਲੀਤੀ ਬੜੇਖੁਸੀਹੋਇਕੇਘਰਨੂੰ ਚਲਿਆ ਜਬਮਰਦਾਨਾ ਟੁਰਗਿਆ ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀ ਨੇ ਬਾਲੇਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਹੋ ਭਾਈਬਾਲਾ ਹੁਣਕਿਆ ਕਰੀਏ ਤਾਬਾਲੇਕ
ਹਾਜੋਆਪਕੀਰਜਾਇ ਹੋਵੇ ਸੋਕਰੀਏ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਜੰਗਲਬਬ
ਵਿਚ ਬੈਰਾਗ ਏ ਅਗਾਹਾਂਨੂੰਟੁਰਨਨਾਹੀ॥ ਜਾ ਦੋਇ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਨੇਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਰਾਕਸਨੇਪਕੜਿਆਹੈ ਅਤੇ ਕੜਾਹੇਵਿਚਤ
ਲਣ ਲਗਾਹੈ ਤਾਭਾਈ ਬਾਲੇਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਤਲਣਦੇਹੁ ਅਰਖਾਵਣੇਦੇਹੁ ਆਖੇ
ਲੱਗੇ ਨਹੀਲਗਦਾ ਤਾਤੁਸੀਕਿਆਕਰੋ ਤੁਹਾਨੂੰਬੁਰਨਖਾਲੀ ਨਹੀਜਾਣਦਾਸੀ ਤੁਸਾਜੋਅ

ਵਾਜਕੀਤਾਸੀ ਜੋਰਾਹਿਵੇ ਰਬਲਾਇ ਹਈ ਸੋਹੁਣ ਬ
ਲਾਇਮਿਲੀਚਾਹੀਏਤਾਗੁ ਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੋ ਉਠਖੜੇ
ਹੋਏ ਆਖਣ ਲਗੇਭਾਈਬਾ ਲਾਨਾਲਲੀਤੇਦੀਸਰਮਹੋ
ਦੀਹੈ ਤੇਮਰਦਾਨਾ ਸਾਡੇਕੰਮਦਾ ਹੈਤਭਾਈਬਾਲੇਪੁਛਿਆ

ਗੁਰੂਜੀ ਇਥੋਂ ਕਿਤਨੀ ਹਿਕ ਦੂਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਨਜ਼ਦੀਕ
ਹੀ ਹੈ ਨਵਾਂ ਕੋਹ ਉਪਰ ਹੈ ਉਧਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਰਾਕਸ ਪਕੜਕੇ ਆਪਣੇ ਅਸਥਾ
ਨ ਤੇ ਲੈਗਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕੰਬਦਾ ਹੈ ਮੂੰਹ ਪੀਲਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਬੜਾ ਦੀਨ ਹੋਇਆ
ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਕੋਈ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣਨੇ ਵਾ
ਲਾ ਨਹੀ ਬੜਾ ਭੈ ਕਰ ਬਨ ਦੇਖਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਧੀਰਜ ਦੂਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੇ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੀ ਰਖਿਆ ਕਰੋ ਜਦਪ ਮੈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਆ ਹੈ ਤਉ ਭੀ ਮੇਰੀ ਰਖਿਆ
ਕਰੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨੇ ਕਾ ਬਿਰਦ ਹੈ ਆਪਕਾ ਭੈ ਕਾਟਨੇ ਵਾਲੇ ਹੋ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਕਾ
ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੀ ਸੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਸ ਰਾਕਸ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਛੁਡਾ
ਵੋ ਫੇਰ ਮੈਂ ਆਪਕਾ ਬਚਨ ਕਦੀ ਨ ਫੇਰੌਂਗਾ ਤੁਮ ਦੀਨਬੰਧੁ ਹੋ ਭੈ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਹੋ
ਇਧਰ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਅਜੇ ਤਾਂ ਨਹੀ ਪਹੁਚਾਂਗੇ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਬਾਲੇ
ਦੀ ਬਾਹ ਪਕੜਕੇ ਤੁਰਤ ਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਨਜੀਕ ਪਹੁਚੇ ਤੌ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਮ
ਹਾਰਾਜ ਸਾਡੇ ਪਹੁਚਨੇ ਤੇ ਅਗੇ ਰਾਕਸ ਖਾਇ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਪਲਕ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੁੰਦ
ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁ ਜਾਪੇ ਨਾਹੀ ਇਥੇ ਹੀ ਸਾਂ ਕਿ ਉਥੇ ਹੀ ਪਹੁਚ ਗਏ ਗੁਰੂਜੀ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਹਸਕਰ ਲਗੇ ਪੁਛਣ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਸਰਮਿੰਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬੋਲੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁ
ਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹੁ ਦੇਖ ਕੜਾਹਾ ਤਪਦਾ ਹਈ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਤਲਣੇ ਵਾਸਤੇ ਤਪਦ
ਹੈ ਰਾਕਸ ਤਲਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਖਾਵੇਗਾ ਪਰ ਅਸੀ ਹੁਣ ਛਪ ਰਹੀਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਜੇ ਹੇ ਆਏ ਤੇ ਹੇ ਅਸੀ ਨਹੀ ਆਏ ਜੇਕਰ ਰਾਕਸ ਤਲ ਕੇ ਖਾਗਿ
ਆ ਫੇਰ ਕਿਆ ਹਥ ਆਵੇਗਾ ਜੇ ਕੁਛ ਕਰਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਕਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਜਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਖੜਾ ਤਾਂ ਸੀ ਤਿਉ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁਸੇ ਨਾਲ ਪਕੜਕਰ ਕੜਾਹੇ ਵਿ
ਚ ਸੁਟਪਾੜਿਆ ਕੜਾਹਾ ਅਜੇਹਾ ਠੰਢਾ ਸੀਤਲ ਹੋਇ ਗਇਆ ਜਿਉ ਪੋਹ ਦਾ ਕਕਰ ਜ
ਮਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਕਸ ਦੇਖਕਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਅਤੇ ਕੜਾਹੇ ਦੇ ਹੇਠੋਂ ਅਗ ਭੀ ਬੁਝ ਗ
ਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਰਾਕਸ ਨੂੰ ਸਵਾਪਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਰਾਕਸ ਬੋਲਿਆ ਅ
ਰੇ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈ ਅਰੇ ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਆਇਆਂ ਹੋਇਆਂ ਮੇਰਾ ਕੜਾਹਾ ਸੀਤਲ ਹੋ
ਇ ਗਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਹਸਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕੌਡਾ ਰਾਕਸ ਤੂੰ ਖਾਹੁ ਇ
ਸ ਤਾਈ ਰਖਿਆ ਕਿਉ ਹਈ ਤਾਂ ਰਾਕਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਥੋਂ ਜਾ

ਤਾਂ ਹੈ ਅਰੁ ਤੂੰ ਪੈਦੇ ਕਿਥੋ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਭੁ ਆਖੁ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈ ਸਬਦ ਕਹਾ
ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਫੂਟੋ ਆਂਡਾ ਭਰਮ ਕਾ ਮਨਹਿ ਭਇਓ ਪਰਗਾਸੁ॥
ਕਾਟੀ ਬੇਰੀ ਪਗਹਿ ਤੇ ਗੁਰ ਕੀਨੀ ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੁ॥੧॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹਿਓ॥ ਤਪਤਿ
ਕੜਾਹਾ ਬੁਝ ਗਇਆ ਗੁਰ ਸੀਤਲ ਨਾਮੁ ਦੀਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗ
ਭਇਆ॥ ਤਬ ਛੋਡਿ ਗਏ ਨਿਗਹਾਰਾ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਅਟਕ ਤਿਸ ਤੇ ਛੁਟੀ ਤਬ ਕਹਾ ਕਰੇ
ਕੋਟਵਾਰ॥੨॥ ਚੂਕਾ ਭਾਰਾ ਕਰਮ ਕਾ ਹੋਏ ਨਿਹਕਰਮਾ॥ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕੰਢੈ ਚੜ੍ਹੇ ਗੁਰ
ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ॥੩॥ ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਸਚੁ ਬੈਠਕਾ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ਬਣਾਇਆ॥ ਸਚੁ ਪੂੰਜੀ
ਸਚੁ ਵਖਰੋ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਪਾਇਆ॥੪॥੧॥ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣਿ ਕਰਿ ਕੌਡਾ ਰਾ
ਕਸ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਿਆ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਇਆ ਅਰੁ ਉਠੈ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਆਖ
ਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਵਡੇ ਵਡੇ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹੈਨਿ ਜੀ ਹੁਣ ਮੈਨੂ ਤੁਸੀ ਬਖਸੋ ਜੀ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਕੌਡਾ ਰਾਕਸ ਤੇਰਾ ਤਾ ਰਾਮਦਾਸ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬ
ਦੀ ਰਾਹੀ ਜੋ ਤੂ ਇਸ ਜਾਈ ਮੰਨੇਗਾ ਤਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੇਗੀ॥ ਤਾ ਕੌਡੇ ਰਾਕਸ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹ ਭੀ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭੀ ਆਖੋ ਤਾ ਓਹ ਭੀ ਮੇਰੇ ਸਿਰ
ਉਤੇ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋਰ ਭਾਈ ਕੌਡਾ ਹੁਣ ਤੂ ਅਸਾਨੂੰ ਕਿਆ ਆਖਦਾ

ਹੈ ਤਾਂ ਕੌਡੇ ਰਾਕਸ ਨੇ ਆਖਿ ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ
ਕਛੁ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਤਾ ਮੈ ਪ੍ਰਸ ਦਿਲਿਆ ਵਾ ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀ
ਅਰੋਵੇ ਤਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਕੌਡਾ ਰਾਕਸ
ਕੁਛ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਖਾਵਣ ਵਾਸਤੇ ਲੈ ਆਓ ਅਰੁ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਬਹੁਤਾ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਭੁਖਾ ਹੈ ਤਾ ਕੌਡਾ ਰਾਕਸ ਜੋ ਗਲਾਨੂੰ
ਦਿਆ ਜਾਇ ਕਰ ਐਸੇ ਮੇਵੇ ਲਿਆਇਆ ਜੋ ਸ
ਹੋਜਣੇ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆ ਇਕ ਰ ਮੇਵਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅ
ਗੇ ਰਖਿਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆਉ ਮਰਦਾਨਿਆ ਮੇਵਾ ਖਾਹੁ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਸਭ ਕੁਛ ਖਾਧਾ ਹੈ ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂ ਖੁਸੀ ਕਰੋ ਜੀ ਜੋ ਮੈ ਤੁ
ਹਾਡਾ ਹੁਕਮ ਨਾਹੀ ਮੰਨਿਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਉਤੇ
ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਹਾਂ ਅਰ ਹੁਣ ਤੂੰ ਅਸਾਡੇ ਉਤੇ ਖੁਸੀ ਰਹੁ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਜੇਹੜਾ ਬਾਂਟਾ ਮੈਨੂੰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤੇ ਹੋ ਜੇਹਾ ਮੈਨੂ ਦੇਹੋ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਸ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਤਿੰਨ ਹਿਸੇ ਕਰੋ ਤਾ ਬਾਲੇ ਨੇ ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਤਿੰਨ ਬਖ

ਰੇਕੀਤੇ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਇਕਹਿਸਾ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰਦਿਤਾ ਇਕਆਪਲੀਤਾ ਇਕ
ਬਾਲੇਨੂੰਦਿਤਾ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਬਚਨਕੀਤਾ ਭਾਈਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਸੀਪ੍ਰਸਾਦਿਖਾਵੋ
ਤਾ ਬਾਲਾ ਤੇਮਰਦਾਨਾ ਦੋਨੋਲਗੇਪ੍ਰਸਾਦਖਾਵਣ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਨੇ ਆਪਣੇ ਅਗੇਦ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੌਡੇ ਰਾਕਸ ਨੂੰ ਦੇਦਿਤਾ ਤਾ ਕੌਡੇਕਾਈ ਨਾਹਨਿਮਰ ਨਾਕੀਤੀ ਲੈਦਿਆਹੀ
ਪਰਸਾਦਿ ਕੌਡੇਨੇ ਮੂਹਿਪਾਇਲੀਤਾ ਤਾਕੌਡੇਦੇ ਕਪਾਟਖੁਲਗਏ ਤਾਕੌਡਾਤਾਕੌਈਹੋ
ਰਹੀ ਸਰੂਪਹੋਇ ਬੈਠਾ ਤਾਭਾਈਬਾਲੇਮਰਦਾਨੇਨੇ ਡਿਠਾ ਤਾਕੌਡਾ ਰਾਕਸਅਜਗੈ
ਬੀਫਤੂਹ ਲੈਗਿਆ ਤਾ ਬਾਲੇ ਹਥਜੋੜਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹਕਿਆਹੋ
ਇਗਇਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਦੇਖਭਾਈਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰਦੇ ਰੰਗਤਮਾਸੇ
ਦੇਖਕਰਤਾਰ ਕਿਆ ਕਿਆਕਰਦਾਹੈ ਤਾਬਾਲੇਨੇਪੁਛਿਆਗੁਰੂਜੀ ਅਸਾਨੂੰਵਡੀਹੈ
ਰਾਨਗੀ ਲਗੀਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣਭਾਈਬਾਲਾ ਅਸਾਨੂੰਕਰਤਾਰਨੇ
ਇਸ ਧਰਤੀਜੋ ਆਂਦਾਹੈ ਸੋਇਨਾਹੀ ਬਲਾਈਆਵਾਸਤੇ ਆਂਦਾ ਸੋਤੂੰਦੇਖਦਾਜਾ
ਹੁਕਰਤਾਰਦੇਰੰਗ ਤਾਬਾਲੇਕਹਿਆ ਭਲਾਗੁਰੂਜੀ ਜੋਕਰਤਾਰਦਿਖਾਵੇਗਾ ਸੋਦੇ
ਖਾਂਗੇ ਇਤਨੇਚਿਰ ਕੌਡੇਨੇ ਜਦ ਪ੍ਰਸਾਦਛਕਲਿਆਤਾਕੌਡਾ ਦੇਵਤੇ ਦਾਰੂਪਹੋਇਗਇ
ਆ ਰਾਕਸਕੀ ਦੇਹਦੂਰਹੋਇਗਈ ਖੜਾਹੋਇਕਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੀ ਉਸਤਤਿਕਰੀ
ਮੇਰੀ ਨਮਸਕਾਰਹੋਵੈ ਤੁਮਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨਰੂਪਹੋ ਮਨਬਾਣੀਤੇ ਪਰੇਹੋ ਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਪਰਮੇਸੁਰ ਹੇਸ੍ਵਾਮੀਜੀ ਤੁਮਭਗਤਵਛਲਹੋ ਦੀਨਾਦਿਆਲਹੋ ਗੁਰੂਜੀਮਹਰ
ਜਤੇਰੀਜੈਹੋਵੈ ਸੁਨੀਸਰਾਂਕੇਮਨੋਕੋ ਪ੍ਰਸੰਨਕਰਤਾਹੋ ਸੰਤਾਕੇ ਦ੍ਰੋਖੀਆਂਕੋਦੂਰਕ
ਰਨੇਵਾਲੇਹੋ ਧਰਮਰੂਪ ਸੰਤਕੇ ਜਗਤਮੈਪਾਲਨੇ ਵਾਲੇਹੋ ਹੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਪ
ਕੇਚਰਨਾਕਵਲਾਂਕੋ ਮੇਰੀਨਮਸਕਾਰਹੈ ਹੇਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤੁਮਸਰਬਕਲਾਕੇਜਾਨ
ਨੇਵਾਲੇਹੋ ਭੂਤਭਵਿਖਤਕੇਗਿਆਤਾਹੋ ਮੇਰਾਪਿਛਲਾਜਨਮ ਬ੍ਰਾਹਮਣਕਾਸੀ ਬਹੁ
ਤਾਵਿਦਿਆਪੜੀਸੀ ਮੇਰੇਗੁਰੂਤਤਵੇਤਾਸੇ ਮੇਰੇਘਰਮੈਸਾਹਿਜੇਹੀ ਆਏ ਮੈਬਡਾਅ
ਭਮਾਨੀ ਤਿਨਕੋਉਠਕਰ ਚਰਨਬੰਦਨਾ ਨਹੀਕੀਤੀ ਮੇਰੇਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਅਰੇਮੂਰ
ਖਹਮਾਰਾਤੇਕੁਛ ਬਿਗਾੜਿਆਨਹੀ ਪਰਵੇਦਮਾਰਗ ਦੂਰਹੋਤਾਹੈ ਇਸੀਤੇ ਜਾਹੁਤੂੰਰਾ
ਕਸਕੀ ਦੇਹੁਹੋਸੀਓ ਬਡਾਕੁਕਰਮੀ ਹੋਵੇਂਗਾ ਏਹ ਬਚਨਗੁਰੂਕਾ ਸੁਣਕਰ ਮੈਨੈਂਬ
ਡਾਭੈਆਤੁਰਹੋਇਕਰ ਪੂਛਾਹੇਗੁਰੋ ਇਸਸ੍ਰਾਪਕਾ ਅੰਤ ਕਹੋ ਤਬਗੁਰੂਮੇਰੇ ਸਾਹਿ
ਜੇਹੀ ਦਿਆਲਤਾਵਾਲੇ ਤਿਨੋਨੇਕਹਾ ਸੁਧਪਰਮੇਸੁਰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਓਅੰਕਾਰ ਜੋਮਹ
ਰਾਜਹੈ ਸੋਅਵਤਾਰਧਾਰਨਗੇ ਤਿਨ੍ਹੇਸਾਥ ਜਬਤੇਰਾਮਿਲਾਪਹੋਵੇਗਾ ਤਬਤੇਰਾ

ਸਤਾਰਾਹੋਇਗਾ ਤਬਮੈਨੇਕਹਾ ਹੇਗੁਰੋਮੈ ਕਿਸਪ੍ਰਕਾਰਜਾਣੇਗਾ ਏਹਸੁਨਕਰਗੁਰਾ
ਨੇਮੇਰੇਕੋਦਰਪਨਦੀਆ ਥਾ ਇਸਤੇ ਤੇਰੇਕੋ ਨਿਸਚਾਹੋਵੈਗਾ ਇਸਮੈ ਜਿਸਪੁਰਸ
ਕਾ ਤਨਮਾਨਸ ਕਾ ਦੇਖੇਗਾ ਤੂੰ ਤਬਤੂੰ ਜਾਨੀਓ ਇਨਤੇਮੇਰੀਕਲਿਆਨਹੋਵੈਗੀ
ਅਤੇਜੋਪੁਰਸ ਅਨੇਕਜਨਮਾਦੇਪਾਵਦਾ ਰਿਹਾਹੋਵੇਗਾ ਕਈਜੋਨਮੈ ਆਇਆਹੋਇ
ਗਾ ਤਿਸਪੁਰਸਕਾ ਮੁਖ ਇਸਦਰਪਨਮੈ ਮਾਨੁਖਕਾ ਨਹੀ ਨਿਗਾ ਆਵੈਗਾ ਗੁਰਕੇ
ਪਾਸਤੇਦਰਪਨਲੈਕਰ ਮੈ ਇਸਅਸਥਾਨਮੈ ਆਇਰਹਾਹੋ ਜਬ ਕਿਸੀਮਾਨੁਖਕੇ
ਪਕੜਤਾਹੋ ਪਹਿਲੇ ਇਸਕੇਬੀਚਤੇ ਦੇਖਲੇਤਾਹੈ ਸੋ ਕੋਈਕੂਕਰ ਸੂਕਰ ਗਧਾ ਸੇ
ਰ ਬਾਦਰ ਇਤਆਦਿਕ ਜੂਨ ਦੇਖਤਾਹੋ ਮਾਨੁਖਕਾ ਚੇਹਰਾ ਇਕ ਆਪਕਾਹੀਮੈਨੇਦੇਖ
ਹੈ ਅਰਮੇਰੀ ਦੇਹਭੀ ਬਦਲਗਈ ਹੈ ਆਪਕੇ ਦੀਦਾਰਕੀਏ ਤੇਮੇਰਾਸ੍ਰਾਪਭੀ ਦੂਰਹੋ
ਇਗਇਆਹੈ ਅਬਮੇਰੇਪਰ ਕਿਰਪਾਕਰੋ ਆਗਿਆਦੀਜੀਏ ਜੋਮੈਪਵਿਤ੍ਰਲੋਕ ਸ੍ਵ
ਰਗ ਲੋਕਮੈਜਾਵੇ ਨਮਸਕਾਰਕਰ ਮਰਦਾਨੇਕੇਦੇਖਤੇਹੀ ਵੁਹ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਾ ਜੈਜੈ
ਕਾਰਕਰਤਾਹੂਆ ਪਰਮਧਾਮਕੋਗਇਆ ਤੇਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਹੇਮਹਾਰਾਜ ਏਹੁਦਰ
ਪਨ ਹਮਲੇਚਲੇ ਤਬਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਹੇਮਰਦਾਨਾ ਵਿਚਾਰਰੂਪਦਰਪਨ ਜੋਹਮਾਰੇ
ਪਾਸਹੈ ਸਰਬਪ੍ਰਕਾਸ ਜਿਸਕਰਕੇਹੋਤੇਹੈ ਸੋਵਿਚਾਰਰੂਪਦਰਪਨ ਆਪਣੇਪਾਸਰਾ
ਖਹੁ ਤਬਗੁਰੂਨਨਕਜੀ ਉਥੇ ਸਤ ਦਿਨਰਹੇ ਕੌੜੇਦੀਸਦਗਤੀਕਰਕੇ ਗੁਰੂਨਾਨ
ਕ ਉਥੋ ਆਗੇਕੋ ਚਲਦੇਰਹੇ ਕੌੜੇਦਾਪਰਸੰਗ ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਸੁਨਕੇ ਬੜੇਅਨੰ
ਦਦੇ ਘਰਆਏ ਸਤਾਈਪਹਿਰ ਇਕਰਸ ਸਮਾਧ ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਦੀ ਲਗੀਰਹੀ
ਤਰਦਾਕੋਈ ਬੁਲਾਇ ਸਕੈਨਾਂਹੀ ਇਸਨਾਨ ਖਾਨਪਾਨ ਕੁਛਭੀ ਨਹੀਕੀਆ ਜਬ
ਅਠਾਈ ਸਵੇਪਹਿਰ ਸੁਧਆਈ ਤਬਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਜੀ ਇਸਨਾਨਧਿਆਨਕਰਕੇ
ਭਾਈਬਾਲੇਜੀਕੋ ਬੁਲਾਇਆ ਭਾਈਬਾਲਾ ਜੀਕਥਾਪ੍ਰਸੰਗ ਕਹਿਤੇਹੈ

।।ਆਗੇਸਾਖੀ ਬਿਸੰਭਰਪੁਰਕੀ ਚਲੀ ਜਵਾਹਰਕੀ।।

ਆਗੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਬਿ ਸੰਭਰਪੁਰਕੋਚਲੇਉਥੇ
ਸੈਤਾਲੀ ਦਿਨਦਾ ਰਾਹਆ ਹਾ ਜਾਂਦਿਆਂਜਾਂਦਿਆਂਇ
ਕ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰਰਸਤੇ ਵਿਚਬਹੁਤਭੁਖਲਗੀ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀਮੈਤੁਰਨਹੀਸਕ
ਦਾ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਰ ਲਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇਇਕ
ਵਡਾਸਾਹਿਰ ਆਵਦਾਹੈ ਉਥੇਜੋਕੁਛਤੂੰਆਖੇਗਾ

ਜੇਕਰੀਏਗੇ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈ ਭੁਖਾ ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਤੇ ਟੁਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ
ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਵਿਲਾਇਦੇ ਵਿਲਾਇਦੇ ਮਸਾ ਮਸਾ ਸਹਿਰ ਨਜਰੀ ਆਇਆ
ਪਰ ਤਿੰਨਾ ਕੋਹਾ ਉਪਰ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਹੁ ਦੇਖ ਸਾਹਿਰ ਹਈ ਤਾ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਮੇਰੇ ਪਲੇ ਭੀ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜੀ ਗੀਰਾਉ ਭੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾ
ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹਿਰ ਨਜਰੀ ਆਵਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੈ ਹੁਣ ਮਰਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀ ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਘ
ਸੀਟ ਕੇ ਲੈ ਜਾਸੇ ਤੇ ਕੁਛ ਹਥ ਪਲੇ ਹੋਵੇ ਤਾ ਭੀ ਧਰਵਾਸ ਹੋਵੇ ਜੋ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਚਲ
ਕੇ ਕੁਛ ਲੈ ਖਾਵਾਂਗੇ ਨਾ ਕੁਛ ਹਥ ਪਲੇ ਹੋਵੇ ਨਾ ਸਹਿਰ ਹੋਵੇ ਤਾ ਆਪੇ ਹੀ ਸਾਈ ਨੇ
ਮਾਰੇ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਸਹਿਰ ਨੇੜੇ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਗੁ
ਰੂਜੀ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਤਾ ਬਲ ਤੇ ਹੀਣ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਮੋਇ ਪਇਆ ਰਹਾਂਗਾ ਕਿਤੇ ਮੈ
ਹਛੀ ਤਰਾਂ ਨਿਸਚੇ ਕੀਤੀ ਹੈ ਹੁਣੇ ਹੀ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਆਪ ਦੇ ਚਰਨਾ ਤੇ ਮੈ ਵਿਛ
ੜ ਜਾਵਾਂਗਾ ਸਾਹਿਰ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਮੇਰੇ ਪਲੇ ਤਾ ਕੁਛ ਗੰਢਾ ਵਿਚ
ਬਧਾ ਹੋਇਆ ਭੀ ਨਹੀ ਬਿਨਾ ਲਏ ਤੇ ਕੁਛ ਦੇਦਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸਾਹਿਰ ਵਿਚ ਕੀ ਖਾਵਾਂਗਾ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੈਰ ਨਾਲ ਰੇਤ ਫਰੋਲੀ ਇਕ ਲਾਲ ਨਿਕਲ ਆਇਆ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ
ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਸਨੂੰ ਤੂ ਉਠਾਇ ਲੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈ ਇਸ ਪਥ
ਰ ਨੂੰ ਕਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂ ਪਲੇ ਬੰਨਣ ਨੂੰ ਢੂੰਡਦਾ
ਸੈ ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਪਲੇ ਬੰਨ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਪਲੇ ਬੰਨਿਆ ਤਾਂ ਭੁ
ਖ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ ਬਿਨਾ ਕੁਛ ਪੇਟ ਪਾਏ ਤੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅ
ਹੁ ਦੇਖ ਸਾਹਿਰ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹਈ ਥੋੜਾ ਪੰਧ ਰਹਿ ਗਇਆ ਹੈ ਉਥੇ ਗਇਆ ਇਸ
ਦੀ ਕਦਰ ਉਥੇ ਮਲੂਮ ਹੋਸੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ
ਓਹ ਲਾਲ ਪਲੇ ਬੰਨ ਲੀਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਹਰ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਹੁਣ ਆਖੋ ਸੋਈ ਕਰੀਏ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂ ਇਸ ਸਾਹਿਰ ਦਾ ਨਾਉ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਸਾਹਿਰ ਦਾ ਨਾਉ ਜੀ ਹੁਣ ਤੂ ਕੁਛ ਮੈਨੂੰ ਖਾ
ਣ ਦੇਵੈਂਗਾ ਕਿ ਨਹੀ ਦੇਵੈਂਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਹਾ ਅਹੁ ਧਾਣਿ
ਧਾਣਿ ਜੀਆ ਕੇ ਜਾਣਨਿ ਰਾਹ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸਾਹਿਰ
ਦਾ ਨਾਮੁ ਬਿਸੰਭਰਪੁਰ ਹਈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਨਾਉ ਭਾਵੇ ਕੁਛ ਹੋਵੈ
ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਭੁਖ ਖਾਇ ਗਈ ਹੈ ਕਲੇਜੇ ਨੂੰ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸ ਕ

ਰਕਹਾ ਜਾਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਕੋਈ ਜਵਾਹਰੀ ਨੂੰ ਟੋਲ ਏਹੁ ਲਾਲੁ ਵੇਚ ਲਿਆਉ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਲਾਲ ਦਾ ਮੁਲ ਕੁਛ ਆਖ ਛੋਡੋ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਿਆ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲ ਆਖੀਗਾ ਸੋ ਮੈਨੂ ਆਇ ਆਖੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ
ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਗਇਆ ਜਾਇ ਕਰ ਇਕ ਜਵਾਹਰੀ ਨੂ ਲਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਤਾ ਉਸ
ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਇਸ ਲਾਲ ਦਾ ਮੁਲ ਤ੍ਰੈਨ ਪੈਸੇ ਹੈਨ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਮ
ਨ ਵਿਚ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੁਣ ਭਾਈ ਲਾਲ ਦਾ ਮੁਲ ਤਾ ਬਹੁਤ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਤਾ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੈ ਖਾਵੰਦ ਪਾਸੋ ਪੁਛ ਆਵਾ ਤਾ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜਾਹੁ ਤੂੰ ਪੁਛ ਆਇ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲਾ
ਲ ਦੇ ਤ੍ਰੈਨ ਪੈਸੇ ਮੁਲ ਮਿਲਦੇ ਹੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਹੋ
ਰ ਕਿਸੇ ਵਡੇ ਜਵਾਹਰੀ ਦੇ ਪਾਸ ਏਹੁ ਲਾਲ ਲੈ ਜਾਹੁ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਵਡਾ ਛੋਟਾ ਜਵਾਹ
ਰੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਦਸੋ ਤਾ ਮੈ ਜਾ
ਵਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਜਵਾਹ
ਰੀ ਦਾ ਨਾਮੁ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਹਈ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਿ
ਰ ਮੈ ਜਾਇ ਕਰ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਯੋਰੇ ਸਾਲਸ ਰਾ
ਇ ਜਵਾਹਰੀ ਦਾ ਦੁਕਾਨ ਕਿਹੜਾ ਹੈ ਤਾ ਲੋਕਾ ਨੇ ਕਹਾ
ਹੇ ਭਾਈ ਓਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਹੀ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਤਾ ਮ

ਰਦਾਨਾ ਉਸ ਦਾ ਘਰ ਪੁਛਦਾ ਗਇਆ ਤਾ ਜਾਇ ਘਰੇ ਅਵਾਜ ਕੀਤੋਸੁ ਤਾ ਅੰਦਰੋ ਜ
ਵਾਹਰੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਗੁਲਾਮ ਭੇਜਿਆ ਗੁਲਾਮ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ
ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਕੁਛ ਸੌਦਾ ਵੇਚਣਾ ਹੈ ਗੁਲਾਮ ਨੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਾ
ਹੇ ਸਾਹਿ ਜੀ ਕੋਈ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਬੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਓਹੁ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈ ਕੁਛ ਸਉਦਾ ਵੇ
ਚਣਾ ਹੈ ਤਾ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੁਲਾਮ ਨੂੰ ਕਹਾ ਜੋ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ
ਆਉ ਤਾ ਉਸ ਗੁਲਾਮ ਨੇ ਆਇ ਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਇਆ ਜਵਾਹਰੀ ਲ
ਗਾ ਪੁਛਣ ਕਹੁ ਭਾਈ ਕਿਆ ਸਉਦਾ ਕਰਨਾ ਹਈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਲਾਲ ਕਢ ਕੇ ਜ
ਵਾਹਰੀ ਦੇ ਹਥ ਦਿਤਾ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਲਾਲ ਲੈ ਕੇ ਹਾਥ ਮੇ ਦੇਖਿਆ ਇਸ ਲਾਲ ਉ
ਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਏਹੁ ਲਾਲ ਲਿਆਵੈ ਵੇਚਣ ਨੂੰ ਤਿਸ ਨੂੰ ਸਉ ਰੁਪਇਆ ਮ
ਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣਾ ਪਰ ਮੁਲ ਤਾ ਬਿ ਨਾਹੀ ਖਾਵੰਦ ਵੇਚੇ ਭਾਵੇ ਨਾਹੀ ਵੇਚੇ ਤਾ ਉਸ ਜਵਾ

ਹਰੀਨੇ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਸੈਰੁਪਯਾ ਗਿਣਕੇ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਫੇਰ ਜਵਾਹਰੀਨੇ ਆਖਿਆ ਆਖ ਭਾਈ
ਤੂੰ ਇਸਦਾ ਮੁਲ ਲਾਲਦਾ ਕੀ ਲੈਣਾ ਹਈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈਜੀ ਮੈ ਉ
ਸਦੇ ਪਾਸੋ ਪੁਛਆਵਾਂ ਤਾ ਜਵਾਹਰੀਨੇ ਲਾਲ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਮਰਦਾ
ਨੇਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜਾਹੁ ਭਾਈ ਪੁਛਆਉ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸੈਰੁਪਯਾ ਲੈਕਰ ਗੁਰੂਜੀਦੇ
ਪਾਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਰੁਪਯੇ ਅਗੇ ਆਣ ਰਖੇ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੈ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏ
ਹੁ ਸੈਰੁਪਯਾ ਕੇਹਾ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁ ਸਉ ਰੁਪਯਾ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀਨੇ
ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੋ ਮੈ ਲੈ ਆਇਆ ਹਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀਨੂੰ
ਜਾਇਕੇ ਪੁਛਆਉ ਹੇ ਸਾਹਜੀ ਏਹੁ ਸਉ ਰੁਪਯਾ ਕੇਹਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜਵਾਹਰੀਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਜਵਾਹਰੀਨੂੰ ਲਗਾ ਪੁ
ਛਣ ਹੇ ਸਾਹਜੀ ਖਾਵੰਦ ਆਖਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਜੋ ਸੈਰੁਪਯਾ ਤੁਸਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੋ ਲਾਲਦਾ ਮੁਲ
ਦਿਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਹਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਇਸ ਲਾਲਦੇ ਉਪਰ ਲਿਖਿ
ਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਏਹੁ ਲਾਲ ਲਿਆਵੇਗਾ ਵੇਚਣਨੂੰ ਤਿਸਨੂੰ ਸੈਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾ
ਨੀ ਦੇਵਣੀ ਮੁਲ ਵਰਾਈ ਤੇਰਾ ਲਾਲ ਅਮਾਨਤ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤੂੰ ਖਾਵੰਦ ਪਾਸੋ ਪੁਛ
ਆਉ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਆਇਕੇ ਆਖਿਆ ਜਵਾਹਰੀ ਇਉ ਆਖਦਾ
ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਲਾਲ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਲਾਲਨੂੰ ਵੇਚਣ ਆ
ਵੇਗਾ ਤਿਸਨੂੰ ਸੈਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣਾ ਭਾਵੇ ਖਾਵੰਦ ਲਾਲ ਵੇਚੇ ਭਾਵੇ ਨਾ ਵੇਚੇ॥
ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਿਆ ਲਾਲ ਵੇਚਦਾ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤੁਸੀ ਹੀ ਜਾਣੋ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿ ਮਰਦਾਨਿਆ ਵੇਚ
ਲੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈਂ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਮੈ

ਬੇਕਿਸਵਾ ਮਤੇ ਘਪੜੀਘ ਜੀ ਪੁਛਦੇ ਹੋ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਓਹ ਵਾ ਸਤਾ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਦਸੀਏ ਜੀ
ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾ ਨਿਆ ਲਾਲ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਤਾਂ
ਕਰਤਾਰਦਾ ਨਾਮ ਹਈ ਏਹੁ ਲਾਲਦਾ ਮੁਲ ਓਹ ਜਵਾਹ
ਰੀ ਤਿੰਨੇ ਪੈਸੇ ਦੇਦਾ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਨਜਰ ਓਹੋ ਜੇਹੀ ਹੈਸੀ
ਏਹ ਜਵਾਹਰੀ ਸੈਰੁਪਯਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾ ਮੁਲ ਲੀਤੇ ਭਾਵੇ ਤੂੰ ਵੇਚ ਭਾਵੇ ਨਾ ਵੇਚ ਨਹੀ ਤਾ ਤੂੰ
ਜਾਣ ਵੇਚ ਲੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈ ਏਹੁ ਲਾਲ ਨਾਹੀ ਵੇਚਦਾ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸੈਰੁਪਯਾ ਉਸਦਾ ਫੇਰ ਦੇਹ ਅਤੇ ਲਾਲ ਆਪਣਾ ਲੈ ਆਉ॥

ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਦੇਪਾਸ ਗਇਆ ਅ
ਤੇਜਾਇਕੇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਸਾਹਜੀ ਏਹੁ ਆਪਣਾ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਤੁਸੀ ਫੇਰ ਲੇਵੋ ਜੀ ਅਤੇ ਅ
ਸਾਡਾ ਲਾਲ ਤੁਸੀ ਸਾਨੂ ਦੇਓ ਖਾਵੰਦ ਵੇਚਦਾ ਨਹੀਜੀ ਤਾਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਲੈ ਭਾ
ਈ ਆਪਣਾ ਲਾਲ ਤਾ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਲਾਲ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਢ ਦਿਤਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਲਾਲ
ਜਵਾਹਰੀ ਪਾਸੋ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਜਵਾਹਰੀ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਆਖਿਓਸ ਜ
ਵਾਹਰੀਜੀ ਏਹੁ ਰੁਪਏ ਆਪਣੇ ਗਿਣ ਲੇਵੋ ਜੀ ਤਾ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਭਾਈ ਇ

ਸ ਲਾਲ ਕੇ ਊਪਰ ਲਿ ਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ
ਕੋਈ ਏਹੁ ਲਾਲ ਲਿਆ ਵੇ ਤਿਸ ਨੂੰ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਮਿ
ਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣਾ ਏਹੁ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਤੁਮਾਰਾ ਹੈ ਹ
ਮਾਰਾ ਨਹੀ ਭਾਵੇ ਤੁਸੀ ਇਹੁ ਲਾਲ ਵੇਚੋ ਭਾਵੇ
ਨਾ ਵੇਚੋ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਲਾਲ ਭੀ ਅਤੇ ਸੌ ਰੁਪ
ਯਾ ਭੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਣ ਰਖਿਆ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਮਰ ਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਰੁਪਏ ਫੇ
ਰ ਕਿਉ ਲਿਆ ਹੈ ਤਾ ਮ ਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ
ਏਹੁ ਰੁਪਏ ਮੈ ਉਸ ਨੂੰ ਫੇ ਰ ਕੇ ਦੇਰਿਆ ਓਹ ਲਵੇ
ਨਾਹੀ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਹਮ ਨੇ ਤੇ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਰਖਣਾ ਹੈ ਇਸ ਲਾਲ ਪਰ ਲਿਖਿ
ਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਏਹੁ ਲਾਲ ਲਿਆਵੇ ਵੇਚਣ ਤਿਸ ਕੋ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣਾ ਏਹੁ
ਰੁਪਏ ਤੁਮਾਰੇ ਹੈਨ ਹਮਾਰੇ ਨਾਹੀ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰਾ ਓਹ ਰੁਪਏ ਲੇਂਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਇਉ ਜਾਇਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖ ਏਹ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਅਸੀ ਤ
ਬ ਲਵੀਏ ਜਾ ਸਾਹਜੀ ਏਹੁ ਲਾਲ ਵੇਚੀਏ ਤਉ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ਤ
ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਜਉਹਰੀ ਦੇ ਪਾਸ ਫੇਰ ਗਿਆ ਤੇ ਕਹਿਓਸ ਸਾਹਜੀ ਏਹੁ ਰੁਪਏ ਅਸੀ ਕ
ਹੇ ਲਵੀਏ ਜੇ ਲਾਲ ਵੇਚੀਏ ਤਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਲਵੀਏ ਜੇ ਕਰ ਲਾਲ ਵੇਚੀਏ ਨਹੀ ਤਾ ਰੁ
ਪਏ ਕਹੇ ਲਈਏ ਏਹ ਰੁਪਏ ਤੁਮਾਰੇ ਹੈ ਹਮਾਰੇ ਨਹੀ ਆਪਣੇ ਰੁਪਏ ਫੇਰ ਲੇਵੋ ਜੀ ਖਾ
ਵੰਦ ਲਾਲ ਕਾ ਨਹੀ ਲੇਤਾ ਤਾ ਜਵਾਹਰੀ ਭੀ ਰੁਪਏ ਲਵੇ ਨਹੀ ਮਰਦਾਨਾ ਫੇਰ ਰੁਪਏ
ਲੈਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰੁਪਏ ਰਖੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਜਵਾਹ
ਰੀ ਰੁਪਏ ਲਵੇ ਨਾਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਸਤ ਫੇਰੇ ਪਾਏ ਮਰਦਾਨਾ ਛਿਤਾ ਹੋਇ ਕਰ ਰੁਪਏ
ਜਵਾਹਰੀ ਦੇ ਘਰ ਸੁਟ ਆਇਆ ਤਾ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਵੀਚਾਰ ਕੀ

ਤਾਂ ਭਾਈ ਏਹੁ ਰੁਪਏ ਮੈਨੂੰ ਰਖਣੇ ਜੋਗ ਨਹੀ ਅਤੇ ਏਹੁ ਵਸਤ ਭੀ ਇਜੇਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੇ
ਸਨਕਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਮੋਹੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਏਹੁ ਲਾਲ ਭੀ ਅਚੰਭੇ ਦਾ ਪ੍ਰਿਜਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਿ
ਸਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਜੋ ਸੌ ਰੁਪਏ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣੀ ਮੁਲ ਬਿਨਾ ਹੀ ਸੋ ਏ
ਹੁ ਲਾਲ ਭੀ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹੁਣ ਉਸ ਖਾਵਦ ਨੂੰ ਭੀ ਦੇਖਣਾ ਮਿਲਨਾ ਚਾਹੀਏ
ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਅਧਰਕੇ ਗੁਲਾਮ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਅਧਰਕਾ ਤੂੰ ਤੁਰਤ ਚਲ ਜੇ
ਓਹ ਫਕੀਰ ਮਤ ਕਹੀ ਚਲੇ ਜਾਵਨੀ ਤੂੰ ਉਨਾਨੂੰ ਕਿਧਰੇ ਜਾਵਣੇ ਨਹੀ ਦੇਵੀਂ
ਅਤੇ ਮੈ ਭੀ ਤੇਰੇ ਪਿਛੇ ਪਿਛੇ ਆਇਆ ਜਾਣ ਤਾਂ ਅਧਰਕਾ ਗੁਲਾਮ ਤੁਰਤ ਹੀ ਸ
ਹਿਰੋ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਇਆ ਆਇਕਰ ਦੇਖੇ ਇਕ ਓਹ ਜੇਹੜਾ ਰੁਪਏ ਮੈਨੂੰ ਕੇ
ਦੇਵਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਇ ਜਣੇ ਹੋਰ ਹੈ ਏਹੁ ਤ੍ਰਾਏ ਇਕਠੇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਅਧਰਕਾ

ਗੁਲਾਮ ਉਨਾਨੂੰ ਦੇਖ ਦੂਰ ਸਾਰੇ ਬੈਠ ਰਿਹਾ
ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਭੁਖਨਾ ਲਛਿਤਾ ਹੋਇਆ
ਬੈਠਾ ਲਾਹਿਰਾ ਕਰ ਦਾਹੇ ਬੋਲਨ ਲਗੀਸ
ਕਦਾ ਭੁਖਨੇ ਐਸਾ ਕਲੇਜੇ ਨੂੰ ਦੁਖ ਦੇਛ
ਡਿਆ ਹੈ ਕਲੇਜੇ ਨੂੰ ਭੁਖ ਪਈ ਖਾਂਦੀ ਹੈ
ਕੋਈ ਗਲ ਆਖਣ ਦੀ ਨਹੀ ਅਤੇ ਤੁਰ
ਦਾ ਮੂਹੋ ਬੋਲ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਭਾਈ ਬਾਲ
ਚੁਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਇਕਥੜ੍ਹੀ ਗੁਜ
ਰੀ ਤਾਂ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਜਵਾਹਰੀ ਭੀ ਆਇ
ਆ ਅਤੇ ਨਾਲ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਮੇਵਾ ਨਾਲੇ ਪਕਵਾਨ ਮਿਠਿਆਈ ਬਹੁਤ ਵਸਤੂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਣ ਰਖੀਆਂ ਤੇ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ
ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਖੜਾ ਹੋਇ ਰਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਕਿਉ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਜੀ ਕਿਉ ਤਾਂ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿ
ਵਾਜ ਏਹੁ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੁਮਾਰਾ ਹੈ ਏਹੁ ਤੁਮ ਲੇਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਸਾ
ਲਸਰਾਇ ਜੇ ਕਰ ਜਵਾਹਰ ਵੇਚੀਏ ਤਾਂ ਮਿਹਮਾਨੀ ਲਈਏ ਨਾ ਵੇਚੀਏ ਤਾਂ ਮਿਹਮਾ
ਨੀ ਕੇਹੀ ਲੇਈਏ ਤਾਂ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਮੈ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ
ਜੋ ਲਾਲ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਕਿ ਏਹੁ ਲਾਲ ਹੈ ਮੈ ਬਡਾ ਬਿਸਮਾਦ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

॥ਲਾਲੋ ਲਾਲੁ ਉਪਾਇਆ ਲਾਲੋ ਲਾਲੁ ਦਿਸੀਨਾ॥ਜੇ ਨਾਲਾਲੀ ਨੇੜ ਮਾਹਿ ਦੂਜ
ਨ ਜਣੈਨਾ॥ ਸੁਣਿ ਸਾਲਸ ਜਵਾਹਰੀ ਅਪਣਾ ਲਾਲੁ ਪਛਾਣਾ॥ ਕੂੜੇ ਲਾਲ ਨ ਗੰਢ ਬੰਨ
ਬਿਨ ਅਪਣੇ ਸਾਹੁ ਸੁਜਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕੀਕਰ ਪਥਰ ਮੇਲਕੈ ਨਾਮੁ ਧਰਾਇਓ ਸਾਹੁ
॥ਬਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਅੰਧ ਹੈ ਮੂਲ ਨ ਬੁਝੈ ਰਾਹੁ॥੨॥ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਸੰਚਿਓ ਰਾਤੀਅ
ਤੈ ਡੇਹੁ॥ ਕਾਈ ਸੁਖੁ ਨ ਉਪਜੀਐ ਕਲਰ ਵੁਠਾ ਮੇਹੁ॥੩॥ਸੁਣ ਸਾਲਸ ਇਕ ਬਾਰਤਾ
ਜੇ ਕਰਮ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਏਕ ਅਰਾਧੀਐ ਦੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ॥੪॥੧॥

ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਏਹ ਸਬਦ ਸੁਣਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਜੀ ਆਪਕਾ ਨਾਮੁ ਕਿਆ ਹੈ ਅਰੁ ਤੁਮ ਹੋਤੇ ਕਉਣ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਮਾਰਾ ਦੇਸ ਵਤਨ ਕਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮਕੋ ਬਡੀ ਹੈਰਾਨਗੀ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ ਵਡੇ ਵਡੇ ਖਟ ਦਰਸਨ ਮੈਨੇ ਦੇਖੇ ਹੈਨ ਪਰ ਤੁਮਾਰਾ ਭੇਖ ਤੋ ਪਾਇਆ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਬਿਸਮਾਦ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੋਂ ਤੁਮ ਆਪ ਹੀ ਬਤਾਵੋ ਜੀ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਨਾਮ ਤੋ ਹਮਾਰਾ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਅਰ ਹਮ ਹੋਤੇ ਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਹੈਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਦੇਸ ਕੇ ਹੈਂ ਅਤੇ ਭੇਖ ਭੀ ਹਮਾਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਮ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੋ ਜਾਣਤੇ ਹੋ ਉ ਤੁਮਨੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਉ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਬਿਮਲ ਮਝਾਰਿ ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਪਦਮਨਿ ਜਾਵ
ਲ ਰੇ॥ ਪਦਮਨਿ ਜਾਵਲ ਜਲ ਰਸ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਦੋਖ ਨਹੀ ਰੇ॥੧॥ ਦਾਦਰ ਤੂ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾ
ਨਸਿ ਰੇ॥ ਭਖਸਿ ਸਿਬਾਲੁ ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਲਖਸਿ ਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਬਸੁ ਜਲ ਨਿਤ ਨ ਵਸਤ ਅਲੀਅਲ ਮੇਰ ਚਰਾ ਗੁਨ ਰੇ॥ ਚੰਦ ਕੁਮੁਦਨੀ ਦੂਰਹੁ ਨਿਵਸ
ਸਿ ਅਨਭਉ ਕਾਰਨ ਰੇ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੰਡੁ ਦੂਧਿ ਮਧੁ ਸੰਚਸਿ ਤੂ ਬਨ ਚਾਤੁਰ ਰੇ॥ ਅਪਨਾ ਆ
ਪੁ ਤੂ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਸਿ ਪਿਸਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿਉ ਰੇ॥੩॥ਪੰਡਿਤ ਸੰਗਿ ਵਸਹਿ ਜਨ ਮੂਰਖ
ਆਗਮ ਸਾਸ ਸੁਨ ਰੇ॥ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਤੂ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਸਿ ਸੁਆਨ ਪੂਛਿ ਜਿਉ ਰੇ॥੪॥
ਇਕਿ ਪਾਖੰਡੀ ਨਾਮੁ ਨ ਰਾਚਹਿ ਇਕਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਰੇ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਵਸਿ ਨਾਨ
ਕ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਰੇ॥੫॥੧॥

ਜਾ ਏਹ ਸਬਦ ਸੁਣਿਆ ਤਾ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਆਪ ਉਪਦੇਸ ਦੇਕਰਿ ਨਿਹਾਲ ਕਰੋ ਆਪਣੇ ਭੁਪਮੇ ਲੇਵੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸਾਲਸ ਏਹ ਭੁਪਜੇ ਸਾਡੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਰਖਣੇ ਮਿਲੇ ਹੈਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੋਹਭੁ ਦੇ ਹੈਨ ਅਸੀ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਹਾਂ ਤਾ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਏਹੁ ਮੇਵਾ ਤੇ ਪਰਵਾਨ ਤਾ ਅਰ

ਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੇਨਾਂਹੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਮੂਹੋ ਬੋਲੇ ਨਾਂਹੀ ਅਭ
ਅੰਦਰੋ ਆਪੇ ਕਿਵੇਂ ਪਕਵਾਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲੇ ਵੈ ਤਾ ਭੁਲਾਹੇ ਮੇਖਰਾਭੂ ਖਾਹਾਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਵਿਚ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਪ੍ਰੀਤ ਪਕਵਾਨ ਸੋ ਭੋਜਨ ਕਰੀਏ ਲੁਚੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰੀਆ ਮਿਠਿਆਈ ਰਸਨਾ ਰਸ ਕਸ
ਬੋਲੇ ਤਾ ਮਨ ਰਹੇ ਹਜੂਰੀ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਭਾਈ ਤੂ ਸਾਲਸ ਮੇਰਾ ਗਸ ਮਸ੍ਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਤਾ ਹੋ
ਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਵਾ ਮਿਲਣ ਤੁਮਾਰਾ ਕਹੀਐ ਸਤ ਕੇ ਬਾਗੇ ਜੋ ਫੋਖ
ਵਣ ਖਾਇ ਅਘਾਵੈ ਸੋਈ ਜੋ ਬਿਖ ਤੇ ਮਨੂਆ ਮੋੜੇ ॥੨॥ ਏਹ ਸਬਦ ਸੁਣ ਕੇ ਅਧ
ਰਕ ਗੁਲਾਮ ਸਾਲਸਰਾਇ ਕਲੋਂ ਅਗੋਂ ਤਾ ਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਜਾਇ ਪ
ਇਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਧਰਕੇ ਗੁਲਾਮ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਤਾ ਫਿਰਿ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸਬਦ ਦੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ ਉਤਮ ਜਨਮ ਨਰਾਇਣ ਕ
ਹੀ ਅਤਿ ਨੀਚ ਨਰਾਇਣ ਪਾਇਆ ਲੋਕ ਲਾਹਿਰ ਤੇ ਸੋਈ ਛੂਟੇ ਜੋ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ
ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੨॥ ਸੁਣ ਸਾਲਸ ਏਹੁ ਗੋਲਾ ਤੇਰਾ ਆਪ ਨਰਾਇਣ ਮਾਨਾ ਨਾਨਕ
ਭਗਤਾ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ਊਚੇ ਪਦ ਠਹਿਰਾਨਾ ॥੪॥੧॥ ਤਾ ਸਾਲਸਰਾਇ ਨੇਂ
ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਧੀਨਗੀ ਕੇ ਸਾਥ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਭੀ ਗਤਿ ਕਰੋ
ਜੀ ਆਪਣੇ ਸਾਂਈ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਸਾਨੂ ਇਸ ਬਲਾਇ ਵਿਚੋ ਕਢੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਸਾਲਸਰਾਇ ਤੂ ਆਪਣੇ ਅਧਰਕੇ ਗੁਲਾਮ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਉ

ਤਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾ ਸਾਲਸਰਾਇ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਧਰਕ ਤਾ ਸਾਧ
ਹੈ ਜੇ ਤੂ ਸੀ ਆਖਹੁ ਤਾ ਮੈ ਸਗਵੀ ਪੈਰੀ
ਪਵਾਂਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਾਲਸਰ
ਇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਲਸਰਾਇ ਤੂ
ਕਰਤਾਰ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਤਾ ਸਾਲਸਰਾ
ਇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਪੂਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਭੀ ਸਾਲਸ
ਰਾਇ ਨੂੰ ਅੰਗੋਛਾ ਲਾਹਿ ਦਿਤਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸਾਲਸਰਾਇ ਏਹੁ ਅੰਗੋਛਾ ਸਿਰ ਤੇ ਬੰਨ ਲੈ ਤਾ ਸਾਲਸਰਾਇ ਨੇ ਅੰਗੋਛਾ

ਜਿਰਤੇ ਬੈਨ ਲੀਤਾ ਜਿਰਤੇ ਬੈਨਣ ਨਾਲਿਹੀ ਸਾਲਸਰਾਇਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲਗਏ ਸਭ
ਸਰਾਇਦਾ ਰੰਗ ਹੋਰ ਹੀ ਹੋਇ ਗਇਆ॥ ਤਾ ਸਾਲਸਰਾਇਦੇ ਪਰਥਾਇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕੀਤਾ ॥ਸਬਦ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਨਾਮਕਾ ਦੀਨੇ ਖੋਲ
ਕਪਾਟ॥ ਇਕ ਜੁ ਵਣਜ ਵਣੀਜਿਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ਹਾਟ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ
ਪੂਰਾ॥ ਬਚਨ ਕਾ ਸੂਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਦਿਖਾਵਤਾ ਖੁਲੇ ਨੇਤ੍ਰ ਕਪ
ਟ ਅਨੰਤਾ॥ ਵਣਜਾਰਾ ਜਗ ਸਗਲ ਹੈ ਸਾਹੁ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ॥੨॥ ਵਣਜ ਹਮਾਰਾ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਪੂੰਜੀ ਹਮਰੀ ਨਾਮੁ॥ ਆਠ ਪਹਿਰ ਧਿਆਨਿ ਲਗ ਰਹੈ ਸੋਈ ਹਮਾਰੈ ਕਾਮੁ॥
੩॥ ਸਾਲਸ ਬਿਨਵੈ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣ ਲੇਵਹੁ ਕਰਤਾਰ॥ ਕਚਾ ਰੰਗ ਉਤਾਰ ਕੇ ਚਾੜ੍ਹਿ
ਰੰਗ ਅਪਾਰ॥੪॥੧॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਹੋਰ ਕਹਿਆ॥
ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨਿਧਾਨ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਅਵਗ
ਉਣਾ॥ ਲਖ ਜੂਨੀ ਭਰਮਾਈਐ ਫਿਰਿ ਪਾਵੈਗਾ ਕਉਨਾ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਨਿਰਮਲ ਹੀਰ
ਨਾਮੁ ਹੈ ਕੋਈ ਪਰਖੇਗਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ॥ ਬੇਦੀ ਅੰਤ ਨ ਜਾਣਿਆ ਪੜ੍ਹ ਥੱਕੇ ਤਵੀ
ਚਾਰੁ॥ ਬੇੜਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤ ਚੜ੍ਹ ਉਤਰੇ ਪਾਰ॥੨॥ ਅੰਦੂਨ ਪਾਏ ਸਚ ਕੋ ਵੇਖ
ਣ ਵਿਚ ਵਿਣਾਸ॥ ਜਿਨ ਲੋਇਣ ਹਰਿ ਵੇਖੀਐ ਸੋ ਲੋਇਣ ਹੈਰਾਸੁ॥੩॥ ਕਿਰਨਕਿ
ਚਨ ਹੋਇਆ ਮਾਣਕ ਧਰੇ ਅਪਾਰ॥ ਜੰਦਰ ਖੁਲਾ ਕੋਠੜੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਧਰਮਦੁ
ਆਰ॥੪॥੧॥ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਅਧਰਕੇ ਗੁਲਾਮ ਨੂੰ ਤੇ ਸਾਲਸਰਾਇ ਨੂੰ ਬਿਸੇ
ਭਰਪੁਰਗ ਵਿਚ ਸਿਖ ਕੀਤਾ ਦੁਹਾਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬਹਾਇਆ
ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਸਾ ਲਸਰਾਇ ਜਿਤਨਾ ਚਿਰ ਤੂੰ
ਜੀਵੇ ਤਿਤਨਾ ਚਿਰ ਤੇਰੀ ਮੰਜੀ ਜਾਂ ਤੇਰੀ ਦੇਹ ਛੁਟੇ ਤਾ ਅਧ
ਕਾ ਗੁਲਾਮ ਬਹੇਗਾ ਹੋਰ ਤੇ ਰੀ ਔਲਾਦ ਦਾ ਕੰਮ ਨਾਹੀ
ਸੁਣ ਭਾਈ ਪਹਿਲੇ ਮੰਜੀ ਤਾ ਇਸੇ ਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅਸਾਂ ਤੇਰ
ਭਾਰ ਰਖਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸੀ ਸਾਰੀ ਸੂਤ ਵਿਚ ਇਸ ਦ
ਤੂੰ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ ਭੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਆਇ ਰਹੇ ਹੈਨ ਤੇ
ਗੀ ਦੇਹ ਛੁਟਣ ਵਿਚ ਦੋਇ ਵਰੇ ਅਤੇ ਸਤ ਮਹੀਨੇ ਤੈਂਜੀ

ਵਣਾ ਹੈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਪਹਿਲੇ ਤੈਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬਿਠਾਇਆ ਹੈ ਅਧਰਕੇ ਤੇ ਚਿਤ ਵਿਚ ਤਕਾਈ
ਨਾਹੀ ਪਰ ਹੁਕਮ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦਾ ਏਵੇਂ ਹੀ ਆਹਾ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੋਇ ਵਰੇ ਤੇ ਸਤ
ਮਹੀਨੇ ਉਥੇ ਹੀ ਰਹੇ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਏਥੇ ਹੀ ਗਹਿਣ ਆਏ ਹੋ

ਅਕੇਉਦਾਸੀਹੋਇਨਿਕਲੇਹੇ ਜਾਂਏਹੁ ਗਲਮਰਦਾਨੇਆਖੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸੇ ਅਤੇ
ਬਾਲਾਜੀਅਵਿਚਗਿਣਤੀਆਖਾਵੇ ਆਖੇਦੇਖੋ ਏਸਡੂਮਦੀਆਗਲਾਂ ਮਨਮਤਕਦੀ
ਛਡਦਾਪਰਮੈ ਮੂਹੋਕੁਛ ਆਖਨਹੀਸਕਦਾਚੁਪਕਰਰਿਹਾ ਸਾਲਸਰਾਇਨੇਕਹਾ ਏਹੁਲ
ਲਆਪਦਾਹੇ ਏਹੁਮਾਇਆਭੀਆਪਦੀਹੀਹੇ ਤੁਸੀਕਿਰਪਾਕਰਕੇਲੇਵੋਜੀ ਮੇਰੇਘ
ਰਵਿਚਜੋਜਵਾਹਰਹੈਸੀਤਿਸ ਸਭਨਾਂ ਦੀਜੋਤਵਧੀਹੇ ਅਤੇਕੀਮਤਭੀਵਧੀਹੇ
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੈਬਚਨਕੀਤਾਹੇਸਾਲਸਰਾਇ ਏਹੁਲਾਲਭੀਤੁਸੀਹੀਰਖੋਜਦ
ਅਸੀਦਸਵਾਂਜਾਮਾਪਾਹਿਰਾਂਗੇ ਤਦਅਸੀਲੈਲੇਵਾਂਗੇ। ਏਹੁਬਾਰਤਾਕਹੀਜਦ
ਦੋ ਬਰਸਤੇਸਤਮਹੀਨੇਗੁਜਰਗਏਤਾਂ ਸਾਲਸਰਾਇਦੀਦੇਹਛੂਟੀ ਗੁਰੂਜੀਨੇਅ
ਧਰਕੇਗੁਲਾਮਨੂੰ ਮੰਜੀਬਹਾਇਆ ਅਤੇਆਪਵਿਦਾਕੀਤੀ ਗੁਰੂਜੀਉਥੋਚਲਦੇਰਹੇ

ਗਆਗੇਸਾਖੀ ਬਿਸੀਹਰਦੇਸਕੀ ਚਲੀ।

ਬਿਸੀਹਰਦੇਸਸਮੁੰਦਰਦੇਟਾਪੂਵਿਚਆਹਾ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਹੁਣ
ਕਿਧਰਨੂੰਚਲਿਆਚਾਹੀਦੇਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਹੇਮਰਦਾਨਿਆ ਜਿਧਰਕਰ
ਤਾਰਲੇਜਾਵੇਗਾ ਤਿਧਰਨੂੰਹੀਚਲਿਆਚਲਾ। ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀਬਹੁ
ਤਧਛੀਬਾਤਹੇ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਬਿਸੰਭਰਪੁਰਗਏਹੋ ਸੋਉਥੇ
ਕਿਆਕੀਤੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜੋਕੁਛ ਅਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰਦਾ
ਹੁਕਮਹੁਆਹਾਸੋ ਅਸਾਂਕੀਤਾਹੈ ਅਸਾਂਅਧਰਕੇ ਗੁਲਾਮਨੂੰਮੰਜੀਬਹਾਵਣਾਸੀ ਪਰ
ਚਲਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣਰਹਿਣੇਨਾਹੀ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਹੁਣਤਾਮੈਨੂੰਅ
ਖੋਉਸਸਾਹਿਰਦਾਨਾਮੁ ਤਾਂਮੈਨਾਲਹੋਇਆ ਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਹੁ
ਣ ਬਿਸੀਹਰਿਦੇਸ ਸਮੁੰਦ੍ਰਦੇਟਾਪੂਵਿਚਹੇ ਉਥੇਇਕ ਸਾਧਹੇ ਅਸੀਉਸਦਾਦ
ਰਸਨਕਰਦੇਚਲੀਏਂਗੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਸਅਸਥਾਨਕੋਚਲੇ ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇ
ਕਿਆਦੇਖਨਤਾਂਇਕਮਛੀਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਂਕਹਿਆ ਹੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਸੀ
ਕਿਸਉਪਰ ਜਾਂਦੇਹਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾ ਅਸੀਕਿਸਉ
ਪਰਜਾਂਦੇਹਾਂ ਤਾਂਮੈਬਾਲੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੇਰੀਆ ਤੁਸੀਹੀਜਾਣੋਜੀਅਸਾ
ਨੂੰ ਸਭਾਕਿਛਮਾਲੂਮਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸੀਮ
ਛੀਉਪਰਚਲੇਜਾਂਦੇਹਾਂ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਏਡੀਵਡੀ ਮਛੀਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਪੰਤੀਕੋਸਲੰਮੀਹੈ ਅਤੇਪੰਜਕੋਹ ਚਉੜੀਹੈ ਤਾਂਮਰ
ਦਾਨੇਜੀਅਵਿਚ ਗਿਣਤੀਕੀਤੀ ਪਰਮੂਹੋਕੁਛ ਆਖਨਸਕੇ। ਤਾਂਤਿੰਨਾਦਿਨਅ

ਤੇਤਿਨਰਤੀ ਮਛੀਉਤੇ ਚਲੇਗਏ ਸਹਿਜਨਾਲ ਜਾਮਛੀਦਾ ਚਿਹਰਾਨਜਰਆਇਆ
ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੰਬਿਆ ਤਾ ਬਾਲੇ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਆਖਿਆ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਉ ਕੰਬਦ
ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਜਿਜਮਾਨ ਏਹੁ ਮਛੀ ਅਸਾਨੂੰ ਨਿਗਲਦੀ ਹੈ ਤਾ ਮੈ ਬਾਲੇ
ਗੁਸੇਹੋਇ ਕਰ ਆਖਿਆ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਜੇ ਤੈਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀਆਵਦੀ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਬਿਸਮਾਦ ਹੋਇ ਕੈ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਜੀ ਤੇਰੀਆਂ ਕੁਦਰਤਾ ਤੁਧੈਨੂੰ ਬਣਆਵਨ ਜਾ ਇਕ ਘੜੀ ਗੁਜਰੀ ਤਾ ਮਛੀ ਨੇ ਉਗਾਲੀ
ਕੀਤੀ ਤਾ ਮਛੀ ਦੇ ਮੂੰਹੋ ਅਮੋਲਕ ਦੋਇ ਲਾਲ ਨਿਕਲੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਾ ਪਰਤ
ਪਉ ਸ ਮਛੁ ਕੇ ਬੋਲਣ ਦੀ ਸਕਤ ਹੁਇ ਆਈ ਓਹ ਲਾਲ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਭੇਟ ਕੀਤੇ ਹੇ ਗੁ
ਰੂਜੀ ਮੇਰੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਕੇ ਆਗੇ ਜਾਣਾ ਗੁਰੂਜੀ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਡੇਰਾ ਕੀਤਾ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇਖਕਰ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਤੇਰੀਆ ਤੁਸੀ ਹੀ ਜਾਣੋ ਜੀ ਅਸੀ ਕਿਆ ਜਾ
ਣੀਏ ਜਬ ਰਾਤ੍ਰ ਗੁਜਰੀ ਤਾ ਓਹ ਮਛ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਮੈ ਤੇਰਾ ਰਾਹ ਉਡੀਕਦਾ
ਸਾਂ ਕਦ ਮੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਇਸ ਰਾਹੁ ਆਵੇ ਸੋ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਆਏ ਹੋ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਤੂ ਆਪਣਾ ਮਨੋਰਥ ਕਹੁ ਜੋ ਤੇਰਾ ਮਨੋਰਥ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾ ਮਛ ਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰੀ ਇਹੁ ਦੇ
ਹ ਛੁਟੈ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਕਲ ਤੇਰੀ ਦੇਹ ਛੁਟੈਗੀ ਤਾ ਮਛ ਨੇ ਕਹਾ ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਮੇਰੇ ਪਾ
ਸ ਰਹੋ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਸੋ ਜਾਣਿਓਸ ਮੇਰੀ ਜਾਨ
ਬਚੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਰਹੋ ਇਸਦਾ ਭਲਾ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕਜੀ ਹਸਕਰਿ ਆਖਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤਾ ਮੈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਬਾਲੇ
ਦੇ ਆਖਣ ਦੀ ਗਲ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈ ਬੁਰਾ ਆਖਦਾ ਹਾ
ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸਾ ਤੈਨੂੰ ਕਿਆ ਆਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੂ ਬੁਰਾ ਆਖਦਾ
ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਸੰਭਾਲਿਆ ਅਰੁ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤੋਸੁ ਜੋ ਬਾਣੀ ਏਹੁ
ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਜਾਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈ ਸਰੋਤਰੀ ਜਬਾਬੁ ਦੇਂਦਾ ਰਿਹਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਗਲਾ ਵਿਚ

ਪਲਾ ਪਾਇ ਖ ਲੋਤਾ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿ ਆ ਕਿਉ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਤਾ ਮਰ ਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂਜੀ ਇਤ ਨਾ ਰਿਹ ਹੋਇ
ਆਪੈ ਤੇਰੇ ਨਾ ਬਾਹਿਗਦਿਆ
ਪਤ ਅਸਾਤੈਨੂੰ ਜਾਤੇ ਨਾਹੀਅ

ਸੀ ਭੁਲੇ ਹਾਂ ਹੁਣ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਬਖਸ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸਾ
ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਨਾਲਿ ਲੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰੀਆ ਸਭੇ ਗਲਾਂ ਕਬੂਲ ਕੀਤੀਆ ਹੈਨ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਅਸਾਡੇ ਜੀ
ਅਪਰਾਨੇ ਹੋ ਤੂੰ ਜੀਅ ਵਿਚ ਬਿਣਤੀ ਕਾਈ ਨ ਕਰੁ ਰਾਤ ਮਛੀ ਦੀ ਪਿਠ ਉਪਰ ਗੁਜਰੀ
ਦਿਨ ਚੜਿਆ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਦਿਨ ਚੜੇ ਤੇ ਮਛੀ ਦੀ ਦੇਹ ਛੁਟੀ ਦੇਵਰੂਪ ਹੋਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਆਣ ਖੜੇ ਤਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਭਾਈ ਤੂੰ
ਪਿਛਲੀ ਬਾਤ ਕਹੁ ਮਛੀ ਦਾ ਜਨਮ ਕਿਉਂ ਕਰ ਪਾਇਓ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇਵਲੋਕ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸਭ ਕੁਛ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਹੋ ਪਰਲੋਕ ਦੇ ਕਿਰਤਾਰਥ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹੋ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ
ਕੀ ਪੁਛਦੇ ਹਉ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਵਿਚ ਮੈਂ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਦਾ ਖਿਜਮਤਗਾਰ ਹੈਸਾਂ ਮੇਰੇ ਤਾਂਈ
ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਕਹਿਆ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਓਹ ਭੁਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਕਹਿਕੇ ਕਾਰਜ
ਕਰਾਇਆ ਮੈਨੇ ਓਹ ਕਾਰਜ ਭੀ ਕੀਤਾ ਪਰ ਦਿਲ ਵਿਚ ਤੰਗ ਕਭੀ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਜ
ਨਕ ਜੀ ਨੈ ਕਹਾ ਕਿਉਂ ਰੇ ਕਾਰਜ ਕਰਤਾ ਹੈ ਪਰ ਤੂੰ ਮਛੀ ਦੀ ਨਿਆਈ ਤੜਫਤਾ ਰਹਿਤਾ
ਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਦ ਥੀ ਮੈਨੂੰ ਮਛੀ ਦੀ ਹੀ ਦੇਹੁ ਮਿਲਦੀ ਰਹੀ ਹੈ ਹੁਣ ਆਪ ਕੀ ਕਿਰਪ
ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਮਛੀ ਦੀ ਦੇਹ ਛੁਟੀ ਹੈ ਅਰੁ ਪਰਿਪਦ ਕਾ ਅਧਕਾਰੀ ਭਇਆ ਹੋਂ ਆਪਕੇ
ਦਰਸਨ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂ ਆਪ ਕੋ ਉਡੀਕਦਾ ਸਾਂ ਇਤਨਾ ਕਹਿ
ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰੀ ਅਰ ਦਿਵ ਬਿਬਾਣੇ ਪਰ ਬੈਠ ਕਰ ਪਰਮਪਦ ਕਾ ਅ
ਧਕਾਰੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਤੂੰ ਪਹੁਚ ਅਸੀ ਭੀ ਕ
ਰਤਾਰ ਕੇ ਹੁਕਮ ਸੇ ਪਿਛੇ ਆਇ ਮਿਲਾਂਗੇ ਇਤਨਾ ਬਚਨ ਕਹਿਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਕਲਹ ਨਾਰਦ ਜੀ ਕੇ ਮਿਲਨੇ ਕੀ।

ਤਾਂ ਅਗੇ ਸਮੁੰਦਰ ਲਹਿਰਾਂ ਪਾਇਆ ਵੈਂਦਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਮੁੰਦ
ਰ ਤਾਂ ਲਹਿਰਾਂ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਜੀ ਅਰੁ ਅਗੇ ਜਹਾਜ ਭੀ ਕੋਈ ਨਾਂਹੀ ਅਤੇ ਰਾਹੁ ਭੀ ਕੋਈ ਨਾ
ਹੀ ਜੀ ਹੁਣ ਕਿਧਰ ਜਾਂਵੀਂ ਐਥੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਬੋਲ
ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਤੂੰ ਤਾਂ ਗਲਾਂ ਵਿਚ ਪਲਾ ਘਤਿਆ
ਆਹੇ ਵਤ ਕਿਆ ਹੋਇਓ ਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜਜਮਾਨ ਅਗੇ ਤਾਂ ਰਾਹੁ ਨਾਂਹੀ ਭੈ
ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੁ ਬੋਲ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿ
ਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪਿਛੇ ਪਿਛੇ ਚਲੇ ਆਵਣਾ ਤਾਂ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪਿ
ਛੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਹੋਏ ਜਿਉਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਆਹੇ ਤਿਉਂ ਹੀ ਸਮੁੰਦਰ
ਤੇ ਚਲੇ ਜਾਂਵੀਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਆਖਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੇ ਵਿਚਿ ਅਤੇ ਖੁਦਾਇ ਵਿਚ

ਭੇਦਕੋਈਨਾਹੀ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਬੋਲਨਾਂਹੀ ਚੁਪਕਰਿਜਾਹੁ ਤਾ
ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਹੁਣ ਅਸਾਨੂ ਕਿਸਦਾ ਡਰਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਅਗੋ ਵਡੀ ਬਲਾਇ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਵਤ ਅਗੇ ਕਿਉ ਜਾਂਦੇ
ਹੋਜੀ ਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜੇ ਪਿਛੇ ਮੁੜਦੇ ਆਹੇ ਤਾ ਭੀ ਆਇਕੇ
ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਹੁਣੇ ਹੀ ਛਡਦੀ ਨਾਂਹੀ ਇਸਥੋ ਅਗੇ ਕਿਉ ਨਾ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਪੰਜਾ ਦਿਨ ਅਤੇ
ਪੰਜਰਾਤੀ ਸਮੁੰਦਰ ਹੀ ਵਿਚ ਚਲੇ ਗਏ ਜਾਂ ਅਗਾਹਾ ਜਾਇਕਰ ਡਿਠਾ ਤਾ ਕਲ ਚਲੀ
ਆਵਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁ ਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਦੀ ਨਜ
ਰੇ ਇਕ ਡੰਡਾ ਪੋਗਿ ਆ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਡੰਡਾ ਉਠਾਇ ਲੈ
ਮਰਦਾਨੇ ਡੰਡਾ ਉਠ ਾਇਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਹ
ਥਾ ਵਿਚ ਦਿਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾ ਨਕਜੀ ਨੈ ਡੰਡਾ ਆ
ਪਣੇ ਹਥ ਵਿਚ ਲੀਤ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਦੇ
ਸਾਹਮਣੇ ਨੂੰ ਕਲਆ ਈ ਦੌੜਦੀ ਅਤੇ ਵ
ਡੇ ਵਿਕਰਾਲ ਦੰਦ ਅ ਤੇ ਮੂੰਹ ਪਸਾਰਿਆ ਹੋ
ਇਆ ਕੇਸ ਖੁਲੇ ਬਿ ਕਰਾਲ ਸਰੂਪ ਕਰ

ਕੇ ਆਈ ਜਿਉ ਕਲ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਈ ਤਿਉ ਕਲ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਡੰਡਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ
ਦਿਤਾ ਤਾ ਕਲ ਕੂਕਦੀ ਪਿਛਾਹਾਂ ਨੂੰ ਨਠੀ ਅਤੇ ਪਿਛੋ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਭੀ ਆਇ ਗਏ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕੀਤੀ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਆਪਨੇ ਜਗਤ ਕੇ ਉਧਾਰ ਵਾਸਤੇ ਆ
ਪਕਾ ਅਵਤਾਰ ਹੂਆ ਹੈ ਜੈਸੇ ਦੁਆਦਸ ਮਹਾਵਾਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਕਹੇ ਤਿਨ
ਵਾਕਾਂ ਦੇ ਬਲ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਬੇਦ ਉਚਾਰਨ ਕੀਏ ਹੈ ਚਾਰੋ ਜੁਗਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਪ੍ਰਤਪਾਦਨ ਕੀਤ
ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਵੇਦਾਂ ਕਾ ਰਹਸ ਨਾਮ ਜਪਣਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਇਸ ਕਲਿਕਾਲ ਕੇ ਸਮੇ ਮੇਂ ਆ
ਪਨੇ ਪ੍ਰਵਾਹੁ ਵਹਾਇਆ ਹੈ ਜਗਤ ਕੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਵਾਸਤੇ ਆਪਨੇ ਨਾਮ ਕਾ ਉਪਦੇਸ
ਕੀਤਾ ਹੈ ਹਰ ਇਕ ਭਾਸਾ ਮੇ ਦੇਸਾ ਦੇਸਾਂ ਕੀ ਬੋਲੀਆਂ ਵਿਚ ਆਪਨੇ ਧਰਮ ਕੀ ਗੀਤ
ਪ੍ਰਤਪਾਦਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੈ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਕਲਨ
ਲਖ ਬਰਦਾਰ ਹੋਵੋ ਅਸੀ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਨਾਲ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸ ਕਰਕੇ ਖੇਲੀਐਗੇ
ਤਾ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਨੇ ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀ ਕ
ਲਤਾਈ ਕਿਆ ਆਖਦੇ ਹੋ ਕਲ ਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਪਈ ਫਿਰਦੀ ਹੈ ਤਾ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਹੇਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈਜੀ ਸੰਸਾਰ ਉਪਰ ਇਸੇਦੀਕਾਰਹੈ ਕਿਆ
ਸਾਉਪਰਭੀਹੈ ਤਾਂਨਾਰਦਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀਇਸਨੂ ਸਦਕਰਕੇ ਪੁਛੋਜੀ
ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀਹੀ ਨਾਰਦਜੀ ਸਦਕੇ ਪੁੱਛੋ ਤਾਂਨਾਰਦਗੁਸਾਈਨੇ ਕਲਨੂੰ
ਸਦਿਆ ਤਾਂ ਕਲਦੇ ਗਲਵਿਚ ਮਨੁਖਾਂਦੀਆਂ ਆਂਦਰਾਂ ਦੇਹਾਰ ਪਾਹਿਰੇ ਹੋਏ ਕਪਾ
ਲ ਮਨੁਖਾਂਦੇ ਹਥ ਮੇ ਫੜੇ ਹੋਏ ਲੋਹੂ ਨਾਲ ਕਪਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਬੇਕੇ ਜੈਸ
ਰੰਗਵਾਲਾ ਕਾਲਾ ਰੰਗ ਭੈ ਕਰ ਰੂਪ ਦੇਖ ਕਰ ਮਰਦਾਨਾ ਡਰੇ ਜਬ ਆਈ ਤਾਂ ਨਾਰਦਗੁ
ਸਾਂਈਨੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਕਲ ਤੈਨੂ ਸਾਧਾਂ ਪਰ ਆਵਣੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਾਂਹੀ ਤੂੰ ਏਥੇ ਕਿਉਂ ਅ
ਈ ਹੈਂ ਤਾਂ ਕਲ ਬੋਲੀ ਹੇ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਇਕੇ ਤਾ ਏਹੁ ਆਪ ਛੁਟੇ ਇਕੇ ਆਪਣੇ ਲੋ
ਕਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਡਾ ਉਪਦੇਸ ਕਮਾਵੇਗਾ ਸੋ ਸ
ਭੋ ਹੀ ਛੁਟੇਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਦੰਦਾਂ ਨੂੰ ਭੰਨੇਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਪਟੇਗਾ ਅਸੀ ਤਾਂ ਹੁਣੇ
ਹੀ ਤੇਰਾ ਕੰਮ ਕਰ ਛਡਦੇ ਪਰ ਤੈਂਡੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਂਈ ਆਇ ਪਹੁਚਿਆ ਹੈ
ਤਾਂ ਕਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਭੀ ਤਾ ਹੁਕਮ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦੇ ਵਿਚ ਹੀ ਪਈ ਫਿਰਦੀ ਹਾਂ ਤਾ
ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਅਸੀ ਕਿਸਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਲ ਨੇ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਭੀ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਲ ਤੈਨੂੰ ਇਥੇ ਆਵਣੇ ਜੋਗ ਨਾਹੀ ਸੀ
ਹੋਰ ਸੰਸਾਰ ਥੋੜਾ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਇਕੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਖੋ ਜੀ
ਇਕੇ ਕੋਈ ਇਕ ਆਧ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤਿਸ ਨੂੰ ਭੀ ਤੂੰ ਨਾਲ ਰਖ ਲੈ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਨਾ
ਲ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਪਰੋਜਨ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਉਧਾਰ ਵਾਸ
ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਡਾ ਉਪਦੇਸ ਕਮਾਵੇਗਾ ਤਿਸ ਉਪ
ਰ ਤੇਰਾ ਜੋਰ ਨਾਹੀ ਚਲੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਕੈਸਾ ਹੀ ਜੋਰ ਪਈ ਕਰ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਅਗੇ ਹੀ

ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੋ ਬਖ ਸਾਇ ਲਾਇਆ ਹੈ
ਤਾਂ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਂਈ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਕਲ ਏਹੁ ਠ
ਾਹੇ ਏਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿ ਰੰਕਾਰੀ ਹਈ ਤਾਂ ਕ
ਲ ਨੇ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁ ਣਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅ
ਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਫੇਰੂ ਕਲ ਚਲਦੀ
ਰਹੀ ਤੇ ਨਾਰਦ ਗੁ ਸਾਂਈ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਦੀ ਉਸਤਤਿ ਕੀਤੀ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਤੂੰ ਮਧੀਨ
ਹੋ ਜਿਨਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦੇਕਰ ਸਰਬ ਜੀਵਾਂ ਕੋ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਝੂੰਡੇ ਅਤੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਪੰਦ੍ਰਾਂ ਦਿਨ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਰਾਤੀ ਏਵੈਂ ਹੀ ਪੌਣ ਅਹਾਰੀ ਚਲੇ ਗ
ਏ ਅਗੇ ਟਾਪੂ ਬਿਸੀਹਰ ਦੇਸ ਆਹਾ ਤਿਸ ਬਿਸੀਹਰ ਦੇਸ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ
ਆਹਾ ਬਹੁਤ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਸੀ ਓਸ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾਇ ਉਤਰੇ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਨੂੰ ਗੁਜਾਰਿਆ ਦੋਇ ਦਿਨ ਬੈਠਿਆਂ ਗੁਜਰ ਗਏ ਕਿਸੇ ਖਬਰ ਨਾਹੀ ਆਣਕੇ
ਲੀਤੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾਵਾਂ ਜੀ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਉ ਜਾਨਾ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਭੁਖਾ ਹਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚੋ ਕੁਛ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਮੂੰਹ ਪਾਇਆ ਵਾਂ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਬਾਬਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆ
ਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਨ ਮਦਾ ਸੁਭਾਵ ਨਾਹੀ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਜੋਤ ਹੋ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਸ ਕਰ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਕਿਧਰ ਜਾਂਵੈਂਗਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਧਰ ਆਖਹੁ ਤਿਧਰ ਹੀ ਜਾਂਵਾਂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਿਆ ਇਕ ਝੂੰਡਾ ਬਾਢੀ ਤਖਾਣ ਹਈ ਸੋ ਉਸ ਪਾਸ ਤੂੰ ਜਾਵੀ ਅਰੁ ਹੋਰ ਥੇ ਤੂੰ
ਨ ਜਾਵੀ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਤਾ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਨਾਂਹੀ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ
ਕੋਈ ਨਿਸਾਨੀ ਦਸੋ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਉਸ ਦੇ ਪਿ
ਉ ਦਾ ਨਾਉ ਪਾਖਰ ਹਈ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਪੁਛੀ ਜੋ ਭਾਈ ਪਾਖਰ ਬਾਢੀ ਦਾ ਪੁਤਰ

ਜੋ ਝੂੰਡਾ ਬਾਢੀ ਹੈ ਸੋ ਕਿਥੇ ਰ
ਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮ ਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਭੁਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾਇਕੇ
ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਭਾਈ ਪਾਖਰ ਬ
ਢੀ ਦਾ ਪੁਤ ਜੋ ਝੂੰ ਡਾ ਬਾਢੀ ਹੈ ਸੋ
ਕਿਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਪੁ
ਛਦਾ ਪੁਛਦਾ ਇਕ ਕੋਹ ਤੀਕ
ਰ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਇਕਸ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾ ਈ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈ
ਅਰ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦਸ ਤਾਂ ਸਹੀ ਓਹੁ ਆਪੇ ਹੀ

ਪੁਛਲਵੇਂਗਾ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਝੰਡੇ ਦਾ ਘਰ ਦਸ ਤਾਂ ਉਸ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ ਇਉਂ ਨਹੀਂ ਦਸਦਾ
ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਵਰਣ ਦਸੇਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦਸਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀ
ਆ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਭਾਈ ਇਸ ਨਗਰੀ ਦੀ ਰੀਤ ਏਹਾ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ ਵਰਨ ਮਿਰਾਸੀ ਹੈ ਉਸ ਫੇਰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ
ਤੇਰਾ ਵਤਨ ਕੌਣ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੇਸ ਵਿਚ ਰਾ
ਇ ਭੋਇ ਭੱਟੀ ਦੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਹੈ ਉਹੁ ਮੇਰਾ ਵਤਨ ਹੈ ਫੇਰ ਉਸ ਪੁਛਿਆ ਮਰਦਾਨਾ
ਉਥੇ ਇਕ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਖਤ੍ਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਆਹਿਰਾ ਮਹੀਂ ਕੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਹਸਕੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਂਉ ਭੀ ਦਸ ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਸੇ ਦਾ ਮਿਰਾਸੀ ਹਾਂ ਅਰੁ ਤੂੰ
ਉਸਨੂੰ ਕਿਆ ਜਾਂਣਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਓਹੁ ਸਤਪੁਰਖ ਨਜ
ਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸਿਞਾਣਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਜੇ ਨਜਰ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਿਞਾਣ ਲੀਚੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਓਹੁ
ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਵਾਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਆਖਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਮੈਨੂੰ ਤੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ
ਸਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਰੰਜ ਹੋਵੇਗਾ ਪ
ਹਿਲੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਦਾ ਘਰ ਦਸ ਜੀ ਅਤੇ ਪਿਛੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹੀ
ਪਾਸ ਲੀ ਤੇ ਜਾਂਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪਣਾਂ ਨਾਉਂ ਭੀ ਮੈਨੂੰ ਦਸ ਤਾਂ ਉਸ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਮੇਰਾ ਨਾਉਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ
ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਮੇਰਾ ਨਾ
ਉ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਜੀ ਤੁਸੀ ਹੋਂਦੇ ਕਉਣ ਹੋ ਜੀ ਤਾਂ
ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੋਂ ਦਾ ਜੇਹੜਾ ਰਾਜਾ ਹੈ ਓਹੁ ਮੇਰਾ ਮਾਮਾ ਹੈ ਮੈਂ
ਉਸਦਾ ਭਣੇਵਾਂ ਹਾਂ ਤਾਂ ਏਹੁ ਗਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹੀ ਆਹੇ ਤਿਚਰ ਨੂੰ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਦੇ ਘਰ ਜਾ
ਇ ਪਹੁਤੇ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ ਅਗੇ ਮੰਜੀ ਵੁਣਦਾ ਆਹਾ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੋਵੇ
ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਨੇ ਡਿਠਾ ਅਗੋਂ ਉਠ ਖੜੋਤਾ ਬਹੁਤ ਅਦਬ ਕੀਤੋ
ਸ ਮੰਜੀ ਵਿਛਾਇ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਸੀ ਬੈਠੋ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਭੀ ਬੈਠੋ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਹਥ ਪਕੜ ਕਰ
ਲੈ ਬੈਠਾ ਮੰਜੀ ਉਪਰ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਏਹੁ ਸਾਧ ਕਿਥੋਂ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਏਹੁ ਤੇਰਾ ਘਰ ਪੁਛਦਾ ਫਿਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ

ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਮਰਦਾਨਾ
ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਰਾਸੀ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾ ਝੰਡੇ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ
ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਜੋ ਅਸਾਨੂੰ ਪੁਛਦਾ ਅਹੇਂ ਸੋ ਅਸਾ ਨਾਲ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੰਮ ਆਹਾ ਅਰ ਅਸ
ਨੂੰ ਤੂੰ ਕਿਆ ਜਾਣਦਾ ਆਹੇ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਆਸਾ ਏਹ ਕੰਮ ਤੁਸਾ
ਤੈ ਨਾਲ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤਾ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਆਖਿਆ ਭਾ
ਈ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਭੀ ਨਾਹੀ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਉਣ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦੇ ਪਰ ਓਹੁ ਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਉਨਾਂ ਨੈ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਉਥੇ ਤੇਣੀ ਮੇਰੇ ਨਾ
ਲ ਚਲੋ ਜੀ ਤਾ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਚਲਦੇ ਆਹੇ ਜਾਂ ਮੰਜੀ
ਵੁਣ ਮੁਕੇ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬੋਲਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਚਲੋ ਜੀ ਤਾ ਝੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀ
ਆ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਕੁਛ ਲੈ ਜਾਵੀਏ ਤਾ ਝੰਡੇ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁ

ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸਰੂਪ ਕਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹਾ ਤੂੰ ਦਸੇਂ
ਤੇ ਹਾਹੀ ਸਾਮਾਨ ਕੀਤੇ ਚਲੀਏ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ
ਆਖਿਆ ਝੰਡਾ ਜੀ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਸਦੀਦਾ
ਹੈ ਤਾ ਝੰਡੇ ਸਮਝਿਆ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਹੈ ਕੁ
ਛ ਹਛਾ ਭੋਜਨ ਬਣਾ ਇਕੇ ਲੈ ਜਾਵੀਏ ਤਾ
ਝੰਡੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਓਹੁ
ਤਾ ਸਾਧ ਫਕੀਰ ਹੈ ਅ ਸੀਉ ਸਪਾਸ ਖਾਲੀ
ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਈਏ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਪਣੇਂ
ਜੀਅ ਵਿਚ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ ਪਉਣ ਅਹਾਰੀ ਹੈਨਿ ਅਤੇ ਮੈ ਉਨਾ ਦੇ ਨਾ
ਲ ਹਠ ਜਾਲਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤਾਂ ਭੋਜਨ ਦੀ ਜਾਹਗਾ ਭੀ ਆਈ ਹੈ ਭਲਾ ਭੋ
ਜਨ ਤਾ ਖਾਈਏ ਮੈ ਤਾਂ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਸਾਹਿਰ ਵਿਚ ਆਇਆ ਆਸਾਂ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਝੰਡੇ ਨੂੰ
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤਉ ਜੋ ਕੁਛ ਸਮਝੀ ਹੈ ਸੋ ਭਲੀ ਹੀ ਸਮਝੀ ਹੈ ਪਰ ਝਬਦੇ ਹੋ
ਹੁ ਦੁਇ ਫਕੀਰ ਬਾਹਰ ਵਾਰ ਭੁਖੇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤੂੰ ਜੋ ਕੁਛ ਕਰਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਝਬਦੇ ਕਰ ਲੇਹੁ
ਤਾ ਝੰਡੇ ਨੇ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਮੈ ਝਬਦੇ ਹੀ ਹੋਨਾ ਹਾਂ ਝੰਡਾ ਉਥੋਂ ਦਾ ਸੇਪੀਆ ਹਾ ਤਾ ਝੰਡਾ
ਰਾਜੇ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਗਇਆ ਅਤੇ ਘਰ ਆਖਿ ਗਇਆ ਆਸੀ ਜੋ ਕਟਲ ਬਫਲ ਦੇ ਟੂ
ਲਮੇ ਆਂਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਤੁਸੀ ਉਨਾ ਦਾ ਸਲੂਣਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਰੋਟੀਆਂ ਪਕਾਵੋ ਅਤੇ ਫੁਲਕਾ

ਜਾਗਛਮਕੇ ਏਹੁ ਬਾਤੁ ਘਰ ਆਖਕੇ ਸ਼ੀਂਹਾਂ ਬਾਢੀ ਬਾਗ ਕੇ ਗਇਆ ਬਾਗ ਵਿਚ ਜਾਇ
ਕਰ ਹਛੇ ਮੇਵੇ ਲੈ ਆਇਆ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਵਿਚ ਘਰ ਪਰਸਾਦ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਸੀ
ਪਰਸਾਦ ਤੇ ਮੇਵੇ ਸ਼ੀਂਹੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਤੇ ਰਖ ਲੀਤੇ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਨਾਲੇ ਲੀਤਾ ਸ਼ੀਂਹੇ
ਨੇ ਕਹਾ ਚਲ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਕੀਰ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ
ਸ਼ੀਂਹੇ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੀਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਿਥੇ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਉਜਾੜਿਆਂ
ਵਿਚ ਤਹਾਂ ਆਏ ਆਇਕੇ ਸ਼ੀਂਹੇ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਕਰਤਾਰ ਕ
ਰਤਾਰਾ ਅਤੇ ਸ਼ੀਂਹੇ ਪਰਸਾਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਅ
ਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈ ਹਸ
ਕਰ ਕਹਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਸ਼ੀਂਹੇ ਏਹੁ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਹੈਂ। ਤਾਂ ਸ਼ੀਂਹੇ ਆਖਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਪਰਸਾਦ ਲੈ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾ
ਈ ਸ਼ੀਂਹਾ ਤੁਸੀਂ ਅਸਾਨੂੰ ਕਿਆ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ਼ੀਂਹੇ ਨੇ ਕਹਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤਾਂਈ ਨਹੀ ਜਾਣ
ਦਾ ਪਰ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂਹੀ ਤੁਸਾਂ ਅਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ
ਭਾਈ ਸ਼ੀਂਹਾ ਏਹੁ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਥੇ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ੀਂਹੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਪਰ
ਸਾਦਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸ਼ੀਂਹਾ ਤੂੰ ਸਚੁ ਆਖ
ਸੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ੀਂਹੇ ਨੈ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸੋ ਕਉਣ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਨ
ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਪਰ ਜੀ ਜੋ ਜਾਤ ਹੈ ਸੋ ਸਭੋ ਹੀ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸ ਕਰਿ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਸ਼ੀਂਹਾ ਤੂੰ ਕਦੇਕਣਾਂ ਹਿਕ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ
ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਈ ਸ਼ੀਂਹਾ ਇਥੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਜੋ ਝਾਕਿ ਸਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ੀਂਹਾ ਬਾਢੀ ਤੇ ਸੁਧਰ
ਸੈਣ ਰਜੇਦਾ ਭਣਜਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਸ਼ੀਂਹੇ ਬਾਢੀ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਪਰਸਾਦ ਅਚਵੋ ਅਰੁ ਕੁਛ ਮੁਹਿ ਪਾਵੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੁਹ
ਤਿਥੈ ਹੀ ਚੋਲਦਾ ਆਹਾ ਜਿਥੇ ਸਾਧ ਮੂਰਤ ਹੋਦੇ ਆਹਾ ਅਕੇ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਭੋਜਨ ਹੋਵੰਦਾ
ਆਹਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਪੋਣ ਅਹਾਰੀ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਆਹੇ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਸ਼ੀਂਹਾ ਇਸ ਪਰਸਾਦ ਦੇ ਪੰਜ ਬਖਰੇ ਕਰੋ ਇਕ ਬਖਰਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਸ਼ੀਂਹੇ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਤ੍ਰੈ ਜਣੇ ਹੋ ਅਰੁ ਬਖਰੇ ਪੰਜ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹਉ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਸ਼ੀਂਹਾ ਚਉਥੇ ਤੁਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਵਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਪਰਚਣੇ ਵਾਲਾ
ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਦਾ ਈ ਤੂੰ ਲਿਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀ ਪਰਸਾਦਿ ਅਚਵੀਏਂਗੇ
ਤਾਂ ਸ਼ੀਂਹੇ ਬਾਢੀ ਨੇ ਪਰਸਾਦਿ ਦੇ ਪੰਜ ਬਖਰੇ ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਕੀਤੇ ਇਕ ਵੰਡਾ ਜੁਦਾ ਕ

ਰਕੇ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਦੇਵਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਖਾਂਦਾ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਾ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਕਿਉ ਨਹੀ ਖਾਂਦਾ ਪਰਸਾਦ ਖਾਹੁ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀ ਭੀ ਖਾਵੋਗੇ ਤਾ ਮੈ ਭੀ ਖਾਵਾਂਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿ
ਆਂ ਤੂੰ ਭੁਖਾ ਹੈ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਾਹੁ ਅਤੇ ਤੂ ਸਾਡੇ ਖਿਆਲ ਨਾ ਪਾਇਆ ਕਰੁ ਤਾ ਮਰਦਾਨ
ਤੇ ਅਗੇ ਭੁਖਾ ਹੀ ਆਹਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਪਰਸਾਦਿ ਪਾਇ ਲੀਤਾ ਤਾ ਫੇਰ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਆਖਿ
ਆ ਗੁਰੂਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਭੀ ਪਰਸਾਦਿ ਮੁਹੁ ਪਾਵੋਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾ
ਈ ਝੰਡਾ ਤੂੰ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣਨੂੰ ਲਿਆਵੇਗਾ ਤਾ ਅਸੀ ਪਰਸਾਦ ਅਚਵੀਐਗੇ ਤਾ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ
ਆਖਿਆ ਜੀ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਭੀ ਆਪੇ ਹੀ ਆਇ ਰਹੇਗਾ ਪਰ ਤੁਸੀ ਪਰਸਾਦਿ ਮੁਹਿ ਪ
ਵੋ ਤਾ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ

ਜੋ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਮੈ ਆਖਦਾ ਹਾ ਜੋ ਝੰਡੇ ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁ
ਲਨ ਤਾ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ ਤਾ ਅਸੀ ਪਰਸਾਦਿ ਮੁਹੁ ਪਾਈਐ ਤਾ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਦੇ
ਮਨਾਵਿਚ ਰਾਗਿਆਨ ਉਪਜਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਏਹੁ ਤਾ ਸਾਧ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀ ਭੀ ਏਹੋ ਗਿਆ
ਨ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਸੋ ਹੁਣ ਅਸਾਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾ ਝੰਡੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਹਾਡੀ
ਜੋ ਰਜਾਇ ਹੈ ਸੋ ਪੂਰੀ ਹੋਇ ਰਹਿਸੀ ਤੁਸੀ ਹੁਣ ਪਰਸਾਦਿ ਤਾ ਅਚਵੋ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਅਸੀ ਪਦ੍ਰਾਸ੍ਰੈ ਕੋਹਾ ਜੇ ਆਏ ਆਹੇ ਸੋ ਪਰਸਾਦਿ
ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਤਾ ਨਾਹੀ ਆਏ ਅਸੀ ਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਆਹੇ ਤਾ ਝੰ
ਡਾ ਬਾਢੀ ਉਥੋ ਉਠਿਆ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਆਇਆ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣਨੂੰ ਢੂੰਢਦਿਆ ਬਾਤ ਪੈ
ਗਈ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਰਾਜੇ ਦੇ ਬਾਗੋ ਜਾਇ ਲਧਾ ਤਾ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕ

ਦੇਖਣਾਂ ਢੂੰਡਦਾ ਫਿਰਦਾਹਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਜਨਮਦਾ ਉਤਮ ਆਹਾ ਪਰ ਮੁਹਬਤ ਪਿਆਰ ਵਾ
ਸਤੇ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੂ ਢੂੰਡਦਾਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਹਿ
ਆ ਜੀ ਜਿਸ ਵਾਸਤੇ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਸੋ ਓਹੁ ਵਾਸਤਾ ਹੁਣ ਆਇ
ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣਨੇ ਕਹਿਆ ਝੰਡਿਆ ਕਿਉਕਰਿ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ
ਕਹਿਆ ਜੀ ਓਹ ਜੋ ਤੁਸਾ ਮਰਦਾਨਾ ਮਿਰਾਸੀ ਆਂਦਾ ਆਹਾ ਉਸਦਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਤਪਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਗਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਮੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ
ਜਾਣਦਾਹਾਂ ਓਹਤਾਂ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾਰ ਅਸਨਾਉ ਹੈ ਅਸੀ ਅਤੇ ਓਹ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਆਹੇ
ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨਗੀ ਲਗਰਹੀ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਓਹੁ ਤਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ
ਮੈ ਪੰਧਾਂ ਸੈ ਕੋਹਾ ਆਇਆਹਾਂ ਤੁਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ ਅਗੇ ਤਾਂ ਓਹ ਇਥੇ ਕਦੀ ਆਇ
ਆਹੀ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਆਖਦੇ ਹੋ ਅਸਾਡਾ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾਰ ਅਸਨਾਉ ਹੈ ਸੋ ਇਤਨਾ
ਝੂਠ ਤੁਸਾਂ ਕਿਉ ਬੋਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤੈਨੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਮ
ਲੂਮ ਹੋਇ ਰਹਿਸੀ ਜਦ ਮਿਲੀਐਗੇ ਤਾਂ ਤਬ ਝੰਡੇ ਨੇ ਕਹਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਹੁਣ ਚਲੋ ਤਾਂ ਭ
ਲਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੈ ਜੋ ਪਰਸਾਦਿ ਲੈ ਗਇਆ ਸਾ ਸੋ ਉਨ ਮੂਹਿ ਪਾਇਆ ਨਾਹੀ ਤੁਹਾਡੇ
ਵਾਸਤੇ ਸੋ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਉਥੇ ਚਲੋ ਜੀ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣਨੇ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਅਗੇ ਅਸਾ
ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਏਹੁ ਅਸਾਨੂੰ ਜਾਹਰ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰ
ਦ੍ਰਸੈਣ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਅਸੀ ਉਸਨੂੰ ਭਲਕੇ ਮਿਲੀਐਗੇ
ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਭੋਜਨ ਅਮਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ ਓਹ ਪਾਇਦੇ ਨਾਹੀ ਜੀ ਅਤੇ ਤੁ
ਸੀ ਆਖਦੇ ਹੋ ਅਸੀ ਭਲਕੇ ਮਿਲੀਐਗੇ ਸੋ ਏਹੁ ਗਲ ਕਿਉਕਰਿ ਬਣਦੀ ਹੈ ਜੀ
ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣਨੇ ਵੀਚਾਰ ਕਰਕੇ ਆਖਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤਾਂ ਛੇ ਘੜੀਆਂ ਰਾਤ
ਗੁਜਰੀ ਆਹੀ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਅਤੇ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ ਦੋਵੈ ਜਣੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ
ਆਏ ਤਾਂ ਦੋਹਾਨੇ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤੂ ਛਬੇ
ਲੀਦਾ ਭੀ ਮਹਿਰਮ ਹੈ ਜੋ ਏਹੁ ਕਿਆ ਬੋਲੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਏ
ਹੁ ਸਾਈ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬੋਲੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਬੋਲਦੇ ਪੈਨ ਜੀ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਅਤੇ ਝੰ
ਡਾ ਬਾਢੀ ਇਕ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਗਈ ਆਹੀ ਦੋਹਾ ਆਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ
ਕਰਤਾਰ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਅਗੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਹਸ ਕਰਿ ਆਖਿਆ ਆਓ ਭਾਈ
ਸਤਕਰਤਾਰ ਜੀ ਆਓ ਬੈਠੋ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾਰੋ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਅਤੇ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ ਦੋਵੈ ਜ
ਣੇ ਬੈਠ ਗਏ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਮਿਲਿਆ

ਹੈ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਕਦਦੇ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾਰ ਆਹੇ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸ੍ਰੀਚੰਦ੍ਰਿ
ਆ ਤੂੰ ਪੁਛ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਪਾਸੋ ਸ੍ਰੀਚੰਦ੍ਰੇ ਨੇ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਪਾਸੋ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਜੀ ਏਹੁ
ਸੰਤ ਜੀ ਕਿਆ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਤਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਸ੍ਰੀਚੰਦ੍ਰਿਆ ਮੈ ਤਾ ਕੁ
ਛ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਏਹੁ ਸੰਤ ਜੀ ਕਿਆ ਖਦਾ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੂੰ ਆ
ਖਿਆ ਕਿਉ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦਿਨੇ ਆਖਦੇ ਆਹੇ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਤਨ ਅ
ਸਨਾਹੁ ਹੈ ਸੋ ਹੁਣ ਕਿਉ ਮੁਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਕ
ਈ ਨਿਸਾਨੀ ਦੇਵੈਗਾ ਤਾ ਜਾਣੀਐਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਇੰ
ਦ੍ਰਸੈਣ ਏਸ ਸ੍ਰੀਚੰਦ੍ਰੇ ਨੂੰ ਤਾ ਖਬਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਪਰੰਤੂ ਤੂ ਖਬਰਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਤਾ ਆ
ਪਣੀ ਮਲੂਮੀ ਹੈ ਤਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਮਚਲੇ ਹੋਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਤਾ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦਾ
ਜੋ ਤੁਸੀ ਕੇਹੀ ਮਲੂਮੀ ਕਹਿਦੇ ਹੋ ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰਸੈ
ਣ ਤੂੰ ਓਹ ਦਿਨ ਯਾਦ ਕਰਿ ਜੋ ਜਦੋ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਤੁਸੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਆਹੇ
ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਮੂਰਤ ਪੂਜਦੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾ
ਡੇ ਨਾਲ ਜੋ ਟਹਿਲ ਕਰਾਵਦਾ ਆਹਾ ਸੋ ਮਠ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਤੁਸਾ ਮਿਲਕਰ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਰਾ
ਜਾ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਮੁਕਤ ਕਰੀਐ ਜੀ ਤਾ
ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਆਖੇ ਲਗੇ ਨਾਹੀ ਤਾ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰਾ ਪਰ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾਂ ਦਾ ਫਲ ਤੁ
ਹਾਨੂੰ ਏਤੁ ਹੈ ਤੁਸੀ ਮਨੁਖ ਜਨਮ ਪਾਵੋਗੇ ਫੇਰ ਤੁਸਾ ਕਹਿਆ ਸਾਡੀ ਖਲਾਸੀ ਹੋਵੇ ਤਾ
ਰਾਜਾ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੁਹਾਡੀ ਭਗਤ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਪਰ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਉਧਰੋਗੇ ਤੁਹਾ
ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਮਿਲੇਗਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਦਿਸੇਗਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ
ਨੂੰ ਜਾਣੋਗੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸਾ ਨਾਲ ਲਗਕੇ ਬਹੁਤ ਉਧਰਨਗੇ ਤਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਅਸਾਨੂ ਉਧਾਰੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਸਾਡਾ ਏਹੁ
ਬਚਨ ਆਹਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀ ਆਏ ਭੀ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਆਹੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰੋ
ਵੈ ਤਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਬਚਨਾ ਦੇ ਸੂਰੇ ਪੂਰੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਛ ਕ
ਰ ਸਕਤੇ ਹੋ ਪਰ ਸ੍ਰੀਚੰਦ੍ਰੇ ਦਾ ਕੁਛ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਅਸੀ ਤੇ
ਰੇ ਵਾਸਤੇ ਭੀ ਆਏ ਆਹੇ ਪਰ ਸ੍ਰੀਚੰਦ੍ਰੇ ਵਾਸਤੇ ਭੀ ਆਏ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਕਰ
ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਭੀ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਚਾਹਿ
ਦੇ ਹੋ ਸੋ ਸਭ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸਾਨੂੰ ਭਾਵੇ ਸੋ ਬਾਇ ਪਾਵਤੇ ਹੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਨੇ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਵਿਚ ਸਬਦ ਆਖਿਆ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਈਧਨਤੇ ਬੈਸੰਤਰ ਭਾਗੈ॥ ਮਾਟੀ ਕੋ ਜਲ ਦਹਿ ਦਿਸ ਤ੍ਰਿਆਗੈ॥ ਊਪਰਿ ਧਰਨਿ ਤ
ਲੇ ਆਕਾਸਾ॥ ਘਟ ਮਾਹਿ ਸਿੰਧ ਕੀਆ ਪਰਗਾਸਾ॥੧॥ ਐਸਾ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਕੋ
ਨਾਮ॥ ਆਠ ਪਹਿਰ ਮਨ ਤਾਕੋ ਧਿਆਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਡੇ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਮਹਾਂਰਾਜ
ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਾਵੋ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਸ੍ਰੀਡਾ ਇਸ ਦੇ
ਹੀ ਵਿਚ ਈਧਨ ਲਕੜੀਆਂ ਜੋ ਦੇਹੀ ਵਿਚ ਹਡੀਆਂ ਹੈਨ ਅਤੇ ਬੈਸੰਤਰ ਜਠਰ
ਦੇਹੀ ਵਿਚ ਅਗਨ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਟੀ ਜੋ ਦੇਹੀ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਜੋ ਪਾਣੀ ਪੀਦੀ ਹੈ ਸੋ
ਬਾਲਕ ਦੀ ਦੇਹੀ ਕਚੀ ਹੋਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਤਾਈ ਮਾਇਆ ਪੋਹਿ ਨਾਹੀ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂ ਨਾ
ਹੀ ਪੋਹਿ ਸਕਦੀ ਸੋ ਉਸ ਜੀਵ ਨੂੰ ਉਥੇ ਨਾਮ ਦੀ ਲਿਵ ਹੋਦੀ ਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਤੂੰ
ਐਸਾ ਹੈ ਭਾਈ ਸ੍ਰੀਡਾ ਤੂੰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜਪੁ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਲਗੇਗਾ ਕੁਛ ਨਾਹੀ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਡੇ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਹਿਦੇ ਹੋ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੋ ਜਪੁ ਅਤੇ ਮੈ
ਗਰੀਬ ਤ੍ਰਿਖਾਣ ਹਾਂ ਤੇ ਮੇਰਾ ਕਬੀਲਾ ਕਿਥੋ ਖਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਦੂਜੀ ਪੌੜੀ ਆ
ਖੀ॥ ਪਹਿਲੇ ਮਾਖਨ ਪਾਛੈ ਦੂਧਾ॥ ਮੈਲੂ ਕੀਨੋ ਸਾਬਨ ਸੂਧਾ॥ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਡ
ਰਤਾ ਫਿਰੈ॥ ਹੋਣੀ ਕਉ ਅਣਹੋਣੀ ਹਿਰੈ॥੨॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੇ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸ੍ਰੀਡਾ
ਜਦ ਬਾਲਕ ਗਰਭ ਵਿਚ ਹੋਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੁਧ ਨਹੀਂ ਹੋਦਾ ਥਣਾਂ ਵਿਚ ਮਖਣ ਜੰਮਰਹ
ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਲਕ ਜਨਮ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੁਧ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰ ਅਚਿੰਤ ਰਹੁ
ਉਸ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਰਿਜਕ ਅਗੇਹੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਡਰਦਾ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇਆ
ਰਹੁ ਏਹੁ ਜੋ ਦੇਹੀ ਅਤੇ ਰਿਜਕ ਹੈ ਸੋ ਅਣਹੋਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਸਦਾ ਹੀ ਹੋਦਾ
ਆਇਆ ਹੈ ਏਹੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਹੀ ਪਸਾਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਡੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤਾਂ
ਇਉਂ ਆਖਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਓਹ ਤਾਂ ਗੁਪਤ ਗਲ ਹੈ ਮੈਂ ਕਿਆ ਜਾਣਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੀਜੀ
ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ ਦੇਹੀ ਗੁਪਤ ਬਿਦੇਹੀ ਦੀਸੈ॥ ਸਗਲੇ ਸਾਜ ਕਰੇ ਜਗਦੀ
ਸੈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਮਿਲ ਕਰਹੁ ਬਖਿਆਨਾ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਬੇਦ ਬਖਿਆਨਾ॥
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੇ ਸੁਣ ਸ੍ਰੀਡਾ ਏਹੁ ਦੇਹੀ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਇਸ
ਦੇਹੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸੂਖਮ ਦੇਹੀ ਹੈ ਸੋ ਓਹ ਗੁਪਤ ਹੈ ਓਹੁ ਦੇਹੀ ਨਾਲ ਜਾਇਗੀ। ਏਹੁ ਦੇਹ
ਇਥੇ ਹੀ ਛਡ ਜਾਣੀ ਹੈ ਓਹ ਦੇਹੀ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਸੁਝਦੀ ਨਹੀ ਏਹੁ ਸਰਬ ਸਾਜ ਜ
ਗਦੀਸ ਦੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹੈਨ ਏਸ ਗਲ ਦਾ ਵੀਚਾਰ ਕਰਣਾ ਆਇਆ ਹੈ ਭਾਵੇ
ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵਿਚਿ ਕਰੇ ਭਾਵੇ ਵੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਪਰ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਲਭੇ
ਗਾ ਤੁਰਤ ਹੀ ਅਤੇ ਵੇਦਾਂ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿਚੋ ਚਿਰਕਾ ਲਭੇਗਾ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀਡੇ ਆਖਿਆ

ਜੀ ਓਹੁ ਤਾ ਦਿਸਨਾਹੀ ਆਵਦਾ ਅਤੇ ਏਹੁ ਤਾਂ ਸਭੋ ਦਿਸ ਆਵਦਾ ਹੈ ਜਿਤਨਾ ਸਰੂਪ ਹੈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਰੁਗਦੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ ਦਿਸਟਮਾਨ ਕੋ ਕਹੈ ਅਦਿਸਟਾ ॥ ਦਿ
ਸਟ ਦੇਖ ਭੂਲੀ ਸਭ ਸਿਸਟਾ ॥ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰ ਬਿਚਾਰੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਕੀ ਪਰ
ਮਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਜਿਤਨੀ ਏਹੁ ਦਿਸਟਮਾਨ ਹੈ
ਸੋ ਸਭ ਅਦਿਸਟ ਹੋਇਕਰ ਛਪਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਕ ਖਿਨ ਵਿਚ ਕਈ ਤਰੰਗ ਤਮਾਸੇ
ਵਿਖਾਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਤੇ ਜਿਸਨੂ ਕੁਛ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਸੈਸਾ
ਰ ਅਦਿਸਟ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਅਰੁ ਜੋ ਦੇਖਦਿਆ ਹੀ ਅਖੀਆ ਅਗੇ ਛਪਨ ਹੋਇਜਾ
ਦੇ ਹੈਨ ਤਿਸਨੂ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਦਿਸ ਆਵਦਾ ਹੈ ਅਰੁ ਦਿਸਟਮਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਜੇ ਕੋਈ ਪੁ
ਰਸ ਅਜੇਹਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ਬੀਚਾਰੇਗਾ ਤਾ ਉਸਦੀ ਪਰਮਗਤਿ ਹੋਵੈਗੀ
ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣਕਰ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਬਾਢੀ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿਪਇਆ ਉਠੇ ਨਾਂਹੀ
ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਬਾਰਬਾਰ ਏਹੁ ਆਖੇ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾਹਾਂ ਮੈਨੂ ਬਖਸੋ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨ
ਲਾ ਇਤਨੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਉਠਿ ਭਾਈ ਸ੍ਰੀਚੰਦ
ਤੁਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਤੇਰੇ ਹੀ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਉਠਿ ਖੜਾ ਹੋ
ਇਆ ਅਤੇ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਦੇਹ ਅਭਮਾਨ ਜਾਤਿ ਅ
ਭਮਾਨ ਸਭ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕੇ ਨਿਰਕੇਵਲ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਭੀ ਗੁਰੂ
ਕਾ ਸਿਖ ਭਇਆ ਉਸ ਵੇਲੇ ਰਾਤ ਢਾਈ ਪਹਿਰ ਬਕੀ ਰਹਿੰਦੀ ਆਹੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕਜੀ ਕਹਿਆ ਲਿਆਉ ਭਾਈ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤਾ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਅਗੇ
ਰਖਿਆ ਆਣਕਰ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਭੀ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਭੀ ਜਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕਜੀ ਅੱਧਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੇਵਿਆ ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਰਹਿਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ
ਲੈ ਭਾਈ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਠਾਇ ਲੈ ਤਾ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਠਾਇ ਲੀਤਾ ਲੈਕੇ ਲਗਾ ਜੇਵਣ
ਜਿਉ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਨੈ ਅਧਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੇਵਿਆ ਤਿਉ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਬਿਦੇਹ
ਹੋਇਗਿਆ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਛ ਵਿਸਰਗਿਆ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਗੁਰੂਜੀ ਨੋ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਨੂੰ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਸਾਨੂ ਕਰ
ਤਾਰ ਜੋ ਲਿਆਇਆ ਹੈ ਇਸ ਪਾਸੇ ਸੋ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਹੀ ਲਿਆਇਆ ਹੈ ਅਸੀ ਕਿ
ਆ ਕਰੀਐ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸਾ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬਹਾਵਣਾ
ਹਾ ਸੋ ਇਸ ਵੇਲੇ ਏਹੁ ਮੰਜੀ ਕਿਉਕਰਿ ਬਹੇਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਾ ਭਾ
ਈ ਬਾਲਾ ਰਾਤ ਕਿਤਨੀ ਹਿਕ ਹੈ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਰਾਤ ਡੇਢ ਪਹਿਰ ਹੈ ਤਾ ਗੁ

ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਭਾਈਬਾਲਾਜਲ ਲਿਆਵੇ ਇਸਨਾਨਕਰੀਏ ਭਾਈਝੰਡੇਨੂੰਭੀ
ਨਵਾਵੇ ਤਾਂਭਾਈਬਾਲਾਜੀਅਤੇਇੰਦ੍ਰਸੇਣਨੇਜਲਆਂਦਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਇਸਨਾ
ਨਕੀਤਾ ਅਤੇਝੰਡੇਨੂੰਭੀ ਨਵਾਇਆ ਝੰਡੇਦੀਖੁਮਾਰੀ ਉਤਰੀ ਤਾਂਝੰਡਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਦੇਪੈਰਾਂਤੇਢਹਿਪਇਆ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾ ਭਾਈਝੰਡਾ ਕਿਉ ਤਾਂਝੰਡੇਆਖਿਆ
ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਤੁਸੀਹੀਜਾਣੋ ਸਭਕੁਛ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਲੂਮਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
ਹਿਆ ਭਾਈਝੰਡਾ ਅਸਾਤੈਨੂੰਮੰਜੀ ਬਹਾਵਣਾਹੈ ਤਾਂਝੰਡੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀਤੁਹਾਡੀ
ਰਜਾਇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਝੰਡੇਨੂੰਮੰਜੀਸਉਪੀ ਅਤੇਆਪ ਪਰਮੇਸਰਜੀਦੇਧਿਆ
ਨੋਮੇਮਗਨਹੋਏ ਇੰਦ੍ਰਸੇਣਨੂੰ ਭਾਈਬਾਲੇਕਹਾ ਝੰਡਾ ਇਸਅਸਥਾਨਮੇ ਸਭਲੋਕਾ
ਵਿਚਪੂਜਨੇਜੋਗਹੋਇਆ ਇਤਨੇਚਿਰਨੂੰ ਸਵੇਰਹੋਈ ਤਾਂਸੁਧਰਸੈਣਰਾਜੇਨੂੰ
ਖਬਰਹੋਈ ਜੋ ਇਕਤਪਾ ਮੇਰੇਨਗਰਮੈਂਆਇਆਹੈ ਅਤੇਝੰਡੇਬਾਢੀਨੂੰ ਮੰਜੀਸਉ
ਪੀਹੈਸ ਸਤਿਗੁਰੂਕੀਤਾਹੈਸੁ ਏਹਸੁਣਕਰ ਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਣ ਆਪਣੇਆਦਮੀਭੇਜੇ
ਉਸਤਪੇਨੂੰ ਮੇਰੇਪਾਸਲੈਆਵੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਭਾਈਬਾਲਾਮਰਦਾਨਾ ਕੀਰਤਨ
ਕਰਦਾਸੀ ਝੰਡਾਬਾਢੀ ਇੰਦ੍ਰਸੇਣ ਸਭਬੈਠੇ ਸੁਣਦੇਸੇ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਨਿਰੰਕਾਰ
ਕੀਲਿਵਲੀਨਥੇ ਉਨਾਆਦਮੀਆ ਆਇਕਰ ਦੇਖਿਆ ਲਗੇਆਖਣ ਜੋਭਾਈ
ਇੰਦ੍ਰਸੇਣਜੀ ਈਹਾਨਾਨਕਤਪਾ ਕਉਣਹੈ ਉਸਕੋਰਾਜਾਜੀ ਬੁਲਾਇਆਹੈ ਤਾਂਇੰ
ਦ੍ਰਸੈਣਨੇਕਹਾ ਤੁਮਕੋਣਹੋ ਤੁਮਕੋ ਕਿਸਨੇਭੇਜਿਆਹੈ ਅਤੇਕਿਸਵਾਸਤੇ ਬੁਲਾਇ
ਭੇਜਿਆਹੈ ਉਨਾਆਦਮੀਆ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤਪੇਕੋ ਰਾਜੇਨੇ ਦਰਸਨਕਰਨੇਕੇਲੀਏ
ਬੁਲਾਇਆਹੈ ਤਾਂਇੰਦ੍ਰਸੈਣਉਠਖੜਾਹੋਇਆ ਤੇਆਖਿਓਸ ਚਲੋਭਾਈਰਾਜੇਕੀ

ਮੇ ਨਿਸਾ ਕਰਆਵਤਾਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਉਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਹੁਣਤੂੰਕਿਥੋਜੰ
ਦਾਹੈ ਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣਕਹਿਆ ਜੀਓਹੁਰਾਜਾ ਆਪਕੋ ਜਾਣਦਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇਤੁਸੀਕਿਸੇ
ਕੇ ਬੁਰੇਮੇਨਾਂਹੀ ਅਤੇ ਰਾਜਾਜੀ ਮੇਰਾ ਆਮੂਹੈ ਉਸਕਾ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨਨਾ ਹੋਇਜਾਏ
ਮੈਉਸਕੀਨਿਸਾਕਰ ਆਵਤਾਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ
ਤਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣਨੇਜਾਇਕਰ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰਸੈਣਕਉ ਨਮਸਕਾਰਕਰੀ ਤਾਸੁਧਰਸੈ
ਣਕਹਿਆ ਹੇਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਆਓ ਪੁਤ੍ਰ ਕੁਛਕਹੋਗੇ ਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣਨੇਕਹਿਆਜੀ ਹਉ
ਕੁਛ ਕਹਿਣ ਹੀ ਆਇਆਹੋ ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆ ਕਹੋ ਬੇਟਾ ਕਿਆ ਕਹਿਤੇਹੋ ਤਾਇੰਦ੍ਰ
ਸੈਣਨੇਕਹਿਆ ਹੇਪਿਤਾਜੀ ਆਪਨੇ ਤਪੇਕੇ ਬੁਲਾਵਣੇਂ ਵਾਸਤੇ ਆਪਣੇਂ ਆਦਮੀ ਭੇ
ਜੇਥੇ ਤਾਰਾਜੇਨੇਕਹਾ ਹਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਭੇਜੇ ਤਉ ਥੇ ਪਰ ਮੈਨੇਂ ਸੁਣਿਆਹੈ ਜੋ ਸ੍ਰੀਰੇ ਬਾਹੀ ਕੋ ਉ
ਸਤਪੇਨੇ ਪੂਰਨ ਕੀਆਹੈ ਮੈਨੇ ਇਸਵਾਸਤੇ ਉਸਤਪੇਕਉ ਬੁਲਾਇਆ ਥਾ ਜੁ ਮੈਭੀਉ
ਸਤਪੇਕੋਦੇਖੋ ਤਾਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣਨੇਕਹਿਆ ਰਾਜਾਜੀ ਦੇਖਣੇ ਦੇਖਣੇ ਮੈਂ ਵਡਾ ਫਰਕਹੋਤਾਹੈ
ਏਕਦੇਖਣੇਮੇ ਭਲਾਹੋਤਾਹੈ ਏਕਦੇਖਣੇਮੇ ਬੁਰਾਹੋਤਾਹੈ ਤਾਰਾਜੇਕਹਾ ਜਿਸਦੇਖਣੇ
ਮੈਂ ਭਲਾਹੋਇ ਸੋਈ ਦੇਖਣਾਂ ਮੁਝਕਉ ਬਤਾਵੋ ਸੋ ਮੈਂ ਉਸੀਤਰਾਂ ਉਨਕੋ ਦੇਖੋਗਾ ਤਾਂ
ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣਨੇਕਹਾ ਹੇਰਾਜਾਜੀ ਓਹਤਉ ਪੂਰਨ ਸਾਧਹੈਨ ਉਨਮੇਂ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰਮੈਂ ਭੇ
ਦਕੋਈਨਾਹੀ ਅਰ ਓਹਤੋ ਬੇਤਮਾਹੈ ਤੁਮਉਨਕੋ ਕਿਸਪਰੋਜਨਦੇਖਤੇਹੋ ਤਾਰਾਜੇਸੁ
ਧਰਸੈਣਕਹਾ ਹੇਪੁਤ੍ਰ ਮੈਤੋਉਨਕੋ ਸਾਧਮੂਰਤਿ ਕਰਕੇ ਦੇਖਤਾਹੋਂ ਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣਨੇਕਹਿ
ਆ ਹੇਰਾਜਾਜੀ ਸਾਧਮੂਰਤ ਦੇਖਣੇਂਕੀ ਏਹੁਤਰਾਨਾਹੀ ਜੋ ਜਾਪਤੇਸੇਤੀ ਘਰੁ ਬੁਲਾਈ
ਏ ਅਤੇ ਸਾਧਮੂਰਤ ਦੇਖਣੀਹੋਇ ਤਉ ਆਪਾਨਿਵਾਰਕਰ ਸਾਧਮੂਰਤ ਦੇਖਣੇਂਜਾਈ
ਏ ਹੇਰਾਜਾਜੀ ਏਹੋਰੀਸ ਸਾਧਮੂਰਤਦੇਖਣੇਂਕੀਹੈ ਤਾਰਾਜੇ ਕਹਾ ਹੇਪੁਤ੍ਰਤੂੰ ਭਲਾਕਹਿ
ਤਾਹੈ ਜਿਸਤਰਾਤੂੰਕਹਿਤਾਹੈ ਸੋਈ ਮੈ ਕਰਤਾਹੂ ਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣਕਹਿਆ ਭਲੇਭੋਜਨਲੇ
ਵੋ ਮੇਵੇ ਲੇਵੋ ਅਧੀਨਗੀਸੇਤੀ ਚਰਨਾ ਸੇਚਲੋ ਚਲਕਰ ਸਾਧੂਕਾ ਦਰਸਨਕਰੋ

ਤਾਸੁਧਰਸੈਨਕਰ
ਮਾਕਾ ਬਲੀਆਹ
ਰਾਜਾਨੇਉਸੀਤਰਾ
ਕੀਆ ਭਲੇਭੋਜਨ
ਭਲੇਮੇਵੇ ਲੇਕਰਬ
ਸਤ੍ਰਲੀਤੇਨਾਲਿਏ

ਦ੍ਰਸੈਣਨੂੰ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਭੇਟਾ ਅਗੇ ਰਖੀ ਬਸਤ੍ਰ
ਭੀ ਮੇਵੇ ਭੀ ਭੋਜਨ ਭੀ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹਜੂਰ ਬੈਠਾ ਗਿਆ॥ ਤਾ ਰਾਜੇ ਇੰ
ਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਜਾ ਕਰਮਵੰਤੁ ਹੈ ਇਸ ਉਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਐ ਜੀ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈ ਰਾਜੇ ਦੀ ਕਿਰਤ ਉਪਰ ਥਾਪੀ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲ ਵਿ
ਚ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਮਹਲਾ ੧ ਇਕੋ ਰਾਜ ਦੀਆ ਸੁਧਰਸੈਣੂ॥ ਐਥੁ
ਨ ਗਿਆਨ ਪਾਇਆ ਤਿਹ ਨੈਣਾ॥ ਮਿਟੇ ਅੰਧਾਰ ਗਏ ਬਿਕਾਰਾ॥ ਐਸਾ ਸਾਹਿਬ ਮੀ
ਤ ਹਮਾਰਾ॥੧॥ ਸੁਣ ਸੁਧਰਸੈਣ ਏਹ ਬਾਤ ਹਮਾਰੀ॥ ਇਕੋ ਰਾਜ ਦੀਆ ਛਤ੍ਰਧਾਰੀ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਠਾਰਾ ਰਾਜੇ ਤੁਮਰ ਈਯਤ ਕੀਨੇ॥ ਸਭ ਸੇਵ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਨੁ ਭੀਨੇ
ਐਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥ ਜਬ ਗੁਰਮਤਿ ਉਪਜੀ ਰਿਦੇ ਮੁਰਾਰੀ॥੨॥ ਸਉਣਾਪੁਰ
ਰਾਜ ਤੁਮਾਰਾ॥ ਤੀਨ ਦੀਪ ਤੁਮ ਚਰਨ ਪੁਜਾਰਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ਤੇਊ ਰੇ॥ ਸੁਧਰ
ਸੈਨ ਤੁਮ ਨਿਰਮਲ ਸੂਚੇ॥੩॥ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਇਹੁ ਸੰਗ ਤੁਮਾਰਾ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਆਪ ਕ
ਰਤਾਰਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਆਪ ਦਿਆਲਾ॥ ਤਿਸ ਸਰਬ ਦੂਖ ਮਿਟੇ ਜੰਜਾਲਾ॥੪॥੧
ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਨੂ ਸਉਣਾਪੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਕੀਤਾ॥ ਅਰੁ ਇਕ ਛਤ੍ਰ ਰਾ
ਜ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਅਗੇ ਉਥੇ ਅਠਾਰਾ ਰਾਜੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਸਦ

ਕਾ ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਦੇ ਪ ਰਸੰਗ ਕਰਕੇ ਤਿੰਨਾਂ ਦੀ
ਪਾਂਹੂ ਸੁਧਰਸੈਣ ਰਾਜ ਲਗਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਾ
ਲੇ ਮਹਾਪੁਰਖੁ ਹੋਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ
ਆ ਦੇਖੀ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਮਤੁ ਰਾਜ ਦੇ ਤੇਜ
ਵਿਚ ਆਇ ਜਾਦਾ ਹੋ ਵੇ ਅਤੇ ਛੀਂਬੇ ਦੀ ਰੀਸ
ਕਰਦਾ ਹੋਵੇਂ ਅਗੇ ਤੂੰ ਜਾਣ ਤਾ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰ
ਸੈਣ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰਿ ਕੇ ਉਠ ਖੜੋਤਾ ਆਖਣ
ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀ ਆਖਹੁ ਤਾ ਮੈ ਰਾਜ ਭੀ ਇਸੇ ਨੂੰ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾ
ਲ ਚਲਦਾ ਹਾਂ ਐਸਾ ਵਖਤ ਮੈ ਨੂੰ ਕਦੇ ਹਥ ਆਂਵਣਾ ਹੈ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਸੁਣੇਂ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰਸੈਣ ਏਹ ਛੀਂਬੇ ਨੂੰ ਜੋ ਮੰਜੀ ਬਹਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਮੰਜੀ ਸਾਡੀ ਹੈ
ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਜੋ ਇਕ ਛਤ੍ਰ ਰਾਜ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੋ ਰਾਜ ਭੀ ਸਾਡਾ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਰਾਜ ਭੀ ਤੇ ਮੰਜੀ
ਭੀ ਦੋਵੇਂ ਦਿਤੀਆਂ ਹੈਨ ਸੋ ਤੂੰ ਛੀਂਬੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਤਾ ਅਸਾਨੂੰ ਹੀ ਕਰਕੇ ਦੇਖਣਾ ਤਾ ਛੀਂਬੇ
ਨੇ ਭੀ ਅਤੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਨੇ ਭੀ ਉਠ ਕਰ ਦੋਹਾ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇਰਾਜਾ ਸੁਧਰਸੈਣ ਅਸੀਤੁਣਖੇੜੀਐਗੇ ਸਾਨੂੰਕਰ
ਤਾਰਤੁਹਾਡੇਵਾਸਤੇਇਥੇਲਿਆਸੀ ਸੋਏਹਬਾਰਤਾ ਸੁਣਕਰਿਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਣਦ
ਬੈਰਾਗਛੁਟਗਇਆ ਥੰਮੀਐਨਾਹੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਕਿਉਰਾਜਾਸੁ
ਧਰਸੈਣ ਤਾ ਰਾਜੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਗਵਨਕਰੋਗੇ ਤਾਸਾਡੇਪ੍ਰਾਣਹਤਹੋਇਜਾ
ਵਨਗੇ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਹੇਰਾਜਾ ਅਸੀਤੁਹਾਡੇਪਾਸਹੀਆਹੇ ਅਸੀਤੁਸੀ
ਇਕੋਹੀਹੋਇਜਾਵਾਂਗੇ ਤੁਸਾ ਗਿਣਤੀਨਾਹੀਕਰਨੀ ਅਨੰਦਨਾਲਰਹਿਣਾ ਤਰਾ
ਜੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀਕੋਈਦਿਨਇਥੇਹੀਰਹੋਜੀ ਜੋਅਸਾਡਾਆਤਮਾਦ੍ਰਿੜਰ
ਹੇ ਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣਨੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਰਾਜੇਦਾਆਖਿਆਭੀ ਮੰਨੀਐਜੀ ਇਕ
ਮਹੀਨਾ ਤਾਤੁਸੀਇਥੇ ਰਹੋਜੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ
ਸੁਧਰਸੈਣਰਾਜਾਦਾਭੀਆਖਿਆ ਅਸਾਪਾਸੋ ਫੇਰਿਆਨਹੀਜਾਂਦਾ ਤਾਇਕਮ
ਹੀਨਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਝੰਡੇਬਾਢੀਪਾਸ ਅਤੇ ਸੁਧਰਸੈਣਰਾਜੇਪਾਸ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਦੇਪਾਸ
ਰਹੇ ਬਹੁਤਹੀ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਰਹੀ ਤਾਫੇਰਰਾਜੇ ਸੁਧਰਸੈਣਨੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇਬ
ਹੁਤਹਥਜੋੜੇ ਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨਕੀਤਾ ਹੇਰਾਜਾਜੀ ਅਸੀਤੁਹਾਡੇਪਾਸਬਹੁਤਚਿਰਰਹੀ
ਐਗੇ ਤਾਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਣਨੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉ
ਥੋਵਿਦਿਆਹੋਏ॥ ॥ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ

॥ਅਗੇਸਾਖੀ ਸਿਲਮਿਲਾਦੀਪਕੀਚਲੀ
ਰਾਜੇ ਮਧੁਰਬੈਨ ਦੇਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਉਥੋ ਚਲੇ ਸਮੁੰਦਰਹੀ ਸਮੁੰਦਰਪਰ ਗੁਰੂਜੀ ਚਲੇਗਏਅ
ਰੁ ਜਿਉ ਧਰਤੀਉਪਰਜਾਈਦਾਹੈ ਤਿਵੇ ਪਾਣੀਉਪਰ ਚਲੇਗਏ ਅਤੇਜਿਥੇਗੁਰੂ
ਜੀਕੀਖੁਸੀਆਵੈ ਤਿਥੇ ਬੈਠਭੀਜਾਵੈਂ ਜਹਾਂਚਲਪੜੈਂ ਚਲਤੇਰਹੈਂ ਅਗੇਸਿ
ਲਮਿਲਾਦੀਪਾਵਿਚ ਧੁਮਪਈਹੋਈਆਹੀ ਜੋ ਇਕਤਪਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀ
ਨਾਮਆਇਆਹੈ ਅਤੇਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਨਨੂੰ ਤ੍ਰੈਂਨਦੀਪਾਂਦੇਰਾਜਕਰਨਦਾਬਚਨ
ਕੀਤਾਹੈਸੁ ਅਤੇਇਕਝੰਡਾਬਾਢੀਨਾਮਕਰਕੇ ਉਥੇਰਹਿੰਦਾਹੈ ਤਿਸਨੂੰਮਹਾਪੁਰਖਕੀ
ਤਾਹੈਸ ਏਹੋ ਬਾਰਤਾ ਉਸ ਸਾਹਿਰਵਿਚ ਲੋਕ ਆਪਸਮੈਂ ਕਰਦੇ ਧੁਮਪਾਂਵਦੇ ਹੈਸਨ
ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਉਸਸਾਹਿਰਦੇ ਬਾਹਰਵਾਰ ਉਦਿਆਨਵਿਚਜਾਇਬੈਠੇਬੈ
ਸਤਦਿਨਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਬੈਠਿਆਗੁਜਰਗਏ ਜੰਗਲਬਾਰਵਿਚਹੀਰਹੇ ਕੋਈਆ
ਇਆਗਿਆਨਹੀਸੀ ਤਾਂਇਕਦਿਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀ ਹੁਕਮਹੋਵੈਤਾਮੈ

ਸਹਿਰ ਦੇਖਆਵਜੀ ਕੈਸਾਹਿਕ ਏਹੁ ਸਹਿਰ ਹੈ ਤੇ ਏਹੁ ਲੋਕ ਕੈਸੇ ਹੈਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹ

ਸਕਰ ਕਹਿਆ ਕਿ ਉ ਮਰਦਾਨਾ ਭੁਖ ਲ
ਗੀ ਹਈ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਕਰਤਾਰ ਏ ਹੋ ਜੇਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਮੈ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹ ਠ ਜਾਲਦਾ ਫਿਰਦਾ
ਹਾਂ ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਹਿਰ ਭੀ ਆਇਆ ਹੈ ਇਥੋਂ ਤਾਂ
ਕੁਛ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਮੁਹਿ ਪਾਇਆਵਜੀ ਨਹੀ
ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪ ਏ ਜੈਸਾ ਕਰ ਛਡੋ ਜੀ
ਮੈ ਕਿਧਰੇ ਚਲੌਂ ਕੇ ਨਜਾਵੰ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰ ਦਾਨਿਆ ਕੁਛ ਸੰਤੋ
ਖਭੀ ਪਕੜੁ ਤਾ ਮਰ ਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਤੇ ਚੁਪ ਕਰ ਕੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬੈਠ ਗਿਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇ
ਸ ਸਹਿਰ ਦਾ ਨਾਂਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰ ਜੀ ਕਹਾ ਇਸ ਸਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰ ਹੈ ਅ
ਰੁ ਇਥੋਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੈ ਨਾਮ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਹੈ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਭ
ਈ ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਏਹੋ ਗਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹੀ ਆਹੇ ਜੋ ਰਾਜਾ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਸਿਕਾਰ ਖੇਡਦਾ ਖੇਡ
ਦਾ ਉਥੇ ਆਇ ਪਹੁਚਾ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਰਾਜੇ ਡਿਠਾ ਜੋ ਤ੍ਰੈ ਮਾਨੁਖ ਉਜਾੜ
ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਰਾਜੇ ਖੜ੍ਹੇ ਇਕਰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੁਮ ਕੌਣ ਹੋ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੋ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਹਮ ਆਦਮੀ ਹੈ ਤਾ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਤੁਮ ਸਹਿਰ ਸੇ ਬਾਹਰ ਕਿਉ ਬੈ
ਠੇ ਹੋ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਸਹਿਰ ਮੇ ਜਾਇਕਰ ਹਮਾ ਕਿਸ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਬੈਠੇ ਰਾਜੇ
ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੁਮ ਅਤੀਤ ਹੋ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੈਨੂ ਕਿਆ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ
ਤਾ ਬਾਲੇ ਡਿਠਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਉ ਬੋਲਤੇ ਨਾਹੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਭੁਖ ਨਾਲ ਛਿਤਾ ਹੋਇ ਰ
ਹਿਆ ਹੈ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਹਮ ਤੋ ਪਰਦੇਸੀ ਹੈ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਭਾ
ਈ ਤੁਮ ਕਿਸ ਨਗਰ ਸਿਉ ਆਏ ਹੋ ਅਰ ਤੁਮਾਰੀ ਬੋਲੀ ਸਮਝੀ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ਤਾ ਬਾਲੇ
ਕਹਾ ਹਮ ਪੰਜਾਬ ਕੀ ਧਰਤੀ ਸੇ ਆਏ ਹੈ ਆਪ ਨੇ ਕਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇਸ ਸੁਣਿਆ ਹੋਗਾ
ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨ ਭੁਲਾਵੈ ਤਾ ਏਹੁ ਓਹੋ ਹੀ ਹੈਨ ਜਿਨਾ ਨੇ ਰਾਜੇ ਸੁ
ਧਰਸੈਣ ਨੂੰ ਅਰਜੁਨ ਤੇ ਬਾਫੀ ਨੂੰ ਪਰਤਾਪ ਦਿਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਪੁਛਿਆ ਅਰੇ ਅਤੀ
ਤ ਜੀ ਤੁਮ ਅਬਿਸੀਹਰ ਦੇਸ ਦੇਖ ਆਏ ਹੋ ਜੋ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿ

ਆਹਾਂ ਰਾਜਾਜੀ ਹਮਉਹਾਂਸੇਹੀ ਆਏਹੈਂ ਤਾਂਬਾਲੇਕਹਾ ਰਾਜਾਜੀ ਆਪਕਾਨਾਮਕਿ
ਆਹੈ ਤੁਮਹੋਤੇਕਉਣਹੋ ਤਾਰਾਜੇਨੇਕਹਾ ਮੈਂ ਆਪਣਾਂ ਨਾਂਮਤਬਬਤਾਊਂਗਾ ਜਬਤੁਮਆ
ਪਣਨਾਮ ਬਤਾਵੋਗੇ ਅਰੁਆਪਣੇ ਮਹਿਤਕਾਨਾਮਭੀ ਬਤਾਓ ਤੁਮਾਰਾ ਮਹਿਤਤਉ ਬੋਲ
ਤਾਨਾਹੀ ਤਾਂਬਾਲੇ ਕਹਾ ਹੇਰਾਜਾਜੀ ਮਹਿਤਜੀਕਾ ਨਾਮਤੌ ਨਾਨਕਾਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਮੇਰਨਾ
ਮਬਾਲਾ ਇਸਕਾਨਾਮਮਰਦਾਨਾਹੈ ਤਾਰਾਜੇਨੇਕਹਾ ਸੁਣੋਤੋਜੀ ਭਾਈਬਾਲਾ ਸੁਧਰ
ਸੈਣਰਾਜੇਕੋ ਅਰੁਇੰਦ੍ਰਬਾਦਿਕੋ ਇਨੋਨੇਹੀ ਪਰਤਾਪਦੀਆਹੈ ਤੁਮ ਸਾਚਕਹੀਓ
ਤਾਂਬਾਲੇਕਹਾ ਰਾਜਾਜੀ ਇਨੋਨੇਹੀ ਪਰਤਾਪ ਦੀਆਹੈ ਪਰਤੁਮਭੀ ਹੁਣਆਪਣਾਨਾਂ
ਮਬਤਾਵੋਜੀ ਆਪਣਾ ਬਰਨਭੀ ਕਹੋਜੀ ਤਾਰਾਜੇਨੇਂ ਕਹਾ ਭਾਈਬਾਲਾ ਨਾਉਤੋਮੇ
ਰਾਮਧੁਰਬੈਨਹੈ ਇਸ ਸਾਹਿਰਕਾ ਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮਪੁਰਹੈ ਇਸ ਵਿਲਾਇਤਕੇ ਹਮਰਸੇ
ਹੈਂ ਹਮਾਰਾਵਰਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣਕਾਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਹਾ ਬਹੁਤਭਲਾ ਰਾਜਾਜੀ ਹਮਕੋਮਾਲੂ
ਮਹੂਆ ਪਰਹੇਰਾਜਾ ਏਹੁਦੀਪਕਉਣਕਹੀਦਾਹੈ ਤਾਰਾਜੇਕਹਾ ਸੁਣੋਅਤੀਤਜੀ ਏ
ਹੁਸਿਲਾਮਿਲਾਦੀਪਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਹਾ ਰਾਜਾਜੀ ਇਹਾਂ ਕਿਤਨੇਕਰਾਜੇਰਾਜਕਰਤੇ
ਹੈਂ ਤਾਰਾਜੇਕਹਾ ਅਤੀਤਜੀ ਇਨਤੀਨਦੀਪਾਂਮੇਂ ਅਠਾਰਾਂਰਾਜੇ ਰਾਜਕਰਤੇਹੈਂ ਬਾਲੇ
ਕਹਾ ਉਨਕਾਨਾਮਕਿਆਹੈ ਤਾਰਾਜੇ ਮਧੁਰਬੈਨ ਨੇਂਕਹਾ ਉਨਕਾਨਾਮਭੀ ਸੁਣਲੇਵੋ
ਕਵਲਨੈਨ ੧ ਮਧੁਰਬੈਨ ੨ ਸੁਧਰਸੈਨ ੩ ਸੁਖਚੈਨ ੪ ਅਸਰਾਪਨਾਹ
੫ ਸਾਗਰਸੈਨ ੬ ਬੀਰਬੈਨ ੭ ਲਾਲਨੈਨ ੮ ਰਾਇਐਨ ੯ ਸੁਖਸਾ
ਗਰ ੧੦ ਨਾਗਾਪਰਸਰਾਮ ੧੧ ਅਟਕਾਪਟਕਾ ੧੨ ਸੁਧਸਭਾਲਕ ੧੩
ਰਾਜਾਬਾਲਸਿੰਘ ੧੪ ਰਾਜਾਨੈਨਜੋਤ ੧੫ ਰਾਜਾਤੁਰਤਰੰਗ ੧੬ ਰਾਜਾਮ
ਗਨਰਾਇਨ ੧੭ ਰਾਜਾਮਾਨਚੰਦ ੧੮ ਬਾਲੇਕਹਿਆ ਇਨਾਂ ਅਠਾਰਾਂ ਉਪਰਸ
ਰਦਾਰਰਾਜਾਕੌਣਹੈ ਤਾਰਾਜੇਮਧਰਬੈਨਕਹਾ ਹੇ ਅਤੀਤਜੀ ਕਵਲਨੈਨ ਸਭਨਾ
ਉਪਰ ਸਰਦਾਰਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਹਾ ਹੇਰਾਜਾਜੀ ਹੋਰਸਭਗਲਾ ਸਚਬੋਲਕੇ ਇਕੁ
ਏਹੋਗਲ ਝੂਠਬੋਲੀਆ ਰਾਜੇਮਧਰਬੈਨਕਹਾ ਸੁਣੋਅਤੀਤਜੀ ਤੁਸਾ ਏਹੁਕਿ
ਆਸਮਝੀ ਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਕਹਾ ਰਾਜਾਜੀ ਸਭਨਾਦੇ ਉਪਰ ਸਰਦਾਰ ਸੁਧਰਸੈਣ
ਹੈ ਤਾਰਾਜੇਕਹਾ ਅਤੀਤਜੀ ਤੁਸੀ ਕਿਸਤਰਾਜਾਣਤੇਹੋ ਤਾਂਬਾਲੇਕਹਿਆ ਰਾਜਾਜੀਮੇ
ਰੇਗੁਰੂਨੇ ਸਭਨਾਦੇ ਉਪਰ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰਸੈਣਨੂ ਕੀਤਾਹੈ ਤਾਸੁਧਰਸੈਣਕਹਾ ਅਤੀ
ਤਜੀ ਤੁਮਾਰਾ ਗੁਰੂਤੇ ਬੋਲਤਾਹੀ ਨਹੀ ਤਾਂਭਾਈ ਬਾਲੇਕਹਾ ਮੇਰਾਗੁਰੂ ਤਬਬੋਲੇਗਾ
ਜਬਉਸਕਉ ਕੋਈ ਬੁਲਾਵੇਗਾ ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਾ ਅਤੀਤਜੀ ਹਮਬੁਲਾਵੇ ਤਾਂਬਾਲੇ

ਕਹਿਆ ਰਾਜਾਜੀਜੇਬੁਲਾਇਸਕਦਾਹੈਂ ਤਾਂਬੁਲਾਉ ਤਾਂਰਾਜਾ ਘੋੜੇਤੇਉਤਰਕਰ ਗੁਰੂਜੀਕੇ ਨਜੀਕ ਆਇਆ ਅਤੇ ਬਾਲੇਜੀਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਅਰੇਭਾਈ ਇਨਕੀਅਵਾਜ ਕਿਆਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾਜੀ ਇਨਕੀ ਅਵਾਜ ਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਹੈ ਤਾਂਰਾਜਾ ਮਧੁਰਬੈਨਨੈ ਨੇੜੇਹੋਇਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹੰਤਜੀ ਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਹੈ ਏਹੁ ਅਵਾਜ ਸੁਨਕਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀ ਸਮਾਧਖੁਲ੍ਹਗਈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ

ਕਹਿਆ ਸਤਕਰਤਾਰ ਸਤਕਰਤਾਰਹੈ ਆਈਏ ਰਾਜਾਜੀ ਬੈਠੀਏ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਆਖਿਆ ਆਉਭਾਈ ਮਧੁਰਬੈਨ ਤੈਨੂੰਕਰਤਾਰਚਿਤਆਵੇ

ਤਾਂਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਸੰਤਜੀ ਨਗਰੀਮੇ ਚਲੀਏ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾਹਮ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰਹੈਂ ਹਮਕੋ ਈਹਾਹੀ ਵਸਤੀਹੈ ਫੇਰਰਾਜੇਨੇ ਕਹਾ ਸੰਤਜੀ ਸਾਹਿਰਮੇ ਕੋਈ ਭੁੰਭ੍ਰੇਕੀ ਖਬਰਲੇਵੇਗਾ ਈਹਾਅਕੇਲੇ ਬੈਠੇਹੋ ਤੌਂਬਾਬੇ ਸਬਦਬੋਲਿਆ

॥ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁ੧ ॥ਏਕਭੁੰਭ੍ਰਰਾਨਾਮਕਾ ਜਿਨਸਭਕਿਛਦੀਆ॥ ਭੁਖਨੰਗਸਭਛੀਨਕੇ ਅਪਨਾਕਰਲੀਆ॥੧॥ ਐਸਾਮੂਨਛਾੜੀਐ ਸਦਾਸੰਗਿਹਮਾਰੇ॥ ਲੇਖਾਕਦੇਨਪੂਛਈ ਮਨਮੀਤਪਿਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਭੋਜਨਉਤਮ ਹਮਕੀਆ ਸੰਤਨਕੇਪਰਸਾਦ॥ ਜਲਸੀਤਲਹਿਰਦੇਪੀਆ ਹਿਰਦੇਮੇਉਪਜੀਸਾਂਤ॥੨॥ ਬਸਤ੍ਰਬ੍ਰਹਮਪਛਾਨਿਆ ਕਾਇਆਕੇਸੰਗ॥ ਲਖਚੁਰਾਸੀਏਕ

ਹੈਹੂਏ ਨਿਰਭੈਗ॥੩॥ ਨਾਨਕਕਹੈ ਰਜਿੰਦ੍ਰਦਾਸਨਝੂਠਪਸਾਰਾ॥ਇਸ ਦਮਾਨਸਭਬਿਨਸਜਾਇ ਰਹੈਏਕੰਕਾਰ॥੪॥੧॥ ਇਹਸਬਦਸੁਨਕਰ ਰਾਜਾਮਧੁਰਬੈਨ ਗੁਰੂਜੀਕੇਚਰਨਾਂਤੇਢਹਿਪਿਆ ਲਗਾਆਖਣ ਗੁਰੂਜੀਆਪਸਹਿਰਅੰਦਰਚਲੀਏ ਮੇਰੇਘਰਪਾਵਿਤ੍ਰਕਰੀ

ਏ ਬੜੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਆਧੀਨਗੀ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕੋ ਆਪਨੇ ਰਾਜ ਮੰਦਰੋਂ ਮੇ ਲੈਜਾਕ
ਰ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਭਇਆ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਬਸਤਰ ਭੇਟ ਕੀਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਉਸਕੀ ਸੇਵਾ ਦੇਖਕੇ ਕਹਾ ਏ ਰਾਜਾ ਮਧੁਰਬੈਨ ਏਹ ਬਸਤ੍ਰ ਪਦਾਰਥ ਤੁਸਾਂ ਰਾਜਿਆਂ
ਕੋ ਸੋਹਬਤੇ ਹੈ ਹਮ ਅਤੀਤ ਹੈ ਏਹ ਪਦਾਰਥ ਤੁਮਹੀ ਵਰਤੋ ਤਾ ਰਾਜਾ ਨੇ ਬਹੁਤ ਅਧੀ
ਨਤਾ ਸੇ ਹਾਥ ਜੋੜਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਤਜੀ ਆਪ ਕੁਛ ਆਗਿਆ ਕਰੋ ਜੀ
ਜੋ ਆਪਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਉਧਾਰ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਰਾਜਾ ਮਧਰਬੈਨ ਜੀ ਆਪ ਏਕ ਤੋ ਧਰਮਸਾਲ ਬਣਾਓ ਇਸ ਸਹਿਰ ਮੇ ਜੋ ਕੋਈ
ਅਤਿਥ ਗਰੀਬ ਆਵੇ ਉਸਕੀ ਟਹਿਲ ਹੋਵੇ ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਬਸਤਰ ਕਰ ਕੋਈ ਜੀਵ
ਵਿਰਵਾਨ ਜਾਵੇ ਕੀਰਤਨ ਹੋਵੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੋ ਜਧਿਆ ਕਰੋ ਅਸੀ ਤੁਸਾਂਨੂੰ
ਏਹੁ ਆਖਦੇਹਾਂ ਜੋ ਅਸਾ ਸੁਧਰਸੈਣ ਨੂੰ ਇਕ ਛਤਰ ਰਾਜ ਦਿਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਉ
ਸੇ ਕੋ ਮੰਨੇਗਾ ਤਾ ਉਸਕਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਨਾ ਮੰਨੇਗਾ ਤਾਂ ਓਹ ਜਾਣੈ
ਅਸਾ ਆਪਣੀ ਵਲੋ ਆਖ ਛਡਣਾ ਸੀ ਤਾ ਰਾਜੇ ਮਧੁਰਬੈਨ ਨੇਂ ਆਖਿਆ ਭਲਾ
ਗੁਰੂਜੀ ਓਹੁ ਅਸਾਡਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਅਸੀ ਉਸਦੀ ਰਈਅਤ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਧੁਰਬੈਨ ਤੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੈ ਅਤੇ ਸੁਣੇ ਰਾਜਾ ਮਧਰਬੈ
ਨ ਰਾਜ ਭਾਗ ਤਾ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾਲਿ ਤਾ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਚਲਦਾ ਤਾ ਰਾਜੇ ਮਧੁ
ਰਬੈਨ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਅਸਾ ਤੁਸਾਡੇ ਬਚਨ ਨਾਲ ਕੀ ਮਾਹੈ ਰਾਜ ਕਿਆ ਵਸ
ਤੁ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਹਦ ਬੀਬਿਨ ਖੁਸੀ
ਹੋਕਰ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਮਧਰਬੈਨ ਅਸੀ ਹੁਣ ਆਗੇ ਕੋ ਰਮੀਐ ਗੇ
ਤਾ ਰਾਜੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਜਿਸ ਤਰਾ ਆਪਕਾ ਅਸਾਨੂ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤਿਸੇ
ਤਰਾ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਨੂੰ ਅਸੀ ਮਿਲੀਐਗੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਮਧਰਬੈਨ ਜਿਸ ਤਰਾ ਅਸਾਡੇ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਿਸੀ ਤਰਾ ਸੁਧਰਸੈਣ ਦੇ ਅ
ਗੇ ਭੀ ਖੜੇ ਹੋਇ ਕਰਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਰਾਜੇ ਮਧਰਬੈਨ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂਜੀ
ਅਸੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਜਾਣੀਏਂਗੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਐ
ਸੀ ਹੀ ਲੋੜੀਦੀ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਜਾ ਮਧੁਰਬੈਨ ਕੀ ਭਾਉ ਭਗਤੀ ਦੇਖ
ਕਰ ਨੌ ਮਹੀਨੇ ਮਧੁਰਬੈਨ ਪਾਸ ਰਹੇ ਭਾਵ ਭਗਤ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ਧਰਮਸਾਲ ਬਧੀ
ਸਭੁ ਆਏ ਗਏ ਕੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕਰਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਕੀਰਤਨ ਕਾ ਬੰਧਾਨ ਬੰਧਕ
ਰ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਪਾਸੋ ਗੁਰੂਜੀ ਆਗੇ ਕੋ ਸਿਧਾਰਤੇ ਭਏ।

੧੭ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਦੇਵ ਭੂਤ ਰਾਜੇ ਕੇ ਸਾਥ ਹੋਈ ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਕਿਥਾਂਊ ਧਰਤੀ ਕਿਥਾਂਊ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਪਰ ਈਵੇਹੀਂ ਚਲੇ ਗਏ
ਇਕ ਪਹਾੜ ਕੇ ਉਪਰ ਸਹਿਰ ਦੂਰੋਂ ਨਜਰ ਆਇਆ ਉਸਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇਕਰ ਬੈਠੇ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਇਸ ਪਹਾੜ ਦੇ ਉਪਰ ਕੋਈ ਸਹਰ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ
ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੇਰਾ ਚਿਤ ਸਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਵਸਦਾ
ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਤੈਨੂੰ ਤਾ ਦਈ ਦਾ ਤਰਸ ਨਾਂਹੀ ਆਵਦਾ ਜੀ ਦੇਖੋ ਤੁ
ਸੀ ਸੈਤੀ ਦਿਨ ਅਤੇ ਸੈਤੀ ਰਾਤੀ ਈਵੇਹੀਂ ਚਲੇ ਆਏ ਹਾਂ ਤੈਨੂੰ ਭੁਖ ਤੇਹ ਕੋਈ ਹੈ
ਨਹੀ ਤੇ ਮੇਰੀ ਭੁਖ ਤੇਹ ਹਟਦੀ ਨਾਹੀ ਹੁਣ ਸਹਿਰ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਹਣੇ ਦੇਂਦੇ
ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾ ਬਾ
ਲੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਸਚਾ ਹੈ ਇਕ ਭੁਖਾ ਹੈ ਇਕ ਜਨਮ ਦਾ ਸੁਭਾਉ ਨਹੀ
ਜਾਂਦਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਜਜਮਾਨ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨੇ ਸਵਾਰਿਆ ਪਰ ਮੈਨੂੰ
ਤਾ ਨਹੀ ਸਵਾਰ ਸੰਧਿਓਸੁ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਿਆ ਏਹ ਓਹੋ ਜੇਹਾ ਸਹਿਰ ਹਈ ਜਿਥੇ ਕਣ੍ਹਾ ਹੇ ਵਿਚ ਤਲੀਦਾ ਆਹੋ ਕੋਨੂੰ
ਰਾਕਸ ਜੇਹਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂਜੀ ਭਠ ਅਜੇਹਾ ਸਹਿਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੈਨੂੰ ਸਹਿਰ ਦਾ ਤਮਾਸਾ ਭੀ ਦਿਖਾਵੀਏ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਹਉ ਤਮਾਸਾ ਨਹੀ ਦੇਖਦਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦ

ਨਾ ਅਸੀ ਤਾ ਜਰੂ ਰ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਤਾ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਭਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀ ਜੋਰ
ਤਾ ਦੇਕੋ ਸ ਉਪਰ ਸਹਰ ਆਹਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਉਥੇ ਚਲੇ ਇ ਕ ਪਹਾੜੀ ਸਹਿਰ
ਦੇ ਹੇਠ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿ
ਆ ਗੁਰੂਜੀ ਇਸ ਸਹਿਰ ਦਾ ਨਾ ਮਕੀ
ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨ
ਇਸ ਸਹਿਰ ਦਾ ਨਾ ਮ ਦੇਵਭੂਤ ਹੈ ਇ
ਥੇਦਾ ਰਾਜਾ ਭੀ ਦੇਵ ਭੂਤ ਹੈ ਏਹੁ ਦੇਵ
ਦਾ ਬਡਾ ਰਾਜ ਕਰ ਦਾ ਹੈ ਅਭ ਸਤਾਰ
ਲਖ ਦੇਵ ਇਸ ਦੇਵ ਦੀ ਸਲਾਮੀ ਹੈ ਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਇ

ਸ ਸਾਹਿਰ ਵਿਚ ਤਾ ਵੜਨ ਭੀ ਭੁਲਨਾਹੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਇਸ ਸਾਹਿਰ ਵਿਚ ਅਸਾਂ ਜਰੂਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭੁਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀ
ਜਾਣੋ ਤਾ ਰਾਜਾ ਦੇਵ ਲੂਤ ਸਿਕਾਰ ਖੇਡਦਾ ਖੇਡਦਾ ਉਥੇ ਆਇ ਨਿਕਲਿਆ ਉਸ ਪਹਾ
ੜੀ ਉਪਰ ਆਇ ਖੜੋਤਾ ਜਿਸ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਹੇਠ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਬੈਠੇ ਹੈਸਨ ਦੇਵ ਲੂਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਹੇਠ ਤ੍ਰੈ ਮਾਨੁਖ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਦੇਵ ਲੂ
ਤ ਦੇਖਕਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਆਖਿਓਸੁ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਭਾਈ ਏਹੁ ਸਾਡੀ
ਖੁਰਾਕ ਹੈ ਪਰ ਬਹੁਤੇ ਚਿਰ ਪਿਛੋ ਸਾਨੂੰ ਅੱਜ ਹਥ ਆਈ ਹੈ ਦੇਵ ਲੂਤ ਨੇ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ
ਆ ਤੁਸ ਜਾਇਕਰ ਇਨਾਨੂੰ ਪਕੜ ਲਿਆਵੋ ਏਹੁ ਸਿਕਾਰ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਪਿਛੋ ਹਥ
ਲਗਾ ਹੈ ਤਿੰਨ ਦੇਵ ਉਥੋਂ ਤੁਰੇ ਤੇ ਜਿਉ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਡਿਠਾ ਜੋ ਤ੍ਰੈ ਦੇਵ ਸਾਡੀ ਵਲ ਆ
ਏ ਹੈਨ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਨਾਲ ਲਗਾ ਗਲਾ ਕਰਨ ਤੇ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਕਰ
ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਰੰਗ ਜਰਦ ਹੋਇ ਗਇਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਿਮ ਗਿਆ ਤੇ ਆਖਿਓਸ
ਗੁਰੂਜੀ ਦੇਖੋ ਅਹੁ ਦੇਵ ਸਾਡੀ ਵਲ ਆਏ ਹੈਨ ਹੁਣ ਅਸੀ ਕਿਆ ਕਰੀਏਗੇ ਤਾ
ਬਾਬੇ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਦੇਖ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਜੋ ਦੇਖਕਰ
ਤਾਰ ਕਿਆ ਕਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਚੁਪ ਕਰ ਗਿਆ ਤ੍ਰੈ ਦੇਵ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ
ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਏ ਤਾ ਦੇਵ ਅੰਧੇ ਹੋਇਗਏ ਹੋਰ ਸਭੁ ਕਛੁ ਨਜਰ ਆਵੇ ਪਰ ਅਸੀ ਤ੍ਰ

ਏ ਨਜਰ ਨਾ ਆਵੀਏ ਤਾ ਓਹ ਦੇਵ ਮੁੜਗਏ
ਉਨਾ ਜਾਇਕਰ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾਜੀ ਓਹ ਤਾਸਾ
ਨੂੰ ਨਜਰ ਨਹੀ ਆਵ ਦੇ ਜੀ ਤਾ ਰਾਜੇ ਦੇਵ ਲੂ
ਤ ਨੇ ਕਹਾ ਕੋਈ ਔਰ ਦੇਵ ਜਾਵੇ ਹੋਰ ਤਿਨ
ਦੇਵ ਆਏ ਤਾ ਓਹ ਭੀ ਅੰਧੇ ਹੋਇਕਰ ਮੁੜ
ਗਏ ਇਸੀ ਤਰਾ ਸਤ ਵਾਰੀ ਆਏ ਸਭ ਅੰ
ਧੇ ਹੋਇਕਰ ਮੁੜ ਜਾਵੇ ਤਾ ਦੇਵ ਲੂਤ ਨੇ ਕਹਾ
ਅਰੇ ਵਜੀਰ ਏਹੁ ਕਿ ਆ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜੋ ਦੇਵ
ਜਾਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤਾ ਵਜੀ
ਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾਜੀ ਏਹੁ ਕੋਈ ਕਲਾਵਾਨ
ਪੁਰਖ ਹੈਨ ਇਕ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਮੇ ਮਸਲਤ ਆਈ ਹੈ ਜੇ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਅ ਮੇਂ ਲਗੇ ਤੋ ਕਹੋਂ
ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਵਜੀਰ ਜੋ ਤੂੰ ਕਹੇਗਾ ਸੋ ਭਲੀ ਹੀ ਕਹੇਗਾ ਤਾ ਵਜੀਰ ਨੇਂ ਕਹਾ

ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮੈ ਉਨਕੀ ਸੇਵਾ ਕੇ ਨੀਮਤ ਜਾਤਾ ਹੋ ਜਉ ਮੈ ਅੰਧਾ ਨ ਹੂਆ ਤਾ ਤੁਮ ਨੇ ਇਨਕੀ ਸੇਵਾ ਹੀ ਕਰਨੀ ਅਰੁ ਬੁਰਾ ਨਾ ਮੰਗੀਓ ਅਤੇ ਜੇ ਮੈ ਭੀ ਅੰਧਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਮੈ ਆਵੈ ਸੋਈ ਕਰਨੀ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਭਲਾ ਵਜੀਰ ਜੋ ਤੈਨੇ ਕਹਾ ਸੋ ਭਲਾ ਹੀ ਕਹਾ ਹੈ ਤੁਮ ਜਾਵੋ ਤਾ ਵਜੀਰ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਸੁਧ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਆਇਕਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਓਸ ਤੇ ਵਜੀਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਭਾਈ ਮੈ ਤਾ ਅੰਧਾ ਨ ਹੁਆ ਸੋ ਏਹ ਕੋਈ ਕਲਾਵਾਨ ਪੁਰਖ ਹੈ ਨ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਕਰ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਤੁਮ ਕਿਸ ਨਗਰੀ ਸਿਉ ਆਏ ਹੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹਮ ਅਮਰਾ ਨਗਰਿ ਤੇ ਆਏ ਹਾਂ ਵਜੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਆਪ ਕਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਹਮਾਰਾ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਫੇਰ ਵਜੀਰ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਤੁਮ ਕੌਣ ਹੋਤੇ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਹੋਤੇ ਹੈ ਤਾ ਵਜੀਰ ਕਹਾ ਤੁਮ ਸਹਰ ਮੈ ਚਲੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਹਮ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਹੈਂ ਜਹਾਂ ਬੈਠੇ ਤਹਾਂ ਹੀ ਬੈਠੇ ਏਹ ਬਾਤਾ ਕਰਕੇ ਵਜੀਰ ਨੇ ਦੇਵ ਭੂਤ ਕੋ ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੇਰੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਬਡਾ ਕਲਾਵਾਨ ਪੁਰਖੁ ਆਇਆ ਹੈ ਹੇ ਰਾਜਾ ਹੁਣ ਤੁਮ ਭੀ ਚਲੋ ਚਲ ਕਰ ਦੇਖੋ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਤੇਰੇ ਆਤਮੇ ਸੋਈ ਧਾਰ ਕਰ ਚਲ ਜੋ ਤੇਰੀ ਪੂਰੀ ਪਵੇ ਤਾ ਤੂੰ ਜਾਣੈ ਜੋ ਕਲਾਵਾਨ ਪੁਰਖ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਨਹੀ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ ਤਾ ਤੂੰ ਜਾਣੀ ਜੋ ਕਲਾਵਾਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਤਾ ਰਾਜਾ ਕਹੇ ਭਲਾ ਵਜੀਰ ਅਰੁ ਏਹ ਮਨ ਮੇ ਧਾਰੀ ਜੇ ਕਰ ਏਹੁ ਤਿਨੇ ਮੇਰੀ ਖੁਰਾਕ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮੈ ਇਨ ਕੋ ਖਾਵੈਗਾ ਜੇ ਕਰ ਅੰਧਾ ਹੋਇਗਾਇਆ ਤਾ ਇਨਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇਂਗਾ ਏਹੁ ਜੀਅ ਮੈਂ ਧਾਰ ਕਰ ਰਾਜਾ ਵਜੀਰ ਕੇ ਸਥ ਚਲਿਆ ਨਾਲ ਹੀ ਲਸਕਰ ਕੇ ਦੇਵ ਚਲੇ ਐਸੀ ਕਲਾ ਗੁਰੂ ਕੀ ਹੋਈ ਇਕ ਵਜੀਰ ਤੇ ਬਿਨਾ ਸਭ ਲੋਕ ਅੰਧੇ ਹੋਇ ਗਏ ਵਜੀਰ ਸੁਜਾਖਾ ਰਹਿਆ ਤਾ ਵਜੀਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਜਾਇਕਰ ਪੁਛਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕਿਆ ਖਬਰ ਹੈ ਆਤਮੇ ਦੀ ਤਾ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਹੇ ਵਜੀਰ ਜੈਸਾ ਤੂੰ ਕਹਿਤਾ ਥਾ ਤੈਸਾ ਹੀ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਫੇਰ ਵਜੀਰ ਨੇ ਕਹਾਂ ਹੇ ਰਾਜਾ

ਅਬਤੇਰੇ ਮਨਮੈਂ ਕਿਆਹੈ ਤਾਰਾਜੇਨੇ ਕਹਾ ਵਜੀਰ ਮੈਂ ਅਬ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋਵੰਗਾ ਤਬ
ਮੈਂ ਇਨਕੇ ਚਰਨ ਪਕੜੂੰਗਾ ਤਾ ਵਜੀਰਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਵਜੀਰ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਸਚ ਕਹਿਤਾ ਹੈ
ਯਾ ਲਿਬਾਸ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਤਾ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਹੇ ਵਜੀਰ ਮੈਂ ਸਚੁ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਜੇ ਕਛੁ ਮੈ
ਦੇਖਣਾ ਸਾ ਸੋ ਦੇਖ ਲੀਆ ਹੈ ਤਾ ਵਜੀਰ ਨੇਂ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਮ
ਹਾ ਪੁਰਖ ਹੋ ਕਲਾਵਾਨ ਹੋ ਅਬ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਰਾਜੇ ਕੋ ਦਰਸਨ ਦੇਵੋ ਹੁਣ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਪਰ
ਤੀਤ ਭੀ ਆਈ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਅਖੀਆਂ ਖੋਲਕੇ ਦੇਖ ਇ
ਤਨੇ ਹੀ ਆਖਣ ਨਾਲ ਰਾਜੇ ਦੀਆ ਅਖੀਆਂ ਖੁਲ੍ਹ ਗਈਆਂ ਰਾਜਾ ਦੇਵਲੂਤ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ
ਆਵੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਭਖਨ ਭੀ ਛੋਡ ਦੇਹੁ ਤਾ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ
ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਪਾਸਹੁ ਨਹੀ ਛੁਟਦਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸ
ਡਾ ਬਚਨ ਆਹਾ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਹੀ ਵਾਸਤੇ ਅਸੀ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਮੰ
ਦਰ ਮੇਰੇ ਚਲੋ ਭੋਜਨ ਕਰੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੇਰਾ ਖਾਜ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਨਹੀ
ਤਾ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਤੁਮ ਆਪਣਾ ਖਾਜ ਖਾਈਓ ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਮੇਰੇ ਘਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੋ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠ ਕਰ ਰਾਜਾ ਦੇ ਨਾਲ ਚਲੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਆਇ ਵੜੇ ਰਾਜਾ ਦੇਵਲੂ
ਤ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਮੰਦਰਾ ਵਿਚ ਲੈ ਵੜਿਆ ਰਾਜੇ ਦੇਵ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਚਛੇ ਮੇਵੇ ਲਿਆ
ਵੋ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਤ ਦੇਵ ਮੇਵਿਆਂ ਵਾਸਤੇ ਵਿਦਾ ਕੀਤੇ ਹੋਰ ਸਤ ਸੀਧੇ ਨੂੰ ਗਏ ਚੌਦਾ
ਦੇਵ ਸਭ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਲੈ ਆਏ ਆਣ ਰਾਜੇ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੀ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੰਤ ਜੀ ਮੇਵ
ਖਾਵੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਅਸੀ ਏਹੁ ਮੇਵਾ ਤਾ ਖਾਵੀਏਗੇ ਜਾ ਤੂੰ ਆਪ
ਣਾ ਖਾਜ ਛਡੇਗਾ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਤੂੰ ਖਾਜ ਛਡਾਵੇਗਾ ਤਾ ਛਡੀਏਗਾ ਤਾ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੂੰ ਸੁਧਰ [illegible] ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਓਹ ਤਾ ਮੇਰੀ ਖੁਰਾਕ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਦੇਵਲੂਤ ਜੇ
ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਅਸੰਜੋਗ ਕਰ ਕੇ ਜਾਣੇ ਤਾ ਅਸੀ ਪਰਸਾਦਿ ਜੇਵੀਏਗੇ ਤਾ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਤੂ
ਮਸਤ ਪਰਤੀਤ ਕਰ ਜਾਣੋ ਜੋ ਤੁਮਾਰਾ ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ਜੋ ਤੁ ਕਹੋ ਹਮ ਤੁਮਤੇ ਭੀ ਉ
ਸਨੂੰ ਅਧਕ ਕਰ ਕੇ ਜਾਣੀਏਗੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮੇਵਾ ਅਛਾਵਿਆ ਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ
ਸੀਂ ਪਰਸਾਦ ਤਿਆਰ ਕਰੋ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਭੁਖਾ ਹੈ ਤਾ ਰਾਤ ਭੂਰ ਪਾਹਰ ਗ
ਈ ਆਹੀ ਪਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਰਾਜੇ ਨੇ ਤੇ ਵਜੀਰ ਦੁਹਾਂ ਮਤਾ ਕੀਤਾ ਆਪਸ
ਵਿਚ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਖੜੇ ਹੋਏ ਆਖਓਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਰਸਾਦਿ ਤੀ

ਆਰਹੇ ਤੁਸੀਪਰਸਾਦਜੇਵੋਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾ ਕਿਉਂਮਰਦਾਨਾ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕ
ਹਾਗੁਰੂਜੀਚਲੀਏ ਗੁਰੂਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਗੇ ਜੇਵਣ ਮਰਦਾਨੇ ਤੇਭਾਈਬਾਲੇਭੀਪਰਸ
ਾਦ ਜੇਵਿਆ ਅਤੇਪਰਸਾਦਿਛਕਕੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੈ ਆਪਣਾ ਸੀਤਰਾਜੇਨੂੰ ਤੇਵ
ਜੀਰਨੂੰ ਦੋਹਾਨੂੰਦਿਤਾ ਜਦਉਨਦੋਹਾਨੇ ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਦਾ ਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦਿਖਾਧਾ ਤਾਰਾਜੇ
ਤੇਵਜੀਰ ਦੋਹਾਨੂੰਅਗਾਮਨਿਗਾਮਦੀਖਬਰਹੋਇਆਈ ਜਾਸੋਝੀਹੋਈਓਨੇ ਤਾਦੋ
ਵੇਮਸਤਹੋਇਗਏ ਤਾਬਾਲੇਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁਤਾਦੋਵੇ ਬਿਦੇਹੁਹੋਇਗਏ
ਹੈਨ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾ ਤੂੰਦੇਖਕਰਤਾਰਦੇਰੰਗਤਮਾਸੇ ਜਦ
ਰਾਰਘੜੀਆਂ ਗੁਜਰੀਆਂ ਤਾਂਦੁਹਾਦੀਖੁਮਾਰੀਉਤਰੀ ਦੋਵੇਪੂਰਨ ਮਹਾਪੁਰਖਹੋ
ਏ ਤੇਲਗੇਗੁਰੂਜੀਨੂੰਆਖਣ ਹੇਗੁਰੂਜੀਅਸੀਤਾਂਕਖਕੇਨੇਭੀਕਛਨਾਹੀ ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾ ਸੁਣਰਾਜਾ ਦੇਵਲੂਤ ਅਸਾਂਤੈਨੂੰਇਥੋਦਾ ਸਾਰੇਦੇਵਾਂਦਾਮਸੀ
ਦਕੀਤਾਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾਵਜੀਰ ਤੇਰਾ ਦਹਿਲੀਆਂਕੀਤਾਹੈ ਤੂੰਨਿਰੰਕਾਰਦੀ ਨਿਰੰਕ
ਾਰਜਪ ਹੁਣ ਤੁਸਾਂਕਿਸੇਜੀਵਦਾਘਾਤਨਾਹੀਕਰਨਾਭੂਸਿਧਾਹੀਖਾਜਖਾਇਆ
ਕਰ ਏਹੁਸੁਣਕਰ ਰਾਜੇਨੇ ਅਤੇਵਜੀਰਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਅਸਾਨੂੰਤਾਂਹੁਣਕ
ਖਤੇਵਨਦੀਭੀਸਕਤਨਾਹੀਰਹੀਜੀ ਹੇਗੁਰੂਜੀਖਾਰਕਕੰਮਆਵਦੀਹੈਜੀਅਸੀ
ਕਿਸੇਕੰਮਨਾਂਹੀਜੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸਰਬ ਦੇਵਰਾਜਾਨੂੰ ਕਹਿਕਰ ਬੁਲਾਏ ਅਤੇ
ਦੇਵਾਂਦੀ ਸੰਗਤਕੀਤੀਉਥੇ ਸਭਦੇਵਲਗੇ ਨਿਰੰਕਾਰਦੀ ਨਿਕਾਰ ਜਪਣਾ

ਗੁਰੂਜੀ ਵਿਦਿਆ ਹੋਵਣਲਗੇਤਾਰਾਜਾ ਤੇਵਜੀਰ ਬਹੁਤ ਅਧੀਨਹੋਕੇਅਰਜ
ਕੀਤੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕੋਈਸਮਾ ਇਥੇਗੁਜਾਰੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੌਮਹੀਨੇਰਹਿਕਰ
ਗੁਰੂਜੀਰਾਜੇਦੇਵਲੂਤਪਾਸੋਵਿਦਿਆਹੋਇਕਰਚਲਦੇਹੋਏ। ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ

ਆਗੇਸਾਖੀਪਰਸਨਾਮਾਸਹਿਰਕੀਚਲੀ।

ਗੁਰੂਜੀਉਥੋਪਰਸਨਾਮਾਸਾਹਿਰਨੂੰਚਲੇ। ਉਸਸਾਹਿਰਨੂੰਜਾਂਦਿਆਂਜਾਂਦਿਆ
ਤ੍ਰੈਮਹੀਨੇਲਗੇਉਥੋਂਦਾਰਾਜਾਤੀਖਨਸੈਣਆਹਾਵਣਮਾਣੂਆਂਦਾਰਾਜਆਹ
ਆਪਭੀਵਣਮਾਣੂਆਹਾ ਗੁਰੂਜੀਉਸਸਾਹਿਰਗਏ ਵਣਮਾਣੂਦੇਖਕਰਗੁਰੂਜੀ
ਨੂੰਡਰਗਏ ਤੇਮਰਦਾਨਾਉਨਾਨੂੰਦੇਖਕਰਡਰਿਆ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾਕਿਉਭਾਈਬਾ
ਲਾ ਤਾਬਾਲੇਕਹਾਸੁਖਗੁਰੂਜੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਰਦਾਨੇਨੂੰਪੁਛਿਆਕਿਉਮਰ
ਦਾਨਾ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਏਹਕੌਣਬਲਾਈਹੈਨਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ
ਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਏਹਵਣਮਾਣੂਹੈਨ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਏਹੁਵਣਮਾਣੂ
ਹੈਨ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾਮਰਦਾਨਾ ਏਹੋ ਵਣਮਾਣੂਹੈਨਹੋਰਵਣਮਾਣੂਸਭੁਨਸ
ਗਏ ਹਿਕਖੜੋਤਾਰਿਹਾ ਉਸਨੂੰਭਾਈਬਾਲੇਪੁਛਿਆਭਾਈਤੂੰਕੌਣਹੈਂ ਤਾਉਸਵ
ਣਮਾਣੂਨੇਚੀਕਮਾਰੀ ਜਿਉਜੰਗਲਦੇਪਸੂਚੀਕਮਾਰਦੇਹੈਨ ਫੇਰਓਹਭੀਵਣ
ਮਾਣੂਨਸਗਿਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾ ਇਨਾਦੀਬੋਲੀਏਹੋ
ਹੈ ਜੋਹੜਾਚੀਕਮਾਰਕੇਵਣਮਾਣੂਨਠਾਸੀ ਸੋਜਾਇਕੇਜੰਗਲਦਾਮੇਵਾਲਿਆਇ
ਆਤੇਢੂੰਰੋਮੇਵਾ ਗੁਰੂਕੇਅਗੇਰਖਕੇਆਪਨਸਗਿਆ ਹਟਕਰਪਿਛਾਖੜਾਹੋ
ਇਗਇਆ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾਭਾਈਬਾਲਾਮੇਵਾਚੁਕਲੈ ਤਾਬਾਲੇਆਖਿਆਗੁਰੂ
ਜੀਤੁਸੀਤਾਜੇਹਾਕੇਹਾਪਰਸਾਦਤਾਨਾਹੀਅਚਵਦੇਹੋਜੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਭਾਈਬ
ਲਾਏਹੁਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਵਿੜਾਹੈ ਤੇਏਹੁਵਣਮਾਣੂਹੈਨ ਏਹ ਸਭੁਜੀਅਜੀਤਕੋਲੋ ਬਦਤਰ
ਦੇਹੈਨ ਗੁਰੂਜੀਉਸਜੰਗਲਵਿਚਇਕਮਹੀਨਾਰਹੇ ਅਤੇਤੀਖਣਸੈਣਨਾਲਮੇ
ਲਾਹੋਇਆ ਕਬੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀ ਸਮਾਧਲਗਜਾਂਦੇ ਜਬ ਸਮਾਧਲਗੀਰ
ਹੈ ਤਾਭਾਈਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾਪਾਸਬੈਠੇਰਹੇ ਜਬਸਮਾਧਖੁਲੈਤਉਚਲਪੈਨੈਗੁਰੂਜੀ

॥ਅਾਗੇ ਸਾਖੀ ਸੁਵ੍ਰਨਪੁਰਕੀ ਸਿਧਾਨਾਲਹੋਈ

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇ ਰਾਹੁਵਿਚ ਦੇਖਨਤਾ ਕਿਆਦੇਖਨ ਸਭਸਿਧ ਬੈਠੇ ਹੋਏਹੈਨ
ਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਨੇਜਾਇਕਰ ਕਹਿਆ ਆਦੇਸ ਸਚੇ ਸਿਧੋ ਨਾਥੋ ਜਤੀਓ ਤਾਗੋਰਖ ਨੇਕਹ
ਆਦਪੁਰਖਕੋ ਆਦੇਸ ਆਓਨਾਨਕ ਤਪਾ ਤਾਫੇਰ ਗੋਰਖਨਾਥ ਬੋਲ੍ਹਿਆ ਹੇਨਾਨ
ਕਜੀ ਆਪਕੀ ਬਡੀ ਕਿਰਪਾ ਭੁਈਹੈ ਜੋਹਮਕੋ ਦਰਸਨਹੂਆਹੈ ਹੇਨਾਨਕਜੀ
ਧਰਤੀਕਾ ਢਾਪਣ ਕਿਆਹੈ ਅਕਾਸਕੀ ਕੁੰਜੀ ਕਿਆਹੈ ਅਰਤਾਰੇ ਕਿਆਹੈਅ
ਕਾਸਸ ਕਲਮੇ ਦੇਉਤੇ ਕੇਤੇਹੈਂ ਹੇਪੁਰਖਾ ਇੰਦ੍ਰਬਰਸੇਨਉਧਾਰੇ ਊਠਤਮਾਰੇ
ਬੈਠਤਮਾਰੇ ਮਾਰੇਸੋਇਆ ਸੂਤਾਚਾਰੇਜੁਗਮੈ ਜਾਲਹਮਾਰਾ ਕਹਾਰਹੋਗੇ ਧੂਤਾ॥੧
ਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ॥ ਊਠਤ ਜਾਗੇ ਬੈਠਤ ਜਾਗੇ ਜਾਗੇ ਸੋਇਅ
ਸੂਤਾ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਤੇਰਹੇ ਨਿਰਾਲਾ ਤਉ ਬਾਬੇਕਾ ਪੂਤਾ॥ ਸਗਲੀ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਕੋ ਰੇਪਸ
ਰਾ ਧਰਤੀ ਤੇ ਊਚਾ ਚੇਣ੍ਹ ਅਕਾਸ ਤੇ ਮੂਰਾ ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਹਬਾ ਏਕੋ ਨਾਲਿਆ ਕਦੁਨਾਮ
ਕਇਤ ਸੰਜਮ ਬਚੇ ਕਾਲਾ॥੧॥ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਕੇ ਬਚਨ ਸੁਣਕਾਰ ਕਾਲ
ਦਲਗੀਰ ਹੋਇਆ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈ ਤਉ ਆਪਕੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਹਾ
ਤਉ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਕਾਲ ਕੀਉਸਤਤਿ ਕੀਤੀ॥ ਕਹਾ ਭਇਆ ਜੋ ਪਿੰਡੁਨ
ਪੜਿਆ ਜੇ ਸਉ ਬਰਸਾ ਭਰਮਤ ਫਿਰਿਆ ਅਉ ਵਧਾਈ ਅੰਤਕਾਲ ਪਿੰਡ
ਪੜੈਗਾ ਭਾਈ॥ ਆਵੈ ਕਾਲ ਕਹਾ ਕੋਈ ਜਾਇ॥ ਜਲਥਲ ਮਹੀਅਲ ਕਾਲਿਖੁ
ਦਾਇ॥ ਆਵੈ ਕਾਲ ਕਹਾਂ ਕੋਈ ਨਸੈ॥ ਕਉਨ ਕੋਟ ਜਿਤ ਰਹੀਐ ਬਸੈ॥ ਚਉਦਾਤ
ਬਕ ਕਾਲ ਕੇ ਵਸਾ॥ ਕਾਲਕੇ ਬਾਧੇ ਰਾਮ ਰਸੂਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਕਾਲ ਕਬੂਲਾ॥
ਆਪੇ ਆਵੈ ਆਪੇ ਜਾਇਆ ਆਵੈ ਕਾਲਿ ਕੈਸੇ ਲੈ ਜਾਇ॥ ਜੋਧ ਸਾਧ ਜਬ ਦੇਖਿਅ
ਮੜ੍ਹਾ॥ ਜਿਤ ਦੇਖੋ ਤਿਤ ਨਾਨਕ ਖੜ੍ਹਾ॥੧॥ ਏਹੁ ਸਲੋਕੁ ਸੁਣਿ ਕਰਿ ਕਾਲ ਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਜੀ ਨੂ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਕੇ ਚਲਦਾ ਰਹਿਆ॥ ਇਤਨਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹੋਇਆ ਤਾ ਸਰੇ
ਸਿਧ ਉਠਕਾਰਿ ਸਮੁੰਦ੍ਰਕੇ ਪਾਰ ਚਲੇ ਗਏ ਤਉ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਭਾਈਬਾਲੇ
ਕੋ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਕਹਾ ਚਲੋ ਅਸੀਭੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰਕੇ ਪਾਰ ਚਲੇਚਲੀਏ ਤਾਗੁਰੂਜੀ
ਭੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰੋ ਪਾਰ ਸਿਧਾ ਕਉ ਅਦੇਸ ਅਦੇਸ ਕੀਤਾ ਅਗੋ ਸਿਧਾਨੇ ਕਹਾ ਆ
ਦੇਸ ਆਦਪੁਰਖਕਉ ਆਦੇਸ ਆਈਏ ਨਾਨਕ ਤਪਾਜੀ ਸਿਧਾਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤ
ਗਿਆਨ ਏਕ ਨਗਰ ਤਿਸ ਦਸ ਦੁਆਰਾ॥ ਕਹੁ ਸਤਿਗੁਰਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਬੀਚਾਰਾ॥
ਗਿਆਨ ਭੀ ਕਹੇ ਹਣ੍ਹ ਹਣ੍ਹ ਭੀ ਹਸੈ ਪੀਛੈ ਅਉਝੜ੍ਹ ਆਗੈ ਬਸੈ॥੧ ਤਾਗੁਰੂ

ਨਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਏਕ ਨਗਰ ਤਿਸ ਦਸਦੂਆਰਾ ਕਹੁ ਸਾਤਿਗੁਰਾ ਸਤਿਸਤਿਬੀਚ
ਗਗਿਆਨਕਰੇ ਹਫ੍ਰਗਨ੍ਰ ਭ੍ਰੀਹਸੈ। ਆਗੇ ਅਉਲ੍ਹਨ੍ਰ ਪੀਛੇ ਬਸੈ। ੨ ॥ ਤਾਸਿਧ
ਬੋਲੇ ਬਾਲਿਆ ਕੋਈ ਤੂੰਭੀ ਗੁਰੂ ਕਰ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਸਿਧੋ ਤੁਸੀ ਕੋ
ਈ ਆਪਣਾ ਸਬਦ ਬੋਲਹੁ ਜਿਸਕੇ ਸਬਦ ਕੀ ਹਮਕਉ ਪਰਤੀਤ ਆਵੈਗੀ ਤਿਸ
ਕੋ ਮੈ ਗੁਰੂ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾ ਸਿਧ ਬੋਲੇ ਬਾਲਿਆ ਅਸੀ ਸਬਦ ਕਹਿ ਦੇਹਾਂ ਤੂ ਸੁ
ਣਦਾ ਜਾਹੁ ਜਿਸਕੇ ਸਬਦ ਕੀ ਤੈਨੂ ਪਰਤੀਤ ਆਵੈਗੀ ਤਿਸਨੂ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਕਰੀ।
ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਿਧੋ ਜੀ ਕਹੋ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਸਬਦ।

ਤਾ ਪ੍ਰਥਮੇ ਈਸਰ ਨਾਥ ਬੋਲਿਆ। ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਜੋ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਕਰੈ ਜਪ ਤਪ
ਸੰਜਮ ਭਿਖਿਆ ਕਰੈ। ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾ ਕਰੈ ਸਰੀਰ। ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਗੰਗਾ ਕਾ ਨੀਰ।
ਬੋਲੈ ਈਸਰ ਸਤਸਰੂਪ। ਪਰਮ ਤਤ ਮੇ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪ। ੧ ਦੂਜੇ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਬੋਲੇ
ਸੋ ਅਉਧੂਤੀ ਜੋ ਧੂਪੇ ਆਪ। ਭਿਖਿਆ ਭੋਜਨ ਕਰੈ ਸੰਤਾਪ। ਹਟ ਪਟਣ ਕੀ
ਭਿਖਿਆ ਕਰੈ। ਸੋ ਅਉਧੂਤੀ ਸਿਵਪੁਰੀ ਚੜ੍ਹੈ। ਬੋਲੈ ਗੋਰਖ ਸਤ ਸਰੂਪ। ਪਰਮ
ਤਤ ਮੇ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪ। ੨॥ ਤੀਜੇ ਗੋਪੀਚੰਦ ਬੋਲਿਆ। ਸੋ ਉਦਾਸੀ ਜੋ ਰਹੈ ਉਦਾ
ਸ। ਅਰਧ ਉਰਧ ਨਿਰੰਤਰ ਵਾਸ। ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਪਾਵੈ ਗੰਢ। ਤਿਸ ਉਦਾਸੀ ਕਾ
ਪੜੈ ਨ ਕੰਧ। ਬੋਲੈ ਗੋਪੀਚੰਦ ਸਤਿ ਸਰੂਪ। ਪਰਮ ਤਤ ਮੇ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪ। ੩॥
ਚੌਥੇ ਚਰਪਟ ਨਾਥ ਬੋਲਿਆ। ਸੋ ਪਖੰਡੀ ਜੋ ਕਾਇਆ ਪਖਾਲੈ। ਕਾਇਆ
ਕੀ ਅਗਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਜਾਲੈ। ਸੁਪਨੈ ਬਿੰਦ ਨ ਦੇਈ ਝਰਨ। ਤਿਸ ਪਾਖੰਡੀ ਜਰਨ
ਮਰਨ। ਬੋਲੈ ਚਰਪਟ ਸਤ ਸਰੂਪ। ਪਰਮ ਤਤ ਮੇਂ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪ। ੪॥ ਪੰਜਵੇ
ਭਰਥਰੀ ਬੋਲਿਆ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋ ਉਲਟੈ ਬ੍ਰਹਮ। ਨਭ ਕਮਲ ਮਹਿ ਰੋਪੈ ਥੰ

ਮਾਾਅਹਿਨਿਸਅੰਤਰਰਹੈ ਧਿਆਨਾ।ਤੇਬੈਰਾਗੀ ਸਤਿਸਮਾਨਾ।ਭੁਰਥਰ ਬੋਲੈ
ਸਤ ਸਰੂਪਾ।ਪਰਮਤਤਮੈਰੇਖਨਰੂਪਾ।੫।। ਤਾਸਿਧਾਨੇਕਹਿਆ ਅਰੇ ਬਾਲੇ
ਤੈਭੀਕੋਈ ਸਬਦ ਬਾਂਧਿਆ ਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਹੇ ਸਿਧੋਨਾਥੋ ਜੀ ਜੇਕ
ਰਤੁਮ ਆਗਿਆਕਰੋ ਤਾਮੈਭੀਕੋਈ ਸਬਦ ਆਖਾਂ। ਤਾਸਿਧਾਂਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕਤ
ਪਾਜੀ ਤੁਮਭੀ ਸਬਦ ਆਖੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ ਕਿਉ ਮਰੈਮੰ
ਦਾ ਕਿਉ ਜੀਵੈ ਜੁਗਤਾ। ਕਿਨਪਛਾਣਇ ਕਿਆ ਖਾਜੈ ਭੁਗਤਾ।। ਆਸਤ ਨਾਸਤ ਏਕੋ ਨਾਉ
ਕਉਣ ਸੁ ਅਖਰ ਜਿਤ ਰਹੈ ਹਿਆਉ।। ਧੂਪ ਛਾਉ ਜੇ ਸਮ ਕਰ ਸਹੈ।। ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ
ਗੁਰ ਕਉ ਲਹੈ।। ਛਿਅ ਵਰਤਾਰੇ ਵਰਤੈ ਪੂਤਾ।। ਨਾ ਸੈਸਾਰੀ ਨਾ ਅਉਧੂਤਾ।। ਨਿਰੰਕ
ਰ ਜੋ ਰਹੈ ਸਮਾਇ।। ਕਾਹੇ ਭੀਖਿਆ ਮੰਗਣ ਜਾਇ।। ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ।
ਪਰਮਤਤਮੈਰੇਖਨਰੂਪਾ।।੧।। ਤਾਸਿਧਬੋਲੇ ਬਾਲਿਆ ਅਸਾਡਾ ਆਖਿਆ
ਕਿਛ ਸਮਾਝਿਆ ਹੈ ਕਿਨਹੀ ਸਮਾਝਿਆ ਪਰ ਅਸਾਂ ਤੇਰਾ ਬੋਲਿਆ ਕਿਛ ਨਾ
ਹੀ ਸਮਾਝਿਆ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਸਿਧੋਜੀ ਤੁਸਾਨੂੰ ਇਕ ਇਕ
ਸਿਧਨੂੰ ਛਿਆ ਛਿਆ ਗ੍ਰਿਹ ਲਗੇ ਹੋਏ ਹੈਨਾ। ਅਤੇ ਭੁਰਥਰੀ ਨੂੰ ਨੌ ਗ੍ਰਿਹ ਲਗੇ ਹੋਏ ਹੈ
ਨਾ। ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣੀ ਹੀ ਸੀ ਭੁਰਥਰੀ ਦੀ ਬਿੰਦ ਗਿਰ ਗਈ ਰੋਵਣੇ ਲਾਗਾ ਤਾ ਮਛੰ
ਦਰਨਾਥਨੇ ਭੁਰਥਰੀ ਦੇ ਸਿਰ ਮਿਰਗਾਨੀ ਮਾਰੀ ਅਰ ਕਹਾ ਰੇ ਬਾਵਲੇ ਕਿਉ ਕਲ
ਪਦਾ ਹੈ ਛਿਆ ਛਿਅ ਗ੍ਰਿਹ ਤਾ ਅਸਾਨੂੰ ਦਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨੌ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਪਰ ਅਸਾਨੂੰ ਪੁਛ ਲੈਣ ਦੇਹ ਸਿਧਾਂ ਕਹਾ ਤਪਾ ਜੀ ਕੌਨ ਗ੍ਰਿਹ ਅਸਾਨੂੰ ਲਗੇ ਹੈਨ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਾ ਸਿਧੋਜੀ ਬਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨ
ਤ ਕਾ ਬੋਲਿਆ ਦਰ ਪਰਵਾਨਾ।੧ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹੇ ਹੇ ਸਿਧੋ ਤੁਸੀ ਸੁਆਦੀ ਹੋ ਸਾਕ੍ਰਿ
ਤੀ ਨਾਹੀ ਜੇ ਭੁਖ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤਾ ਭੋਜਨ ਕੋ ਧਾਵਤੇ ਹੋ ਤ੍ਰਿਖਾ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਕੋ
ਧਾਵਤੇ ਹੋ ਧੁਪ ਲਗੇ ਤੇ ਛਾਇਆ ਕੇ ਧਾਵਤੇ ਹੋ ਨੀਂਦ ਆਵਤੀ ਹੈ ਤਾ ਸੋਵਣੇ ਕੋ ਧਾ
ਵਤੇ ਹੋ ਪੰਜ ਵਿਕਾਰ ਕਰਤੇ ਹੋ ਛੇਵੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਲੋਭੀ ਹੋ ਤਾ ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਕਹਾ ਭੁਰਥ
ਰੀ ਕੋ ਨੌ ਕੇਹੜੇ ਹੈਨ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਕਹੇ ਛਿਅ ਗ੍ਰਿਹ ਏਹੁ ਜੇਹੜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੀ ਹੈਨਾ।
ਤਿਨਾ ਹੋਰ ਏਕ ਰਾਤ ਕੇ ਕਿੰਗਰੀ ਬਜਾਵਤਾ ਹੈ ਦਿਨ ਕੋ ਚੌਪੜ ਖੇਲਤਾ ਹੈ ਚਿਤਵ
ਣੀ ਬਿਰਥੀ ਧਾਵਦੀ ਹੈ ਤੀਸਰੇ ਮਦ ਪੀਤਾ ਹੈ ਕਬਾਬ ਖਾਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਜੋਗ ਨਾਲ ਧਿ
ਆਨ ਨਹੀ ਲਾਵਦਾ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਇਨ ਬਾਤਾਂ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ਰਹਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਬ
ਾਤ ਸੁਣਕਰ ਸਭ ਸਿਧ ਮਿਰਗਾਨੀ ਕੇ ਰਥਾਂ ਪਰ ਸਵਾਰ ਹੋਕੇ ਸਮੁੰਦਰੋ ਉਰਾਰ ਹੋ

ਇਉਤਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਭਾਈਬਾਲਾ ਤੇਮਰਦਾਨਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰਕੇਕਨਾਰੇ ਬੈਠੇਰਹੇ ਤਾਸਿਧਾਂਕ
ਹਿਆ ਆਪਸਮੇ ਨਾਨਕਜੀ ਤਾਪਾਰਹੀਰਹਿਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਾਚਲੋ
ਭਾਈਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਭੀ ਸਿਧਾਪਾਸਚਲੀਐ ਤਾਮਰਦਾਨਾ ਬੋਲਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਸਮੁੰਦਰਸਾਗਰ ਤਾ ਬਹੁਤਖਾਰਾਹੈ ਅਤੇਜੀਲੋਕਇਉ ਕਾਹਿਦੇਹੈਨ ਜੋਕੋਈ
ਇਸ ਸਮੁੰਦ੍ਰਵਿਚਪੈਂਦਾਹੈ ਸੋਗਲਜਾਂਦਾਹੈ ਮਤਅਸੀਭੀ ਗਲਜਾਵੀਏ ਤਾਭਾ
ਈ ਬਾਲਾ ਹਸਿਆ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂਆਖਕੇਚ
ਲਿਆਆਉ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਚੜ੍ਹੀਖੜਾਵੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰਵਿਚ ਜਾਇਖੜ੍ਹੇਹੋਏ ਭਾਈਬਾ
ਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਸਮੁੰਦਰ ਲੰਘਕੇ ਸਿਧਾਂਪਾਸਆਇ ਬੈਠੇਸਿਧਦੇਖਕੇ
ਬਹੁਤਹੈਰਾਨਹੋਏ ਕਾਹਿਣ ਲਗੇ ਏਹਤਾ ਕੋਈ ਬਡਾਮਹਾਪੁਰਖਹੈ ਖੜਾਵਾਂਪਰਚ
ੜ੍ਹਕੇਸਮੁੰਦਰ ਲੰਘਆਇਆਹੈ ਤਾਸਿਧਾਂਨੇਗੁਰੂਜੀਕੋ ਆਦੇਸਆਦੇਸਕੀਤਾ
ਸਿਧਅਹਾਰਲਗੇਕਰਨ ਸਿਧਾਂਨੇਭਰਥਰੀਕੋ ਪਾਣੀਕੋਭੇਜਿਆ ਭਰਥਰੀ ਏ
ਕਬੀਕਤੇ ਏਕਡੋਲਲੇਕਰ ਚਲਿਆ ਓਹਬੀਕਚੌਂਠਮਣਕਾ ਹੈਸੀ ਚੌਂਠਹੀਡੋਲ
ਉਸਮੇਪੈਂਦੇਹੈਸਨ ਭਰਥਰੀਕੇਸਾਥਗੁਰੂਜੀਭੀਚਲੇ ਖੂਹੇਪਰ ਭਰਥਰੀਡੋਲਕ
ਢਤਾਜਾਵੈ ਗੁਰੂਜੀਬੀਕਮੇਡੋਲਪਾਵਦੇਜਾਵੈ ਜਾਂਬੀਕਭਰਗਈ ਤਾਭੀਗੁਰੂਜੀਪ
ਣੀਪਾਂਵਦੇਜਾਵੈ ਤਾਭਰਥਰੀਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀਭਰੇਉਪਰ ਪਾਣੀਪਾਵਦੇਹੋ ਪਾਣੀਏ
ਵੈਜਾਂਦਾਹੈ ਤਾਗੁਰੂਬਾਬੇਕਹਿਆ ਭਰਥਰੀਤੂੰਕਾਹੇਕਉ ਦਲਗੀਰਹੋਂਦਾਹੈ ਤੇਰਾਜੋ
ਗ ਗਇਆਨਹੀ ਜਬਬਰਤਨਭਰਤਾਹੈ ਤਉ ਉਛਲਤਾਭੀਹੈ ਭਰੇਉਪਰਪਾਣੀਗਿ
ਰਿਆਹੈ ਸਿਧਾਂਨੇ ਮਾਇਆ ਪਸਾਰੀ ਰਸਤੇਵਿਚ ਜਹਾਂਕਹਾ ਹੀਰੇਮੋਤੀਲ
ਲ ਜਵਾਹਰਹੀਦੀਖੇ ਸਿਧਾਂਨੇ ਮਨਮੇਕਹਾ ਰਚਨਾਦੇਖਕਰ ਨਾਨਕਤਪਾ ਹਮਾਰਾ
ਚੇਲਾ ਹੋਵੈਗਾ ਤੇਗੁਰੂਜੀ ਓਹ ਬੀਕ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਵਸੇ ਬੀਕਕੋ ਪੰਚਉਂਗਲੀਪ
ਰਧਰਕੇਲੇਆਏ ਉਸਮਾਇਆਪਰਧਿਆਨਭੀਨਹੀਕੀਆ ਅਤੇ ਏਕਕੁਰਿ

ਗ ਪੰਛੀਓਕੀ ਡਾਰਉਡਦੀਜਾ
ਵੈ ਏਕਕੁਰੰਗ ਕਾਮੋਢਾ ਕੁਰੰਗ
ਣੀਕੇਮੋਢੇਪਰ ਹੈ ਆਪਸਮੇਕ
ਲੋਲਕਰਦੇਉ ਡਤੇਜਾਤੇਹੈ ਤਾ
ਭਰਥਰੀਨੇਦੇ ਖਕਰ ਕਹਾ ਅ
ਰੇਪਾਪੀਤੂੰਕਿ ਆ ਕਾਮੀਕੀਪ੍ਰੀ

ਤਕਰਤਾਹੈ ਤੂੰਨਰਕ ਵਾਸੀਹੋਵੈਂਗਾ ਤਾਕੁਰੰਗਪੰਛੀ ਬੋਲਿਆ ਅਰੇਭਰਥਰੀ ਹਮ
ਪਾਪੀਨਹੀ ਪਾਪੀਤੂੰਹੈ ਕਉਲਾਪਤ ਰਾਜੇਕੀਪੁਤ੍ਰੀ ਹੈ ਤਿਸਕੇ ਸਾਥ ਦੋਵਾਂਰੀ ਤੇਰਾ
ਸੰਜੋਗਕ੍ਰਾਇਆਹੈ ਆਜਰਾਤਕੋ ਤੇਰਾ ਸੰਜੋਗ ਇਕਠਾ ਹੋਣਾਹੈ ਜੇਤੂੰਆਜ ਚਰਪ
ਹਿਰਮੇਂ ਨਹੀ ਪਹੁਚੇਗਾ ਤਾਤੂੰਨਰਕਮੇ ਬਸੇਗਾ ਅਤੇਪੈਂਡਾ ਛਿਨਵੇਂ ਕਰੋੜੀ ਕੋਹਾ ਹੈ
ਏਹੁ ਸੁਣਕਰ ਭਰਥਰੀ ਦਲਗੀਰ ਹੋਇਆ ਸਿਧਾਂਕੇ ਆਇਕੇ ਕਹਾ ਹੇਸਿਧੋ
ਨਾਥੋ ਜਤੀਓ ਆਜ ਮੇਰੇਕੋ ਵਹਾਂ ਲੈਚਲੋ ਤਉਮੈਂ ਨਰਕਤੇ ਬਚਾਂਗਾ ਨਹੀਨਰਕ
ਮੇਪੜੂਗਾ ਤਾਸਿਧਾਂ ਕਹਾ ਭਰਥਰੀ ਵਹਾਂ ਆਜਹੀ ਪਹੁਚਣੇ ਕਾ ਕੋਊਨਾਹੀ ਭਰ
ਥਰੀ ਦਲਗੀਰ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਾ ਹੇਭਰਥਰੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨ
ਹੀਜਾਤਾ ਤੋਂ ਹਮਤੁਝਕੋ ਲੇਚਲੈਂਗੇ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਭਰਥਰੀ ਭਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ
ਸਿਧਾਂਕੋ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸ ਕਹਿਕਰ ਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ ਇਕਜੋਜਨ ਸੂਰਜਕੇ ਉਰੇ
ਸੁਰਖਾਦੀਪ ਜੂਨ ਰਾਜੇਕੇ ਨਗਰ ਜਾਇ ਉਤਰੇ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਭਰਥਰੀ ਉ

ਸ ਬਾਗਮੇ ਖੂ ... ਹਾ ਹੈ ਵਹਾਕ
ਉਲਾਪਤ ਨੇ ... ਵਣੇਕੋ ਆਵ
ਦੀਹੈ ਵਹਾਤੂ ... ਜਾਹੁ ਭਰਥ
ਰੀ ਵਹਾਂ ਗਇ ... ਆ ਗੁਰੂਜੀ
ਇਸ ਨਾਨਕ ... ਕਨੇਲਗੇ ਤੇ
ਭਰਥਰੀ ਪੇ ... ਗਮੇ ਪਦਅਬ
ਕਉਲਾਪਤ ... ਨੇਪਦਅਕੇਦੇ
ਖਕੇ ਭਰਥਰੀ ... ਕਾ ਅੰਚਲਪ
ਕੜ ਲੀਤਾ ਤੇ ... ਕਹਾ ਹੇ ਭਰਥ

ਰੀ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਭਰਤਾਹੈ ਹੁਣਤੂੰ ਕਹਾਂ ਜਾਤਾਹੈ ਆਜਕੀ ਰਾਤ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਸੰਜੋਗਹੈ ਕੌਲਾ
ਪਤਕੀ ਚੇਰੀ ਨੇ ਰਜਾਰਾਣੀ ਕੋਂ ਖਬਰਕਰੀ ਕਹਾ ਏਕ ਅਤੀਤ ਬਾਗਮੇ ਆਇਆ
ਹੈ ਉਸਕੋ ਕਉਲਾਪਤ ਵਰਿਆ ਚਾਹਤੀਹੈ ਤਾਕੌਲਾਪਤੀ ਕੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਭੂਪ
ਸੈਨ ਬਾਗਮੇ ਆਏ ਦੇਖੇ ਤੋ ਭਰਥਰੀ ਬੈਠਾਹੈ ਕਉਲਾਪਤ ਭੀ ਬੈਠੀਹੈ ਉਨੋਨੇਕ
ਹਾ ਹੇ ਫਕੀਰ ਚੇਟਕੀ ਹੈ ਇਸਕੋ ਸੂਲੀ ਦੇਓ ਭਰਥਰੀ ਕੋ ਸੂਲੀ ਪਰ ਚੜ੍ਹਾਇਆ
ਤਉ ਭਰਥਰੀ ਨੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕਜੀ ਕਉ ਮਨਮੇ ਸਿਮਰਨ ਕੀਆ ਅਰ ਕਹਾ ਹੇ
ਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀ ਜਿਸ ਤਰਾ ਮੈਨੂੰ ਏਥੇ ਲੈ ਪਹੁਚੇਹੋ ਮੇਰੀ ਰਖਿਆ ਕਰਹੁ

ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਰਤ ਪਹੁਚੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦੇਖਦਿਆ ਹੀ ਸੂਲੀ ਹਰੀ ਹੋਇ ਗਈ
ਤਾ ਕਉਲਾਪਤ ਕੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਅਰ ਰੂਪਸੈਨ ਭਾਈ ਅਚਰਜ ਹੋਇ ਗਏ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ਅਤੇ ਪੂਛ ਮਹਾਰਾਜ ਆਪਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਸਾਡੀ ਰਖਿਆ
ਕਰੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂ ਚਿੰਤਾ ਮਤ ਕਰਹਿ ਇਸ ਕਉਲਾਪਤਿ ਕਾ ਦੋ
ਇਵਾਰੀ ਆਗੇ ਭੁਰਬਰੀ ਸੇ ਸੰਜੋਗ ਭਇਆ ਹੈ ਅਬ ਇਸ ਕਾ ਸੰਜੋਗ ਇਸੀ ਸੇ
ਹੋਨਾ ਹੈ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਬਹੁ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜਿਉ ਤੁਹਾਡੀ
ਰਜਾਇ ਹੈ ਤਿਵੇ ਹੀ ਕਰੀਏ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਉ ਚਰਨ

ਬੰਦਨਾ ਕਰੀ ਅਤੇ ਅਰਜ
ਕਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਏਹ ਛਿਨ
ਵੇ ਕਰੋੜ ਮੇਘ ਮਾਲਾ ਹਮ ਕੋ
ਦੇਵੋ ਜੀ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ
ਨੇ ਮੇਘਮਾਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਜੇ ਕੋ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਭੋ
ਜਨ ਕਾ ਸਮਾ ਨਬਨਾਓ ਤਾਂ
ਰਾਜੇ ਚਰਨ ਬੰਦਨਾ ਕਰੀ ਮਹਾ
ਰਾਜ ਸਭ ਕਾਰਜ ਤੁਮ ਹੀ ਸੁਧਾਰੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰਕੇ ਸਭ ਸ
ਮਾਨ ਰਚ ਦੀਏ ਭੁਰਬਰੀ ਕਾ ਬਿਆਹੁ ਕਰਾਇਆ ਮੇਘਮਾਲਾ ਜਨੇਤੀ ਕੀਏ ਕੌਲਾਂ
ਪਤ ਕਾ ਬਿਆਹੁ ਕੀਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮੇਘਮਾਲਾ ਕੋ ਆਗਿਆ ਕਰੀ ਸਭ ਆਪਣੇ
ਅਸਥਾਨ ਕੋ ਗਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਭੀ ਚਲਣੇ ਲਗੇ ਤਾ ਕਉਲਾਪਤ ਨੇ ਰੁਦਨ ਕੀਆ
ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਮੇਰੇ ਮੇ ਕਉਣ ਆਵਿਗਆ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਕਉਲਾਪਤ ਤੂ ਸੋਲ
ਹਜਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਰ ਤਪ ਕਰੈਗੀ ਤਉ ਭੁਰਬਰੀ ਜੀ ਕੇ ਸਾਥ ਸਮਾਵਣੇ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇਂਗੀ
ਤੂ ਤਪ ਕਰ ਤੇਰਾ ਪਿਛੂ ਕਰਨਾ ਰਹੇ ਕੌਲਾਪਤ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਕੌ
ਲਾਪਤ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਭੋਛਣ ਦੀਆ ਥਾ ਮਰਦਾਨਾ ਚਲ ਸਕੇ ਨਾਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਸਾਗੀਆ ਕੀ ਵਸਤੂ ਲੇਕਰ ਐਸੇ ਸਵਾਰ ਨਹੀ ਹੋ ਸਕੀ
ਦਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੌਲਾਪਤ ਕੋ ਭੋਛਣ ਦੇ ਗਿਆ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਸਿਧਾਂ ਕੇ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸ ਕਹੀ ਗੋਰਖਨਾਥ ਸਭ ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਤੂ ਬਡਾ ਮਹਾਪੁਰਖ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਏਤਨੀ ਸਕਤ ਦਿਤੀ ਹੈ ਸਭ ਸਿਧ

ਨੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਬਿਦਿਆ ਹੋਵਤੇ ਭਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਧੰ
ਨਵਾਦ ਕਰਤੇ ਕਰਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ਕਹਿਤੇ ਹੈ ਧੰਨ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਨਾਨਕ ਮਤੇ ਕੀ ਸਿਧਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ

ਜਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਸਿਧ ਸਭ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਮ
ਨ ਇਛਾ ਕਰ ਚਲੇ ਗਏ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਹੈ
ਸਨ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਸਿਧ ਹੋਰ ਭੀ ਕਿਸੇ ਅਸਥਾਨ ਰਹਿਤੇ ਹੈਂ
ਕਿ ਇਥਾ ਹੀ ਮਿਲੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਮਾਰੇ ਕੋ
ਹੋਰ ਭੀ ਸਿਧਾਂ ਕਾ ਅਸਥਾਨ ਦਿਖਾਵਤੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੋ ਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ
ਨਾਨਕ ਮਤੇ ਇਕ ਅਸਥਾਨ ਹੈ ਤਹਾਂ ਇਕ ਪਿਪਲ ਸੁਕਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਹੇ
ਠ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਕਾ ਸੁਕਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਿਪਲ ਤੌਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਬੈਠਣੇ ਦੇ ਨਾ
ਲ ਹੀ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਸੇ ਸਭ ਸਿਧ ਆਇ ਮਿਲੇ ਤਾਂ
ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਬਾਲਕ ਦਇਆ ਮੂਰਤ ਜੀ ਤੁਮ ਕਿਸ
ਕਾ ਸਿਖ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇਂ ਘਰੋ ਕਿਸ ਦੁਖ ਕਰਕੇ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਸੂਹੀ ਰਾਗ ਮੈ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਵਣ ਤਰਾਜੀ ਕਵ
ਣ ਤੁਲਾ ਤੇਰਾ ਕਵਣ ਸਰਾਫੁ ਬੁਲਾਵਾ ਕਵਣ ਗੁਰੂ ਕੈ ਪਹਿ ਦੀਖਿਆ ਲੇਵਾ ਕੈ ਪ
ਹਿ ਮੁਲ ਕਰਾਵਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀ ਤੇਰਾ ਅੰਤ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅ
ਲ ਭਰਪੂਰ ਲੀਣਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਤਰਾਜੀ ਚਿਤ ਤੁ
ਲਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਸਰਾਫੁ ਕਮਾਵਾ ॥ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰ ਸੋ ਸਹੁ ਤੋਲੀ ਇਨ ਬਿਧ ਰਹਾਵਾ
੨॥ ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੋਲ ਤਰਾਜੀ ਆਪੇ ਤੋਲਣ ਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆ

ਪੇ ਹੈ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਅੰਧੁਲਾ ਨੀਚ ਜਾਤ ਪਰ
ਦੇਸੀ ਖਿਨ ਆਵੈ ਤਿਲ ਜਾਵੈ ॥ ਤਾਕੀ ਸੰਗ
ਤ ਨਾਨਕ ਰਹਿਦਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੂੜਾ ਪਾਵੈ ॥੪॥
੧॥ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣ ਕਰ ਸਿਧਾਂ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਇਥੇ ਤੂੰ ਕਿਤ ਸਬਬ ਆਇਆ
ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਕਿਛ ਸਕਤ ਭੀ ਰਾਖਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾ
ਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਿਧੋ ਨਾਥੋ ਜਤੀ
ਓ ਮੈ ਤਾਂ ਗਰੀਬਾਂ ਸਕਤ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ

ਨੈਤੁਸਾਨੂੰਹੀਬਖਸੀਹੈ ਤਾਂਸਿਧਾਨੇਕਹਿਆਭਾਈਇਸਨੂੰਪਰਤਾਇਦੇਖੀਐ ਤਾਂ
ਸਿਧਾਂਨੈਕਹਾ ਹੇਬਾਲੇਤੂੰਜੋਗੀਹੋਹੁ ਗੁਰੂਕਰੇ ਦਰਸਨਮੁੰਦ੍ਰਾ ਲੇਵੇ ਜੋਗਤੇਸਰੀਰ
ਇਸਥਿਰਰਹਿੰਦਾਹੈ ਨਉਨਿਧਿ ਅਠਾਰਹਿਸਿਧਪਾਸਹੀਰਹਿਤੀਆਂਹੈਂ ਸਦੀਵ ਸਾਰੇ
ਜਗਤਮੇਪੂਜਾਕੇਜੋਗਹੋਵੀਤਾਹੈ ਸਭਕੇਊਪਰਹੁਕਮਚਲਤਾਹੈ ਸਭਹੁਕਮਮਾਨਤੇ
ਹੈ ਜੋਮਿਰਦੇਕੀਚਾਹਿਹੋਤੀਹੈ ਸੋਸਭਪੂਰੀਹੋਜਾਤੀਹੈ ਬਲਵਾਲੇਹੋਈਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹਾ ਅਸਾਂਨੇਤਨਹੰਤਾ ਛਡਾਦਿਤੀਹੈ ਦੇਹਥਿਰਰਖਣੇਦਾਂ ਕੰਮਕੋਈਨਹੀ
ਰਹਿਦੇਹਰਹੇਨਾਰਹੇਕੁਛਲੋੜਨਹੀ ਅਤੇਕਲਪਬ੍ਰਿਖਵਤ ਦੇਵਤਰੂਜੋਭਗਵੰਤਕਾ
ਨਾਮਹੈ ਜਬਰਿਦੇਕਰਕੇਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਲਈਏ ਸਭਰਿਧਾਂਸਿਧਾਂ ਹਾਜਰਰਹਿ
ਦੀਆਂਹੈਨ ਮਨੁਖਾਂਮੇਪੂਜਾਵਨਕੀਬਾਸਨਾ ਸਾਨੂੰਫੁਰਦੀਹੀਨਹੀ ਸੋਨਾਸਹੋਗਈਹੈ
ਅਸੀਆਂਪਾਇਕੇਤ੍ਰਿਪਤਹੋਰਹੇਹਾਂ ਬੜਾਅਭਰਾਮਸੁਖਹੈਸਾਨੂੰ ਨਾਮਦੇਪਰਤਾਪਕ
ਰਕੇਮੇਰੀਦੇਹਪਵਿਤ੍ਰਹੋਰਹੀਹੈ ਏਕੰਕਾਰਕਾਮੇਰਾਬੇਖਹੈ ਜੋਆਦਅੰਤਮਧਸਤਹੈ
ਤਾਂਸਿਧਾਂਨੇਕਹਿਆ ਹੇਨਾਨਕਜੀ ਭੇਖਮੇਂਅਲੇਖਹੈ ਜੋਗਲੇਨਾਹਛਾਹੈ॥

ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਾਗੁਸੂਹੀਵਿਚਸਬਦਕਹਿਆ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ॥ ਘਰੁ੭
ਜੋਗੁਨਖਿੰਥਾਜੋਗੁਨਡੰਡੈ ਜੋਗੁਨਭਸਮਚੜਾਈਐ॥ਜੋਗੁਨਮੁੰਦੀਮੂੰਡਿਮੁਡਾਇ
ਐਜੋਗੁਨਸਿੰਙੀਵਾਈਐ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀਐਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵ
ਪਾਈਐ॥੧॥ਗਲੀਜੋਗੁਨਹੋਈ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰਿਸਮਸਰਿਜਾਣੈਜੋਗੀਕਹੀ
ਐਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗੁਨਬਾਹਰਿਮੜੀਮਸਾਣੀਜੋਗੁਨਤਾੜੀਲਾਈਐ॥ਜੋ
ਗੁਨਦੇਸਿਦਿਸੰਤਰਿਭਵਿਐਜੋਗੁਨਤੀਰਥਿਨਾਈਐ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰ
ਹੀਐਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਈਐ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਤਾਸਹਸਾਤੂਟੈਧਾਵਤੁਵ
ਰਜਿਰਹਾਈਐ॥ਨਿਝਰੁਝਰੈਸਹਜਧੁਨਿਲਾਗੈਘਰਹੀਪਰਚਾਪਾਈਐ॥ਅੰ
ਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀਐਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਈਐ॥੩॥ਨਾਨਕਜੀਵਤਿਆ
ਮਰਿਰਹੀਐਐਸਾਜੋਗੁਕਮਾਈਐ॥ਵਾਜੇਬਾਝਹੁਸਿੰਙੀਵਾਜੈਤਉਨਿਰਭਉਪ
ਦੁਪਾਈਐ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀਐਜੋਗਜੁਗਤਿਤਉਪਾਈਐ॥੪॥
੧॥ ਏਹੁਸਬਦਸੁਣਕਰਸਿਧਾਂਅਦੇਸਅਦੇਸਕੀਤੀ॥ ਅਤੇਗੋਰਖਨਾਥ
ਏਹੁਬਾਰਤਾਸਭਸੁਣਕੇਮਨਮੇਏਹਸੋਚਦਾਹੈ ਏਹੁਬੜਾਬਲੀਹੈ ਸਾਡੀਮੰਨਦਾਨ
ਹੀ ਏਹੁਹਮਾਰੇਪੰਥਮੇਆਵੇ ਤੌ ਹਮਾਰੇਪੰਥਕਾ ਬੜਾਪ੍ਰਕਾਸਹੋਵੇਗਾ ਇਸਜੈਸਾ
ਕੋਈਹੋਰਹੈਨਹੀ ਸੰਸਾਰਮੇਇਸਕਾ ਬੜਾਪ੍ਰਤਾਪਹੈ ਇਸਦੀਆਨਦੇਸਾਂਦੇਦੇਸਗੀ

ਮੰਨਦੇਹੈਨ ਏਕ ਸਕਤੀ ਔਰ ਲਗਾਈ ਗੋਰਖਨੇ ਜਿਸ ਸਿਲਾਪਰ ਗੁਰੂਜੀ ਬੈਠੇਥੇ
ਉਸ ਸਿਲਾਕੋ ਉਡਾਵਨਾ ਚਾਹਿਆ ਬਡੇ ਜੋਰ ਲਗਾਏ ਓਹ ਸਿਲਾ ਨਹੀ ਹਲੀ ਗੋਰਖਕੇ
ਮਨਮੇ ਏਹ ਬੀ ਸਿਲਾ ਹਲਾਇ ਦੇਵੇਗਾ ਇਹੁ ਗਿਰੈਗੇ ਯਾਂਫ਼ਰ ਕਰ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਹੋਵੈਗੇ
ਓਹ ਸਿਲਾ ਅਚਲ ਰਹੀ ਇਤਨੇ ਜਤਨ ਕਰਕੇ ਗੋਰਖ ਉਠ ਕੇ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾਂ ਇਤਨੇ ਮੇਂ
ਰਾਤ੍ਰੀ ਹੋਨੇ ਪਰ ਆਈ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਧੂੰਣੀ ਲੈ ਆਉ ਮਰਦਾਨਾ ਧੂੰ
ਣੀ ਲੈਣੇ ਕੋ ਗਇਆ ਜਬ ਧੂੰਣੀ ਮਰਦਾਨਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਖੋਹ ਲੀਤੀ
ਮਰਦਾਨਾ ਖਾਲੀ ਹੋਇ ਕਰ ਉਠਿ ਆਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਉਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਆਪ ਸਭ ਕੁਛੁ ਜਾਣਤੇ ਹੋ ਸਿਧਾਂ ਧੂੰਣੀ ਖੋਹ ਲੀਤੀ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਚਾਦਰ ਝਾੜੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਚਾਦਰ ਝਾੜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਚਾਦਰ ਵਿਚੋ
ਮੇਂਗਣਾਂ ਨਿਕਲੀਆ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਲਕੜੀਆਂ ਗੋਹੇ ਬਨਾ ਵਿਚੋ ਕਠੇ ਕ
ਰਕੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਲੀਤੇ ਆਹੇ ਸਿਧਾਂ ਖਸੋਟ ਲੀਤੇ ਏਹੁ ਮੇਂਗਣਾਂ ਨਿਕਲੀਆ ਹੈਨ ਤਾ ਗੁ
ਰੂਜੀ ਨੈ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਇਨਾਨੂੰ ਕੁਟ ਕੇ ਧੂੰਣੀ ਕਰਿ ਜਾ ਮਰਦਾਨੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਆਖ
ਕੇ ਮੇਂਗਣਾਂ ਕੁਟੀਆਂ ਤਾ ਕਈ ਹਜਾਰ ਮਣਾਂ ਦੇ ਧੂੰਣੀ ਹੋਇ ਪਈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਧੂੰਣੀ ਬਾ
ਲੀ ਤਾ ਸਿਧ ਦੇਖਕਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਫੇਰ ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਪਉਣ ਚਲਾਈ ਬੜੀ ਅੰਧੇਰੀ ਝੁਲ
ਨ ਉਠੀ ਦਰਖਤ ਭੀ ਲਗੇ ਉਡਣ ਜਿਸ ਪਿਪਲ ਦੇ ਹੇਠ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਬੈਠੇ ਸਨ ਤਾ ਓ
ਹ ਭੀ ਲਗਾ ਉਡਣ ਗੁਰੂਜੀ ਨੈ ਉਸ ਪਿਪਲ ਨੂੰ ਪੰਜਾ ਲਾਇਆ ਕਹਾ ਅਰੇ ਤੂੰ ਕਹਾਂ ਜਾ
ਤਾ ਹੈ ਈਹਾਂ ਹੀ ਖੜਾ ਰਹੁ ਓਹ ਖੜੋਇ ਗਇਆ ਤਾ ਚਾਰ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਅੰਧੇਰੀ ਚਲ
ਦੀ ਰਹੀ ਸਿਧ ਮੂਹਿ ਢਕ ਕੇ ਲੰਮੇ ਪੜੇ ਰਹੇ ਸਿਧਾਂ ਕੀਆਂ ਧੂੰਣੀਆ ਭੀ ਸਭ ਉਡ ਗਈ
ਆ ਜਾ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਅੰਧੇਰੀ ਮਿਟੀ ਤਾ ਸਿਧਾ ਦੇਖਿਆ ਧੂੰਣੀਆ ਹੈਨਾਂ ਹੀ ਤਾ ਗੋਰਖਨੇ
ਕਹਾ ਹੇ ਭਰਥਰੀ ਤੂੰ ਕਿਸੀ ਜਾਗਤੇ ਅਗਨ ਲੈ ਆਉ। ਭਰਥਰੀ ਸਾਰੇ ਫਿਰਿਆ
ਪਰ ਅਗ ਕਿਧਰੇ ਹਥ ਨਹੀ ਆਈ ਬੈਸੰਤਰ ਨੂੰ ਬਾਬੇ ਨੇ ਕਹਿ ਛਡਿਆ ਸੀ ਤੂ ਛਪ
ਬੈਠ ਤਾਂ ਬੈਸੰਤਰ ਛਪ ਬੈਠਾ ਸੀ ਤਾ ਭਰਥਰੀ ਨੈ ਡਿਠਾ ਇਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਧੂਣੀ ਜਾ
ਗਦੀ ਹੈ ਭਰਥਰੀ ਨੈ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਥ ਜੀ ਇਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਧੂੰਣੀ
ਜਾਗਦੀ ਹੈ ਤਾ ਗੋਰਖ ਨੈ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਰਥਰੀ ਜਾਹਿ ਤੂੰ ਕਿਵੇ ਉਸ ਪਾਸੋ ਅਗ ਲੈ ਆ
ਉ ਤਾ ਭਰਥਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਭਰਥਰੀ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਪਾਸੋ ਅਗ ਮੰਗੀ
ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੈ ਕਹਾ ਹੇ ਭਰਥਰੀ ਹਮ ਅਗਨੀ ਤਬ ਦੇਵੈਂਗੇ ਜਬ ਗੋਰਖ ਆਪਣੇ ਸ
ਜੇ ਕੰਨ ਦੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਸਜੇ ਪੈਰ ਦੀ ਖੜਾਵ ਦੇਵੈਗਾ ਤਾ ਭਰਥਰੀ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਗੋਰਖ ਕੋ ਕਹਾ

ਹੇਨਲਬਜੀਨਨ ਕਤਪਜੀ ਇਉ
ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ ਗੋਰ ਖ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਸਜੇ
ਕੰਨਦੀ ਤੇ ਖੜ੍ਹਾਂ ਵ ਸਜੇ ਪੈਰਦੀ
ਦੇਵੇਂ ਤੇ ਅੰਗਾਦੇ ਵੰਗੇ ਤਾਂ ਜੇਕੇ
ਨਦੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਭੀ ਤੇ ਸਜੀ ਖੜ੍ਹਾਂ ਗੋਰ
ਖਜੀਨੇ ਭੁਰਥਰੀ ਦੇ ਹਥ ਦੇ ਭੇਜੀ ਤਾਂ
ਭੁਰਥਰੀ ਨੈਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਣ
ਰਖੀ ਬਾਬੇ ਜੀਨੈ ਭੁਰਥਰੀ ਕੋ ਅਗ
ਦਿਤੀ ਭੁਰਥਰੀ ਅਗਲੈ ਗਿਆ
ਬਾਬੇ ਸਿਧਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਖੋਹਲੀਤੀ
ਸਿਧ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋ ਦੁਧ ਮੰਗਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਨੈ ਖ੍ਵਾਜੇ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੇ ਖ੍ਵਾਜਾ ਦੁੱਧ ਸਿਧਾਂ ਕੋ ਦੇਓ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਖੂਹੇ ਵਿਚੋਂ ਦੁਧ ਹੀ ਉਛਲ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਭੁਰ
ਥਰੀ ਕੋ ਤੂੰਬਾ ਭਰ ਦੀਆ ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਪੀਤਾ ਦੁਧ ਮੁਕੇ ਨਾਂਹੀ ਜਾਂ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਮੁੰਦਰ ਤੇ
ਖੜਾਵਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਖ੍ਵਾਜੇ ਨੂੰ ਕਹਾ ਏਹੁ ਅਮਾਨ ਸਾਡੀ ਰਖੋ ਖ੍ਵਾਜੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਹ
ਜ਼ੂਰ ਆਣ ਕੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਦੋਵੇਂ ਚੀਜਾਂ ਲੈ ਲਈਆਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿਧਾਂ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਬ
ਲੇ ਤੂੰ ਕਿਸ ਕਾ ਸਿਖ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਸਿਧੋ ਨਾਥੋ ਜਤੀਓ ਮੈ ਸਚ ਕਾ ਸਿਖ ਹਾਂ
ਸਿਧਾਂ ਕਹਿਆ ਦਰਸਨ ਤੇ ਭੇਖ ਲੇਵੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੈ ਸਿਧੋ ਨਾਥੋ ਜਤੀਓ ਮੈਂ ਤਉ ਸਚੇ
ਸਬਦ ਕਾ ਭੇਖ ਦਰਸਨ ਲੀਆ ਹੈ ਫੇਰ ਸਿਧਾਂ ਨੇਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਪਾਂਣੀ ਮੰਗਿਆ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈ ਮਰਦਾਨੇਂ ਨੂੰ ਫਹੌੜੀ ਦਿਤੀ ਅਰੁ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੇ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਤੂੰ ਰੀਗਾ ਕੇ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹੋ ਇਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਪਾਣੀ ਵਾਸਤੇ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਪਾਵਦੇ ਹੈ
ਨ ਫਹੌੜੀ ਨਾਲ ਪਹਾੜ ਦੇ ਵਿਚੋ ਲਕੀਰ ਧਸੀਟ ਦਾ ਲੈ ਆਉ ਪਰ ਪਿਛਾਹਾਂ ਮੁੜ

ਕੇ ਨਾ ਦੇਖੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ
ਗਇਆ ਤਾਂ ਜਾਇਕੇ ਫਹੌ
ੜੀ ਰੀਗਾ ਦੇ ਕਨਾਰਿਓਂ
ਧਸੀਟਦਾ ਆਇਆ
ਜਾਂ ਸਹਿਰ ਤੇ ਥੋੜੀ ਦੂਰ

ਰਹਿਗਿਆ ਤਾਂ ਦਿਲਵਿਚ ਆਖਣ ਲਗਾ ਦੇਖਾਂ ਤਾਂ ਸਗੀ ਜੋਗੀਗਾ ਆਂਉਂਦੀਹੈ ਕਿ
ਨਹੀਆਂਵਦੀ ਜਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਮੁੜਕੇਡਿਠ ਤਾਗੀਗਾ ਉਥੇਹੀਖੜੋਇਗਈ ਮਰਦਾਨਾ
ਇਖੜਾਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਸਿਧਾਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇਸਿਧੋ ਇਤਨੀ ਦੂਰਗੀਗਾ ਜੀਮ
ਰਦਾਨੇ ਨਾਲ ਆਈ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਘਸੀਟ ਲੈਆਇਆ ਹੈ ਹੁਣ ਅਗਾਹਾ ਤੁਸੀ
ਲੈਆਵੋ ਤਾਂਸਿੱਧ ਬਹੁਤੇਰਾ ਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਪਰ ਰੀਗਾ ਜੀ ਸਿਧਾ ਪਾਸੇ ਨਾਂ ਆਈ
ਤਾਂ ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਅਰੁ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਏਹੁ ਕੋਈ ਬਡ
ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਹੈ ਜਿਸਕੇ ਬੈਠਣੇਂ ਕਰਕੇ ਸੁਕਾ ਪਿਪਲ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਿਧ
ਵਹਾਂਸੇ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਵਹਾਂ ਸੇ ਉਠਕਰ ਆਗੇਕੋ ਚਲੇ
ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਰਾਹ ਵਿਚ ਇਕਾਦਿਨ ਸਿਧ ਮਿਲਗਏ ਤਾਂ ਸਿਧਾ ਪੁਛਿਆ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਕੋ ਹੇ ਬਾਲੇ ਤੂੰ ਕਉਣਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਿਧੋ ਮੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਨਿ
ਰੰਕਾਰੀ ਹੋ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਸਭ ਸਿਧ ਆਸਣ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਅਰੁ ਕਹਿਣ ਲਗੇ
ਹੇ ਭਗਤਾ ਤੂੰ ਜਸਕਰ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਸਿਧਾਨਾਲ ਗੋਸਟ ਕੀਤੀ ਤਿਸ ਸਿਧ
ਗੋਸਟ ਦੇ ਪਾਠ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਜੋ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹੇ ਤਿਸਕੇ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਖਬਰ ਹੋਜਾਂਦੀ

ਹੈ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ
ਸਿਧਾਨੇ ਪੰਜ ਸੇ ਰਕਾ ਪਿਆਲਾ
ਭਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਕੋ ਪਾਸ ਲਿਆਇ
ਕੇ ਅਗੇ ਆਣਕੇ ਰਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ
ਨੇ ਓਹ ਪਿਆਲਾ ਧਰਤੀ ਨਾਲ ਮਾਰ
ਕੇ ਭੰਨ ਦੀਆ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸਿਧ ਆਛ
ਰਗਏ ਏਹ ਦੇਖ ਕੇ ਸਿਧ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਬਾਲੇ ਕੁਛ ਦੇ ਖਯਾ ਦਿਖਾਉ

ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਸਿਧੋ ਜੋ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਦਿਖਾਓਗੇ ਸੋ ਮੈਂ ਦਿਖੋਗਾ ਤਾਂ ਸਿ
ਧ ਆਪਣਾ ਬਲ ਲਗੇ ਦਿਖਾਵਣ ਕਿਸੇ ਮਿਰਗਾਨੀ ਉਡਾਈ ਕਿਸੇ ਮਿਰਗਛ
ਲਾ ਉਠਾਈਆ ਕਿਸੇ ਨੇਂ ਅਗਨ ਹਕੀ ਕਿਸੇ ਕੰਧ ਦੌੜਾਈ ਇਸਤਰਾ ਸਿਧ ਆਪਣਾ
ਬਲ ਦਿਖਾਵਣੇ ਲਗੇ ਪਰ ਹੋਵੈ ਕੁਛ ਨਾਂਹੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂਜੀਕੋ ਕਹਾ ਸਿਧਾਨੇ ਹੇ ਬਾਲੇ
ਕੁਛ ਤੁਮ ਭੀ ਦਿਖਾਓ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਸਿਧੋ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਦਿਖਾਵਣੇ ਵਾਲੇ ਮੈ ਤਾਂ
ਗਰੀਬ ਹਾਂ ਜੀ ਪਰ ਤੁਸੀ ਛਪ ਜਾਓ ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਤੁਮਾਰਾ ਮਨ ਹੋਇ ਤਾਂ ਹਾਂ ਸੇ ਮੈਂ ਨਿ

ਕਾਸਕੇ ਢੂੰਡ ਲੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਕਹਾ ਭਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾ ਸਿਧ ਛਪੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂਜੀ ਨੇ ਆਪ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਹੋਇ ਕਰ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਸਮਾਨ ਤੇ ਕੋ
ਈ ਪਤਾਲ ਮੇ ਕੋਈ ਪਛਮ ਮੇ ਕੋਈ ਉਤਰ ਤੇ ਕੋਈ ਦਖਣ ਤੇ ਕੋਈ ਪੂਰਬ ਤੇ ਜਿਥੇ
ਜਿਥੇ ਸਿਧ ਛਪੇ ਹੋਏ ਸਨ ਉਥੋ ਚੋਟੀ ਓ ਪਕੜ ਕਰਿ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਆਣ ਖੜੇ ਕੀਤੇ
ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਬਲ ਹੀਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਸਿਧਾਂ ਨੂੰ ਪਕੜ ਕੇ
ਇਕਠੇ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸਿਧੋ ਮੈ ਛਪਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਲਭੋ ਢੂੰਡ ਕਢਣਾਂ ਜੇ ਤੁਸਾਂ
ਮੈਨੂੰ ਢੂੰਡ ਕਢਿਆ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਨਾ ਲਭਾ ਤਾਂ ਇਕ ਟਕਾ ਭੇਟ
ਰਖਕੇ ਤੁਸਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਮਥਾ ਟੇਕਣਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਇ ਕਰ ਹਾਜਰ ਹੋਵਾਂਗਾ ਮੇਰਾ
ਏਹੁ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੀ ਅਸਥਾਨ ਕਾਰਜ ਪੜੇਗਾ ਤਾਂ ਮੇ
ਰੀ ਅਰਦਾਸ ਰਖਕੇ ਤੇ ਨਮ੍ਰ ਹੋਇਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਰਾਸ
ਹੋਵਨਗੇ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਹੈ ਜਿਥੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀਦੀ ਹੈ ਉਥੇ ਹੀ ਮੈ ਹਾਜਰ ਆਇ
ਹੋਵਨਾ ਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹੁ ਬਚਨ ਕਹ ਕਰਿ ਛਪ ਗਏ ਇਸ ਦੇਹੀ ਮੇ ਚਾਰ ਤ
ਤ ਆਬ ਖਾਕ ਬਾਦ ਆਤਸ ਹੈ ਸੋ ਚਾਰੇ ਚੀਜਾਂ ਮੇ ਗੁਰੂਜੀ ਮਿਲ ਗਏ ਪੰਜਵੇਂ ਜੋਤ
ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮੈਂ ਮਿਲਾਇ ਕਰ ਛਪ ਗਏ ਤਾਂ ਸਿਧ ਸਾਰੇ ਆਪ
ਣਾ ਬਲ ਲਗਾਇ ਥਕੇ ਪਤਾਲ ਅਕਾਸ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਦਖਣ ਪੂਰਬ ਪਛਮ ਵਿਚ
ਜਹਾਂ ਢੂੰਡ ਥਕੇ ਪਰ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਨਾਂ ਲਭ ਸਕੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚਨ ਯਾਦ ਕਰ ਕੇ ਟ
ਕਾ ਭੇਟ ਰਖਕੇ ਨਿਮ੍ਰ ਹੋਇ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਜੋਤੀ ਸ
ਰੂਪ ਆਇ ਹਾਜਰ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧
॥ ਪਹਿਰਾ ਅਗਨਿ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਬਾਧਾ ਭੋਜਨੁ ਸਾਰੁ ਕਰਾਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਾਣੀ
ਕਰ ਪੀਵਾਂ ਧਰਤੀ ਹਾਕ ਚਲਾਈ ॥ ਧਰ ਤਾਰਾਜੀ ਅੰਬਰੁ ਤੋਲੀ ਪਿਛੈ ਟੰਕੁ ਚੜਾਈ
॥ ਏਵਡੁ ਵਧਾਂ ਮਾਵਾਂ ਨਾਹੀ ਸਭਸੈ ਨਥਿ ਚਲਾਈ ॥ ਏਤਾ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਕਰੀ
ਭਿ ਆਖਿ ਕਰਾਈ ॥ ਜੇਵਡੁ ਸਾਹਿਬੁ ਤੇਵਡ ਦਾਤੀ ਦੇ ਦੇ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦ
ਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਜਦ ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਪਿਛੋ ਸਿਧ ਪੈਰੀਂ ਪੈਣ ਲਗੇ ਅਤੇ ਕਿਤਨੀ ਹਿਕ ਮੁਦਤ ਸਿਰ ਤਲਵ
ਏ ਹੋਇ ਕਰ ਖੜੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਦਰਗਾਹੋ ਅਵਾਜ ਆਈ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਤੂੰ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰ ਗਹਿਰੇ ਜੋ ਮੈ ਭਾਣਾ ਸੀ ਸੋ ਤੇਰੀ ਰਸਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਇ ਕਰ ਬੋਲਿਆ ਹੈ
ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਮੈ ਭਾਣਾਂ ਹੈ ਸੋ ਮੈ ਬੋਲਾਂਗਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਮੇਂ ਅਭੇਦਤਾ ਹੈ ਜੋ

ਤੂੰ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਮੈ ਮਾਨਤਾ ਹੋ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰਿਆ ਕਰ ਤੇਰੀ ॥ ਰਸਨਾ ਸੇ ਜੋ ਕੁਛ ਨਿਕਲੇ
ਗਾ ਸਭ ਸਤ ਹੋਵੇਗਾ ਇਤਨਾ ਕਹਿਤੇ ਹੀ ਬੇ ਤੌਂ ਸਿਧਾਨੇ ਆਇਕਰ ਆਦੇਸ ਆਦੇ

ਸ ਕਹੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਆ
ਦੇਸ ਆਦ ਪੁਰਖ ਕਉ ਆਦੇਸ ਸਿ
ਧੋ ਨਾਥੋ ਜਤੀਓ ਤਾ ਸਿਧਾਨੇ ਕਹਾਂ ਹੇ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਮ ਕਿਥੋ ਆਏ ਹੋ ਤਾ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਮੈ ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ
ਵਿਚੋ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾ ਗੋਰਖਨਾ
ਥ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਆ
ਸਾ ਅੰਦੇਸੇ ਵਿਚ ਕਿਉਕਰਿ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਗੋਰਖਨਾਥ ਜੀ ਮੈ ਆਸਿਆ ਅੰਦੇਸਿਆ ਵਿਚ ਇਉਕਰਕੇ ਰਹਦਾ ਹਾ ਜਿਉ ਜ
ਲਾ ਵਿਚ ਮੁਰਗਾਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ
ਵਿਚ ਕਿਆ ਵਰਤਾਰਾ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ
॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਚ ਕਾਲੁ ਕੂੜੁ ਵਰਤਿਆ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਬੇਤਾਲ
ਬੀਉ ਬੀਜਿ ਪਤਿ ਲੈ ਗਏ ਅਬ ਕਿਉ ਉਗਵੈ ਦਾਲਿ ॥ ਜੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ਤ ਉਗਵੈ
ਰੁਤੀ ਹੂ ਰੁਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਹੈ ਬਾਹਰਾ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਸੋਇ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਈ
ਐ ਸਰਮੁ ਪਾਹੁ ਤਨਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਜੇ ਰਪੈ ਕੂੜੈ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧
ਕਲਿ ਕਾਤੀ ਰਾਜੇ ਕਸਾਈ ਧਰਮੁ ਪੰਖ ਕਰਿ ਉਡਰਿਆ ॥ ਕੂੜੁ ਅਮਾਵਸ ਸਚੁ
ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀਸੈ ਨਾਹੀ ਕਹ ਚੜਿਆ ॥ ਹਉ ਭਾਲਿ ਵਿਕੁੰਨੀ ਹੋਈ ॥ ਅੰਧੇਰੈ ਰਾਹੁ
ਨ ਕੋਈ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਦੁਖੁ ਰੋਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ੧
॥ ਸਤੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਸਤੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਘਰਿ ਦੇਵਣ ਜਾਹਿ ॥ ਇਸ
ਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੈ ਖਟਿਐ ਭਾਉ ॥ ਭਾਵੈ ਆਵਉ ਭਾਵੈ ਜਾਉ ॥ ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ
ਆਪੋ ਆਪੈ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ਕਾਜੀ ਹੋਇ ਕੈ ਬਹੈ ਨਿਆਇ ॥ ਫੇਰੇ ਤਸਬੀ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ
ਵਢੀ ਲੈ ਕੈ ਹਕੁ ਗਵਾਏ ॥ ਜੇ ਕੋ ਪੁਛੈ ਤਾ ਪੜਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਤੁਰਕ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਨਿ ਰਿ
ਦੈ ਸਮਾਹਿ ॥ ਲੋਕ ਮੁਹਾਵਹਿ ਚਾੜੀ ਖਾਹਿ ॥ ਚਉਕਾ ਦੇ ਕੈ ਸੁਚਾ ਹੋਇ ॥ ਐਸਾ ਹਿੰਦੂ
ਵੇਖਹੁ ਕੋਇ ॥ ਜੋਗੀ ਗਿਰਹੀ ਜਟਾ ਬਿਭੂਤ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਰੋਵਹਿ ਪੂਤ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾ
ਇਆ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਕਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਲਿ ਕਾ ਏਹੁ

ਪਰਵਾਣਾ॥ ਆਪੇ ਆਖਣੁ ਆਪੇ ਜਾਣੁ॥੧॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ ਕਹਾ ਹੇ ਗੋਰਖ ਨਾਥ
ਜੀ ਐਸੀ ਕਲਜੁਗ ਵਿਖੇ ਕਲਾ ਆਈ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਸਭ ਕੁਛ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਏਹ ਬਚਨ
ਸੁਣਕਰ ਸਭ ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸ ਕਹਿਕਰ ਅਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਕਰ ਬਿਦ
ਆ ਹੋਇ ਗਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਉਥੋ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਗੁਰਮੁਖ ਮਨਮੁਖ ਦੀ ਚਲੀ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ ਗਿਰਾਇ ਵਿਚ ਇਕ ਸਿਖ ਦੇ ਘਰ ਜਾਇ ਰਹੇ॥ ਅਤੇ ਓਹੁ
ਸਿਖ ਆਏ ਸੰਤ ਦੀ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਟਹਿਲ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦ ਓਹ ਸੰਤ
ਸਿਖ ਉਸ ਦੇ ਘਰੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਓਹ ਪੂਛੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖ ਤੇ ਮਨਮੁਖ ਦੇ ਕਿਆ
ਲਛਣ ਹੈਨ ਕੋਈ ਕੁਛ ਕਹੇ ਕੋਈ ਕੁਛ ਕਹਿ ਜਾਵੇ॥ ਉਸ ਕੀ ਨਿਸਾ ਨ ਹੋਵੈ ਗੁਰੂ ਮ
ਹਾਰਾਜ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜੀਅ ਕੀ ਜਾਣਨੇਹਾਰੇ ਉਸ ਕੇ ਘਰ ਰਾਤ ਰਹੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ
ਬਹੁਤ ਟਹਿਲ ਕੀਤੀ ਬੜੀ ਭਾਵ ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਸਵੇਰੇ ਉਠਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ ਤਾਂ ਉਸ
ਸਿਖ ਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਗੁਰਮੁਖ ਮਨਮੁਖ ਦੇ ਕਿਆ ਲਛਣ
ਹੈਨ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਿਖਾ ਏਹੁ ਲਛਣ ਹੈਨ ਤੈਨੂੰ ਇਕ ਕਥਾ ਕਹਿ
ਸੁਨਾਵਤੇ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਸੁਣ ਏਕ ਸਮੇ ਦੋ ਸਿਖ ਰਾਹੁ ਵਿਚ ਟੁਰਦੇ ਇਕਠੇ ਹੋਏ ਜਾਂਦੇ ਜਾ
ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਉਜਾੜ ਆਈ ਤਾਂ ਇਕ ਸਿਖ ਗੁਰਮੁਖ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਖਾ ਲਗੀ ਆਗੇ ਰਸ
ਤੇ ਮੇ ਦਰੀਆਉ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇ ਕਹਾ ਠਹਿਰੋ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਪੀ ਲਵੀਏ ਤਾ
ਮਨਮੁਖ ਨੇ ਕਹਾ ਚਲ ਭਾਈ ਅਗੇ ਕੋਈ ਖੂਹ ਆਵੈਗਾ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਪੀਵਾਂਗੇ ਦੋਵੇਂ ਅ
ਗੇ ਕੋ ਟੁਰ ਗਏ ਜਬ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਗਏ ਤੌ ਇਕ ਖੂਹਾ ਹੈ ਪਰ ਢਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਵਿਚ
ਥੋੜਾ ਜੇਹਾ ਪਾਂਣੀ ਆਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇਂ ਕਹਾ ਭਾਈ ਮੈਨੂੰ ਖੂਹੇ ਮੇਂ ਉਤਾਰ ਮੈਂ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋ
ਇਕਰ ਜਲ ਛਕ ਲਵਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਮਨਮੁਖ ਨੇਂ ਪਟਕਾ ਪਾਇਕਰ ਖੂਹ ਵਿਚ ਉਤਾਰਿ
ਆ ਜਦ ਪਾਂਣੀ ਦੇ ਪਾਸ ਪਹੁਚਾ ਤਾਂ ਪਟਕਾ ਛਡ ਦਿਤਾ ਗੁਰਮੁਖ ਖੂਹੇ ਮੈਂ ਗਹਿਆ ਤੇ
ਮਨਮੁਖ ਨੈ ਉਸ ਦਾ ਅਸਬਾਬ ਲੈਕੇ ਚਲ ਦਾ ਰਹਾ ਗੁਰਮੁਖ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਲੈ
ਗਾ ਸਿਮਰਨ ਅਰ ਖੂਹੇ ਵਿਚ ਲਕੜੀ ਦਾ ਆਸਰਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਤਿਸ ਪਰ ਬੈਠ
ਰਿਹਾ ਜਦ ਰਾਤ ਹੋਈ ਇਕ ਦੇਵ ਤੇ ਇਕ ਬਾਸਕ ਉਥੇ ਗਹਿ ਦੇਸਨ ਓਹ ਆਪਸ ਵਿ
ਚ ਗਲਾਂ ਲਗੇ ਕਰਨ ਬਾਸਕ ਨਾਗ ਨੇਂ ਦੇਵ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਦੇਵ ਤੂੰ ਨਿਤ ਕਿਥੇ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ ਦੇਵ ਨੇ ਕਹਾ ਇਕ ਸਾਹਿਰ ਵਿਚ ਇਕ ਰਾਜੇ ਦੀ ਬੇਟੀ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ
ਉਸ ਦੇ ਵਿਚ ਗਹਿਦਾ ਹਾਂ ਤਾ ਬਾਸਕ ਨੇਂ ਕਹਾ ਜੇ ਕੋਈ ਤੈਨੂੰ ਉਥੋ ਕਢੇ ਤਾ ਕਿਆ ਕਰੇਂ ਤੂੰ

ਤਾਂ ਦੇਵਨੈ ਕਹਾ ਇਉ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਾਹੀ ਨਿਕਲਦਾ ਪਰ ਇਕ ਇਲਾਜ ਹੈ ਏਹੁ ਜੋ ਬੋ
ਹੜ ਹੈ ਇਸ ਪਰ ਗਾਰੜ ਪੰਖੇਰੂ ਆਇ ਰਹਿਤਾ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਵਿਠ ਲੈਕੇ ਧੂਪ ਦੇਵੈ
ਕੋਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਿਕਲ ਜਾਗਾ ਤੁਰਤ ਹੀ ਨਹੀ ਤਾ ਮੈ ਕਦੀ ਨਹੀ ਨਿਕਲਾਗਾ ਫੇਰ ਦੇਵ ਨੈ
ਬਾਸਕ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਤੂੰ ਨਿਤ ਕਹਾਂ ਰਹਿਤਾ ਹੈ ਤਾ ਬਾਸਕ ਨੇ ਕਹਾ ਇਕ ਸਹਿਰ ਦੇ ਬ
ਹਰ ਇਕ ਫੌਰੀ ਹੈ ਉਸ ਜਾਗਾ ਸਤ ਬਾਦਸਾਹੀ ਕੀ ਦੌਲਤ ਹੈ ਦਬੀ ਹੋਈ ਮੇਰੀ ਉ
ਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਮਤ ਕੋਈ ਲੈਨ ਜਾਵੈ ਮੈ ਨਿਤ ਉਥੇ ਰਹਿਦਾ ਹਾਂ ਤਾ ਦੇਵ ਕਹਾ ਕੋਈ ਉ
ਥੇ ਦੌਲਤ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾ ਤੂੰ ਕਿਆ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਬਾਸਕ ਨੇ ਕਹਾ ਮੈ ਇਉ ਕਦੀ ਨਹੀ
ਨਿਕਲਦਾ ਤੇ ਨਾਂ ਕੋਈ ਉਸ ਦੌਲਤ ਕੋ ਲੈ ਤਾ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਇਕ ਇਲਾਜ ਹੈ ਕਾਲਾ ਬ
ਕਰਾ ਮਾਰਕੇ ਉਸ ਕਾ ਲੋਹੂ ਵਹਾਂ ਪਾਵੈ ਤਾ ਮੈ ਅੰਧਾ ਹੋਇਕੇ ਨਿਕਲ ਜਾਵਾਂਗਾ
ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇ ਸੁਣੀ ਜਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਹੋਇਆ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਕੋਈ
ਹੋਰ ਮੁਸਾਫਰ ਉਸ ਰਾਹੇ ਆਇ ਨਿਕਲੇ ਉਨ ਉਸ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਨੂ ਬਾਹਰ ਖੂਹੇ
ਕਢਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇ ਗਾਰੜ ਦੀ ਵਿਠ ਚੁਗ ਲਈ ਤੇ ਬਾਬੁਰ ਕੇ ਉਸ ਸਾਹਿਰ ਆ
ਇਕੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਰਾਜੇ ਦੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਦੇਵ ਚੰਬੜਿਆ ਹੈ ਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਕਰਦੇ ਪਰ
ਦੇਉ ਨਿਕਲੇ ਨਹੀ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਨੇ ਰਾਜਾ ਦੇ ਦਰਵਾਜੇ ਪਰ ਜਾਇਕੇ ਕਹਾ ਸੁਣੋ ਭ
ਈ ਰਾਜਾ ਕੋ ਕਹੋ ਮੈ ਦੇਵ ਕੋ ਨਿਕਾਲ ਦੇਵੋਂਗਾ ਰਾਜਾ ਨੇ ਸੁਣਕੇ ਅੰਦਰ ਬੁਲਾਇਆ
ਅਰ ਕਹਾ ਦੇਵ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮੈਂ ਦੇਵ ਕੋ ਨਿ
ਕਾਲ ਦੇਵੇਗਾ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਾ ਤੂੰ ਦੇਵ ਕੋ ਕਢੇਗਾ ਤਾ ਮੈ ਏਹੁ ਬੇਟੀ ਤੈਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੇਵ
ਗਾ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਧਰਮ ਹੋਇਆ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਨੇ ਰਾਜਾ ਦੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਧੂਪ ਦਿਤਾ
ਤਾ ਦੇਉ ਤੜਫਿਆ ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਾ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈ ਦੇਵ ਨੇ ਕਹਾ ਮੈ ਦੇਵ ਹਾਂ ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ
ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਫੇਰ ਮੈਂ ਕਦੀ ਨਾਂ ਆਵਾਂਗਾ ਤਾ ਦੇਵ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਰਾਜੇ ਨੇ ਧਰਮ ਰਖਿਆ
ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਨੂ ਬੇਟੀ ਵਿਆਹ ਦਿਤੀ ਰਾਜਾ ਬਹੁਤ ਅਦਬ ਕਰਿਆ ਕਰੇ ਕਈ ਬਰਸ
ਗੁਜਰ ਗਏ ਇਕ ਸਮੇ ਓਹ ਮਨਮੁਖ ਵਹਾ ਆਇ ਪਹੁਚਾ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਨੈ ਉਠਕੇ
ਉਸ ਦੇ ਗਲ ਮਿਲਕੇ ਬਡੇ ਆਦਰ ਨਾਲ ਪਾਸ ਬਹਾਇਆ ਸਮਾ ਪਾਇਕੇ ਲੋਕਾ ਮਨ
ਮੁਖ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਤੇਰਾ ਕੀ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤਾ ਮਨਮੁਖ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਏਹੁ ਗਲ
ਕਹਿਣੇ ਕੀ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਲੋਕਾ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਸਚ ਹੀ ਆਖ ਤਾਂ ਮਨਮੁਖ ਨੇਂ ਕਹਾ ਭਾਈ ਏ
ਹ ਸਾਡੇ ਘਰ ਚੀਮਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਏਹੁ ਸੁਣਕਰ ਸਭ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਏ ਤੇ
ਮਨਮੁਖ ਤੁਰਦਾ ਚਲਿਆ ਗਇਆ ਏਹੁ ਬਾਤ ਰਾਜਾ ਪਾਸ ਗਈ ਰਾਜਾ ਸੁਣਕੇ

ਬਡੀਚਿੰਤਾਵਾਨਹੋਕੇ ਮਨਮੇ ਸੋਚਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰਮਰਵਾਦੇਵੀਏ ਅਗੇ ਨਿਤਰਾਜਾ ਗੁਰ
ਮੁਖਸਿਖਕੋ ਭੋਜਨ ਸਮੇਨਾਲਲੈਜਾਂਦਾਸੀ ਉਸਦਿਨਰਾਜਾ ਵਜੀਰਕੋਨਾਲਲੈ ਕੇ
ਅੰਦਰ ਗਇਆ ਤੇ ਰਾਜੇਨੇ ਦਰਵਾਨਨੂੰ ਕਹਿਆ ਮੇਰੇ ਪਿਛੇ ਜੋ ਕੋਈਆਵੇ ਤਿਸ
ਨੂੰਮਾਰਕੇ ਭੋਰੇਮੇ ਪਾਇਦੇਵੋ ਭਾਵੇ ਕੋਈਹੋਵੇ ਰਾਜਾ ਘਰਜਾਇਵੜਿਆ ਤਾਂਰਾਣੀਨੇ
ਕਹਾ ਰਾਜਾਜੀਤੁਸੀ ਅਕਲੇਆਏਹੋ ਤਾ ਰਾਜਾ ਨੇਕਹਾ ਹੇਰਾਂਣੀਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਲੰਕ ਲ
ਇਆਹੈ ਓਹੁਚੀਮਿਆਰ ਸੁਣੀਦਾਹੈ ਰਾਣੀਭੀ ਸੁਣਕੇ ਹੈਰਾਨਹੋਇ ਰਹੀ ਫੇਰਰਾਜੇ
ਨੇ ਵਜੀਰ ਨੂੰਕਹਾ ਤੂੰਜਾਇਕੇ ਪੁਛਆਉ ਜੇਹੜਾਕੰਮ ਤੁਹਾਨੂੰਰਾਜੇ ਕਹਾ ਸੀ ਓਹਕੀ
ਤਾਹੈ ਕਿਨਹੀ ਵਜੀਰਨੇਪੁਛਿਆ ਜਾਇਕੇ ਦਰਵਾਨਨੇ ਵਜੀਰ ਕੋਮਾਰਕੇ ਭੋਰੇ ਸੁਟਦੀ
ਆ ਏਸਬਾਤਦੀ ਧੁਮ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਪੈਗਈ ਅਜਰਾਜਾਨੇਵਜੀਰ ਮਰਵਾਇਆਹੈ
ਇਧਰ ਉਸਗੁਰਮੁਖਨੇ ਵੀਚਾਰਿਆ ਕਿਆਵਾਸਤਾ ਰਾਜੇ ਅਜ ਮੈਨੂੰਮੂਹ ਨਹੀ ਲਾ
ਇਆ ਕਿਆਜਾਣੀਏ ਮਨਮੁਖ ਕੁਛ ਕਹਿ ਗਿਆਹੈ ਤਾਗੁਰਮੁਖ ਉਠਕੇ ਰਾਜੇਦੇ
ਅੰਦਰ ਗਇਆ ਰਾਜਾਰਾਣੀ ਦੇਖਕੇ ਹੈਰਾਨਹੋਏ ਗੁਰਮੁਖਨੇ ਪੁਛਾ ਹੇਰਾਜਾ ਤੁਸੀ
ਦਲਗੀਰ ਕਿਉਹੋ ਤਾਰਾਜੇਕਹਾ ਰੇਪਾਪੀ ਤੂੰ ਚਮਾਰਹੋਇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਕਲੰਕ ਲਗਾਇ
ਆਹੈ ਤਾਰਾਜੇਕੋ ਗੁਰਮੁਖਨੇਕਹਾ ਹੇਰਾਜਾ ਜੀਜੇਤੁਸੀ ਪਰਮੇਸਰਪਰ ਭਰੋਸਾਰਖੋ
ਤਾਮੈਸੁਣਾਂਵਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰਰਾਜੇ ਕਹਾ ਤੂੰ ਸਚ ਸਚਕਹੁ ਤਾਂ ਸਿਖਨੇਂ ਜਿਉਕੀ ਤਿਉ ਸਭ ਸੁ
ਣਾਈ ਅਤੇ ਹੇਰਾਜਾ ਬਾਹਰਜੋ ਢੇਰੀਹੈ ਉਥੇ ਮੇਰੀ ਸਤਪਾਤਸਾਹੀ ਦੀ ਦਉਲਤ ਦ
ਬੀਹੈ ਚਲਕਰ ਦੇਖਲੇਵੋ ਰਾਜਾ ਗੁਰਮੁਖਸਿਖਦੇਨਾਲ ਗਿਆ ਤਾਂਕਾਲੇ ਬਕਰੇ
ਦਾ ਲੋਹੂ ਉਸ ਖੂਹ ਮੇ ਪਾਇਆ ਫੇਰ ਉਸ ਜਾਗਾਨੂੰ ਪੁਟਕੇ ਮਾਇਆ ਲਈ ਤਾਰਾਜਾ
ਕੋ ਪਰਤੀਤ ਆਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇਦੇਸਕਾ ਤਿਲਕ ਦਿਤਾ ਰਾਜਕਰਨਲਗਾ
ਕਿਤਨਾਕ ਚਿਰਬੀਤਿਆ ਮਨਮੁਖ ਫੇਰਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਸਿਖ ਮਨਮੁਖ ਦੇਗ
ਲੇਮਿਲਿਆ ਮਨਮੁਖ ਗੁਰਮੁਖ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਕਹਿਣਲਗਾ ਭਾਈ ਮੈਨੂੰ ਬਖ
ਸ ਮੈਂਬਹੁਤਭੁਲਾਹਾਂ ਤੂੰਮੈਨੂੰਸਚਕਹੁ ਏਹੁ ਕਿਰਪਾ ਤੈਨੂੰ ਕਿਥੋ ਹੋਈਹੈ ਤਾਂਗੁਰਮੁਖ
ਸਿਖਨੈ ਜਿਉਕੀ ਤਿਉ ਕਹੀ ਮਨਮੁਖ ਉਸਖੂਹਮੇ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਰਾਤਪਈ ਓਹਦੇ
ਵ ਤੇ ਬਾਸਕ ਗਲਾਂਕਰਨਲਗੇ ਦੇਖੋਭਾਈ ਉਸਦਿਨਕੋਈਐਸਾ ਪਾਪੀ ਸੁਣਦਾਸੀ
ਅਸੀ ਦੋਵੇਂ ਕਠੇਮਿਲੇ ਤਾ ਬੋਹੜ ਤੇ ਗਰੜ ਪੰਖਲੂ ਬੋਲਿਆ ਭਾਈ ਓਹ ਹੁਣਭੀ ਸੁ
ਣਦਾਜੇ ਤਾਦੇਵਨੇ ਸੁਣਕੇ ਮਨਮੁਖਦੇ ਬੰਦਜੁਦੇ ਕਰ ਦਿਤੇ ਮਾਰਘਤਿਆ
ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਸਿਖਾਂਕੇ ਕਹਾ ਜੋਕੋਈ ਮੇਰਾ ਸਿਖਹੋਵੈਗਾ ਤਗੁਰਮੁਖਾਂਦੇ ਲੜ

ਨ ਛੁਡਦੇ ਨਹੀ
ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ
ਰਾਜ ਲਗਾਕਰ
ਨ ਤੇ ਮਨਮੁਖ
ਪਚਪਚਕੇ ਮਰ
ਗਿਆ ਏਹੁ ਬ
ਚਨ ਸੁਣਕਰ ਓ

ਹ ਸਿਖ ਗੁਰੂਜੀਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇਲਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਸਿਖਾ ਸਤਧਰ
ਮਕੀ ਕਿਰਤਕਾਰਿਆ ਕਰ ਸੰਤਾਸਾਧਾ ਸਿਖਾਦੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕਰਿਆਕਰਿ ਤੇ
ਰੀਭੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋਵੈਗੀ ਏਹ ਕਹਿਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਉਥੋ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕੇ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ ਗਹਿਬਰ ਬਡ੍ਹਾ ਘੋਰ ਬਨ ਮੇ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਤਾ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਨੇ ਡਿਠਾ ਤੇ ਗੁਰੂਜੀਕੇ ਅਗੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਇਥੇ ਤਾ ਕੋਈ ਮਾ
ਨੁਖ ਨਹੀ ਹੈ ਨਾ ਕੋਈ ਪੰਛੀ ਹੈ ਨਾ ਕੋਈ ਗਿਦੜ੍ਹ ਹੈ ਨਾ ਕੋਈ ਬਘਿਆੜ੍ਹ ਹੈ ਕੋਈ
ਜੀਅਜੰਤ ਨਹੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਨੈ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਿਸਾ ਵਿਚੋ ਕੋਈਭੀ ਨਹੀ ਅਤੇ
ਬਡੇ ਬਡੇ ਬਿਰਛ ਹੈਨ ਜਿਨਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਟੀਆਂ ਅਕਾਸ ਨਾਲ ਪਹੁਚ ਗਈਆ
ਹੈਨ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾ ਦਾ ਭੁਖਾ ਹਾਂ ਜੇ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤਾਂ
ਮੈਂ ਬਨਾ ਵਿਚੋ ਕੁਛ ਖਾਇਆਵਾ ਜੀ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਤੂੰ ਕ
ਛ ਸੰਤੋਖ ਪਕੜ੍ਹ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾਂ ਚੁਪਕਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਬਨਾ ਵਿਚ ਇਕ ਰਾਖਸ
ਰਹਿਦਾਸੀ ਤਾ ਉਸਨੇ ਜੀਅਜੰਤ ਸਭ ਚੁਣ ਖਾਧੇ ਅਰ ਦੋਇ ਦੋਇ ਸਉ ਕੋਸ
ਵਿਚ ਉਸ ਰਾਖਸ ਦੇ ਭੈ ਕਰਕੇ ਮਾਨੁਖ ਸਹਿਰਾਨੂੰ ਛਡਕਰ ਉਠ ਗਏਸਨ ਸੇਰ
ਗਿਦੜ੍ਹ ਬਘਿਆੜ੍ਹ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਛਡਿਆ ਓਹ ਰਾਖਸ ਸਭਸ ਨੂੰ ਖਾਇ
ਲੈਂਦਾਸੀ ਸੇਰ ਹਾਥੀ ਇਉ ਨਿਬੇੜ੍ਹੇਸਨ ਜਿਸਤਰਾ ਭੁਖਾ ਆਦਮੀ ਮੂਲੀ ਗਾਜ
ਰ ਨਬੇੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਉਸ ਬਨਾ ਵਿਚ ਬੈਠ ਗਏ ਲਗੇ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਸਿਫਤ
ਸਲਾਹ ਧਿਆ ਕਰਨ ਉਪਮਾ ਕਰਨ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈ ਭੁਖਾ ਹਾਂ
ਆਖੋ ਤਾ ਇਸ ਬਨਾ ਵਿਚੋ ਕੁਛ ਮੂਹਿ ਪਾਵਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆਂ
ਇਥੇ ਰਾਕਸ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਡਰਕਰਕੇ ਪਸੂ ਪੰਛੀ ਸਭ ਚਲੇ ਗਏ ਹੈਨ

ਅਤੇ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਆਰਾਮ ਭੀ ਨਾਂਹੀ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਖਫਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਕਹ
ਣ ਲਗਾ ਖੁਦਾਇ ਨੇਂ ਕਿਥੇ ਘਤ ਮਾਰੇ ਏਹੁ ਆਪ ਤਾਂ ਘਰ ਬਾਰ ਛਡ ਕੇ ਉਜਾੜ੍ਹਿਆ ਸੀ
ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਮਾਰਿਓਸ ਅਤੇ ਅਸੀ ਡੂੰਮ ਮਿਰਾਸੀ ਟੁਕਰ ਮੰਗ ਪਿੰਨ ਕੇ ਖਾਂਦੇ ਸਾਂ ਉਸ
ਤੇ ਭੀ ਸਾਨੂੰ ਗਵਾਇਓਸ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਛਿਤਾ ਹੋਇਆ ਭੁਖ ਨਾਲ ਮਰਦਾ ਉ
ਠ ਤੁਰਿਆ ਖਿਝ ਕੇ ਕਹਣ ਲਗਾ ਜਿਥੇ ਖਾਂਵਣ ਪੀਵਣ ਦੀ ਜਾਗਾ ਕੁਛ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਉ
ਥੇ ਵਰਜ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਦੇਂਦਾ ਕਿਆ ਜਾਣੀਏ ਇਸਦਾ ਕੀ ਵੈਰ ਹੈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਜੀ
ਵਣਾਂ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਕਿਥੇ ਆਂਣ ਮਾਰੇ ਜਿਥੇ ਖਾਣ ਭੀ ਨਾਂਹੀ ਮਿਲਦਾ
ਗੋਰ ਮੇਰੀ ਕਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਰੁਲ ਜਾਵੇਗੀ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਹੋਰ ਡੂੰਮ ਸਭ ਆਪਣੀ ਘ
ਰੀ ਸੁਖੀ ਮੰਗ ਪਿੰਨ ਕੇ ਗੁਜਾਰਦੇ ਹੈਨ ਏਹ ਆਪ ਤਾਂ ਉਜਾੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਉਜਾੜ੍ਹਿ
ਓਸ ਏਸਨੂੰ ਭੁਖ ਨਾਂਹੀ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭੁਖ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਦੇਂਦੀ ਹੈ ਤਦੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਹਸਦਾ ਹੈ
ਐਸੀਆਂ ਅਯੁਗਤ ਗਲਾ ਕਹਿ ਕੇ ਬਿਨ ਕਹੇ ਤੇ ਫਲ ਖਾਣ ਲਗਾ ਬਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਲ
ਲਚਦਾ ਮਾਰਿਆ ਅਗਾਹਾਂ ਕੋ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਇਕ ਦੈਂਤ ਹੈ ਬੜਾ ਭੈ

ਕਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸਭ ਪਸੂ ਪੰਛੀ ਜੀਵ ਬਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮੁਕਾ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਦੋ ਸਉ ਕੋਸ ਤਕ ਜਿਸ
ਕੀ ਦੇਹ ਪਰਬਤ ਕੀ ਨਿਆਈ ਦੋ ਇਕ ਕੋਸ ਜਿਸ ਕੀਆਂ ਭੁਜਾ ਸਿਰ ਤੇ ਸਿੰਗ ਖਜੂਰ ਦੀ
ਤਰਾਂ ਕਾਲੇ ਬਾਦਲ ਕੇ ਆਕਾਰ ਪਰਬਤ ਕੀ ਕੰਦਰਾ ਕੇ ਸਮਾਨ ਨਾਸਾ ਹੈਂ ਹੋਠਾਂ ਨੂੰ ਚਟਦਾ ਹੈ
ਭੁਖਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਗਰਾਸ ਕੀ ਤਰਾਂ ਮੁਹਿ ਪਾਇ ਲੀਆ ਮਰਦਾਨਾ ਡਰਦਾ ਮਾਰਿ
ਆ ਬੋਲ ਨ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਰਿਦੇ ਮੈ ਬਾਬੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਲਗਾ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਨ

ਘਰ ਸੁਖ ਵਸਿਆ ਬਾਹਰ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸੁਨਾਇਆ ॥

ਅਤੇ ਰਿਦੇ ਮੇ ਅਧੀਨ ਹੋਇ ਕਰ ਕਹਾ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੀ ਰਖਿਆ ਕਰੋ
ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਪਿਛੇ ਆਪ ਨੇ ਕਈਆਂ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਰਛਾ ਕਰੀ ਹੈ ਮੈਂ ਤੋ ਆਪ ਕੀ ਸਰੇਤ ਹੀ ਭੀ

ਬਹੁਤਕਰਤਾਹੈ ਮੇਰੇਖੋਟੇਕਰਮਾਂਕੋ ਆਪਧਿਆਨਨਾਕਰੀਏ ਇਸਰਾਖਸਤੇਮੇਰੀਰਖਿਆ
ਕਰੋ ਦੀਨਾਨਾਥ ਆਪਣਾਬਿਰਦਸੰਭਾਰਕੇਅਰ ਸੰਗਲੀਏਕੀ ਮੇਰੀ ਲਾਜਰਾਖੀਏ ਆਪ
ਲੋਕਾਲੋਕਪਾਲੋਂਕੇਮਾਲਕਹੋ ਜਾਬਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਮਰਦਾਨੇਕੀਤੀ ਤੌਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਘਟਘ
ਟਕੇਜਾਣਨੇਹਾਰ ਦਿਆਲਹੋਏ ਭਾਈਬਾਲੇਕੋ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਚਲੋਮਰਦਾਨੇਕੋਰਾਕ
ਸਨੇਖਾਇਲੀਆਹੈ ਤਿਸਕੋਬਚਾਈਏ ਮਰਦਾਨੇਪਰਕਿਰਪਾਕੀਤੀ ਭਾਈਬਾਲਭੀ
ਉਠਖੜਾਹੋਇਆ ਜਾਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤੋ ਓਹਰਾਕਸ ਇਕਬ੍ਰਹਮੰਡਦਾਅਕਾਰਹੈ ਤੇਮਰ
ਦਾਨਾ ਉਸਰਾਕਸਦੇਅੰਦਰਜੀਊਂਦਾਹੀ ਰਹਿਆ ਪੜ੍ਹਾਫਿਰਦਾਹੈ ਆਪਣਾਜਾਣਕੇਗੁ
ਰੂਜੀਨੇ ਉਸਕੀਰਖਿਆਕਰਲੀਤੀ ਤੇਮਰਦਾਨੇਕੋ ਕੁਦਰਤਨਜਰਆਈ ਉਥੇਹੀਅ
ਕਾਸਹੈ ਵਿਚੇਹੀਧਰਤੀਹੈ ਅਤੇਵਿਚੇਹੀ ਚੰਦਸੂਰਜਨਜਰੀਆਏ ਦਰੀਆਉਚਲ
ਦੇਨਜਰਆਏਜਾਂ ਅਗਾਹਾਂ ਹੋਇਕਰਦੇਖੇਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਕੋ ਰਾਇਭੁਏਭੁਟੀਦੀਤਿਲ
ਵੰਡੀ ਨਜਰਆਈ ਭੁਖਾਬਿਰਖ ਤ੍ਰਿਠੇਹੋਰਅਗਾਹਾਹੋਇਆ ਤਾਂ ਬਾਲੇਦਾਖੂਹ ਤ੍ਰਿਠੋਸ
ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁਕੁਦਰਤਦੇਖਕੇ ਹੈਰਾਨਹੋਇਗਇਆ ਜਿਸਤਰਾਂ ਕੋਈਜੋਗੀਸਰਇਕ
ਬ੍ਰਹਮੰਡਨੂੰਦੇਖਕੇ ਦੂਜਾ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਜਾਇਦੇਖਤਾਹੈ ਇਸੇਤਰਾ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਗੁਰੂਜੀਨੇ
ਕਉਤਕ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਉਚਾਰਨਕਰਦਾਰਹਾ ਇਸੇਕਰਕੇ
ਉਸਰਾਖਸਦੇਅੰਦਰਜੀਊਂਦਾ ਰਹਿਆ ਸੀ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਰਾਖਸਨੇਂਕਈਜੀਵਮਾਰ
ਖਾਧੇਪਚਾਏਸਨ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਦਾਸਾਂਦੀ ਰਖਿਆਕਰਨੇਕੇਵਾਸਤੇ ਉਸਰਾਖਸਕੋ
ਦਰਸਨਦੇਕਰ ਬਹੁਤ ਸੀਘ੍ਰਤਾਕਰਕੇ ਉਸਰਾਕਸਦੇ ਅੰਦਰਜਾਇਵੜੇ ਮੁਖਉਸਦਾ
ਖੁਲਾਸੀ ਭਾਈਬਾਲਾ ਪਿਛੇਹੀ ਰਹਿਗਿਆ ਗੁਰੂਜੀਮਰਦਾਨੇਕੋਜਾਇਮਿਲੇ ਅਤੇ
ਮਹਾਰਾਜਨੇ ਉਸਰਾਕਸਦੇਅੰਦਰਜਾਇਕੇ ਆਪਣੀਦੇਹਵਧਾਈ ਰਾਕਸਨੇ ਤ੍ਰਿਠਜੇ
ਮੇ ਮਰਦਾਹਾਂ ਇਕਜੋਜਨ ਪਰਮਾਣਦੇਹਵਧਾਈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇ ਦੋਜੋਜਨਦੇਹ
ਵਧਾਈ ਤਾਂਰਾਕਸਨੇ ਚਹੁਜੋਜਨਾਂਦੀ ਦੇਹਕੀਤੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਅਠਜੋਜਨਦੀਦੇਹ
ਕੀਤੀ ਤਾਂਰਾਕਸਨੇ ਸੋਲਾਂਜੋਜਨਦੇਹਕੀਤੀ ਗੁਰੂਜੀ ਬਤੀਜੋਜਨ ਦੇਹਕੀਤੀ ਤਾਂਰਾਕ
ਸਨੇਜਾਣਿਆਂ ਹੁਣਮੋਇਆ ਬਚਨਹੀ ਸਕਦਾ ਤਾਂਰਾਕਸਨੇਦੇਹਆਪਣੀਉਤ੍ਰ
ਈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਂਸੁਮੇਰਸਾਰਖਾ ਰੂਪ ਉਸਰਾਖਸਦੇਅੰਦਰਧਾਰਿਆ ਜਦ
ਬਡਾਭਾਰਪਹੁਚਿਆ ਤਾਂ ਰਾਕਸਨਿਰਬਲ ਹੋਇਕਰ ਡਿਗਪਇਆ ਦੇਵਤੇ ਆਕਾ
ਸਮਾਰਗਮੇ ਹਾਹਾਕਾਰਕਰਤੇਹੈ ਹਾਥਮਲਤੇਹੈਂ ਕਹਿਤੇਹੈਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੋ ਦੈਤ
ਚਬਾਇਖਾਇਗਿਆਹੈ ਗੁਰੂਕੀ ਮਹਿਮਾਕੋ ਜਾਣਤੇਨਹੀ ਦੈਤ ਆਪਣੇਂ ਜੀਵਨ

ਕੀ ਆਸਾ ਨਿਰਾਸ ਹੋਇਆ ਪਿਰਥੀਉ ਪਰ ਡਿਗ ਪਿਆ ਪਛਾੜ ਖਾਇਕੇ ਬਿਰਛ
ਉਸਦੇ ਹੇਠ ਆਇਕੇ ਚੂਰਨ ਹੋਇਗਏ ਬਤੀਸ ਜੋਜਨਾਂ ਮੇ ਉਸਕੀ ਦੇਹ ਡਿਗੀ ਧਰ
ਤੀ ਭੀ ਫਿਸ ਗਈ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੇ ਜੈਜੈਕਾਰ ਕੀਤਾ ਫੂਲਾਂ ਕੀ ਬਰਖਾ ਕਰੀ ਗੁਰੂਜੀ
ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਬਾਹਰ ਆਏ ਜਿਸਤ੍ਰਾਂ ਬੜੀ ਗਾੜ੍ਹੀ ਘਟਾ ਬਦਲਾਂ ਦੀ ਫ
ਟੇ ਤਾਂ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਤਾ ਹੈ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਭੀ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਚਰਨ
ਪਰ ਆਇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਓਹੁ ਰਾਖਸ ਭੀ ਬੜੀ ਸੁੰਦਰ ਦੇਹ ਧਾਰਕੇ ਅਤੇ
ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਾਮਣੇ ਖੜਾ ਹੋਇਕੇ ਬੜੀ ਉਸਤਤਿ ਕੀਤੀ ਹੇ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ
ਹਮਾਰੇ ਸਾਰਖੇ ਅਘੀਓਂ ਕੇ ਨਿਸਤਾਰ ਕਰਨੇ ਕੇ ਨਮਿਤ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਸੇ ਸਕਾਰ ਦੇਹ ਏਹ ਧਾਰੀ ਹੈ ਉਸਤਤ ਕਰਕੇ ਚਤੁਰਭੁਜ ਰੂਪ ਬਣਾ ਸੁੰਦ੍ਰ ਭੂਖਨ ਬ
ਸਤ੍ਰ ਪਹਿਨਕੇ ਦੇਵਲੋਕ ਕੋ ਗਮਨ ਕਰਤਾ ਭਇਆ ਏਹੁ ਅਚਰਜ ਲੀਲਾ ਦੇਖ
ਕਰ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁ ਕੌਣ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਏਹੁ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਦਾ ਰਸੋਈਆ ਸੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਇਸਨੇ
ਰਾਖਸ ਕੀ ਦੇਹੁ ਕਿਉ ਪਾਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਸਨੇ ਰਾ

ਖਸ ਕੀ ਦੇਹੁ ਸਰਾਪ ਕਰਕੇ ਪਾਈ ਹੈ ਏ
ਕ ਵਾਰੀ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਅਤੀਤਾਂ ਅਭਿਆਗਤਾਂ ਦੀ ਲਈ ਜ
ਗ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਜਗ ਦਾ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਅਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਜੂਠ ਕਰ ਛਡਿਆ
ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਨੇ ਜਾਂ ਡਿਠਾ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਏਹੁ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਲਾਇਕ ਨਹੀ ਇਸ ਰਸੋਈ ਕੇ ਰਸੋਈਏ ਨੇ ਜੂਠਾ ਕਰ ਛਡਿਆ ਹੈ
ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਨੇ ਓਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਾਰਾ ਹੀ ਦਰਿਆਉ ਵਿਚ ਪਵਾਇ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਰਸੋਈ
ਏ ਨੂੰ ਕਹਾ ਤੂੰ ਕੋਈ ਵਡਾ ਰਾਕਸ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸਨੇ ਰਾਕਸ ਦੀ ਦੇਹ ਪਾਈ ਸੀ
ਪਰ ਇਸਨੇ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਾਡਾ ਇਸਦਾ ਮਿਲ
ਣਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੀ ਕਰਕੇ ਬੈਕੁੰਠ ਧਾਮ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ
ਸੁਣਿ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਟਹਿਲ ਬੜੇ ਮਰਾਤਬੇ ਨੂੰ ਪਹੁਚਾਂਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ
ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾ ਲੋਕ ਭੀ ਨ
ਮਸਕਾਰਾ ਕਰਕੇ ਦੇਵਲੋਕ ਕੋ ਜਾਤੇ ਭਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਭੀ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥

ੴਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸੁਅਰਨਪੁਰਕੀ ਚਲੀਹੈ॥

ਗੁਰੂ ਆਗੇ ਚਲੇ ਕਿਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਪਰ ਕਿਤੇ ਧਰਤੀ ਪੁਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਸਨੇ
ਵਾਸਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਹਾ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਪਛੇ ਫਲ ਖਾਧੇ ਨੀ ਅਜੇ ਰਜਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀ ਤਾ
ਮਰਦਾਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਮੈਂ ਵਡੀ ਅਵਗਿਆ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਦੇ
ਸਾਮਣੇ ਬੋਲਦਾ ਹਾ ਆਪਦੀ ਬਰਾਬਰ ਬਾਣੀ ਕਹਿਦੇਦਾ ਹਾਂ ਤਿਸਦਾ ਫਲ ਮੈਨੂੰ ਏਹ ਭ
ਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਬਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੁਖ ਥੀ ਛਡਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ
ਭੁਖ ਨਾਲ ਬਿਆਕੁਲ ਹੁੰਨਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਖਿਜ ਕਰਕੇ ਬੋਲ ਪੈਦਾ ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਹਛੀ ਮਤ ਦੂਰ ਹੋ
ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਮਣੇ ਕਠੋਰ ਵਚਨ ਕਹਿਦੇਂਦਾ ਹਾਂ ਉਸਦਾ ਫਲ ਦੁਖ ਪਾਵਨਾ ਹਾਂ ਤੁ
ਸੀ ਆਪਣਾ ਕਿਰਪਾਲਤਾ ਵਾਲਾ ਬਿਰਦ ਸੰਭਾਰਕੇ ਮੇਰੀ ਰਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤੁਸੀ ਸੰਤ
ਪੂਰਨ ਤੁਹਾਡਾ ਪਤਤ ਪਾਵਨ ਬਿਰਦ ਹੈ ਏਹ ਸੁਣਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਸੇ ਤੇ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ
ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਸਦਾ ਖੁਸੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹਿਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰੀਆਂ ਗਲਾ ਸੁਣਕੇ ਅਸੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰ
ਦੇ ਹਾਂ ਤੂੰ ਭੀ ਸਦਾ ਹੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਖੁਸੀ ਰਹਿਆ ਕਰ ਤੇਰੇ ਆਖੇ ਨੂੰ ਅਸੀ ਰਿਦੇ ਤੇ ਨਹੀ ਰਖ
ਦੇ ਇਸੀ ਤਰਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਕਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤੁਰਿਆ ਜਾਂਦਿਆਂ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਦਿਨ ਬੀਤ ਗਏ
ਤੇ ਮੇਂ ਕੋਈ ਗ੍ਰਾਮ ਨਗਰ ਨਹੀ ਆਇਆ ਚਾਰੋ ਦਿਸਾ ਉਜਾੜ ਹੀ ਦਿਸਦਾ ਆਵੇ ਮਰਦਾਨੇ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਤ ਦਿਨ ਉਜਾੜਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਸਾਨੂ ਬੀਤਦੇ ਹੈਨ ਕੋਈ ਸਹਿਰ ਭੀ ਆ
ਵੇਗਾ ਕਿ ਨਹੀ ਏਹ ਸੁਣਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਸੇ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੇਰਾ ਚਿਤ ਸਹਿਰਾਂ ਵਿ
ਚ ਹੀ ਵਸਦਾ ਹੈ ਸਹਿਰ ਹੀ ਦੇਖਣੇ ਚਾਹੁਨਾ ਹੈ ਕਿਉ ਭੁਖ ਲਗੀ ਹਈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇਹੜਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸਾਡੇ ਅਗੇ ਕੁਛ ਆਣ ਰਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਸਾਂ ਨੇ ਖਾਣਾ ਹੈ
ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁਖ ਤੇਹ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਓਦਰ ਨਾਹੀ
ਸਤ ਮਹੀਨੇ ਤੇ ਤੇਰਾ ਦਿਨ ਪੂਰੇ ਗਏ ਕਿਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਆਇ ਜਾਵੇ ਕਿਤੇ ਟਾਪੂ ਆਇ ਜਾ
ਵਨ ਜਿਥੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸਮਾਧ ਲਗ ਜਾਵੇ ਤਾ ਬੈਠ ਜਾਵੀਏ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਟੁਰਨ
ਤਾ ਟੁਰ ਪਵੀਏ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਚਹੁ ਕੋਹਾ ਉਪਰੋ ਸਹਿਰ ਨਜਰੀ ਆਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਕਹਾ ਦੇਖ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਅਹੁ ਸਹਿਰ ਨਜਰੀ ਆਵਦਾ ਹਈ ਜੇ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਆਵੇ
ਸੋ ਜਾਇ ਕੇ ਖਾਵੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਈ ਵੇਂਹੀ ਜਿੰਦ ਨਿਕਲ
ਜਾਸੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਕ ਦਿਨ ਜਿੰਦ ਭੀ ਨਿਕਲਨੀ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਭੁਖ ਨਾ
ਲ ਤੇਰੀ ਜਿੰਦ ਨਿਕਲੇਗੀ ਤਾ ਅਸੀ ਫਿਰ ਪਾਇ ਲਈਏਗੇ ਤੂੰ ਡਰ ਨਾਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੂੰ ਸਚਾ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਤਮਾ ਕਿਸੇ ਗਲ ਹੀ ਦੀ ਨਾਹੀ ਲਗੀ ਅਸੀ ਕਿਆ ਜਾਪੇ ਤੇਰੇ ਨਾ

ਲਗਿਉਕਰਿਜੀਵਦੇਫਿਰਦੇਆਹੇਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰਇਉਹੀ
ਜਾਣ ਜੋਅਸਾਨੂੰਭੀਕਰਤਾਰਹੀਜਿਵਾਇਦਾਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਭਲਾਗੁਰੂਜੀ
ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਉਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇਤੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਗੁਰੂਜੀਵਿਲਾਇਦੇਕਰਦੇਚਹੁੰਕੋਹਾਂਤੇਲੈਆ
ਏ ਸਾਹਰਦੇਨਜੀਕ ਜਾਇਬੈਠੇ ਤੇਗੁਰੂਜੀਨੈਬਚਨਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਆਇਆ
ਹੀ ਸਾਹਰ ਜਾਹੁਕੁਛ ਮੂਹਪਾਇਆਉ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੇਰੇਪਲੇਤਾਂਕੁ
ਛਨਾਹੀ ਮੈ ਕਿਥੋਖਾਵਾਂਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸਾਂਤੈਨੂੰ
ਸਾਰਾਸਾਹਰ ਸਉਪਿਆਹੇ ਤੂੰਭਾਵੇ ਕਿਥੋਜਾਇਕੇਖਾਹੁ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂ
ਜੀ ਜੇਕੋਈ ਮੈਨੂੰਚੋਰਕਰਕੇਪਕੜੇ ਤਾਂਮੈਕੀਕਰਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ
ਜੇਤੈਨੂੰਕੋਈਚੋਰਕਰਕੇਪਕੜੇਗਾ ਤਾਂਤੂੰਸਾਡਾਨਾਉ ਲਵੀਂ ਤਾਂਤੈਨੂੰਪਕੜਕੇ ਛਡਦੇਵਨਗੇ
ਭਾਵੇਤੂੰਕਿਤੇਜਾਇਕੇਹਥਘਤੀ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਪਣੇ ਜੀਵਿਚ ਵੀਚਾਰਕੀਤਾ ਜੋਇਸ
ਦੇ ਜਿਥੇਕਿਥੇ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾਰ ਅਸਨਾਉ ਹੈਨ ਤਾਮਰਦਾਨਾ ਸਾਹਰਵਿਚ ਜਾਇਵੜਿ
ਆ ਜਾਇਕੇ ਡਿਠਾ ਸਭ ਸੁਵਰਨ ਦੀ ਧਰਤੀਹੈ ਜਿਧਰਕਿਧਰ ਸੁਵਰਨਹੀ ਸੁਵਰਨ
ਜੜਿਆਵਦਾਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਘਰਾਂਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂਕੋਠੇਤੇਹਟੀਆਂ ਦੇ ਅਸਬਾਬਤਕ
ਤੀਆਂ ਵਟੇ ਸਾਰਾਸੋਨਾਹੀਦਿਸਆਵੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾਇਸ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰਦੇਖਕਰ

ਹੈਰਾਨਹੋਇ ਰਹਿਆ ਅਤੇਮਰਦਾਨੇਦਾਦੁਖਤੇਭੁਖ ਦੂਰਹੋਗਏ ਮਰਦਾਨੇਇਕਆਦ
ਮੀਨੂੰਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਇਸਸਾਹਰਦਾ ਨਾਉਕਿਆਹੈ ਤਾਂਉਸਨੇਆਖਿਆ ਰੇਭਾਈਤੂੰ
ਕਹਾਂਸਿਉ ਆਇਆਹੈ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਹਮਬੜੇ ਦੂਰਦੇਸਤੇਆਏਹਾਂ ਇਸਸਾਹਰਦਾ
ਨਾਮਕਿਆਹੈ ਤਾਉਸਨੇਂਕਹਾਭਾਈਤੂੰਪਹਿਲੇਆਪਣਾਨਾਮਠਾਉ ਮੈਨੂੰਦਸਤਾਮਰ
ਦਾਨੇਕਹਾਭਾਈਮੇਰਾਨਾਮਤੋਮਰਦਾਨਾਹੈ ਤੂੰਨਗਰੀਦਾਨਾਮਦਸ ਤਾਂਉਸਨੇਂਕਹਾਮਰ
ਦਾਨਾਇਸਨਗਰੀਕਾ ਨਾਮਸੁਵਰਨਪੁਰਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਭਾਈ ਇਥੇਦਾਰਾਜਾਕੌ

ਣਹੈਅਰਰਾਜੇਕਾਨਾਮਕਿਆਹੈਤਾਉਸਨੈਕਹਾਇਥੇਦਾਰਾਜਾ ਕਵਲਨੈਨਹੈ ਰਾਜੇਸੁ
ਧਰਮਸੈਨਕਾ ਬੇਟਾਹੈਤਿਸਕੇ ਸਭਰਾਜੇ ਸਲਾਮੀਹੈਨ ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਭਾਈ

ਜੀ ਈਹਾਂਕਾ ਚਲਣਕਿ ਆਹੈ ਈਹਾਂਕੀ ਧਰਤੀ
ਸਭ ਸੁਇਨੇਕੀਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾਨਾਮਕਿਆਹੈ ਤਾ
ਉਸਨੈਕਹਾ ਮੇਰਾ ਨਾ ਮੁਤੇ ਧਰਮਾਸਿੰਘਹੈ
ਅਰ ਈਹਾਂਕਾ ਚਲਣ ਏਹੁਹੈ ਜੋਕੋਈ ਏਥੇਆ
ਵੈਸੋਆਪਣਾਭੋਜਨ ਲੈਖਾਵੈ ਈਹਾਂਧਰਮ
ਕੀਚਾਲੀਹੈ ਮਰਦਨਾ ਏਹਬਾਤਸੁਣਕਰਖੁ
ਸੀਹੋਇਆ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈਧਰਮ
ਸਿੰਘਜੀਮੈਨੂੰਭੁਖਲਗੀਹੈ ਤਾਧਰਮਾਸਿੰਘਨੈਕਹਾ ਈਹਾਂਮਨਾਹਿਕਿਸੀਕਉਨਾਹੀ
ਜੇਸਦੁਕਾਨਪਰਜਾਵੈ ਤਿਸੀਪਰਸੇ ਉਠਾਇਲੇਵੈ ਜੋਕੁਛਚਾਹੀਏ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕ
ਹਿਆ ਧਰਮਾਸਿੰਘਜੀ ਯਾਹਿਕਾਮ ਮੇਰੇਸਿਉ ਨਹੀਹੋਤਾ ਅਰੁਜੋਕੋਈਆਪਣੇਂ
ਹਥਕਰਕੇ ਮੁਝਕੋਦੇਵੈਗਾ ਤਾਮੈਲੇਵਉਜੀ ਤਾਧਰਮਾਸਿੰਘਨੈ ਕਹਾ ਤੇਰੇ ਸਾਥਕੋ
ਈਅਉਰਭੀਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਧਰਮਾਸਿੰਘਜੀ ਦੋਇਅਤੀਤ ਅਉਰਭੀਹੈ
ਤਾਧਰਮਾਸਿੰਘਨੈਕਹਾ ਭਾਈਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰਉਨਕੋਭੀਲੇਆਉ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾ
ਧਰਮਾਸਿੰਘਜੀਓਹ ਈਹਾਂਕਭੀ ਨਹੀਆਵਤੇ ਓਹ ਤਉਗਾਉਮੇ ਬੈਠਤੇਹੀਨਾਂਹੀ
ਬਡੇ ਸੰਤੋਖੀਹੈ ਤਾਧਰਮਾਸਿੰਘਨੈਕਹਿਆ ਚਲਭਾਈਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਤੋਖਾਹੁ ਤਾ
ਮਰਦਾਨੇਨੂ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਏਕਦੁਕਾਨਪਰਲੈਗਇਆ ਅਰਕਹਾਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ
ਖਾਵੈਗਾ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਧਰਮਾਸਿੰਘਜੀ ਜੋਕੁਛ ਲੈਦੇਵੈ ਸੋਈਮੈਲੇਵੈਗਾ
ਤਾਧਰਮਾਸਿੰਘਨੈਕਹਾਮਰਦਾਨਾ ਆਪਣਾਂਅਹਾਰਲੈਇਕੈਖਾਹੁ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾ
ਢਾਈਸੇਰਕਾਅਹਾਰਹੈ ਤਾਧਰਮਾਸਿੰਘਨੈਂ ਹਟੀਵਾਲੇਪਾਸੋਂ ਲੂਚੀਪੂੜਾਮਿਠਾਈਲੈ
ਦਿਵਾਈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਸਭਕੁਛ ਸੋਇਨੇਦਾਹੀਦਿਸਿਆ ਤਕੜੀਵਟੇ ਬਰਤਨਸੋ
ਨੇਦੇਤੇਮੁਲਕੁੀ ਕੋਈਕੁਛਨਹੀਮੰਗਦਾ ਏਹਵੇਖਕੇਮਰਦਾਨਾਖੁਸਹੋਇਆ ਮਰਦਾ
ਨੇਨੇਆਪਣਾਂਅਹਾਰਲੈਕਰਖਾਧਾ ਤੇਧਰਮਾਸਿੰਘਨੂੰਕਹਿਓਸ ਭਾਈਜੀ ਇਕਮੇ
ਰੀਭੀਨਿਸਾਕਰੋ ਏਹੁਸਾਰੀਧਰਤੀਸੁਇਨੇਦੀਹੈ ਸਾਰੇ ਸੁਇਨਾਂਹੀਨਜਰਆਵਦਾਹੈ
ਅਤੇਨਾਕੋਈਕਿਸੇਵਸਤਦਾਮੁਲਹੀਲੈਂਦਾਹੈ ਤੇਨਾਕੋਈਮਜੂਰੀਹੀਮੰਗਦਾਹੈ ਵੇਖ
ਜੀਇਥੋਦਾਕੰਮਕਿਉਕਰਿਚਲਦਾਹੈ ਤਾਧਰਮਾਸਿੰਘਨੇਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆ ਇ

ਬੇਜਤਨਕੋਈਭੀਨਾਹੀ ਇਕੋ ਏਹੋਹੀਜਤਨਹੈ ਪੀਹਣਅਤੇਪਕਾਵਣਦਾ ਅਤੇ ਅਨ
ਜੋਜੋ ਜੰਮਦਾਹੈ ਸੋਕੁਦਰਤਨਾਲਹੀਜੰਮਦਾਹੈ ਅਰੁਰਾਜੇਦਾ ਏਹੋ ਹੁਕਮਹੈ ਜੋਕੁਛੁ
ਚਾਹੀਏ ਸੋ ਬਾਹਰੋ ਲੈਆਵਹੁ ਅਤੇ ਸਭੁਕੁਛ ਤਈਯਾਰਕਰਰਖੋ ਅਰੁਆਪਭੀਖਾ
ਵੇਅਤੇਲੋਕਾਨੂ ਭੀਖਵਾਵੇ ਅਰੁਭਾਵੈਕੋਈ ਆਵੈ ਸੋਆਪਣਾ ਅਹਾਰਲੈਜਾਵੇ ਅਤੇ
ਹੋਰਜੇਤੇਕਾਰਖਾਨੇਹੈਨਅਰੁਕਾਰੀਗਰਹੈਨ ਸੋਭਾਵੈਕੋਈਉਨਾਪਾਸੋਕੰਮਕਰਾਇਲੈ
ਜਾਵੈ ਤਾਓਹੁਆਪੇਹੀਕਰਦੇਤੇਹੈਨ ਅਰਓਹੁ ਮੁਲਮਜੂਰੀਕੁਛਭੀਨਹੀਮਾਗਤੇ
ਏਹੁਰਾਜੇਦਾਹੁਕਮਹੈ ਅਤੇਏਹੁਧਰਮ ਨਗਰੀਹੈ ਸੁਣਿਮਰਦਾਨਾ ਇਉਕਰਕੇਇਥੋ
ਦਾ ਕੰਮਚਲਦਾਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨਾਏਹੁਗਲਸੁਣਿਕੈ ਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਇਆ ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਆਪਣੇਜੀਆਵਿਚਕਹਿਆ ਜੋਹੁਣਿਇਥੇਹੀਰਹੀਐ ਤਾਭਲੀਬਾਤਹੈ ਤਾਫੇਰਿ
ਮਰਦਾਨਾਆਪਣਾਅਹਾਰਕਰਕੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਆਇਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਦੇਹੁਸਹਰ ਦੀਆ ਗਲਾਖਬਰਾਂ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਗੁ
ਰੂਜੀਲਵੋਸਹਰਦੀਆਗਲਾਖਬਰਾਂ ਸਹਰਵਿਚ ਸਭੁ ਸੁਇਨੇਦੀ ਧਰਤੀਹੈ ਅਰੁਹੋ
ਰ ਸਭੁ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਸੁਇਨੇਦੀਹੈ ਅਤੇਨਾਕੋਈ ਮੁਲਲਗਦਾਹੈ ਨਾਮਜੂਰੀਮੰਗਦਾਹੈ ਕੋ
ਈਕੁਛ ਲੇਵੈ ਕੁਦਰਤਨਾਲਅਨਾਜ ਹੁੰਦਾਹੈ ਇਸਾਵਿਚਜਤਨਭੀਕੋਈਨਾਹੀ ਨਾਕੋ
ਈਖੂਹਹੈ ਪਾਣੀਮੀਹਾਂਦਾ ਘਰਿਘਰਿ ਟੋਭਿਆਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤਹੈ ਭਲੇਭੋਜਨ ਤਿਆ

ਰ ਕੀਤੇਹੋਏਹੈਨਸੁਟੇ ਗੁਰੂਜੀ ਅਜੇਹੀਆਂ ਸ
ਹਿਰਦੀਆਂ ਗਲਾਂਖਬ ਰਾਹੈਨਿ ਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾ ਨਿਆ ਕੁਛਖਾਧੋਭੀ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁ ਰੂਜੀ ਮੈਨੂ ਇਕਅਜੇਹਾ
ਸਾਧਮਿਲਿਗਇਆ ਆਹਾ ਮੈਂਉਸਨੂੰ ਗਲ
ਪੁਛੀਆ ਉਸਮੈਨੂਸ ਭੇਦਸੀਆ ਅਤੇਉਸ
ਨੇਮੈਨੂੰ ਅਢਾਈ ਸੇਰ ਲੂਚੀਆਂ ਅਰੁਮਿਠ
ਆਈਖਵਾਈ ਉਸਨੇਇਕ ਦੁਕਾਨਦਾਰਨੂੰਜਾਇਕੇਆਖਿਓਸੁ ਜੋਭਾਈਤੂ ਇਸਨੂੰਅਹਾਰ
ਢਾਈਸੇਰਤੋਲਦੇਹੁ ਉਸਦੇਤਕੜੀਵਟੇਭੀ ਸੁਇਨੇਦੇਹੈਨ ਉਸਨੇਹੋਰਗਲਭੀਆਖੀਸੀ
ਭਾਈਤੇਰੇਨਾਲਹੋਰਭੀਕੋਈਹੈ ਮੈਕਹਿਆ ਦੋਅਤੀਤਹੋ ਭੀਹੈਨ ਉਦਿਆਨਾਵਿਚਬੈ
ਠੇਹੈਨ ਤਾਉਸਨੇਕਹਾ ਭਾਈ ਤੂ ਉਨਾਵਾਸਤੇਭੀ ਭੋਜਨ ਲੈਜਾਹੁ ਤਾਮੈਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਓਹੁਭੋਜਨਨਾਹੀਲੇਤੇ ਓਹੁਵਡੇ ਸੰਤੋਖੀਹੈਨ ਯਹਿਬਾਤਭੀਹੋਈਆਹੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀ

ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਤੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੇ ਤੂੰ ਭਲੀ ਗਲ ਆਖੀ ਮੈ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਬਹੁ
ਰਾਜੀ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੇ ਭੋਜਨ ਲੈ ਆਵੇਂ ਆਹਾ ਤਾਂ ਮੈ ਬਹੁਤ ਰੰਜ ਹੋਵਾਂ ਆਹਾ ਤੇ
ਰੇ ਉਪਰ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਇਥੇ ਅਜਬ ਤਮਾਸਾ ਡਿਠਾ ਹੈ ਜੀ
ਇਥੇ ਵੰਦਾ ਕੰਮ ਕਿਉਂ ਕਰ ਚਲਦਾ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਥੇ ਧ
ਰਮ ਕਲਾ ਵਰਤਦੀ ਹੈ ਏਥੇ ਪਾਪ ਕੋਈ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਇਥੇ ਸਚ ਅਰੁ ਸੰਤੋਖ ਵਰ
ਤਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਥੇ ਤੁਰਕ ਦੀ ਜਾਤ ਨਾਹੀ ਦੇਖੀਂ ਮਤ ਮੂਹੋਂ ਆਖਦੇ ਮੈਂ ਤੁਰਕ ਮਿਰ
ਸੀ ਹਾਂ ਇਥੇ ਤੁਰਕ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਨਾਂ ਇਥੇ ਮੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹੈਨ ਏਹੁ ਸੁਧਰ
ਮ ਨਗਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਆਪਣੇ ਹਥ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਹਥ ਹੈ ਤੇ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿ
ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਮੈਥਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਕਿ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਇਥੇ ਦ੍ਰਿਸਟ ਭੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮੈਥਨ ਨਾਹੀ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਹੀ ਧਰਮ ਕਲਾ ਵਰਤਦੀ ਹੈ
ਜਿਥੇ ਮੈਥਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਥੇ ਧਰਮ ਉਠ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ
ਤਾਂ ਅਚਰਜ ਸੁਣਾਇਆ ਜੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰ ਦੀਆਂ
ਬਾਤਾਂ ਅਚਰਜ ਹੀ ਹੈਨ ਜਿਤਨੀਆਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈਆਂ ਹੈਸ ਤਿਤਨੀਆਂ ਹੀ ਕਿਸੇ
ਡਿਠੀਆਂ ਹੈਨ ਓਹ ਸਾਹਿਬ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਇਕ ਰਾਈ ਸਮਾਨ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਏਹੁ ਬੰਦਾ ਆਫਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਬੁਝ ਬੁਝ ਨਾਹੀ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਓਹੁ ਕਰਤਾਰ ਐਸਾ ਹੈ ਜੋ
ਦਿਖਾਵੇ ਕੁਛ ਹੋਰ ਅਤੇ ਕਰੇ ਕੁਛ ਹੋਰ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਰਾਜੇ ਦੀ
ਹੱਦ ਕਿਥੋਂ ਤੋੜੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾਂ ਜਿਥੋਂ ਅਸੀ ਚਲੇ ਆਹੇ ਸਤ
ਰਾਜਾਂ ਤੇ ਸਤ ਸੈ ਜੋਜਨ ਹੈ ਏਤੁ ਰਾਜਾਂ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਕਲੀ ਬ
ਲਾ ਵਿਚ ਵਰਤ ਰਜਾ ਹੈ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਜੀ ਅੰਦਰ ਕਿਜਕ ਪੁਰਵਣਦਾ ਸਤੁ ਮਿਟੀ ਅਤੇ ਧ
ਰੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਸੁਇਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਣਨਾ ਹੀ ਅੰਨ ਹੀ ਖਾਵਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੂਪਾ
ਤੂੰ ਜੇ ਹਰੂ ਉਚਾ ਹਈ ਉਸ ਦੇ ਪਰੇ ਸਭੁ ਸੁਇਨੇ ਦੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਪਹਾੜ ਭੀ ਸੁਇਨੇ ਦੇ ਹੈ
ਨ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੈ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਧਰ ਸੈਨ ਨਾਲੋ ਭੀ ਵਡਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਸੁਧਰ ਸੈਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅਸਾ ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੋ ਵਡਾ ਕਰਾਇਆ ਹੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਓਹ ਇਸੇ
ਦਾ ਸਲਾਮੀਆ ਸਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਆਖ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਪੌਣ
ਅਹਾਰੀ ਹੋ ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਰਾਆਇਆ ਹੋ ਹੁਣ ਕੁਛ ਅਹਾਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈ ਲੈ ਆ
ਵਾਂ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਜਾਂਦੇ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰੇ

ਖ ਕਰਤਾਰਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਚੁਪਕਰਜਾਹੁ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਕਿਆ ਕਰਦਾਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਚੁਪਕਰਕੇ ਬੈਠਗਿਆ ਅਤੇ ਸਤਦਿਨ ਗੁਜਰਗਏ ਮਰਦਾਨਾ ਅਹਾਰ ਕਰਆ
ਵੈ ਅਠਵਾਂਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਿਰ ਮੇ ਅਹਾਰ ਕਰਨੇ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਧ
ਰਮਾਸਿੰਘਦੀ ਨਜਰੇ ਪੈਗਿਆ ਤਾ ਉਸ ਧਰਮਾਸਿੰਘਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ
ਜੋ ਕਹਿਦਾਸਾ ਦੋਇ ਅਤੀਤ ਹੋਰ ਭੀ ਹੈ ਸੋ ਓਹ ਕਦੀ ਦੇਖੇ ਨਹੀ ਓਹ ਕਿਥੇ ਹੈਨ ਅ
ਕੇ ਤੂੰ ਝੂਠਹੀ ਕਹਿਦਾਸੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਧਰਮਾਸਿੰਘਜੀ ਮੈ ਝੂਠ ਤਾਂ ਨਹੀ ਕਹਦ
ਸੀ ਹੁਣ ਭੀ ਓਹ ਦੋਨੋ ਅਤੀਤ ਉਦਿਆਨ ਮੇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਬਹੁਤਹੀ ਵਡੁ ਸੰਤੋਖੀ ਹੈ
ਨ ਅਤੇ ਓਹ ਕਿਸੀ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਪਰ ਨਹੀ ਚਲਕਰ ਆਪੇਹੀ ਜਾਤੇ ਤਾ ਧਰਮਾਸਿੰਘਨੇ
ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇਕੋਈ ਉਨਕੋ ਭੋਜਨ ਲੈਕਰ ਜਾਵੈ ਤੋ ਓਹੁ ਖਾਵੈਂ ਕੇ ਨਾ ਖਾਵੈ ਤਾ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਧਰਮਾਸਿੰਘਜੀ ਜੇ ਤਾ ਉਨਕੀ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ਤੋ ਖਾਵੈ ਨਹੀ ਤੋ ਨ ਭੀ ਖਾ
ਵੈ ਤਾ ਧਰਮਾਸਿੰਘਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਕਿਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਧਰਮਾਸਿੰ
ਘਜੀ ਓਹ ਤਾ ਪਉਣ ਅਹਾਰੀ ਹੈਨ ਜੋ ਕਹੀ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਅਹਾਰ ਦੇਖਤੇ ਹੈਨ ਤਾ ਅਚਵਤੇ
ਹੈ ਨਹੀ ਤਾ ਨਹੀ ਅਚਵਤੇ ਤਾ ਧਰਮਾਸਿੰਘਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੈ ਈਹਾਂ ਕੂਪਾਵਨ
ਕਿਆ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਧਰਮਾਸਿੰਘਜੀ ਮੈ ਈਹਾਂ ਕੂਪਾਵਨ

ਤਾਂ ਕੁਛ ਨਹੀ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ
ਫੇਰ ਧਰਮਾਸਿੰਘਨੈ ਕਹਿਅ
ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਇਹੁ ਬਾਤ ਕਿਉ ਕ
ਹੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਧਰਮਾਸਿੰ
ਘਜੀ ਤੂ ਮੇਰੇ ... ਜਨ ਲੈ ਚਲ
ਦੂਜੀ ਤਾ ਧਰਮਸਿੰਘਨੇ ਪੰਜ
ਸੇਰ ਭੋਜਨ ਕੀ ਵਸਤ ਆਪ
ਲੈਕਰ ਤੇ ਦਾਈ ਸੇਰ ਮਰਦਾਨੇ
ਨੂੰ ਦਿਵਾਕੇ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਤੁਹਾਂ ਆਏ ਤੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚ
ਧਰਮਾਸਿੰਘਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਨਾ ਅਤੀਤਾਂ ਦੀ ਕਿਆ ਅਵਾਜ
ਹੈਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਧਰਮਾਸਿੰਘਜੀ ਉਨਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਹੈ
ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿੰਘਨੈ ਪਰਸਾਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਦੇ ਅਗੈ ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਮੁਖ ਕਰ ਕ
ਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਤਪਾਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਨੇ ਅਖੀਆਂ ਖੋਲੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬ

ਲੇਨੇਭੀ ਬਚਨਕੀਤਾ ਆਉਭਾਈ ਸਤਿਕਰਤਾਰ ਬੈਠੋਜੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਨੇਕਹਾ
ਭਾਈਏਹੁਕਿਆਹੈ ਤਾਧਰਮਸਿੰਘਨੇਕਹਿਆ ਸਾਧਜੀਤੁਮਾਰੇ ਵਾਸਤੇਗੋਬਿੰਦਜੀ
ਨੇਪਰਸਾਦਿਭੇਜਿਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹਿਆਭਾਈ ਤੇਰਾਨਾਉਕਿਆਹੈ ਅਰੁ
ਤੇਰੀਜਾਤਿਵਰਨਕਿਆਹੈ ਤਾਧਰਮਸਿੰਘਨੇਕਹਿਆ ਸਾਧਜੀ ਮੇਰਾਨਾਉ ਤੋਧਰਮ
ਸਿੰਘਹੈ ਅਰੁਈਹਾਂ ਜਾਤਵਰਨ ਸਭਨੋਕਾ ਏਕਹੀ ਜੈਸਾਹੈ ਈਹਾਧਾਏਵਾਧੇਤੋਕੋ
ਈਨਾਹੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਕਹਾਂ ਏਹਭੋਜਨ ਕਿਸਨੇਭੇਜਿਆਹੈ ਅਰਕਿਸਨਮਿਤ
ਤੁਮਆਏਹੋ ਤਾਧਰਮਸਿੰਘਨੇਕਹਾ ਹੇਸੰਤਜੀ ਸਤਦਿਨਆਪਕੋ ਇਹਾਂਆਏ ਬਤੀ
ਤੇਹੈ ਆਪਨੇ ਸਹਿਰਮੇ ਚਰਨ ਨਹੀਪਾਇਆ ਅਰਭੋਜਨਭੀ ਨਹੀਕੀਆ ਇਸਨਮਿ
ਤ ਭੋਜਨ ਲੈ ਆਇਆਹੋਂ ਅਰੁਈਹਾਕੇਰਾਜੇਕਾਨਾਮ ਕਵਲਨੈਨਹੈ ਧਰਮਵਾਨਹੈ
ਨਿਰਮਾਨਹੈ ਅਤੇਉਸਦੇ ਸਿਰਪਰਛਤ੍ਰਕਰਤਾਰਨੇਹੀਦੀਆਹੈ ਅਰਆਪਣਾਂ
ਬਲ ਕਿਸੀਕੋ ਜਣਾਂਵਦਾਨਹੀ ਕਿਸੀਕੋ ਕਿਸੀਰੀਤਕਰਕੇ ਦੁਖਾਂਵਦਾਭੀਨਹੀ ਸ
ਭਨਾਨੂੰਆਪਣੇਂ ਜੈਸਾਹੀਜਾਣਦਾਹੈ ਬਡਾਸਹਿਣਸੀਲਹੈ ਕਿਰਪਾਕੀਖਾਨਹੈ
ਰਈਯਤਕੇਲੋਕ ਸਭ ਆਪੇਹੀ ਸਲਾਮਕਰਤੇਹੈ ਸਤਾਰਾਜੇ ਇਸਦੇ ਸਲਾਮੀ
ਹੋਨਆਪੇਹੀ ਇਸਦੀਆਨਮੰਨਦੇਹੈਨ ਏਹੁਰਾਜਾ ਆਪਕਿਸੇਉਪਰਨਹੀ ਜਾਪਤਾ
ਕਰਦਾ ਸਭਕੋ ਆਪਣੇ ਸਮਾਨ ਇਕਜੈਸਾਹੀ ਸਮਝਤਾਹੈ ਜੈਸੇ ਸਭ ਸ੍ਰੀਗੋਬਿੰਦ
ਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇ ਹੋਰਭੀ ਬੰਦੇਹੈਨ ਤੈਸਾ ਮੈਂਭੀ ਇਕ ਬੰਦਾਹੈ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇ ਜੀਆਦਿ
ਚ ਕਹਾ ਅਸਾ ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੋ ਸੁਧਰਮੈਣਨੂੰ ਵਡਿਆਈ ਦਿਵਾਈਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁਰਾਜਾ
ਭੀ ਅਜਬਹੈ ਜਿਸਨੇ ਰਾਜਸੰਪਦਾ ਪਾਇਕਰ ਅਭਮਾਨਨੂੰ ਜੀਤਿਆਹੈ ਹੁਣਦੇਖੀ
ਏ ਕਰਤਾਰਕਿਆਕਰਦਾਹੈ ਇਤਨੇਮੇ ਧਰਮਸਿੰਘਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸੰਤਜੀ ਤੁਸੀ ਭੋਜਨ
ਅਰਵੋਜੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹਾ ਧਰਮਸਿੰਘਜੀ ਅਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨਹੀ ਅਰਵਦੇ ਤਾਧ
ਰਮਸਿੰਘਨੇਕਹਾ ਹੇਸੰਤਜੀ ਪਰਸਾਦਮੇ ਕਿਆਦੋਖਹੈ ਜੋਨਹੀ ਅਰਵਦੇਹੋ ਤਾਂਗ
ਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਨੈਕਹਾ ਧਰਮਸਿੰਘ ਪਰਸਾਦਮੈਕੋਈਦੋਖਨਹੀ ਰਾਜੇਮੇ ਦੋਖਹੈ ਤਾਂਧ
ਰਮਸਿੰਘਨੇਕਹਾ ਸੰਤਜੀ ਰਾਜੇਮੇ ਕੌਨਦੋਖਹੈ ਸੋਕਹੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਨੈਕਹਾ ਧਰ
ਮਸਿੰਘ ਜਿਸਮੇਦੋਖ ਹੋਤਾਹੈ ਸੋਈਜਾਨਤਾਹੈ ਦੂਸਰੇਕੋ ਕਿਆ ਮਲੂਮਹੈ ਤੇਸੰਸਾਰ
ਤੇ ਪੌਣਭਛੀਹੈ ਤਾਧਰਮਸਿੰਘ ਕਹਾ ਹੇਸਾਧਜੀ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਿਉਕਰ ਨਿਵਰਤ ਹੋਵੈ
ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਹੇ ਧਰਮਸਿੰਘ ਆਪੇਹੀ ਨਿਵਰਤਹੋਵੈਗੀ ਪਰਤੁਮ ਰਾਜਾਕੋ ਖਬਰਕਰੋ
ਤਾਧਰਮਸਿੰਘ ਕਹਾ ਏਹੁ ਪਰਸਾਦ ਈਹਾਂ ਧਰਾਰਹੇ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਧਰਮਸਿੰਘ

ਰਾਜਾ ਆਵੇਗਾ ਤਉ ਪਰਸਾਦ ਜੇਵੀਐਗੇ ਤਾ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਨੈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਏਹੁ ਬਡਾ ਅ
ਰਜ ਹੈ ਰਾਜੇ ਕੋ ਕਿਆ ਦੇਖ ਇਨ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਤਉ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਬਡਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋ

ਇਕ ਰਾਜਾ ਕਵਲਨੈਨ
ਕਿ ਜਾਇ ਇਕਰ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ
ਤੇਰੇ ਨਗਰ ਮੈ ਤੀਨ ਅਤੀਤ
ਆਏ ਹੈ ਸਤ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਹੈ
ਬਾਗ ਮੈ ਉਤਰੇ ਏਕ ਤੇ ਉਨ ਮੈ
ਜੇ ਸਹਿਰ ਮੈ ਆਇ ਇਕ ਕਾ
ਪਾਰ ਕਰ ਜਤੁ ਹੈ ਦੋਇ ਸਹਿ
ਰ ਮੈ ਨਹੀ ਆਵਤੇ ਹੈ ਭੋਜਨ ਭੀ ਉਨੇ ਨਹੀ ਕੀਆ ਮੈ ਲੇ ਗਇਆ ਥਾ ਵਹੁ ਭੋਜਨ ਨਹੀ ਕ
ਰਤੇ ਮੈ ਉਨ ਕੋ ਕਹਾ ਏਹੁ ਧਰਮ ਨਗਰੀ ਹੈ ਤੁਮ ਭੋਜਨੁ ਕਰੋ ਤਉ ਮਹਿਤੇ ਨੇ ਕਹਾ ਭੋਜਨ ਮੈ ਦੋਖ
ਨਹੀ ਰਾਜੇ ਮੈ ਦੋਖ ਹੈ ਤੁਮ ਰਾਜਾ ਕੋ ਬੁਲਾਵੋ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਤੁਮ ਪੂਛੋ ਤੋ ਤੋ
ਸਹੀ ਰਾਜੇ ਮੈ ਕਿਆ ਦੋਖ ਹੈ ਤਾ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਨੈ ਕਹਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਹੀ ਥੀ
ਤਾ ਮਹਿਤੇ ਜੀ ਕਹਾ ਜਿਸ ਮੈ ਦੋਖ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਾ ਧਰਮਾਸਿੰਘ
ਹਮਾਰਾ ਦੋਖ ਵਿਚਾਰੋ ਉਨੋ ਨੇ ਕਿਆ ਦੋਖ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਮੇਰੇ ਕੋ ਤਾ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਕਹਾ
ਤੁਮ ਆਪ ਚਲ ਕਰ ਪੂਛੋ ਤਾ ਰਾਜਾ ਕਵਲਨੈਨ ਨੇ ਪੂਛਾ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਓਹ ਤਪਸੀ ਕਹਾ
ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਾ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਨੈ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਓਹੁ ਸਿਲਾ ਮਿਲਾ ਦੀਪ ਕੀ ਪਹ
ੜੀ ਉਪਰ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਾ ਰਾਜਾ ਨੇ ਘੋੜਾ ਮੰਗਾਇਕੇ ਚਲਨੇ ਲਗਾ ਅਰ ਵੀਚਾ

ਰ ਕੀਆ ਮੇਰੇ ਸਹਿਰ ਮੈ ਤੀ
ਡੁਰੇ ਕਤੇ ਅ ਟਕਾ ਉਨ ਨਹੀ
ਹੋਰ ਕੁਛ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਤੋ ਕ
ਭੂਲ ਨਹੀ ਕ ਰੈਗੇ ਇਵ ਹੀ
ਰਲੀਏ ਤਾ ਧਰਮਾਸਿੰਘ
ਭੇਸ ਥਰਜ ਆਇਆ ਜ
ਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈ ਠੇ ਥੇ ਮਰਦਾਨਾ
ਤਰ ਫਲਾਂ ਦੂਵਦਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਮਾਧ ਲਗੀ ਸੀ ਤਾ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਾ ਕਰਤਾਰ
ਕਰਤਾਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਭੀ ਕਹਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸਮਾਧ ਖੁਲੀ ਕਹਾ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਆਓ

ਭਾਈ ਸਤਕਰਤਾਰ ਆਈਏ ਭਾਈਜੀ ਬੈਠੀਏ ਤਾਧਰਮਾਸਿੰਘਨੇਕਹਾਰਜਾ
ਜੀ ਏਹੁਪੂਰਨ ਸਾਧਹੈ ਤਾਰਾਜੇਨੇ ਬੈਠਕਰਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਕੋ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਤੇ
ਹਥਜੋੜਕੇ ਕਹਾਹੇਮਹੰਤਜੀ ਤੁਸਾ ਭੌਕ੍ਰਾ ਕਿਉਨਹੀ ਅਚਰਿਆ ਮੇਰੇਕੋ ਕਿ
ਆਦੋਖ ਲਗਾਇਆਹੈ ਸੋਮੇਰਾ ਦੋਖ ਬਤਾਵੋਜੀ ਅਰਮੇਰਾਦੋਖਦੂਰਕਰੋਜੀ ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾਹੇਰਾਜਾ ਦੋਖਤੁਮਕੋ ਏਹੁਲਾਗਾਹੈ ਜੋਤੁਮਕਹਿਤੇਹੋ ਸਭੀਗੋਬਿੰਦਕੇ
ਕੀਏਹੂਏਹੈ ਸੋਐਸਾਹੀ ਏਕਮੇਭੀ ਕੀਤਾਹੂਆਹੈਂ ਜਬਤੁਮਏਹਜਾਨਤੇਹੋ ਤੋਅਵਰਨੋ
ਕੋਤੇਆਨ ਕਿਉਮਨਾਵਤੇਹੋ ਤਾਰਾਜੇਨੇਕਹਾ ਸਾਧਜੀ ਹਮਤਾ ਕਿਸੀਪਾਸਤੇਆਨਨ
ਹੀਮਨਾਵਤੇ ਓਹਆਪੇਹੀ ਆਨਮਾਨਤੇਹੈਂ ਹਮਤੋ ਕਿਸੀਪਰਕੁਛ ਫੁਰਮਾਇਸ ਨਹੀ
ਕਰਤੇ ਅਰੁਨਾ ਕਿਸੀਪਰ ਜਾਪਤਾਹੀ ਕਰਤੇਹੈ ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾ ਸੁਣਰਾ
ਕਵਲਨੈਨ ਅ· ਸੁਧਰਸੈਣਨੂੰ ਤੁਸਾ ਸਭਨਾਉਪਰ ਸਿਰਦਾਰਕੀਤਾਹੈ ਹੋਰਜਿਤਨੇ
ਰਾਜੇਹੈਨ ਸੋਸਭਉਸਦੇ ਸਲਾਮੀ ਕੀਤੇਹੈਨ ਅਤੇਤੁਹਾਡੇਜੀਆਵਿਚਕਿਆਆਵਦੀ
ਹੈ ਰਾਜੇਕਵਲਨੈਨਕਹਾ ਹੇਸਾਧਜੀ ਈਹਾਂਤੋ ਪਰਮਸੁਖਹੈ ਹਮਤੋਤੁਮਾਰਾ ਬਚਨਸਿ
ਰਪਰਮਾਨਿਆਹੈ ਪਰਤੁਮਹਮਾਰਾਦੋਖਦੂਰਕਰੋਜੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਬਚਨਕੀਤ
ਹੇਰਾਜਾਜੀ ਤੇਰਾਦੋਖਦੂਰਕਰਨੇਵਾਸਤੇ ਸਤਹਜਾਰਜੋਜਨਆਇਆਹੇ ਅਤੇਤੂੰਅ
ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਜਾਣਦਾ ਪਰਅਸੀਤੈਨੂੰਜਾਣਦੇਆਹੇ ਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਨਦਾ ਸਲਾਮੀਰ
ਹੈਂਗਾ ਤਾਭੁਲਾਹੋਵੀਗਾ ਇਹੁਸਾਰੀ ਸਮਗਰੀ ਥਾਇਪਵੀਗੀ ਨਹੀਤਾਤੇਰੀਖੁਸੀਅ
ਵੇਗੀ ਸੋਈਕਰੀ ਤਾਰਾਜੇਕਵਲਨੈਨਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇਸਾਧਜੀ ਮੇਉਸਕਾਕਹਿਆ
ਨਫੇਰੇਂਗਾ ਪਰਜੀਤੁਮ ਮੇਰੇਆਤਮੇਕਾਭਰਮ ਦੂਰਕਰੋਜੀ ਤੁਮਜੋਕਹਿਤੇਹੋ ਤੂੰਹ
ਮਕੋ ਨਹੀਜਾਣਤਾ ਅਰਹਮਤੁਮਕੋਜਾਣਤੇਹੈ ਜੀ ਓਹੁਕਦਕੀ ਅਸਨਾਈਅਹੁਪ੍ਰੀ
ਤਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣਰਾਜਾਕਵਲਨੈਨ ਜਬਰਾਜਾ ਜਨਕਜੀਬਿ
ਦੇਹੀ ਥਾ ਅਰੁਰਾਜੇਕੀਤੇਰੇਉਪਰ ਬਹੁਤਮਿਹਰਵਾਨਗੀਥੀ ਤਬਤੂੰਰਾਜੇਜਨਕ
ਜੀਕਾ ਅਸਨਾਨੀਥਾ ਸਦਾਪਾਹਿਰਰਾਤਰਹਿੰਦੀ ਰਾਜੇਨੂੰ ਤੂੰਇਸਨਾਨਕਰਾਵਦਾ
ਥਾ ਇਕਾਦਿਨਰਾਜੇਜਨਕਜੀਤੁਮਕੋ ਕਹਾਥਾ ਮਧਿਆਰਾ ਤੂੰਜਲਪਿਲਾਉਪ
ਰਜਹਾਂ ਹਿਮਾਚਲਹੈ ਤਬਤੂੰਜਲਕੋਗਇਆ ਤਾਰਸਤੇ ਵਿਚਤੇਰੇਜੀਅਮੇਂ
ਆਈਹਮਰਾਜੇਨਹੂਏ ਜਬਤੈਜਲਲਿਆਇਕੈ ਰਾਜੇਕੋਪੀਲਾਇਆ ਤਾਰ
ਜਾਤੇਰੇਪਰਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹੂਆ ਕਹਾਮੰਧਿਆਰਾ ਤੂੰਕੁਛਮਾਂਗ ਤੈਨੇਕਹਾਰਾਜਜੀ
ਮੈਤੋਕੁਛ ਨਹੀਮਾਂਗਤਾ ਰਾਜਾਜਨਕਜੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀਥਾ ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਾ ਅਰੇ

ਮੰਘਰਤੂਮਾਂਗਤੇ ਚੁਕਾਹੈ ਅਬ ਕਿਉ ਮੁਕਰਤਾਹੈ ਜੋਤੂੰਮਾਗਿਆਹੈ ਸੋਹਮਨੇਤੁਮ
ਕਉਦੀਆ ਹੈ ਫੇਰ ਤੈਨੇਕਹਾ ਰਜਾਜੀ ਮੈਤਉਕੁਛਨਾਹੀਮਾਂਗਿਆ ਤਰਾਜਜੀ
ਕਹਾ ਅਰੇ ਜਬਤੂੰਜਲ ਲੇਨੇਕਉ ਗਇਆਥਾ ਤਬਤੇਰੇਮਨਆਈਸੀ ਮੈਰਾਜ
ਨਹੂਆ ਰਾਜਾਹੋਤਾ ਤਉਹੁਕਮ ਕਰਤਾ ਅਬਹਮਨੇਤੁਮਕੋ ਰਾਜਦੀਆਹੈ ਪਰ
ਹਮਸੇਭੀ ਬਡਾਰਾਜ ਕਰੇਗੇ ਹਮਨੇਤੁਮਕੋ ਵਹਾਭੀਰਾਜਕਰਨੇਕਾ ਮਰਤਬਾ ਜਨ
ਕਜੀਸੇ ਦਿਵਾਯਾਥਾ ਤੂੰ ਵਹਾਭੀਹਮਾਰੇ ਸਾਥਪ੍ਰੀਤਕਰਤਾਥਾ ਤਰਾਜੇਕਵੁਲਨੈਨ
ਨੇਕਹਾ ਹੇਸੰਤਜੀ ਮੇਰਾਨਾਮ ਵਹਾਂ ਕਿਆਥਾ ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਤੇਰਾਨਾਮ ਸਫਰਦਿਤੀ
ਥਾ ਅਬਤੇਰਾਨਾਮ ਕਵੁਲਨੈਨਹੈ ਹਮਾਰਾਨਾਮ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ ਏਹਬਾਤ ਸੁ
ਨਕਰ ਰਾਜੇਨੇਗੁਰੂਜੀਕੇਚਰਨਾਪਰ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤੇਮੂੰਹੋ ਕਹਿਓਸ ਤੁਮਭਲੇ
ਸੰਤਹੋ ਬਚਨੋਕੇ ਪੂਰੇ ਹੋ ਅਬ ਚਲੋ ਸਾਹਿਰਮੈ ਮੰਦਰੋਮੈ ਚਲਕੇਗੁਜਰਾਨ ਕਰੋ
ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਹਮ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰਹੈ ਉਦਿਆਨਮੈ ਸੋਹਭਤੇਹੈ ਤੁਮਰਾਜਾਲੋਕ
ਮੰਦਰੋਮੈ ਸੋਹਭਤੇਹੈਂ ਤਰਾਜੇਨੇਕਹਾ ਤਪਾਜੀ ਏਹੁਰਾਜ ਆਪਕਾਹੈ ਆਪਹੀਰਾ
ਜਕਰੋ ਹਮਤੁਮਾਰੇ ਅਗੇਟਹਿਲਕਰਤੇਹੈ ਜੋਤੁਮਕਾਰਕਹੋਗੇ ਸੋਈਹਮਕਰੈਗੇ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾ ਹੇਰਾਜਾ ਏਹੁਜੋਰਾਜਤੁਮਕਰਤੇਹੋ ਸੋਹਮਹੀ ਕਰਤੇਹੈ
ਤੁਮਾਰੇਮੇਹਮਾਰੇਮੈ ਕੋਈ ਭਿੰਨ ਭੇਦਨਾਹੀ ਪਰਏਕ ਬਚਨ ਤੁਮਹਮਾਰਾ ਤੁਮ ਮਾਨਹੁ
ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ ਏਕਬਚਨ ਕਿਆ ਜੋਤੁਮਕਹੋ ਸੋਈਹਮ ਮਾਨੇਗੇ ਤੁਮਹ
ਮਤੇ ਬਡੇਹੋ ਰਾਜਜਨਕਜੀਕੀ ਬਰਾਬਰਹੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਕਹਿਆ ਰਾਜਾਜੀ
ਤੁਮਰਾਜੇ ਸੁਧਰਸੈਣਕੇ ਸਲਾਮੀ ਰਹੀਓ ਤਬਰਾਜਾਨੇਕਹਾ ਤਪਾਜੀ ਏਕ ਸੁਧਰ
ਸੈਨਕਿਆ ਜੇਤੁਮਕਹੋ ਤਾ ਸੁਧਰਸੈਣ ਕੇ ਸਗ ਜੋਹੈ ਤਿਨਕੇਭੀ ਸਲਾਮੀ ਹੋਵੈਂਗੇ
ਏਹੁਕਿਆ ਬਾਤਹੈ ਤਾਭਾਈਬਾਲੇਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀਜੋ ਆਖਦੇਹੋ ਸੋਰਾਜਾ
ਕਵੁਲਨੈਨ ਮੰਨਦਾਹੈ ਫੇਰਅਗੇ ਕਿਆਬਾਤਹੈਜੀ ਅਤੇ ਜੋਕੁਛ ਰਾਜਾ ਕਹਦਾਹੈ
ਸੋਤੁਸੀਮੰਨੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇਰਾਜਾਤੂ ਕਿਆ ਕਹਿੰਦਾਹੈ ਤਰਾਜੇ
ਕਹਾ ਤਪਾਜੀ ਮੰਦਰਪਵਿਤ੍ਰਕਰੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾ ਭਲਾਰਾਜਾਜੀ ਚਲੋ ਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਅਤੇਭਾਈਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤ੍ਰਾਏ ਮੰਦਰਾਵਿਚਗਏ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀ ਜਾਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂਰਾਜੇਜਨਕਨਾਲੋਭੀ ਬਡੀ ਸਾਮਗ੍ਰੀਹੈ ਅਤੇਰਾਜਾਭੀ ਸ
ਤਾਕਰਦਾਹੈ ਰਾਜੇਜਨਕਦਾ ਬਚਨ ਪੂਰਾਹੋਇਆਹੈ ਰਾਜਾ ਜਨਕਜੀ ਬਡਾ
ਪੂਰਨਪੁਰਖਆਹਾ ਪੰਦਰਮਹੀਨੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਰਾਜੇਕਵੁਲਨੈਨਕੇਪ

ਸਰਹੇ ਅਰੁਧਰਮਸਾਲਬਨਾਈ ਵਹਾਕੀਰਤਨਨਿਤਹੋਵੈ ਆਇਆਤਿਥਕੀ ਸੇਵਾ
ਹੋਵਨੇਕਾ ਹੁਕਮਦੀਆ ਜੋਕੋਈ ਸਾਧੂਫਕੀਰ ਵਹਾਂ ਆਵੈ ਉਸਨੋਕੋਤ੍ਰੋੜਾ ਨਾ ਮਿਲੈ
ਰਾਜਾਕਵਲਨੈਨ ਆਪਣੇਹਾਥੋਕਰ ਸੇਵਾਕਰੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਵਿਦਾਹੋਵਣ ਲਗੇ
ਤਾਰਾਜੇਨੈ ਹਾਥਜੋੜਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁਰਾਜਤੁਮਾਰਾਹੈ ਸੋਕਿਸੀਕਉ ਆਪ
ਣੇਹਾਥਕਰਕੇਦੇਹੋ ਅਰੁਮੈਤੁਮਾਰੇਸਾਥਹੀਚਲਤਾਹੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ
ਸੁਣਰਾਜਾ ਜੀ ਰਾਜ ਜਨਕਜੀਦਾਰਾਜ ਤੈਨੂੰ ਦਿਤਾਹੋਇਆਹੈ ਹਮਕਿਸਕੋਦੇਵੈ
ਏਹੁਰਾਜਕਾਹੁਕਮ ਤੇਰੇਕੋਹੀਹੈ ਤਾਰਾਜੇਕਵਲਨੈਨਨੇ ਖੜ੍ਹੇਹੋਇਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਦੇਅਗੇ ਤਾਜੀਮਕੀਤੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਾਜੇਕਵਲਨੈਨਪਾਸੋ ਵਿਦਿਆਹੋ
ਏ ਗੁਰੂਜੀਸਹਿਰਦੇਬਾਹਰ ਨਿਕਲਖੜ੍ਹੇਹੋਏ ਅਤੇ ਸੁਮੇਰਪਰਬਤਨੂੰ ਚਲੇ ਮਰਦ
ਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁਮੱਕਾਜੋ ਆਖਦੇਹੈਨ ਸੋਕਿਧਰਹੈਜੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਮਕਾਹਿਠਲੇਹੁੰਦਾਹੈ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਰਕ ਤਰੀ
ਫ ਬਹੁਤਕਰਦੇਹੈਨ ਭਲਾ ਓਹਭੀ ਦੇਖਜਾਵੀਏ ਤਾਸਹੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾ
ਸੁਣਮਰਦਾਨਾ ਓਹਮੱਕਾਤਾਂਕਿਧਰੇ ਪਿਛੇਹੀਰਹਿਆਹੈ ਤੂੰਅਗੇਹੀ ਆਖਿਆ
ਹਾ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾਗੁਰੂਜੀ ਕੀ ਬਹਾਨੇਕਰਦੇਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰਕਿਛੁ ਦੂਰ ਨਾਹੀ ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਥੋਂਢਾਈਹਜਾਰ ਕੋਹ ਮੱਕਾਹਈ ਨਾਲੇਉਥੇ
ਹਿੰਦੂਜਾਵਣ ਨਹੀਂਮਿਲਦੇ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀ ਢਾਈਹਜਾਰਕੋਹਾਂਤੇਰੀ
ਆ ਢਾਈਪਲਕਾਂਹੈਨ ਅਤੇਤੁਸੀਜੋ ਆਖਦੇਹੋ ਜੋਹਿੰਦੂਆਂਨੂੰਜਾਵਣ ਨਹੀਮਿ
ਲਦਾ ਸੋਤੁਹਾਨੂੰਮਨੇਕੌਣਕਰਸਕਦਾਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ
ਤੇਰਾਆਖਿਆਭੀ ਫੇਰਿਆ ਨਹੀਜਾਦਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਥੇ ਮਕੇਨੂੰ ਚਲੇ॥

॥ਆਰੋ ਸਾਖੀ ਮਕੇ ਕੀ ਚਲੀ॥

ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕਾ ਚਿਤ ਵ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਹੀ ਫਾਈ ਹਜਾਰ ਕੋਹ ਇਕ ਪਲਕ
ਵਿਚ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਮਕੇ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏ
ਹੁ ਦੇਖ ਮੱਕਾ ਹਈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਤਾਂ ਚਾਰ ਦਿਵਾਲੀ ਹੈ ਹੋਰ ਤਾ ਏ
ਥੇ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਅੰਦਰ ਜਾਇਕੇ ਦੇਖ ਆਉ॥
ਮਰਦਾਨਾ ਗਇਆ ਅੰਦਰ ਜਾਵਣ ਲਗਾ ਤਾ ਮੁਜਾਵਰ ਅੰਦਰ ਨ ਜਾਵਣ ਦੇਵਨ ਅ
ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਅਵੇ ਯਾਰੋ ਮੈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਾ ਮੈਂ ਹਿੰਦੂ ਨਾਹੀ ਮੁਜਾਵਰਾਂ ਕਹਿਆ
ਅਰੇ ਬਾਬਾ ਈਹਾ ਬਿਨਾ ਮੁਜਾਵਰਾ ਅਵਰ ਕਿਸੀ ਕਉ ਹੁਕਮ ਨਾਹੀ ਅੰਦਰ ਜਾਂਵਣ ਕਾ
ਮੁਜਾਵਰ ਭੀ ਜੋ ਅੰਦਰ ਜਾਤੇ ਹੈ ਸੋ ਅਖੀਆਂ ਬੰਧ ਕਰ ਅੰਦਰ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਪਾਸ ਮੁੜਿ ਆਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ ਦੇਖ ਆਇਆ
ਹੈ ਮਕਾ ਡਿਠਾ ਹਈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਕਿਥੇ ਦੇਖ ਆਇਆ ਹਾਂ ਸੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਨਹੀ ਡਿਠਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੁਜਾਵਰ ਅੰਦਰ ਨਹੀ ਜਾਵ
ਣ ਦੇਂਦੇ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਭਾਈ ਅੰਦਰ ਜਾਂਵਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀ ਬਿਨਾ ਮੁਜਾਵਰ ਮੁਜਾ
ਵਰ ਭੀ ਅਖੀਆ ਬੰਨਕੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਹਸ ਕਰਿ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਤੁਹਾਡਾ ਮੱਕਾ ਹਈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਵਡਾ ਅਰ
ਮਾਨ ਰਹਿਸੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਆਇਆ ਤੇ ਖਾਲੀ ਮੁੜ ਗਿਆ ਹੁਣ ਨਹੀ ਦੇਖਾਂਗਾ ਤਾ ਫੇ
ਰ ਮੈਂ ਕਦੋ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਮੱਕਾ ਜਰੂਰ ਦੇਖਣਾ ਹਈ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੱਕਾ ਮੈਂ ਜਰੂਰ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਵੋ ਜੀ॥
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈਂ ਕਹਾ ਜਾਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਨਿਸੰਗ ਚਲਿਆ ਜਾਹੁ ਅੰਦਰ ਅਟਕੇਂ ਨਾਂਹੀ॥
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਕੇ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਸਿਧਾ ਹੀ ਚਲਿਆ ਗਇਆ ਮੁ
ਜਾਵਰ ਸਭ ਅੰਧੇ ਹੋ ਗਏ ਮਰਦਾਨੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇਕੇ ਡਿਠਾ ਇਕ ਮੂਰਤ ਪਥਰ ਦੀ
ਘੜੀ ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ ਤੇ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਦੇਖਕੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਆਣਕੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ ਡਿਠੋ ਹੀ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਆ ਦੇਖਣਾ ਸੀ ਬਸ ਡਿਠ ਜੀ ਇਕ ਮੂਰਤ ਪਥਰ ਦੀ ਵਡੀ ਸਰੀਖ
ਘੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੀ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਮੂਰਤ ਪਥਰ ਦੀ
ਮਹਾਦੇਵ ਦੀ ਹਈ ਸੋ ਏਹੁ ਪਾਜ ਰਖਦੇ ਹੈਨ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਣ ਨਹੀ ਮਿਲਦਾ ਅ
ਤੇ ਆਪ ਭੀ ਅਖੀਆਂ ਬੰਨਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਅੰਦਰ ਤਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ

ਤਾਂਆਖਦੇਹੈਨਜੋਬੁਤਪਰਸਤੀਬੁਰੀਹੈ ਏਹੁਇਥੋਂਦੂਰਕਿਉਨਾਹੀਕਰਦੇ ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁਤੈਨੂੰਹੀਦੇਖਣਾ ਮਿਲਿਆਹੈ ਇਨਾਨੂੰਤੂੰਦੇਖ
ਣਦਾਭੀਹੁਕਮਨਾਹੀਜਾਏਹੁ ਅਖੀਆਂਖੁਲੀਆਂ ਅੰਦਰਜਾਵਨਤਾਂ ਅੰਧੇਹੋਇ
ਜਾਤੇਹੈਨ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀ ਕਿਸਵਾਸਤੇ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆਮ
ਰਦਾਨਿਆ ਇਥੋਂਦਾਜੋਪਾਤਿਸਾਹੁਆਹਾ ਉਸਦਾਨਾਮ ਖੁਨਕਾਰਹੁਸੈਨੀਆਹਾ
ਤਾ ਉਸਨੇਕਹਾ ਏਹਜੋਮੂਰਤ ਈਹਾਹੈ ਸੋਇਸਕੋਦੂਰਕਰੋ ਉਸਦੇਹੁਕਮਨਾਲਲ
ਗੇਦੂਰਕਰਨ ਤਾਸਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀਖੁਨਕਾਰਦੀ ਅਤੇਮੁਜਾਵਰਾਂਦੇਘਰਾਂਵਿਚਅ
ਗਲਗੀ ਲਗਾਸਾਰਾਮੁਲਖਸੜਨ ਪਾਤਸਾਹਭੀਉਥੋਂ ਨਿਕਲਨਠਾ ਆਣਕੇਇ
ਸਬੁਤਦੀਪੈਰੀਪਏ ਮੁਜਾਵਰਭੀਪਾਤਸਾਹਭੀ ਖਰੇਆਜਜ ਹੋਏ ਤਾਂਇਸਬੁਤਵਿ
ਚੋਅਵਾਜਆਈਜੋਕੋਈ ਖੁਲੀਅਖੀਅੰਦਰਜਾਵੇਗਾ ਸੋਅੰਧਾਹੋਇਜਾਵੇਗਾ ਇ
ਸੇਵਾਸਤੇ ਏਹੁਰਖਿਆਹੈ ਉਸਦਿਨਤੇ ਅਖੀਆਬੰਨਕੇਅੰਦਰ ਮੁਜਾਵਰ ਜਾਂਦੇਹੈਨ
ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਹਿੰਦੂਆਨੂੰਕਾਫਰਕਿਉ ਆਖਦੇਹੈਨ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁਆਪੇਹੀਕਾਫਰਹੈਨ ਏਹੁਅਸਲੀਮੁਸਲਮਾਨਨ
ਹੀ ਏਹੁਨਕਲੀਹੈਨ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀਮੈਤਾਅੰਧਾਨਹੋਇਆ ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁਜੋਤ੍ਰੈਗੁਣ ਹਿੰਦੂਆਖਦੇਹੈਨ ਸੋਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨ
ਮਹੇਸ ਸਾਰੀਪੈਦਾਇਸ ਇਨਾਹੀਥੋਂਹੋਈਹੈ ਅਤੇ ਸੁਜਾਖਾਭੀਸੋਈਰਹੇਗਾਜੋਇਸ
ਨੂੰਪੂਜਣਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋਕੋਈ ਨਿਰੰਕਾਰੀਹੋਵੇਗਾ ਸੋ ਬਚੈਗਾ ਏਹੁਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਾ
ਵਿਚੋ ਸਬਲਪੁਰਖਹੈ ਅਤੇਏਹੁਭੋਲਾ ਮਹੇਸਹੈ ਇਸਦੇ ਦਗਾਵੁਲਾਵਿੰਗ੍ਰਾ ਕਿਛੁ

ਹੀ ਅਤੇ ਬਚਨਦਾ ਸੂਰਾਪੂਰਾਹੈ ਸੋਇਸੇਵਾਸਤੇ ਏਹੁਮੂਰਤ ਇਥੇਰਖੀਹੈ ਅਤੇਹੁਣਕ
ਹੁਮਰਦਾਨਾਕਿਸਪਾਸੇਚਲਦਾਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਜਾਣੋ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਕਹਾਮਰਦਾਨਿਆ ਮਤਕੁਛਫੇਰਿਯਾਦਆਇਪਊਂਦਾਹੋਵੀਤਾਹੁਣੇਹੀਆਖ
ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਇਨਾਦਾਪੋਲਤਾਹੁਣਡਿਠਾ ਜੀ ਪਰਬਾਗੀਬਾਨਿਵਾ
ਜ ਏਹਜੋਪਾਣੀਲੈਜਾਂਦੇਹੈਨ ਸੋਕਿਥੇਲੈਜਾਂਦੇਹੈਨਜੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁਜੋਮੁਜਾਵਰਹੈਨ ਸੋਨਉਸੈਘਰੂਇਨਾਦਾਹੈ ਸੋਇਨਾਂਨੂੰਛਿਅ
ਮਹੀਨੇਕਿਸੇਨੂੰ ਤ੍ਰਿਹੁਮਹੀਨੇਕਿਸੇਨੂੰ ਨਵੀਮਹੀਨੀ ਕਿਸੇਨੂੰਵਧੇਰੇ ਕਿਸੇਨੂੰਘਟੇਰੇਵ
ਰੀਆਵਦੀਹੈ ਤਾਇਹੁਕਿਆਕਰਦੇਹੈਨਿਜੋਦੋਇਆਦਮੀ ਬਾਹਰਵਾਰਘੜੇਭਰ
ਕਰਰਖਦੇਜਾਂਦੇਹੈਨ ਅਤੇਫੇਰਅੰਦਰਜੋਜਾਂਦੇਹੈਨ ਅਖੀਆਬੰਧਕਰਜਾਂਦੇਹੈਨ
ਓਹਰਾਗਦਿਵਾਲੀਧੋਂਦੇਹੈਨ ਪਿਛੋਉਸਮੂਰਤਨੂੰਨਵਾਇਦੇਹੈਨ ਓਹਪਾਣੀਬਾ
ਰਵਹਿਜਾਂਦਾਹੈ ਬਾਹਰਦਾਤਲਾਉਭਰੀਦਾਹੈ ਏਹਜੋਹਾਜੀਆਵਦੇਹੈਨਸੋਉਸ
ਤਲਾਵਦੇਪਾਣੀਨਾਲਉਜੂਸਾਜਦੇਹੈਨ ਫੇਰਨਿਵਾਜਕਰਦੇਹੈਨ ਉਸਪਾਣੀ
ਨਾਲਕੁਤ੍ਰੇਭਰਕੇਲੈਜਾਂਦੇਹੈਨ ਉਸਪਾਣੀਨੂੰਵਰਤਦੇਹੈਨ ਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਹਾ
ਗੁਰੂਜੀ ਓਹਜੋਮਦੀਨਾ ਆਖਦੇਹੈਨਸੋ ਕੇਹੜੀਜਾਹਗਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਰਾਮਜਲਾਂਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀਨੇੜੇਹੈ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੈਕਹਾ
ਬਾਰਾਮਜਲਾਨੇੜੇਹੈਨ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਅਢਾਈਹਜਾਰਕੋਹ ਇਕਪਲਕ
ਵਿਚਲੈਆਏਹੋ ਏਹ ਬਾਰਾਮਜਲਾ ਕਿਆਹੈਨ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਚਲੋ ਮਰਦਾਨ
ਅਸਤੈਨੂੰਰੰਜਨਹੀਕਰਨਾ ਤਾਗੁਰੂਜੀਮਦੀਨੇਨੂੰਚਲਪਏ ਬਾਰਾਦਿਨਾਵਿਚ
ਮਦੀਨੇਜਾਇਪਹੁਚੇ ਜਿਥੇਮਹੰਮਦਦੀਕਬਰ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰਕਹਾ ਜਾਹੁਮ
ਰਦਾਨਾ ਮਦੀਨਾ ਦੇਖਆਉ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਕੋਈਮਨੇਕਰੇਗਾ ਮੈਕਿਆਕਰ
ਗਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਏਥੇਅਖੀਆਂ ਨਹੀਬੰਨਦੇ ਅਤੇਤੂੰਤਉਤੁਰਕਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀਪਇਭੁਠਅਜੇਹੇਤੁਰਕ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖਣਕਿ
ਉਆਇਆਹੈ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀਮੈਤਾਂ ਦੇਖਣਆਇਆਹਾਂ ਪੂਜਣਨ
ਹੀਆਇਆ ਅਤੇਦੇਖਣਭੀਤਾਂ ਆਇਆਹਾਂ ਜੋਤੁਰਕਏਡੀਆਂਤਰੀਫੰਕਰ
ਦੇਹੈਨ ਦੇਖਾਂਉਥੇ ਕਿਆਹਾਲਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾ ਭਲਾਮਰਦਾਨਿਆਜਾ
ਹੁਦੇਖ ਮਰਦਾਨਾ ਮਦੀਨੇਅੰਦਰਗਇਆ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਅਤੇਭਾਈਬਾਲ
ਦੋਵੇ ਗੋਰਵਲਪੈਰਕਰਕੇ ਸੋਇਰਹੇ ਉਥੇਇਕਮੁਲਾਂਆਇਆ ਓਹਦੇਖੇ

ਤਾਂ ਗੋਰਕੀ ਤਰਫ ਪੈਰ ਕਰਕੇ ਦੋਇ ਜਣੇ ਸੁਤੇ ਹੈਨ ਉਸ ਮੁਲਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿ ਅਰੇ ਤੁਮ
ਕੌਣ ਹੋ ਰਸੂਲ ਕੀ ਕਬਰ ਕੇ ਤਰਫ ਪੈਰ ਕਰ ਸੁਤੇ ਹੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹਮ ਥਕੇ ਹਾਰੇ
ਹੈ ਜਿਧਰ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ਤਿਧਰ ਹਮਾਰੇ ਪੈਰ ਕਰਦੇਹ ਮੁਲਾਨੇ ਦੋਨੋ ਕੇ ਪੈਰ ਪਕੜਕੇ ਲ
ਗਾ ਘਸੀਟਣ ਜਿਉ ਜਿਉ ਮੁਲਾਨੈ ਪੈਰ ਪਕੜਕੇ ਘਸੀਟਿਆ ਤਿਉ ਹੀ ਕਬਰ ਭੀ ਘਸੀ
ਟੀਦੀ ਫਿਰੈ ਮੁਲਾਨੇ ਛਿਤੇ ਹੋਇਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਤੁਮ ਈਹਾ ਸੇ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੋ
ਏਹ ਮੁਕਾਮ ਮਹੰਮਦ ਰਸੂਲ ਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮੇ ਸਬਦ ਕਹਿਆ
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੁਕਾਮ ਕਰਿ ਘਰਿ ਬੈਸਣਾ ਨਿਤ ਚਲਣੈ ਕੀ ਧੋਖ ॥ ਮੁ
ਕਾਮ ਤਾ ਪਰ ਜਾਣੀਐ ਜਾਂ ਰਹੈ ਨਿਹਚਲ ਲੋਗ ॥੧॥ ਦੁਨੀਆ ਕੈਸੇ ਮੁਕਾਮੇ ॥ ਕਰਿ ਸਿ
ਦਕ ਕਰਣੀ ਖਰਚੁ ਬਾਂਧਹੁ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਨਾਮੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੀ ਤ ਆਸਣੁ ਕਰਿ ਬ
ਹੈ ਮੁਲਾ ਬਹੈ ਮੁਕਾਮਿ ॥ ਪੰਡਿਤ ਵਖਾਣਹਿ ਪੋਥੀਆ ਸਿਧ ਬਹਹਿ ਦੇਵ ਅਸਥਾਨਿ ॥
੨॥ ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਖ ਪੀਰ ਸਲਾਰ ॥ ਦਰਿ ਕੂਚ ਕੂਚਾ ਕਰਿ ਗ
ਏ ਅਵਰੇ ਭਿ ਚਲਣਹਾਰ ॥੩॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਉਮਰੇ ਗਏ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕੂਚ
ਘੜੀ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਚਲਣਾ ਦਿਲ ਸਮਝੁ ਤੂੰ ਭਿ ਪਹੂਚੁ ॥੪॥ ਸਬਦਾਹ ਮਾਹਿ ਵਖਾ
ਣੀਐ ਵਿਰਲਾ ਤ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ
੫॥ ਅਲਾਹੁ ਅਲਖੁ ਅਗੰਮੁ ਕਾਦਰੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰੀਮੁ ॥ ਸਭ ਦੁਨੀ ਆਵਣ ਜਾ
ਵਣੀ ਮੁਕਾਮ ਏਕੁ ਰਹੀਮੁ ॥੬॥ ਮੁਕਾਮੁ ਤਿਸ ਨੂੰ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨ ਹੋਵੀ ਲੇ
ਖੁ ॥ ਅਸਮਾਨੁ ਧਰਤੀ ਚਲਸੀ ਮੁਕਾਮੁ ਓਹੀ ਏਕੁ ॥੭॥ ਦਿਨ ਰਵਿ ਚਲੈ ਨਿਸਿ ਸਸਿ
ਚਲੈ ਤਾਰਿਕਾ ਲਖ ਪਲੋਇ ॥ ਮੁਕਾਮੁ ਓਹੀ ਏਕੁ ਹੈ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਬੁਗੋਇ ॥੮॥੧॥

ਮੁਲਾਨੇਕਹਾਕਿਆਕੁਫਰਬੋਲਿਆਹਈਅਲਹਨੂਨਹੀਜਾਣਦਾਤੇਅਲਹਦੇਰਸੂ
ਲਨੂਨਹੀਜਾਣਦਾ ਨਿਵਾਜਰੋਜੇਨੂੰਭੀਨਹੀਜਾਣਦਾ ਹੈਤੂੰਕਿਥੋਆਇਓਹੈਅਤੇਤੁਸਾਨੂ
ਹੁਣੇਕੋਈਅਜਗੈਬਹੀਮਾਰਘਤੇਗਾ ਹੁਣਤੁਸੀਇਥੋਜਾਂਦੇਰਹੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਸਬਦਕਹਾ ਮਾਰੂਰਾਗਵਿਚ ॥ਅਲਹਅਗਮਖੁਦਾਈਬੰਦੇਛੋਡਿਖਿਆ
ਲਦੁਨੀਆਕੇਧੰਧੇ॥ਹੋਇਪੈਖਾਕਫਕੀਰਮੁਸਾਫਰ ਇਹੁਦਰਵੇਸਕਬੂਲਦਰਾ
੧॥ਸਚਨਿਵਾਜਯਕੀਨਮੁਸਲਾ॥ਮਨਸਾਮਾਰਨਿਵਾਰਹੁਆਸਾ॥ਦੇਹੀਮਸਜਿਦ
ਮਨਮਉਲਾਣਾਕਲਮਖੁਦਾਈਪਾਕਖਰਾ॥੨॥ਸਰਾਸਰੀਅਤਲੇਕਮਾਵਹੁ॥ਤ
ਰੀਕਤਤਰਕਖੋਜਟੋਲਾਵਹੁ॥ਮਾਰਫਤਮਨਮਾਰਹੁਅਬਦਾਲਾ ਮਿਲਹੁਹਕੀਕ
ਤਜਿਤੁਫਿਰਿਨਮਰਾ॥੩॥ਕੁਰਾਣਕਤੇਬਦਿਲਮਾਹਿਕਮਾਹੀ॥ਦਸਔਰਤਰਖ
ਹੁਬਦਰਾਹੀ॥ਪੰਚਿਮਰਦਸਿਦਕਲੇਬਾਂਧਹੁਖੈਰਸਬੂਰੀਕਬੂਲਖਰਾ॥੪॥ਮਕ
ਮਿਹਰਰੋਜਾਪੈਖਾਕਾ॥ਭਿਸਤਪੀਰਲਫਜਕਮਾਇਅੰਦਾਜਾ॥ਹੂਰਨੂਰਮੁਸਕਖੁ
ਦਾਇਆ ਬੰਦਗੀਅਲਹਅਲਾਹੁਜਰਾ॥੫॥ਸਚੁਕਮਾਵੈਸੋਈਕਾਜੀ॥ਜੋਦਿਲ
ਸੋਧੈਸੋਈਹਾਜੀ॥ਸੋਮੁਲਾਮਲਊਨਨਿਵਾਰੈ ਸੋਦਰਵੇਸੁਜਿਸੁਸਿਫਤਿਧਰਾ॥
੬॥ਸਭੇਵਖਤਸਭੇਕਰਵੇਲਾ॥ਖਾਲਕਯਾਦਦਿਲੈਮਹਿਮਉਲਾ॥ਤਸਬੀਯਾ
ਦਕਰਹੁਦਸਮਰਦਨਸੁੰਨਤਿਸੀਲਬੰਧਾਨਬਰਾ॥੭॥ਦਿਲਮਹਿਜਾਣਹੁਸਭਫਿ
ਲਹਾਲਾ॥ਖਿਲਖਾਨਾਬਿਰਾਦਰਹਮੂਜੰਜਾਲਾ॥ਮੀਰਮਲਕਉਮਰੇਫਨਾਇ
ਆ ਏਕਮੁਕਾਮਖੁਦਾਇਦਰਾ॥੮॥ਅਵਲਿਸਿਫਤਦੂਜੀਸਾਬੂਰੀ॥ਤੀਜੈਹਲੇਮੀ
ਚਉਥੈਖੈਰੀ॥ਪੰਜਵੈਪੰਜੇਇਕਤੁਮੁਕਾਮੈ ਏਹਿਪੰਜਿਵਖਤਤੇਰੇਅਪਰਪਰਾ॥੯॥ਸ
ਗਲੀਜਾਨਕਰਉਮਉਦੀਫਾ॥ਬਦਅਮਲਛੋਡਿਕਰਹੁਹਥਿਕੂਜਾ॥ਖੁਦਾਇਏਕੁਬੁ
ਝਿਦੇਵਹੁਬਾਂਗਾ ਬੁਰਗੂ ਬਰਖੁਰਦਾਰਖਰਾ॥੧੦॥ਹਕੁਹਲਾਲੁਬਖੋਰਹੁਖਾਣਾ॥ਦਿ
ਲਦਰੀਆਉਧੋਵਹੁਮੈਲਾਣਾ॥ਪੀਰਪਛਾਣੈਭਿਸਤੀਸੋਈਅਜਰਾਈਲੁਨਦੋ
ਜਠਰਾ॥੧੧॥ਕਾਇਆਕਿਰਦਾਰਅਉਰਤਯਕੀਨਾ॥ਰੰਗਤਮਾਸਮਾਣਿਹਕੀਨ
ਨਾ॥ਪਾਕਪਾਕਕਰਿਹਦੂਰਹਦੀਸਾ ਸਾਬਤਸੂਰਤਦਸਤਾਰਸਿਰਾ॥੧੨॥ਮੁਸਲਮਾ
ਮੋਮਦਿਲਹੋਵੈ॥ਅੰਤਰਕੀਮਲੁਦਿਲਤੇਧੋਵੈ॥ਦੁਨੀਆਰੰਗਨਆਵੈਨੇੜੈ॥ਜਿਉਕੁ
ਸਮਪਾਟਘਿਉਪਾਕਹਰਾ॥੧੩॥ਜਾਕਉਮਿਹਰਮਿਹਰਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਸੋਈਮਰਦ
ਮਰਦਮਰਦਾਨਾ॥ਸੋਈਸੇਖਮਸਾਇਕਹਾਜੀਸੋਬੰਦਾਜਿਸਨਜਰਿਨਰਾ॥੧੪॥ਕੁ
ਦਰਤਕਾਦਰਕਰਣਕਰੀਮਾ॥ਸਿਫਤਮੁਹਬਤਿਅਥਾਹਰਹੀਮਾ॥ਹਕੁਹੁਕਮਸ

ਰਖੁਦਾਇਆ ਬੂਝਨਾਨਕਬੰਦਖਲਾਸਦਰਾ ॥੧੫॥੧॥ ਏਸ ਸਬਦਕੇ ਸੁਣਕੇ
ਮੁਲਾਦੀ ਨਿਸਾਹੋਈ ॥ ਇਚਰਨੂੰਮਰਦਾਨਾ ਮਹੀਮਦਦੀਗੋਰ ਵੇਖਕੇ ਗੁਰੂਜੀਕੇਪਾਸ
ਆਇਆ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰਪੁਛਿਆਜੋ ਆਖਮਰਦਾਨਾਕਿਆਡਿਠੋ
ਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਮਿਟੀਦੀਗੋਰ ਡਿਠੀ ਸੁਣੋਗੁਰੂਜੀ ਤੁਰਕ ਏਡੀਆ ਤਰੀਫਕ
ਰਦੇਹੈਨ ਏਥੇਏਹ ਹਾਲਹੈ ਕਿਆਜਾਪੇ ਅਗੇ ਜਾਇਕੇ ਕਿਆ ਹਾਲਹੋਸਨੇ ਅਸਾ
ਨੂੰਤਾ ਏਥੇ ਕੁਛਹਾਲਨਹੀ ਮਲੂਮਹੋਇਆ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹਾ ਸੁਣਮਰਦਾਨਾ ਮਹੀਮ
ਦਨੇਵਤ ਜਨਮਆਵਣਾਹੈ ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਾਵਿਚ ਹੈ ਇਨਾਵਿਚੋ ਨਿਕਲਿਆ ਨਾਹੀ
ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਹਿੰਦੂਦੇਘਰਜਨਮਪਾਵਣਾਹੈ ਪੰਦਰਾਸੈ ਬਰਸ ਉਸਨੇ ਆਰਬਲ
ਭਿਸਤਵਿਚ ਭੋਗਣੀਹੈ ਫੇਰਹਿੰਦੂਦੇਘਰ ਜਨਮਲੈਣਾਹੈ ਪਰ ਸੂਦ੍ਰਦੇਘਰ ਫੇਰ
ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਨਸਤਗੁਰੂ ਮਿਲੇਗਾ ਪਰਲੋਕਾਵਿਚ ਪਹੁਚਾਵਣਵਾਲਾ ਤਾਉਸਦਾਜ
ਨਮਮਰਨ ਕਟੀਏਗਾ ਉਸਾਵਿਚ ਜੀਰਾਦ ਬਹੁਤਆਹੀ ਅਤੇ ਪੂਰਾਸਤਗੁਰੂਉਸ
ਨੂੰਕੋਈਨਹੀ ਮਿਲਿਆ ਇਸਵਾਸਤੇ ਉਸਦਾ ਜਨਮ ਰਹਿਦਾਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕ
ਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹ ਜੋ ਆਖਦੇਹੈਨ ਖੁਦਾਇਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦੇਵਿਚ ਗਲਾ ਕੀਤੀਆਹੈਸ
ਏਹੁ ਸਚਹੈ ਕਿ ਝੂਠਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾ ਸੁਣਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਕਲੀਕਾਲਕਾਪ
ਹਿਰਾਹੈ ਝੂਠਬਹੁਤਹੈ ਸਚ ਥੋੜ੍ਹਾਹੈ ਤੇਖੁਦਾਇਜੋਹੈ ਸੋਬੋਲਣਥੀ ਪਾਕਹੈ ਏਹੁਕੁ
ਰਾਨਜੋਕਹਿਦੇਹੈਨ ਸੋਜਬਰਾਈਲਦੀ ਤੇ ਮਹੀਮਦਦੀਗੋਸਟਹੈ ਉਸਦਾਮਹਿਰ
ਮਾਇਸ ਦੇਹੀਵਿਚ ਕੋਈਨਾਹੀ ਜਾਇਸਦੇਹੀਵਿਚੋ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਪੂਰਨਹੋਵੇ ਤਾ
ਉਸਦਾ ਦਰਸਨਪਾਵੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਹਿੰਦੂਕਹਿਦੇਹੈਨ ਦਰਸਨਕੀਤ
ਤੁਰਕ ਆਖਦੇਹੈਨ ਦੀਦਾਰਪਾਇਆ ਏਹ ਸਚਕਹਦੇਹੈਨ ਕਿ ਝੂਠੇਹੈਨ ਗੁਰੂਜੀ
ਨੇ ਕਹਾ ਸੁਣਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਸਭਝੂਠਹੈ ਜੋ ਦਰਸਨਕਰਦੇ ਭੀਹੈਨ ਦੋਵੇ ਧਿਰਾ ਸੋ
ਕੀਤੇਹੋਏਦਾ ਕਰਦੇਹੈਨ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਕਿਸੇਨੂੰ ਨਹੀ ਦਿਖਾਇਆ ਏਵੈਹੀ
ਦੋਵੇ ਦਾਵਿਆਵਿਚ ਪਏ ਸੜਦੇਹੈਨ ਫੇਰਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਕਈ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ
ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਹਿਦੇਹੈਨ ਇਸਬੰਦੇਮੇ ਜੋ ਬੋਲਦਾਹੈ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰਹੀਹੈ ਤੁਹਾਡੇਸ
ਬਦਾਵਿਚ ਭੀ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਕਹਾਹੈ ਸੋ ਜੇ ਸਰਬਮੇ ਵਿਆਪਿਆਹੈ ਤਾ ਇਸਨੇ
ਦੀਦਾਰ ਕਿਸਦਾ ਪਾਵਣਾਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈਸਾ ਮੇਰਾ ਦੂਰਕਰੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸੁਣਮਰ
ਦਾਨਾ ਜੋ ਇਸਬੰਦੇਮੇ ਓਹੋ ਗਵਿਆਹੈ ਤਾ ਬੰਦੇ ਆਜਜ ਕਿਉ ਹੋਵਨ ਕਿਉ ਕਿਸੇ
ਦੀ ਮੁਥਾਜੀ ਕੋਈ ਕਰਦੇ ਤੇ ਅਸਾ ਜੇ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਕਹਾਹੈ ਸੋ ਸਭਦੇ ਸਿਰਪਰਉ

ਸਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਸਾਰੀ ਚੌਰਾਸੀ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਵਰਤਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪੈਦਾਇਸ ਹੈ ਉ
ਸਦੇ ਹੁਕਮ ਤੇ ਬਿਨਾ ਕੁਛ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੋ ਤੂੰ ਭੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰ ਬਹੁਤ ਸੂਠ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸੰਸਾਰ ਕਿਆ ਕਰੇ ਕਰਤੁ
ਰ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਭੁਲਾਇ ਛਡਿਆ ਹੈ ਅਰ ਜਿਸ ਉਪਰ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਮਿਹਰ ਹੋ
ਦੀ ਹੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਰਲੋਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਨਹੀ ਤਾ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਕਾਹਿਰ ਦੀ
ਨਜਰ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰਾ ਕਿਸੀ ਸੰਤ ਨੇ ਕਹਾ ਹੈ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਦੀਖਿਆ ਭੂੰ ਗਾਰ ਕੇ
ਬੀਜ ਕੀਨਿਆ ਆਈ ਹੈ ਜੈਸੇ ਵਰ ਪਰਾਪਤੀ ਕੀਨਿਆ ਕੀ ਕਰੇ ਜੇ ਕੰਤ ਹੀ ਮਿਲ
ਆ ਤਿਸੀ ਤਰਾ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਨੇ ਅੰਨਿਆ ਕਰ ਛੋ
ਡਿਆ ਹੈ ਕੁਛ ਗੋਦੜੀ ਉਪਰ ਲੀਤੇ ਸੇਲੀ ਪਾਇਆ ਤੂੰਬੜੀ ਹਥ ਲੀਤੇ ਕੋਈ
ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਇਆ ਹੈ
ਸੋਈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਪਾਸੋ
ਰਸ ਕਸ ਸਭ ਛੁਟ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਉਸ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਅਸਮਾਨ ਭੀ ਰਾਹੁ ਦਿੰਦੇ ਹੈਨ ਆਖ
ਣ ਨੂੰ ਸਾਧ ਬਹੁਤੇ ਹੈਨ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਆਖੇ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਹੁੰਦਾ ਓਹ ਲਫ ਛਟ ਭੀ ਗੁ
ਝੇ ਨਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸਾਨੂੰ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਿ
ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀਤਾ ਹੋਸੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਬਾ
ਲੇ ਕਹਾ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੋ ਕਿਤਨੇ ਕੋਹ ਹੈ ਤਾ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਸਤਾਈ ਸੈ ਕੋਹ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਦ ਪਹੁਚੀਏ
ਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਕਰਤਾਰ ਲ੍ਰ ਬਦੇਂਗੀ ਲੈ ਜਾਸੀ ਏਹ ਗਲਾ ਦੁਪਹਿਰ ਵੇਲੇ ਬੈਠੇ
ਕੀਤੀਆ ਆਹੀਆਂ ਅਰ ਸੰਧਿਆ ਨੂੰ ਕੂਚ ਕੀਤਾ ਘੜੀ ਰਾਤ ਗਈ ਆਹੀ ਜਾਂ
ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਆਇ ਵੜੇ ਪਲਕ ਬਾਹਰ ਠਹਿਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਘਰ ਅੰਦਰ ਗਏ

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨਾਲ ਹੋਈ ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਚਣਚਕ ਹੀ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਘਰ ਆਇ ਵੜੇ ਤੁਲਸਾ ਨੇ ਦੇਖ ਕੇ ਬਾਊ ਜੀ
ਨੂੰ ਕਹਾ ਬਾਊ ਜੀ ਵਧਾਈ ਏ ਤੁਹਾਡਾ ਭਾਈ ਜੀ ਆਇਆ ਹੈ ਬੇਬੇ ਨੇ ਡਿਠਾ ਜੋ ਸਚ
ਹੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਤੇ ਢਹਿ ਪਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪਕੜ ਲੀਤਾ ਤੇ ਮੂੰਹੋ ਕਹਿਆ
ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸਾ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਅਸਾ ਭੀ ਕਹਾ ਸੋ ਹੁਣ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ
ਤਾ ਬੇਬੇ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਿਥਾਉ ਨੇੜ੍ਹੇ ਹੀ ਹੋਸੇ ਅਸਾਂ ਦੁਪਹਿਰ ਵੇਲੇ ਤਾ

ਲਾ ਕੀਤੀਆ ਆਹੀਆਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸ
ਤੇ ਸਤਾਈ ਸੈ ਕੋਹਾਂ ਇਕ ਘੜੀ ਵਿਚ ਆਏ ਹੈਨ ਅਸਾਨੂੰ ਭੀ ਨਾਲ ਹੀ ਲੀਤੇ ਆਏ ਹੈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਚੁਪ ਕਰ ਜਾਹੁ ਤੇ ਬੇਬੇ ਨੂੰ ਕਹਾ ਤੁਸਾਂ ਜੋ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਅ
ਸੀ ਤੁਰਤ ਹੀ ਆਏ ਪਰ ਬੇਬੇ ਜੀ ਅਸੀ ਰਾਹ ਉਪਰ ਆਹੇ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸਾਂ ਆਖਣਾ ਹੈ
ਆਖੋ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਸਨ ਦੀ ਚਾਹੁ ਹੈਸੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀ
ਤਾ ਸੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਰੇ ਗੁਜਰੇ ਆਹੇ ਅਸਾਨੈ ਕਹਾ ਭਾਈ ਜੀ ਨੈ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸਾਰਿਆ ਹੈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਭਲਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਚਿਤਵਨੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਹੁਣ ਤੁ ਖੁ
ਸੀ ਕਰਹੁ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾਂ ਨੇ ਕਹਾ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਏ ਹੋ ਅਭੀ ਜਾਤੇ ਹੋ ਤੁਸੀ ਭੁ
ਈਆ ਜੀ ਕੋ ਤਾਂ ਆਵਣ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਲਸਾਂ ਅਸਾਂ ਜਰੂਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਬੇ
ਬੇਜੀ ਨੂੰ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਵਲੋ ਬੇਬੇ ਜੀ ਜੀਜਾ ਜੀ ਕੋ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ
ਦੀਆਂ ਹੰਝੂ ਨਿਕਲ ਪਈਆਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਜੀ ਕੋ ਅਗੇ ਆਣ ਖੜ੍ਹ
ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਏਹ ਗਲ ਨਹੀ ਸੀ ਕਰਨੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹ
ਡੇ ਵਾਸਤੇ ਕਿਥੋ ਆਇਆ ਹਾਂ ਬੇਬੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਜੀ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਤੁਸੀ ਏਥੇ ਰ
ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਅਸੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਰਹੀਂਗੇ ਪਰ ਹੁਣ ਤਾ
ਅਸੀ ਰਾਹੁ ਉਪਰ ਆਹੇ ਤੁਹਾਡਾ ਭੁਲਾ ਇਸੇ ਗਲ ਵਿਚ ਹੈ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਸਾਨੂੰ ਖੁਸੀ
ਦੇਵਹੁ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਭੁਰਗਾਈ ਕਹਿਓਸ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੁ
ਈ ਜੀ ਪਰਸਾਦ ਤਾਂ ਜੇਵ ਜਾਵੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਕੁਛ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ
ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨੈ ਪਕਵਾਨ ਪਤਾਸੇ ਦੁਧ ਕਾੜ੍ਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਨ ਰਖਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਖਾਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਭੀ ਖਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈ ਖਾਵਾਗਾ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬਾਲਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਰਤ ਬਾਲੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤਿਆ ਤਿਹਾਂ ਖਾਧਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਸਾਡਾ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਹਈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਕਹਾ ਫੇਰ ਕ
ਦਾ ਦਰਸਨ ਹੋਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਸੀ ਵੇਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾ
ਸ ਪਹੁਚਾਂਗੇ ਬੇਬੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਇਕ ਬੇ
ਨਤੀ ਮੇਰੀ ਸੁਣੋ ਤਾਂ ਆਖਾਂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਆਖ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇਰਾ ਬਾਹਿਣਾ ਭੀ
ਫੇਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜ ਦੀ ਰਾਤ ਤੁਸੀ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪਾਸ
ਰਹੋ ਬੇਬੇ ਜੀ ਭੀ ਪਰਸੰਨ ਰਹੇ ਮੂਹੋ ਕੁਛ ਆਖ ਨਹੀ ਸਕਦੀ ਪਰ ਤੁਸੀ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ
ਰਜਨਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਤ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਰਹੇ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਇਸਨਾਨ ਕ

ਰਕੇ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਭੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਾਹਿਆ ਬੇਬੇਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਕਰ
ਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਹਈ ਗੁਰੂਜੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸੋ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ ਸੁਅਰਨਪੁਰ ਆਏ

ਸਾਖੀ ਸੁਅਰਨਪੁਰਤੇ ਸੁਮੇਰਕੇ ਪਹੁਚਨੇਕੀ ਚਲਤੀ ਹੈ।

ਜਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੇ ਉਤਾਰੀ ਲੀਤੀ ਸੋ ਪਰਭਾਤ ਹੁੰਦੇ ਤਕ ਬਵੰਜਾ ਸੈ
ਕੋਹ ਪਰ ਆਇ ਉਤਰੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿ
ਥੇ ਆਏ ਹਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਹਾਡੀਆ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣੋ ਅਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸੋ
ਝੀ ਨਾਹੀ ਕਿਆ ਜਾਪੇ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਕੇ ਸਾਧ ਹੈ ਕੇ ਸੰਤ ਹੈ ਅਸੀ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜਾਣ
ਦੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਕਿਥੇ ਆਏ ਹਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਜਿਥੋ ਤੁਸਾਂ ਅਢਾਈ ਹਜਾਰ ਕੋਹਾ ਦੀ ਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ ਆਹੀ ਅਤੇ
ਮਕੇ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਆਹੇ ਹੁਣ ਅਸੀ ਉਥੇ ਹੀ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ
ਤੈਨੂੰ ਭੁਲਾ ਚੇਤੇ ਗਹਿਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਚਿਤ ਰ
ਹਿਆ ਹੈ ਫੇਰ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਆਖ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਕਿਧਰ ਚਲਦਾ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਜਿਧਰ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਹੋਵੈ ਤਿਧਰੇ ਚਲਹੁ ਜੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇ
ਆਖੋ ਤਾ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਪਰ ਚਲੀਏ ਉਥੇ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਹੈ ਉਨਾ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰੀ
ਏ ਤਾ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਭਲੀ ਗਲ ਹੈ ਚਲੋ ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇ ਨੂੰ ਚਲਹੁ
ਤਾ ਅਗੇ ਜਾਇਕੇ ਦੇਖਨ ਤਾ ਸਭ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਪਹਾੜ ਸਭੁ ਸੁਇਨੇ ਦੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਹੈ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਏਥੇ ਤਾਂ ਮੈ ਅਜਬ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾ ਕੇਹਾ ਤਮਾਸਾ ਡਿਠਾ ਹਈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਇਕ ਤਮਾਸਾ ਏਹ ਡਿਠਾ ਹੈ ਜੋ
ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਰਸ ਪਈ ਵਾਹਿਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਭ ਸੋਇਨੇ ਦੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਪਹਾੜ ਭੀ

ਸੁਇਨੇਦੇਹੈਨਿਅਤੇਏਥੇਆਦਮੀਦੀਜਾਤਹੈਨਹੀਗੁਰੂਜੀਇਸਜਾਗਾਦਾਨਾਮ
ਕਿਆਹੈਅਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਐਵੇਹੀਪਈਵਹਿੰਦੀਹੈਇਸਰਸਦੇਬੀਜਣਵਾਲਾ
ਭੀਕੋਈਨਾਹੀਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਮਾਰੂਫਤਾਇਸਜਾਹਗਾਦਾਨਾਮਹੈ
ਅਤੇਏਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਕੁਦਰਤਦੀਪਈਵਹਿੰਦੀਹੈਏਹਰਸਕੁਦਰਤੀਹੈਕੁਦਰ
ਤਨਾਲਪੈਦੇਹੁੰਦੀਹੈਏਥੇਆਦਮੀਦਾਕੰਮਨਾਹੀਅਤੇਆਦਮੀਪਹੁਚਭੀਨਹੀ
ਸਕਦੇਤਾਮਰਦਾਨੇਬੇਨਤੀਕੀਤੀਗੁਰੂਜੀਇਜੇਹਾਕੁਦਰਤਦਾਰਸਅੰਮ੍ਰਿਤਏ
ਵੈਹੀਜਾਂਦਾਹੈਕਿਸੇਦੇਮੂਹਨਾਹੀਪਉਂਦਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾਮਰਦਾਨਿਆ
ਏਹੁਅਜੇਹੀਵਸਤੁਕਰਤਾਰਨੈਪੈਦੇਕੀਤੀਹੈਜੌਅਜਾਂਈਜਾਏਮਰਦਾਨੇਕਹਾ
ਗੁਰੂਜੀਇਥੇਇਸਦੇਖਾਵਣਵਾਲਾਕੋਈਨਾਹੀਅਤੇਸੁਇਨਾਭੀਲੱਤਾਂਨਾਲਲਿ
ਤਾੜੀਦਾਹੈਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮਰਦਾਨਾਏਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਕਰਤਾਰਨੇਪੈਦੇਕੀਤਾਹੈ

ਸੋਆਪਣੇਂਪਿਆਰਿਆਂਵਾਸਤੇਕੀਤਾਹੈਜੋਉਸਦੇਪ੍ਰੀਤਮਹੈਨਭਗਤਹੈਨਤੇ
ਜਿਨਾਨੇਸੰਸਾਰਦੇਰਸਕਸਛਡੇਹੈਨਸੋਏਹੁਕੁਦਰਤੀਰਸਕੁਦਰਤਨਾਲਉਨ੍ਹਾ
ਦੀਆਂਰਸਨਾਤੇਜਾਇਪੈਂਦਾਹੈਅਤੇਏਹਸੁਇਨਾਭੀਜੋਉਸਦੇਨਿਜਭਗਤਹੈ
ਨਉਨਾਦੀਦਿਸਟਮੇਏਹਸੁਇਨਾਆਵਦਾਹੈਅਤੇਜੋਸੰਸਾਰਵਿਚਸੁਇਨਾਹੈ
ਸੋਕਰਾਹੈਸੰਸਾਰਉਸੇਸੁਇਨੇਨਾਲਮੂਰਛਾਹੋਇਰਹਾਹੈਅਤੇਭਗਤਾਂਦੀਪਿ
ਸਟਖੁਲੀਹੈਉਨਾਦੀਤ੍ਰਿਸਨਾਮਿਟਗਈਹੈਅਤੇਭਗਤਾਨੂੰਨਾਏਹੁਖੁਸਆਵ
ਦਾਹੈਨਾਓਹੁਹੀਖੁਸਆਂਵਦਾਹੈਏਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਹੀਉਨਾਨੂਖੁਸਆਵਦਾਹੈ
ਹੋਰਉਨਾਨੂਨਹੀਖੁਸਆਵਦਾਭਗਤਾਨੂਭੁਖਇਕਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਦੀਰਹੀਹੈਅ
ਤੇਹੋਰਉਨਾਨੂੰਜਾਦਕੁਛਨਾਹੀਰਹਿਆਸੁਣਮਰਦਾਨਾਸੰਸਾਰਵਿਚਅਰਭਗ
ਤਾਂਵਿਚਏਹੁਫਰਕਹੈਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਜੇਹੁਕਮਹੋਵੈਤਾਂਏਹਅੰ

ਮ੍ਰਿਤਮੈਭੀਪੀਵਾਂ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ ਏਹਅੰਮ੍ਰਿਤਪਚਾਇ ਜਕੋਗ
ਤਾਮਰਦਾਨੇਹਥਬੰਨਕੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀਇਤਨੀਮੁਦਤਤੇਰੇ ਨਾਲਿਫਿਰਦਿਆਂ ਬੀਤੀ
ਹੈਕਦੀਤਾ ਦਇਆ ਕਰਜੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕੂਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਹਾਂ ਅਜ
ਰਹੈ ਜਿਸਨੂੰਕਰਤਾਰਜਰਾਏ ਸੋਈਜਰੇ ਨਹੀਤਾ ਸੰਗਬਣਾਇ ਬਹਿਦੇਹੈਨ ਖੀ
ਰੇਹੋਇਬੈਹਦੇਹੈਨਜਰਨਹੀ ਸਕਦੇਲਗਦੇਹੈਨ ਆਪਾਗਣਾਵਣ ਤਾਮਰਦਾਨੇ
ਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀ ਜਿਨਾਨੂੰਪਚਾਇਦਾਹੈ ਸੋਕੇਹੇਜੇਹੇ ਹੁੰਦੇਹੈਨ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮ
ਰਦਾਨਾ ਜਿਨਾਨੂੰਏਹਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਚਾਇਦਾਹੈ ਸੋਗੁਰਮੁਖਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਨ ਨਿਰਬੰਧਨ
ਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਨ ਉਨਾਨੂੰਮੇਰਤੇਰਾਵਿਸਰਜਾਂਦੀਹੈ ਇਉਨਹੀਜਾਣਦੇ ਜੋਏਹੁਮੇਰਾ
ਪੁਤਹੈ ਏਹੁਪਰਾਇਆਪੁਤਹੈ ਓਹ ਸਭੋ ਨਿਰੰਕਾਰਦਾਹੀ ਜਾਣਦੇਹੈਨ ਫੇਰਮਰਦਾ
ਨੇ ਕਹਾ ਹੇਗੁਰੂਜੀਜੇਮੈਨੂੰਪਚਾਵੇ ਤਾਮੈਭੀਪੀਵਾ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾਇ
ਥੇਜੋਤੂੰਆਇਪਹੁੰਚਾਹੈ ਸੋਤੂੰਪੀਵਣੇਹੀ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆਹੈ ਜੇਕੁਛਪੀਉਸਕ
ਦਾਹੈਤੂੰਪੀਉ ਤਾਮਰਦਾਨੇਨੋਂ ਓਹੁਰਸਪੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਮਸਤਹੋਇਗਇਆ।

ਮਰਦਾਨੇਦੀਦੁਖਭੁਖਦੂਰਹੋਇਗਈ ਗੁਰੂਜੀਨੇਬਾਲੇਨੂੰਕਹਾ ਭਾਈਬਾਲਾ ਏਹੁ
ਕਿਆਹੋਇਆ ਬਾਲੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਤੇਰੀਆਤੂਹੀਜਾਣੈਂ ਮੈਕੁਛਨਹੀਜਾਣਦਾ
ਗੁਰੂਜੀਮਰਦਾਨੇਨੂੰਸਵਧਾਨਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁ ਕਿਆ ਕੀਤੋ
ਤਾਬਾਬੇਕਹਾਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰਚਿਤਥਾਇਰਖ ਅਸਾਂਤੈਨੂੰਨਾਲੇ ਨਿਬਾਹੁਣਾਹੈ ਤਾਮਰ
ਦਾਨੇਕਹਿਆਭਲਾਗੁਰੂਜੀ ਜਿਉਤੁਹਾਡੀਰਜਾਇ ਹੈ ਤਿਵੇਂਹੀਕਰੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਉਥੋ ਅਗਾਹਾਕੂ ਚਲੇ ਗੁਰੂਜੀ ਹਿਮੰਚਲ ਪਰ ਜਾਇਪਹੁਤੇ ਤਾਮ
ਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁਕੇਹੜੀਜਾਇਗਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ
ਹਿਮੰਚਲਹੈ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਏਹੁ ਬਗਾ ਜੇਹਾਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾ ਏਹੁਬ

ਰਫਹੈ ਮਨੁਖਪੈਰਰਖਦਾਹੈਤਾਗਲਜਾਂਦਾਹੈ ਏਥੇ ਆਦਮੀਦੀਗਮਤਾਨਾਹੀ ਤਾਮ
ਰਦਾਨੇਕਹਾ ਅਸੀਕਿਉਕਰਆਏਹਾਂ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਾਨੂਕਰਤਾਰਲੈ
ਆਇਆਹੈ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਇਸਦੇਪਰੇਹੋਰਭੀਕੋਈਜਾਹਗਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਅ
ਗੇਹਿਮਾਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀਉਥੇਭੀ ਚਲੋ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਚਲਮਰ
ਦਾਨਾਉਥੇਭੀਚਲਦੇਹਾਂ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸਿਰਧਾਰਪਰਬਤਨੂੰਚਲੇ
ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਪੁਛਿਆ ਭਾਈਬਾਲਾ ਸਿਰਧਾਰ ਪਰਬਤਦਾਨਾਮਹੈ ਤਾਬਾਲੇਕਹਾਗੁ
ਰੂਜੀ ਮਰਦਾਨੇਭੀਪੁਛਿਆਸੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾ ਸਿਰਧਾਰ ਪਰਬਤਦਾਨਾਮੈ
ਸਿਰਤਲਵਾਇਆਹੈ ਇਥੇਰਾਹਖਾਹਣੂੰਕੋਈਨਾਹੀ ਪਰਏਥੇ ਓਹੋਪਹੁਚਦਾਹੈਜੋ
ਪਵਨਦਾ ਸਵਾਰਹੋਵੈ ਜੋਪਰਮੇਸਰਦੇਪੂਰਨਸੰਤਹੋਏਹੈਨ ਜਿਨਾਨੂੰ ਇਕਪਰਮੇ
ਸਰਹੀਪਿਆਰਾਹੈ ਹੋਰਕਿਸੀਵਸਤਦੀਇਛਾਨਹੀਰਖਦੇਉਨਾ ਸਿਧਾਂ ਦੀਆ
ਸੰਤਾਭਗਤਾਦੀਆ ਜਾਹਗਾਹੈਨ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਏਹਜੋਪੰਡਵਾਹਿਮਾਚਲਗ
ਲੇਆਖੀਦੇਹੈਨਸੋਇਥੇਹੀਆਇਗਲੇਹੈਨ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ
ਏਸਜਾਗਾ ਤਾਂਈਨਹੀਪਹੁਚੇ ਓਹ ਪਿਛਾਹਾਂਹੀ ਬਰਫਮੈਂਗਲੇਹੈਨ ਇਕਯੁਧਿ
ਸਟਰਸਾਬਤਪਹੁਚਾਹੈ ਸੋਭੀਸ੍ਰਰਗਲੋਕਨੂੰਗਇਆਹੈ ਇਥੇ ਓਹਭੀਨਹੀਪ
ਹੁਚਾ ਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀਅਗੇਚਲੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਚਲਦੇਹਾ ਮਰਦਾਨਾ
ਇਤਨਾਕਹਿਦੇਹੀਸੇਜਾਗੋਰਖ ਆਇਮਿਲਿਆ ਤੇ ਬਚਨਕਹਿਓਸ ਗੁਰੂਜੀ
ਨੂੰ ਕਉਰੂਪਹੈਂ ਕਿਆਤੁਮਾਰੀਜਾਤਹੈ ਕਾਹਾਰਹਿਦੇਹੋ ਕਹਾ ਉਡਾਰੀਲੇਤੇਹੋ ਅਰੋਗਿਪ੍
ਥਵੀਨਹੀਕਹਾਰਹੋਗੇ ਬਡੀਠੰਢਹੈ ਬਰਖਾਹੋਤੀਹੈ ਆਗੇਰਸਤਾਨਹੀਪੀਛੇਕਉ
ਨਿਕਲਜਾਓਨਹੀਦੁਖੀਹੋਵੋਗੇ ਸਰਮਲ ਸਾਰਸੂਲਕਦਾਹੈ ਊਹਾਕੋਈਸੁਰਪੂ
ਰਾਹੀ ਠਹਿਰਤਾਹੈ ਸੁਣੋਨਾਨਕਜੀਗੋਰਖਕਹਤਾਹੈ ਫਿਰਜਾਓਨਹੀਦੁਖੀਹੋਵੋਗੇ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨਕੀਆ ਰੂਪਅਚਰਜਹੈ ਮੇਰਾ ਜਾਤਸੇ ਅਜਾਤੀਹਾਂ ਸਾ

ਤੋ ਅਸਥਾਨ ਭੀ ਵੁਹੀ ਹੈ ਜਹਾਂ ਦਿਨ ਰਾਤ ਨਹੀ ਆਗੇ ਪੀਛੇ ਹਮਾਰੀ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੈ ਅ
ਧਰਤੀ ਅਕਾਸ ਪਸਾਰਾ ਹੈ ਦਇਆ ਹਮਾਰੀ ਸੀਤ ਹਿਮੰਚਲ ਜਿਸਕੇ ਸਾਥ ਹਮ
ਰਾ ਨਿਤ ਸੰਗ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੈ ਸੁਣੋ ਗੋਰਖ ਜੀ ਪੂਰਾ ਜੋਗ ਤੁਸਾ ਪਾਇਆ ਨਹੀ
ਜੁਗਤ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ਅਵਧ ਵਧਾ ਲਈ ਹੈ ਤੇਰਾ ਜਨਮ ਬਿਰਥਾ ਗਇਆ ਹੈ ਏਹੁ
ਸੁਨਕਰ ਗੋਰਖਨਾਥ ਚਲਦਾ ਰਹਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੂਰਜ ਨਹੀ
ਆਵਦਾ ਕਿਥੇ ਆਇ ਪਏ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਸੂਰਜ ਥੀਂ
ਉਰੇ ਆਏ ਹਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿਤਨੇਕ ਉਚੇ ਹਾਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਦੋ ਹਜਾਰ ਜੋਜ
ਨ ਉਚੇ ਹਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਥੇ ਅਸੀ ਵਸਦੇ ਹਾਂ ਉਥੋ ਸੂਰਜ ਕਿਤਨਾ ਹੈ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਪੰਜੀ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਸਭੋ ਅਸੀ ਕਿ
ਤਨਕ ਪੈਡੋਂ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਸਤਾਈ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਡਰਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਪੁਛੇ ਬਾਝੋ ਰਹਿਆ ਨਾਹੀ ਜਾਂਦਾ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਖ ਮਰਦਾਨਾ ਨਿਸੰਗ ਕਹੁ ਮੁਲਾਹਜਾ ਨਾ ਕਰ ਅਰ ਜੋ ਮੁ
ਲਾਹਜਾ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਅਉਗੁਣ ਹੋਵੇਗਾ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾ ਦਾ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦਾ ਕਰਤਾਰ ਨੇ
ਏਹੋ ਸੰਜੋਗ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਪੁਛਣੇ ਦਸਣੇ ਦਾ ਸਿਖ ਹੋਵੇ ਜੋ ਕੁਛ ਜੀਅ ਮੈ ਹੋਵੇ ਸੋ
ਪੁਛੇ ਨਾਹੀ ਤਾ ਓਹ ਸਿਖ ਨਾਹੀ ਤੇ ਸਿਖ ਪੁਛੇ ਗੁਰੂ ਦਸੇ ਨਾਹੀ ਤੇ ਗੁਸੇ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ਤੋ ਓ
ਹ ਗੁਰੂ ਨਾਹੀ ਠਗ ਹੈ ਓਸ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਛਡਣੇ ਜੋਗ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਖਬ
ਰ ਨਹੀ ਓਹ ਸਿਖ ਨੂੰ ਕੀ ਤਾਰੇਗਾ ਗੁਰੂ ਸਮਝ ਕੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਏ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਦੁਰਲ
ਭੁ ਹੈ ਸਿਖ ਨੂੰ ਚਾਹੀਏ ਗੁਰੂ ਸੋਧ ਕੇ ਕਰੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਕੋ ਚਾਹੀਏ ਸਿਖ ਭੀ ਸੋਧ ਕੇ ਕਰੇ ਸਿ
ਖ ਮਲਨ ਅਹਾਰ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਗੁਰੂ ਅਗੇ ਭੀ ਅਪੜ ਰਖੇਗਾ ਉਸ ਅਹਾਰ ਕੋ ਗੁਰੂ ਵ
ਰਤੇਗਾ ਤੋ ਗੁਰੂ ਕਾ ਮਨ ਮਲੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਨਿਸੰਗ ਪੁ
ਛ ਮਤ ਕੋਈ ਅਰਮਾਨ ਰਹਿ ਜਾਵੀ ਜੋ ਸਾਨੂ ਦੋਸ ਦੇਦਾ ਹੋਵੇਂ ਤਾ ਬਾਲਾ ਹਸਿਆ ਤਾ
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਤਾ ਨਾਹੀ ਪੁਛਦਾ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਕਿਉ ਮਰ
ਦਾ ਤੂ ਕਿਉ ਨਾਹੀ ਪੁਛਦਾ ਤੈਨੂ ਕਿਸੇ ਮਨੇ ਨਾਹੀ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਬੁ
ਰਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਕਿਉ ਬਾਲਾ ਤੁਸਾ ਬੁਰਾ ਕਿਉ ਮਨਾਇਆ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਾ
ਮੈ ਇਸ ਤਾਈ ਕੁਛ ਨਹੀ ਕਹਾ ਤੇ ਹਸਿਆ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਜਮਾਇਦਾ ਕਿਆ
ਅਜਮਾਵਣਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਪੁਛਦਾ ਹੈ ਅਸੀ ਦਸ
ਦੇਹਾ ਪਿਛੇ ਜੋ ਸਾਖੀਆ ਚਲਨਗੀਆਂ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਪੜਨਗੇ ਵੀਚਾਰਨਗੇ

ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਬਹੁਤ ਝੂਠ ਹੋਵੇਗਾ ਝੂਠੀਆਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਲਾਵਨਗੇ ਵੈਦਾਂ ਵਾਲੇ ਭੀ ਕ
ਤੇਬਾ ਵਾਲੇ ਭੀ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਇਨਾ ਸਾਖੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਸੁਣ ਕੇ ਸਮ
ਝਨਗੇ ਹੋਰ ਉਨਾਦੇ ਦਿਲ ਤੇ ਕਾਈ ਨਾ ਲਗੇਗੀ ਅਤੇ ਸੁਣ ਭਾਈ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਪਿਛਲੇ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾਰ ਆਹੇ ਤਾ ਬਾਲਾ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਉਠ ਖੜੋਤਾ ਤੇ ਕਹਿਓ
ਸ ਮੇਰੀ ਅਰਜ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਕਹੁ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਦੇਰ ਨ ਕਰ ਸ਼ਬਦੇ ਕਹੁ
ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਅਜ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਕਰਤਾਰ ਬਹੁਤ ਮੇਹਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਸੀ ਨਿਹਾਲ
ਹੋਏ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸਾ ਖੁਲ ਕੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਹੁ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਢਿਲ ਨ ਕਰ ਸ਼ਬਦੇ ਪੁਛ
ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਰਕ ਕਿਉ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀ ਆਖਦੇ ਹੋ ਅਸੀ ਪੁਰਾਤਨ
ਯਾਰ ਹਾਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਮੇ ਮਰਦਾਨਾ ਮਿਰਾਸੀ ਹੀ
ਸੀ ਅਰ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਭਗਤ ਸਰੋਦ ਕਰਦਾ ਸੀ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਸਾਡਾ ਪੁਰਾ
ਤਨ ਯਾਰ ਹਾ ਈ (ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਰਾਪਾਨ ਪੀ ਕਰ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ
ਰਾਜਾ ਜੀ ਦੇ ਮੂਹੋਂ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਨਿਕਲਿਆ ਆਇਆ ਹੀ ਮਲੇਛ ਇਸੀ ਤੇ ਤੁਰਕ ਦੇ
ਘਰ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖਾ ਦੇ ਮੂਹੋ ਜੋ ਬਚਨ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਸੋ ਪੂਰਾ ਹੋਜਾ
ਦਾ ਹੈ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਹਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਕੁਛ ਪੁਛਣਾ ਚਾਹਈ ਸੋ ਪੁਛ ਲੈ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨਾ
ਬੋਲਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੰਦਰਮਾ ਨਹੀ ਦਿਸਦਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਤਨਾ ਧ
ਰਤੀ ਤੇ ਸੂਰਜ ਉਚਾ ਹੈ ਉਤਨਾ ਹੀ ਸੂਰਜ ਤੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਉਚਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਿਤਨਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਉਚਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਪੰਜਾਹ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਫੇਰ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਰੇ ਕਿਤਨੇ ਉਚੇ ਹੈਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਇਨਾ ਦੀ
ਆ ਪੁਰੀਆ ਹੈਨ ਕਈ ਨੀਵੇ ਹੈਨ ਕਈ ਉਚੇ ਹੈਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧ੍ਰੂਹਤ
ਰ ਕਿਥੇ ਹੈ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਓਹ ਸਭਨਾ ਤਾਰਿਆ ਪਾਸੋ ਉਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਉਲਾਸ
ਉਪਰ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਵੇ ਧ੍ਰੂ ਦਾ ਦਰਸਨ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਾ ਕਿਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਜੋ ਮਰਦਾਨਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮੰਨੀਏ ਜੀ ਇਤਨਾ ਕਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਚਲੇ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਨਾ ਪਰਬਤ ਕਉ ਗਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਰਾਧਾਰ ਪਰਬਤ ਕੇ ਉ
ਪਰੋ ਚਲੇ ਅਗੇ ਉਨਾ ਪਰਬਤ ਉਪਰ ਗਏ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਸ ਪ
ਰਬਤ ਦਾ ਕਿਆ ਨਾਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਉਨਾ ਪਰਬਤ ਹੈ

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਊਨਪਰਬਤਕੀਚਲੀ॥

ਜਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਊਨ ਪਰਬਤਪਰ ਗਏ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਅਸੀਂਹੁ
ਣ ਕਿਤਨੇਜੋਜਨ ਆਏਹਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਪੰਦਰਾਂਹਜਾ
ਰਜੋਜਨ ਆਏਹਾਂ ਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਅਗੇਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਠਾਰਾਂ ਹਜਾਰਜੋਜਨਉਚਾਹੈ ਇਤਨਾਕਹਿਦੇਹੀ ਸੇ ਜਾਂਗੋਰ
ਖਨਾਥਨੇਸਿਧਮੰਡਲੀਵਿਚਵੀਚਾਰਕੀਤਾ ਅਤੇਸਿਧਾਂਨੇਕਹਾ ਅਰੇਸਿਧੋਨਾਥੋਜ
ਤੀਓ ਈਹਾਂ ਤਉ ਮਲੀਨ ਦੇਹਕੀ ਜਾਂਹਗਾਨਾਂਹੀ ਤੇਇਕ ਤਪਾ ਮਾਤਲੋਕਤੇਆਇ
ਆਹੈ ਮਲਮੂਤਕੀਦੇਹ ਲੈਕਰ ਜੋਕੋਈਸਿਧਨਾਥਜਤੀਜਾਵੈਉਸਕੇਜੀਤੇਜੋਈ
ਹਾਂਆਵਣਨਾਪਾਵੇ ਤਾਂਮਛਿੰਦ੍ਰਨਾਥਨੇ ਆਇਦਿਖਾਈਦਿਤੀ ਤੇਕਹਾ ਰੇਬਾਲਤੂੰ
ਕੌਨਸਕਤਰਖਤਾਹੈਜੋਈਹਾਂ ਆਇਆਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਕੁਛਮੰਗਮਛਿੰਦ੍ਰਨਾ
ਥਸੋਕਰਤਾਰਪਾਸੋਤੈਨੂੰਦਿਵਾਈਐ ਤਾਂਮਛਿੰਦਰਨੇਂਤਮਕਖਾਇਕੇਕਹਾ
ਕਿਤਨੇਹਥਸਿਰਦਾਕਪਾਟਹੈ ਕਿਤਨੀਉਂਗਲਮੁਖਕਾਤਾਕ ਕੇਹਥਲਿਲਾਟਪਾਟ
ਕਿਤਨੇਉਂਗਲਅੰਦਲੀਕੈਉਂਗਲ ਕਲੇਜਾ ਕੈਉਂਗਲ ਹੀਅਰਾ ਕਿਤਨੇਉਂਗਲ
ਤਿਲੀ ਫਿਫਰਾ ਕੈਉਂਗਲ ਬਜਰਕੀਕੋਠੜੀਕੈਉਂਗਲਅੰਬਰਕੀਕੋਠੜੀਕੈਸੇ
ਹਡੀਆਂ ਕਿਤਨੀਆਂਕੋਠੀਆਂ ਕੇਤੇਹਟ ਕੈਹਜਾਰਦਿਨਰਾਤਕਾਸਾਸ ਕੇਤੇਦੇਹੀਕੇ
ਰੋਮ ਕੈਸੈਨਾੜੀਕੇਸੇਸੰਧ ਕਹਾਤਾਹੈ ਈਸਰਨਾਥ ਮਛਿੰਦ੍ਰਨਾਥਦੇਓ ਨਾਨਕਜੀ
ਦੇਹੀਕਾ ਮਥੀਤ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਦੇਹੈਨ ਸਵਾਹਥਸਿਰਕਾਕਪਾਟ
ਚਾਰਉਂਗਲਮੁਖਕਾਤਾਕ ਹਾਥਲੀਲਾਟਪਾਟ ਛਬੀਅੰਗੁਲਅੰਦਲੀ ਤੇਰਾਂਉਂ
ਗਲਕਲੇਜਾ ਪਾਂਚਉਂਗਲਹੀਅਰਾ ਚਾਰਉਂਗਲਤਿਲੀ ਸਾਤਉਂਗਲ ਫੀਫ

ਬਰਾ ਉਗਲ ਬਜਰਕੀ ਕੋਠੜੀ ਇਕੋਤਰਸੈ ਹਟੜੀਆਂ ਬਹਤਰਕੋਠੜੀਆਂ ਅਠਸ
ਠਹਟ ਨੀਲਕਰੋੜੀ ਦੇਹੀਕੀ ਰੋਮਾਵਲੀ ਚਵੀਹਜਾਰ ਦਿਨਰਾਤਕਾ ਸਾਸ ਨੈਸੈਨ
ੜੂ ਸੋਲਾਸੈ ਸਿਧ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣੋ ਈਸਰਮਛਿੰਦ੍ਰ ਦੇਹੀਕਾ ਮਤੰਤ ਤਾਮਛਿੰਦ੍ਰਨ
ਬਗੋਰਖਪਾਸਜਾਇਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਥਜੀ ਓਹਤੋ ਔਰਹੀ ਰੂਪਹੈ ਉਸਕੀਦੇਹ ਮਲਮੂ
ਤਕੀਨਹੀ ਤਾਭਰਥਰੀਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈ ਜਾਤਾਹੋ ਤਾਗੋਰਖਨੇਕਹਾ ਜਾਹੋ ਤਾਭਰ
ਥਰੀ ਗੁਰੂਜੀਕੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਕਹਿਓਸ ਆਦੇਸ ਹੋ ਬਾਲੇ ਆਦੇਸ ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀ ਕਹਾ ਆਦੇਸ ਹੈ ਭਰਥਰੀ ਏਕੰਕਾਰਕੋ ਆਦੇਸ ਭਰਥਰੀਨੇ ਕਹਾ ਕਹਾਂਤੇ
ਆਏਹੋ ਕੌਣਹੋ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਕਿਆਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਭਰਥਰੀ ਹਤੋਹੈਂ
ਨਿਰੰਕਾਰਕੇ ਆਏਹੈ ਬੇਗਮਪੁਰਤੇ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾਭਰਥਰੀਨੇ ਕਹਾ
ਨਾਘਾਟਪਰ ਨਿਤ ਅਸਨਾਨ ਕਰਤੇਹੋ ਬੋਲਣ ਬਚਨਤੇ ਨਿਰਬਾਣਹੋ ਕਉਨ ਜਲ
ਹੈ ਜਿਸਕਾਰਸ ਪੀਤੇਹੋ ਓਹਰਸ ਕੌਣਹੈ ਜਿਸਤੇ ਅਸਥਿਰ ਜੀਵਤੇਹੋ ਏਹੁ ਗਿਆ
ਨ ਦੇਵੋ ਕਿਸਕੋ ਤਿਆਗਕੇ ਕਿਸਕੇ ਸਾਥ ਜੁੜਤੇਹੋ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹੈ ਊਪ
ਰਅਵਘਟ ਸਰਵਰਨਾਵੈ ਬਕੈ ਨ ਬੋਲੈ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ ਜਲਮੈ ਅਕਾਸਮੈ ਸੁੰਨ ਸ
ਮਾਵੈ॥ ਸਤਸਰਬ੍ਰੋਲ ਮਹਾਰਸ ਪੀਵੈ॥ ਗੁਰਪੂਰ ਏਕੰਕਾਰ ਸਭਠਉਰ॥ ਐਸਾਗਿਆ
ਨ ਸੁਨੈ ਅਭਮੋਰ॥ ਭਰਥਰੀ ਵਾਚ॥ ਕਉਣਤਤੁ ਜਿਤੁ ਤਤੁ ਬਿਲੋਵੈ॥ ਕਉਣਸੋਸ
ਰਵਰ ਜਿਤ ਮਲਮਲਧੋਵੈ॥ ਕੈਸੋ ਰਚੈ ਕੈਸੋ ਹੋਵੈ॥ ਕਉਨਸੋ ਕਹੈ ਕਉਨਸੋ ਗੋਵੈ॥
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਵਾਚ ਸਚ ਮਨ ਕਾਰਣ ਤਤ ਬਿਲੋਵੈ॥ ਸੁਭਰ ਸਰਵਰ ਮਲਮਲਧੋ
ਵੈ॥ ਜੈਸੋ ਰਚੈ ਤੈਸੋ ਹੀ ਹੋਵੈ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੋਈ ਫੁਨ ਹੋਵੈ॥ ਭਰਥਰੀ ਵਾਚ ਕਉਨ
ਵਰਤਨੇਮ ਜਿਤ ਬਿਨਸੈ ਕਾਮਾ॥ ਕਉਨ ਸਬਦ ਨਾ ਸੰਤਾਵੈ ਜਾਮ ਕਉਣ ਸੰਤੋਜੋ ਕ੍ਰੋ
ਧ ਜਲਾਵੈ ਕਉਣ ਉਪਦੇਸੁ ਪਰਮਪਦ ਪਾਵੈ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਵਾਚ ਸਰਵ
ਰਤਨੇਮ ਕਾਮੁ ਨ ਸੰਤਾਵੈ॥ ਸਤਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਕ੍ਰੋਧ ਜਲਾਵੈ॥ ਗਗਨ ਨਿਵਾਸ ਸ
ਮਾਧ ਲਗਾਵੈ॥ ਪਾਰਸ ਪਰਸੇ ਪਰਮਪਦ ਪਾਵੈ॥ ਭਰਥਰੀ ਵਾਚ ਕਉਨ ਸੀਤ
ਜੋ ਅਗਨ ਬੁਝਾਵੈ ਕਉਨ ਕਲਾ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਵੈ॥ ਕਉਨ ਦੇਖ ਸਹਿਜ ਧਾਰਿਆ
ਵੈ ਕਉਨ ਜਤਨ ਕਰ ਨਾਦ ਵਜਾਵੈ॥ ਗੁਰੂਜੀ ਵਾਚ ਗੁਰਹਿਵ ਸੀਤਲ ਅਗ
ਨ ਬੁਝਾਵੈ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਵੈ॥ ਗੁਰਦਰਸਨ ਦੇਖ ਸਹਜ ਧਰਿਆਵੈ॥
ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਾਦ ਵਜਾਵੈ॥ ਭਰਥਰੀ ਵਾਚ ਕਹਾ ਗਿਆਨ ਰਸ ਪੀਵੈ
ਸਾ॥ ਕਉਣ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਕਉਨ ਥਾਨ ਪੂਜੈ ਪੂਜਾਰਾ॥ ਕਉਣਜੋਤ

ਜੋਤਿਜੋਧਾਰਾ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਅੰਤਰਗਿਆਨਮਹਾਰਸੁਸਾਰਾ॥ਤੀਰ
ਥਮਜਨਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥ਅੰਤਰਪੂਜਾਥਾਨਮੁਰਾਰਾ॥ਪ੍ਰਭੁਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣ
ਹਾਰਾ॥ ਭਰਥਰੀਵਾਚ ਕਉਨਸੁਰਸਰਸੀਆਭਾਉ॥ਕਉਨਸੁਤਖਤਨਿਵਾਸੀ
ਰਾਉ॥ਕਉਨਸੁਕਾਰਕਰੇਕਰਾਇ॥ਕਉਨਅਲਖਨਲਖਿਆਜਾਇ॥ ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਵਾਚ ਰਸਰਸੀਆਮਨਏਕੈਭਾਇ॥ਤਖਤਨਿਵਾਸੀਪੰਜਸਬਾਇ॥
ਕਾਰਕਮਾਵਣੀਖਸਮਰਜਾਇ॥ਅਬਗਤਨਾਥਨਲਖਿਆਜਾਇ॥ ਭਰਥ
ਰੀਵਾਚ ਕਿਹੁਉਪਜੈਕਿਹੁਕਹੀਐਦੂਰਾ॥ਕਿਹਮਹਿਜੋਤਰਹੀਭਰਪੂਰਾ॥ਕਿਹਨੇ
ੜੈਕਿਹਦੂਰਬਤਾਵੈ॥ਕਿਹੁਗੁਣਗਾਵੈ ਕਿਹੁਕਹਿਸੁਣਾਵੈ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵ
ਾਚ ਜਲਤੇਉਪਜੈਜਲਤੇਦੂਰਿ॥ਜਲਮਹਿਜੋਤਰਹੀਭਰਪੂਰਿ॥ਕਿਸਨੇੜੈਕਿ
ਸਆਖਾਂਦੂਰਿ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਂ ਦੇਖਹਜੂਰਿ॥ ਭਰਥਰੀਵਾਚ ਕਉਨਅੰਤ
ਰਕਉਨਬਾਹਰਹੋਇ॥ਕਉਨਕਾਰਨਚਲੇਸਭਲੋਇ॥ਕਹੇਭਰਥਰੀਨਾਨਕ
ਦੇਹੁਬੀਚਾਰਾ॥ਬੋਲਤਰਹੇਕਉਨਅਧਾਰਾ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਵਾਚ ਅੰਤਰਬਾਹ
ਰਏਕੋਸੋਈ॥ਏਕੰਕਾਰਕਹੇਸੋਹੋਈ॥ਸੁਣਭਰਥਰੀਨਾਨਕਕਹੇਬੀਚਾਰ॥ਨਿਰਮ
ਲਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰ॥ ਭਰਥਰੀਨਾਥਭੀਹਉਲਾਹੋਇਗਇਆ ਤਾਗੁਰੂਅੰ
ਗਦਜੀਨੈਬਾਲੇਨੂਪੁਛਿਆ ਭਾਈਬਾਲਾ ਏਹੁਤੇਰੇਹੀਹਜੂਰਹੋਈਹੈ ਤਾਬਾਲੇਕਹਾ
ਹਾਂਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁਮੇਰੇਹਜੂਰਹੁੰਦੇਹੋਈਸੀ ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਮਗਨਹੋਇਗਇਆ
ਤਾਸਤਾਦਿਨਸਤਰਾਤੀਮਗਨਹੀਰਹੇ ਬਿਦੇਹਹੋਇਗਏ ਕੋਈਬੁਲਾਇਸਿਧੇਨਾਹੀ
ਨਾਕੁਛੁਖਾਵਣਪੀਵਣ ਨਨਾਵਣਧੋਵਣ ਅਤੇਏਹੁਧੁੰਮਪੈਗਈਜੋਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀ
ਸਮਾਇਗਇਆਹੈ ਅਠਵੇਦਿਨਸਵਾਪਹਿਰਦਿਨਚੜ੍ਹੇਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਦੇਹਵਿਚ
ਆਏ ਭਾਈਬਾਲੇਨੂਬੁਲਾਇਆ ਭਾਈਬਾਲੇਆਇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂਅੰਗਦ
ਜੀਕਹਿਆ ਏਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇਰੇਹੀਹਿਸੇਆਇਆ ਹੁਣਆਖਭਾਈਬਾਲਾ ਅਗੇਕਹੁ
ਤਾਫੇਰਿਬਾਲਾਸੇਧੂਬੋਲੇਨਾਹੀ ਸਤਿਪਹਿਰਬਿਦੇਹਹੀਰਹਿਆ ਜਾਭਾਈਬਾਲਦੇ
ਹਵਿਚਆਇਆ ਤਾਲਗਾਲਿਖਾਵਣ ਲਿਖਭਾਈਪੈੜਾ ਜਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸਿ
ਲਕਪਰਬਤਤੇਜਾਇਖੜੇਹੋਏ ਤਾਚੰਦ੍ਰਮਾਭੀਦਿਸਆਵਣੋਂਰਹਿਗਇਆ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇਨੈਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਹੁਣਚੰਦ੍ਰਮਾ ਨਜਰਨਹੀਆਉਂਦਾਜੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾਤੂੰਹੇਠਨੂੰਦੇਖ ਜਾਮਰਦਾਨੇਹਿਠਾਹਾਨੂੰਡਿਠਾ ਤਾਚੰਦ
ਰਮਾਹਿਠਾਹਾਂਦੇਖਿਆ ਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਅਸੀਚੰਦ੍ਰਮਾਪਾਸੋਕਿਤਨੇਕ

ਉਚੇਆਏਹਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸੀਦਸਹਜਾਰਜੋਜ
ਨਆਏਹਾ ਚੰਦਰਮੇਕੋਲੋ ਦੋਇਹਜਾਰਜੋਜਨਉਚੇ ਆਏਹਾਂ ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿ
ਆ ਗੁਰੂਜੀ ਅਸੀਸਭੇਕਿਤਨੇਹਜਾਰਜੋਜਨਆਏਜੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨਕੀ
ਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸੀਸਭੇ ਬਵੰਜਾ ਹਜਾਰਜੋਜਨਆਏਹਾਂ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ
ਗੁਰੂਜੀਅਗੇਭੀਕੋਈਜਾਇਗਾਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ

ਵਡੀਆਂਜਾਹਗਾ ਹੈਨਤਾਮਰਦਾਨੇ
ਆਖਿਆਂਗੁਰੂ ਜੀਕੇਹੀਆਂਜੇਹੀ
ਅਜਗਾਹੇਨ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਾਮਰਦਾਨਾਸੁ ਮੇਰਪਰਬਤਹੈ
ਉਥੇਸਿਧਮੰਡ ਲੀਹੈਉਥੇਦਤਾਤ੍ਰੇ
ਅਉਧੂਤਹੈਅਤੇ ਕੁਮੇਰਹੈਜਿਸਦੇ
ਹਵਾਲੇਸਾਰੀਮਾ ਇਆਹੈਉਸਦੇ
ਅਗੇਮਹਾਦੇਉਹੈ ਅਤੇਓਹੁਆਪਾਪ
ਗਾਲਾਹੈਉਸਦੇਪਰੇਕਉਲਾਸਹੈ ਜਿਥੇਧ੍ਰੂਅਭਗਤਦਾ ਮੰਡਲਹੈ ਤਿਸਤੇਉਪਰਨਿਰੰ
ਕਾਰਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਪੁਰਖਦਾਤਖਤਤੇਆਸਨਹੈ ਉਸਉਪਰਆਪਨਿਰੰਕਾਰਜੋਤੀ
ਸਰੂਪਬੈਠਾਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਇਥੋਂ ਸੁਮੇਰਕਿਤਨਾਹਿਕਹੈਜੀ ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੋ ਤ੍ਰਿਹਤਰਹਜਾਰਜੋਜਨਹੈ ਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁ
ਛਿਆਂਜਿਸਧਰਤੀਤੇਅਸੀਆਏਹਾਂ ਉਥੋ ਸੁਮੇਰਕਿਤਨਾਉਚਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸ
ਵਾਲਖਜੋਜਨਉਚਾਹੈ ਇਤਨੇਮੇਭੰਗਰਨਾਥ ਗੁਰੂਜੀਪਾਸਆਇਆ ਆਣਕੇ
ਕਹਾ ਰੇਮਾਈਮੂੰਡੇ ਆਗੇਕਹਾਂਆਵਤਾਹੈ ਆਗੇਤੋਤੇਰੀਗੀਮਤਨਾਂਹੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀਸ
ਬਦਕਹਿਆ ਮਾਈਹਮਾਰੀਮਨਸਾਹੋਤੀ ਤਿਸਕਾਮੂੰਡਮੁੰਡਾਇਆ ਦੁਰਮਤਹ
ਮਰੀਦਾਦੀਕਹੀਐ ਤਿਸਕਾਕੰਨਛਿਦਾਇਆ ਮਾਨਹਮਾਰਾਦਾਦਾਕਹੀਐਸੋਤਉ
ਸਬਦਜਲਾਇਆ ਕਹੈਨਾਨਕ ਸੁਣਭਰਥਰਜੋਗੀ ਤੈਭੀਜੋਗਨਪਾਇਆ ਕੰਨ
ਪੜਾਏਮੁੰਦਰਾਪਾਈਆਂਜੋਗਕੀਜੁਗਤਨਜਾਨੀ ਲਾਇਬਿਭੂਤਬੈਠਾਹੋਇਜੋਗੀਸ
ਭ ਸੁਧਬੁਧਬਉਰਾਨੀ ਡੰਡਾ ਫਹੁਆ ਹਾਥਫਹੋੜੀਸੇਲੀਅੰਗ ਬਨਾਈ ਨਾਨਕਕ
ਹੈਸੁਣਭੰਗਰਨਾਥਾ ਤੈਝੂਠੀਔਧ ਵੁਧਾਈ ਤਾਭੰਗਰਨਾਥਭੀਹੈਲਾ ਹੋਇਗਇਆ
ਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾਭਾਈਬਾਲਾ ਕਿਉਕਰਰਜਾਇਹੈ ਬਾਲੇਕਹਾ ਜੇਤੁਹਾ

ਤੀਰਜਾਇ ਫੇਰਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉਮਰਦਾਨਾ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਵੁਤਇਧਰ ਕਦ ਆਵਣਾਹੈ ਹੁਣ ਦੇਖਜਾਈਏ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾ ਭੁਲਾਮਰ
ਦਾਨਾ ਤੇਰਾ ਕਹਿਣਭੀ ਅਸਾ ਮੰਨਣਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਫੇਰਕੂਨਾਪਰਬਤਨੂੰ ਚਲੇ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਉਡਾਰੀਲੀਤੀ ਕੂਨਾਪਰਬਤਪਰਜਾਇਖੜੇਹੋਏ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿ
ਆ ਗੁਰੂਜੀ ਹੁਣਅਸੀ ਕਿਥੇਹਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਕੂਨਾਪਰਬਤਤੇਂਆ
ਏਹਾ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਉਥੋਕੂਨਾਪਰਬਤ ਕਿਤਨੇਜੋਜਨਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ
ਮਰਦਾਨਾ ਸੈਤਾਲੀਹਜਾਰਜੋਜਨਹੈ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਸਭੋਕਿਤਨੇਜੋਜਨ ਆਏਹਾਂ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸਭੋਨਾੜ੍ਹਿਨਵੇ ਹਜਾਰਜੋਜਨ ਆਏਹਾਂ ਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਸੁਮੇਰਕਿ
ਤਨੇਜੋਜਨਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸੁਮੇਰਛਬੀ ਹਜਾਰਜੋਜਨਗਹਿਦਾਹੈ ਇਤਨੀਬਾਤ
ਕਰਦੇਹੀਸੇ ਕਨੀਫਸਿਧਭੀ ਆਇਪਹੁਚਾ ਗੁਰੂਜੀ ਹਸਿਆ ਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆ
ਤੁਸੀ ਕਿਉਹਸੇਹੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਏਹਜੋਗੀਜੋ ਆਇਆਹੈ ਸੋਗੋਰਖਦਾਚੇਲਾਹੈ
ਗੋਰਖਸਤ੍ਰੋਪਰ ਚਤ੍ਰਤਕਰਦਾਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਜੇਤੂਸੀਮੈਨੂੰ ਆਖੋਤਾ
ਇਸਨੂੰਚਤ੍ਰੋਗਾਏਕਰਆਂਰ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੇਚਤ੍ਰਿਉਗਾਏਕਰਨਦੀ
ਲੜਾਈਨਾਹੀ ਏਥੇ ਸਬਦਦੀਲੜਾਈਹੈ ਇਤਨੇਮੇਕਨੀਫਨੇ ਆਇਕਰਕਹਾਸ
ਨੌਤੇਰੇ ਬਾਲੇ ਤੂੰਈਹਾਂ ਕਿਉਕਰ ਆਇਆਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਕਨੀਫ ਹਮ ਆਏਹੈਂ
ਨਿਰੰਕਾਰਕੇ ਦਰਸਨਤਾਈ ਤਾਕਨੀਫੇਕਹਾ ਅਰੇ ਬਾਲੇ ਆਗੇਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰਕਾਦਰ
ਸਨਕੀਆਹੈ ਕੇ ਅਬਹੀ ਆਇਆਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸੁਣਤੇਕਨੀਫ ਹਮਆਗੇ
ਭੀਦਰਸਨਕੀਆਹੈ ਅਬਭੀ ਆਏਹੈ ਜੋਆਗੇਨਕੀਆ ਹੋਤਾ ਤਾਂਅਬਕਹਾਂਸੇ
ਉਆਵਤੇ ਕਨੀਫੇਕਹਾ ਤੁਮਕੌਣਹੋਤੇਹੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸਬਦਕਹਾ
ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਗਨਾਉ ਹਮਾਰਾ ਅਚਰਜੁ ਕਹੀਅਹਿ ਹੋਤੇਅਚਰਜਬਾਨੀ
ਸਿਫਤਹਮਾਰੀ ਸਭੁਮੂਰਤਮਾਹਿ ਜੋਤਸਗਲਮਾਹਿਤਾਨੀ॥ਸੁਨਹੁਕਨੀਫਰਾਵਲ
ਜੋਗੀ ਸਤਜੁਗ ਤ੍ਰੇਤੇ ਦੁਆਪਰ ਕਲਜੁਗ ਨਿਰਮਲਸਦਾ ਅਰੋਗੀ॥੧॥ਜਾਤ
ਹਮਾਰੀ ਜਤੁਕਤ ਦੇਖਉ ਨਾਨਾਬਰਨਹਮਾਰਾ॥ਉਪਜਨਾਬਿਨਸਨ ਖੇਲਹਮਾਰਾ
ਸਿਉ ਸਕਤੀ ਬਿਉਹਾਰਾ॥ਹਰਖਸੋਗਕੀ ਕਾਇਆਂ ਬਾਧੀ ਪਾਪਪੁੰਨਦੁਇ ਸਖੀ॥
ਕਲਾਹਮਾਰੀ ਜਲਥਲਪਸਰੀ ਜੋਤਸਪੂਰਨਰਖੀ॥੨॥ਏਕੰਕਾਰਹਮਾਰਾਖਾਦ
ਦ ਜਿਸਹਮਸਾਜਾਨਿਵਾਜੇ॥ ਨਾਨਕਕਹੈ ਕਨੀਫ ਸੁਣਤੂ ਸੁਰਤਸਬਦਮਿਲਿ
ਗਾਜੇ॥੩॥੧॥ ਕਨੀਫਸਿਧਬੋਲਿਆ ਹੇਨਾਨਕ ਤੁਮਨੇਗੁਰੂਕੇਈਨਹੀਕੀ

ਆ ਚਲਕੇਤੁਮਗੋਰਖਕਉਗੁਰੂਕਰੋ ਕੰਨਪੜਾਵੋਮੁੰਦ੍ਰਾਪਾਹਿਰੋ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਇਕਸ
ਲੋਕਕਹਾ ਏਕਚੀਰਾਜਾਨੈਸੇਜੋਗੀਕਲਪਮਾਇਤੇਰਹੈਅਰੋਗੀ ਸੁੰਨਮੰਡਲਕੀਭਿਖ
ਆਖਾਈਆਸਤਸੰਤੋਖਕੀਖਿੰਥਾਪਾਈਆ॥ਬਿਨਖਪਰਪਾਣੀਪੀਆ॥ਬਿਨਧਰਤੀਬਿ
ਨਖੂਹਾ॥ਬਿਨਸਿੰਙੀਨਾਦਸਬਦਵਾਜੋ॥ਬਿਨਬਾਦਰਗਗਨਗਾਜੋ॥ਬਾਦਰੋਨਛਾਇ
ਬਿਜਲੀਚਮਕਾਰਲਾਇਆ॥ਤਬਨਾਨਕਦਾਸਜੋਗਪਾਇਆ॥੧॥ ਕਨੀਫਭੀ
ਗਇਆ॥ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਅਗੇਚਲੋ॥ਗੁਰੂਜੀਕਹੈਉਤਾਵਲਨਹੋ
ਸਿਧਾਂਦਾਤਮਾਸਾਦੇਖ ਤਾਂਹਨੀਫਸਿਧਆਇਆ ਆਖਿਓਸ ਆਦੇਸਹੋ ਬਾਲਾਆ
ਦੇਸ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਏਕੰਕਾਰਕੋਆਦੇਸ ਆਉਹਨੀਫਸਿਧਜੋਗੀ ਹਨੀਫਚਮਕਿਆ
ਕਹਓਸਹੇਬਾਲੇ ਮੁਝੇਕਿਆਜਾਨਤਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਹਨੀਫਤੂੰਰਾਜੇਕੰਕਰਕਰਨ
ਕਾ ਬੇਟਾਹੈ ਸੀਲਾਪੁਰ ਨਗਰਕਾਰਾਜਾ ਸਤਾਰਾਂਬਰਸਕਾ ਤੂੰਥਾ ਤੇਰਾਪਿਤਾ ਮਰਗਿਆ
ਤੂੰਰਾਜਪਾਇਆ ਸਿਕਾਰਖੇਲਨੇਗਇਆ ਜਬਾਸਿਕਾਰਮਾਰਿਆ ਤੂੰਖੁਸੀਹੂਆਗੋਰਖ
ਨੇਤੁਝੇਦਰਸਨਦੀਆ ਤੈਨੇਕਹਾਜੋਗੀਕਉਭਿਛਿਆ ਦੇਹੋ ਗੋਰਖਨੇਕਹਾ ਹਮਨਹੀਲੇਤੇ ਤੂੰ
ਹਰਾਮਲਨਹੈ ਤੈਨੇਕਹਾ ਕਿਉਜੋਗੀਜੀ ਅਹਾਰਮਲਨਕੈਸੇਹੈ ਗੋਰਖਨੇਕਹਾ ਤੁਝੇਦਇ
ਆਨਹੀ ਤੇਰੀਕਾਇਆ ਭੀਇਸੀਤਰਾਂਕੁਸੀਏਗੀ ਤੈਨੇਕਹਾ ਹੇਨਾਥ ਕਿਵੇਂਕਾਇਆਬਚੇ
ਭੀ ਗੋਰਖਨੇਕਹਾਜੋਗਕਮਾਵੇ ਤੈਨੇਕਹਾ ਕੈਸੇਜੋਗਕਮਾਵੇ ਗੋਰਖਕਹਾਮੂੰਡਮੁੰਡਾਵੇ ਤੈਂ
ਨੇਪਗੜੀਉਤਾਰਕੇਬੈਠਗਿਆ ਗੋਰਖਨੇਮੂੰਡ ਮੂੰਨਕੇਕੰਨਪਾੜੇ ਤੁਝੇਜੋਗੀ ਕੀਆ ਤੂੰ
ਸਿਧਹੂਆ ਤਾਂਹਨੀਫੇਕਹਾ ਕਿਸਜੁਗਾ ਮੁਝੇ ਜੋਗੀਕੀਆਥਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਲੁੰਡੇਪਿ
ਪਲਤਲੇ ਹਨੀਫੇਕਹਾ ਅਖੇਬਿਰਤ ਅੰਤਰਰਹੇ ਕਿਨਾਹਿ॥ਅਹੇਰਾਕਹੀਐਕਉਨ
ਕੀਜਾਇ॥ਕਉਨਸੰਗਲੇਚੜੇਸਿਕਾਰ ਕੌਨੀਮਰਗਪਕੜਲਿਆਇਹਾਟ ਕਿਉਕਰਭ
ਖੇਉਨਕੇਖਾਣਾ॥ਇਹੁਅਹੇੜਾਕਿਸਕੇਹਾਥ॥ਮਹਾਨੀਫਾਪੂਛੇਨਾਨਕਪਾਸ॥ ਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾ ਅਖੇਬਿਰਤਬਾਹਰਆਇਓ॥ਧਾਇਆ॥ਅਹੇੜਾਪਾਇਓ॥ਘਰਕੀਗਾਇ॥ਸਤ

ਸੰਗਲੇਚੜਿਓਸਿਕਾਰ॥ਮਿਰਗਪ
ਕੜਘਰਆਵੇਹਾਟ॥ਚੁਖਚੁਖਲੇਹਿ
ਏਬਾਗਹਿਬਾਟ॥ਇਹੁਅਹੇੜਾਕੀਨੇ
ਦਾਨਾ॥ਨਾਨਕਕੇਘਰਕੇਵਲਦਾਨਾ॥
ਸੁਨੇਹਨੀਫਇਹੁਬੀਚਾਰ॥ਗੋਰਖ
ਠਾਢਾਮਰਦੂਆਰ॥ਹਨੀਫਸਿ

ਧਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਕੇਚਲਦਾਰਿਹਾ॥ ਤਬਗੋਰਖਨਾਥਨੇਗੋਪੀਚਿੰਦ
ਕੋਭੇਜਾ ਗੋਪੀਚਿੰਦਨੇਗੁਰੂਜੀਕਿਕਹਾ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸਹੈਤਪਾ ਆਦੇਸ ਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਾਆਦਪੁਰਖਕੋਆਦੇਸ ਗੋਪੀਚਿੰਦਕਹਾ ਕਉਨਨਾਮਕਉਨਬਰਨਤੁਮਾਰਾ ਕਉ
ਨਰੂਪਕਉਨਬਿੰਜਬਾਰਾ ਕਉਨਮਨੋਰਥਈਹਾਂਆਏ॥ਚਲੋਤਪਾ ਤੁਝਨਾਥ ਬੁਲਾਏ
ਕੰਨਪੜਾਇ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਹਿਰਾਵੋ॥ਗੁਰਗੋਰਖਕੇਚਰਨਲਗਾਵੋ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਵਾਚ

ਨਾਮਏਕੰਕਾਰਕਰਤਾਰਾ ਜਾਤਿਬਰਨਤੇਰਹੈਨਿਆਰਾ॥ਰੂਪਦੇਹਨੇਕੀਨਾਬਿਸਥਾਰਾ॥
ਅਲਖਨਲਖੀਐਸਗਲਮਝਾਰਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਦਰਸਨਆਏ ਅਮਰਅਜੂਨੀ
ਲੀਏਬੁਲਾਏ॥ਨਾਕੰਨਪੜਾਇਨਮੁੰਦ੍ਰਾਪਾਏ ਸਭੁਸਿਧਨਕੇਚਰਨੀਲਾਓ॥ਏਕੰਕਾ
ਰਗੁਰੂਸਿਰਮੇਰੈ ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਿਗੋਪੀਚਿੰਦ ਦਰਸਮਾਨਕੀਨੇਸਭੁਚੇਰੇ॥ ਗੋਪੀ
ਚੰਦ ਵਾਚ ਕਉਨਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਹੈ ਤੀਰਥੋਮੇਸਨਾਨੀਕੌਨ ਨਿਰਮਤੇਮੈਲਾ
ਕੌਨਹੈ ਉਪਰਤ ਲੇਕੌਨਜੁਗਤ
ਹੈਜਿਸਤੇਰਸਤ ਮਿਲੈਦੀਪਕਜ
ਲੇ ਗੋਪੀਚੰਦਨੇ ਕਹਾਹੇਨਾਨਕਤ
ਪਾਜੀਕੇਹੜਾ ਜ ਪਹੇਜੋਬਿਨਾਬ
ਸਨਤੇਜਪੀਏ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹੈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈਹੈਜੋਗੁਰ
ਮੁਖਹੈਧਿਆ ਨੀਸੋ ਜੋ ਸੁਰਤ

ਨਾਗੁਰਵਾਚਦਾ ਗੁਰੂਕੇਦਰਸਨਕੀਏਤੇਸਭੁਤੀਰਥਨਾਏਕਾਫਲਹੋਤਾਹੈ ਚਰਨੀਲ
ਗੈਆਪਾਗਵਾਇਕੇ ਗੁਰੂਕੀਬਾਣੀਤੇਨਿਰਮਲਹੋਤਾਹੈ ਬਿਨਾਗੁਰਪੂਰੇਤੇਮੈਲਨਹੀ
ਜਾਤੀ ਗੁਰੂਕਾਉਪਦੇਸਤੇਰਸਤਾਮਿਲਦਾਹੈ ਧੁਰਪਹੁਚਤਾਹੈ ਬਿਨਾਰੋਕਤੇ ਹੋਠਉਪ
ਰਹੁਕਮਉਸਕਾਹੈ ਜਬਏਹਪਛਾਣੇਹੋਏਤਾਦੀਪਕਜਲਦਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹੈਹੇਸਿ
ਧਜੀਮੋਹਮਾਇਆਕੇਬੰਧਨਤੂਟੈ ਬਿਨਾਰਸਨਾਤੇਨਾਮਤਉਜਪੀਦਾਹੈ॥ ਤਬਗੋਪੀ
ਚੰਦਨੇਕਹਾਚਲੋਤਪਾਜੀਸਿਧਮੰਡਲੀਕਾਦਰਸਨਕਰੋ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾਤੁਮਚਲੋ
ਹਮਸਹਿਜਸੇਆਵੈਂਗੇ ਤਬਗੋਪੀਚੰਦ ਖੁਸੀਹੋਕੇਗਇਆ ਗੋਰਖਨੇਪੂਛਾਕਹੁ
ਰੇਬਾਲੇਕਿਆਦੇਖਿਆ ਗੋਪੀਚੰਦਕਹਾਪਿਤਾਜੀਓਹਤੱਤਸਰੂਪਹੈ ਅਬੀਆਵ
ਤਾਹੈ ਤਾਭੁਰਥਰੀਕਰੋਧਕਰਕੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀਮੈਫੇਰਜਾਤਾਹੈ ਗੋਰਖਕਹਾਜਾਓਉਪ
ਦੇਸਕਰੋ ਭੁਰਥਰੀਆਇਆ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਏਕੰਕਾਰਕੋ

ਆਦੇਸਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾ ਭੁਰਥਰੀਜੋਗੀ ਤੁਮਫੇਰਆਏਹੋ ਤਾਭੁਰਥਰੀਕਹਾ ਚਲੋਤੁ
ਪਾ ਤੁਝੇ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕੇਪਾਸਲੇਚਲੇਂ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਹਮਕੋ ਵੁਹਾਂਲੇਜਾਇਕੇ ਕਿਆਕਰੋ
ਗੇ ਤਾਭੁਰਥਰੀਕਹਾ ਕਾਨੋਂਮੇ ਮੁੰਦਰਾਂ ਪਾਹਿਰੋ ਖਿੰਥਾ ਓਢੋ ਆਗਿਆਭੰਗਨਹੀਕਰਨੀ
ਕਭੀ ਤਉਜੋਗਜੁਗਤਕੋਪਾਵੋ ਸੁਣੋਬਾਲੇਤੁਮਾਰੀ ਧੁਨਿਅਨਹਦਮੇਲਗੇਗੀ ਗੁਰੂ
ਜੀਕਹੈ   ਗੁਰਕਾ ਸਬਦਮਨਾਹਿਮਹਿਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਿੰਥਾ ਖਿਮਾਹਢਾਵੈ ਜੋਕੁਛਕਰੇਸੁ
ਭਲਕਰਮਾਨੈਸਹਿਜਜੋਗਧੁਨਿਪਾਵਉ॥ ਬਾਬਾਜੁਗਤਾਜੀਅਜੁਗਹਜੁਗੁਜੋਗੀਪਰ
ਮਤਤਮਹਿਭੋਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਪਾਇਆ ਗਿਆਨਕਾਇਆਰਸਭੋਗੀ॥
ਭੁਰਥਰੀਵਾਚ   ਏਕਹਾਥਮੇਪਾਤ੍ਰਦੇਵੈ ਦੂਜੇਦੇਵੇਡੰਡਾ ਅਕਲਾਬਿਭੂਤਲਗਾਵਉ
ਤੁਮਕੋ ਏਹਾਪੰਥਬਤਾਵੈ   ਗੁਰੂਜੀਵਾਚ   ਪਤ੍ਰਵੀਚਾਰਗਿਆਨਮਤਡੰਡਾ ਵਰਤਮਾਨਬਿ
ਭੂਤਾ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਰਹਿਰਾਸਹਮਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਪੰਥਅਤੀਤਾ॥ ਭੁਰਥਰੀਵਾਚ ਅ
ਪਨੇਨਗਰਬਿਠਾਵਉਆਸਨ ਛੀਨੇਬਾਦਬਿਬਾਦੀ॥ ਸਿੰਙੀਦੇਉਮੁਖਿਬੈਨਬਜਾਵੋਸੁ
ਨੀਏਨਾਦਅਨਾਦੀ॥   ਗੁਰੂਨਾਨਕਵਾਚ   ਸਿਉਨਗਰੀਮਾਹਿਆਸਨਬੈਸਉਕਲਪ
ਤਿਆਗੀਬਾਦੀ॥ ਸਿੰਙੀਸੁਰਤਿਸਦਾਧੁਨਿਜੋਹੈਨਿਸਦਿਨਪੂਰੇਨਾਦੀ॥   ਭੁਰੰਥਰੀਵਾਚ
ਸਗਲੀਸਿਸਟਦਿਸਟਦਿਖਾਵੈ ਐਸੀਜੋਤਜੁਗਾਦੀ॥ ਲਿਵਲਾਗੀਕਬਹੂਨਜਾਵੈ
ਧੁਨਪੂਰਨਪਦਪਾਵੈ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ   ਸਗਲੀਸੈਨਿਆਜੋਤਨਿਰੰਤਰਨਾਨਾਬਰਨ
ਅਨੇਕੀ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਭੁਰਥਰਜੋਗੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਏਕੀ॥   ਫੇਰਭੁਰਥਰੀਨੇ

ਕਹਾਚਲੋਤੁਮਪਾਜੀਏਹਾਤੀਕਪਹੁਚਕੇਕਿ
ਉਖਾਲੀਜਾਤੇਹੋ ਗੁਰੂਜੀਸਬਦਕਹਾ
ਆਸਾਮਹਲਾ੧   ਗਖਾਲੀਸੋਕਰਤਾਰ
ਨਜਾਨੈ ਅਪਨਾਆਪਨਕਬਹੁਪਛਾਨੈ॥
ਸੁਣਸਿਧਤੂੰਭੁਰਥਰਜੋਗੀ ਗੋਰਖਭੇਟਨ
ਹੋਇਅਰੋਗੀ॥   ਰਾਜਛੋਡਕੇਜੋਗੀਹੂਏ
ਮਮਤਾਮੋਹਨਅਜਹੂਮੂਏ॥ ਮਮਤਾਉਪਜੀਅੰਧਵਧਾਈ॥ ਜੋਗਜੁਗਤਕੀਮਤਿਨ
ਹੀਪਾਈ ਨਾਨਕਬੋਲੈਤਤਬੀਚਾਰਾ॥ ਮੁੰਡਮੁੰਡਾਇਨਪਾਇਓਪਾਰਾ॥੪॥੧॥   ਭੁਰ
ਥਰੀਕਹਾ   ਲੇਹੁਪਿਆਲਾਨਾਨਕਪੀਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਮਨਹੋਵੈਥੀਉ॥ ਆਇਸਮ
ਦਪੀਤਕਰੀਏਭੋਗਾ॥ ਸੁਖਸਹਿਜਆਨੰਦਅਰੋਗਾ॥   ਮੇਰੀਤੇਰੀਚਿਤਵੁਨੀਨਰਹ
ਤੀ ਲਿਵਲਾਗੀਹਿਰਦੇਹਰਿਸੇਤੀ॥ ਭੁਖਪਿਆਸਨਕੇਈਬਿਆਪੇ॥ ਬਿਨਸਜਾ

ਇਸਭੂਤੀਨੇਤਾਂਪੀਓਭਰਥਰੀਬੋਲੇਸੁਣਨਾਨਕਵੇਦੀ॥ਇਸਮਦਪੀਤੇਬਲਾਇਜਲੰਧੇ
ਦੀ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਗੁੜੁਕਰਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨਕਰਿਧਾਵੈਕਰਕਰਣੀਕਸੁ
ਪਾਈਐ ਭਠੀਭਾਉਪ੍ਰੇਮਕਾਪੋਚਾਇਤੁਬਿਧਅਮਿਉਚੁਆਈਐ॥ ਬਾਬਾਮਨਮਤਵਾ
ਲਾਪ੍ਰੇਮਰਸੁਪੀਵੈਸਹਜਰੰਗਿਰਚੁਰਹਿਆ॥ਅਹਿਨਿਸਬਨੀਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾਗੀਸਬਦ
ਅਨਾਹਦਗਹਿਆ॥੧॥ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਪੀਵਤਹੀਪਰਵਾਣਭਇਆ॥
ਦਰਦਰਸਨਕਾਚਾਖੀਹੋਵੈ ਮੁਕਤਬੈਕੁੰਠੈਕਰੈਕਿਆ॥ ਸਾਚਾਆਪਪਿਆਲਾਸੂਰਾ
ਤਿਸਹਿਪਿਆਏਜਿਸਨਦਰਕਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਬੈਪਾਰੀਹੋਵੈਕਿਆਮਦਛੂਛੈਭਾਉਧ
ਰੇ॥ ਸਿਫਤੀਰਾਤਾਸਦਾਬੈਰਾਗੀਜੂਐਜਨਮਨਹਾਰੇ॥ਕਹਿਨਾਨਕਸੁਣਭਰਥਰਜੋਗੀ
ਖੀਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੇ॥੪॥੧ ਭਰਥਰੀਦੂਜੀਵਾਰੀਭੀਹਉਲਾਹੋਇਗਇਆ
ਫੇਰਭੂਤਵੇਸਿਧਨੇਆਇਕੇਕਹਾ ਰੇਬਾਲੇਆਸਾਮਹਾਦੁਖੀ ਨਿਰਾਸਾਪਰਮਸੁਖੀ

ਆਸਾਨਿਰਾਸਾਭੂਤਵੇਸੁਖਸਵੈਤੀ
ਪਿੰਗਲਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਵਾਚ ਆਸ
ਸੁਖਮਾਰਗੀਕਹੀਐਨਿਰਾਸਾਦੁਖਅ
ਪਾਰੇ॥ਬਿਨਆਸਾਗੁਰਦੇਵਨਮਿਲ
ਬੇਨਾਮਿਲਬੇਕਰਤਾਰੇ॥ ਭੂਤਵੇਸਿਧ
ਵਾਚ ਚਲਰੇਬਾਲੇਤੁਝੈਗੋਰਖਕੇਪਾ
ਵਲਗਾਵੇ ਜਨਮਮਰਨਤੇਰਹਤਹੋਵੇ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਵਾਚ ਤੇਰਾਗੁਰੂਗੋਰਖਦੇਖਿਆਹੈ ਜਿਸਐਪਦਵਧਾਈਹੈਆਪਣੀਸਿ
ਧਲਬਜਤੀਪੁਕਾਰੇਹਮਰੀਗਤਨਹੀਕਾਈ ਗੁਰੂਜੀਕਹੇਸੁਣਭੂਤਵੇਅੰਤਕੋਦੇਹਗਿਰੇਗੀ
ਭੂਤਵਾਂਭੀਫਿਰਗਇਆ ਫੇਰਲਹੁਰੀਪਾਆਇਆ ਆਦੇਸੁਆਦੇਸਕਹਾ
ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਆਦਪੁਰਖਕੋਆਦੇਸ ਲਹੁਰੀਪੇਕਹਾ ਹਾਟੀਬਾਟੀਕਹਾਤਿਆਗੀ
ਕਿਉਤਿਆਗੇਬਣਜਬਿਵਹਾਰਾ॥ਕਾਹੇਕਉਉਦਿਆਨੀਹੂਏਕਿਉਛੋਡੇਮਤਾਪਸਾ
ਰਾ॥ ਲਹੁਰੀਪਾਗੋਰਖਪੂਤਕਹਿਦਾਹੈ ਸੁਣੋਨਾਨਕਤਪਾ, ਜੇਹਕਾਰਣਤੂਮਭਰਮਤਭਟ
ਕਤਸੋਹੈਅਗਮਅਗਾਧਾ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਹਾਟੀਬਾਟੀਸਹਜਕਮਾਈਸ
ਹਜੇਬਣਜਬਿਉਹਾਰਾ॥ਸਹਜੇਹੀਉਦਿਆਨੀਹੂਏਸਹਜੇਮਤਾਪਸਾਰਾ॥ਨਾਨਕਐ
ਪੂਤਕਰਤਾਰਕੇਪੂਤਾ॥ ਸੁਣਲਹੁਰੀਪਾ ਆਪਨਿਰੰਜਨਨੇਕਿਰਪਾਕਰਕੇਮੇਲੇਹਾਂ ਤਿ
ਸਅਗਮਅਗਾਧਨੇ ਤਾਂ ਲਹੁਰੀਪਾਭੀਗਇਆ ਗੋਰਖਨੇਪੁਛਾਕਿਉਰੇਬਾਲੇ

ਤਾਂਲਹੁਰੀਪੇਕਾਹਿਆ ਨਾਥਜੀਓਹਤੋਂਕਹੀਅਟਕਤਨਹੀ ਪਾਸੋਗੋਪੀਚੰਦਕਹਾ ਗੁਰੂ
ਜੀਨਾਨਕਤਪਾਤਾਪੂਜਣੇਲਾਇਕਹੈ ਤਾਗੋਰਖਨਾਥਨੇਕਹਾ ਹੇਪੂਤਗੋਪੀਚੰਦਾਮੇਜਾ
ਣਦਾਹੋਪਰਗਟਿਨਾਸਿਧਾਂਕਾਅਭਿਮਾਨਉਤਰਨੇਦੇਹੁ ਫੇਰਚਰਪਟਨਾਥਜੋਗੀਗੁਰੂ
ਜੀਪਾਸਆਇਆ ਆਇਕਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਆਖਿਓਸ ਆਦੇਸਹੋ ਬਾਲੇਆ
ਦੇਸ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾ ਆਦੇਸਤੋਹੋਚਰਪਟਨਾਥਜੋਗੀਆਦੇਸ ਏਕੰਕਾਰਕੋਆ
ਦੇਸਹੈ ਚਰਪਟਨੇਕਹਾ ਕੌਨਸੂਤਕੇਕਪੜੇਪਾਹਿਰੋ ਚਲਤੇਕਿਤਨੇਜੋਜਨ ਖਾਣ
ਤੁਲਾਈਕਹਾਂਬਿਛਾਈਬਿਸਰਾਮਕਹਾਂਕਰਤੇਹੋ ਚਰਪਟਕਹਾਏਹਗਿਆਨਕਹੋ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਆਸਨਬੈਸਨਕਾਇਆਭੀਤਰਨਾਮਹਮਾਰਾਭੋਜਨ ਖਿ
ਮਾਸੂਤਕੇਕਪੜੇਪਾਹਿਰੇਚਲਤੇਢਾਈਜੋਜਨ ਖਾਣਤੁਲਾਈਦਸਵੇਂਦੁਆਰੇਤਹਾਂ
ਕਰੇਬਿਸਰਾਮਾਨਾਨਕਬੋਲੈਸੁਨ
ਚਰਪਟਨਾਥਾਐਸਾਕਥੇਗਿਆਨ

ਚਰਪਟਨਾਥ ਭੀਫਿਰਗਇਆ
ਜਾਇਗੋਰਖਨਾਥਕੋਕਹਿਓਸ ਸੁ
ਣਨਾਥਜੀਨਾਨਕਤਪਾਪੂਰਨਜੋ
ਗੀਸਰਹੈ ਗੋਰਖਨਾਥਕਹਿਆ
ਹਾਂਚਰਪਟਨਾਥਜੀਮੈਜਾਨਤਾਹੋ
ਫੇਰਸ੍ਰਿੰਗਾਰਨਾਥਨੇਕਹਾਂਮੈਜਾਤਾਹੋ ਦੇਖਾਓਹਕੈਸਾਹਿਕਹੈ ਤਾਮਕਰਕੇਆਇਆ
ਆਇਕੇਆਦੇਸਆਦੇਸ ਕਰਕਹਿਓਸ ਹਾਥਫੈਂੜੀਮੁਖਮੈਬਾਤਕਉਨਰੇਬਾ
ਲੇਤੂੰਕੌਨਹੈ ਅਪਨਾਨਾਮਬਤਾਉ ਗੁਰੂਜੀਕਹੇ ਸੁਨਰੇਬਉਦੂਹਮਰਾਨਾਮ ਏਕੰ
ਕਾਰਕੀਆਹੈਬਨਾਉ ਤੂੰਭੀਭੂਲਾਗੋਰਖਭੂਲਾ ਅਉਧਵਧਾਈਮਨਮਾਹਿਫੂਲਾ
ਏਕਨਿਰੰਕਾਰੀਨਾਨਕਨਾਉ ਅਪਨੇਗੁਰਕਉਬਲਿਬਲਿਜਾਉ॥ ਸ੍ਰਿੰਗਾਰਨਾਥ
ਵਾਚ ਬਿਨਬਿਕਨਾਈਦੀਪਕਜਲੈ ਬਿਨਦੂਧਕਿਉਬਾਲਕਪਲੈ ਬਿਨਧਨਖ
ਕਿਉਤੀਰਚਲਾਵੈ ਬਿਨਚਰਨਕਿਉਨਗਰਸਿਧਾਵੈ ਸ੍ਰਿੰਗਾਰਪੂਛੈਸੁਨਰੇਬਾਲੇਬਿ
ਨਕੀਜੀਕਿਉਖੁਲੇਤਾਲੇ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਉਲਟਕਉਲਦੀਪਕਜਲੇ
ਲਿਵਲਾਗੀਤਬਬਾਲਕਪਲੇ ਸੁਰਤਬਾਂਧੀਤਾਂਤੀਰਚਲਾਇਆ ਗੁਰਕਾਥ
ਚਨਲੇਨਗਰਸਿਧਾਇਆ ਬੋਲੈਨਾਨਕਸੁਨਸ੍ਰਿੰਗਾਰਬਾਲੇ ਕਿਰਪਾਕੀਨੀਤਾਖੁ
ਲੇਤਾਲੇ॥ ਸ੍ਰਿੰਗਾਰਨਾਥਭੀਬਹੁਤਸਰਮਿੰਦਾਹੋਇਕੇਚਲਗਇਆ ਤਾਮਰਦ

ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਹੋਉ ਤੇਰੇ ਅਗੇ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਠਹਿ
ਰ ਸਕਦਾ ਜੀ ਸਭੇ ਹੀ ਭਸਮ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਿਆ ਅਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਏਡਾ ਵਡਾ ਹੀ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ਹੈ ਬਿਨਾ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਸਾਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਤੁਲੇ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਆਵਦਾ ਅਤੇ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਜੋ ਕਈ ਜੁਗ
ਬੀਤ ਗਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਕਈ ਸਾਧ ਭਗਤ ਵਡੇ ਵਡੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਬੀਤ
ਚੁਕੇ ਹੈਨ ਪਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਦਰਸਨ ਦੇਹ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀ ਹੋਇਆ ਪਰ ਸੁਣ
ਮਰਦਾਨਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਵਿਚ ਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਭਗਤਾ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਨੂੰ ਹੀ ਕਰਤਾਰ ਇਥੇ ਲਿਆਇਆ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਅਗੇ ਭੀ ਚਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਚਲਦੇ ਹਾਂ
ਤਾ ਉਥੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੀਨ ਪਰਬਤ ਨੂੰ ਚਲੇ ਸੋਲਾ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਲੰਘ ਕੇ
ਮੀਨ ਪਰਬਤ ਤੇ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਮੇਰ ਕਿਤਨਾ ਹੈ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਦਸ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਹੈ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਐਸਾ ਕੌਣ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਸਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਓਹ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਆਸਰੇ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਜੋ ਸਰਬ ਥਾਂ ਕੇ ਸਤ
ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਹਾ ਤਕ ਸਰਬ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਹੈ ਉਸ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਹੀ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਹੈ ਅ
ਗਨਿ ਮਿਟੀ ਉਸਦੇ ਕਹੇ ਵਿਚ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਭੀ ਉਸੀ ਦਾ ਆਸਰਾ ਹੈ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਉਸਦੀ
ਸਤਿਆ ਵਰਤ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਜੋ ਬਾਬਾ ਜਿੰਦਾ ਕਹੀਦਾ

ਹੈ ਜੋ ਉਸਦਾ ਰੰਗ ਕੇਹਾ ਹੈ ਤੇ ਉਸਦਾ ਆਸਣ
ਕਿਥੇ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨੇ ਉਨਾਦਾ ਰੰਗ ਲਾ
ਲ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਲਾਲੀ ਨਾਲ ਹੋਰ ਲਾਲੀ ਲਗ
ਦੀ ਹੀ ਨਾਹੀ ਤੇ ਉਨਾਦੇ ਰੋਮ ਸੁਵਰਨ ਰੰਗ ਦੇ ਹੈਨ
ਉਨਾ ਰੋਮਾਂ ਨਾਲ ਸੋਨਾ ਭੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਦਖਦਾ ਹੈ
ਤੇ ਰਸਨਾ ਥੀ ਬੋਲਦਾ ਭੀ ਨਾਹੀ ਰੋਮ ਰੋਮ ਵਿਚੋ ਏ
ਹੋ ਅਵਾਜ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਜੋਗਾ ਧਿਰ ਗੰਭੀਰ ਗਾ
ਧ ਗੰਭੀਰ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਧੰਨ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਤੁਸਾ ਬਿਨ ਏਹ ਨਿਸਾ ਕਉਣ ਕਰੇ ਮੇਰੀਆ

ਪਰਜੀ ਹੁਣਸੁਮੇਰ ਉਪਰ ਚਲੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਜੇ ਸਿਧਮੰਡ
ਲੀ ਵਿਚਿ ਵੀਚਾਰ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਵੇਖਕਾਈ ਸਾਇਤ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ਤਾ
ਸਿਧਮੰਡਲੀਨੂੰ ਗੋਰਖਨੇਂ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉਰੇ ਸਿਧੋ ਤਾਸੰਘਰਨਾਥਨੇਕਹਾ ਕਿਉਨਾ
ਥਜੀ ਹੁਕਮਕਰੋ ਤਾਮੈਜਾਂਵਊ ਗੋਰਖਨੇਂਕਹਾ ਸੰਘਰਨਾਥ ਕੁਛ ਬੋਲਣੇਂ ਕੀ ਸਕਤ
ਹੈ ਤਾਸੰਘਰਨਾਥਨੇਕਹਾ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਹੈ ਗੋਰਖਨੇ ਕਹਾ ਜਾਵੋ ਨਾਥਜੀ

ਸੰਘਰਨਾਥ ਗੋਰਖ ਪਾਸੋ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਕਹਿਓਸ ਮਾਈਮੂੰਡ
ਆਦੇਸ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਬੋਲਿ ਓਨਾਹੀ ਹੋਠਾਵਿਚ ਮੁਸਕਿਆ ਫੇਰਸੰਘ੍ਰਨਾਥ ਕਹਾ
ਰੇ ਮਾਈਮੂੰਡੇ ਬੋਲਤਾ ਕਿਉਨਹੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਬੋਲੇ ਮਾਈਮੂੰਡਾ ਗੋਰਖ ਕਹੀਐ
ਜਿਸਨੇ ਤੁਝੇ ਅਕਲ ਨਹੀ ਦਿਤੀ ਹਾਥ ਫਹੌੜੀ ਕੰਨੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਸੁਰਤ ਬੁਧ ਸਭ ਛੀਨੀ
ਮੂੰਡ ਮੁੰਡਾਇ ਕਰ ਗੋਤ ਲਜਾਇਓ ਤੈਭੀ ਜੋਗ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਕਿਉ ਭਸਮ ਲਗਾਇ
ਕੇ ਜਨਮ ਬਿਰਥਾ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹੇ ਸੰਘਰਨਾਥਾ ਤੂੰ ਪਾਣੀ ਮੇਂ ਡੂਬਾ ਹੈ
ਵਿਲਲੀਰੇ ਨ ਤੈਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਸੂਰੂ ਹੈ ਤੂੰ ਤਾ ਸੰਘਰ ਨਾਥ ਸਰਮਿੰਦਾ ਹੋਇਕੇ ਬੋਲ
ਕੇਹੜੀ ਜੁਗਤ ਕਾਮ ਗਵਾਇਆ ਕਵਨ ਜੁਗਤ ਮਾਇਆ ਤਿਆਗੀ ਕ੍ਰੋਧ ਕਿਸ
ਤਰਾ ਜੀਤਾ ਕਿਸਤਰਾ ਅਤੀਤ ਭਏ ਲੋਭ ਕਿਸਤਰਾ ਛੋੜਿਆ ਕਵਨ ਜੁਗਤ ਤੇ ਕਾ
ਲ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਕਵਨ ਜੁਗਤ ਤੇ ਮੋਹ ਨਹੀ ਬਿਆਪੇ ਹੰਕਾਰ ਕਿਸਤਰਾ ਨਹੀ ਤੁਪਾਵਦਾ
ਸੰਘਰਨਾਥ ਕਹੇ ਕਹੋ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹੈ ਸਾਰੇ ਕੇ ਜਾਣਿਆ ਤਾ
ਕਾਮ ਗਇਆ ਸਬਦ ਕੀ ਜੁਗਤ ਸੇ ਮਾਇਆ ਤਿਆਗੀ ਹੈ ਸਾਂਤ ਆਈ ਕ੍ਰੋਧ ਜੀ
ਤਲੀਆ ਤਿਨੇ ਗੁਣ ਮਿਟ ਗੋਏ ਅਤੀਤ ਹੋਏ ਸੰਤਾ ਦਾ ਸੰਗ ਕੀਤਾ ਲੋਭ ਦੂਰ ਹੋਇ
ਆ ਸਿਮਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਕੀਤਾ ਕਾਲ ਟਲਗਿਆ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਏਕ ਦੇਖਿ

ਆ ਮੋਹਦੂਰਹੂਆ ਸਭਕੀਰੇਨਹੂਏ ਹੰਕਾਰਦੂਰਹੂਆ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹੈ ਸੁਣਸਿ
ਘਰਨਾਥ ਫੇਰਸਿਘਰਨਾਥਬੋਲਿਆ ਸੰਸਾਰਮੇਕੇਹੜੀਜੁਗਤਰਹਤੇਹੋ ਦਰ
ਬਾਰਮੇਕੈਸੇਪਹੁਚੋਗੇ ਕੌਨਜੁਗਤਹੈ ਦਰਠਕਨਾਪਵੈਕਿਸਜੁਗਤਸੇਮੇਲੀਮਿਲੇ
ਗੇ ਸਿਘਰਨਾਥਪੂਛਤੇਹੈ ਹੇਨਾਨਕਜੀ ਅੰਤਰਬਾਹਰੇਰੰਗਦਮਰੀਦੇ ਗੁਰੂਜੀਵਰ
ਮਾਨਤਿਆਗਕੇਸੰਸਾਰਮੇਠਾਹਿਰੇਹੈ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਦਰਬਾਰਪਹੁਚੇ ਹਰੀਕਿਰਪ
ਤੇਦਰਠਕਨਹੀਪੜਤੀ ਹਰਿਕੇਸਤਸੰਗਨੇਮਿਲਾਇਲੀਏਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹੈ ਸਿਘ
ਰਅੰਧੇ ਤੁਮਅੰਤਰਬਾਹਰੰਗਦਮਰੀਦੇ॥ ਤਾਸਿਘਰਨਾਥ ਸਰਮਿੰਦਾਹੋਇਆ
ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀ ਏਥੇਵਡਾਤਮਾਸਾਦੇਖਿਆਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਕੇ
ਹਾਤਮਾਸਡਿਠਾਹਈ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀਏਹੁਪਹਾੜਜੋਹੈ ਸੋਏਹਕੇਹੀਆਲ
ਹਿਰਾਵੇਦਾਹੈ ਨਹੀਜਾਪਦਾ ਜੋਸੋਨਾਹੈ ਨਾਜਾਪਦਾਹੈਜੋਰੁਪਾਹੈ ਨਾਜਾਪਦਾਮੋਤੀ
ਹੈਨ ਅਕੇਹੀਰਾਪੰਨ ਲਾਲਜਵਾਹਰਹੈਨ ਏਸਪਹਾੜਦਾਕੁਛ ਮਲੂਮਨਹੀਹੋ
ਦਾਜੀ ਤਬਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁਮੀਨਾਪਰਬਤ ਐਸੇਵਾਸਤੇਕਹੀਦਾਹੈ

ਇਸਦੇਉਤੇਕੁਦਰਤੀ
ਮੀਨਾਕਾਰੀਹੋਈਹੈ॥
ਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਹਾ
ਗੁਰੂਜੀਚਲੋਸੁਮੇਰਤੇ
ਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਉਤਾਵ
ਲਾਨਾਹੋ ਇਤਨੇਮੇ
ਗੋਰਖਨੇ ਮੰਗਲਨਾ
ਥਕੋਕਹਾ ਤੁਮਜਾਓ
ਮੰਗਲਨਾਥਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇਖਣੇਭੇਜਤੇਹੋ ਝਗੜਾਕਰਨੇਭੇਜਤੇਹੋ ਕੇਉਪਦੇ
ਸਕਰਨੇਕੋਭੇਜਤੇਹੋ ਗੋਰਖਨਾਥਕਹਾ ਨਾਥਜੀਜੋਤੁਮਾਰੇਜੀਅਆਵੈ ਸੋਕਰੋਤ
ਮੰਗਲਨਾਥਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀਤੁਮਭੀਪੂਰਨਜੋਗੀਸਰਹੋ ਵੁਹਭੀਪੂਰਨਹੈ ਤਿਸਕਾ
ਦੇਖਣਖੋਜਣਾ ਕਿਆਹੈ ਏਕਬਾਰਖੋਜਿਆ ਦੋਇਬਾਰਖੋਜਿਆ ਕਹੋਤੇਬੁਲ
ਇਲਿਆਵਤਾਹੋ ਗੋਰਖਨਾਥਕਹਾ ਐਸੀਤਰਾਂਲਿਆਵੋਜੋ ਸੇਵਕਹੋਇਕਰ
ਆਵੈ ਮੰਗਲਨਾਥਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀਸੇਵਕਤਿਸਕਉ ਕਹੀਤਾਹੈ ਜੋਆਪਤੇਨੀਵ
ਹੋਇ ਜੋਆਪਜੇਸਾਹੋਇ ਯਾਆਪਤੇਊਚਾਹੋਇ ਤਾਓਹਸੇਵਕ ਕਿਉਕਰਹੋਤਾਹੈ

ਉਸਕੇਆਗੇਨਿਵਚਲੀਏ ਅਰਓਹ ਆਪਣੇਂਚਿਤਮੇ ਸਮੰਝਕਰਨਿੰਵਚਲੇ ਅਰਜੋ
ਆਪਸੇਊਚਾਹੋਵੇ ਉਸਕੀਖੁਸੀਆਵੇਤੋਨਿਵੇ ਨਹੀਤੋ ਨਾਭੀਨਿਵੈ ਤੁਮਾਰੇਕਹੇਮੈਜ
ਤਾਹੋ ਗੋਰਖਨਾਥਕਹਾ ਹੇਮੰਗਲਨਾਥ ਗੋਪੀਚੰਦ ਤੁਸਾਕੁਛ ਸਮਝਿਆਹੈ ਘੁੰਘੂ
ਨਾਥਤੋ ਬੋਲਤਾਨਾਹੀ ਚਰਪਟਨਾਥ ਸਭਨੇਕਾ ਏਕਜੈਸਾਹੈ ਹੋਰਸਭ ਖੇਸੂਪੇਨੂਹੈ
ਤੁਮਾਰੀਖੁਸੀਹੈ ਤੋਜਾਵੇ ਤਾਮੰਗਲਨਾਥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸ ਆਇਆ ਕਹਾ
ਆਦੇਸ ਆਦੇਸ ਨਾਨਕਤਪਾ ਜੋਗੀਸਰ ਭੁਲਾ ਕੀਆ ਦਰਸਨਦੀਆ ਕਿਰਤਾ
ਰਥਕੀਆ ਜੋਗੀਸਰੋਂਕੇਭਾਂਈ ਏਹਮੂੰਹੋ ਕਹਿਕਰ ਗੁਰੂਜੀਕੇਚਰਨਾਕੋ ਹਥਲਾਵ
ਣੇਨੂ ਦੌੜਿਆ ਗੁਰੂਜੀਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤਿਸਕਾਭਾਵ ਦੇਖੰ ਮੰਗਲਨਾਥਕੇਹਾਥਪ
ਕੜਲੀਏ ਆਪਣੇ ਹਾਥਮੰਗਲਨਾਥਕੇਪੈਰਾਪਰਰਖੇ ਮੂੰਹੋਭੀਬਚਨਕਹਾ ਆਦੇ
ਸ ਏਕੋਕਾਭੇਕੋ ਆਦੇਸ ਆਉਮੰਗਲਨਾਥਪੂਰਨਜੋਗੀਸਰ ਮੰਗਲਨਾਥਕਹਾਤ

ਪਾਜੀਤੁਮਕੌਣ ਮੋਨੋਰਥ ਆਏਹੋ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਤੁਮਾ ਰੇਦਰਸਨਕੋਆ
ਏਹੈ ਤਾਮੰਗਲਨਾ ਥਕਹਾ ਤਪਾਜੀਹ
ਮਾਰੇਧੰਨਭਾਗਹੈ ਨਜੋਤੁਮਦਰਸਨ
ਦੀਆ ਅਬਚ ਲੋਸਿਧਮੰਡਲੀ
ਮੇਦਰਸਨਲੇਹੋ ਵੇਹੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਕਜੀਕਹਾ ਭਲਾ ਮੰਗਲਨਾਥਜੀ
ਤੁਮਚਲੋਹਮਭੀ ਸਹਜਾਸਿਉ ਆਵਤੇਹੈ ਮੰਗਲਨਾਥਕਹਾ ਭੁਲਤਪਾਜੀਤੁਮਾਰੀ
ਜਾਇ ਹੈ ਸੋਕਰੋਜੀ ਜੇਤੁਮਕਹੋ ਤੋ ਈਹਾਹੀਤੁਮਾਰੀ ਜੁਗਤ ਲੈਆਵੇ ਤੋ ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਹਾ ਸੁਣੋਮੰਗਲਨਾਥਜੀ ਹਮਕਉਜੁਗਤਤੁਮਾਰਾਭਾਉ ਸੁਪ੍ਰਸਿੰਨਕੀਆ
ਆਤਮਭਾਉ ਸੰਤਭਈਜਬ ਦਰਸਨਪਾਇਆ ਦੇਖਤਹੀਆਤਮਅਘਾਈ
ਆ ਸੁਣਮੰਗਲਨਾਥ ਏਹੁਬਾਤਹਮਾਰੀ ਹਮਰਾਤੁਮਰਾ ਏਕਅਧਾਰੀ॥ ਮੰਗ
ਲਨਾਥ ਫਿਰਗਇਆ ਪਰਆਪਭੀਖੁਸੀ ਹੋਇਗਇਆ ਅਰਗੁਰੂਜੀਕੋਭੀ
ਖੁਸੀਕਰਗਿਆ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹਕੋਈ ਅਜਬਜੋਗੀ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਭੇਖਾਵਿਚ ਸਭੇ ਇਕੋਜੇਹੇ ਨਾਹੀਹੋਂਦੇ ਕੋਈ ਪੂਰਨਕੋਟ ਮਧੇਇਕਅ
ਧਹੋਂਦਾਹੈ ਨਹੀਤਾਂ ਭੇਖੀ ਬਹੁਤ ਹੋਂਦੇਹੈਨ ਅਤੇ ਜੇਸਭੇ ਪੂਰਨਹੋਂਦੇਹੋਵਨ ਤਾਂਸਭਾਹੀ
ਸ੍ਰਿਸਟ ਉਧਰਜਾਵੈ ਪਰਪੂਰਨਤਾਂ ਕੋਈ ਇਕਅਧਗੀ ਹੋਂਦਾਹੈ ਅਰਜਿਸਤੇ ਪੂਰਨਾਕੇ

ਰਪਾਹੋਵਦੀਹੈ ਅਤੇਜਿਸਦੀਵਾਰੀਆਵਦੀਹੈ ਸੋਈਪੂਰਨਹੋਂਦਾਹੈ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾਗੁਰੂ
ਜੀਹੁਣਆਗੇਚਲੋ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸੰਭੂਨਾਥਇਕਸਿਧਹੈਓਹਭੀਆਪਕੇਬਹੁਤ
ਛਿਕਦਾਹੈ ਜਦਓਹਫਿਰਜਾਵੈਗਾਤਾਚਲਦੇਹਾਂ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਓਹਮੰਗ
ਲਨਾਥਪਾਸੋਭੀਵਧੀਕਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮਰਦਾਨਾ ਮੰਗਲਨਾਥਸਿਧਾਵਿਚਨਹੀ
ਭੇਖਸਿਧਾਦਾਹੈਪਰਹੈਸਤਗੁਰੂ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਸਤਗੁਰੂਹੈਤਾਗੋਰਖ
ਦਾਸਿਖਕਿਉਹੋਇਆਹੈ ਜੋਗੀਆਦਾਭੇਖਕਿਉਲੀਤੋਸ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾ
ਮਰਦਾਨਾਉਸਨੂੰਗੋਰਖਹੀਮਿਲਿਗਇਆਸੀ ਜਿਸਨੂੰਕਰਤਾਰਆਪਣੀਵਲ
ਛਿਕਲਏਤਾਕਿਸੇਦਾਕਿਆਚਾਰਾਹੈ ਜੋਮਨੇਕਰਿਸਕੇਓਹਭਾਣੇਦਾਸਾਹਿਬ
ਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਏਹੁਨਜਰਕਰਤਾਰਨੇਤੁਧਾਨੂੰਹੀਬਖਸੀਹੈ ਤਿਚਰਨੂੰ
ਸੰਭੂਨਾਥਭੀਆਇਆਪਰਕਿਸਤਰਾਆਇਆ ਇਕਮੁੰਦਰਾ ਇਕਫਰੂਆ ਬੈ
ਰਾਗਣਲੈਆਇਆ ਆਵਦਿਆਹੀਕਹਿਓਸੁ ਆਦੇਸਹੋਬਾਲਾ ਆਦੇਸੁ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਾ ਆਦੇਸਏਕੰਕਾਰਕੌਆਦੇਸੁ ਆਉਸੰਭੂਨਾਥਜੋਗੀ ਸੰਭੂਨਾ
ਥਵਾਚ ਮੁੰਦ੍ਰਾਪਹਿਰੇਫਰੂਆਰਾਖੇਹਾਥਲੇਹੁਬੈਰਾਗੀ ਗੋਰਖਨਾਥਕੇਚੇਲੇ
ਹੋਵੈਬਿਘਨਨਕੋਊਲਾਗੀ। ਸੰਭੂਨਾਥਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਬਾਲੇਦਰਸਨਦੇਖਤਤੂ
ਟੇਤਾਲੇ॥੧॥ਕਾਇਆਅਸਥਿਰਧਰਨਨਪਰਸੀ ਜਬਲਗਧਰਨਅਕਾਸਾ॥
ਸੋਲਾਕਲਾਸੰਪੂਰਨਹੋਵੈਦੁਉਲਟਕਉਲਪਰਗਾਸਾ॥ ਸੁੰਨਸਹਿਰਕਾਮਾਰਗ
ਪਾਵੈ ਅਚਰਜਰੂਪਦਿਖਾਈ ਸਤਸੰਤੋਖਮੇਰਹੈਸੁਹੇਲੇਆਗਮਨਉਨਿਧਪਾਈ
ਸੰਭੂਨਾਥਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਤੇਰਾਜਨਮਸਕਾਰਥਾ॥ਜੇਤੂਮਗੁਰਗੋਰਖਕੇਥਾਪੇ
ਤਬਪਾਵੈਪਰਮਪਦਾਰਥਾ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾਹਮਰੀਮਤਾਮਸੂਰਤਸੋ
ਹਮਮਨਹੂੰਬਿਸਾਰੀ ਫਰੂਆਹਾਥਨਲੇਵੈਕਬਹੂਨਾਮਪਰੈਭੇਖਾਰੀ ਬਿਘਨਹਮਾਰੇ
ਸਗਲੇਭਾਗੇਹਿਰਦੇਸਚਚਿਤਰੀ॥ ਸੁਣਸੰਭੂਨਾਥਜੋਗੀਏਕਨਿਰੰਜਨਦਰਸਨ

ਪਾਇਆ ਫਿਰਤਸਦਾਅਰੋਗੀ
ਕਾਇਆਮੇਰੀਜੁਗਾਜੁਗਾਅਸ
ਥਿਰਸਚਖੰਡਮੈਵਾਸਾ॥ਹਮਰੀ
ਕਾਇਆਂਕਦੇਨਪੜਸੀਬਿਨਸੇ
ਧਰਨਅਕਾਸਾ॥ ਸੁੰਨਸਹਿਰਮੇ
ਅਸਥਲਕੀਆ ਅਚਰਜਰੂ

ਪਹਮਾਰਾ ਸਤੁਸੰਤੋਖਹਮਾਰੇਪਾਜੀਨਉਨਿਧਖੜੀ ਦੁਆਰੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕ ਸੁਨਸੰਭੂ
ਨਾਥ॥ਪੂਰਨਗੁਰੂਹਮਾਰਾ॥ਗੋਰਖਜੈਸੇ ਕੇਤੇਚੇਲੇ ਮਾਗੈਖੜੇ ਦਰਬਾਰਾ॥੪॥੧॥
ਸੰਭੂਨਾਥਵਾਚ ਗੋਰਖਨਾਥ ਤੁਮਰੀਦਿਸਟਨਆਵੈ ਤੂੰ ਤੋਬਡਾ ਹੰਕਾਰੀ॥ਕੌਨਭੂਤ
ਤੇਉਪਜਿਆਨਾਨਕਕੌਨਕਹੀਐਮਹਤਾਰੀ॥ਕੌਨਭੂਤਲਾਗਾਹੈ ਤੁਝਕੌ ਤੂੰ ਤੋ ਐਰਾਥ
ਉਰਾ॥ਸੁਧਬੁਧਤੇਰੀ ਸਭਬੌਰਾਨੀ ਮੁਖਤੇਬੋਲੈਕੌੜਾ॥ ਸਿਧਬੁਧਕਉਮਾਨੈਨਾਹੀ
ਬਜਤੀਸਭਨਿੰਦੇ॥ਤੂੰਕਹੁਕੌਨਬਡਾਈਪਾਵੈ ਉਪਜੈਮਾਟੀਗੰਦੇ॥ ਸਾਧਪੀਰਸਭ
ਹਰਿਕੇਕੀਏ ਉਨਆਪੇਬਣਬਣਾਈ॥ਉਨਕੌਨਿੰਦੇਕੌਨਤੂੰ ਕਹੀਐ ਕਿਆਤੇਰਿ
ਧਸਿਧਪਾਈ॥ ਸੰਭੂਨਾਥਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕ ਤੁਝਕੌ ਗੁਰੂਨ ਮਿਲਿਆ॥ਆਵਤਜ
ਾਤਭਰਮਤਥਾਕਾ ਗਰਭੂਜੂਨੀਗਲਿਆ॥੪॥੧॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਗੋ
ਰਖਕਉਹਮ ਬਦਾਜਾਣੈ ਨਦਰਹਮਾਰੀਪੂਰੀ॥ਮਹਾਦੇਵਕੀਬਿੰਦਤੇਉਪਜੇ ਬੈਠਾਹੋ
ਇਜਨੂਰੀ॥ ਹਮਕੌਭੂਤਲਗਾਹੈਕੈਸਾ॥ਸਿਧਸਾਧਕਸਭਉਸਕੇਕੀਏ ਦੂਹੁਭੂਤਐ
ਐਸਾ॥ ਦੇਵਮੋਨਅਰਤਪੇਰਖੀਸਰ ਸਭਉਸਕੇਕੀਏ ਬੰਦੇ॥ਏਕਾਮਾਟੀਏਕਮ
ਲਮੂਤਾ॥ਨਿਰਮਲਕਹੁਕੇਗੰਦੇ॥ ਸਾਧਪੀਰਸਭਭਾਈਮੇਰੇ ਜੋਪ੍ਰਭਸਿਉਮਨਮਾਨੇ
ਸਿਧਜਤੀ ਸਭਥਉਰੇਦੇਖੇ ਉਸਕਉਕਦੀਨਜਾਨੈ॥ ਨਾਨਕਕਹੈਸੁਣਸੰਭੂਨਾਥਾਹ
ਮਗੁਰਪੂਰਾਮਿਲਿਆ॥ਨਿੰਦਹਮਾਰੀਜੋਜੋਕਰਤੇ ਸੋ ਗਰਭਸਾਥੇ ਤੂੰ ਭੀ ਗਲਿਆ॥੧
ਸੰਭੂਨਾਥਚੁਪਵਾਹੋਇਕੇਉਠਗਿ
ਆ ਗੋਰਖਨਾਥਨੇਪੁਛਾ ਕਿਉਨਾਥ
ਜੀਜਵਾਬਦੇਹੋ ਕੌਨਕੌਨ ਬਚਨਕੀ
ਆਹੈ ਤੈਨੇਸੁਨਿਆ ਕੌਨ ਬਚਨਹੈ
ਸੰਭੂਨਾਥਨੇਕਹਾ ਓਹਤੋਐਸੀਬੌਰੀ
ਆਗਲਾਕਰਤਾਹੈ ਫੇਰਗੋਰਖਨਾਥ
ਕਹਾ ਕਿਉ ਮੰਗਲਨਾਥਜੀ ਤਾ ਮੰਗ

ਲਨਾਥਕਹਾ ਨਾਥਜੀਆਪਣੇਬਿਰਦਕੀ ਹਾਣਕਹੀਨਹੀ ਜਤੀ ਪਰਜੇਸਚਕੇਸੁਨ
ਕਹੀਏ ਤਾਪਤੇਗਾਰਹੋਵੀਤਾਹੈ ਓਹਜੈਸਾਹੈ ਤੈਸਾਹੀ ਤੁਮਆਪਦੇਖੋਗੇ ਤਾਸੰਭੂਨਾ
ਥਨੇਕਹਾ ਹੇਨਾਥਜੀ ਮੰਗਲਨਾਥ ਕੁਛਉਸਕਾ ਅੰਗਰਾਖਤਾਹੈ ਤਾਮੰਗਲਨਾਥਕ
ਸੁਣਜੋਗੀਸਰੋ ਤੁਮਾਰੇਕਹੇ ਤਾ ਓਹ ਕੁਛ ਕਮੀਨਹੋਵੈਗਾ ਏਹੁ ਬਾਤਜੋਗੀਸਰਾਂਕੀ
ਆਨਾਹੀ॥ਜੇਭਲੇਕਉ ਬੁਰਾਕਹੀਏ ਗੋਰਖਨਾਥਜੀਸੇਪਾਸੇਪੂਛਦੇਖੋ ਸੰਭੂਨ

ਬਕਹਿਆ ਮੰਗਲਨਾਥਜੀ ਤੁਮ ਭੀ ਉਸੀ ਕੇ ਚੇਲੇ ਜਾਇ ਹੋਵੋ ਤਾ ਮੰਗਲਨਾਥ ਕ
ਹਾ ਸੰਭੂਨਾਥਜੀ ਇਕਬੇਰੀ ਕਿਆ ਦਸਬੇਰੀ ਐਸੀ ਬਾਤ ਕਾ ਦੇਖ ਕੋਈ ਨਹੀ ਅਤੇ
ਸਾਧੋ ਕੇ ਆਗੇ ਸਾਧ ਹੀ ਨਿਵੈਗੇ ਚੋਰੋ ਕੇ ਆਗੇ ਚੋਰ ਹੀ ਨਿਵੈਗੇ ਅਰ ਹੰਕਾਰੀ ਲੋਕ ਸਾ
ਧੋ ਕੇ ਆਗੇ ਨਹੀ ਨਿਵਤੇ ਸੁਣੇਂ ਸੰਭੂਨਾਥਜੀ ਇਨ ਬਾਤੋ ਕੇ ਕਹੇ ਜੋਗ ਪੂਰਾ ਨਹੀ ਹੋਤਾ
ਤੁਮ ਪੂਛ ਦੇਖੋ ਗੋਰਖਨਾਥ ਪਾਸੋਂ ਤਾ ਸੰਭੂਨਾਥ ਸਰਮਿੰਦਾ ਹੋਇ ਕਰ ਗੋਰਖਨਾਥ
ਜੀ ਸੇ ਲਗਾ ਪੂਛਣ ਕਿਉ ਗੁਰੂਜੀ ਮੰਗਲਨਾਥ ਕਿਆ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਗੋਰਖਨਾਥ
ਬੋਲੇ ਨਾਹੀ ਗੋਪੀਚੰਦ ਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਭਾਈ ਸਿਧੋ ਨਾਥੋ ਜਤੀਓ ਤੁਮ ਆਪਣੇ ਧਰਮੇ
ਕਿਆ ਝਗੜਾ ਮੇਲਾ ਹੈ ਓਹ ਜੈਸਾ ਹੈ ਤੈਸਾ ਹੀ ਹੈ ਤੁਮ ਆਪੇ ਹੀ ਦੇਖ ਲੇਵੋਗੇ ਤੁਮ ਉਸ ਕੇ
ਸਾਥ ਕੁਛ ਸਰੀਕਤ ਤੇ ਨਹੀ ਪੜੀ ਕਿਆ ਹਮੀ ਤੁਮੀ ਸਾਧ ਸਿਧ ਹੈ ਅਉਰ ਭੀ ਸਭੀ
ਨਿਰੰਜਨ ਕੇ ਕੀਏ ਹੂਏ ਹੈ ਅਰੇ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰੋ ਕੋ ਇਉ ਹੀ ਬਣਨੀ ਹੈ ਆਪਸ ਤੇ ਸ

ਭ ਕੋ ਭੁਲਾ ਕਰਕੇ ਜਾਣੈ ਆਪ ਤੇ ਸਭ
ਕੋ ਉਚ ਜਾਣੈ ਏਹ ਨਾ ਕਹੇ ਮੈ ਹੀ ਯਾਂ ਤੂ
ਸੀ ਗਿਆਨੀ ਹੋ ਔਰ ਕੋਈ ਨਹੀ
ਸੰਭੂਨਾਥ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਜਲਾਕਿ
ਆ ਗੋਰਖਨਾਥ ਮੋਨ ਹੋਇ ਬੈਠ ਤਾ
ਮੰਗਲਨਾਥ ਕਹਾ ਗੋਪੀਚੰਦ ਜੀ ਤੁ
ਮ ਮਤ ਕੁਛ ਕਹੋ ਗੋਪੀਚੰਦ ਨੇ ਮੰਗਲ
ਨਾਥ ਨੂੰ ਕਹਾ ਸੁਣੋ ਗੁਰੂਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਮ
ਬਚਨ ਕਰਤੇ ਹੋ ਸੋ ਪੂਰਾ ਹੀ ਕਰਤੇ ਹੋ ਫਕੀਰ ਅਤੀਤ ਕੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣੀ ਭਲੀ ਨਹੀ
ਜੇ ਚਰਚਾ ਕਰੀਏ ਤਾ ਸਹਜ ਕੇ ਧਰਮੋ ਕਰੀਏ ਭਾਲਿਓ ਸਤ ਪੁਰਸੋਂ ਕੇ ਬਚਨ ਹੈਨ
ਜੋ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰੂ ਹੈਨ ਇਕੋ ਗੁਰਭਾਈ ਹੈਨ ਫਕੀਰੋ ਕਾ ਬਿਰਦ ਸਭ ਏਕੋ
ਸਾ ਹੈ ਮੰਗਲਨਾਥ ਕਹਾ ਤੁਮ ਪੂਰਾ ਬਚਨ ਕਰਤੇ ਹੋ ਉਪਦੇਸ ਗੁਰੂ ਕਾ ਐਸਾ ਹੀ ਰਾਹੀ
ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੋ ਸਕੇ ਨਿਰੰਜਨ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋਵੈ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਸੁਮੇਰ ਪ
ਰ ਚਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਚਲਦੇ ਆਹੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੀਨਾ ਪਰਬਤ ਉ
ਤੇ ਉਤਾਰੀ ਲੀਤੀ ਜਾਇ ਸੁਮੇਰ ਉਪਰ ਖੜੇ ਹੋਏ ਅਗੇ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਬੈਠੀ ਹੈ

॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਕੀ ਚਲੀ ॥

ਆਗੇ ਨਉ ਨਾਥ ਚਉਰਾਸੀ ਸਿਧ ਛਿਅ ਜਤੀ ਸਭ ਬੈਠੇ ਬਾਰਤਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਗੋ

ਆਨਾਪੰਥਿਆਨਕੀਆ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਭਾਈਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤਿੰਨੋ ਗੁਸਾਈ ਇਕੇ ਸਿੱਧ
ਨੂੰਦਿਖਾਈਦਿਤੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੈ ਜਾਇਕਰਕਹਾ ਆਦੇਸਹੋ ਸਿੱਧੋ ਨਾਥੋ ਜਤੀਓ
ਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥ ਬੋਲਿਆ ਆਦਪੁਰਖਕੌ ਆਦੇਸ ਅਗਸਿਧ ਨੇਕਹਾ ਆਓ ਨਾਨ
ਕਤਪਾਜੀ ਦਰਸਨਦੀਆ ਕਿਰਤਾਰਥ ਕੀਆ ਗੋਰਖਕੀ ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕੀ ਚਰਚ
ਹੋਈ ਗੋਰਖਨੇਕਹਾ ਤਪਾਜੀ ਤੁਮ ਜੋਗੀਅੰਕਾ ਭੇਖਲੇਵੋ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਹਿਰੋ ਸਗੁਰੇ ਹੋਵੋ
ਤਾ ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਨਾਥਜੀ ਹਮ ਸਗੁਰੇ ਹੈਂ ਨਿਗੁਰੇ ਨਹੀ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਾ ਤਪਾਜੀ
ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਰੂਕੌਨ ਹੈ ਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਹੇਨਾਥਜੀ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਰ ਹੈ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਾ
ਹੇਤਪਾਜੀ ਓਹੁ ਕਿਸ ਸਿਫਤ ਮੇਂ ਭਰਪੂਰ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇਜੀ ਕਹਾ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ
ਸਚੁ ਹੈਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ੧ ਹੇਨਾਥਜੀ ਓਹ ਸਤੁ ਸਰੂਪ ਹੈ ਇਸ ਸਿਫਤ
ਮਾਹਿ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਭਰਪੂਰ ਹੈ ਤਾ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜਿਤਨੇ ਜੀਵ ਹੈ ਓਹ ਭੀ
ਸਤਿਸਰੂਪ ਹੈ ਅਸਤ ਨਹੀ ਤਾਂ ਤੇ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਸਿਫਤ ਕਹੁ ਜੀਵਾਂ ਤੇ ਨਿਆਰੀ ਕਹੀ
ਏ ਬਾਬੇਜੀ ਕਹਾ ਨਾਥਜੀ ਜੀਵ ਤੇ ਜਨਮਤੇ ਮਰਤੇ ਹੈਂ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਹੰਕਾਰ ਕ
ਰ ਹਰਖੀ ਸੋਗੀ ਪਰ੍ਹੇ ਹੋਤੇ ਹੈ ਬਹੁਤ ਦੁਰਬਾਸਨਾ ਕਰਕੇ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਸੰਕਟ ਭੋਗ
ਤੇ ਹੈਂ ਅਵਗਨਾਂ ਦੁੰਕੇ ਜੰਜੀਰਹੁੰ ਸਾਥ ਬਾਂਧੇ ਹੂਏ ਹੈ ਕਰਮ ਕਾਲ ਕੇ ਹਾਥ ਮਾਹਿ ਬਾਂਦਰ
ਹੁੰਕੀ ਨਿਆਈ ਜੀਵ ਪਰ੍ਹੇ ਨਾਚਤੇ ਫਿਰਤੇ ਹੈ ਬਿਸਰਾਮ ਨਹੀ ਪਾਵਤੇ ਤਾਂ ਤੇ ਸਤ ਸਰੂਪ
ਕੈਸੇ ਕਹੀਏ ਸਤ ਸਰੂਪ ਓਹੀ ਇਕੁ ਕਰਤਾਰੁ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਸਤਰ ਰਹਿਆ ਹੂਆ ਹੈ ਓ
ਹ ਅਸਤ ਕਬਹੀ ਨਹੀ ਹੋਤ ਬਹੁਤ ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਹੈ ਸੁਖ ਮਤੇ ਪਰਮ ਸੁਖ ਮਾਹੈ ਸਰਬ ਬਿ
ਆਪੀ ਹੈ ਰੂਪ ਰੇਖ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ਹੈ ਅਪਨੇ ਅਨੰਦ ਕਰ ਅਨੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਮਰਥ ਹੈ ਸੋਮਾ
ਇਆ ਤਿਸ ਕੀ ਦਾਸੀ ਹੈ ਸਰਬ ਜੀਵਹੁੰ ਕੀ ਨੋਰਤਿ ਸਕੇ ਹਾਥ ਮੇ ਹੈ ਐਸਾ ਕਰਤਾਰ
ਸਤ ਸਰੂਪ ਹੈ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹਾ ਭੁਲਾ ਤਪਾਜੀ ਜੀਵ ਕਰਤਾਰ ਨਹੀ ਤਉ ਕਰਤਾਰ ਕੇ
ਬੇਟੇ ਤੋ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਸੁਨਹੁ ਨਾਥਜੀ ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੇ ਜੀਵ ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਬੇਟੇ ਹੈ
ਜੈਸੇ ਕੋਈ ਪਾਤਸਾਹ ਕਾ ਬੇਟਾ ਕਮਲਾ ਹੋਇ ਤਿਸ ਕੋ ਥੰਮ ਸਾਥ ਬਾਂਧੀਏ ਸਮੇ ਸਿਰ ਕ
ਛੁ ਅੰਨ ਜਲ ਦੇਤੇ ਹੈ ਓਹ ਲੜਕਾ ਤਖਤ ਕੀ ਲਾਇਕ ਨਹੀ ਕਮਲਾ ਹੋਨੇ ਕੇ ਸਬਬ ਤੇ ਜਬ
ਉਸ ਕੋ ਕੋਈ ਵੈਦ ਔਖਧ ਦੇਵੈ ਚੰਗਾ ਹੋਇ ਤੌ ਤਖਤ ਕੀ ਲਾਇਕ ਹੋਇ ਏਹ ਜੀਵ ਆਗਿ
ਆਨ ਸਿਉ ਮਿਲਕਰ ਬਾਇਮਾਰੇ ਕੀ ਨਿਆਈ ਹੋਇ ਗਏ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਾ ਉਪਦੇਸ
ਕਮਾਵੈ ਏਹ ਔਖਧ ਖਾਵੈ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿ। ਭੇਦ ਭਰਮ ਸਭ ਉਠ
ਜਾਇ ਏਹ ਬਚਨ ਗੁਰੂਜੀ ਕੀਤਾ ਗੋਰਖਨਾਥ ਚੁਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਡਿੰਗਰ

ਨਾਥ ਤਪੇਕੌ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾ ਪਿਆਲਾ ਦੇਹੋ ਸ੍ਰੀਗਰਨਾਥਨੇ ਮਦਕਾ ਪਿਆਲਾ ਭਰਕੇਗੁ
ਰੂਜੀਅਗੇਆਣਰਖਿਆ ਕਹਾਪੀਉ ਨਨਕ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਸ੍ਰੀਗਰਨਾਥ ਏਹੁ
ਕੈਸਾਪਿਆਲਾਹੈ ਸ੍ਰੀਗਰਨਾਥਕਹਾ ਤਪਾਜੀ ਏਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਹੈ ਇਸਕੇਪੀਏਤੇਲਿਵ
ਲਾਗਤੀਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸ੍ਰੀਗਰਨਾਥ ਏਹੁ ਕਿਉਕਰ ਹੋਤਾਹੈ ਸ੍ਰੀਗਰਨਾਥਕਹਾ ਤਪਾਜੀ
ਭਠੀ ਸਾਜੇਲਾਹਣਮਾਂਡੇ ਕਸਕੇ ਬੀਚਸਮਾਵੇ ਨਿਰਮਲਧਾਰਨਲੀਹੁਇਚਲਤੀ
ਤਬਜਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਵੈ॥ਸੁਣੇਨਾਨਕ ਤਬਤੂੰ ਜੋਗੀਹੋਵੈ ਦਿਸਟਖੁਲੇਬੰਧਨਸ
ਭੁਕਾਏ ਸਗਲੀਦੁਰਮਤਖੋਵੈ॥ਹੇਮਤਵਾਲੇਮਦਕੇ ਮਾਤੇ ਮਗਨਹੋਇਲਿਵਲਾਗੀ

ਸੁਰਤਬੰਧਨ ਚਲਤੀਕਬਹੂੰਦਰਬਾਰਖੜਾ ਬੈਰਾਗੀ॥ਐਸੇਸਹਿਜਫਿਰੇਮਤਵਾ
ਦੁਖਸੁਖਦੋਇਨਿਵਾਰੇ॥ਜਹਾਦੇਖੇਤਹਾ ਏਕੋਸੁਆਮੀਹਿਰਦੇਅੰਤਰਧਾਰੇ॥ਬਾਹ
ਪੂਜੀਸਾਬਨਿਬਾਹੇਖਾਲੀਖੇਪਨਜਾਵੈ॥ਸ੍ਰੀਗਰਨਾਥਕਹੈਸੁਣਿਨਾਨਕਤਬਤੂੰਦਰ
ਸਨਪਾਵੈ॥ ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਕੀਲਾਹਣਮਾਂਡੀਕਰਣੀ
ਕੀਕਸਪਾਈਭਾਉਭਠੀਮੈਪ੍ਰੇਮਸਮਾਣਾ ਬ੍ਰਹਮਕੀਅਗਨਜਲਾਈ॥ਸਿਧੋਹ
ਮਮਦਕੇਮਾਤੇਨਾਹੀਜੋਮਤਵਾਲੇਮਦਕੇਮਾਤੇ ਕਿਨਮਤਵਾਲਿਓਮਾਹੀ॥ ਸੁਰਤਨ
ਲੀਭਾਉਬਾਸਨਕੀਨਾ ਅੰਤਰਧਾਰਚੁਆਈ॥ਦਾਇਆਸੁਰਾਹੀਸਹਿਜਪਿਆਲ

ਗੁਰਮਤਪੀਵਹੁ ਭਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮ ਹਿਰਿਮਤਵਾਲਾ ਏਕਰੰਗਮਾਹਿਖੇਲੈ॥
ਜਹਿਂ ਦੇਖਾਂਤਹਿ ਏਕਸਰੂਪੀ ਮਾਰਗਪਾਏਂ ਚੇਲੈ॥ ਨਿਬਹੀਖੇਪਹਮਾਰੀਸਿਧਹੁ
ਅਠਪਹਿਰਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਤੁਹਾਂਮਤਵਾਲਾ ਜਹਾਂਏਕੰਕਾਰਬੈਰਾਗੀ॥
ਫੇਰਸਿਧਾਂਕਹਾ ਰਾਮਕਲੀਵਿਚ ਧਨਜੋਬਨਕੀਕਰੇਨਆਸਾ ਪਰਤ੍ਰਿਅਅੰਗ
ਨਲਾਵੈਪਾਸਾ॥ ਨਾਦਬਿੰਦਲੈਘਟਭੀਤਰਜਰੈ॥ ਤਿਸਕੀਸੇਵਾਪਾਰਬਤੀਕਰੈ ਬੋਲੈ
ਪਰਬਤਸਤਸਰੂਪ ਪਰਮਤਤਮਾਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ॥ ਸੋਗਿਰਹੀਜੋਨਿਗਰਹੁਕਰੈ ਜਪ
ਤਪਸੰਜਮਭਿਖਿਆਕਰੈ॥ ਪੁੰਨਦਾਨਕਾ ਕਰੈਸਰੀਰ॥ ਸੋਗਿਰਹੀਗੰਗਾਕਾਨੀਰ॥
ਬੋਲੈਈਸਰਸਤਸਰੂਪਾ॥ ਪਰਮਤਤਮੈਰੇਖਨਰੂਪਾ॥ ਸੋਅਉਧੂਤੀਜੋਧੂਪੇਆਪੁ॥ ਭੋ
ਜਨਭਿਖਿਆ ਕਰੈਸੰਤਾਪਾ॥ ਅਉਹਟਪਟਣਕੀਭਿਖਿਆ ਕਰੈ ਸੋਅਉਧੂਤੀਸਿ
ਵਪੁਰਚੜੈ॥ ਬੋਲੈਗੋਰਖਸਤਸਰੂਪਾ॥ ਪਰਮਤਤਮੈਰੇਖਨਰੂਪਾ॥ ਸੋਪਾਖੰਡੀਜੋ
ਕਾਇਆਪਖਾਲੈ॥ ਕਾਇਆਕੀਅਗਨਬ੍ਰਹਮਪਰਜਾਲੈ॥ ਸੁਪਨੈਬਿੰਦਨਦੇਈ
ਝਰਨਾ॥ ਤਿਸਪਾਖੰਡੀਕਾਜਰਾਨਮਰਨਾ॥ ਬੋਲੈਚਰਪਟਸਤਸਰੂਪਾ॥ ਪਰਮਤਤਮੈ
ਰੇਖਨਰੂਪਾ॥ ਸੋਉਦਾਸੀਜੋਪਾਲੇਉਦਾਸ॥ ਅਰਧਉਰਧਕਰੈਨਿਰੰਜਨਵਾਸ॥ ਚੰਦ
ਸੂਰਜਕੀਪਾਏਗੰਢ॥ ਤਿਸਉਦਾਸੀਕਾਪੜੈਨਕੰਧ॥ ਬੋਲੈਗੋਪੀਚੰਦਸਤਸਰੂਪਾ॥ ਪਰ
ਮਤਤਮੈਰੇਖਨਰੂਪਾ॥ ਸੋਬੈਰਾਗੀਜੋਉਲਟੇਬ੍ਰਹਮ॥ ਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਰੋਪੈਥੰਮਾ॥
ਅਹਿਨਿਸਅੰਤਰਰਹੈਧਿਆਨ॥ ਤੇਬੈਰਾਗੀਸਤਸਮਾਨ॥ ਬੋਲੈਭਰਥਰਸਤਸਰੂਪ
ਪਰਮਤਤਮੈਰੇਖਨਰੂਪਾ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਿਉਮਰੈਮੰਦਾ ਕਿਉਜੀਵੈਜੁਗਤਾ॥
ਕੰਨਪੜਾਇਕਿਆਖਾਜੈਭੁਗਤਾ॥ ਆਸਤਨਾਸਤਏਕੋਨਾਉ॥ ਕਉਣਸੁਅਖਰਜਿ
ਤੁਰਹੈਜਿਆਉ॥ ਧੂਪਛਾਵਜੇਸਮਕਰਸਹੈ॥ ਤਉਨਾਨਕਆਖੈਗੁਰਕੋਕਹੈ॥ ਛਿ
ਅਵਰਤਾਰੇਵਰਤੇਪੂਤਾ॥ ਨਾਸੰਸਾਰੀਨਾਅਉਧੂਤਾ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਜੋਰਹੈਸਮਾਇ॥ ਕਾਹੇ
ਭਿਖਿਆਮੰਗਣਜਾਇ॥ ਬੋਲੈਨਾਨਕਸਤਸਰੂਪਾ॥ ਪਰਮਤਤਮੈਰੇਖਨਰੂਪਾ॥
ਚਰਪਟਵਾਚ ਕਾਮਤਿਆਗਲੇ ਕਰੋਧਤਿਆਗਲੈ ਲੋਭਤਿਆਗਲੈ ਮੋਹਹੰ
ਕਾਰਤਿਆਗਲੇ ਮਮਤਾਤਿਆਗਲੇ ਚਰਪਟਬਚਨਅਪਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਜੀਵਾਚ
ਨਾਕਾਮਤਿਆਗੋ ਨਾਕਰੋਧਤਿਆਗੋ ਨਾਗੋਤਿਆਗੋ ਲੋਭਮੋਹਹੰਕਾਰਾ॥ ਨਾਤਿ
ਆਗੋਮਮਤਾ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਸਭਭੋਗਕਰਣੇ ਨਾਨਕਬਚਨਅਪਾਰਾ॥ ਚਰਪਟ
ਸਿਵਪਕੜੇ ਸਕਤਗਵਾਉ ਮਨਸਾਹਿਰਾਉ ਤਿਸਨਾਹੈਰਾਣਿ ਮਨਕੋਪਰਬੋ
ਧਲੇ ਦਰਸਨਪਾਇਓ ਬਿਭੂਤਲਗਾਓ ਗੁਰਚਰਨਲਾਗਲੇ ਤੇਬਣਭਗੀਚਰ

ਟ ਕਹੈ ਨਾਨਕਤਪਾਜੀ ਸੰਸਾਰਤੇ ਪਾਰਭਇਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸਿਵਕੇ ਪਕੜੇ ਸਕਤਨਾ
ਗਵਾਓ ਮਨਸਾ ਠਹਿਰਾਓ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗਵਾਓ ਦਰਸਨਪਾਓ ਬਡੇਭਾਗ ਹਮਾਰੇ ਤਬ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਬਚਨਕਹੈ ਸੁਨਚਰਪਟ ਤੈਂਸੀ ਸਾਰਤੇ ਪਾਰਪਰੋਗੇ ਅਰਹਮਾਰਾ ਗੁਰੂ ਏਕੰਕਾਰਹੈ
ਦੂਜੇਨੂ ਜਾਣਦੇਹੀ ਨਹੀ ਪੰਜੇਤਤ ਪੰਜੀਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਤੀਨੇਗੁਣ ਚਾਰਅੰਤਾਃਕਰਣ ਨੌ
ਇੰਦ੍ਰੇ ਸਤਹਮਬੀਧਵੇ ਚਉਦਾ ਇਕੀ ਹਮਾਰੇ ਆਗੇ ਖੜ੍ਹੇਹੈ ਪਚਾਸ ਪੰਝਤਰਭਾਗ
ਬੇ ਨਾਨਕਤਪਾ ਬਡਭਾਗਬੇ ਸੁਣਚਰਪਟਨਾਥ ਫੇਰਘੁਗੁਨਾਥਕੇ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਬੁਲਾ
ਇਆ ਕਹਾ ਹੇਘੁਗੁਨਾਥ ਤੁਮਬੋਲਤ ਕਿਉਨਾਹੀ ਘੁਗੁਨਾਥ ਚੁਪਕਰਰਹਿਾ ਕੀਜਾ
ਪੈਛਿਹਕੈ ਸਭਇਆ ਬਿਨਾਬੋਲੇ ਕਿਆਬੀਚਾਰਕਰੇਂ ਘੁਗੁਨਾਥ ਬੋਲਣਹਾਰ ਸੇ
ਵਾਹੂਜਾਕੀ ਗਤਿਨਹੀ ਪਾਈਏ ਘੁਗੁਨਾਥ ਬੋਲਾਇਆ ਚਾਹੀਏ ਦਰਸਨ ਆਛ
ਮਰਮਨਜਾਨੇ ਕਿਆਜਾਨੀਏ ਕੈਸਾਹੈ ਘੁਗੁਨਾਥਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਪਰਮੇਸਰ
ਏਕਪਛਾਨੇ ਘੁਗੁਨਾਥ ਬੋਲਿਆ ਘੁਗੁਨਾਥ ਪਾਇਬੇ ਜਤੀਨਸਾਧਬੇ ਸਿਧਨੰ
ਨਾਥਬੇ ਬੋਲਬੇ ਪਕੜਾਇਬੇ ਸਿੰਙੀਨਵਜਾਇਬੇ ਨਾਉਨਕਹਾਇਬੇ ਸੁਰਤਨਠ
ਹਰਾਇਬੇ ਗੁਰੂਨਕਹਾਇਬੇ ਚੇਲਾਪਾਇਨਲਾਇਬੇ ਨਾਦਅਨਾਦਭਰਮ ਸੁਣਾਇ
ਬੇ ਸਭਏਕੰਕਾਰਖੇਲਬੇ ਸਿਵਸਕਤੀਨਮੇਲਬੇ ਧਿਆਨਾਧਿਆਇਬੇ ਊਰ
ਨੀਚਨਕਹਾਇਬੇ ਹਿਰਦੇਪਰਗਾਸਬੇ ਏਕਾਬਾਤਬੇ ਘੁਗੂਕਹੈ ਸੁਣਨਾਨਕਸਾ
ਧ ਸਤਪਰਮੇਸਰ ਤੁਮਸਾਧਬੇ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਘੁਗੁਨਾਥਕੇ ਚਰਨੋਂਕੋਦੇਣੂ
ਤਾਘੁਗੁਨਾਥਨੇ ਕਹਾ ਏਹਕਿਆ ਤਪਾਜੀ ਦੂਸਰਾਜਾਨਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਨਾਥਜੀ
ਏਕਜਾਨਿਆ ਤੇ ਤੁਮੇ ਪਛਾਨਿਆ ਦੂਜਾ ਅਵਰ ਨ ਕੋਈ ਨਾਨਕਦਾਸ ਸਮਾਇ
ਆਹੈ ਆਗੇ ਘੁਗੁਨਾਥ ਮੈ ਓਹੀ ਤਾਘੁਗੁਨਾਥਨੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਆਪਸਮੇ
ਚਰਨਬੰਦਨਾ ਕੀਤੀ ਖਰੇਰਾਜੀ ਹੂਏ ਫੇਰ ਚੰਬਾਨਾਥ ਬੋਲੇਨਾਹੀ ਮਗਨਬੈਠਥ
ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਚੰਬਾਨਾਥ ਨਹੀਬੋਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਉਤਾਵਲੀਸੇ
ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਬੁਲਾਓ ਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨਕੀਆ ਬੋਲਚੰਬਾਨਾਥ ਤੁਮਾਰਾਮਤ ਕੌਨ
ਹੈ ਤੁਮਾਰੀ ਮੂਰਤ ਆਛੀ ਦੇਖੀਹੈ ਬਿਨਾਬੋਲੇ ਕਾਈਸਮਝਨਹੀ ਸਿਧਭੀ ਨਾਥਭੀ
ਜਤੀਭੀ ਬੋਲੇਹੈ ਹੇਚੰਬਾਨਾਥ ਤੁਮਕਿਉਨਹੀਬੋਲਤੇ ਚੰਬਾਨਾਥਬੋਲਾ ਬੋਲ
ਣਹਾਰਬੋਲੇ ਤੋਲਣਵਾਲਾਤੋਲੇ ਖੇਲਣਹਾਰਖੇਲੇ ਅਟਕਨਹਾਰਾਅਟਕੇ ਭਟ
ਕਵਾਲਾਭਟਕੇ ਛੁਟਕਨਹਾਰਛੁਟਕੇ ਗਾਵਨੇਵਾਲਾਗਾਵੇ ਸੁਣਨਵਾਲਾਸੁਣੇਂ ਚੰਬਾ
ਕਹੈ ਏਕੋਏਕਧਿਆਓ ਏਕੰਕਾਰਮੈ ਧਿਆਨਲਾਓ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ

ਜਨਨੀ ਕਰਨੀ ਰਹਿਨੀ ਚਲਨੀ ਗੁਰੂ ਏਤੇ ਸਭੁ ਧੰਨ ਹੈ ਜਿਨਾ ਪਰ ਏਕੰਕਾਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਹੈ ਚੰਬਾ ਨਾਥ ਨੇ ਕਹਾ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਦੂਸਰਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਏਕੋ ਹੀ ਸੁਖ
ਰੂਪ ਹੈ ਦੁਤੀਆ ਜੀ ਜਾਲ ਹੈ ਤਾ ਚੰਬਾ ਨਾਥ ਦੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਆਪਸ ਮੇ ਚਰਨ ਬੰਦ
ਨਾ ਹੋਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਤਾ ਘੁਰੂ ਨਾਥ ਚੰਬਾ ਨਾਥ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਗੋਪੀਚੰਦ ਭਰਥ
ਰੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇ ਕਹਾ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਹਮ ਨਿਹਾਲ ਹੂਏ ਆਜ ਹਮ ਕੋ ਅਲੇ
ਖ ਪੁਰਖ ਕਾ ਦਰਸਨ ਹੂਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਥ ਜੀ ਅਸੀ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਸਨ
ਕੌ ਬਹੁਤ ਲੋੜਦੇ ਸਾਂ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾ ਹੂਆ ਜੋ ਇਸ ਦੇਹ ਵਿਚ ਦਰਸਨ ਹੂਆ ਹੈ ਅ
ਸਾਨੂ ਸਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਭਈ ਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਹੀ ਦਰਸਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਤੇ ਨਿ
ਰੰਕਾਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਹੋਈ ਤਾ ਸੁਰਤਾ ਸਿਧ ਨਿਰਤਾ ਸਿਧ ਕ
ਨਕਾ ਸਿਧ ਹੋਰ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਸਿਧ ਤਮਕ ਉਠੇ ਤਾ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੋਪੀਚੰਦ
ਜੀ ਏਹ ਸਿਧ ਕੈਸਾ ਹੰਕਾਰ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਗੋਪੀਚੰਦ ਕਹਾ ਨਾਥ ਜੀ ਤੁਮ ਦੇਖੋ ਤਮਾਸਾ
ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਕੁਛ ਇਨਾ ਤੇ ਕਮ ਤੀ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਮੋਨ ਮੇ ਰਹੋ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖੋ ਏਹੁ
ਕੈਸੇ ਸਰਮਿੰਦੇ ਹੋਵੈਂਗੇ ਉਨਾ ਸਿਧਾ ਨੇ ਕਰਾਮਾਤ ਲਾਈਆ ਮਿਰਗਾਨੀ ਉਡਾਈ

ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਉਡਾਈ ਸਿੰਙੀ ਵਜਾਈ ਫਹੂਆ ਉਡਾਈ ਜਿਤਨੇ ਸਿਧ ਤਮਕ ਮੇ ਹੋਏ ਥੇ
ਸਭਨਾ ਨੇ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਸਾਜ ਉਡਾਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਚਲ ਹੋਇ ਕੇ ਦੇਖਤ
ਸਿਧਾ ਨੇ ਕਲਾ ਲਗਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਈਗਰ ਨਾਥ ਕਹਾ ਤਪਾ ਜੀ ਕਿ
ਆ ਭਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਉਡਾਹੋ ਕੌਸ ਹਮਾਰੀ ਹਮ ਦੇਖੇ ਸਕਤ ਤੁਮਾਰੀ ਇ
ਤਾ ਕਹਨੇ ਤੇ ਕੌਸ ਉਡੀ ਆਸਮਾਨ ਮੇ ਜਾਇ ਕਰ ਮਿਰਗਾਨੀ ਕੋ ਮਾਰ ਉਤਾਰਾ ਸਿ
ਧਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਏ ਸਿੰਙੀ ਭੀ ਪੁਕਾਰੀ ਕੌਸ ਸਭਨਾ ਪਰ ਅਸਵਾਰ ਹੋਇ ਕਰ ਮੁੰ

ਤਾ ਫਰੂਆ ਹਰਗਈ ਸਾਰੇ ਸਿਧ ਸਰਮਿੰਦੇ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸੇ ਤਾ ਮੰਗਲ ਨਾ
ਥਨੇ ਕਹਾ ਕਿਉ ਗੋਰਖਨਾਥ ਜੀ ਦੇਖਾ ਨਾਨਕ ਤਪੇ ਕਾ ਤਮਾਸਾ ਤੰ ਗੋਰਖ ਨੇਂ ਕਹਾ
ਕੈਉ ਗਲ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਅਕਾਸ ਮੇ ਤਾਰੇ ਕਿਤਨੇ ਹੈ ਬਨਾਸਪਤੀ ਕੇ ਪਤ੍ਰ ਕਿਤਨੇ ਇੰ
ਦ੍ਰ ਧਾਰ ਕਿਤਨੀ ਬਰਸਤਾ ਹੈ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਕਿਤਨੇ ਸੇਰ ਹੈ ਜਗਤ ਮੇ ਰਤੀ ਕਿਤਨੀ
ਦੇਵਤੇ ਕਿਤਨੀ ਕਲਾ ਮੇ ਹੈ ਗੋਰਖ ਕਹਾ ਸੁਣੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਮ ਕਿਤਨੀ ਵਾਰੀ ਆਏ ਹੋ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੈ ਚਾਰ ਉਂਗਲ ਕਾ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਦੋ ਅਕਾਸ ਮੇ ਤਾਰੇ ਬਨਾਸਪਤੀ ਕੇ ਪਤ੍ਰ
ਦੋ ਇੰਦ੍ਰ ਨਉ ਧਾਰ ਬਰਸਦਾ ਹੈ ਸਵਾ ਸੇਰ ਕਾ ਸੁਮੇਰ ਹੈ ਜਗਤ ਮੇ ਰਤੀ ਇਕਾ ਕਲਾ ਮੇ
ਦੇਵਤਾ ਇਕ ਹੈ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਣੋ ਗੋਰਖਨਾਥ ਹਮ ਏਕ ਵਾਰੀ ਆਏ ਹੈ ਫੇਰ ਖਿੰ
ਬੜਾ ਬੋਲਾ ਗੁਰੂ ਕੌਨ ਚੇਲਾ ਕੌਨ ਮੂਲ ਕੌਨ ਮੇਲ ਕੌਨ ਕੋੜੀ ਵਸਤ ਲੈ ਅਕੇਲੇ
ਰਹਿਤੇ ਹੋ ਕਾਇਆ ਕਾਹੇ ਕੀ ਪਿੰਡ੍ਰ ਕਵਨ ਹੈ ਤਿਸ ਪਰ ਕੌਨ ਪੁਰਖ ਕੀ ਅੰਤ੍ਰ ਕਥੀ
ਬੋਲੇ ਕਥ ਕਥ ਖਾਇ ਕਿਸ ਸਬਦ ਕਰ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਮਰਪੁਰੀ ਜਾਤਾ ਹੈ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਵਾਚ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤ ਧੁਨ ਚੇਲਾ ਮਨ ਮੂਲ ਪਵਨ ਸੰਗ ਮੇਲਾ ਤਤ ਵਸਤ
ਲੇ ਰਹੇ ਅਕੇਲਾ ਕਾਇਆ ਪੌਣ ਪਾਣੀ ਕੀ ਪਿੰਡ੍ਰ ਅਤਿਸ ਪਰ ਸਤਗੁਰੂ ਕੀ ਅੰਤ੍ਰਾ
ਸਤ ਕਥਿਓ ਕਥਿ ਅਖਾਇਆ ਇਹੁ ਸਬਦ ਹੋ ਖਿੰਬੜਾ ਅਮਰਪੁਰੀ ਜਾਇਆ ਖਿੰਬ
ੜੇ ਵਾਚ ਕੌਨ ਨਗਰੀ ਕੌਨ ਰਾਜਾ ਕੌਨ ਲੋਕ ਵਸਤੇ ਹੈ ਰਾਜਾ ਕੌਨ ਮਹਿਤਾ ਕੌਨ ਦੇਹੁ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਗਰੀ ਕੀਆਂ ਬਾਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਾਚ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਨਾਉ ਸੁਲਤਾ
ਨ ਪੀਰ ਦੇਖ ਪਰਧਾਨ ਫਿਰਤੇ ਹੈ ਮਨੂਆ ਰਾਜਾ ਪਉਨ ਮਹਿਤਾ ਲੇਹੁ ਖਿੰਬੜ ਨਗਰੀ
ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਖਿੰਬੜੇ ਵਾਚ ਕਹਾਂ ਵਸੈ ਮਨੂਆ ਕਹਾਂ ਵਸੈ ਪੌਨ ਕਿਸ ਕੀ ਓਟ ਘ
ਟ ਤਾਲ ਬਜਾਵੈ ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੂ ਕੌਨ ਕੌਨ ਅਹਾਰ ਕੋ ਭੋਗੈ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਸਬਦ ਕਾ ਬੀ
ਚਾਰ ਦੇਵੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਾਚ ਹਿਰਦੇ ਵਸੈ ਮਨੂਆ ਨਾਭ ਵਸੈ ਪਉਨ ਪਵਨ ਕੀ ਓ
ਟ ਘਟ ਤਾਲ ਬਜਾਵੈ ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੂ ਤਤ ਅਗਿਆਨ ਕੋ ਭੋਗੈ ਅਹਾਰ ਲੈ ਖਿੰਬੜਾ ਸਬਦ
ਬੀਚਾਰ ਖਿੰਬੜਾ ਵਾਚ ਕਿਤ ਮੁਖ ਆਏ ਕਿਤ ਮੁਖ ਜਾਵੈ ਕੈ ਸੈ ਨਾੜੀ ਕੈ ਸੇ ਸੰਧ
ਕਾਇ ਸੋਖੀ ਕਰੇ ਪਉਨ ਕੌਨ ਮੜ੍ਹੀ ਕੌਨ ਦੁਆਰ ਦੇ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਾ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਾਚ ਉਤਰ ਮੁਖ ਆਏ ਦਖਣ ਮੁਖ ਜਾਵੈ ਨਉ ਸੈ ਨਾੜ੍ਹ ਸੋਲਾ ਸੈ ਸੰਧ
ਨਿਜ ਸੋਖੀ ਕਰੇ ਪਉਨ ਅਸੰਭ ਮੜ੍ਹੀ ਅਰਿੰਤ ਦੁਆਰਾ ਲੇਹੁ ਖਿੰਬੜਾ ਸਬਦ ਕ
ਬੀਚਾਰ ਖਿੰਬੜਾ ਵਾਚ ਕਿਤ ਪਰ ਚੇ ਲਾਗੇ ਬੰਧ ਕਿਤ ਪਰ ਚੇ ਪੜ੍ਹੈ ਨ ਕੰਧ ਕਿਤ
ਪਰਚੈ ਸਸੀ ਸੂਰ ਫੂਟੈ ਕਿਤ ਪਰਚੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਤੂਟੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਾਚ ਮਨ

ਪਰਚੈ ਤੌਲਾਗੈਬੈਧਾ॥ਪੌਨਪਰਚੈਤੌ ਪੜ੍ਹਨਕੈਧਾ॥ਗਿਆਨਪਰਚੈਤਉ ਸਸੀਸੂਰ
ਛੂਟੈ॥ਸਤਗੁਰਪਰਚੈਤਾ ਮਾਇਆਮੋਹਤੂਟੈ॥ ਖਿੰਬੜੇਵਾਚ ਆਦੇਸਕਿਸਕਉ
ਆਦੇਸ॥ਆਦਕੌਕੌਨਉਪਦੇਸ ਮਨਕਾਕੌਨਵੇਸ॥ਗਿਆਨਗੁਰੂਕਉਨ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਆਦੇਸਪੂਰੇਸਤਗੁਰਕੌ॥ਆਦੇਸ ਪੂਰੇਸਤਗੁਰੂਕਾ॥ਅਨੂਪਉਪ
ਦੇਸ ਮਨਕਾਨਿਰੰਤਰਵੇਸ॥ਗਿਆਨਕਾਗੁਰਸੰਤੋਖ ਸਤਗੁਰਕੀਚਰਨੀਲਾਗੀ
ਏ ਤਉਪਾਈਐਮੋਖ॥ ਊਰਮਧੂਰਮਨਾਥਆਇਆ ਪਰਬਤੇਗੁਸੇਨਾਲ
ਧੂਰਮਨਾਥਵਾਚ ਅਗਜਲਾਵੇਜਲਮੇਂ ਡੋਬੇ ਛਿਲਕੇ ਸਾਰਕਸਾਈ ਐਸੇਦੂ
ਖਲਗਾਵੇਤੁਮਕੋ ਧਰਤੀਬੀਚਗਡਾਈ॥ ਏਕਤਮਾਰਮਾਰੇ ਐਸਾਅੰਬਰਸਾ
ਬਰਲਾਈ॥ਐਸਾਦੇਖੋਜੋਰਹਮਾਰਾ ਸਗਲੇਪਾਂਊਲਗਾਈ॥ ਕੁਹਿਆਹਮ
ਰਾਮਾਨੈ ਨਾਂਹੀ ਅਬੀਕਰੇਤੁਝਛਾਈ ਜੇਤਾਜੋਰਧਰੇਂਹਮਅਪਨਾ ਤੁਝਕੋਮਾਲਮ
ਨਾਹੀ॥ਧੂਰਮਨਾਥਕਹੇਸੁਨਨਾਨਕ ਹਮਰੀਮਾਨਰਜਾਈ॥ ਗੁਰੂਜੀਵਾਚ ਪਹਿ
ਰਾਅਗਨਿਹਿਵੈਂਪਰਬਾਧਾ ਭੋਜਨਸਾਰਕਰਾਈ॥ਸਗਲੇਦੂਖਪਾਣੀਕਰਿਪੀਵਾ
ਧਰਤੀਹਾਂਕਰਲਾਈ॥ਧਰਤਾਰਾਜੀਅੰਬਰਤੋਲੀਪਿਛੈਟੰਕਰਖਾਈ॥ਏਤਭੰਣ
ਹਿਵੈਮਨਅੰਤਰਕਰੀਭਿਆਖਕਰਾਈ॥ਨਾਨਕਨਦਰਕਰੇ ਜਿਸਊਪਰਸਚੁਨਾਮੁ
ਵਡਿਆਈ॥ ਊਰਮਨਾਥਵਾਚ ਊਰਮਬੋਲੇਤਤਾਵੈਰੋਲੇ ਸੁਣਹੋਨਾਨਕਮੋਦੀ
ਕਿਉਕਰਿ ਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋਈ ਕਿਨਪਾਈ ਤੁਝਗੋਦੀ ਆਪਬਖਾਨੈਭੇਦਨਜਾਨੈ
ਗੁਰਬਿਨਬੂਝਨਹੋਈ॥ਸਿਧਮਿਲੇਬਿਨਬੁਧਨਉਪਜੈ ਜਨਮਅਕਾਰਥਖੋਈ
ਊਰਮਕਹੇ ਸੁਣਨਾਨਕਤਪਾਜੀ ਗੁਰਕੋਸਿਰਪਰਥਾਪੇ ਗੁਰਗੋਰਖਕੀਰਹਨੀਲ
ਗਹੁਤੀਨਲੋਕਮਾਹਿਜਾਪੇ॥ ਗੁਰੂਜੀਵਾਚ ਮੋਦੀਕਹੀਐਏਕੰਕਾਰ ਤੀਨ
ਲੋਕਕੋਪਾਲੇ॥ਲਖਚੁਰਾਸੀਜੋਨਉਪਾਈ ਜੀਅਜੰਤਕੇਨਾਲੇ॥ਤਿਸਕੀਕਿਰ
ਪਾਤੇਵਸਤਪਰਾਪਤੇ ਗੁਰਪੂਰੈਮਿਲਪਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਂਅਗਮਪਛਾਣਾ ਮੈਲਾਦੂ
ਰਹੀਆਕਾਈ॥ਨਿਰਮਲਬੁਧਸਿਧਸਭਹਜਰ ਜਨਮਸਕਾਰਥਪਾਇਆ॥
ਤਿਤਜਨਨੀਕੀਬੂੰਦਪਿਤਾਮਿਲਕਰਤੇਘਾਟਬਣਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਊ
ਰਮਮੂੜ੍ਹੇਬਿਰਥਾਜਨਮਗਵਾਇਆ ਏਕੰਕਾਰਗੁਰੂਨਹੀਜਾਨਾ ਸਣਗੋਰਖਭ
ਰਮਾਇਆ॥ ਧੰਗਾਰਨਾਥਵਾਚ ਮਾਤਾਪਿਤਾਕੌਨ ਗੁਰੂਕੌਨ ਦੇਸਕੌਨਭੇਸ
ਜੰਗਮਕੇਜੋਗੀ ਭੋਗੀਕੇਰੋਗੀ ਹਰਖੀਕੇਸੋਗੀ ਸੁਨੋਤਪਾਜੀ ਕੌਨਪ੍ਰਗਾਸਤੇਮਿ
ਟੇਜੈਜਾਲੇ ਗੁਰੂਜੀਵਾਚ ਖਿਮਾਮਾਤਾ ਸੰਤੋਖਪਿਤਾ ਸਚਗੁਰੂਕਰਤਾਰਕਾ ਹੇਤ

ਬੇਗਮਪੁਰਦੇਸ ਸਗਲੇਭੇਸ ਜੰਗਮਨਜੋਗੀ ਭੋਗੀਨਰੋਗੀ ਹਰਖੀਨ ਸੋਗੀ ਓ
ਅੰਕਾਰਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਤਉਮਿਟੇਜੰਜਾਲੇ॥ ਗੋਰਖਨਾਥਵਾਚ ਮੁੰਦਰਾਪਾਹਿਰੋ
ਲੀਲੇਵੇ ਮਸਤਕਧੂੜਲਗਾਓ ਕਾਇਆਅਜੀਤ ਸਦਾਹੀਰਹੇ ਖਿੰਥਾ ਹੰਢਾਵੇ
ਹਾਥਮੇਫਹੌੜੀ ਡੰਡਾਰਾਖੇ ਤਉਸਿਧਾਮੇ ਜਮਾਤੀਹੋਵੇ ਸਗਲ ਜਗਤਕੋਜੀਤੇ॥
ਆਦੇਸਆਦੇਸ ਸਭਸਿਧੋਕੋਕਹੇ ਭੁਗਤਭੰਡਾਰਾ ਲੈਕੇ ਭੁੰਚੇਮੁਖੋਨਾਦ ਵਜਾਓ
ਨਾਥਨਉ ਹੋਇਬੈਠੇ ਜੁਗਾਜੁਗਾਮੇਰਿਧਸਿਧਲਗਾਵੇ ਸਗਲਾਸਿਧਤੇਰੇਆ
ਗਿਆਵ੍ਰਤੀਹੋਵੈਗੇ ਜੋਗਸੰਜੋਗੀਪਾਵੇ॥ ਏਕਾਆਉਕੇਚੇਲੇਹੋਵੇ ਜੁਗਤੇ
ਗਹੇਚੇਲੇ ਸੀਸਾਰਕੇਭੰਡਾਰੀਕਹੀਓ ਤੁਮਦੀਵਾਨਸਗੇਲੇ ਡੇਰੇਸਿਰਪਰਹੋਰਕੇ
ਈਪਰਧਾਨਨਹੀਹੋਇਗਾ ਤੇਰਾਹੁਕਮਸਭਤੇਊਚਾ ਤੇਰਾਫੁਰਮਾਨਚਲੇਗਾ॥
ਖੰਡਖੰਡਮੇ ਆਸਣ ਬੈਠੇ ਲੋਕਲੋਕਮੇਭੰਡਾਰਾਚਲੇਗਾ ਚੋਰਾਸੀਲਖਤੁਮਰੇ
ਬਚਨਮੇ ਬੰਧੇਰਹੈ ਤੁਮਾਰੀਰਸਨਾ ਸੇਚਲੈਗੇ ਆਪਨਾ ਕਰਨਾ ਕਰਕੇਦੇਖੋ ਆਪ
ਏ ਰਿਦੇਮੇਬਿਚਾਰੇ ਪ੍ਰਣਵਤ ਗੋਰਖ ਸੁਣਹੁ ਤਪਾਜੀ ਐਸੀਕਾਰ ਤੁਮਾਰੀ॥
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਮੁੰਦ੍ਰਾਸੰਤੋਖ ਸਰਮਪਤਝੋਲੀ ਧਿਆਨਕੀਕਰਹਿ ਬਿ
ਭੂਤ ਖਿੰਥਾਕਾਲਕੁਆਰੀਕਾਇਆ ਜੁਗਤਡੰਡਾਪਰਤੀਤ॥ ਆਈਪੰਥੀਸਗਲ
ਜਮਾਤੀ ਮਨਜੀਤੈਜਗਜੀਤ॥ ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸ ਆਦਅਨੀਲਅਨਾਦਿ
ਅਨਾਹਤ ਜੁਗਜੁਗਏਕੋਵੇਸੁ॥ ਭੁਗਤਗਿਆਨਦਇਆ ਭੰਡਾਰਣਘਟਘਟ
ਵਾਜਹਿਨਾਦ॥ ਆਪਨਾਥਨਾਥੀਸਭਜਾਕੀਰਿਧਸਿਧਅਵਰਾਸਾਦ॥ ਸੰਜੋਗ
ਵਿਜੋਗਦੁਇਕਾਰਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇਆਵਹਿਭਾਗ॥ ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥
ਆਦਅਨੀਲ ਅਨਾਦ ਅਨਾਹਤ ਜੁਗਏਕੋਵੇਸ॥ ਏਕਾਮਾਈ ਜੁਗਤਵਿਆਈ
ਤਿਨਚੇਲੇਪਰਵਾਣ॥ ਇਕਸੰਸਾਰੀਇਕਭੰਡਾਰੀਇਕਲਾਏਦੀਬਾਣ॥ ਜਿਵਤਿ
ਸਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈ ਜਿਵਹੋਵੈਪਰਵਾਣਾ॥ ਓਹਵੇਖੈ ਓਨਾਨਦਰਨਆਵੈ ਬਹੁਤਾ
ਏਹੁਵਿਡਾਣੁ॥ ਆਦੇਸਤਿਸੈਆਦੇਸ ਆਦਿਅਨੀਲਅਨਾਦਅਨਾਹਤਜੁਗਜੁ
ਗਏਕੋਵੇਸ॥ ਆਸਣਲੋਇਲੋਇ ਭੰਡਾਰੁ॥ ਜੋਕਛੁਪਾਇਆਸੁਏਕਾਵਾਰ॥ ਕ
ਰਕਰਿਵੇਖੈਸਿਰਜਣਹਾਰ॥ ਨਾਨਕਸਚੇਕੀ ਸਾਚੀਕਾਰ॥ ਆਦੇਸਤਿਸੈਆਦੇਸ
ਆਦਅਨੀਲਅਨਾਦਅਨਾਹਤ ਜੁਗਜੁਗਏਕੋਵੇਸ॥ ਗੋਰਖਨੇਕਹਾ ਤਪਾਜੀ
ਤੁਮਈਹਾਂਕਿਉਕਰਆਏਥੇ ਕਿਆਮਨੋਰਥਹੈ ਆਪਣਾਮਨੋਰਥਕਹੋ ਹਮ
ਪੂਰਾਕਰੈਗੇ ਗੁਰੂਜੀਵਾਚ ਹਮਕੋਜਬਗੁਰੂਸੁਰਾਪੂਰਾਮਿਲਿਆ ਤਬਸਾਰੇ

ਮਨੋਰਥਸਾਡੇਪੂਰੇਭਏ ਹੁਣਕੋਈਊਨਤਾਨਹੀਰਹੀ ਸਿਧਬੁਧਭਰਏਸਭਲੋਈ॥
ਸੁਣੇਗੋਰਖਤ੍ਰਸ੍ਰੇਦੀਖਿਆਦੇਹੋਨਨਕਕਹੈ ਸਚਸਮੇਓ॥ ਗੋਰਖਚੁਪਕੀਆ ਮੰ
ਗਲਨਾਥਕਹਾ ਗੁਰੂਗੋਰਖਜੀ ਨਨਕਤਪੈਕੋ ਉਪਦੇਸਦੀਆ ਤਾਗੋਰਖਨੇਕਹਾ
ਮੰਗਲਨਾਥਤੁਮਾਇਨੋਕੋ ਦੇਖਤੇਥੇ ਦੇਖਾਪੂਰਨਪਿੰਡ੍ਹੈ ਕਿ ਕਾਚਾ ਪਿੰਡੁਹੈ ਤਾਮੰਗ
ਲਨਾਥਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਜੈਸਾਦੇਖੀਐਤੈਸਾਕਹੀਏ ਫਕੀਰੀਕਾ ਬਿਰਦਐਸਾਹੀਹੈ
ਗੋਰਖਨਾਥਕਹਾ ਮੰਗਲਨਾਥਤੁਮਸਤਕਹਿਤੇਹੋ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀਕੋ
ਈਅਗੇਭੀਜਾਹਿਗਾਹੈ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਅਗੇਵਡੀਆਂ ਵਡੀਆਂ ਜਾਹਗਾਹੈਨ
ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਚਲੋਗੁਰੂਜੀ ਤਾਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਕਿਉਭਾਈਬਾਲਾ ਤਾਬਾਲੇਕ
ਹਾਜਿਉਤੁਹਾਡੀਰਜਾਇ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਉਤਾਵਲਾਨਾਹੋ ਮਰਦਾਨੇਪੁ
ਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀਏਥੇਜੋਆਏ ਸੋਨਾਥਹੀਆਏ ਤੇਅਸਾਸੁਣਿਆਹੈ ਨਉਨਾਥ
ਚੁਰਾਸੀਸਿਧਛਿਅਜਤੀਹੈਨ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਠੀਕਹੈਮਰਦਾਨਾ ਏਹਸਭੁਜੋ
ਗੀਆਦੇਹੀਭੇਸਹੈਨ ਇਨਾਦੇਨਾਮਜੁਦੇਜੁਦੇਹੈਨ ਤੈਨੂੰਦਸਾਗੇ ਏਹਬਚਨਹੁੰਦੇ
ਹੀਆਹੇ ਤਾ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਆਇਆ ਕਹਿਓਸ ਕੌਣਭੁਗਤਾ ਕੌਣਜੁਗਤਾ ਅਰੋਗੀ
ਕੌਣਹੈ ਕੌਣਲਛਨਤੇਅਛਨ ਤੇਜੋਗਕੌਣਪਾਵਦਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਵਾਚ ਨਾਮਭੁ
ਗਤ ਸਤਜੁਗਤ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਗਹਿਥੇ ਅਰੋਗੀ ਪ੍ਰੀਤਲਛਨਉਪਦੇਸਅਛਨਪ੍ਰੇਮ
ਜੋਗਪਾਵਦਾਹੈ ਪ੍ਰਾਣਨਾਥਵਾਚ ਧੰਨੋਹੋਤੁਮਾਨਮਸਕਾਰਹੈ ਪ੍ਰਾਨਪਤਾ ਧੰਨਹੈ
ਸੁਧਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਾਣਨਾਥਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨੀਪੈਣਲਗਾ ਗੁਰੂਜੀਨੇਪ੍ਰਾਣਨਾਥ
ਦੇਚਰਨਾਨੂੰਹਥਲਾਗੇਲਾਵਣ ਤਾਆਪਸਮੇ ਚਰਨੀਹਥਲਾਏ ਪ੍ਰਾਣਨਾਥਕਹਾ
ਹੇਤਪਾਜੀ ਅਜਸਵਧਾਨ ਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖਕਾ ਦਰਸਨਪਾਇਆ ਇਸਮੇਭਿੰਨ
ਭੇਦਨਹੀ ਗੁਰੂਜੀਕਹੇਪ੍ਰਾਣਨਾਥ ਤੁਮਾਰੇਪਰ ਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖਕੀ ਐਸੀਹੀ ਕਿ
ਰਪਾਹੈ ਤੁਮਾਰੇਮੇਅਰੁਨਿਰੰਜਨਮੇ ਭੇਦਨਹੀ ਹਮਤੇਏਹੀਜਾਣਤੇਹੈ ਤੁਮਨਿਰੰਜਨ
ਕੀਮੂਰਤਹੋ ਪ੍ਰਾਣਨਾਥਕਹਾ ਤਪਾਜੀ ਤੁਮਾਰੇਪਰਨਿਰੰਕਾਰਕੀਐਸੀਹੀਕ੍ਰਿਪਾਹੈ
ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਨੂੰ ਮੰਗਲਨਾਥਨੇਂਕਹਾ ਹੇਨਾਥਜੀਤਪਾ ਦੇਖਿਆ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਕਹਾ
ਜੈਸਾਤੁਮਕਹਿਤੇਥੇ ਤੈਸਾਹੀਦੇਖਿਆ ਹਮਤੋਇਉ ਜਾਨਤੇਹੈ ਜੋਨਿਰੰਕਾਰ
ਕਾਹੀਦਰਸਨਪਾਇਆਹੈ ਮੰਗਲਨਾਥਕਹਾ ਨਾਥਜੀ ਨਿਰੰਜਨਨੇਜੋਸਾਧੂ
ਕੀਏਹੂਏਹੈਨ ਸੋਤਿਨੋਮੇ ਅਰਨਿਰੰਜਨਮੇ ਭੇਦਕਛਨਹੀ ਪ੍ਰਾਣਨਾਥਆਸਨ
ਜਾਇਬੈਠ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਪ੍ਰਾਣਨਾਥ ਤਾਬਡੇਉਚੇਬਚਨਬੋਲਦਾਸੀ

ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸੁਣਮਰਦਾਨਾ ਜਿਨਾਉਪਰਕਰਤਾਰਦੀਮਿਹਰਹੋਂਦੀਹੈ ਸੋਈਏਹੁਉਚੇਬ
ਚਨਬੋਲਦੇਹੈਨ ਕਚਪਿਚਨਹੀਬੋਲਦੇ ਏਹੁਅਸਲੀਨਾਥਆਹਾ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾਗੁਰੂ
ਜੀਸਭਨਾਦੇਨਾਮਕਹੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹੈ ੧ਗੋਰਖਨਾਥ ੨ਮਾਛਿੰਦ੍ਰਨਾਥ ੩ਚਰਪਟਨਾਥ
੪ਮੰਗਲਨਾਥ ੫ਘੁਗੂਨਾਥ ੬ਗੋਪੀਨਾਥ ੭ਪ੍ਰਾਣਨਾਥ ੮ਸੂਰਤਨਾਥ ੯ਚੰਬਾਨਾ
ਥ ਏਹੁਨੌਨਾਥਹੈ ਆਖਣਨੂੰਹੋਰਬਤੇਰੇਹੈਨ ੧ਗੋਰਖਜਤੀ ੨ਦੱਤਜਤੀ ੩ਹਣਵੰਤ
ਜਤੀ ੪ਭੈਰਉਜਤੀ ੫ਲਛਮਨਜਤੀ ੬ਭੀਖਮਜਤੀ ਏਹੁਛੇਜਤੀਹੈਨ ਆਖਣਨੂੰ
ਹੋਰਬਹੁਤੇਹੈਨ ਸਿਧਾਂਦੇਨਾਮਸੁਣ ੧ਭੁੰਗਰ ੨ਸੰਗਰ ੩ਲਿੰਗਰ ੪ਸ੍ਰਿੰਗਰ ੫
ਉਰਮ ੬ਧੁਰਮ ੭ਕਨੀਫ ੮ਹਨੀਫ ੯ਲਹੁਰੀਪਾ ੧੦ਹਾਜੀਰਤਨ ੧੧ਪੂਰਨਨਾਸ
ਕਾ ੧੨ਬਿਮਲਕਾ ੧੩ਜਾਲਕਾ ੧੪ਖਿੰਬੜਾ ੧੫ਸੁਰਗਸਿੱਧ ੧੬ਨਿਰਤਸਿੱਧ ੧੭
ਕੇਵਲਕਰਨ ੧੮ਸਮਰਥ ੧੯ਗੈਨਗੁਆਲ ੨੦ਆਮਭਨਿਧ ੨੧ਚਤਰਥੈਨ
੨੨ਰਾਇਐਨ ੨੩ਕੇਲਕਰਨ ੨੪ਔਘੜ ੨੫ਪਰਬਤ ੨੬ਈਸਰ ੨੭ਭਰਥ
ਰੀ ੨੮ਭੂਤਵੇ ੨੯ਕਨਿਕਾ ੩੦ਸੰਭੂ ੩੧ਅਛਲਦੇਨ ੩੨ਪਲਕਨਿਧ ੩੩ਪਿਪ
ਲਕਾ ੩੪ਸਿਉਰਾਮ ੩੫ਗਿਰਬੋਧ ੩੬ਸਾਲਸਾ ੩੭ਕੇਸਕਰਨ ੩੮ਗੋਲਸਾ
੩੯ਮਗਨਧਾਰ ੪੦ਮੁਕਤੀਸਰ ੪੧ਚਲਨਜੋਤ ੪੨ਸੂਰਐਨ ੪੩ਸਿਧਸੈਨ ੪
੪ਜੋਤਲਗਨ ੪੫ਗਿਰਵਰ ੪੬ਜੋਤਮਗਨ ੪੭ਬਿਮਲਜੋਤ ੪੮ਸੀਤਲਜਲ
੪੯ਅਘਰਧਾਨ ੫੦ਤੁਲਸੀਜੋਗ ੫੧ਪ੍ਰਿਤਪਾਨ ੫੨ਅਕਾਲਨਿਰਤ ੫੩
ਭੋਲਸਰ ੫੪ਰਾਮਭੁਆਰ ੫੫ਕਿਸਨਭੁਆਰ ੫੬ਬਿਸਨਪਤ ੫੭ਸੰਕਰਜੋਗ
੫੮ਬ੍ਰਹਮਜੋਗ ੫੯ਮੀਰਹੁਸੈਨੀ ੬੦ਮੀਰਜੀਬੀਲ ੬੧ਕੰਧਾਰੀ ੬੨ਕਾਲਿੰ
ਦ੍ਰਨੈਨ ੬੩ਨਾਲਿੰਦ੍ਰਨੈਨ ੬੪ਸੁਰਸਤੀ ੬੫ਗੋਵਰਧਨਸੈਨ ੬੬ਗੁਫਾਵਾਸੀ
੬੭ਅਲਕਨਾਸੀ ੬੮ਕਲਕਸੰਗੀ ੬੯ਇਕਰੰਗੀ ੭੦ਕੇਵਲਕਰਮੀ ੭੧ਕ
ਰਮਨਾਸੀ ੭੨ਕੁਲਾਬਿਲਾਸੀ ੭੩ਮੂਲਮੰਤ੍ਰੀ ੭੪ਤੁਰਤਰੰਗੀ ੭੫ਜੋਗਾਹਰੇ ੭੬
ਦੀਪਰੰਗੀ ੭੭ਆਪਭੂਪੀ ੭੮ਕਲੌਸਧੂਮੀ ੭੯ਬ੍ਰਹਮਜੋਗ ੮੦ਖਲਾਸਮੁਗਲ
ਭੋਗੀ ੮੧ਕਿਦਾਰਜੋਗੀ ੮੨ਸੰਭਾਲਕਾ ੮੩ਬਚਿਤ੍ਰਸਿਧ ੮੪ਰਹੀਮੇਸਿਧ
ਏਹੁਚੌਰਾਸੀਸਿਧਹੈਨ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਹੋਰਨਾਦੀਤਾਨਿਸਾਹੋਈ ਪਰਜਤੀਆ
ਦੀਨਿਸਾਨਹੀਹੋਈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋਤੇਰੇਜੀਅਵਿਚਹੈ ਸੋਪੁਛਲੈ ਮਰਦਾਨੇਕ
ਹਾਜਤੀਕੌਣਕਹੀਦੇਹੈਨ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜਤੀਓਹਕਹੀਦੇਹੈਨ ਜਿਨਾਨੇਇ
ਸਤ੍ਰੀਦੇਨਦਵਾਰਿਆਨੂੰ ਬੀਮਾਤਾਖਿਆਹੈ ਅਤੇਏਹੁਜੋਹਰੇਜਤੀਹੈਨ ਇਨਾਦੀਬਿ

ਦਨਹੀਜਾਂਦੀ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੋਮੈਥਨਨਹੀਕਰਦੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂਨਹੀਕੀਤੀਆਂ ਗ੍ਰਹਸਤਨ
ਹੀਕੀਤਾ ੧ ਨਵੇਸਤ ਦਸਵੇ ਜਤ ਯਾਰਵੇ ਉਜਾਲਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹੈ ਸੁਣਮਰਦਾਨਾ ਪਿੰਡੁਨਗ
ਸੈਕਾਲ ੧ ਨਵੇਦੁਆਰੇ ਬੰਨਰਖੇ ਸੋਜਤੀਕਹੀਦਾਹੈ ਸਭਨਾਦੁਆਰਿਆਦੀਖਬਰਰ
ਖਦੇਹੈਨ ਮੈਥਨਕਰਦੇਨਹੀ ਮੁਖੋਪਰਮੇਸਰਬਿਨਾਹੋਰਬਾਰਤਾਨਹੀਕਰਦੇ ਨੇਤ੍ਰਾਕਰ
ਸੰਤਾਦਾ ਗੁਰਾਦਾ ਦਰਸਨਕਰਦੇਹੈਨ ਕੰਨਾ ਦੁਆਰੇਪਰਮੇਸਰਦਾਜਸਸੁਣਦੇਹੈਨ ਨਾਸ
ਕਾਕੇਖੁਸਬੋਨੂੰਤੋਰੋਕਦੇਹੈਨ ਗੁਰਾਦੇਪਰਮੇਸਰਦੇਚੜ੍ਹਾਈ ਹੋਈ ਬਾਸਨਲੇਤੇਹੈ ਸੁੰਦਰਸੂ
ਰਤਕੋਦੇਖਕੇ ਮਨਕੋਨਹੀ ਡੁਲਾਵਤੇ ਸਿਫਤਪਰਮੇਸਰਦੀਕਰਦੇਹੈਨ ਇਤਆਦਿਕਕਰ
ਮਜਤੀਆਂਦੇਹੈਨ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਬਹੁਤਭੁਲਾਜੀ ਹੁਣਆਗੇਕੋਰਲੋਜੀ ਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਿਆ ਚਲਦੇਹਾਂ ਤਾਂਗੋਪੀਚੰਦਨੇ ਮੰਗਲਨਾਥਨੂੰਕਹਾ ਨਨਕਤਪਾ ਰਮਤੇਹੈ ਮੰਗ
ਲਨਾਥਨੇਕਹਾ ਜੀਉ ਕਿਉ ਤਪੈਜੀਕੋਰਖਣਾ ਚਾਹੀਏ ਐਸੇਜੋਗੀਸਰਾਕੇ ਜਾਣਨਦੇ
ਵੀਏ ਤੋਭਲਾਹੈ ਤਾ ਮੰਗਲਨਾਥ ਘੁਗੁਨਾਥ ਪ੍ਰਾਣਨਾਥ ਗੋਪੀਚੰਦ ਇਨ ਸੰਤੋਨੇ ਮਿਲ
ਕੇਕਹਾ ਤਪਾਜੀਤੁਮਕਿਉਰਮਤੇਹੋ ਈਹਾਂਹੀਰਹੋ ਸਿਧਮੰਡਲੀਮੇ ਗੁਜਰਾਨਕਰੋ ਤੁ
ਮਾਰੇਤੋਜੰਜਾਲਭੀਕਛਨਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾ ਏਕਜੰਜਾਲਹਮਾਰਾਕਹੀਏ
ਸਾਧਮੂਰਤਕੋਪਰਸਨਾ ਲਖਚੁਰਾਸੀਹਮਤੇਛੁਟੇ ਸਤਿਗੁਰਹੀਕੇਦਰਸਨਾ। ਸੁਣਿ
ਸਿਧੋ ਭਾਈਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਾਤ ਕੀਏਨਬੇਰੇ। ਆਸਣਬੈਸਣਹਮਤੇਛੂਟਾਛੂਟ
ਕਰਮਸੀਸਰਾ ਸਗਲੇਬੰਧਨਪਗਕੇਕਟੇ ਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰਾ। ਏਕੰਕਾਰਪੈਨਜ
ਰਹਮਾਰੀ ਦੂਜਾਚਿਤਨਧਰੋ। ਦਸਔਤਾਰਅਰਔਰਦੇਵਤੇ ਵਾਰਵਾਰਕਰਡਾਰੋ।
ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਕੈਬਸਤਰਭੋਜਨ ਸਹਿਜਰੰਗਮੇਖੇਲੋ। ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਨਕਸੁਣਹੋਨਾਥੋਸਿ
ਵਸਕਤੀਸੇਮੇਲੋ।੪।੧। ਤਾਮੰਗਲਨਾਥਨੇਕਹਾ ਤਪਾਜੀਤੁਮਕੋ ਨਿਰੰਜਨਨੇਐ
ਸਾਹੀਕੀਆਹੈ ਪਰਹਮਆਪਣੇ ਵਾਸਤੇ ਕਹਿਤੇਹੈਂ ਤੁਮਸੰਤਮੂਰਤਹੋ ਤੁਮਾਰਾਦਰ
ਸਨਦੁਰਲਭਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਾ ਹੇਸਿਧੋਤੁਮਆਪਨਿਰੰਜਨਕਾਰੂਪਹੋ ਹਮ
ਕੋਰਜਾਇਦੇਵੋ ਸਿਧਾਸਾਥ ਗੋਸਟਭੀ ਬਹੁਤਹੋਈ ਜਪਜੀਕਾ ਉਚਾਰ ਭੀ ਸਿਧਾ
ਕੇਪਰਥਾਇ ਹੂਆ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸਿਧਾਪਾਸੋ ਬਿਦਿਆਹੋਏ। ਕਹਾ ਚਲਮਰ
ਦਾਨਾ ਆਗੇ ਬਿਆਰਪਰਬਤ ਕਉ ਗੁਰੂਜੀਚਲੇ। ਗੁਰੂਜੀ ਭਾਈਬਾਲਾ ਮਰਦ
ਨਾ ਤਿੰਨੇ ਜਾਇਕਰ ਬਿਆਰਪਰਬਤਪਰਪਹੁਚੇ ਜਿਥੇਦਤਾ ਤ੍ਰੇਉ ਸੰਨਿਆਸੀਆਹ

ਗਆਗੇ ਸਾਖੀ ਬਿਆਰਪਰਬਤਕੀ ਚਲੀ।

ਅਗੇਦਤਾਤ੍ਰੇਉ ਲੰਮਾਪਿਆ ਹੋਇਆਸੀ ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਅਸੀਹੁਣ

ਕਿਥੋਂਆਏਹੋ ਜੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਕਹਿ ਆਮਰਦਾਨਿ
ਆਅਸੀਂਥਿ ਆਰਪਰਬਤ
ਉਤੇਆਏਹਾਂ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਅਸੀਂਸਦੇਸ ਤੁਹਜਾਰਜੋਜ
ਨਆਏਹਾਂਤੇ ਇਥੇਇਕਸਿ
ਧੈਬਨੂਅਵ ਧੂਤਪੁਰਖਹੈ
ਜਿਸਨੂੰਸਭਸੰ ਨਿਆਸੀਪੂਜ
ਦੇਹੈਨਤਾਂਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਓਸਦਾਨਾਮਕਿਆਹੈ ਨਾਮਓਸਦਾ ਦਤਾਤ੍ਰੇਉਹੈ ਉਹਦੀਪ
ਹਰੀਪਰਗਟਹਿਦਾਹੈ ਉਸਨੂੰਭੀਦੇਖੀਏਂਗੇ ਗੁਰੂਜੀਦਤਾਤ੍ਰੇਉਪਾਸਜਾਇਖੜੋਤੇਦਤਾ
ਤ੍ਰੇਉਅਉਧੂਤਲੀਆਪਾਇਆਹੋਇਆਥਿਦੇਹੁਹੈਸੀ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਕਿਉਭਾਈਬਾਲਾ ਤਾਂ
ਬਾਲੇਕਹਾਤੁਹਾਡੀਰਜਾਇ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀਹੁਣਤਾਂਆਇਪਹੁਤੇਹੋ ਬੁਲਾਵੋਤੁਸੀਂ
ਇਸਤਾਂਈਵਡਾਸਾਧੂਕਹਿੰਦੇਹੋਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਲਾਮਰਦਾਨਾ ਫੇਰਬਾਬੇਦਤਾਤ੍ਰੇਉਨੂੰ
ਬਚਨਕੀਤਾ ਹੋਤੀਦੇਹੁਬੋਲੋਕਿਉਨਾਹੀ ਸਮਝਦੇਖਅਪਨੇਮਨਮਾਹੀ ਜਬਲਗਦੇ
ਹੀਤਬਲਗਆਸਾ ਇਉਨਹੋਇਪੂਰਨਸੰਨਿਆਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਖੋਲਚਿਤਰਾਖੋਠਾਇ
ਏਕਨਰਾਇਣਸਭਘਟਮਾਹਿ॥ ਗੁਰੂਜੀਕਹੈਸੁਣੋਦਤਾਤ੍ਰੇਉਔਧੂਤ ਮੂਰਤਸਭਨਿ
ਰੰਜਨਰੂਪ ਦਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਚ ਕੋਈਨਾਹਿਪਰੇਜਨਘਟਹੀਮਾਹਿ॥ ਬੋਲਨਕਾਜਿਹਨ
ਹੀਸੁਭਇਆਕਾਇਆਹਮਰੀਮੇਲਨਲਗੀ॥ ਬੋਲਬਚਨਸੇਰਹੈਤਿਆਗੀ॥ ਹਲ
ਚਲਕਭੀਨਬਿਆਪੈਮੋਹਾਪੂਰਨਕਿਰਪਾਰੋਤੁਵਸਿਆਸੋਇ॥ ਰੋਮਰੋਮਮੈਂਨਰ
ਇਣਜਪਤਾ॥ ਕਾਹੇਕਉਰਸਨਾਸੇਂਬਕਤਾ॥ ਦਤਕਹੇਸੁਣਨਾਨਕਤਪਾ॥ ਆਪਾ
ਛੋਡੋਹੋਇਰਹੁਅਜਪਾ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਅਜਪਾਕਹੁਸੋਭੀਜਪਦੀਸੈ॥ ਕਿਉ
ਨਜਪੈਪੂਰਨਜਗਦੀਸੈ ਜਪਕਰਤੇਅਜਪਾਹੋਇਜਾਵੈ॥ ਤਬਕਾਇਆਨਿਰਮਲ
ਹੁਇਜਾਵੈ॥ ਜਬਲਗਕਾਇਆਤਬਲਗਧਿਆਇ॥ ਬਿਨਸੇਕਾਇਆਤਬਏਕ
ਦਿਖਾਇ॥ ਨਾਨਕਬੋਲੈਸਚੀਬਾਣੀ ਸੁਨਦਤਾਤ੍ਰੇਭਗਵਾਨਬਖਾਣੀ॥ ਦਤਾਤ੍ਰੇਵਾ
ਚ ਜਾਪਜਪੇਜਬਦ੍ਰਿਸਟਨਆਵੈ॥ ਦੇਖਅਦ੍ਰਿਸਟਤਬਜਾਪਭੁਲਾਵੈ॥ ਕਾਇ
ਆਥਾਕੀਰਸਨਾਥਾਕੀ॥ ਆਪਨਰਾਇਣਹੂਆਸਾਖੀ॥ ਨਾਕੁਛਜਪਣਾਨਾਕੁ
ਛਤਪਣਾ॥ ਦਤਕਹੇਸੁਣਿਨਾਨਕਤਪਾ ਕੌਣਤੂਹੀਜਪਕਿਹਕਾਜਪਾ ॥੪॥

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਜਪਤਾ ਜਾਪਏਕੰਕਾਰਾ॥ਸਭਮੂਰਤਤੇਰਹੈਨਿਆਰਾ॥ਨਾਨ
ਕਬੋਲੈਸਚੀਬਾਣੀ ਸੁਣੋਸੁਆਮੀਤੂੰਸਤਸਮਾਣੀ॥ ਦਤਾਤ੍ਰੇ ਵਾਚ ਸੁਣਤਪਾਤੈਨਿ
ਰੰਕਾਰਦੇਖਿਆਹੈ ਸੁਆਮੀਪੂਛੈ ਚਿਹਨਬਤਾਉ ਝੂਠਨਾਬੋਲਣਾ ਪਰਤਖਦਿਖ
ਾਉ॥ਬਿਨਾਦੇਖੇ॥ਕਿਆਸਾਖੀ ਹੋਵਉ॥ਝੂਠਬੋਲਕੇ ਜਨਮਨਖੋਵੈ॥ ਗੁਰੂਜੀਵਾਚ
ਝੂਠਨਬੋਲੋ ਤਤਾਵਿਰੋਲੋ ਚਾਹਰਚਿਹਨੁ ਦਿਖਾਵਉ ਜੋਗੀਤੇਸੰਨਿਆਸੀਭੂਲੇ
॥ਤਿਨੋਕੇਸੁਰਪਰਚਾਵੈ ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਕਾਰਿ ਦੇਵਤੇ ਭੂਲੇ॥ਇਨੋਕੇਨ ਠਹਿਰਾਵੈ॥ਏਕ
॥ਨਿਰੰਜਨਮੂਰਤ ਆਹੀ ਤਾਂਕੇਪਰਸਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਦਤਾਤ੍ਰੇ ਵਾਚ ਸੁਆਮੀ ਬੋਲੇ
ਤਤਾਵਿਰੋਲੋ॥ਕਿਆਝੂਠਬਾਤਕੇ ਬਕਤਾ॥ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸਨਦੀਆ॥ਕਿਸਹੂ ਐਸੀ
ਤੁਮੈਨਸਕਤਾ॥ਮੁਖਤੇ ਬਚਨ ਉਚਾਰੋ ਓਹੀਜੋਊਨਿਰੰਜਨਭਾਵੈ॥ਇਨਬਚਨੋਕੂ
ਛਪਾਈਐਨਾਹੀਕਾਹੇਜਨਮਗਵਾਵੈ॥ ਗੁਰੂਜੀਵਾਚ ਸਤਹਮਾਰਾਕਹੀਨਜਾ
ਵੈ ਬੋਲੈਝੂਠਨਰਾਈ॥ਏਕਨਿਰੰਜਨਸੰਗਹਮਾਰੇ ਆਠਪਾਹਿਰ ਰਵਾਈ॥ਰੋਮਰੋ
ਮਮੈ ਓਹੀ ਬੋਲੈ ਦੂਜਾ ਔਰਨਕੋਈ॥ਐਸੇਦਰਸਨਕਾਰਨ ਸੁਆਮੀ ਭਰਮਰਹੀ
ਸਭਲੋਈ॥ਸੋਦਰਸਨਹਮਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆ ਮੀਨਨਰਹੀਮੇਖਾ॥ਦਸਅਵਤਾਰ
॥ਕਿਨੇਨਹੀਪਾਇਆ॥ਸੋਹਮਪਰਤਖਦੇਖਾ॥ ਦਤਾਤ੍ਰੇਵਾਚ ਬਾਤੋਤੇਪਰਤੀਤਨਆਵੈ
ਜੈਪਰਤਖਨਦੇਖੋ॥ਐਸੀਬਾਤਨਸੁਣਹੀ ਆਗੈਖਰਦਰਸਨਕੇਭੇਖੇ ਤੂੰਤੇਬਾਤਸੁ
ਣਾਈਅਚਰਜਕੀ ਆਤਮਨਾਹਿਪਤੀਜੈ॥ਸੁਆਮੀ ਕਹੈ ਸੁਣਹੋਤਪਾ ਜੀਸਨੇਤੇ
ਝੂਠਕੇਗੀਝੈ॥ ਗੁਰੂਜੀਵਾਚ ਰੀਝਿਰੇਗੇਜਬਨੈਨੀਦੇਖੇ ਤੁਮਰਾਚਿਤਕਠੋਰਾ॥ਜਰਦੁ
ਧਾਇਦੇਹੀ ਜਾਲੀਪਬਰਜੈਸੇਕੋਰੇ ਕੈਬਲਖੰਬਚੜ੍ਹਾਇਓ ਭਾਵੈਉ ਜਲਹੋਇਨਾਜਾ
ਵੈ॥ਨਾਰੀਦਸਛਿਆਕਰੇਸੀਗਾਰ ਕੰਤਨਕਬਹੂੰਰਾਵੈ॥ ਦਤਾਤ੍ਰੇ ਵਾਚ ਰਲੋਤਪਾ
॥ਨਿਰੰਜਨਕੈਸਾ ਜੇਤੁਮਕਾਹੇਤੇਦੇਖਿਓ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪੁਰਾਨਪੁਕਾਰੈ ਏਹੁ॥ਬਿਧਕਿਨੈਨਦੇ
ਖਿਓ॥ਅਚਰਜਬਾਤਸੁਨਾਈਤੁਮਨੇ ਹਮਤੇ ਭਰਮਤ ਭਟਕਾ॥ਹਲਚਲਉਪਜੀ
ਠੌਰਨਪਾਵੈ ਚਿਤਹਮਾਰਾ ਅਟਕਾ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਵਾਚ ਮੂਰਤਲਾਲਸਬਜਾਹੈ
ਕਾਇਆ ਜੈਸੇਰੋਮਸੁਵਰਨਾ॥ਹੀਰਾਮੋਤੀਰਤਨਦੇਖੀਏ ਚੰਦਸੂਰਦੋਨੈਨਾ॥ਦੰਤਜ
ਵਾਹਰਬਨੇਜੜਾਉ ਭੁਉਆਲਸਕਝਲਕੇ॥ਨਕਦੀਸਤਖੰਡੇਕੀਧਾਰਾ ਦਾਮਨਜੈਸ
ਚਮਕੇ॥ਝਲਕੇ ਦੇਖੋਤੁਮੈਦਿਖਾਊ ਤਬਤੁਮਨੇਸੁਆਮੀ॥ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦਾਹ
ਜੂਰੀ ਆਠੋਪਾਹਿਰਸਲਾਮੀ॥ ਦਤਾਤ੍ਰੇ ਵਾਚ ਦੇਖੀਸਕਤਤੁਮਾਰੀਨਾਨਕ ਜੋ ਬੋਲੋਸੋ
ਸਾਚੀ॥ਅਬਪਰਤੀਤਭਈਹੈਹਮਕੋ ਹਿਰਦੇਅੰਤਰਰਾਚੀ ਧੰਨਸੁਗੁਰੂਤੁਮਨਾਕ

ਜੀਐਜਿਨਤੁਮਕੋਦੇਖਾਦੇਖਾਇਆ।ਐਸਾਆਗੇਔਰਨਸਾਧੂਜੋਨਾਨਕਤਪਾਬਨਾਇ
ਆ॥ ਗੁਰੂਜੀਵਾਚ ॥ ਖਟਦਰਸਨਸਭਪੰਥਜੁਦੇਖੇਭੇਖਤੁਮਰਾ ਊਚਾਜਾਤਦੇਖ
ਨਾਮਤੁ ਜੋਦੁਕਤੁਮਰੇਤੁਮਸੰਗਨਾਹਿਪਹੂਚਾ ਆਰਿਧਾਸਿਧ ਸਭਪੀਛੇਛਡੀਏਕਕੀ
ਆਅਧਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਕਹੈਸੁਣਦੱਤਸੁਆਮੀ ਸਾਚਭੇਖਤੁਮਾਰਾ॥ ਏਹਸੁਨਕਰਦ
ਤ੍ਰੇਊਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੀਚਰਨਬੰਦਨਾਕੀਤੀ ਆਪਸ ਵਿਚ ਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏ
ਏਹ ਦੇਖਕੇ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਆਪਸਮੇਂ ਮੁਸਕਾਏ ਅਤੇਏਹਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਣਕੇਗੁਰੂ
ਅੰਗਦਜੀ ਮਸਤ ਬਿਦੇਹ ਹੋਗਏ ਸਾਢੇਤੀਨਪਹਿਰ ਪਿਛੇਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਸੁਰਤਆਈ
ਤੇਕਹਿਆਕਹੁਭਾਈਬਾਲਾਆਗੇਕਿਉਕਰਿਹੋਈ ਅਤੇਅਗੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਹਾ ਇਕ ਕਾਗਭਸੁੰਡ ਨਾਮ ਬਡਾਚਿਰਜੀਵੀਭਗਤਹੈਅਸੀਂਤਿਸਦਾ ਦਰਸ
ਨਕਰੀਂਅੰਗੇ ਇਹ ਕਹਿਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤਪਰਬਤ ਲੰਘਕੇ
ਕਾਗਭਸੁੰਡਜੀਪਾਸਜਾਇਪਹੁਚੇ ਕਾਗਭਸੁੰਡਕਥਾਕਰਦਾਸੀ ਸਭਸਿਧਪੰਛੀ
ਆਦੀ ਦੇਹਧਾਰਕੇ ਸੁਣਦੇਸੇ ਗੁਰੂਜੀਨੂੰਦੇਖਕਰਕਾਗਭਸੁੰਡਬਹੁਤਖੁਸੀਹੂਆ

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਕਾਗਭਸੁੰਡਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਗੁਰੂਜੀਉਥੇਜਾਇਕਰਬੈਠੇ ਜਦਕਾਗਭਸੁੰਡਨੇਕਥਾ ਸਮਾਪਤਕੀਤੀ ਸਭਸਿ
ਧਮੁਨੀ ਦੇਵਤਾ ਆਪਣੇਅਸਥਾਨਾਂਨੂੰਗਏ ਪੰਛੀਆਂਦੇਰੂਪ ਹੈਸਨ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕੀ
ਆਗਿਆਸੇਮਰਦਾਨਾ ਕੀਰਤਨਕਰਨਲਗਾ ਤਾਕਾਗਭਸੁੰਡ ਸੁਣਕੇ ਕਹਿਆ ਏਹ
ਕਿਸਕਾ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਹੂਆਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾ ਸਬਦਕਹਾ
ਹੂਆਹੈਤਕਾਗਭਸੁੰਡਨੇਕਹਾ ਕਲਜੁਗਮੇਜੀਆਂਦੇਉਧਾਰਵਾਸਤੇਜੋਕਥਾਕੀਰ
ਤਨਕੀਤਾਹੈ ਅਤੇਸਤਨਿਰੰਕਾਰਨੇ ਆਪਅਵਤਾਰਧਾਰਿਆਹੈ ਸੋਈਹੀਨਾਨਕਤਪ
ਜੀਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਹੇਰਿਖੀਸਰਜੀ ਏਹੀਹੈਜੋਤੁਮਾਰੇਸਨਮੁਖ ਬੈਠੇਹੈਂ

ਤਾਕਾਗਭਸੁੰਡਸੁ
ਨਕਰਬਡਾਪ੍ਰਸੰਨਭ
ਇਆ ਅਤੇ ਬਾਬੇ
ਜੀਦੇਚਰਨਾਂਤੇਮ
ਥਾਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀਭੀਬਡੇਪ੍ਰਸੰਨ
ਹੁਏਤੇਕਹਾ ਹੇਰਿਖੀ

ਜੀ ਤੁਸੀ ਉਤਮ ਸ੍ਰੋਤੇ ਤਾਂ ਹੋ ਭਗਵੰਤ ਦਾ ਜਸ ਸੁਣਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਹੋ ਕਈ ਸ੍ਰੋਤੇ ਰਾਗ ਰਾ
ਗਨੀ ਕੀ ਪਰਖ ਕਰਤੇ ਹੈ ਤੁਸੀ ਉਤਮ ਸ੍ਰੋਤੇ ਹੋ ਜੋ ਸਬਦ ਦੇ ਤਤ ਪਰਜ ਨੂੰ ਲਭਦੇ ਹੋ
ਕਾਗਭਸੁੰਡ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਜੋ ਸਬਦ ਦੇ ਤਤ ਪਰਜ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੈਨ ਸੋ
ਰਸ ਪੀਵਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਰਾਗ ਤਾਨ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਛਿਲੜ ਖਾਵਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਭਾਈ
ਬਾਲੇ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਪਰਮਹੰਸ ਰਿਖੀ ਜੀ ਤੁਮ ਮਹਾਪੁਰਖ ਹੋ ਜੀ ਭਗਵੰਤ ਦੇ
ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੋ ਤੁਸਾਂ ਕਾਗ ਦੀ ਦੇਹ ਕਿਉ ਪਾਈ ਤਾਂ ਕਾਗਭਸੁੰਡ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਇਸ
ਦੇਹ ਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰ ਮੈ ਭਗਵੰਤ ਦੇ ਦਰਸਨ ਦਾ ਅਧਕਾਰੀ ਭਇਆ ਹੋ ਇਸ ਦੇਹ
ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਭਗਵਤ ਦਾ ਜਸ ਕਰਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਭਈ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ
ਏਹ ਦੇਹੀ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰੀ ਹੈ ਅਰ ਜਦੇ ਪ੍ਰਲੈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਲ ਦੀ ਅਗਨ ਦੀ ਸੋ ਤੈਸਾ
ਰੂਪ ਮੈ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੋ ਏਹ ਸਕਤ ਭੀ ਇਸ ਦੇਹੀ ਕਰਕੇ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੀ ਹੈ ਅਰ ਸ੍ਵ
ਛੰਦ ਮਿਰਤ ਜਦੇ ਚਾਹੋ ਤਦ ਮਰਾ ਏਹ ਭੀ ਇਸ ਦੇਹੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿ
ਆ ਰਿਖੀ ਜੀ ਇਸ ਦੇਹ ਦਾ ਕਾਰਣ ਕੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਗਭਸੁੰਡ ਕਹਾ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ
ਮੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਘਰ ਜਨਮਿਆ ਹੋਸੀ ਸਰਗੁਣ ਦੀ ਉਸਨਾ ਕਰਦਾ ਸਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਮੈਨੂੰ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦਸੀ ਅਤੇ ਮੈ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਰਗੁਣ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਪੁ
ਛਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਤੂੰ ਕਾਗ ਦੀ ਤਰਾਂ ਲਉਨਾ ਹੈ ਏਹ ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ ਮੈ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਚ
ਰਨਾ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗੁਰੋ ਤੁਮਾਰਾ ਬਚਨ ਸਤ ਹੋਵੇ ਤੁਮ ਸਤਦ
ਦੀ ਹੋ ਕਾਗ ਦੀ ਦੇਹ ਮਿਲੈ ਪਰ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਜਸ ਨਾ ਵਿਸਰੈ ਤਾਂ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਵਰ ਦਿਤਾ
ਤੇਰੇ ਰਿਦੇ ਮੈ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਭਗਤੀ ਨਿਵਾਸ ਕਰੈਗੀ ਮਿਰਤ ਤੇਰੀ ਇਛਾ ਅਨੁਸਾਰ
ਜਦੇ ਚਾਹੇ ਤਦੇ ਦੇਹ ਛਡੈਂਗਾ ਨਹੀ ਤਉ ਨਾ ਦੇਹ ਤਿਆਗੀ ਪਿਤਾ ਮੇਰਾ ਚੰਦ੍ਰ ਨਾਮ
ਮਾਤਾ ਮੇਰੀ ਅਲੰਬਕਾ ਦੇਵੀ ਇਨਕੇ ਭੀ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਵਰਸੀ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਰਿ
ਖੀ ਥੇ ਇਨ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਤੇ ਮੇਰੀ ਕਾਗ ਕੀ ਦੇਹ ਭਈ ਥੀ ਤਿਨਾਂ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕ
ਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੋ ਤਾਰਕ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ ਸੁਆਸ ਸੁਆਸ ਜਪਣਾ ਮੈਨੂ ਰਿਤ ਰਹਿਆ
ਬਿਸਰਾਮ ਨਾਮ ਕੇ ਭਜਨ ਕਾ ਰਸ ਮੈਨੂੰ ਆਇਆ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੇਹ ਕਾ ਤਿ
ਆਗ ਨਹੀ ਕਰਤਾ ਮੇਰੇ ਦੇਖਦਿਆਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਪਰਲੋ ਹੋਈ ਹੈ ਜਲ ਦੀ ਪਰਲੋ
ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਲ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੋ ਅਗਨ ਦੀ ਪਰਲੋ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਗਨ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋ
ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜੈਸੀ ਪਰਲੈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੈਸਾ ਰੂਪ ਧਰ ਲੇਤਾ ਹੋ ਮੁਝੇ ਸੁਆਸ ਕਾ ਸੰਜਮ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਆ ਹੈ ਮੈ ਮਰਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਰੋਮ ਰਿਖੀ ਤੇ ਤੁਸੀ ਭੀ

ਬਡੇਚਿਰਜੀਵੀਹੋ ਤੁਹਾਡੇਦੇਖਦਿਆਂ ਕਈਹੋਇਹੈਨਕਈਹੋਵਨਗੇ ਜਿਨਾਂਸ੍ਰੀ
ਰਾਮਨਾਮਦਾ ਸਿਮਰਨਭਜਨਕੀਤਾਹੈ ਸਦਾ ਅਭਿਆਸ ਸ੍ਰੀਰਾਮਨਾਮਦਾਕਰ
ਦੇਹੈਨਸੋ ਮਰਨਜੀਵਨਮੇ ਨਹੀਆਵਦੇ ਸਦਾ ਸੁਖੀਹੀਰਹਿਦੇਹੈਨ। ਭਾਈ
ਬਾਲੇਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਜੋਆਪਦਾਕਹਿਣਾਹੈ ਸੋ ਸਭਸਚਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਾਗਭੁਸੁੰਡਪਾਸੋ ਵਿਦਿਆਲੀਤੀ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀਅਗੋਕੋਹੜੀਜ
ਗਾ ਆਵੇਗੀ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਪ੍ਰਿਹਿਲਾਦਭਗਤ ਉਸਦੇਪਰੇ ਧ੍ਰੂ ਭਗਤ
ਤਿਸਤੇਪਰੇ ਨਿਰੰਕਾਰਜੀ ਜੋਤੀਜੋਤਰੂਪ ਭਗਵਾਨਇਸਾਬਿਤਹੈ ਹੁਣਆਗੇ
ਕਉਚਲਦੇਹਾਂ ਦੇਖਕਰਤਾਰਦੇਰੰਗਤਮਾਸੇ ਤਾਗੁਰੂਜੀਉਥੋਉਡਾਰੀਲੀਤੀ
ਅਲਲਾਚੀਨਪਰਬਤਪਰਜਾਇਖੜੇਹੋਏ ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀਹੁ
ਣਅਸੀਕਿਥੇਹਾਂ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਅਲਲਾਚੀਨਪਰਬਤਤੇਆਏਹਾ ਇਸਦਾਨਾ
ਮਅਲਲਾਚੀਨਇਸਵਾਸਤੇਹੈ ਇਥੇਅਲਲਾਨਾਮਪੰਛੀਦਾਵਿਸੇਰਾਹੈਉਸ
ਨੂਅਲਲਾ ਕਹੀਦਾਹੈ ਪ੍ਰਿਹਿਲਾਦਭਗਤਉਨਾਦਾਰਾਜਾਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਪ੍ਰਿ
ਹਲਾਦਭਗਤ ਇਥੇਹੀਹੈ ਤਾਉਸਦਾ ਦਰਸਨਕਰੀਏ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਉਤਾਵਲ
ਨਾਹੋਹ ਸਭੇਹੀਦਰਸਨਹੋਵੇਗਾ ਇਚਰਾਨੂੰ ਅਲਲਾ ਪੰਛੀਆਨੇਆਨਘੇਰਾ
ਪਾਇਆ ਅਲਲਾਚੀਨਜੋ ਸਰਦਾਰਪੰਛੀਆਹਾ ਉਸਨੇਕਹਾ ਤੂੰਕੌਨਹੈ ਕ
ਹਾਰਹਿਤੇਹੋ ਕਉਨਮਨੋਰਥਈਹਾ ਆਏਹੋ ਕਿਆਲਮਹੈ ਕਿਸਭੇਜਿਆਹੈ
ਪਿੰਡਤੁਮਾਰਾ ਪਕਾਹੈ ਕਿਕਚਾਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾ ਸੁਨੋਅਲਲਾਚੀ
ਨ ਹਿਰਦੇਮੇਪਰਮੇਸਰਕੇਦਰਸਨ ਕੀਚਾਹਹੈ ਤੌਈਹਾਆਏਹੈ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿ
ਰੰਕਾਰ ਸਾਨੂੰਇਥੇਲਿਆਇਆਹੈ ਪਿੰਡਕਚਾਹੋਤਾਤੋਫੂਟਜਾਤਾ ਜੇਪਕਾਹੈ
ਤਾਠਨਕ ਬਜਾਇਆ ਨਾਨਕਤਪਾ ਜੀਕਹੈ ਹੇਅਲਲਾਚੀਨ ਏਕਨਿਰੰਕਾਰ
ਕੀਆਸਹੈ ਤਾ ਅਲਲਾਚੀਨ ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕੇਚਰਨਾਪਰਮਥਾਟੇਕਿਆ ਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾ ਸੁਨਅਲਲਾਚੀਨ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਸਨਨੂੰਆਏਹਾਂ ਭਲਾਹੂਆ
ਤੁਮਾਰਾ ਦਰਸਨਭਇਆ ਤਾਂਪੰਛੀਨੇਕਹਾ ਤਪਾਜੀ ਹਮਨਿਹਾਲਹੂਏਹੈ ਹਮੇ
ਆਪਨੇਕਿਰਤਾਰਥਕੀਆਹੈਹਮਾਰੀ ਨਗਰੀਭੀਕਿਰਤਾਰਥਭਈ। ਮਰਦਾਨੇ
ਪੁਛਿਆ ਪ੍ਰਿਹਿਲਾਦਭਗਤਜੀਕਿਥੇਹੈ ਅਲਲਾਚੀਨਕਹਾ ਓਹਹਮਾਰਾ
ਜਾਹੈ ਧ੍ਰੂਭਗਤਹੈਉਸਕਾਦਰਸਨਕਰਹੁ ਗੁਰੂਜੀਪ੍ਰਿਹਿਲਾਦਭਗਤਕੇਦ
ਰਸਨਨੋਚਲੇ ਪ੍ਰਿਹਲਾਦ ਭਗਤ ਏਕ ਉਚੀ ਪਹਾੜੀਪਰ ਆਸਨ ਲਾਈ ਬੈਠੇ

ਜੀ ਤਾਂਉਥੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜਾਇਪਹੁਚੇ ਤੇਕਹਿਆ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਭਗਤਜੀ

ਸਾਖੀਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਦੇਨਾਲਹੋਈ

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਅ ਗਨਹੋਇਬੈਠੇਥੇ ਸੁਣ
ਕਰਤਾਰੀਖੁਲਗਈ ਤੇਕਹਾ ਈਹਥੇਕਿਸੀ
ਆਦਮੀਕੀਗਮਤਾਂ ਹੀ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਅ
ਕਰਤਾਰਕੇਬੰਦੇਹੈਸ ਨੂਕਰਤਾਰਇਥੇਲੈ
ਆਇਆਹੈ ਪ੍ਰਹਿਲਾ ਦਨੇਕਹਾ ਹੇਤੁਪਾਜੀ
ਆਪਕਾਨਾਮਕਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਨਾ
ਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ ਫੇਰ ਭਗਤਨੇਕਹਾ ਕੌਨਬ
ਸਨਧੋਇਆ ਛਾਕੀਨਾ ਕੌਨਅਛਾਦੂਧਚੋਇਆ ਕੌਨਜਾਗਪਾਈ ਕਿਸਨਉਰਰਖਕੇ
ਦਹੀਜਮਾਇਆ ਮਥਕੇਕੌਨਮਖਨਕਢਿਆ ਕਿਆਤਾਉਦੇਕੇ ਤਪਾਇਆਹੈ ਕਿਸ
ਤਰਤੂਹਾਨੂਆਪਣਾਆਪਮਿਲਾਇਆ ਗੁਰੂਜੀਵਾਚ ਇਸਤਨਕੋਧੋਇਕੇ ਹਛਾਬ
ਸਨਕੀਤਾ ਖਿਮਾਰੂਪਦੂਧਚੋਇਆ ਲਗਨਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਸੋਅਗਨੀਦੇਤਾਉਕਰ
ਕਾੜ੍ਹਿਆ ਗੁਰੂਕਾਉਪਦੇਸ ਜਾਗਲਾਈ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇ ਮਥਲੀਆ ਮਾਖਨਹਰ
ਕਿਰਪਾਤੇਨਿਰਮਲਕਰਕੇਰਾਖਿਆਹੈ ਸੰਤਾਦਾਸੰਗਕਰਨਾਦਹੀਜਮਾਇਆ ਹੇਭ
ਗਤਜੀਤੇਆਦਜੁਗਾਦਕੀਸੁਝਪੜੀਹੈ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤ ਧੰਨਗੁਰੂਹੈਨਜਿਨ
ਗਿਆਨਦਿਤਾਹੈ ਕਲਜੁਗਮੇਧਿਆਨਆਛਾਲਗਾਹੈ ਕਰਣੀਤੇਭੇਖਭੀਹਛਾ
ਬਿਬੇਕਬੁਧਭੀਹਛਾ ਸੁਣਿਨਾਨਕਜੀਪਰਤਖ ਅਛੇਸਾਧਹੋ ਰਾਮਨਰਾਇਣਤੁਮ
ਕੇਸਾਥਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਧੰਨਨਾਰਾਇਣਤੇਰਾਮਧੰਨਹੈ ਜਿਨਾਚਲਤਦਿਖਾਇ
ਆਹੈ ਤੁਮਾਰੀਭਗਤਐਸੀਦ੍ਰਿੜ੍ਹਭਈਹੈ ਤਤਕਾਲਪ੍ਰਭੁਜੀਕਾਰੀਕੀਨੀ ਸਾਸਸਾਸ
ਤੈਨੇਚਿਤਾਰਿਆਹੈ ਭਗਤਜਨਾਕਾਕਾਰਜਸਵਾਰਿਆਹੈ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਕਹਿਆ
ਤੇਨਾਨਕ ਤਪਾਜੀਰਾਮਨੇਤੁਹਾਨੂੰਕਲੀਕਾਲਮੇਵਡਾਭਗਤਕੀਤਾਹੈ ਤੁਹਾਡੇਸੰਜੋ
ਗਤੇਬਹੁਤਜੀਆਦਾ ਉਧਾਰਹੋਵੇਗਾ ਤੁਹਾਡਾਬਡਾਪ੍ਰਤਾਪਹੋਵੇਗਾ ਇਥੇਤੀਕਰਤੂਸੀ
ਹੀਂਪਹੁਚੇਹੋ ਹੋਰਕੋਈਨਹੀਆਇਆ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤ ਗੁਰੂਜੀਆਪਸਮੇਪ੍ਰਸੰਨ
ਹੋਏ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਹੇਭਗਤਜੀ ਇਸਪੁਰੀਮੇਕੌਣਲੋਕਰਹਿਦੇਹੈਨ ਤਾਂਪ੍ਰਹਿਲਾਦਜੀ
ਕਹਾ ਵਿਸਨਦੇਉਪਾਸਕਜਿਨਾਦੇਜੋ॥ਮਈਸਰੀਰਹੈਨ ਮਹਾਪ੍ਰਲੇਜਬਹੋਤੀਹੈ ਤਉ
ਭੀਇਸਪੁਰੀਕਉ ਖੇਦਨਹੀਹੋਤਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਨਾਰਦਮੁਨੀਤੇ ਸੁਣਕੇਰਾਮਨਾਮਿ

ਡ੍ਰੁਕੀਤਾਹੈ ਹਮਭੀ ਤੈਂਦੇਦਰਸਨੋਂਕੋਆਏਹੈਂ ਸਾਡੀਉਪਾਸਨਾ ਭੀਨਾਮਕੀਹੀਹੈ ਤਾਪ੍ਰਹਿ
ਲਾਦਕਹਾ ਨਾਮਦਾ ਪੇਡਕਿਆ ਫਲ ਫੁਲਕਿਆਹੈ ਬਾਬੇਕਹਾ ਪੇਡੁਤੇਜਗਤਵੋਲੋ
ਵੈਰਾਗ ਸਾਧਸੰਗਤ ਅਰ ਸਤਸੰਗਦਾਮੇਲ ਅਤੇਨਾਮਦਾਫੁਲ ਭਾਉਭਗਤਿ ਗਿ
ਆਨਧਿਆਨ ਤੇਨਾਮਦਾਫਲ ਇਕਵਾਹਗੁਰੂਹੈ ਹੋਰਕੁਛਕਹਿਨਹੀਸਕਦਾ ਤਾਂ
ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕਹਾ ਨਾਰਦਜੀਸੇਂ ਆਗੇਸੁਣਿਆਹੈ ਮਨਮੇ ਅਨਭਵ ਭੀਕੀਤਾਹੈਸੀ
ਅਬਹੁਣਤੁਹਾਡੇ ਬਚਨਕਰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਪਰਤੀਤਭਈਹੈ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਭਗਤਜੀਰਜ
ਾਇਦੇਵੋ ਭਗਤਨੇਕਹਾ ਤਪਾਜੀਤੁਮਕੋਰਾਮਕੀਰਜਾਇਹੈ ਜਹਾਚਾਹੋ ਤਹਾ ਖੇਲੋ
ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਗੁਰੂਜੀ ਕਿਤਨੇਜੋਜਨ ਆਏਹਾਂ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ
ਸੋਲਾਹਜਾਰ ਜੋਜਨਆਏਹਾਂ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਧਰਤੀਉਤੋ ਸਭਕਿਤਨੇਜੋਜਨਉਚੇਆਏ
ਹਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਇਕਲਖ ਅਠਤਾਲੀਹਜਾਰਜੋਜਨ ਪਹੁਚੇਹਾ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾ
ਗੁਰੂਜੀਅਗੇਭੀਚਲੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਅਗੇਧ੍ਰੂਹਭਗਤਦਾਮੰਡਲਹੈ ਇਥੋਬਹੁਤ
ਦੂਰਹੈ ਚਲਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰਉਤਾਵਲਾਹੈ ਤਾਗੁਰੂਜੀਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਪਾਸੋਚਲੇ
ਗਏ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਧ੍ਰੂਹਭਗਤਦੇਨਾਲਹੋਈ॥
ਜਾਇਕਉਲਾਸਪਰਬਤਪਰਖੜੇਹੋਏ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਡਿਠ ਤਾਰੇ ਨਹੀਦਿਸਦੇ ਗੁਰੂ
ਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾਹਿਠਾਹਾਂਦੇਖ ਮਰਦਾਨੇਡਿਠਾ ਤਾਰੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੂਰਜ ਸਭ ਹੇਠਹੈਨ
ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਚੰਦ੍ਰ ਸੂਰਜ ਤਾਰੇ ਸਭਹੇਠਹੈਨ ਅਤੇ ਇਥੇ ਉਜਾਲਾਕਿ
ਸਦਾਹੈ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹਪ੍ਰਕਾਸ ਧ੍ਰੂਹਭਗਤਦਾਹੈ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾ
ਧ੍ਰੂਹਭਗਤਕਿਥੇਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਓਹ ਦੇਖ ਜੋ ਉਚਾਮੰਡਲਹੈ ਉਸ
ਉਤੇ ਧ੍ਰੂਹਜੀਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਹੁਣਤਾ ਧ੍ਰਗਵਿਚਆਏਹੋ ਚਲੋਦੇਖਚਲੀ

ਏਜੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਦ
ਾਨਾਉਤਾਵਲਾਨਹੋ ਸਭੇਦਰ
ਸਨਹੋਵਨਗੇ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ
ਕਿਉਬਾਲਾ ਭਾਈਬਾਲੇਕ
ਹਿਆ ਜਿਉਤੁਹਾਡੀਰਜਾਇ
ਤਾਗੁਰੂਜੀਧ੍ਰੂਹਭਗਤਦੇਮੰ
ਡਲਾਵਿਚ ਜਾਇਪਹੁਚੇ ਅ
ਗੋਧ੍ਰੂਹਭਗਤਮੰਡਲਮੇਡਿ

ਰਦਾਹੈ ਧ੍ਰੂਹ ਭਗਤਨੇ ਦੇਖਿਆ ਜੋੜੇ ਮਾਨੁਖ ਆਇ ਪਹੁਚੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਧ੍ਰੂਹ ਭਗਤ
ਦੀ ਪੁਰੀ ਸਚਖੰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ ਬੈਕੁੰਠ ਧਾਮ ਦੇ ਨਿਕਟ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧ੍ਰੂਹ ਭਗਤ ਵਿ
ਸ਼ਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਜਿਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸੋਈ ਵਿਸਨ ਰੂਪ ਕੋ
ਦੇਖਕੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਧ੍ਰੂਹ ਭਗਤ ਨੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਅਜ ਮੇ
ਰੇ ਵਡੇ ਭਾਗ ਹੋਏ ਹੈਨ ਜੋ ਪਰਤੱਖ ਵਿਸਨੁ ਕਾ ਦਰਸਨ ਭਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ
ਤੁਸੀ ਵੈਕੁੰਠ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਵਿਸਨੁ ਕਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਸੋ ਸੁਧ ਹੈ
ਤੈਨ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਗੁਣ ਤੁਝ ਮੈ ਭੀ ਅਰ ਮੇਰੇ ਮੈ ਭੀ ਵੈਕੁੰਠ ਮੈ ਭੀ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਮੈ
ਏਕ ਹੀ ਹੈ ਸਜਾਤੀ ਵਿਜਾਤੀ ਸੁਗਤ ਤੀਨ ਭੇਦ ਤੇ ਰਹਿਤ ਜੋ ਹੈ ਵਿਸਨੂ ਤਿਸ ਕੋ ਨਮ
ਸਕਾਰ ਹੋਵੇ ਸਜਾਤੀ ਕਹੀਏ ਜੈਸੇ ਮਨੁਖ ਪਾਸ ਮਨੁਖ ਵਿਜਾਤੀ ਕਹੀਏ ਮਨੁ
ਖ ਪਾਸ ਬਿਰਛ ਸੁਗਤ ਕਹੀਏ ਅੰਗ ਹੋਵਨ ਸੋ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਹੋਕੇ
ਦੇਖੋ ਸਭ ਕੁਛ ਤੇਰੇ ਅੰਤਰ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਧ੍ਰੂਹ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿਆ ਈਹਾ ਆਵ
ਨੇ ਕੀ ਸਮਰਥਾ ਕਿਸੀ ਕੋ ਨਾਹੀ ਬਿਨਾ ਤੁਮਾਰੇ ਐਸੇ ਬਿਖਮ ਥਾਨ ਮੇ ਤੁਮ ਹੀ ਆਏ ਹੋ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਪਵਨ ਕੇ ਅਸਵਾਰ ਹੋਇ ਕਰ ਸੁਖਾਲੇ ਹੀ ਆਇ
ਪਹੁਚੇ ਹਾਂ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰਬਾਨ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਈਨਾ ਪਰ
ਬਤ ਪਰ ਛੋਡ ਗਏ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਖੰਡ ਪਰਬਤ ਪਰ ਗਇਆ ਧ੍ਰੂਹ ਭਗਤ
ਕੇ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਿਸਨ ਕਾ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇ ਕਰ ਫੇਰ ਆਪਣਾ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ
ਤਾਂ ਧ੍ਰੂਹ ਭਗਤ ਨੇ ਕਹਾ ਧੰਨ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਕਲਜੁਗ ਕੇ ਉਧਾਰ ਕਰਨੇ ਨੂੰ ਮਾ
ਨਸ ਰੂਪ ਧਾਰ ਹੈ ਕਈ ਜੀਵਾਂ ਕਾ ਉਧਾਰ ਹੁਣ ਹੋਵੇਗਾ ਕਈ ਜੀਵ ਗੋਸਟ ਕਰ ਉਧਰੇ
ਅਰ ਬਾਕੀ ਸਬਦ ਕੋ ਸੁਣ ਕੇ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਉਧਰਨਗੇ ਜੋ ਪੁਰਸ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਗੁਣ
ਕੋ ਇਕ ਰੂਪ ਜਾਣ ਕੇ ਨਾਮ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨਗੇ ਤਿਨਾ ਦਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹਮ ਬਿਸਨ ਕੇ ਮੰਦਰ ਕੋ ਜਾਵਤੇ ਹੈ ਕਲਜੁਗ ਕੀ ਸਭ ਵਾਰਤ
ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਆਗਿਆ ਲੈਕੇ ਮਾਤ ਲੋਕ ਕੋ ਜਾਵੈਂਗੇ ਤਾਂ ਧ੍ਰੂਹ ਭਗਤ ਨੇ ਕਹਾ
ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਅਗੇ ਮੈ ਆਪ ਕੋ ਨਿਰਾਲਾ ਜਾਣਤਾ ਥਾ ਵਿਸਨ ਕੋ ਨਿਰਾਲਾ ਜਾਣ
ਤਾ ਥਾ ਅਬ ਆਪ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਾ ਵਿਚ ਤੇ ਵਿਸਨ ਵਿਚ ਤੇ ਤੁਮਾਰੇ ਮੇ
ਅਭੇਦਤਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਤਬ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਭਗਤ ਜੀ ਤੁਸੀ ਆਗੇ ਹੀ ਅਭੇ
ਦ ਰੂਪ ਹੋ ਪੰਚ ਬਰਸ ਕੀ ਅਵਸਥਾ ਮੈ ਨਾਰਦ ਮੁਨੀ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਸੁਨ ਪਰਮੇਸਰ
ਮੈ ਵ੍ਰਿਤ ਹੋਕਰ ਐਸਾ ਭਜਨ ਕੀਆ ਸਖਿਆਤ ਦਰਸਨ ਕਰ ਦੁਬਧਾ ਕੋਈ ਭੀ ਨ ਧੀਰ

ਨ

ਹੀ ਸਰਬਮੇ ਜੋਤੀਕੀਜੋ
ਤਸਮਾਇਰਹੀਹੈ ਜਿਉ
ਪਾਨੀਮੇਪਾਨੀ ਮਿਲਤਾ
ਹੈ ਦੂਜਾਭਾਵ ਰਹਾਨਹੀ
ਇਕਪਰਮੇਸਰਹੀਦੇਖਿ
ਆਹੈ ਜੋਏਕਤੇਅਨੇਕਹੋ
ਇਵਰਤੇਹੈ ਅਨੇਕਤੇਏਕ
ਹੋਇਵਰਤਤਾਹੈ ਗਿਆਨ
ਰੂਪ ਬਿਬੇਕਰੂਪਭੀ ਆਪਹੀਹੈ ਸੋਲਹਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਭੀਆਪਹੀਹੈ ਆਪ
ਹੀਜਲਥਲਪਰਬਤ ਪਾਤਾਲ ਆਕਾਸਮੈਂਆਪਹੀਹੈ ਸਦਾ ਅਜੀਤਹੈ ਕਾਲ
ਕਲਪਨਾ ਤੇ ਰਹਿਤਹੈ ਧ੍ਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਸੁਣੋਨਾਨਕਤਪਾਜੀ ਤੁਸਾਂਕੋ ਨਿਰੰਕਾਰਕਰ
ਤਾਰਦੀਬਡੀ ਕਿਰਪਾਹੋਈਹੈ ਬਡੇਬਡੇ ਭਗਤਹੋਏਹੈਂਨਪਰ ਇਥੇਤੇੜੀਕੋਈਨ
ਹੀਪਹੁਚਿਆ ਏਕਤੂੰਹੀ ਆਇਪਹੁਚਾਹੈਂ ਕਲੀਕਾਲਵਿਚ ਵਡਾਭਗਤਹੈਂ ਜੋਤੇ
ਰੇ ਨਾਮਲਗੇਗਾ ਸੋਈ ਸੰਸਾਰਤੇ ਉਧਰੇਗਾ ਜਿਸਪਰਤੇਰੀਖੁਸੀਹੋਇਗੀ ਉਸ
ਪਰਨਿਰੰਕਾਰਕੀ ਭੀਖੁਸੀਹੋਇਗੀ ਹੇਤਪਾਜੀਜਹਾ ਕਹਾ ਤੁਮਾਰੀਹੀ ਜਾਹਿਗਾ
ਹੈ ਜਹਾ ਚਾਹੋ ਤਹਾਹੀ ਖੇਲੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਧ੍ਰੂਭਗਤਪਾਸੋ ਵਿਦਿਆਹੋਏ

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸਚਖੰਡਮੇ ਜਾਵਣੇਕੀ॥

ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਧੁਰ ਸਚਖੰਡ ਦਰਬਾਰਮੇ ਪਹੁਚੇ ਜਹਾ ਬਡਾ ਪ੍ਰਕਾਸਹੈ ਪ੍ਰਕਾ
ਸਰੂਪਤਖਤਕੇ ਊਪਰ ਸਤਿਨਿਰੰਕਾਰ ਬੈਠੇਹੈਂ ਕੋਟਾਨਕੋਟ ਭਗਤ ਅਰ ਅਵਤਾਰਹ
ਥ ਜੋੜਕਰ ਖੜੇ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀ ਤਿਸਕੋਟਾਨਕੋਟ ਸੂਰਜਕੀਨਿਆਈ ਪ੍ਰ
ਕਾਸ ਕੋਟਾਨਕੋਟ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕੀਨਿਆਈ ਸੀਤਲਤਾ ਤਿਸਪ੍ਰਕਾਸ ਮੇ ਪ੍ਰਵੇਸਕੀਆ
ਜੋਤਰੂਪ ਭਗਵਾਨਕੀ ਉਸਤਤਿਕਰੀ ਜੈਸੇ ਮਸਾਲ ਬਲਤੀ ਅਗਨਕੇ ਕੁੰਡਮੇ
ਪ੍ਰਵੇਸਕਰੇ ਤਿਸੀਤਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸਕੇ ਮੰਦਰਮੇ ਜਾਇਪਹੁਚੇ ਆਗੇ ਸਾਚਾ ਨਿਰੰਕਾ
ਰ ਵਿਸਨਰੂਪ ਸਰਬਸਾਮਰਥ ਸਰਬ ਸਕਤੀਵਾਨ ਭਗਵੰਤਨੇ ਕਹਾ ਆਉ ਨਾਨ
ਕ ਭਗਤ ਤੂੰ ਸੋ ਮੈ ਅਰ ਮੈਂ ਸੋ ਤੂੰ ਤੇਰੇ ਅਰ ਮੇਰੇ ਮੈ ਭੇਦਕੋਈ ਨਹੀ ਹੇਨਾਨਕਤਪ
ਸਤਨਾਮਕਾ ਉਪਦੇਸ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਇ ਕਰਆਏਹੋ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਜਹਾ ਆਪਕੀਆ
ਗਿਆ ਭਈ ਤਹਾਂ ਸਤਨਾਮਕਾ ਚਕਰਫਿਰਿਆਹੈ ਜਹਾ ਆਪਕਾਹੁਕਮ ਹੋਵੇਗਾ

ਤਹਾ ਸਤਨਾਮਕਾ ਚਕਰ ਫੇਰੇਗਾ। ਜਿਉ ਆਪਕੀ ਰਜਾਇ ਹੈ ਤਿਉਹੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਰ
ਹੋਵੇਗਾ ਐਸਾ ਕਹਿ ਸੋਦਰ ਕਾ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਚਰਿਆ ਉਸਤਤਿ ਮੇ
ਸੋਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ। ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ
ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ। ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਨਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ। ਗਾਵਹਿ ਤੁ
ਹਿਨੋ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ। ਗਾਵਹਿ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ
ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ। ਗਾਵਹਿ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ
ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ। ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ ਇੰਦਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ। ਗਾਵਹਿ ਸਿਧ
ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਸਾਧ ਵੀਚਾਰੇ। ਗਾਵਨਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਹਿ ਵੀਰ
ਕਰਾਰੇ। ਗਾਵਨਿ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ। ਗਾਵਹਿ ਮੋਹਣੀ

ਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗਾ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ। ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀ
ਰਥ ਨਾਲੇ। ਗਾਵਹਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ। ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ
ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਧਾਰੇ। ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰ
ਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ। ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਵੀ
ਚਾਰੇ। ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ। ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ
ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ। ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ
ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ। ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਵ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ। ਜੋ
ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ। ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾ
ਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ। ੧। ਐਸਾ ਸਚਖੰਡ ਹੈ ਜਿਸ ਮੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀਬ

ਸਦੇਹੈਨ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਦੀ ਰਸਨਾਤੇ ਸਬਦ ਸੁਣਕੇ ਸਤਨਿਰੰਕਾਰ ਹੁਕਮਕੀਅ
ਹੇ ਨਾਨਕ ਚਾਰਬੇਦ ਆਗੇ ਬ੍ਰਹਮਾਕੋ ਦੀਏਹੈ ਸੋਤਿਨਾ ਵੇਦਾਂਦੀ ਸਮਝ ਅਬਕੇਜੀ
ਵਾਂਕੋ ਨਹੀਰਹੀ ਕਲਜੁਗਦੇਪ੍ਰਭਾਵਕਰਕੇ ਜੀਆਂਦੀ ਬੁਧਮਲਭਈਹੈ ਕੂੜਬ੍ਰ
ਸਤਕਰਕੇ ਵੇਦਾਂਦੀ ਉਪਸਨਾ ਨਹੀ ਕਰਸਕਦੇ ਅਬਤੂੰਜਾਇਕੇ ਪੰਜਵਾਂ ਵੇਦਨਾਮ
ਕੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਾ ਭਾਖਾ ਬਾਣੀਦੁਆਰੇ ਪ੍ਰਗਟਕਰ ਜਿਸਕੋ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸੁਣਕੇ ਜੀਵਾਂ
ਦਾ ਉਧਾਰਹੋਵੇ ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਹਥਜੋੜਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਭਗਵਨ ਸਤਸ
ਰੂਪਨਿਰੰਕਾਰ ਆਪਕੀ ਸਹਾਇਤਾ ਸੇ ਸਭਕੁਛ ਹੋਵੇਗਾ ਸਭਕਾਰਜ ਆਪਨੇਰਾ
ਸਕਰਨੇਹੈਂ ਜੈਸੇ ਏਕਪ੍ਰਕਾਸਕਾ ਸੰਬੂਹ ਹੋਵੇ ਤਿਸਮੇ ਸੇ ਥੋੜਾਪ੍ਰਕਾਸ ਬਾਹਰ
ਆਵੇ ਤਿਸੀਤਰਾ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਉਸਪ੍ਰਕਾਸਮੰਦਰ ਤੇ ਬਾਹਰ ਆਏ
ਪ੍ਰਹਕੇਮੰਡਲਮੇ ਆਇ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਹਨੇ ਪੂਛਾ ਹੇਨਾਨਕ ਤਪਾਜੀ ਕੈਸਾ ਪ੍ਰਭਨਿਰੰ
ਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨਕੋ ਦੇਖਿਆ ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਾ ਹਮਅਪਨਾ ਏਕੰਕਾਰਕੋ
ਦੇਖਆਏਹੈਂ ਸਚਾਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਤਖਤਪਰ ਬਿਰਾਜ ਰਿਹਾਹੈ ਪ੍ਰਬਲਜੋਤਹੈ
ਬਡਾ ਅਸਚਰਜਰੂਪਹੈ ਜਿਸਦਰਸਨ ਕੀਏਤੇ ਦੁਬਧਾ ਦੂਰਭਈਹੈ ਦੁਖਦੂਰਭ
ਏ ਸੁਖੀਹੂਏਹੈ ਇਤਨਾ ਕਹਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਪ੍ਰਹਭਗਤਕੋ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰਸ
ਤਕਰਤਾਰ ਕਹਿਕਰ ਚਲੇ ਭਾਈਬਾਲਾ ਭੀਨਾਲਹੋਲੀਆ ਅਖੰਡ ਪਰਬਤ ਤੇ
ਉਤਰੇ ਮਰਦਾਨਾਭੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗਾ ਭਾਈਬਾਲੇਕਹਾ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀਤੇ ਅਸੀ
ਕਿਤਨੇਜੋਜਨ ਆਏਹਾਂ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਚਾਲੀਲਖਜੋਜਨ ਆਏਹਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਹਭ
ਗਤ ਉਨਤਾਲੀਲਖਜੋਜਨ ਪ੍ਰਿਥਵੀਓਂਉਚਾਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਆਸਨ ਇਕਲ
ਖਜੋਜਨ ਪ੍ਰਹਤੇਪਰੇਹੈ ਅਤੇਪਰੇ ਕੁਛ ਸੁਧ ਸੁਮਾਰ ਨਹੀ ਓਹਕਰਤਾਰ ਬੇਸੁਮਾਰ
ਹੈ ਜੋਕੁਛ ਕਰਤਾਰਨੇ ਸਾਨੂੰਦਿਖਾਇਆਹੈ ਸੋ ਦੇਖਿਆਹੈ ਪ੍ਰਹਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾ
ਦਭਗਤ ਦਤਾਤ੍ਰੇਉ ਵਰਗੇ ਸਭ ਉਰੇਹੀ ਪਏਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਤੁਸਾਂ ਉਪਰ ਏਤੀ ਮਿ
ਹਰਵਾਨਗੀ ਹੋਈਹੈ ਜੋ ਕਿਥੇ ਜਾਇਪਹੁਚੇਹਾਂ ਉਸਦੇ ਪਸਾਰੇਦਾ ਅੰਤ ਸੁਮਾਰ
ਕੋਈਨਹੀ ਓਹ ਆਪਹੀ ਮਾਹਿਰਹੈ ਸ੍ਰਿਸਟਕੇ ਕਰਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ
ਓਹਭੀ ਅੰਤਪਾਇਥਕੇਹੈਨ ਕਿਸੇਨੂੰ ਅੰਤਨਹੀ ਆਇਆ ਓਹ ਪਰਮੇਸਰ ਆ
ਪਣੀਕੁਦਰਤਕੋ ਆਪੇਹੀ ਜਾਣੈ ਕਮਲਾ ਸੰਸਾਰ ਅਵਤਾਰਾਂਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਆਖ
ਦਾਹੈ ਉਨਾਂਭੀ ਅੰਤਨਹੀ ਪਾਇਆ ਭਾਈਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਹੇਸੁਆਮੀ ਤੁਸ
ਕਈਪੁਰੀਆਂ ਦੇਖੀਆਹੈਨ ਬਚਨਹੋਇਆ ਅਖੀਆਮੀਟ ਕਈਆਂ ਪੁਰੀਆ

ਵਿਰ ਫਿਰਕੇ ਦੇਖਿਆ ਸਮੁੰਦਰ ਪਹਾੜ ਨਦੀਆਂ ਅਨੇਤ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਅਕਾਸ ਧ
ਰਤੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪੁਰੀਆਂ ਮਨੁਖਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਰੀਆਂ ਅਨੇਤ ਹੀ ਕੌਤਕ ਦੇਖੇ
ਫੇਰ ਅਖੀਆਂ ਖੋਲਨ ਤਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਦੁਹਾਨੇ ਬਾਬੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿ
ਆਂ ਤੇ ਕਹਾ ਧੰਨ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਤੁਸੀ ਧੰਨ ਹੋ ਅਪਾਰ ਪੁਰਸ ਹੋ ਜੋ ਕੁਛ
ਦੇਖਣਾਂ ਸੀ ਸੋ ਸਭੁ ਕੁਛ ਦੇਖ ਲੀਆ ਹੈ ਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਿਸ
ਉਪਰ ਕਰਤਾਰ ਕਰੋਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਆਪਣੇਂ ਆਪ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਜਾਣੇਗਾ ਜਿਸ ਤਾਈ
ਕਰਤਾਰ ਮਿਹਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਆਪ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਬਾ
ਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸੰਸਾਰ ਪੁਰ ਕਰੋਪੀ ਬਹੁਤ ਜਿਸ ਪਾਸ ਚਾਰ ਟਕੇ ਜੁੜਦੇ ਹੈਨ ਚਰਬ
ਹਾ ਹੋਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਦਿਨ ਹੁਕਮ ਚਲਾਂਵਦਾ ਹੈ ਏਹ ਜੀਵ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਮੇਰੇ
ਪੁਰ ਬਹੁਤ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਸਗੋ ਏਹ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਸਭੁ ਕੁਛ ਨਾਸਵੰਤ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਾਸ
ਤੇ ਸਭ ਉਠ ਉਠ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਮੈਂ ਭੀ ਅਜ ਕਲ ਨੂੰ ਇਵੇ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਸੋ ਕਰਤੇ ਨੇ ਇ
ਨਾ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਮਤ ਭਰਮਾਇ ਛਡੀ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਸਤ ਜੀ ਸਤ ਜੋ ਕੁਛ
ਤੁਹਾਡੇ ਮੂੰਹੋ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਸਭੁ ਸਚ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅਸੀ ਕੇਹੜੇ ਪ
ਰਬਤ ਤੇ ਆਏ ਹਾਂ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਫਿਰ ਆਏ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ
ਹੁਣ ਕਲਕਾ ਪਰਬਤ ਤੇ ਆਏ ਹਾ ਤੇ ਦੋਇ ਲਖ ਜੋਜਨ ਫਿਰੇ ਹਾ ਅਤੇ ਆਖੇ ਭਾ
ਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਕਿਧਰੇ ਚਲੀਏ ਤਾ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਜਿਧਰੇ ਤੁਹਾ
ਡੀ ਰਜਾਇ ਹੋਵੇ ਤਿਧਰੇ ਚਲੋ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਅਸੀ ਹੁਣ ਤ੍ਰਿਹੁ ਬੰਦਰਾਂ ਦੇ ਰ
ਾਹ ਉਪਰ ਹਾਂ ਸੂਰਤ ਬੰਦਰ ਚਪਟਾ ਬੰਦਰ ਤੇਨਕਟਾ ਬੰਦਰ ਅਤੇ ਸੇਧ ਾਈ ਥੋ ਮ
ਛਲੀ ਬੰਦਰ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਹੜੀ ਬੰਦਰ ਦਾ ਰਾਹੁ ਏਹ ਖਰਾ ਹੈ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਕਹਾ ਜਿਧਰ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਹੈ ਤਿਸ ਪਾਸੇ ਹੀ ਚਲੋ ਜੀ

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਲਕਾ ਪਰਬਤ ਉਤੋ ਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ ਸੀਲਾ ਪਰਬਤ ਤੇ
ਆਏ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਅਸੀ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਯਾਰਾਂ ਲਖ ਜੋਜਨ ਸਭੇ ਤੇਰਾ ਲਖ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁ
ਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਪਰਬਤ ਤੇ ਧ੍ਰੂ ਕਿਤਨਾ ਉਚਾ ਹੈ ਪੰਝੀ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚ
ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਖੰਡ ਪਰਬਤ ਧ੍ਰੂ ਪਾਸ ਤੇ ਪਚਹਤਰ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਬਾ
ਲੇ ਕਹਾ ਅਖੰਡ ਪਰਬਤ ਕਿਤਨਾ ਉਚਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਬੈਠਾ ਹੈ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਪੰਝੀ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਨਾਮ ਉਸਦਾ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਪਰਬਤ

ਹੈ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਇਥੇ ਕੋਈ ਸਾਧੂ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਇਥੇ ਨਹੀ
ਅਗਲੇ ਪਰਬਤ ਤੇ ਹੈ ਉਥੇ ਚਲਾਂਗੇ ਪਰ ਮਰਦਾਨਾ ਕਹੇ ਕੁਛ ਭੁਖ ਲਗੀ ਹਈ ਕੁਛ ਖਾ
ਣਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੇ ਪੰਛੀ ਭੀ ਨਜਰ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਮੈ ਕਿਆ ਖਣ
ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸਾਨੂੰ ਅਗੋਂ ਲਿਆ ਰਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਖਾਵੀਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾ
ਨਿਆ ਜੋ ਉਚੀ ਪਹਾੜੀ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਉਥੇ ਜਾਇਕੇ ਜਿਤਨੇ ਫਲ ਖੁਸੀ ਆਵਨੀ ਸੋ ਖਾ
ਹ ਲੈ ਭੁਖੀ ਆਵੀ ਮਰਦਾਨੇ ਜਾਇਕੇ ਡਿਠਾ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਫਲ ਫਲੇ ਖੜੇ ਹੈਨ ਬਤੇ ਬਿ
ਰਛ ਖੜੇ ਤੇ ਹੈਨ ਫਲ ਤੋੜਕੇ ਖਾਧੇ ਸੁਆਦ ਲਗੇ ਸਹਿ ਨ ਸਕੇ ਨਾਂਹੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖ
ਧਿਓਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੋੜ ਆਂਦਿਓਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਖਾਹੁ ਬਾਲ
ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਭੀ ਖਾਵੋ ਥੋੜੇ ਮੈਨੂ ਭੀ ਦੇਵੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰਾ ਪੇਟ ਬਹੁਤ ਭਰਿਆ ਹੈ ਇਕੋ ਦੋਇ ਦੇ ਦੇਵੋ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਅ

ਰਦਾ ਉਥੋਂ ਭੁ ਖਾ ਕਿਉ ਆ
ਇਆ ਹੈ ਸੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾ ਮੈਨੂੰ ਆਪੇ ਭੇ
ਜਿਆ ਸੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ
ਮਰਦਾਨਾ ਅ ਸਾਤੇ ਨੂੰ ਕੁਛ
ਕਹਿਆ ਤਾ ਨ ਹੀ ਤੂੰ ਖਣ ਨਾ
ਇਆ ਕਰ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਫਲ ਤਾਈ ਵੇਹੀ ਜਾਦੇ ਹੈਨ ਇਨਾ ਦੇਖਾਵਣ ਵਾਲਾ ਇਥੇ ਕੋਈ
ਨਹੀ ਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਇਨਾ ਦੇਖਾਵਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾ ਏਹੁ ਫਲ ਪੈਦੇ ਨ
ਹੋਵਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਇਥੇ ਸਾਨੂੰ ਤਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਦਿਸਦਾ ਤੁਹਾਨੂ ਦਿਸਦਾ ਹੈ
ਤਾ ਦਸੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤੀ ਅਹਾਰ ਹੈ ਗੁਪਤ ਜੋ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਹੈ
ਨ ਤਿਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਏਹ ਫਲ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਅਸੀ ਤਾ ਗੁਪਤ
ਨਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾ ਵਿਰਤੇ ਗੁਪਤਾ ਵਿਚ ਭਿੰਨ ਭੇਦ ਕੁਛ ਨਹੀ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹੀਏ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਆਦ ਹਛ
ਲਗਾ ਹਈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਉਥੇ ਕਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਇਥੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾਂ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜੋ ਉਥੇ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸੋ ਇਥੇ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਜੋ ਇਥੇ ਕਰਨਾ
ਹੈ ਸੋ ਉਥੇ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੋ

॥ਆਗੈ ਸਾਖੀ ਔਹਾਰ ਪਰਬਤ ਕੀ ਚਲੀ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੀਲਾ ਪਰਬਤ ਤੇ ਉਤ੍ਰਾਈ ਲੀਤੀ ਅਉਹਾਰ ਪਰਬਤ ਤੇ ਆ
ਏ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਕਿਥੇ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਨਉ ਲਖ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ
ਸਭੇ ਬਾਈ ਲਖ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਧ ਕਿਥੇ ਹੈ ਚਲੋ
ਮਿਲੀਏ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਉਤਾਵਲਾ ਨਾ ਹੋ ਇਤਨੇ ਮੈ ਸਾਧ ਕੁਟੀਆ ਵਿਚੋ ਨਿਕ
ਲ ਆਇਆ ਤੇ ਪੁਛਿਓਸ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਮ ਕੌਣ ਹੋ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਾ ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਬੰਦੇ ਹਾਂ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਸਾਧ ਨੇ ਕਹਾ ਮੈਨੇ ਤੂੰ
ਉ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਸੁਨਿਆ ਥਾ ਅਪਨੇ ਗੁਰੂ ਸੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਮਾਰਾ ਤੁਮਾਰੇ
ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਸਾਧ ਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਕਾਲਿਆਨ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮ
ਸੀਲ ਸੈਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਉਹ ਮੁਝੇ ਕਿਆ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ਤਾ ਕਾਲਿਆਨ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਸੀ
ਲ ਸੈਨ ਜੀ ਕਹਤਾ ਥਾ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਮੈ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਭਾਈ ਥਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਾ ਮੁਝੇ ਦਰਸਨ ਕਰਾਵਹੁ ਤਾ ਕਾਲਿਆਨ ਨੇ ਜਾਇ ਕੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਕਹਾ ਨਾਨ
ਕ ਤਪਾ ਜੀ ਆਏ ਹੈ ਦਰਸਨ ਦੇਵਹੁ ਲੇਵਹੁ ਤਾ ਸੀਲ ਸੈਨ ਅਪਨੀ ਸਮਾਧੀ ਤੇ
ਉਤਥਲਾ ਹੋਇ ਕਰ ਕਹਾ ਭਾਈ ਉਨ ਕੋ ਅੰਦਰ ਬੁਲਾਇ ਲੇਹੁ ਕਾਲਿਆਨ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਅੰਦਰ ਲੇ ਗਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ ਸੀਲ ਸੈਨ ਕੋ ਕਰਤਾ
ਰ ਕਰਤਾਰ ਕਹੀ ਸੀਲ ਸੈਨ ਕਹਾ ਆਉ ਤਪਾ ਜੀ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਬਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ
ਹੈ ਆਪ ਆਏ ਹੋ ਸੀਲ ਸੈਨ ਪੁਛਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਕਉਨ ਕਲਾ ਸੇ ਈਹਾ ਆਏ
ਹੋ ਤੁਮਾਰਾ ਗੁਰੂ ਕੌਨ ਹੈ ਖਿਦਿਆ ਕੌਨ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸਚ ਕੀ ਕਲਾ ਸੇਤੀ ਏ
ਥੇ ਆਏ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਸਾਡਾ ਕਰਤਾਰ ਹੈ ਖਿਦਿਆ ਜਨਕ ਰਾਜ ਕੀ ਪਾਈ ਹੈ ਅਮਰ
ਅਜੂਨੀ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਪਕੜ ਮੰਗਾਏ ਹਾਂ॥ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਤ੍ਰੇਤੇ ਮੈ ਭਏ ਹੈ ਹੁਣ
ਕਲਜੁਗ ਹੈ ਵਿਰਲੇ ਜੁਗ ਕਹਾਰਹੇ ਤ੍ਰੇਤੇ ਮੈ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਹੋਤੇ ਦੁਆਪਰ ਮੈ
ਪਾਂਡਵ ਕੇ ਅਬ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸੀਲ ਸੈਨ ਕਹਾ ਅਬ ਇਖ ਪਰਬਤ ਪਰ
ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰੋ ਰਾਜਾ ਜ
ਨਕ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਲੇਤੇ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇਗੇ ਐਸਾ
ਨਿਰਮਲ ਦਰਸਨ ਹੋਇਗਾ ਉਹਾ ਹੋਰ ਕੇ
ਈ ਨਹੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਖਨ ਪਰ
ਬਤ ਪਰ ਗਏ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸੁਖ ਦੇ

ਦੂਕੋਕਹਾ ਦੁਆਰਖੋਲੋ ਨਾਨਕਜੀਕੋਦਰਸਨਦੇਵਣ ਲੇਵਣਾਹੈ ਇਤਨੇਮੇਂਬਾ
ਬਾਨਾਨਕਜੀਪਹੁਚੇ ਖੁਲੇਦੁਆਰ ਰਾਜਾਜਨਕਜੀਨੇ ਬਾਬਾਜੀਕੋਅਪਣੇਗਲੇ
ਲਗਾਇਆ ਬਡੀਪ੍ਰਸੰਨਤਾਸੇਦਰਸਨਭਇਆ ਬਡੀਖੁਸੀਭਈ ਰਾਜਾਜਨਕ
ਜੀਨੇਕਹਾ ਅਬਕੌਨਜਾਪਜਪਤੇਹੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਤੁਮਾਰੀਕਿਰਪਾਕਾਜਾਪਜਪ
ਨੇਤੇ ਤੀਨਤਾਪਦੂਰਹੋਗਏਹੈ ਅਪਨੇਆਪਕੋਪਛਾਨਲੀਆਹੈ ਦੇਖਰਹਿਤਹੋਇ

ਆਹੈ ਤਬਜਨਕ ਜੀਕਹਾ ਹੇਨਾਨ
ਕਤਪ ਤੁਮਾਰੇਰ ਬਣਪਦਕੋਪਹੁ
ਰੌਹੇਜਾਰਹੇਤਾ ਰੌਹੇਅਟਕਾਉਕ
ਹੀਨਹੀਰਹਾਕਿ ਸੀਬਾਤਕਾਦੂਰ
ਦੂਜੀਨਹੀਤਾਗੁ ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾ
ਹੇਰਾਜਾਜੀਆਪ ਕੀਕਿਰਪਾਭਈ
ਹੈ ਮਾਤਲੋਕਕੀ ਭੁਗਤਪ੍ਰਾਪਤਭ
ਈਹੈ ਆਪਭੀਨਾਮਪਰਮੇਸਰਕਾਜਪੋ ਅਵਰਾਂਕੋਭੀਜਪਾਓ ਜੋਸੇਵਕਸੇਵਾਲਾਗੇ
ਗਾ ਸਭੁਉਧਰੇਗਾ ਜਨਕਰਾਜਾਕੀਆਗਿਆਪਾਇ ਨਾਨਕਜੀਮਾਤਲੋਕਕੋਚਲੇ
ਭਾਈਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸੰਗਾਹੀ ਮੀਨਾਪਰਬਤਪਰਆਇਬੈਠੇ ਬਾਲੇਪੁਛਿਆ

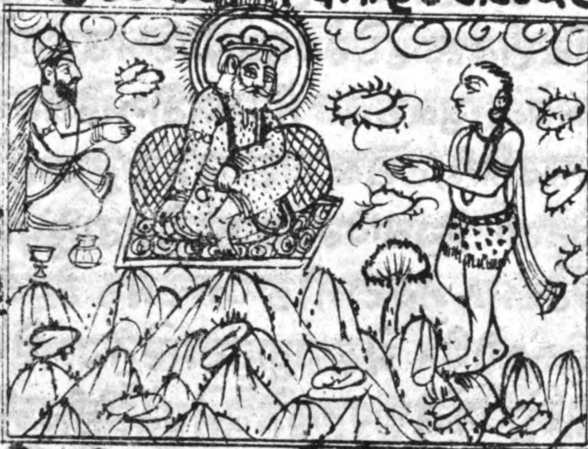

ਗੁਰੂਜੀ ਸੀਲਾਪਰ ਬਤਤੇਇਖਨਾਪ
ਰਬਤਕਿਤਨਾਉਚਾ ਹੈਗੁਰੂਜੀਕਹਾ
ਲਖਜੋਜਨਉਚਾਹੈ ਇਤਨੇਮੇਂਹਨੀਫ
ਸਿਧਆਇਮਿਲਿ ਆ ਕਹਿਓਸ ਹੇ
ਤਪਜੀਏਹਸਿਧੋ ਕੀਜਾਹਗਾਮੇਂਤੁਮ
ਕਿਸਤਰਾਆਏਹੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਏਕ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰਬ ਮੇਵਿਆਪਕਹੈਜਿ
ਸਕੀਸਕਤਤੇ ਸਰਬਕਾਰਜਹੋਤੇਹੈ ਆਵਣਜਾਣਕਾਭਰਮਤੁਹਾਡੇਮਨਾਵਿਚਿਹੈ ਸੋ
ਆਤਮਾ ਸਭਭਰਮ ਮੋਹਤੇਰਹਿਤਹੈ ਹਨੀਫਕਹਾ ਹੇਤਪਾਜੀ ਜੋਗਾਬਿਨਾ ਮਨਨਿ
ਰਮਲਨਹੀਹੁੰਦਾ ਤੁਮਾਰਾਮਨਕਿਤਪ੍ਰਕਾਰਨਿਰਮਲਭਇਆਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹੇਹ
ਨੀਫਸਿਤਜੀ ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮਕੇਤੀਨਕਰਮਹੈ ਪੂਰਕ ਕੁੰਭਕਰੇਚਕ ਪ੍ਰਾਣਾਂਨੂੰਰੋਕਣਾਂ
ਖੇਂਚਣਾਂ ਠਹਿਰਾਉਣਾਂ ਮਨਨੂੰਵਿਕਾਰਾਂਤੇਹਟਾਵੇ ਸੁਧਆਤਮੇਂ ਨਾਮਜਪੇ ਤਉਮਨ

ਸੁਧਹੋਤਾਹੈ ਏਹਖਬਰਨਸੁਨਾਹਨੀ ਸੋਤਰਲਦਾਰਿਹਾ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਭੀਉ
ਠਕਰ ਘਿਰਾਨਪਰਬਤ ਪਰਆਏ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਇਥੇਭੀ ਕੋਈਰਿਖੀ
ਸਰਹੈਗਾ ਹੈ ਤਾਬਾਬੇਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਆਪੇਹੀਆਇਮਿਲੇਗਾ

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਰਿਖੀਸਰ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਘਿਰਾਨਪਰਬਤਤੇ ਇਕਬਨੈਤਲਾਉਹੈਸੀ ਕੁਦਰਤਨਾਲ ਜਲਸੇਭਰਿਆ
ਹੂਆਥਾ ਗੁਰੂਜੀ ਅਸਨਾਨ ਲਗੇਕਰਨ ਇਕਰਖੀਸਰ ਆਇਕੇ ਕਹਨਲਗਾ
ਸੁਣਭਾਈ ਤੂੰ ਅਸਨਾਨ ਕਿਸਵਾਸਤੇ ਕਰਤਾਹੈ ਸੰਗਾਬਗਾਤੇ ਕੇਕਰਤਾਹੈ ਓਹਭ
ਗਤਐਸੇਜਾਣਤੂੰ ਜੈਸਾਕੁਮੇਰ ਰਿਖੀ ਸੁਮੇਰਪਰ ਅਚਲਬੈਠਾਹੈ ਕਭੀਭੀ ਭਗਤ
ਹੀ ਜੈਸੇਮਛੀ ਜਲਮੇਤਰੰਗ ਕਰਤੀਹੈ ਬਿਛੜੇਤੇ ਮਰਜਾਤੀਹੈ ਏਹ ਕਰਤਬਉ
ਨਕੇਹੈ ਤੂੰ ਉਨਾਹੇ ਜੈਸਾਹੈ ਜੋਏਹ ਸੁਆਂਗਕਰਤਾਹੈ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਇਸਨ
ਨੇ ਏਕੰਕਾਰਕੇ ਦਰਸਨਤੇ ਕੀਆਹੈ ਸੁਆਂਗ ਸਤਿਗੁਰਕੇ ਭੰਡਾਰਤੇ ਲੀਆਹੈ ਕੁ
ਮੇਰ ਜੈਸਾਚਿਤ ਠਹਿਰਿਆਹੈ ਗੋਬਿੰਦਕੇਨਾਮਸੇ ਨਾਨਕ ਮੀਨ ਤਰੰਗ ਕਰਤਾਹੈ ਭੂ
ਲਕੇਭੀ ਵਿਛੜੇ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇਜਾਤੇਹੈ ਤਾਉਸਰਿਖੀ ਕਹਿਆ ਕਲਜੁਗਵਿ
ਚ ਨਾਨਕ ਤਪਾਤੂਹੀਹੂਆਹੈ ਜੋਰਾਜਾਜਨਕਜੀ ਸਰੀਖਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮੈਹੀਹੋ ਆਪ
ਕਾਨਾਮ ਕਿਆਹੈ ਰਖੀਸਰ ਕਹਾ ਸੁਖਚੈਨ ਰਿਖੀਨਾਮਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਤੂੰਓਹਿ
ਹੈ ਜੋ ਰਾਜਾ ਜਨਕਜੀਕੀ ਸਿਹਜਾ ਸਵਾਰੂਥਾ ਉਸਰਿਖੀਨੇ ਕਹਾ ਮੈਂਭੀ ਓਹੀ ਹੈ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਅਤੇ ਓਹ ਰਿਖੀ ਆਪਸਵਿਚ ਗਲਕਰਨਲਗੇ ਰਿਖੀਨੇਕ

ਹਾ ਚਲਹੁ ਤਪਜੀ ਕੁਟੀਆਮੇ ਠਹਿ
ਰੀਏ ਗੁਰੂਜੀਕ ਹਾ ਹਮਕਉ ਰਜਾ
ਇਹੀ ਦੇਵੀਐਜੀ ਰਿਖੀਕਹਾ ਤੁਮਕੋ
ਰਾਮਕੀਰਜਾਇਹੈ ਜਹਾਂ ਜਾਵੇਂ ਤਾਹੀ
ਖੇਲਹੁ ਗੁਰੂਜੀਦਿ ਇਆ ਹੋਇ ਰਿਖੀਤੇ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਉ ਬੋਉਤਾਰੀਲੀਤੀ
ਭੂਲਕਾਪਰਬਤ ਤੇਆਏ ਯਾਰਾਲ
ਖਜੋਜਨ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁ ਕੇਹੜੇਬੰਦਰ ਦਾਰਾਹੁਹੈ ਤਾਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾ ਪਹਿਲੇ ਪੁਰਾਣ ਬੰਦਰ ਆਵੇਗਾ ਫੇਰ ਲਾਹੜੀਬੰਦਰ ਆਵੇਗਾ ਤੀਜਾ ਮ
ਛਲੀਬੰਦਰ ਆਵੇਗਾ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਅਸੀ ਕਿਸ ਖੰਡਵਿਚ ਜਾਇ

ਪਹੁੰਚਾਂਗੇ ਹੇਮਰਦਾਨ ਭਾਰਥਖੰਡਵਿਚ ਪਹੁਚਾਂਗੇ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਅਸਾਨੇਖੰ
ਡੁਪ੍ਰਿਥਮੀ ਨਾਦੇਖੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਕਿੰਪਰਸ ਦੀਖੰਡੁ ਭਾਰਥਖੰਡਨੂੰ ਹੀਕਹੀ
ਦਾਹੈ ਤੇਭਾਰਥਖੰਡੁਤਾ ਤੈਨੇ ਦੇਖਿਆਹੀਹੈ ਚਲਆਬਿਜਨੀਖੰਡੁ ਦਿਖਾਵਦੇਹਾਂ
ਉਸਖੰਡੁਦੇਪੁਰਸਰਤਨੂੰ ਇਸੜੀ ਹੋਇਜਾਂਦੇਹਨ ਅਖੀਮੀਟੇ ਜਾਂਦਅਖੀਆ
ਖੋਲੀਆਂ ਤਾਆਬਿਜਨੀਖੰਡੁ ਵਿਚਬੈਠੇਹਾਂ ਉਥੋਦੇ ਸਭਲੋਕਦਰਸਨੂੰ ਆਏ
ਉਥੋਦਾਰਾਜਾ ਬਾਬੇਦੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗਾ ਰਾਜੇਕਹਾ ਮੇਰੇਪ੍ਰਸਾਦਛਕੋ ਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਾ ਬਾਲਾ ਤੂੰਸੇਰਕਾ ਤੂੰਪਕੋ ਜਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮੇਰੇਸੇਰਦਾ ਅਹਾਰਦੇਹ ਇਕਬੇਟਾ
ਰਾਜੇਦਾਸੀ ਪੰਜਾਹ ਰਾਣੀਆ ਵਿਆਹੀਆ ਓਹਪੁਤ੍ਰਹੋਇਆ ਰਾਜਦੇਲਾਇਕ
ਸੀ ਰਾਜੇਨੇਪੁਤ੍ਰਕੋ ਸੇਰਕੇਆਗੇਦੀਆ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਤੇਰੇਮਨਾਗਿਲਾਨਨਹੀਗਈ
ਮੋਹਕਰਕੇ ਗਈਸੀ ਉਪਾਸਨਾਕਰਕੇਨਹੀ ਜੋਇਸਲੜਕੇ ਰਾਜਕਰਨਾਹੈ ਤਾਂਏਹ
ਮਰੇਗਾਨਹੀ ਤੇਸੰਤ ਪਰਮੇਸਰਰੂਪ ਸਭਕੇ ਸੁਖਦਾਈਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏ ਪਰਮ
ਸਾਲਬਣਵਾਈ ਰਾਜੇਦੇਬੇਟੇਨੂੰ ਪਾਹੁਲਦੇਕਰ ਸਿਖਕੀਆ ਕੜ੍ਹਾਹਪ੍ਰਸਾਦਕਰਾਏ
ਆ ਬਚਨਕੀਆ ਨਾਮਜਪੋ ਅੱਗੇਕੇਸੀਖੰਡੁਕੋਗਏ ਹਰਵਰਖੇ ਨਾਮਭੀਹੈ
ਉਥੋਦਾ ਰਾਜਾ ਤੇਪਰਜਾਦੇਲੋਕ ਸਭਆਇਚਰਨੀਲਗੇ ਰਾਜੇਰਾਣੀਕਹਾ ਮੇਰੇਪੁਤ੍ਰਨ
ਹੀਕਿਰਪਾਕਰੋ ਤੇਰਾਜਾਭੀ ਮੇਰੇਅਨੁਸਾਰੀਰਹੇ ਬਾਬੇਬਚਨਕੀਤਾ ਸੇਤਾਂਕੇਅਗੇਨਿ
ਵਾਹਲਿਆਕਰੋ ਪਰਮੇਸਰਵਲੋ ਸੁਖਦੁਖਹੋਵੇ ਸਹਾਰੋ ਰਸਨਾਤੇ ਸਭਕੋਮਿਠਾਬੋਲੋ
ਬਾਬੇਦੇਲੋਂਗ ਇਕਲਾਚੀ ਦਿਤੀ ਕਹਾ ਦੇਪੁਤਰ ਇਕਧੀ ਹੋਵੇਗੀ ਸਦਾਸਤਨਾਮਕਾਜ
ਪਕਰਨਾ ਰਾਜੇਕਹਾ ਕੋਈਕਲਾਇ ਬੋਰਹੋ ਬਚਨਹੋਇਆ ਕੜ੍ਹਾਹੁਕਰੋ ਸਾਹਿਬ ਮੇਵਰਤ
ਾਇਆ ਕਰੋ ਅਰਦਾਸਕਰੋ ਸਭਕਾਰਜਰਾਸਹੋਵਨਗੇ ਅਤੇਸਬਦਹਿਰਦੇਮੇਧਰੋ ਨਿਵ
ਣਾ ਸਭਅਗੇ ਖਿਮਾਕਰਨੀ ਮਿਠਾਬੋਲਣਾ ਏਹੁਵੁਨੇ ਤੈਂ ਹਿਰਦੇਰਖਣੇ ਹੇਰਾਜਾ ਤੇਰੇਪੁਰ
ਪਰਮੇਸਰ ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਵੇਗਾ ਏਹੁਕਹਿਕਰ ਬਾਬਾਜੀਕੁਰਖੰਡੁਮੇਗਏ ਕੁਰਖੰਡਦੇ
ਲੋਕ ਜੀਮਦਾਸੀ ਤਾਂਰੋਦੇਸਨ ਮਰਦਾਸੀ ਤਾ ਹਸਦੇਸਨ ਏਹੁਦੇਖਕਰਕੇ ਬਾਬੇਜੀ
ਕਹਾ ਏਹਲੋਕ ਅਗਿਆਨੀ ਹੈਨ ਜੋ ਵਾਹਗੁਰੂਦੇਸਦੇਨੂੰ ਹਸਦੇਹੈਨ ਤੇਘਲੇਨੂੰ ਰੋਦੇ
ਹੈਨ ਅਤੇਗਿਆਨੀ ਓਹੁਹੈਨ ਜੋ ਵਾਹਗੁਰੂਨੇ ਭੇਜੇ ਹਨ ਤੌਂਭੀਰਾਜੀ ਜੇਸਦੇ ਤੌਂਭੀਰਾਜੀ
ਹਰਬਾਤਮੈਪ੍ਰਸੰਨਹੋਣਾ ਕੀਰਤਨਕਰਨਾ ਕੜ੍ਹਾਹਕਰਨਾ ਓਹਗਿਆਨੀਹੈਨ ਮਰਦਾਨੇ
ਲੋਕਾਨੂੰਕਹਾ ਤੁਸੀਏਹੁਕੀਕਰਦੇਹੋ ਜਮਦੇਨੂੰ ਰੋਦੇ ਮਰਦੇਨੂੰ ਹਸਦੇਹੋ ਲੋਕਾਂਕਹਿਆ
ਜੋਮਦਾਹੈ ਸੋਪਰਮੇਸਰਦੇ ਵਿਛੁੜਦਾਹੈ ਮਰਦਾਹੈ ਸੋ ਜਾਇਮਿਲਦਾਹੈ ਏਹਜਾਣ

ਕੇਰੋਦੇਹਸਦੇਹਾਂ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਏਹਭਗਵੰਤਦੀਮਾਇਆਕਰ ਏਹਜੀਵਜਮਦਾਮ
ਰਦਾਹੈ ਜੂਨਾਵਿਚ ਭੁਟਕਦਾਹੈ ਮਿਲਦਾ ਸਤਸੰਗਕਰਕੇਹੈ ਤੇ ਜਿਨ ਪਰਮੇਸਰਦੇਹੁਕ
ਮਨੂੰਸਤਕਰਕੇ ਮੰਨਿਆਹੈ ਉਨਾਨੂੰਸਦਾਅਨੰਦਹੋਤਾਹੈ ਜਿਨ ਆਤਮਾਨੂੰਸਤਕਰ
ਮੰਨਿਆਹੈ ਸੋਕਰਤਾਰਤੇਨਹੀਵਿਛੁੜਦੇ ਆਤਮਾਅਕਾਸਦੀਨਿਆਈਸਾਰੇਪੂਰਨ
ਹੈ ਤੁਹਾਡਾ ਹਸਣਾਰੋਣਾ ਵਿਅਰਥਹੈ ਲੋਕਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀ ਹੇਬਾ
ਬਾਜੀਸਾਡੀਕਲਿਆਣਕਰੋ ਬਾਬਾਜੀਹੁਕਮਕੀਆ ਤੁਸੀਪਰਮੇਸਰਨੂੰ ਚਿਤਕਰੋ ਦੇ
ਹਅਰੋਗ ਪ੍ਰਿਥਵੀਵਸਣੇਕੋ ਸਬਦਗੀਆਨਕੋ ਰਸਭੋਗਣੇਕੋ ਦਿਤੇਹੈਨ ਏਤੇਗੁਣ
ਦੇ ਦਾਤੇਨੂੰਨਾਵਿਸਾਰੋ ਏਹਸਰੀਰਕਰਮਾਦਾਬਿਰਛਹੈ ਸੁਭਕਰਮਕਰੋ ਤੁਹਾਡੀਕਲਿ
ਆਣਹੋਵੇਗੀ ਨਾਮਜਪਿਆਕਰੋ ਕੜਾਹਕਰੋ ਅਰਦਾਸਕਰੋ ਮਨਵੰਛਤਰਾਸਹੋਵੇ
ਗੀ ਏਹਬਚਨਸੁਣ ਸਭਲੋਕਚਰਨੀਲਾਗੇ ਬਾਬੇਕਹਾ ਭਾਈ ਸਚਿਆਂਗਹਿਣਾਂ
ਆਪਸਮੇ ਮਿਲੇ ਤਾਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਕਹਿਣਾ ਕਰਤਾਰਪੁਰਭਰੋਸਾਰਖਣਾ ਏਹੁ
ਬਚਨਕਹਿ ਬਾਬਾਜੀ ਕੁਰਖੰਡੁਮੇਗਏ ਕੁਰਖੰਡੁਦੇਲੋਕਾਦੀ ਹਜਾਰਾਬਰਸਾਦੀ
ਉਮਰਸੀ ਸਦਾਜੁਆਨਰਹਿੰਦੇਸੇ ਸਭਲੋਕਾਂ ਬਾਬੇਦੇ ਚਰਨਾਪੁਰਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤੇ
ਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆ ਕਲਜੁਗਮੇ ਸੌ ਬਰਸਦੀ ਆਰਜਾ ਤੇ ਚਾਲੀਆਂਬਰਸਾਤੇਪੀ
ਛੇ ਮਨੁਖਬੁਢੇਪੇਮੇਂਆਉਂਦਾਹੈ ਤੁਸੀਹਜਾਰਾਬਰਸਾਦੇ ਸਰੀਰਹੋ ਨਿਤਜਵਾਨਰਹਿ
ਦੇਹੋ ਤੁਹਾਡੇਮੇ ਕਿਆ ਗੁਣਹੈ ਉਨਾਕਹਿਆ ਸਚਬੋਲਦੇਹਾਂ ਧ੍ਰਣਾਦਾ ਸੰਜਮਰਖ
ਦੇਹਾਂ ਇਸੀਤੇਕਲਜੁਗਦਾਪ੍ਰਵੇਸ ਇਥੇ ਨਹੀ ਤੇਅਸੀ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਾਦੇ ਅਨੁਸਾਰਚ
ਲਦੇਹਾਂ ਸੰਤਾਦਾ ਸੰਗਭੀ ਕਰਦੇਹਾਂ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸਤਿਨਾਮਜਪੇ ਜਗਤਦੇ ਕਾਰਜ
ਭੀਸੌਰਨਗੇ ਪਰਲੋਕਭੀਸੌਰੇਗਾ ਧਰਮਦੀ ਕਿਰਤਕਰੋ ਵੰਡਖਾਵੋ ਲਾਹੇਵਿਚੋ ਦਸਵੰ
ਧਦੇਓ ਕੜਾਹਕਰੋ ਅਰਦਾਸਕਰੋ ਤੁਹਾਡੇਸਭਕੰਮਰਾਸਹੋਵਨਗੇ ਏਹੁਬਚਨਕਰ
ਗੁਰੂਜੀ ਇਲਾਬ੍ਰਤਖੰਡੁਕੋਗਏ ਬਣਾਵਿਚਜਾਇਉਤਰੇ ਉਥੇਕਈਕਰੋੜ ਸਿਧਾ
ਦੇਬੈਠੇਹੈਸਨ ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਣਾ ਦੇਖਕੇਡਰਗਏ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਬਦਗਾ
ਉ ਸਭਸੇਰਤੇਰੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਣਗੇ ਸਬਦਗਾਵੋ ਸੇਰਆਏ ਬਾਬੇਪੁਛਿਆਤੁਸੀ
ਕੌਣਹੋ ਉਨਾਕਹਿਆ ਅਸੀਤਾਮਸੀਜੋਨ ਪਾਪੀਹਾ ਤੁਹਾਡੇਦਰਸਨਤੇ ਸਾਡਾਉਧਾਰ
ਹੋਵੇਗਾ ਤੇਗੁਜਰਾਨਸਾਡੀ ਸਉਜੋਜਨਤੀਕ ਜੋਪਸੁਪੰਛੀ ਅਸਾਖਾਧੇਹੈਨ ਹੁਣਜੋ
ਕੋਈਸਾਡੇਵਿਚੋਉਪਲਾਵਦਾਹੈ ਅਸੀਖਾਂਦੇਹਾਂ ਸਾਨੂੰਤੁਸੀ ਉਧਾਰਕਰੋ ਤਾਬਾਬੇਜੀ
ਬਚਨਕੀਤਾ ਹੁਣਤੁਸੀ ਮਨੁਖਜਨਮਪਾਓਗੇ ਸਾਡੇਸਿਖਹੋਣਾ ਨਾਮਜਪਣਾ ਤੇਤੁ

ਹਤੂਰਾਜਭੁਗਾਵੂਗੇ ਨਾਮਜਪੋਗੇ ਆਪਸਾਵਿਚਿਮਿਲੇਰਹੋਗੇ ਸਾਂਤ੍ਰਖੋਗੇ ਵੰਡਖਾ
ਵਗੇ ਤਾ ਬਚੇਰਹੋਗੇ ਨਹੀ ਰਾਜਖੋਹਲਈਏਗਾ ਨਰਕਾਂਨੂੰਜਾਓਗੇਆਪਸਮੇਲੜ
ਕੇ ਏਇਤਨ ਕਹਿਬਾਬਾਜੀ ਨਗਰਕੋ ਆਏ ਨਗਰਕੇਂਲੋਕਾਂ ਨਮਸਕਾਰਆਇਕੀ
ਤੀ ਲੋਕਾਂਕਹਿਆ ਸਿੰਘਾ ਤੇਤੁਸੀ ਕਿਸਤਰਾ ਬਚੇ ਅਸੀ ਤੋਪਾਂਚਲਾਵਦੇਹਾਂ ਤਾਂ ਬਚ
ਦੇਹਾਂ ਨਹੀਰਾਤਦਿਨਡਰਦੇ ਰਹਿਦੇਹਾ ਤਾਬਾਲੇਕਹਾ ਸਿੰਘਾਨੂ ਬਾਬਾਜੀਆਪਣ
ਸਿਖਕੀਤਾਹੈ ਦੋਇਏਸੋ ਬਰਸਤਕ ਏਹ ਸਭਨਾਦੀ ਗਤੀਹੋਵੇਗੀ ਹੁਣਕਿਸੇਨੂੰਮਾਰਸ
ਕੋਨਹੀ ਏਹਸੁਣਸਭਰਾਜਾਪਰਜਾ ਬਾਬੇਦੀਚਰਨੀਲਗੇਅਰਜਕੀਤੀਸਾਡੀਭੀ
ਕਲਿਆਣਕਰੋ ਤਾ ਬਚਨਹੋਇਆ ਸਤਨਾਮਦਾਸਬਦ ਚਿਤਕਰਕੇ ਪੜ੍ਹੋ ਭਲਿਆ
ਈਕਰੋ ਦਾਨਕਰੋ ਕਿਸੇਨਾਲਗੁਸਾਨਕਰੋ ਸਰੀਰਨੂੰਪਦਾਰਥਨੂੰ ਅਨਿਤਜਾਣੋ ਏਹ
ਨਸੀਹੈ ਸਬਦਅੰਮ੍ਰਿਤਕੋਪੀਵੋ ਤੁਹਾਡੀਕਲਿਆਣਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਸਬਦਨੂੰਮੰਨਦੇ
ਹੈਨ ਤਿਨਾਦੀਪਤਲੋਕਪਰਲੋਕਮੇਹੁੰਦੀਹੈ ਚਰਨਾਦੀਪਾਹੁਲਗੁਰੂਜੀਨੇ ਦਿਤੀ ਨਾ
ਮਜਪਣਾਂ ਦਾਨਕਰਨਾ ਉਪਦੇਸਕਰਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਭਦਰਾਖੰਡੋਕੋ ਆਏ ਜੋਬੂਖੰਡ
ਭੀਕਹੀਦਾਹੈ ਛੇਵਾਖੰਡਹੈ ਤਹਾਂਕਾ ਰਾਜਾ ਕੌਲਨਾਭ ਗੁਰੂਕੀਚਰਨੀਲਾਗਾ ਉਸ
ਨੇਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਚਾਰਆਸ੍ਰਮਾਂ ਵਿਚੋ ਕੋਹਨੂ ਵਡਾਹੈ ਤਾਬਾਬੇਕਹਿਆ ਗ੍ਰਹਸ
ਤਆਸ੍ਰਮ ਸਭਣਾਤੇਵਡਾਹੈ ਜੈਸੇਸਮੁੰਦ੍ਰਤੇ ਸਭਮੋਤੀ ਨਿਕਲਦੇਹੈਨ ਤੈਸੇਗ੍ਰਹਸਤ
ਵਿਚੋ ਸਾਰੇਆਸ੍ਰਮ ਬਣਦੇਹੈਨ ਗ੍ਰਸਤਕਰਕੇ ਸਭਦੀਪਾਲਨਾ ਹੁੰਦੀਹੈ ਜੈਸੇ ਕਵਲ
ਜਲਤੇ ਉਪਜਤਾਹੈ ਜਲਕਰਕੇ ਪਲਦਾਹੈ ਤਿਸੀਤਰਾਂਗ੍ਰਹਸਤ ਭੀ ਓਹੋਭਲਾਹੈ ਨਾ
ਮਜਪੇ ਦਾਨਕਰੇ ਵੰਡਖਾਵੇ ਖੂਹੇਕਾਜਲਨਿਕਾਸੂਹੋਤਾਹੈ ਸੋਮੀਠਾਹੋਤਾਹੈ ਤੈਸੇਗ੍ਰਹ
ਸਤਭੀ ਸਾਧਸੇਵਾਕਰੇ ਦਾਨਕਰੇ ਤੌਭਲਾਹੈ ਮਾਨੁਖਜਨਮ ਤੌਂਹੀਭਲਾਹੈ ਨਾਮਜਪੇ
ਸਤਸੰਗਕਰੇ ਵੰਡਖਾਵੇ ਮਿਠਾਬੋਲੇ ਨਿਵਚਲੇ ਏਹ ਸੁਣਕੇ ਸਭਲੋਕ ਬਾਬੇਦੀਚਰ
ਨੀਲਗੇ ਬਾਬੇਉਨਾਨੂੰ ਨਾਮਦਾ ਉਪਦੇਸਦਿਤਾ ਆਏਦੀਟਹਿਲਕਰਨੀ ਧਰਮਸਾਲ
ਬਣਾਵਣੀ ਫੇਰਬਾਬਾਜੀ ਹਿਰਨਖੰਡਨੂੰ ਆਏ ਜੋ ਸਤਵਾਂਹੈ ਉਸਖੰਡਦੀਪ੍ਰਿਥ
ਵੀ ਸਭ ਸ੍ਵਰਨਕੀ ਨਿਆਈ ਸਭਲੋਕਜਆਨਸੇ ਜਿਸਦੀਮ੍ਰਿਤ ਆਈ ਓਹ ਉਚੇ
ਪਹਾੜਪੈ ਚੜਜਾਵੇ ਉਥੇਬੈਠਕੇ ਬ੍ਰਹਮਰੰਧ੍ਰਕੋ ਫੋੜਪ੍ਰਾਣਨਿਕਾਸਦੇਸੇ ਘਰਾਵਿਚ
ਨਹੀਮਰਦੇਸੇ ਬਾਬੇਜੀਉਨਾਤੇਪੁਛਾ ਏਹਕਿਸਦਾ ਉਪਦੇਸਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨਕਹਾ
ਗੋਰਖਗੁਰੂਹੈ ਸਾਡਾ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਣਾਦਾ ਸੰਜਮਦਸਿਆਹੈ ਸਾਨੂੰ ਇਸੀਤੇ ਸਾਡੀਉਮਰ
ਭੀਵਡੀਹੈ ਧਨਭੀ ਬਹੁਤਹੈ ਪਰਸਾਨੂੰਸੰਤਨਹੀ ਤੁਸੀਕਿਰਪਾਕਰੋ ਸੰਤ ਬਖਸੋਸਾਨੂੰ

ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨਕੀਤਾ ਭਾਈਕਰਤਾਰਦਾ ਜੋਸਤਨਾਮਹੈ ਤਿਸਨੂੰਜਪੋ ਅੰਤਰਮੁਖਹੋ
ਇਕਰਕੇ ਜੋਪ੍ਰਾਣੀਰਾਤ੍ਰਦਿਨਪਰਮੇਸਰਦੇਨਾਮਨੂੰਜਪਦੇਹੈਨ ਤਿਨਾਦਾਮੁਖਉਜਲ
ਹੁੰਦਾਹੈ ਤੇਸਾਂਤਭੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦੀਹੈ ਜਿਸਤਰਾ ਪਾਣੀਪਾਇਆਂ ਤੇ ਅਗਨਸਾਂਤਹੁੰਦੀ
ਹੈ ਤੈਸੇਗੁਰਾਂਦੇਸਬਦਤੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਬੁਝਦੀਹੈ ਜਮਦਾਡੰਡਭੀਨਹੀ ਲਗਦਾ
ਜੇਹੜੇਸਚਨਾਲਲਗੇਹੈਨ ਸੋਗੁਰਾਨਾਲਮਿਲਕੇਪਰਮੇਸਰਨੂੰਮਿਲਦੇਹੈਨ ਸਭ
ਲੋਕਚਰਨੀਲਗੇ ਬਾਬੇਕਹਾ ਸਤਨਾਮਜਪੋ ਧਰਮਦੀਕਿਰਤਕਰੋ ਵੰਡਖਾਓ ਏ
ਹਕਾਹਿਕੇ ਬਾਬਾਜੀ ਕੇਤਮਾਲਖੰਡਕੋਗਏ ਜਾਅਠਵੇਖੰਡੂਬਾਬਾ ਪਹੁਚਾ ਉ
ਥੇਦੇਲੋਕਾ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰਪਕੜਕੇਰਾਜੇਪਾਸਲੈਗਏ ਰਾਜਾਦੇਖਕੇਖੁਸੀਹੋਇਆ
ਕਹਿਓਸਮੇਇਸਨੂੰਦੇਵੀਦੀਬਲੀਦੇਦਾਹਾਂ ਬੜਾਖੁਸੀਹੋਕੇ ਲੈਚਲਿਆ ਬਡੀ
ਖਲਕਤਓਥੇਦੀ ਨਾਲਹੋਟੁਰੀ ਤਾਮਰਦਾਨੇਮਨਮੇਂਵਿਚਾਰਿਆ ਮਰਨਾਜਨਮ
ਦਾ ਭੀਏਕਪੜ੍ਦਾਹੀਹੈ ਜੇਕਰਕਾਲਨੇਗ੍ਰਾਸਣਾਹੈ ਤਾਰਖਣਾਕਿਸੇਨਹੀ ਜੇਸਮਾ
ਨਹੀਹੈ ਤਉਕਿਸੀਨੇਮਾਰਨਾਨਹੀ ਓਹਆਪਹੀਰਖਾਹੈ ਦੇਵੀਦੇਮੰਦਰਮੇਜਾਇ
ਕੇਰਾਜੇਚੰਡਾਲਕੋ ਕਹਾ ਇਸਕੋ ਝਟਕਾਓ ਜਿਸਵੇਲੇ ਚੰਡਾਲਨੇ ਤਰਵਾਰਉਠਾਈ
ਤਾਂ ਦੇਵੀਦੀਪ੍ਰਿਤਮਾਤੇ ਦੇਵੀਪ੍ਰਗਟਹੋਕਰ ਦੇਵੀਨੇਤਲਵਾਰਸੇਂ ਰਾਜਾਦਾ ਸਿਰਕਟਿ
ਆ ਹੋਰਨਾਲੋਕਾਨੂੰਲਗੀਮਾਰਨੇ ਬਾਬਾਜੀਨੇ ਦੇਵੀਦੇਹਥੋਤਲਵਾਰਲੀਤੀ ਅਤੇਕ
ਹਾਹੇਦੇਵੀਰਾਜਾਤੇਰਾਉਪਾਸਕਸੀ ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਕਰਤਾਰਦਾ ਭਰੋਸੇਵਾਲਾਹੈ ਤਾਦੇ
ਵੀਨੇਕਹਾ ਹੇਤਪਾਜੀ ਜੋਕਰਤਾਰਦੇਹੈਨ ਮੈਉਨਾਦੀ ਦਾਸੀਹਾਂ ਏਹਦੇਖਕੇਉਥੇਦੇਸ
ਭਲੋਕ ਬਾਬੇਦੀਚਰਨੀਲਗੇ ਬਾਬੇਜੀਨੇਰਾਜਾਦੇਪੁਤ੍ਰਨੂੰ ਨਾਮਦਾਉਪਦੇਸਦੇਕੇਸਿ
ਖਕੀਤਾ ਗੁਰਮਤਦ੍ਰਿੜਾਈ ਅਤੇਰਾਜਦਾਤਿਲਕਭੀਦਿਤਾ ਕਹਿਆ ਧਰਮਸਾਲਾ
ਬਣਾਓ ਆਏਸੰਤਦੀਸੇਵਾਕਰਨੀ ਭੋਜਨਦੇਣਾ ਕੜਾਹੁਕਰਨਾ ਅਰਦਾਸਕਰਨੀ
ਕਰਤਾਰਨੂੰਹਾਜਰਨਾਜਰਜਾਣਨਾ ਸਤਨਾਮਦਾਜਾਪਜਪਣਾ ਦਾਇਆਕਰਨੀ
ਇਹਕਹਿਕਰ ਬਾਬਾਜੀ ਹਰਵਰਖੰਡਨੂੰਚਲੇ ਅਰਬਖੰਡਭੀ ਕਹੀਦਾਹੈ ਨਵਾਖੰਡ
ਉਥੋਦਾਰਾਜਾ ਚਰਨੀਲਾਗਾ ਰਾਜੇਕਹਾ ਤੁਸੀਸੰਤਭਗਵੰਤਦਾਰੂਪਹੋ ਮੇਰੇਪਰ
ਦਾਇਆਕਰੋ ਮੇਰੀਕਲਿਆਣਹੋਵੇ ਤਾਬਾਬੇਬਚਨਕੀਤਾ ਸੁਣੋਰਾਜਾ ਸੰਸਾਰਇ
ਕ ਤਲਾਵਹੈ ਕੁਸੰਗੀਜੋਹੈਨ ਡਡੂ ਵਿਸਿਆਰੂਪੀਸਿਵਾਲਨੂੰਖਾਦੇਹੈਨ ਤੇਪਰਮੇਸ
ਰਦੇਗੁਣਗਾਵਣਵਾਲੇਸੰਤਸੋਕਵਲਹੈਨ ਜਾਗਿਆਸੀਲੋਕ ਭਵਰੇਹੈਨ ਜੋਦੂਰੋ
ਆਣਕੇ ਭਗਵੰਤਦਾਜਸ ਸੁਣਦੇਹੈਨ ਸਤਸੰਗਕਰਦੇਹਨ ਕਵੀਆਰੂਪਜਾਗਿਆ

ਸੀਆਂਦੇ ਮਨ ਚਿੰਦ੍ਰਿਆਂ ਭੂਪ ਗੁਰਾਂਦੇ ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ ਪਏ ਨਿਵਦੇ ਹੈਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇ
ਰੁਧ ਖੰਡ ਕੇ ਕੌੜੇ ਤੂੰਬੇ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਮਨੂੰ ਸੰਚੀਏ ਤਾਂ ਮਿਠੇ ਨਹੀ ਹੁੰਦੇ ਤੈਸੇ ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪ
ਸਾਕਤਾਂ ਨੂੰ ਸਬਦ ਸੁਣਾਈਏ ਤਾ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਵ ਨੂੰ ਨਹੀ ਛਡਦੇ ਤਿਸੀ ਤਰਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸ
ਕਤੋ ਬੇਟੇ ਨਾ ਹੋਵੋ ਗੁਰਮੁਖ ਬਣੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪੋ ਰਸਨਾਂ ਕਰਕੇ ਚਿਤ ਸੁਧ
ਹੋਇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਇਗਾ ਏਹ ਬਾਰਤਾ ਸੁਣਕੇ ਉਥੋਦੇ ਲੋਕ ਬਾਬੇ ਜੀਦੇ
ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਉਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖੀ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ਆਪ ਉਥੋਂ ਟੁਰਨ ਲਗੇ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਸਤੇਂ ਦੀਪ ਜੋ ਕਹੀਦੇ ਹਨ ਸੋ ਅਸਾਂ ਨਹੀ ਡਿਠੇ ਹੁਣ ਨਾਂ
ਡਿਠੇ ਤਾ ਫੇਰ ਕਦੋਂ ਦੇਖਣੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਚਲ ਮਰਦਾਨਾ ਓਹ ਭੀ ਦੇਖਦੇ
ਲੀਏ ਪਹਿਲੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕੁਸਮ ਦੀਪ ਵਿਚ ਗਏ ਉਥੋਦੇ ਲੋਕ ਬਾਬੇ ਜੀਦੀ ਚਰ
ਨੀ ਲਗੇ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸਤਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦਿੜ੍ਰਾਇਆ ਓਹ ਲੋਕ ਲ
ਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਫੇਰ ਗੁਰੂਜੀ ਪੁਸਪਕ ਦੀਪ ਨੂੰ ਚਲੇ ਗਏ ਪੁਸਪਕ ਦੀਪ
ਮੇ ਬਡੇ ਕੌਤਕ ਹੈਨ ਫਲ ਫੁਲ ਅਨੇਕ ਬਨ ਰੂਪ ਕੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਮਿਸਰੀ ਦੇ
ਪਹਾੜ ਸਰਬ ਪਦਾਰਥ ਭੋਗਣ ਨੂੰ ਹੈਨ ਉਥੋਦੇ ਲੋਕ ਗੁਰੂਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ
ਲਗੇ ਰਾਜੀ ਮਾਲਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਕਹੋ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਨ
ਕਹਿਆ ਜੀ ਹੋਰ ਸਭ ਸੁਖ ਹੈਨ ਪਰ ਈਰਖਾ ਵਡੀ ਹੈ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵਡੇ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਬਹੁ
ਤ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਕਰਤਾਰ ਨੂੰ ਹਾਜਰ ਨਾਜਰ ਜਾਣਕੇ ਈਰਖਾ
ਨਾ ਕਰੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਕੀਤੇ ਨੂੰ ਅਛਾ ਜਾਣੋ ਨਾਮ ਜਪੋ ਸਭ ਸੇ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰ ਜਾਣੋ
ਆਏ ਦੀ ਸੇਵ ਕਰੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗੀ ਸਭ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਫੇਰ ਉ
ਥੋ ਗੁਰੂਜੀ ਸ੍ਵੇਤ ਦੀਪ ਨੂੰ ਗਏ ਉਥੋਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਤਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦਿਤਾ ਕੁ
ਧਰਮ ਕਰਮ ਵਿਚ ਗਹਿਆ ਕਰੋ ਕਰਤਾਰ ਕਉ ਸਰਬ ਬਿਆਪਕ ਜਾਣਕੇ ਸ
ਤ ਔਰ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਮੌਜੂਦ ਜਾਣੋ ਸ੍ਵੇਤ ਦੀਪ ਬਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸਤਨਾਮ ਜਾਪ ਜਪਾਇਕ
ਰ ਫੇਰ ਗੁਰੂਜੀ ਜੰਮੂ ਦੀਪ ਮੇ ਗਏ ਉਥੇ ਨਗਰ ਇਕ ਸ੍ਵਰਨ ਦਾ ਉਥੇ ਜਾਇ ਬੈ
ਠੇ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬਡੀ ਆਰਜਾ ਬਡੇ ਰਿਸਟ ਪੁਸਟ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂਜੀ ਸਿਖਿਆ ਕਰੀਏ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਤੁਸੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਦੇ
ਨਾਮ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਜਾਪ ਜਪੋ ਧਰਮ ਕਮਾਇਆ ਕਰੋ ਪੁੰਨ ਕੀਤਾ ਕਰੋ ਜਦ ਤੁਸਾ
ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇਕਰ
ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਵਨਗੇ ਇਸੀ ਤਰਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ

ਨਕਜੀ ਸਪਤਦੀਪਾਂਕੀ ਸੈਲਕੀਤੀ ਸਤਨਾਮਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤਉ
ਭਾਈਬਾਲੇਨੇਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗਰਾਮ ਅਵਤਾਰਹੋਇਕਰ ਸਮੁੰਦਰ
ਪਰ ਪੁਲਬੰਧਿਆਹੈ ਓਹਭੀ ਅਸਥਾਨਦੇਖਣੇਚਲੀਏ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਭਾ
ਈਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾਂ ਅਖੀਂਮੀਟੋ ਤਾਂ ਤੁਰਤਹੀ ਸੇਤਬੰਦਰਾਮੇਸਰ ਆਇਪਹੁੰ
ਚੇ ਭਾਈਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇਂ ਅਖੀਂਖੋਲਕੇਦੇਖਿਆ ਇਕਸ ਅਸਥਾਨਬੈਠਗਏ
ਤਾਂਗੋਰਖ ਭੀ ਪੰਜਾਸਿਧਾਂਨੂੰ ਨਾਲਲੇ ਆਇਪਹੁੰਚਾ ਸੇਤਬੰਦਰਾਮੇਸਰ ਮੇਲਹੋਇ
ਆ ਗੋਰਖ ਭਰਥਰੀ ਮਾਛਿੰਦਰ ਗੋਪੀਚੰਦ ਚਰਪਟ ਲਹੁਰੂਪਾ ਆਦੇਸ ਆ
ਦੇਸ ਆਇਕੀਤੀ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਆਦਪੁਰਖਕਉ ਆਦੇਸ ਆਓ ਸਿਧੋਜੀ
ਸਿਧਾਂਨੇਕਹਾ ਕੌਨਜੋਤਹੈ ਜੋ ਸਭਕੇਸਿਰਪਰਹੈ ਕਉਨਸਿਫਤਮੇਰਾਂਤੇਹੈ
ਕਿਸਕਾਦਰਸਨ ਕਿਸਕੇਘਰਮੇ ਆਇਆਹੈ ਕਉਨਬਾਣੀਸੇ ਨਾਦਵਜਦਾਹੈ
ਅੰਤਰੇਤੇਰਹਿਤਹੋਕਰ ਕੌਨਸਮਾਇਰਹਾਹੈ ਕੌਨਅਸਥਿਰਹੈ ਕਿਸਕੋ ਕਾਲਨਹੀ
ਖਾਂਦਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਾਇਆਤੇਰਹਿਤ ਪਰਮੇਸਰਜੋਹੈ ਤਿਸਕੀਜੋਤਹੈ ਸਭ
ਕੇਸਿਰਤੇ ਏਕਓਹੀਆਪਹੈ ਦੂਜਾਹੋਰਕੋਈਨਾਹੀ ਓਹਅਪਾਰਹੈ ਅਗਾਧਹੈ ਬਿਅੰ
ਤਹੈ ਗੁਰਮੁਖਜੋਜੋਗੀ ਜੋਗਕਮਾਵਦੇਹੈਨ ਜੋਤਿਸਕੀ ਸਿਫਤਮੇਰਤੇਹੈ ਤਿਨਾਂਨੇ
ਆਪਣੇਆਪਦਾਦਰਸਨ ਸਹਿਜਕੇਘਰਮੇਪਾਇਆਹੈ ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਕਾਨਾਦ
ਵਜਾਇਆਹੈ ਸੁਣੋਸਿਧੋ ਇਸਤਰਾਂ ਨਿਰਬਾਣਪਦਪਾਈਤਾਹੈ ਸੱਚਮੇਸਮਾਇ
ਰਹੀਏ ਤਉਕਾਲਨਹੀਖਾਂਦਾ ਭਰਥਰੀ ਕਹਾ ਖੋਜੋ ਕਿਸਤਰਾਂ ਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮ
ਤਕੈਸੇਜਾਵੇ ਦੁਨੀਆਂਦੁਸਤਰ ਕਿਸਤਰਾਂਤਰੀਏ ਜੀਵਤਾਕਿਉਕਰਮਰੇਸ
ਕਿਸਗੁਰੂਕੀਦੀਖਿਆਹੋਇ ਗੁਰੂਜੀਕਹੇ ਗੁਰਮੁਖਨਾਲਮਿਲਕੇ ਖੋਜੇ
ਤਉਰਾਹੁਮਿਲਦਾਹੈ ਸਹਿਜਸੁਖਸਾਥ ਜਗਤਜੀਵਨਭਗਵਤਕੋ ਪਾਵਦਾਹੈ
ਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤ ਤਬਘਟਦੀਹੈ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾਛਡੇਤੇ ਗੁਰਮੁਖਾਂਸਾਥਮਿਲੇ
ਤਾਂਗਤਿਮਤਿਪਤਿਪਾਵਦਾਹੈ ਤਉਦੁਸਤਰਦੁਨੀਆਂਕੋ ਤਰਦਾਹੈ ਜੋਪਰੰਣੀ
ਸਬਦਕਰ ਮਰਦੇਹੈਨ ਤਾਂਫੇਰਨਹੀ ਮਰਦੇ ਜਿਨਾਂਨੂੰ ਸੱਚੇ ਗੁਰੂਦੀ ਸੱਚੀ ਦੀਖਿ
ਆਹੈ ਗੁਰਮੁਖਦੁਆਰਾ ਸਚਨਾਲਮਿਲੇ ਤਾਂਸੱਚਨੂੰ ਪਛਾਣਦਾਹੈ ਮਨਮੁਖ ਵਾਦੀ
ਜੋਹੈਨ ਸੋਤਤਕਉ ਨਹੀਜਾਂਣਦੇ ਜੋਗੁਰੂਦੇ ਸਬਦਨਾਲਮਿਲਦੇਹੈਨ ਤਿਨਾਂਦੀ
ਸੁਰਤ ਧੁਨਿ ਨਾਲ ਲਗਦੀਹੈ ਤਾਂਪ੍ਰੇਮਰਾਗੀਆਂਨਾਉਂਦਾਹੈ ਅਖੰਡਨਾਮਰੂਪ
ਨਿਧੀਕੋਪਾਵਦੇਹੈਨ ਸੁਣੋਭਰਥਰੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਭਣਤਾ ਨਿਰਮਲ ਰਹਿੰਦਾਹੈ

ਏਹਸਿਖਾਨਾਗੋਸਟਹੋਈ ਜਪਜੀਕੀ ਰਤਨਮਾਲਾਕੀ ਸਭਬਚਨਾਬਿਲਾ
ਸੋਹੋਏ ਨਾਮਬਿਨ ਹੋਰਕੁਛਾਹਛਾਨਹੀ ਨਾਮਜਪਣੇਕਾਬੜਾਮਹਾਤਮਹੈ ਗੋਰਖ
ਨੇਕਹਾ ਚਲੋਨਾਨਕਤਪਾਜੀ ਕਲਅਚਲਕਾਮੇਲਾਹੈ ਈਹਾਸੇ ਚੌਦਾਸੈ ਪੰਜਾ
ਤਰਕੋਸਹੈ ਹਮਭੀਚਲੈਂਗੇਤੁਮਭੀਚਲੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਜਾਓਸਿਧੋ ਤੁਮਉੜਕੇ
ਜਾਵੋਗੇ ਹਮਮਾਨੁਖਹੈ ਭਰਥਰੀਕਹਾ ਅਬਕਿਆਹੂਆਹੈਚਲੋ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਾਜੋ ਏਕੰਕਾਰਕੀਆਗਿਆਹੋਇਗੀਸੋਈਹੋਇਗਾ ਤੁਮਚਲੋ ਹਮਆਇਮਿਲੇਂ
ਗੇ ਤਾਸਿਧਾ ਉਡਾਰੀਲੀਤੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਭਾਈਬਾਲਾਸਿਧਤਾਗਏ ਬਾਲੇ
ਕਹਾਜਿਉਤੁਹਾਡੀਰਜਾਇ ਚਲੋ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਇਥੋਘਰਕਿਤ
ਨੀਦੂਰਹੈਨ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਘਰਚਿਤਆਏਨੀ ਏਥੇ ਕੁਸਖੰਡਹੈ
ਪੁਲਸਤਰਿਖੀ ਕਾਘਰ ਲੰਕਾ ਬਭੀਖਨਰਾਜਕਰਦਾਹੈ ਅਤੇਉਤਾਵਲਾਹੈ
ਤਾ ਤੈਨੂੰਘਰਲੈ ਚਲੀਏ ਗੁਰੂਜੀਤੁਹਾਡੀਰਜਾਇ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਉਥੋ
ਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ ਤੁਰਤਹੀ ਅਚਲਵਟਾਲੇਆਏ ਇਕਪਿਪਲਬਿਰਛਹੇਠ
ਆਇਬੈਠੇ ਸਿਧ ਸਭਪੀਛੇਆਏ ਦੇਖਨਤੋ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਬੈਠੇਹੈਨ ਤਾ
ਗੋਰਖਨੇਕਹਾ ਆਦੇਸ ਨਾਨਕਤਪਾ ਆਦੇਸ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਆਦਪੁਰਖਕ
ਉਆਦੇਸ ਸਿਧਾਕਹਾ ਤਪਾਜੀਤੁਮਕੁਛ ਇਸਟਭੀਕਰਤੇਹੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ
ਹਮਾਰਾਇਸਟ ਏਕੰਕਾਰ ਹੈ ਸਚਮੰਤ੍ਰਹੈ ਉਸਸੇਹਮਾਰਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੋਵੇਗਾ
ਉਸਤਾਦ ਸਾਡਾਪੂਰਾਸਤਗੁਰੂਹੈ ਜੋਆਦਅੰਤ ਬਰਨਾਕਾ ਸਰਬੀਰਹੈ ਜਿ
ਸਨੇਸਨੂੰਖੰਮਲਗਾਏਹੈਨ ਤੁਹਾਡੇਨਾਲੋ ਅਗੇਹੀ ਈਹਾ ਆੱਏਹਾਂ ਤਿਸਪ੍ਰਭ
ਕੀਆਗਿਆਸੇ ਵਹਾ ਬਡਾਮੇਲਾਹੋਇਆ ਬੇਬੇਜੀਨੇ ਯਾਦਕੀਤਾ ਤਾਭਾ
ਈਬਾਲੇ ਨੂੰਕਹਾ ਭਾਈਬਾਲਾਬੇਬੇਜੀਯਾਦਕੀਤਾਹੈ ਜਦਮੇਲਾਉਜੜਿ
ਆ ਤੌਗੁਰੂਜੀ ਬਾਲਾਮਰਦਾਨਾ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਪਹੁਚੇ ਤੁਲਸਾਨੇਬੇਬੇਜੀਕੋ
ਖਬਰਕਹੀ ਬਹੂਜੀਤੇਰਾਭਾਈਜੀ ਆਇਆਹੈ ਗੁਰੂਜੀਬੇਬੇਜੀਨੂੰਮਿਲੇਬੇ
ਬੇਜੀਨੂੰਬਡੀਖੁਸੀਹੋਈ ਕਹਾ ਧੰਨਮੇਰੇਭਾਗਹੈਨ ਅਜਭਾਈਜੀਦਾ ਦਰਸ
ਨਹੋਇਆਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਬੇਬੇਜੀ ਤੁਹਾਡਾ ਯਾਦਕਰਨਾ ਮੇਰਾਪਹੁਚਣਾ ਗੁ
ਰੂਜੀ ਬੇਬੇਪਾਸ ਥੋੜਾਚਿਰਹੀਰਹੇ ਤੇਕਹਾ ਬੇਬੇਜੀ ਅਸੀ ਹੁਣਰਮਦੇਹੀਭ
ਲੇਹਾਂ ਬੇਬੇਜੀਕਹਾ ਭਾਈਜੀ ਤੁਸਾ ਸਾਥੋ ਮੋਹਕਿਉ ਉਠਾਇਆਹੈ ਅਤੇ
ਸਿਰੀਚੰਦਜੀਭੀਮਿਲੇ ਜੈਰਾਮਜੀਮਿਲੇ ਗੁਰੂਜੀ ਉਥੋ ਚਲਦੇਰਹੇ॥

॥ਆਗੈ ਸਾਖੀ ਇਕ ਪਾਲੀ ਦੇ ਬਾਲਕ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਮਦੇ ਰਮਦੇ ਇਕ ਚਣਿਆ ਦੇ ਖੇਤ ਪਾਸ ਜਾਇ ਲੰਘੇ ਤਾਂ ਓਹ
ਚਣਿਆਂ ਦੇ ਖੇਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਹੋਲਾਂ ਬੈਠ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਚਲੋ
ਤਾਂ ਦੋਇ ਬੂਟੇ ਅਸੀ ਭੀ ਇਸ ਪਾਸੇ ਲੈ ਆਵੀਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੁਸਕਰਾਇ ਕੈ ਉਸ ਖੇ
ਤ ਵਿਚਿ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਉਸ ਪਾਲੀ ਨੇ ਆਇ ਕੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅ
ਤੇ ਹੋਲਾਂ ਅਗੇ ਰਖੀਆਂ ਤਾਂ ਹੋਲਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦਿਤੀਆਂ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਬਾਲਕ ਦੇ
ਮਨ ਮੈ ਬਸੀ ਜੋ ਮੈ ਫਕੀਰਾਂ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਕੁਛ ਮੂਹਿ ਪਾਵਣੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੇ ਲਿਆ
ਵਾਂ ਤਾਂ ਬਾਲਕ ਘਰ ਨੂੰ ਉਠ ਚਲਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਤੂੰ
ਕਿਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਲਕ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਮੈ ਤੁਹਾਡੇ ਮੂਹ ਪਾਵਣ
ਵਾਸਤੇ ਕੁਛ ਆਪਣੇ ਘਰੋ ਲੈ ਆਵਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ
ਬਾਲਕ ਕੇ ਪਰਥਾਇ॥ ਸਬਰ ਤੇਰਾ ਲੋਣ ਨਿਹਾਲੀ ਭਾਉ ਤੇਰਾ ਪਕਵਾਨਾ ਨਾਨ
ਕ ਸਿਫਤੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀਆ ਆਉ ਬੈਠ ਸੁਲਤਾਨਾ॥੧॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾ
ਲਕੇ ਏਹੁ ਘਾਸ ਬੂਟ ਤੈਨੇ ਸਾਨੂੰ ਹੇਠ ਵਿਛਾਇ ਦਿਤਾ ਹੈ ਬੜੀ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਲ ਸੋਈ ਸਾਨੇ
ਲੋਣ ਨਿਹਾਲੀਆ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ ਜੇਹੜਾ ਭਾਉ ਪ੍ਰੇਮ ਉਪਜਿਆ ਹੈ ਹੁਛਾਲਿਆ
ਇਕੋ ਖੂਲ ਵਾ ਸੋਈ ਸਾਨੂੰ ਪਕਵਾਨ ਦਿਤਾ ਹੈ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹਾਂ ਤੇਰਾ
ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ ਲਗਾ ਹੈ ਏਹ ਕਹਿ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਚ
ਲੇ ਦੇਰ ਹੋਇ ਜਾ ਕਿਤਨਾ ਚਿਰ ਗੁਜਰਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇਸ ਦਾ ਰਾਜਾ ਕਾਲ ਵਸ ਹੋਇ ਗ
ਇਆ ਥਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇਸ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸੀ ਅਰੁ ਉਸ ਕੇ ਬੰਸ ਵਿ
ਚ ਭੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਥਾ ਤਾਂ ਵਜੀਰਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੁਣ ਏਹੁ ਰਾਜ ਕਿਸ ਨੂੰ ਦੇਵੀਏ ਜੇ ਕਰ ਅ
ਸੀ ਰਾਜ ਲੈ ਦੇਹਾਂ ਤਾਂ ਨਿਮਕਹਰਾਮੀ ਹੋਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਭੀ ਸੁਧਾ ਨਾਹੀ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਇ
ਕ ਵਜੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਏਹੁ ਰਾਜ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਦੇਵੀ
ਏ ਤਾਂ ਸਭਨਾ ਵਜੀਰਾਂ ਨੇ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕੋਈ ਪਹਿਲਾ ਦਰਵਾਜੇ ਦੇ ਮੁਹਿ ਆਇ
ਲਗੇ ਸੋ ਤਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇਵੀਏ ਤਾਂ ਵਜੀਰਾਂ ਨੇ ਦਰਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਦ ਕੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ
ਤਿੰਨ ਦਰਵਾਜੇ ਤੁਸੀ ਬੰਦ ਕਰੋ ਅਰ ਚੌਥਾ ਦਰਵਾਜਾ ਖੁਲ ਰਖਣਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ
ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਉਸ ਦਰਵਾਜੇ ਦੇ ਮੁਹਿ ਆਇ ਲਗੈਗਾ ਤਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸਾ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਲੈ
ਆਵਣਾ ਤਾਂ ਉਨਾ ਦਰਵਾਨਾ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਤਿੰਨ ਦਰਵਾਜੇ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਚੌਥਾ
ਦਰਵਾਜਾ ਖੁਲਾ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਰਾਖੇ ਦੇ ਬਾਲਕ ਨੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੋਲਾਂ ਕਰ ਰਖੀਆਂ

ਸਨਜਾਂ ਸਵੇਰੇ ਹੋਈ ਤਾ ਧਾੜ੍ਹੀ ਕਦੇ ਤੜ੍ਹਕੇ ਓਹ ਬਾਲਕ ਕਹੇਲਾਂ ਘਰਨੂੰ ਲੈਆਏ
ਆਸੀ ਜਾ ਦਰਵਾਜੇ ਵਿਚ ਆਇਆ ਤਾ ਦਰਵਾਨਾਂ ਨੇ ਪਕੜ੍ਹਕੇ ਵਜੀਰਾਂ ਪਾਸ ਲੈਆ
ਏ ਤਾਂ ਅਗੋ ਵਜੀਰਾਂ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਲਕ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਮੈਂ ਤਾਂ ਗਵਾਰ ਜਾਤ ਹਾਂ ਤਾ ਵਜੀਰਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜਿਸ ਨੋਂ ਸੀਪ
ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੇਵੈ ਤਾ ਉਸ ਨਾਲ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ਹੈ ਤਾ ਵਜੀਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਲੜ੍ਹਕੇ ਨੂੰ ਰਾਜ ਕਾ
ਤਿਲਕ ਚੁਕਾ ਦਿਤਾ ਤਾ ਸਾਰਾ ਦੇਸ ਉਸ ਕਾ ਸਲਾਮੀ ਹੋਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਵਚਨ
ਕਾ ਸਦਕਾ ਓਹ ਰਾਜਾ ਭਇਆ ਫੇਰ ਜਬ ਸਮਾ ਪਾਇਕੇ ਓਹ ਰਾਜਾ ਕਾਲਵਸ ਭਇ
ਆ ਫੇਰ ਓਹ ਸਖੀ ਸਰਵਰ ਸੁਲਤਾਨ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਕਾ ਸਦਕ
ਜੋ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨਾ ਉਪਰ ਪਰਤੀਤ ਕਰੇਗਾ ਤਿਸ ਦੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਸਵਰੈਗੇ
ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਕਿਆ ਦੇਖਨ ਜੋ ਇਕ ਬੇਪਾਰੀ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਚਲਿਆ
ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਹੇ ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਕਿਆ ਹੈ
ਤਾ ਉਸ ਬੇਪਾਰੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਲੂਣ ਵਟੇ ਵੇ ਹੈਨ ਤਾ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂ ਖੋਲ ਤਾ ਬੁਰਕਾ ਤਾ ਉਸ ਬੇਪਾਰੀ ਨੇ ਬੁਰਕਾ ਖੋਲਿਆ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾ ਬੇਪਾਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਏ
ਹ ਤੋਲਣ ਵਾਲੇ ਵਟੇ ਹੈਨ ਇਕ ਪੰਜਸੇਰੀ ਹੈ ਇਕ ਦੁਇਸੇਰੀ ਹੈ ਇਕ ਸੇਰ ਹੈ ਇਕ
ਅਧਸੇਰ ਹੈ ਇਕ ਪਾਉ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਧੰਨ ਪਾਉ ਹੈ ਜਿਨ ਪਾਉ ਕ
ਹਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਕਿਆ ਵਟੇ ਹੈਨ ਤਾ ਉਸ ਕ
ਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਅਧਪਾਉ ਹੈ ਇਕ ਸਿਰਸਾਹੀ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸ
ਰਸਾਹੀ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਕਹਾਇਆ ਹੈ ਤਾ ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾ
ਈ ਤਾਣ ਹੁੰਦੇ ਹੋਇ ਨਿਤਾਣਾ ਮਾਣ ਹੁੰਦੇ ਹੋਇ ਨਿਮਾਣਾ ਛੋਟੀ ਜੋ ਵਸਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਸ
ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਆਖਣਾ ਵਾਜਬ ਹੈ ਪਰ ਜੋ ਕੋਈ ਬਡਾ ਹੋਇ ਕਰ ਜੋਰ ਕੁਵਤ ਵਾਲਾ ਹੋਇਕੇ
ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਛ ਕਹਾਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਧੰਨ ਹੈ ਨਿਰਅਭਮਾਨ ਹੋਇਕਰ ਰਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਅ
ਛਾ ਹੈ ਏਹ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸੁਣਕਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਓਹ ਬਪਾਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੇ ਚਰਨਾ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸਤਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਉਸ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗ
ਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰ ਖਾਵਣੀ ਸਚ ਬੋਲਣਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ
ਨਾਮ ਜਪਣਾ ਤੇਰੀ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾ ਬੈਪਾਰੀ ਭਗਤ ਨੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚਨ ਮੰਨਕੇ ਤਿ
ਸੀ ਤਰਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਅੰਤ ਕੋ ਤਿਸ ਕੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਧਾਮ ਨੂੰ ਪਹੁਚਾ

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਸਿਖ ਨਾਲ ਹੋਈ ਨਾਮ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ।

ਇਕ ਵਾਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਮਦੇ ਰਮਦੇ ਇਕ ਗਿਰਾਉ ਵਿਚ ਜਾਇ ਰਹੇ। ਉਥੇ ਰਾਤ੍ਰ ਰਹਿਣੇ ਨੋ
ਜਾਗਾ ਕੋਈ ਨਾ ਦੇਵੈ ਉਸ ਵਸਤੀ ਕੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਨਿਗੁਰੇ ਹੈਸਨ ਅਤੇ ਗੁਰ ਪੀਰ ਨੂੰ ਨਾਹੀ
ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸੀ ਗਿਰਾਉ ਵਿਚ ਏਕ ਖਤ੍ਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਰੁ ਉਸ ਕੇ ਪਲੇ ਬਹੁਤ
ਧਨ ਸੀ ਅਤੇ ਓਹ ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਗਲਤਾਨ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਕਾ ਕੋਈ ਪਿਛਲਾ ਲੇ
ਖ ਜਾਗ ਉਠਿਆ ਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਅਰ ਦਰਸਨ ਕ
ਰਦਿਆ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਸੈਸਾਰ ਜਹਰ ਨਦਰੀ ਆਵਨ ਲਗਾ ਅਤੇ ਅਗਾ ਪਰਲੋ
ਕ ਦਾ ਭੌ ਆਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਬਹੁ
ਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤਾ
ਉਸ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਛ ਨਜਰੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਪਰਲੋਕ ਦਾ ਭੌ ਬਹੁਤ
ਪਇਆ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਕਰ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਤਾ ਏਹੁ ਜਿਤਨੀ ਮਾਇਆ ਹੈ ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਪੁੰਨ ਕਰ ਦੇਵਾ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਤੂ ਸ੍ਰੀ ਪ
ਰਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਲੁਟਾਇ ਦੇਹੁ ਇਸ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਅਸੀ ਜਾਮਨ ਹੋਵਾਂਗੇ ਤਾ ਉਸ ਖਤ੍ਰੀ
ਨੇ ਸਭ ਮਾਇਆ ਪੁੰਨ ਕਰ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕੁਟੰਬ ਤੇ ਨਿਰਾਲਾ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਕਿਸੀ ਕੇ ਸਾਥ
ਮੋਹ ਨਾ ਰਖਿਆ ਕਹਿਣੇ ਲਾਗਾ ਨਾ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਨਾ ਮੈ ਤੁਸਾਡਾ ਤਾ ਏਹ ਦੇਖ ਕਰ ਉਸ
ਕੇ ਕੁਟੰਬੀ ਸਭ ਨਿਰਾਸ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂ ਕਿਰਤ ਕਰ
ਕੇ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂ ਲਿਆਵੇਗਾ ਸੋ ਵੰਡ ਕੇ ਖਾਇਆ ਕਰ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚਨ ਮੰਨਿ
ਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਖਤ੍ਰੀ ਕੋ ਸਿਖ ਕਰ ਕੇ ਬਿਦਿਆ ਹੋਇ ਜਾਦੇ ਰਹੇ ਕਿਤਨੇ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਗੁ
ਜਰੇ ਤਾ ਸਿਖ ਕੇ ਕੁਟੰਬੀ ਲੋਕ ਸਭ ਚਲ ਗਏ ਆਪਹੀ ਸਿਖ ਅਕਲਾ ਰਹਿ ਗਿਆ
ਸਭ ਬਿਧਨ ਉਸ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੇ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਓਹ ਸਿਖ ਨਿਰਸੰਕਲਪ ਹੋਇ ਕੈ ਮ
ਜੂਰੀ ਕਰ ਆਵੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕੇ ਮਜੂਰੀ ਜਾਇ ਕਰ ਲਗੈ ਤਿਸ ਨੋ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਕਹਿ ਅਰ ਕ
ਰੈ ਜੋ ਭਾਈ ਮੈ ਚਾਰ ਟਕੇ ਲੇਵਾਂਗਾ ਜੇ ਭਾਵੈ ਮੈ ਤੇ ਚਾਰ ਘੜੀਆ ਮਜੂਰੀ ਕਰਵਾਇ ਲੇਹੁ ਅ
ਰ ਭਾਵੈ ਮੈਤੇ ਚਾਰ ਪਹਰ ਮਜੂਰੀ ਕਰਵਾਇ ਲੇਹੁ ਅਰ ਦੂਸਰਾ ਕਰਾਰ ਹੋਰ ਭੀ ਕਰੈ ਜਿਸ
ਕੇ ਮਜੂਰੀ ਲਗੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਕਰੈ ਜੋ ਭਾਈ ਇਕ ਘੜੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਬੈਠ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਕਥਾ ਅਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਸੁਣਾਇਆ ਕਰੇ ਜਾ ਮੇਰੇ ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਕ
ਰ ਓਹ ਸਿਖ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਗਲੇ ਕਾ ਭੀ ਲਾਭ ਹੋਵੈ ਅਰੁ ਆਪਣਾ ਭੀ ਭ
ਲਾ ਹੋਵੈ ਤਾ ਓਹ ਸਿਖ ਮਜੂਰੀ ਕਰਿ ਕੇ ਚਾਰ ਟਕੇ ਲੈ ਆਵੈ ਅਤੇ ਵੰਡ ਕੇ ਖਾਵੈ ਅਰ ਅਗ

ਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਕੁਛ ਰਖੇ ਨਾਹੀ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਉਸ ਸਿੱਖ ਦੀ ਗੁਜਰਾਨ ਚਲੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ
ਜਿਸ ਗਿਰਾਂਉ ਵਿਚ ਓਹ ਸਿਖ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਉਸ ਗਿਰਾਇ ਵਿਚ ਇਕ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹ
ਇਕ ਫਸਲ ਜੋ ਨਵਾਂ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਉਸ ਫਸਲ ਦੇ ਟਕੇ ਸਰਕਾਰੇ ਭਰਦੇਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ
ਅੰਨ ਜੋ ਉਸ ਪਿੰਡ ਦਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਸੋ ਆਪ ਜਮਾ ਕਰ ਰਖਦਾ ਸੀ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਕਰ
ਦਿਆਂ ਕਿਤਨੇ ਫਸਲ ਗੁਜਰ ਗਏ ਇਕ ਫਸਲ ਜੋ ਆਇਆ ਓਹ ਸਾਹੂਕਾਰ ਉਸ
ਗਿਰਾਂਇ ਵਿਚ ਆਇ ਕਰ ਅੰਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਪੰਜ ਸਤ ਦਿਨ ਜਾਂ ਗੁਜਰ ਗਏ
ਸੇ ਉਸ ਗਿਰਾਂਇ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਘਰੋਂ ਆਦਮੀ ਚਿਠੀ ਲੈ ਕਰ ਕੇ
ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਚਿਠੀ ਵਿਚ ਏਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਸਾਹ ਜੀ ਇਸ ਕ
ਗਦ ਦੇ ਦੇਖਦਿਆਂ ਹੀ ਘਰ ਨੂੰ ਚਲੇ ਆਵਣਾਂ ਅਤੇ ਜੇ ਪਾਣੀ ਪੀਵਦੇ ਹੋਵੋ ਤਾਂ ਜੇਹ
ੜਾ ਘੁਟ ਪਾਣੀ ਦਾ ਤੁਸਾਡੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੰਘਾਵਣੇ ਤਕ ਭੀ ਨਾ ਠਹਿ
ਹਿਰਨਾਂ ਉਠ ਕੇ ਤੁਰ ਪੈਣਾਂ ਦੂਜਾ ਘੁਟ ਤੁਰ ਕੇ ਚਲਦਿਆਂ ਚਲਦਿਆਂ ਪੀਵਣਾਂ ਅ
ਟਕਣਾਂ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਚਿਠੀ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਪੜ੍ਹੀ ਪੜ੍ਹ ਕਰ ਗਿਰਾਂਇ ਦੇ ਪੰਚਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ
ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਪੈਂਚੋ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤੂੰ ਦੇਹੁ ਜੋ ਮੈਂ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਵਣਾ ਹੈ ਜਰੂ
ਰ ਅਰ ਬਾਕੀ ਹਿਸਾਬ ਮੈਂ ਆਇ ਕਰ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਅੱਗੋਂ ਕਿਰਸਾਣ ਨੇ ਬੋਲਿਆ ਸਾ
ਹ ਜੀ ਚੌਦਾਂ ਕੋਸ ਪੈਂਡਾ ਇਥੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਹੈ ਅਤੇ ਦਰਿਆਉ ਦਾ ਬੇਲਾ ਰਾਹ ਵਿਚ ਹੈ
ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਜੀਉ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋ [illegible] ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀ ਘਰ ਜਾਣੇ ਦਾ ਜਤ
ਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਤੁਸਾਂ ਸਵੇਰੇ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਵਣਾਂ ਮੈਂ ਆਦਮੀ ਭੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਦੇਵਾਂਗਾ
ਤਾਂ ਸਾਹ ਨੇ ਆਖਿਆ ਪੈਂਚ ਜੀ ਦੇਖੋ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਘਰੋਂ ਚਿਠੀ ਆਈ ਹੈ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਜ
ਰੂਰ ਜਾਵਣਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਅਕੇਲਾ ਹੀ ਟੁਰ ਪਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਕਿਰਸਾਣ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਆਪਣੇ ਜੀਆ ਵਿਚੋਂ ਜੋ ਏਹੁ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਕ
ਰਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਕਿਰਸਾਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸਾਹ ਜੀ ਠਹਿਰੋ ਇਕ ਆਦਮੀ ਮਜੂਰ ਹੈ ਮੈਂ
ਉਸ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕਰ ਦੇਂਵਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਉਸ ਕਿਰਸਾਣ ਨੇ ਜਾ
ਇ ਕਰ ਆਖਿਆ ਸਿੱਖਾ ਮਜੂਰੀ ਕਰਨੀ ਹਈ ਤਾਂ ਆਉ ਤੈਨੂੰ ਕਾਰ ਦਸੀਏ ਇਤਨਾ ਸੁ
ਣਕੇ ਸਿੱਖ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖ ਕਰ ਉਠ ਖੜ੍ਹੋਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਕਿਰਸਾਣ ਦੇ ਚਲੇ ਆਏ
ਸਾਹੂ ਨੂੰ ਜਟ ਨੇ ਆਖਿਆ ਲਵੋ ਸਾਹ ਜੀ ਏਹ ਮਜੂਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵੋ ਵਾਸ
ਤੇ ਆਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਹ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆਉ ਸਾਂਈ ਲੋਕਾ ਮੇਰਾ ਬੁਚਕਾ ਉਠਾਇ ਲੈ ਤਾਂ
ਸਿੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਉ ਮੂਜਬ ਕਹਿਆ ਸਾਹ ਜੀ ਮੈਂ ਚਾਰ ਟਕੇ ਲੇਵਾਂਗਾ ਸਾਹੂਕ

ਰਨੇਕਹਿਆ ਜੋਭਾਈਸਿਖਾ ਤੂਚਾਰੇਟਕੇਹੀਲੇਵਹੁ ਦੋਨੋਜਣੇਉਠਚਲੇ ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇ
ਬਾਰਾਂਕੋਸਉਪਰਗਏ ਤਾਸਿਖਨੂਓਹਬਾਤ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇ ਨਾਮਕੀ ਯਾਦਆ
ਇਪਈ ਤਾਕਹਿਣਲਗਾ ਜੋਧਿਧਕਾਰਹੈ ਮੇਰੇਪੇਟਕੇ ਧੰਧੇਕੀਗਲਕੀਤਿਆ ਅਤੇ
ਜੋਸਾਸਾਂਦੇਕੰਮ ਜੇੜੀਗਲਆਵਣੀਸੀ ਸੋਤਾਂ ਕੋਈਭੀਨਾਹੀਕੀਤੀ ਤਾਸਿਖਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇਸਾਹੁਜੀ ਏਹੁ ਬੁਚਕਾ ਤੂਆਪਣਾ ਚੁਕਲੈ ਮੈਆਪਣੇਘਰਨੂ ਜਾਣਾ
ਹੈ ਤਾਸਾਹੂਕਾਰਨੇਕਹਿਆਕਿਉਭਾਈਸਿਖਾ ਤੂਦਿਲਗੀਰ ਕਿਸਵਾਸਤੇ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਤੂੰਮੈਨੂਘਰਪਹੁਚਾਇ ਛਡ ਅਤੇਹੋਰਟਕਾਂਦੋ ਟਕੇ ਲੈਲਵੀ ਤਾਸਿਖਨੇਕਹਿਆ
ਸਾਹੁਜੀ ਮੈਹੋਰਕੁਛ ਨਾਹੀਲੈਣੇਦਾ ਪਰਇਕ ਹੋਰਮੇਰਾ ਕਰਾਰਹੈ ਜੋਤੂੰਮੈਨੂੰਕੋਈ
ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੀ ਬਾਤ ਸੁਣਾਉ ਅਤੇਜੇਤੂ ਨਹੀਜਾਣਦਾ ਤਾਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਸੁਣ
ਦਾ ਚਲ ਤਾਸਾਹੂਕਾਰਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇਭਾਈਸਿਖਾ ਮੈ ਤੈਨੂ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇ ਨਾਮ
ਕੀਬਾਤ ਸੁਣਾਵਦਾਹਾਂ ਤਾਸਾਹੂਕਾਰਨੇ ਬਾਰਤਾ ਸੁਣੀਹੋਈਸੀ ਸੋ ਲਗਾ ਸੁਣਾਵ
ਣ ਸਿਖਲਗਾ ਸੁਣਨ॥ ਐਸੀਕਥਾਕਹੀਜੋਭਗਵੰਤਕੇਨਾਮਕੇਜਸਕੀਜੋਦੋ
ਨੋਕਹਿਦੇ ਸੁਣਦੇ ਸਾਹੁਦੇਘਰਤੀਕਰਜਾਇਪਹੁਚੇ ਸਾਹੂਕਾਰਜਾਇਕੇ ਆਪਣੀ
ਸੰਤਾਨਕੋਮਿਲਿਆ ਸਨਬੰਧੀਆਂਨੇ ਜਿਸਕਾਰਜ ਵਾਸਤੇ ਬੁਲਾਇਆਸੀ ਓਹ
ਬਾਰਤਾਕਹੀਸੁਣੀ ਅਤੇਉਸ ਸਿਖਨੂੰਮੰਜਾਡਾਹਿਦਿਤਾ ਸਿਖਭੀ ਸੋਇਆ ਆਪ
ਸਾਹੂਕਾਰਭੀ ਸੋਇਰਹਿਆ ਸਵੇਰੇ ਜਦ ਸੁਤੇਉਠੇ ਤਾਸਿਖ ਪੈਰੀਪਉਣਾਕਰਕੇ
ਉਠਚਲਿਆ ਤਾਸਾਹੁਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈਸਿਖਾ ਅਸੀਰਾਤੋਰਾਤ ਚੌਦਾਂਕੋਸ ਚਲੇ
ਆਏਹਾਂ ਤੂੰਪਰਸਾਦਿ ਕਰਕੇਜਾਈ ਸਿਖਨੇਆਖਿਆ ਭਲਾਸਾਹੁਜੀ ਤਾਰਸੋਈ
ਤਿਆਰਹੋਈ ਤਾਦੋਨੋਨੇ ਬੈਠਕਰ ਰਸੋਈਖਾਧੀ ਤਾਸਾਹੁਨੇ ਆਪਣੇਪੁਤ੍ਰਤਾਈਆ
ਖਿਆ ਜੋਸਿਖਨੂ ਚਾਰਟਕੇਲਿਆਇਦੇਹੁ ਹੇਪੁਤ੍ਰ ਤਾਸਾਹਦੇ ਪੁਤ੍ਰਨੇਚਾਰਟਕੇ
ਆਣਿਦਿਤੇ ਲੈਕਰਟਕੇ ਸਿਖ ਉਠਚਲਿਆ ਜਾਂਬੇੜੀ ਦੂਰਤਕ ਗਇਆ ਤਾਸਿ
ਖਫੇਰ ਮੁੜਆਇਆ ਤਾ ਸਾਹਨੂੰਆਣਕਰਆਖਿਆ ਜੋਭਾਈਤੂੰਮੇਰੇਪਾਸੋਇ
ਕਗਲਨਿਆਰਾਹੋਇਕਰ ਸੁਣਿਲੇਹੁ ਸਾਹੂਕਾਰਨਿਆਰਾਹੋਇਬੈਠਾ ਤਾਸਿ
ਖਨੇਕਹਿਆਸਾਹਜੀਤੇਰੀਉਮਰ ਕਿਤਨੇਹਿਕਬਰਸਾਂਦੀਹੈ ਤਾਉਸ ਸਾਹੂਕਾ
ਰਨੇਕਹਿਆ ਭਾਈਸਿਖਾਮੇਰੀਸਠਸਤ੍ਰਾ ਬਰਸਾਂਦੀਉਮਰਹੈ ਤਾਸਿਖਨੇਕਹਿ
ਆਹੇਸਾਹੁਜੀਤੂੰਕਹਿੰਦਾਹੈਮੇਰੀਉਮਰ ਸਠਸਤ੍ਰ ਬਰਸਾਂਦੀਉਮਰਹੈ ਐਪਰ
ਸਾਹਿਬਜੀਦੇਦਰਬਾਰਵਿਚ ਤੇਰੀਸਭਕੀਰਹਾਜਰੀਹੋਇਰਹੀਹੈਉਬੇਤਾਤੇਰੀਆ

ਚਾਰਘੜੀਆਂਭੀਨਹੀਕਬੂਲਪਈਆਂ ਪਰਇਕਗਲਹੋਰਸੁਣਲੈਹੁ ਅਜਤੇਸਤ
ਵੇਂਦਿਨਨੂੰਤੇਰਾਚਲਣਾਭੀਨਜਦੀਕ ਆਇਲਗਾਹੈ ਪਰਤੂੰਇਕਕੰਮਕਰੀ ਜਾਤੈਨੂੰਧ
ਰਮਰਾਇਕੇਪਾਸ ਲੈਜਾਵੀਏਗਾ ਤਾਂਧਰਮਰਾਜਾਕਹੈਗਾ ਇਸਨੂੰਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਪਾਸ
ਲੈਜਾਵੋ ਤਾਂਜਮਦੂਤਤੈਨੂੰਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਪਾਸਲੈਜਾਵਨਗੇਤਾਂਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਤੇਰਾਕਾ
ਗਦਦੇਖਨਗੇਕਢਕੇ ਤਾਂਸਭਤੇਰੀਗੈਰਹਾਜਰੀਪਈਹੈ ਤਾਂਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਰਾਜੇਧਰ
ਮਰਾਜਪਾਸ ਜਾਇਕਰਕਹਿਨਗੇਜੀਅਸੀ ਇਸਪਾਪੀਕੀਕਿਆਅਰਜਕਰੀ
ਐਜੀਇਸਪਾਪੀਕੀਸਾਰੀਅਰਬਲਾ ਈਵੈਹੀਗਈਹੈਪਰਇਕਚਾਰਘੜੀਏ
ਸਨੇਇਕਸਿਖਨੂੰਰਾਹਚਲਦਿਆਂਪਰਮੇਸਰਕੇਨਾਮਕੀਕਥਾ ਸੁਨਾਈਹੈਓਹਘ
ੜੀਇਸਕੀਕਬੂਲਪਈਹੈ ਫੇਰਧਰਮਰਾਇਕਹੇਗਾ ਜੋਇਸਨੂੰਇਕਘੜੀਕਾਸੁ
ਖਭੁਗਾਇਕੇਫੇਰ ਨਰਕਾਂਵਿਚਪਾਇਦੇਵੋਗ ਸੁਣੋਸਾਹੁਜੀ ਜੇਤੂੰਘੜੀਸੁਰਗਦ
ਮਾਤਲੋਕਕਾਸੁਖਮੰਗੀਆਂ ਤਾਂਘੜੀਇਕਬੀਤਦਿਆਂਕਿਆਂਚਿਰਲਗਦਾਹੈ
ਪਰਤੂੰਇਕਕੰਮਕਰੀਤੂੰਇਕਘੜੀਸਚਖੰਡਵਿਚ ਸਾਧੂਕਾਸੰਗਮੰਗਲੇਵੀ ਤਾਂ
ਫੇਰਧਰਮਰਾਇਕਹੇਗਾਜੋਜਾਹੋਇਸਨੂੰ ਸਾਧਕੇਦਰਸਨਾਂਵਿਚਲੈਜਾਵੋਹੇਸ
ਹੁਜੀਫੇਰਤੈਨੂੰਸਚਖੰਡਵਿਚਲੈਜਾਹਿਗੇ ਜਾਤੂੰਉਥੇਜਾਹਿਗਾ ਤਾਂਇਸਨਾਮਕੇਸੁ
ਣਾਇਕਾਫਲਤੈਨੂੰਉਥੇਹਥਲਗੈਗਾ ਤਾਂਏਹਬਾਤਕਹਿਕੇ ਸਿਖਬਿਦਿਆਂਹੋਇ
ਆ ਤਾਂਪਿਛੋਂ ਸਾਹੂਕਾਰਨੂੰਮਰਣੇਕਾ ਭਉਬਿਆਪਿਆ ਅਰਕਹਣਲਗਾ ਹੁਣ
ਮੇਰੀਮਉਤਨਜੀਕਆਇਲਗੀਹੈ ਤਾਂਸਾਹੂਨੇਸਭੇਆਪਣੇਕੁਟੰਬਕੇਲੋਗਬੁਲ
ਏਅਰਉਨਾਨੂੰਕਹਿਆ ਸੁਣੋਭਾਈ ਜੇਮੈਅਠਾਂਦਿਨਾਂਦੇਬਾਦਬਚਰਿਹਾ ਤਾਂਤੁਸੀ
ਮੇਰੇਅਤੇਮੈਤੁਸਾਡਾ ਅਤੇਜੇਨਾਬਚਿਆ ਤਾਂਨਾਮੇਰੇਤੁਸੀਨਾਮੈਤੁਹਾਡਾ ਜਦਏਹਗ
ਲਸਾਹੂਕਾਰਨੇਕਹੀ ਤਾਂਸਭਕੁਟੰਬਕੇਲੋਗਹੈਰਾਨਹੋਇਰਹੇ ਅਰਕਹਿਣਲਗੇਜੇ
ਹੁਣਇਸਸਾਹੂਨੂੰਕਿਆਹੋਇਆਹੈ ਅਤੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਆਪਣੇਕੁਟੰਬੀਆਂਨੂੰਜਬ
ਬਦੇਕਰਇਕਤ੍ਰਹੋਇਬੈਠਾ ਕਿਛੁਦਾਇਆਧਰਮਨੂੰਲਗਾਚੀਨਣ ਫੇਰਕਰਦਿਆਂ
ਕਰਦਿਆਂ ਸਤਵਾਂਦਿਨਭੀਆਇਪਹੁਚਾ ਸਤਵੇਂਦਿਨਪਹਿਰਦਿਨਚੜ੍ਹੇਤੇਸਾਹੂ
ਕਾਰਦਾਚਲਾਣਾਹੋਇਆ ਜਮਦੂਤਬਡੇਭਾਇਆਨਕਰੂਪਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇਮਾਰ
ਦੇਮਾਰਦੇਬੁਰਾਹਾਲਕਰਦੇਘਸੀਟਦੇਲੈਕਰ ਚਲਦੇਰਹੇ ਤਾਂਜਾਇਕਰਧਰਮਰਾਜ
ਕੇਹਜੂਰਖੜਾਕੀਤਾ ਅਰਜਕੀਤੀ ਮਹਾਰਾਜਾਧਿਰਾਜ ਏਹਫਲਾਨਾਸਖਸਹਾਜਰ
ਹੈਜੀ ਤਾਂਰਾਜਾਜੀਨੇਦੇਖਕਰਹੁਕਮਕੀਆ ਕਿਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਪਾਸਇਸਨੂੰਲੈਜਾਵੋ

ਅਗਇਸਕੇਪਾਪਪੁੰਨਕਾ ਲੇਖਾ ਕਰਾਇਜਿਆਵੇ ਓਹਜਮਦੂਤਉਸ ਸਾਹਕੋਚਿ
ਤ੍ਰਗੁਪਤਾਪਾਸ ਲੈਗਏ ਤਾ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਉਸ ਸਾਹਕਾ ਹਿਸਾਬਕਢਕੇ ਦੇਖਿਆ
ਤਾਉਸਕਾਗਦਪਰ ਉਸ ਸਾਹਕੀ ਸਾਰੀਆਰਬਲਾ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜਰੀ ਲਿਖੀਪ
ਈਹੈ ਤਾਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਂਨੈ ਰਾਜਾਧਰਮ ਰਾਜਕੇ ਹਜੂਰ ਜਾਇਕਰ ਆਖਿਆ ਤੇਮ
ਹਾਰਾਜਜੀ ਅਸੀ ਇਸਪਾਪੀਕਾ ਹਿਸਾਬ ਕਿਆਂ ਦੇਖਕਰ ਅਰਜਕਰੀਏ ਇਸ
ਕੀਤਾ ਇਕਘੜੀ ਹਾਜਰਪਈਹੈ ਸੋਭੀ ਇਸਵਾਸਤੇ ਹਾਜਰਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਦੇ ਦਰਸਨ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸਿਖਦਾ ਇਸਨੂ ਦਰਸਨ ਹੋਇਆਹੈ ਅਤੇਉਸ
ਨੇ ਇਸਦੇਪਾਸੋ ਜੋਰਨਾਲ ਪਰਮੇਸਰਦੇ ਨਾਮਦੀ ਬਾਰਤਾ ਸੁਣੀਹੈ ਉਤਨਾਚਿਰ
ਇਸਦਾ ਆਪਹਾਜਰੀ ਵਿਚ ਸਮਝੋ ਤਾਜੋਬੁਛਾਇਸਨੂ ਸੁਖਭੁਗਾਵਣਾਹੈ ਤਾ
ਹੁਕਮਦੇਵੀਏ ਨਹੀਤਾ ਹੋਰਸਾਰੀਆਰਬਲਾ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਅਛਾਕੀਮਨ
ਹੀ ਜਿਸਪ੍ਰਸਾਦਏਹ ਮਾਫੀਪਾਵੇ ਤਾਧਰਮਰਾਜਨੇ ਹੁਕਮਕੀਤਾ ਭਾਈਪਰ
ਮੇਸਰਜੀਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਇਕਤਿਲ ਭਰਭੀਘਾਲਕੀਤੀਹੋਈ ਬਾਇਏ
ਦੀਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਤਾ ਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਦੇ ਸਿਖਨਾਲ ਮਿਲਕਰਕੇ ਚਰਚਾਕੀ
ਤੀਹੈ ਮੈ ਕਿਸਤਰਾਂ ਇਸਕੋ ਸੁਖਦਾਇਕ ਹੋਵਾ ਉਸਏਕਘੜੀਕੇ ਬਦਲੇ
ਧਰਮਰਾਇਨੇ ਕਹਾ ਇਸਕੋ ਚਾਰਘੜੀ ਦਿਵ ਸੁਰਗ ਭੁਗਾਵੋ ਪਹਿਲੇ ਫੇਰਇਸ
ਕੋ ਚਉਰਾਸੀਮੇ ਪਾਵੋ ਤਾਉਨਜਮਦੂਤਾਨੇ ਏਹਹੁਕਮ ਰਾਜਾਜੀਕੇ ਮੁਖਤੇ ਸੁਨਕ
ਰਉਸ ਸਾਹਕੋ ਕਹਾ ਅਰੇ ਪਾਪੀ ਤੇਰੀਤੋ ਇਕਘੜੀ ਕਬੂਲਪੜੀਹੈ ਸਾਰੀਅਰ
ਬਲਾ ਤੇਰੀ ਬਰਬਾਦੀਮੈ ਗਈਹੈ ਤੂੰ ਐਸਾ ਨਿਲਾਇਕ ਪੁਰਸਹੈ ਜੋਤੇਰੇਪੀਛੇ
ਹਮਕੋ ਭੀ ਦੁਖਸਹਾਰਨਾਪੜਾ ਜਬਤਕ ਤੇਰੇਤਾਈ ਚਉਰਾਸੀਮੇ ਨਾ ਡਾਲੈਗੇ ਤਬ
ਤਕ ਹਮਾਰੀਭੀਖਲਾਸੀ ਨਹੀਹੋਣੀ ਜਬ ਏਹ ਬਾਤ ਜਮਦੂਤਾਪਾਸੋ ਸਾਹਨੇਸੁ
ਣੀਜੋ ਏਕਘੜੀ ਸਤਸੰਗਕੀ ਏਕਾ ਫਲ ਚਾਰਘੜੀ ਦਿਵਜਸੁਖਭੋਗਲੈ ਫਿ
ਰ ਚਉਰਾਸੀਮੇ ਭੁਗਕੇ ਡਾਲੈਗੇ ਤਬ ਉਸ ਸਾਹਕੋ ਗੁਰੂਕੇ ਸਿਖਕਾ ਬਚਨਯਾਦ
ਆਇਆ ਜਬਤੇਰੇਕੋ ਸੁਰਗਕੇ ਭੋਗਣੇਕਾ ਬਚਨਹੋਵੇਗਾ ਤਾਤੂ ਬੈਕੁੰਠਕਾ ਭੋਗ
ਮਾਗੀ ਏਹਬਾਤਯਾਦਕਰਕੇ ਬਡਾ ਪਛੋਤਾਵਣਲਗਾ ਅਤੇਕਹਣੇਲਗਾ ਅਪ
ਣੇਜੀਅਮੇ ਜੇਮੈ ਜਾਣਦਾ ਜੁਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇ ਨਾਮਕਾ ਐਸਾ ਮਹਾਤਮਹੈ ਤਾ
ਮੈ ਸਾਰੀਆਰਬਲਾ ਭਜਨ ਬੰਦਗੀ ਪਰਮੇਸਰਕਾ ਨਾਮਸਿਮਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਪਰਤੂ
ਣਤਾ ਹੋਰ ਕੁਛ ਮੇਰਾਬਸ ਨਹੀਚਲਦਾ ਅਤੇ ਜੈਸੀ ਉਸ ਸਿਖਨੇ ਬਾਰਤਾ ਕੀਤੀਸੀ

ਤੈਸੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਤੀਤ ਹੋਈ ਹੈ ਅਰ ਓਹੋ ਦੇਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਾ
ਆਸੀ ਜੇ ਤੂੰ ਮਾਗੇਗਾ ਤਉ ਸਤ ਸੰਗ ਮਾਗੀਓ ਤਾ ਹੁਣ ਮੈ ਸਚਖੰਡ ਵਿਚ ਸਾਧੂ ਕ
ਦਰਸਨ ਮੰਗ ਲੇਵਾਂ ਤਾ ਸਾਹ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜ ਜੀ ਆਪ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇ ਤਾ ਮੈਨੂੰ ਸ
ਚਖੰਡ ਵਿਚ ਸੰਤਾਂ ਕੇ ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜੋ ਜੀ ਤਾ ਧਰਮਰਾਜ ਕਾ ਹੁਕਮ ਪਾਇ ਕ
ਰ ਸਚਖੰਡ ਮੇ ਸੰਤਾਂ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਰਾਵਨ ਵਾਸਤੇ ਜਮਦੂਤ ਸਾਹੂਕਾਰ ਕੋ ਲੈ ਗਏ
ਜਬ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸਚਖੰਡ ਕੇ ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਜਾਇ ਪਹੁਚਾ ਤਾ ਕਿਆ ਦੇਖੇ
ਜੋ ਓਹੀ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਜਿਸ ਨੂ ਇਸ ਨੇ ਹਰਚਰਚਾ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਸੁਣਾਇ
ਆਸੀ ਓਹ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਭਾਂ ਵਿਚ ਬਡੇ ਆਦਰ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾ ਜਮ
ਦੂਤ ਕੋ ਸਭੁਰ ਸਚਖੰਡ ਦੇ ਉਰੇ ਬੈਠ ਗਏ ਇਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਕੇ ਗਲਾਂ ਵਿਚ ਤੌਕ ਖੋ
ਲਕੇ ਹਥਾਂ ਤੇ ਹਥੌੜੀਆਂ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਬੇੜੀਆ ਖੋਲ ਦਿਤੀਆ ਅਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਭਾਈ
ਅਸਾਨੂ ਹੁਕਮ ਨਾਹੀ ਅਗਾੜੀ ਜਾਣੇ ਕਾ ਅਸੀ ਨਰਕਾਂ ਵਿਖੇ ਜਾਇ ਕਰ ਪਾਇ
ਦੇਤੇ ਹੈ ਅਰ ਸਾਧੂ ਕੀ ਰੌਣ੍ਹ ਪਰ ਹਮ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ਸਕਦੇ ਸੋ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਇ ਕਰ
ਇਕ ਘੜੀ ਕੇ ਬਦਲੇ ਚਾਰ ਘੜੀ ਦਰਸਨ ਕਰਿਕੇ ਆਇ ਜਾਵੀ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਅ
ਸੀ ਇਥੇ ਹੀ ਬੈਠਾ ਜਦੋ ਤੂ ਆਵੇਗਾ ਤਾ ਧਰਮਰਾਜ ਕੇ ਹਜੂਰ ਤੈਨੂ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ
ਜੋ ਕਿਛ ਧਰਮਰਾਜ ਕਾ ਹੁਕਮ ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਸੋ ਹਮ ਵੈਸਾ ਹੀ ਕਰ ਲੇਵਾਂਗੇ
ਤਾ ਸਾਹੂਕਾਰ ਉਠ ਚਲਿਆ ਤਾ ਰਾਹੁ ਵਿਚ ਸੀਤਲ ਪੌਣ ਲਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਛੇ ਬ
ਰਛ ਮੇਵਿਆ ਕੇ ਫਲੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਰ ਹਛਾ ਕੋਮਲ ਰਾਹੁ ਹੈ ਤਾ ਸਾਹੁ ਚਲਿਆ ਜਾ
ਦਾ ਸਚਖੰਡ ਕੇ ਦਰਵਾਜੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪਹੁਚਾ ਖੜਾ ਹੋਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾ ਕਿਆ ਦੇ
ਖਿਆ ਜੋ ਕਈ ਹਜਾਰਾ ਲਾਖਹੀ ਸੰਗਤਾ ਬੈਠੀਆ ਹੈਨ ਅਰ ਕੀਰਤਨ ਹੋਂਦੇ ਹੈ
ਤਾ ਸਾਹ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸੰਗਤ ਨੇ ਉਸ ਸਾਹ ਕੋ ਬਡੇ ਆਦਰ ਨਾਲ ਅੰ
ਦਰ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾ ਸਾਹ ਬਡਾ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਕਰ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਦੇਖਿਆ ਤਾ
ਇਕ ਬੰਗਲਾ ਬਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਹੂ ਨੇ ਜੀਆ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜੋ ਇਸ
ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਸਰਦਾਰ ਭੀ ਇਸ ਬੰਗਲੇ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾ ਸਾਹ ਨੇ ਅਗੇ ਜਾਇ
ਕਰ ਦੇਖਿਆ ਤਾ ਓਹੋ ਸਿਖ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਰ ਸਿਖ ਨੇ ਭੀ ਪਛਾਣ ਲੀਆ
ਜੋ ਏਹੁ ਸਾਹੂ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸਾਹੁ ਜੀ ਆਏ ਹੋ ਤਾ ਸਾਹੁ ਨੇ ਕਹਾ
ਮਹਾਰਾਜ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰ ਮੈ ਇਥੇ ਤੀਕਰ ਆਇ ਪਹੁਚਾ ਹਾਂ ਨਹੀ ਤਾ ਏਹ ਅਸ
ਥਾਨ ਮੇ ਇਥੇ ਕਿਸ ਤਰਾ ਪਹੁਚਣਾ ਸੀ ਏਹੁ ਅਸਥਾਨ ਮੈਨੂ ਕਿਥੋ ਹਥ ਲਗਣਾ

ਸੀ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਸਿਖ ਨੇ ਆਖਿਆ ਆਉ ਸਾਹਜੀ ਹੁਣ ਤੂ ਏਥੇ ਬੈਠ ਜਾਹੁ ਤਾ ਸ
ਾਹੁ ਬੈਠ ਗਿਆ ਜਾ ਘੜੀ ਇਕ ਗੁਜਰੀ ਤਾ ਸਾਹੂ ਨੂ ਮਾਰਕਾ ਭੁਉ ਬਿਆਪਿਆ ਅ
ਰ ਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਆਪਣੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਜੋ ਮੈ ਆਪਣੀ ਇਜਤ ਆਪੇਹੀ ਲੈ ਮਿਲ
ਜੇ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾਣੇਗਾ ਤਾ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਕੇ ਲੈ ਜਾਵਨਗੇ ਤਾ ਸਾਹੁ ਇਹ ਗਿਣਤੀ ਆਕਰ
ਦਾ ਉਠ ਟੁਰਿਆ ਤਾ ਉਸ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਸਾਹੁਜੀ ਤੂ ਹੁਣ ਕਿਥੇ ਜਾਂ
ਦਾ ਹੈ ਤਾ ਸਾਹੁ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੀਏ ਸੰਤਜੀ ਜਿਉ ਜਿਉ ਤੁਸਾਂ ਨੇ ਬਾਰਤਾ ਕਹੀਆ
ਹੈਸਨ ਸੋ ਸੇ ਮੈ ਤਿਵੇਹੀ ਦੇਖੀਆ ਜੀ ਪਰ ਜੋ ਮੈ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾ
ਓ ਐਸਾ ਹੈ ਤਾ ਮੈ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਨਾਮ ਹੀ ਸਿਮਰਦਾ ਰਹਦਾ ਜੀ ਅਰ ਉਨ ਜਮਦੂਤਾ ਕਾ
ਮੇਰਾ ਇਕ ਘੜੀ ਕਾ ਤਕਰਾਰ ਸੀ ਸੋ ਹੁਣ ਮੈ ਆਪਣੀ ਇਜਤ ਪਤ ਆਪੇ ਹੀ ਲੈ ਮਿ
ਲਾ ਕਿਉ ਮੈਨੂ ਬਡਾ ਭੌ ਆਵਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਉਨੈ ਮੈਨੂ ਪਕੜ ਕਰ ਆਪਣੀ ਪੁ
ਰੀ ਜਮਮਾਰਗ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਲੈ ਆਏ ਸਨ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂ ਬਡੀ ਸਜਾਇ ਦਿਤੀ
ਓਨੇ ਮੈ ਵਡਾ ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ ਮੈਨੂੰ ਵਡੀ ਪੀੜਾ ਹੋਈ ਤਿਸ ਭੈ ਕਰ ਮਾਰਿਆ ਮੈ ਡਰਦ
ਾ ਅਰ ਮੈ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾ ਜੋ ਨ ਜਾਣੀਏ ਮੈਨੂ ਏਥੇ ਦੇਰ ਲਗ ਜਾਵੇ ਤਾ ਮਤ
ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਫੇਰ ਮਾਰਨ ਤਾ ਦੁਖੀ ਹੋਵਾਗਾ ਇਸ ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਹੀ ਚਲਾ ਮਿਲਾ ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਹਜੀ ਤੈਨੂ ਅਜੇ ਭੀ ਪਰਤੀਤ ਨਾ ਆਈ ਤੈ ਨੇ ਦੇਖੋ ਉਹ ਜਮਦੂਤਾ ਨੇ
ਤੈਨੂ ਕਿਥੇ ਛਡ ਦਿਤਾ ਆਪ ਕਿਧਰੇ ਹੀ ਬੈਠੇ ਗਏ ਹੈਨ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਫੜੀਆ ਖੋਹ ਲ
ਕੇ ਛਡ ਦਿਤਾ ਆਪਾ ਇਥੇ ਤਾਈ ਨਹੀ ਆਇ ਸਕੇ ਅਰ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਇਥੇ ਬੈਠਿਆ
ਨੂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਹੁਣ ਉਸ ਅਸਥਾਨੇ ਓਹ ਚਲੇ ਗਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਉਨਾ ਦੀ ਸ
ਕਤ ਨਾਹੀ ਰਹੀ ਜੋ ਇਥੇ ਆਇ ਸਕਨ ਅਰ ਤੈਨੂ ਲੈ ਜਾਵਨ ਇਥੋ ਹੁਣ ਤੇਰਾ ਜਨ
ਮਮਰਨ ਕਟਿਆ ਗਇਆ ਹੈ ਹੁਣ ਤੂ ਇਥੇ ਹੀ ਬੈਠਾ ਰਹੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਿਆ ਕਰ
ਅਤੇ ਧਰਮਰਾਜ ਭੀ ਤੈਨੂ ਇਥੋ ਨ ਮੰਗਾਇ ਸਕਦਾ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨ ਕੀ
ਤਾ ਜੋ ਕੋਈ ਨਾਮ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਸੁਣੇਗਾ ਸੁਣਾਵੇਗਾ ਇਕ ਮਨ ਹੋਇ ਕਰਕੇ ਤਿ
ਸ ਕੋ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲਗੇਗਾ ਜਮਰਾਜ ਕੀ ਸਜਾਇ ਤੇ ਬਚ ਰਹੇਗਾ
ਇਸ ਪਰ ਗੁਰੂਜੀ ਕਾ ਬਚਨ ਹੈ ਜਹ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਕੀਰਤਨ ਨਾਨਕ ਨੀਤ
ਨਾ ਹਉ ਨਾ ਤੂੰ ਨਹਿ ਛੁਟਹਿ ਨਿਕਟ ਨ ਜਾਈਓ ਦੂਤ॥ ਹੇ ਸਾਹੁਜੀ ਧਰਮਰਾਜ ਕੋ ਹੁ
ਕਮ ਹੈ ਹੇ ਧਰਮਰਾਜ ਜਹਾ ਸੰਤਾ ਕੀ ਸੰਗਤ ਹੋਇ ਅਰ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕਾ ਭਜਨ ਕੀ
ਰਤਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਹੋਵਨ ਤਿਸ ਅਸਥਾਨ ਵਿਚ ਹੇ ਜਮਦੂਤੋ ਨ ਹੀ ਜਾਣਾ ਤੁਸਾਂ ਨੇ

ਜੇਕਰ ਜਾਓਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਭੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੀ ਕੋਈ ਨ ਬਚਾਂਗੇ ਹੋਰ ਬਚਨ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ
ਜੀਅ ਕੁਹੇ ਉਨਕੋ ਤਿਨ ਜਮਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੀਤਾ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿ
ਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਈਏ ਜੀ ਬੈਠੀਏ ਜੀ ਅਥਵਾ ਜੀ ਆਵਦਿਆਂ ਨੂੰ ਇਤਨਾ ਮਾਤਰ ਕੇ
ਆਖਣਦਾ ਇਹ ਮਹਾਤਮ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਓਹ ਕੈਸਾ ਹੀ ਅਪਰਾਧੀ ਹੈ ਉਸਦੇ ਅਪਰਾਧ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਜੀ ਸਭ ਬਖਸੇਗਾ ਅਰ ਜਮਰਾਜ ਉਸਨੂੰ ਦਰਸਨ ਨਹੀ ਦੇਵੇਗਾ ਨਾਮ ਜਪ
ਣਦਾ ਇਹ ਮਹਾਤਮ ਹੈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਟਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਰਮਪਦ ਕੋ ਪਾਵੇਗਾ

।ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਚੋਰਕੇ ਪਰਥਾਇ ਚਲੀ।

ਇਕ ਚੋਰ ਚੋਰੀ ਕਰਕੈ ਆਪਣੀ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਓਹ ਚੋਰ ਹੁਕਮ ਸਤ ਹੋਇਗ
ਇਆ ਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਤਾਂ ਪਿਛੋ ਉਸਦਾ ਪੁਤਰ ਸਾਤ ਬਰਸ ਦਾ ਰਹਿਗ
ਆਸੀ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਹੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਰੁ
ਜਗਾਰ ਕਿਆ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸੋ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦਸ ਸੋਈ ਰੁਜਗਾਰ ਮੈਂ ਭੀ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਲੜਕੇ ਕੀ
ਮਾਤਾ ਸਿਆਣੀ ਸੀ ਉਸਨੇ ਅਪਣੇ ਜੀਅ ਮੇ ਸੋਚਿਆ ਇਹ ਲੜਕਾ ਅਜਾਣ ਹੈ ਇ
ਆਣਾ ਹੈ ਜੇ ਮੈ ਹੁਣੇ ਇਸਨੂੰ ਦਸ ਦੇਨੀਹਾਂ ਜੋ ਤੇਰਾ ਪਿਤਾ ਚੋਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਏਹ ਹੁ
ਣੇ ਹੀ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਲਗ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹੁ ਕਿਤੇ ਪਕੜਿਆ ਜਾਵੇ ਅਰ ਦਸ ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ
ਮੈਂ ਭੀ ਪਕੜੀ ਜਾਵਾਂਗੀ ਬੜੀ ਖਰਾਬਤ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਅਜੇ ਏਹ ਵਡਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈ
ਇਸਨੂੰ ਦਸਾਂਗੀ ਤਾਂ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਮਾਤਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤਰ ਅਜੇ ਤੂੰ ਛੋਟਾ ਹੈ ਹੁ
ਣੇ ਤੈਨੂੰ ਕਿਆ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਅਗੇ ਤੂੰ ਵਡਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਦਸਾਂਗੀ ਅਜੇ ਤੇਰੇ ਪਿ
ਤਾ ਦੀ ਖਟੀ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਹੈ ਤੂੰ ਖਾਹੁ ਪਾਹਿਨ ਤਾਂ ਓਹ ਲੜਕਾ ਚੁਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਜਾਂ ਫੇ
ਰ ਕਿਤਨੇਕ ਵਰੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਮਰਦ ਨੂੰ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਨੇ ਕੁਛ ਰੁਜਗਾਰ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਭੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਨਿਰਾ ਬੈਠ ਕੇ ਖਾਣਾ ਮ
ਰਦ ਕੋ ਹਛਾ ਨਹੀ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਜੋ ਕੁਛ ਰੁਜਗਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸੋ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਕਹੁ ਤਾਂ ਉ
ਸ ਕੀ ਮਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੁਣ ਤਾਂ ਏਹ ਉਮਰ ਕਰਕੇ ਭੀ ਬੜਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ
ਦੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਭੀ ਸਿਆਣਪ ਆਇ ਗਈ ਹੈ ਹੁਣ ਮੈ ਇਸ ਨੂੰ ਦਸ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਉਸ
ਕੀ ਮਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਧਰਮ ਦੇ ਦੋਇ ਬਚਨ ਦੇਵੈਂ ਤਾਂ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਦਸਨੀ
ਹਾਂ ਤਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਮਾਤਾ ਤੂੰ ਕਿਆ ਬਾਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕੌਨ ਬਚਨ ਦੇਵਾਂ ਤੈਨੂੰ
ਤਾਂ ਮਾਇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਇਕ ਬਚਨ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਏਹੁ ਦੇਹੁ ਜੋ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਰੁਜਗਾਰ
ਕਿਸੀ ਕੋ ਦਸਣਾ ਨਹੀ ਭਾਵੇਂ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਮਾਰ ਭੀ ਸੁਟੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਏਹੁ ਕਰਾਰ ਹੈ

ਜੇਮੇਰੇਘਰਦੇਪਿਛੇਧਰਮਸਾਲਹੈ ਗੁਰੂਕੀ ਤੂੰਉਥੇਦੀਕੋਈਗਲਭੀਨਹੀਸੁਣ
ਨੀ ਤੇਉਸਪਾਸੇਕਦੇਜਾਣਾਭੀਨਹੀ ਨਾਕਦੇ ਲੋਂਘਣਾ ਉਜਰਾਹੋ ਤਾਉਸਲੜਕੇਨੇ
ਦੋਨੋਬਚਨਮਾਇਕੇ ਮੰਨੇ ਅਰਬਚਨਮਾਤਾਕੇ ਦੀਏ ਤਾਉਸਕੀਮਾਈਨੇਕਹਿਆਹੇ
ਪੁਤ੍ਰਤੇਰਾਪਿਤਾਚੋਰੀਕਰਦਾਸੀ ਹੁਣਤੈਨੇਭੀਚੋਰੀਕਰਨੀ ਪਰਜੇਤੂੰ ਕਦੀਰੋਗੀਤੇ
ਪਕੜੀਏਗਾ ਭੀ ਤਾਂਤੈਨੇ ਆਪਣਾ ਰੁਜਗਾਰ ਨਹੀ ਕਿਸੀਪਾਸਦਸਦੇਣਾ ਭਾਵੇਂ ਤੈ
ਨੂੰਕੋਈ ਸਿਰੋਭੀਮਾਰਸੁਟੇ ਪਰਤੂੰਕਦੇਨਹੀ ਆਖਣਾਮੈ ਚੋਰੀਕਰੀਹੈ ਤਾਉਸਲੜ
ਕੇਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾਮਾਤਾਜੀ ਤਾਓਹਲੜਕਾਭੀਚੋਰੀ ਕਰਨ ਲਗਾ ਤਾਂਇਕਦਿਨ
ਓਹਚੋਰੀਨੂੰਚਲਿਆਜਾਂਦਾਸੀ ਤਿਉਂਉਸਕਾ ਭੁਲਾਹੋਣਾਸੀ ਰਾਹਵਿਚਉਸਕੋ
ਗੁਰੂਜੀਦਾ ਦਰਸਨਹੋਇਗਾਇਆ ਅਰਦਰਸਨਕਾਫਲਉਸਚੋਰਨੂੰ ਲਗਣਾਹੀ
ਸਾ ਓਹਚੋਰ ਰਾਜੇਕੇ ਭੰਡਾਰੇਤਕ ਪਹੁਚਾ ਸੋਰਾਜੇਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਭੰਨਲਿਆਇਆ
ਜਾਂਸਵੇਰਾਹੋਈ ਤਾ ਸਹਿਰਵਿਚ ਧੁੰਮਪੈਗਈ ਜੋਰਾਜੇਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਭੰਨਾਹੈ ਤਾਰਾਜੇ
ਨੇ ਬਹੁਤਲੋਕਪਕੜੇ ਪਰਚੋਰ ਸਹੀਨਾਹੋਵੈ ਤਾਰਾਜੇਨੇ ਇਕ ਫਫੇਕੁਟਣੀਕੋ ਬੁਲ
ਇਆ ਅਰਹੁਕਮਦੀਆ ਜੇਕਰਤੂੰ ਚੋਰਨੂੰ ਸਹੀਕਰੇਤਾਮੈ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤਕੁਛ ਦੇਵਾ
ਗਾ ਤਾਓਹ ਫਫੇਕੁਟਣੀ ਲਗੀ ਚੋਰਨੂੰ ਢੂੰਡਣ ਫਕੀਰਨੀ ਰੂਪਬਣਕੇ ਘਰਘਰ
ਟੁਕੜੇਮੰਗਣਦੇ ਬਹਾਨੇ ਲਗੀ ਦੇਖਣ ਜਾਂਉਸਚੋਰਕੇ ਘਰਵਿਚ ਜਾਵੇ ਤਾ ਕਿਆ
ਦੇਖੇ ਓਹਮਾਤਾਪੁਤ੍ਰ ਦੋਨੋ ਬੈਠੇਹੀ ਰਹਿੰਦੇਹੈਨ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਕਰਦੇ ਜ
ਕਿਤਨੇਦਿਨਗੁਜਰੇ ਤਾ ਚੋਰਕੀਮਾਤਾ ਕਹਿਆ ਹੇਪੁਤਰ ਅੰਨਜ ਖਾਣੇਨੂੰ ਹੈਨਹੀ
ਤਾ ਉਸਚੋਰਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾਮਾਤਾਜੀਮੈ ਲੈ ਆਂਵਦਾਹਾ ਤਾ ਚੋਰਰਾਤਨੂੰ ਜਾਇਕੇ
ਦੋ ਚਾਰਮਣਕਾ ਬੋਝ ਲੈਕਰ ਚਲਿਆ ਆਂਵਦਾਸੀ ਜਾਂਘਰਦੇ ਨਜੀਕ ਆਇਆ
ਤਾ ਅਗੋ ਚੌਂਕੀ ਦਾਰ ਸਾਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਮਿਲਿਆ ਤਾਚੋਰਨੇਕਹਿਆ ਜੋ ਹੁਣਤਾ
ਬੁਰੀਬਣੀ ਜੇਮੈ ਅਗੇਜਾਂਦਾਹਾ ਤਾਮੈਨੂੰ ਚੌਂਕੀਦਾਰ ਪਕੜਦਾਹੈ ਅਤੇਜੇ ਪਿਛਾਹਾ
ਹਟਦਾਹਾ ਤਾ ਧਰਮ ਸਾਲਹੈ ਬਾਬੇਦੀ ਹੁਣਮੈ ਕਿਆਕਰਾ ਤਾਤਾਈ ਚੌਂਕੀਦਾਰ
ਨਜੀਕਆਇਗਏ ਅਤੇਚੋਰਲਾਚਾਰਹੋਇਕਰਪਿਛਾਹਾਨੂੰ ਹਟਿਆ ਜਾਧਰਮ
ਸਾਲਕੇਨਜੀਕ ਆਇਆ ਤਾ ਕੰਨਾਵਿਚ ਉਂਗਲੀਆ ਦੇਲੀਤੀਆ ਜੋਮੈ
ਆਇਆ ਇਥੋਦੀਕੋਈਅਵਾਜ ਨਾਕੰਨਾਵਿਚਪਵੇ ਮੈਇਥੋਦੀ ਬਾਤਕੋਈਨ
ਹੀ ਸੁਣਨੀ ਤਾਚੋਰ ਇਹ ਸੋਚਕੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਡਰਦਾ ਤੇ ਪੈਰਾਂਵਿਚ ਕੰਡਾਚੁਭ
ਗਿਆ ਤਾਚੋਰਨੇ ਸਜੇਹਥਨਾਲ ਕੰਡਾਕਢਣਲਗਾ ਤੇ ਧਰਮ ਸਾਲਾਵਿਚ ਸਿਖ

ਸਬਦ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੈਸਨ ਅਰ ਏਹ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਭ
ਜਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਸੋ ਦੇਉਤੇ ਹੈਨ ਸੋ ਜੇੜ੍ਹੇ ਦੇਵਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਤਿਨ ਕੀਆ ਪਲਕਾਂ ਨਹੀ
ਲਗਦੀਆਂ ਅਤੇ ਤਿਨਕਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਭੀ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਏਹੁ ਵਚਨ ਚੋਰ ਕੇ ਕੰਨੀ ਅ
ਵਾਜ ਪੈ ਗਈ ਤਾਂ ਚੋਰਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਏਹ ਬਚਨ ਮੈ ਜਾਣਕੇ ਨਹੀ ਸੁਣਿਆ
ਏਹ ਗਲ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਕੰਨੀ ਪਈ ਹੈ ਤਾਂ ਤਾਈ ਚੌਂਕੀਦਾਰ ਨਜੀਕ ਆਇ ਗਏ
ਚੋਰ ਪਾਸ ਤੇ ਅੰਦਰੋ ਨਿਕਲਕੇ ਭੁਜਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਚੌਂਕੀਦਾਰ
ਰੌਲਾ ਦੇ ਰਹੇ ਓਹ ਅਨਾਜ ਮਾਈ ਪੁਤ੍ਰ ਰਲਕੇ ਲਗੇ ਖਾਵਣ ਜਾਂ ਫੇਰ ਕਿਤਨਾਕ
ਚਿਰ ਗੁਜਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਫਫੇਕੁਟਣੀ ਆਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਮਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬੈਠੇ ਹੀ ਖਾਂਦੇ ਹੈ
ਨ ਕਿਤਨਾ ਚਿਰ ਉਸਨੇ ਉਨਾਨੂ ਬੈਠੇ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਇਕ ਦਿਨ ਉਹ ਕੁਟਣੀ ਮਨ ਮੇ
ਵਿਚਾਰ ਕਰਨੇ ਲਗੀ ਏਹ ਦੋਨੋ ਜਣੇ ਬੈਠੇ ਹੀ ਖਾਂਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਕਿਥੋ ਖਾਂਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੀ
ਮਤ ਮਾਨੀ ਹੋਇਕੇ ਆਪਣਾ ਕਤਣਾ ਤੁੰਬਣਾ ਨਹੀ ਕਰਦੀ ਅਰ ਮਰਦ ਮਾਣੂ ਹੋ
ਇਕਰ ਆਪਣਾ ਰੁਜਗਾਰ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਇਨਾ ਦੀ ਕਿਉਕਰ ਗੁਜਰਾਨ ਚਲਦੀ
ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਸੋਚਕੇ ਕੁਟਣੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਮੇ ਪਕੀ ਬਾਤ ਏਹੀ ਜਾਣੀ ਜੋ ਚੋਰ
ਏਹੀ ਹੈਨ ਜੇੜ੍ਹੇ ਬੈਠੇ ਖਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਸ ਫਫੇਕੁਟਣੀ ਨੇ ਜਾਇਕਰ ਰਾਜੇ ਨੂ ਆਖਿ
ਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੇਰਾ ਚੋਰ ਮੈ ਸਹੀ ਕਰਿਆਈ ਹਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਦੇ
ਫਫੇਕੁਟਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਕਰ ਭੇਜ ਦਿਤੇ ਚੋਰ ਨੂ ਪਕੜਕੇ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਜਾਇਕਰ
ਲਗੇ ਮਾਰਣ ਪਰ ਚੋਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੂਹ ਤੇ ਕਦੇ ਨਾਂ ਹੀ ਮੈ ਚੋਰ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ
ਹੈ॥ ਦਿਨੇ ਚੋਰ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਮਾਰ ਕਰਾਵੈ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬੰਦੀ ਖਾਨੇ ਪਾਇ ਰਖੀਏ ਕਿਤਨੇ ਮ
ਹੀਨੇ ਚੋਰ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੈ ਇਸਨੂ ਈ ਵਾਹ
ਕਿਤਨੇ ਮਹੀਨੇ ਮਾਰ ਕਰਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਅਜੇ ਬਾਲਕ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸਨੇ ਚੋਰੀ
ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਕਦੀ ਤਾਂ ਏਹ ਕਹਿ ਦੇਦਾ ਜੋ ਮੈ ਨੇ ਹੀ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਏਹ ਤਾਂ ਚੋ
ਰ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਫਫੇਕੁਟਣੀ ਨੂ ਕਹਿਆ ਅਰੀ ਤੂ ਇਸਕੋ ਮੇਰੇ ਤੇ ਏਵੇ ਹੀ ਮ
ਰਵਾਇਆ ਹੈ ਏਹ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨਹੀ ਤਾਂ ਫਫੇਕੁਟਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਜੇ
ਕਰ ਏਹ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਕਹੇਗਾ ਜੋ ਮੈ ਚੋਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਚੋਰੀ ਕਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸਾ ਜਾਣੋਗੇ
ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੇਕਰ ਏਹੁ ਆਪਣੇ ਮੂਹ ਤੇ ਕਹੇਗਾ ਮੈ ਚੋਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਹੀ ਮੈ ਜਾਣਾਂਗਾ
ਜੋ ਏਹ ਚੋਰ ਹੈ ਤਾਂ ਫਫੇਕੁਟਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਜਾਂ ਭਲਕੇ ਤੁਸੀ ਚੋਰ ਨੂੰ ਮਾ
ਰ ਕਰਾਵਣ ਵਾਸਤੇ ਕਢੋਗੇ ਤਾਂ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਹੀਓ ਜੋ ਨਿਤ ਨਿਤ ਕੇ ਮਾਰਨੇ ਤੇ ਇਸਕੋ

ਫਾਸੀ ਦੇਣੇ ਤੋਂ ਐਪਰ ਏਹ ਗਲ ਚੋਰ ਭੀ ਸੁਣੇ ਅਰ ਏਹੀ ਦਿਲ ਮੇਂ ਜਾਣੇ ਜੋ ਕਲ ਮੈਂ ਨਿ
ਸਚੇ ਹੀ ਮਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਰ ਦਰਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਕਾਹਿ ਛੋੜਣਾ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਜੋ ਭਿਤ ਓਹਕ ਛ
ਡਣੇ ਅਰ ਜੰਦਰਾ ਨਹੀ ਲਾਵਣਾ ਕੁੰਡਾ ਭੀ ਨਹੀ ਮਾਰਣਾ ਅਰੁ ਜੋ ਕੁਛ ਮੈਂ ਇਸ ਤੇ ਪੁਛ
ਗੀ ਸੋ ਬਾਤ ਦਰਵਾਨ ਭੀ ਸੁਣਨ ਏਹ ਗਲ ਫਫੇਕੁਟਣੀ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਆਖਕੇ ਉਠ ਗਈ
ਜਾਂ ਅਗਲਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਚੋਰ ਕੋ ਮਾਰਨ ਵਾਸਤੇ ਲੈ ਚਲੇ ਰਾਜਾ ਪਾਸ ਜਾਇ
ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਸਭ ਲੋਕੋ ਨਿਤ ਨਿਤ ਕੇ ਮਾਰਣੇ ਤੇ ਕਲ ਇ
ਸ ਨੂੰ ਫਾਸੀ ਦੇਵੇਂਗੇ ਤਾਂ ਏਹ ਗਲ ਚੋਰ ਨੇ ਭੀ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਣੇ ਕਾ
ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋ ਕਲ ਮੈਂ ਮਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਦਰਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਕਾਹਿ ਛੋੜਿਆ
ਕੰਨ ਵਿਚ ਜੋ ਅਜ ਕੀ ਰਾਤ ਜੰਦਰਾ ਨਹੀ ਮਾਰਣਾ ਅਰ ਤਖਤੋਂ ਓਹਕ ਛਡਣੇ ਅਤੇ
ਕੁੰਡਾ ਭੀ ਨਹੀ ਮਾਰਨਾ ਐਪਰ ਇਸ ਚੋਰ ਕੋ ਮਲੂਮ ਨਹੀ ਕਰਾਉਣਾ ਤਾਂ ਦਰਵਾਨ
ਨੇ ਏਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਚੋਰ ਨੂੰ ਕਾਠ ਮਾਰਕੇ ਤਖਤੇ ਭੇੜ ਛਡੇ ਜਾਂ ਅਧੀ ਰਾਤ ਹੋਈ ਤਾਂ
ਫਫੇਕੁਟਣੀ ਨੇ ਭਵਾਨੀ ਕਾ ਰੂਪ ਧਾਰਿ ਲੀਆ ਅਤੇ ਇਕ ਕਾਠ ਕਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾ
ਇ ਲੀਆ ਅਰ ਦੋਇ ਬਾਹਾਂ ਕਾਠ ਕੀਆਂ ਲਗਾਇ ਲੀਤੀਆਂ ਅਰੁ ਆਪ ਇ
ਸਤ੍ਰੀਆਂ ਕੇ ਸੂਹੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪੈਧੇ ਅਰ ਚਾਰੇ ਹਥਾਂ ਵਿਚਿ ਚਾਰ ਮਸਾਲਾਂ ਬਾਲਕੇ
ਸਿੰਘ ਕੀ ਅਸਵਾਰੀ ਕਰਕੇ ਜਾਇ ਦਰਵਾਜੇ ਨੂੰ ਧਕੇਲਿਆ ਤਾਂ ਦਰਵਾਜਾ ਖੁਲ੍ਹ
ਗਇਆ ਮਸਾਲਾਂ ਕਾ ਚਾਨਣਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮਸਾਲਾਂ
ਕੀ ਰੁਸਨਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੰਘ ਕੀ ਅਸਵਾਰੀ ਹੈ ਅਰੁ ਚਾਰ ਭੁਜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਹਾ
ਜੋੜਾ ਪੈਧਾ ਹੋਇਆ ਇਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੈ ਦੇਖਕਰ ਚੋਰ ਨੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਚ
ਰਜ ਹੋਇਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਫਫੇਕੁਟਣੀ ਨੇ ਚੋਰ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਬੇਟਾ ਤੂੰ ਮੇ
ਰਾ ਪਿਆਰਾ ਭਗਤ ਹੈ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਬੜੀ ਤੰਬੀਹ ਰਾਜਾ ਨੇ ਦਿਤੀ ਹੈ ਇਸ ਤੇਰਾ ਜਤ
ਰਾ ਦੇਖੀ ਹੈ ਪਰੰਤੁ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਕਹੇਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਮਾਰਕਰ ਰਾਜੇ ਕਾ ਦੇਸ ਧੂੜ ਨਾਲ
ਮਿਲਾਇ ਦੇਵਾਂਗੀ ਪਰ ਬਚ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਸੱਚ ਕਹੁ ਤੂੰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਯਾ
ਨਹੀ ਚੋਰੀ ਕਰੀ ਦੇਖੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਤੇ ਮਤ ਲੁਕਾਵੀਂ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ਜੋ ਏਹੁ
ਸਚ ਸਹੀ ਭਵਾਨੀ ਹੈ ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਪਾਸ ਆਪਣੀ ਸਭੋ ਸਚੀ ਕਹਿ ਦਿਆਂ
ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਏਹ ਮਨ ਵਿਚ ਸਚ ਆਖਣੇ ਕਾ ਵੀਚਾਰਿਆ ਹੀ ਸੀ ਤਦ ਤਾਈਂ ਚੋਰ ਕੀ
ਦਿਸਟ ਫਫੇਕੁਟਣੀ ਕੇ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਵਲ ਜਾਇ ਪਈ ਅਰੁ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਉਸ ਕੀਆਂ ਅ
ਖੀਆਂ ਪਈਆਂ ਝਮਕਦੀਆਂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੂੰ ਧਰਮਸਾਲ ਕੇ ਸਭ ਰਹਾ ਬੋ

ਲ ਯਾਦ ਆਇਆ ਦੇਵਤਾ ਕੇ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਕੀ ਪਲਕ ਨਹੀ ਲਗਦੀ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾ ਕੇ ਸਰੀਰ ਕਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਭੀ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਕਿਉਕ ਅਤਵਾਹਕ ਸਰੀਰ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਏਹ ਬਾਤੁ ਕੇ ਯਾਦ ਕਰ ਕਹਣੇ ਲਾਗਾ ਜੋ ਭਾਈ ਧਰਮਸਾਲਾ ਵਿਚਿ ਸਿਖ ਬੈਠੇ ਆਖਦੇ ਸਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਭਜਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਭਜਨੀਕ ਦੇਵਤੇ ਹੋਦੇ ਹੈਨ ਉਨਾਦੀਆ ਪਲਕਾਂ ਨਹੀ ਲਗਦੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਤਾਂ ਪਲਕਾਂ ਲਗਦੀਆਂ ਹੈਨ ਸੋ ਏਹ ਭਵਾਨੀ ਕਾਹੇ ਕੀ ਹੈ ਏਹ ਤੋ ਛਲਾਵੈ ਭਵਾਨੀ ਤੋ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਚੋਰਨੇ ਆਪਣੇ ਸਚ ਆਖਣੇ ਥੋ ਫਿਰ ਗਇਆ ਤਾਂ ਚੋਰਨੇ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਕਹੀ ਹੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਤੂੰ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਅੰਤਰ ਕੀ ਜਾਣਨੇਹਾਰੀ ਹੈ ਜੇ ਮੈ ਚੋਰੀ ਕਰੀ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਿਆ ਨਥੀ ਜਾਂਣਦੀ ਮੈਨੇ ਤਾਂ ਚੋਰੀ ਨਾਹੀ ਕਰੀ ਰਾਜਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਐਵੇਂ ਹੀ ਮਾਰ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਚੋਰਨੇ ਕਹੀ ਤਾਂ ਚਾਰੇ ਮਸਾਲਾਂ ਭੀ ਬੁਝ ਗਈਆਂ ਅਰੁ ਕਾਰਕਾਂ ਸਿੰਘ ਭੀ ਫਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਾਠ ਕੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਭੀ ਗਿਰ ਪਈਆਂ ਜਾਂ ਦਰਵਾਨਾਂ ਨੇ ਏਹ ਬਚਨ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਓਸ ਫਫੇ ਕੁਟਣੀ ਕੋ ਪਕੜ ਲੀਤਾ ਜਾਂ ਸਵੇਰਾ ਹੋਈ ਤਾਂ ਦਰਵਾਨਾਂ ਨੇ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਆਇਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਰਾਤ ਕੋ ਏਹ ਬਾਰਤਾ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸਭ ਬ੍ਰਿਤੰਤ ਸੁਣਕੇ ਫਫੇ ਕੁਟਣੀ ਨੂੰ ਫਾਸੀ ਦੇ ਦੀਆਂ ਅਰ ਚੋਰ ਨੂੰ ਛੋਡ ਦੀਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਕਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਬਦ ਕੀ ਇਕ ਤੁਕ ਸੁਣਨੇ ਕਾ ਸਦਕਾ ਉਸ ਚੋਰ ਕਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਜੋ ਕੋਈ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਸਬਦ ਉਪਰ ਪਰਤੀਤ ਰਖੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਭ ਸੌਰਨਗੇ ਤਾਂ ਸਭ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਸਿਖ ਪਰ

ਗਿਆਰੋ ਸਾਖੀ ਇਕ ਸਿਖ ਨਾਲ ਹੋਈ।

ਇਕ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਸੀ ਓਹ ਛੇਈ ਮਹੀਨੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਆਵਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਿਖ ਕਾ ਇਕ ਪੜੋਸੀ ਆਸੀ ਪਰ ਓਹ ਬੜਾ ਸਾਕਤ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਭੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਲੇ ਚਲ ਤਾਂ ਓਹ ਭੀ ਸਾਕਤ ਸਿਖ ਅਤੇ ਨੇਮੀ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਆਏ ਪਰ ਉਸ ਕੀ ਭਾਵਨੀ ਸੁਧ ਨਾਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਸਿਖ ਕਰੋ ਜੀ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਘਟ ਘਟ ਜੀਆਂ ਕੇ ਜਾਣਨਹਾਰ ਅਤੇ ਓਹ ਬਾਹਰ ਲੇ ਦਿਲੋ ਆਖੇ ਜੋ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖ ਕਰੋ ਇਕ ਦਿਨ ਉਸ ਨੇ ਫੇਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖ ਕਰ ਦੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾ

ਈ ਸਿਖਾ ਸਿਖੀ ਦੂਰਹੈ ਤੂੰ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਜੋ ਸਿਖੀ ਨਹੀ ਹੋਇ ਆਵਣੀ ਅਰੁ ਸਿਖੀ ਪਾਸੋ
ਤੈਨੇ ਕਿਆ ਲੈਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਘੜੀ ਘੜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ ਕਹੇ ਮਹਾ
ਰਾਜ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸਿਖ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਸਿ
ਖਾ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਇਕ ਰਿਖਾ ਬਲਦੀ ਹੈ ਜੇ ਉਸ ਵਿਚ ਤੂੰ ਜਾਇ ਪਉ ਜਾਂ ਤੂੰ ਉਸ
ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਆਵੈਗਾ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਸਿਖੀ ਦਸਾਂਗੇ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰਕੈ ਉਠ ਚ
ਲਿਆ ਆਇ ਕਰ ਦੇਖੈ ਤਉ ਰਿਖਾ ਬਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਰਿਖਾ ਕੇ ਰਉਂ ਫੇਰੇ ਫਿਰਿ
ਆ ਪਰ ਉਸ ਪਾਸੋ ਰਿਖਾ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਇਕ ਚੋਰ ਚੋਰੀ ਕਰ ਕੈ ਦੋਇ
ਥੈਲੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੀਆਂ ਲਈ ਆਂਵਦਾ ਸੀ ਅਰ ਉਸ ਦਾ ਖੋਜ ਲਈ ਆਂਵਦੇ
ਸੇ ਪਿਛੈ ਪਿਛੈ ਆਦਮੀ ਇਕ ਕੋਸ ਭਰ ਵਿਥ ਚੋਰ ਵਿਚ ਅਰ ਉਨਾਂ ਆਦਮੀ
ਆਂ ਵਿਚ ਰਹ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਰਿਖਾ ਕੇ ਨਜੀਕ ਆਇ ਕਰ ਇਕ
ਆਦਮੀ ਰਿਖਾ ਦੇ ਵਾਲੇ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਿਆ ਕਰਦਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚਨ ਹੈ ਜਾਂ ਤੂੰ ਰਿਖਾਂ ਵਿਚੋ ਪੈ ਕਰ ਕੇ
ਨਿਕਲੇਗਾ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਤਾਂਈ ਸਿਖੀ ਦਾ ਮਾਰਗ ਦਸਾਂਗੇ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਅਗ ਵਿਚ
ਪਾਇਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਚੋਰ ਕਾ ਜੋ ਭੁਲਾ ਹੋਵਣਾ ਸੀ ਅਰ ਪਿਛਲਾ ਉਸ ਕਾ ਕੋ
ਈ ਸੰਸਕਾਰ ਜਾਗਿਆ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚਨ ਮੈਨੂੰ ਦੇਹੁ ਅ
ਰ ਏਹ ਮਾਇਆ ਕੀਆਂ ਥੈਲੀਆਂ ਤੂੰ ਲੈ ਲੇਹੁ ਉਸ ਕੇ ਅਭਾਗੁ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਭੁਲਾ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚਨ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਚੋਰ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰਕੈ ਅਰੁ ਵਾਹਗੁਰੂ
ਆਖ ਕੇ ਰਿਖਾ ਵਿਚ ਛਾਲ ਮਾਰ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਆਗਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ
ਕੀ ਨਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਸੱਚਖੰਡ ਵਿਚ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਗਏ ਤਾਂ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤ ਉਸ ਸਕ
ਤਨੈ ਦੇਖੀ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਪਛੋਤਾਵਣ ਲਾਗਾ ਅਤੇ ਕਹਣ ਲਗਾ ਜੋ ਮੈ ਜਾਂਣਦਾ ਜੋ
ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਹੋਣੀ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈ ਹੀ ਛਾਲ ਮਾਰ ਪੈਂਦਾ ਤਾਂ ਭਾਈ ਚੋਰ ਕੇ ਢੂੰਡਣ ਵਾਲੇ ਭੀ
ਆਇ ਨਿਕਲੇ ਜਾਂ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਚੋਰ ਖੜਾ ਤਾਂ ਹੈ ਅਰੁ ਦੋਨੋ ਥੈਲੀਆਂ ਭੀ ਉਸ ਕੇ ਪਾ
ਸ ਤੇ ਖੋਹ ਲਈਆਂ ਅਰੁ ਪਕੜ ਕਰ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਲੈ ਗਏ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਇ
ਸ ਕੋ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਛੋਡੋ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਤਿਸ ਕਾ
ਸਦਕਾ ਉਸ ਦਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋਇ ਗਯਾ ਜਦ ਉਸ ਚੋਰ ਨੂੰ ਫਾਸੀ ਦੇਣ ਲੈ ਚਲੇ
ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਇਕ ਮੇਰੀ ਅਰਜ ਸੁਣ ਲੇਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਤੂੰ ਸਚ ਹੀ ਕਹੀਓ ਦੇਖੀ ਤੂੰ ਝੂਠ ਕਹਦਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਜੇਹੀ ਕੀ ਤਿਹੀ ਕ

ਰਤਾ ਕਹਿ ਸੁਣਾਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀਕੇ ਮਿਲਣੇਕੀ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹੋਕੋਈ ਭੁਲਿਆ
ਦਮੀਹੈ ਇਸਕੋ ਛੋਡਦੇਵੋ ਰਾਜੇਦੇ ਆਦਮੀਆਂਨੇ ਉਸਕੋ ਛਡਦਿਤਾ ਤਾ ਓਹ ਆਵ
ਦਾਹੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀ ਪੈਰੀ ਜਾਇਪਾਇਆ ਅਤੇ ਹਥਬੰਨਕੇ ਆਖਿਓਸ ਸਤਗੁਰੂ
ਜੀ ਸਿਖੀ ਪਰੇਤੇਪਰੇਹੈ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਤੇਰੀਆਂ ਤੁਸੀਹੀ ਜਾਣੋ ਜੀ ਹੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਮੇ
ਰੀ ਭੁਲ ਬਖਸੋ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਇ
ਕਰ ਸਿਖਾਂ ਆਇਆਂਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਿਆ ਕਰ ਜੋ ਕੋਈ ਸਿਖ ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਘਰ
ਆਵੈ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿਆ ਕਰ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਕਰਕੇ ਤੈਨੂੰ ਭੀ ਸਿਖੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੋਵੈਗੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸ੍ਵਾਮੀ ਨੇ ਉਸ ਸਿਖ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵਣ ਕਾ ਮਾਰ
ਗ ਬਤਾਇਆ ਉਹ ਸਿਖ ਪਰਮਧਾਮ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂਜੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ

ਾਆਗੇ ਸਾਖੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਹੋਈ

ਸਤਿਗੁਰੂਜੀ ਇਕ ਗ੍ਰਾਮ ਵਿਖੇ ਗਏ ਜਬ ਉਹਾ ਜਾਇਕਰ ਬੈਠੇ ਤਾ ਉਸ ਗਿਰਾਵ
ਕੇ ਲੋਕ ਬੈਠਣੇ ਨਾ ਦੇਵਨ ਸਗੋ ਮਸਕਰੀਆਂ ਕਰਨ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਇਸ ਕਲਜੁਗ ਦੇ ਸਮੇ ਵਿਚ ਜਿਸਦੀ ਕਰਤਾਰ ਪਤ ਰਖੇਗਾ ਉਸੇ ਦੀ ਰਹੇ
ਗੀ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਭਲਾ ਪੁਰਸ਼ ਗੁਰੂ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਬੁਰਾ ਵਿਤ ਦੇਖਕਰ ਕਰਕੇ ਚੁਪਕ
ਰ ਰਹੇ ਤਾਉ ਸੰਸਾਰੀ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਤ ਹੈ ਨਹੀ ਬੇਅਕਲ ਹੈ
ਜੇ ਕੁਛ ਬੋਲੇ ਤਾ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਬਕਬਾਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਠ ਜਾਵੇ ਤਾ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਘਟਾ
ਘਤਾਗਿਆ ਹੈ ਜੇ ਬਾਹਿਰ ਹੇਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਸਬਰ ਘਤ ਬੈਠਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਭਨਾਂ
ਅਗੇ ਨਿਵ ਚਲੇ ਤਾ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਏਹ ਡਰਦਾ ਖੁਸ਼ਾਮਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਗਲੇ ਸੰਸਾਰ
ਨਹੀ ਛਡਦਾ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਚਲੋ ਇਥੋ ਚਲੀਏ ਕਰਤਾਰ ਜੀ ਪ
ਤ ਰਖੇਗਾ ਤਾ ਪਤ ਰਹੇਗੀ ਇਸ ਪਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਸੁਣੋ ਇਕ ਸੰਤ ਦੀ ਬਾਰਤਾ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਸੁਣਾਵਦੇ ਹੈਨ ਬਾਬਾ ਜੀ ਹੇ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਜੀ ਇਕ ਮਹਾ ਪੁਰਸ਼ ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਭਜਨ ਬੰਦਗੀ ਵਾਲੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦੀ
ਦੇਹ ਵਡੀ ਸਾਰੀ ਸੀ ਤੁਰਨੇ ਦੀ ਸਕਤ ਨਹੀ ਸੀ ਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਪਿਛੋ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸ
ਗਾ ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸੇ ਇਕ ਉਨਾ ਦਾ ਚੇਲਾ ਸੀ ਓਹ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦਾ ਸੀ ਸੰਤ
ਦੀ ਦੇਹ ਵਡੀ ਚੇਲੇ ਦੀ ਉਮਰ ਛੋਟੀ ਦੋਨੋ ਤੁਰ ਨਹੀ ਸਕਦੇ ਸੇ ਇਕ ਉਨਾ ਨੇ ਘੋੜਾ ਲੀ
ਆ ਅਸਬਾਬ ਕਪੜੇ ਤੇ ਬਰਤਨ ਉਸ ਘੋੜੇ ਪਰ ਰਖ ਲੀਏ ਦੋਨੋ ਚਲੇ ਰਸਤੇ ਮੇ
ਚਲੇ ਜਾਵੇ ਲੋਕ ਰਸਤੇ ਕੇ ਚਲਣੇ ਵਾਲੇ ਦੇਖ ਕਰ ਆਖਨ ਏਹ ਘੋੜਾ ਮੰਗ ਕੇ ਸਾ

ਬਲੀਆ ਹੈ ਦੋਵੇ ਤੁਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਗੁਰੂ ਚੇਲਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਚੇਲਾ ਤੁਮ ਚੜ੍ਹੋ
ਘੋੜੇ ਪਰ ਹਮ ਤੁਰੇ ਚਲਤੇ ਹੈ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇਖਕਰ ਆਖਿਆ ਬੁਢਾ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਤੁਰਦਾ
ਹੈ ਅਰ ਜਿਸ ਦੀ ਉਮਰ ਤੁਰਨੇ ਲਾਇਕ ਹੈ ਓਹ ਘੋੜੇ ਪਰ ਸਵਾਰ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨੇ ਕ
ਹਾ ਤੁਮ ਤੁਰਦੇ ਚਲੋ ਹਮ ਸਵਾਰ ਹੋ ਲੇਤੇ ਹੈ ਜਬ ਐਸੇ ਕੀਆ ਤਬ ਲੋਕ ਦੇਖ
ਕਰ ਕਹਾ ਲੜਕਾ ਪੈਰੀ ਚਲਦਾ ਹੈ ਦੇਖੋ ਬੁਢਾ ਈ ਆਪ ਸਵਾਰ ਹੂਏ ਜਾਤੇ ਹੈ ਬਾਵਾ
ਜੀ ਤਾ ਸੰਤ ਨੇ ਆਖਿਆ ਬੇਟਾ ਆਓ ਦੋਨੋ ਸਵਾਰ ਹੋ ਲੇਤੇ ਹੈ ਘੋੜੇ ਪਰ ਤਬ ਭੀ
ਰਾਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੇਖਕੇ ਆਖਿਆ ਏਹ ਘੋੜਾ ਇਨਕਾ ਆਪਣਾ ਨਹੀ ਕਿਸੀ ਕਾ ਮੰ
ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾ ਸੰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਦੇਖੋ ਬੇਟਾ ਸੰਸਾਰ ਕਿਸੀ ਤਰਾਂ ਨਹੀ ਛਡ
ਦਾ ਚਲੋ ਦੋਨੋ ਹੀ ਉਤਰਕਰ ਪਹੁਚ ਰਹੇਗੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਭੀ ਨਜੀਕ ਆਇ ਪਹੁ
ਚਾ ਰਾਹ ਕੋ ਛੋਡ ਦੀਆਂ ਅਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਪਹੁਚ ਗਏ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਬਤਾਈ ਏਹ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੰਸਾਰੀ ਲੋਕਾ ਦੇ ਰਾਹ ਪੁਰ ਚਲੇ ਤਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰ ਕਿਸੇ ਤਰ
ਭੀ ਨਹੀ ਛਡਦਾ ਜੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਰਾਹ ਥੀ ਨਿਰਾਲਾ ਹੋ ਤੁਰੇ ਤਾ ਸੁਖਾਲਾ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ
ਮਿਲੇਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿਸ ਤਰਾ ਇਸ ਗਾਵ ਵਾਲਿਆਂ ਮਸਕਰੀ ਕੀ
ਤੀ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਭੀ ਨਹੀ ਦੀਆ ਜੇਕਰ ਹਮ ਖਫਕੀ ਕਰਤੇ ਤਾ ਹਛੀ ਬਾਤ ਨਹੀ ਸੀ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਨਾਂ ਦੇ ਬਾਬ ਕਿਆ ਵਰਤੀ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹ ਵਸਦੇ ਹੀ ਭਲੇ ਹੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕਸ ਹੋਰ ਗਿਰਾਇ ਵਿ
ਚ ਗਏ ਤਾ ਉਨਾ ਸਿਖਾ ਨੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਵਡੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕੀਤੀ ਵਡਾ ਆਦਰ ਭਾਉ
ਕੀਤਾ ਜਾ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋ ਉਠ ਚਲੇ ਤਾ ਓਹ ਸਿਖ ਜਾਵਣ ਨਾ ਦੇਵ
ਨ ਬੈਰਾਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਈ ਕ ਲੋਕ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਠ ਤੁਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਹਿਣ
ਨਾਹੀ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਸਹਿਰ ਉਜੜੇਗਾ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਏਹ ਭੁਲਾ ਨਿਆਉ ਕਿਉ ਠਾਂਜੀ ਜੋ
ਜਿਥੇ ਤਾ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਛਡੀ ਬੈਠਣੇ ਭੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਦੇਂਦਾ ਸੀ ਸੋ ਸਹਿਰ ਵਸਿਆ
ਜੀ ਅਰ ਜਿਨਾ ਨੇ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਭਾਉ ਪ੍ਰੀਤ ਭੀ ਕੀਤੀ ਸੋ ਸਹਿਰ ਉਜੜਿਆ ਜੀ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਉਸ ਸਹਿਰ ਦਾ ਆਦਮੀ ਹੋਰਤੁ ਸਹਿਰ ਜਾ
ਵੇਗਾ ਤਾ ਉਨਾਨੂੰ ਭੀ ਬਿਗਾੜੈਗਾ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਓਹ ਲੋਕ ਓਥੇ ਹੀ ਵਸਦੇ ਭਲੇ ਹੈਨ
ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਸਹਿਰ ਦੇ ਆਦਮੀ ਹੋਰਤ ਦੇਸ ਜਾਵਣਗੇ ਤਾ ਉਨਾਨੂੰ ਭੀ ਏਹ ਸੁਮਤ ਦਿ
ਵਾਵਣਗੇ ਅਰ ਉਨਾ ਲੋਕਾ ਦੀ ਗਤਿ ਕਰਨਗੇ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਏਹੁ

ਸਹਿਰ ਉਜੜੈਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਉਥੋਂ
ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਚਉਆ ਜਾ ਗਿ
ਰਾਊ ਬੈਠੀ ਏ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭੁਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਕੋਈ ਗਿਰ
ਾਂਉ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਥੇ ਬੈਠਾਂਗੇ ਤਾਂ ਇਕ ਸਹਿਰ ਜਬ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਥੋਂ ਇਕ ਕੋ
ਸ ਦੇ ਬੀਰ ਵਿਚ ਆਇ ਬੈਠੇ ਉਸ ਗਿਰਾਊ ਵਿਚ ਇਕ ਖਤ੍ਰੀ ਦਾ ਘਰ ਹੈਗਾ ਸੀ ਅਤੇ
ਓਹ ਸੰਤ ਸੇਵੀ ਭੀ ਹੈ ਸੀ ਆਏ ਸਾਧੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਓਹ ਇਕ ਦਿਨ ਜੋ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਜਾਇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਾਂਤ ਆਇ ਗਈ ਓਹ ਨਿ
ਤ ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਜਾਵਿਆ ਕਰੇ ਜੋ ਕੁਛ ਬਣੇ ਸੋ ਸੇਵਾ ਭੀ ਕਰ ਆਵਿਆ ਕਰੇ ਉਸ
ਦਾ ਨਿਤ ਨੇਮ ਹੋਇ ਗਇਆ ਜਬ ਤੀਕਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਨਾਹੀ ਤਬ ਤੀਕਰ ਓਹ
ਜਲ ਪਾਨ ਨਾਹੀ ਕਰੇ ਇਕ ਦਿਨ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਲੋਹਟੀ ਵਾਲੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਬਾਣੀਏ ਤੂੰ ਨਿ
ਤ ਕਹਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਗੇ ਤਾਂ ਕਦੀ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਆਹੇ ਤਦ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਇਕ ਸੰਤ ਆਏ ਹੈਨ ਉਨਾ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਜੀ
ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਉਨਾ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਉ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਓਹ ਭੀ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਗਇਆ ਜਾਂ ਦਿ
ਆ ਜਾਂਦਿਆ ਓਹ ਇਕ ਲਉਂਡੀ ਨਾਲ ਅਟਕਿਆ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਘਰ ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਆਵ
ਨ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਗਿਰਾਂ ਵਿਚ ਇਕਠੇ ਹੀ ਆਵਨ ਓਹ ਲੌਂਡੀ ਦੇ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਿਖ ਆਪ
ਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਆਵੈ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰ ਥਾ ਇਕ ਦਿਨ ਉਨ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ
ਵਿਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣ ਅਜ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਾਰ ਹੈ ਦੇਖਾ
ਤੈਨੋ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈ ਤੂੰ ਅਗੇ ਆਵਹਿ ਤਾਂ ਉਥੇ ਜਾ
ਇ ਬੈਠਣਾ ਕੋਰੇ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਲਉਂਡੀ ਘਰ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਓਹ ਉਦਾਸ ਹੋਇ ਕੈ ਉਠ ਆਇਆ
ਟਿਕਾਣੇ ਪੁਰ ਆਇ ਬੈਠਾ ਫਿਕਰ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਲਗਾ ਖੋਦਣ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਮੁਹਰ
ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਇਲੇ ਹੈਨ ਮਟਕੁਰਿਆ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ
ਹੁ ਪੈਰੀ ਪੈ ਚਲਿਆ ਜਾਂ ਬੂਹੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਕੰਡਾ ਚੁਭਿਆ ਤਾਂ ਕਪੜੇ ਨਾਲ
ਪੈਰ ਬੰਨ ਲੀਤੋਸੁ ਇਕ ਪੈਰ ਜੁਤੀ ਚੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਇਕ ਪੈਰ ਜੁਤੀ ਅੜਭੰਨੀ ਜਾਂਦੇ ਦੇ
ਇਕਠੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਓਸ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਜੁਤੀ ਚੜ੍ਹਾਇ ਲੈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਕਹਿਆ ਭਾ
ਈ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕੰਡਾ ਚੁਭਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਮੈ ਮੁਹਰ ਲਭੀ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਕੰਡਾ ਚੁਭਿਆ
ਹੈ ਏਹ ਬਾਰਤਾ ਪੁਛੀਦਾ ਹੀ ਏ ਤੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਾਧੂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਅਤੇ ਟਹਿਲ
ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਪਾਪ ਕਰਣੇ ਤਦ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਦੋਵੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪ

ਸਆਏ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਰ ਆਪਣੀ ਹਕੀਕਤ ਸੁਣਾਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲੇ
ਭਾਈ ਚੁਪ ਕਰਿ ਤਾ ਉਨਾ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜਾਹਰ ਕੀਚੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ
ਆਖਿਓਸੁ ਜੋ ਮਟੁ ਕੋਲਿਆ ਕਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭੁ ਮੁਹਰਾ ਹੀ ਹੈਸਨ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮਦ
ਬੀਜਿਆ ਸਾਤਿਸਦਾ ਸਦਕਾ ਮੁਹਰਾਂ ਹੋਈਆ ਹੈਸਨ ਪਰੁ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਵਿਕਾਰ
ਨੂ ਦੇਂਦ੍ਰਿਆ ਹੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਮੁਹਰਾਂ ਦੇ ਕੋਇਲੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਿਖਾ ਤੇਰੀ ਪਰਾਰਬਧ
ਵਿਚ ਸੂਲੀ ਚੜ੍ਹਨਾ ਸੀ ਜਿਉ ਜਿਉਂ ਸੇਵਾ ਵਿਖੇ ਆਵਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ ਸੂ
ਲੀ ਘਸਦੀ ਘਟਦੀ ਗਈ ਹੈ ਸੂਲੀ ਦਾ ਕੰਡਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਾ
ਸਦਕਾ ਤਾ ਵੇ ਉਠ ਕਰ ਚਰਨੀ ਪੜ੍ਹੇ ਦੋਵੇ ਨਾਉ ਧਰੀਕ ਸਿਧ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਲਗੇ
ਜਪਣ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਨਾ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਦੇਕਰ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਗੁਬਿੰਦ ਲੋਕਾ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ
ਆਏ ਆਇਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਤਰਾਮ ਤਾ ਅਗੋ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਈਏ ਜੀ ਸੰਤ ਜੀ ਬੈਠੀਏ ਜੀ ਤਾ ਘੜੀ ਇਕ ਸਸਤਾਇ
ਕਰ ਉਨ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਜੇ ਅ
ਗਿਆ ਹੋਵੈ ਤਾ ਪੁਛੀਏ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁ
ਮਾਰੇ ਜੀਅ ਮੇ ਆਵੈ ਸੋ ਪੂਛੋ ਜੀ ਤਾ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਤੁਮ ਮਹਾ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਹੋ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਜੀ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈਜੈ ਹਮਾਰੇ ਤਾਈ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਬਲਿ
ਹਾਰ ਜਾਵਾਂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਥੋ ਜੋ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ
ਆ ਬਾਰਤਾ ਪੂਛੈ ਤਿਨਾ ਥੋ ਭੀ ਮੈ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾ ਅਰ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾ
ਣ ਜਾਵਾ ਜੀ ਸੁਣਹੁ ਭਾਈ ਰਾਮ ਕੇ ਲੋਕੋ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸਾ ਪੁਛਣਾ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਮੇ
ਰੇ ਪਾਸੋ ਪੂਛੋ ਜੀ ਤਾ ਉਨਾ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹੁ ਜੋ
ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕਿਆ ਹੈ ਅਰ ਉਸ ਕਾ ਕ
ਰਤਬ ਕਿਆ ਹੈ ਅਰ ਆਪ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਹੈ ਯਾ ਕਿਸੀ ਕਾ ਉਪਜਾਇਆ ਹੋਇ
ਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਆਦਿ ਭੀ ਸੁਣਾਈਏ ਜੋ ਕਿਆ ਵਸਤ ਹੈ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜਨੋ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ
ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੁਕਲ ਪਖ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਖ ਜੋ

ਹੈ ਜੋ ਪਿਤ੍ਰੋਂ ਕਾ ਦਿਨਰਾਤ੍ਰ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ ਜੋ ਹੈਨ ਉਤਰਾਇਣ ਦਖਣਾ
ਇਣ ਇਕ ਬਰਸ ਸੋ ਦੇਵਤਿਆਂ ਕਾ ਦਿਨਰਾਤ੍ਰ ਹੈ ਐਸੇ ਹੀ ਹਿਸਾਬ ਸੇ ਦੋ ਹਜਾਰ
ਜੁਗ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾ ਇਕ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ੍ਰ ਗੁਜਰਦਾ ਹੈ ਜਬ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੇ
ਸਉ ਬਰਸ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਉਮਰ ਹੋਇ ਨਿਬੜਦੀ ਹੈ ਤੇ ਬਿਸਨ ਜੀ ਦੀ।
ਦਿਨਰਾਤ ਬੀਤਦੀ ਹੈ ਐਸੇ ਹੀ ਹਜਾਰ ਬਰਸ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਬਿਸਨ ਜੀ ਦੀ ਉਮਰ
ਬੀਤ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਵ ਜੀ ਦਾ ਇਕ ਦਿਨਰਾਤ੍ਰ ਹੀ ਬੀਤਦਾ ਹੈ ਐਸੇ ਸਉ ਬਰ
ਸ ਗੁਜਰਨ ਤਾਂ ਸਿਵ ਜੀ ਉਮਰ ਭੋਗ ਮੁਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇ ਮੀਤ ਜੋ ਨੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ
ਮਾਇਆ ਜੇੜੀ ਹੈ ਤਿਸ ਦੀ ਇਕ ਨਿਮੇਖ ਮਾਤ੍ਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਨਿਮੇਖ ਕਿਸ ਕਉ
ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕ੍ਰ ਨੇਤ੍ਰ ਦਾ ਇਕ ਵਾਰੀ ਮੀਟ ਕੇ ਖੋਲ ਦੇਣ ਏਹ ਨਿਮੇਖ ਆਖੀਦਾ
ਹੈ ਸੋ ਜਿਸ ਮਾਇਆ ਦਾ ਏਡਾ ਬਿਸਥਾਰ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀ ਆਂਵਦਾ ਤਉ ਤਿ
ਸ ਮਾਇਆ ਦੇ ਭਰਤਾ ਦਾ ਕਿਸਤਰਾਂ ਅੰਤ ਆਵੇ। ਤਿਸ ਭਗਵੰਤ ਦੀ ਬਿਅੰਤ
ਤਾ ਬਰਣਨ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਵਿਚ ਇਕ ਸਬਦ ਆ
ਖਿਆ॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਪਜੇ ਬੇ
ਦ ਪੜਹਿ ਮੁਖਿ ਕੰਠਿ ਸਵਾਰਿ॥ ਤਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਣਾ ਆਵਤ ਜਾਤ ਰਹੈ
ਗੁਬਾਰ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਿਉ ਬਿਸਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ॥ ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ
ਕਰਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀ
ਪਕ ਜਾ ਕੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮ
ਲੁ ਮਨਮੁਖਿ ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰਿ॥੨॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਝਗਰਾ ਦੁਹੁ ਲੋ
ਚਨ ਕਿਆ ਹੇਰੈ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਜਾਗੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਝਗਰੁ ਨਿਬੇਰੈ॥
੩॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥ ਬੇਅੰਤ ਅਜੋਨੀ ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਅਪਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ
ਮਿਲੈ ਜਗ ਜੀਵਨ ਨਦਰਿ ਕਰਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ॥ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਗੁਬਿੰਦ ਲੋਕੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ
ਜੀ ਕੀ ਆਦਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਇਉ ਖੋਜੀ ਥੀ ਜੋ ਪ੍ਰਥਮ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਨੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੇ ਅਕਾਰ ਸਰਗੁਣ ਰੂਪ ਹੋਏ
ਸੋ ਤਿਸ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੇ ਮੁਖ ਦੀ ਜੋਤ ਤੇ ਮਹਾਦੇਉ ਉਪਜਿਆ ਅਰੁ ਨਾਭ ਕ
ਮਲ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਪਜਿਆ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮੇਰੂ ਫਾਰੀਆਂ ਨਕਰਾਂ
ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੈਸਾ ਹੈ ਸੋ ਜੈਸੀ ਜੈਸੀ ਗਿਆਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਉਪਜਤੀ ਹੈ ਸੋ

ਤੈਸੇ ਜੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਬ ਉਸ ਨੇ ਉਸਤਤਿ ਕਰ ਰਹਿਆ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਰਿਦੇ
ਕਉ ਸਾਂਤ ਨ ਆਈ ਤਬ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਚਤੁਰ ਸਲੋਕੀ ਭਾਗਵਤ
ਉਪਦੇਸ ਕੀਆ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਕੋ ਸਾਂਤ ਆਇ ਗਈ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਗਿ
ਆਨੰ ਪਰਮ ਗੁਹਯੰ ਮੇ ਯਦ ਵਿਗਯਾਨ ਸਮਨ੍ਵਿਤੰ॥ ਸਰਹਸ੍ਯੰ ਤਦੰਗੰ ਚ
ਗ੍ਰਹਾਣ ਗਦਿਤੰ ਮਯਾ॥ ਯਾਵਾਨਹੰ ਯਥਾ ਭਾਵੋ ਯਦ੍ਰੂਪ ਗੁਣ ਕਰਮਕਃ॥ ਤਥੈ
ਵ ਤਤ੍ਵ ਵਿਗਯਾਨਮਸਤੁ ਤੇ ਮਦਨੁਗ੍ਰਹਾਤ॥ ਅਹਮੇਵਾ ਸਮੇਵਾਗ੍ਰੇ ਨਾਨ੍ਯਦ
ਯਤ ਸਦ ਸਤ ਪਰੰ॥ ਪਸ਼ਚਾਦਹੰ ਯਦੇਤੱਚ ਯੋਵਸਿਸ਼੍ਯੇਤ ਸੋਸਮ੍ਯਹੰ॥ ਰਿ
ਤੇਰਥੰ ਯਤ ਪ੍ਰਤੀਯੇਤ ਨ ਪ੍ਰਤੀਯੇਤ ਚਾਤਮਨਿ॥ ਤਦ੍ਵਿਦ੍ਯਾਂ ਦਾਤਮਨੋ ਮਾ
ਯਾਂ ਯਥਾ ਭਾਸੋ ਯਥਾ ਤਮਃ॥ ਯਥਾਂ ਮਹਾਂਤਿ ਭੂਤਾਨਿ ਭੂਤੇਖੂ ਚਾਵਚੇਖੁ ਚ
ਪ੍ਰਵਿਸ੍ਟਾਨ੍ਯ ਪ੍ਰਵਿਸ੍ਟਾਨਿ ਤਥਾ ਤੇਖੁ ਨ ਤੇਖ੍ਵਹੰ॥ ਏਤਾਵਦੇਵ ਜਿਗਯਾਸੀ ਤਵ੍ਯ
ਜਿਗਯਾਸੁਨਾਤਮਨਃ॥ ਅਨ੍ਵੈ ਵ੍ਯਤਿਰੇਕਾਭ੍ਯਾਂ ਯਤ ਸ੍ਯਾਤ ਸਰਬਤ੍ਰ ਸਰਬਦਾ
ਏਤਨ ਮਤੰ ਮਯਾ ਤਿਸ੍ਟ ਪਰਮੇਣ ਸਮਾਧਿਨਾ॥ ਭਵਾਨ ਕਲਪ ਵਿਕਲਪੇਖੁ ਨ
ਵਿਮੁਹ੍ਯਤਿ ਕਰਹਿ॥ ਚਿਤ॥ ਜਬ ਏਹ ਚਤਰ ਸਲੋਕੀ ਮੂਲ ਅਰ ਤੀਨ ਸਲੋਕ
ਉਪਦੇਸ ਕੇ ਕਹੇ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ ਜੀ ਇਸ ਕਾ ਅਰ
ਥ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਬੁਝਾਇ ਸੁਝਾਇ ਦੇਵੋ ਤਾ ਭਗਵਾਨ ਕਹੈ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੇਰਾ ਰਿਦਾ ਤੋ
ਏਹ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਸਰਨ ਬਿਨਾ ਉਧਾਰ ਕਿਸੀ ਕਾ ਨਾਹੀ ਹੋਤਾ ਪ੍ਰਥਮੇ ਤੋ ਏਸ
ਲੋਕ ਮੇ ਉਪਦੇਸ ਕੀਆ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੋ ਗਿਆਨ ਮੈਨੇ ਪਰਮ ਗੁਹਜ ਰਖਿਆ
ਹੈ ਵਿਗਯਾਨ ਕੇ ਸਮੇਤ ਅਰ ਭਗਤ ਰੂਪ ਰਸ ਕੇ ਸਮੇਤ ਅਰ ਨਾਮਦਾਨ ਇਸਨਾ
ਨ ਇਨ ਅੰਗੋ ਕੇ ਸਮੇਤ ਸੋ ਤੂ ਲੇਹੁ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੈ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਦੇਤਾ ਹੋ ੧॥ ਹੇ ਬ੍ਰਹ
ਮਾ ਜੈਸਾ ਮੈ ਹੋ ਜੈਸਾ ਮੇਰਾ ਭਾਉ ਹੈ ਜੈਸਾ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਹੈ ਜੈਸੇ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਹੈ ਜੈਸੇ ਮੇਰੇ
ਕਰਮ ਹੈਨ ਤੈਸੇ ਹੀ ਤੂ ਇਨ ਸਲੋਕੋ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰ ਮੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ॥੨
ਮੈ ਹੀ ਜਗਤ ਕੀ ਆਦਿ ਹੋ ਸਭ ਸੂਖਮ ਅਸਥੂਲ ਕਾ ਪਰਾ ਮੇਰੇ ਤੇ ਬਿਨਾ ਨਿਰਗੁ
ਨ ਸਰਗੁਨ ਕਛੁ ਨਹੀ ਅਬ ਭੀ ਮੈ ਹੀ ਹੋ ਬਹੁੜ ਜਗਤ ਮੇਰੇ ਬਿਖੇ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਵੈਗਾ
ਪੀਛੇ ਮੈ ਹੀ ਰਹੂਗਾ॥੩॥ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੋ ਹਛੀ ਮਾਇਆ ਅਸਤ ਹੈ ਸੋ ਪੜੀ ਪ੍ਰਗ
ਸਤੀ ਹੈ ਮੈ ਸਤ ਹੋ ਮੇਰੇ ਕੋ ਕੋਈ ਜਾਣ ਨਹੀ ਸਕਤਾ ਏਹੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ਜਾਣ॥
ਜੈਸੇ ਇਕ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕੇ ਦੋ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੇਖ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਕੋ ਨਦਰ ਆਵਤੇ ਹੈ ਅਰ ਰਾਹ ਅਕਾ
ਸ ਮੇ ਇਸਥਿਤ ਭੀ ਹੈ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੂਰਜ ਕੇ ਸੰਗ ਮਾਲਿਨ ਦ੍ਰਿਸਟ ਨਹੀ ਆਵਤਾ ਤੈਸੇ

ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ਹੈ ਅਦਿਸਟ ਹੈ ਦਿਸਟ ਨਹੀ ਆਵਤੀ ਅਰ ਮੈ ਸਤ ਹੋ ਸੰਤਾ ਕੇ ਸੰ
ਗ ਬਿਨਾ ਦਿਸਟ ਨਹੀ ਆਵਤਾ ॥ ਜੈਸੇ ਪੰਜੇ ਭੂਤ ਤੇਜ ਵਾਉ ਪ੍ਰਿਥੀ ਅਰ ਅਕ
ਸ ਜਲ ਅਪਨੇ ਕਾਰਜ ਮੋ ਭੀ ਹੈ ਅਰ ਨਿਆਰੇ ਭੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਮੈ ਸਭ ਕੇ ਸਤ ਭੀ ਦੇ
ਰਹਾ ਹੋ ਅਰ ਨਿਆਰਾ ਭੀ ਹੋ ਤੈਸੇ ਤੂ ਮੁਝੇ ਅਨ ਵਿਵੇਕ ਕਰ ਦੇਖ ਅਰ ਵਿਵੇਕ ਕਰ ਸ
ਭ ਵਿਸਥਾਰ ਮੁਝ ਤੇ ਹੀ ਹੂਆ ਹੈ ਅਰ ਵਿਵੇਕ ਕਰ ਮੁਝ ਸੇ ਬਿਨਾ ਰਹਿਤਾ ਕੁਛ ਨਹੀ
ਏਹ ਸੰਬੋਧਨ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੋ ਕਹਾ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਗਿਆਨ ਜਬ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਚਿਤ
ਵਿਖੇ ਰਖੇਗਾ ਤੌ ਤੂੰ ਜਗਤ ਕੀ ਉਤਪਤਿ ਕੇ ਸਮੇ ਵਿਖੇ ਅਰ ਪ੍ਰਲੈ ਕੇ ਸਮੇ ਵਿਖੇ ਤੁਝਕੋ ਮੋ
ਹ ਨਹੀ ਵਿਆਪੇਗਾ ਸਦਾ ਸੰਤ ਰਹੇਗਾ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਉਸਤਤਿ ਕਰਕੈ ਸਲੋਕ ਬੀਧੇ
ਅਰੁ ਰਾਗ ਪਾਇਕਰ ਧੁਨੀ ਸਾਥ ਗਾਵਤਾ ਭਇਆ ਗਾਂਵਕਰ ਰੀਝਿਆ ਬਡਾ ਖੁਸੀ
ਹੋਇਆ ਲਿਖ ਲਿਖ ਕਰਕੇ ਬਡੇ ਬਡੇ ਪੁਸਤਕਿ ਕਰਕੇ ਮਿਰਜਾਦਾ ਬਧੀਆਂ ਹੇ
ਗੁਬਿੰਦ ਲੋਕੋ ਏਹੁ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਮੁਖ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਚਾਰੇ ਮੁਖ ਕਰਕੇ ਚਾਰੇ
ਬੇਦ ਪੜ੍ਹੇ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਜੀਅ ਮੇ ਆਈ ਕਿ ਮੈ ਕੌ
ਣ ਹਾ ਕਿਸ ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਜਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਹੀ ਪਾਣੀ ਹੈ ਹੋਰ
ਕੁਛ ਨਹੀ ਅਰ ਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਏਹੁ ਪਾਣੀ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਆਤਮੇ ਕਾ ਵਿਚਾ
ਰ ਕੀਤਾ ਏਹ ਪਾਣੀ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਪਾਣੀ ਇਕੋ ਹੀ ਹੈ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਕ
ਹਾ ਅਬ ਮੈ ਇਹ ਅੰਤ ਪਾਇਆ ਹੈ ਏਹ ਪਾਣੀ ਮੇਰਾ ਹੀ ਰੂਪ ਹੈ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਤਾਲ ਕੋ
ਗਇਆ ਦੇਖੇ ਤਾ ਉਥੇ ਭੀ ਕਈ ਬ੍ਰਹਮੇ ਹੈਨ ਪਾਣੀ ਹੀ ਹੈ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਫੇਰ ਬ੍ਰਹਮ
ਮਧਅਲੋਕ ਵਿਖੇ ਆਇਆ ਉਥੇ ਭੀ ਪਾਣੀ ਹੈ ਕਈ ਬ੍ਰਹਮੇ ਭੀ ਹੈਨ ਫੇਰ ਅਕਾਸ ਮੈ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆ ਉਥੇ ਭੀ ਪਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਬ੍ਰਹਮੇ ਹੈਨ ਜਿਤਨੇ ਦੇਸ ਮੰਡਲ ਦੀਪ ਲੋ
ਅ ਹੈਨ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਦੇਖੇ ਅਰ ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਦੇਖੇ ਤਹਾ ਆਪ ਕੇ ਦੇਖੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ
ਫੇਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਵਿਖੇ ਆਇਆ ਏਹ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਿਣੇ ਲਾਗਾ ਜਲ
ਵਿਖੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਥਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਭੀ ਬ੍ਰਹਮ ਹੋਸੀ ਭੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਨ ਬਨੰਤਰ ਵਿਖੇ ਬ੍ਰਹ
ਮਾ ਆਦ ਜੁਗਾਦ ਭੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਏਹ ਬਾਤ ਕਹੀ ਤਾ ਅਕਾਸ ਬਾ
ਣੀ ਹੋਈ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੂੰ ਦੇਖੁ ਤੋ ਸਭੀ ਕੁਛ ਔਰ ਭੀ ਹੈ ਯਾ ਨਾਹੀ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਲਗਾ ਦੇਖ
ਣ ਦੇਖੇ ਤਾ ਇਕ ਕਮਲ ਭੀ ਹੈ ਤਾ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੂ ਦੇਖ ਜੋ ਕਮਲ ਕੌ
ਣ ਹੈ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਕਹਾ ਮੈ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤਾ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੂੰ ਇ
ਸ ਕਮਲ ਤੇ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਕਹਾ ਮੈ ਬਡਾ ਸਾਰਾ ਹੇ ਕਮਲ ਨਿਕਾ ਹੈ

ਤਾ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਛੋਟੇ ਹੀ ਤੇ ਬਡਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਕਹਾ ਜੀ
ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਛੋਟੇ ਤੇ ਬਡਾ ਕਿਉਂ ਕਰ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਤ ਫੇਰ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਖੋਜਿਆ ਹੀ ਜਾਣੀਏ ਕਉਣ ਬਡਾ ਅਤੇ ਕੌਣ ਛੋਟਾ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ
ਖੋਜਦਾ ਹਾ ਜੋ ਏਹ ਕਮਲ ਕਿਤਨਾ ਹਿਕ ਹੈ ਪਰ ਏਹ ਕਮਲ ਨਿਕਾ ਜੈਸਾ ਨਦਰੀ ਆ
ਵਦਾ ਹੈ ਅਰ ਮੈ ਜੋ ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਸਾ ਅਤੇ ਫੇਰ ਮੈ ਨਿਕਾਲਿਆ ਕੀ ਕੁਰਸਾ ਪਰ
ਮੈ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਲਤ ਦੀ ਮਾਰਦਾ ਹਾ ਜੇਕਰ ਮੇਰੀ ਲਤ ਇਸ ਨੇ ਸਹਾਰੀ ਤਾ ਏਹ ਬਡਾ ਹੈ
ਜੇਕਰ ਲਤ ਨਾ ਸਹਾਰੀ ਓਸ ਤਾ ਏਹੁ ਕਿਛ ਨਾਹੀ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਲਤ ਮਾਰੀ ਕਮਲ ਕੋ
ਤਾ ਕਮਲ ਅਚਲ ਰਿਹਾ ਹਾਲਿਆ ਚਾਲਿਆ ਨਾਹੀ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਮਲ ਕੇ ਤਲੇ ਉ
ਤਰ ਗਿਆ ਅਰ ਪੈਰ ਕਿਤੀ ਠਹਿਰੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਓੜਕ ਆਵੇ ਹੀ ਨਾਹੀ ਜੈਸੇ ਕੋਈ
ਖੂਹੇ ਵਿਚ ਰੋੜਾ ਸੁਟਿਦਾ ਹੈ ਤਾ ਓਹੋ ਰੋੜਾ ਨਿਠਾਹਾਂ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਿਵੇ ਬ੍ਰਹ
ਮਾ ਭੀ ਪਤਾਲ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਹੀ ਜਾਵੇ ਤਾ ਕਈ ਬਰਸ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੂੰ ਜਾਂਦਿਆਂ ਗੁਜਰ ਗ
ਏ ਪਰ ਓੜਕ ਆਵੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਜਿਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰ ਬਿਖੇ ਪਇਆ ਹੋ
ਇਆ ਰੋਂਦਾ ਹੈ ਤਿਉ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੀ ਲਗਾ ਰੁਦਨ ਕਰਨ ਏਹ ਕਸਟ ਦੇਖ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗ
ਰੀਬੀ ਵਿਚ ਆਇਆ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਜਜ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਉ
ਸਤਤਿ ਕਰਨ ਲਗਾ ਹੇ ਤ੍ਰਈ ਲੋਕੀ ਕੇ ਨਾਥ ਜੀ ਮੈ ਤਾ ਕਿਛ ਨਾਂਹੀ ਜੀ ਜੋ ਕਿਛ ਹੈ ਸ
ਤੁਹੀ ਹੈ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜੀ ਜਲ ਬਿਖੇ ਭੀ ਤੂਹੀ ਹੈ ਥਲ ਵਿਖੇ ਭੀ ਤੂਹੀ ਹੈ
ਹੁਣ ਭੀ ਤੂਹੀ ਹੈ ਆਗੇ ਭੀ ਤੂਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਆਦ ਮਧ ਅੰਤ ਵਿਖੇ ਸਭ ਤੂਹੀ ਹੈ ਤੇਰੇ
ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਧਾਰਨ ਧਰਨ ਸਭ ਤੂਹੀ ਹੈ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬਿਅੰਤ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਮੈ ਦੀਨ ਉਪਰ ਦਾਇਆ ਕਰੋ ਇਸ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਢੋ ਜੀ ਅਰ
ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਜੀ ਉਸੀ ਅਸਥਾਨ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਚਲੋ ਜੀ ਜਹਾਂ ਤੇ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹੋ ਬ੍ਰਹ
ਮਾ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਮਾਨ ਕਰ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਦਾਇਆਲ ਭੁਏ ਉਸ ਕਮਲ ਕੀ ਡੋਡੀ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮੇ
ਕੌ ਬਾਹਰ ਨਿਕਾਲ ਦੀਆ ਉਸੀ ਅਸਥਾਨ ਖੜਾ ਕਰ ਦੀਆ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮੇ ਦੇ ਕਵਾੜ
ਖੁਲ ਗਏ ਲਗਾ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਤੇਰਾ ਰੂਪ
ਰੰਗ ਕੁਛ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਤੂੰ ਬਿਅੰਤ ਪੁਰਖ ਹੈ ਬੇਸੁਮਾਰ ਹੈ ਅਦਿਸਟ ਅਗੋ
ਚਰ ਹੈ ਨਿਰਾਲਿਬ ਪੁਰਖ ਹੈ ਹੇ ਸੰਤ ਜਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਲੋਕੋ ਐਸੇ ਕਹਿ ਕਰ ਸਹੰਸ
ਰ ਨਾਮ ਕਰ ਕੈ ਲਗਾ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੈ ਹੇ ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਭਗਤ ਜਨੋ
ਬ੍ਰਹਮੇ ਸਾਰਖਿਆ ਨੂੰ ਅੰਤ ਨਹੀ ਆਇਆ ਅਰ ਮੈ ਕਉਣ ਵਸਤ ਹਾ ਤਿਸ ਬਿਅੰ

ਤਕਾ ਅੰਤੁ ਕਾਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਮੈਂ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਪਰ ਓਹ ਬਿਅੰਤੁ ਪੁਰਖ ਕਰੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉ
ਸ ਬਿਅੰਤੁ ਪੁਰਖ ਕੇ ਸਾਥ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ ਅਰ ਮੈ ਓਸ ਬਿਨਾ ਜੀਵ ਨਹੀ ਸਕ
ਦਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਕਾ ਅਧਾਰ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਪਰਮੇਸਰ
ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿਕ ਜੋ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨੀ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਕੋਈ ਅਰਾਧਦੇ ਹੈ
ਸੋ ਉਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੌ ਮੈਂ ਭੀ ਅਰਾਧਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨਾ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈਂ ਪਰ ਹੇ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਇਕ ਹੋਰ ਅਸਚਰਜ ਸਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਨ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਵਿਖੇ ਜੋਤ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਕਿ
ਆ ਵਸਤੂ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕੋ ਏਹ ਜੋ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਚੰਦ੍
ਮਾ ਵਿਚ ਜੋਤ ਹੈ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਜੋਤ ਤੇ ਇਨਾ ਕੇ ਜੋਤ ਹੈ ਅਰ ਸਰਬ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਕੇ ਘ
ਟ ਘਟ ਵਿਖੇ ਜੋਤ ਜੋ ਹੈ ਜਿਸ ਜੋਤ ਕਰਕੇ ਸਰਬ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਕੋ ਸਭੁ ਕਛੁ ਨਜਰ ਆ
ਹੈ ਸੋ ਭੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਜੋਤ ਹੈ ਅਰ ਸੁਣੋ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕੋ ਜੀ ਗੁਰਮੁਖ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਗਿ
ਆਨ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਜੋਤ ਜਾਣਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਘਟ ਘਟ ਵਿਚ ਤਿਸ ਕੀ ਜੋ
ਤ ਜਾਣਕਰ ਸਰਬ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪੂਜਾ ਕਰਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਕੀ ਸੰਗਤ ਵਿਖੇ ਜੋ ਪੁ
ਰਸ ਨਹੀ ਆਏ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖ ਨਹੀ ਸੋ ਤਿਨ ਕੇ ਰਿਦੇ ਵਿਖੇ ਗਿਆਨ ਕਾ ਉਜਾਲਾ ਨ
ਤਿਨ ਕੇ ਆਤਮੇ ਵਿਖੇ ਅੰਧਕਾਰ ਭੁਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਸੋ ਓਹ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਗਿਆਨ ਕੇ ਮਹਾ
ਅੰਧਕਾਰ ਵਿਖੇ ਪਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਅੰਧੇ ਹੋਏ ਫਿਰਤੇ ਹੈਨ ਉਨਕਉ ਨਦਰ ਕਛੁ ਨਹੀ ਆ
ਵਤਾ ਓਹ ਭੁਲਿਆਂ ਕੇ ਮਾਰਗ ਕਉ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ਸੁਣ ਭਾਈ ਰਾਮ ਜਨ ਗੁਰ
ਉ ਕਰਕੇ ਸੰਤਾਂ ਵਿਖੇ ਗਿਆਨ ਕਾ ਉਜਾਲਾ ਹੈ ਫੇਰ ਉਨਾ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਜੋ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਵਿਖੇ ਜੋਤ ਹੈ ਜਿਸ ਕੀ ਜੋਤ ਕਰਕੇ ਸਭ ਜੋਤੀਆਂ ਅਤੇ ਰੂਪ
ਨਦਰੀ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਕਿਆ ਵਸਤੁ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹੈਂ ਸੁਣੋ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕੋ
ਇਸ ਬਾਤ ਕਾ ਝਗੜਾ ਸਭਨਾ ਜੁਗਾਂ ਵਿਖੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਭੀ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੈਨ ਪਰ
ਸਤਗੁਰੂ ਤੇ ਬਿਨਾ ਇਸ ਬਾਤ ਕੋ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ਜੋ ਏਹੁ ਕਿਆ ਵਸਤੁ ਹੈ ਅਰੁ
ਏਹੁ ਦੋਇ ਲੋਚਨ ਮੇ ਜੋਤ ਹੈ ਏਹ ਨੇਤ੍ਰ ਤੋ ਚੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਹੈ ਪਰ ਓਹੁ ਵਸਤੁ ਕੌਣ
ਹੈ ਜਿਸ ਜੋਤ ਕਰ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਕੋ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਅਰ ਓਹ ਜੋਤ ਜੇੜ੍ਹੀ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਅੰ
ਦਰ ਸੋ ਓਹ ਜੋਤ ਸਬਦ ਕੀ ਧੁਨ ਕਰ ਜਾਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝਦ
ਹੈ ਫੇਰ ਉਨਾ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਓਹ ਜੋਤ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਤਾਂ ਅਪ
ਰ ਪੁਰਖ ਕਰਕੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਅਰ ਸਬਦ ਭੀ ਏਹੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਤ ਭਗਤ ਭੀ ਏ

ਹੈਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਅਰਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਭੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਪਰਓਹਅਪਾਰਪੁਰਖ ਕਿਸਕਉ
ਮਿਲਦਾਹੈ ਏਹਬਾਤ ਜਿਉਕੀਤਿਉਹੀ ਸਮਝਾਈਐਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈ
ਨ ਜੁ ਹੇਗੋਬਿੰਦਲੋਕੋਜੀ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਜੋ ਆਖੀਦਾਹੈ ਸੋਓਹ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ
ਕਹੀਦਾਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਅੰਤਭੀਨਹੀਪਾਇਆਜਾਂਦਾ ਓਹਬਿਅੰਤਪੁਰਖਹੈ
ਸੂਰਜ ਚੰਦ੍ਰਮੇਕਾ ਅਰ ਸਰਬ ਦੇਵਤਿਆਂਕਾ ਕਰਨੇਹਾਰਾਹੈ ਅਤੇ ਉਸਕਾ ਮਹਲ
ਭੀਅਪਾਰਹੈ ਸੁਣੋ ਹੇਰਾਮਕੇਲੋਕੋ ਆਪਣੀ ਉਕਤਸਿਆਣਪਸਿਉ ਤਾ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਨਾਹੀਮਿਲਤਾ ਅਰਜਿਸਨੂਵਾਹੁਗੁਰੂਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾਹੁੰਦੀਹੈ ਤਾਂਉਸਨੂੰਪਰਮੇਸ
ਰਮਿਲਦਾਹੈ ਏਹ ਵਾਰਤਾਂ ਸੁਨਕਰ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰ ਜੀਕੀਚਰਨੀ
ਆਇਪਏ ਅਤੇਕਹਿਓਨੇ ਹੇਸ੍ਰੀਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਤੁਮਧੰਨਹੋਜੀ ਅਬਹਮਤੁ
ਮਾਰੀ ਸਰਨਪੜੇਹਾਂਜੀ ਅਤੇ ਜਿਉਜਾਣੋਜੀ ਹਮਕੋਭੀ ਆਪਣੀਚਰਨੀਲਾਵ
ਹੁਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਜੋ ਹੇ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇ ਲੋਕੋ ਤੁਮਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕ
ਰਜੀਕਾ ਨਾਮਜਪਿਆਕਰੋ ਵਾਹੁਗੁਰੂਤੁਮਾਰਾ ਭਲਾਕਰੇਗਾ ਤਾਸ੍ਰੀਗੋਬਿੰਦਜੀ
ਕੇਲੋਕ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇਸਿਖਹੋਇ ਲਗੇਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਨੇਉਨ ਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਂਕੋ ਬਿਦਿਆ ਕੀਆ ਆਪਸ੍ਰੀਕਰਤਾਰਪੁਰਬਿਖੇ
ਆਇਸਥਿਤਰਹੇਹੋਰਭੀਕਈਗੁਰੂਕੇਸਿਖਆਇਇਕਰਮਿਲੇ ਤਿਨਾਂਦੇਮਨੋਕਾਮਨਾ
ਗੁਰੂਜੀਪੂਰਨਕਰੈ ਲੋਕਪਰਲੋਕ ਸਿਖਾਂਦੇ ਸੁਧਾਰਦੇਤੇਹੈ ਗੁਰੂਜੀ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭਕੇਪਰਥਾਇਹੋਈ॥

ਇਕਦਿਨਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰਵਿਚ ਬੈਠੇ ਸੇ ਅਰ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂਕੇਹਜੂਰਮ
ਵੇ ਸਿਖੀਦਾ ਉਪਦੇਸ ਗੁਰੂਜੀਕਰਨ ਨਾਮਜਪਣਾ ਧਰਮਦੀਕਿਰਤਕਰਨੀ ਪਿਛ
ਲੀਰਾਤੀਅਸਨਾਨਕਰਨਾ ਬਾਣੀਪੜਨੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸੰਸਾਰਦੇਤਾਰਨੇਨੂੰ ਜਗਤ
ਵਿਚਆਏ ਜਹਾਂਕਹਾਂ ਸਾਰੇਹੀ ਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹੋਇਗਇਆ ਇਕਖਤ੍ਰੀ
ਕਰਤਾਰਪੁਰੇਵਿਚਰਹਿੰਦਾਸੀ ਘਰੋ ਤੰਗਸੀ ਧਨਉਸਦੇਪਲੇ ਨਹੀ ਇਕਲੜਕੀਉ
ਸਦੇਘਰਸੀ ਇਕਦਿਨ ਉਸਨੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਪਾਸ ਆਇ ਬੇਨਤੀਕੀਤੀ ਹੇਗਰੀ
ਬਨਿਵਾਜ ਮੇਰੇਪਾਸੋ ਸਰਕੁਛਨਹੀਆਂਵਦਾਜੀ ਮੇਰੀਪੁਤ੍ਰੀ ਬਿਆਹੁਣੇ ਲਾਇ
ਕਹੈ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰ ਜੀਕੇ ਨਾਮ ਮੇਰੇਪੁਰਖਸਮਾਨ ਕਰਹੁਜੀ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਿਆ ਹੇਭਾਈਜੋਕਿਛੁ ਤੈਨੂੰ ਬਿਆਹੁਦੀ ਬਸਤਚਾਹੀਦੀਹੈ ਸੋਤੂੰਲਿਖਾਲਿ
ਆ ਮੈਤੈਨੂੰਅਣਾਇਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂਉਸਖਤ੍ਰੀਨੇ ਵਿਆਹਦੀਆਂਵਸਤੂਲਿਖਕਰ

ਲੈਆਇਆ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਿਖਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਹੌਰਤੇ ਜਾਇਕਰ ਸਭ
ਵਸਤੂ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਸੁਲਖਣ ਨਾਮੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇਜੀਦਾ ਸਿਖਸੀ ਅਤੇਪਰ
ਰਬਵਾਲਾਸੀ ਉਸਨੇ ਜਾਇਕਰ ਲਹੌਰਤੇ ਸਭ ਵਸਤੂ ਲੈਆਂਦੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤਖੁ
ਸੀਹੋਇਆ ਜੀਅਮੇ ਕਹੇ ਧੰਨ ਮੇਰੇ ਭਾਗਹੈਨ ਜੋ ਗੁਰੂਜੀਨੈ ਏਹਟਹਿਲ ਮੈਨੂ ਬਖ
ਸੀਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਘਟਘਟ ਜੀਆਂਕੇ ਜਾਣਨੇਹਾਰੇਹੈ ਉਸਨੂੰ ਬਾਣੀਦਾਉ
ਪਦੇਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਖਤ੍ਰੀਨੂ ਸਭ ਸਾਮਗਰੀ ਦਿਤੀ ਉਸਨੇ ਬੇਟੀਦਾ ਵਿਆਹ ਕੀ
ਤਾ ਲਗਾ ਗੁਰੂਜੀਕਾ ਜਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੁਲਖਣ ਸਿਖਨੂੰ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਖੁਸੀਕੀਤੀ
ਕਹਿਆ ਸਿਖਾ ਏਹ ਜਪੁ ਜੋ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖਕਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸਨੂ ਪੜੈਗਾ ਤਿਸਕ
ਉ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀਕੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਬਡੇ ਆਦਰ ਨਾਲ ਬਿਠਾਈਏਗਾ ਅਰੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆਈਏਗਾ ਸੋ ਭਾਈ ਸੁਲਖਣ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀਕਾ ਨਾਮ
ਸਿਮਰਨ ਕਰਿਆ ਕਰ ਤੇਰਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਸਿਖੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤੈਨੂੰ ।
ਤੋ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਓਹੁ ਜੋ ਬਾਣੀਆ ਤੇਰੀ ਬੇਟੀ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵਾਸਤੇ
ਪਦਾਰਥ ਲਿਆਸੀ ਸੋ ਓਹੁ ਸਿੰਘਲਾਦੀਪ ਮੇ ਸਿਵਨਾਭ ਰਾਜਾ ਕੀ ਨਗਰੀ ਮੇ ਸੁਦਾ
ਗਰੀ ਵਾਸਤੇ ਗਇਆਸੀ ਉਥੇ ਸਭ ਲੋਕ ਇਕਾਦਸੀ ਬ੍ਰਤ ਰਖਦੇ ਸੇ ਉਨਾਦੇ ਦੇਸ
ਮੇ ਏਹੀ ਨੇਮਸੀ ਜੋ ਇਕਾਦਸੀ ਬ੍ਰਤ ਨਹੀ ਕਰਦਾਸੀ ਉਸਕੋ ਦੰਡ ਦੇਂਦੇ ਹੈਨ
ਅਸਾ ਉਥੇ ਜਰੂਰ ਜਾਵਣਾਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਅਤੇ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਜਹਾਂ ਆ
ਪਕਾ ਮਨ ਆਵੈ ਤਹਾਂ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਕ੍ਰਿਪਾਕ
ਰਕੇ ਉਸ ਭਗੀਰਥ ਦੀ ਵਰਤਾ ਸੁਣਾਈਏ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਜਬ ਭਗੀਰਥ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੋਂ ਲਹੌਰਨੂੰ ਗਇਆਸੀ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਮਾਲ ਲੈਕਰ ਜ
ਹਾਜਮੇ ਪਾਇਕੇ ਰਾਜੇ ਸਿਉਨਾਭਕੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਮੇ ਜਾਇ ਉਤਾਰਿਆ ਆਪਣਾ ਮਾ
ਲ ਵੇਚਿਆ ਕਰੇ ਉਥੇ ਦੇ ਲੋਕ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਨਾਇਕਰ ਠਾਕਰ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ਬਾਰਾ ਟਿਕੇ
ਲਗਾਵੈ ਆਇਤਵਾਰ ਕਾਦਸੀ ਮਾਵਸ ਬਰਤ ਕਰੈ ਠਾਕਰ ਦੁਆਰੇ ਜਾਵੈ ਅਤੇ
ਓਹ ਬਾਣੀਆਂ ਨਾਂ ਵਰਤ ਕਰੈ ਨਾ ਮਾਵਸ ਕਰੈ ਨਾ ਠਾਕਰਦੁਆਰੇ ਜਾਵੈ ਨਾ ਇਕਾਦ
ਸੀ ਕਰੈ ਉਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਬਾਣੀਏ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਇਕ ਬਾ
ਣੀਆ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਹੈ ਵਰਤ ਨੇਮ ਪੂਜਾ ਕਿਛ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਉਸਕੋ ਬੁ
ਲਾਇਆ ਬਾਣੀਆ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਗਇਆ ਇਕ ਨਲੀਏਰ ਅਤੇ ਰੁਪਯਾ ਲੈਕਰ
ਮਿਲਿਆ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਰੇ ਬਾਣੀਏ ਤੂੰ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਹੋਇਕਰ ਭ੍ਰਸਟ ਕਿਰਿਆ ਕ

ਰਦਾਹੈਨਾਉਤਾਨਹੀਪੂਜਾਨਹੀਕਰਤਾ ਤਾ ਬਾਣੀਏਨੇਕਾਹਿਆ ਹੇਰਾਜਾਜੀ ਜਿਸਕ
ਰਣ ਤੁਮ ਸੇਵਾਪੂਜਾਕਰਤੇਹੋ ਸੋਵਸਤ ਹਮਨੇ ਪਾਈਹੈ ਵਰਤਨੇਮਮੈਕਿਸਵਾਸਤੇ
ਕਰਾ ਤਾਰਾਜੇ ਕਾਹਿਆ ਹੇ ਬਾਣੀਏ ਓਹਕੌਣਵਸਤਹੈ ਜਿਸਤੇ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾਹੋਈਹੈ
ਤਾ ਬਾਣੀਏ ਨੇਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾਜੀ ਮੈ ਮਹਾਪੁਰਖਕਾ ਦਰਸਨਪਾਇਆਹੈ ਅਰੁਉ
ਸਕੇਦਰਸਨਲਾਗੀਆ ਤੇ ਮੈ ਮੁਕਤਿਪਾਈਹੈ ਤਾਰਾਜੇ ਕਾਹਿਆ ਅਰੇ ਬਾਣੀਏ
ਉਸਕੇਦਰਸਨਕਰੇਤੇ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾਹੋਈਹੈ ਤਾ ਬਾਣੀਏ ਕਾਹਿਆ ਜਾ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸ
ਰਜੀਮਿਲਿਆ ਤਾ ਨਿਸਾਦੀ ਕਿਆਚਲੀਹੈ ਤਾਰਾਜੇਨੇਕਹਾ ਅਰੇ ਬਾਣੀਏ ਐ
ਸਾ ਸਾਧ ਕਲਜੁਗਮੈ ਕਉਣ ਮਹਾਪੁਰਸਹੈ ਜਿਸਕੇ ਮਿਲਨੇ ਤੇ ਤੇਰੀ ਮੁਕਤਿਹੋ
ਈਹੈ ਤਾ ਬਾਣੀਏ ਕਹਾ ਪ੍ਰਤਖ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੀ ਮੂਰਤਹੈ ਜਿਸਕੇ ਨਾਮਲੀਏ ਮੁ
ਕਤਪਾਈਤੀਹੈ ਤਾਰਾਜਾ ਸਿਵਨਾਭ ਬਾਣੀਏਨੂ ਗੁਸੇ ਹੋਇਕਰ ਬੰਦੀਖਾਨੇ ਪਾਇ
ਆ ਤਾ ਕੁਦਰਤਨਾਲ ਇਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣਦੀ ਗਊ ਚਿਕੜ ਖੁਭਣਵਿਚ ਖੁਭਗ
ਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਹੁਤੇਰਾ ਜੋਰ ਕਰਗਹਿਆ ਗਊ ਨਿਕਲੇ ਨਹੀ ਰਾਜੇਨੂ ਆਇਕ
ਰਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮੇਰੀ ਗਊ ਖਭਣਮੈ ਖੁਭਗਈਹੈ ਨਿਕਲਦੀ ਨਾਹੀ ਤਾਰਾਜੇ
ਨੇ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਕਹਾ ਮੈ ਅਨਾਜ ਤਬਹੀ ਖਾਊਗਾ ਜਬ ਗਊ ਨਿਕਲੇਗੀ
ਪੰਜਾ ਦਿਨ ਗੁਜਰਗਏ ਗਊ ਨਿਕਲੇ ਨਾਹੀ ਤਾ ਜੋਤਕੀਆ ਕੋ ਪੁਛਿਆ ਤਾ ਪੰਡ
ਤਾਨੇਕਹਾ ਹੇਰਾਜਾਜੀ ਏਹ ਗਊ ਤਬ ਨਿਕਲੇਗੀ ਜਾਂ ਅਸਮੇਧ ਜਗ ਕਰੇ ਉਸਕ
ਫਲ ਗਊਕੋ ਦੇਵੇ ਤਾ ਰਾਜੇ ਕਾਹਿਆ ਅਸਮੇਧ ਜਗ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਤਾ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ
ਅਰ ਦੁਆਪੁਰ ਜੁਗਾਵਿਚ ਪਾਂਡਵਾਂਨੇ ਕੀਤਾਸੀ ਅਰ ਪਾਂਡਵਾਂਕੇ ਕਹੇ ਰਾਜਾ ਇੰ
ਦ੍ਰਨੇ ਕਾਮਧੇਨ ਗਊ ਭੇਜੀਸੀ ਤਾ ਅਸਮੇਧ ਜਗ ਹੋਇਆਸੀ ਮੇਰੇਕਹੇ ਕਾਮਧੇ
ਨ ਗਊ ਕਦ ਆਈ ਤਾ ਰਾਜੇਨੇ ਗਊ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗਣੇ ਲਗਾ
ਤਾ ਉਸ ਬਾਣੀਏ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਰਾਜਾਨੂ ਕਹਿ ਭੇਜਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਅਸਮੇਧ ਜਗ
ਕਾ ਫਲ ਮੈ ਦੇਂਦਾਂ ਹਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਰਾਜਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਬਾਣੀਏ
ਕੋ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾ ਰਾਜਾਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਬਾਣੀਏ ਅਸਮੇਧ ਜਗ ਤੈ ਨੇ ਕਬ ਕੀਆ ਸੀ
ਤਾ ਬਾਣੀਏਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਅਸਮੇਧ ਜਗ ਮੈ ਨਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਕਿਸਤਰਾ
ਨਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤ੍ਰੈ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਉਠਕਰ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂਜੀ
ਕੀ ਪੜ੍ਹਤਾ ਹੋ ਅਰ ਨਿਤ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕੋ ਭੋਗ ਲਗਾਵਣਾ ਦਿਨੇ
ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਦਸਵਾਂ ਹਿਸਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਾਮ ਪਰ ਦੇਤਾ ਹੋ ਸੰਧਿਆ ਕੇ ਸਬਦ

ਕੀਰਤਨ ਕਰਤਾ ਹੇ ਰਾਤ ਕੋ ਸੋਹਿਲਾ ਪੜ੍ਹਕਰ ਸੋ ਰਹਿਤਾ ਹੇ ਤਾ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਇਕ
ਅਸਮੇਧ ਜਗ ਕਾ ਫਲ ਮੇਰੇ ਕੋ ਤੂੰ ਦੇਹੁ ਤਾ ਬਾਣੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਬਾਣੀਏ
ਆਰਤੀ ਸੋਹਿਲਾ ਪੜ੍ਹਕਰ ਉਸ ਕਾ ਫਲ ਵਾਹੁਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਰਾਜੇ ਕੇ ਹਥ ਪਰ ਪਾ
ਇ ਦੀਆ ਤਾਂ ਬਾਣੀਏ ਕਹਾ ਰਾਜਾ ਤੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਕਹੁ ਹੇ ਗਊ ਇਕ ਅਸ
ਮੇਧ ਜਗ ਕਾ ਫਲ ਮੈ ਤੇਰੇ ਨਮਿਤ ਦੀਆ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਉਸੀ ਤ
ਰਾਂ ਕੀਤਾ ਰਾਜੇ ਦੇ ਆਖਣੇ ਨਾਲ ਤੁਰਤ ਗਊ ਚਿਕੜ ਵਿਚੋ ਨਿਕਲੀ ਰਾਜੇ ਨੇਂ ਬਾ
ਣੀਏ ਨੂ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਹਾ ਮੈਨੂ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਉ ਤਾ
ਬਾਣੀਆਂ ਨਿਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸੁਣਾਵੈ ਰਾਜਾ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਇਆ
ਰੋਮ ਰੋਮ ਵਿਚ ਮਗਨ ਹੋਇਆ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਜਿਸ ਗੁਰੂ ਕੇ ਏਹ ਵਾਕ ਹੈਨ ਹੇ ਭਗੀਰ
ਥ ਓਹ ਮੇਰਾ ਭੀ ਗੁਰੂ ਹੋਇਆ ਰਾਜਾ ਸਿਵਨਾਭ ਮਨਸਾ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋ
ਇਆ ਭਗੀਰਥ ਕੋ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਬਾਣੀਏ ਜਹਾ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਤਹਾਂ ਤੂ ਮੈਨੂ ਭੀ ਲੈ
ਚਲ ਤੇਰੇ ਪਿਛੇ ਮੈ ਗੁਰੂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਗਾ ਤਾ ਬਾਣੀਏ ਕਹਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਇਉ ਕਰ ਤੂੰ
ਨਹੀ ਪਹੁਚ ਸਕਦਾ ਪਰੰਤੂ ਆਪਣੇ ਜੀਆ ਵਿਚ ਇਥੇਹੀ ਅਰਾਧ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੈਨੂੰ
ਇਥੇਹੀ ਦਰਸਨ ਦੇਵੇਗਾ ਓਹ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹੈ ਘਟ ਘਟ ਜੀਆ ਕੀ ਜਾਣੂੰਨੇ ਹਾਰ
ਹੈ ਤਾ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਜਿਸ ਧਰਤੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਓਹ ਧਰਤੀ ਮੈਨੂੰ ਦਸ ਜੀ
ਤਾਂ ਬਾਣੀਏ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਪੰਜਾਬ ਧਰਤੀ ਮੇ ਰਾਮਚੰਦ ਜੀ ਕੇ ਬੇਟੇ ਲਊ ਕਾ ਲਹੌਰ
ਸਹਿਰ ਰਾਵੀ ਨਦੀ ਕੇ ਕਨਾਰੇ ਪਰ ਤਿਸਦੇ ਪਾਸ ਪੰਜੀਹ ਕੋਸ ਪਰ ਰਾਵੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਨ
ਗਰ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਬਧਾ ਹੈ ਉਥੇ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਤਾ ਰਾਜੇ ਸਿਉਨਾਭ ਤਿਆਗ ਕੀਤੀ ਤਾ
ਬਾਣੀਏ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮਹਾਪੁਰਖ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਹੈ ਜੋ ਉਨਾ ਪਾਸ ਚਲਕਰ ਕੋਈ
ਨਹੀ ਪਹੁਚਿਆ ਪਰੰਤੂ ਆਪਣੇ ਜੀਆ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂ ਇਥੇਹੀ ਅਰਾਧ ਗੁਰੂ ਬਾ
ਬਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹੈ ਤੈਨੂ ਏਥੇਹੀ ਦਰਸਨ ਦੇਵੇਗਾ ਤਾ ਰਾਜੇ ਏਹ ਬਾਤ ਮੰਨ ਲਈ ਬਾ
ਣੀਏ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਰਾਜਾ ਤੇਰੇ ਭਾਵਣੀ ਕਾ ਸਦਕਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੈਨੂ ਇਥੇਹੀ ਦਰਸਨ
ਦੇਵੇਗਾ ਪਰੰਤੂ ਲਖ ਸਕੈਗਾ ਨਾਹੀ ਕਿਆ ਜਾਪੈ ਕਿਤ ਰੂਪ ਤੈਨੂ ਦਰਸਨ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ
ਗੀ ਕੇ ਰੂਪ ਯਾ ਗ੍ਰਿਹਧਾਰੀ ਓਹ ਬੜਾ ਅਬਨਾਸੀ ਪੁਰਖ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਹੁਸੀਆਰ ਰਹੀਓ
ਓਹ ਬਾਣੀਆ ਰਾਜੇ ਪਾਸੋ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇਆ ਤਾ ਓਹ ਬਾਣੀਆ ਉਥੋ ਪਿਛਾਹਾਂ ਨੂੰ
ਮੁੜਿਆ ਤੇ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾਭ ਨੂ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਬਹੁਤ ਚਾਹ ਲਗ ਰਹੀ ਅਠੇ
ਪਾਹਰ ਉਠਦਿਆ ਬੈਠਦਿਆ ਸੁਤਿਆ ਜਾਗਦਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਚ

ਹਾ ਵਿਚ ਹੋਰਹੇ ਨਿਤ ਪਰਤ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਇਕ ਉ
ਪਾਉ ਭੀ ਕੀਤਾ ਇਕ ਨਉ ਲਖਾ ਬਾਗ ਰਾਜੇ ਦਾ ਸੁਕਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਿਸ ਦੇ ਵਿਚ ਇ
ਕ ਧਰਮਸਾਲ ਬਣਾਈ ਅਰ ਉਥੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਬਸਤ੍ਰ ਭੂਖਣ ਅਨਕ ਪ
ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੁਗੰਧਤਾ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਅਰ ਭੋਜਨ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਮਉਜੂਦ ਹੈ
ਅਰ ਸੁੰਦਰ ਚੇਰੀਆਂ ਬੜੇ ਸਰੂਪ ਵਾਲੀਆਂ ਸੋਲਾਂ ਬਰਸ ਕੀ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸ ਕੀ ਉ
ਮਰ ਵਾਲੀਆਂ ਤਹਾਂ ਰਖੀਆਂ ਅਰ ਹੁਕਮ ਦੀਆਂ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਧ ਸੰਤ ਇ
ਥੇ ਆਵੇ ਤਿਸ ਕੀ ਤੁਸਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਪਰ ਐਸੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਨ
ਕਾ ਧਰਮ ਛੁਟ ਜਾਵੇ ਭਾਵੇਂ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੋਵੇ ਦਿਗੰਬਰ ਹੋਵੈ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਹੋਵੈ
ਜੋਗੀ ਹੋਵੈ ਬੈਸਨਵ ਹੋਇ ਹਿੰਦੂ ਹੋਇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਇ ਅਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਏਹ ਮਨ
ਵਿਚ ਠਾਨ ਰਖੀ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਕਲੀ ਕਾਲ ਮੇ ਹੋਵੈ ਸੰਤ ਸੋ ਉਸ ਕੀ ਭੀ ਪਰੀਖ
ਯਾ ਹੋਵੈਗੀ ਜੋ ਐਸੇ ਵੈਸੇ ਹੋਨਗੇ ਤਿਨ ਕਾ ਧਰਮ ਛੁਟ ਜਾਵੈਗਾ ਪਰ ਇਸ ਕਲੂ ਕ
ਲ ਕੇ ਪਹਿਰੇ ਵਿਚ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਇਕ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋ
ਈ ਨਹੀ ਇਹ ਪਰਕਾਰ ਰਾਜੇ ਸਿਵ ਨਾਭ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਹੇ ਬਾਲਾ
ਜੀ ਕਈ ਸਾਧਾਂ ਦੀ ਪਰੀਖਯਾ ਹੋਈ ਹੈ ਅਰ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਸੋ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਭੇਖ
ਸਦਾ ਸਲਾਹੁਣੇ ਜੋਗ ਹੈ ਅਰ ਦੂਸਰੇ ਭਗੀਰਥ ਕਾ ਕਹਿਣਾ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੇ
ਰੇਤਾਈ ਦਰਸਨ ਹੋਇਗਾ ਉਸ ਕਾ ਬਚਨ ਸਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤੀਸਰਾ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਬੜੀ
ਉਡੀਕ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ ਸੋ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਰਾਜੇ ਸਿਉ ਨਾਭ ਕੀ ਇਛ
ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਏ ਉਸ ਨੇ ਵਡੀ ਘਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਜੀ ਨੇ ਸਿੰਘਲਾਦੀਪ ਕੇ ਰਾਹ ਕੀ ਹਕੀਕਤ ਪੂਛੀ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਹੇ ਸਤਗੁਰ ਸੁਆ
ਮੀ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਹੋ ਆਪ ਕਉਣ ਰਸਤੇ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬ
ਰਾਨਪੁਰ ਜਾਣਾ ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੇ ਅਸੀ ਹੇ ਕੋਹ ਭਾਟੜਿਆ ਕੇ ਘਰ ਹੈਨ ਉਸ ਤੇ ਪਰੇ
ਬੀਕਾ ਪੂਰ ਪਟਣ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਇਕਾਗੀ ਸਹਰ ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਜਾ ਅਕੁਟਦਬੀ ਹੈ
ਤਿਥੇ ਮੇਲਗੀ ਗਿਰਾਉ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਥੇ ਛਾਫੇ ਭਾਟੜੇ ਦੇ ਘਰ ਸੰਗਤ ਬਹੁਤ ਹੈ।
ਆਸ ਪਾਸ ਗਿਰਾਇ ਵਿਚ ਸੰਗਤ ਗਾਹਿਦੀ ਹੈ ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੇ ਬੀਜਾਪੁਰ ਪਟਣ ਹੈ ਤਿ
ਸ ਤੇ ਪਰੇ ਅਸੀ ਕੋਹ ਨਾਗਾ ਬੰਦਰ ਪਟਣ ਹੈ ਓਹ ਬੰਦਰ ਤਿਜਾਵੂਰ ਸਾਹੂਕਾ ਹੈ ਉਥੇ
ਰਾਜਾ ਅਸੁਰਾਪਨਾ ਇਕ ਹੈ ਓਹ ਵਲਾਇਤ ਰਾਜੇ ਰਾਮਚੰਦ ਕੀ ਹੈ ਉਥੋ ਜਹਾਜ਼ ਚ
ੜ ਕਰ ਤਿੰਨਾ ਦਿਨ ਦਾ ਰਾਹ ਹੈ ਤਿੰਨਾ ਦਿਨਾ ਵਿਚ ਅਤੇ ਤਿੰਨਾ ਰਾਤਾਂ ਵਿਚ ਪਾਰ ਉਤਰੀ

ਹੈ ਅਰ ਜਾਪ ਪਟਣ ਬੰਦਰ ਪਾਰਕਾ ਹੈ ਜੇ ਦੇਸ ਸਿੰਘਲਾ ਦੀਪਕਾ ਹੈ ਅਰ ਰਉਂਦ
ਸੈ ਬੀਰ ਰਾਉ ਉਸ ਦੇਸ ਵਿਚ ਵਸਦਾ ਹੈ ਅਰੁ ਉਥੇ ਸਤਾਰਾ ਰਾਜੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੈਨਾ
ਸਿੰਘਲਾ ਦੀਪ ਕੀ ਸੁਗਤਿ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ ਅਸਗਾਹ ਸਮੁੰਦਰ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪ
ਰ ਜਾਇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਅਸ
ਗਾਹੁ ਸਮੁੰਦਰ ਕਿਉਂਕਰ ਲੰਘੀਏ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜੀ ਤੇ
ਰੇ ਚਰਨਕਾ ਸਦਕਾ ਪਹਾੜੂ ਭੀ ਤਰਨਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅ
ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਸੀ ਏਹੁ ਸਲੋਕੁ ਪੜ੍ਹਦੇ ਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਪੀਛੇ ਸਲੋਕ ਸਤਿਨਾਮੁ
ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
੧ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਿਸ ਸਿਖ ਦੇ ਮੁਹ ਵਿ
ਚ ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਹੋਵੈਗਾ ਅਰੁ ਉਸਦੇ ਪਿਛੇ ਜਿਤਨੀ ਸੁਣੈਗੀ ਤਿਤਨੀ ਭਉਜਲ
ਤੇ ਪਾਰ ਲੰਘੇਗੀ ਤਾ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਗਰੀਬਨਿ
ਵਾਜ ਜਿਸਨੂ ਤੈ ਭਾਵੈਗਾ ਤਿਸਨੂ ਪਾਰ ਲੰਘਾਵੈਂਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿੰਘਲਦੀ
ਪ ਮੇ ਗਏ ਰਾਜੇ ਕੇ ਅਰਾਧਣੇ ਕਰਿਕੇ ਉਥੇ ਜਾਇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਤਾ ਇਕ ਬਾਗ ਨਉਲ
ਖਾ ਰਾਜੇ ਸਿਉਨਾਭ ਕਾ ਹੈਸੀ ਅਰ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸ ਉਸਕੋ ਹੋਏ ਸਨ ਸੁਕੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ
ਬੂਹੇ ਉਸਕੇ ਚਿਣਾਇ ਛਡੇਸੀ ਉਸ ਬਾਗ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾ ਓਹ ਬਾ
ਗ ਸੁਕੇ ਤੇ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ਗਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਪਾਵਣੇ ਨਾਲ ਪਤ੍ਰਾ ਵਾਲੇ ਬੂ
ਟੇ ਕੋ ਪਤ੍ਰ ਹੋਇ ਆਏ ਫੁਲਾ ਵਾਲੇ ਫੁਲ ਲੈ ਆਏ ਫਲਾ ਵਾਲੇ ਕੋ ਫਲ ਹੋਇ ਗਏ
ਲੋਕਾ ਨੇ ਬਾਗ ਕੇ ਹਰਿਆ ਦੇਖਕੇ ਬਡੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਏ ਬਾਰਾਂ ਵਰੇ ਦਾ ਸੁਕਾ ਹੋਇ
ਆ ਬਾਗ ਇਕ ਬਾਰਗੀ ਹੀ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਬਾਗਵਾਨ ਨੂੰ ਲੋਕਾ ਖਬਰ ਦਿਤੀ
ਅਤੇ ਕਹਣੇ ਲਗੇ ਹੁਣ ਕਿਉ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਇਕ ਫਕੀਰ ਦਾ ਚਰਨ ਪਾਇ
ਆ ਹੈ ਬਾਗ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸਨੇ ਬਾਗ ਜਾਇਕਰ ਦੇਖਾ ਅਰ ਰਾਜੇ ਨੂ ਖਬ
ਰ ਦਿਤੀ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਆਪ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਇਕ ਸਾਂਈ ਲੋਕ ਆਏ ਹੈਨ ਉਨਾ ਦੇ ਚਰਨ
ਦਾ ਸਦਕਾ ਨੌਲਖਾ ਬਾਗ ਸੁਕੇ ਤੇ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਮ
ਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਆ ਜਾਪੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸਚ ਹੋਵੇ ਆਪਣੇ ਵਜੀਰ ਕੀ
ਤਰਫ ਦੇਖਿਆ ਵਜੀਰ ਨੇ ਚੇਰੀਆਂ ਕੋ ਬੁਲਾਇਕਰ ਕਹਾ ਤੁਮ ਜਾਇਕਰ ਸਾਧੂ ਕੋ
ਦੇਖੋ ਕੈਸਾ ਹਿਕ ਸਾਧ ਹੈ ਓਹ ਚੇਰੀਆਂ ਬਾਗ ਵਿਚ ਆਈਆਂ ਆਣ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਪਾਸ ਬੈਠੀਆਂ ਲਗੀਆ ਇਸਤ੍ਰੀਆ ਵਾਲੇ ਸੁਭਾਵ ਕਰਨ ਚੰਚਲਤਾ ਦਿਖਾਵਨ

ਕੋਈ ਪੰਦ੍ਰਾਂ ਬਰਸਕੀ ਕੋਈ ਅਠਾਰਾਂ ਬਰਸਕੀ ਕੋਈ ਬੀਸ ਬਰਸਕੀ ਬੜੀਆਂ
ਸੁੰਦਰ ਕਾਮਕੰਦਲਾ ਜੈਸੀਆਂ ਜਿਨਕੋ ਦੇਖਕਰ ਬਡੇ ਬਡੇ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਮੋਹਤ ਹੋਜਾ
ਵਨ ਮਾਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਕੀਆਂ ਅਪਸਰਾ ਮਹਾਂ ਚਤੁਰ ਨਾਇਕਾ ਜਿਨਕੋ ਦੇਖਕਰ ਸਿੰਙੀ
ਰਿਖ ਸਾਰਖੇ ਮੋਹਿਤ ਹੋਇ ਗਏ ਔਰ ਮਾਨੁਖੋਂ ਕੀ ਕਿਆ ਚਲਣੀ ਹੈ ਓਹ ਚੇਰੀਆਂ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕੋ ਕਹਿਣ ਲਗੀਆਂ ਸਾਧ ਜੀ ਤੁਮ ਕਿਛੁ ਖਾਵੋ ਪੀਵੋ ਜੀ ਕਿਛੁ ਹਮ ਸੇ ਰ
ਸ ਰੰਗ ਕੇਲ ਕਰੋ ਜੀ ਖੁਸੀਆਂ ਮਾਣੋ ਮਨ ਕਾ ਬਿਲਾਸ ਕਰੋ ਜੀ ਹਮਾਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂ
ਰਨ ਹੋਵੈ ਜੀ ਹਮ ਆਪ ਕੇ ਪਾਸ ਆਈਂ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਰਾਗੁ ਬਸੰਤ ਮੇਂ ਇਕ ਸਬ
ਦ ਕਹਿਆ ॥ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਜਗੁ ਕਊਆ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਚੀਤਿ ॥ਨਾਮੁ ਬਿ
ਸਾਰਿ ਗਿਰੈ ਦੇਖੁ ਭੀਤਿ ॥ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਚੀਤਿ ਅਨੀਤਿ ॥ਜਗ ਸਿਉ ਤੂਟੀ ਝੂਠ ਪਰੀਤਿ ॥
੧ ॥ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਬਜਰੁ ਭਾਰੁ ॥ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਚਾਰੁ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਘਰੁ
ਬਾਲੂ ਕਾ ਘੂਮਨ ਘੇਰਿ ॥ਬਰਖਸਿ ਬਾਣੀ ਬੁਦਬੁਦਾ ਹੇਰਿ ॥ਮਾਤ੍ਰ ਬੂੰਦ ਤੇ ਧਰਿ ਚਕੁ ਫੇਰਿ ॥
ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਨਾਮੈ ਕੀ ਚੇਰਿ ॥੨॥ਸਰਬ ਉਪਾਇ ਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਮੋਰੁ ॥ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪਗ ਲ
ਗਉ ਤੋਰ ॥ਨਾਮਿ ਰਤੋ ਚਾਹਉ ਤੁਝ ਓਰੁ ॥ਨਾਮੁ ਦੁਰਾਇ ਚਲੈ ਸੋ ਚੋਰੁ ॥੩॥ਪਤਿ ਖੋਈ ਬਿ
ਖੁ ਅੰਚਲਿ ਪਾਇ ॥ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਰਤੋ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰ
ਜਾਇ ॥ਭੈ ਮਾਨੈ ਨਿਰਭਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੪॥ਕਾਮਨਿ ਚਾਹੈ ਸੁੰਦਰਿ ਭੋਗੁ ॥ਪਾਨ ਫੂਲ
ਮੀਠੇ ਰਸ ਰੋਗ ॥ਖੀਲੈ ਬਿਗਸੈ ਤੇਤੋ ਸੋਗ ॥ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਕੀਨਸਿ ਹੋਗੁ ॥੫॥ਕਾ
ਪੜੁ ਪਹਿਰਸਿ ਅਧਿਕ ਸੀਗਾਰੁ ॥ਮਾਟੀ ਫੂਲੀ ਰੂਪੁ ਬਿਕਾਰੁ ॥ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬਾਧੋ ਬਾ
ਰੁ ॥ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੂਨਾ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥੬॥ਗਾਛਹੁ ਪੁਤ੍ਰੀ ਰਾਜ ਕੁਆਰਿ ॥ਨਾਮੁ ਭਣਹੁ
ਸਚੁ ਦੋਤੁ ਸਵਾਰਿ ॥ਪ੍ਰਿਉ ਸੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਅਧਾਰਿ ॥ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬਿਖੁ ਤਿਆਸ ਨਿ
ਵਾਰਿ ॥੭॥ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ॥ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਾ ਤੋਹਿ ॥ਨਾਨਕ ਠਾਢੇ ਚਾ
ਹਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰਿ ॥ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੮॥੧॥ ਜਬ ਏਹੁ ਸਬਦ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਚਰਿਆ ਚੇਰੀਆਂ ਕੇ ਪਰਥਾਇ ਅਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਚੇਰੀਓ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮ
ਤੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਸਭ ਬਿਖੁ ਹੈ ਕਿਸੇ ਕੀ ਮਨਾਹੀ ਤੁਸੀ ਭੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪਿ
ਆ ਕਰੋ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕੇ ਨਾਮ ਜਪੇ ਤੇ ਤੁਮਾਰਾ ਭੀ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਇਤਨਾ ਸੁਨ ਕਰ ਓਹ
ਚੇਰੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭੂਸਣ ਉਤਾਰ ਦਿਤੇ ਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਏਹੁ ਭੂਖਨ ਆਪ ਪਹਿ
ਰੋ ਚਾਹੈ ਕਿਸੀ ਕੋ ਤੁਮ ਉਠਾ ਦੇਓ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਹੋਰ ਕਹਿਆ ਰਾਗੁ ਆ
ਸਾ ਵਿਚ ॥ ॥ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਜੇ ਗਹਣਾ ਹੋਵੈ ਪਿ

ਉਣ ਹੋਵੈ ਸੂਤੁ ਧਾਰੀ॥ ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਾਮਣ ਤਨੁ ਪਹਿਰੈ ਰਾਵੈ ਲਾਲੁ ਪਿਆਰੀ॥੧
ਲਾਲੁ ਬਹੁ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਮੋਹੀ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਹੋਹਿ ਨ ਅਵਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਲੇ ਪਹਿਰੈ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੰਤੁ ਲੇਈ॥ ਕਰ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕੰਗਨ ਪਹਿਰੈ ਇਨ
ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਧਰੇਈ॥੨॥ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਕਰਿ ਮੁੰਦਰੀ ਪਹਿਰੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਟੁ ਲੇਈ॥
ਧੀਰਜੁ ਧੜੀ ਬੰਧਾਵੈ ਕਾਮਣਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗੁ ਸੁਰਮਾ ਦੇਈ॥੩॥ ਮਨ ਮੰਦਰਿ ਜੇ ਦੀਪਕੁ ਜ
ਲੇ ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਕਰੇਈ॥ ਗਿਆਨ ਰਾਉ ਜਬ ਸੇਜੈ ਆਵੈ ਤ ਨਾਨਕ ਭੋਗੁ ਕਰੇਈ
੪॥੧॥ ਜਾਂ ਏਹ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਉਨਾ ਚੇਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਤੋਖ ਹੋਇ ਗਇ
ਆ ਅਰੁ ਅੰਤਰ ਕੀ ਅਗਨਿ ਭੀ ਉਨ ਕੀ ਨਿਵਿਰਤ ਹੋਇ ਗਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕ
ਰਨੇ ਕਰ ਕਾਮ ਅਗਨਿ ਭੀ ਦੂਰ ਹੋਈ ਸੀਤਲ ਹੋਇ ਗਈਆਂ ਅਰੁ ਉਨਾਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿ
ਆਨ ਉਪਜ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਲਗੀਆਂ ਜਪਣ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਕਰ
ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੋਇਆ ਜੀ ਭ੍ਰਿੰਗੀ ਕੀਟ ਕੀ ਨਿਆਈ ਰੰਗੀਨ ਹੋਇ ਗਈਆਂ
ਜੈਸੇ ਚਕੋਰ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਨਾਲ ਉਰਝ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਓਹ ਚੇਰੀਆਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸ
ਨ ਨਾਲ ਉਰਝ ਰਹੀਆਂ ਮਸਤ ਦਿਵਾਨੀਆਂ ਪ੍ਰੇਮ ਮੇ ਮਗਨ ਹੋਇ ਰਹੀਆਂ ਜੈਸੇ ਜਲ
ਸੇ ਜਲ ਮਿਲ ਕਰ ਅਭੇਦ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਸੇ ਲੀਨ ਹੋਇ ਗਈਆਂ॥
ਤਾਂ ਓਹ ਚੇਰੀਆਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਬਿਦਾ ਹੋਇ ਕਰ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਆਈਆਂ ਰਾਜੇ ਉਨ
ਚੇਰੀਆਂ ਕੋ ਆਗੇ ਕੀ ਤਰਾਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨ ਚੇਰੀਆਂ ਨੇ ਕਹਾ
ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਬ ਹਮ ਕੋ ਤੁਮ ਦਾਸੀ ਕੀ ਬਾਤ ਮਤ ਕਰੋ ਅਬ ਹਮਾਰਾ ਤੁਮ ਪਿਤਾ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਰਾਜਾ ਸੁਨਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਜੀਅ ਮੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਏਹ ਹਮ ਕੋ
ਇਕ ਘੜੀ ਮਾਤਰ ਨਹੀ ਛੋਡਦੀਆਂ ਹੈਸਨ ਅਰ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਕੋ ਪਿਤਾ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ
ਇਨ ਕੋ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਾ ਫਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਨ ਕੋ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਆਇ ਮਿ
ਲਿਆ ਹੈ ਰਾਜੇ ਨੇ ਚੇਰੀਆਂ ਕੋ ਕਹਾ ਕਿਉ ਰੀ ਅਬ ਤੁਮ ਕੋ ਕਿਆ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਚੇ
ਰੀਨੈ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਹਮ ਕੋ ਉਸ ਸਾਧ ਨੇ ਨਰਕ ਤੇ ਕਢ ਕਰ ਸੁਰਗ ਮੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅ
ਰ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕਾ ਦਰਸ ਹੋਇਆ ਹੈ ਹਮਾਰਾ ਕੋਈ ਪਿਛਲਾ ਭਾਗ ਹਛਾ ਸੀ ਸੋ ਹਮ ਕੋ ਸ
ਤ ਕੀ ਭੇਟ ਹੋਈ ਹੈ ਤਬ ਰਾਜੇ ਸਿਉਨਾਭ ਸਮਝਿਆ ਜੋ ਸਹੀ ਓਹ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਆਇ
ਆ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕੇ ਰਾਜਾ ਸਿਉਨਾਭ ਨੰਗੀ ਪੈਰੀ ਉਠ ਦੌੜਿਆ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੇ
ਤਾਂ ਸੰਤ ਕੀ ਪਿਠ ਹੈ ਅਰ ਖੜੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਜਾਇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੋ
ਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਕ ਬੂਟੇ ਹੇਠ ਖੜੇ ਹੈਨ ਰਾਜਾ ਭੀ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਖੜਾ ਰਿਹਾ ਕਿਤਨਾ

ਹਿਕਾਂਫਿਰਗੁਜਰਿਆ ਤਾਗੁਰੂਜੀਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜੀਆਂਕੇ ਜਾਣਨਹਾਰ ਅਪਣੇਸਿੰ
ਘਾਸਣਪਰਜਾਇਬੈਠੇ ਤਾਰਾਜੇਨੇ ਫੇਰਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨਕੀਤਾ
ਹੇਰਾਜਾ ਬਹੁਤਹਛੇਹੋ ਚੰਗੇਭਲੇਹੋ ਤਾਰਾਜੇਨੇਕਹਾ ਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀ ਤੇਰੇਦਰ
ਸਨਲਾਗਿਆ ਚੰਗਾ ਭਲਾ ਹੋਇਆਜੀ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੋ ਰਾਜਾਬੂਝਸਹੀਕ
ਰ ਸਕੈਨਾਹੀ ਜੋ ਇਹ ਓਹੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹੈ ਅਕੇ ਕੋਈਹੋਰਹੈ ਪਰਰਾਜੇਨੇਉਸ
ਬਾਣੀਏਪਾਸੋਲਿਖਲੀਤਾਸੀ ਜੋਨਾਉ ਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀਜੀ ਹੈ॥
ਅਰੁਜਾਤਖਤ੍ਰੀ ਬੇਦੀਕੇਘਰ ਜਨਮਹੈ ਅਤੇਅਸਥਾਨ ਤਿਲਵੰਡੀਹੈ ਰਾਇਭੋਇ
ਭਟੀਦੀਤਿਲਵੰਡੀ ਵਿਚ ਵਸਦਾਹੈ ਅਰੁਰਾਵੀਨਦੀਦੇ ਕਨਾਰੇ ਪੁਰ ਨਗਰਕਰ
ਤਾਰਪੁਰਬਧਾਹੈਸਾ॥ ਤਾਰਾਜੇਦੇ ਜੀਅਮੈ ਬਸੀ ਜੁਹੁਣਮੈਪੁਛਾ ਰਾਜੇਨੇਜੀਅਮੈ
ਸੋਚਕੇਪੁਛਿਆ ਹੇਗੁਸਾਈਜੀ ਤੁਮਾਰਾਨਾਉਕਿਆਹੈ ਅਰੁ ਤੁਮਜੋਗੀਹੋਤੇਹੋ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਜੋਗੀਜੁਗਤਿ
ਨਾਮੁਨਿਰਮਾਇਲੁ ਤਾਕੈਮੈਲੁਨਰਤੀ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਥੁ ਸਦਾ ਸਚੁਸੰਗੇ ਜਨਮਮ
ਰਣਗਤਿਬੀਤੀ॥੧॥ ਗੁਸਾਈਤੇਰਾਕਹਾਨਾਮੁਕੈਸੇਜਾਤੀ॥ ਜਾਤਉਭੀਤਰਮਹਿ
ਲਬੁਲਾਵਹਿਪੂਛਉਬਾਤਨਿਰੰਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਬ੍ਰਹਮਣਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਇ
ਸਨਾਨੀ ਹਰਿਗੁਣਪੂਜੇਪਾਤੀ॥ ਏਕੋਨਾਮੁ ਏਕ ਨਾਰਾਇਣ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਏਕਾ ਜੋਤੀ॥
੨॥ ਜਿਹਬਾ ਡੰਡੀ ਇਹੁਘਟ ਛਾਬਾ ਤੋਲਉ ਨਾਮੁਅਜਾਚੀ॥ ਏਕੋ ਹਾਟੁ ਸਾਹੁ ਸਭ
ਨਾਸਿਰਿ ਵਣਜਾਰੇ ਇਕ ਭਾਤੀ॥੩॥ ਦੋਵੈ ਸਿਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਿਬੇੜੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿ
ਸੁ ਏਕ ਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਜੀਅਹੁਰਹੈ ਨਿਭਰਾਤੀ॥ ਸਬਦ ਵਸਾਏ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ
ਸਦਾ ਸੇਵਕਦਿਨਰਾਤੀ॥੪॥ ਊਪਰ ਗਗਨ ਗਗਨ ਪਰਿ ਗੋਰਖੁ ਤਾਕਾ ਅਗਮ
ਗੁਰੂ ਪੁਨਿਵਾਸੀ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਾਹਰਿਘਰਿ ਏਕੋ ਨਾਨਕ ਭਇਆ ਉਦਾਸੀ॥੫
॥੧॥ ਇਹ ਸਬਦ ਸੁਣਕਰਿ ਰਾਜੇਕੀ ਨਿਸਾਹੋਈ ਰਾਜੇਨੇ ਏਹੀ ਪਰਤੀਤਕੀ
ਤੀ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਹੈ ਆਪਣੇ ਮਨਵਿਚ ਬਡਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਅਰ ਆਖਿਓ
ਸ ਅਜ ਮੇਰੇ ਧੰਨਭਾਗਹੋਏਹੈਨ ਜੋ ਮੈਨੂ ਪੂਰਾਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆਹੈ ਰਾਜਾ ਉਠਕ
ਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀਆ ਪਰਦਖਣਾ ਕਰਕੇ ਮਹਾਰਾਜਦੇ ਚਰਨੀ ਆਇਪਾਇਆ
ਅਰ ਕਹਣੇ ਲਗਾ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਜੀਅਕੀ ਜਾਣਨਹਾਰੇ ਹੋਜੀ ਅਰ ਮੇਰੀਐ
ਸੀ ਬੁਧ ਨਾਹੀ ਜੀ ਜੋ ਆਪਕਉ ਮੈ ਸਹੀਕਰ ਸਕਾਜੀ ਅਰ ਮੇਰੀ ਜਿਹਬਾ ਵਿਖੇ ਏ
ਹ ਜੋਤ ਨਾਹੀ ਜੋ ਆਪਕੀ ਉਸਤਤਿ ਮੈ ਕਰਸਕਾਜੀ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰਮੈ ਸਕਤਨਹੀ

ਜੋ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂ ਜੀ ਹੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਜੀ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜੀ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥ
ਜੀ ਕਿਰਪਾਲ ਹੋਵਹੁ ਏਹੀ ਅਪਨੇ ਚੇਰੇ ਪਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ
ਤੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਧਰਮਸਾਲਾ ਬਨਾਉ ਤਾਂ ਹਮ ਤੇਰੇ ਘਰ ਚਲੈਂਗੇ ਰਾਜੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ
ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਆਗਿਆ ਪਾਇ ਕਰ ਸਾਹਿਰ ਮੇ ਜਾਇ ਧਰਮਸਾਲ ਕੀ ਠਉਰ ਬ
ਨਾਈ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਅਗਰ ਚੰਦਨ ਨਾਲ ਲੇਪਨ ਕਰਵਾਇਆ ਗਛੇ ਵਿਛਾਵ
ਣੇ ਵਿਛਾਏ ਫੇਰ ਰਾਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਬਾਗਵਿਚ ਆਇਆ ਰਾਜਾ ਆਇ
ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੇ ਹੈਨ ਨਹੀ ਰਾਜਾ ਇਉਂ ਤ੍ਰਿਗਾ ਪਾਇਆ ਜਿਉ ਬਨ ਅ
ਮਲੀ ਮੂਰਛਾ ਖਾਇ ਕਰ ਗਿਰਗਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇਖਣ ਵਾਸਤੇ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਦੇ
ਅਗੋਚਰ ਹੋਇ ਗਏ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਡਿਗਿਆ ਦੇਖ ਕਰ ਨੌਕਰ ਚਾਕਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਏ ਅ
ਰ ਕਹਣੇ ਲਗੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਿਆ ਹੋਇ ਗਇਆ ਜੋ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਰਾਜਾ ਡਿਗ ਪਾਇਆ ਹੈ
ਲੋਕਾਂ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਪਕੜ ਕਰ ਉਠਾਇਆ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਬਿਹਬਲ ਹੂਆ ਨੰਗਾ ਹੀ ਉਦਿਆ
ਨ ਕੇ ਬਿਖੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਦਾ ਫਿਰੇ ਗੁਰੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਘਟ ਘਟ ਦੇ ਜੀਅ
ਕੇ ਜਾਣਨੇਹਾਰੇ ਹਾਜਰ ਨਾਜਰ ਹੀ ਥੇ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਦੇਖੀ ਰਾਜੇ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਐਸੀ ਹੀ ਹੈ ਮੇ
ਰੇ ਦਰਸਨ ਕੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਬ ਰਾਜਾ ਬਹੁਤ ਬਿਆਕੁਲ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਜੇ ਨੂੰ
ਦਰਸਨ ਦਿਤਾ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਸੁਧ ਆਈ ਰਾਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਾਇਆ ਅ
ਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਹੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਆਪ ਦਇਆ ਕਰਕੇ ਧਰਮਸਾਲਾ ਵਿਚਿ
ਚਲੀਏ ਆਪਣੇ ਚਰਣ ਪਾਵੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮੇਤਾਂ ਪੈ
ਰ ਪਿਆਦਾ ਨਾਹੀ ਚਲਾਂਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ ਸਭੁ ਕੁਛ
ਹਾਜਰ ਹੈ ਜੋ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਸੋਈ ਅਸਵਾਰੀ ਆਇ ਜਾਵੇ ਸੁਖਪਾਲ ਪਾਲਕੀ ਹਾਥੀ
ਘੋੜਾ ਜੋ ਕੁਛ ਕਹੋ ਸੋ ਲੈ ਆਵਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਅਸੀ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਸਵਾ
ਰੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੇ ਦਿਤੇ ਮਾਨੁਖ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਓਹ ਮਾਨੁਖ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਹੋਵੈ ਅਰ ਨਗਰੀ ਕਾ ਰਾਜਾ
ਹੋਵੇ ਤਿਸ ਕੀ ਪੀਠ ਪਰ ਚੜ੍ਹ ਕਰ ਹਮ ਚਲੈਂਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸਿਉਨਾਭ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਮੈਂ ਜੋ ਹਾਜਰ ਹੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਿਸਟ ਪਰ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਚਲੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਰਾਜੇ ਕੀ ਪ੍ਰਿਸਟ ਪਰ ਚੜ੍ਹ ਕਰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਾ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਰਾਜਾ ਕਮ
ਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਜਾ ਕੇ ਡੇਰੇ ਆਏ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਚੰਦ੍ਰਕਲਾ ਅਤੇ ਰਾਜ
ਸਿਵਨਾਭ ਦੋਵੇ ਜਣੇ ਹਥ ਬੰਧ ਕਰ ਆਣ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਅਰੁ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੈ ਅਰਦਾਸ

ਕੀਤੀ ਜੀਮਿਹਰਵਾਨਪਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰਹੈ ਤਾਗੁਰੂ ਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇਰਾਜਾ
ਅਸਾਨੂ ਬਰਤਹੈ ਤਾਰਾਜੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਮਿਹਰਵਾਨਸਚੇਗੁਰੂਜੀਅਨਾਬਕੇ
ਨਾਥਜੀ ਅਸਾਤੇਭੁਲਾ ਕਿਉਕਰਹੋਵੇਗਾਜੀ ਜਾਤੁਸੀ ਕੁਛੁਮੂਹਪਾਉਦੇਨਾਹੀ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹਾ ਹੇਰਾਜਾ ਜੇਕਰ ਮਾਨੁਖਦਾ ਮਾਸਹੋਵੇ ਗਾ ਤਾ ਅਸੀ ਅਹਾ
ਰ ਕਰੈਗੇ ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੇਰੇਦਿਤੇਹੋਏ ਮਾਨੁਖਭੀ ਬਹੁਤ ਹੈਨਜੀ ਤਾਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਹੇਰਾਜਾ ਓਹਮਾਨੁਖਚਾਹੀਏ ਜੋਰਾਜੇਕਾ ਪੁਤ੍ਰਹੋਵੇ ਅਰੁਬਾਰਾਬ
ਰਸਕਾਹੋਵੇ ਉਸਕਾ ਅਹਾਰਹਮਕਰੈਗੇ ਤਾਰਾਜਾ ਅਤੇਰਾਣੀ ਬਹੁਤਾਚਿੰਤਾਵਾਨਹੋ
ਏ ਰਾਜੇਕਹਿਆ ਹੇਰਾਣੀਜੇ ਕਿਸੇਰਾਜੇਦੇ ਘਰਇਕਾਹੋਵੇ ਤਾਅਸਾਨੂੰ ਕਹੇ ਕਦੇਕੋਈ
ਦੇਦਾਹੈ ਜੇਕਰਜੁਧਕਰਕੇਜੀਤੇਗੇ ਤਾਹਥਆਵੇ ਅਤੇ ਅਸਾਨੂ ਹੁਣਲੋੜੀਏ ਤਾਰਾ
ਣੀਨੇਕਹਿਆ ਹੇਰਾਜਾਜੀ ਅਸਾਡੇਘਰਇਕੋਪੁਤ੍ਰਹੈ ਉਸਕੀ ਜਨਮਪਤਰੀਦੇਖੀਏ
ਤਾਰਾਜਾਨੇਜਨਮਪਤ੍ਰੀਦੇਖੇ ਤਾਉਸ ਦਿਨਉਸਲੜਕੇਕੋ ਬਾਰਾਬਰਸਪੂਰੇਹੋਏਥੇ
ਤਾਰਾਜੇਪੁਤ੍ਰਕੋਬੁਲਾਇਕਰਕਹਾ ਹੇਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰਾ ਸਰੀਰ ਗੁਰੂਜੀਕੇ ਅਰਥਲਗਦਾਹੈ
ਤੇਰੀਕਿਆਮਰਜੀਹੈ ਤਾਪੁਤ੍ਰਨੇਕਹਾ ਹੇਪਿਤਾਜੀ ਜੇਕਰਮੇਰਾ ਸਰੀਰਗੁਰੂਜੀ
ਕੇ ਅਰਥਆਵੇਤਾ ਹੋਰ ਇਸਤੇ ਕਿਆ ਭਲਾਹੈ ਮੇਰਾਭੀ ਜਨਮ ਸਫਲਾਹੋਇਗਾ
ਅਰਜਨਮਮਰਨ ਕਟਿਆਜਾਵੇਗਾ ਤਾਰਾਜੇਨੇਮਨਮੇ ਸੋਚਾ ਕਿਅਜਸਤਾਦਿਨ
ਇਸਕੋਬਿਆਹਿਆਹੋਏਹੈਨ ਸੋਇਸਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀਕੋਭੀ ਪੁਛਿਆ ਚਾਹੀਏ ਤਾਰਾ
ਜਾਤੇਰਾਣੀਦੋਵੇ ਜਣੇ ਨੂਹਕੇਪਾਸਗਏ ਜਾਇਕਕਹਾ ਹੇਬੇਟੀ ਤੇਰੇਭਰਤੇ ਕਾ ਸਰੀ
ਰਗੁਰੂਜੀਕੇ ਅਰਥਲਗਦਾਹੈ ਤੇਰੀਕਿਆ ਮਨਸਾਹੈ ਤਾ ਲੜਕੀਨੇਕਹਾ ਹੇਪਿਤਾ
ਜੀਜੋਮੇਰੇ ਭਰਤੇਕਾ ਸਰੀਰਗੁਰੂਜੀਕੇ ਅਰਥਲਗੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਰੰਡੇਪਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਕੇ ਅਰਥ ਉਪਰਹੋਵੈ ਤਾਇਸਤੇ ਹੋਰਕਿਆ ਭਲਾਹੈ ਤਾ ਸਭਕਬੀਲਾ ਹਥਜੋੜਕੇ
ਗੁਰੂਜੀਦੇ ਅਗੇ ਆਇਖੜਾਹੋਇਆ ਅਤੇਕਹਣੇਲਗੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁਲੜ
ਕਾ ਹਾਜਰਹੈ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨਕੀਤਾ ਹੇਰਾਜਾ ਇਉਤੋ ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਕਿਸੇਕੀਮਨਾਹੀ
ਮਾਤਾ ਇਸਕੀਆ ਬਾਹਾਪਕੜੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਇਸਕੇਪੈਰਪਕੜੇ ਅਤੇ ਤੂ ਆਪਣੇ ਹਥ
ਮੇ ਛੁਰੀਲੈਕਰ ਇਸਨੂੰ ਜਿਬਹਿ ਕਰੇ ਅਤੇ ਰਿੰਨਕੇ ਲਿਆਵੇ ਤਾਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦ
ਕਰਨੇ ਲਾਇਕ ਹੈ ਤਾਰਾਜਾਨੇ ਆਗਿਆ ਮਾਨਕਰ ਜਿਉ ਜਿਉ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹਾ
ਥਾ ਤਿਵੇ ਹੀਕੀਤਾ ਬੇਟੇਨੂੰ ਰਿੰਨਕੇ ਬਾਬੇਕੇ ਅਗੇਆਣਰਖਿਆ ਮਹਾਰਾਜਜੀ
ਜਿਉ ਤੇਰੀਆਗਿਆਹੈ ਤਿਵੈ ਮੈਰੇਮਾਥੇਪਰਜੀ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨਕੀਤਾ ਹੇ

ਰਾਜਾਜੀਤੁਸੀਤਿਨੇਸਰੀਰਅਖੀਆਮੀਟਕੇਅਤੇਵਾਹੁਗੁਰੂਆਖਕੇਪਾਹਿਲਾਤੂ
ਸੀਹੀਇਸਨੂਮੂਹਿਪਾਵੇਂ ਤਾਰਾਜੇਗੁਰੂਜੀਦਾਬਚਨਮੰਨਿਆ ਤਾਉਨਨੇਅਖੀਆ
ਮੀਟਕਰਅਰੁਵਾਹੁਗੁਰੂਆਖਕੇਮੂਹਿਪਾਇਆ ਜਾਫੇਰਅਖੀਆਂਖੋਲਕਰ
ਦੇਖਨਤਾਬੇੜੇਸਮੇਤਚਾਰੇਬੈਠੇਹੋਏਹੈਨਪਰਗੁਰੂਜੀਆਪਉਥੇਹੈਨਾਹੀ ਅੰਤ
ਰਧਿਆਨਹੋਇਕਰਛਪਨਹੋਇਗਏ ਤਾਰਾਜਾ ਏਹੁਕੁਦਰਤਦੇਖਕਰਬਿਸਮਾ
ਦਹੋਇਕਰਢਹਿਪਾਇਆ ਤਾਫੇਰਰਾਜਾਸਿਰਪੈਰਥੋਨੰਗਾਹੀਪਾਇਆਫਿਰੈ।
ਅਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਗੁਰੂਜੀਕਰਦਾਫਿਰੈ ਤਾਫੇਰਬਾਗੀਮਹੀਨੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਰਾਜੇ
ਨੂਆਇਦਰਸਨਦਿਤਾਰਾਜੇਕੋਚਰਨੀਲਾਇਆਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭਕਾਜਨਮਅਰ
ਨਕਹਿਆ ਤਾਰਾਜਾਗੁਰੂਜੀਦਾਸਿਖਹੋਇਆ ਲਗਾਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣ ਅਤੇਸਾਰ
ਸਿੰਘਲਾਦੀਪਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭ ਨੂੰ ਬਖਸਿਆ ਗੁਰੂਜੀਕੀਰਾਜਾਸਿਵਨਾਭਉਪਰ
ਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਈਅਰੁਗੁਰੂਜੀਬਹੁਤਦਿਨਉਥੇਰਹੇ ਅਤੇਬਾਣੀਪਰਗਟਕੀ
ਤੀਸਾਰਾਦੇਸਸਿਖਹੋਇਆ ਅਗਜਿਤਨੀਧਰਤੀਸਮੁੰਦਰਦੇਉਰੇਹੈ ਤਿਤਨੀਹੀ
ਸਮੁੰਦਰਤੇਪਰੇਹੈ ਅਰਸਤਾਰਾਰਾਜੇਉਥੇਰਾਜਕਰਦੇਹੈਨਪਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇ
ਬਚਨਕਾ ਸਦਕਾ ਇਕਰਾਜਾਸਿਵਨਾਭੁਹੀਲਗਾਰਾਜਕਰਨ ਅਤੇਸਾਰਾ ਸਿੰਘਲ
ਦੀਪਰਾਜੇਸਿਉਨਾਭਨੂੰਬਖਸਿਆ ਓਹਸਾਰਾਮੁਲਖਗੁਰੂਗੁਰੂ ਲਗਾਜਪਣ
ਉਸਧਰਤੀਦੀਵਡਿਆਈਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭਨੂੰਦਿਤੀ ਉਥੇਧਰਮਸਾਲਾ ਬਧੀ ਅ
ਤੇਸਰਬਤਲੋਕਾਨੂੰ ਸਬਦਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਅਰਇਕੀਮਣ ਲੂਣ ਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭ
ਕੇਰਸੋਈਮੇਪੜਦਾਹੈ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਪ੍ਰਾਣਸੰਗਲੀਕੀਪੋਥੀਉਥੇਹੀਬੈਠਕਰ
ਉਚਰੀਸੀਅਤੇਆਵਦੀਵੇਰੀਉਥੇਹੀਛਡਆਏਥੇ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਹੇ
ਰਾਜਾਹਮਾਰੇਦੇਸਤੇਇਕਸਿਖਆਵੈਗਾਤਿਸਨੂੰਏਹਪੋਥੀਦੇਵਣੀ ਤਾਰਾਜੇਨੇਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਅਤੇਸਰਬਤ ਸਿਖਸੁਣੇਸਿੰਘਲਾਦੀਪਕੇਸੰ
ਗਤਕੀਰਹਰਾਸਜਾਰਾਤਪਵੈਤਾਧਰਮਸਾਲਾਵਿਚਸਿਖਇਕਠੇਹੋਇਕੈਬੈਠਨ
ਅਤੇਕੀਰਤਨਕਰਨਜਾਕੀਰਤਨਪੜ੍ਹਪੜ੍ਹਚੁਕਨਤਾਇਕ ਸਿਖਪਰਸਾਦਿਕਾਹਿਜਾਵੈ
ਅਰਅਗਲੇਦਿਨਜਬਦਿਨਚੜ੍ਹੈਤੇਸਭੇਹੀਬੈਠਕਰਿਖਾਵਨਤਾ ਤਿਤਮਹਲਗੁਰ
ਜਬਾਣੀਪਰਗਟਹੋਈ ਸਤਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਿਖੰਤੇਪ੍ਰਾਣਸੰਗਲੀਸੁੰਨਮਹਲਕੀਕ
ਥਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਾਗੁਹਜਧਿਆਨਗੁਹਜਹੀਬਾਣੀ ਗੁਰੂਜੀਕਾ ਬੋਲਣਾ ਪਿੰਡਮ
ਥਿਤ ਤਦੋਗੁਰੂਜੀਪਉਣਅਹਾਰਕਰਤੇਥੇ ਧਿਆਉਪਹਿਲਾ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧

ਤਾਉਨਮਨ ਸਭ ਕਹੀਆਹਿ ਉਨਮਨ ਹਰਖ ਸੋਗੁ ਨਾਹਿ ਰਹੀਐ ਉਨਮਨ
ਆਸਾ ਨਹੀ ਬਿਆਪਤਾ ਉਨਮਨ ਧਿਆਨ ਕੀਰਤਨ ਅਰ ਬਾਣੀ॥ ਉਨਮਨ
ਰਹਤ ਸੁੰਨਿ ਧਿਆਨੀ ਆਗੈ ਧਿਆਉ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ ਨਿ॥ ਪਰ ਇਥੇ ਨਾਹੀ ਲਿ
ਖਿਆ ਤਿਤ ਮਹਿਲ ਪ੍ਰਾਣਸੰਗਲੀ ਹੋਈ॥ ਅਰੁ ਦੇਹੀ ਮਥੇਤ ਪਰਲੇ ਕਿਨੈਨ
ਸਕਿਆ ਉਥੇ ਹੀ ਛਡਿ ਆਏ ਥੇ ਏਹ ਪ੍ਰਾਣਸੰਗਲੀ ਕੀ ਪੋਥੀ ਸੈਦੋ ਘਿਉ ਨੇ ਲਿ
ਖੀ ਤਿਸ ਕੋ ਚਰਨਾ ਕੀ ਪਾਹੁਲ ਦਈ ਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦੇਕਰ ਸਦਗਤੀ ਦੇ
ਲਾਇਕ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਚਰਨ ਮਸਤੂਰ ਗੋਰਖ ਹਟੜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਇਕ ਚਰਕ ਹੈ॥
ਉਸ ਹਟੜੀ ਤੇ ਚਰ ਕੋਹ ਹੈ ਤਿਸ ਵਿਚ ਅਲਪਤ ਲਗਾ ਰਹਿਣ ਅਰ ਪਰਗਟ
ਕੀਤੀ ਅਨਾਹਦ ਬਾਣੀ ਪਰ ਅਧ ਵਿਚ ਨ ਪਾਈਐਗੀ ਤਾ ਉਤ ਸਮੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਕ ਆਦਮੀ ਜੰਬੂਦੀਪ ਤੇ ਆਵੈਗਾ ਤਿਸ ਜੋਗ ਏਹੁ ਪੋ
ਥੀ ਦੇਵਣੀ ਲਿਖ ਕੇ ਅਤੇ ਸੈਦੋ ਘੇਉ ਦੇ ਪਾਸ ਏਹ ਪੋਥੀ ਸੰਪੂਰਨ ਆਹੀ ਤੋ ਦੇ ਉ
ਦਾਸੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਨਾਲ ਰਖੇ ਥੇ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਰਾਜੇ ਸਿਉਨਾਭ ਨੂੰ ਮੰਜੀ
ਬਖਸੀ ਤਾ ਰਾਜਾ ਸਿਉਨਾਭ ਸਮਾਣਾ ਤਾ ਤਿਸ ਕੇ ਪਿਛੇ ਰਾਜੇ ਰਾਇ ਸੰਘ
ਕਾ ਪੁਤਰ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਸਿਉਨਾਭ ਕਾ ਪੋਤਰਾ ਰਾਜ ਲਗਾ ਕਰਨ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮ
ਮਈਦੌਨੀ ਥਾ ਅਤੇ ਅਗੇ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਮਸੰਦ ਭੀ ਓਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਧਰ
ਮਸਾਲ ਭੀ ਥੀ ਅਰ ਸੰਗਤ ਬਹੁਤ ਜੁੜਦੀ ਸੀ ਨਾਲੇ ਕੀਰਤਨ ਹੋਦਾ ਸੀ ਅਤੇ
ਲੰਗਰ ਭੀ ਚਲਦਾ ਸੀ ਅਰ ਭਾਟੜਿਆ ਕੇ ਘਰ ਤੇ ਪਰੇ ਅਸੀ ਕੋਹ ਕਮਲੀ
ਬਟ ਹੈ ਉਥੇ ਤਿਰੀਆ ਰਾਜ ਹੈ ਉਥੇ ਭੀ ਸੰਗਤ ਹੈ ਅਰ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦੇਹ
ਰਾ ਹੈ ਉਥੇ ਭਾਟੜੇ ਮਸੰਦ ਹੈਨ ਅਰੁ ਉਥੇ ਭੀ ਸਿਧਾ ਨਾਲਿ ਗੋਸਟ ਹੋਈ ਸੀ
ਅਰੁ ਉਸੇ ਅਸਥਾਨ ਵਿਖੇ ਭੀ ਉਨਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਖੋਹ ਲੀਤੀ ਸੀ ਤਉ ਦੇ ਰਾਜਾ ਸਿਉ
ਨਾਭ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਤਾ ਸਿਧ ਆਪਣਾ ਜੋਰ ਬਲ ਲਗਾਇ ਥਕੇ ਸ
ਨ ਪਰ ਹੋਵੈ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਤਾ ਸਭ ਸਿਧਾ ਨੇ ਜਾਤਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਅਰੁ
ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥ ਹੈ ਤਾ ਸਰਬ ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਏ ਤੇ ਕਹਿਓ
ਨੇ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਅਸਾਨੂ ਬਖਸੀਏ ਆਪਣਾ ਆਪ ਸਿਧਾ ਨੇ ਬਖਸਾਇਆ ਗੁਰੂ
ਉਥੋ ਬਿਦਿਆ ਹੋਇ ਕਰ ਤਿਰੀਆ ਰਾਜ ਨੂ ਚਲੇ ਕਈ ਸਿਖਾ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕੀਤਾ

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਤਿਰੀਆ ਰਾਜ ਕੀ ਚਲੀ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਕਾਰੂ ਦੇਸ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਇਕਾ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਡਾਢੀ ਭੁਖ ਲਗੀ

ਉਥੇ ਇਕ ਦੋਇ ਦਿਨ ਕੁਛ ਨਹੀ ਪਹੁਚਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਪੌ
ਣ ਅਹਾਰੀ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਕਰਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਦੇ
ਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਭੁਖਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਡ੍ਰਾ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ ਖਬਰ ਹੈ ਆਤਮੇ ਦੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਭੁਖਾ ਹਾਂ ਮੈਨੂ ਭੁਖ ਖਾਇ ਗਈ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹ ਸਹਿ
ਰ ਹਛਾ ਹੈ ਜੇ ਕਹੋ ਤਾ ਮੈ ਇਥੇ ਜਾਇਕਰ ਕੁਛ ਖਾਇ ਆਵਾਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹ ਸਹਿਰ ਵੜਨ ਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਜਿਥੇ
ਵਸਤੀ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤਿਥੇ ਤਾ ਆਖਦੇ ਹੋ ਜੋ ਜਾਹੁ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਉਜਾੜਾ ਵਿਚ ਲੀਤੇ ਫਿ
ਦੇਹੋ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂ ਜਾਹ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵ
ੜਿਆ ਅਰ ਗਲੀ ਕੂਚੇ ਵਿਚ ਜੋ ਵੜਿਆ ਤਾ ਚਾਰ ਔਰਤਾ ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ ਵਿਚ
ਪਈਆ ਹਸਦੀਆ ਆਹੀਆ ਜਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਡਿਠੋਨੇ ਤਾ ਲਗੀਆ ਆਪਸ ਵਿ
ਚ ਵੰਡੀਆ ਪਾਵਣ ਓਹ ਆਖੇ ਮੈ ਲੈਨੀ ਹਾਂ ਓਹ ਆਖੇ ਮੈ ਲੈਨੀ ਹਾਂ ਤਾ ਇਕ ਰੰਨ ਜੋ ਪ
ਈ ਉਸਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਮਰਦਾਨੇ ਜਾਤਾ ਜੋ ਮੈਨੂ ਕੁਛ ਦੇਵਣ ਲਗੀ ਹੈ
ਮਰਦਾਨਾ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਜੋ ਵੜਨ ਲਗਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਗਲ ਧਾਗਾ ਚਾਇ ਪਾਇ
ਆ ਅਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਛੱਤ੍ਰਾ ਕਰ ਬਹਾਇਆ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਬੰਨਕੇ ਅਤੇ ਆਪ
ਪਾਣੀ ਭਰਨ ਵਾਸਤੇ ਚਲੀਆ ਗਈਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅੰਦਰ ਬਧਾ ਹੋਇਆ ਬੈ
ਠਾ ਦਲੀਲਾ ਕਰੇ ਕਿ ਮੈ ਕਿਥੇ ਆਣ ਫਬਹਾਂ ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਨੂ ਗਇਆ ਹੋਇਆ ਇਕ ਪਹਿਰ ਗੁਜਰ ਗਿਆ ਹੈ ਆਇਓ ਨਾਹੀ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਬਾਲਾ ਸਾਨੂ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਰ ਸੁਣਾਵਦਾ ਸੀ ਏਹ ਨਗਰੀ ਬੜੀ ਨਿ
ਗੁਰੀ ਹੈ ਕਿਆ ਜਾਣੀਏ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਛਤਰਾ ਬਣਾਇ ਨ ਬਹਾਇਆ ਹੋਵੇ
ਇਤਨਾ ਆਖਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਉਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਤੇ ਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦ
ਨੇ ਨੂੰ ਲੈ ਆਵੀਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇਂ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਥੇ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਉ ਛਤ੍ਰਾ ਕਰਕੇ ਬੰਨ੍ਹ ਬਿਠਾਇਆ ਹੈ ਨੇ ਤਾ ਬਾ
ਲੇ ਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਿਉ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤੁਸੀ ਮਨੇ ਕਰੋ ਅਤੇ ਓਹ ਰਹੇ ਨਾਹੀ ਤੁਸੀ ਕਿ
ਆ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾ ਬਾਲਾ ਭੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਚਲੇ ਜਾ ਵਸ
ਤੀ ਵਿਚ ਗਏ ਜਾਇਕਰ ਪੁਛਿਆ ਇਕ ਆਦਮੀ ਅਸਾਡਾ ਇਸ ਵਸਤੀ ਵਿਚ
ਆਇਆ ਹੈ ਓਹ ਔਰਤਾ ਸਾਨੂੰ ਭੀ ਦੇਖਕਰ ਚਾਮਲ ਆਈਆ ਤੇ ਆਖਿਓਨੇ

ਏਥੇਤਾਂਕੋਈਨਹੀਆਇਆ ਅਤੇਇਕਰੈਨ ਬਾਲੇਦੇਗਲਭੀਧਾਗਾਘਤਣਲਗੀ
ਤਾਂਓਹਕੁਤੀਹੋਇਗਈ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਨੇਇਕੁਸਲੋਕਕਹਿਆ ਕਲਰਕੀ
ਆਂਵਣਜਾਰੀਆਂ ਕੂੜੇਮੁਸਕ ਮੰਗੇਨਾ॥ਅਮਲਾਬਾਝੋ ਨਾਨਕਾ ਕਿਉਕਰਿਕੰਤ
ਮਿਲੇਨਾ॥੧॥ ਇਸਬਚਨਦੇਕਹਿਨ ਨਾਲਜਿਸਨੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਛੇਲਾਬਣਾਇਆ
ਸੀਉਸਦੇ ਸਿਰਪੁਰ ਪਾਣੀਦਾਘੜਾ ਜੁੜਗਿਆ ਅਤੇਇਕਰੈਨ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਦੇਗਲਧਾਗਾ ਲਗੀਘਤਣ ਪਿਛੋਦੀਆਣਕੇ ਓਹ ਛੇਲੀਹੋਇਗਈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਕਹਿਆ ਕਿਥੇਭਾਈਬਾਲਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਜੋਕੁਛਤੁਸਾਂ
ਦਿਖਾਇਆਹੈ ਸੋਮੈਦੇਖਿਆਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈਬਾਲਾ ਜਾਇ
ਕਰਮਰਦਾਨੇਦੇਗਲੋ ਧਾਗਾਖੋਲਦੇਹੁ ਤਾਂ ਬਾਲੇਨੇ ਬਚਨਪਾਇਕਰਗੁਰੂਕਾ ਜਾਇ
ਆਹੀ ਧਾਗਾ ਤੋੜ ਸੁਟਿਆ ਛੇਲੇਦੇਗਲੋ ਮਰਦਾਨਾ ਆਦਮੀ ਬਣਬੈਠਾ ਤਾਂਗੁਰੂ
ਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਕਹੁਕੀਖਬਰਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਭਉਸਜੀਤੁ
ਸਅਸਾਨੂੰ ਭੁਲੀਆ ਬਲਾਈ ਵਿਚ ਲੀਤੀਫਿਰਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਿਆਤੂੰ ਆਪੇ ਆਇਫਾਥੋ ਅਸਾਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਮਨੇਕੀਤਾਸੀ ਜੋਤੂੰਜਾਹੁਨਹੀ ਇਹਨਾ
ਨੂੰਉਨਾਦੇਖਸਮਘਰੀਆਏ ਆਇਕਰਦੇਖਨਤਾਂ ਰੰਨਾ ਛੇਲੀਆ ਕੁਤੀਆਹੋ
ਇ ਬੈਠੀਆਹੈਨ ਅਤੇਇਕਰੈਨਦੇ ਸਿਰਤੇਘੜਾ ਪਾਣੀਦਾਭਰਿਆਹੋਇਆ ਲ
ਗਾਹੋਇਆਹੈ ਬਹੁਤੇਰਾ ਜਤਨਕਰਰਹੇ ਉਤਰੇਨਹੀ ਪਰ ਕੂਰਦਾ ਸਰਕਾ ਓਹਘੜਾ
ਸਾਰੇਹੀਲਈਫਿਰੈ ਅਤੇਉਥੋਦੀ ਸਰਦਾਰ ਨੂਰਸਾਹ ਨਾਮੇ ਔਰਤਸੀ ਸਭਜਾਦੂ
ਗਰਾਂਦੇ ਸਿਰਜਾਦੂਗਰਨੀਸੀ ਉਸਨੂੰਖਬਰਹੋਈ ਜੋਇਕਤੀਮਤੁਹੈ ਉਸਦੇ ਸਿ
ਰਪਰਘੜਾਪਾਣੀਦਾ ਭਰਿਆਹੋਇਆ ਲਗਾਰਿਹਾਹੈ ਉਤਰਦਾਨਾਹੀ ਤਾਂਨੂਰਸਾਹ
ਨੇਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜਹਾਤਕਕੋਈਜਾਦੂਗਰਹੈਨ ਸਭੁ ਆਪੋਆਪਣੀ ਵਿਦਿਆਦਾਜੋ
ਰਲਗਾਓ ਸਭੁਮੰਤ੍ਰਵਾਲੀਆ ਆਈਆ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਵਿਦਿਆਕੀਤੀ ਪਰਹੋ
ਵੈਕੁਛਨਾਹੀ ਤਾਂਹੋਰਆਸਪਾਸਤੇ ਆਈਆ ਕੋਈਮਿਰਗਕੀ ਛਾਲਪਰ ਚੜੀਆ
ਈ ਕੋਈਢੋਲਕੀਆ ਹੀਵਜਾਵਦੀਆਆਈਆ ਓਹਭੀਆਪੇ ਆਪਣੇਜੰਤ੍ਰਮੰ
ਤ੍ਰਕਰਰਹੀਆ ਉਸਦੇਸਿਰੋਘੜਾ ਨਾਉਤਾਰਿਆ ਅਤੇਓਹਕੁਤੀਆ ਛੇਲੀਆਹੀ
ਰਹੀਆ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਹਸਕਰ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰਵਾਹਿਗੁਰੂਆ
ਖਕੈਰਬਾਬ ਲੈਆਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਗੁਰੂਜੀਅਗੇ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਅਤੇਰਬਾਬਲੈਕ
ਰਗੁਰੂਜੀਦੇ ਸਾਮਣੇਰਬਾਬ ਲਗਾਵਜਾਵਣ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਰਾਗੁਵਡਹੰਸਾਵਿਚਸ

ਬਦ ਕਹਿਆ ॥ਰਾਗੁਵਡਹੰਸਮਹਲਾ੧ ॥ਗੁਣਵੰਤੀਸਹੁਰਾਵਿਆ॥ਨਿਰਗੁਣ
ਕੂਕੇਕਾਇ॥ਜੇਗੁਣਵੰਤੀਥੀਰਹੈ ਤਾਭੀਸਹੁਰਾਵਣਜਾਇ॥੧॥ਮੇਰਾਕੰਤਰੀਸਾਲੂ
ਕੀਧਨਅਵਰਾਰਾਵੇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਣੀਕਾਮਣਜੇਥੀਐਜੇਮਨਿਧਾਗਾ
ਹੋਇ॥ਮਾਣਕੁਮੁਲਨਪਾਈਐਲੀਜੈਚਿਤਿਪਰੋਇ॥੨॥ਰਾਹੁਦਸਾਈਨਜੁਲਾ
ਆਖਾਅੰਬੜੀਆਸੁ॥ਤੈਸਹਿਨਾਲਿਅਕੂਅਣਾਕਿਉਥੀਵੈਘਰਿਵਾਸੁ॥੩॥
ਨਾਨਕਏਕੀਬਾਹਰਾਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤੈਸਹਿਲਗੀਜੇਰਹੈਭੀਸਹੁਰਾਵੈਸੋਇ
॥੪॥੪॥ ਸਾਹਿਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਏਹਸਬਦਕਹਿਣਉਨਾਔਰਤਾਪਾਸੋਜੀ
ਤ੍ਰੀਮੰਤ੍ਰਕੁਝਨਹੋਵੈ ਤਾਨੂਰਸਾਹਨੂੰਖਬਰਹੋਈਜੋਮੰਤ੍ਰਜੰਤ੍ਰਕਿਸੇਦਾਕੁਝਨਹੀਚਲ
ਸਕਦਾ ਤਾਨੂਰਸਾਹਆਪਕਈਲਖਅਡੰਬਰਕਰਲਿਆਈ ਓਹਭੀਆਪਣ
ਲਗੀਜੋਰਲਾਵਣਪਰਉਸਤੇਭੀਕੁਛਹੋਵੈਨਾਹੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਏਹਸਬਦਕਹਿ
ਆ॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ॥ ਮੰਞੁਕੁਚਜੀਅੰਮਾਵਣਿਡੋਸੜੇਹਉਕਿਉ
ਸਹੁਰਾਵਣਿਜਾਉਜੀਉ॥ਇਕਦੂਇਕਿਚੜੰਦੀਆਕਉਣਜਾਣੈਮੇਰਾਨਾਉਜੀਉ॥
ਜਿਨੀਸਖੀਸਹੁਰਾਵਿਆਸੇਅੰਬੀਛਾਵੜੀਏਹਿਜੀਉ॥ਸੇਗੁਣਮੰਞੁਨਆਵਨੀ
ਹਉਕੈਜੀਦੋਸਧਰੇਉਜੀਉ॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਵਿਥਰਾ ਹਉ ਕਿਆਕਿਆਘਿਨਾ
ਤੇਰਾਨਾਉਜੀਉ॥ਇਕਤੁਟੋਲਨਅੰਬੜਾਹਉਸਦਕੁਰਬਾਣੈਤੇਰੈਜਾਉਜੀਉ॥
ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਰੰਗੁਲਾਮੋਤੀਤੈਮਾਣਕੁਜੀਉ॥ਸੇਵਸਤੂਸਹਿਦਿਤੀਆਮੈਤਿਨਸਿਉ
ਲਾਇਆਚਿਤੁਜੀਉ॥ਮੰਦਰਮਿਟੀਸੰਦੜੇਪਥਰਕੀਤੇਰਾਸਜੀਉ॥ਹਉਏਨੀ
ਟੋਲੀਭੁਲੀਅਸਤਿਸਕੰਤਨਬੈਠੀਪਾਸਿਜੀਉ॥ਅੰਬਰਿਕੂੰਜਾਕੁਰਲੀਆਬ
ਗਬਹਿਠੇਆਇਜੀਉ॥ਸਾਧਨਚਲੀਸਾਹੁਰੈਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸੀਅਗੈਜਾਇਜੀਉ
ਸੁਤੀਸੁਤੀਝਾਲੁਥੀਆਭੁਲੀਵਾਟੜੀਆਸੁਜੀਉ॥ਤੈਸਹਿਨਾਲੋਮੁਤੀਅਸ
ਦੁਖਾਕੂਧਰੀਆਸਜੀਉ॥ਤੁਧੁਗੁਣਮੈਸਭਿਅਵਗਣਾਇਕਨਾਨਕਕੀਅਰਦ
ਸਜੀਉ॥ਸਭਿਰਾਤੀਸੋਹਾਗਣੀਮੈਡੋਹਾਗਣਿਕਾਈਰਾਤਿਜੀਉ॥੧॥ ਤਾਨੂਰਸ
ਹਭੀਸਭਜੰਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰਕਰਥਕੀਪਰਹੋਵੈਕੁਛਨਾਹੀ ਤਾਫੇਰਿਸਭਾਇਕਠੀਆਹੋਇਕੇ
ਢੋਲਕੀਆਲਕੀਆਵਜਾਵਣ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਇਕਸਬਦਕਹਿਆ॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਤਾਲਮਦੀਰੇਘਟਕੇਘਾਟ॥ਦੋਲਕਦੁਨੀਆਵਜ
ਹਿਵਾਜ॥ਨਾਰਦੁਨਾਚੈਕਲਿਕਾਭਾਉ॥ਜਤੀਸਤੀਕਹਰਾਖਹਿਪਾਉ॥੧॥ਨਾਨ
ਕਨਾਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣਾ॥ਅੰਧੀਦੁਨੀਆਸਾਹਿਬਜਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੂਪ

ਸਤੁਫਿਰਿਚੋਲਾਖਾਇਆ॥ਤਾਮਪਰਗਟਵੇਸਧਾਰਿਆਇਆ॥ਜੇਸਉਵਰਿਆਜੀ
ਵਣਖਾਣਾਖਸਮਪਛਾਣੈਸੋਦਿਨਪਰਵਾਣਾ॥੨॥ਦਰਸਨਦੇਖਿਐਦਇਆਨ
ਹੋਇਆਲਏਦਿਤੇਬਿਨਰਹੈਨਕੋਇਆ॥ਰਾਜਾਨਿਆਉਕਰੇਹਥਿਹੋਇਆ॥ਕਹੈਖੁ
ਦਾਇਨਮਾਨੈਕੋਇ॥ਮਾਣਸਮੂਰਤਿਨਾਨਕਨਾਮੁ॥ਕਰਣੀਕੁਤਾਦਰਫੁਰਮ
ਾਨ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਾਣੈਮਿਹਮਾਣੁ॥ਤਾਕਿਛੁਦਰਗਹਿਪਾਵੈਮਾਣੁ॥੪॥੧॥
ਤਾਇਕੁਸਲੋਕੁਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਹੋਰਕਹਿਆ ਗਲੀਅਸੀਚੰਗੀਆ
ਆਚਾਰੀਬੁਰੀਆ॥ਮਨਹੁਕਸੁਧਾਕਾਲੀਆਬਾਹਰਿਚਿਟਵੀਆ॥ ਰੀਸਾਕ
ਰਹਿਤਿਨਾੜੀਆਂਜੋਸੇਵਹਿਦਰਖੜੀਆ॥ਨਾਲਿਖਸਮੈਰਤੀਆਮਾਣਹਿਸੁ
ਖਰਲੀਆ॥ਹੋਦੈਤਾਣਨਿਤਾਣੀਆਂਰਹਹਿਨਿਮਾਨੜੀਆ॥ਨਾਨਕਜਨਮਸ
ਕਾਰਥਾਜੋਤਿਨਕੈਸੰਗਿਮਿਲਾਹਾ॥੧॥ ਜਦਏਹਸਲੋਕੁਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ
ਤਉਨੂਰਸਾਹਨੇਏਹਵਿਚਾਰਿਆਜੋਇਸਨੂਮਾਇਆਦਾਜਾਲਪਾਈ
ਏਮਾਇਆਦਾਮੋਹਇਸਨੂਪਵੇਗਾ ਤਉਏਹਸਾਡੇਅਧੀਨਹੋਇਜਾਵੇਗਾ
ਸਭਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਕੇਜਵਾਹਰਅਤੇਪਦਾਰਥਪਦਾਰਥਲੈਕਰਆਨਭੇਟ
ਰਖੀਅਤੇਕੁਤੀਛੜੀਕੇਕੁਰਤੇਆਇਚਰਨੀਲਗੇਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆਭਾਈਇਸਪਦਾਰਥਕੋਖਰਚਕਰਕੇਧਰਮਸਾਲਬਣਾਵਹੁਆਏਗਏ
ਕੀਸੇਵਾਕਰਨੀਤਬਤੁਹਾਡਾਭਲਾਹੋਵੈਗਾਤੇਸਤਿਨਾਮਕਾਸਿਮਰਨਕਰਨ
ਮਨਨੀਵਾਕਰੋਨਿਰਅਭਿਮਾਨਹੋਵੋ ਤਾਉਨਾਔਰਤਾਦੇਘਰਵਾਲੇਭਾਈਬਾਲੇ
ਜੀਦੀਚਰਨੀਲਗੇਕਹਿਓਨੇਮਹਾਰਾਜਤੁਸੀਸੰਤਦਿਆਲੂਹੋਕਿਰਪਾਕਰੋ
ਸਾਨੂਬਖਸਵਾਓਭਾਈਬਾਲੇਨੇਕਹਿਆਭਾਈਸੰਤਨਰਮਚਿਤਹੋਨਤੁਸੀ
ਉਨਾਅਗੇਪ੍ਰਾਰਥਨਾਕਰੋਤੁਮਾਰਾਭਲਾਹੋਇਗਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾਭਾ
ਈਸਿਖਹੋਵੋਉਨਾਨੇਮਨਜੂਰਕੀਤਾ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾਵਾਹੁ
ਗੁਰੂਆਖਕੇਇਸਕੇਘੜੇਕੋਉਤਾਰਲੈਵੋ ਅਰਵਾਹਗੁਰੂਆਖਕੇਇਨਕੀ
ਤਰਫਜਲਕਾਛਟਾਮਾਰੋਭਾਈਬਾਲੇਨੇਤਿਸੀਤਰਾਕੀਤਾਉਨਕੀਮਾਨੁਖਕੀ
ਦੇਹਹੋਇਆਈਅਰਉਨਾਨੂਸਿਖਕੀਤਾ ਸਭੇਵਾਹਗੁਰੂਵਾਹਗੁਰੂਜਪਣਲ
ਗੇਗੁਰੂਕੀਸਿਖਹੋਏ ਤਾਨੂਰਸਾਹਭੀਗੁਰੂਕੀਸਿਖਹੋਈ ਗੁਰੂਕੇਬਚਨਾਪਰ
ਪਰਤੀਤਕਰਕੇਉਨਾਦੇਚਿਤਨੂਸਾਤਆਈਧਰਮਸਾਲਅਸਥਾਪਨਕੀਤੀ
ਲਗੀਆਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਉਥੋਚਲਦੇਰਹੇ॥ ਸਾਖੀਪੂਰੀ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਜਿਮੀਦਾਰ ਭੂਮੀਏ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਇਕ ਜਿਮੀਦਾਰ ਭੂਮੀਆ ਨਾਮ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਜੇੜੇ ਲੋਕ ਵਸ
ਦੇ ਸਨ ਉਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਛਡਿਆ ਸੀ ਜੋ ਭਾਈ ਕੋਈ ਇਸ ਨਗਰੀ ਵਿਚ ਸਾਧ ਫ
ਕੀਰ ਆਵੇ ਤਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਇਥੇ ਰਹਿਣ ਨਹੀ ਦੇਣਾ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀ ਰਹਿਣ ਦੇਵੋਗੇ
ਤਾ ਮੈ ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਬਾਰਿ ਸਭੁ ਲੁਟ ਲੇਵਾਗਾ ਤਾ ਉਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੋ ਕੋ
ਈ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤਾ ਵਸਤੀ ਦੇਖ ਕਰ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਜੀ ਜੇ ਤਾ ਕੋਈ ਇਥੇ ਆਵੇ ਤਾ
ਅਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਥੇ ਭੇਜੀਏ ਜੀ ਤਾ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਵਸਤੀ
ਵਿਚ ਆਵੇ ਤਿਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰਿ ਭੇਜ ਦਇਆ ਕਰੋ ਤਾ ਉਹ ਜਿਮੀਦਾਰ ਭੂਮੀਆ
ਕਿਆ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ਦਿਨ ਨੂੰ ਰਾਹ ਮਾਰਿਆ ਕਰੇ ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਚੋਰ ਰਲਾਂਵਦਾ
ਸੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰਿ ਮੁਹਾਇ ਮੰਗਾਂਵਦਾ ਸੀ ਓਹ ਐਸੇ ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੋਂਦਾ
ਸੀ ਅਰੁ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਧਰਮਸਾਲਾ ਭੀ ਬਨਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਲੰਗਰ
ਪਕਿਆ ਕਰੇ ਜੋ ਕੋਈ ਆਵੇ ਤਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਵਾਏ ਬਿਨ ਨਹੀ ਜਾਣ ਦੇਵੇ॥
ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਉਸ ਦੀ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਇਕਸ ਭਲੇ ਆਦਮੀ
ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਪੁਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੇਖ ਕੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ
ਅਤੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਆਖਿਓਨੇ ਸੰਤ ਜੀ [illegible] ਰਵਾਨਗੀ ਕਰੋ ਤੁਸੀ ਇਥੇ ਨ ਬੈਠੋ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਵਸਤੀ ਦੇਖ ਕਰ ਹਰ ਕੋਈ ਆਇ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਸੋ
ਅਸੀਂ ਭੀ ਆਇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਜਾੜਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨਹੀ ਆਇ ਬੈਠਦਾ ਤਾ ਉ
ਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਧ ਜੀ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦਾ ਜੋ ਸਰਦਾਰ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਹੁਕ
ਮ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਕੋਈ ਆਵੇ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਘਰ ਭੇਜ ਦਇਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅ
ਪਣੇ ਪਾਸ ਨਹੀ ਬੈਠਣ ਦੇਵਣਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਅਸੀ ਉਸ ਦੇ ਡੇਰੇ ਹੀ ਚਲੀਏ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਉਠ ਕਰ
ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਦੇ ਡੇਰੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾ ਉਸ ਜਿਮੀ
ਦਾਰ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੋ ਇਥੇ ਕੋਈ ਸਾਧੂ ਸਾਈ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਆਏ ਹੈਨ ਉਸ ਨੇ
ਸੁਣਦਿਆ ਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਾਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਆਉ
ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਕਰੈਗਾ ਉਸ ਭੂਮੀਏ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਕਹਿ
ਆ ਪਰਸਾਦ ਤਿਆਰ ਹੈ ਸੰਤ ਜੀ ਛਕੀਏ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਪ੍ਰ
ਸਾਦ ਭੀ ਕਰ ਲੇਵਾਂਗੇ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਘਰਿ ਘਰਿ ਜੀਅ ਕੀ ਜਾਣ

ਨਾਵ ਪਰਬਾਹਰਲੋ ਵੈਲਿ ਉਸਤੇ ਕਢਾਇਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ
ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੇਰੇ ਘਰਿ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਲੀਗਾਰ ਜੋ ਲਾਗੀਆ ਰਹਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂ ਕਿਰਤ ਕਿ
ਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਾ ਉਸ ਭੂਮੀਏ ਨੇ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾ ਉਸ ਕੀ
ਬੁਧਿ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਆਈ ਤਾ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਚੋ ਹੀ ਸਚੁ ਦਸਿਆ ਅਰੁ ਕ
ਹਣ ਲਗਾ ਹੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਜੀ ਮੇਰੀ ਤਾ ਏਹੁ ਕਿਰਤ ਹੈ ਜੋ ਦਿਨ ਨੂੰ ਤਾ ਮੈ ਰਾਹ ਮਾਰਦਾ
ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਚਲਾਂਵਦਾ ਹਾਂ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾ ਅਸੀ
ਨਹੀ ਖਾਂਦੇ। ਤਾ ਅਗੋ ਉਸ ਭੂਮੀਏ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੁਛੁ ਮੂਹ
ਵਿਚ ਨਾ ਪਾਇਆ ਤਾ ਮੇਰਾ ਭਲਾ ਕਿਉ ਕਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾ
ਈ ਜਾ ਤੂ ਏਹੁ ਕਿਰਤ ਛਡੇਗਾ ਅਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੁਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰੇਗਾ ਤਾ ਅ
ਸੀ ਪਰਸਾਦਿ ਖਾ ਗੇ ਅਤੇ ਭੂਮੀਆ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਹੈ ਤਾ ਉ
ਸਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਰ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਕਹੋਗੇ ਸੋਈ ਮੈ ਮੰਨਾਗਾ ਪਰ ਜੀ ਏਹੁ ਕਿਰਤ
ਮੈਥੀ ਛੁਟਦੀ ਨਾਹੀ ਅਰ ਪਿਛਲੀ ਏਹੋ ਕਿਰਤ ਮੇਰੇ ਪਿਉ ਦਾਦੇ ਤੇ ਲੈ ਕਰਿ ਹੋਦੀ
ਆਈ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਗਲ ਸੁਣ ਕਰਿ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਅਰ ਕਹਣ ਲਗੇ ਜੋ
ਇਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਚੋ ਸਚ ਹੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸਾਹਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਏਹ ਤੁਕ
ਆਖੀ ਏਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇਇ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਅਸਾਡੇ ਤਿੰਨ ਬਚਨ ਮੰਨੇ ਤਾ ਅਸੀ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਕਰੈਗੇ ਤਾ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਹੋਰ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਕਹੋਗੇ ਸੋ
ਮੈ ਸਭ ਮੰਨਾਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਇਕ ਤਾ ਤੂੰ ਸਚ
ਬੋਲਿਆ ਕਰ ਦੂਜਾ ਜਿਸ ਕਾ ਲੂਣ ਖਾਵਣਾ ਤਿਸ ਕਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀ ਮੰਗਣਾ ਅ
ਤੇ ਤੀਜੇ ਗਰੀਬ ਮਾਰ ਨਹੀ ਕਰਨੀ ਉਸਨੇ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਰੁ ਕਹਿਓਸ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਤਿੰਨੇ ਬਚਨ ਮੰਨੇ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੇ ਸਚ ਕੇ ਪਰਥਾਇ ਇਕ ਪਉੜੀ ਕਹੀ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂ ਜਿਨਿ ਸਚੋ ਸ
ਚੁ ਵਰਤਾਇਆ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾ ਤਿਨ੍ਹੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ॥ ਜਿਨ੍ਹ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ॥ ਮੂ
ਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾਹੇ ਆ
ਇਆ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭੂਮੀਆ ਏਹ ਸਚ ਬੋਲਣ ਤਾ ਪਰਗਟੁ
ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾ ਏਹ ਗਹਿਣ ਧਾਰੇ ਤਾ ਭੂਮੀਏ ਕਹਿਆ ਕੇਹੜੀਆਂ ਗਹਿਣਾ ਸੋ ਕਹੋ॥

ਮ:੧ ॥ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ॥ ਕੂੜ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨੁ
ਕਰੈ ਹਛਾ ਧੋਇ॥ ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ॥ ਨਾਉ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਰ
ਹਸੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥ ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀਉ॥ ਧਰ
ਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਿ ਕੈ ਵਿਚਿ ਦੇਇ ਕਰਤਾ ਬੀਉ॥ ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸ
ਚੀ ਲੇਇ॥ ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ॥ ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀ
ਐ ਜਾ ਆਤਮ ਤੀਰਥਿ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਪੁਛਿ ਕੈ ਬਹਿ ਰਹੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ॥
ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਹੋਇ ਦਾਰੂ ਪਾਪ ਕਢੈ ਧੋਇ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ
ਹੋਇ॥੧॥ ਏਹ ਸਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਰਸਨਾ ਤੇ ਸ੍ਰਵਣ ਕਰਕੇ ਭੂਮੀ
ਏਨੇ ਕਹੀ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਆਪਕੇ ਬਚਨ ਮੈ ਮੰਨੇ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਤਾਗੀਦ
ਕੀਤੀ ਭੂਮੀਏ ਨੇ ਬਚਨ ਦਿਤੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਜੋ ਤੂੰ ਪਿਛੇ
ਕਰਮ ਕਰੇ ਹੈਨ ਸੋ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਬਖਸੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਭੀ ਜੇ ਕਰ ਮਕਰ ਦਾ ਹੈ ਸੋ ਭੀ
ਬਖਸੇ ਹੈਨ ਅਰ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਅਸੀ ਤੇਰਿਆ ਅਮਲਾ ਦੇ ਜ
ਮਨੇ ਹੋਵਾਂਗੇ ਪਰ ਤੂੰ ਤਿੰਨੇ ਬਚਨ ਜਰੂਰ ਮਾਨਨੇ ਤਾਉ ਸ ਸਿਖ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਡੇਰੇ ਪਰਸਾਦਿ ਪਾਇਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੰਜ ਦਿਨ ਉਸ ਸਿਖ
ਦੇ ਡੇਰੇ ਰਹੇ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉ
ਥੋ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਤਾ ਪਿਛੇ ਓਹ ਸਿਖ ਚਿੰਤਾਵਾਨ ਹੋਇਆ ਅਰੁ ਲਗਾ ਕਹਣ ਜੋ ਭ
ਈ ਮੈ ਹੁਣ ਕਿਸ ਜੀਵਣੇ ਨੂੰ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਹੁਣ ਤਾ ਮੈਨੂੰ ਸਾਧੂ ਕਾ ਸੰਗ ਅਤੇ ਸੰਤ ਕ
ਦਰਸਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਹੁਣ ਮੈ ਇਕ ਬਾਰ ਕਿਸੇ ਰਾਜੇ ਕਾ ਭੰਡਾਰਾ ਭੰਨ ਲਿਆਵਾ॥
ਮੈ ਭੀ ਖਾਵਾਂਗਾ ਅਰ ਲੋਕਾਨੂੰ ਭੀ ਖਵਾਵਾਗਾ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਉਠਿ ਕਰਿ ਹਛੇ ਕਪ
ੜੇ ਪੈਧੇ ਅਰ ਮੋਤੀ ਤੇ ਸੁਇਨਾ ਭੀ ਪਹਿਨਿਆ ਜਦ ਚਾਰ ਘੜੀਆ ਰਾਤਿ ਗਈ
ਤਉ ਇਕ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜੇ ਉਪਰ ਜਾਇ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਰ ਜਬ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਚਲਿ
ਆ ਤਾ ਦਰਵਾਨਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵੇਲੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚ
ਲਿਆ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਭੂਮੀਏ ਨੇ ਮਨ ਮੈ ਸੋਚਿਆ ਭਾਈ ਮੈਨੂੰ ਤਾ ਸਾਧੂ ਕਾ ਬਚਨ ਹੈ
ਜੋ ਤੂੰ ਸਚ ਕਹੀ ਹੁਣ ਤਾ ਮੈ ਸਚ ਹੀ ਕਹਾਂਗਾ ਭਾਵੈ ਮੈ ਮਾਰਿਆ ਹੀ ਜਾਵਾਂ ਭਾਵੈ ਮੈ ਬਚ
ਰਹਾਂ ਏਹ ਸੋਚ ਕਰ ਭੂਮੀਏ ਕਹਿਆ ਦਰਵਾਨਾ ਨੂੰ ਭਾਈ ਮੈ ਚੋਰ ਹਾਂ ਤਾ ਦਰਵਾਨਾਨੇ
ਸੁਣਕੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੋਈ ਅਪਣਾ ਹੀ ਹੈ ਅਸਾਨੂੰ ਹਸਦਾ ਹੈ ਤਾ ਦਰਵਾਨਾ ਕਹਾ ਜੇ
ਕਰ ਏਹ ਚੋਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾ ਆਪਣੇ ਮੂਹ ਤੇ ਏਹ ਕਿਉ ਕਹਦਾ ਜੋ ਮੈ ਚੋਰ ਹਾ ਤਾ ਦਰਵਾਨਾ ਨੇ

ਸਿਖਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਿਖ ਰਾਜੇ ਦੇ ਅੰਦਰ
ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਅਰ ਤੋਸੇਖਾਨੇ ਦੀ ਕੋਠੜੀ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠ ਜਾਇਕੇ ਮੋਤੀ ਹੀਰੇ ਜ
ਵਾਹਰ ਮਾਇਆ ਬਡੀ ਇਕਠੀ ਕਰਕੇ ਪੰਡੁ ਬਧੀ ਜਾਂ ਫੇਰ ਲਗਾ ਦੇਖਣ ਤਾਂ ਇਕ
ਆਲੇ ਵਿਚ ਬਾਸਣ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਚੋਰਨੇ ਉਸ ਬਾਸਣ ਵਿਚ ਹਥ ਪਾਇਆ
ਓਹੋ ਹਥ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਲੂਣ ਕਾ ਸਵਾਦ ਆਇਆ
ਓਹ ਜੋ ਸੀ ਸੋ ਚੂਰਣ ਰਾਜੇ ਕੇ ਖਾਵਣ ਵਾਸਤੇ ਹੈਸੀ ਉਸ ਵਿਚ ਲੂਣ ਪਾਇਆ ਹੋ
ਇਆ ਹੈਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਾਧੂ ਕਾ ਬਚਨ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਲੂਣ
ਖਾਵਣਾ ਤਿਸ ਕਾ ਬੁਰਾ ਨਾਹੀ ਮੰਗਣਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਸ ਕਾ ਲੂਣ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਪ
ਇਆ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਮੈ ਖਾਲੀ ਹੀ ਘਰ ਉਠ ਜਾਵਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਖਾਲੀ ਹੀ ਘਰ ਉਠ
ਆਇਆ ਜਾਂ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਏਹ ਖਬਰ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੋਈ ਜੋ ਰਾਜੇ ਕਾ ਭੰਡਾਰ
ਭੰਨਿਆ ਹੈ ਰਾਜਾ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰਿ ਦੇਖਾ ਮਾਇਆ ਦੀ ਪੰਡੁ ਬਧੀ ਪਈ ਹੈ ਪਰ ਗ
ਇਆ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਇਕ ਰਤੀ ਹਿਕ ਚੂਰਨ ਲੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਰਾਜੇ ਕੇ ਮਨ ਮੇ ਚਿੰਤਾ ਉਪ
ਜੀ ਜੋ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਏਹ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਚੋਰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੇ ਖਾਲੀ ਹੀ ਉਠ
ਗਇਆ ਹੈ ਰਾਜੇ ਨੇ ਦਰਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਦਰਵਾਨਾਂ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ
ਜੀ ਰਾਤੁ ਨੂੰ ਇਕ ਆਦਮੀ ਇਥੈ ਆਇਆ ਸੀ ਅਸਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈ
ਇਸ ਵੇਲੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਗੋ ਉਸ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈ ਤਾਂ ਚੋਰ ਹਾਂ ਅਸਾਂ ਉ
ਸਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਹਸਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਹੀ ਹੈ ਤੂੰ ਜਾਹਿ ਭਾਈ ਅੰਦ
ਰ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਓਸਨੂੰ ਢੂੰਡੋ ਤਾਂ ਦਰਵਾਨ ਉਸਨੂੰ ਢੂੰਡਦੇ
ਬਹੁਤੇਰਾ ਹੀ ਪਰ ਓਹ ਹਥੁ ਲਗੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਢੰਡੋਰਾ ਫੇਰ
ਅਰ ਕਹੋ ਰਾਜੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਚੋਰ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਨਿਸਾ ਕਰੇ
ਜੋ ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕਿਉ ਗਇਆ ਰਾਜਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੈ ਉਸਨੂੰ ਵਜੀਰ ਦੇਸ
ਰਦਾਰ ਦੀ ਜਗਾ ਰਖਾਂਗਾ ਖੜਾ ਰਾਜ ਉਸਦਾ ਤੇ ਬੈਠ ਰਾਜ ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਉਨਾ ਦਰਵਾਨ
ਸਾਰੇ ਢੰਡੋਰਾ ਫੇਰਿਆ ਅਰੁ ਕਹਿਆ ਰਾਜੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਖੜੀ ਬਾਦਸਾਹੀ ਉਸ
ਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕਿਉ ਗਇਆ ਤਿੰਨਾ ਦਿਨ ਢੰਡੋਰਾ ਫਿਰਦਾ ਰਿ
ਹਾ ਚੋਰ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਨ ਜਾਇ ਕੇ ਮਿਲਿਆ ਜਾਂ ਚੌਥਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਦੀ ਖਫ
ਗੀ ਹੋਈ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰੇ ਬੰਨੇ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਲਗੀ ਹੋਵਣ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਨੂੰ ਸੰਤ ਕਾ ਬਚਨ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਗਰੀਬ ਮਾਰ ਨਹੀ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਹੁਣ

ਮੇਰੇਪਿਛੇਗਰੀਬਮਾਰੀਦੇਹੈਨ ਸੋਹੁਣਮੈਰਾਜਾਨੂੰਜਾਇ ਮਿਲਦਾਹਾ ਅਗੇਭੁਖ੍ਵੇਮੈ
ਮੋਇਆ ਤੇਭੁਖ੍ਵੇ ਬਚਿਆ ਤਾਂਚੋਰਨੇ ਰਾਜੇਨੂੰ ਜਾਇਕੈ ਕਹਿਆ ਹੇਰਾਜਾਜੀ ਇ
ਨਾਆਦਮੀਆਨੂੰਛਡਦੇਹ ਚੋਰਤਉਤੇਰਾ ਮੈਹਾਂ ਜੋਕੁਛਤੂੰਪੁਛੇਗਾ ਮੈਤਿਸਕਾ
ਉਤਰਦੇਤਾਹੇ ਤਾਂਰਾਜੇਨੇ ਸਭੁਲੋਕ ਛਡਦਿਤੇ ਤਾਂਰਾਜੇ ਨੇਕਹਾ ਸੁਣਭਾਈਸਿਖ
ਤੂੰਮੇਰੇਘਰਤੇ ਖਾਲੀਕਿਉ ਗਇਆ ਉਤਸਮੇਤੇਰੇ ਆਤਮੇਕਿਆ ਆਈਸੀ
ਤਾਂ ਉਸਸਿਖਨੇ ਆਪਣੀਪਿਛਲੀਹਕੀਕਤ ਆਖਸੁਣਾਈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕੇਮਿਲਣੇਕੀ ਤਾਂਰਾਜਾਨੇਉਸਸਿਖ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਸੁਣਿਕਰ ਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋ
ਇਆ ਅਰੁ ਬਡਾ ਬਿਗਾਸਿਆ ਅਤੇਕਹਾ ਸਿਖਾ ਧੰਨਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਜਿਸਨੇ ਤੈਨੂੰਏ
ਹ ਉਪਦੇਸਦਿਤਾ ਅਤੇ ਧੰਨਤੇਰੀ ਪਰਤੀਤਹੈ ਜੋਤੂੰ ਸਾਧਕੇ ਬਚਨਾਉਪਰ ਪਰਤੀ
ਤ ਰਖੀਹੈ ਹੁਣਤੂੰਮੇਰਾ ਸਿਰਵਜੀਰਾਦੇਵਜੀਰਹੈ ਤਾਂਰਾਜੇਨੇਉਸ ਸਿਖਨੂੰਸਿਰੋਪ
ਉ ਦੇਕੈ ਵਜੀਰਆਪਣਾਕੀਤਾ ਜਾਂਕਿਤਨੇਕਦਿਨਬੀਤੇ ਤਾਂਰਾਜੇ ਨੇਕਹਾ ਹੇਗੁ
ਰੂ ਕਿਆਸਿਖਾ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਿਖਕਰਜੀ ਤਾਂ ਸਿਖਨੇ ਕਹਾ ਹੇਰਾਜਾ ਮੈਤ
ਉ ਅਜੇ ਆਪਭੀ ਸਿਖਨਹੀ ਹੋਇਆ ਤੇ ਮੈ ਆਪ ਗੁਰੂਕਿਸਕਾ ਹੋਵਉ ਅਤੇਤੂੰ
ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਕੇਨਾਮਕੀ ਇਕਧਰਮਸਾਲਾ ਬਨਾਉ ਪਰਭਾਵਨੀ ਸਾਹਿਤ ਆ
ਏ ਸੰਤ ਸਾਧਕੀ ਸੇਵਾਕਰ ਇਸਕਰਨੀ ਤੇਤੇਰਾ ਭਲਾਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਭੀ ਤੈਨੂੰ ਦਰਸਨਦੇਵੇਗਾ ਓਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਆਮੀ ਵਡਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀਹੈ
ਜਿਥੇਉਸਦੀ ਅਰਾਧਨਾਕਰੀਏ ਤਿਥੇਹੀ ਹਾਜਰਹੋਇਆਵਦਾਹੈ ਤਾਂਰਾਜੇਨੇਧ
ਰਮਸਾਲਾਕਰਵਾਈ ਅਠੇਪਾਹਿਰ ਲੰਗਰਲਗਾ ਰਹੇ ਬਿਰਥਾਕੋਈਨ ਜਾਵੇ
ਤਿੰਨਪਾਹਿਰ ਨਿਤ ਕੀਰਤਨਹੋਵੇ ਰਾਜਾਰਾਣੀ ਨਿਤਕੀਰਤਨਬੈਠਕੇ ਸੁਣਿਆਕਰੇ
ਕੀਰਤਨਕਾ ਭੋਗਪਵੈ ਤਾਂ ਸੰਗਤ ਆਪਣੇ੨ ਅਸਥਾਨਾਂਨੂੰ ਚਲੇਜਾਵੈਂ ਇਕ ਦਿਨ
ਰਾਣੀਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰਕਹਿਆ ਹੇਰਾਜਾਜੀ ਅਸਾਡੇਘਰ ਸੰਤਾਨਨਹੀ ਤੇ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ
ਜੀਕੀ ਸੰਗਤ ਅਗੇ ਹਥਜੋੜੋ ਅਸਾਡੇਘਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਕੋਈ ਫਲਦੇਵੈ ਤਾਂਰਾ
ਜੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾਰਾਣੀਜਾ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾਂਰਾਜੇਨੇ ਰਾਣੀਨੇਭੀ ਦੋਨੋਨੇ ਹਥਜੋ
ੜੇ ਅਤੇਗੁਰੂਕੀ ਸੰਗਤਅਗੇਖੜੇ ਹੋਇਕਰ ਅਰਦਾਸਕੀਤੀ ਜੋਹੇਗਰੀਬਨਿ
ਵਾਜਜੀ ਤੁਸੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਕਾ ਦੀਵਾਨਹੋ ਅਰ ਬੀਸਬਿਸਵੇ ਗੁਰੂਹੈ
ਅਤੇ ਇਕੀਸਬਿਸਵੇ ਗੁਰੂਕੀ ਸੰਗਤਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸਾਡੇਹਥਜੋੜਿਆਂਤੇ ਖੰਡਬ੍
ਹਮੰਡ ਬਖਸੇਜਾਂਦੇਹੈਨ ਸੋਤੁਸੀਗੁਰੂਜੀਕੇਹਥਜੋੜੋ ਜੀ ਜੋਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕ

ਜੀ ਅਸਾਡੇ ਘਰ ਪੁਤਰ ਦੇਵੈ ਗੁਰੂ ਕਾ ਭੀ ਬਚਨ ਹੈ ਪੁਤੀ ਗੰਢ ਪਵੈ ਸੰਸਾਰ।।
ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਵਨ ਤਾ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਸਾਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੰਗਤ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ
ਦੀ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਵਧਦੀ ਹੈ ਤਾ ਸੰਗਤ ਵਿਚੋਂ ਅਵਾਜ ਆਈ ਸਰਬਤ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਹਾਜਰ ਹਜੂਰ ਹੋ ਅਰਜੋ ਵਸਤਆ
ਪਦੇ ਘਰੋ ਮੰਗੀਦੀ ਹੈ ਸੋਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਆਪਦਾ ਏਹ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਸਿਖ ਹੈਨ
ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਆਏ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸੰਤ ਸਿਖ ਆਪ ਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਹੈ
ਨ ਸੋ ਆਪ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਰਾਜਾ ਦੇ ਘਰ ਬੇਟਾ ਹੋਵੇ ਏਹ ਅਰਦਾਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ
ਚਰਨਾ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲੜਕਾ ਦੇ
ਵੈਗੇ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੇਰੇ ਘਰ ਫਲ ਹੋਵੇਗਾ ਤੁਸਾ ਪਰਤੀਤ ਰਖਣੀ ਤਾ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ
ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰਿ ਆਪਣੇ ਅਸਥਾਨ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਦਸ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਿਸ ਰਾ
ਜਾ ਦੇ ਘਰ ਕੰਨਿਆ ਹੋਈ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਘਰੋ ਖਬਰ ਆਈ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕੰਨਿਆ ਹੋ
ਈ ਹੈ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਮਨਾ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਤਾ ਸੰਗਤ ਵਿਚੋਂ ਅਵਾਜ ਆਈ
ਸੀ ਤੇਰੇ ਘਰ ਬਾਲਕ ਹੋਵੈਗਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਕੰਨਿਆ ਹੋਈ ਹੈ ਏਹੁ ਕਿਆ ਅਚਰਜ
ਹੈ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਪਰਤੀਤ ਰਖਣੀ ਲੋੜੀਦੀ ਹੈ ਮੇਰੇ ਭਾਣੇ ਏਹ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ
ਪੁਤ੍ਰ ਜਾਣਕੇ ਸਭ ਵਧਾਈਆ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀਆ ਹੀ ਕੀਤੀਆ ਜਾ ਓਹ ਕੰਨਿਆ ਵਡੀ
ਹੋਈ ਤਾ ਇਕ ਦਿਨੁ ਰਾਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਏਹ ਕੰਨਯਾ ਵਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ
ਈ ਹੈ ਇਸ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਕੋਈ ਵਰ ਘਰ ਢੂੰਡਣਾ ਚਾਹੀਏ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਣੀ ਅ
ਮਕੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਘਰ ਕੰਨਯਾ ਹੈ ਮੈ ਆਪਣੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਉਥੇ ਬਿਆਹਾਂਗਾ ਤਾ ਰਾਣੀ ਨੇ
ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਏਡਾ ਅਪਰਾਧ ਕਿਉ ਕਰਦੇ ਹੋ ਆਗੇ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੰਨਿਆ ਨਾਲ
ਕੰਨਿਆ ਨਹੀ ਬਿਆਹੀ ਤਾ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਣੀ ਤੈਨੂੰ ਏਹ ਕੰਨਿਆ ਨਦਰੀ ਆ
ਵਦੀ ਹੈ ਤੇ ਮੇਰੇ ਭਾਣੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਤਾ ਰਾਣੀ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੀ ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਜੇ ਨੇ ਪੁਰੋਹਤ
ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੇ ਮਿਸਰ ਜੀ ਤੂੰ ਫਲਾਨੇ ਰਾਜਾ ਕੇ ਘਰ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਸਗਾਈ ਕਰ
ਆਉ ਤਾ ਪਰੋਹਤ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਏਡਾ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਕ
ਦੇ ਕੰਨਿਆ ਨਾਲਿ ਕੰਨਯਾ ਭੀ ਬਿਆਹੀ ਹੈ ਅਗੂ ਇਕ ਆਪਣੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਕੋ ਗਾਲ
ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਅਗਲੇ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਭੀ ਗਾਲਦਾ ਹੈ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਮਿਸਰ ਤੁਹਾ
ਨੂੰ ਏਹ ਕੰਨਿਆ ਨਜਰ ਆਵਦੀ ਹੈ ਮੇਰੇ ਭਾਣੇ ਏਹ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਤਾ ਪਰੋਹਤ ਰਾਜੇ ਦੇ ਤ੍ਰ
ਰਕਰ ਕਾਗਦ ਲੈਕਰ ਦੂਸਰੇ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਗਇਆ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਪੜ੍ਹ ਕਰ ਸਿਰ ਤੇ

ਧਰਲਿਆ ਰਾਜੇਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੁਲਾਇਕਰ ਸਾਹਾ ਕਢਵਾਇਆ ਸਾਹਾ ਲਿਖਕਰ ਪ
ਰੋਹਤ ਨੂੰ ਬਿਦਿਆ ਕੀਤਾ ਤਾ ਪਰੋਹਤ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਬਿਆਹੁਦ
ਸਾਮਿਆਨ ਲਗਾ ਕਰਨ ਤਾ ਸਾਹੇ ਦੇ ਵਕਤ ਪਰ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਸੂਹਾ ਜੋੜਾ ਪਾਹਿਨਾਇਕੇ
ਜਨੇਤ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਲਗਾ ਬਿਦਿਆ ਕਰਨ ਤਾ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਅਸੀ ਤਾ ਨਹੀ
ਜਾਵਾਂਗੇ ਅਸਾਡੀ ਪਤ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਚਲੋ ਮੈ ਆਪੇ ਹੀ ਪੁਤ ਨੂੰ ਬਿ
ਆਹ ਲਿਆਂਵਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਕਮਲਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਜੋ ਕੰਨਿ
ਆਂ ਨਾਲ ਕੰਨਿਆਂ ਬਿਆਹੁਣ ਚਲਿਆ ਹੈ ਏਹੁ ਬਡਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾ
ਜੇ ਕਹਿਆ ਤੁਹਾਡੇ ਭਾਣੇ ਕੰਨਿਆਂ ਹੈ ਮੇਰੇ ਭਾਣੇ ਬਾਲਕ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਜਨੇਤ ਲੈਕ
ਰ ਚਲਿਆ ਤਾ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਅਸੀ ਭੀ ਚਲਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਦੇਖਾਂ ਉਥੇ ਕਿ
ਆ ਕਿਆ ਮੁਸਾਹਿਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾ ਸਭ ਚਲੇ ਤਾਂ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਰਾਹੁ ਵਿਚ ਇਕ ਹਰ
ਣ ਮਿਲ ਗਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਕੰਨਿਆਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਇਸ ਹਰਣ ਕੋ ਮੈਂ
ਮਾਰਾਂਗੀ ਤਾ ਜਿਤਨੇ ਲੋਕ ਆਹੇ ਸੋ ਸਭ ਪਿਛਾਹਾਂ ਨੂੰ ਹਟ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਕੰਨਿਆਨੇ
ਘੋੜਾ ਉਸ ਹਰਣ ਪਿਛੇ ਛੋੜਿਆ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਕੰਨਿਆ ਬਡੀ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਜਾ
ਇ ਪਈ ਤਾ ਅਗੇ ਜਾਇਕਰ ਹਰਣ ਛਪ ਗਇਆ ਤਾ ਕੰਨਿਆ ਦੇਖੇ ਤਾ ਇਕ
ਚਾਰ ਦਿਵਾਲੀ ਪਕੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰਣ ਉਸ ਚਾਰ ਦਿਵਾਲੀ ਦੇ ਅੰਦਰ
ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਕੰਨਿਆ ਭੀ ਮਗਰੇ ਜਾਇ ਵੜੀ ਜਾ ਅੰਦਰ ਜਾਇਕਰ ਦੇਖੇ
ਤਾ ਇਕ ਚਾਰ ਮੰਜਲਾ ਬੰਗਲਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰੇ ਸੰਗਤ ਬੈਠੀ ਹੈ ਅਰ ਕੀਰ
ਤਨ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵੰਡੀਦਾ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਕੰਨਿਆ ਨੇ ਜਾਇਕੇ ਉਸ ਬੰਗ
ਲੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸਿਰ ਉਠਾਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾ ਇਕ ਸਾਧੂ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਗ
ਤ ਵਿਚੋ ਅਵਾਜ ਆਈ ਆਉ ਸਿਖਾ ਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਕਰੇ ਜਬ ਏਹੁ ਅਵਾਜ ਸੁ
ਣੀ ਤਾ ਉਸ ਕੰਨਿਆ ਕੇ ਚਿਹਨ ਚਕਰ ਮਰਦ ਕੇ ਸੇ ਹੁਇ ਗਏ ਤਾ ਕੰਨਿਆ ਨੇ ਗਉਰ
ਕਰਕੇ ਦੇਖਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਵਿਚ ਪਿਛੋ ਰਾਜਾ ਭੀ ਆਇ
ਆ ਦੇਖੇ ਤੋ ਕੰਨਿਕਾ ਘੋੜਾ ਚਾਰ ਦਿਵਾਲੀ ਕੇ ਅੰਦਰ ਖੜਾ ਹੈ ਤਬ ਰਾਜਾ ਭੀ ਅੰਦਰ ਚ
ਲਿਆ ਗਇਆ ਦੇਖੇ ਤੋ ਕੰਨਿਆ ਬੰਗਲੇ ਕੇ ਅਗੇ ਖੜੀ ਹੈ ਅਰੁ ਸੰਗਤ ਬਹੁਤ ਬੈ
ਠੀ ਹੈ ਕੀਰਤਨ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਤਾ ਓਹ ਕੰਨਿਆ ਤੇ ਜੋ ਬਾਲਕ ਹੋਇਆ ਥਾ ਸੋ ਬੋਲਿਆ
ਆਉ ਪਿਤਾ ਜੀ ਏਹ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤੁਮ ਭੀ ਦਰਸਨ ਕਰ ਲੇਵੋ ਜੀ ਤਾ ਰਾਜੇ
ਨੇ ਜਾਇਕੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾ ਸੰਗਤ ਸੇ ਅਵਾਜ ਹੋਈ ਆਉ ਸਿਖ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਭਲਾ

ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜਾਨੇ ਮਥਾ ਉਠਾਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈਨ ਸੰਗਤ ਹੈ ਓਹ ਬ
ਰਦਿਵਾਲੀ ਦੇਖਕਰ ਜੰਗਲਾ ਵਿਚ ਏਹ ਕੁਦਰਤ ਦੇਖਕਰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ
ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਏਹੁ ਕਿਆ ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਸੰਪਤਾ ਤੈ ਦਿ
ਖਾਈ ਹੈ ਜਾਇਕ ਘੜੀ ਗੁਜਰੀ ਤਾ ਜਨੇਤ ਭੀ ਪੀਛੇ ਤੇ ਆਇ ਮਿਲੀ ਪਰ ਚਿਤ ਵਿ
ਚ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਕੁਦਰਤ ਕੋ ਵਿਚਾਰੇ ਅਰ ਧੰਨਵਾਦ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਕਰੇ
ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈਨ ਜੋ ਪਲਕ ਵਿਚ ਨਿਹਾਲ ਕਰ ਦੇਹੈਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਰ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਨੇ ਪਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਿਸੇ ਪਾਸ ਕਹੀ ਨਹੀ ਸਭ ਜਨੇਤ ਉਸ
ਸਹਿਰ ਜਾਇ ਵੜੀ ਅਗੇ ਉਨ ਭੀ ਸੁਣ ਪਾਇਆ ਸੀ ਜੋ ਏਹੁ ਰਾਜਾ ਕੀ ਕੰਨਿਆ ਹੈ
ਕੰਨਿਆਂ ਕੇ ਕੰਨਿਆਂ ਕੇ ਸਾਥ ਬਿਆਹੁਣ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਰਾਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਸੀ ਅਪਣੀ ਲੜਕੀ ਕੋ ਉਸ ਕੰਨਿਆ ਕੇ ਸਾਥ ਬਿਆਹੈਂਗੇ ਨਹੀ
ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਾ ਭੁਲੀ ਏ ਰਾਣੀਏ ਏਹੁ ਗਲ ਕਦੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੀ ਨੇ ਕੰਨਿਆ ਕੇ
ਕੰਨਿਆ ਨਾਲ ਬਿਆਹਾ ਹੈ ਤਾ ਰਾਣੀ ਨੇ ਇਕ ਨਾਇਣ ਕੋ ਸਿਖਾਇਕੇ ਭੇਜਿਆ
ਤੂ ਜਾਇਕੇ ਪੱਕੀ ਖਬਰ ਲੈ ਆਉ ਜੋ ਓਹ ਕੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੜਕਾ ਹੈ ਮੈ ਤੇਰੇ ਕੋ ਬਹੁ
ਤੁ ਕੁਛ ਦੇਵਾਂਗੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਝੂਠ ਆਇ ਕਹੇਗੀ ਤਾਂ ਮੈ ਤੁਝ ਕੋ ਮਰਵਾਇ ਦੇਵਾਂਗੀ
ਤਾ ਓਹ ਨਾਇਣ ਰਾਜਾ ਪਾਸ ਆਈ ਅਰੁ ਆਇਕਰ ਕਹਿਓਸ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਸਾਡੀ
ਏਹ ਰੀਤ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਮੈ ਆਪਣੇ ਘਰੁ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੀ ਪਿਛੋ ਤੇ ਬਿਆਹੁ
ਕਰੈਗੇ ਤਾ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਾ ਤੂ ਜਾਣ ਲੈ ਜਾਹੁ ਜਾ ਏਹੁ ਗਲ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹੀ ਤਾ ਸਭ ਜਨੇ
ਤ ਕੇ ਲੋਕ ਉਠ ਗਏ ਆਪਸ ਮੈ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਜੋ ਹੁਣ ਅਸਾਕੂ ਪੜਦਾ ਪਏਗਾ
ਸਗੀ ਮੰਦੇ ਹੋਵੈਗੇ ਤਾਂ ਨਾਇਣ ਬਾਲਕ ਕੋ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਗਈ ਅਰ ਲੜਕੇ ਕੋ ਮ
ਹੀਨ ਜਾਮਾ ਪਹਿਨਾਇਆ ਉਪਰ ਤੇ ਪਾਣੀ ਵਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਣੀ ਦੂ ਪਾਤੇ ਹ
ਕਹਿ ਭੇਜਿਆ ਹੇ ਰਾਣੀ ਬਰਾਬਰ ਸਕਾ ਗੰਧਰਬ ਹੈ ਏਹ ਕੁਵਰ ਸਭ ਅੰਗ ਨਾਇ
ਣ ਨੇ ਦੇਖ ਲੀਏ ਅਤੇ ਜਾਇ ਰਾਣੀ ਕੋ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਣੀ ਧੰਨ ਤੇਰੇ ਭਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂ ਭੀ
ਧੰਨ ਹੈ ਜੋ ਜਿਸ ਕਾ ਏਹੁ ਜਿਹਾ ਮਾਨ ਹੈ ਅਰੁ ਧੰਨ ਓਹੁ ਕੰਨਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਏਹੁ ਭ
ਰਤਾ ਹੈ ਰਾਣੀ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਸੁਣਕਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਈ ਬਹੁ ਸੁੰਦਰ ਬਿਵਾਹ ਹੂਆ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਜਸ ਕਰਤਾ ਹੂਆ ਓਹ ਰਾਜਾ ਪੁਤਰ ਕੋ ਬਿਆਹ ਕੇ ਘਰ ਲੈ
ਆਇਆ ਪਰ ਰਾਜੇ ਕੀ ਪਰਤੀਤ ਕਾ ਸਦਕਾ ਕੰਨਿਆ ਤੇ ਕੁਵਰ ਹੂਆ ਅਤੇ ਸ
ਭ ਸਿਖੋ ਕੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਪਰ ਐਸੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਏ

ਧੰਨਗੁਰੂਕੀਸਾਧ ਸੰਗਤਹੈ ਧੰਨਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹੈ ਜੈਸੀ ਭਾਵਨੀਕਰਕੈਂਕੋਈਅ
ਰਾਧੇਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸੀਹੀ ਆਸਾਪੂਰਨ ਕਰੈਂਗੇ ਜੋਕੋਈ ਸਿਖ ਸੇਵਕਗੁਰੂਨ
ਨਕਜੀਕੇ ਬਚਨ ਉਪਰਪਰਤੀਤ ਕਰੇਗਾ ਤਿਸਕੇ ਸਭਕਾਰਜ ਸੌਰਨਗੇ
ਪਹਿਲੇ ਉਸ ਜ਼ਿਮੀਦਾਰਭੂਮੀਏ ਨੇਪਰਤੀਤ ਕਰੀ ਗੁਰੂਜੀਕੇ ਬਚਨਕਮਾਏ ਉਸ
ਕੋ ਏਹ ਮਰਾਤਬਾ ਹੋਇਆ ਜੋਰਾਜਾਕਾ ਸਿਰਮੰਤ੍ਰੀ ਭਇਆ ਅਰੁ ਰਾਜਾਕੋਪ੍ਰਤੀਤ
ਭਈਤੋ ਏਹੁ ਕੰਨਿਆਤੇਪੁਤ੍ਰ ਭਇਆ ਅਤੇਅੰਤਕੋ ਸਤਗੁਰੂਜੀਦੀਪੁਰੀਕੋ ਪ੍ਰਾਪ
ਤ ਭਏ ਏਹ ਬਚਨ ਸੁਣਕਰ ਸਭ ਸੰਗਤ ਨੇ ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾਟੇਕਿਅ
ਗੁਰੂਜੀ ਸੰਗਤਕੋਖੁਸੀ ਦੇਕਰ ਮਹਾਰਾਜਕੇ ਧਿਆਨਮੇਂ ਮਗਨਹੋਂਦੇਭਏ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਕਲਜੁਗ ਨਾਲਿ ਹੋਈ॥

ਭਾਈ ਬਾਲਾਜੀ ਕਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਏਕਵਾਰੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸੇਤ ਬੰਦ ਰਾਮੇਸਰ ਕੀ
ਧਰਤੀ ਸਮੁੰਦਰਕੀ ਛਾਲਾਂ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਟੁੰਟਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਅਗੇ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਪਰ
ਮੇਸਰਜੀਕੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਬਡੀ ਅੰਧੇਰੀ ਉਠੀ ਕਾਲੀਪੀਲੀ ਬਡਾ ਭੁਚ
ਨ ਲਗੇ ਦਰਖਤ ਉਡਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਡਰਦਾ ਮਾਰਿਆ ਮੂੰਹ ਢਕਕੇ ਲੰਮਾ ਪੈਗਿ
ਆ ਖਰਾ ਭੈਮਾਨ ਹੋਇਕਰ ਕਹਣ ਲਗਾ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਅਸੀਂ ਵਡੀ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਆ
ਇਪਏ ਹਾਂਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕਾਹਲਾਂ ਨਾ ਹੋਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਅਜਜੇਡਾ ਪਾਲਾ ਕਦੇ ਨਹੀ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਏਹੁ ਅੰਧੇਰੀ ਸਾਡੇ
ਜੀਉ ਨੂੰ ਲੈਣ ਆਈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਵਾਹਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕਹੁ
ਅਤੇ ਡਰ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਦੇਵਕਾ ਰੂਪ ਧਾਰਲੀਆ ਜੈਸੇ ਬਡਾ ਕੋਈ ਪ
ਹਾੜ ਹੋਦਾ ਹੈ ਅਸਮਾਨ ਚੋਟੀ ਪੈਰ ਪਤਾਲ ਅਰੁ ਬਡੇ ਦੰਦ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕਹਿਅ
ਗੁਰੂਜੀ ਉਸ ਅੰਧੇਰੀ ਤੇ ਬਚੇ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਬਲਾਇ ਤੇ ਤਾਂ ਨਹੀ ਬਚਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਬਚਨਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਭੀ ਕੁਛ ਨਹੀ ਤੂੰ ਓਦਰਦਾ ਨ ਜਾਹ ਪਰਤੂੰ ਵਾਹ
ਗੁਰੂ ਜਾਪ ਜਪਦਾ ਰਹੁ ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਿ
ਆਕੀਤਾ ਜੋ ਅਗਨ ਕਾ ਰੂਪ ਹੋਇਕਰ ਆਣ ਦਿਖਾਈ ਦਿਤੀ ਚਾਰੇ ਕੁੰਟਾਂ ਤੇ ਧੂੰਆ
ਹੀ ਉਠਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨਾ ਡਰਦਾ ਮਾਰਿਆ ਮੂੰਹ ਢਕਕੇ ਲੰਮਾ ਪੈ ਰਹਿਆ ਅ
ਤੇ ਬਹੁਤ ਓਦਰਦਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਹੁਣ ਨਹੀ ਅਸੀ ਬਚਦੇ ਸ
ਤਾਂ ਜੀਵਣ ਕਹਿਆ ਕਾ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਭੀ ਕੁਛ ਨਹੀ ਫੇਰ ਕਲ
ਜੁਗ ਨੇ ਚਾਰੇ ਤਰਫ ਤੇ ਘਟਾ ਕਾਲੀ ਪੀਲੀ ਉਠਾਈ ਅਰੁ ਕੰਕਰ ਲਗੇ ਬਰਸਨ

ਅਰ ਬਿਜਲੀ ਚਮਕੇ ਬਡਾ ਸਬਦ ਹੋਵੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦੂਰ ਦੂਰ ਹੀ ਬਰਸਨ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਥੇ ਲਿਆਇ ਮਾਰਿਓ ਗੋਰਖ ਫਣ ਭੀ ਇਥੇ ਨਹੀ ਮਿਲਣਾ ਏ
ਵੇ ਅਜਾਂਈ ਮਰ ਵੈਸਾਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹ ਭੀ ਦੂਰ ਹੋਵੈਸੀ
ਪਰੰਤੂ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧
ਡਰ ਘਰਿ ਘਰਿ ਡਰਿ ਡਰ ਡਰੁ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਡਰਿ ਡਰੁ ਪਾਇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨ
ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਡਰੀਐ ਜੇ ਡਰੁ ਹੋਵੈ ਹੋ
ਰ ॥ ਡਰਿ ਡਰਿ ਡਰਣਾ ਮਨ ਕਾ ਸੋਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਡੂਬੈ ਤਰੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿ
ਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ
॥੨॥ ਹੰਸ ਹੇਤ ਆਸਾ ਅਸਮਾਨ ॥ ਤਿਸ ਵਿਚ ਭੂਖ ਬਹੁਤ ਨੀ ਸਾਨ ॥ ਭਉ ਖਾਣਾ ਪੀਣ
ਆਧਾਰ ॥ ਵਿਣ ਖਾਧੇ ਮਰਿ ਹੋਇ ਗਵਾਰ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਇ ਕੋਈ ਕੋਇ ਕੋ
ਇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਧਨ ਮਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਆ
ਖਣ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥੪॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦਾ ਡਰ ਵਿਚ ਘਰ
ਹੈ ਜੇੜ੍ਹੇ ਮਨਮੁਖ ਪਰਮੇਸਰ ਥੀਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦੇ ਅਤੇ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਖ ਦੇਂਦੇ ਹੈਨ ਉਨਾਂ ਨੂੰ
ਜਮ ਕਾ ਡਰ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖ ਏਹ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਵਾਹੁਗੁਰੂ ਦੀ ਰਜਾਇ ਥੋਂ ਬਿਨਾਂ
ਹੋਰ ਜੀਵਾਲਣ ਵਾਲਾ ਤੇ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਹੀ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਤੇ
ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਖਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ਤਿਨਾ ਦੀ ਭੁਖ ਸ
ਗੋਂ ਵਧਦੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਅਗਨ ਵਿਚ ਈਧਨ ਪਾਇਆ ਅਗਨ ਵਧਦੀ ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਵਾਹੁ
ਗੁਰੂ ਦਾ ਭੈ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਸੋਈ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਂਦੇ ਹੈਨ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਕਾ ਆਸਰਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਕੋਈ
ਕਿਸੇ ਕਾ ਆਸਰਾ ਲੇਤਾ ਹੈ ਸੰਤਾਂ ਕੋ ਇਕ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਆਸਰਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸਭ ਜੀ
ਅ ਜੰਤ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ॥ ਸੋਈ ਸੰਤਾਂ ਕਾ ਰਾਖਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜੇ ਤੂੰ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਕਾ ਭਉ ਰਖੇਗਾ ਤੇ ਮਨੁਖਾਂ ਕੋ ਦੁਖ ਨਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾਮੁ ਜਪੇਂਗਾ ਤਾਂ ਦਰਤੋਂ ਠਾਉਧ
ਰ ਹੋਵੇਗਾ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂ ਵਾਹੁਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁਰੂ ਆਖਦਾ ਰਹੁ ਵਾਹੁਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਅ
ਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਕਾਲ ਭੀ ਨਹੀ ਪੋਹਿ ਸਕਦਾ ਏਹ ਬਾਤ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਸੁਨ
ਕੇ ਮਾਨੁਖ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਪਰ ਹਥ ਵਿਚ ਅਗ ਅ
ਤੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਮਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਦੇਹੀ ਕਰਕੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਿਆ ਉਠ ਬੈਠ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਉਘਾੜ ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਉਠ
ਬੈਠਾ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਵਿਚ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ

ਰਾਗੁਮਾਰੂ ਮਹਲਾ੧ ਅਨੂਰਪੇ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸ ਨਿਖੜਾ ਸਿਰਊਪਰਅਮਰਕਰਾ
ਰਾਪਉਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰਰੂਰਪੇਰੂਰਪੇਇੰਦ੍ਰਵਿਚਾਰਾ॥੧॥ਏਕਾ ਨਿਰਭਉ ਬਾਤਸੁਨੀ
ਸੋਸੁਖੀਆ ਸੋਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋਗੁਰਮਿਲਗਾਇਗੁਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਹਿਧਾਰਿ
ਅਰਦੇਵਰੂਰਪੇਸਿਧਸਾਧਿਕਰੂਰਮੁਇਆ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਮਰਿਮਰਿਜਨਮੇਫਿ
ਫਿਰਿ ਜੋਨੀਜੋਇਆ॥੨॥ਰਾਜਸ ਸਾਤਕ ਤਾਮਸਰੂਰਪਾਹਿਕੇਤੇਰੂਪਉਪਾਇ
ਆਛਲਬਪੁਰੀ ਏਹੁਕਉਲਾਰੂਰਪੇਅਤਰੂਰਪੇਧਰਮਰਾਇਆ॥੩॥ਸਗਲ
ਸਾਮਗਰੀਰੂਰੀਬਿਆਪੀਬਿਨਰੂਰਕਰਣੈਹਾਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬੁਗਾਤਨਕਾਸੰਗੀਤੁ
ਰਤੁਸੋਹਹਿਦਰਬਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸੁਰਜੀ
ਕੇਪਿਆਰੇਤੂੰਕੌਣਹੈ॥ ਤਾਫੇਰਕਲਜੁਗਨੇ ਇਕ ਹਥਵਿਚ ਜਿਹਵਾ ਪਕੜੀਹੈਤੇ
ਦੂਸਰੇ ਹਥਵਿਚ ਲਿੰਗਾਇੰਦ੍ਰੀਪਕੜੀਹੈ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਨਗਨ ਹੈ ਐਸਾਰੂਪਧਾਰ
ਨਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਅਰ ਕਹਣਲਗਾ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਮੈ ਆਪਦ
ਦਰਸਨਕਰਨ ਆਇਆਹਾਂ॥ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ ਹੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਮੈ ਆਪਦੀਮ
ਹਿਮਾ ਨਹੀਜਾਣਦਾਸਾ ਮੇਰੀ ਬਿਅਦਬੀਮਾਫਕਰਨੀ ਇਸ ਸਮੇਂਵਿਚ ਪਰਮੇਸ
ਰਕੀਦਰਗਾਹ ਸੇ ਮੇਰੇਕੋ ਸਿਕਦਾਰੀ ਮਿਲੀ ਹੋਈਹੈ ਅਰ ਆਪਭੀ ਮੇਰੇ ਉਪਰਕਿ
ਰਪਾਰਖਣੀ ਇਸ ਸਮੇਵਿਚ ਏਹਲਛਨ ਮਨੁਖਾਂਦੇ ਵਰਤਣਵਿਚ ਆਵਨਗੇਏ
ਹੁਵੇਖਮੈ ਆਪਨੂੰ ਜੇਹੜਾ ਦਿਖਾਇਆਹੈ ਦੈਵੀ ਸੰਪਦਾ ਦੇਗੁਣ ਤਿਆਗਨਗੇ
ਅਰਇਨਾਂਦੋਨੋ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂਦੇ ਸੁਆਦਾਂ ਵਿਚ ਲਗੇ ਰਹਿਨਗੇ ਖਾਂਖਾਵਣ ਦੇ ਸੁਆਦ
ਅਰ ਮੈਥੁਨਦੇ ਸੁਆਦ ਵਿਚ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਗੁਸਾਈ ਇਨਾਂਦੀ ਲੱਜਾ ਤਿਆਗ
ਦੇਵਨਗੇ ਅਰ ਮੈਂਨੇ ਏਹ ਛਲ ਆਪਸੇ ਕੀਤੇਹੈ ਇਨਾਂਦੇ ਇਵਜ ਆਪਨੇ ਮੈਨੂੰ
ਬਖਸਲੈਣਾ ਆਪ ਸੰਤ ਅਵਤਾਰਹੋ ਖਿਮਾਕਰਨੀ ਆਪਦਾ ਬਿਰਦਹੈ ਮਹਾਂਪੁ
ਰਖੋਹੋ ਬਡੇਉਦਾਰਹੋ ਅਰ ਅਗੇਕਹਾ ਜਾਵੇਂਗੇ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇਕਲਜੁਗ
ਮੈਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੋ ਦੇਖਦਾਫਿਰਦਾਹੈ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗਨੇ ਹਥਜੋੜਕੇ ਅਰਜ
ਕੀਤੀ ਹੇਪਰਮਪੁਰਖਜੀ ਤੇਰੇਤੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰਭੀ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਹੈ ਤਾਗੁ
ਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਹੇਕਲਜੁਗ ਤੇਰਾਤੋ ਅਮਲ ਸੰਸਾਰਮੇ ਏਹ ਵਰਤ ਰਿਹਾਹੈ ਅਰਤੂੰ
ਇਹਾਂ ਕਿਸਕਾਰਜ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆਹੈ ਏਹ ਕਪਟ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂ ਛਲਕਰਦੇਹੋ
ਤਾਂਕਲਜੁਗਨੇ ਕਹਾ ਹੇਸਤਗੁਰੂਜੀ ਮੇਰਾਨਾਮ ਕਲਜੁਗ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇਹੈ ਅਰ
ਮੈ ਆਪਕੇ ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆਹੋ ਆਪਕੋ ਨਮਸਕਾਰਹੈ ਮੇਰੀ ਆਪਦੀਪ

ਰੀਖਿਆਕੇਲੀਏ ਏਹਕਪਟ ਛਲਕੀਏਥੇ ਤਉ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇਹੁਕਮ ਕੀਆ ਹੇਕਲ
ਜੁਗ ਆਪਣੇ ਲਛਣ ਕਹੋ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸੰਗੀ ਸੈਨਾ ਕੇਹੜੀ ਰਹਿਤੀ ਹੈ ਕਿਸਤਰ
ਕੀ ਤੂੰ ਸਿਕਦਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਏਹ ਸੁਨਕੇ ਕਲਜੁਗ ਨੇਂ ਕਹਾ ਹੇ ਸਤਗੁਰ ਸੁਆਮੀ
ਵਡਾ ਸੂਰਬੀਰ ਮੇਰਾ ਝੂਠ ਹੈ ਜੋ ਸਭਕੇ ਅਗ੍ਰ ਚਲਨੇਵਾਲਾ ਹੈ ਬਡੀ ਧੁਜਾ ਲੈਕਰਕੇ
ਅਤੇ ਮੋਹ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਰਾਜਾ ਹੈ ਮੇਰੀ ਸੈਨਾ ਕਾ ਅਤੇ ਸੈਨਾਪਤਿ ਹਿੰਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋ
ਧ ਲੋਭੁ ਹੰਕਾਰ ਏਹ ਜੋਧਾ ਹੈ ਬਡੇ ਬਡੇ ਜੋ ਹਸਤੀਆਂ ਕੇ ਸਵਾਰ ਹੈਂ ਅਤੇ ਮਤਸਰ
ਨਿੰਦਾ ਬਾਦਪਾਰ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਏਹ ਰਥਾਂ ਕੇ ਸਵਾਰ ਹੈਂ ਅਤੇ ਆਲਸ ਜੂਆ ਮਦਪਾਨ
ਦੁਰਾਚਾਰ ਏਹ ਘੋੜਿਆਂ ਕੇ ਸਵਾਰ ਹੈ ਜੇੜ੍ਹੀ ਵਿਸਯਾਂ ਵਿਚ ਮਮਤਾ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਅ
ਸਾ ਜੋ ਵਿਸਯਾਂ ਕੀ ਅਤੇ ਚੋਰੀ ਏਹੁ ਪੈਦਲ ਸੈਨਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਥੋ ਤੀਕ ਗਿਣਾਂ ਜੇਹੜੀ
ਚਤਰੰਗਨੀ ਸੈਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਏਹ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤਿਸ ਕੋ ਮਾਰ ਲੇਤੇ ਹੈ ਇ
ਨਾਂ ਦੇ ਅਗੇ ਅਟਕਦਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਧੀਰਜ ਨਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਇਨਾਂ ਦੇ ਅਗੇ ਵਡੇ
ਵਡੇ ਕੋਟ ਚੜ੍ਹਕੇ ਮਾਰ ਲੀਏ ਹੈਂ ਅਤੇ ਦੇਖੁ ਜੋ ਏਕ ਮੇਰਾ ਜੋਧਾ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਤੋ ਦਿਗ ਬਿਜੇ
ਹੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਇਸ ਪਾਸੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬੁਰਿਆਹੀ ਨਹੀ ਏਹੁ ਮੇਰੀ ਸਿਕਦਾਰੀ ਹੈ
ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਤੀ ਪੁਰਖ ਹੋਵਹਿਗੇ ਅਤੇ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕਰੈਂਗੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੇਹੜੇ
ਹੋਇਗੇ ਘਰੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦੇਵਣ ਜਾਵੈਗੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨ ਧੀਮੈ
ਨੇਗਾ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਕਰਾਂਵੈਗੇ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਕਾਜੀ ਹੋਵਨਗੇ ਤਸਬੀਆ
ਫੇਰਨਗੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ ਕਹਨਗੇ ਅਤੇ ਵੱਢੀ ਲੈਕੇ ਹੱਕ ਗਵਾਵਨਗੇ ਜੇ ਕੋਈ ਪੁ
ਛੇ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸੁਣਾਏ ਅਤੇ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰ ਕੰਨੀ ਸੁਣਨਗੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੋਹਣਵਾਲੀਆ
ਖੋਹਣਵਾਲੀਆਂ ਗਲਾਂ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਐਸੇ ਹੋਵਨਗੇ ਚੌਂਕਾ ਪਾਵਣੇ ਤੇ ਸੁਚੇ
ਬਣਨਗੇ ਜੋਗੀ ਹੋਵਨਗੇ ਗ੍ਰਸਤੀਆਂ ਵਰਗੇ ਜਟਾਂਵਾਂ ਸਿਰ ਤੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਬਿਭੂਤ ਲਾਵ
ਨਗੇ ਤੇ ਅਗੇ ਪਿਛੇ ਲੜਕੇ ਰੋਵਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹੈਨ ਜੋਗ ਤਿਨਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਨਹੀਂ ਅਤੇ
ਜੋਗ ਦੀ ਜੁਗਤ ਗਵਾਇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਵਿਅਰਥ ਹੀ ਸਿਰ ਤੇ ਛਾਈ ਪਾਵਨਗੇ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹੁ ਵਚਨ ਸੁਣਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਲਜੁਗ ਇਸ ਸਿਕਦਾਰੀ ਦੇ
ਕਮਾਈ ਦਾ ਲੇਖਾ ਤੈਨੂੰ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਜਿਨਾ ਸਿਕਦਾਰੀ ਤਿਨਾ ਹਿਖੁ
ਆਰੀ ਚਾਕਰ ਕੇਹੇ ਡਰਨਾ ਜਾਂ ਸਿਕਦਾਰੀ ਪਵਹਿ ਜੰਜੀਰਾ ਤਾ ਚਾਕਰਾਂ ਹਥਹੁ ਮ
ਰਣਾ ॥੧॥ ਤੂ ਜਗਤ ਵਿਚ ਸਿਕਦਾਰ ਹੈ ਅਸੀ ਚਾਕਰ ਹਾਂ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਜਿਸ ਵੇ
ਲੇ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਤੈਨੂੰ ਪਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਾਂਤੇ ਹੀ ਹਵਾਲੇ ਹੋਵਹਿਗਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹਿਸਾਬ ਅਸਾਂ

ਹੀਤੇਰੇਪਾਸੋ ਲੈਣਾਹੈ ਏਹੁਬਾਤਸੁਣਕਰ ਕਲਜੁਗ ਰੁਠਗਿਆ ਅਤੇਹਥਜੋੜ
ਕਰਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਪਇਆ ਅਰੁਕਹਣਲਗਾਗੁਰੂਜੀਇਕਮੇਰੀਅਰਦਾ
ਸਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਕਹੁਭਾਈਤੂੰਕਿਆਂਕਹਿਦਾਹੈ ਤਾਂਕਲਜੁਗਨੇਕਹਿਆ
ਹੇਮਹਾਂਪੁਰਸੋ ਮੈਆਪਦੇਚਰਨਾਪਾਸ ਇਤਨਾਮਿਤ ਆਇਆਹਾ ਜੋ ਤੂੰਕਰਤੇ
ਪੁਰਖਕਾਖਾਸਕੀਵਜੀਰਹੈ ਅਤੇਮੈਭੀਤੇਰੇਵਸਪਉਣਾਹੈ ਸੋਤੁਸਾ ਉਤਵੇਲੇ
ਮੇਰਾਖਸਮਾਨਾਕਰਨਾਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣਭਾਈਤੂੰਖਾਤਰਜਮਾਰਖ
ਮੈਤੇਰਾਖਸਮਾਨਾ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂਕਲਜੁਗਨੇਕਹਿਆ ਹੇਮਹਾਰਾਜਤੇਰੇਵਿਚਅ
ਤੇਕਰਤਾਰਵਿਚਭੇਦਕੋਈਨਹੀ ਸੋਮੇਰੇਤਾਈਪਰਤੀਤਤਾਆਵੇਜਾਕੁਛਭੇਟਾਮੇ
ਰੇਥੀਲਵੋ ਤਾਮੈਜਾਣਾਂਗਾ ਜੋਤੁਸੀਮੇਰਾਖਸਮਾਨਾਕਰੋਗੇ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਹੇ
ਭਾਈਅਸਾਂ ਸੁਖਛਡਕੇ ਦੁਖਲੀਤੇਹੈਨ ਸੋਅਸੀਕੁਛਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇਲਾਲਚ
ਵਾਸਤੇਨਹੀਆਏ ਅਸਾਤੇਰੀਭੇਟਾ ਲੈਕੇਕਿਆਕਰਨੀਹੈ ਤਾਂਕਲਜੁਗਕਹਿਆ
ਹੇਦੇਵਤਿਓਂਕੇਦੇਵ ਮੇਰੀਨਿਸਾ ਕਿਉਕਰਿਹੋਵੈ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਜੋ ਭਾਈਤੇਰੇ
ਪਾਸਕਿਆ ਕਿਆਭੇਟਾਹੈ ਤਾਂਕਲਜੁਗਨੇਕਹਿਆਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜ ਜੀਮੇ
ਰੇਪਾਸਮੋਤੀਹੀਰੇਲਾਲਜਵਾਹਰ ਸੁਇਨਾਰੁਪਾ ਅਤੇਮੰਦਰਹੈਨ ਬਡੇਹਛੇਬਣੇਹੋ
ਏ ਉਗਵਣਆਥਣਤਾਂਈਪਾਤਸਾਹੀ ਅਰੁਭਲੀਆਂ ਭਲੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ
ਅਤੇ ਨਉਨਿਧਿ ਅਠਾਰਹਿਸਿਧੀ ਏਹ ਸਭੁਮੇਰੇਹਵਾਲੇਹੀਹੈਨ ਜੇ ਤੁਸੀਕਹੋ
ਤਾਮੈ ਸਭੁਕਿਛੁਤੁਹਾਡੇ ਅਗੇਆਣਰਖਾਂਜੀ ਇਤਨੀਆਂਵਸਤੂਵਿਚੋ ਤੁਸੀਕੁ
ਛੁਲੈ ਲੀਜੀਏ ਤਾਮੈਨੂੰਸੰਤੋਖਆਵੈਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਹੇਭਾਈਅਸਾ
ਨੂੰਤਾਕਿਛਨਾਂਹੀਚਾਹੀਦਾ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮੈਸਬਦ ਕਹਿਆ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ॥ਮੋਤੀਤ ਮੰਦਰਉਸਰਹਿ ਰਤਨੀਤਹੋਇ ਜੜਾਉ॥
ਕਸਤੂਰ ਕੁੰਗੂਅਗਰਚੰਦਨ ਲੀਪਆਵੈਚਾਉ॥ਮਤਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾ
ਚਿਤਨਆਵੈਹਿ ਨਾਉ॥ਹਰਿਬਿਨਜੀਉਜਲਬਲਜਾਉ॥ਮੈਆਪਣਾਗੁਰ
ਪੂਛਦੇਖਿਆਅਵਰ ਨਾਂਹੀਥਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਧਰਤੀਤ ਹੀਰੇਲਾਲਜੜ
ਤੀਪਲਘਲਾਲਜੜਾਉ॥ਮੋਹਣੀਮੁਖਮਣੀਸੋਹੈਕਰੇਰੰਗਪਸਾਉ॥ਮਤਦੇਖ
ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾਚਿਤਨਆਵੈਨਾਉ॥੨॥ਸਿਧਹੋਵਾਸਿਧਿਲਾਈ ਰਿਧਆਖਾ
ਆਉ॥ਗੁਪਤਪਰਗਟਹੋਇ ਬੈਸਾਲੋਕ ਰਾਖੈਭਾਉ॥ਮਤਦੇਖਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇ
ਰਾਚਿਤਨਆਵੈਨਾਉ॥੩॥ਸੁਲਤਾਨਹੋਵਾਂਮੇਲਲਸਕਰਤਖਤਰਾਖਾਂਪਾਉ॥

ਹੁਕਮਹਾਸਲਕਰੀਏਨ ਨਾਨਕ ਸਭੁਵਾਉ ਮਤਦੇਖਭੁਲਾਵੀ ਸੋਏ ਤੇਰਾਚਿਤੁ
ਨਆਵੈ ਨਾਉ॥੪॥੧॥ ਤਾ ਕਲਜੁਗ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਤੇਰਾਸਿਖ ਹੋਵਣ ਆਇਆਹਾਂ
ਜੇਤੂੰਮ ਆਗਿਆਕਰੇ ਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਬੈਠਣਵਾਸਤੇਮੋਤੀਆਂਦੇ ਮੰਦਰ ਬਣਾਇਦੇਵ
ਰਤਨਾਕਰ ਜੜਾਇਦੇਵਾ ਕਸਤੂਰੀ ਅਗਰਚੰਦਨਕਾ ਲੇਪਕਰਾਇਦੇਵਾਂ ਅਤੇ
ਜੇ ਇਥੇ ਟਿਕਾਣਾ ਕਰਣਾਹੋਵੇ ਤਾ ਧਰਤੀ ਰਤਨਾਂਦੀ ਜੜਾਇ ਕਰਦਿਆ ਜੇਪਲ
ਘਾ ਤੇ ਬੈਠਣਾ ਹੋਵੇਤਾ ਲਾਲਾਂਨਾਲ ਜੜਾਇਦੇਵਾਂ ਅਤੇ ਮੋਹਣੀਆਂ ਐਸੀਆਣਿ
ਆਇਦੇਵਾਂ ਜਿਨਾਂਦਾ ਮੁਖ ਮਣੀਆਂਦੀ ਨਿਆਈ ਚਮਕਦਾਹੋਵੇ ਵੇਖਣੇਹੀਨਾ
ਲਜੀਵਕੋਮੋਹ ਲੈਵੇ ਅਤੇਜੇ ਬਚਨਕਰੇ ਤਾਂ ਰਿਧਾਂਸਿਧਾਂ ਭੇਟਕਰਾਂ ਤਾਬਾਬੇ
ਕਹਿਆ ਜੇ ਸਿਧਾਂਦੇਖਕਰ ਮੈਭੁਲਜਾਵਾਂ ਸਿਧਬਣ ਬੈਠਾਂ ਲੋਕਾਨੂ ਸਿਧਤਾ ਦਿ
ਖਾਵੇ ਲੋਕ ਮੇਰਾਭਾਉ ਰਖੈ ਹੁਕਮਹਾਸਲ ਜਗਤਦਾਕਰੇ ਏਹੁ ਸਭੇਪਵਣਕੀ ਨਿ
ਆਈ ਅਨਿਤਹੈਨ ਇਨਾਨੂ ਦੇਖਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਭੁਲਜਾਂਦਾਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕਹੋਤਾਂਨ
ਉਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਦਾ ਰਾਜਲੈ ਦੇਦਾਹੋ ਸਭ ਹੁਕਮਹਾਸਲ ਬੈਠੇ ਕਰੇ ਬਾਬੇਕਹਿ
ਆ ਮੇਰਾਜਦੇ ਮਦ ਵਿਚ ਪਾਇਆਹੋਇਆ ਮਹਾਰਾਜਦਾ ਨਾਮ ਭੁਲਜਾਵੇ ਏ
ਹੁ ਵਸਤਾ ਮੇਰੇਤਾਂਈ ਮੂਲੇ ਨਹੀ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਤਾਕਲਜੁਗ ਅਰਦਾਸਕੀਤੀ
ਜੋਗੁਰਾਂਦੇ ਅਗੇ ਭੇਟਰਖੀਦੀਹੈ ਸੋਫੇਰ ਨਹੀ ਲਈਦੀ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਅਸ
ਤਾਂ ਇਕ ਹੁਕਮ ਮੰਨੇ ਤਾ ਦਸਵੇ ਅਵਤਾਰ ਮੇ ਤੇਰੀਆਂ ਭੇਟਾ ਲੇਵਾਂਗੇ ਸਿਖਾਨੂ
ਰਿਧਾਂਸਿਧਾਂ ਸਭਪਦਾਰਥ ਲੈਦੇਵਾਂਗੇ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਮੇਰੇ ਮਿਲਣੇਦਾ ਅ
ਤੇ ਆਪਦੇ ਆਵਣੇਨੂੰ ਮੇਰੇਰਾਜਵਿਚ ਮੈਨੂ ਕਿਆ ਫਲ ਹੋਇਆ ਜੀ ਜਾਤੁਸੀ ਮੇਰਾਕੁਛ
ਅੰਗੀਕਾਰ ਨਹੀਕਰਦੇ ਤਾ ਮੇਰੇਪਰਵਡਾ ਗਜਬਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਗੇਹੀ ਮੈ ਮਹਾਪ
ਪੀ ਸਦੀਦਾਹਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਜੇਕੁਛ ਤੁਸੀ ਮੈਥੋ ਭੇਟ ਨਾਂ ਲੇਵੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂ ਕਿਤੇ ਢੋਈ ਥਾਂਉ
ਨਾਹੀ ਫੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਬਚਨਕੀਤਾ ਹੇ ਕਲਜੁਗ ਅਸਾਨੂ ਤਾ ਕੁਛ ਨਹੀ ਚਾਹੀ
ਦਾ ਤਾਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਹੋਰ ਹੀ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਆਗਿਆਕ
ਰੋਜੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਨਾਂਵਿਚ ਸੰਤੋਖਆਵੇ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਵਸਤਾਂ ਜੋਤੂ ਮੇਰੇ
ਤਾਈ ਦੇਂਦਾਹੈ ਇਨਾਂਵਿਚੋ ਮੈਨੂ ਕਿਛ ਨਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੋਰ ਤੇਰੇਪਾਸ ਵਸਤੂ ਕੇਹੜੀ
ਹੈ ਤਾਕਲਜੁਗਨੇ ਕਹਿਆ ਮੇਰੇਰਾਜਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਲਛਣ ਭੀਹੈਨ ਭੁਖ ਨੀਂਦ
ਪਿਆਸ ਨਿੰਦਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਆਲਸ ਮਸਤੀ ਫਹੀਗਾਲੇ ਦੁਸਟਤਾ ਦੁਰਾਚਾਰੀ
ਪਾਪ ਚੋਰੀ ਯਾਰੀ ਬਖੀਲੀ ਮਮਤਾ ਇਨਾ ਬਾਤਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਹੀ ਬਚੇਗਾ

ਗੁਨੀਆਂ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਹੋਵੇਗਾ ਸਾਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਮੂਰਖ ਜਾਣੀਏਗਾ ਬਹੁਤ
ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਗੁਣੀ ਕਹੀਏਗਾ ਬਡੇ ਮੂਰਖ ਜੋ ਹੋਵਨਗੇ ਸੋ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਨਿਕਟ ਬੈ
ਠਣ ਵਾਲੇ ਹੋਵਨਗੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਘਰ ਮਨੁਖ ਹੋਵਨਗੇ ਕਿਰਪਣਤਾ ਕਰਨਗੇ ਧਰਮ
ਵਿਪਰੀਤ ਹੋਵੈਂਗੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦੁਖ ਪਾਵਨਗੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਿਹਾਰੀ ਕ੍ਰਿਸਾਨ ਹੋਵੈਂਗੇ
ਤਿਨਾਨੂੰ ਆਦਰ ਹੋਵੈਗਾ ਵੇਦਪਾਠੀ ਤਹੂਰੀਆਨੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਿਨਾਨੂੰ ਖੁਆਰੀ
ਹੋਵੈਗੀ ਰਾਜੇ ਲੋਕ ਸਦਾ ਟੋਟਾ ਵਿਚ ਰਹਿਨਗੇ ਪ੍ਰਜਾਨੂੰ ਖੋਹਣ ਵਾਲੇ ਹੋਵਨਗੇ
ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਹੁਤ ਪਦਾਰਥ ਸੰਚੈਗੇ ਗ੍ਰਿਸਤੀ ਲੋਕ ਭੋਜਨ ਬਸਤ੍ਰ ਤੇ ਤੰਗ ਹੋਵਨ
ਗੇ ਜਹਾਂ ਸਤ ਧਰਮ ਬ੍ਰਤ ਤਪ ਉਪਾਸਨਾ ਹੋਵੈਗੀ ਤਿਨਕਾ ਇਕ ਬਾਰਗੀ ਹੀ ਬਿ
ਨਾਸ ਹੋਵੈਗਾ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਏਹ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਮੇ ਏਹ ਅਮ
ਲ ਹੋਵੈਗੇ ਅਬ ਜੈਸੀ ਤੁਸੀ ਹੁਣ ਆਗਿਆ ਕਰੋ ਮੈ ਤੈਸੇ ਹੀ ਮਾਨੇਗਾ ਮੈ ਆਪਦੀ
ਆਗਿਆ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹਊ ਇਸ ਤੇ ਕੁਛ ਕ ਭੇਟਾ ਮੇਰੀ ਲੇਵਹੁ ਸੋਨਾ ਚਾਂਦੀ ਮੈ
ਦਰ ਜਵਾਹਰ ਏਹੁ ਲੇਵਊ ਤੋ ਮੈਂ ਬਡਾ ਅਨੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਸੁਨਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ
ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਹਾ ਸਰਬ ਜੁਗਾਂ ਤੇ ਤੇਰਾ ਤੇਜ ਬਡਾ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹੁ ਅਸਾਡਾ ਵਰ ਹੋਇਆ ਤੇ
ਰੇਕੋ ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਮੈ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਕੀਰਤੀ ਕਰੈਗੇ ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਬਡੀ ਹੋਵੈਗੀ
ਲਖ ਵਰੇ ਸਤਜੁਗ ਮੇ ਅਯੁਤ ਵਰਖ ਤ੍ਰੇਤੇ ਮੇ ਦੁਆਪਰ ਮੇ ਹਜਾਰ ਵਰਖ ਯਤਨ ਕ
ਰੇ ਸੋ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਥੋੜੇ ਸਮੇ ਮੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਕੀਰਤੀ ਕਰਨੇ ਮੇ ਸਰਬ ਫਲ ਲੀਅ
ਲੈਂਗੇ ਤਤਕਾਲ ਹੀ ਬਹੁਰੇ ਜੇੜ੍ਹੀ ਭੇਟਾ ਤੂੰ ਦੇਤਾ ਹੈ ਸੋ ਚਉਥੇ ਜਾਮੇ ਮੈ ਹਮ ਲੇਵੈ
ਗੇ ਮਾਇਆ ਪਦਾਰਥਾਂ ਕੇ ਸਮੇਤ ਲੇਵਾਂਗੇ ਏਹੁ ਸੁਨਕੇ ਕਲਜੁਗ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ
ਹੋਇਆ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਗਤ ਕੇ
ਨਿਕਟ ਨਹੀ ਜਾਵੈਗਾ ਹੋਰ ਜੀਵ ਜੋ ਦੰਭੀ ਕਪਟੀ ਹੋਨਗੇ ਤਿਨਾਂ ਉਪਰ ਮੇਰਾ ਅਮਰ
ਜੋਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇੜ੍ਹੇ ਜੀਵ ਤੁਹਾਡਾ ਬਚਨ ਮੰਨੈਗੇ ਤਿਨਾ ਉਪਰ ਮੇਰਾ ਕੁਛ ਜੋਰ ਨਹੀ ਰ
ਲੇਗਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਭ ਮੇਰੀ ਨਬਜ਼ ਵਿਚ ਹੋਵੈਗੀ ਤੇਰੀ ਭੇਟ ਅਸੀ ਏਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾ
ਹੇ ਕਲਜੁਗ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਜੋਰ ਮੇਰੇ ਸਿਖਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਪਰ ਨਹੀ ਕਰਨਾਂ ਮੇਰੀ ਸੰਗਤ ਕੇ
ਦੁਖ ਨਹੀ ਦੇਣਾ ਤਾ ਕਲਜੁਗ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਮੈ
ਨੂੰ ਬਖਸ ਲੈਣਾ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਮੇਰਾ ਤੇਜ ਹੋਰਨਾ ਜੁਗਾਂ ਤੇ ਆਪਨੇ ਅਧਕ ਕੀਤ
ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵੇ ਕੋਈ ਕੈਸਾ ਸਾਧੂ ਬਲੀ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇ
ਕੈਸਾ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੋਵੇ ਮੇਰੀਆਂ ਚੋਟੇ ਕੋਈ ਨਾ ਬਚੇਗਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੈਨੂੰ ਏ

ਵੁਹੀਆ ਗਈਆਂ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਸਾਨੂੰ ਬੇਣਤੀ ਏਹੀ ਦੇਹੁ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਅਸਾਡਾ ਸਬਦ ਹੋਵੈ ਮੇ
ਰੀ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚ ਤਾਂ ਤੈਨੇ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚ ਨਹੀ ਜਾਣਾਂ ਬਾਹਰ ਬੈਠਿਆ ਕਰਿ ਤਾਂ ਕਲ
ਜੁਗ ਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਕੈਸੇ ਹੋਵੈਗੀ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਰਤੇ ਤਉ ਆਪ
ਣਾ ਬਖਰਾ ਲੈਣੇ ਵਾਸਤੇ ਆਂਵਊਗਾ ਅਤੇ ਜਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਜੋੜੇ ਹੋਵਨ
ਗੇ ਤਹਾਂ ਮੈਂ ਰਹਿਆ ਕਰੌਂਗਾ ਜਬ ਸਬਦ ਕਾ ਭੋਗ ਪੜੇਗਾ ਤਿਸ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਆਵਊ
ਗਾ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੂੰ ਸਿਖ ਕੀਤਾ ਕਲਜੁਗ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਕਹਿ
ਓਸ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਨ ਮਨ ਕਰ ਮੈਂ ਆਪਕਾ ਦਾਸ ਹੋ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਭੀ ਆਪ
ਕੇ ਹਾਜਰ ਹੈ ਜਿਉ ਤੁਸਾਂ ਕਹਿਆ ਹੈ ਮੈਂ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਕਲਜੁਗ ਨੇ
ਬਚਨ ਦੀਆ ਆਪਕੇ ਸਬਦ ਕਾ ਦਾਸ ਹੋ ਤੇਰੇ ਸੰਗਤ ਕੇ ਚਰਨ ਦਾਸੀਆ ਮੈਂ
ਰਹੇਗਾ ਮਾਨੀ ਦੇ ਭੀ ਝੂਠੇ ਕੋ ਛੋਡੇਗਾ ਨਹੀ ਏਹ ਬਚਨ ਕਹਿਕਰ ਭੇਟਾ ਦੇ ਇਕ
ਰ ਫੇਰ ਲੈਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰਿ ਚਲਣੇ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਖੁ
ਸੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਕਲਜੁਗ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਭਨਾਂ ਜੁਗਾਂ ਤੇ ਬਡਾ ਹੋਵੇਗਾ ਪਿਛਲਿ
ਆਂ ਜੁਗਾਂ ਵਿਚ ਜੋ ਬਡੇ ਜੋਪ ਕੀਏ ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਸੋ ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਮੈਂ ਥੋੜੇ ਹੀ ਕਾਲ ਮੈਂ
ਮਿਲੈਗਾ ਇਕ ਘੜੀ ਮਾਤ੍ਰ ਸਿਮਰਨੇ ਤੇ ਮੁਕਤ ਪਾਵੇਗਾ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣਕਰ ਕਲ
ਜੁਗ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਅਗੇ ਬਹੁਤ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਲਜੁਗ ਪਾਸੋਂ ਬਿਦਿਆ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਲਜੁਗ ਭੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਰਮਦਾ ਰਿਹਾ।

ਸਾਖੀ ਇਕ ਬਾਢੀ ਭਗਤਿ ਨਾਲ ਹੋਈ।

ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਰਾਹੁ ਵਿਚ ਇਕ ਬਾਢੀ ਭਗਤ ਦੇ ਘਰਿ ਰਾਤ ਜਾਇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਉਸ
ਬਾਢੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਜਦ ਅਗਲਾ ਭਲਕ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਚਲਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਬਾਢੀ ਕੀ ਝੁਗੀ ਢਾਹਿ ਸੁਟੀ ਅਰ ਮੰਜੀ ਭੀਨਚਲੇ ਅਤੇ ਉ
ਸਦੇ ਭਾਂਡੇ ਭੀ ਤੋੜਕੇ ਚਲੇ ਓਹ ਬਾਢੀ ਕਿਤੇ ਗਿਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਠਕੇ ਚਲੇ ਜਦ
ਗਿਰਾਂਉ ਦੇ ਬਾਹਰ ਗਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਇ
ਸਨੇ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਬਹੁਤ ਟਹਿਲ ਕੀਤੀ ਅਰ ਹਛੇ ਅਸਥਾਨ ਸਵਾਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸਵਾਇਆ
ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਮੰਜਾ ਭੀ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਇਸਦੇ ਭਾਂਡੇ ਭੰਨੇ ਝੁਗੀ ਢਾਹ ਮੰਜੇ ਤੋੜੇ ਇਸ
ਦੀਆ ਵਸਤੂ ਗਵਾਇ ਚਲੇ ਹੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਇਸ ਦੀ ਟਹਿਲ ਸੇ
ਵਾ ਥਾਂਇ ਪਈ ਹੈ ਇਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿ ਜਤਰਾਂ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ
ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੁਦਾਮੇ ਭਗਤ ਦੇ ਮੰਦਰ ਈ ਸੂਰਜ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਕਰ ਦੀਏ ਥੇ

ਤਿਸੀਤਰਾਂ ਇਸਕਾਭੀ ਸਭੁ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸਾਜ ਸਵਾਰਨੇ ਹੈਂ ਇਤਨਾ ਕਹਿਕਰ ਗੁਰੂਜੀ
ਆਗੇਕੋ ਚਲਦੇਰਹੇ ਅਤੇ ਓਹ ਬਾਢੀ ਘਰਿ ਜਾਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਉਸਕੀ ਜਗਾਹਿ ਅਉ
ਰਕੀ ਔਰਹੀ ਹੋਇਰਹੀ ਹੈ ਉਸਕੀ ਝੁਗੀਕੀ ਜਗਾਹਿ ਬਡਾ ਮੰਦਰ ਬਨਗਇਆ ਹੈ
ਅਤੇ ਘਰਕੀ ਸਭ ਸਾਮਾ ਅਧਕ ਤੇ ਅਧਕ ਸਜਾਈ ਪਈ ਹੈ ਓਹ ਦੇਖਕਰ ਭੁਲਗਿ
ਆ ਪਹਿਚਾਨ ਸਕੇ ਨਾਹੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਕੁਦਰਤ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਹੈ ਹਰਨ ਭਰਨ
ਜਾਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੋਰ ਤਿਸਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰ॥ ਤਿ ਸਭੁ ਗਵੰਤ ਕੇ ਅਪਾਰ ਚਰਿਤ੍ਰ ਹੈ
ਅਰ ਸੰਤ ਭਗਤ ਭੀ ਅਪਾਰ ਮਾਹਿਮਾ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਜਬ ਓਹ ਬਾਢੀ ਉਸ ਘਰ ਕੇ ਅੰਦਰ
ਗਇਆ ਜਹਾਂ ਉਸਕਾ ਮੰਜਾ ਪੜ੍ਹਾਬਾ ਚਾਰ ਪਾਵਿਆ ਕੇ ਪਾਸ ਪਦਾਰਥ ਭੀ ਅਗਨਿ
ਤਹੀ ਧਰਿਆ ਹੈ ਹੋਰ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਘਰਕੀ ਆਗਿਨਤ ਹੀ ਧਰੀ ਹੈ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤ ਦੇਖਕਰ
ਬਾਢੀ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੰਤ ਭਗਤ ਕੀ ਟਹਿਲ ਕਰੇਗਾ ਪ੍ਰੀ
ਤ ਭਾਵਨੀ ਲਾਇਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਉਸਕੇ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲਾ ਹੀ ਰਖੇਗਾ ਉਸਕੇ ਸੰਕਟ ਦੂ
ਰ ਹੋਵਨਗੇ ਅਤੇ ਪਰਲੋਕ ਭੀ ਸਵਰ ਜਾਵੇਗੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਭਗਤ ਕਾ ਸਦਕਾ
ਇਸ ਅਚਰਜ ਕੋ ਦੇਖਕਰ ਉਸ ਵਸਤੀ ਕੇ ਲੋਗ ਅਤੇ ਓਹ ਬਾਢੀ ਭਗਤ ਗੁਰੂਜੀ
ਕੇ ਪਿਛੇ ਦੌੜੇ ਕਿਤਨੀਕ ਦੂਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਬਡਾ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗੇ ਕਰਨ
ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਦਾ ਸਦਕਾ ਉਨਾਂ ਦੇ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਆ
ਤਮੇ ਏਹੋ ਆਈ ਜੋ ਕਿਵੇ ਗੁਰੂਜੀ ਸਾਡੀ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਇਕ ਕਾਲ ਰਹੈ ਉਨਾਂ ਲੋ
ਕਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਸਾਡੇ ਪਰ ਭੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਏ ਕੋਈ ਕਾਲ ਰਹੋ
ਗੇ ਤਾਂ ਆਪਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦਾ ਸਦਕਾ ਸਾਡੀ ਭੀ ਕਲਿਆਨ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਉ ਜਾਣੋ ਅਸਾਂ ਅ
ਨਾਥਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਧਰਮਸਾਲ ਬਣਾਵੋ ਅ
ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਆਏ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵ ਕੀਤਾ ਕਰੋ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਇਕਰ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ
ਭੀ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਓਹ ਸਭ ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਉਨਾਂ ਨੇ ਤਿਵੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਿਛਲੀ
ਰਾਤ੍ਰੀ ਕੀਰਤਨ ਹੋਇਆ ਕਰੇ ਨਿਤ ਹੀ ਤਾਂ ਇਕ ਲੜਕਾ ਸਾਤ ਬਰਸਾਂ ਕਾ ਘਰ ਤੇ ਨਿਤ
ਸੁਤਾ ਉਠਕੇ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣਨ ਆਵੈ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਭੀ ਉਥੇ ਟਿਕੇ
ਓਹ ਲੜਕਾ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਆਇ ਖੜਾ ਹੋਵੈ ਜਬ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਭੋਗ ਪਾ
ਵੇਤਾਂ ਓਹ ਲੜਕਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਜਾਵੈ ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਭੀ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰ ਜਾ
ਵੇ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਿਖ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਜ ਏਸ ਬਾਲਕ ਕੋ ਪਕੜ
ਰਖਣਾ ਜਾ ਕੀਰਤਨ ਕਾ ਭੋਗ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਓਹ ਬਾਲਕ ਜਾਵਣ ਲਗਾ ਤਾਂ ਓਸ ਸਿਖ

ਨੇ ਬਾਲਕਨੂੰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਹਜ਼ੂਰਲੈਆਂਦਾ ਤਾਂ ਉਸਬਾਲਕਨੂੰ ਗੁਰੂਜੀਨੇਪੁਛਿਆ
ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ ਤੂੰ ਇਸਵਖਤ ਸੁਤਾ ਉਠਕੇ ਘਰਤੇ ਕਿਉਂਆਵਤਾਹੈਂ ਤੇਰਾਵਖਤ ਅਜਾ
ਹਸਣੇਖੇਡਣੇਕੇਖਾਵਣੇਸੋਵਣੇਕਾਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲਕਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀਆਪਦੇਦਰ
ਸਨਦਾ ਸਦਕਾ ਅਤੇਆਪਦੇ ਸਬਦਦਾ ਸਦਕਾ ਮੈਨੂੰਪਰਮੇਸਰਦੀਭਗਤਕਰਨੀ
ਅਤੇਆਪਦੇਚਰਨਾਂਪਾਸ ਸਤਸੰਗਕਰਨਾ ਹਛਾਲਗਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿ
ਆਹੇਲੜਕੇ ਏਹਬਾਤਤੈਨੂੰਕਿਸਤਰਾਂਮਲੂਮਹੋਈ ਤਾਂਓਹਲੜਕੇਨੇਕਹਿਆਹੇ
ਗੁਰੂਜੀ ਇਕ ਦਿਨਮੇਰੀਮਾਤਨੇਕਹਿਆ ਸੀਜੋਹੇਬੇਟਾਤੂੰਅਗਬਾਲ ਮੈਂਤੇਰੇਤਾਈਂ
ਰੋਟੀ ਬਨਾਇਦੇਵਾਂ ਤਾਂਮੈਂ ਅਗਬਾਲਣ ਲਗਾ ਅਤੇਮੈਂਚੁਲ੍ਹੇ ਵਿਚਲਕੜੀਆਂਪਾਈ
ਆਂ ਤਾਂਪਹਿਲੇਨਿਕੀਆਂ ਲਕੜੀਆਂਨੂੰਅਗਲਗੀ ਅਤੇਪਿਛੇ ਵਡੀਆਂਲਕੜੀ
ਆਂਨੂੰਅਗਲਗੀ ਏਹਅਚਰਜਦੇਖਕੇ ਮੈਂ ਚਿਤਵਿਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਕਿਹੇਜੀਆ ਨ
ਜਾਣੀਏ ਪਹਿਲਾ ਮੈਂਨਿਕੜਾਹੀ ਚਲਜਾਵਾਂ ਕਿਆਜਾਪੇਕਾਲਭਗਵਾਨ ਬੁਢੇਹੋ
ਵਣਦੇਵੇ ਕਿਨਾਹੀ ਤਾਂਮੈਂਕਹਿਆਜੋਹੁਣੇਹੀਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਲਈਏਤਾਂਭਲਾਹੈ ਤਾਂ
ਏਹ ਬਰਤਾਉਸਬਾਲਕਦੀਸੁਣਕਰ ਸਾਰੀਸੰਗਤਹੈਰਾਨਹੋਇਰਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇ
ਉਸਲੜਕੇਦੇਪਰਥਾਇਸਬਦਕਹਿਆ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਘ
ਘੜੀਮੁਹਤਕਾਪਾਹੁਣਾ ਕਾਜਸਵਾਰਨਹਾਰੁ॥ਮਾਇਆਕਾਮਿਵਿਆਪਿਆਸਮ
ਝੈਨਾਹੀਗਵਾਰੁ॥ਉਠਿਚਲਿਆਪਛੁਤਾਇਆਪਰਿਆਵਸਿਜੰਦਾਰ॥੧॥ਅੰਧੇਤੂੰ
ਬੈਠਾਕੰਧੀਪਾਹਿ॥ਜੇਹੋਵੀਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਾਗੁਰਕਾ ਬਚਨੁਕਮਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰੀਨਾਹੀਨਹਿਡਡੁਰੀਪਕੀਵਢਣਹਾਰੁ॥ਲੈਲੈਦਾਤਿਪਹੁਤਿਆ ਲਾਵੇਕਰਿਤ
ਈਆਰੁ॥ਜਾਹੋਇਆਹੁਕਮੁਕਿਰਸਾਣਦਾ ਤਾਲੁਣਿਮਿਣਿਆਖੇਤਾਰੁ॥੨॥ਪਹਿ
ਲਾਪਹਰੁਧੰਧੈਗਇਆ ਦੂਜੈਭਰਿਸੋਇਆ॥ਤੀਜੈਝਾਖਝਖਾਇਆਚੌਥੈਭੋਰੁਭ
ਇਆ॥ਕਦਹੀਚਿਤਿਨਆਇਓ ਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦੀਆ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕ
ਉਵਾਰਿਆ ਜੀਉਕੀਆਕੁਰਬਾਣੁ॥ਜਿਸਤੇਸੋਝੀਮਨਿਪਈ ਮਿਲਿਆਪੁਰਖੁਸੁ
ਜਾਣੁ॥ਨਾਨਕਡ੍ਰਿਠਾ ਸਦਾਨਾਲਿਹਰਿਅੰਤਰਿਜਾਮੀਜਾਣੁ॥੪॥੧॥ ਏਹੁਸਬਦ
ਸੁਣਕਰਿ ਓਹਲੜਕਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੀਚਰਨੀਆਇਪਇਆ ਗੁਰੂਜੀਨੇਲੜਕੇ
ਨੂੰਖੁਸੀਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀਸੰਗਤਨੂੰਉਪਦੇਸਕੀਤਾ ਭਾਈਸਿਖੋ ਕਰਤਾਰਨੂੰਹਾਜ
ਰਹਜ਼ੂਰਜਾਣੋ ਅਤੇਪਰਮੇਸਰਦੀਭਗਤਕਰੋ ਏਹਜੀਵਣ ਸਦਾਸਦਾਨਹੀ ਪਰਮੇ
ਸਰਦੀਆਗਿਆਪਾਇਕਰਜਮਪਕੜ ਕੇ ਲੈਜਾਵੇਗਾ ਇਤਨਾਕਹਿ ਗੁਰੂਜੀਉਸ

ਰੁਲਦੇ ਰਹੇ॥ ਪਿਛੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੰਗਤੁ ਨਾਮ ਜਪ ਕਰ ਪਰਮ ਪਦ ਕੋ ਪਾਵਤੇ ਭੁਏ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਕੀੜੀ ਨਾਲਿ ਹੋਈ॥

ਗੁਰੂਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕਸ ਨਗਰੀ ਮੇ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਉਥੋਦੇ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਸਭ ਕਾਲੇ
ਹੀ ਕਾਲੇ ਨਜਰੀ ਆਵਨ ਅਤੇ ਓਹ ਕੀੜਿਆਂ ਦੇ ਪਾਤਸਾਹ ਦੀ ਨਗਰੀ ਕਹੀਂਦੀ ਸੀ ਅ
ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਮੂਹ ਢਕਕੇ ਲੀ ਮਾਥੇ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੋ ਛੇਤੀ ਚ
ਲੋ ਜੀ ਅਤੇ ਜਿਤਨਾ ਪਾਲਾ ਇਥੇ ਅਸਾਨੂ ਲਗਦਾ ਹੈ ਇਤਨਾ ਹੋਰ ਤ ਜਾਗਾ ਕਿਤੇ ਨਾ
ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਥੇ ਇਨਾ ਕੀੜੀਆਂ ਦੀ ਪਾਤ
ਸਾਹੀ ਹੈ ਭਾਵੇ ਕੋਈ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਜੀਉ ਹੋਵੇ ਪਾਜਨਾਵਰ ਦਾ ਬਚਾ ਯਾ ਪੰਛੀ ਦਾ
ਬਚਾ ਹੋਵੇ ਸਭੁ ਸਨੇ ਏਹੁ ਕੀੜੀਆ ਹੀ ਖਾਇ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਪਰ ਤੂ ਡਰੇ ਮਤ ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ
ਕੋਈ ਨਹੀ ਆਵਨੇ ਕਾ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹੁਗੁਰੂ ਵਾਹੁਗੁਰੂ ਜਪਦਾ ਰਹੁ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ
ਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਇਥੇ ਕੋਈ ਅਗੇ ਭੀ ਆਇਆ ਹੈ ਯਾ ਅ
ਸੀ ਹੀ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਕ ਵਾਰੀ ਇਥੇ ਇਕ ਰਾਜ
ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਵੰਜਾ ਖੂਹਨੀਆ ਲਸਕਰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈਸੀ ਤਾ ਕੀੜੀਆਂ
ਦੀ ਸਰਦਾਰ ਉਸ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਜਾਇ ਮਿਲੀ ਕਹਿਣ ਲਗੀ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂ ਇਸ ਰਾਹੁ ਅ
ਗੇ ਕੋ ਮਤ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਜਾਇਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਮੇਰਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਕੇ ਫੇਰ ਜਾ
ਵੀ ਤਾ ਉਸ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕੀੜੀਏ ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਰਜਾਇ ਹੈ ਤਾ ਕੀੜੀ ਬੋਲੀ ਹੇ
ਰਾਜਾ ਮੇਰਾ ਏਹ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਖੇ ਆਇ ਪਹੁਚਾ ਹੈ ਅਰ ਪਰਾਹੁੰਣਾ
ਗੀ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ਕਰ ਜਾਹੁ ਜਾਂ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਹੋਵੇ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਕੀੜੀਏ ਮੇ ਬਵੰਜਾ ਖੂਹਣੀਆ ਲਸਕਰ ਕਾ ਰਾਜਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚੋ ਰੋਟੀ ਕਿ
ਆ ਖਾਵਾ ਤੂ ਏਤਾ ਸਾਮਾਨ ਨਹੀ ਰਖ ਸਕਦੀ ਹੋਵੇਂਗੀ ਤਾ ਕੀੜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ
ਨਹੀ ਤਾ ਤੂੰ ਅਸਾਡੇ ਨਾਲ ਜੁਧ ਕਰ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਜਿਤਕੇ ਜਹਾਂ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ਚਾਹੇ ਤੂੰ ਚਲਾ
ਜਾਹੁ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਭਲਾ ਕੀੜੀਏ ਮੈ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਜੁਧ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾ ਰਾਜਾ ਲਗਾ ਜੁ
ਧ ਦਾ ਸਾਮਾਨ ਕਰਕੇ ਜੁਧ ਕਰਨ ਬਵੰਜਾ ਖੂਹਣੀ ਸੈਨਾ ਨਾਲ ਲੈਕਰ ਤਾਂ ਕੀੜੀਆਂ ਦੀ
ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਸਕਰਾ ਵਿਚ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਜੋ ਤੁਸੀ ਜਾਇਕੇ ਪਤਾਲਾ ਵਿਚੋ ਬਿ
ਖ ਨਾਲ ਮੂਹ ਭਰਕੇ ਲੈ ਆਵਹੁ ਤਾ ਕੀੜੀਆ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਬਿਖ ਨਾਲ ਮੂਹ ਭਰ ਲਿਆ
ਈਆ ਜਿਸਨੂ ਲਾਵਨ ਸੋ ਸੁਆਹ ਹੋ ਜਾਵੇ॥ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਿਆ ਇਸ ਤੇਰਾ ਬਵੰਜਾ ਖੂਹਣੀ ਲਸਕਰ ਸਭੁ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਇਕ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਰ

ਖਾਲਿਆ ਤਾਫੇਰ ਰਾਜੇਦੇ ਪਾਸ ਕੀੜੀਗਈ ਕਿਉ ਰਾਜਾ ਹੁਣ ਕਿਆ ਮਰਜੀ ਹੈ ਹੁਣ
ਭੀ ਮਾਨਲੈ ਰੋਟੀ ਮੇਰੀ ਖਾਣੇ ਵਾਸਤੇ ਨਿਵਤਾ ਮੰਨਲੈ ਤਾਰਾਜਾਨੇ ਗਬਜੋਰ ਕੇ ਕਹਿਆ
ਕੀੜੀਨੂੰ ਮੈ ਮੰਨਿਆ ਨਿਵਤਾ ਆਪਕਾ ਪਰਮੇਤੂ ਅਬ ਇਕਲਾ ਹੋਇਗਇਆ ਹੋ
ਸੈਨਾ ਸਭ ਮਰਗਈ ਹੈ ਤਾਕੀੜੀਨੈ ਆਪਣੀ ਸੈਨਾਕੋ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਪਾਤਾਲਤੇ ਜ
ਇਕਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲੈਆਵਹੁ ਤਾਕੀੜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਤਾਲਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲੈਆ
ਈਆਂ ਜਿਸਕੇ ਮੁਖਮੇ ਪਾਵਨ ਸੋਈ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਵੈ ਤਾਫੇਰਿ ਬਵੰਜਾ ਖੂਹਣੀਆਂ
ਲਸਕਰ ਰਾਜੇਕਾ ਸਭ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਇਆਇਆ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿ
ਆ ਸਤ ਕੁੰਡ ਪਾਤਾਲਾ ਵਿਚ ਬਿਖ ਕੇ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਕੁੰਡ ਭਰੇ
ਹੋਏ ਹੈਨ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਸਭ ਲਸਕਰ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਇਆ ਤਾਰਾਜਾ ਸਾਰੇ ਲਸਕਰ
ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕਰ ਕੀੜੀਕੇ ਰੋਟੀ ਖਾਵਣ ਵਾਸਤੇ ਗਇਆ ਤਾ ਅਗੇ ਤੇ ਰੋਟੀਆ
ਮਿਲੀਆ ਠੰਢੀਆ ਅਤੇ ਦਾਣਾ ਚਿਬਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਘਾਸ ਭਿਜਾ ਹੋਇਆ
ਮਿਲਿਆ ਤਾਰਾਜੇਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਕੀੜੀਏ ਰੋਟੀਆਂ ਠੰਢੀਆਂ ਦਾਣਾ ਚਿਬਿਆ
ਹੋਇਆ ਘਾਹੁ ਭਿਜਾ ਹੋਇਆ ਕਿਉ ਮਿਲਿਆ ਤਾਰਾਜੇਨੂੰ ਕੀੜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਰਾਜਾ ਇਥੇ ਇਕ ਹੋਰ ਰਾਜਾ ਭੀ ਆਇਆ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਭੀ ਅਸਾਂ ਨੇ ਰੋਟੀ ਆਖੀ ਸੀ
ਉਸਦੇ ਲਸਕਰ ਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਬਾਕੀ ਬਚਿਆ ਸੀ ਅੰਨ ਸੋ ਤੇਰੇ ਲਸਕਰ ਨੂੰ ਪਰੋਸਿ
ਆ ਹੈ ਤਾਰਾਜਾ ਕੀੜੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਦੇਖੇ ਤਾ ਅਜੇਭੀ ਅੰਬਾਰ ਲਗੇ ਹੋ
ਏ ਪਏ ਹੈਨ ਤਾਰਾਜੇ ਦਾ ਭਰਮ ਦੂਰ ਹੋਇਗਇਆ ਤਾਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਜੀ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤ ਤੈਨੇ ਕਿਆ ਦਿਖਾਈ ਹੈ ਅੰਨ ਖਾਇਕਰ ਰਾਜਾ ਕੀੜੀ
ਤੇ ਵਿਦਾ ਹੋਇਆ ਇਹ ਬਾਤ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਕਰ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਇਕ ਸਲੋ
ਕ ਕਹਿਆ ਸੀਹ ਬਾਜਾ ਚਰਗਾ ਕੁਹੀਆ ਇਨਾ ਖਵਾਲੇ ਖਾਹੁ ਘਾਹੁ
ਖਾਨਿ ਤਿਨੰ ਮਾਸ ਖਵਾਲੇ ਏਹੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ॥ ਨਦੀਆਂ ਵਿਚ ਟਿਬੇ ਦਿਖਾਲੇ
ਥਲੀ ਕਰੇ ਅਸਗਾਹੁ॥ ਕੀੜਾ ਥਾਪ ਦੇਇ ਪਾਤਸਾਹੀ ਲਸਕਰ ਕਰੈ ਸੁਆਹੁ॥
ਜੇਤੇ ਜੀਵ ਜੀਵਹਿ ਲੈ ਸਾਹਾ ਜੀਵਾਲੇ ਤਾ ਕਿ ਅਸਾਹੁ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸ
ਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੇਇ ਗਿਰਾਹੁ॥੧॥ ਜਾ ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਸੁਣਿ
ਆ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਕਹਾ ਏਹੁ ਅਸਚਰਜ ਕਉਤਕ ਆ
ਪਕੇ ਬੜੇ ਅਚਰਜ ਹੈਨ ਹੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕੌਣ ਜਾਣੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ॥ ਤੁਸੀ ਧੰਨ
ਹੋ ਅਚਰਜ ਕੌਤਕ ਹੈਨ ਹਸਤੀ ਮਾਰ ਗਰਦ ਮੇ ਮੇਲੇ ਕੀਟੀ ਕੋ ਸਿਰ ਛਤਰ ਧਰੇ

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਸ਼ੀਂਹੇ ਬਾਢੀ ਨਾਲਿ ਹੋਈ॥

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇ ਕਿਸੀਅਰ ਦੇਸ ਵਿਚਜਾਇਪ੍ਰਗਟੇ ਤਾਂ ਉਥੇ ਕੋਈ ਗੁਰੂਜੀ
ਨੂੰ ਬੈਠਣੇ ਨ ਦੇਵੈ ਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਸ਼ੀਂਹੇ ਦੇਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰਿਵਾਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ॥ ਤਾਂਸ਼ੀਂਹੇ ਨੇ ਦੇ
ਖਿਆ ਏਹੁਤਾਂਕੋਈ ਪਰਮ ਪੁਰਖੁਹੈ ਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਘ
ਰਨੀਨੂੰ ਜਾਇਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜੋਕੁਛ ਹੋਇਆਵੇ ਤਾਂਫਕੀਰਾਂਦੇ ਮੁਹਪਾਵਣੇ ਵਾਸਤੇ ਭੋਜ
ਨ ਕਰਲੇਵੇ ਤਾ ਸਿਖਣੀ ਨੇਕਹਿਆ ਜੋਕੁਛ ਘਰਵਿਚਹੈ ਸੋਸਭਕੁਛ ਤੈਨੂੰ ਮਲੂਮ
ਹੈ ਮੈਕਿਆਕਰਾ ਤਾਂਸ਼ੀਂਹਾ ਕਿਆਕਰਦਾਹੈ ਦਾਸੀ ਜੋਕੁਛ ਘਰਵਿਚਹੋਵੈ ਤਾ ਆ
ਏ ਸਾਧਸੰਤਨੂੰ ਘਰੋਰੇਖਵਾਇਦੇਣਾਂ ਜੇਕਰਘਰਮੈਪਦਾਰਥ ਨਾਹੋਵੇ ਤਾ ਆਏਸਿਖ
ਸੰਤਵਾਸਤੇ ਵਸਤੀਵਿਚੋ ਭੀਖਿਆਮੰਗਕੇਲੈਆਵਦਾਸੀ ਤਾ ਉਸਦਿਨਘਰ
ਵਿਚਪਦਾਰਥ ਨਾਹੀਸੀ ਸ਼ੀਂਹਾ ਉਸਵਸਤੀਵਿਚ ਸਾਰੇਹੀ ਫਿਰਿਆ ਕਿਸੇਕੁਛਦਿ
ਤੇ ਨਾਹੀ ਜਿਥੇਜਾਵੇ ਤਿਥੋ ਜਬਾਬਹੀ ਮਿਲੇ ਅਰਲੋਕ ਏਹ ਆਖਣਲਗਪਏ
ਜੋਫਕੀਰਾਂਦੇ ਬਹਾਨੇ ਆਪਣੀਗੁਜਰਾਨ ਕਰਦਾਹੈ ਤਾ ਸ਼ੀਂਹਾਖਾਲੀਹੀਘਰਉਠ
ਆਇਆ ਤਾਚਿੰਤਾ ਬਹੁਤ ਕਰਨਲਗਾ ਅਤੇਹਥਕਿਤੇ ਪਵੈਨਾਹੀ ਤਾਉਸਦਿਨ
ਉਥੋਂਦੇ ਰਾਜੇਨੇ ਛਿੰਜਪਵਾਈਸੀ ਲੋਗਤਮਾਸਗੀਰ ਬਹੁਤਹੀ ਚਲੇਜਾਵਦੇਨਾ
ਰਾਜੇਨੇ ਏਹਕਹਿਆ ਸੀ ਜੋਕੋਈ ਜਿਤੇਗਾ ਤਿਸਨੂ ਸਉਟਕਾ ਦੇਵੈਂਗੇ ਅਰੁਜੋਕੋ
ਈ ਏਥੇਹਾਰੈਗਾ ਤਿਸਨੂੰ ਪੰਜਾਹੁਟਕੇਦੇਵੈਂਗੇ ਏਹਖਬਰ ਸਾਰੇ ਸਹਿਰਵਿਚਪਰਸਿਧ
ਹੋਇਗਈ ਏਹਗਲਸੁਣਕੇ ਸ਼ੀਂਹਾਬਾਢੀਭੀ ਬਾਹਰਨਿਕਲਖੜਾਹੋਇਆ ਦੇਖੇ
ਤਾ ਬਹੁਤਹੀ ਲੋਕਜੁੜੇਹੈਨ ਅਤੇਪੁਛਿਆ ਏਹੁਇਥੇ ਕਿਆਹੈ ਤਾਲੋਕਾਂਨੇਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਸ਼ੀਂਹਾ ਰਾਜੇਨੇ ਛਿੰਜਪਵਾਈਹੈ ਅਰੁਕਹਿਆਹੈਸੁ ਜੋਕੋਈ ਜਿਤੇਗਾ ਤਿਸ
ਨੂੰਸਉਟਕਾ ਦੇਵੈਗਾ ਜੋਕੋਈ ਹਾਰੈਗਾ ਤਿਸਕਉ ਪੰਜਾਹਟਕੇਦੇਵੈਗਾ ਤਾਏਹਗਲ
ਸੁਣਕਰਿ ਸ਼ੀਂਹਾ ਮਲਅਖਾੜੇਵਿਚਜਾਇਵੜਿਆ ਅਤੇਕਪੜੇਲਾਹਕੇਖੜਾਹੋ
ਇਆ ਕਹਿਓਸਜੇਮੈਹਾਰਾਂਗਾ ਤਦਭੀ ਪੰਜਾਹੁਟਕੇਲੈਆਵਾਂਗਾ ਤਾਇਕਬਲਵਾ
ਨ ਰਾਜੇਕਾਨਾਮੀਸੀ ਉਸਪਾਸੋਕੋਈ ਜਿਤਕੇਨਾਹੀਸੀਜਾਂਦਾ ਤਾਸ਼ੀਂਹੇਨੇਉਸਨਾਲਿ
ਜਾਇਕੇਹਥਜੋੜੇ ਤਾਉਸਬਲਵਾਨਨੇਕਹਿਆ ਤੂੰਮਸਕਰਹੁ ਅਜਤੂੰ ਕਿਸਵਾਸਤੇ
ਲੜਨਲਗਾਹੈ ਤਾਸ਼ੀਂਹੇਨੇਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੇਰੇਘਰਵਿਚ ਸਾਧਆਏਹੈਨ ਸੋਤਿਨ
ਦੇਨਮਿਤਮੈ ਆਇਆਹਾਂ ਜੋਕੁਛਮਿਲੇਗਾ ਉਨਾਂਦੇ ਮੂਹਪਾਵਣੇਵਾਸਤੇ ਲੈਜਾਵਾਂਗਾ
ਓਹਸਾਧਆਏ ਭੁਖੇਨਜਾਵਨ ਮੈਸੁਣਿਆਹੈ ਜੋਰਾਜਾ ਜਿਤੇਨੂੰਤਾਂਦੇਂਦਾਹੈ ਪਰਹਾਰਗ

ਇਕਤ੍ਰੀਦੇਦਾਹੈ ਤਾਇਹਬਾਤਸੁਣਕੇਉਸਭੁਲਵਾਨਕੇਜੀਅਮੇ ਬਸੀਜੋ ਸਾਬਾਸੇਇ
ਸਭੈੜੇਨੂੰਜੋਪਰਾਏਕਾਰਜਕੇਨਮਿਤ ਆਪਣਾਂ ਸਰੀਰਤੁੜਾਇੰਦਾਹੈ ਤਾਭੁਲਵਾਨਨੂੰਤੇ
ਉਪਜਆਇਆ ਅਰੁਓਸਕੁਲਵਾਨਕਾ ਜੋਭੁਲਾਹੋਵਣਾਸੀ ਤਾਭੁਲਵਾਨਨੇਕਹਿ
ਆ ਆਉਭਾਈਸ੍ਰੈੜਾ ਤੁਣਤੂੰਮੇਰੇਨਾਲਘੁਲ ਤਾਦੋਵੇਂਜਣੇਲਗੇ ਘੁਲਣਜਾਘੜੀ
ਆਦੋਇ ਤ੍ਰੈਘੁਲੇ ਤਾਓਹਭੁਲਵਾਨਜਾਣਕੇ ਸ੍ਰੈੜੇਦੇ ਹੇਠਢਹਿਪਇਆ ਤਾਲੋਕਾਨੇਕ
ਹਿਆ ਜੋ ਏਹਭੁਲਵਾਨਤਾਬੜਾਸੀ ਪਰਸ੍ਰੈੜੇਦੇਅਗੇਹਾਰਗਇਆਹੈ ਤਾਰਾਜੇਨੇ ਸ੍ਰੈੜੇ
ਨੂੰਸਿਰੋਪਾਉ ਦਿਤਾਅਤੇਨਾਲੇ ਸਉਟਕਾ ਦਿਤਾ ਤਾਉਸਭੁਲਵਾਨਨੂੰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇ
ਸਚੇਖੰਡਮੇ ਬਾਸਕਰਨੇਵਾਸਤੇਹੁਕਮਦੀਆ ਕਿਜਦੋਕਰਤਾਰਦਾ ਹੁਕਮ ਆਵੇਗਾ
ਤੇਰੇ ਲੈਜਾਵਣੇਨੂੰ ਤਾ ਤੂੰਪਰਮੇਸਰਕੇ ਸਚਖੰਡਮੇਂਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇਸ੍ਰੈੜਾ ਗੁਰੂਜੀ
ਨੂੰਆਪਣੇਘਰਲੈਆਇਆ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਧੋਤੇਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤਲੀਆ ਚਰਨ
ਮ੍ਰਿਤਲੈਣੇਕਰ ਸ੍ਰੈੜੇਨੂੰ ਅਗਾਮਨਿਗਾਮਦੀ ਖਬਰਹੋਇਗਈ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਕਾ ਸਿਖਹੋ
ਇਆ ਲਗਾ ਸ੍ਰੈੜਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਵਾਹਿਗੁਰੂਦੇਨਾਮਦੀਖੁਮਾਰੀ ਜੋਸ੍ਰੈੜੇਨੂੰ ਚੜੀ ਸ੍ਰੈ
ੜਾ ਉਦਾਸੀਹੋਇਕਰਲਗਾ ਫਿਰਨ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਿਰਪਾਕਰਕੇ ਸ੍ਰੈੜੇਦਾਵਿਸਥਾਤਾਰਿਆ
ਅਤੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਉਸਭੁਲਵਾਨਕੇਪਰਥਾਇ ਸੁਖੀਬਸੈ
ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪਨਿਵਾਰਤਲੇ॥ਬਡੇਬਡੇਹੰਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬਗਲੇ॥
ਤਾਸ੍ਰੈੜਾ ਗੁਰੂਜੀਦੀਚਰਨੀ ਲਗਾ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਸ੍ਰੈੜੇਨੂੰਤਾਰਕੇ ਉਥੋ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਮੀਏ ਮਿਠੇਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਗੁਰੂਜੀ ਜਾਦੇਜਾਦੇ ਮੀਏ ਮਿਠੇਦੇ ਕੋਟਲੇ ਜਾਇਨਿਕਲੇ ਮੀਏ ਮਿਠੇਦੇ ਬਾਗਾਵਿਚ
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂਜਾਇਬੈਠੇ ਅਤੇਮੀਆਮਿਠਾ ਜੋਹੈਸੀ ਸੋਸਾਹੁ ਅਬਦਲਰਹਿਮਾਨਦਾ
ਮੁਰੀਦਸੀ ਤਾਪਹਿਲੇ ਗੋਸਟ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੀ ਸਾਹਅਬਦਲਰਹਿਮਾਨ ਨਾਲ
ਹੋਈ॥ਤਾਸਾਹਅਬਦਲਰਹਿਮਾਨ ਬਾਗਾਵਿਚਿ ਆਇਬੈਠਾ ਅਗੇਮਰਦਾਨਾਬੈ
ਠਾਕੀਰਤਨਕਰਦਾਹੈ ਤਾਸਾਹਅਬਦਲ ਰਹਿਮਾਨਕਹਿਆ ਹੇਨਾਨਕਜੀ ਅਜ
ਤੁਸਾਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤਰਾਜੀ ਕੀਤਾਹੈ ਜੋਤੁਸਾਸਾਨੂੰਆਪਣਾ ਦੀਦਾਰ ਦਿਤਾ ਅਤੇਮੇਰੀ
ਸਹਾਇਤਾਹੋਈਹੈਤੁਹਾਡੇਦੀਦਾਰਕਰਨੇਤੇ ਫੇਰਅਬਦਲਰਹਿਮਾਨ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਪਾਸੋਖੁਸੀਲੈਕਰਿ ਆਪਣੇਘਰਿ ਆਇਆ ਤਾਮੀਆਮਿਠਾ ਸਾਹਅਬ
ਦਲਰਹਿਮਾਨਦਾਮੁਰੀਦਸੀਓਹਅਗੋ ਰਾਹਿਵਿਚ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇਕਹਿਣ
ਲਗਾ ਸਾਹਜੀ ਅਜਤੁਸੀ ਬਹੁਤਲਾਲ ਰੰਗੀਨ ਹੋਇਆਏਹੋ ਤਾਅਬਦਲਰਹਿ

ਮਾਨ ਕਹਿਆ ਮੀਆ ਜੀ ਅਜ ਸਾਨੂ ਇਕ ਖੁਦਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਮਿਲ ਗਾਇਆ
ਹੈ ਉਸਕੇ ਦੀਦਾਰ ਕਰਨੇ ਤੇ ਅਸੀ ਲਾਲ ਰੰਗੀਨ ਹੋਇ ਆਏ ਹੈਂ ਤਾ ਮੀਏ ਮਿਠੇ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਉਸਕਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਅਰੁ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਯਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ ਤਾ ਸਾਹੁ
ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਨੇ ਆਖਿਆ ਓਹ ਤਉ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਮੁ ਉਨਕਾ ਨਾਨਕ ਹੈ
ਅਰੁ ਜਾਹੁ ਤੂੰ ਭੀ ਉਨਕਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰਿ ਆਉ ਕਿਛੁ ਤੂ ਭੀ ਫੈਜ ਨੂ ਪਹੁਚੇਗਾ ਤਾ ਮੀ
ਆ ਮਿਠਾ ਭੀ ਆਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦੀਦਾਰ ਕਰਨੇ ਨੂੰ ਤਾ ਅਗੋ ਮਰਦਾਨਾ ਬੈ
ਠ ਸਬਦ ਗਾਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹ ਤੁਕ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਮੂਹ ਵਿਚ ਸੀ ਪੰਖੀ ਹੁਇ ਕੈ ਜੇ
ਭਵਾ ਸੈ ਅਸਮਾਨੀ ਜਾਉ ॥ ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਆਵਊ ਨਾ ਕਿਛੁ ਪੀਆ ਨ ਖਾਉ ॥
ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਏਹ ਤੁਕ ਸੁਣਦਾ ਹੀ ਮੀ
ਆ ਮਿਠਾ ਪੂੰਜੀ ਵਿਚ ਭੁੰਗਾ ਪਾਇ ਗਾਇਆ ਅਤੇ ਜਦੋ ਆਇਆ ਤਾ ਸਾਹ ਅਬ
ਦਲ ਰਹਿਮਾਨ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਮੀਆ ਜੀ ਦੀਦਾਰ ਕਰ ਆਏ ਹੋ ਤਾ ਮੀਏ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਪੀਰ ਜੀ ਮੈ ਕਿਆ ਦੀਦਾਰ ਕਰਿ ਆਇਆ ਹਾਂ ਉਥੇ ਤਾ ਸਭੁ ਕੁਫਰੋ ਹੀ ਕੁਫਰ
ਬੋਲੀਦਾ ਹੈ ਉਥੇ ਏਹ ਬੈਤ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਪੰਛੀ ਹੋਇ ਕਰ ਜੇ ਭਵਾ ਸੈ ਅਸਮਾਨੀ
ਜਾਉ ਜਾ ਦਾ ਨਦਰ ਨ ਆਵਉ ਨਾ ਕਿਛ ਪੀਆ ਨ ਖਾਉ ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਾ ਪਵੈ
ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਅਸਾਡੇ ਹਿਸਾ
ਬ ਵਿਚ ਚੌਦਾ ਤਬਕ ਹੈਨ ਸਤ ਹੇਠ ਸਤ ਉਪਰ ਅਤੇ ਓਹ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਕੁਫਰ ਸੈ
ਅਸਮਾਨਾ ਦੇ ਆਖਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸੈ ਅਸਮਾਨਾ ਦੇ ਕਿਥੇ ਹੈਨ ਤਾ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬ
ਚਾ ਤੂ ਭੁਲਾ ਹੈ ਅਸਾ ਨੂ ਤਾ ਚੌਦਾ ਹੀ ਅਸਮਾਨਾ ਦੀ ਖਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂ ਸੈ ਅਸ
ਮਾਨਾ ਦੀ ਖਬਰ ਹੈ ਅਰੁ ਫੇਰ ਭੀ ਕਹਿਆ ਹੈਸੁ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵ
ਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥ ਪਰ ਹੁਣ ਤੂ ਚਲ ਮੈ ਤੇਰਾ ਗੁਨਾਹੁ ਬਖਸਾਇ ਲਿਆਵਦਾ ਹਾ ਤਾ ਸਾ
ਹੁ ਅਬਦਲ ਰਹਿਮਾਨ ਮੀਏ ਮੀਠੇ ਨੂ ਨਾਲਿ ਲੈਕਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇ
ਆ ਅਤੇ ਹਥ ਬੰਧ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸਕਾ ਗੁਨਾਹੁ ਮਾਫ ਕ
ਰੀਏ ਦੋਸਤੀ ਆਪਣੇ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਓ ਸਾਹ ਜੀ
ਅਸਾ ਤਾ ਇਸ ਨੂ ਦੇਖਿਆ ਭੀ ਨਹੀ ਤਾ ਅਬਦਲ ਰਹਿਮਾਨ ਕਹਿਆ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਇਹੁ ਆਪਣੀ ਨੀਅਤ ਪਿਛੈ ਮਾਰਿਆ ਗਇਆ ਹੈ ਵਾਸਤੇ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਇਸਦੀ
ਤਕਸੀਰ ਮਾਫ ਕਰੋ ਏਹ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਹੁ ਜੀ ਜੈਸੀ ਨੀਤ
ਤੈਸੀ ਮੁਰਾਦ ਜੈਸਾ ਕੋਈ ਕਰੈਗਾ ਤੈਸਾ ਹੀ ਪਾਵੇਗਾ ਤਾ ਸਾਹ ਅਬਦਲ ਰਹਿਮਾਨ

ਕਹਿਆ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਏਹਤਉ ਫਕੀਰੀਮਾਰਿਆਜੀ ਇਸਦਾ ਬਰਾਖੁਦਾਈਗੁਨਾ
ਹ ਬਖਸੋਜੀ ਏਹੁਤਾਂਬਡਾਗੁਨਾਹਿਗਾਰਹੈ ਅਤੇਤੁਸਾਂਸਰਨਪੜੇਕੀ ਲਾਜਰਖਣੀ
ਜੀ ਤਾਂਫੇਰਿਮੀਆਂਮਿਠਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀਪੈਰੀਆਇਪਾਇਆ ਤਾਂਫੇਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਨੇ ਇਕੁਸਬਦਕਹਿਆ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ॥ਕੋਟਿਕੋਟੀਮੇਰੀ
ਆਰਜਾ ਪਵਣਪੀਅਣਅਪਿਆਉ॥ਚੰਦਸੂਰਜਦੁਇਗੁਫੈਨਦੇਖਾ ਸੁਪ
ਨੈ ਸਉਣਨਥਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੧॥ਸਾ
ਚਾਨਿਰੰਕਾਰਨਿਜਥਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਆਖਣਆਖਣਾ ਜੇਭਾਵੈਕਰੇਤਮਾਉ
੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਸਾਂਕਟੀਆਂ ਵਾਰਵਾਰ ਪੀਸਣਪੀਸਾਪਾਉ॥ਅਗੀਸੇਤੀਜਾ
ਲੀਆਂਭਸਮਸੇਤੀਰਲਿਜਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਂਨ
ਉ॥੨॥ਪੰਖੀਹੁਇਕੈਜੇਭਵਾਂਸੈਅਸਮਾਨੀਜਾਂਉ॥ਨਦਰੀਕਿਸੈਨਆਵ
ਊਨਾਂਕਿਛੁਪੀਆਨਖਾਂਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਂਨਾਉ
੩॥ਨਾਨਕਕਾਗਦਲਖਮਣਾਂਪੜਿਪੜਿਕੀਚੈਭਾਉ॥ਮਸੂਤੋਟਨਆਵਈਲੇ
ਖਣਪਵਣਚਲਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਂਉ॥੪॥੧

ਜਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਏਹੁਸਬਦਕਹਿਆ ਤਾਂਭੀਮੀਏਮੀਠੇਦਿਓਂ ਗੁਮਾਨ
ਨਹੀਜਾਵੈ॥ਤਾਂਮੀਆਂਮਿਠਘਰਨੂਉਠਿਗਇਆ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਘਟਿਘਟਿਜੀਆਂਕੇਜਾਣਨਹਾਰ ਮੀਏਮਿਠੇਦੇਦਿਲਦੀ ਬੁਝਿਲੀਤੀ ਇਕਦਿਨਮੀਏ
ਮਿਠੇਦੇਦਿਲਨੂਅਗਾਹ ਹੋਈਜੋਨਾਨਕਜੀਭਲਾਫਕੀਰਹੈ ਪਰਜੇਅਸਾਂਨੂੰਮਿਲੇਤਾਂ
ਅਸੀਇਉਨਿਚੋੜਲਈਏਗੇਜਿਉਨਿੰਬੂਵਿਚੋਰਸਨਿਚੋੜਲਈਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸੇਖਮਿਠਕੀਆਖਦਾਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੇਰਾਜੇ
ਤੁਹੈ ਵਜਾਇਆਵਜਦਾਹੈ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜੇਮੀਆਂਮਿਠਾ
ਅਸਾਨੂਮਿਲੈਗਾਤਾਂ ਅਸੀ ਇਉਕਰਾਂਗੇ ਜਿਸਤਰਾਂਗੰਨਾਪੀੜਲਈਦਾਹੈ ਤਾਂਮੀ
ਏਮਿਠੇਨੂੰਇਕਦਿਨਮੁਰੀਦਾਂਨੈਕਹਿਆਜੋ ਚਲੋਨਾਨਕਜੀਦਾ ਦੀਦਾਰਕਰਆਈਏ
ਤਾਂਮੁਰੀਦਾਂਨੈਕਹਿਆਪੀਰਜੀਤੁਸਾਤਾਂ ਅਗੇਇਉਫੁਰਮਾਇਆਸੀ ਜੋਨਾਨਕਜੀ
ਮਿਲੈਗਾਤਾਂਨਿੰਬੂਦੀਤਰਾਂ ਨਿਚੋੜਲਵਾਂਗੇ ਤਾਂਮੀਏਮਿਠੇਨੇਕਹਿਆ ਭਾਈਅਸਾ
ਨੂਉਥੇਜਾਬਾਅਇਗਇਆਹੈ ਜਿਮੀਏਮਿਠੇਨੂਗੰਨੇਦੀਤਰਾਂ ਪੀੜਲਵਾਂਗੇ ਤਾਂਮੁ
ਰੀਦਾਂਨੇਕਹਿਆ ਮੀਆਂਮਿਠਜੀ ਨਾਨਕਜੀਤੁਹਾਡੇਨਾਲੋ ਜੋਰਵਾਲਾਹੈ ਚਲੋਸਾਂਈ
ਦੇਪਿਆਰੇਹੈਨ ਨਾਨਕਜੀਨੂੰਮਿਲਨਾਚਾਹੀਦਾਹੈ ਮੀਆਂਮਿਠਮੁਰੀਦਾਨੂੰਨਾਲਲੈ

ਕੇਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਨੂੰਆਇਮਿਲਿਆ ਆਪਸਮੇਂਗੋਸਟਹੋਈ ਤਾਂਪਾਤਿਸ਼ਾਹਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਸਬਦਕਹਿਆ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ॥ਮਨਮੁਖਭੁਲੈਭੁ
ਲਾਈਐਭੂਲੀਠਉਰਨਕਾਇ॥ਗੁਰਬਿਨਕੋਨਦਿਖਾਵਈਅੰਧੀਆਵੈਜਾਇ॥ਗਿ
ਆਨਪਦਾਰਥਖੋਇਆ ਠਗਿਆਮੁਠਾਜਾਇ॥੧॥ਬਾਬਾਮਾਇਆਭਰਮਭੁਲਾਇ॥
ਭਰਮਭੁਲੀਡੋਹਾਗਣੀਨਾਪਿਰਅੰਕਿਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੂਲੀਫਿਰੈਦਿਸੰਤਰੀ
ਭੂਲੀਗ੍ਰਿਹਤਜਜਾਇ॥ਭੂਲੀਡੂਗਰਥਲਚੜੈਭਰਮੈਮਨਡੋਲਾਇ॥ਧੁਰਹੁਵਿਛੁੰਨੀ
ਕਿਉਮਿਲੈਗਰਬਮੁਠੀਬਿਲਲਾਇ॥੨॥ਵਿਛੁੜਿਆਗੁਰਮੇਲਸੀਹਰਰਸਨਾਮ
ਪਿਆਰ॥ਸਾਚਸਹਜਸੋਭਾਘਣੀਹਰਗੁਣਨਾਮਅਧਾਰ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂੰ
ਮੈਤੁਝਬਿਨਕਉਨਭਤਾਰ॥੩॥ਅਖਰਪੜਪੜਭੁਲੀਐਭੇਖੀਬਹੁਤਅਭਿਮਾਨ॥ਤੀ
ਰਥਨਾਤਾਕਿਆਕਰੇਮਨਮੈਮੈਲਗੁਮਾਨ॥ਗੁਰਬਿਨਕਿਨਸਮਝਾਈਐਮਨਰਾਜਾ
ਸੁਲਤਾਨ॥੪॥ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਤਤੁਵੀਚਾਰੁ॥ਸਾਧਨਆਪਗਵਾ
ਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਸੀਗਾਰ॥ਘਰਹੀਸੋਪਿਰਪਾਇਆਗੁਰਕੈਹੇਤਅਪਾਰ॥੫॥੧
ਏਹਸਬਦਸੁਣਕੇਮੀਏਮਿਠੇਕਹਿਆਹਥਜੋੜਕੇਹੇਨਾਨਕਜੀ ਤੁਸੀਬਜੁਰਗਹੋਸ
ਹਿਬਨੇਆਪਨੂੰਵਡੀਬਜੁਰਗੀਦਿਤੀਹੈ ਤਾਂਬਾਬੇਨੇਕਹਿਆ ਮੀਆਂਮਿਠਾ ਜੋਨੂੰਮਨ
ਮੁਖਹੈਨਸੋਆਪਣੇਗੁਰਾਂਥੀਂਭੁਲੇਹੋਏ ਹੁੰਦੇਹੈਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰਦੁਹਾਂਲੋਕਾਂਵਿਚਠਉਰਨਹੀਂ
ਮਿਲਦੀ ਗੁਰਾਂਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰਕੋਈਨਹੀਂਛੁਡਾਵਦਾ ਗੁਰਾਂਥੀਂਬਿਨਾਂਆਗਿਆਨੀਅੰਧੇ
ਆਵਦੇਜਾਂਦੇਹੈਨਜਿਨ੍ਹਾਂਨੇਆਪਣੇਗੁਰਾਂਦਾਨਾਮਅਤੇਗਿਆਨਖੋਇਆਹੈਸੋਠਗੇ
ਅਤੇਮੁਠੇਜਾਂਦੇਹੈਨ ਸਾਰਾਜਗਤਮਾਇਆਦੇਭਰਮਾਵਿਚਭੁੱਲਾਹੋਇਆਹੈ ਜੋਭੁਲੀ
ਆਹੈਨਸੋਦੁਹਾਗਣੀਹੈਨਸੋਆਪਣੇਪਿਰਦੇਅੰਕਾਵਿਚਨਹੀਂਸਮਾਂਵਦੀਆਂ ਓਹ
ਭੁਲੀਆਂਹੋਈਆਂਗ੍ਰਿਹਨੂੰਤਿਆਗਕੇਬਨਨੂੰਜਾਂਦੀਆਂਹੈਨ ਭੁਲੀਹੋਈਪਰਬਤ
ਉਤੇਤੇਥਲਾਂਵਿਚਚੜ੍ਹਤੀਹੈ ਸੋਗਰਬਕਰਕੇਪਿਰਸੋਂਵਿਛੁੜੀਹੈ ਤਿਨਕਾਮਿਲਣ
ਦੂਰਹੋਇਗਇਆਹੈ ਜੇਹੜੀਪਰਮੇਸਰਦੇਨਾਮਨੂੰਧਿਆਵਦੀਹੈਸੋਜਨਮਜਨਮਕੀ
ਵਿਛੁੜੀਫੇਰਮਿਲਦੀਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸਰਸਗਜਿਤੇਨਾਮਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈ ਓਸਕੀਸੋਭਾ
ਹੋਤੀਹੈ ਭਰਤਾ ਸਰਬਕਾਪਰਮੇਸਰਹੈ ਅਤੇਜੋਮਨਦੀਹਉਮੈਮੈਲਦੂਰਹੁੰਦੀਹੈਤਾਂਤੀ
ਰਥਾਂਦਾਨ੍ਹਾਵਣਭੀਤੇਭੇਖਭੀਸਭਸੁਫਲਹੋਂਦਾਹੈ ਤੇਸਤਿਗੁਰਾਂਦੇਸਬਦਥੋਂਬਿਨਾਂ ਇਸਮ
ਨਨੂੰਸਮਝਨਹੀਂਆਵਦੀਤੇਗੁਰਾਂਦੇਸਬਦਕਰਕੇਪ੍ਰੇਮਕਾਪਦਾਰਥਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾਹੈਅ
ਰਤਤਕੇਵਿਚਾਰਕਰਕੇਦੇਹਅਭਿਮਾਨਮਿਟਜਾਂਦਾਹੈ ਤਾਂਸਭਸੋਂਵਿਚਪਰਮੇਸਰਜਾਣ

ਤੁੰਹੇ ਏਹਸਬਦ ਸੁਣਕੇ ਮੀਆਂਮਿਠਾ ਮੁਰੀਦਾਂਕੇ ਸਮੇਤ ਗੁਰੂਜੀਕੇਚਰਨਾਪਰ ਗਿਰਪਿ
ਆ ਅਤੇਕਹਾਹੇਗੁਰੂਜੀ ਮੈਨੂੰਆਪਣਾ ਸਿਖਕਰੀਏ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇ ਆਖਿਆਮੀਆ
ਮਿਠ ਪਰਮੇਸਰਦੀਬੰਦਗੀਕਰੋ ਅਭਿਮਾਨਕੋ ਛੋੜਕਰ ਅਤੇਜੋਪਰਮੇਸਰਕੀਬੰਦ
ਗੀਵਾਲਾ ਮਿਲੇਉਸਕੇ ਸਾਥ ਬਰਾਬਰੀ ਨਾਕਰਿਸੀ ਉਸਦੇ ਅਗੇਸਿਰਝੁਕਾਇ
ਆਕਰੋ ਸਾਂਈਸਰੇਵਿਚ ਅਤੇ ਬੰਦਗੀ ਵਾਲਿਆਂਵਿਚ ਭੇਦਨਹੀਹੁੰਦਾਇਕ ਸਮਝ
ਕੇ ਦਿਲੋ ਦੂਜਾਭਾਉਦੂਰਕਰੋ ਤਾਮੀਆਂਮਿਠੇਨੇਕਹਿਆ ਪਹਿਲੇਖੁਦਾਇਕਲਾਮ
ਹੈਦੂਜੇ ਨਬੀਰਸੂਲਹੈ ਜੇਕਲਮਾਇਨਾਦਾਆਖੀਦਾਹੈ ਤਾਂਦਰਗਾਹਵਿਚਕਬੂਲ
ਹੋਈਦਾਹੈ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਸੁਣੋਮੀਆਂਮਿਠਾ ਉਸਪਰਮੇਸਰਦੇ ਦਰ ਉਪਰ
ਦੂਸਰੇ ਦੀਜਾਹਗਾਨਹੀ ਜੋਕੋਈਉਥੇਗਇਆਹੈ ਸੋਏਕਤਾਹੀਹੋਇਕੇ ਗਇਆਹੈ
ਤਾਮੀਏਮਿਠੇਨੇਹੋਰਸਵਾਲਕੀਤਾ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਕਿਵੇਤੇਲ ਬਿਨਾਭੀਦੀਵਾਬ
ਲਦਾਹੈ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਇਕਸਬਦਕਹਿਆ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ॥
ਅਛਲ ਛਲਾਈ ਨਹਿ ਛਲੈ ॥ਨਾਹਿਘਾਉਕਟਾਰਾ ਕਰਿਸਕੈ ॥ਜਿਉਸਾਹਿਬਰ
ਖੈਤਿਉਰਹੈ ॥ਇਸਲੋਭੀਕਾ ਜੀਉਟਲਪਲੈ ॥੧॥ਬਿਨਤੇਲਦੀਵਾ ਕਿਉਜਲੈ ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੋਥੀਪੁਰਾਣ ਕਮਾਈਐ ॥ਭਉਵਟੀਇਤੁਤਨਪਾਈਐ ॥ਸਚੁਬੂ
ਝਣਆਨਜਲਾਈਐ ॥੨॥ਇਹਤੇਲਦੀਵਾ ਇਉਜਲੈ ॥ਕਰਿਚਾਨਣੁਸਾਹਿਬਤਉ
ਮਿਲੈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਤੁਤਨਿਲਾਗੈ ਬਾਣੀਆ ॥ਸੁਖੁਹੋਵੈ ਸੇਵਕਮਾਣੀਆ ॥
ਸਭਦੁਨੀਆ ਆਵਣਜਾਣੀਆ ॥੩॥ਵਿਚਿਦੁਨੀਆ ਸੇਵਕਮਾਈਐ ਤਾਦਰਗਹਿਬੈ
ਸਣਪਾਈਐ ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬਾਹਲੂਡਾਈਐ ॥੪॥੧॥ ਜਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਏਹੁਸ
ਬਦਕਹਿਆ ਤਾਮੀਏਮਿਠੇਨੇ ਅਰਜਕੀਤੀ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਪੜ੍ਹੇਹੋਏਕਬੂਲ ਕਿਉਨਾਂ
ਪਉਦੇ ॥ਅਰਓਹਪੋਥੀਆ ਪੁਰਾਣਕੇਹੜ੍ਹੇਹੈਨ ਜਿਨਾਨੂਪੜ੍ਹਕਰਕੇਪਰਮੇਸਰਨੂਸ
ਹੀਕਰੀਏ ਅਤੇ ਓਹਦਰਵੇਸਕਉਣਹੈਨ ਜੋਪਰਮੇਸਰਦੇਦਰ ਦੀਲਾਇਕ ਹੈਨਾ
ਅਤੇ ਓਹਰੋਜਾ ਕੇਹੜਾਹੈ ਜਿਸਰੋਜੇਦੇਰਖਣੇਤੇ ਦਿਲਬਾਇਗਹਿਦਾਹੈ ਅਤੇ ਓਹ
ਨਿਵਾਜਕੇਣਹੈਨ ਜਿਨਾਂਨਿਵਾਜਾਂ ਕਰਨੇਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨਜਰਕਰੇ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇ
ਇਕ ਸਬਦਕਹਿਆ ॥ਆਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਅਲਹਅਗਮ ਖੁਦਾਈਬੰ
ਦੇ ॥ਛੋੜਿਖਿਆਲਦੁਨੀਆਂਕੇਧੰਧੇ ਹੋਇਪੈਖਾਕ ਫਕੀਰਮੁਸਾਫਰ ਇਹੁਦਰ
ਵੇਸਕਬੂਲਦਰਾ ॥੧॥ਸਚੁਨਿਵਾਜਯਕੀਨਮੁਸਲਾ ॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਨਿਵਾਰਿਹੁ
ਆਸਾ ॥ਦੇਹਮਸੀਤਮਨਮਉਲਾਣਾ ਕਲਮਖੁਦਾਈਪਾਕਖਰਾ ॥੨॥ਸਰਾਸਰਿ

ਅਤੁਲੰਕਮਾਵਹੁ ਤਰੀਕਤਤਰਕਖੋਜ ਟੋਲਾਵਾ।।ਮਾਰਫਤਮਨਮਾਰਹੁਅਬਦਾ
ਲਾ ਮਿਲਹੁਹਕੀਕਤ ਜਿਤੁਫਿਰਨਮਰਾ।।੩।।ਕੁਰਾਨਕਤੇਬ ਦਿਲਮਾਹਿਕਮਾਹੀ
ਦਸਅਉਰਤਰਖਹੁਬਦਨਜਰਾਂਹੀ।।ਪੰਚਮਰਦਸਿਦਕ ਲੇਬਾਧਹੁਖੈਰਸਬੂਰੀਕਬੂਲ
ਧਰਾ।।੪।।ਮਕਾਮਿਹਰਰੋਜਾਪੈਖਾਕਾ।।ਭਿਸਤਪੀਰਲਫਜਕਮਾਇਅੰਦਾਜਾ।।
ਹੂਰਨੂਰਮੁਸਕਖੁਦਾਇਆ ਬੰਦਗੀ ਅਲਹਿਅਲਾਹੁਜਰਾ।।੫।।ਸਚੁਕਮਾਵੈਸੋ
ਈਕਾਜੀ।।ਜੋਦਿਲਸੋਧੈਸੋਈਹਾਜੀ।।ਜੋਮੁਲਾਮਲਊਨਨਿਵਾਰੈ ਸੋਦਰਵੇਸਜਿ
ਸੁਸਿਫਤ ਧਰਾ।।੬।।ਸਭੇਵਖਤਸਭੇਕਰਿਵੇਲਾ।।ਖਾਲਕਯਾਦਦਿਲੈਮਹਿ ਮਉਲਾ
ਤਸਬੀਯਾਦਕਰਹੁ ਦਸਮਰਦਨ ਸੁੰਨਤਸੀਲਬੰਧਨਿਬਰਾ।।੭।।ਦਿਲਮਹਿਜਾ
ਨਹੁਸਭਫਿਲਹਾਲਾ।।ਖਿਲਖਾਨਬਿਰਾਦਰਹਮੂਜੰਜਾਲਾ।।ਮੀਰਮਲਕਉਮ
ਰੇ ਫਨਾਇਆ ਏਕਮੁਕਾਮਖੁਦਾਇਦਰਾ।।੮।।ਅਵਲਿਸਿਫਤਦੂਜੀਸਬੂਰੀ।।ਤੀ
ਜੈਹਲੇਮੀਚਉਥੈਖੈਰੀ।।ਪੰਜਵੈਪੰਜੇਇਕਤਮੁਕਾਮੇ ਏਹਿਪੰਜਿਵਖਤਤੇਰੇਅਪਰਪ
ਰਾ।।੯।।ਸਗਲੀਜਾਨਕਰਹੁਮਉਦੀਫਾ।।ਬਦਅਮਲਛੋਡਿਕਰਹੁਹਥਿਕੂਜਾ
ਖੁਦਾਇਏਕਬੁਝਿਦੇਵਹੁਬਾਂਗਾਂ ਬੁਰਗੂਬਰਖੁਰਦਾਰਖਰਾ।।੧੦।।ਹਕੁਹਲਾਲਬ
ਖੋਰਹੁਖਾਣਾ।।ਦਿਲਦਰੀਆਉ ਧੋਵਹੁ ਮੈਲਾਣਾ।।ਪੀਰਪਛਾਣੈਭਿਸਤੀਸੋਈ
ਅਜਰਾਈਲਨਦੋਜਠਰਾ।।੧੧।।ਕਾਇਆਕਿਰਦਾਰਅਉਰਤਯਕੀਨਾ।।ਰੰਗ
ਤਮਾਸੇਮਾਣਿਹਕੀਨਾ।।ਨਾਪਾਕਪਾਕਕਰਿਹਦੂਰਿ ਹਦੀਸਾ ਸਾਬਤਸੂਰਤਿਦਸਤਾਰਸਿ
ਰਾ।।੧੨।।ਮੁਸਲਮਾਣੁਮੋਮਦਿਲਿਹੋਵੈ।।ਅੰਤਰਕੀਮਲਦਿਲਤੇਧੋਵੈ।।ਦੁਨੀ
ਆਰੰਗਨਆਵੈਨੇੜੈ ਜਿਉਕੁਸਮਪਾਟਘਿਉਪਾਕੁਹਰਾ।।੧੩।।ਜਾਕਉਮਿਹ
ਰਮਿਹਰਮਿਹਰਵਾਨਾ।।ਸੋਈਮਰਦਮਰਦਮਰਦਾਨਾ।।ਸੋਈਸੇਖਮਸਾਇਕਹਾ
ਜੀਸੋਬੰਦਾਜਿਸੁਨਜਰਨਰਾ।।੧੪।।ਕੁਦਰਤਕਾਦਰਕਰਣਕਰੀਮਾ।।ਸਿਫਤਮੁ
ਹਬਤਿਅਥਾਹਰਹੀਮਾ।।ਹਕੁਹੁਕਮੁਸਚੁਖੁਦਾਇਆ ਬੁਝਿਨਾਨਕਬੰਦਿਖਲਾ
ਸਦਰਾ।।੧੫।। ਏਹਸਬਦਸੁਣਕੇਮੀਏਮਿਠੇਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਤੁਸਾਂਇਕਪਰ
ਮੇਸਰਕੇਨਾਮਕੀਸਿਫਤਕੀਤੀਹੈ ਸੋਨਾਮਕੈਸਾਹਿਕ ਹੈਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ
ਮੀਆਂਜੀਏਕਨਾਮਸਿਫਤਸਾਹਿਬਕਿਸਨੇਆਂਖੀਹੈ ਮੀਏਮਿਠੇਕਹਿਆਜੀ
ਮਿਹਰਵਾਨਗੀਕਰਕੈਤੁਸੀਹੀਦਸੀਏਜੀਤੁਸੀਖੁਦਾਇਦੇਵਲੀਹੋ ਤੁਹਾਡੇਵਿ
ਚਅਤੇਖੁਦਾਇਵਿਚਭੇਦਕੋਈਨਾਹੀਜੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਮੀਏਮਿਠੇਨੂੰਬਾਹਿਤੇ
ਪਕੜਕਰਿਗੋਸ਼ੇਵਿਚਲੈਗਏ ਅਤੇਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਨੇਮੁਖਬੀਕਹਿਆ

ਵਾਹੁਸਾਹਿਬ ਵਾਹੁਸਾਹਿਬੁ ਇਤਨਾਹੀ ਕਹਿਣਨਾਲ ਦੂਜਾਭਾਵੁ ਮਿਠੇਦਾ ਭੁਸਮਹੋ
ਇਗਾਇਆ ਤਾਮੀਆਮਿਠਦੇਖੇ ਤਾਂਇਕਮੁਠੀਭੁਸਮਕੀਪਈਹੋਈਹੈ ਫੇਰਗੁਰੂ
ਜੀਕਹਿਆ ਵਾਹੁਸਾਹਿਬੁ ਵਾਹੁਸਾਹਿਬੁ ਇਤਨੇਕਹਿਣਨਾਲ ਮੀਆਮਿਠਾਉਠਖ
ੜਾਹੋਇਆ ਮੀਏਮਿਠੇਆਇਸੀਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਚੁੰਮੇ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਇਕਸ
ਬਦਕਹਿਆ ਰਾਗੁਤਿਲੰਗੁਵਿਚ ॥ਹਾਜਰਾਂਕੇਮਿਹਰਹੈ ਬਿਹਾਜਰਾਂਕੇ
ਬਿਮਿਹਰਹੈ ਈਮਾਨਦੋਸਤਹੈ ਬੇਈਮਾਨਕਾਫਰਹੈ ਕੁਫਰਕਾਹਿਰਹੈ ਗੁਸਾਹਰ
ਮਹੈ ਨਫਸਸੈਤਾਨਹੈ ਗੁਮਾਨਕੁਫਰਹੈ ਬੇਈਮਾਨਨਾਪਾਕਹੈ ਇਲਮਹਲੀਮੀ
ਹੈ ਬੇਹਿਰਸਔਲੀਆਹੈ ਬੇਦਿਆਨਤਸੁਰਖਰੂਹੈ ਅਕਿਰਤਘਣਜਰਦਰੂਹੈ
ਸਚੁਭਿਸਤਹੈ ਦਰੋਗਦੋਜਕਹੈ ਜੋਰਜੁਲਮਹੈ ਸਿਫਤਉਜੂਹੈ ਬਾਂਗਬਲੇਲਹੈ
ਚੋਰੀਲਾਲਚਹੈ ਜਾਰੀਪਲੀਤਹੈ ਫਕੀਰੀਸਬੂਰੀਹੈ ਨਾਸਬੂਰੀਮਕਰੂਹੈ ਹਾ
ਜੁਪੀਰਾਹੈ ਬੇਰਾਹੁਬੇਪੀਰਾਹੈ ਇਮਾਨਦੋਸਤੁਹੈ ਬੇਦਿਆਨਤ ਸਿਕਾਰਹੈ ਤੇਗਮ
ਰਦਾਂਹੈ ਅਦਾਲਤਪਾਤਸਾਹਾਹੈ ਏਤੇਟੋਲਜੋਜਾਨਜਨਾਵੈ ਤਉਨਾਨਕ ਦਾਨਸ
ਵੰਦਕਹਾਵੈ॥੧॥ ਤਾਮੀਆਮਿਠਾਹਜਰਨਾਮਾਸੁਣਕੇਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਆਇਲ
ਗਾ ਅਤੇਕਹਿਓਸਹੇਨਾਨਕਜੀ ਤੂੰਕੋਈਖੁਦਾਇਕਾਰੂਪਹੈ ਅਕੇਕੋਈਖੁਦਾਇਕ
ਅਉਲੀਆਹੈ ਅਕੇਆਪਹੀਖੁਦਾਇਨੇਤੇਰੇਜਿਸਮਾਵਿਚਆਇਕੇ ਨਾਨਕਕਹਾ
ਇਆਹੈ ਅਸੀਤਾ ਏਵੇਭੁਲੇਫਿਰਦੇਸਾਂ ਅਸਾਨੂੰਤੁਸੀਹੁਣਬਖਸੋ ਤਾਂਮੀਏਮਿਠੇ
ਪਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਖੁਸੀਕੀਤੀ ਮੀਏਮਿਠੇਦਾਭਰਮਦੂਰਹੋਇਗਾਇਆ ਮੀਏ
ਮਿਠੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੌਸਚਖੁਦਾਇਕਰਕੇਜਾਤਾ ਗੁਰੂਜੀਦਾਸਿਖਹੋਇਆ॥

॥ਆਗੈ ਸਾਖੀ ਧਨਾਸਰੀਦੇਸਵਿਚਸਿਧਾਨਾਲਹੋਈ॥

ਗੁਰੂਜੀਧਨਾਸਰੀਦੇਸਵਿਚਕੋਈਦਿਨਜਾਇਰਹੇ ਅਤੇਸੈਦੋਘੇਉਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਦੀਸੇਵਾਕਰੈ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਨਿਤਨੇਮਪਿਛਲੀਰਾਤਕੇਅਸਨਾਨਕਰਕੇਦਰੀ
ਆਉਪਰਬੈਠਕੇਨਿਰੰਕਾਰਕੀਬੰਦਗੀਕਰਤੇਥੇ ਸੈਦੋਘੇਉਮਹਾਰਾਜਕਾਨਿਤ
ਦਰਸਨਕਰਦਾਹੋਂਦਾਸੀ ਇਕਦਿਨਸੈਦੋਘੇਉਨੇਕਹਿਆ ਅਸੀਭੀਖੁਆ
ਜੇਕੀਸੇਵਾਕਰਾਗੇ ਅਸਾਭੀਗੁਰੂਨੇਖੁਆਜੇਕੀਸੇਵਾਤੇਪਾਇਆਹੈ ਤਾਸੈਦੋਘੇ
ਉਭੀਲਗਾਖੁਆਜੇਕੀਸੇਵਾਕਰਨ ਤਾਇਕਦਿਨਸੈਦੋਘੇਉਰਾਤਨੂੰਦੇਖੇ ਤਾਇ
ਕਮਾਨੁਖਚਲਿਆ ਆਉਂਦਾਹੈ ਅਤੇਹਥਾਵਿਚਮਛੀਹੈਸੁ ਉਸਵੇਲੇਸੈਦੋਘੇ
ਉਭੀਦਰਿਆਕੇਕਨਾਰੇਨੂੰਜਾਂਦਾਸੀ ਅਹੁਨਵਾਲੇਮਾਨੁਖਨੇਸੈਦੋਪਾਸੋਂਪੁਛਿਆ

ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਅਰ ਕਿਥੇ ਚਲਿਆ ਹੈ ਇਤੁ ਵੇਲੇ ਤਾ ਸੈਦੋਘੇਉ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਜੋ ਭਾਈ ਨਾਮ ਤਾ ਮੇਰਾ ਸੈਦੋਘੇਉ ਹੈ ਅਤੇ ਦਰੀਆ ਦੇ ਕਨਾਰੇ ਪਰ ਜਾਂਦਾ ਹਾ
ਅਸੀ ਨਿਤ ਖੁਆਜੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਤੇ ਲੈਕੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ
ਗੁਰੂ ਨੇ ਭੀ ਖੁਆਜੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਹੀ ਤੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਫੇਰ ਸੈਦੋਘੇਉ ਨੇ ਉਸ ਪਾਸੋਂ ਪੁਛਿ
ਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਥੇ ਚਲਿਆ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਮਾਨੁਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਮੈ ਖੁਆਜਾ ਹਾ ਇਤੁ ਸਮੇ ਨਿਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਆਵਦਾ ਹਾ ਅ
ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਜਾਂਦਾ ਹਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਮੇਰੇ ਆਤਮੇ ਏਹ
ਸਹੀ ਹੈ ਓਹ ਪਰਮੇਸਰ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਸੀਸਾਰ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿਚ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਕ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਰਾਹ ਦਸਣੇ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ
ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਉਧਾਰਨ ਵਾਸਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰ
ਜਨਹਾਰ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਏਹ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਰਾਹ ਪੁਰ ਚਲੇਗਾ
ਸੋ ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਸਨੇ ਮੇਰਾ ਦਰਸਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਓਹ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈ ਨਿਤ ਬਾਬੇ ਦੀ ਟਹਿਲਾ ਵਿਚ ਹਾਜਰ ਹੁੰਨਾ ਹਾਂ ਏਹ ਬ
ਤ ਕਹਿ ਕਰ ਖੁਆਜਾ ਤੇ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਸੈਦੋਘੇਉ ਅਚਰਜ ਹੋਇ ਗਇਆ
ਤੇ ਸੈਦੋਘੇਉ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਸੀ ਕਹਦੇ ਹਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਖੁਆਜੇ ਕੀ ਸੇਵਾ
ਕਰਕੇ ਏਹ ਮਰਤਬਾ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਆਜਾ ਇਨਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਨਿਤ ਅ
ਵਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਖੁਆਜਾ ਸੈਦੋਘੇਉ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨਾ ਪਿਛੇ ਸੈਦੋ ਨੂੰ ਆਖਿ
ਓਸ ਦੇਖ ਸੈਦੋ ਮੈ ਜੋਹਾ ਸੋ ਪਾਣੀ ਹਾ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਉਣ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅਰ ਮੈ ਕ
ਈ ਵਾਰੀ ਉਸਤੇ ਉਪਜਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਉਸਦੇ ਵਿਚ ਮੈ ਸਮਾਇ ਗਇਆ ਹ
ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਸੈਦੋਘੇਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਇਤ ਸਮੈ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਕਿਉ ਆਏ ਹੋ ਅਰੁ ਅਗੇ ਤ
ਤੁਸੀ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਆਵਦੇ ਥੇ ਤਾ ਸੈਦੋਘੇਉ ਨੇ ਖੁਆਜੇ ਕੇ ਮਿਲਨੇ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਕਹਿ ਸੁ
ਣਾਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧
॥ ਰੈਣਿ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ਕੈ ਦਿਵਸੁ ਗਵਾਇਆ ਖਾਇ ॥ ਹੀਰੇ ਜੈਸਾ ਜਨਮੁ ਹੈ ਕਉ
ਡੀ ਬਦਲੇ ਜਾਇ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪਿਆ ਰਾਮ ਕਾ ਮੂੜ੍ਹੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਹਿਰੇ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਅਨਤਾ ਧਨੁ ਧਰਣੀ ਧਰੇ ਅਨਤ ਨ ਚਾਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਅਨਤ ਕਉ ਚਾਹਨ ਜੋ
ਗਏ ਸੇ ਆਏ ਅਨਤ ਗਵਾਇ ॥੨॥ ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਭਾਗਠੁ ਹੋਇ

ਕਰਮਾ ਉਪਰ ਨਿਬੜੈ ਜੇਲੋਚੈ ਸਭੁਕੋਇ॥੩॥ਨਾਨਕਕਰਣਾਜਿਨਕੀਆਸੋ
ਈਸਾਰਕਰੇਇ॥ਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀਖਸਮਕਾ ਕਿਸੈਵਡਾਈਦੇਇ॥੪॥੧॥ ਏਹਜੋ
ਜਗਤਦੇਜੀਵਹੈਨਸੋਰਾਤ੍ਰੀਨੂੰ ਸਉਂਕੇਗਵਾਵਦੇਹੈਨ ਅਤੇਦਿਨਖਾਵਣਦੇਧੰਧਿਆ
ਵਿਚਗਵਾਵਦੇਹੈਨ ਏਕਏਕਜੋ ਸਾਸਾਹੈ ਸੋਹੀਰੇਜੈਸੇ ਤੇਮੋਤੀਆਂਜੈਸੇਹੈਨ ਸੋ
ਵਿਖਿਆਂਕੇਭੋਗੋਵਿਖੇਗਵਾਵਦੇਹੈਨ ਜੋਸੁਖਾਲੀਸਾਸੀਵਾਹਿਗੁਰੂਨਹੀਂਧਿਆਵ
ਦੇ ਸੋਮਰਦੀਵਾਰੀਪਛੋਤਾਵਦੇਹੈਨ ਅਨਿਤਧਨਜੋਹਨ੍ਹਾਂ ਹੈਸੋਧਰਤੀਵਿਚਦਬਦੇਹੈ
ਪਾਪਕਰਕੇਇਕਠਾਕਰਤੇਹੈਨ ਅਨਿਤਜੋਪਰਮੇਸਰਕਨਾਮਹੈ ਸੋਨਹੀਚਾਹਤੇ ਜੋ
ਅਨਿਤਪਦਾਰਥਾਂਕਉਚਾਹਤੇਹੈਨ ਸੋਆਪਣਾ ਮਨੁਖਾਜਨਮ ਏਵੇਂਗਵਾਵਤੇਹੈਨ ਸੋ
ਪਦਾਰਥਭੀਕਰਮਾਦੇਲੇਖੇਬਿਨਾ ਨਹੀਂਹਥਆਵਤੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਦੇਹੈਨ
ਜਿਸਈਸਰਨੇਜਗਤਕਉਕੀਤਾਹੈ ਸੋਈਗੁਰੂਹੋ ਸੰਤਰੂਪਹੋਇਕੇਜੀਆਂਕੀਸਾਰ
ਲੈਂਦਾਹੈ ਗਿਆਨਤੇਨਾਮਦੇਂਦਾਹੈ ਵਾਹਿਗੁਰੂਦਾਹੁਕਮਨਹੀਂਜਾਣਿਆਜਾਂਦਾ ਜੋਕਿ
ਸੋਨੂੰਨਾਮਦੀਵਡਿਆਈਦੇਇ ਤਾਂਏਹ ਵਚਨਸੁਣਕੇਰਾਜੇਨੇਹਥਜੋੜਕੇਅਰਦਾ
ਸਕੀਤੀ ਜੀਮਨਦਾ ਤਾਂਵਿਸਾਹੁ ਕਛਨਹੀ ਇਕਦੂ ਵਚਨਸੁਣਦਾਹੈ ਇਕਦੂ ਭੁ
ਲਾਇਦੇਤਾਹੈ ਜੋਤੁਹਾਡ੍ਹਾਸਦਾਹੀਦਰਸਨਹੋਂਦਾਰਹੇ ਤਾਂਸਾਡ੍ਹਾ ਕਲਿਆਣਹੋਵੇਗਾ
ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆ ਸਾਡੇਦੋਇਰੂਪਹੈਨ ਸਰਗੁਨਰੂਪਸਰੀਰਹੈ ਤੇਨਿਰਗੁਨਰੂਪ
ਸਬਦਹੈ ਤੇਸਰੀਰਦਾ ਦਰਸਨਸਦੀਵਨਹੀਹੋਂਦਾ ਤੇਸਬਦਦਾਦਰਸਨਸਦੀਵ
ਹੋਂਦਾਹੈ ਤਾਂਸੈਦੋ ਘਿਉ ਏਹਬਾਰਤਾ ਸੁਣਕੇਗੁਰੂਜੀਅਗੇਨਮਸਕਾਰਕੀਤੀ ਤੇ
ਕਹਿਆ ਹੇਸੁਆਮੀ ਮੈਤੁਛਬੁਧਵਾਲਾਹਾਂ ਮੈਨੇਏਹਜਾਣਿਆਸੀ ਜੋਗੁਰੂਜੀਖੁ
ਆਜੇਕੀਸੇਵਾਕਰਤੇਹੈ ਅਤੇਏਹਬਿਭੂਤੀਖੁਆਜੇਕੋਲੋਂਈਹੈ ਮੈਏਹਨਹੀਜਾਣਦ
ਸਾਂ ਜੋਤੂਹੀਨਿਰੰਕਾਰਹੈ ਤੇਰਾਹੀਏਹਪਸਾਰਾਹੈ ਤੇਰਾਹੀਸਭਕੀਤਾਹੋਇਆਹੈ ਜਿ
ਨੇਤੂੰਜਗਾਵੇਂ ਸੋਈਜਾਗਦਾਹੈ ਤੇਰਾਹੀਕੀਤਾ ਸਭਹੋਂਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇ ਇਕ ਸਲੋ
ਕਕਹਿਆ ਸਲੋਕਮਹਲਾ੧ ॥ ਅਠੀਪਹਰੀਅਠਖੰਡ ਨਾਵਾਖੰਡਸਰੀਰੁ॥
ਤਿਸੁਵਿਚਿ ਨਉ ਨਿਧਿਨਾਮੁਏਕੁ ਭਾਲਹਿਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥ ਕਰਮਵੰਤੀਸਾਲਾਹਿਆ
ਨਾਨਕਕਰਿਗੁਰੁਪੀਰੁ॥ ਚਉਥੈਪਹਰਿਸਬਾਹਕੈ ਸੁਰਤਿਆ ਉਪਜੈਚਾਉ॥ ਤਿਨਾ
ਦਰੀਆਵਾਸਿਉਦੋਸਤੀ ਮਨਿਮੁਖਿਸਚਾਨਾਉ॥ ਓਥੈਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੰਡੀਐਕਰਮੀਹੋ
ਇਪਸਾਉ॥ ਕੰਚਨਕਾਇਆਕਸੀਐ ਵੰਨੀਚੜੈਚੜਾਉ॥ ਜੇਹੋਵੈਨਦਰਿਸਰਾ
ਫਕੀ ਬਹੁੜਿਨਪਾਈਐਤਾਉ॥੨॥ ਸਤੀਪਹਰੀਸਤੁਭਲਾ ਬਹੀਐਪੜਿਆਪਾ

ਜਾਉਥੈਪਾਪਪੁੰਨਵੀਚਾਰੀਐਕੂੜਹੁਘਟੈਰਾਸਾ॥ਓਥੈਖੋਟੇਸੁਟੀਅਹਿਖਰੇ
ਕੀਤਹਿਸਾਬਾਸਾ॥ਬੋਲਣਫਾਦਲੁਨਾਨਕਾਦੁਖਸੁਖਖਸਮੈਪਾਸਾ॥੩॥ ਜਬ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਏਹੁਸਲੋਕੁਕਹਿਆ ਤਾਉਸਦੇਸਕੇਲੋਕ ਸਭਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਕੀਪੈਰੀਆਇਪਏ ਅਰੁਲਗੇਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣ ਗੁਰੂਜੀਉਸਦੇਸਨੂੰਉਧਾਰਕੇ
ਉਥੋਚਲੇਅਤੇ ਧਰਮਸਾਲਬਣਾਈਨਿਤਸਾਧਸੰਗਤਉਥੈਕਠੀਹੋਵੇ॥

॥ਅਗੇਸਾਖੀਮੁਨਾਫਕਦੇਸਵਿਚਇਕਰਾਜੇਨਾਲ

ਅਗੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਮਨਸਾਕੀਚਾਲ ਜਿਧਰਸੁਰਤਹੋਵੇ ਤਿਧਰਹੀਜਾਇ
ਨਿਕਲੀਐ ਅਤੇਜਿਥੇਜਾਵਨਉਥੇਹੀਕੋਈ ਫਕੀਰਡੂਮਮਿਰਾਸੀਮੰਗਤਾਜੋ
ਕੋਈਆਵੈ ਗੁਰੂਜੀਕੋਦੇਖਕੇ ਵਰਮੰਗਣਲਗਜਾਵੈ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਨ
ਜਾਹੋਫਲਾਨੀਜਾਗਹਿਗਾਏਹੁਆਮਕਾਪਦਾਰਥਉਥੇਧਰਿਆਹੈ ਤੁਸੀਜਾਇਕੇ
ਲੈਜਾਵੋ ਅਰੁਜੇਕੋਈਲੈਜਾਵੈ ਸੋਕਹੇ ਵਾਹੁਨਾਨਕਜੀ ਵਾਹੁਤੁਸੀਵਡੇਬਜੁਰ
ਗਹੋ ਬਡੇਪੀਰਹੋ ਤਾਸਭਕਰਾਮਾਤਾ ਨਉਨਿਧੀ ਅਠਾਰਹਸਿਧੀ ਗੁਰੂਜੀਕੇ
ਅਗੇਹਥਜੋੜੀਖੜੀਆਰਹਿਨ ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇ ਮੁਨਾਫਕਦੇਸਵਿ
ਚਗਏ ਉਸਦੇਸਵਿਚ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕਉ ਕੋਈਨਹੀਸੀਜਾਣਦਾ ਪਰਮੇ
ਸਰਜੀਭੀਕੋਈਵਸਤਹੈ ਕਿਨਹੀ ਉਥੇਮੀਹਵੁਸਦੇਸਨਤਾਖੇਤੀਹੋਦੀਸੀਅ
ਤੇਉਥੋਦਾਰਾਜਾਜੋਹੈਸੀ ਸੋਬਰਕਤਵਾਲਾਸੀ ਜੋਕੋਈਵਸਤੁਜਾਇਕਰਮੰਗੇ
ਸੋਰਾਜਾਦੇਦਾਸੀ ਮੀਹਮੰਗੇਰਯਤਤਾਂਮੀਹਭੀਦੇਦਾਂਸੀ ਪੁਤ੍ਰਮੰਗਨਤਾਂਰਜ
ਪੁਤ੍ਰਭੀਦੇਦਾਂਸੀ ਉਸਰਾਜਾਦੇਬਾਗਵਿਚਗੁਰੂਜੀਜਾਇਬੈਠੇ ਤੇਕਹਿਆਮ
ਰਦਾਨਿਆ ਸਬਦਗਾਉ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ॥ਭਉਮੁਚਭਾਰਾਵਡਾਤੋਲ॥
ਮਨਮਤਿਹਉਲੀਬੋਲੇਬੋਲ॥ਸਿਰਧਰਚਲੀਐਸਹੀਐਭਾਰੁ॥ਨਦਰੀਕਰ
ਮੀਗੁਰਵੀਚਾਰੁ॥੧॥ਭੈਬਿਨੁਕੋਇਨਲੰਘਸਿਪਾਰਿ॥ਭੈਭਉਰਖਿਆਭਾਇਸ
ਵਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੈਤਨਿਅਗਨਿਭਖੈਭੈਨਾਲਿ॥ਭੈਭਉਘੜੀਐਸਬਦਿਸਵ
ਾਰਿ॥ਭੈਬਿਨੁਘਾੜਤਕਚੁਨਿਕਚ॥ਅੰਧਾਸਚਾਅੰਧੀਸਟ॥੨॥ਬੁਧੀਬਾਜੀ
ਉਪਜੈਚਾਉ॥ਸਹਸਸਿਆਣਪਪਵੈਨਤਾਉ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਬੋਲਣਵਾ
ਉ॥ਅੰਧਾਅਖਰਵਾਉਦੁਆਉ॥੩॥ ਤਿਸਰਾਜਾਦੇ ਬਾਗਵਾਨਾਂਨੇਏਹੁਸ
ਬਦਸੁਣਕੇਬਾਬੇਦਾਦਰਸਨਕਰਕੇ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਉਨਾਪੁਛਿਆ ਹੇਸੰਤ
ਜੀਆਪਦਾਨਾਉਕਿਆਹੈ ਬਾਬੇਕਹਿਆ ਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈਹਮਾਰਾਨਾਮ

ਤਾਉਸਨੇਕਹਿਆਰਾਜੇਕੋਆਪਕੀਖਬਰਦੇਤੇਹੈ ਤਾਬਾਬੇਨੇਕਹਿਆਮਹਾਰਾਜਜੋ
ਪਰਮਪੁਰਖਪਰਮੇਸਰਹੈ ਤਿਸਕਾ ਬੜਾ ਭਾਰਾਤੋਲਹੈ ਜੈਸੇਭਰਿਆਹੋਇਆਭਾਂਡਾ
ਡੋਲਦਾਨਹੀ ਸਖਣਾਡੋਲਦਾਹੈ ਮਨਮਤਿਵਾਲਾਹੌਲਾਹੋਤਾਹੈ ਸੋਓਹਡੋਲਦਾਹੈ ਜੋ
ਭਉਕੋਸਿਰਪੁਰਧਰਤੇਹੈ ਗੁਰਾਂਦੀਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟਹੋਤੀਹੈ ਤਉ ਸਬਦਕਾ ਅਰਥਪ੍ਰ
ਪਤਹੋਤਾਹੈ ਤਬ ਆਗਿਆਨਦੇਸਮੁੰਦਰ ਸੇਪਾਰਪਰਤੇਹੈ ਜੈਸੇਅਗਨਵਿਚਧਾਤ
ਤਪਾਈਹੋਈਜੈਸੇਚਾਹੀਏਭੂਖਨਬਣਾਏਲੇਤੇਹੈ ਤਿਸੀਤਰਾਂਭਉਮੈ ਸਿਖਾਂਕਾ
ਰਿਦਾਸੁਧਹੋਤਾਹੈ ਜੈਸਾਚਾਹੀਏਸਵਾਰਲੇਤੇਹੈ ਭੈਬਿਨਜੀਆਂਦੀਪ੍ਰਾਫੁਤਨ
ਹੀਪ੍ਰਫੁੜੀਤੀਸਟਭੀਨਹੀਲਗਤੀ ਬਾਜੀਤੇ ਸਿਆਣਪਦੀਬੁਧਹੋਤੀਹੈ ਤਾਮਨ
ਨੂਨਹੀਲਗਤਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਆਗਿਆਨੀਆਂਨੂੰਬੋਲਣਾਜੋਹੈ ਸੋ
ਜਿਸਤਰਾਂਪਵਨਇਕਪਾਸੇਤੇ ਆਵਦੀਹੈ ਇਕਪਾਸੇਚਲੀਜਾਂਵਦੀਹੈ ਆਗਿਆ
ਨੀਆਂਦੇਰਿਦੇਵਿਖੇਨਹੀਠਹਿਰਤੇ ਜੈਸੇ ਸਖਣੀਆਂ ਬੰਦੂਕਾਂਦਾ ਅਵਾਜਹੁੰਦਾਹੈ
ਪਰਘਾਉਨਹੀਹੋਦਾ ਤੇਗੋਲੀਆਘਾਵਕਰਦੀਆਹੈਨੂੰ ਤੈਸੇ ਸੰਤਾਂਕਾ ਵਚਨਰਿ
ਦੇਨੂੰਘਾਵਕਰਦਾਹੈ ਆਗਿਆਨੀਆਂਕਾ ਵਚਨਘਾਵਨਹੀਕਰਦਾ ਜੈਸੇ ਬੋਝ
ਦੀਭਰੀਹੋਈਗਠੜੀਜਮੀਨਕਉਤੋੜਦੀਹੈ ਤੇਸਖਣੀਗਠੜੀ ਲਕੀਰਮਾਤ੍ਰਨਿ
ਸਾਨੀਕਰਤੀਹੈ ਤੈਸੇਗੁਰਮੁਖਾਂਕਾਵਚਨਰਿਦੇਕਉਭੇਦ ਜਾਤਾਹੈ ਅਤੇ ਮਨਮੁਖ
ਕਾ ਸਰਵਨਮਾਤਰਹੀਹੈ ਫੇਰਭੁਲਜਾਂਦਾਹੈ ਏਹ ਵਚਨਸੁਣਕੇ ਸਭਭੈਮਾਨਹੋ
ਏ ਅਤੇਰਾਜੇਕੋਕਹਿਆ ਹੇਰਾਜਾਆਪਕੇਬਾਗਮੇ ਤਿੰਨਸੰਤਆਏਹੈਨ ਏਕ
ਕਾਨਾਮ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹੈ ਦੋਇਉਸਕੇ ਸਾਥਹੈ ਰਾਜਾਸੁਨਕੇ ਬੜਾਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇ
ਆ ਅਰੁਰਾਜੇਨੇਅਪਣੀਆਂ ਦਾਸੀਆਂਕੋਭੇਜਾ ਬੜੇਉਤਮਪਦਾਰਥਦੇਇਕਰ
ਸੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪਾਸਆਂਈਆਂ ਪ੍ਰਸਾਦਲੈਕਰ ਬੜੀਆਂਸੁੰਦਰ ਦ੍ਰਿਬਜੋਤ
ਲਗੀਆਂਆਪਣੇਕਟਾਖਦਿਖਾਵਣ ਤਾਬਾਬਾਜੀਕਹਿਆ ਇਸਸਰੀਰਮੇਸੁੰ
ਦਰਤਾ ਆਤਮਾਹੀਕੀਹੈ ਸਰੀਰਮੇਤੋਂ ਹਡੁਮਾਸਲੋਹੂਮਿਝ ਵਿਸਟਾਮੂਤ੍ਰਹੈ ਇਨ
ਕਰਕੇਸੁੰਦਰਨਹੀ ਤੇਜੇਹੜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰੂਪਭੋਜਨਖਾਈਦੇਹੈਨਸੋ ਵਿਸਟਾਹੋਜਾਂਦੇ
ਹੈਨ ਇਹਵਚਨਸੁਣਕੇ ਉਨਾਂਇਸਤ੍ਰੀਆਂਦੀਚਪਲਤਾਰਹਿਗਈ ਅਤੇਉਨਾਂਕ
ਆਹੇਸੰਤਜੀਸਾਨੂੰਕੁਛਉਪਦੇਸਕਰੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦਕਹਿਆ

ਬਸੰਤਮਹਲਾ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਜਗਕਊਆਨਾਮੁਨਹੀਚੀਤਾ
ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਗਿਰੈਦੇਖਭੀਤਾ ਮਨੂਆਡੋਲੈਚੀਤਅਨੀਤਾ ਜਗਸਿਉਤੂਟੀਝੂਠ

ਪਰੀਤਿ॥੧॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖਬਜਰਭਾਰੁ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਗੁਨਚਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ ਘਰਿਬਾਲੂਕਾਘੂਮਨਘੇਰਿ॥ਬਰਖਸਬਾਣੀਬੁਦਬੁਦਾਹੇਰਿ॥ਮਾਤ੍ਰਬੂੰਦਤੇਧਰਿਚਕੁਫੇਰਿ॥ਸਰਬਜੋਤਿਨਾਮੈਕੀਚੇਰਿ॥੨॥ਸਰਬਉਪਾਇਗੁਰੂਸਿਰਮੋਰੁ॥ਭਗਤਿਕਰਉਪਗਲਾਗਉਤੋਰੁ॥ਨਾਮਰਤਉਚਾਹਉਤੁਝਓਰੁ॥ਨਾਮਦੁਰਾਇਚਲੈਸੋਚੋਰੁ॥੩॥ਪਤਿਖੋਈਬਿਖਅੰਚਲਿਪਾਇ॥ਸਾਚਨਾਮਰਤਉਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਨਸਿਪ੍ਰਭੁਰਜਾਇ॥ਭੈਮਾਨੈਨਿਰਭਉਮੇਰੀਮਾਇ॥੪॥ਕਾਮਨਿਚਾਹੈਸੁੰਦਰਿਭੋਗੁ॥ਪਾਨਫੂਲਮੀਠੇਰਸਰੋਗ॥ਖੀਲੈਬਿਗਸੈਤੇਤੋਸੋਗ॥ਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤਿਕੀਨਸਿਹੋਗ॥੫॥ਕਾਪੜੁਪਹਿਰਸਿਅਧਿਕਸੀਗਾਰੁ॥ਮਾਟੀਫੂਲੀਰੂਪਬਿਕਾਰੁ॥ਆਸਾਮਨਸਾਬਾਂਧੋਬਾਰੁ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸੂਨਾਘਰਿਬਾਰੁ॥੬॥ਗਾਛਹੁਪੁਤ੍ਰੀਰਾਜਕੁਆਰਿ॥ਨਾਮਭਣਉਸਚੁਦੋਤਸਵਾਰਿ॥ਪ੍ਰਿਉਸੇਵਉਪ੍ਰਭਪ੍ਰੇਮਅਧਾਰਿ॥ਗੁਰਸਬਦੀਬਿਖਤਿਆਸਨਿਵਾਰਿ॥੭॥ਮੋਹਨਮੋਹਿਲੀਆਮਨਮੋਹਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਪਛਾਨਾਤੋਹਿ॥ਨਾਨਕਠਾਢੇਚਾਹਹਿਪ੍ਰਭੂਦੁਆਰਿ॥ਤੇਰੇਨਾਮਸੰਤੋਖੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੮॥੧॥

ਜਗਤਕਉਆਹੈ ਵਿਖਿਆਰੂਪਾਵਿਸਟਾਖਾਵਦਾਹੈ ਇਕਪਰਮੇਸਰਕਉ ਨਹੀਜਾਣਦਾ ਜੇੜ੍ਹੇਨਾਮਕੋਵਿਸਾਰਦੇਹੈਨ ਸੋਸਭਭੈਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤੇਹੈ ਏਹਮਨਜੋਹੈ ਸੋਅਨਿਤਪਦਾਰਥਾਨੂੰਦਉੜਦਾਹੈ ਗੁਰਮੁਖਝੂਠੀਪ੍ਰੀਤਕੋਤੋੜਤੇਹੈ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਜੋਹੈਨ ਸੋਵਿਖਕੇ ਬਜਰਭਾਰਹੈਨ ਨਾਮਤੋਬਿਨਾ ਗੁਣਕਾਅਚਾਰਨਹੀਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾ੧॥ਇਹਸਰੀਰਰੇਤਕਾਘਰਹੈ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਘੂਮਨਘੇਰਹੈ ਸਰੀਰਬੁਦਬੁਦੇਹੈ ਉਪਜਤੇਬਿਨਸਤੇਹੈਂ ਮਾਤਾਪਿਤਾਕੀਬੂੰਦਸੇਸਰੀਰਰੂਪੀਚਕ੍ਰਹੂਆ ਜੋਤਮਹਾਰਾਜਦੀਇਸਦੇਵਿਚਹੈ ਸੋਨਾਮਕਰਕੇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੀਹੈ॥ ਸਰਬਜੋਉਪਾਵਹੈਨਗੁਰਾਂਕੇਸਬਦਕਰਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤੇਹੈ॥੨॥ ਭਤੇਗੁਰਮੁਖਭਗਤਕਰਤੇਹੈ॥ ਗੁਰਾਂਦੀਚਰਨੀਲਗਤੇਹੈ ਜੋਨਾਮਨੂੰਵਿਸਾਰਤੇਹੈ ਸੋਈਚੋਰਹੈ ਜੋਸਚੇਨਾਮਨਾਲਰਤੇਹੈ ਸੋਈਪਤਿਸਿਉਆਪਣੇਘਰਜਾਤੇਹੈ ਜੋਕੁਛਹੁੰਦਾਹੈ ਸੋਵਾਹਿਗੁਰੂਦੀਰਜਾਇਵਿਚਹੁੰਦਾਹੈ ਜੋਵਾਹਿਗੁਰੂਦਾਭੈਮੰਨਦੇਹੈਨ ਸੋਈਨਿਰਭਉਹੁੰਦੇਹੈਨ॥੪॥ਤੁਸੀਜੋਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਸੁੰਦਰਭੋਗਚਾਹੁੰਦੀਆਂਹੋ ਪਾਨਫੁਲ ਤੁਹਾਨੂੰਮਿਠੇਲਗਦੇਹੈਨ ਜਿਨਦੇਅੰਦਰਵਿਖਿਆਦੀਪ੍ਰੀਤਹੈ ਸੋਈਖੋਟੇਹੈਨ ਤੁਮਾਰੇਸਾਥਰਸਭੋਗਕਰਕੇਜੋਵਿਗਸਤਾਹੈ ਸੋ ਸੋਗਾਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਹੋਂਦਾਹੈ॥੫॥ਅਤੇਅਸੀ ਨਾਰਾਇਣਨਾਮਕੇਉਪਾਸਕਹੈ ਉਸਕਾਕੀਆਭੁਲਮਾਨਤੇਹੈ ਤੁਸੀਬਸਤ੍ਰਪਹਿਰਤੀਆਹੋ ਸੀਗਾਰਕਰਤੀਆ

ਹੇ ਇਹ ਸਰੀਰ ਜੋ ਮਾਇਕਾ ਵਿਕਾਰ ਰੂਪ ਹੈ ਇਸ ਕੀ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਕਰਕੇ ਮਨ ਤੂੰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਧ
ਹੂਆ ਹੈ ਨਾਮ ਤੇ ਬਿਨਾ ਘਰ ਬਾਰ ਸੰਗ ਸੁਣ੍ਹਾ ਹੈ ਹੇ ਰਾਜ ਕੁਆਰ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰੀ ਅਹੁ ਤੁਸੀ ਰਾਜੇ
ਪਾਸ ਜਾਵਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪਹੁ ਆਪਣਾ ਜਨਮ ਸਵਾਰਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਸੇਵਨ
ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਅਧਾਰ ਕਰਹੁ ਤੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਕਰਿ ਵਿਖਿਆ ਕੋ ਤਿਆਗੋ॥੭
ਮੋਹਣੀ ਜੋ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਤਿਸ ਨੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਮੋਹ ਲੀਆ ਹੈ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਤਿਸ
ਨੂੰ ਮੈ ਪਛਾਣਤਾ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਤਿਸ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਮੈ ਖਲੋਤਾ ਹਾਂ ਜਿਨ
ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮ ਕਰਿ ਸੰਤੋਖੇ ਹੈਨ ਸੋ ਵਿਸਿਓ ਕੇਰ
ਸਹੁਰੇ ਨਹੀ ਜਾਂਹਿਦੇ ਹੈਂ ॥੮॥ ਏਹ ਬਚਨ ਸੁਣਕਰ ਮੋਹਣੀ ਆ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਗਈ ਅ
ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਸਾਧ ਕੋ ਮੋਹਨੇ ਵਾਸਤੇ ਹਮ ਗਈ ਥੀ ਸਾਧੂ ਨੇ ਹਮ ਕੋ ਮੋਹ ਕਰ ਲੀਆ ਹੈ
ਰਲੇ ਤੁਸੀ ਭੀ ਸਾਧੂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਹੁ ਉਨਾ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕੀਏ ਸੰਤੁ ਆਵਣੀ ਹੈ
ਤਾ ਰਾਜਾ ਨੇ ਅਪਨੀ ਰਾਣੀ ਕੋ ਕਹਾ ਪਹਿਲੇ ਤੂੰ ਮਜਾਓ ਸਾਧੂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰ ਆਓ ਤਾ
ਮੈ ਪੀਛੇ ਜਾਊਂਗਾ ਰਾਣੀ ਮੋਤੀਆਂ ਦਾ ਥਾਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕੂਟਾ ਲੈਕਰ ਆਈ ਆਇ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਗੇ ਰਖਿਆ ਇਕ ਮੁਠ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਕਹਿਓ
ਨੇ ਏਹ ਮੋਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਫੇਰ ਲੇ ਜਾਵਹੁ ਰਾਣੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਏਹ ਮੋਤੀ ਬੜੇ ਕੀ
ਮਤੀ ਹੈਨ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਇਨਾ ਮੋਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਹੀ ਨਿਬੜਣਾ ਵਾਹਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਨਾ
ਲ ਨਿਬੜੇਗਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਧਨ ਬਹੁਤ ਹੈ ਏਹ ਵਚਨ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਸੁਣਕੇ ਸਭ ਸੰਗ ਕੀਆਂ
ਜੋ ਔਰਤਾਂ ਹੈਸਨ ਤਿਨਾ ਨੂੰ ਪਰੇ ਕਰਕੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਰਾਣੀ ਗਿਰ ਪਈ ਬੜੀ ਪ੍ਰ
ਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਮੈ ਤੇਰੀ ਸਰਨ ਆਈ ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਰਖਿਆ ਕਰ ਰਖ ਲੈ ਮੈਨੂੰ
ਮੈ ਅਨਾਥਾਂ ਅਤੇ ਦੀਨ ਹਾਂ ਤੁਸੀ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਹੋ ਸੰਤ ਸਾਮਰਥ ਹੋ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਮੇ
ਰੇ ਘਰ ਲੜਕੀ ਹੋਈ ਨੂੰ ਦੋ ਬਰਸ ਹੋਏ ਹੈਨ ਲੜਕੀ ਹੋਈ ਸੀ ਮੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਿੰਦੀਆ ਹੇ
ਰਾਜਾ ਮੇਰੇ ਘਰ ਪੁਤ੍ਰ ਭਇਆ ਹੈ ਪਰ ਚਾਰ ਬਰਸ ਤੂੰ ਸਾ ਲੜਕੇ ਦੇ ਮੁਹ ਨਾਹੀ ਲਗਣਾ
ਅਤੇ ਏਹ ਛਲ ਮੈ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਕੀਆ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜਾ ਮੁਝ ਕੋ ਛੋਡ ਕੇ ਹੋਰ ਰਾ
ਣੀ ਪਾਸ ਨਾ ਜਾਵੇ ਤੁਸੀ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਗਿਆਨੀ ਹੋ ਮੇਰਾ ਪੜਦਾ ਢਕਣਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਬੜੀ ਹਿ
ਤਾ ਹੈ ਸੰਤ ਚਿੰਤਾ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਤੇ ਹੈ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਦੀ ਰਾਣੀ ਕੀ ਦੀਨਤਾ ਸੁਣ ਕੇ ਮਹਾਰਾ
ਜ ਦਿਆਲੂ ਨੇ ਕਹਾ ਪਰਮੇਸਰ ਸਰਬ ਸਕਤਿ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸਾਮਰਥ ਹੈ ਚਾਹੇ ਤਾ ਇਸਤ੍ਰੀ
ਕਾ ਪੁਰਖ ਕਰੇ ਪੁਰਖ ਕੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਰ ਦੇਵੇ ਤੂ ਪੂਰਖ ਭਗਵਾਨ ਕਾ ਧਿਆਨ ਕਰ ਮਹਾ
ਰਾਜ ਕੇ ਭੇਖ ਕਾ ਜੋ ਸੰਤ ਸਾਧੂ ਆਵੇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਛਲ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਭੇਖ

ਮੋਅਲੇਖਹੈ ਕਿਸੀਕਾਪੜ੍ਹਦਾਨਹੀਉਥਲਣਾਂ ਇਸਲੜਕੇਕੋ ਤਾਲਾਵ੍ਹਮੋਇਸਨਾ
ਕਰਵਾਓ ਲੜਕੀਕੇ ਬਸਤ੍ਰਉਤਾਰੇ ਉਸਲੜਕੀਕੇ ਅੰਗ ਸਭੁਲੜਕਿਆਂਕੇ ਨਜ
ਰਆਇ॥ ਰਾਣੀਨੇਂ ਲੜਕੇਕੋ ਇਸਨਾਨਕਰਾਇਕੇ ਜਿਤਨੇਮੋਤੀਥੇ ਅਰਭੂਖਣਥੇ
ਸਭੁਦਾਨਕਰੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇ ਬਚਨਕਾਸਦਕਾ ਰਾਜਕੁਵ੍ਰਕੋ ਲੈਕਰ ਬਾਬੇ
ਜੀਦੀ ਚਰਨੀਆਇਲਗੀ ਅਤੇਰਾਣੀਨੇਕਹਾ ਹੇਮਹਾਰਾਜ ਤੇਰਾਸਦਕਾ ਮੈਨੂਏਹੁਪੁਤ੍ਰ
ਮਿਲਿਆਹੈ ਇਸਕੋ ਆਪਣਾਸਿਖਕਰੀਏ ਮਹਾਰਾਜਨੇ ਸਤਿਨਾਮਕਾ ਉਪਦੇਸ
ਦੀਆ ਤਾਂਰਾਣੀਘਰਆਈ ਰਾਜੇਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੈਸਾਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਸੁਣੀਦਾਸੀ ਤੈ
ਸਾਹੀਦੇਖਿਆਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁਮੇਰੇ ਬੇਟੀਹੋਈਥੀ ਤੇਰੇ ਡਰਕਰਕੇ ਮੈ ਬੇਟਾਕਹਿਆਥਾ
ਸੋਗੁਰੂਜੀਨੇ ਬੇਟਾਕਰਦੀਆਹੈ ਏਹੁਬਾਤਰਾਜਾਨੇ ਸੁਣਕਰ ਬਡੇਖੁਸਦਾਨਕੀਏ
ਅਤੇਆਪਪੈਰਾਂਥੀਨੰਗਾ ਸਤਿਗੁਰਾਂਦੇਚਰਨਾਂਪਾਸ ਆਇਆ ਆਇਰਾਜੇਨੇਮਥਾ
ਟੇਕਿਆ ਰਾਜੇਨੇਕਹਾ ਹੇਗੁਰੂਜੀਉਪਦੇਸਕਰੋ ਗੁਰੂਜੀ ਸਬਦਕਹਿਆ॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਕਾਇਆਕਾਗਦਮਨਪਰਵਾਣਾ॥ਸਿਰਕੇਲੇਖਨਪੜੈਇ
ਆਣਾ॥ਦਰਗਹਿਘੜੀਏ ਤੀਨੇਲੇਖ॥ਖੋਟਾਕਾਮਨਆਵੈਵੇਖ॥ਨਾਨਕਜੇਵਿ
ਚਰੁਪਾਹੋਇ॥ਖਰਾਖਰਾਆਖੈ ਸਭੁਕੋਇ॥੧॥ਕਾਜੀਕੂੜਬੋਲਮਲਖਾਇ॥
ਬ੍ਰਾਹਮਣਨਾਵੈਜੀਆਘਾਇ॥ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਨਜਾਣੈਅੰਧ॥ਤੀਨੇਉਜਾੜੇਕਾਬੰ
ਧ॥ਸੋਜੋਗੀਜੋਜੁਗਤਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਏਕੋਜਾਣੈ॥ਕਾਜੀਸੋਜੋਉਲਟੀ
ਕਰੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤਮਰੈ॥ਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣਜੋਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੈ॥ਆਪਤਰੈਸਗ
ਲੇਕੁਲਤਾਰੈ॥੨॥ਦਾਨਸਵੰਦਸੋਈਦਿਲਧੋਵੈ॥ਮੁਸਲਮਾਨਸੋਈਮਲੁਖੋਵੈ॥
ਪੜਿਆਬੂਝੈਸੋਪਰਵਾਣਾ॥ਜਿਸੁਸਿਰਦਰਗਹਿਕਾਨੀਸਾਣਾ॥੩॥੧॥ ਏਹੁਕਾਇ
ਆਜੋਸਰੀਰਹੈ ਸੋਏਹੁਕਾਗਦਹੈ ਅਤੇਮਨਜੋਹੈ ਜੋਇਸਕੇਉਪਰ ਪਰਵਾਨਾਲਿਖਿ
ਆਹੂਆਹੈ ਜੋਇਸਕਾਲੇਖਹੈ ਸੋਪ੍ਰਥਮੇਹੀਇਸਕੇਸੀਸਪਰਲਿਖਿਆਹੈ ਮਾਤਾ
ਕੇਗਰਭਮਾਹਿ ਏਹਜੋਆਪਣੀਚਤੁਰਾਈਕਰਤਾਹੈ ਸਿਰਕੇਲੇਖਲਿਖੇਹੈਪਰਜੋ
ਅੰਦਰਰੁਖਰਾਹੋਤਾਹੈ ਸੋਈਕਿਮਆਵਤਾਹੈ ਜੈਸੇਰਾਜਾਦੇਦੁਆਰੇ ਟਕਸਾਲ
ਘੜੀਦੀਹੈ ਸੁਇਨੇਰੁਪੇਤਾਂਬੇਕੀ ਜੇਕਾਵਿਚੋਖਰਾਹੋਤਾਹੈ ਸੋਈਕੰਮਆਵਦਾਹੈ॥
ਇਸੇਤਰਾ ਤਿੰਨਪ੍ਰਕਾਰਦਮਨੁਖਹੈਨ ਇਕਤਾਮਸੀ ਹੈਨਜੋਅਠੇਪਹਿਰਜੁਧ
ਵਿਚਰਹਿੰਦੇਹੈਨ ਓਹਭੀਜਪਦਾਨਕਰਤੇਹੈ ਨਾਮਜਪਦੇਹੈਨ ਅੰਦਰੋਸੁਧਹੋਤੇਹੈ
ਏਕਰਜਸੀ ਆਪਣੇਵਿਵਹਾਰਾਂਵਾਲੇਹੈਨ ਸੋਭੀਪਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਜਪਦੇਹੈਨ

ਤੁ ਵੰਡ੍ਹਖਾਂਦੇ ਹੈਨ ਸੋਈ ਸੁਧ ਹੋਤੇ ਹੈ ਤੇਸਾਤਕੀ ਜੋਭਜਨਵਾਲੇ ਸਿਮਰਨ ਵਾਲੇਹੈ
ਨੇ ਸੋਭੀ ਜੋਅੰਦਰ ਉਨਕੇ ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਤਾ ਸਰਬਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਜਾਣਤੇ
ਹੈਨ ਓਹ ਸਭਤੇ ਵਿਸੇਖ ਹੈਨਾ ਅਤੇ ਜੋਹੜੇ ਪਖੰਡੀ ਹੈਨ ਸੋ ਕੰਮ ਨਹੀ ਆਵਦੇ ਅਤੇ
ਜੇਹੜੇ ਰਾਜਾ ਹੈਨ ਤੇ ਕਾਜੀ ਹੈਨ ਨਿਆਉ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਸੋ ਦੁਖ ਖਾਂਦੇ ਹੈਨ ਅੰਤਨੂੰ ਨਰਕਾ
ਵਿਚ ਜਾਨਗੇ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੇਹੜੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਜੀਆਨੂੰ ਦੁਖ ਦੇਂਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਪ
ਰਾਇਆ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਲੈ ਖਾਂਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਨਰਕ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜੋਹੜਾ ਜੋਗੀ
ਪ੍ਰਾਣਾ ਦੀ ਸੁਰਤ ਰਾਗੀ ਨਹੀ ਰਖਦਾ ਤੇ ਪਾਖੰਡ ਕਰਕੇ ਲੋਕਾਨੂੰ ਦਿਖਾਵਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਅਗਿ
ਆਨੀ ਅੰਧਾ ਹੈ ਏਹ ਪ੍ਰਾਣ ਬੰਧਾਪਨ ਹੈਨ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣਾ ਕਾ ਸਮਾਧਾ ਨਹੀ ਕਰਤਾ ਸੋ ਉਜ
ੜ ਮੇ ਮੂਹਾਵਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਦਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੋਵੈ ਤੋ ਤੀਨੋ ਹੀ ਸਫਲ ਹੈਨ ਬੁਧਵਾ
ਨ ਸੋਈ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਹਉਮੈ ਕੀ ਮੈਲ ਧੋਵਤਾ ਹੈ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੋਈ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰਾ ਦੇ ਵਚਨ ਕੋ
ਕਮਾਵਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਦਰਹੁ ਸੁਧ ਹੈ ਸੋਈ ਵਿਸੇਖ ਹੈ ਏਹ ਵਚਨ ਸੁਣਕੇ ਰਾਜਾ ਚਰਨਾ ਪਰ
ਗਿਰ ਪੜਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬਿਨਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਮੇਰੇ ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਵਿਚ ਵਿਕਾਰ ਬਹੁਤ ਭੁਰੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤੁਸੀ ਆਪਣੀ ਮਿਹਰ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਮੈਲ ਕਾਟ ਡਾਰੋ
ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਨਾਮ ਜਪੋ ਉਤਮ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਆਏ ਸੰਤ ਸਾ
ਧਾਂ ਕੋ ਛਕਾਓ ਭਾਵਨੀ ਸਾਹਿਤ ਨੰਗੇ ਜੋ ਹੋਵਨ ਤਿਨਾ ਨੂੰ ਬਸਤਰ ਪਹਿਨਾਓ ਅਭਿਮਾਨ
ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੰਤਾ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਭੇਦ ਨਹੀ ਜਾਣਨਾ ਤਾ ਤੇਰੇ ਸਭ ਔਗਣ ਬਖਸੇ
ਜਾਨਗੇ ਅਤੇ ਵਾਹੁਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜਪਦੇ ਰਹਿਣਾ ਤੇਰਾ ਕਰਤਾਰ ਭਲਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ
ਓਹ ਰਾਜਾ ਅਗੇ ਭੀ ਬਰਕਤ ਵਾਲਾ ਸੀ ਰਯਤ ਦੇ ਲੋਕਾ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਰਾਜਾ
ਅਸਾਨੂ ਮੀਂਹ ਮਿਲੇ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿ ਦੀਆ ਜਾਵੋ ਮੀਂਹ ਦਿਤਾ ਤਾ ਮੀਂਹ ਬਰਸ ਗਿ
ਆ ਇਸ ਬਾਤ ਕਰਵਾ ਕੇ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਕੁਛ ਵਸਤ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ਸੇ ਇਸ ਪਾ
ਪਦੇ ਬਦਲੇ ਓਹ ਨਗਰੀ ਕੇ ਲੋਕ ਨਰਕਾ ਦੇ ਅਧਕਾਰੀ ਸੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਏਹ ਨਰ
ਕੀ ਰਸਾਤਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਹੁਣ ਏਹ ਨਗਰੀ ਕਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਏ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਉਸ
ਬਾਗ ਵਿਚੋ ਉਠਕੇ ਤਿੰਨਾ ਕੋਹਾਂ ਦੀ ਵਿਥ ਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਇਕ ਖੇਤ ਵਿਚ ਧੂਆ ਜਾਇ
ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਮੀਂਹ ਬਰਸਣੋ ਤੇ ਰਹਿ ਗਇਆ ਰਈਯਤ ਲੋਕ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਜਾਕੇ
ਪੁਕਾਰੇ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਖੇਤੀਆਂ ਸੁਕਤੀਆ ਹੈ ਮੀਂਹ ਮਿਲੇ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਜਾਓ ਮੀਂਹ
ਬਰਸੇਗਾ ਸਭ ਲੋਕ ਟੁਰ ਗਏ ਜਾ ਪੰਜ ਸਤ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਮੀਂਹ ਨਾ ਪਾਇਆ ਫੇਰ
ਲੋਕ ਪੁਕਾਰੇ ਫੇਰ ਭੀ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੁਣ ਜਾਵੋ ਮੀਂਹ ਬਰਸੇਗਾ ਲੋਕ ਗਏ ਰਾਜੇ ਨੇ

ਇੰਦਰਕਾ ਮੰਤ੍ਰਪੜ੍ਹਿਆ ਅਗੇਤੇ ਦਸਗੁਨਾ ਫੇਰਭੀ ਮੀਂਹਨਾ ਬਰਸਿਆ ਤਾਂ
ਰਈਅਤਕੇ ਲੋਕਾਂਨੂੰ ਰਾਜਾਕਹਨੇ ਲਾਗਾ ਮੈਂਤਾ ਆਪਣੇ ਜੇਹਾ ਬਹੁਤੇਰਾ ਯਤਨਕ
ਰ ਰਿਹਾਹਾ ਪਰਮੀਂਹੁ ਨਾਹੀਹੋਂਦਾ ਰਾਜੇਨੇ ਜਬਾਬਦਿਤਾ ਸਾਰੀਰਈਯਤ ਰਾਜੇਤੇਬੇ
ਮੁਖਹੋਇਗਈ ਅਤੇ ਜਿਸਕਿਰਸਾਣਦੀ ਖੇਤੀਵਿਚਗੁਰੂਜੀ ਬੈਠੇਸਨ ਓਹਕਿ
ਰਸਾਣਗੁਰੂਜੀ ਪਾਸਆਇ ਬੈਠਦਾਸੀ ਉਸਪਾਸੋ ਗੁਰੂਸਾਹਿਬ ਰਾਜੇਦੀਖਬਰ
ਪੁਛਦੇਹੁੰਦੇਸਨ ਇਕਦਿਨ ਓਹਕਿਰਸਾਣ ਬੈਠਕੇ ਗੁਰੂਜੀਪਾਸ ਲਗਾਝੂਰਨ ਅਤੇ
ਕਹਿਣਲਗਾ ਬਾਬਾਜੀ ਹੁਣ ਵਡਾ ਕਹਿਰਹੋਇਆਹੈ ਮੀਂਹੁਨਾਹੀ ਵਰਸਦਾ ਤੇਸਭ
ਦੇਸਉਜੜਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਹੁਣੇਮੀਂਹਨਾਹੀਵਰਸਿਆ ਕਿਅਗੇ
ਭੀਕਦੀਨਹੀਬਰਸਿਆ ਤਾਂਉਸਜਟਕਹਿਆ ਬਾਬਾਜੀ ਮੀਂਹਤਾ ਹੁਣੇਹੀਨਹੀ
ਵਰਸਦਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਅਗੇਮੀਂਹ ਕਉਣ ਵਰਸਾਂਵਦਾਸੀ ਤਾਂਜਟਨੇਕਹਿਆ
ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇਰਾਜਾਮੀਂਹਵਰਸਾਂਵਦਾਸੀ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਹੁਣਰਾਜੇਨੂੰਕੀਹੋਤ
ਜਟਨੇਕਹਾਜੀ ਹੁਣਤਾ ਰਾਜੇਨੂੰ ਬਹੁਤਜਾਇਕੇ ਕਹਿਆਹੈ ਹੁਣਰਾਜੇਪਾਸੋ ਹੁੰਦਾਕੁ
ਛਨਹੀ ਕਿਆਜਾਣੀਏ ਰਾਜੇਨੂੰ ਕਿਆਹੋਇਆ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣਭਾ
ਈਜੇਤੁਸੀ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕਾਨਾਮਸਿਮਰੋਗੇ ਤਾਂਮੀਂਹਵਰਸੈਗਾ ਨਹੀਂਤਾਂਕਦੀ
ਨਹੀਵਰਸਣਾ ਉਸਜਟਨੇਆਖਿਆਬਾਬਾਜੀ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰ ਕਿਸਨੂੰਆਖਦੇ
ਹਨਤੇਰਹਿੰਦਾਕੇਹੜੀਜਾਗਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਹਸਕੇਕਹਾ ਸੁਣਭਾਈਪਰਮੇਸ
ਰਜੀਤਾਂ ਸਭਸ੍ਰਿਸਟਵਿਚਹੈ ਅਤੇਸਾਰੀਸ੍ਰਿਸਟਉਸੇਕੀਹੈ ਸਰਬਾਈਹਾਜਰਹੈ
ਜਿਥੇ ਅਰਾਧੀਏ ਤਿਥਾਈ ਮਉਜੂਦਹੈ ਤਾਂਉਸਜਟਨੇਕਹਿਆ ਬਾਬਾਜੀਇਥੇ
ਤਾਂਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਨੂੰਕੋਈਜਾਣਦਾਭੀਨਾਹੀ ਜੋਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕਉਣਹੈ ਮੈ
ਅਜਤੁਹਾਡੇਪਾਸੋ ਸੁਣਿਆਹੈਜੋਪਰਮੇਸਰਭੀਕੋਈਹੈ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਤੁਸੀ
ਤੁਣੇਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਪਾਸੋਮੀਂਹਮੰਗੋਗੇਤਾਂ ਹੁਣੇਹੀਮੀਂਹਬਰਸੇਗਾ ਤਾਂਉਸਜਟਨੇ
ਕਹਾਬਾਬਾਜੀ ਬਿਨਦੇਖੇਪਰਮੇਸਰ ਕਿਉਕਰਿਜਾਣੀਏ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਓਹ
ਦੇਖਣੇਗੋਚਰਾਨਾਹੀ ਤਾਂਜਟਨੇਕਹਾ ਬਾਬਾਜੀਓਹੁਕਿਉਕਰਿਜਾਣੀਐ ਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਭਾਈ ਓਹਕੁਦਰਤਤੇਜਾਂਣਿਆਂ ਜਾਂਦਾਹੈ ਤਾਂਉਜਟਨੇਕਹਿਆ
ਕੁਦਰਤਕਿਆਹੁੰਦੀਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਭਾਈਤੂੰਕੁਦਰਤਏਹੁਜਾਂਣ ਜੋਹਲ
ਫੇਰਅਤੇਬੀਜਪਾਉ ਦੇਖਾਂਖੇਤੀਜੰਮੇਗੀ ਯਾਂਨਾਜੰਮੇਗੀ ਅਤੇਜੇਤਾਂਤੇਰੀਖੇ
ਤੀਉਗੀ ਤਾਂਤੂੰਜਾਂਣੀਜੋਕੋਈਪਰਮੇਸਰਜੀਹੈ ਤਾਂਉਸਜਟਨੇਕਹਿਆ ਤੇਰੀ

ਅਹਰਬਾਨੀਕਰਕੇ ਮੀਂਹ ਬਰਸੇਗਾ ਪਰਹਲ ਐਵੇਂ ਨਹੀ ਫਿਰਦਾ ਬਿਨ ਬਾਰਸ ਹੋਏ
ਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਨੇਂ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਹਲ ਲਿਆਉ ਆਣਕਰ ਜਮੀਨ ਵਾਹੁ ਤਾਂ ਉਹ ਜਟਖ
ਰਜਾਇਕੇ ਹੋਰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਪਾਸ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਇਕ ਫਕੀਰ ਆਇਉ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਤੁਸੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰੋ ਅਤੇ ਜਮੀਨ ਮੇਂ ਹਲ ਫੇਰੋ ਬੀਜ ਪਾਵੋ ਖੇ
ਤੀ ਉਗੈਗੀ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਸਭੁ ਲੋਕ ਹਸੇ ਤੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਬਾਵੇ ਕਦੀ ਮੀਂਹ ਸੇ ਬਿ
ਨਾ ਭੀ ਖੇਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਜਟਨੇ ਆਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਲੋ
ਕ ਹਸਤੇ ਹੈ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਕਦੀ ਮੀਂਹ ਤੇ ਬਿਨ ਭੀ ਖੇਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੁ
ਈ ਤੇਰੀ ਖੇਤੀ ਜੰਮਣੇ ਦੇ ਅਸੀ ਜਾਮਨ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਜਟਨੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਆਖੇ
ਉਪਰ ਪਰਤੀਤ ਕਰਕੇ ਹਲ ਲੈਕੇ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਇਕ ਆਦਮੀ
ਹਲ ਵਾਹੇ ਦੂਜਾ ਪਿਛੇ ਪਿਛੇ ਬੀਜ ਪਾਉਂਦੇ ਜਾਉ ਉਨਨੇ ਏਵੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਿਉਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਉਨਾਂ ਦੀ ਰੀਸ ਨਾਲ ਹੋਰਨਾ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਏ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਆ
ਗਿਆ ਹੋਈ ਬਚਾ ਤੁਸੀ ਭੀ ਬੀਜ ਪਾਉ ਜੋ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਆਵੈ ਤਿਸ ਨੂੰ
ਏਹੀ ਆਗਿਆ ਹੋਵੈ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਹਲ ਵਾਹੋ ਬੀਜ ਪਾਵੋ ਜਿਤ
ਨਾ ਗਿਰਾਂ ਉਸੀ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਬੀਜ ਪਾਇਆ ਜਮੀਨ ਵਾਹਕੇ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕ੍ਰੁ ਪਰਮੇਸਰ ਕ
ਭਜਨ ਕਰਨ ਲਗੇ ਅਤੇ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨ ਬੀਤੇ ਤਾਂ ਖੇਤੀਆਂ ਭੀ ਉਗੀਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ
ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣੀ ਇਕ ਸੰਤ ਨੇ ਸਾਰੇ ਵਸਤੀ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਕੀਆ ਹੈ ਅਤੇ ਖੇਤੀ
ਆਂ ਉਗੀਆਂ ਹੈਨ ਏਹੁ ਬਾਤ ਦੇਖਕੇ ਰਾਜਾ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਾਇ
ਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਭੁਲੇ ਖੇਤ ਜੰਮੇ ਅਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਜਾ ਭੀ
ਅਤੇ ਵਸਤੀ ਕੇ ਲੋਕ ਭੀ ਸਭ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇਕਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਸੇ ਬਾਤਾਂ ਕਰ
ਰਹੇ ਸੇ ਖੇਤੀਆਂ ਜੰਮਣ ਕੀਆਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਚਾ ਤੁਸੀ ਇਕ ਬੂਟਾ ਪੁਟ
ਕੇ ਦੇਖੋ ਤਾਂ ਸਹੀ ਜੋ ਬੂਟੇ ਦੇ ਹੇਠ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਜਟ ਬੂਟ ਪਟਕਰਿ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਬੂਟੇ
ਦੇ ਹੇਠ ਅੰਗਿਆਰ ਹੈਨ ਤਾਂ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤੁ ਦੇਖਕਰ ਸਭੁ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਹੁਇ
ਗਏ ਅਰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਵਾਹੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤੁ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਭੁਣਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਗਿਆਰਾਂ ਤੇ ਖੇਤੀ ਪਕਾਈ ਹੈ ਇਸ ਬਾਤ ਨੂੰ ਦੇਖਕਰ ਰਾਜਾ
ਪਰਜਾ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਲਗੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾਰ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਜਾਂ
ਕਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਭਜਨ ਬੰਦਗੀ ਹੋਵੈ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਰਤਾਪ ਕਰ ਘਰ ਘਰ ਧਰਮ
ਸਾਲ ਬਣ ਗਈ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਬਾਣੀ ਕਾ ਦਾਨ ਦਿ

ਤਾ ਸਤਿਨਾਮਕਾ ਚਕਰ ਫੇਰਿਆ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਨੇਉਸ ਦੇਸਕਾ ਨਾਮ ਸੁਆਲਿਓ
ਦੇਸ ਰਖਿਆ ਸਭੁ ਲੋਕਾਂਨੂੰ ਨਾਮਦਾਨ ਦਇਆ ਧਰਮ ਪਰਉਪਕਾਰ ਦਿੜਾਇਆ
ਅਤੇਗੁਰੂਜੀ ਉਥੋ ਤੁਰਨ ਲਗੇ ਤਾਰਾਜੇਨੇ ਸੁਣਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤਿਆਰ ਹੋਏ ਹੈਨ
ਰਾਜਾ ਆਇ ਗੁਰੂਜੀਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਅਤੇ ਕਹਾ ਮਹਾਂਰਾਜ ਹੁਣਤਾਂ ਆਪਦੇਚਰਨ
ਦੇ ਪਰਤਾਪ ਕਰਕੇ ਖੇਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੈਨ ਪਿਛੋ ਆਪਕੇ ਸਾਡਾ ਕੀ ਹਾਲ ਤਾਗੁਰੂ
ਜੀਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾਰ ਵਾਹੁਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰਨੂੰ ਯਾਦਕਰਿਆਕਰੋ
ਸਰਬ ਬਿਆਪਕ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਰਜ ਸਉਰਨਗੇ ਜੋਕਰਮ
ਕਰੋ ਪਰਮੇਸਰਨੂੰ ਯਾਦਕਰੋ ਜਤ ਸਤ ਰਖਣਾਂ ਜੁਲਮ ਨਹੀਂਕਰਨਾ ਸਭਕਾ ਭਲਾ ਬੰ
ਛਣਾ ਪਰਮੇਸਰ ਤੁਹਾਡਾ ਭੀ ਭਲਾ ਕਰੇਗਾ ਧਰਮਦੀ ਕਿਰਤਕਰਨੀ ਵੰਡਖਾਣਾਂ ਪ
ਰਮੇਸਰਨੂੰ ਹਾਜਰ ਹਜੂਰ ਜਾਣਨਾਂ ਸਭੁ ਸੰਗਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇਕਰ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰ
ਤਿਹਾ ਵੂਲ ਕਰਾਇਕਰ ਰਖਣਾਂ ਇਕਮਨ ਹੋਇਕਰ ਹਥਜੋੜਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰ
ਨੀ ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਹੇ ਸਰਬ ਸਾਮਰਥ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਜੀਵ ਹਾ ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਆ
ਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਮੀਹ ਮਿਲੈ ਹੇ ਰਾਜਾ ਹੋਰ ਜੋ ਕਾਰਜ ਹੋਵੇ ਸਭੁਨੇ ਇਕ
ਤ੍ਰ ਹੋਇਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਸਭੁ ਕਾਰਜ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਫਤੇ ਹੋਵੇਗੀ

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਅਰਬਦੇਸ ਲਾਜਬਰਦ ਪਾਤਸਾਹਾ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਅਰਬਦੇਸ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਕੈਸਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਤੂੰ ਹਿ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇ ਲਿਆਂਵਦੇ ਹਾ ਤਾ ਭਾਈ
ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾਂ ਕਿਆ ਕਹਿਦਾਂ ਹੈ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂਜੀ ਜਿਉ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਮੁਨਾਫਕ ਦੇਸ ਤੇ ਉਠਕਰ ਚਲਦੇ ਰ
ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਅਰਬ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਵਲਾਇਤ ਵਿਚਿ ਜਾਇ ਵੜੇ ਉਸ ਦੇਸ ਦਾ
ਪਾਤਸਾਹ ਲਾਜਬਰਦ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਆਖੀਦਾ ਹੈਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜੁਲਮੀ ਕਰਦਾ
ਸੀ ਪਰਜਾ ਦੇ ਲੋਕ ਵਡੇ ਦੁਖੀ ਹੈਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਸਥਾਨ ਦਾ ਉਸ ਮੁਲਕ
ਵਿਚਿ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਿਸ ਨੂੰ ਗਰਦਨ ਮਰਵਾਉਂਦਾ ਸੀ ਏਹੁ ਧੁੰਮ ਉਸ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਬ
ਹੁਤ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਉਸ ਮੁਲਕ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਸੁਣਕੇ ਬਾਬਾ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਕਰਕੇ ਅਵਾਜ ਹੋਈ ਜੋ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਇਕ
ਖਿਲਕ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਪਹਿਨਕੇ ਇਸ ਬਾਦਸਾਹ ਕੋ ਰਾਹਿ ਪਾਓ ਇਸ ਮੁਲਕ
ਦੇ ਲੋਕ ਬੜੇ ਦੁਖੀ ਹੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ

ਜਾਇਕਰ ਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਦੇਖੇਤਾ ਉਸਖਿਲਕੇਪ
ਰ ਬੜੀਕੁਦਰਤ ਕੇਅਖਰਲਿਖੇਹੂਏ ਹੈਨ ਆਰਬੀ ਤੋਰਕੀ ਫਰਸੀ ਹਿੰਦਵੀ
ਸਹੰਸਕਿਰਤ ਏਹਪੰਜਤਰਾਕੇ ਅਖਰਲਿਖੇਹੈਨ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਏਹਖਿਲਕਾਗਲੇ
ਪਹਿਨਕਰ ਸਹਿਰਤੇਬਾਹਰਵਾਰਦੋਇਕੋਸਪਰ ਜਾਇਬੈਠੇ ਸਤਾਦਿਨਗੁਜਰਗ
ਏ ਬੈਠਿਆਂ ਲੋਕਾਨੇਦੇਖਕੇ ਕਹਿਆ ਦੇਖੋਭਾਈ ਏਹੁਕੈਸਾ ਦਰਵੇਸਹੈ ਜਿਸਕੇ
ਖਿਲਕੇਪਰ ਤੀਹਸੁਪਾਰੇ ਕੁਰਾਨਕੇ ਲਿਖੇਹੈਨ ਅਰਚਾਰੇ ਵੇਦਕਾ ਅਰਥਭੀਲਿ
ਖਿਆ ਹੋਇਆਹੈ ਏਹੁਦੇਖਕਰ ਲੋਕਾਨੇ ਬਾਦਸਾਹ ਨੂਖਬਰ ਕੀਤੀ ਕਹਿਆਹੇ
ਬਾਦਸਾਹਜੀ ਇਕ ਐਸਾਦਰਵੇਸ ਹਮਾਰੇਦੇਸ ਇਸ ਸਾਹਿਰਮੇ ਆਇਆਹੈ ਜੋ
ਉਸਕੇਖਿਲਕੇਪਰ ਤੀਹ ਸਿਪਾਰੇ ਕੁਰਾਨਕੇ ਲਿਖੇਹੋਏਹੈਨ ਅਰਪੰਜਭਾਂਤਕੇਅ
ਖਰਲਿਖੇਹੋਏਹੈਨ ਤਾਪਾਤਸਾਹਨੇ ਵਜੀਰਾਂਨੂੰ ਕਹਿਆ ਉਸਫਕੀਰਦੇਗਲੋਂਖਿ
ਲਕਾ ਉਤਰਾਲਿਆਵੋ ਤਾਵਜੀਰਾਂਨੇ ਗੁਰੂਜੀਨੂਕਹਿਆ ਜੋਹੇਦਰਵੇਸ ਏਹੁਖਿ
ਲਕਾ ਅਪਣੇਗਲੇਤੇ ਉਤਾਰਦੇਓ ਬਾਦਸਾਹਕੇ ਵਾਸਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਮੰਗਤੇਹੈ ਹੁਕ
ਮਨਹੀਮੋੜਨਾ ਬਾਦਸਾਹਕਾ ਨਹੀਤਉ ਆਪਕੋਦੁਖਦੇਵੇਗਾ ਏਹੁਬਾਤ ਸੁਣਕੇਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀ ਨੇਕਹਿਆ ਹੇਭਾਈ ਤੁਹਾਡੇਕੋਲੋ ਉਤਰਤਾਹੈ ਤਾਉਤਾਰਲੇਵੋ ਇਤਨਾਸੁਨ
ਕੇ ਜਿਤਨੇ ਨਫਰ ਵਜੀਰਕੇ ਸਾਥਹੈ ਸਨ ਸਭ ਦਉੜੇ ਵਾਸਤੇ ਉਤਾਰਨਕੇ ਓਹਖਿਲ
ਕਾ ਕੁਦਰਤੀ ਅਰਰੰਗਾਤੀ ਉਸਕਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਰੰਕਾਰਕੀ ਕੁਦਰਤ ਸੇ ਬਾਬੇਜੀਕੇਗ
ਲੇ ਪਹਿਰਿਆਹੋਇਆ ਉਨਾਤੁਛ ਲੋਕਾਂ ਜਗਾਤਕੇ ਜੀਵਾਂਪਾਸੋ ਕੈਸੇਉਤਰਸਕੇ ਗੁਰੂ
7 ਜੀਕੇਗਲੇਤੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਯਤਨਕਰਰਹੇ ਪਰਖਿਲਕਾ ਗਲੇਉਤਰੈ ਨਾਂਹੀ ਖਿਚਿਆ
ਖੀਚਤਾ ਨਾਂਹੀ ਫਾੜਿਆਂ ਫਟਤਾਨਹੀ ਸਭਲੋਕ ਅਚਰਜਹੋਇਗਏ ਬਾਦਸਾਹਕੋਖ
ਬਰਭੇਜੀ ਵਜੀਰਨੇ ਕਿ ਖਿਲਕਾ ਫਕੀਰਕੇਗਲੇਤੇ ਨਹੀ ਉਤਰਤਾ ਬਾਦਸਾਹ ਸੁਨ
ਕਰ ਬਡਾਕ੍ਰੋਧ ਕਰਨੇਲਗਾ ਅਰਕਹਨੇਲਾਗਾ ਇਹਦਰਵੇਸ ਹਿੰਦੂਹੈ ਇਸਕੋਦ
ਰੀਆਵਿਚ ਡੋਬਦਿਓ ਏਹੁਹੁਕਮ ਬਾਦਸਾਹਕਾ ਲੈਕਰ ਵਜੀਰਨੇ ਬਾਬੇਜੀਕੋ ਦਰਿ
ਆਇਮੇ ਡਾਲਦਿਤਾ ਬਡਾਕ੍ਰੋਪਕਰਕੇ ਖਲਕੁਤ ਦੇਖਤੇਹੈ ਖੜੀ ਓਹਖਿਲਕਾ ਬਾਬੇਜੀ
ਦੇਗਲੇਕਾ ਭੀਜਾਭੀਨਹੀ ਰੰਚਕਜਲ ਸਪਰਸ ਨਹੀਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਰਣਦੇਵ
ਤਾਨੈ ਦੋਨੋਂਹਾਥੋਪਰ ਬਾਬੇਜੀਕੋ ਉਠਾਇਲੀਆ ਅਰਚਰਨਬੰਦਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇਦ
ਰਿਆਦੇਕਨਾਰੇਪਰ ਬੈਠਾਇਆ ਖੁਆਜੇਨੇ ਸਭਲੋਕ ਦੇਖਕਰ ਅਚਰਜਹੋਇਗਏ
ਬਾਦਸਾਹਕੋ ਖਬਰਭੇਜੀ ਫਕੀਰ ਪਾਨੀਮੇ ਡੁਬਤਾਭੀਨਹੀ ਤਾਪਾਤੁਸਾਹਨੇ ਹੁਕਮਦੀ

ਆ ਲਕੜੀਆ ਇਕਠੀਆ ਕਰਕੇ ਫਕੀਰ ਕੋ ਅਗਨ ਮੇ ਜਲਾਇ ਦੇਵ ਤਾ ਵਜੀ
ਰ ਲਕੜੀਆਂ ਕੇ ਬਡੇ ਬਡੇ ਅੰਬਾਰ ਇਕਠੇ ਕਰਕੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਉਦਾਲੇ ਜੋੜ
ਕਰ ਆਗ ਲਗਾਈ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗਨ ਦੇਵਤਾ ਨੇ ਚਰਨ ਬੰਦਨਾ ਕੀਤੀ
ਏਕ ਰੋਮ ਕੋ ਭੀ ਸੇਕ ਨਹੀ ਲਗਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈ ਸਾਵਧਾਨ ਹਜਾਰਾ ਮਣ ਲਕੜੀ
ਆ ਜਲ ਕਰ ਰਾਖ ਹੋਇ ਗਈਆ ਏਹੁ ਖਬਰ ਪਾਤਸਾਹ ਕੋ ਪਹੁਚੀ ਕਿ ਸਤਾ ਦਿਨ
ਅਗ ਬਲਦੀ ਰਹੀ ਉਸ ਦਰਵੇਸ ਕਾ ਏਕ ਵਾਲ ਭੀ ਨਹੀ ਜਲਿਆ ਏਹ ਸੁਨਕਰ
ਬਾਦਸਾਹ ਨੇ ਕਹਾ ਏਹ ਫਕੀਰ ਕੋਈ ਚੇਟਕੀ ਹੈ ਅਬ ਇਸ ਫਕੀਰ ਕੋ ਬਡੇ ਊਚੇ
ਮਕਾਨ ਤੇ ਗਿਰਾਇ ਦੇਓ ਤਬ ਵਜੀਰਾਂ ਨੇ ਇਕ ਬਡੇ ਉਚੇ ਪਹਾੜ ਕੇ ਊਪਰ ਤੇ ਧਕੇਲ
ਦੀਆ ਤਬ ਪਵਨ ਦੇਵਤਾ ਨੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੋ ਏਕ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਰ ਬਿਠਾਇ ਦੀਆ ਬਹੁ
ਤ ਸੁੰਦਰ ਫੂਲੋ ਕੀ ਸੇਜਾ ਬਿਛੀ ਹੈ ਤਿਸ ਪਰ ਬੈਠੇ ਹੈ ਏਹੁ ਦੇਖ ਕੇ ਬਡੇ ਅਚਰਜ ਹੋਏ
ਵਜੀਰਾਂ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਤਸਾਹ ਫਕੀਰ ਅਬ ਭੀ ਜਿੰਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਸੁਨਕਰ ਬਾਦਸਾਹ ਬਡੇ
ਅਚਰਜ ਮੇ ਆਇਆ ਅਰ ਕਹਾ ਏਹੁ ਹਿੰਦੂ ਬੜਾ ਨਾਟਕ ਚੇਟਕ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬਾਦਸਾਹ
ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਵਜੀਰ ਇਸ ਫਕੀਰ ਕੋ ਇਕ ਬਡਾ ਖਾਤ ਖੋਦ ਕੇ ਉਸ ਮੇ ਪਾਇ ਦੇਵੋ ਅਤੇ ਉ
ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਪਥਰ ਪਾਇਕੇ ਦਬ ਦੇਓ ਵਜੀਰ ਨੇ ਉਸੀ ਤਰਾਂ ਕੀਆ ਸੈਕੜੇ ਮਣ ਦੇ ਪ
ਥਰ ਪਾਇ ਕਰ ਦਬਾਇ ਦੀਆ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਘਰਾਂ ਕੋ ਚਲੇ ਆਏ ਸਭ ਲੋਕਾ ਨੇ
ਏਹੀ ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਮੇ ਠਾਨੀ ਕਿ ਅਬ ਏਹੁ ਦਰਵੇਸ ਨਹੀ ਬਚੇਗਾ ਅਗਲੇ ਭੁਲਕੇ ਮੇ
ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਾਵਧਾਨ ਬੈਠੇ ਹੈਂ ਏਹ ਦੇਖ ਕਰ ਬਾਦਸਾਹ ਨੇਂ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਰੂਬਰੋ ਗਰਦ
ਨ ਮਾਰੋ ਤਾ ਵਜੀਰਾ ਨੇ ਪਕੜ ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਸਸਤ੍ਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੋ ਲਗੇ ਨਾਹੀ ਬਾਦਸਾਹ
ਬਡੇ ਗੁਸੇ ਮੇਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਹਾ ਇਸ ਕੋ ਸੂਲੀ ਦੇਓ ਜਬ ਸੂਲੀ ਕੇ ਨਜੀਕ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੋ ਲੇ ਗਏ ਤਬ ਸੂਲੀ ਹਰੀ ਹੋਇ ਗਈ ਤਬ ਸਭ ਵਜੀਰਾਂ ਨੇ ਮੰਤ੍ਰੀਆਂ ਨੇ ਮਿਲਕ
ਰ ਕਹਾ ਹੇ ਖੁਦਾਇ ਏਹੁ ਕਿਆ ਸਰਾਰ ਹੈ ਬਡਾ ਅਚਰਜ ਹੈ ਇਸ ਫਕੀਰ ਕੋ ਕਿਤਨੀ
ਸਜਾਇ ਭਈ ਹੈ ਬਾਦਸਾਹ ਕੋ ਖਬਰ ਭਈ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਤਾ ਬਹੁਤੇਰਾ
ਆਪਣੇ ਜਿਹਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਓਹੁ ਫਕੀਰ ਮਰਤਾ ਨਹੀ ਨਾ ਉਸਕੇ ਗਲੇ ਤੇ ਚੋਲਾ ਹੀ ਮਿ
ਲਤਾ ਹੈ ਤਾ ਬਾਦਸਾਹ ਕੇ ਪਾਸ ਜੋ ਵਡੀ ਉਮਰ ਕੇ ਅਰ ਭੁਲੇ ਭੁਲੇ ਲੋਕ ਬੈਠੇ ਥੇ ਉਨੋ ਨੇ
ਕਹਾ ਬਾਦਸਾਹੁ ਸਲਾਮਤ ਏਹੁ ਕੋਈ ਮਾਨੁਖ ਨਹੀ ਏਹ ਤੋ ਆਪ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਜੋ ਤ੍ਰਿਨ
ਣ ਘੜਨ ਸਾਮਰਥ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਫੁਰਮਾਨ ਪੌਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਭੀ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਏਹ ਮ
ਨੁਖ ਕੇ ਕਰਤਬ ਨਾਹੀ ਇਧਰ ਤੋ ਏਹ ਹੂਆ ਉਧਰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਨੇ

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇ ਆਗੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁ ਇਸਬਾਦਸਾਹ ਨੇ ਐਸੀਬੇ
ਦਬੀਕਰੀਹੈ ਇਸਕੋ ਸਜਾਇ ਦੇਣੀਚਾਹੀਏ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾ
ਈਬਾਲਾਜੀ ਏਹੁਕਰਤਾਰਦੇਹੁਕਮਵਿਚਹੋਰਹੀਹੈ ਜਿਉਭਾਣੀਕਰਤਾਰਸਾਈਭੁ
ਲੀਗਲ ॥ ਕਰੇਸੁਚੰਗੀਮਾਨ ਦੂਜੀਗਣਤਲਾਹ ਗਸਨੂੰਕਰਤਾਰਦਾਹੁਕਮਹੈ
ਇਨਾਨੂੰਭਲੇਮਾਰਗ ਲਗਾਵਣਾ ਸੋ ਜਿਸਤਰਾਂ ਇਨਾਂਦੀਮਤਵਿਚਪਰਮੇਸਰਨੇ
ਪਾਇਆਹੈ ਤਿਸੀਸੁਭਾਵਪਰ ਏਹੁਚਲਦੇਹੈਨ ਅਤੇ ਭਾਈਬਾਲਾਜੀ ਪਰਮੇਸਰ
ਜਿਨਾਂਦੀਤਰਫ ਹੁੰਦਾਹੈ ਉਨਾਂਦਾ ਵਾਲਵਿੰਗਾ ਨਹੀ ਕੋਈਕਰਸਕਦਾ ਅਸੀਉਸਦੇਹ
ਜਿਸਦਾ ਤੂੰ ਰਖਵਾਲਾ ਮਾਰੇਤਿਸਕਉਣ॥ ਇਤਨਾਕਹਿਦੇਹੀ ਸਨ ਤਾਪਾਤਸਾਹ
ਉਨਆਪਣੀ ਸਭਾਦੇਲੋਕਾਂਸਮੇਤ ਆਣਮਹਾਰਾਜਜੀਦੀਚਰਨੀਪਇਆ ਕਹੇ ਹੇ
ਦਰਵੇਸ ਮੈਨੇਤੇਰੀ ਬਹੁਤਬੇਅਦਬੀਕੀਤੀਹੈ ਮੇਰੇਖਤਾ ਬਖਸੀਏ ਕੈਬਦਾਕੈਵਦ
ਗੁਰੂਜੀਦੇਸਾਮਣੇਆਣਖੜੋਤਾ ਮੈ ਤੁਹਾਡੀਬੜੀ ਅਵਗਿਆਕੀਤੀਹੈ ਇਸਵਿਲਾਇ
ਤੋਕੋਰਖਲੈਣਾ ਨਹੀਤੋਖੁਦਾਕੇਗਜਬਸੇਗਰਕਹੋਇਜਾਵੇਗੀ ਕਈਤਰਾਂਕੀਆਂਭੇਟ
ਆਗੇਧਰੀਆਂ ਬਾਦਸਾਹਦਾਰੰਗਸਫੈਦਹੋਇਗਇਆ ਬਹੁਤਾਭੈ ਕਰਕੇਦੀਨਅਤੇ
ਆਤੁਰਹੋਇਆ ਮਹਾਰਾਜਦੇਚਰਨਾਂਕੋਬੰਦਨਾਕਰਦਾਹੈ ਤੇਕਹੇ ਮੈ ਬਹੁਤਕਸੀਰ
ਹੋਆਪਕਾ ਮੁਝਕੋ ਬਖਸੀਏ ਤੁਸੀਸੰਤਹੋ ਖੁਦਾਇਕਾਰੂਪਹੋ ਗੁਣਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਹੋ
ਪੀਰਾਂਦੇਪੀਰਹੋ ਅਕੇਆਪਖੁਦਾਇਹੀਹੋ ਜਿਉਆਪਕੀ ਆਗਿਆਹੋਵੇਗੀ
ਤਿਵੇਹੀਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਫੇਰਕਿਸੀਕੀ ਅਵਗਿਆ ਨਹੀਕਰਉਗਾ ਮੁਝਕੋਆਪਕੀ
ਖਬਰਨਹੀਸੀ ਅਣਜਾਣਪਣੇਵਿਚ ਅਵਗਿਆ ਹੋਈਹੈ ਮੇਰੇਬੀ ਮੇਹਰਕਰੋਮੇ
ਰੇਉਪਰ ਮੇਰੇਗੁਨਾਹੁ ਬਖਸੀਏ ਬਹੁਤਾਦੀਨਹੋਇਕਰ ਮਹਾਰਾਜਦੀਚਰਨੀ ਲਾਗਾ
ਤਉਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਬਡੇਦੀਨਦਾਇਆਲ ਕਿਰਪਾਕੇਸਮੁੰਦਰ ਤਿਸਨੂੰਦੀਨਦੇਖਕ
ਰ ਕਹਿਨੇਲਗੇ ਹੇ ਬਾਦਸਾਹ ਤੁਬਤੇਰੇਤਾਈ ਬਖਸ ਸਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਆਦਮੀ
ਆਕੇਮਾਰਨਾਛੋਡਦੇਹ ਨਹੀਤਾਂਦੇਜਕ ਤੇਰੇਵਾਸਤੇ ਤਿਆਰਹੈ ਧਰਮਦਾਨਿਆਉਕ
ਰਿਆਕਰ ਜੁਲਮੀਮਤੁਕਰਹਿ ਤਾਂਲਾਜਬਰਦ ਨੇਕਹਾ ਹੇਸੰਤਜੀ ਤੇਰੇਦਰਸਨਕ
ਰਨੇਕਰ ਅਤੇ ਤੇਰੇਚਰਨੀਹਥਲਾਵਣੇਕਰ ਹੁਣਮੇਰੇਵਿਚ ਇਕ ਤਿਣਕਾ ਤੇਭਨਕੀਸ
ਕਤਨਹੀਰਹੀ ਹੋਰਜੋਕੁਛ ਕਹੋਗੇ ਸੋਈ ਮੈਕਰਾਗਾ ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਸਤਨਾਮੁਕਾਸਿ
ਮਰਨਕਰਨਾ ਅਪਨੇਦੇਸਵਿਚ ਦੇਗਾਚਲਾਉ ਨੰਗਾਭੁਖਾਕੋਈਨਰਹੇਗਰੀਬਗੁਰ
ਬੇਕੀਪਾਲਨਾਕਰਨੀ ਖੁਦਾਨੂੰਯਾਦਰਖਣਾ ਹਰਵੇਲੇ ਅਜਜਲੋਕਾਂਦੀਪਰਵਰਸ

ਕਰਨੀ ਪਾਪ ਗੁਨਾਹ ਕਰਨੇ ਛੋਡਦੇਵੇ ਬਾਦਸਾਹਨੇ ਸਭ ਬਚਨ ਗੁਰੂਜੀਦੇ ਮੰਨਕੇ ਗੁਰੂ
ਕਾ ਮੁਰੀਦ ਹੋਇਆ ਕੋਈਕ ਸਮਾ ਗੁਰੂ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਰਹੇ ਸਿਮਰਨ ਸਤਨਾਮੁ ਕਾ
ਜਹਾਕਹਾ ਉਸ ਦੇਸ ਮੈ ਹੋਵਨੇ ਲਗਾ ਧੀਰਕਰਕੇ ਬਾਬੇਜੀਨੂੰ ਮਨਦੇ ਰਹੇ ਲੋਕ ਭੁਖ
ਨੰਗਾ ਪਿਆਸਾ ਕੋਈ ਨ ਰਹੇ ਦੁਖੀਆ ਦੀਨ ਕੋਈ ਨ ਰਹਿਆ ਸਭ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ
ਰਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਗੁਰੂ ਕਾ ਜਸ ਫੈਲ ਰਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਉਥੋ ਚਲਦੇ ਰਹੇ

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਉਪਲਖੜੀਆ ਕੇ ਪਰਥਾਇ ਚਲੀ ॥

ਗੁਰੂਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ ਉਜਾੜ ਵਿਚਿ ਹੀ ਚਲੇ ਗਏ ਕਿਤੇ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਵੜੀਏਨ
ਹੀ ਅਤੇ ਜੇ ਕਦੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਭੁਖ ਲਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਕਰੇ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਕਿਉ ਕਰਿ ਗੁਜਰਦੀ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀ ਸਭ ਕੁਛ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਤੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਜਾਇ ਖੜੋਇ
ਸਿਧਾ ਹੀ ਚਲਿਆ ਜਾਹੁ ਇਸ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਉਪਲ ਜਾਤ ਖਤਰੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਅ
ਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਇਥੇ ਆਵਦੇ ਹੈਨ ਤਿਨਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਅਰਥ ਖਵਾਂਉਦੇ ਹੈਨ ਪਰ
ਸਾਦ ਅਤੇ ਨੰਗੇ ਨੂੰ ਬਸਤਰ ਭੀ ਦੇਂਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਜਾਂਣੇ ਨਾਲ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ
ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰੇ ਮੂਹ ਲਗੇਗਾ ਸੋਈ ਤੇਰੀ ਪੈਰੀ ਆਣ ਪੜੇਗਾ ਕੋਈ ਰੁਪਯਾ ਕੋਈ ਕ
ਪੜਾ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਕੋਈ ਟਕਾ ਤੇਰੇ ਆਗੇ ਰਖਣਗੇ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪੁਛੇਗਾ ਭੀ ਨ
ਹੀ ਜੋ ਤੂ ਕਿਥੋ ਆਇਆ ਹੈ ਅਰ ਕਿਸਦਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਅਤੇ
ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨ ਆਣਕੇ ਕਰੇਗਾ ਸੋਈ ਇਹੁ ਆਖੇਗਾ ਜੋ ਮੈ ਆਪਣਾ ਸਰ
ਬੰਸੁ ਹੀ ਅਗੇ ਤੇਰੇ ਲਿਆ ਰਖਾਂ ਤਾ ਮੇਰਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ
ਪਾਸੋ ਖੁਸੀ ਲੈਕਰ ਸਹਿਰ ਵਿਚਿ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਤਾ ਜਾਂਦਿਆਂ ਹੀ ਨਾਲ ਲਗੀ
ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੋਣ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਾਰਾ ਸਹਿਰ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਦੇ ਜਾਵਣ ਨਾਲਿ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਾਇਆ ਤਾ ਰੁਪਜੇ ਪੈਸੇ ਕਪੜੇ ਕਈ ਪਰਕਾਰ
ਦੀ ਮਾਇਆ ਲੈਕੇ ਮਰਦਾਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਪਾਸ ਲੈ ਆਇਆ ਸਭ ਕੁਛ
ਗੁਰੂ ਕੇ ਅਗੇ ਲਿਆ ਰਖਿਆ ਦੇਖਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਹਸਦੇ ਹਸਦੇ ਬਹੁਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ
ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਹੁ ਕਿਆ ਆਂਦਾ ਹਈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਹੈ ਸਤਗੁਰੂ ਆਪਕੇ ਬਚਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਾਰਾ ਹੀ ਸਹਿਰ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਉਠ ਖੜੋਹ
ਇਆ ਅਤੇ ਮੈ ਜੀਅ ਵਿਚ ਇਹੁ ਕਹਿਆ ਜੋ ਇਹੁ ਕਪੜੇ ਪੈਸੇ ਰੁਪਜੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ
ਚਰਨਾ ਪਾਸ ਲੈ ਜਾਵਾ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਲੈ ਆਂਦੇ ਨੀ

ਤਾਂ ਭੁਲਾ ਕੀਤਾ ਗਈ ਪਰ ਏਹ ਅਸਾਨੂੰ ਕੰਮ ਦੇਤਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ
ਹੁਣ ਇਨਾਨੂ ਕਿਆ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਸਭੁ ਕੁਛ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਦੇਂਦਾ ਜਾਹ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਸਭ ਕੁਛ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੀ ਕੇ
ਅਰਥ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਪੁੰਨ ਕਰ ਦਿਤੀਆਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀ
ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹਿ ਪਾਵਦਾ ਹੈ ਅਰ ਤੇਰੇ ਅਰਥ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਮ
ਨੀਦਾ ਹੈ ਤਉ ਆਪਨੂੰ ਭੀ ਉਸ ਭਾਵ ਭਗਤ ਦਾ ਫਲ ਕੁਛ ਪਹੁਚ ਦਾ ਹੈ ਯਾ ਨਹੀ ਪ
ਹੁੰਚਦਾ ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਬਡਾ ਬਿਸਵਾਸ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਤਿਸ ਪਰ ਇਕ ਸ
ਬਦ ਕਹਿਆ ਗਉੜੀ ਰਾਗੁ ਵਿਚ ॥ ਮਾਤਾ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੇ ਪੁਤ ਖਾਇ ॥ ਮੀਨੇ ਪ੍ਰੀ
ਤ ਭਈ ਜਲ ਨਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤ ਗੁਰਸਿਖ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤੇ ਹਰਿਜਨ
ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਹਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਉ ਮਿਲਿ ਬਛਰੇ ਗਊ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥ ਕਾਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਪਿਰ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਸਾਰਿੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਸੈ ਜਲਧਾਰਾ ॥ ਨਰਪਤਿ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਨਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਮਾਇਆ ਧਨ ਖਾਟੇ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗਲਾਟੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾ
ਧ ਪਗ ਚਾਟੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣਿਕਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਅਗੇ
ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ॥ ਫੇਰ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹ ਪਦਾਰਥ ਪੂਜਾ ਦਾ ਖਾ
ਣਾ ਐਸਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਵਿਖ ਖਾਧੀ ਪਚਦੀ ਨਹੀ ਤੈਸੇ ਹੀ ਪੂਜਾ ਦਾ ਧਨ ਖਾਧਾ ਨਹੀ ਪਚਦਾ
ਅਤੇ ਜੇਹੜਾ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰੇ ਰਾਤ ਦਿਨ ਭਗਵੰਤ ਦਾ ਭਜਨ
ਕਰਦਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਵੰਡ ਖਾਵੇ ਆਪਣਾ ਤਮਾ ਨ ਕਰੇ ਹਰ ਕੋਈ ਜੀਵ ਜੋ ਆਵੇ ਤਿਸ ਨਾ
ਲ ਖੁਸੀ ਰਹੇ ਅਰ ਥੋੜਾ ਅਹਾਰ ਕਰੇ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਰਹੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਚਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜੇਹੜਾ
ਭਜਨ ਬੰਦਗੀ ਨ ਕਰੇ ਅਤੇ ਪਲੇ ਬੰਨੇ ਲਾਲਚ ਹੂਰ ਚੀਜ ਦਾ ਲਾਲਚ ਕਰੇ ਪੂਜਾ ਦੀ ਭੀ
ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੰਡਕੇ ਨ ਖਾਏ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਖ ਵਤ ਹੋ ਲਗਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਅਗਨ ਕਾ ਕੁੰਡ
ਬਲਦਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਇਕ ਛੰਨਾ ਪਾਣੀ ਦਾ ਉਸ ਵਿਚ ਪਾਈਏ ਤਾਂ ਓਹ ਪਾਣੀ ਭੀ ਦਗਧ ਹੋਜ
ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਅਗਨ ਭੀ ਬਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਨ ਥੋੜੀ ਹੋਵੇ ਤੇ ਪਾਣੀ ਬਹੁਤਾ ਪਾਈ
ਏ ਤਾਂ ਅਗਨ ਸਭ ਬੁਝ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਿਸੀ ਤਰਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਪੂਜਾ ਦਾ ਧਨ ਗੁਰੂ ਕੀ ਗੁਰਦੁਆ
ਰੇ ਕੀ ਮਾਇਆ ਮਿਠੀ ਜਾਣਕੇ ਚਾਹ ਨਾਲ ਖਾਂਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋਂਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ
ਉਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਅਗੇ ਨਰਕ ਭੀ ਤਿਆਰ ਹੈ ਇਸ ਲੋਕ ਵਿਚ ਦੁਖ ਭੀ ਪਾਂਵਦੇ ਹੈਨ

ਜਦਗੁਰੂਜੀਉਥੋਅਗਾਹਾਨੂਚਲੇਜਾਂਦੇਸੇ ਇਕਬਡੀਉਜਾੜ੍ਹਵਿਚਕਿਤਨਿਆਂਦਿਨ
ਹੀਚਲੇਗਏ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਹੁਣਸਾਨੂਪਰਮੇਸਰਇਸਉਜਾੜ੍ਹ
ਵਿਚੋਕਢੇਗਾ ਕਿ ਕਦੀ ਨਹੀਕਢੇਗਾ ਅਸੀਇਸਉਜਾੜ੍ਹਵਿਚੋ ਨਿਕਲਾਂਗੇਜੀ
ਨਹੀਤਾਂ ਕੋਈਬਲਾਇ ਸਾਨੂਮਾਰਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਤੇਰੇਨੇੜ੍ਹੇਕਿਛਨਹੀਆਵਦਾ ਤੂੰਡਰਨਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾਜਿ
ਥੇਪਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਚਿਤਆਵਦਾਰਹੇ ਓਸਅਸਥਾਨਵਿਚ ਸਦਾਹੀਵਸਤੀਹੈ
ਓਹਉਜਾੜ੍ਹਨਹੀ ਜਿਥੇਪਰਮੇਸਰਭੁਲਜਾਵੇ ਓਹਵਸਤੀਨਹੀਉਜਾੜ੍ਹਹੈ ਹੇਮਰ
ਦਾਨਿਆਪਰਮੇਸਰਦੇਨਾਮਨੂਬਡੇਬਡੇਸਿਧਸਾਧਕ ਤੇਤੀਕਰੋੜ੍ਹਦੇਵਤੇ ਅਰ
ਜੋਗੀਸਰਢੂੰਢਤੇਰਹੇਹੈਨ ਗੁਰੂਜੀਨੇਇਕਸਬਦਉਚਾਰਿਆ ਆਸਾਮਹਲਾ੧

॥ਦੇਵਤਿਆਦਰਸਨਕੇਤਾਈਦੂਖਭੂਖਤੀਰਥਕੀਏ॥ਜੋਗੀਜਤੀਜੁਗਤ
ਮਾਹਿਰਹਿਤੇਕਰਿਕਰਿਭਗਵੇਭੇਖਭਏ॥੧॥ਤਉਕਾਰਣਸਾਹਿਬਾਰੰਗਿਰਤੇ॥
ਤੇਰੇਨਾਮੁਅਨੇਕਾਰੂਪਅਨੰਤਾਕਹਣਨਜਾਈਤੇਰੇਗੁਣਕੇਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰ
ਘਰਮਹਿਲਾਹਸਤੀਘੋੜੇਛੋਡਵਿਲਾਇਤਦੇਸਗਏ॥ਪੀਰਪੇਕੰਬਰਸਾਲਿਕਸਾ
ਦਿਕਛੋਡੀਦੁਨੀਆਥਾਇਪਏ॥੨॥ਸਾਦਿਸਹਿਜੁਸੁਖਰਸਕਸਤਜੀਅਲੇ
ਕਾਪੜ੍ਹਛੋਡੇਚਮੜ੍ਹਲੀਏ॥ਦੁਖੀਏਦਰਦਵੰਦਦਰਿਤੇਰੇਨਾਮਿਰਤੇਦਰਵੇਸਭਏ
॥੩॥ਖਲੜ੍ਹੀਖਪਰੀਲਕੜ੍ਹੀਚਮੜ੍ਹੀਸਿਖਾਸੂਤਧੋਤੀਕੀਨੀ॥ਤੂਸਾਹਿਬੁਹਉਸ
ਕੀਤੇਰਾਪ੍ਰਣਵੈਨਾਨਕਜਾਤਿਕੈਸੀ॥੪॥੧॥ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣਮਰ
ਦਾਨਿਆ ਮਾਇਆਦੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਦੀ ਬਣਨਹੀ ਆਉਂਦੀ ਇਸੇਤ
ਰਾਮਨੁਖਭੀ ਬਾਣੀਬਿਨ ਕੰਮਨਾਹੀ ਆਉਂਦਾ ਪਰਤੂੰ ਵਾਹਗੁਰੂਆਖਕੇਰਬਾਬ
ਬਜਾਉ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੇਰਾਘਟਭੁਖਨਾਲਮਿਲਿਗਇਆ
ਹੈ ਮੈਰਬਾਬਨਾਹੀਵਜਾਇਸਕਦਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸੀ
ਤੈਨੂੰ ਮਰਣਨਾਹੀਦੇਂਦੇਪਰਤੂੰਹੁਸੀਆਰਹੋਹੁ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀਮੈ
ਕਿਉਕਰਿਹੁਸੀਆਰਹੋਵਾਂ ਮੈਥੋ ਹੁਣਤੁਰਨਦੀਭੀਸਕਤਨਾਹੀਰਹੀਜੀ ਤਾਂਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਹੁਫਲਤੋੜ੍ਹਕੇਖਾਇਲੇਹੁ ਪਰਰਜਕੇਖ
ਈ ਪਲੇਨਾ ਬੰਨੀ ਜੇਪਲੇਬੰਨੇਗਾ ਤਾਂਤੂੰਜਾਣੇਗਾ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਭਲਾਗੁ
ਰੂਜੀਅੱਕਖਵਾਇਕੇਕਿਉਮਾਰਦੇਹੋ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਹਸਕੇਕਹਿਆ ਨਾਂਮਰਦਾਨਾਤੇ
ਰੀਭੁਖਹਟਾਂਵਦੇਹਾਂ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਂ ਅਕਦੀਆਂ ਖਖੜੀਆਂ ਲਗਾ ਤੋੜ੍ਹਤੋੜ੍ਹ ਖਾਵਨ

ਓਹਖਰੇਅੰਮ੍ਰਤਫਲਆਹੇ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਫਲਮਿਠੇਲਗੇ ਖਾਵਣੇਭੀ ਅਰਪਲੇਭੀ ਬੰਨ
ਦਾਜਾਵੇ ਰਜਕੇਖਾਧੇਓਸ ਪਲੇਭੀਬੰਨਲੀਤੇਸਜਾ ਅਗਲੇਦਿਨਭੁਖਲਗੀਓਸ ਤਾਉ
ਪਾਤਾਹੀਕਢਕੇ ਲਗਾਖਾਵਣ ਤਾਮਰਦਾਨਾਖਾਦਿਆਂਹੀਨਾਲਿਢਹਿਪਾਇਆ ਅ
ਰਲਗਾਹਥਪੈਰ ਮਾਰਣ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੈਨੂੰ ਕਿਆਹੋਇ
ਗਾਇਆਹੈ ਕਿਤੇ ਕਲਵਾਲੇਫਲ ਖਾਵਣ ਲਗੋ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਤੁਸਾਜੇ ਕਹਿਆ ਸੀ ਫਲਖਾਇਕੇ ਪਲੇਨਾਂ ਬੰਨੀ ਅਰ ਮੈਨੂੰ ਕੰਬਖਤੀ ਨੇਜੋ
ਘੇਰਿਆ ਮਿਠੇਜੋਲਗੇ ਆਹੇ ਤਾਰਜਕੇਖਾਧੇਭੀ ਅਤੇਪਲੇਭੀ ਬੰਨਲੀਤੇ ਜਾਂ
ਹੁਣ ਭੁਖਲਗੀ ਤਾਮੈ ਖਾਵਣ ਲਗਾ ਖਾਂਦਿਆਂਹੀ ਨਾਲ ਢਹਿਪਿਆਹਾਂ ਹੁਣਮੇ
ਰਾ ਬੁਰਾਹਾਲਹੋਇਗਇਆਹੈ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂਤੈ ਬੁਰਾਕੀ
ਤਾਹੈ ਸਾਨੂੰਪੁਛਦੇਤਾਂ ਸਹੀਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਲਵਾਲੇ ਫਲਮੈ ਖਾਵਾਂ ਕੇ ਨਾਂ ਖਾਵਾਂ ਓ
ਹੁਅਕਦੀਆਂ ਖਖੜੀਆਂ ਬਿਖਫਲਹੈਸਨ ਬਚਨਪਾਇਕਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲ
ਹੋਏਹੈਸਨ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਧੰਨਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਹੈ ਹੇਪ੍ਰਭੁਜੀ ਤੁ
ਸੀਜਗਤਦੇ ਈਸਰਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁਖਨਹੀ ਤੇਹਭੀ ਨਹੀ ਬਿਆਪਦੀ ਅਤੇ ਮੈਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਹਾਂ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੈਨੂੰ ਮਰਨਨਹੀ ਦੇਦੇ ਤਕੜਾਹੋਹ
ਜੇ ਮਰੇਗਾ ਤਾਜਿਵਾਲਲਵਾਂਗੇ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈਤਾਹੁਣਮ
ਰਦਾਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਰਾਜੀਕਰੋ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇ ਅੱਕਦਾ ਫਲਤੋੜਕੇ ਆਪਣੇਹਥੀ ਮਰ
ਦਾਨੇਨੂੰ ਦਿਤਾ ਤੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਖਾਹੁ ਜਦ ਮਰਦਾਨੇ ਖਾਧਾ ਤਾਰਾਜੀ ਹੋਇ
ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਆਖਣਲਗਾ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਆਪਣੇਪਾਸਭੀ ਰਖਿਆ ਤੇ
ਮੇਰੀਭੁਖਤੇਹ ਤੁਸਾਦੂਰਨਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭੁਖਨੇਅਕਾਵਣਾਹੋਇਆ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁ
ਸਾਕਿਸੇਵਸਤੀ ਵਿਚ ਮੰਗਣਭੀ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇਵਣਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਨਾਕਿਸੀਕਾਤੁ
ਸਾਲੇਵਣਾਹੋਇਆ ਨਾਂ ਮੇਰੀਭੁਖਤੁਸਾਦੂਰਕਰਨੀਹੋਈ ਮੇਰੀਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿਉ
ਕਰਰਹਾਇਸ ਹੋਵੇਜੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੇਰੇਨਾਲ ਸਾਕਾ ਕੀਮਹੈ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਜੇਹਾਕਰ ਲੇਵੋਜੋ ਮੈਅਹਾਰਨਾਂਖਾਵਾਤੇ
ਮੈਨੂੰ ਸੰਤ ਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੇ ਨਹੀਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜਬਾਬ ਦੇਹੁ ਜੋਮੈ ਆਪਣੇਘਰਜਾਂਵਾ ਤਾਗੁ
ਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਤੇਰੇਪਰ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀਹੈ ਤੂੰ ਵਿਦਿਆ ਕਿਉ ਮੰ
ਗਦਾਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਹੁਣਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਵਿਦਿਆਂਹੀ ਦੇਹੁਜੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਤੂੰ ਕਿਵੇਰਹੇਂਭੀ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈਤਦਰ

ਹਿਨਾਹ ਜੇ ਮੇਰੀ ਭੁਖ ਦੂਰ ਕਰੇਜੀ ਜੇ ਤੇਰਾ ਅਹਾਰ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਭੀ ਅਹਾਰ ਹੋਵੇਜੀ
ਜਿਥੇ ਤੁਸੀ ਭੁਗਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਉਥੇ ਹੀ ਮੈ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਹੋਵਾ ਅਤੇ ਤੇਰਾਦ
ਰਸਨ ਕਰਦਾ ਰਹਾ ਜੀ ਤੂੰ ਇਤਨੀਆਂ ਵਸਤੂ ਮੈਨੂੰ ਦੇਵੇਂ ਤਾਂ ਮੈ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਰਹਾਂਜੀ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜਦ ਤੈਨੂੰ ਖੁਧਿਆ ਲਗੇ ਤਾ ਚਿਰਾਖ ਬਰ
ਜੋ ਘਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਘੋਟ ਕੇ ਤੇ ਵਿਚ ਨਿੰਮ ਦੇ ਪਤਰ ਰਲਾਇ ਕੇ ਮਹੀਨ ਕਰਕੇ ਸ
ਫ ਕਰਕੇ ਪੀ ਵੇਂ ਤਾ ਤੇਰੀ ਭੁਖ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਨਾਜ ਦਾ ਅਹਾਰ ਹੋਇ ਜਾਵੇਗਾ
ਅਤੇ ਹੋਰ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਰਹੇਗਾ ਤੂੰ ਛਡ ਜਾਂਵਦਾ ਹੈ ਮੈ ਨਹੀ ਤੈਨੂੰ ਛਡਦਾ ਤਾਮ
ਰਦਾਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਿਆ ਨਿਹਾਲ ਤੂੰ ਨਿਹਾਲ ਹੋਇਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸਭ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ਗਈ ਤਾ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਲਗਾ ਰਹਿਣ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਥੇ ਕੋ
ਈ ਵਸਤੀ ਆਵੇਗੀ ਉਥੇ ਤੈਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਵਾਇ ਲਿਆ ਕਰਾਂਗੇ ਤੂੰ ਤਕੜਾ ਹੋ

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਸਿਖ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ ਗਿਰਾਂਉ ਵਿਖੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਉਥੇ ਇਕ ਸਿਖ ਰਹਿੰਦਾ ਸ
ਓਹ ਸਿਖ ਜਬ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਤਾ ਕਿਆ ਦੇਖੈ ਜੋ ਦੋਇ ਸੰਤ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਅਰਇ
ਕ ਬੈਠਾ ਸਬਦ ਗਾਂਵਦਾ ਹੈ ਉਸ ਸਿਖ ਦਾ ਮਨ ਸਬਦ ਸੁਣ ਕਰ ਬਡਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ
ਉਸ ਸਿਖ ਨੈ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਧਰਮਸਾਲ
ਵਿਚ ਆਪ ਚਲੀਏ ਤਿਸ ਅਸਥਾਨ ਵਿਖੇ ਆਪ ਚਰਨ ਪਾਈਏਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਉਨਾ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਘਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਓਹ ਸਿਖਣੀ ਨਿਰਧਨ ਸੀਘ
ਰਤੇ ਜੇ ਦਿਨੇ ਜੁੜੇ ਤਾ ਰਾਤ ਨੂੰ ਨਾ ਜੁੜੇ ਜੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜੁੜੇ ਤਾ ਦਿਨ ਨੂੰ ਨਾ ਜੁੜੇ ਇਕ ਸਿਖ ਇ
ਕ ਸਿਖਣੀ ਸੀ ਇਕ ਉਨਾਂ ਦਾ ਬਾਲਕ ਸੀ ਉਨਾ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੀਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਨਾਂ ਦੇ ਕੂੰਡੇ ਪਾਇਆ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਨਾ ਪਾਸੋ ਕੁਛ ਹੋਇਆ ਵੇ ਨਾਹੀ
ਅਰ ਓਹ ਸਿਖ ਸਿਰ ਪਰ ਬਾਲ ਰਖਦਾ ਸੀ ਪਰ ਪਾਹੁਲ ਨਹੀ ਲੀਤੀ ਸੀ ਤਾ ਉਸ
ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲ ਮੁਨਾਇ ਕਰ ਸੇਲੀ ਬਣਾਈ ਅਰ ਤਿਸ ਕੋ ਵੇਚ ਕਰ ਗੁ
ਰਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕੀਤਾ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਦੀ ਸਿਖਣੀ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵਸਤ ਲੈਣ
ਵਾਸਤੇ ਗਈ ਉਸ ਦਾ ਲੜਕਾ ਚੁਲੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪਾਇਆ ਸੜ ਕਰ ਮਰ ਗਿਆ
ਜਦ ਓਹ ਸਿਖਣੀ ਬਾਹਰ ਆਈ ਤਾ ਲੜਕਾ ਮੋਇਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ ਤਾ ਸਿ
ਖਣੀ ਨੇ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਕਪੜੇ ਵਿਚ ਲਪੇਟ ਕੇ ਅੰਦਰ ਪਾਇ ਛਡਿਆ ਆਪਣੇ ਭਰਤੇ

ਪਾਸਭੀ ਨਾ ਕਾਹਿਆ ਜੋ ਮਤ ਸਾਧ ਸੁਣਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾ ਪਾਵੈ ਦਲਗੀਰ ਹੋਇਜਾ
ਵੈ ਜਾ ਪਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਤਾਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀਨੂ ਸਿਖ ਸਦਕਾਰਿ ਲੈ ਗਇ
ਆ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਚੌਕੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਾਹਿਆ ਹੇ ਸਿਖਣੀਏ
ਓਹ ਬਾਲਕ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਕਾਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਕਿਤੇ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਸੁ
ਤਾ ਪਇਆ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਾਹਿਆ ਹੇ ਸਿਖਣੀਏ ਤੂ ਉਸਨੂ ਬੁਲਾਇ
ਲਿਆਉ ਤਾ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਕਾਹਿਆ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਵਾਜ ਓਹ ਤਾ ਹੁਣ ਸੁਤਾ ਪਇਆ
ਹੈਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਾਹਿਆ ਸਿਖਣੀਏ ਉਸ ਬਾਲਕ ਦਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾ ਸਿਖ
ਣੀ ਨੇ ਕਾਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਉਸਦਾ ਨਾਉ ਲਾਲਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੋ
ਬਚਾ ਲਾਲਿਆ ਤੂੰ ਬਾਹਰ ਆਉ ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਇਤਨੇ ਹੀ ਕਾਹਿਣ ਨਾਲਿ ਓਹੁ ਬਾ
ਲਕ ਖੇਡਦਾ ਖੇਡਦਾ ਅੰਦਰੋ ਬਾਹਰ ਆਇ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਅਗੇ
ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾ ਓਹ ਸਿਖ ਸਿਖਣੀ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀਂਆ
ਇ ਪਏ ਅਰੁ ਕਹਣ ਲਗੇ ਜੋ ਵਾਹੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤਾ ਫੇਰਿ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਨਾ
ਸਿਖਾ ਪਾਸ ਕੁਛ ਹੋਇ ਆਵੈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਬਾਲਕ ਨੂ ਬੇਚਣ ਲੈ ਚਲੇ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੇ ਕਾਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਓਹ ਬਾਲਕ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ ਕਾਹਿਆ ਗਰੀ
ਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਤੈਨੂ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮਲੂਮ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਾਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖ
ਤੂ ਬਾਲਕ ਨੂ ਲੈ ਆਉ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਅਗੇ
ਆਣ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਓਰੇ ਬਾਲਕੇ ਤੈਨੂ ਮਾਈ
ਪਿਉ ਵੇਚਦੇ ਹੈਨ ਪਰ ਤੂ ਚਕੀ ਪੀਸੇਗਾ ਅਰੁ ਪਖਾ ਕਰੈਗਾ ਪਾਣੀ ਭਰੇਗਾ ਅਗਨਿ
ਰਤ ਕਾਰੀ ਕਰੇਗਾ ਤਾ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੇ ਕਾਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਖਸਮ ਕੀ ਰਜਾਇ
ਹੋਵੈਗੀ ਸੋ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ਪਰ ਜੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂ ਕਹਿਆ ਹੇ ਲੜਕੇ ਤੂ
ਖਾਵੈਗਾ ਕੀ ਅਰ ਪਹਿਨੇਗਾ ਕੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕੇਹੜਾ ਕਰੇਗਾ ਤਾ ਲੜਕੇ ਨੇ ਕਾਹਿਆ
ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਖਵਾਓਗੇ ਸੋ ਖਾਵਾਂਗਾ ਜੋ ਪਹਿਨਾਓਗੇ ਸੋ ਪਹਿਨਾਂਗਾ ਅਤੇ ਕੰ
ਮ ਜੇਹੜਾ ਦਸੋਗੇ ਸੋ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿਥੇ ਰਖੋਗੇ ਤਿਸੀ ਜਾਗਾ ਰਹਾਂਗਾ ਜਬ ਤੁਹਾਡਾ ਮੁ
ਲ ਖਰੀਦਿਆ ਹਾਂ ਤਉ ਮੈਨੂ ਕਿਸੀ ਬਾਤ ਮੈ ਕੋਈ ਉਜਰ ਨਹੀ ਏਹ ਬਾਤ ਲੜਕੇ ਕੀ
ਸੁਨਕੇ ਬਾਬਾਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਧੰਨ ਹੈ ਤੂੰ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਹਾ ਏਹ ਬਾਰਤ ਦੇ
ਸੁਭਾਵ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਹੋਵਨ ਤਾ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਤੇਰੀ ਬੜੀ ਮਿਹਰਵਾਨਗੀ ਹੋਵੇ ਫੇਰ ਭੀ
ਧੰਨ ਹੈ ਸਾਡੇ ਔਗੁਣ ਵਲ ਨਹੀ ਦੇਖਦਾ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਕਈ ਬਰਤਾ ਆਖਨੇ

ਤਾ ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਏਹ ਬਾਰਤਾ ਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਹੋਵੇ ਏਹ ਬਾਰਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਧੰਨ ਹੋ ਤੁਸੀ ਹੇ ਨਿਰੰ
ਕਾਰ ਜੀ ਸਾਡੇ ਦੋਸਾਂ ਵਲ ਨਹੀ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਏਸ ਲੜਕੇ ਕੋ ਏ
ਹ ਬਾਤ ਬੁਝਾਈ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀ ਕਹੋਗੇ ਸੋ ਮੈਨੂ ਕਬੂਲ ਹੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਐਸਾ ਸੁਭਾਵ ਸਾਨੂ
ਭੀ ਮਿਲੇ ਤੇਰੇ ਘਰੋ ਜੋ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਅਸੀ ਖੁਸੀ ਹੋ ਕਰ ਪਰਮਾਣ ਕਰੀਏ
ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਜਗਤ ਦੇ ਜੀਵਾਂ
ਦੇ ਭਲੇ ਵਾਸਤੇ ਸੀ ਸਾਰੀ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨ ਕੇ ਖੁਸੀ ਹੋਵਨ ਤੇ ਹੰਕਾਰ ਨਾ
ਕਰਨ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਨਾ ਸਿਖਾ ਨੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਉ
ਸ ਲੜਕੇ ਦੇ ਪੁਰਥਾਇ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਮੁਲ ਖਰੀਦੀ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਸਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਚਨੀ ਹਾਟਿ ਬਿਕਾਨਾ ਜਿ
ਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਲਾਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ
ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾ ਲਾਲੀ ਪਿਉ ਲਾਲਾ ਮੇਰਾ ਹਉ ਲਾਲੇ ਕਾ ਜਾਇਆ
॥ ਲਾਲੀ ਨਾਚੈ ਲਾਲਾ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਤੇਰੀ ਰਾਇਆ ॥ ਪੀਅਹਿ ਤ ਪਾਣੀ ਆਣੀ
ਮੀਰਾ ਖਾਹਿ ਤ ਪੀਸਣ ਜਾਉ ॥ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪਾਉ ਮਲੋਵਾ ਜਪਤ ਰਹਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਲੂ
ਣ ਹਰਾਮੀ ਨਾਨਕ ਲਾਲਾ ਬਖਸਿਹਿ ਤੁਧੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਪ
ਤਿ ਦਾਤਾ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥੧॥ ਏਹ ਸਬਦ ਸੁਣ ਕਰਿ ਓਹ ਸਿਖ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਨਾ ਨੂ ਸਤਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦਿਤਾ ਅ
ਰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਦਸਵੰਧ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਮਿਤ ਦੇਣਾ ਆਏ ਸਿਖ ਸੰ
ਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋਗੇ ਨਾਮ ਜਪੋਗੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਤ ਭੀ ਬਰਕਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਪਰਲੋ
ਕ ਦੋਵੇ ਸਉਰਨਗੇ ਓਹ ਸਿਖ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਉਥੋ ਚਲ ਕੇ ਇਕ ਸਿਖ ਦੇ ਘ
ਰ ਆਇ ਰਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕ ਸਿਖ ਦੇ ਘਰ ਚਲਣਾ ਹੈ ਸਭ ਸਾ
ਧਾ ਕੋਲੋ ਏਹੀ ਪੁਛਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਤਾ ਦੇ ਮਿਲੇ ਦਾ ਕਿਆ ਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਦਰਸਨ ਭੀ
ਕਰਦੇ ਚਲੀਏ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਮਹਾਰਾਜ ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਆਪ ਦੀ ਰਜਾ
ਇਹੈ ਤਿਸੀ ਪਾਸੇ ਚਲਦੇ ਹਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਦੇ ਜਾਦੇ ਉਸ ਦੇ ਡੇਰੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾ ਓਹ ਸਿਖ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਮਹਾਰਾਜ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂ ਦਸੋ ਜੀ ਸਾਧ ਮਿਲੇ ਕਾ
ਕਿਆ ਫਲ ਹੈ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਅਗੇ ਭੀ ਤੈਨੂ ਕਿਸੇ ਕੁਛ ਦਸਿ
ਆ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੋਈ ਸੰਤ ਆਵਦਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਜੇਹੜੀ ਸੇ

ਵੁ ਸਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੇਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੁਛਦਾ ਭੀ ਹਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਕੁਛ ਦਸਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਕੁਛ ਦਸ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮੇਰੀ ਨਿਸਾ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਸਾਧ ਮਿਲੇ ਕਾ ਫਲ
ਤੈਨੂੰ ਭਲਕੇ ਮਲੂਮ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਫਲਾਨੇ ਅਸਥਾਨ ਵਿਚ ਜਾਇ
ਕੇ ਜੰਗਲ ਮੈ ਜਾਇ ਪੁਛੀ ਜੋ ਭਾਈ ਸਾਧ ਮਿਲੇ ਕਾ ਕਿਆ ਫਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਉਥੇ ਹੋ
ਵੇਗਾ ਸੋ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇ ਤੇਰੀ ਉਥੇ ਨਿਸਾ ਨਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾ ਤੂੰ ਫੇਰਿ ਅਸਾਡੇ
ਪਾਸ ਆਇ ਜਾਵੀ ਜਾਂ ਭਲਕ ਹੋਇਆ ਤਾ ਓਹ ਸਿਖ ਉਥੇ ਗਇਆ ਜਦ ਜਾਇਕੇ ਦੇਖੇ ਤਾ
ਇਕ ਜੋੜਾ ਕਾਉ ਕਾਉਣੀ ਦਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ਜੀ ਹੋਰ ਉਥੇ ਕੋਈ ਭੀ ਨਾਹੀ ਤਾ ਓਹ ਸਿਖ ਦੋ ਤਿੰਨ
ਘੜੀਆ ਬੈਠਕੇ ਉਠਿ ਆਇਆ ਆਇਕੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਬੈਠਾ ਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਪੁਛਿ
ਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀ ਹੋਈ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਉਥੇ ਤਾ ਮਨੁਖ ਕੋਈ ਨਹੀ ਸੀ ਇਕ ਜੋੜਾ ਕਾਵਾਂ ਕਾ ਬੈਠਾ ਸੀ ਮੇਰੀ ਨਿਸਾ ਕਿਸ ਪਾ
ਸੋ ਹੋਵੈ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਭਲਕੇ ਤੂੰ ਉਥੇ ਫੇਰ ਜਾਵੀ ਜਾਂ ਭਲਕ ਹੋ
ਇਆ ਤਾ ਸਿਖ ਫੇਰ ਉਥੇ ਗਇਆ ਜਾਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾ ਬਗਲਿਆਂ ਕਾ ਜੋੜਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅ
ਰ ਮਨੁਖ ਕੋਈ ਭੀ ਨਹੀ ਸੀ ਤਾ ਦੋਇ ਤਿੰਨ ਘੜੀਆ ਬੈਠਕੇ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਮੁੜ ਆ
ਇਆ ਮਥਾ ਟੇਕਕੇ ਬੈਠਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾ ਅਜ
ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀ ਹੋਈ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਉਥੇ ਇਕ ਜੋੜਾ ਬ
ਗਲਿਆਂ ਦਾ ਅਜ ਬੈਠਾ ਸੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਭਲਾ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਭਲਕੇ ਫੇਰ
ਉਥੇ ਜਾਈ ਤਾ ਓਹ ਸਿਖ ਸਿਦਕ ਵਾਲਾ ਹੈਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਕੇ ਭ
ਲਕੇ ਫੇਰ ਗਇਆ ਉਥੇ ਹੀ ਜਾਇਕੇ ਦੇਖੇ ਤਾ ਇਕ ਜੋੜਾ ਹੰਸਾ ਦਾ ਉਥੇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾ ਸਿ
ਖ ਦੇਖਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਉਠ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਭਾ
ਈ ਸਿਖਾ ਅਜ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀ ਤਾ ਸਿਖ ਨੈ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਜੋੜਾ
ਹੰਸ ਤੇ ਹੰਸਣੀ ਉਥੇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਕਲ ਤੂੰ ਫੇਰ ਜਾਈ
ਤੇਰੀ ਨਿਸਾ ਉਥੇ ਹੀ ਹੋਣੀ ਹੈ ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਫੇਰ ਉਥੇ ਗਇਆ ਤਾ
ਜਾਇਕਰ ਦੇਖੈ ਤਾ ਇਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਅਤੇ ਇਕ ਪੁਰਖ ਉਥੇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ
ਪੈਰੀ ਪਉਣਾ ਕਰਕੇ ਬੈਠ ਗਇਆ ਅਰੁ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਜੋ ਹੇ ਭਾਈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਲੋ
ਕੋ ਸਾਧ ਮਿਲੇ ਕਾ ਕਿਆ ਫਲ ਹੈ ਤਾ ਅਗੋ ਉਸ ਸਿਖ ਸਿਖਣੀ ਨੈ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ
ਸਿਖਾ ਸਾਧ ਮਿਲੇ ਕਾ ਫਲ ਤੈਨੂੰ ਅਜੇ ਮਾਲੂਮ ਨਾਹੀ ਹੋਇਆ ਸਾਨੂੰ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਾ
ਏਹ ਫਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਅਸਾਡਾ ਜਨਮ ਸਵਰ ਗਇਆ ਹੈ ਅਸੀਂ ਵਡੇ ਗਤਿ ਅਰੇ ਪਾ

ਪੀਜੀਵ ਹੈਗੇਸਾ ਪਹਿਲੇਕਾਊਦੀਜੂਨਸਾ ਦੂਜੇਦਿਨਕਾਵਦੀਜੂਨਤੇਤੇਰੇਦਰਸਨਕ
ਸਦਕਾ ਬਗਲਿਆਦੀਦੇਹਹੋਈ ਤੀਜੇਦਿਨਤੇਰੇਦਰਸਨਦਾਪ੍ਰਤਾਪ ਬਗਲਿਅ
ਬੀਹੰਸਹੰਸਣੀਹੋਏਹਾ ਚੌਥੇਦਿਨਤੇਰੇਦਰਸਨਨੂੰਪਾਇਕੇ ਅਸਾਪਾਪੀਆਜੀਵਾ
ਨੂੰ ਮਾਨੁਖਦੇਹਸਵਾਧਾਨਪਾਈਹੈ ਸੁਣਭਾਈਸਿਖਾ ਓਹਧੰਨਤੇਰਾਗੁਰੂਹੈ ਜੋਤੇਰੇਦ
ਰਸਨਕੀਤਿਆ ਅਸਾਪਾਪੀਆਜੀਵਾਦੀਮੁਕਤਭਈਹੈ ਪਰਤੂੰ ਆਪਣੇਗੁਰੂਕਾ
ਦਰਸਨਸਾਨੂੰਕਰਵਾਉ ਏਹਬਾਤਸੁਣਕੇਸਿਖਦੇਕਪਾਟਖੁਲਗਏ ਅਰਦਿਬਾਦਿ
ਸਟਹੋਈ ਤਾਓਹਸਿਖਸਭੇਇਕਠੇਹੋਇਕਰਗੁਰੂਜੀਦੀਚਰਨੀ ਆਇਲਗੇ ਤਾਗੁ
ਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਉਸਸਿਖਨੂੰਪੁਛਿਆ ਕਿਉਭਾਈਸਿਖਾ ਅਜੇਭੀਤੇਰੀਨਿਸਾਹੋਈ
ਹੈ ਕਿਨਹੀਹੋਈ ਤਾਸਿਖਨੇਕਹਿਆਜੀ ਸਰੇਪਾਤਿਸਾਹੁਤੇਰੀਆਤੂੰਹੈਜਾਣੇਜੀ
ਪਰਜੀਪਰਮੇਸਰਮਿਲਿਆ ਤਾਨਿਸਾਦੀਕਿਆਚਲੀਹੈਜੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਉਸ
ਸਿਖਨੂੰਖੁਸੀਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਾ ਸੁਣਭਾਈਸਿਖੋ ਪਰਮੇਸਰਪਤਤਪਾਵਨਕਾਨਾਮ
ਸਿਮਰਨਕਰੋ ਅਤੇਕਿਰਤਧਰਮਦੀਕਰੋ ਮਨਤੁਹਾਡਾਨਿਰਮਲਹੋਵੇਗਾ ਸੰਤਾਦੀਸੇ
ਵਾਕਰਨੀ ਤੁਹਾਡੀ ਭੁਗਤ ਥਾਇਪਵੇਗੀ ਭਜਨਬੰਦਗੀਕਰੋਗੇ ਤਾਤੁਹਾਡੇਜਨਮ
ਜਨਮਾਂਤਰਾਦੇਪਾਪਦੂਰਹੋਵਨਗੇ ਤਾ ਓਹ ਸਿਖਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣਲਗੇ
ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇ ਇਹ ਤੁਕਪੜੀ ਜੇ ਤੁਧ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਾਗਹੁ ਹੰਸਕਰੇਹ॥
ਏਹ ਤੁਕਪੜਕਰ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹਾ ਹੇਭਗਵੰਤਜੋ ਤੈਨੂੰਭਾਵਦੀਹੈ ਸੋਈਬਾਤਹੁੰ
ਦੀਹੈ ਤੂੰਚਾਹੇਤਾਬਡੇਬਡੇ ਪਾਪੀਆਨੂੰ ਭੀ ਬਖਸਕਰ ਸਦਗਤੀ ਦੇਦਾਹੈ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇ ਪੂਰਬਕੀਧਰਤੀਜਾਇ ਪਰਗਟਹੋਏ ਤਾ ਉਥੇ ਗੋਬਿ
ਦਲੋਕਸੀਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਆਇਮਿਲੇ ਅਤੇ ਆਇਕਰ ਬਾਬੇਜੀ ਨੂੰ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਅਤੇ
ਮੁਖਥੀਰਾਮਰਾਮ ਕਹਿਆ ਹੇਬਾਬਾਜੀ ਤਾਅਗੋਂ ਬਾਬਾਜੀਕਹਿਆ ਆਵੋ ਸੰਤੋਗੋ
ਬਿੰਦਲੋਕੋਜੀ ਸਤਿਰਾਮਜੀ ਆਈਏਜੀ ਬੈਠੀਏਜੀ ਤਾਗੋਬਿੰਦਲੋਕ ਇਕਘੜੀ
ਸਸਤਾਇਕੇ ਉਨਾਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾ ਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਹਮ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵੈਜੀ ਤੁਮਾਰੇ
ਦਰਸਨਤੇਜੀ ਇਕਹਮਾਰੀਬੇਨਤੀਹੈਜੀ ਜੇ ਤੁਮਕਹੋ ਤਾਹਮ ਪੂਛੈਜੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣਭਾਈਜੀ ਜੋਕੁਛ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਅਮੇ ਆਵੈ ਸੋਈ ਪੂਛੋਜੀ ਤਾਉ
ਨਾਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਇਕ ਪੁੰਨਦਾਨਕਰਦੇਹੈਨ ਇਕ ਹੋਮ ਜਗ ਕਰ
ਦੇਹੈਨ ਇਕ ਤੀਰਥਕਰਦੇਹੈਨ ਸੋ ਤਿਨਕੀ ਮੁਕਤਿਹੋਤੀਹੈ ਯਾ ਨਾਹੀਹੋਤੀ ਤਾਗੁਰੂ

ਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹਿਆ ਭੈਰਉਰਾਗਵਿਚ ਸਬਦਿ॥ ॥ਜਗਨਹੋਮਪੁੰਨਤਪਪੂ
ਜਾ ਦੇਹਦੁਖੀਨਿਤਦੂਖਸਹੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨਮੁਕਤਿਨਪਾਵਸਿ ਮੁਕਤਿਨਾਮਿਗੁਰ
ਮੁਖਿਲਹੈ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਿਰਥੇ ਜਗਿਜਨਮਾ॥ਬਿਖੁਖਾਵੈ ਬਿਖੁ ਬੋਲੀਬੋਲੈ
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਿਹਫਲ ਮਰਿ ਭ੍ਰਮਨਾ॥੧॥ਪੁਸਤਕਪਾਠਬਿਆਕਰਣਬਖਾਣੈ
ਸੰਧਿਆਕਰਮ ਤਿਕਾਲਕਰੈ॥ਬਿਨਗੁਰਸਬਦਮੁਕਤਿਕਹਾਪ੍ਰਾਣੀਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁ
ਉਰਝਿਮਰੈ॥੨॥ਡੰਡਕਮੰਡਲਸਿਖਾਸੂਤ ਧੋਤੀਕੀਨੀ ਤੀਰਥ ਗਵਨੁਅਤਿਭ੍ਰਮਨ
ਕਰੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨਸਾਂਤਿਨਆਵੈ ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਸੁਪਾਰਿਪਰੈ॥੩॥ਜਟਾਮੁ
ਕਟਤਨਭਸਮਲਗਾਈ ਬਸਤ੍ਰ ਛੋਡਿਤਨਨਗਨ ਭਇਆ॥ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨੁਤ੍ਰਿ
ਪਤਿਨਆਵੈ ਕਿਰਤਕੈਬਾਂਧੈ ਭੇਖਭਇਆ॥੪॥ਜੇਤੇਜੀਅਜੰਤ ਜਲਿ ਥਲਿਮ
ਹਿਜਤ੍ਰਕਤ੍ਰਤੂ ਸਰਬਜੀਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਰਾਖਿਲੇਹੁਜਨਕਉ ਹਰਿਰਸ ਨਾਨਕਝੋ
ਲਪੀਆ॥੫॥੧॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਦੇਹੈਨ॥
ਸੁਨਹੁਭਾਈਰਾਮਜਨਹੁ ਭਾਵੈ ਹੋਮਕਰੈ ਜਗਕਰੈ ਭਾਵੈ ਤੀਰਥਕਰੈ ਭਾਵੈ ਜੋਗੀ
ਹੋਇ ਸੰਨਿਆਸੀਹੋਵੈ ਭਾਵੈ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਹੋਵੈ ਭਾਵੈਨਾਗਾਹੋਇਕਰ ਸਿਰਬਿਖੇ
ਕਵਦ੍ਰ ਧਰਾਵੈ ਭਾਵੈ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਭ੍ਰਮੇ ਭਾਵੈਪੂਜਾਪੁੰਨਸਗਲੇ ਕਰੈ ਅਰੁ
ਬਹੁਤ ਤਪਸਿਆ ਕਰੇ ਅਤੇਦੇਹੀਕਉ ਸਾਧਨਕਰੈ ਤਾਂਭੀ ਰਾਮਨਾਮਸਿਮਰੇਬਿ
ਨਾ ਮੁਕਤਨਾਹੀ ਹੋਂਦੀ ਅਰੁ ਮੁਕਤਿ ਤਾਂਹੋਵੈ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂਨੂੰਮਿਲਕਰ ਸੁੱਧਆਤਮੇ
ਨਾਮੁਸਿਮਰੇ ਤਾਂਇਸਕੀਮੁਕਤਿਹੋਵੈ ਅਰਜਨਮ ਸਕਾਰਥਾਹੋਵੈ ਨਹੀਤਾਂਇਸਪ੍ਰਾ
ਣੀਕਾਜਨਮਬਿਰਥਾ ਜਾਂਦਾਹੈ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇਨਾਮਬਿਨਾ ਏਹੁਮਾਨੁਖਬਿ
ਖਹੀਖਾਂਦਾਹੈ ਬਿਖਹੀਬੋਲਦਾਹੈ ਇਸਬਿਖ ਬੋਲੀਦਾਅਰੁਬਿਖਕੇਖਾਵਣੇਕਾ
ਏਹੁ ਗੁਣਹੈ ਜੋ ਬਾਰਿਬਾਰਜਨਮਦਾ ਮਰਦਾਹੈ ਅਤੇ ਅਨੇਕਾਂਜੂਨਾਂਬਿਖੇ ਭ੍ਰਮਦਾ
ਫਿਰਦਾਹੈ ਫੇਰ ਉਨਾਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਇਕ ਪੁੱਸਤਕਪੜ੍ਹਦੇਹੈਂ
ਇਕ ਤ੍ਰੈਕਾਲਸੰਧਿਆਕਰਦੇਹੈਨ ਸੋ ਤਿਨਕੀਮੁਕਤ ਹੋਵੈਗੀ ਯਾਨਹੀਹੋਵੈਗੀ
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣੋਭਾਈ ਰਾਮਕੇਲੋਕੋ ਜੋਚਾਰਬੇਦਪੜ੍ਹੈ ਅਰੁਤ੍ਰੈਕਾ
ਲਸੰਧਿਆਕਰੈ ਅਰਅਠਾਰਾਂਪੁਰਾਣਪੜ੍ਹੈ ਤਾਂਭੀਮੁਕਤਨਾਂਹੀਹੁੰਦੀ ਮੁਕਤਤਾਂਹੀ
ਹੁੰਦੀਹੈ ਜਾਂਸਤਿਗੁਰਾਂਨੂੰਮਿਲਕੈ ਸੁਧਆਤਮੇਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂਕਾਨਾਮੁਜਪੈ ਤਾਂਫੇਰਉ
ਨਾਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਇਕਗ੍ਰਹਸਤ ਛਡਕਰ ਅਤੀਤਹੋਂਦੇਹੈਨ
ਇਕ ਤੀਰਥਾਂਨੂੰਜਾਂਦੇਹੈਨ ਉਨਕੀਮੁਕਤਹੋਵੈਗੀ ਕਿਨਹੀਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸੁਨ

ਹੁ ਭਾਈ ਰਾਮ ਕੇ ਲੋਕੋ ਭਾਵੈ ਡੰਡ ਕਮੰਡਲ ਹਾਥ ਮੈ ਲੈਕਰ ਸਿਖਾ ਸੂਤ ਧੋਤੀ ਕਰੈ ਤਿਲ
ਕ ਬਣਾਵੈ ਭਾਵੈ ਘਰ ਛਡਕੇ ਤੀਰਥ ਜਾਤ੍ਰਾ ਕਰੈ ਭਾਵੈ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਕੀ ਪਰਦਖਣਾ
ਕਰਆਵੈ ਤਭੀ ਮੁਕਤ ਨਹੀ ਪਾਵਦਾ ਸੁਣਹੁ ਭਾਈ ਰਾਮ ਕੇ ਸੰਤਹੁ ਮੁਕਤ ਤਉ ਹੋਵੈ
ਗੀ ਜਾਂ ਸੁਧ ਆਤਮੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਭਜਨ ਕਰੈਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਨਾਂ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਜਟਾਧਾਰ ਕੇ ਹੋਇ ਬੈਠਤੇ ਹੈ ਕੋਈ ਭਸਮ ਲਗਾਵਤੇ ਹੈ ਇਕ ਬ
ਸਤ੍ਰਾਂ ਕੇ ਉਤਾਰ ਕਰ ਨਗਨ ਹੋਇ ਫਿਰਤੇ ਹੈ ਉਨਕੀ ਮੁਕਤ ਹੋਇਗੀ ਕਿ ਨਹੀ ਹੋਵੈਗੀ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਸੰਤ ਜੀ ਭਾਵੈ ਜਟਾਧਾਰ ਕੇ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਭਾਵੈ ਭਸਮ
ਲਗਾਇ ਬੈਠੇ ਭਾਵੈ ਬਸਤ੍ਰ ਉਤਾਰ ਕੇ ਨੰਗਾ ਹੋਇ ਫਿਰੈ ਤਾਂ ਭੀ ਮਕਤ ਨਹੀ ਹੋਵੇਗਾ
ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰੋ ਹਉਮੈ ਜਾਵੈ ਅਤੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁਰੂ
ਜਪੇ ਤਾਂ ਇਸ ਕੀ ਪਰਮਗਤ ਹੋਵੈਗੀ ਫੇਰ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਜੇਹੜੇ ਜੀਅ ਜਲ ਥਲ ਵਿਚ ਹੈਨ ਉਨਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤਿ ਕਰਣੇਹਾਰਾ ਕਉਣ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਜਿਤਨੇ ਜੀਅ ਜਲ ਥਲਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣੇ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਜੋ ਉਨਕੇ ਨਾਲ ਭੀ
ਤਉ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਹੈ ਜੋ ਉਨ ਜੀਆਂ ਕੀ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਭੀ ਪਰਮੇਸਰ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ
ਓਹ ਭੀ ਗੁਰਦੇਵ ਬਿਨਾ ਮੁਕਤ ਨਾਹੀ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂ ਓਹ ਜੀਅ ਸੁਧ ਆਤਮੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿ
ਮਰੈ ਤਾਂ ਉਨਕੀ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈਗੀ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਰਾਮ ਜਨਹੁ ਹਮਾਰੇ ਮਾਰਗ ਮੇ ਇਉ ਕ
ਹਿਆ ਹੈ ਆਗੇ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਗਤ ਸਾਹਿਬ ਜਾਣੈ ਪਰਮੇਸਰ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਸਰਬ ਸਾਮ
ਰਥ ਹੈ ਜਿਉ ਚਾਹਿਦਾ ਹੈ ਤਿਉ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ ਓਹ ਗੁਬਿੰਦ ਲੋਕ
ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਕੀ ਚਰਣੀ ਆਇ ਪਏ ਅਰ ਕਹਣੇ ਲਗੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੂਹੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਜੀ ਹੈ ਅਬ ਹਮ ਤੇਰੀ ਸਰਨ ਪੜੇ ਹੈ ਹਮ ਕਉ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਰਖ ਲੇਵਹੁ ਜੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਨਹੁ ਭਾਈ ਰਾਮ ਜਨਹੁ ਤੁਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰਿਆ ਕ
ਰੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ ਕਰੇਗਾ ਏਹ ਸੁਣਕੇ ਓਹ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋ
ਗਏ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਖਤ੍ਰੀ ਨਾਲ ਹੋਈ ਦੂਰਦੇਸ ਵਿਚ ॥
ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਦੂਰਦੇਸ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਉਸਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਗਰ
ਸੀ ਤਿਸਦੇ ਦੁਆਲੇ ਬੜੇ ਬਾਗ ਹੈਗੇ ਸਨ ਉਸ ਬਾਗ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਉਥੇ
ਇਕ ਖਤ੍ਰੀ ਬੜਾ ਧਨਾਢ ਸੀ ਉਸਦਾ ਸਦਾਬਰਤ ਉਥੇ ਹੈਸੀ ਉਸਨੈ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਤਿ
ਨ ਅਤੀਤ ਬਾਗ ਮੇ ਆਇ ਉਤਰੇ ਹੈਨ ਪਰ ਬੇਸੁਆਲ ਹੈਨ ਓਹ ਖਤ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਇਆ ਆਇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ

ਜੇਤੁਸੀ ਬਚਨਕਰੋਤਾਮੈਜੀਦਾਪਹੁਚਾਵਾਜੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿਭਾਈ
ਸਿਖਾਂ ਜੋਕੁਛ ਨਿਰੰਕਾਰਭੇਜੇਗਾ ਸੋ ਲੈ ਲਵਾਂਗੇ ਤਾਉਸਖਤ੍ਰੀਨੇ ਆਪਣਿਆਂ ਗੁਮਾ
ਸਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀਜਾਇਕੇ ਛਤੀਪ੍ਰਕਾਰਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨ ਬਨਾਇਕਰਲੈਆਵੋ
ਅਰਮੈ ਅਗੇ ਬਡੇਬਡੇ ਅਤੀਤ ਦੇਖੇਹੈਨਪਰ ਸਭਮਾਇਕੇ ਸੁਆਲੀਹੀਦੇਖੇਹੈਨਅ
ਰੁਏਹਤਾ ਨਿਰੰਕਾਰਕਾਹੀ ਸੁਆਲੀਹੈ ਸੋਏਹੁ ਮੈਨੂੰ ਨਿਰੰਕਾਰਹੀ ਨਜਰਆਵਦਾਹੈ ਤਾ
ਉਨਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਈਆਰ ਕਰਾਇਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬਜੀਦੇਅਗੇ ਆਣਿਰ
ਖਿਆ ਉਸਖਤ੍ਰੀ ਕਹਿਆ ਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀ ਏਹੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਕਾਰਜੀਨੇਭੇਜਿ
ਆਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਭੋਜਨ ਕਰੋ ਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਸਭਲੋਕ ਕੌਣਹੈਨ
ਤਾ ਉਸਖਤ੍ਰੀਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀ ਏਹੁਸਭਕੁਟੰਬ ਮੇਰਾਹੀਹੈ ਭਾਈ
ਹੈਨਮਾਤਾ ਪਿਤਾਹੈਨ ਹੋਰ ਸਭ ਸਰੀਕਲੋਕਹੈਨ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇ ਸਬਦਿ ਕਹਿਆ॥
॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧ ॥ਮਾਤਾਮਤਿਪਿਤਾ ਸੰਤੋਖੁ॥ਸਤਿਭਾਈਕਰਿਏਹੁਵਿਸੇਖੁ
੧॥ਕਹਣਾਹੈਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਤਉਕੁਦਰਤਿਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਸਰਮਸੁਰਤਿਦੁਇਸਸੁਰਭਏ॥ਕਰਣੀਕਾਮਣਿਕਰਿਮਨਲਏ॥੨॥ਸਾਹਜ
ਸੰਜੋਗੁਵੀਆਹੁਵਿਜੋਗੁ॥ਸਚੁਸੰਤਤਿਕਹੁਨਾਨਕਜੋਗੁ॥੩॥੧॥ ਜਾਏਹਸਬ
ਦ ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਤਾ ਓਹਖਤ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਚਰਨਾਪਰ ਢਹਿਪਇਆ ਅਤੇ
ਕਹਿਓਸੁਹੇਗੁਰੂਜੀ ਮੇਰਾਭੀ ਉਧਾਰ ਕਰੋ ਏਹਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਣੀਰਸਨੀਲਾਵਹੁਜੀ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇਆ ਅਰਉਸਖਤ੍ਰੀਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਲਾਵਿਚੋ ਸੀਤ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਿਤਾ ਉਸਖਤ੍ਰੀਦੀ ਬੁਧਿ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇਗਈ॥ ਬਾਬੇਜੀਦੇ ਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦਖ
ਵਣਦਾ ਸਦਕਾ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸਾਇਸਖਤ੍ਰੀਉਪਰ ਬਡੀਮਿਹਰਕੀ
ਤੀਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁਮਾਇਆ ਚੰਡੀਹੈ ਏਹ ਭੁਲਾਕਰ
ਮਕਰਣੇਨਹੀਦੇਂਦੀ ਅਰਜਿਸਪ੍ਰਾਣੀ ਉਪਰਪਰਮੇਸਰਦਿਆਲਹੋਂਦਾਹੈ ਸੋ ਮਨੁਖ
ਇਸਮਾਇਆਨੂ ਵੰਡਖਾਂਦਾਹੈ ਅਤੇਮਨ ਨੀਵਾਰਖਦਾਹੈ ਇਕਪਾਲਿਓ ਦੇਣਾ ਦੂਜਾਅ
ਜਜੀਕਰਣੀ ਏਹਭੀ ਕਿਸੇਦਾਹੀ ਕੰਮਹੈ ਅਤੇ ਰਾਤਪਹਿਰ ਸਾਡੀਇਸਦੀਗੋਸਟ
ਹੈ ਅਸੀ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਇਥੇ ਆਏਹਾਂ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਸਾਰਾਦਿਨ ਉਸਖਤ੍ਰੀਦੇਪਾਸਰ
ਹੇ ਜਾ ਤ੍ਰੈਪਹਿਰ ਗੁਜਰੇ ਤਾਉਸਖਤ੍ਰੀਦਾਜੀਉ ਕਾਹਲਾ ਹੋਇਗਇਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀ ਉਸਦੇ ਕੁਟੰਬੀਆਂਨੂ ਕਹਿਆ ਜੋਭਾਈ ਤੁਸੀਇਸਦੀ ਤਈਆਰੀਕਰੋ ਅਰੁਇ
ਸਦਾ ਚਲਣਾਨਜੀਕਆਇ ਲਗਾਹੈ ਤਾ ਉਸਖਤ੍ਰੀਦੇ ਭਿਰਾਭਾਈ ਸਭਰੋਵਣੇਲ

ਗੇ ਓਹ ਖਤ੍ਰੀ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਉਸਨੂੰ ਮਸਾਣ ਪਰ ਲੈ ਗਏ ਉਸਦਾ ਸਸਕਾਰ ਕੀਆ ਉਸ ਖਤ੍ਰੀ ਦੇ ਸਨਬੰਧੀਆਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਏਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਇਆ ਸੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਹਥ ਜੋੜੋ ਜੋ ਏਹੁ ਸਾਧ ਮੁਕਤ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਉਸ ਖਤ੍ਰੀ ਦੇ ਪਰਥਾਇ॥

॥ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਅਲਾਹਣੀਆਂ॥ ॥ਧੰਨ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ॥ ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੀ ਪਾਈ ਭਰੀ ਜਾਨੀਅੜਾ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ॥ ਜਾਨੀ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਰੁੰਨੇ ਵੀਰ ਸਬਾਏ॥ ਕਾਂਇਆ ਹੰਸ ਥੀਆ ਵੇਛੋੜਾ ਜਾਂ ਦਿਨ ਪੁੰਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਏ॥ ਜੇਹਾ ਲਿਖਿਆ ਤੇਹਾ ਪਾਇਆ ਜੇਹਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ॥ ਧੰਨ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ॥੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇਆਣਾ॥ ਏਥੈ ਧੰਧਾ ਕੂੜਾ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾੜੇ ਅਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ॥ ਆਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ ਜਿਉ ਮਿਹਮਾਣਾ ਕਾਹੇ ਗਾਰਬੁ ਕੀਜੈ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦਰਗਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਲੀਜੈ॥ ਆਗੈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਮੂਲੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਆ ਵਿਹਾਣਾ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇਆਣਾ॥੨॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਾਚੜਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ਹੈ ਇਕ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ॥ ਢਾਹੇ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੋ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ॥ ਵਾਲੇਵੇ ਕਾਰਣਿ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੋ॥ ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੋ ਗਾਫਲੁ ਸੰਸਾਰੋ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਰੋਵੈ॥ ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਏਵੈ ਖੋਵੈ॥ ਐਥੈ ਆਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ਕੂੜਿ ਕਰਹੁ ਹੰਕਾਰੋ॥ ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ॥੪॥੧॥

ਏਹੁ ਸਬਦ ਗਾਇ ਕੇ ਤਦੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜਿਥੇ ਏਹ ਸਬਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਸਸਕਾਰ ਉਤੇ ਚਲਾਣੇ ਕੇ ਸਮੇ ਪੜ੍ਹੀਏਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਕੀ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇਗੀ ਏਹ ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ ਉਸ ਖਤ੍ਰੀ ਕੇ ਬਰਾਉ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਡਾ ਭੀ ਨਿਸਤਾਰਾ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਉਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖੀ ਦਾਨ ਬਖਸਿਆ

ਅਤੇ ਸਭਲੋਕ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇ ਸਿਖਹੋਏ ਲਗੇ ਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣ ਸਤਿਕਰਤਾਰ

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕਪਠਾਣ ਦੇਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਗੁਰੂਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕਸ ਪਠਾਣਦੇ ਸਹਿਰਵਿਚ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਏ ਉਸ ਸਹਿ
ਰਦੇ ਬਾਹਰਵਾਰ ਦੋਇ ਕੋਹਾਂ ਉਪਰ ਇਕ ਹੁਜਰਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆਸੀ ਉਸਹੁ
ਜਰੇਵਿਚ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਜਾਇਬੈਠੇ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਇਥੇ ਉਜ
ੜਦੇਵਿਚ ਹੁਜਰਾ ਕਿਸਨੇ ਬਣਾਇਆਹੈ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਿ
ਆ ਇਥੇਦਾ ਪਠਾਣ ਜੋ ਸਿਰਦਾਰਹੈ ਸੋ ਰਾਤਨੂ ਇਥੇ ਆਇਕੇ ਨਿਵਾਜਪੜ੍ਹਦਾਹੈ
ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਮਸਲੇ ਸੁਣਦਾਹੈ ਪਰ ਦਿਲਾਵਿਚ ਮਿਹਰਨਹੀ ਆਵਦੀ ਇਸ ਅਗਦਿ
ਨੇ ਸਹਿਰਵਿਚ ਲੋਟੀ ਧਰਦੇਦਾਹੈ ਸੋ ਅਸੀਭੀ ਉਸਦੇ ਮਿਲਣੇ ਵਾਸਤੇ ਇਥੇ ਆ
ਇ ਬੈਠੇਹਾਂ ਅਤੇ ਅਜੇਹੇਦਾ ਦੀਦਾਰ ਭੀ ਕਰਨਾ ਭਲਾਨਾਹੀ ਪਰ ਅਸੀ ਗਰੀਬਾਂਦੇ
ਵਾਸਤੇ ਆਖਦੇਹਾਂ ਜੋ ਮਤਿ ਦਿਲਤੇ ਗਹਿਮਤੀ ਆਇਜਾਂਦਾ ਹੋਵੈਸੁ ਤਾਂ ਇਚਰਾ
ਨੂ ਦਿਨ ਗੁਜਰਗਇਆ ਤਾ ਓਹ ਪਠਾਣ ਬਾਹਨੂ ਪਿਛਾਹ ਕਰਕੇ ਮਥਾਟੇਕਦਾ
ਟੇਕਦਾ ਉਸ ਹੁਜਰੇਵਿਚਿ ਆਇ ਬੈਠਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇ ਪਾਸ ਅਤੇ ਮੁੱਲਾਂਲੋਕ
ਕਿਤਾਬਾਂ ਕਢਕੇ ਲਗੇ ਮਸਲੇ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪ ਪਠਾਣ ਆਖਣਲਗਾ ਜੋ ਵਾਹੁ
ਖੁਦਾਇ ਵਾਹੁਖੁਦਾਇ ਅਤੇ ਬਹੁਤਹੀ ਨਿਵਾਜਾ ਕਰੇ ਨੀਵਾ ਹੋਇ ਹੋਇ ਕਰਕੇ ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀ ਉਸ ਪਠਾਣਨੂ ਦੇਖਕਰ ਹਸਣੇ ਲਗੇ ਤਾਉਸ ਪਠਾਣਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ
ਫਕੀਰਜੀ ਅਸੀ ਤਾ ਸਾਈਦਾ ਨਾਉ ਪੜ੍ਹਨੇਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਅਸਾਨੂ ਹਸਦੇਹੋ ਏਹ
ਰੈਸ ਤੁਸੀ ਕਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਇਕੁ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਹਰਣਾ ਬਾਜਾਤੇ ॥ਸਿਕਦਾਰਾ ਇਨਾ ਪੜ੍ਹਿਓ ਨਾਉ ॥ਫਾਧੀ
ਲਗੀ ਜਾਤੁ ਫਹਾਇਨਿ ਅਗੈ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ਸੋ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤ ਬੀਨਾ ॥ਜਿਨੀ ਕ
ਮਾਣਾ ਨਾਉ ॥ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਜੜ੍ਹ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮੈ ਉਪਰ ਹੋਵੈ ਛਾਉ ॥ਰਾਜੇ ਸੀਹ ਮੁਕਦ
ਮ ਕੁਤੇ ॥ਜਾਇ ਜਗਾਵਨਿ ਬੈਠੇ ਸੁਤੇ ॥ਚਾਕਰ ਨਹਦਾ ਪਾਇਨਿ ਘਾਉ ॥ਰਤੁ ਪਿਤੁ
ਕੁਤੇਹੋ ਚਟਜਾਉ ॥ਜਿਥੇ ਜੀਆਂ ਹੋਸੀ ਸਾਰ ॥ਨਕੀ ਵਢੀ ਲਾਇਤਬਾਰ॥

ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇ ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ਤਾਉਸ ਪਠਾਣਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਫਕੀਰ
ਜੀ ਖੁਦਾਇਦਾ ਨਾਉ ਲਾਇਆਂ ਪੜ੍ਹਿਆਂ ਸੁਣਿਆਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਾਹੋਵੈਗਾ ਤਾ ਹੋਰ
ਕਿਸਤਰਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਠਾਣ ਤੂ ਭੁਲ
ਫਿਰਦਾਹੈ ਇਥੇ ਤੂ ਖੁਦਾਇਦਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦਾਹੈ ਭਲੀਤਰਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾਹੈ ਸੁਣਦਾਹੈ ਅਗੁ

ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾਇਕਰ ਫਾਹੀਆ ਅਰੁਦਾ ਹੈ ਅਰੁ ਗਰੀਬਾਂ ਦਾ ਘਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਖੁਦ
ਾਇ ਤੈਨੂੰ ਸਜਾਇ ਦੇਵੈਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਪਠਾਣ ਨੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਭਲਾ ਜਾਣ
ਕੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ ਕਰਦਾ ਹਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ਰਾਗੁ ਮਲ
ਾਰ ਵਿਚਿ॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਜਉ ਮਣਹ ਸਤੀ ਧਿਉ ਗੁੜੁ ਖਾਵੈ
ਪੰਜ ਸੇਰ ਦਾਣਾ ਖਾਇ ਤਾ ਨੂੰ ਕੈ ਫੂਕੈ ਖੇਹ ਉਡਾਵੈ ਸਾਹਿ ਗਇਐ ਪਛੁਤਾਇਆ ਅੰਧੀ ਫੂ
ਕ ਮੋਈ ਦੇਵਾਨੀਆ ਖਸਮੇ ਮਿਟੀ ਫਿਰਿ ਭਾਨੀ॥ ਅਧ ਗਲੋਲੇ ਲਾ ਚਿੜੀ ਕਾ ਚੁਗਣ ਗੈ
ਣ ਚੜੀ ਬਿਲਲਾਇਆ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਓਹਾ ਚੰਗੀ ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇਆ ॥ਸਕਤਾ
ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਸੈ ਮਿਰਿਆ ਸਭ ਪਿਛੈ ਪੈ ਖਾਇਆ ਹੋਇ ਸਤਾਣਾ ਘੁਰੈ ਨ ਮਾਵੈ ਸਾਹਿ ਗ
ਇਐ ਪਛੁਤਾਇਆ ॥ਅੰਧਾ ਕਿਸ ਨੋ ਬੋਕ ਸੁਣਾਵੈ ਖਸਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਭਾਵੈ ॥ਅਕ ਸਿਉ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਅਕ ਤਿਡਾ ਅਕ ਡਾਲੀ ਬਹਿ ਖਾਇਆ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਓਹੋ ਚੰਗਾ ਜਿ ਕਰੇ ਖੁ
ਦਾਇ ਖੁਦਾਇਆ ॥ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾੜੇ ਸੁਖ ਕੀਤੇ ਦੁਖੁ ਹੋਈਆ ॥ਗਲਾ ਵਾਲੇ
ਹੈਨਿ ਘਣੇਰੇ ਛਡਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈਆ ॥ਮਖੀ ਮਿਠੈ ਮਰਣਾ ॥ਜਿਨ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਨ ਨੇੜਿ
ਨ ਆਵੈ ਤਿਨ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰਣਾ ॥੧॥ ਜਦ ਏਹ ਸਲੋਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਤਾਂ ਉਸ ਪਠਾਣ ਨੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਕਦਮ ਪਕੜ ਲੀਏ ਅਤੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਓਸ ਹੇ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਜਾਣਿਆ ਸੀ ਜੋ ਰਾਜ ਬਹਿਸਤ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਰਾਜ ਦੇ ਜੈਸਾ ਦੁਖ ਹੀ ਕੋ
ਈ ਨਹੀ ਹੋਰ ਪਰ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਡੀ ਖਲਾਸੀ ਕਿਸ ਕਰ ਹੋਵੈਗੀ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਲੋਕੁ ਹੋਰ ਕਹਿਆ ॥ਰਾਜ ਮਾਲ ਰੂਪ ਜਾਤਿ ਜੋਬਨ ਪੰਜੇ
ਠਗ ॥ਏਨੀ ਠਗੀ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਕਿਨੈ ਨ ਰਖੀ ਲਜ ॥ਏਨਾ ਠਗਨਿ ਠਗ ਸੇ ਜਿ ਗੁਰ
ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਮੁਠੇ ਜਾਹਿ॥ ੧॥ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਨੇ ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਪਠਾਣ ਸੁਣਕਰ ਅਤੇ ਗਲ ਵਿਚ ਪਲਾ ਪਾਇ ਕੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਾਇਆ ॥ ਅਤੇ ਕਹਿਣੇ ਲਾਗਾ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀਵ
ਸੋ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਮੇਰਾ ਗੁਨਾਹੁ ਮਾਫ ਕਰੀਐ ਜੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਭਾਈ ਤੂੰ
ਹੁਣ ਬਖਸਿਆ ਹੈ ਪਰ ਨੇਕੀ ਕੇ ਰਾਹੁ ਪਰ ਚਲੀ ਤਾਂ ਓਹ ਪਠਾਣ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਮੁਰੀ
ਦ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੀਰ ਕਰਕੇ ਜਾਤਾ ਤਾਂ ਓਹ ਪਠਾਣ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਉ
ਘਰ ਲੈ ਗਇਆ ਉਸ ਨੇ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮਹੀਨੇ ਉਥੇ ਰ
ਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨਾ ਪਠਾਣਾ ਉਪਰ ਦਇਆਲ ਹੋਏ ਅਰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਕਿਛੁ
ਮੰਗੋ ਤਾਂ ਉਨਾ ਪਠਾਣਾ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਨਿਸਾਨੀ ਦੇਵੋ ਜੀ

ਜੇਆ ਜਾਨੂ ਪੁਤ੍ਰਪੋਤ੍ਰਿਆ ਤਾਈ ਪਰਤਾਤੁਰਹੇਜੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਤੁਸੀ ਕੜਾਹਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਾਵੋ ਤਾਉਨਾਪਠਾਣਾਨੇ ਗੁਰੂਕਾ ਬਚਨਮੰਨਕੇ ਹਿੰਦੂਲੋਕ ਸ
ਦਾਇਕੇ ਕੜਾਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੀਆਰਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਦੇ ਅਗੇ ਰਖਿ
ਆ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਇਸਦੇ ਉਪਰਚਾਦਰਆਣਪਾਵੋ ਤਾਉਨਾਪਠਾਣਾਨੇਬਹੁ
ਤਹਛੀਚਾਦਰ ਕੜਾਹਕੇਉਪਰ ਆਣਪਾਈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਹਿਕੇ
ਉਨਾਪਠਾਣਾਨੂਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਸਭ ਮਿਲਕੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਆਖੋ ਤਾਉਨਾਨੇ ਵਾਹਗੁਰੂ
ਆਖਿਕੇ ਕੜਾਹਪ੍ਰਸਾਦਿਉਪਰੋ ਚਾਦਰਉਤਾਰੀ ਤਾ ਓਹਚਾਦਰਗੁਰੂਜੀਨੇਉਨਾਨੂੰਦਿਤੀ
ਅਤੇਕੜਾਹਪ੍ਰਸਾਦਉਪਰਪੰਜਾਲਗਾਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ ਬਡੇਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏਪਠਾਣ
ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਭਾਈ ਅਸਾਡਾ ਬਚਨਏਹੀਹੈ ਜਦ ਤੁਸੀ ਅਪਣੀਭਾਵਨੀਨਾ
ਲ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਜਕਰਮਪਾਇਆ ਕੜਾਹਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰੋਗੇ ਤਦੋਂਹੀਪੰਜਾ ਲਗੇਗਾ ਤਾ
ਤੁਸਾ ਜਾਣਨਾ ਏਹਕੜਾਹਪ੍ਰਸਾਦ ਪਰਵਾਨਹੋਇਆ ਤਾ ਓਹ ਸਭਪਠਾਣ ਕਹਣਲਗੇ
ਜੇਵਾਹੁ ਨਾਨਕਜੀ ਤੁਸੀਕੋਈ ਜਾਹਰੇਪੀਰਹੋ ਤਾ ਸਾਰੀਧਰਤੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਲਗੀ
ਅਰਾਧਣ ਹੁਣਤੀਕਰਉਥੇ ਏਹਨਿਸਾਨੀਹੈਜੋਕੜਾਹਪ੍ਰਸਾਦਨੂੰਪੰਜਾਲਗਦਾਹੈ
ਤਾਦੁਰਤ ਦਾਹੇ ਨਾਹੀਤਾ ਨਹੀਵਰਤਦਾ ਗੁਰੂਜੀ ਉਥੇ ਸਿਖੀ ਦਿੜਾਇਕਰਚਲਦੇਰਹੇ

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਇਕਦਿਨ ਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਿ ਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਨੇ ਆਇਕਰ ਰਾਮਰਾਮ ਕਹੀ ਤਾਸਤਿ
ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਸਤਰਾਮਜੀ ਆਈਏ ਸੰਤੋਸਾਧੋ ਗੋਬਿੰਦਲੋਕੋ ਆਈਏ ਬੈ
ਠੀਏਜੀ ਤਾ ਓਹਗੋਬਿੰਦਲੋਕ ਇਕਘੜੀ ਸਸਤਾਇਕਰ ਕਹਿਨੇਲਗੇ ਹੇਗੁਰੂ
ਬਾਬਾਜੀ ਇਕਸਾਡਾਪ੍ਰਸਨਹੈ ਜੇਆਗਿਆਹੋਵੈ ਤਾ ਹਮਪੂਛੀਐਜੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀ
ਨੇਕਹਿਆ ਹੇਰਾਮਜਨੋਜੀ ਜੋਤੁਮਾਰੇਦਿਲਮੇਆਵਦੀਹੈ ਸੋਪੂਛੀਐਜੀ ਉਨਾਗੋ
ਬਿੰਦਲੋਕਾਕਹਿਆ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਏਹਪ੍ਰਾਣੀਜੋਪਾਪਪੁੰਨਕਰਦਾਹੈ ਅਤੇਮਾਇਆ
ਕੇ ਦੌੜੇ ਦੌੜੂ ਪੈਂਦਾਹੈ ਸੋਏਹ ਆਪੇਕਰਦਾਹੈ ਯਾ ਕਿਸੀਕਾ ਕਰਾਇਆ ਕਰਦਾਹੈ
ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇ ਇਕਸਬਦਕਹਿਆ ॥ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਮਨਕਾ
ਕਹਿਆ ਮਨਸਾ ਕਰੈ॥ਇਹੁਮਨਪਾਪਪੁੰਨਉਚਰੈ॥ਮਾਇਆਮਦਮਾਤੇਤ੍ਰਿਪਤਨ
ਆਵੈ॥ਤ੍ਰਿਪਤਮੁਕਤਿਮਨਸਾਚਾਭਾਵੈ॥੧॥ਤਨਧਨਕਲਤਸਭਦੇਖਅਭਿਮਾ
ਨ॥ਬਿਨਨਾਵੈਕਿਛੁਸੰਗਨਜਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੀਚੈਰਸਭੋਗਖੁਸੀਆਮਨਕੇਰੀ
ਧਨਲੋਕਾ ਤਨਭਸਮੈਢੇਰੀ॥ਖਾਕੂਖਾਕੁਰਲੈਸਭੁਫੈਲੁ॥ਬਿਨਸਬਦੈਨਹੀਉਤ

ਹੈ ਮੇਲਾ॥੨॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਦੇਹੈਨਿ॥ਜੇਸੁਨਹੁ
ਭਾਈਰਾਮਜਨੇ ਏਹੁਪ੍ਰਾਣੀ ਰਾਜਭੀਕਰੈ ਜੋਗਭੀਕਰੈ ਧਨ ਸੰਚਰਸੰਚ ਬਡੇ ਭੁਖਭੁਰੇ
ਤਾਇਸਕੇਸਾਥ ਕਿਛੁ ਧਨ ਅਰੁਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਲਾਸ ਨਾਲਨਹੀ ਚਲਦੇ ਅਰੁ
ਇਸਕਾਤਨ ਜੇਹੈ ਸੋਸੁਆਹੁ ਕੀ ਢੇਰੀ ਹੋਇਜਾਇਗਾ॥ਧਨਕੋ ਤਾਂਹੋਰਲੋਕ ਪਿਛੋ
ਲੈਜਾਵੈਗੇ ਕੁਟੰਬਕੇਲੋਕ ਭੀ ਕਿਸੇਕੰਮ ਨਹੀ ਆਵਦੇ ਅਤੇ ਧਨਹੋਰਨਾ ਲੋਕਾਨੇ
ਖਾਧਾ ਅਰੁਧਨਕੇ ਨਮਿਤ ਜੋਏਹੁ ਪਾਪਕਰਦਾਸੀ ਸੋਪਾਪ ਇਸਦੇ ਸੰਗ ਗਏ ਸੋ
ਉਨਾ ਪਾਪਾਂਕੇ ਅਗੇ ਪਕੜਿਆ ਅਰੁ ਨਰਕਨੂੰ ਠੇਹਲ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰ
ਮੇਸਰਜੀਕੇ ਨਾਮਬਿਨਾ ਇਸਕਾ ਬੇਲੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਹੋਵਣੇਕਾ ਅਰੁ ਬਿਨਾ ਸਬਦ
ਇਸਪ੍ਰਾਣੀਕੀ ਮੈਲ ਕਟੀਦੀ ਨਹੀ ਜਬ ਏਹੁ ਗੁਰੂਕਾ ਸਬਦ ਕਮਾਵੈਗਾ ਤਬਇ
ਸਕੀ ਮੈਲ ਜਾਇਗੀ ਤਾ ਏਹੁਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇਗਾ ਤਾਫੇਰ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਜੋਪ੍ਰਾਣੀ ਜੂਨੀਮੇ ਨਚਦਾਹੈ ਸੋ ਕਿਤਤਾਲ ਕਰਕੇ ਨਚਦਾਹੈ
ਅਤੇ ਨਚਣੇਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੁਟੇਗਾ ਸੋ ਕਿਤੁਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਕੇ ਛੁਟੇਗਾ ਤਾਫੇਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਨੇ ਸਬਦਦੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ਗੀਤਨਾਦ ਧੁਨਤਾਲ ਸਿ ਕੂਰੇ॥ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣ ਉਪਜੈ
ਬਿਨਸੈ ਦੂਰੇ॥ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਦ ਨ ਜਾਇ॥ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਰੂ ਗੁਣ ਗਾਇ
॥੩॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਤੇ ਹੈਨ ਸੁਣੋ ਭਾਈਰਾਮਜਨਹੁ
ਨਚਣਹਾਰੇਕਉ ਤਾਂ ਗੀਤ ਨਾਦ ਤਾਲ ਪਖਾਵਜ ਬਜਾਈਦੇ ਹੈਨ ਤਾ ਓਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਉਨਾ ਬਜੰਤਰਾ ਕਰਕੇ ਨਚਦਾਹੈ ਏਹਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਜੂਨੀਮੇ ਪੜਦਾਹੈ ਸੋ ਕਿਉਕਰਿ
ਪੜਦਾਹੈ ਕਾਮ ਕਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਹੰਕਾਰ ਮਮਤਾ ਸੋ ਇਨਾ ਬਜੰਤ੍ਰਾ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਜੂਨੀਮੇ ਪੜਦਾਹੈ ਅਰ ਇਨਾ ਬਜੰਤ੍ਰਾ ਕਰਕੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੂਨੀਮੇ ਨਚਦਾਹੈ ਅਤੇ ਬ
ਰੰਬਾਰ ਬਿਨਸਦਾਹੈ ਅਤੇ ਬਾਰੰਬਾਰ ਉਪਜਤਾਹੈ ਅਰੁ ਅਬਕਾ ਬਿਛੜਿਆ
ਹੋਇਆ ਬਹੁੜ ਮਿਲਨਾ ਕਠਨ ਹੈ ਅਰ ਇਕਾਇਕ ਜੀਆਂ ਕੀ ਆਰਜਾ ਸੈਕੜੇ
ਹੀ ਬਰਸਾਂ ਦੀਆਂ ਜੂਨਾਂ ਹੈਨ ਸੋ ਤਿਸਾ ਵਿਖੇ ਲਾਖਾ ਬਰਸਾਂ ਹੀ ਇਕ ਪਥਰ ਕੀ
ਜੂਨ ਹੈ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਗੋਬਿੰਦਲੋਕੋ ਪਥਰ ਕੀ ਜੂਨ ਤਬ ਹੀ ਕਟੀਏਗੀ ਜਬ ਧਰ
ਤੀ ਪਰਲੋ ਹੋਜਾਵੈਗੀ ਸੋ ਇਤਨਾ ਇਸਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਦੂਰ ਜਾਇ ਪੈਂਦਾਹੈ ਪਰੁ ਏਹੁ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਵਿਛੜਿਆ ਹੈ ਸੋ ਦੂਜੇ ਭਾਉਨੇ ਬਿਛੋੜਿਆ
ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਇਸਪ੍ਰਾਣੀਨੇ ਵਡਾਰੋਗ ਲਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਨ
ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਿਵੇਂ ਇਸਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਰੋਗ ਭੀ ਜਾਇ

ਤਾਂਫੇਰਿ ਗੁਬਿੰਦਲੋਕਾਂਨੂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇਗੋਬਿੰਦਲੋਕੋ ਇਸਰੋਗ
ਕਾਦਾਰੂਨਾਮਹੈ ਏਹੁਪ੍ਰਾਣੀਜਬਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇ ਗੁਣਗਾਵੈ ਤਾਂਏਹੁਰੋਗਜਾਵੈ
ਤਾਂਫੇਰਗੁਬਿੰਦਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਇਕਬੈਸਨੋਕਹਾਂਵਦੇਹੈਨ ਇਕਤਪਸੀ
ਹੈਨ ਇਕਪੰਡਿਤਹੈਨ ਇਕਗੁਣੀਹੈਨ ਇਕਜੈਨਮਾਰਗਕਹਾਂਵਦੇਹੈਨ ਇਨਾਮੇ
ਉਤਮਕਉਣਹੈਨ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਪਉੜੀਕਹੀ ਧੋਤੀਊਜਲਤਿਲਕਗ
ਲਮਾਲਾ ਅੰਤਰਕ੍ਰੋਧਪੜਹਿਨਟਸਾਲਾ ਨਾਮਵਿਸਾਰਮਾਇਆਮਦਪੀਆ
ਬਿਨਗੁਰਭਗਤਨਾਹੀਸੁਖਬੀਆ॥੪॥ ਤਿਸਕਾਅਰਥਗੁਰੂਜੀ ਕਹਦੇਹੈ
ਨ ਸੁਣੋਭਾਈਰਾਮਜਨੋ ਏਹੁਸਭੁਨਟਬਿਦਿਆਹੈ ਅਰਜਿਸਤਰਾਂਨਟੂਆਸ
ਭਸਾਂਗਕਰਦਾਹੈ ਸੋਤੈਸਾਹੀਜਾਂਣੀਦਾਹੈ ਤਿਉਂਏਹੁਧੋਤੀਆਂ ਪਹਿਰਨੀਆਮਾ
ਲਾਪਾਵਣੀਆਂ ਤਿਲਕਲਗਾਵਣਾਂ ਏਹੁਬੈਸਨੋਕਾ ਸਾਂਗਹੈਨਟਕੀਨਿਆ
ਈਅਰਜਦ ਤਾਂਈ ਇਸਦੇ ਅੰਦਰਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਹੰਕਾਰਮਮਤਾਮਾਇ
ਆਰਹਿਦੀਆਂਹੈਨ ਤਾਂਕਿਆਹੋਇਆ ਜੇਬਾਹਰੋਬੈਸਨੋਕਾ ਸਾਂਗਕਰਿਆਅ
ਰੁ ਬਿਨਾਪਰਮੇਸਰਜੀਕੀਭਗਤਕੀਤਿਆ ਓਹਭਗਤਨਾਹੀਹੋਇਜਾਂਦੇ ਤਾਂਫੇਰਿ
ਉਨਾਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਂਨੇ ਕਹਿਆ ਅਬਕੇਪਾਹਿਰੇਮੇ ਜੋਗੁਰੂਕਰਦੇਹੈਨ ਅਰੁਨਾ
ਮਸਿਖਕਰਗੁਰਾਂਕੇ ਬਚਨਾਂਉਪਰ ਚਲਨਾਂਹੀ ਸਕਦੇ ਅਤੇਗੁਰਾਂਤੇ ਮੁਹਿਫੇਰ ਜਾਂ
ਦੇਹੈਨ ਸੋਹੇਗੁਰੂਜੀਉ ਉਨਾਂਜੀਵਾਂਕੀ ਕਿਆਗਤਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂਫੇਰ ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਨੇਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ਸੂਕਰਸੁਆਨ ਗਰਧਭਮੰਜਾਰਾ॥ਪਸੂਮਲੇ
ਛਨੀਚਚੰਡਾਲਾ ਗੁਰਤੇਮੁਹਿਫੇਰੇਤਿਨਜੋਨਭਵਾਈਐ॥ਬੰਧਨਬੰਧਿਆਅ
ਵਾਈਐਜਾਈਐ॥ ਤਿਸਕਾਅਰਥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਦੇਹੈਨ ਜੋਸੁ
ਣਭਾਈਰਾਮਜਨਹੁ ਗੁਰਾਂਤੇਜੋਮੁਹਿਫੇਰਦੇਹੈਨ ਸੋਸੂਰਕੇਜਨਮ ਅਰਨੀ
ਚਚੰਡਾਲਕੇਜਨਮ ਅਤੇਕਾਂਉਕੇਜਨਮਆਵੈਗੇ ਹੋਰ ਪਸੂਕੇਜਨਮਕੀ ਗਿ
ਣਤੀਹੀਕੋਈਨਾਂਹੀ ਅਰਪ੍ਰੇਤਕੇਜਨਮ ਭਿਇਆਵੈਗੇ ਸੋ ਤਿਨਾਜੂਨਾਕੇਵਿਖੇ
ਭਿਇਪ੍ਰਾਣੀਫੇਰੀਆਹਿਗੇ ਅਰੁਜੋਕੋਈ ਗੁਰਾਂਤੇਬੇਮੁਖਹੋਂਦੇਹੈਨ ਸੋਤਿਨਾਕੋਏਤੁ
ਜੂਨਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਣੋਭਾਈਰਾਮਜਨਹੁ ਏਹੁਜੂਨਾਂਜੋਹੈਨ ਸੋਸ
ਰਬਜੂਨਾਂ ਵਿਖੇਨਖਿੱਧਜੂਨਾਹੈਨ ਤਾਂਫੇਰਉਨਾਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਂਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਗੁਰੂਜੀ ਜੋਗੁਰਾਂਨੂੰਮਿਲਕਰ ਸਨਮੁਖਰਹਿੰਦੇਹੈਨ ਸੋਤਿਨਾਕੋ ਕੇਹੜਾ ਫਲਲ
ਗੇਗਾਜੀ ਤਾਂਫੇਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇ ਲਾਹੇ

ਪਦਾਰਥਾ॥ ਹਿਰਦੈਨਾਮੁ ਸਦਾ ਕਿਰਤਾਰਥਾ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਾਹਿ ਪੂਛ ਨ ਹੋਇਆ॥
ਮੰਨੈਹੁਕਮ ਸੀਝੈ ਦਰਿ ਸੋਇਆ॥ ਤਿਸਕਾ ਅਰਥ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਸੁਣੋ
ਭਾਈਰਾਮਜਨਹੁ ਜੇਕੋਈ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈਗਾ ਤਿਸਕਾ ਏਹ ਜਨ
ਮ ਸਉਰੇਗਾ ਅਰੁ ਨਾਮਰਤਨਜੋਪਦਾਰਥਹੈ ਸੋ ਇਸੁਪ੍ਰਾਣੀਨੂੰ ਹਥ ਆਵੈਗਾ
ਅਤੇਪਰਮੇਸਰਜੀਕੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀਦੇ ਹਿਰਦੇਸੇ ਨਾਮ ਕਦੀ ਵਿਸਰੈ
ਗਾਭੀਨਹੀ ਅਰ ਸੱਚੇ ਖੰਡਮੇ ਇਸਪ੍ਰਾਣੀਕੋਂ ਪੂਛ ਨਹੀ ਹੋਵੈਗੀ ਜੋਤੂੰ ਕੌਣਹੈ
ਅਤੇ ਕਿਥੇਜਾਂਦਾਹੈ ਓਹੁਸਿਖ ਆਦਰਭਾਉਨਾਲ ਪਰਮੇਸਰਕੀ ਦਰਗਾਹਮੇ ਵੜੂ
ਅਨਗੇ ਅਗੇ ਸਚੇਕੀ ਦਰਗਾਹਮੇਜੋ ਸਚਪਰਮੇਸਰਕਾ ਦੀਬਾਣਹੈ ਤਿਸਵਿਚ
ਵਡਿਆਈ ਮਿਲੈਗੀ ਸੁਣੋਭਾਈ ਰਾਮਜਨਹੁ ਦਰਗਾਹ ਸੱਚੀਮੇ ਸੋਈ ਸਿਞਾਨ
ਗੇ ਜਿਨਾਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨੀਹੈ ਨਹੀਤਾ ਹੋਰ ਐਵੇਹੀ ਪਏ ਫਿ
ਰਨਗੇ ਤਾਂਫੇਰਉਨਗੋਬਿੰਦਲੋਕੋਂਨੈ ਕਹਿਆ ਹੇਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀ ਏਹਪ੍ਰਾਣੀ ਸ੍ਰੀਪ
ਰਮੇਸਰਜੀਕੋਜਾਣੈ ਸੋਕਿਸਤਰਾਜਾਣੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ
ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲੈਤ ਤਿਸਕਉਜਾਣੈ ਰਹੈਰਜਾਈ ਹੁਕਮਪਛਾਣੈ ਹੁਕਮਪਛਾ
ਣਸਚੈਦਰਿਵਾਸਾ ਕਾਲਬਿਕਾਲ ਸਬਦਿਭਏਨਾਸਾ॥ ਤਿਸਕਾ ਅਰਥ ਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਸੁਣਹੁ ਭਾਈਰਾਮਜਨਹੁ ਏਹੁਪ੍ਰਾਣੀ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇ
ਸਰਜੀਕੋਜਾਣੈ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂਨੂੰ ਮਿਲੇ ਅਰ ਦੁਖਸੁਖਕੌਂ ਸਮਕਰਿਜਾਣੈ॥
ਤਾਂ ਇਸਪ੍ਰਾਣੀਕੋਂ ਸਚੇਕਾ ਮਹਿਲ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈਗਾ ਫੇਰਉਨਗੁਬਿੰਦਲੋਕਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁਗ੍ਰਹਸਤੀ ਗ੍ਰਹਸਤਬਿਖੇ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੀਸੇਵ
ਕਰੈ ਸੋਕਿਉਕਰਕਰੈ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਪਉੜੀ ਆਖੀ ਰਹੈਅਤੀਤਜਾਣੈਸ
ਭੁ ਤਿਸਕਾ ਤਨਮਨਅਰਪੈਹੈ ਏਹੁਜਿਸਕਾ॥ ਨਾਓਹ ਆਵੈਨਾਓਹਜਾਇਆ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚ ਸਮਾਇਆ॥ ੮॥ ਤਿਸਕਾ ਅਰਥਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿੰਦੇਹੈਨ
ਸੁਣੋਭਾਈਰਾਮਜਨਹੁ ਗ੍ਰਹਸਤੀਗ੍ਰਹਸਤ ਵਿਖੇਇਉਰਹੇ ਕਿਸੀਨਗਰੀ
ਮੇਕੋਈਅਤੀਤ ਆਲਸੀ ਆਇਬੈਠਦਾਹੈ ਅਰਪਹਿਲੇਦਿਨਜਿਉਓਹ
ਜਾਣਦਾਹੈ ਜੋਇਸਨਗਰੀਵਿਚਮੇਰਾਕੋਈਨਹੀ ਇਕਪਰਮੇਸਰਜੀਹੀਮੇਰ
ਹੈ ਏਹੁਘਰ ਅਤੇ ਏਹੁਲੋਕ ਸਭਪਰਾਏਹੈਨ ਏਹੁਨਗਰੀਭੀਪਰਾਈਹੈ ਮੈ
ਜੋਹਾਂਸੋਨਿਰਾਸਹਾਂ ਮੇਰਾ ਇਕਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਹੈ ਅਰੁਮੈਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀ
ਕੀਆਸਪਰਹਾਂ ਜੋਕੋਈਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇਨਮਿਤਕਰਕੈ ਟੁਕੜਾ ਦੇਵੈਗਾ ਤ

ਮੈ ਖਾਂਵਾਂਗਾ ਨਹੀਂਤਾਂ ਏਵੈਂਹੀ ਬਿਹਾਇਜਾਂਵੇਗੀ ਅਰੁ ਸੁਣੋਭਾਈਰਾਮਜਨੋਜੀ ਜੇ
ਉ ਓਹਪਰਦੇਸੀਅਤੀਤਪਹਿਲੇਦਿਨਜਾਣਦਾਹੈ ਜੋ ਇਸਨਗਰੀਮੇਮੇਰਾ ਕਿਛੁ
ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਸਭਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕਾਹੀਹੈ ਇਸੀਤਰਾਂ ਗ੍ਰਹਸਤੀਭੀਜਾਣੈ ਤਾਂ ਓ
ਹ ਗ੍ਰਹਸਤੀ ਗ੍ਰਹਸਤਬਿਖੈ ਭਗਤਹੋਂਦਾਹੈ ਏਹੁਤਨਮਨਧਨ ਸਰਬਸ੍ਵਪਰਮੇ
ਸਰਕਾ ਕਰਜਾਣੈ ਤਾਂਓਹ ਗ੍ਰਹਸਤੀ ਨਾਆਂਵਦਾਹੈ ਨਾਜਾਂਦਾਹੈ ਜਨਮਮਰਨ
ਤੇ ਰਹਿਤਹੋਇਜਾਂਦਾਹੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸੁਣਕਰ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਗੁਰੂਜੀਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾ
ਗੇ ਅਰਕਹਣੇਲਗੇ ਏਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਧੰਨਹੋਜੀ ਹਮਾਰੇਕੋ ਭੀਤੁਮ ਅਪਣੀਚ
ਰਨੀਲਾਇ ਲੇਵਹੁਜੀ ਹਮਕਉ ਭੀਤੁਮਦੀਖਿਆਦੇਵੋਜੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹਾ
ਸੁਣਹੁ ਭਾਈਰਾਮਜਨਹੁ ਤੁਮ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੀਭਗਤਕਰੋ ਨਾਮਸਿਮਰਿ
ਆਕਰੋ ਤੁਮਾਡਾ ਸ੍ਰੀਵਾਹਗੁਰੂਜੀਭਲਾਕਰੇਗਾ ਓਹਗੋਬਿੰਦਲੋਕ ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕੇਸਿਖਹੋਏ ਲਗੇਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣ ਅੰਤਕੋਪਰਮਗਤੀਪਾਵਤੇ ਭਏ॥

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਹਰਨ ਕੇ ਪਰਥਾਇ ਹੋਈ॥

ਫੇਰਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਇਕਦਿਨ ਫਿਰਦੇਫਿਰਦੇ ਕਿਆਦੇਖਨ ਜੋਇਕਹਰਨਹੈ
ਜੋਖੇਤੀਆਕੇਨਜੀਕਜਾਇਲਗਾਹੈ ਅਰਖੇਤੀਖਾਵਣਨੂੰਚਾਹੁੰਦਾਹੈ ਅਤੇਉ
ਸਖੇਤੀਕੇਮਾਲਕਨੇ ਵਹਾ ਫਾਹੀਲਗਾਇਰਖੀਸੀ ਅਤੇਹਰਨਨੇਦੇਖੀਨਹੀਓਹ
ਫਾਹੀ ਹਰਨਛਾਲਮਾਰਕੇਖੇਤੀਮੇਜਾਇਵੜਿਆ ਚਾਰੇਲੱਤਾ ਹਰਨਕੀਆ ਫਾਹੀ
ਮੇ ਫਸਗਈਆਂ ਖੇਤਦੇਖਸਮਨੈਹਰਨਨੂੰ ਆਇਕੇਪਕੜਲਿਆ ਤਾਏਹੁਤਮ
ਸਾ ਗੁਰੂਜੀਨੈਦੇਖਿਕਰ ਬਹੁਤ ਬਿਸਮਾਦਕੇਘਰ ਆਇਗਏ ਜੈਸਾਡਰਖੇਤੀ
ਦੇਮਾਲਕਨੇਹਰਨਨੂੰਪਕੜਿਆਤੇ ਹਰਨਨੂਹੋਇਆਸੀ ਉਸਤੇ ਦਸਗੁਣਾਡਰ
ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਆਪਣੇਆਪਮੰਨਿਆ ਤਾਗੁਰੂਜੀਆਪਣੇ ਮਨਤਾਂਈਕਹਿਆ ਹੇ
ਮੇਰੇਮਨ ਏਹੁਹਰਣਤਾਂਹੀ ਫਥਾਜੇ ਇਸਨੇ ਕੁਥਾਇ ਪੈਰਪਾਇਆ ਪਰਜੇਏ
ਹਪਰਾਇਆ ਖੇਤਨਖਾਂਦਾ ਤਾਇਸਨੂੰ ਕੌਣ ਫਾਹਾਂਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਸੁਣਮੇਰੇਮਨ
ਜਿਉ ਇਸਹਰਣਨੂ ਦੇਖਦਾਹੈ ਤਿਵੈਂਤੂੰਭੀ ਇਕਦਿਨ ਮਰਜਾਂਵੇਗਾ ਇਸਪਰ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਸਬਦਕਹਿਆ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਛੰਤ ਘਰੁ੩

॥ਤੂੰਸੁਣਿਹਰਣਾਂ ਕਾਲਿਆ ਕੀ ਵਾੜੀਐਰਾਤਾਰਾਮ॥ ਬਿਖੁਫਲੁਮੀਠਾ
ਚਾਰਿਦਿਨ ਫਿਰਿਹੋਵੈਤਾਤਾਰਾਮ॥ ਫਿਰਿਹੋਇਤਾਤਾਖਰਾਮਾਤਾ ਨਾਮਬਿਨੁਪਰਤਾ
ਪਏ॥ ਓਹਜੇਵਸਾਇਰ ਦੇਇਲਹਰੀ ਬਿਜੁਲਜਿਵੈ ਚਮਕਏ॥ ਹਰਿਬਾਝੁ

ਖ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਸੋ ਕਿਉ ਤੁਧੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਰਹਿ ਹਰ
ਿਆਲਿਆ॥੧॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅਰਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ ਦੇ ਹੈਨ। ਹੇ ਮੇਰਿਆ ਮ
ਨ ਕਾਲਾ ਹਰਣ ਤੂੰ ਹੀ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਸੁਣ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਕਹਿਨਾ ਹਾਂ ਏਹੁ ਜੋ ਕੁਛ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਜੀ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਮਨਾ ਕੀਤਾ ਹਈ ਸੋ ਤੂੰ ਮਤ ਖਾਵਹਿ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਨੇ
ਖਾਵਣਾ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਖਾਹੁ ਜੇ ਓਹ ਚਰੇਗਾ ਤਾਂ ਅਮ੍ਰਿਤ ਹੋਵੈਗਾ ਅਤੇ ਤੇ
ਬੁਰਾ ਭੀ ਨਹੀ ਹੋਵੈਗਾ ਜੋ ਕੁਛ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਮਨਾ ਹਿ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਖਾਵੈਗਾ ਤਾਂ
ਫਾਹੀ ਮੇ ਪੜੈਗਾ ਇਸ ਹਰਣ ਕੀ ਨਿਆਈ ਇਕ ਦਿਨ ਤੂੰ ਜਮ ਕੇ ਵਸ ਪੜੈਗਾ
ਜਿਉ ਹਰਣ ਫੰਧਕ ਦੇ ਵਸ ਪਾਇਆ ਹੈ ਸੁਣ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਕਹਿਨਾ ਹਾਂ ਸੋ ਤੂੰ ਸੁਣ
ਲੇਹੁ ਜੇ ਤੂੰ ਬਿਖ ਫਲ ਖਾਵੈਗਾ ਸੋ ਅੰਤ ਕੇ ਸਮੇ ਤੇਰੇ ਗਲੇ ਫਾਹੀ ਪੜੈਗੀ ਬਿਨ
ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮ ਪਛੋਤਾਵੈਗਾ ਨਰਕ ਕੀ ਅਗਨਿ ਤੈਨੂੰ ਜਲਾਵੈਗੀ ਤਬ ਤੂੰ ਬਹੁ
ਤ ਦੁਖੀ ਹੋਵੈਗਾ ਅਤੇ ਉਥੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਬਿਨਾ ਤੇਰਾ ਸਹਾਈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ
ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਅਰਾਧ ਜਿਸ ਕੇ ਸਿਮਰਨੇ ਤੇ ਤੂੰ ਜਮ
ਕੇ ਡੰਡ ਤੇ ਬਚੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਹਿ ਕਰ ਉਸ ਜਗਾ ਥੀ ਚਲਦੇ ਰਹੇ
ਅਗਾਹਾਂ ਗਏ ਤਾ ਇਕ ਤਲਾਉ ਜਲ ਕਾ ਭਰਿਆ ਹੂਆ ਤਿਸ ਮੇ ਕਮਲ
ਫੂਲੇ ਹੂਏ ਹੈ ਭੌਰ ਬਾਸਨਾ ਲੈਂਦਾ ਫਿਰਦਾ ਸੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੇ ਬੈਠ ਗਏ
ਲਗੇ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਨ ਭਵਰੇ ਕਾ ਓਹ ਭਵਰਾ ਕਮਲਾਂ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਲੈਂਦਾ ਲੈਂਦਾ
ਇਕ ਕਮਲ ਪਰ ਬੈਠ ਗਇਆ ਇਤਨੇ ਮੈਂ ਸੂਰਜ ਭਗਵਾਨ ਅਸਤ ਹੋਇਆ ਅ
ਰ ਓਹ ਕਮਲ ਮੁੰਦਿਆ ਗਇਆ ਓਹ ਭਵਰਾ ਵਿਚ ਆਇ ਗਇਆ ਏਹ ਦੇਖ ਕੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੀ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਨਗਰ ਦਿਖਾਵਤੇ ਹੈ ਆਪਣੇ ਆਤਮੇ ਨਾਲ ਬਾਣੀ ਬੋਲੀ
ਭਵਰਾ ਫੂਲ ਭਵੰਤਿਆ ਦੁਖ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਰਾਮ॥ ਮੈ ਗੁਰ ਪੂਛਿਆ ਆ
ਪਣਾ ਸਾਚਾ ਵੀਚਾਰੀ ਰਾਮ ਬੀਚਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਝੈ ਪੂਛਿਆ ਭਵਰੁ ਬੇਲੀ ਰਤਓ
ਸੂਰਜ ਚੜਿਆ ਪਿੰਡੁ ਪੜਿਆ ਤੇਲੁ ਤਾਵਣੁ ਤਾਤਓ ਜਮ ਮਗਿ ਬਾਧਾ ਖਾਹਿ
ਚੋਟਾ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਬੇਤਾਲਿਆ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਰਹਿਗਾ ਭਵਰਾ ਕਾਲਿ
ਆਆ॥੨॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅਰਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਤੇ ਹੈ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੇਖਿਆ ਤੈਨੇ ਭ
ਵਰੇ ਕਾ ਤਮਾਸਾ ਬਾਸਨਾ ਕੇ ਲੋਭ ਕਰਕੇ ਕਮਲ ਵਿਚ ਓਹ ਭੌਰਾ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ
ਤਿਉ ਤੂੰ ਭੀ ਇਸ ਮਾਇਆ ਕੇ ਲੋਭ ਕਰਕੇ ਉਸ ਭਵਰ ਕੀ ਨਿਆਈ ਮਾਇਆ
ਵਿਚ ਫਸ ਜਾਵੈਗਾ ਮਾਇਆ ਕੇ ਰੰਗ ਰਤਾ ਤੂੰ ਜੋ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਸੋ ਪਾਪ ਤੇਰੇ ਨਾਲ

ਆਗੈ ਚਲਨਗੇ ਉਨ ਪਾਪਾ ਦੀ ਸਜਾਇ ਤੁਝਕਉ ਆਗੈ ਮਿਲੇਗੀ ਇਸ ਮਾਇ
ਆ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਭੌਰੇ ਕੀ ਨਿਆਈ ਤੇਰੇ ਕੋ ਮਾਰ ਲੇਵੈਗੀ ਜਿਉ ਕਮਲ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਭੁ
ਵਰ ਲੈਂਦਾਂ ਲੈਂਦਾਂ ਸੂਰਜ ਕੇ ਅਸਤ ਹੋਇਆ ਕਮਲ ਵਿਚ ਆਇਕੇ ਮਰ ਗਿਆ
ਤਿਉ ਤੂੰ ਭੀ ਮਾਇਆ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਥ ਪਚ ਜਾਵੈਗਾ ਅਤੇ ਜਿਉ ਕੜਾਹੇ ਵਿਚ ਤੇਲ
ਤਪਦਾ ਹੈ ਕਿਛ ਸਾਲਣ ਪਾਇਕੇ ਤਲ ਲਈਦਾ ਹੈ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਿਉ ਤੂੰ ਭੀ ਅ
ਗਨ ਮੇ ਪਾਇਕਰ ਜਲਾਈਏਗਾ ਅਰ ਜਿਉ ਬੇਤਾਲ ਸਿਰੇ ਸਿਰ ਮਾਰੀਦਾ ਹੈ
ਸੋ ਤਿਵੈ ਬੇਤਾਲ ਕੀ ਨਿਆਈ ਤੇਰੀ ਸੁਰਤ ਹੋਵੈਗੀ ਬਿਨ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਬਦ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਤੂੰ ਸਮਝ ਦੇਖ ਅਤੇ ਤੂੰ ਜੋ ਮੋਹ ਕਰੇਂ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਮੋਹ ਕਰ ਹੋਰ ਮੋਹ
ਸਭ ਤੂੰ ਛੋਡ ਦੇਹ ਹੋਰਸ ਮੋਹ ਤੇ ਤੇਰਾ ਬਚਾਉ ਨਾਂਹੀ ਇਕ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਮੋਹ ਤੇ ਤੇਰ
ਬਚਾਉ ਹੈ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲ ਕਰ ਏਕ ਦਰੀਆਉ ਕੇ ਕਨਾਰੇ ਪਰ ਆਇ ਬੈ
ਠੇ ਇਕ ਝੀਵਰ ਉਥੇ ਜਾਲ ਲੈ ਕਰ ਆਇ ਨਿਕਲਿਆ ਉਸ ਝੀਵਰ ਨੇ ਦੂਹਾਥੋ
ਠ ਕਰ ਜਾਲ ਰਾਸ ਕੀਤਾ ਤੇ ਦਰੀਆਉ ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਜਾਲ ਕੋ ਮਛੀਆਂ ਨਾਲ
ਭਰ ਕੇ ਝੀਵਰ ਨੇ ਬਾਹਰ ਕਾਢਿਆ ਖਿਚ ਕੇ ਓਹ ਝੀਵਰ ਨਿਕੀ ਮੋਟੀ ਮਛੀ ਲੈਕਰ ਚ
ਲਦਾ ਰਿਹਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਏਹੁ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖ ਕਰ ਬਹੁਤ ਬਿਸਮਾਦ ਕੇ ਧਰ ਆਏ
ਅਰ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਹੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੀ ਕਿਥੇ ਏਹ ਮਛੀਆਂ ਹੇਸਨ ਅਸਗਾਹੁ ਜ
ਲ ਵਿਚ ਅਤੇ ਕਿਥੇ ਏਹ ਝੀਵਰ ਸੀ ਤਿਸ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ ਬਾਣੀ ਬੋਲੀ ਆਪ
ਣੇ ਆਤਮੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵਦੇ ਹੈਨ ਹੇ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜਿਆ ਪਰਦੇਸੀਆ ਕਿਤੁ ਪਵਹਿ
ਜੰਜਾਲੇ ਰਾਮ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕੀ ਫਾਸਹਿ ਜਮ ਜਾਲੇ ਰਾਮ॥ ਮਛੁਲੀ
ਵਿਛੁੰਨੀ ਭੁਰ ਨੈਣ ਰੁੰਨੀ ਜਾਲੁ ਬਧਕਿ ਪਾਇਆ॥ ਸੰਸਾਰ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮੀਠਾ ਅੰ
ਤ ਭਰਮ ਚੁਕਾਇਆ॥ ਭਗਤ ਕਰਿ ਚਿਤ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਛੋਡ ਮਨਹੁ ਅੰਦੇਸਿ
ਆ॥ ਸਚ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਚੇਤ ਰੇ ਮਨ ਜੀਅੜਿਆ ਪਰਦੇਸੀਆ॥ ੩॥ ਤਿਸਕ
ਅਰਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣ ਹੇ ਮੇਰਿਆ ਮਨਾ ਦੇਖਿਆ ਤਮਾਸਾ ਜੋ ਸਤ
ਵੇ ਪਤਾਲੇ ਮਛੀ ਨੂੰ ਝੀਵਰ ਨੇ ਜਾਲ ਪਾਇਕਰ ਇਕ ਪਲਕ ਵਿਚ ਦੇ ਲੈ ਗਿਆ॥
ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਤੈਨੂੰ ਜਮ ਮਾਰਕੇ ਲੈ ਜਾਵੈਗਾ ਤੂੰ ਇਥੇ ਪਰਦੇਸੀ ਵਿਚਾਰਾ ਹੈ ਤੇਰਾ ਤਾ
ਇਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਤੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਤੇਰੇ ਕੰਮ ਕੁਛ ਨਹੀ ਆਵ
ਣਾਂ ਇਸ ਮਛੀ ਦੀ ਤਰਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਤੈਨੂੰ ਜਮਰਾਜ ਪਕੜ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵੈਗਾ ਹੇ ਮੇਰੇ
ਮਨ ਹੁਣ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰ ਲੈ ਜਿਉ ਅਚੇਤ ਹੋਈ ਮਛੀ ਪਾਣੀ

ਵਿਚ ਬਿਲਾਸ ਕਰਦੀ ਸੀ ਢੇਪਕਨੇ ਜਾਲ ਵਿਚ ਫਹਾਇ ਲੀਤੀਹੈ ਫੇਰ ਬਿਰਲਾ
ਪਲਗੀ ਕਰਨ ਤਿਉ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੈਨੂੰ ਭੀ ਮਾਇਆ ਮੇਂ ਬਿਲਾਸ ਕਰਦੇ ਨੂੰ ਇਕ ਦਿ
ਨ ਜਮ ਲੈ ਜਾਵੈਗਾ ਜਬ ਅੰਤਕਾਲ ਕਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਤੇਰਾ ਭੀ ਮਛੀ ਕੀ ਨਿਆ
ਈ ਭ੍ਰਮ ਉਤਰ ਜਾਵੇਗਾ ਤੈਨੂੰ ਚਾਹੀਏ ਅਗੇ ਹੀ ਇਸ ਮਾਇਆ ਕਾ ਭਰਮ ਦੂਰ ਕ
ਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰ ਲੈ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲੇ ਤਾ ਉਸ ਨਦੀ
ਵਿਚੋ ਇਕ ਵਾਹ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ ਤਹਾ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਨਦੀ ਦਾਹਣੇ ਚਲਦੀ
ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਵਾਹ ਬਾਵੇਂ ਤਰਫ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਜੀ ਏਹੁ ਪਾਣੀ ਤਾ ਇਕਠਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਹੁਣ ਨਦੀ ਦਾਹਣੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਵਾਹ
ਬਾਵੇਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਵਿਛੁੜ ਚਲੇ ਹੈਨ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਏਹੁ ਕਿਤੇ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ
ਹੀ ਮਿਲਨਗੇ ਜਾਂ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਲੇਗਾ ਤਾਂ ਹੀ ਏਹ ਮਿਲਨਗੇ ਏਹੁ
ਕੁਦਰਤ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਦੇਖ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਰਗਏ ਅਰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਕੋ ਕਹਣੇ
ਲਗੇ ਹੇ ਮਨ ਤੂੰ ਕਿਆ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਗਤ ਇਕ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਭੀ ਐਸੀ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ
ਨਦੀ ਕਾ ਵਾਹਾ ਵਿਛੜਿਆ ਦੇਖਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਣੀ ਬੋਲੀ ਆਪਣੇ ਆਤਮੇ
ਪ੍ਰਤਿ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ   ਨਦੀਆਂ ਵਾਹ ਵਿਛੁੰਨਿਆਂ ਮੇਲਾ ਸੰਜੋਗੀ ਰਾਮ ॥ ਜੁਗੁ
ਜੁਗੁ ਮੀਠਾ ਵਿਸ ਭਰੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ਰਾਮ ॥ ਕੋਈ ਸਹਜਿ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਪਛਾਣੈ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਜਿਨਿ ਚੇਤਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਭਰਮ ਭੂਲੇ ਪਚਹਿ ਮੁਗਧ ਅਚੇਤਿਆ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਨ ਰਿਦੈ ਸਾਚਾ ਅੰਤਿ ਧਾਹੀ ਰੁੰਨਿਆ ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਾਚੈ
ਮੇਲਿ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੪॥੧॥   ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹ
ਦੇ ਹੈਨ ॥ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਏਹੁ ਦੇਖਦਾ ਹੈਂ ਨਦੀ ਤੇ ਵਾਹਾ ਵਿਛੁੜ ਚਲਿਆ ਹੈ ਸੋ ਹੁਣ
ਕਿਤੇ ਸੰਜੋਗ ਤੇ ਏਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈਗਾ ਨਹੀ ਤਾ ਹੁਣ ਏਹ ਵਿਛੁ
ੜ ਚਲਿਆ ਹੈ ਸੋ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹੁਣ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲ ਲੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਦ
ਮਨੁਖ ਜਨਮ ਆਵੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਸੋਭੀ ਕਿਤੇ ਸੰਜੋਗ ਕਰਕੇ ਮਿਲੇਗਾ
ਨਹੀ ਚੌਰਾਸੀ ਦੀ ਜੂਨਾਂ ਵਿਚ ਪਾਇ ਦੇਵੇਗਾ ਪਰਮੇਸਰ ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਏਵੇਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ
ਆਇਆ ਹੈ ਹੇ ਮਨਾ ਜੇ ਕੁਛ ਮਿਠਾ ਕਰਕੇ ਖਾਈਦਾ ਹੈ ਬਿਨ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾ
ਮ ਸਿਮਰੇ ਤੇ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਬਿਖ ਹੋਇ ਕਰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਤ ਕੋ ਸੋਈ ਜਾਣਦਾ
ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਪੂਰਨ ਜੋਗ ਧਿਆਨੀ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਸਹਜ
ਸੁਖ ਤਬ ਤੇਰੇ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਮਿਲੈਗਾ ਤਬ ਤੇਰੇ ਜੀਅ

ਵਿਖੇ ਸਹਿਜ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਉਪਜੈਗਾ ਅਰੁ ਜਿਨਾਂਨੇ ਗੁਰੂ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਅਤੇ
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਰਸ ਨਹੀ ਆਇਆ ਸੋ ਮਾਨੁਖ ਅਤ ਮੁਗਧ ਮੂਰਖ ਹੈਨ ਅ
ਰਤ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮੋਹ ਮੇਂ ਪਚ ਮੋਏ ਹੈਨ ਸੋ ਪ੍ਰਾਂਣੀ ਨਰਕ ਕੌ ਜਾਵੈਂਗੇ ਅਰ ਭਰਮ ਕੇ
ਮੋਹ ਮੈਂ ਪਚੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਮਿਥਿਆ ਵਸਤ ਕੋ ਪਕੜ ਰਹੇ ਹੈਨ ਅਰ ਸਦਾ ਭਗ
ਤ ਜਸ ਕੀਰਤਨ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਦਇਆ ਧਰਮ ਪਰਉਪਕਾਰ ਜਿਨਕੇ ਹਿ
ਰਦੇ ਨਹੀਂ ਵਸਿਆ ਸੋ ਅੰਤ ਪਛੋਤਾਵਨਗੇ ਅਤੇ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰ ਕਰ ਕੇ ਰੋਵਨਗੇ ਪ
ਰਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਬ ਤੂੰ ਨਾਮ ਸਿਮਰ ਲੈ ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿ
ਲੈ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਸਭ ਸੰਗਤ ਨੇਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਨਿਹਾਲ ਹੋਏ

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀਰ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੈਲ ਕਰਦੇ ਇਕ ਸਹਿਰ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਇਕ ਸਬੁਢੀ ਮਾਈ ਦੇ ਘਰ
ਜਾਇ ਰਹੇ ਉਸ ਸਹਿਰ ਵਿਖੇ ਇਕ ਫਕੀਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਰਾਤ ਚੰਦ ਚੜ੍ਹੇ ਉ
ਸਾ ਦਿਨ ਉਸ ਫਕੀਰ ਕੇ ਬੜੀ ਹਜੂਮ ਇਕੱਠੀ ਹੋਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਨਜਰਾਨਿਆ
ਮਤਾ ਲਿਆਵਦੇ ਸੇ ਨਗਾਰੇ ਨੌਬਤਾਂ ਵਜਦੀਆਂ ਹੈਸਨ ਉਸਦੇ ਇਕ ਵਡਾ ਮੇ
ਲਾ ਲਗਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕੋਈ ਪੁਛੇ ਜੋ ਅਜ ਇਸਦੇ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾ ਲੋਕ ਕਹਿਨ ਜੋ ਏਹ
ਫਕੀਰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਚੰਦ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਸਹੁ ਆਵਦਾ ਹੈ ਫੁਲਾਂ ਦੀ ਸੇਜ ਵਿ
ਛਾਵਦਾ ਹੈ ਰਾਤ ਸਾਰੀ ਬੈਠ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇਂਦਾ ਨਹੀ ਅਤੇ
ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦੀਦਾਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਐਸੀ ਰੀਤ ਓਹ ਫਕੀਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜਾ
ਇਕ ਘੜੀ ਦਿਨ ਰਹਿਆ ਤਾ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਵਡਾ ਸੋਰ ਮਚਿਆ ਉਸ ਦਿਨ ਚੰਦਰ
ਤ ਸੀ ਉਸ ਬੁਢੀ ਮਾਈ ਨੇ ਪਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਕਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਇ ਹਥ
ਜੋੜੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਾਈ ਜੀ ਪਰ
ਸਾਦ ਭੀ ਪਾਇ ਲੈਵਾਂਗੇ ਪਰ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਧੂਮ ਕੇਹੀ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਬੁਢੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਇਥੇ ਇਕ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਘ
ਰ ਚੰਦ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸਹੁ ਆਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਅਜ ਉਸਦੇ ਬੜੀ ਸਾਦੀ ਹੋਗੀ ਹੈ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸੀ ਭੀ ਉਸਦੇ ਡੇਰੇ ਚਲੀ
ਏ ਅਤੇ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੀ ਉਸਦੇ ਦਰਵਾਜੇ ਪਰ ਜ
ਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਅਗੋ ਵਡੀ ਹਜੂਮ ਖੜੀ ਹੈ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਵਣ ਦੇਂਦੇ ਨਹੀ ਤੇ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਉਸਦੇ ਦੀਦਾਰ ਵਾਸਤੇ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅੰਦਰ ਜਾਵਣ ਨਾ ਦਿਤਾ

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਦਰਵਾਨ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਅੰਦਰ ਜਾਇਕਰ ਕਹੋ ਜੋ ਫਕੀਰ ਤੁ
ਮਾਰੇ ਦਰਸਨ ਦੀਦਾਰ ਵਾਸਤੇ ਬਾਹਰ ਖੜੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਦਰਵਾਨਾਂ ਅੰਦਰ ਜਾਇਕਰ ਉਸ
ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀਰ ਕੋ ਕਹਾ ਤੁਮਾਰੇ ਦੀਦਾਰ ਵਾਸਤੇ ਫਕੀਰ ਬਾਹਰ ਆਏ ਹੈਨ
ਤਾਂ ਸਹੁ ਸੁਹਾਂਗਣ ਨੇ ਕਹਾ ਜੋ ਅਜ ਮੈਂ ਆਪਣਾਂ ਦੀਦਾਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀ ਦੇਣਾਂ ਮੈ
ਆਪਣੇ ਸਹੁ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਦਰਵਾਨਾਂ ਨੇ ਆਇਕਰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਓਹੁ ਕ
ਹਦਾ ਹੈ ਅਜ ਮੈਂ ਦੀਦਾਰ ਆਪਣੇ ਸਹੁ ਕਾ ਕਰਤਾ ਹੋ ਅਜ ਦੀਦਾਰ ਕਿਸੇ ਕੋ ਦੇਣਾਂ ਨ
ਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾਂ ਇਥੇ ਕੁਛ ਨਹੀ ਏਹੁ
ਝੂਠਾ ਹੀ ਸਾਂਗ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜੇ ਆਪਣੇ ਸਹੁ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਨਹੀ ਹੋਇਆ ਜੋ ਇਸ
ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਹੁ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਹੋਂਦਾ ਤਾਂ ਏਹੁ ਹਰ ਭੂਰ ਕੇ ਅੰਦਰ ਸਹੁ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲੇ ਇਕ ਪਹਾੜੀ ਉਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਕੁਦਰਤ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਜੀ ਕੀ ਨਾਲ ਮੇਲੇ ਵਿਚ ਬੜੀ ਲੜਾਈ ਹੋਈ ਆਪਸ ਵਿਚ ਲੜ ਮੋਏ ਕੋਈ
ਛੁਰੇ ਬੈਰਕ ਉਠਾਇਕੇ ਲੈ ਗਿਆ ਕੋਈ ਨਗਾਰੇ ਲੈ ਗਿਆ ਮੇਲਾ ਉਸ ਫਕੀਰ ਦੇ
ਲਗਣੋਂ ਰਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲੋਕ ਬੋਲ ਉਠੇ ਏਹੁ ਫਕੀਰ ਬੜਾ ਝੂਠਾ ਹੈ ਝੂਠ ਕਾ ਸਾਂਗ
ਕਰਦਾ ਸੀ ਉਸ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੂਹ ਲਾਵੇ ਨਾਂਹੀ ਜਾਂ ਮਹੀਨਾਂ ਗੁਜਰਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਫੇਰ ਉਸ ਦੇ ਆਏ ਉਸ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਫੇਰ ਉਸ ਮਾਈ ਕੇ ਘਰ ਆਇ ਰਹੇ
ਉਸ ਦਿਨ ਚੰਦ ਰਾਤ ਸੀ ਉਸ ਫਕੀਰ ਕੇ ਘਰ ਮੇਲਾ ਹੋਇਓ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਬੁਢੀਏ ਅਜ ਮੇਲਾ ਉਸ ਫਕੀਰ ਕੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀ ਲਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਬੁਢੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਫਕੀਰ ਕਾ ਹੁਣ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਆਂ ਤੂ ਹੀ ਜਾਂਣੇ ਓਹ ਫਕੀਰ
ਝੂਠ ਸਾਂਗ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸੋ ਝੂਠ ਕਾ ਝੂਠ ਹੀ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਤਨੇ ਕ ਦਿਨ ਗੁਜ
ਰ ਗਏ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਸਹਿਰ ਮੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸੇ ਤਾਂ ਇਕ ਲੂਲਾ ਲੰਗੜਾ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਮੰ
ਗਦਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਪਹੁਚਿਆ ਓਹ ਖਰਾ ਅਧੀਨ ਹੋਇਆ ਹੈਸੀ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਲੂਲੇ ਵਲ ਮਿਹਰ ਦੀ ਨਜਰ ਕੀਤੀ ਉਸ ਦੇ ਹਥ ਪੈਰ ਚੰਗੇ
ਹੋਇ ਗਏ ਓਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗਾ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਤੁਹ
ਡੇ ਨਾਲ ਰਹਾਂਗਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਜੋ ਕੋਈ ਤੈਨੂੰ ਪੁਛੇ
ਗਾ ਜੋ ਤੇਰੇ ਹਥ ਪੈਰ ਚੰਗੇ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਹੀ ਮੇਰੇ ਹਥ ਪੈਰ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗ
ਣ ਫਕੀਰ ਨੇ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਹ ਫਕੀਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਅ
ਇਆ ਜੋ ਕੋਈ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਛੇ ਤਾਂ ਓਹ ਕਹਿਆ ਕਰੇ ਜੋ ਮੈਨੂ ਹਥ ਪੈਰ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ

ਫਕੀਰਨੇ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਤਾ ਓਹੁ ਲੂਲਾ ਫਿਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ਉਸ ਠੂਠੇ ਫਕੀਰ ਪਾਸ ਭੀ ਗ
ਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਫਕੀਰ ਨੇ ਭੀ ਉਸਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਹਥ ਪੈਰ ਕਿਸ ਤਰਾਂ
ਹੱਛੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਾ ਉਸ ਲੂਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਹਥ ਪੈਰ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਨ ਫਕੀ
ਰਨੇ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਤਾ ਉਸ ਠੂਠੇ ਫਕੀਰਨੇਂ ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਓਹ ਕਿਥੇ ਹੈ ਜਿਸਨੇ
ਤੈਨੂੰ ਹਥ ਪੈਰ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਸ ਲੂਲੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਓਹ ਇਕ ਬੁਢੀ ਦੇ ਘਰ ਸ
ਹਿਰ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਉਸਕੇ ਦੀਦਾਰ ਕਰਨੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਹਥ ਪੈਰ ਹਛੇ ਹੋਏ ਹੈਨ
ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਓਹ ਫਕੀਰ ਭੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਾਇਆ ਅਤੇ
ਕਹਣ ਲਗਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਭੁਲਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਿਆਂ ਨਹੀ ਸੀ ਜੀ
ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਗੁਨਾਹੁ ਮਾਫ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਤੂੰ ਸਹੁ
ਨੂੰ ਹਰ ਬੂਰ ਕੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣਿਆਂ ਕਰ ਅਤੇ ਸਭਨੂੰ ਦੀਦਾਰ ਦਿਤਾ ਕਰ ਅਤੇ ਅਗ
ਲੇਕਾ ਦੀਦਾਰ ਭੀ ਲੀਆ ਕਰ ਤਾ ਤੈਨੂੰ ਸਹੁ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰ ਜੇ ਤੂੰ ਸ
ਭਨਾ ਵਿਚ ਇਕ ਸਹੁ ਨੂੰ ਜਾਣੇਗਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰੇਗਾ ਤਾ ਸਹੁ ਨੂੰ
ਮਿਲੇਗਾ ਤਾ ਓਹ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋ ਖੁਸੀ ਲੈਕਰਿ ਉਸੀ ਟਿਕਾਣੇ
ਆਇ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਓਹ ਲੂਲਾ ਕਹਿਦਾ ਫਿਰੇ ਮੈਨੂ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਨੇ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਭੁ ਲੋਕ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਦੀ ਉਸਤਤਿ ਲਗੇ ਕਰਨ ਤਾ ਫੇਰ ਉਸਦੇ ਮੇਲਾ
ਲੱਗਾ ਹੋਵਣ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਮਿਹਰ ਕਾ ਸਦਕਾ ਫੇਰ ਉਸੀ ਤਰਾਂ ਨਜ਼ਰ ਨਿ
ਆਜ਼ ਨਿਆਮਤਾਂ ਲਗੀਆਂ ਆਵਨ ਨਗਾਰੇ ਨੌਬਤਾ ਲਗੀਆਂ ਵਜਣ ਓਹ
ਸਹੁ ਸੁਹਬਾਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਮੁਰੀਦ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਓਹ ਜੋ ਘੁੰਘਰੂ ਅਤੇ
ਮੌਲੀ ਦੇ ਅਟੇ ਰਖਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਉਸ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਦੇ ਮੁਰੀਦ ਹੈਗੇ ਹੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਉਥੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧

॥ਤੁਧ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਵਾਵਹਿ ਗਾਂਵਹਿ ਤੁਧ ਭਾਵਹਿ ਜਲਿ ਨਾਵਹਿ॥ ਜਾ ਤੁਧ ਭਾਵ
ਹਿ ਤਾਂ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਾ ਸਿੰਙੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਹਿ॥ ਜਾ ਤੁਧ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ
ਮੁਲਾ ਸੇਖ ਕਹਾਵਹਿ॥ ਜਾਂ ਤੁਧ ਭਾਵਹਿ ਤਾਂ ਹੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਕਸ ਬਹੁਤ ਕ
ਮਾਵਹਿ॥ ਜਾ ਤੁਧ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਤੇਗ ਵਗਾਵਹਿ ਸਿਰ ਮੁੰਡੀ ਕਟ ਜਾਵਹਿ॥ ਜਾ
ਤੁਧ ਭਾਵਹਿ ਜਾਹਿ ਦਿਸੰਤਰ ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਘਰ ਆਵਹਿ॥ ਜਾ ਤੁਧ ਭਾਵਹਿ ਨਾ
ਇ ਰਚਾਵਹਿ ਤੁਧ ਭਾਣੇ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹੋਰ ਸਗਲੇ ਕੂ
ੜੁ ਕਮਾਵਹਿ॥ ੧॥ ਏਹ ਸਲੋਕ ਕਹਿਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥

॥ਅਗੈ ਸਾਖੀ ਇਕ ਸਿਖ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਇਕ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਲੱਗਾ ਤੁਰਿਆ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ
ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਸਿੱਖੀ ਕਰਾਂ ਯਾ ਫਕੀਰੀ ਕਰਾਂ ਤਾ ਸਤਗੁਰ ਜੀ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਸੁਣਿ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਇਕ ਕੰਮ ਕਰ ਫੇਰ ਜੋ ਤੇਰੇ ਮਨਿ ਆਵੈਗੀ ਸੋਈ
ਕਰੀਂ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ ਕਹਿਆ ਫਲਾਨੇ ਗਿਰਾਉਂ ਵਿਚ
ਅਮਕਾ ਸਿਖ ਹੈ ਉਸ ਪਾਸ ਸਾਡਾ ਲਿਖਿਆ ਲੈ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਉਸ ਕੇ ਘਰਿ ਪਰਸਾ
ਤਉ ਛਕੀ ਜਦ ਉਸਾ ਲਿਖੇ ਮੂਜਬ ਲੈ ਲਵੀ ਜਾ ਤੂ ਉਥੋ ਆਵੈਗਾ ਤਾ ਤੈਨੂ ਸਿਖੀ ਦ
ਸਾਂਗੇ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੈ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਜੀ ਤਾ ਉਹ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਲੈਕ
ਰ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰਕੇ ਚਲਿਆ ਜਦ ਉਹ ਗਿਰਾਉ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗਿਰਾਂਉ ਦੇ ਬਾਹਰ ਉਥੋ
ਦੇ ਵਸਕੀਣਾਂ ਪਾਸੋ ਉਸ ਸਿਖ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਕਰ ਘਰ ਦਾ ਪਤਾ ਪੁਛਿਆ ਉਸ ਪਤੇ ਮੂ
ਜਬ ਸਿਖ ਦੇ ਘਰ ਜਾਇ ਪਹੁਚਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੈ ਉਠਕੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸੁਖ ਆਨੰ
ਦ ਪੁਛੀ ਬੜੇ ਆਦਰ ਨਾਲ ਬੈਠਾਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਦੇਖਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ
ਆ ਆਪਣੀ ਸਿਖਣੀ ਨਾਲ ਬਾਰਤਾ ਕੀਤੀ ਇਕ ਪੁਤ੍ਰੀ ਸੀ ਗ੍ਰਹਸਤੀ ਸਿਖ ਦੀ
ਅਤੇ ਘਰੋਂ ਬੜਾ ਨਿਰਧਨ ਸੀ ਦਿਨ ਨੂ ਜੁੜੇ ਤਾਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਨਾਂ ਜੁੜੇ ਜੇ ਰਾਤ ਨੂ ਜੁੜੇ ਤਾ
ਦਿਨੇ ਨਾਂ ਜੁੜੇ ਅਤੇ ਉਸ ਲੜਕੀ ਦਾ ਹਜਾਰ ਰੁਪਯਾ ਇਕ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸਿਖ ਨੂੰ ਦੇ
ਂਦਾ ਸੀ ਪਰ ਸਿਖ ਲੈਂਦਾ ਨਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੁਕਮਨਾਂਵਾ ਦੇਖਿ
ਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਆਏ ਸਿਖ ਨੂੰ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਤੂੰ ਪਰਸਾਦ ਛਕ ਲੇਹੁ ਤਾ ਹੁਕਮਨਾਵੇ ਵਾਲੇ ਸਿਖ ਨੈ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ
ਸਿਖਾ ਮੈਨੂ ਤਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਤੂ ਪਰਸਾਦ ਤਉ ਕਰੀਂ ਜਾ ਰੁਪਈਆਂ ਕੀ
ਨਿਸਾ ਕਰ ਲਈ ਤਾ ਗ੍ਰਹਸਤੀ ਸਿਖ ਚੁਪ ਕਰ ਗਇਆ ਤਾਂ ਹੁਕਮਨਾਵੇ ਵਾਲੇ ਸਿਖ
ਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਉਨੰਦਾ ਹਾਲ ਦੇਖ ਕਰਿ ਹੇ ਭਾਈ ਇਨਾਂ ਨੇ ਦੰਮ ਕਿਥੋ ਤੇ ਦੇਣੇ ਹੈਨ
ਇਨੰਦੀ ਗੁਜਰ ਨਹੀ ਖਰੀ ਭੀੜੀ ਹੈ ਜਾ ਦੋ ਤ੍ਰੈ ਘੜੀਆਂ ਬੀਤੀਆਂ ਤਾਂ ਸਿਖਣੀ ਨੈ ਕ
ਹਿਆ ਸੁਣਿ ਸਿਖਾ ਸਾਸ ਭੀ ਉਸੇ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਕੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਸਰੀਰ ਭੀ ਉਸੇ ਗੁਰ
ਪੂਰੇ ਕਾ ਹੈ ਤੂੰ ਕੈਨਿਆਂ ਨੂੰ ਗਹਿਣੇ ਧਰ ਆਉ ਤਾ ਗ੍ਰਹਸਤੀ ਸਿਖ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਪਾ
ਸ ਗਇਆ ਉਹ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹਜਾਰ ਰੁਪਯਾ ਅਗੇ ਦੇਂਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਸਿੱਖ ਅਗੋ ਲੈ
ਦਾ ਨਹੀ ਸੀ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੈ ਜਾਇਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਹੁ ਜੀ ਢਾਈ ਸੈ ਰੁਪਯਾ ਮੈਨੂੰ ਲੋ
ੜੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਮੈਨੂ ਦੇਹੁ ਅਤੇ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕੇ ਲੈ ਜਾਹੁ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੈਂ ਕਹਿ

ਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਕਿਛੁ ਹੋਰ ਭੀ ਲੇਹੁ ਤਾ ਸਿਖ ਨੈ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਹੋਰ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਛੁ ਨ
ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਤਾ ਭਾਈ ਸੌ ਰੁਪਇਆ ਲੈਕੇ ਉਸ ਸਿਖ ਨੈ ਦੋ ਸੈ ਰੁਪਇਆ ਹੁਕਮ ਨਾਂਵੇ ਕੀ ਭੇਟ
ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਹ ਰੁਪਏ ਸਿਖ ਕੀ ਭੇਟ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਦੇਖਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ
ਅਤੇ ਕਹਣ ਲਗਾ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਹੈਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛਕ ਕੇ ਸਿ
ਖ ਉਠ ਚਲਿਆ ਫੇਰ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਆਉਂਦਿਆਂ ਇਕ ਫਕੀਰ ਦੇਖਿਆ ਸਿਖ ਤੇ
ਆਣਕੇ ਉਥੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਉਸ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਪਾਸ ਛਾਇਆਂ ਮੇ ਜਾਇ
ਬੈਠਾ ਜਾ ਘੜੀ ਇਕ ਗੁਜਰੀ ਤਾ ਇਕ ਮੁਸਾਫਰ ਆਇਆ ਉਸ ਨੈ ਇਕ ਪੁੜਾ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਦਾ ਤੇ ਇਕ ਦੁਸਾਲਾ ਉਸ ਫਕੀਰ ਦੀ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੈ ਚਲਦਾ ਰਹਿਆ
ਜਾ ਦੋ ਤਿੰਨ ਘੜੀਆਂ ਬੀਤੀਆਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੁਸਾਫਰ ਆਇਆ ਉਸ ਨੇ ਓਹ ਪੁੜਾ ਅ
ਗੇ ਚੁਕ ਲਿਆ ਤੇ ਦੁਸਾਲਾ ਫਕੀਰ ਦੇ ਉਪਰੋ ਲਾਹ ਲਿਆ ਲੈ ਕਰ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ ਤੁ
ਉਸ ਫਕੀਰ ਨੇ ਦੇਉਣ ਵਾਲੇ ਕੋ ਭਲਾ ਹੋਵੇ ਇਤਨਾ ਨਹੀ ਕਹਿਆ ਅਤੇ ਲੇਵਣ ਵਾ
ਲੇ ਕੋ ਬੁਰਾ ਹੋਵੇ ਨਹੀ ਕਹਾ ਓਹੁ ਫਕੀਰ ਦੇਣੇ ਵਾਲੇ ਕੋ ਅਤੇ ਲੇਣੇ ਵਾਲੇ ਦੋਹਾ ਕੇ ਭਾ
ਵ ਇਕਸਾ ਹੀ ਰਹਿਆ ਉਸ ਸਿਖ ਨੈ ਏਹ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖ ਕੇ ਉਠ ਚਲਿਆ ਆਵਦਿ
ਆਂ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਰਾਤ ਪੈ ਗਈ ਇਕ ਦਰਖਤ ਹੇਠ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਉਸ ਦਰਖਤ ਉਪਰ
ਦੋਇ ਪੰਛੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ ਸਨ ਓਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਘਰ ਦੇ ਸਿਖ ਹੈ ਸਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਭੀ ਰਬ ਘੜੀ
ਆ ਗਈ ਸੀ ਉਸ ਪੰਛੀ ਨੈ ਆਪਣੀ ਪੰਛਣੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਅਰੀ ਭਲੀ ਲੋਕ ਏਹੁ ਕੋ
ਈ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕਾ ਮੁਸਾਫਰ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰੇ ਆਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁਖਾ ਰਹੇਗਾ ਤਾ ਅਸੀ
ਨਰਕ ਜਾਂਵਾਂਗੇ ਉਸ ਪੰਛਣੀ ਨੈ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੰਛੀ ਮੈਂ ਅੱਗ ਲੈ ਆਂਵਦੀ ਹਾਂ ਹੋਰ ਤਾ
ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਕੁਛ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸੰਜਮ ਨਹੀ ਬਨ ਪੜਦਾ ਸਾਡਾ ਸਰੀਰ ਹਾਜਰ ਹੈ ਇਤਨਾ ਕ
ਹਿਕਰ ਉਡ ਗਈ ਕਿਤੇ ਅਗ ਲੈ ਆਈ ਓਹ ਅਗ ਉਸ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖਕੇ ਕਖ ਆ
ਪਣੇ ਆਲਣੇ ਵਿਚੋ ਕੁਛ ਸੁਟ ਦਿਤੇ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਅਗ ਬਾਲੀ ਉਸ ਚਾਂਦਨੇ ਅਗ
ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਲਕੜੀ ਕਖ ਬਾਲੇ ਇਤਨੇ ਮੈ ਉਸ ਪੰਛਣੀ ਨੇ ਕਹਾ ਮੈ ਅਗ ਵਿਚ ਜਾ
ਇ ਪੜਦੀ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਭੁੰਨ ਖਾਇ ਲੇਵੇਗਾ ਤਾ ਪੰਛੀ ਨੇ ਕਹਾ ਭਲੀ ਬਾਤ ਹੈ ਇਤਨਾ ਸੁਣਦੇ
ਹੀ ਪੰਛਣੀ ਬਲਦੀ ਅਗ ਮੇ ਜਾਇ ਪਈ ਪਿਛੋ ਪੰਛੀ ਭੀ ਉਸੀ ਅੱਗ ਮੇ ਆਇ ਪ
ਇਆ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੈ ਦੋਨੋ ਪੰਛੀ ਭੁੰਨ ਕੈ ਖਾਇ ਲੀਏ ਫੇਰ ਸੋਇ ਰਹਿਆ ਸਵੇਰ
ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਠ ਚਲਿਆ ਆਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ ਪੁਛਿ
ਆ ਕਿਉ ਸਿਖਾ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾ ਹੋਈ ਹੈ ਕੇ ਨਹੀ ਹੋਈ ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ

ਹੀਨਿਸਾਂਕਿਆਹੋਈਹੈ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਸੁਣਭਾਈਸਿਖਾ ਜੇਉਨਾਪੰਛੀ
ਆਜੇਹੀ ਅਤੇਹੁਕਮਨਾਵੇ ਮੰਨਣਵਾਲਿਆਂਸਿਖਾਜੇਹੀ ਸਿਖੀਹੋਇਆਵੀ ਤਾਂਘ
ਰਵਿਚਬੈਠਾਹੀਸਿਖੀਕਮਾਉ ਅਤੇਜੇਫਕੀਰਹੋਇਕੇਬਾਹਰਨਿਕਲਿਆਚਾਹੇਅ
ਤੇਫਕੀਰੀਕਰੈ ਤਾਂਓਸਫਕੀਰਜੈਸੀ ਫਕੀਰੀਕਰ ਜੇਹੜਾਰਾਹਵਿਚਫਕੀਰਦੇਖ
ਆਇਆਹੈ ਏਹੁਬਾਤਸੁਣਕਰ ਸਿਖਨੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਅਤੇਕ
ਹਿਣੇਲਗਾਗੁਰੂਜੀਦੋਨੋਗਲਾਂ ਔਖੀਆਂਹੈਨ ਅਤੇਤੇਰੀਆ ਤੂੰਹੈਜਾਣੈਂਜੀ ਪਰਜ
ਉਜਾਣੇ ਤਿਉਂਮੇਰੀਭੀਗਤਿਕਰੋ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣਿਭਾਈਸਿਖਾ ਹੁਣਤੂੰ
ਕਿਰਤਕਰਕੇ ਸਿਖਾਂਦੀਟਾਹਿਲਕੀਤਾਕਰ ਸੇਵਾਕੀਤਾਕਰੇਗਾ ਤਾਂਤੇਰਾਭੀ ਭਲਾਹੋ
ਇਜਾਵੈਗਾ ਤਾਂਓਹਸਿਖਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਕੈ ਬਿਦਿਆ ਹੋਇਗਇਆ॥

॥ਅਗੇਸਾਖੀ ੧ਇਕਸ ਰਾਜੇਦੇਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਗੁਰੂਜੀ ੧ਇਕਦੇਸ ਸੈਲਕਰਦੇ ਜਾਇਪਹੁਚੇ ਉਥੇ ਅੱਗਭੀ ਅਤੇ ਅੰਨਦੋਵੇ ਵਸਤੂ
ਪੈਦਾਨਹੀਹੁੰਦੀਆਂਸਨ ਅਤੇ ਦੁੰਬਿਆਂਦਾਮਾਸ ਉਥੇ ਖਾਵਦੇਸਨ ਆਏ ਫਕੀਰਅ
ਤੀਤਨੂੰਭੀ ਦੇਵਦੇਸਨ ਦੁੰਬਾਮਾਰਕੇ ਤਿਸਦੇਮਾਸਨੂੰ ਇਕਪਥਰਹੇਠ ਅਤੇ ਇਕਪਥ
ਰਉਤੇਰਖਦੇਸਨ ਵਿਚਮਾਸਰੱਖਨ ਸਵਾਪਹਿਰ ਸੂਰਜਕਾਜਾਪਕਰਨ ਤਾਂਓਹਮਾਸ
ਰਿਝਜਾਵੇ ਅਤੇਜੋਕੋਈ ਸਾਧਫਕੀਰਉਥੇਜਾਇ ਪਹੁਚੇਤਿਸਦੀਸੇਵਾਬਹੁਤਕਰ
ਨਮਾਸਖਾਂਵਣੇਨੂੰਦੇਵਨ ਗੁਰੂਜੀਭੀ ਉਸਦੇਸਵਿਚਜਾਇਬੈਠੇ ਉਸ ਸਾਹਿਰਦੇਬਾ
ਰ ਇਕਅਯਾਲਦੁੰਬੇ ਚਾਰਦਾ ਫਿਰਦਾਸੀ ਤਾਂਓਹ ਅਯਾਲਭੀ ਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਆ
ਇਬੈਠਾ ਉਸਅਯਾਲਨੇਕਹਿਆ ਹੇਸੰਤਜੀ ਮੈਇਕਦੁੰਬਾ ਮਾਰਦਾਹਾਂ ਤੁਸੀਖਾਂਵੋ ਨ
ਹੀਤਾਂ ਦੁੰਬਿਆਂਦਾਖਸਮ ਮੈਨੂੰਮਾਰੇਗਾ ਤੇਕਹੇਗਾ ਤੂਹਿ ਅਤੀਤਕੇ ਭੂਖਾ ਕਿਉਂਰਖਿ
ਆ ਅਤੇ ਇਸਮੁਲਖਦੀਰੀਤ ਏਹੋਹੈ ਜੋਜਿਸਨੂੰ ਅਤੀਤ ਨਦਰੀ ਆਇਜਾਵੈ ਸੋਈ
ਮਾਸਖੁਲਾਵੈ ਅਤੇ ਇਸਮੁਲਖਾਵਿਚ ਅਗਤੇਅੰਨਦੋਵੇ ਵਸਤੂਹੈਨਹੀ ਪੈਦੇਹੀਨ
ਹੋਈਆਂ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਭਾਈਹੁਣਤੂੰ ਦੁੰਬਾ ਮਾਰ ਉਸਅਯਾਲਨੇ ਦੁੰਬਾ
ਮਾਰਿਆ ਇਕਪਥਰਹੇਠਰਖਿਆ ਇਕਉਪਰਰਖਿਆ ਵਿਚਮਾਸਰਖਕੇ ਸੂਰਜ
ਕਾਜਾਪਲਗਾਕਰਨ ਤਾਂਸਵਾਪਹਿਰਵਿਚ ਮਾਸਰਿਝਆਇਆ ਅਯਾਲਨੇਗੁ
ਰੂਜੀਨੂੰਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਏਹੁਮਾਸਖਾਵੋਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਇਸਦੁੰਬੇਦਾਖਲਤੂ
ਤੇਹਡੀਆਂ ਇਕਠੀਕਰਇਕਰ ਆਪਣੇਮੂੰਹੋਂਕਹਾਉਠਦੁੰਬੇਚਰ ਇਤਨੇਆਖਣੇਤੇਦੁੰ
ਬਾਚਰਦਾ ਫਿਰੇ ਅਯਾਲ ਏਹੁਦੇਖਕੇ ਹੈਰਾਨਹੋਇਗਇਆ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਅਯਾ

ਲਨੂ ਤੂ ਜਾਇਕੇ ਨਗਰ ਵਿਚੋ ਕਿਸੇ ਵਡੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇ ਲਿਆਉ ਤੂੰ ਜਾਇਕੇ ਕ
ਹੁ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕ ਵਾਹਗੁਰੂ ਦਾ ਸੰਤ ਬੁਲਾਵਦਾਹੈ ਅਗ ਤੇ ਅੰਨ ਦੋਵੇ ਵਸਤੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵ
ਦਾਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਅਯਾਲ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਗਇਆ ਇਕ ਵਡਾ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ ਤਿ
ਸਨੂ ਜਾਇਕੇ ਕਹਿਓਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕ ਅਤੀਤ ਬੁਲਾਵਦਾਹੈ ਅਤੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਪਾਸੋਂ ਅੰ
ਨ ਤੇ ਅਗ ਦੋਵੇ ਵਸਤੂ ਲੈ ਦੇਵੇਗਾ ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣਕੇ ਓਹ ਸਾਹੂਕਾਰ ਉਠ ਟੁਰਿਆ ਆ
ਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਸਾਂਈ ਲੋਕ ਬੈਠਾਹੈ ਪਰ ਬਡਾ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਹੈ ਓਹ ਸਾਹੂਕਾਰ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੈ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਿਛ ਅਨਾਜ ਲੈਆਉ ਤਾਂ
ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗਰੀਬਨਿਵਾਜ ਇਥੇ ਤਾਂ ਅਨਾਜ ਪੈਦਾ ਨਹੀ ਹੋਂਦਾ ਪਰ ਜੀ ਹੁ
ਕਮ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਦੇ ਰਾਜਾ ਨੂ ਆਖਦਾਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋ ਉਠਕਰ
ਓਹ ਸਾਹੂ ਰਾਜਾ ਪਾਸ ਗਇਆ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਜਾਇਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾਜੀ ਇਸ ਨਗ
ਰੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇਕ ਸੰਤ ਆਇ ਬੈਠਾਹੈ ਉਸਨੇ ਬਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀਹੈ ਕਹਿਦਾਹੈ
ਅੰਗ ਅਤੇ ਅੰਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਪਾਸ ਸੇ ਲੈਦੇਵਾਂਗੇ ਤੂੰ ਰਾਜਾ ਕੋ ਲੈਆਉ ਤਾਂ ਰ
ਜਾ ਏਹੁ ਸੁਣਕੇ ਉਠ ਚਾਲਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਾਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕਜੀ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੁਸੀ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਭੁਗਤ ਕਰਨੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕ
ਰੋ ਸਿਖ ਹੋਵੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਰਾਜਾ ਕੇ ਸਮੇਤ ਪਰਜਾ ਕੇ ਲੋਕ ਸਭ ਸਿਖ ਹੋਏ
ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਕਹਾ ਬੋਤਾ ਅੰਨ ਲੈਆਉ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਉਸ ਨਗਰ ਸੇ ਇਕ
ਸੇਰ ਕੁਰ ਅੰਨ ਨਿਕਾਲਿਆ ਓਹ ਲੈਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਓਹ ਅੰਨ ਉਸ ਧਰਤੀ ਵਿ
ਚ ਬੀਜਣਾ ਕਹਾ ਤਾਂ ਉਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬੀਜਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਓਹ ਅੰਨ ਉ
ਗਿਆ ਉਨਾਂ ਨੇ ਗਾਹਿਆ ਅਤੁੱਟ ਭੰਡਾਰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਹੋਇ ਗਇਆ ਫੇਰ
ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਪਥਰ ਨੂੰ ਝਾੜਕੇ ਅਗ ਨਿਕਾਲੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਉਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ
ਦੋਵੇ ਵਸਤੂ ਅੱਗ ਅਨਾਜ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਉਨਾ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ ਦਿਤਾ ਸਭ
ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਲਗੇ ਜਪਣ ਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲੱਗੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਕੇ॥
ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਨ ਬੀਜਣੇ ਕਾ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਸਮੇ ਸਿਰ ਅੰਨ ਬੀਜਿਆ ਕ
ਰੋ ਆਏ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਭੁਗਤ
ਕੀਤਾ ਕਰੋ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਕਰੋ ਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹੁ ਬਚਨ ਕਹਿਕਰ ਗੁ
ਰੂਜੀ ਉਥੋ ਚਲਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਓਹ ਲੋਕ ਬਡਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਭਏ ਗੁਰੂਜੀ ਕੋਈ ਸ
ਮਾ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਰਹੇ ਫੇਰ ਚੁਪ ਕੀਤੇ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਬੀ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥

ਅਗੋਂ ਗੁਰੂਜੀ ਭੂਟੰਤ ਦੇਸ ਜਾਇਕਰ ਬੈਠੇ ਇਕ ਨਗਰੀ ਬਾਹਰ ਤਾਂ ਜੋਕੋਈ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਕੇ ਦਰਸਨਨ ਆਇਕਰ ਕਰੇ ਸੋਈ ਮਹਾਰਾਜਕੇ ਪਾਸ ਬੈਠਜਾਵੇ ਦਰਸਨ
ਛੋਡਨ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਮੁਲਕ ਵਿਚਹੀ ਏਹੀ ਗਲਾਂ ਟੁਰੀਆ ਜਹਾਂਕਹਾਂ ਏਹੀ
ਬਾਤਾਂ ਕਰਨ ਲੋਕ ਇਥੇ ਇਕ ਮਹਾਪੁਰਖ ਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹੈ
ਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਾਸੋ ਕੁਛ ਲੈਂਦਾ ਹੀ ਹੈ ਓਹੁ ਫਕੀਰ ਬਡਾ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਾਂ ਉਥੋਂ ਦੇ ਰਾਜੇ
ਨੇ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਇਆ ਅਰੁ ਭਲੀਆਂ ਭਲੀਆਂ
ਵਸਤੂ ਅਗੇ ਲਿਆਂਣ ਰਖੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੇਸ ਕੀ ਕਿਆ ਰੀਤ ਸੀ ਜੋ ਉਥੋਂ ਦਾ ਰਾਜਾ
ਹੈ ਸੋ ਧਪਾਸ ਖੋਦੇ ਅਤੇ ਪਹਿਰਾਵਾ ਰਾਜੇ ਕਾ ਜਤ ਕੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਬਚ
ਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਏਹੁ ਸਭ ਵਸਤੂ ਉਠਾਇਕੈ ਲੈਜਾਹੁ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰਜੀ ਕੇ ਅਰ
ਥ ਜਾਇਕੇ ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਮੂਹ ਪਾਇ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਸਭ ਵਸਤੂ ਸ੍ਰੀ ਪ
ਰਮੇਸਰਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਪੁੰਨ ਕਰ ਦਿਤੀਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਫੇਰ ਦੋਨੋ ਹਥਜੋੜਕੈਰਿ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਜੀ ਇਸ ਹਮਾਰੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਆਪਦਾ ਚਰਨ ਪਇਆ ਹੈ ਹਮਾਰੇ ਕਈ
ਜਨਮਾਂਦੇ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋਏ ਹੈਨ ਹੇ ਸੰਤਜੀ ਹਮਾਰਾ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਰ ਆਪਕੋ
ਕੋਈ ਪਰਵਾਹੁ ਨਹੀ ਅਤੇ ਤੁਮ ਸੰਤ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਹੋ ਤੇ ਮੈਂ ਆਪ ਕੀ ਸਰਨ ਹੋ ਆਪ
ਕਾ ਆਵਨਾਂ ਇਥੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋ ਅਸਾਡਾ ਭਲਾ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਏਹੁ
ਸੁਨਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਹਿਰਦੇ ਮੈ ਕਰੁਨਾ ਆਈ ਤੇ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਰਾਜਾ ਕਿਆ ਤੇਰੀ
ਮਨਸਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਇਕ ਚਾਵਲ ਇਕ ਪਸਮ ਇਸ ਦੇਸ
ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਹੋਦੀ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਆਪ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਏ ਜੋ ਹੋਰ ਭੀ
ਸਭੀ ਇਥੇ ਉਤਪਤਿ ਹੋਇਆ ਕਰਨ ਏਹੁ ਵਰ ਆਪ ਦੀਜੀਏ ਜੋ ਕਪਾਹ ਭੀ ਹੋਇ
ਆ ਕਰੇ ਸਾਰੇ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਸਮੇਤ ਹਮ ਆਪ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਵੈਂਗੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਅ
ਨੇਨ ਹੋਇਕੇ ਨਮ੍ਰ ਹੋਇਕਰ ਜਬ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤਬ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ ਦਾਸੋਂ ਕੇ ਸੁਖ
ਦਾਈ ਕਵਲਵਤ ਨੇਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਅੰਨ ਤੁ
ਮਾਰੇ ਹੋਵੈਂਗਾ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਨਕੇ ਰਾਜਾ ਬਡਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਕੇ
ਸਮੇਤ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਤੇ ਪੁਰਸ ਸਰਬ ਹੀ ਚਰਨਾਂ ਕੀ ਧੂਲ ਲੈ
ਕਰ ਨਾਮ ਜਪਦੇ ਹੈਨ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਜੋ ਸਤਗੁਰੂ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਉਸੀ ਤਰਾਂ ਵਾ
ਹਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪੈ ਆਏ ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਜਬ ਗੁਰੂਜੀ ਚਲਣੇ ਲਗੇ
ਤਾਂ ਸਰਬ ਪ੍ਰਜਾ ਕੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਸ ਰਾਜਾ ਕੇ ਸਮੇਤ ਹਥ ਜੋੜਕਰ ਖੜੇ ਹੋਏ ਬੇਨਤੀ ਕ

ਹਨੇ ਲਗੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੋ ਆਪਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰਕੇ ਸਰਬ ਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਨ ਹੋਵਨਗੇ ਅਤੇ ਏਹੁ ਦੇਸ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ ਗਇਆ ਹੈ ਸਿੱਖੀ ਆਪਦੀ ਪਰਗਟ ਭਈ ਹੈ ਆਪ ਇਸ ਦੇਸ ਵਿਚੋਂ ਛੇਤੀ ਕਿਉਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਸਦਾ ਹੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਏਥੇ ਰਹੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਪ੍ਰਜਾ ਕੇ ਸਮੇਤ ਕੀਤੀਆਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਇਸ ਤੇਰੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਸਭੇ ਖਾਣੀਆਂ ਹੋਵਨਗੀਆਂ ਅਸਾਂ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੈ ਦਿਤੀਆਂ ਹੈਨ ਕਪੜ੍ਹੇ ਕੀ ਖਾਣ ਕਪਾਹ ਹੋਇਆ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਸੁਇਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਖਾਣ ਭੀ ਇਥੇ ਹੋਵੇਗੀ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਖੁਸਬੋਈਆਂ ਭੀ ਇਥੇ ਹੋਵਨਗੀਆਂ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਪਰਉਪਕਾਰ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਦਾਇਆ ਧਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸੰਤੋਖ ਸਾਂਤ ਦੇ ਕਰ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕੀਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਧੰਨ ਏਹੁ ਦੇਸ ਹੈ ਜਿਥੇ ਆਪਦੇ ਚਰਨ ਪਏ ਹੈਨ ਗੁਰੂ ਕੇ ਰਹਿਣ ਵਾਸਤੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਹੀ ਜਤਨ ਲੋਕ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਹਿਣ ਨਾਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਹੋਰਨਾਂ ਅਸਥਾਨਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਫਿਰਨਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਜਿਥੇ ਕਰਤਾਰ ਸਾਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਥੇ ਅਸੀ ਜਾਇ ਪਹੁਚਨੇ ਹਾਂ ਹੁਣ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਮਰਜੀ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹੁ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਅਸਾਂ ਆਪ ਕੀ ਸੇਵਾ ਭੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਕੀਤੀ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਇ ਕਰ ਆਪ ਕਾ ਦਰਸਨ ਭੀ ਨਹੀ ਕੀਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਕੇ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਬਹੁਤ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਨ ਕੀਤਾ

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਹਾਂ ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਗ੍ਰਾਮ ਥਾ ਤਿਸ ਕਉ ਦੇਖ ਕਰ ਏਕ ਬਿਰਛ ਕੇ ਤਲੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਜਦ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰਦੇ ਸੇ ਤਾਂ ਉਸ ਗ੍ਰਾਮ ਕੋ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਰੁੜ੍ਹਾਇ ਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਦਿਨ ਬੀਤ ਚੁਕੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਇ ਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅਸੀ ਸਭ ਲੋਕ ਇਥੋਂ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਅਸਾਡੇ ਸੰਗ ਹੀ ਚਲੋ ਏਹੁ ਦੇਖੋ ਗਡੇ ਅਸਬਾਬ ਦੇ ਭਰਕੇ ਨਗਰ ਵਿਚੋਂ ਕਢ ਲੀਏ ਹੈ ਹੋਰ ਅਸਥਾਨ ਚਲ ਰਹਾਂਗੇ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਕਿਉਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਆ ਦੁਖ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਬੀਤਿਆਂ ਏਹੁ ਗ੍ਰਾਮ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਰੁੜ੍ਹਾਇ ਛਡਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਅਸੀ ਆਣਕੇ ਨਵੇਂ ਘਰ ਬਣਾਇ ਕੇ ਬਸਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਛਈ ਮਹੀਨੀ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਰੋੜ੍ਹ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਨਵੇਂ ਅ

ਣਕੇ ਬਣਾਂਵਦੇਹੋ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂਕੇ ਸਿਖਹੋਵੋ ਅਜਤੇ ਅਗੇ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਸਮੁੰਦਰ ਨਾਂਦੂ
ਹੇਗਾ ਤਾ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂਨੇ ਕਹਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਅਸੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਖਹੋਵਾਂਗੇ ਤੁਹਾਡਾ ਉ
ਪਦੇਸ ਲਵਾਂਗੇ ਸਤਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸਰਦਾ ਅਸੀ ਜਾਪਿਆ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਜਾਵੋ ਅਰ ਅਸੀ ਇਥੇ ਬੈਠੇਹਾਂ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ
ਆਵਦਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਬਨੇ ਬਨਾਏ ਰਹੇ ਤੁਸੀ ਆਪਣੀ ਘਰੀ ਆਇ ਵੜਨੇ ਇਨ ਘਰ
ਵਿਚ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਓਹੋ ਜੇਹੇ ਬਨੇ ਰਹੇ ਤਾ ਤੁਸੀ ਸਿਖ ਆਣਕੇ ਹੋਈਓ ਏਹੁ ਬਾਤ ਤੁ
ਸੀ ਆਇਕਰ ਦੇਖ ਲਈਓ ਏਹੁ ਕਹਿਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੇ ਬੈਠ ਗਏ ਅਤੇ
ਓਹੁ ਲੋਕ ਉਥੋ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਹੋਰ ਅਸਥਾਨ ਕੋ ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਜਦ ਓਹ ਵੇ
ਲਾ ਆਇਆ ਤਾ ਸਮੁੰਦਰ ਕੀ ਲਹਰ ਆਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਨੇ ਚਰਨ ਛੁਹਾਏ
ਆ ਲਹਰ ਸਮੁੰਦਰ ਕੀ ਹਟ ਗਈ ਸਮੁੰਦਰ ਉਨ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਂ ਢਾਹਿ ਸਕਿਆ
ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਤੇਜ ਪਰਤਾਪ ਨਾਲ ਓਹ ਘਰ ਬਨੇ ਬਨਾਏ ਟਿਕੇ ਰਹੇ ਓਹੋ ਜੇਹੇ ਬਨੇ ਰ
ਹੇ ਜਦ ਓਹ ਸਮਾ ਬੀਤ ਚੁਕਿਆ ਤਾ ਓਹੁ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜਕੇ ਆਏ ਤਾਂ
ਆਣਕੇ ਦੇਖਨ ਤਾ ਉਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਅਮਨ ਅਮਾਨ ਖੜ੍ਹੇ
ਹੈਨ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਉਥੇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ
ਕਲਾਵਾਨ ਜਾਣਕੇ ਸਿਖ ਹੋਵਣ ਵਾਸਤੇ ਚਾਹਿਆ ਤਾ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ
ਵਿਚ ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਭੇਟਾ ਲੈਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਪਾਸ ਆਇਕੇ ਚਰਨਾ ਪਰ ਨਮਸਕ
ਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਤੁਸੀ ਪੂਰਨ ਸੰਤ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਰਨਾ ਦੀ ਪਾਹੁ
ਲਦੇਕੇ ਸਿਖ ਕਰਹੁ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸਤਨਾਮ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਦੇਕਰ ਸਿ
ਖ ਕੀਤਾ ਹੋਰ ਜੋ ਸਮੁੰਦਰ ਕੇ ਕਨਾਰੇ ਪਰ ਗ੍ਰਾਮ ਥੇ ਤਹਾਂ ਸਾਰੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਿਖੀ ਪਰ
ਗਟ ਹੋਈ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਧਰਮਸਾਲਾਂ ਰਚੀਆਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਨਾਮ ਦਾਨ ਦੇਕਰ ਸਿਖਾਂ
ਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਲਗੇ ਲੋਕ ਸਭੇ ਕਰਨ ਨਾਮ ਜਪਨ
ਦਾਨ ਦੇਵਨ ਇਸਨਾਨ ਕਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਵਿਚ ਲਗੇ ਰਾਤ ਦਿਨ ਭਾਉ
ਭਗਤ ਮੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨ ਲਗੇ ਲੋਕ ਕਿਤਨਾ ਕੁ ਚਿਰ ਮਹਾਰਾਜ ਤਹਾਂ ਰਹੇ ਉਪਦੇ
ਸ ਦੇਕਰ ਤਹਾਂਸੇ ਗੁਰੂਜੀ ਵਿਦਾ ਹੋਏ ਓਹ ਲੋਕ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ
ਅਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਇਕਸ ਹੋਰ ਦੇਸ ਮੇ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਤਾ ਭੂਪਰ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮ
ਥਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤਿਨਾ ਕੇ ਸੰਗ ਲੈਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕਾ ਉਪ
ਦੇਸ ਕਰਤੇ ਭਏ ਇਕ ਗ੍ਰਾਮ ਕੇ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਿਸ ਗ੍ਰਾਮ ਕੇ ਇਕ ਦੇਵ ਅਗ

ਨਲਗਾ ਇਜ ਦਾਸੀ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂਨੂੰ ਨਿਤ ਨਵੇਂ ਘਰੁ ਬਣਾਉਣੇ ਪੈਂਦੇ ਸਨ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਉਸ ਨਗਰ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਸੰਤ ਜਾਨਕਰ ਉਸ ਨਗਰੀ ਦੇ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ ਬੜੀ ਭਾਉ ਭਗਤ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿ
ਆ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਭੋਜਨ ਵਾਸਤੇ ਅੰਨ ਲਿਆਏ ਬੜੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ ਤਿਨਾਂ ਨੇ
ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਤੇ ਭਏ ਬੜੇ ਕਿਰਪ
ਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਤਨੇ ਕਾ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੇ ਰਹੇ ਸਰਬ
ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਲਯਾਨ ਕੇ ਕਰਤਾ ਹੈ ਰਾਜਿਓਂ ਕੇ ਰਿਖੀਓਂ ਕੇ ਸਿਖੋਂ ਕੇ ਸਭ ਕੇ ਸੁਖ
ਦਾਇਕ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕੀਏ ਤੇ ਸਭ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋਤੇ ਹੈ ਕਿਤਨੇ ਕਾ ਦਿਨ ਬੈ
ਠਿਆ ਗੁਜਰੇ ਸਭ ਪ੍ਰਜਾ ਕੇ ਲੋਕ ਬੜੀ ਭਾਵਨਾਂ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪ੍ਰੀ
ਤ ਕਰਤੇ ਹੈ ਜਾਂ ਓਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਤਾ ਸਭ ਲੋਕ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾ
ਸ ਆਏ ਅਰ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਹੇ ਮਹਾਂ ਪੁਰਸੋ ਇਥੇ ਅਚਾਨਕ ਅਗ ਲਗ ਜਾਂ
ਦੀ ਹੈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਇਨਾਂ ਘਰਾਂ ਨੂ ਛਡਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਏਹ ਘਰਾ ਦੇ ਅਸਬਾਬ ਲਦ
ਕੇ ਅਸੀ ਟੁਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾ ਹੋਰ ਸਾਨੂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਡਰ ਭਉ ਨਹੀ ਅਗਨ ਦੇ ਡਰ ਕਰਕੇ ਪਰ
ਵਾਰ ਸਮੇਤ ਅਸੀ ਨਿਕਲ ਜਾਨੇ ਹਾਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਪਿਛੋ ਇਕ ਦੇਵ ਅਗਨ ਲਗਾ ਕੇ
ਸਾਨੂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਅਸੀ ਇਥੋ ਚਲੇ ਜਾਨੇ ਹਾ ਹੋਰਸ ਅਸਬਾਨ ਗੁ
ਜਾਰਾ ਕਰ ਆਵਨੇ ਹਾ ਫੇਰ ਆਣ ਕੇ ਘਰ ਬਣਾਇ ਕਰ ਰਹਿਨੇ ਹਾਂ ਆਪ ਭੀ ਸਾਡੇ ਨਾ
ਲਹੀ ਚਲੀਏ ਆਪ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂਗੇ ਆਪ ਪੂਰਨ ਸੰਤ ਹੋ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਆਪ ਦੀ ਰਜ
ਇਹੈ ਸੋਈ ਕਰੀਏ ਆਪ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਹੋ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਕਹਿਤੇ ਭਏ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਵੋ ਫੇਰ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਸ
ੜਨਗੇ ਸਤਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਹੁਗੇ ਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਡਰ ਭਉ ਸਭ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵਨਗੇ ਮਨ
ਬਾਂਛਤ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁਗੇ ਅਤੇ ਸਾਂਤ ਸੰਤੋਖ ਨਾਲ ਅਪਨੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਬਸਦੇ ਰਹੋ ਅ
ਜਤੇ ਲੈਕੇ ਅਗੇ ਅਗਨ ਨਹੀ ਲਗੇਗੀ ਪਰ ਇਥੇ ਧਰਮਸਾਲ ਬੜੀ ਸੁੰਦਰ ਬਨਾਵੋ
ਸੰਤੋ ਕੀ ਆਏ ਅਤਿਥੋ ਕੀ ਸੇਵਾ ਹਿਤ ਨਾਲ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਤਾ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਮ ਆਪ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਵਹਿਗੇ ਤਾ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ
ਕਰ ਸਿਖ ਹੋਏ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਗ੍ਰਾਮ ਕੋ ਭੀ ਨਹੀ ਗਏ ਉਥੇ ਹੀ ਰਹੇ ਜਦੋ ਓਹ ਦਿਨ ਆ
ਇਆ ਜਿਸ ਦਿਨ ਅਗ ਲਗਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਓਸ ਦਿਨ ਇਸਤ੍ਰੀਆ ਤੇ ਪੁਰਸ ਲੜਕੇ
ਬਾਲੇ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਓਨੇ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ

ਅਜ ਇਥੇ ਅਗਨਿ ਲਗਣੀ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਕਿਆ ਹੁਕਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਸ
ਭ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਕਰ ਸਤਿਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਜਪਹੁ ਤਾਂ ਉਨ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ
ਦੀ ਕੋਈ ਵਸਤ ਕਿਸੇ ਕਢੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੋਈ ਵਸਤ ਨਹੀ ਕਢੀ ਤੇ ਇਕੱਤ੍ਰ ਹੋਇ ਕਰ ਸ
ਭ ਲੋਕ ਡਰਦੇ ਮਾਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਬੈਠੇ ਜਾਂ ਅਗਨਿ ਲਗਣੇ ਦਾ ਵੇਲਾ
ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਨ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਇਕ ਦੇਉ ਹੈ ਬੜਾ ਬਿਕਰਾਲ ਸਰੂਪ ਹੈ ਪਰ ਅ
ਸਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਸਿਰ ਹੈ ਪੈਰ ਉਸਦੇ ਜਮੀਨ ਦੇ ਵਿਚ ਨਿਗਾ ਆਵਦੇ ਹੈਨ ਤੇ
ਕਾਲਾ ਰੰਗ ਭਿਆਨਕ ਲਾਲ ਲੋਹੇ ਦੀ ਨਿਆਈ ਅਖੀਆਂ ਹੈਨ ਬੜਾ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਭ
ਰਿਆ ਹੋਇਆ ਉਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਤੇ ਏਹੁ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਗੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਡ
ਰ ਕਰਕੇ ਏਹ ਲੋਕ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹੈਸਨ ਤੇ ਮੈਂ ਇਨਾ ਦੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜਦਾ ਸਾਂ ਹੁਣ ਏਨਾ
ਮੇਰਾ ਡਰ ਛਡ ਦਿਤਾ ਹੈ ਏਹ ਇਥੇ ਹੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਮੈ ਇਨਾ ਨੂੰ ਸਾੜੂੰਗਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੇਉ
ਆਂਵਦਾ ਦੇਖਕੇ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਪੀਲੇ ਹੋਇ ਗਏ ਅਤੇ ਥਰ ਥਰ ਕੰਬਦੇ ਹੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋ
ਰ ਕੁਝ ਸੁਝਦਾ ਹੀ ਨਹੀ ਏਹੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਹੁਣ ਮੋਏ ਤੇ ਓਹੁ ਦੇਵ ਆਪਣੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿਚ
ਹੋਠਾਂ ਨੂੰ ਚਬਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜੀਭ ਨੂੰ ਸਵਾਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਹਥਾਂ ਵਿਚ ਬਲਦੀ ਅਗਨਿ ਲਈ ਆਵ
ਦਾ ਹੈ ਮਾਨੋ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਕਾਲ ਹੈ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਭਜ ਜਾਂਦੇ ਸਾਂ ਤਾਂ ਬ
ਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਾਂ ਹੁਣ ਭਜ ਕੇ ਜਾਂਣ ਦੀ ਥਾਉਂ ਕੋਈ ਨਹੀ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਅਬ ਕਿਰਪਾ ਕਰ
ਸਾਡੀ ਰਖਿਆ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਨਰ ਨਾਰੀ ਸਭ ਡਰਦੇ ਮਾਰੇ
ਅਧੀਰਜੀ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈਨ ਕੰਬਦੇ ਹੈਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਦੇਖਕੇ ਉਸ ਦੇਉ ਦੀ ਤਰਫ਼ ਦੇ
ਖਿਆ ਜਾਂ ਉਸ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਪੜੀ ਤਾਂ ਓਹ ਦੇਵ ਮੂਰਛਤ ਹੋਇ ਕਰ ਡਿਗ
ਪਇਆ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਵਰੋਲੇ ਵਿਚੋ ਪੰਛੀ ਡਿਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਪੁਰਾਣਾ ਬਿਰਛ ਪਵ
ਨ ਦੇ ਬੇਗ ਸਾਥ ਡਿਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਐਸਾ ਡਿਗਿਆ ਜੋ ਕੁਛ ਸੁਧ ਨਾ ਰਹੀਓਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਸਭਨਾਂ ਉਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਕੇ ਸੁਖਦਾਇਕ ਹੈ ਉ
ਸ ਦੇਵ ਨੂੰ ਡਿਗਿਆਂ ਦੇਖਕੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਦਇਆ ਆਈ ਜਿਸ ਵਖਤ ਓਹ ਦੇਵ
ਡਿਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਵਖਤ ਉਸ ਦਾ ਸਿਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾਂ ਪਾਸ ਡਿਗ ਪਇਆ ਸੀ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਰਨ ਛੁਹਾਇਆ ਜੇਹੜਾ ਚਰਨ ਮ
ਹਾਰਾਜ ਕਾ ਸਭ ਸਿਖ ਸੰਤਾਂ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ਹੈ ਸੋ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦੇਵ ਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਗੁ
ਰੂ ਕਾ ਚਰਨ ਛੁਹਾਇਆ ਉਸ ਦੇਵ ਦੀ ਮੂਰਛਾ ਖੁਲ ਗਈ ਸੁਚੇਤ ਹੋਇ ਗਇਆ ਉ
ਠ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਾਗਾ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਮੋਏ ਪੁਰਸ ਨੂੰ ਸੰਜੀਵਨੀ ਹਥ

ਆਵੈਂਤੂ ਚੇਤੰਨਹੋਇਜਾਂਦਾਹੈ ਇਸੇਤਰਾਂਗੁਰੂਜੀਦੇ ਚਰਨਾਂਵਿਚ ਆਇਆਪਣਾਸਿਰ
ਰਖਿਓਸ ਤੇਗੁਰੂਕਾਤੇਜਪ੍ਰਤਾਪ ਦੇਖਕਰ ਬੜਾਦੀਨਹੋਇਆ ਤੇ ਕਹਣੇਲਗਾ ਹੇਪ੍ਰਭੁ
ਜੀਮੈਤੁਹਾਡੀ ਸਰਣਹੋਂ ਮੇਰੀਰਖਿਆਕਰੋ ਮੇਰਾਅਪਰਾਧਖਿਮਾਂਕਰੋ ਤੁਸੀਪਰਮੇ
ਸਰਹੋ ਤੁਮਾਰੇ ਮੈਂਅਤੇਪਰਮੇਸਰਮੈਭੇਦਕੋਈਨਹੀ ਮੈਂਅਨਜਾਨਸੀ ਤੁਮਾਰੀਮਾਹ
ਮਾਜਾਂਣੀਨਹੀ ਮੈਨੇ ਤੁਮਮਹਾਪੁਰਖਹੋ ਸਰਬਗੁਣਾਂਕੀਖਾਨਹੋ ਮੈ ਇਨਾਲੋਕਾਂਪਾਸੋ
ਆਪਣੀਈਨਮਨਾਂਵਦਾਸੀ ਇਸਵਾਸਤੇ ਇਨਾਦੇਘਰ ਸਾੜੂਜਾਂਦਾਸੀ ਹੁਣਮੈਭੁਲ
ਹਾਂ ਜੋਤੁਹਾਡੇ ਹੁੰਦਿਆ ਏਹੁਕਰਮਕਰਨਆਇਆਸਾਂ ਮੈਨੂੰਬਖਸੀਏ ਅਬਇਨਾ
ਦੇਭਾਗਜਾਗੇਹੈਨਜੋ ਤੁਸੀ ਮਹਾਪੁਰਖ ਇਥੇਆਇਪਹੁਚੇਹੋ ਹੁਣ ਸਭਕਾ ਕਲਿ
ਆਨਕਰਭੁਜੀ ਤੁਸੀਕਿਰਪਾਕੀਨਿਧਹੋ ਪਰਉਪਕਾਰੀਹੋ ਮੇਰੀਆਪਕਾਦਾਸਹੋਂ
ਜੋ ਆਗਿਆ ਕਰੋਗੇਸੋਈਮੈਕਰਾਂਗਾ ਅਬਸਰਬਪ੍ਰਕਾਰਕਾਕਸਟ ਮੇਟੀਏਜੀ।
ਏਹੁਬਾਰਤਾ ਸੁਣਕਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਨਕੇਦਿਆਲ ਸਤਵ੍ਰਪਰ ਕਿਰਪਾਲਬ
ਣੀਬੋਲਤੇਭਏ ਉਨਾਂ ਸਰਬਾਸਿਖਾਂਦੇਕਹਾਕਿਇਸਨਗਰਮੇ ਇਕਧਰਮਸਾਲ
ਬੜੀਸੁੰਦਰ ਬਣਾਓ ਤਹਾਂਕੀਰਤਨਹੋਇਆਕਰੇ ਨਿੱਤਹੀ ਸਤਨਾਮਕਾ ਸਿਮਰਨਕ
ਰਿਆਕਰੋਰਾਤ੍ਰਦਿਨ ਜਿਸਤੇਤੁਮਸਭਲੋਕਾਂਦੇਪਾਪਦੂਰਹੋਇਜਾਵਣਗੇ ਅਤੇਉ
ਸਦੇਵੂਕੇਕਹਾ ਤੇਰੀ ਕਲਿਆਨਹੋਵੇਗੀ ਤੂੰਇਸਧਰਮਸਾਲਕਾ ਜਲਭਰਿਆ
ਕਰ ਤੂੰ ਬਖਸਿਆ ਹੈ ਆਪਣੇ ਸਿਰਪੁਰ ਰਖਕੇ ਇਨਾਸਿਖਾਂਕੀਧਰਮਸਾਲਮੈਜਲ
ਭਰਲਿਆਇਆਕਰ ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨਕਰਤੇਹੈ ਹਰਇਕਧਰਮਸਾਲ
ਮੈਜੋਕੋਈਮਾਨੁਖ ਸੇਵਾਕਰੈਗਾ ਜਲਭਰੈਗਾ ਧਰਮਸਾਲਮੈ ਦੀਪਕਜਗਾਵੈਗ
ਝਾੜੂਸੂਹਨੀ ਕਰੈਗਾ ਉਸਕਾ ਮਨਨਿਰਮਲਹੋਵੈਗਾ ਪਾਪਦੂਰਹੋਵਨਗੇ ਅੰਤ
ਸਮੇ ਸਦਗਤਿਕਾਅਧਕਾਰੀਹੋਇਗਾ ਸਤਿਨਾਮੁਸਿਮਰੈਗਾ ਸੋ ਸਰਬਸੁਖਾਂਕਾ
ਅਧਕਾਰੀਹੋਵੈਗਾ ਏਹੁ ਬਚਨਜਗਤਗੁਰੂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇਉਨਾਂਸਿਖਾਂਨੇਮਨ
ਲੀਏ ਧਰਮਸਾਲਾ ਕੀਰਚਨਾਕਰੀ ਆਏ ਸੰਤਕੀ ਸੇਵਾ ਲਗੀਹੋਵਨ ਉਸਦੇਵੂਨੂ
ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਭਾਈਜੋਕੁਛਸੁਭਕਰਮਕਰੈਂਗਾ ਸੋਤੇਰੇ ਕੰਮਆਵੈਗਾ ਤਾਂਦੇਉਮ
ਬਾਟਕਕੇਰਲ ਲਦਾਰਿਹਾ ਓਹ ਸਾਰਾਦੇਸ ਗੁਰੂਕੀਸੰਗਤਹੋਏ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੀ
ਚਰਨੀਲਗੇਹੋਰਆਸਪਾਸ ਕੇ ਲੋਗ ਗੁਰੂਜੀਕਾਨਾਮ ਸੁਨਕਰ ਆਵੈ ਭੁਗਤਰੀ
ਤ ਸੀਖਹਿ ਸਤਿਨਾਮੁਜਪਾਹਿ ਧਰਮਪਦਕੇ ਅਧਕਾਰੀਹੋਇਕਰ ਅਪਨੇ ਗ੍ਰਹੋਕੋ
ਜਾਂਵਹਿ ਸਿਖੀਂਕੀਰੀਤਸਾਰੇਦੇਸਮੇਵਿਦਤਹੋਈ ਲੋਕਲਗੇ ਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣਾ।

।ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਆਜੇਤੇਦੇ ਨਾਲ ਹੋਈ।

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇ ਸਮੁੰਦਰਦੇ ਕਿਨਾਰੇਜਾਇਬੈਠੇ ਤਾ ਆਜਿਤੇ ਨੇਂ ਸੁਣਿ
ਆ ਜੋਗੁਰੂਜੀ ਫਲਾਨੀ ਜਾਹਿਗਾ ਆਏਹੈਨ ਤਾ ਆਜਿਤੇ ਨੂੰ ਕਰਜਦੇਣੇਦੀਬ
ਹੁਤ ਜਰੂਰਤ ਸੀ ਤੇ ਸ਼ਾਹਨੇ ਆਜਿਤੇਨੂੰ ਰੋਕ ਛਡਿਆਸੀ ਤਾਅਜਿਤੇ ਨੇ ਕਹਿਆਸ਼
ਹਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਮਿਲਿਆਵਾਂ ਉਸਨੇ ਅੱਜਿਤੇਨੂੰ ਭੇਜਾਦਿਤਾ ਤਾਆਜਿ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇ ਪਾਸਆਇਆ ਆਇਕਰਗੁਰੂਜੀਦੇ ਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿ
ਆ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਆਜਿਤਿਆਂ ਸੁਖਹੈ ਤਾਆਜਿਤੇ ਆਖਿਆ ਹੇਗੁਰੂ
ਜੀਤੇਰਾ ਸਦਕਾ ਸੁਖਹੈਜੀ ਕਿਤਨੇਹਿਕ ਦਿਨਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਆਜਿਤੇ ਦੇਮਨਵਿਚਿ
ਆਈ ਮੈਂ ਏਵੈਹੀ ਇਸ ਫਕੀਰਨਾਲ ਇਤਨਾਚਿਰ ਰਹਿਆਹਾਂ ਅਤੇ ਏਵੈਹੀ ਇ
ਸਦੀ ਮੈਂਖਿਜਮਤ ਕੀਤੀਹੈ ਇਕ ਸੌਰੁਪਯਾ ਮੈਂਸਾਹੂਦਾ ਦੇਣਾਹੈ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇਬ
ਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇਕੋੜਮਾਂ ਮੇਰਾ ਪਕੜ ਰਖਿਆਹੈਸ ਤੇਮੈਂ ਫਕੀਰਦੇਪਾਸਹਾਂ ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀ ਨੇਅਜਿਤੇ ਦੇਮਨਦੀ ਜਾਣਕੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਆਜਿਤਿਆ ਗਿਣਤੀ
ਆਂਵਿਚ ਕਿਉਂਪਾਇਆਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤਾ ਕਾਹਨੂੰ ਕਿਉਂਕਰਦਾਹੈ ਕਿਆ ਖਬਰਹੈ
ਤੇਰੀ ਆਜਿਤਿਆ ਤੇਰੀ ਤੇਰੇ ਆਤਮੇ ਕਿਆ ਆਵਦੀਹੈ ਤਾ ਅੱਜਿਤੇ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀ ਸਭਕੁਛ ਜਾਣਦੇਹੋ ਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸੋ ਕੁਛ ਛਪਿਆ ਨਹੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਆਜਿਤਿਆ ਉਸ ਫਲਾਨੀ ਜਾਗਾ ਜਾਇਕਰ ਮਿਟੀਦੀ ਢੀਮ ਉਠਾਇ
ਕੇ ਜਿਤਨੇ ਰੁਪਯਾਂਦੀ ਤੈਨੂੰ ਲੋੜਹੈ ਉਤਨੇ ਰੁਪਯੇ ਲੈਆਂਵੀ ਤਾ ਅਜਿਤੇ ਕਹਿਆ ਭ
ਲਾਗੁਰੂਜੀ ਤਾ ਅਜਿਤੇ ਨੇ ਤਿਵੇਂਹੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸਵੇਲੇ ਉਥੇ ਜਾਇਕੇ ਢੀਮਮਿਟੀਦੀ
ਉਠਾਈ ਤਾਂਰੁਪਯੇ ਦੇਖਕੇ ਲੋਭਕੀਤਾ ਬਹੁਤਸਾਰੇ ਰੁਪਯੇ ਲੈਕੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਦੇਪਾ
ਸ ਆਇਆ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਆਜਿਤਿਆ ਰੁਪਯੇ ਲੀਤੇਹੈਨੀ ਤਾ ਅਜਿਤੇ
ਨੇਕਹਿਆ ਆਹੋ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈਂ ਰੁਪਯੇ ਲੈਆਂਦੇਹੈਨ ਤਾਫੇਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਆਜਿਤਿਆ ਰੁਪਯੇ ਗਿਣਕੇ ਪਲੇਬੰਨਲੈ ਤਾਆਜਿਤੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂਜੀ
ਤਾ ਅਜਿਤੇਨੇ ਰੁਪਯੇ ਗਿਣੇ ਸਗਵਾਂ ਦੋ ਰੁਪਯੇ ਘਟਗਏ ਤਾ ਆਜਿਤਾ ਹੈਰਾਨਹੋਇ
ਗਇਆ ਅਤੇਕਹਿਓਸ ਮੈਂ ਤਉ ਸਗੋਂ ਬਹੁਤ ਰੁਪਯੇ ਰੁਪਯੇ ਲੀਤੇਹੈਸਨ ਪਰਇ
ਥੇ ਸਗੋਂ ਦੋ ਰੁਪਯੇ ਘਟਗਏ ਹੈਨ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਆਜਿਤਿਆ ਤੂੰ ਉਥੇ
ਹੀ ਜਾਇਕੇ ਦੇਖ ਜਾ ਆਜਿਤੇ ਨੇ ਉਥੇ ਜਾਇਕਰ ਦੇਖਿਆ ਤਾ ਦੋਇ ਰੁਪਯੇ ਪਏ ਹੋਏ
ਦੇਖੇ ਤਾ ਅਜਿਤੇਨੇ ਦੋ ਰੁਪਯੇ ਲੈਕੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਅਗੇ ਆਇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ।

ਗਆਂਗੀ ਸਾਖੀ ਸਾਹੁਅਬਦਲਰਹਮਾਨੁ ਨਾਲਿ ਹੋਈ॥

ਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਅਜਿਤਿਆ ਇਕੁ ਫਕੀਰ ਅਬਦਲ ਰਹਮਾਨ ਝੂਲੇਦੇਚ
ਕ ਰਹਿਦਾਹੈ ਜੇਚਲੇਤਾ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਆਵੀਐ ਓਹਘਿਉ ਅਸਾਪਾਸੋਮੰਗਾਦਾਰ
ਹਿਦਾਹੈ ਤਾ ਅਜਿਤੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ਚਲੀਐ ਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਅ
ਜਿਤਆ ਤੂ ਅਖੀਆ ਮੀਟ ਤਾ ਅਜਿਤੇ ਨੇ ਅਖੀਆ ਮੀਟੀਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਝੂ
ਲੇਦੇਚਕ ਆਇ ਬੈਠੇ ਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਜਿਤਿਆ ਤੂ ਅਖੀਆ ਉਘਾੜੂ
ਕਰ ਦੇਖ ਤਾ ਅਜਿਤੇ ਨੇ ਅਖੀਆ ਉਘਾੜੂ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾ ਝੂਲੇ ਦੇ ਚਕ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਾਂ।
ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਅਬਦਲਰਹਿਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਪਰ ਉਸਦੇ ਪਾਸੋ ਦੋ ਇਕੋ ਸਦੇ
ਫਸਲਿਪੁਰ ਤਾ ਅਜਿਤੇ ਨੂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤੂੰ ਜਾਇਕੇ ਮੀਏ ਨੂ ਸਾਡੀ
ਦੁਆਇ ਆਖੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਹੁ ਆਖੀ ਜੋ ਹੇ ਅਬਦਲਰਹਮਾਨ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀ ਸਦਦੇ ਹੈਨ ਤਾ ਅਜਿਤੇ ਨੇ ਮੀਏ ਨੂ ਜਾਇਕਰ ਆਖਿਆ ਤਾ ਮੀ
ਆ ਅਬਦਲਰਹਿਮਾਨ ਸੁਣਦਾਹੀ ਉਠ ਚਲਿਆ ਤਾ ਮੀਏ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਭੀ ਲੋਕ
ਬਹੁਤ ਆਏ ਤਾ ਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀ ਦੇਖੇ ਤਾ ਮੀਆ ਲੋਕਾਨੂ ਦੁਆਈ ਦੇਦਾ ਆਉਦਾਹੈ
ਅਤੇ ਲੋਕਾਨੂ ਬਿਦਿਆ ਭੀ ਕਰਦਾ ਆਉਦਾਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਏਹ ਦੇਖਕਰ
ਇਕ ਸਲੋਕ ਆਖਿਆ ॥ਸਲੋਕ॥ ਦੇਨ ਦੁਆਈ ਸੋ ਮਰਨ ਲੈਦੇ ਭੀ ਮਰਜ
ਹਿ ਮਲਖੀਅਜਾਈ ਨਾਨਕਾ ਕਿਥੇ ਜਾਇ ਸਮਾਇ॥੧॥ ਤਾ ਅਬਦਲਰਹਿਮਾਨ
ਏਹ ਅਵਾਜ ਸੁਣਕਰ ਚਮਕਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂ ਆਇਕੇ ਸਲਾਮ ਭੀ ਕੀਤੋਸ
ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੀਆ ਚੰਗੇ ਭਲੇ ਹੋ ਤਾ ਮੀਏ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹਾ ਸਾਈ ਲੋਕ
ਜੀ ਚੰਗੇ ਭਲੇ ਹਾਂ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੀਆ ਜੀ ਤੁਸਾ ਕਿਉਕਰ ਕਹਿਆ ਸੀ
ਜੋ ਕਿਰਾੜੀ ਨੇ ਘਿਉ ਪਾਇਕਰ ਕਣਕ ਕੀਤਾਹੈ ਪਰ ਇਸ ਤਰਾ ਲਈਐ ਗਾ ਜੋ ਉ
ਸਾਲਣੇ ਉਪਰ ਖਟੇ ਦੀ ਫੜ੍ਹੀ ਨਚੋੜ ਲਈ ਦੀਹੈ ਅਰੁ ਫੋਗ ਸੁਟ ਪਾਈਦਾ ਹੈ ਜਾਂ
ਏਹੁ ਗਲ ਗੁਰੂਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕਹੀ ਤਾ ਮੀਆ ਅਬਦਲਰਹਮਾਨ ਖਾਲੀ ਹੋਇ ਬੈਠ
ਅਤੇ ਮੀਏ ਨੂ ਚੁਪ ਲਗ ਗਈ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਾਗਾ ਮੈ ਤਾ ਕੁਛ ਲੈਣ ਨੂ ਆਇਆਸਾਂ
ਸਗੋਮੈ ਸਭੁ ਦੇ ਚਲਿਆ ਹਾਂ ਇਕ ਹੋਰ ਭੀ ਮੀਆ ਉਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਦਆਵਾਸੀ
ਜੋ ਓਹ ਕਹੇਗਾ ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਪਾਸੋ ਅਬਦਲਰਹਿਮਾਨ ਕਰਾਮਾਤ ਆਪਣੀ ਖੁਹਾਇ
ਆਇਆ ਹੈ ਇਤਨੇ ਵਿਚ ਓਹ ਭੀ ਆਇਆ ਪਰ ਬਹੁਤ ਗੁਮਾਨ ਨਾਲ ਆਇਆ
ਓਹ ਆਵਦਾ ਹੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਬੈਠਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਦੀਵ

ਛਡਿਠ ਤਾਦੇਖਦਿਆਹੀ ਨਾਲਓਹੁਭੀਖਾਲੀ ਹੋਇਬੈਠ ਤਾਮੀਏ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅ
ਸੀਵਡੇਨਾਗਉਪਰਪਏਹਾਂ ਜੇਖੁਦਾਇ ਜਿੰਦਭੀਰਖੇਗਤਾਭੀਭੁਲਾਹੇਕੁਰਾਮਾਤਦੀ
ਕਿਸਨੂੰਪਈਹੈ ਤਬਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਨੇਡਿਠਾ ਜੋ ਮੀਆ ਬਹੁਤਦਲਗੀਰ
ਹੈ ਅਤੇਸਹਿਮਗਇਆਹੈ ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹਿਆ ਮੀਆਜੀਸ
ਮੁੰਦਰਵਿਚ ਇਕਬੂਦਪੜੀਪੈਗਈਤਾਕਿਆ ਹੋਇਆ ਪਰਏਡਾ ਬੋਲਨਹੀਬੋਲੀ
ਦਾ ਜਿਸਦੀਵਸਤਹੈ ਸੋਉਸੇਪਾਸਹੀਜਾਇਗਾ ਜਾਇਹੁਗਲਬਾਬੇਜੀਨੇਕਹੀਤ
ਉਨਾਦੀਕਰਾਮਾਤਉਨਾਦੇਪਾਸਰਲੀਗਈ ਤਾਂਓਹਦੋਵੇਂ ਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਅ
ਇਪਏ ਤਾਮੀਏ ਨੇ ਹਥਜੋੜਕਰ ਅਰਜਕੀਤੀ ਹੇਸ੍ਰੀਬਾਬਾਜੀ ਮਿਹਰਵਾਨਗੀ
ਕਰਕੇ ਹੁਜਰੇਵਿਚਚਲੀਐ ਮੈਨੂੰਭੀ ਸਰਫਰਾਜ ਕਰੀਏਜੀ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਨੇ
ਕਹਿਆਭਲਾਮੀਆਜੀਚਲੋ ਤਾਗੁਰੂਜੀਉਥੋ ਚਲੇ ਤਾਰਾਹਵਿਚਆਵਦੇ ਆ
ਦਿਰਾਹਵਿਚ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਨੇਜਿਮੀਪਰਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੀਤੀਤਾਰਾਹੁਵਿਚ ਮੁਹਰਾਂਹੋ
ਇਗਈਆ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਮੀਆਜੀ ਅਸੀਰਾਹੁਭੁਲੇ ਟੁਰੇਜਾਨੇਹਾਂ
ਰਾਹਤਾ ਸਜੇਹਥ ਰਹਿਗਇਆ ਤਾਂਮੀਏਨੇਕਹਾਭਲਾਗੁਰੂਜੀ ਸਜੇਹੀ ਹਥਚਲੀ
ਏ ਜਾਂਸਜੇਹਥ ਆਏ ਤਾਮੀਆਕਿਆਦੇਖੇ ਜੋਉਥੇ ਮਣਮਣਦੀਆ ਢੀਮਾਪ
ਈਆਹੈਨ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਹੁਜਰੇਵਿਚ ਆਏ ਤਾਮੀਏਨੇ ਖਿਜਮਤ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਤਾਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਮੀਆਜੀ ਤੁਸੀ ਕਿਤਰੋਸ ਰਹਿਦੇਹੋ ਕਿਆਰਹਿਤਹੈ ਤੁਮਾਰੀ
ਤਾਮੀਏ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਾਬਾਜੀ ਛਿਅ ਮਹੀਨੇ ਪਿਛੋ ਹੁਜਰੇਵਿਚੋ ਬਾਹਰ ਨਿਕ
ਲਨੇਹਾਂ ਅਤੇ ਇਕ ਅਸਤਾਵਾ ਪਾਣੀਦਾ ਅਤੇ ਇਕਸੇਰਜੌਂ ਅੰਦਰ ਲੈਕੇ ਵੜਦੇਹਾਂ
ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਅਜਿਤਿਆ ਅਜਤੇ ਲੈਕਰ ਅਸੀਭੀ ਇਕਰੇਤ ਮੁਠਦੀ
ਲੈਕਰ ਰਹਿਆਕਰਾਂਗੇ ਓਹ ਅਹਾਰ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਮੀਆ ਹਥਜੋੜਕਰ ਕਹਣੇਲ
ਗਾ ਹੇਬਾਬਾਜੀ ਤੂੰਧੰਨਹੈ ਅਰੁਮੈਭੁਲਾਹੈਂਜੀ ਮੈਨੂੰਤੁਸੀ ਬਖਸੀਐਜੀ ਅਜਸ
ਡੇਧੰਨਭਾਗਹੋਏਹੈਨ ਜੋਤੁਸਾਡਾ ਦੀਦਾਰਹੋਇਆਹੈ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਨੇਕਹਿਆਹੇ
ਮੀਆਜੀ ਹੁਣਤੁਸੀ ਗੁਰੂਨੇਬਖਸੇਹੋ ਤਾਮੀਆ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾਟੇਕਿ
ਕੈ ਬਿਦਿਆ ਹੋਇਆ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਭੀਉਥੋ ਚਲਦੇਰਹੇ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ
ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇ ਇਕਹੋਰ ਦੇਸਮੈ ਜਾਇਬੈਠੇ ਤਾਉਥੋ ਦਿਆ ਲੋਕਾਨੇ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ
ਅੰਨ ਕੇਰਾਹੀ ਦਿਤਾ ਤਾਪਾਣੀ ਅਤੇ ਅਗ ਦੇਵੇ ਵਸਤੂ ਮਨੇਕਰ ਛਡਿਆ
ਤਾਮਰਦਾਨਾ ਸਾਰੇ ਸਹਿਰਵਿਚ ਫਿਰਿਆ ਅਗ ਤੇ ਪਾਣੀ ਕੋਈ ਦੇਵੈ ਨਾਹੀ ਤਉ

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਅਤੇ ਭਾਈਬਾਲਾ ਅਰੁਮਰਦਾਨਾ ਉਥੋ ਉਠਕੇ ਹੋਰਥੇ ਜਾਇਬੈਠੇ ਤਉ
ਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂਇਥੋ ਪਥਰਚੁਕ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਉਥੋ ਪਥਰਚੁ
ਕਿਆ ਉਸਪਥਰਦੇ ਹੇਠੋ ਕੁਦਰਤਦਾ ਤਲਾਵਨਿਕਲਿਆ ਜਲਦਾਭਰਿਆਹੋਇ
ਆ ਤਾਬਚਨਹੋਇਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰਇਸਕੁੰਡਦੇ ਵਿਚ ਰੋਟੀਆ ਘੜਕੇਪਾ
ਇਦੇ ਅਤੇ ਹੋਰਅਨਾਜ ਕਪੜੇ ਵਿਚ ਬੰਨਕਰਕੇਪਾਇਦੇਹੁ ਪਰਵਾਹਗੁਰੂਆਖਕੇ
ਤਾਮਰਦਾਨੇਨੇ ਕਹਿਆ ਸਤਬਚਨ ਵਾਹਗੁਰੂਆਖਕੇ ਉਸਕੁੰਡਾਵਿਚ ਰੋਟੀਆਘ
ੜਕੇਪਾਇਦਿਤੀਆ ਅਤੇਹੋਰਅਨਾਜਕਪੜੇਵਿਚਬੰਨਕੇ ਉਸਜਲਦੇਕੁੰਡਾਵਿਚ
ਪਾਇਦਿਤਾ ਤਾਸਭਕੁਛਪਾਵਣੇਨਾਲ ਸਾਰਾਅੰਨਪਾਣੀਵਿਚ ਡੁਬਗਿਆ ਤਾ
ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁ ਅਨਾਜ ਤਾ ਅਸਾਡਾ ਏਵੈਹੀ ਗਵਾਇਆ
ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇ ਬਚਨਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂਵਾਹਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਕਹੁ ਹੇਸਚੇਪ
ਤਸਾਹੁ ਏਹੁਅਨਾਜ ਨਿਕਲੈ ਤਾਮੈ ਇਕੁਰੋਟੀ ਤੇਰੇ ਨਮਿਤ ਦੇਵਾਂਗਾਜੀ ਤਾਮਰ
ਦਾਨੇ ਨੇਕਹਿਆ ਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜ ਜੀ ਇਕਰੋਟੀ ਮੈ ਤੇਰੇ ਨਮਿਤ ਦਿਤੀਜੀ ਏਹੁ
ਅਨਾਜ ਅਸਾਡਾ ਬਾਹਰਨਿਕਲੈਜੀ ਤਾਮਰਦਾਨੇਦੇ ਇਤਨੇ ਆਖਣਨਾਲ ਤੁਰਤਹੀ
ਰੋਟੀਆ ਪਕਕੇ ਬਾਹਰਨਿਕਲਆਈਆ ਅਤੇਹੋਰਅੰਨਭੀ ਰਿਝਕੇ ਬਾਹਰਨਿਕ
ਲਆਇਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣਮਰਦਾਨਿਆ ਜੋਕੋਈਮਾਨੁਖ ਸ੍ਰੀ
ਪਰਮੇਸਰ ਜੀਕੈ ਅਰਥਕਰਕੇ ਦੇਂਦਾਹੈ ਸੋਇ ਸੈਤਰਾਂਡੁਬਿਆਹੋਇਆ ਤਰਆ
ਉਦਾਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਪੈਰੀਆਇਪਾਇਆ ਫੇਰਓਹ ਸਾਰੇਦੇਸ
ਨੇ ਇਹਕਉਤਕਦੇਖਕੇ ਬੜੇ ਹੈਰਾਨਹੋਇਗਏਲੋਕ ਤੇਆਪਸਵਿਚਆਖਣਲਗੇ
ਹੇਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀ ਇਸਫਕੀਰਨੇ ਪਾਣੀਵਿਚ ਰੋਟੀਆਪਕਾਇਲੀਤੀਆਹੈਨ
ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਅਸਾਂਇਸਨੂ ਅਗਭੀ ਅਤੇਪਾਣੀਭੀ ਨਹੀਸੀਦਿਤਾ ਇਸਨੇ ਕੁਦਰ
ਤਨਾਲਹੀਪਾਣੀ ਕਢਲਿਆਹੈ ਫੇਰਅੰਨਭੀ ਪਕਾਇਲਿਆਹੈਸ ਏਹਕੋਈਵ
ਡਾਮਹਾਪੁਰਖਹੈ ਕਲਾਵਾਨਸਾਧਹੈ ਉਸਦੇਸਦੇਰਾਜੇਨੇ ਸੁਣਿਆ ਆਪਣੇਵ
ਜੀਰਾਨੂ ਤੇ ਆਪਣੀਪਰਜਾਨੂ ਲੈਕੇ ਗੁਰੂਜੀਦੀ ਚਰਨੀਆਇ ਲਗਾ ਅਤੇਹਥ
ਜੋੜਕੇ ਅਰਦਾਸਕੀਤੀ ਓਸ ਹੇਮਹਾਪੁਰਖਜੀ ਸਾਨੂਬਖਸੀਏਜੀ ਸਾਥੋ ਬੜੀ
ਬੇਅਦਬੀ ਹੋਈਹੈ ਤੁਸੀ ਸੰਤਪਰਉਪਕਾਰੀਹੋ ਅਤੇਦਿਆਲਭਾਵਵਾਲੇਹੋ ਸਾਨੂੰ
ਪ੍ਰਗਖਿਮਾਕਰੀਏ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਨੇ ਬਚਨਕੀਤਾ ਭਾਈ ਪਰਮੇਸਰਦੇਲੋਕ
ਵਾਸੁਦੇਵ ਸਰਬਤ੍ਰਮਾਹੈ ਉਨਨਾ ਕਤਹੂੰਨਾਇਆ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਸੰਗੇਹੈ ਨਾਨ

ਕਕਾਇਦੁਰਾਇ॥੧॥ ਓਹਪਰਮੇਸਰ ਸਰਬਅਸਥਾਨਾਮੇ ਵਸਦਾਹੈ ਜਿਥੇ ਕਿ
ਥੇ ਹਾਜਰ ਹਜੂਰਹੈ ਕੋਈਅਸਥਾਨਐਸਾਨਹੀ ਜਿਥੇ ਓਹਹੈਨਹੀ ਸਾਰੇਓਹਪਰ
ਮੇਸਰ ਵਸਦਾਹੈ ਅਰਅੰਗਸੰਗਹੈ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਲੋਕਪਰਲੋਕ ਵਿਚ ਸਹਾਇਕਹੈ
ਉਸਪਰਮੇਸਰਪਾਸੋ ਕੁਛਭੁਲਿਆ ਹੋਇਆਨਹੀ ਤੁਸੀਭੀ ਉਸਪਰਮੇਸਰਦਾ
ਨਾਮਜਪਿਆਕਰੋ ਤੁਹਾਡਾ ਭੀਭਲਾਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਉਸਦੇਸਕੇ ਸਭੋਹੀ
ਗੁਰੂਕੇਸਿਖਹੋਏ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂਲਗੇਜਪਣ ਤੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਉਨਾਲੋਕਾਂਨੂੰਏਹ
ਬਚਨਕੀਤਾ ਜੋ ਹੇਭਾਈ ਤੁਹਾਡਾ ਕਲਿਆਣਤਦਹੋਵੇਗਾ ਜਦਤੁਸੀਆਪਣੀ ਕਿਰ
ਤਕਮਾਈਕਰਕੇ ਤਿਸਵਿਚੋ ਸਾਧਸੰਗਤਦੇਕੁਛਮੁਹਿਪਾਵਣਾ ਅਤੇਟਹਿਲਸੇਵਾ
ਕਰਨੀ ਭਾਵਭਗਤੀਕਰਨੀ ਤੁਹਾਡਾਭਲਾਹੋਵੇਗਾ ਗੁਰੂਜੀ ਉਨਾਨੂੰਸਿਖਕਰਕੇਚਲ
ਦੇਰਹੇ ਇਕਚਤੁਰਦਾਸਨਾਮਪੰਡਿਤ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਆਇਮਿਲਿਆ
ਗੁਰੂਜੀਕਾਭੇਖਦੇਖਕਰ ਕਹਿਣੇਲਗਾ ਹੇਭਗਤਜੀ ਤੇਰੇਪਾਸਤਾਂ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ
ਦੀਪ੍ਰਿਤਮਾਭੀਨਾਹੀ ਅਰਗੋਪੀਚੰਦਨਟਿਕਾਭੀਨਾਹੀ ਅਤੇਤੂੰਤਾਂ ਭਗਤਕਹਾਵਦਾ
ਹੈਸੋਤੈ ਕਿਆਭਗਤਪਾਈਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਰਾਗੁਬਸੰਤਵਿਚਿਇਕ ਸਬਦ
ਕਹਿਆ ਬਸੰਤਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ੧ ॥ਸਾਲਗਰਾਮਬਿਪਪੂਜਮਨਾਵਹੁ ਸੁਕ੍ਰਿ
ਤੁਤੁਲਸੀਮਾਲਾ॥ਰਾਮਨਾਮਜਪਬੇੜਾ ਬਾਧਹੁ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ॥੧॥ਕ
ਹੇਕਲਰਾਸਿੰਚਹੁਜਨਮਗਵਾਵਹੁ॥ਕਾਚੀਢਹਿਗਦਿਵਾਲਕਾਹੇਗਚੁ ਲਾਵਹੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਤਾਂਪੰਡਿਤਨੇਕਹਿਆ ਹੇਭਗਤਜੀ ਕਲਰਕਾਸਿੰਚਣਾਤਾਂ ਏਹੁਹੋਇਆ॥
ਪਰਓਹੁਵਸਤਕੌਣਹੈ ਜਿਸਨਾਲ ਮਨਦੀਧਰਤੀਸਿੰਜੀਐ ਅਰੁਸੀਪਰਮੇਸਰਜੀਮਿ
ਲੇ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਦੂਜੀਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ਕਰਹਰਿਹਟਮਾਲਟਿੰਡਪਰੋਵਹੁ ਤਿ
ਸਭੀਤਰਮਨਜੋਵਹੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਿੰਚੋ ਭਰੋ ਕਿਆਰੇ ਤੌਮਾਲੀਕੇ ਹੋਵਹੁ॥੨॥ ਤਾਂ
ਫੇਰਪੰਡਿਤਨੇਕਹਿਆ ਭਗਤਜੀ ਧਰਤੀਸਿੰਜੀਜੋਬਿਨਾ ਹਰੀ ਕਿਉਕਰਿਹੋਵੇ ਅਰੁਮ
ਲੀਆਪਣੀਕਿਉਕਰਿਜਾਣੇ ਤਾਂਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇ ਤੀਜੀਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ਕਾਮੁ
ਕਰੋਧੁਦੁਇਕਰਹੁ ਬਸੋਲੇ ਗੋਡਹੁ ਧਰਤੀਭਾਈ॥ਜਿਉ ਗੋਡਹੁ ਤਿਉ ਤੁਮ ਸੁਖਪਾਵਹੁ
ਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿਆਜਾਈ॥੩॥ ਤਾਂਫੇਰਪੰਡਤਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਮਤਾਂਪਰਮ
ਪ੍ਰਬੀਨਹੋਜੀ ਅਰੁਇੰਦ੍ਰੀਆਂਤਾਂ ਬਗਲੇਕੀਨਿਆਈਹੈਨ ਤਾਂਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀਗੁਰਜੀਨੇਚੌਥੀ
ਪਉੜੀਕਹੀ ॥ਬਗਲੇਤੇ ਫੁਨਿਹੰਸਲਾਹੋਵੈ ਜੇਤੂੰਕਰਹਿਦਇਆਲਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤ
ਨਾਨਕੁਦਾਸਨਦਾਸਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁਦਇਆਲਾ॥੪॥੧॥ ਫੇਰਪੰਡਿਤਨੇਕਹਿ

ਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀਂਤਾਂਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇ ਭਗਤਹੋਜੀ ਪਰਵਿਦਿਆਪੜ੍ਹਨੀ ਬਹੁਤਚੰਗੀ
ਹੈ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇ ਬਚਨਕੀਆ ਬਿਦਿਆ ਕਾਕਿਆਗੁਣਹੈ ਤਾਂਪੰਡਿਤਨੇਕਹਾ
ਵਿਦਿਆਪੜ੍ਹੇ ਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰਹੋਵੀਦਾਹੈ ਅਰਜਹਾਂਬੈਠੇਗੇਤਹਾਂਹੀਸੈਸਭਮੰਨੇਗਾ ਅ
ਤੇਨਾਲੇਤੁਹਾਨੇਅਸੀਰਬਾਦਭੀਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਇਕਹੋਰ ਸਬਦਕਹਿਆ
ਬਸੰਤਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ੧ ॥ ਰਾਜਾਬਾਲਕ ਨਗਰੀਕਾਚੀ ਦੁਸਟਨਾਲਿ
ਪਿਆਰੋ॥ ਦੁਇਮਾਈ ਦੁਇਬਾਪਾਪੜੀਅਹਿ ਪੰਡਿਤਕਰਹੁਬੀਚਾਰੋ॥੧॥ ਸੁਆ
ਮੀਪੰਡਿਤਾ ਤੁਮਦੇਹੁਮਤੀ॥ ਕਿਨਿਬਿਧਿਪਾਵਉਪ੍ਰਾਨਪਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਭੀਤਰ
ਅਗਨਿ ਬਨਾਸਪਤਿਮੌਲੀ ਸਾਗਰਪੰਡੈਪਾਇਆ॥ ਚੰਦਸੂਰਜੁਦੁਇਘਰਹੀਭੀ
ਤਰਿ ਐਸਾਗਿਆਨੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ ਰਾਮਰਵੰਤਾਜਾਣੀਐ ਇਕਮਾਈਭੋਗਕਰੇ
ਇ॥ ਤਾਕੇਲਖਣਜਾਣੀਅਹਿ ਖਿਮਾਧਨ ਸੰਗ੍ਰਹੇਇ॥੩॥ਕਹਿਆ ਸੁਣਹਿਨਖਾ
ਇਆ ਮਾਨਹਿ ਤਿਨਾਹੀ ਸੇਤੀ ਵਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿਦਾਸਾ ਖਿਨੁਤੋਲਾਖਿ
ਨਮਾਸਾ॥੪॥੧॥ ਤਾਂਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣਕਰਿਪੰਡਿਤਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਅਸੀਂਭੀ
ਸੰਸਾਰਨੇਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇਹਾਂ ਆਪਭੀ ਪੜ੍ਹਦੇਹਾਂ ਸੋਪੁਛਸਾਨੂੰਪਰਮੇਸਰਜੀਕਾ ਨਾਮਪ੍ਰਾ
ਪਤਹੋਵੇਗਾ ਯਾਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਬਚਨਕੀਤਾ ਹੇਸੁਆਮੀ ਤੂੰਕੀਪ
ੜ੍ਹਿਆਹੈ ਤਾਂਪੰਡਿਤਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਅਸੀਪਹਲਾ ਬ੍ਰਹਮੇਕੀਪਟੀਪੜ੍ਹਾਵਦੇਹਾਂ
ਓਂਨਮਃ ਸਿਧੰ ਬਾਰਾਖੜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਸਬਦਕਹਿਆ ਸੁਣੋਪੰਡਤਜੀ
ਆਖੇਅੈੜੈ ਸਭੁਜਗੁਆਇਆ ਕਾਖੈਘੰਡੈ ਕਾਲੁਭਇਆ॥ ਰੀਰੀਲਲੀਪ
ਪਕਮਾਣੇ ਪੜ੍ਹਿਅਵਗੁਣ ਗੁਣਵੀਸਰਿਆ॥੧॥ ਮਨਐਸਾਲੇਖਾ ਤੂੰਕੀਪੜ੍ਹਿ
ਆ ਲੇਖਾਦੇਣਾ ਤੇਰੇਸਿਰਿਰਹਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਿਧੰਙਾਇਐ ਸਿਮਰਹਿਨਾ
ਹੀਨੰਨੈਨਾਤੁਧੁਨਾਮੁਲਇਆ॥ ਛਛੈਛੀਜਹਿਅਹਿਨਿਸਮੂੜੇ ਕਿਉ ਛੂਟਹਿਜਮਪ
ਕੜਿਆ॥੨॥ ਬਬੈਬੂਝਹਿਨਾਹੀਮੂੜੇ ਭਰਮਭੁਲੇਤੇਰਾਜਨਮੁਗਇਆ॥ ਅਣ
ਹੋਦਾਨਾਮੁਧਰਾਇਓਪਾਧਾ ਅਵਰਾਕਾਭਾਰੁ ਤੁਧੁ ਲਇਆ॥੩॥ ਜਜੈਜੋਤਿਹਿ
ਰਲਈ ਤੇਰੀਮੂੜੇਅੰਤਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ॥ ਏਕ ਸਬਦ ਤੂੰਚੀਨਹਿਨਾਹੀ
ਫਿਰਿਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵਹਿਗਾ॥੪॥ ਤੁਧੁਸਿਰਿਲਿਖਿਆ ਸੋਪੜ੍ਹੁ ਪੰਡਿਤਅਵ
ਰਾਨੋਨਾਸਿਖਾਲਿ ਬਿਖਿਆ॥ ਪਹਿਲਾ ਫਾਹਾਪਾਇਆ ਪਾਂਧੇ ਪਿਛੋਦੇ ਗਲਚਾਟ
ੜਿਆ॥੫॥ ਸਸੈ ਸੰਜਮੁ ਗਇਓਮੂੜੇ ਏਕਦਾਨੁ ਤੁਧੁ ਕੁਥਾਇ ਲਇਆ॥ ਸਾਈ
ਪੁਤ੍ਰੀਜਜਮਾਨਕੀ ਸਾਤੇਰੀ ਏਤੁ ਧਾਨਖਾਧੈ ਤੇਰਾਜਨਮੁ ਗਇਆ॥੬॥ ਮਮੈਮ

ਤ ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜ੍ਹੇ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗ ਪਾਇਆ॥ ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨਿ
ਆ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਭਇਆ॥੭॥ ਕਕੈ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧ ਭਰਮਿਓ ਮੂੜ੍ਹੇ ਮਮਤਾ
ਲਾਗੇ ਤੁਧੁ ਹਰਿ ਵਿਸਾਰਿਆ॥ ਪੜ੍ਹਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤੂੰ ਬਹੁਤੁ ਪੁਕਾਰਹਿ ਵਿਣੁ ਬੂਝੇ ਤੂੰ ਡੂ
ਬਿ ਮੂਆ॥੮॥ ਤਤੈ ਤਾਮਸਿ ਜਲਿਓ ਮੂੜ੍ਹੇ ਥਥੈ ਥਾਨ ਭਰਿਸਟ ਹੋਆ॥ ਘਘੈ ਘਰਿ
ਘਰਿ ਫਿਰਿਓ ਮੂੜ੍ਹੇ ਦਦੈ ਦਾਨੁ ਨ ਤੁਧੁ ਲਇਆ॥੯॥ ਪਪੈ ਪਾਰਿ ਨ ਪਵਹੀ ਮੂੜ੍ਹੇ
ਪਰਪੰਚਿ ਤੂੰ ਪਲਚਿ ਰਹਿਆ॥ ਸਚੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇਓਹੁ ਮੂੜ੍ਹੇ ਇਹੋ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ
ਲਿਖੁ ਪਾਇਆ॥੧੦॥ ਭਭੈ ਭਵਜਲਿ ਡੁਬੋ ਮੂੜ੍ਹੇ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਗਲਤਾਨੁ ਭਇਆ
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ॥੧੧॥ ਵਵੈ ਵਾਰੀ ਆਈ
ਆ ਮੂੜ੍ਹੇ ਵਾਸੁਦੇਉ ਤੁਧੁ ਵੀਸਰਿਆ॥ ਏਹ ਵੇਲਾ ਨ ਲਹਸਹਿ ਮੂੜ੍ਹੇ ਫਿਰਿ ਤੂੰ ਜਮ
ਕੈ ਵਸਿ ਪਇਆ॥੧੨॥ ਝਝੈ ਕਦੇ ਨ ਝੂਰਹਿ ਮੂੜ੍ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂੰ
ਵਿਖਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਗੁਰੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਨਿਗੁਰੇ ਕਾ ਹੈ ਨਾਉ ਬੁਰਾ॥੧੩॥ ਧਧੈ ਧਾ
ਵਤ ਵਰਜਿ ਰਖੁ ਮੂੜ੍ਹੇ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ
ਪੀਵਹਿ ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹਿ ਪਇਆ॥੧੪॥ ਗਗੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੂੜ੍ਹੇ
ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇ ਮੂੜ੍ਹੇ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਸਭ
ਬਖਸਿ ਲਇਆ॥੧੫॥ ਹਾਹੈ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬੂਝੁ ਤੂੰ ਮੂੜ੍ਹੇ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਪੜ੍ਹਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ॥੧੬॥ ਰਾਰੈ ਰਾਮੁ
ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੂੜ੍ਹੇ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤ
ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮੁ ਤਿਨੀ ਬੂਝਿ ਲਇਆ॥੧੭॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਅਕ
ਥੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਕਥਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਲੇਖ
ਨਿਬੜਿਆ॥੧੮॥੧॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੰਡਤ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਧੰਨ ਹੋ ਅਤੇ ਧੰਨ ਤੁਹਾਡੇ ਸਬਦ ਹੈਨ ਤੁਸਾਡੇ ਤਾ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਹਾ
ਜਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਉਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ਰਾਮਕਲੀ ਵਿਚ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਉਤਪਤਿ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ॥ ਓਅੰਕ
ਰਿ ਬੇਦ ਨਿਰਮਏ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਬਦਿ ਉਧਰੇ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ॥ ਓਨ
ਮ ਅਖਰ ਸੁਣਹੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਪਾਡੇ ਕਿ
ਆ ਲਿਖਹੁ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਲਿਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਪਾਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਤਾ ਪੰਡਿਤ ਏਹ ਸਬਦ ਸੁਣਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਾਇਆ ਅਰ ਨਾਉ
ਧਰੀਕਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਪੰਡਿਤ ਨੂ ਸਿਖ
ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਨੂ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਇਕ ਅਸਥਾਨ ਮੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਲਗਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਿਆ ਕਿਤ
ਨੀ ਹਿਕ ਬਾਣੀ ਤੇਰੇ ਕੰਠ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਤਨਾ ਹਿਕੂ ਆਪ
ਦਾ ਬੋਲਣਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋ ਸਭੋ ਹੀ ਮੇਰੇ ਕੰਠ ਹੈ ਤਾ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਵਿਚ ਇਕ ਵਣੀਕ
ਰਵਾਨ ਊਠਾ ਦੀ ਕਤਾਰ ਲੈ ਕਰ ਆਇ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਿਆ ਇਸ ਕਰਵਾਨ ਪਾਸੋ ਜਾਇ ਕਰ ਪੁਛ ਜੋ ਏਹੁ ਕਿਸ ਚੀਜ ਕੀ ਭੁਰਤੀ
ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਉਸ ਕਰਵਾਨ ਨੂ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਹੇ ਭਾਈ ਇਹੁ ਭੁਰਤੀ
ਕਿਸ ਚੀਜ ਕੀ ਭਰੀ ਹੈ ਤਾ ਕਰਵਾਨ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਇਸ ਵਿਚ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕੀ ਬਾਣੀ ਰਚੀ ਹੋਈ ਸੋ ਪੋਥੀਆ ਪੁਸਤਕ ਗ੍ਰੰਥ ਕੇ ਸੰਦੂਕ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਮੇ
ਨੂ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਜੁਗ ਬੀਤੇ ਹੈਨ ਭੁਰਤੀ ਭੁਰ ਭੁਰ ਕੇ ਲੈ ਆਵਦੇ ਨੂੰ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਅ
ਇਕਰ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੀਆ ਤੂੰ ਹੈ ਜਾਣੇ ਜੀ ਅਤੇ ਏਹ ਆਪ ਦਾ ਹੀ ਜਸ ਕਰ
ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਏਹ ਬਾਣੀ ਬਾਬੇ ਦੀ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕੇ
ਇਸ ਬਾਣੀ ਵਿਚੋ ਕੋਈ ਪੋਥੀ ਪੜ ਕੇ ਦੇਖ ਤਾ ਸਹੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾ ਬਹੁਤ ਖਰੀ ਹੀ ਅਚਰਜ ਬਾਣੀ ਹੈ ਦੇਖ ਕਰ
ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧੰਨ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤ ਹੈ
ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੀ ਹਈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾ ਕਦੀ ਏਹੁ ਬਾਣੀ ਡਿਠੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਦੀ ਸੁਣੀ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਣੀ ਖਰੀ ਅ
ਚਰਜ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਏਹੁ ਕਦ ਪਰਗਟ
ਹੋਵੇਗੀ ਜੀ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਬਾਣੀ ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਰੀ
ਹੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਦ ਹੋਵਨਗੇ ਤਿਨਾ ਦੇ ਮੁਖੋ ਪਰਗਾਸ ਹੋਵੈਗੀ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁ
ਣਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਕਹਾ ਧੰਨ ਹਉ ਤੁਸੀ ਮਹਾਰਾਜ

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੇ ਧਿਆਨ ਮੇ ਬੈਠੇ ਥੇ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ
ਬਾਬਾ ਜੀ ਅਜ ਤੁਸੀ ਵਡੇ ਬੇਸੁਮਾਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਦਿਸਦੇ ਹੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਆਤਮੇ ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਆਤਮ

ਵਨ ਮੇਰੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਤੇਰੇ ਸੰਗ ਲਾਗਿਆਂ ਦਾ ਗੁਣ ਅਸਾਨੋ ਏਹੋ ਹੈ ਜੋ ਕਾਈ ਜੀਅ
ਦੀ ਗੁਹਜ ਬਾਤ ਹੋਵੈ ਸੋ ਭੀ ਅਸਾ ਨਾਲ ਕੀਚੈ ਜੀ ਤਾਂ ਅਸਾਡਾ ਜੀਉ ਭੀ ਪਰਚਿਆ ਰ
ਹੈ ਜੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਸਾਡਾ ਜੀਉ ਤੇਰਿਆਂ ਚਰਨਾ ਨਾਲਿ ਜੋਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਉਪਰਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਇਆ ਜੀ ਅਕੀ ਜੋ ਆਹੀ ਸੋ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਖ ਸੁਣਾ
ਈ॥ ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ ਵਿਚ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ ਮਹਲਾ੧ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ
ਤੂੰ ਸਮਝੁ ਅਚੇਤ ਇਆਣਿਆ ਰਾਮ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਛਡਿ ਅਉਗਣ ਗੁਣਾ ਸਮਾ
ਣਿਆ ਰਾਮ ॥ ਬਹੁ ਸਾਦ ਲੁਭਾਣੇ ਕਿਰਤ ਕਮਾਣੇ ਵਿਛੁੜਿਆ ਨਹੀ ਮੇਲਾ ॥
ਕਿਉ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਜਮ ਡਰਿ ਮਰੀਐ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਮਨਿ ਰਾਮੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ
ਸਾਝ ਪ੍ਰਭਾਤਾ ਅਵਘਟਿ ਰੁਧਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ॥ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਛੂਟੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸੇਵੈ ਨਰਹਰੇ ॥੧॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਮਨ ਅ
ਚੇਤ ਇਆਣਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਤੂੰ ਸਮਝਤਾ ਕਿਉ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਤੂੰ ਅਉਗ
ਣ ਛਡ ਕੇਹੜੇ ਕਾਮ ਕਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰ ਨਿੰਦਿਆ ਖੁਦੀ ਅਭਮਾਨ
ਅਤੇ ਕਵਾਉ ਕਿਆਂ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਸਚੁ ਸੀਲ ਸੰਜਮ ਸੰਤੋਖ ਦਾਇਆ
ਭਾਉ ਭਗਤ ਗਰੀਬੀ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕਾ ਉਪਰ ਮਿਹਰਵਾਨ ਏਹ ਗੁਣ ਕਮਾਵੇ ਤੂੰ
ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸਤ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜਪਨਾ ਜਹਾ ਇਸ ਜੀਅ ਕਾ ਕੋਈ ਨ
ਸਹਾਈ ਹੋਵੈਗਾ ਤਹਾਂ ਹਰਿ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸਹਾਈ ਹੋਵੈਗਾ ਅਰ ਏਹ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਸੁ
ਆਦ ਰਸ ਭੋਗ ਤੂੰ ਜੋ ਲੇਤਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰ ਕਰ ਸੋ ਤੁਝ ਕਉ ਏ
ਹੁ ਵਿਛੋੜਨਗੇ ਪਰਮੇਸਰ ਤੇ ਤੂੰ ਅਬ ਕਾ ਬਿਛੁੜਿਆ ਕਬ ਮਿਲੈਗਾ ਜੂਨੀ ਭਵਣ
ਪੜੈਗਾ ਤੁਝ ਕਉ ਜਮ ਕਾ ਡਰ ਸੁਝਤਾ ਨਾਹੀ ਜੋ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਲੀਏ ਜਾਤਾ ਹੈ
ਅਜ ਕੇ ਕਲ ਤੇਰੇ ਸਿਰ ਭੀ ਆਇ ਕੜਕਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਡਰਤਾ ਮਹਾ ਬਿਖ
ਮ ਪੰਥ ਜਮ ਕਾਲ ਕਾ ਸੁਣੀਦਾ ਹੈ ਅੰਤਰ ਲੋਭ ਬਿਆਪਤਾ ਹੈ ਮਨ ਕਉ ਨਿਕਸਨ ਨ
ਹੀ ਦੇਤਾ ਤੇਰੇ ਸੁਆਸ ਜਮਕਾਲ ਦੇਖਤਾ ਹੈ ਇਕ ਪਲਕ ਮਾਹਿ ਪਕੜ ਲੇਵੈਗਾ ਦੁਸ
ਤਰ ਸਾਗਰ ਅਗਨ ਕਾ ਤੈਨੇ ਲੰਘਣਾ ਹੈ ਮਹਾ ਬਿਖਮ ਪੈਂਡਾ ਤੇਰੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਹੈ ਏ
ਹੋ ਮਾਮਲੇ ਤੇਰੇ ਪੁਰ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਕਿਵ ਕਰ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤਿਨ ਜੇਸ ਠਾ ਦਿਨਾ ਦਾ ਪੈ
ਡਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਸਿਰ ਤੇ ਖਰਚ ਪਲੇ ਤੇਰੇ ਹੈ ਨਹੀ ਅਗਨ ਕਾ ਪਾਣੀ ਕਾ ਸਾਗਰ ਲੰਘਣਾ
ਹੈ ਪਰ ਜਿਨ ਪਰਮੇਸਰ ਅਰਾਧਿਆ ਹੈ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਉਨਾ ਨੂੰ ਏਹ ਰਾਹ ਨਹੀ ਲੰਘਣ
ਪੈਂਦਾ ਜਬ ਸਾਂਝ ਕਾ ਸਮਾ ਹੋਇ ਸਵੇਰ ਕਾ ਸਮਾ ਹੋਇ ਤਬ ਭੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਅਰਾਧੇ

ਤਉ ਇਸਕਾ ਭੁਲਾਹੋਵੈਗਾ ਇਉਨਾ ਕਰੈ ਪੰਜਪਾਹਿਰ ਧੰਧੇ ਕਮਾਵੈ ਤਿੰਨਪਾਹਿਰ ਸੋਇ
ਰਹੇ ਤਾ ਪਰਮੇਸਰ ਕਿਸਵਕਤ ਮਿਲੈਗਾ ਅਰ ਜੀਵਕੀ ਕਾਲਿਆਣ ਕਬਹੋਵੈਗੀ
ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂੰ ਛੋਡ ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਰਾਮਾ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ
ਪੁਰਖ ਨਿਰਾਲਾ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਏਕੰਕਾਰੁ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਜਿਨ ਉਪਾਇਆ
ਜਿਨ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨ ਬਾਧੀ ਗੁਰ ਖੇਲ ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ਅਚਾਰ ਤੂੰ ਹੈ
ਬੀਚਾਰ ਆਪੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੰਜਮ ਜਪ ਤਪੋ ॥ ਸਿਖਾ ਸਿਆਣਪ ਪਿਆਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨ
ਮਹਰਿਕਾ ਜਪ ਜਪੋ ॥ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਸੀਸਾਰ ਕੇ ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਹੈਨ ਸੋ ਇ
ਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੇ ਕਿਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀ ਆਵਨਗੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਭੈਣ ਭਾਈ ਸਾਕ ਸੈਣ ਇਸ
ਤ੍ਰੀ ਪੁਤ੍ਰ ਧੀਆ ਘਰ ਦਰ ਪਦਾਰਥ ਪਰਵਾਰ ਇਹ ਜਿਤਨੀਆਂ ਵਸਤੂ ਆਪਣੀ
ਆਂ ਕਰ ਜਾਤੀਆ ਹੈਨ ਸੋ ਇਨਾ ਵਿਚ ਤੇਰਾ ਕੋਈ ਸਹਾਈ ਨਹੀ ਅਤੇ ਏਹ ਜੇਹੜੀ
ਦੇਹੀ ਹੈ ਜਿਸਨੋ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਕਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਸੋ ਦੇਹੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲੋ ਅਗੇ ਹੀ ਵਿਦਿਆ ਹੋ
ਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰਥਮੇ ਕਾਲੇ ਵਾਲ ਸੋ ਧਉਲੇ ਸੁਫੈਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਏਹ ਮੂਰਖ ਮਨੁ
ਖੋ ਨਿਸਾਨੀ ਦੇਂਦੇ ਹੈਨ ਜੈਸੇ ਲਕੜੀਆ ਜਲਾਇਕੇ ਕੋਲੇ ਤਿਨ ਕੋਲਿਆ ਕੀ
ਚਿਟੀ ਸੁਆਹ ਏਕ ਤਮਾਸਾ ਹੋ ਗਿਆ ਜਾਣ ਤੂੰ ਹੇ ਮਨਾ ਮਰਣ ਤੇਰੇ ਨਜੀਕ ਆਇ
ਆਹੇ ਅਤੇ ਅਖੀਆ ਤੇਰੀਆ ਤੈਥੋ ਅਗੇ ਹੀ ਵਿਦਾ ਹੋਦੀਆ ਹੈਨ ਬੁਢੇਪਾ ਆਉ
ਦਾ ਹੈ ਤਾ ਅਖੀਆ ਕੰਨ ਵਿਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਦੰਦ ਮੂੰਹੋ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਮੂੰਹ ਵਿਹ
ਲਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਏਹ ਦੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰਦੀ ਸੀ ਬੋਲਦੇ ਚਲਦੇ ਦੀ ਜਿਥੇ ਕਹੇ ਉਥੇ ਜ
ਣਾ ਇਸ ਦੇਹੀ ਨੂੰ ਦਰਮਾਹਾ ਮਿਲਦਾ ਸੀ ਖਾਵਣਾ ਪਹਿਰਨ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ਕਰਤੀ
ਥੀ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋਇਗਈ ਜੈਸੇ ਪੁਰਾਣਾ ਘਰ ਗਿਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਹਥ ਪੈਰ ਜੋਥੇ ਸੋ ਥ
ਕਗਏ ਬੋਲਤਾ ਚਲਤਾ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਫਲਾਨੇ ਅਸਥਾਨ ਜਾਹਿਗਾ ਜਾਣਾ ਜਰੂਰ ਹੈ
ਪਰ ਚਲਿਆ ਨਹੀ ਜਾਂਤਾ ਸੋ ਬੁਢੇਪੇ ਦੀ ਮਾਰੀ ਦੇਹੀ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਕਰ ਗਿਰਿਆ ਹੀ
ਰਾਹੈਗੀ ਸੋ ਮਰਦਾਨਿਆ ਪੁਰਖ ਦੇ ਕੰਮੋ ਗਈ ਤਾ ਚਾਕਰੀ ਤੇ ਭੀ ਰਹੀ ਏਹ ਦੇਹੀ
ਜੀਵਦਿਆ ਹੀ ਵਿਦਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਕੰਮ ਕਰਣੇ ਰਹਿਗਈ ਜਿਨਾ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਮਾਇਆ
ਦੇ ਜੰਜਾਲ ਕਰਦਾ ਸੀ ਪਾਪ ਕਮਾਂਵਦਾ ਸੀ ਸੋ ਤੈਨੂੰ ਅਗੇ ਹੀ ਤਿਆਗ ਖੜੋ ਹੋਏ
ਇਸਤ੍ਰੀ ਘਰ ਕੀ ਜੇਹੜੀ ਆਪਣੀ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰੀ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਨਾਹੀ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕੀ ਇ
ਸਤ੍ਰੀ ਵਲ ਦੇਖੇਗਾ ਤਾ ਓਹ ਭੀ ਪਰਪੁਰਖ ਕੋ ਤਕੇਗੀ ਜੇਹੜਾ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇ
ਰਾ ਹੈ ਸੋ ਜਿਸ ਵਖਤ ਵਿਆਹ ਕੀਆ ਓਹ ਅਪਨੀ ਔਰਤ ਕਾ ਹੈ ਅਰ ਧੀਆ ਜੋ

ਆਪਣੀ ਜਾਣ ਦੇਖੈ ਸੋ ਜਬ ਉਸਕੇ ਬਿਆਹ ਤਬ ਓਹ ਪਰਾਈ ਹੋਇ ਗਈ ਸੋ ਨ
ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾ ਤੇਰੀ ਧੀਅ ਤੇਰੇ ਕਿਸੇ ਤਰਾ ਨਹੀ ਹੁੰਦੇ ਸੋ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹ ਨਨਕਾ ਨਿ
ਰਬਾਣਿਆਰਾ ਕਿਤ ਗੁਣ ਪਰਮੇਸਰ ਪਾਵੈ ਗੋਬਿੰਦ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੈਗਾ ਤਾ ਸਿਝੈਗਾ
ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਭੀ ਤਬ ਸਹਾਇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰੀਐ ਇਸ
ਮਨੁਖ ਦੇਹ ਵਿਖੇ ਜੋ ਏਹ ਜੀਵ ਆਇਆ ਹੈ ਇਸ ਵਿਖੇ ਭੀ ਤਿੰਨ ਗੁਣ ਹੈਨ ਪਉਣ
ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਏਹ ਤਿੰਨੇ ਆਪਸ ਮੇ ਵੈਰੀ ਹੈ ਅਰ ਇਸ ਦੇਹੀ ਮੇ ਇਕਠੇ ਰਹਿਤੇ ਹੈ
ਐਸਾ ਪਰਮੇਸਰ ਕਰਨਹਾਰ ਹੈ ਇਨਾ ਤਿੰਨਾ ਨੂ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਵਿਖੇ ਇਕਠੇ ਕਰ ਰਖੇ
ਹੈਨ ਤਿਸ ਪਰਮੇਸਰ ਐਸੇ ਸਾਮਰਥ ਕੋ ਰਾਤ ਦਿਨ ਹਰ ਵੇਲੇ ਜਪੇ ਸਾਝ ਭੀ ਸਵੇ
ਰੇ ਭੀ ਜਪੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀਆ ਹੈ ਤਿਸ ਕਉ ਜਪਤੇ ਹੀ ਰਹੇ
ਜਹਾਂ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਹੋ ਤਹਾਂ ਬਾਸਾ ਪਾਵੈਂਗੇ ਮਹਾ ਸੁਖੀ ਹੋਵਹੁਗੇ ਜੋ ਅਧਰਮੀ ਹੋ
ਇਗਾ ਸੋ ਗਲ ਜਾਵੇਗਾ ਹੱਕ ਭੀ ਅਨਹੱਕ ਭੀ ਮਾਰੀਐਗਾ ਕਿਉਂਜੋ ਧਰਮ ਵਿਚ
ਵਿਸਨ ਜੀ ਕਾ ਵਾਸਾ ਹੈ ਅਧਰਮ ਵਿਚ ਸੈਤਾਨ ਕਾ ਵਾਸਾ ਹੈ ਸੋ ਸੈਤਾਨ ਕੋ ਬਿਸਨ
ਜੀ ਮਾਰ ਨਿਕਾਲਤੇ ਹੈ ਤਕੜੀ ਸਜਾਇ ਦੇਤੇ ਹੈ ਜਮ ਦੰਡ ਕੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰੀਐਗਾ
ਅਧਰਮੀ ਕੋ ਤੇ ਜਮ ਮਾਰ ਕਰ ਅਧਰਮੀ ਕੋ ਨਰਕ ਮਾਹਿ ਪਾਵਹਿਗੇ ਮਰਦਾਨਿ
ਆ ਜਦ ਕਦ ਇਸ ਜੀਅ ਕੇ ਰਾਮ ਕਾ ਨਾਮ ਹੀ ਸਹਾਈ ਹੋਵੈਗਾ ਅਪਨੀ ਕਿਰਤ
ਭੀ ਕਰੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕਉ ਭੀ ਸਿਮਰਤਾ ਰਹੈ ਤਬ ਇਸ ਜੀਵ ਕਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋਵੈਗਾ
ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਜਾਨਤਾ ਨਹੀ ਤਬ ਮਹਿਮਾ ਜਾਨੈਗਾ ਜਬ ਅ
ਗੇ ਜਾਇਗਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੋ ਦੁਖ ਲਾਗੇਗਾ ਦੁਖੀ ਹੋਇਕੇ ਹਾਇ ਹਾਇ
ਕਰ ਕੇ ਪਛਤਾਵੈਗਾ ਏਹ ਵੇਲਾ ਹਥ ਆਵਨੇ ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਭਜਨ ਵਾਲਿ
ਆ ਕੋ ਜਮ ਆਖੇ ਸੇ ਭੀ ਨਹੀ ਦੇਖੇਗਾ ਜਮ ਕੀ ਸਾਸਨਾ ਤੇ ਛੁਟੇਗਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ
ਸਬਦ ਗਾਵਤਾ ਪੜ੍ਹਤਾ ਰਹੁ ਏਹੀ ਜਾਣ ਤੂੰ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਹੀ
ਹੈ ਏਕ ਪਲਕ ਖਿਣ ਭੀ ਦੂਰ ਨਹੀ ਹੈ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਹੁ ਸਾਸ ਸਾਸ ਜੋ ਸਦ ਰਹੈ ਹ
ਜੂਰ ਹਿਤ ਕਰ ਸਿਮਰਹੁ ਸਾਹਿਬੈ ਜੋ ਨਹਿ ਕਬਹੀ ਦੂਰ॥੧॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਅਬ ਏਕਿ
ਆ। ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਬਿਰਥਾ ਰਹੁ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵਹੀ ਰਾਮ ਰਾਇ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਗੁ
ਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜ ਸਮਾਵਹਿ ਰਾਮਾ ਗੁਣ ਗਾਈਏ ਰਾਮ ਰਸਾਲ ਰਸੁ ਕਮਾਇ
ਆਨ ਅੰਜਨ ਸਾਰਏ ਤ੍ਰੈਲੋਇ ਦੀਪਕ ਸਬਦ ਚਾਨਣ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਘਾਰਏ ਭ
ਉ ਕਾਟ ਨਿਰਭਉ ਤਰਹਿ ਦੁਤਰ ਗੁਰ ਮਿਲ ਕਾਰਜ ਸਾਰਏ ਰੂਪ ਰੰਗ ਪਿਆਰ ਹ

ਗਿਸਿਉ ਹਰਿਆਪਕਿਰਪਾ ਧਾਰਣੈ॥੧॥ ਸੁਣਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰਮੇਰਾ ਸਮੀਪਰਹੇ
ਣਵਾਲਾਹੈ ਮੇਰਾਕਹਿਣੰ ਕੰਨੀਸੁਣਪ੍ਰੇਮਨਾਲ ਆਪਣੇਮਨਨੂੰਇਨਾ ਬਚਨਾਂਪਰ
ਸਾਬਿਰਕਰੈਂਗਾ ਤਾਂਜਮਕੀਚੋਟਤੇਬਚਾਂਹਿਗਾ ਜੇਤੂੰਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਲਾਇਕਰ ਹਰਜੀਪਿ
ਆਰੇਕੀ ਭਗਤਭਾਉਕਰਹਿਗਾ ਹਰਨਾਮਪੜ੍ਹਹਿਗਾ ਗਾਵਹਿੰਗਾਹਿਰਦੇਬਸਾਵ
ਹਿੰਗਾਤੋਂ ਤੁਸ੍ਕਉ ਸਦਾ ਸਹਿਜਸੁਖਮੇਂ ਪਰਮੇਸਰਜੀਰਖੇਗਾ ਤੁਮਕਉ ਚਿੰਤਾਨ
ਬਿਆਪੇਗੀ ਸਤਗੁਰਕਾ ਆਸਰਾ ਮਨਮੇ ਲੀਏਰਹੁ ਤੇਰੀਆਂ ਸਗਲਆਸਾ ਸ
ਤਗੁਰਪਰਮੇਸਰ ਪੂਰਨਕਰੈਗਾ ਅਚਿੰਤ ਰਿਜਕਪਹੁਚਾਵੈਗਾ ਪਰਤੂੰਰਸਾਇਰਸ
ਇਕਰ ਹਰਜੀਕੇ ਗੁਣਗਾਵਤਾਰਹੁ ਇਸੀਕਿਰਤਮਾਹਿ ਤੇਰੀਦੇਹ ਛੂਟੇਗੀ ਤਬ
ਪਰਮੇਸਰਰੀਝੇਗਾ ਪਰਮੇਸਰਜੀਕਾ ਸਿਮਰਨਐਸਾਹੈ ਜੋਭਗਤਤਿਸਕੋ ਸਿਮਰਤੇਹੈਂ
ਤਿਨਕੇਨੇਤ੍ਰ ਲਾਲ ਭਿੰਨੇ ਹੋਏਰਹਿਤੇਹੈ ਤਿਨਕੇਮਾਥੇਪਰ ਤਿਲਕਭੀ ਜੋਤਸਾਥ ਹੋ
ਇਜਾਤਾਹੈ ਜਿਹਬਾਕੀ ਰਸੀਲੀ ਹੋਇਜਾਤੀਹੈ ਤਿਨਾਂਲੋਕਾਂਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰਕੇ
ਨਾਮਕਾ ਉਜਾਲਾਹੈ ਗੁਰੂਕਾ ਸਬਦਨਾ ਹੋਤਾਤਬਜਗਤ ਸੰਸਾਰਕਾ ਅੰਧਕਾਰ ਦੂਰ
ਨਹੀਹੋਤਾ ਸਬਦਕਾਹੀ ਪਰਗਾਸਹੈ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜਗਤ ਸੰਸਾਰਕਾ ਸੁਖਦੇਖ
ਕੇਭੂਲਣਾਂਨਹੀ ਗੁਰੂਜੀਦੇਵਲ ਦਰੁਸਤਰਹਿਣੰ ਅਗੇਦੁਤਰ ਸਾਗਰ ਅਗ
ਨਕਾਜੋਹੈ ਸੋਗੁਰੂਕੇਸਬਦਕੇਆਸਰੇ ਪਾਰਲਿਘਾਹਿਗਾ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਗੁਰੂਜੀਕੀ
ਉਸਤਤਿਕੀਤੀ ਧੰਨਨਾਨਕ ਕਾਲੂਆਣਾ ਨਿਮਾਣਿਆਂਦਾਮਾਣ ਨਿਤਾਣਿਆਂਦਾ
ਤਾਣਤੂੰਸਚਾਗੁਰੂ ਅਭੁਗਤੀਬਾਣ ਗਏਮਨਾਮੇਰਿਆ ਤੂੰਕਿਆਲੈਆ
ਇਆ ਕਿਆਲੈਜਾਇਸੀਰਾਮਾਇਮਨਾਮੇਰਿਤਾ ਤਬਛੁਟਸੀਜਾਭਰਮਚੁਕਾਇ
ਸੀਰਾਮਾਧਨਸੰਚਹੁਹਰਿਨਾਮੁਵਖਰ ਗੁਰਸਬਦਭਾਉਪਛਾਣੋਗਾਮੈਲਪਰਹਰ
ਸਬਦਨਿਰਮਲਮਹਿਲਸਾਚਘਰਆਵੈਜਾਪਤਿਨਾਮਪਾਇਆ ਘਰਸਿਧਾਇ
ਆ ਵੈਲੋਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈ ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ ਗੁਰਦਰਸਨਪਾਈਐ ਛਡ
ਭਾਗਜਪੀਐਹਰਿਜਸੈ॥ ਹੇਮਰਦਾਨਿਆਂ ਜਿਤਨਾਚਿਰ ਏਹੁਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੇ
ਆਪਣੇਆਪਨੂੰਨਹੀਪਛਾਣਦਾ ਜਦਜੀਮਿਆਹੈਤਦਕਿਆ ਲੈਆਇਆਹੈ
ਜਬਇਥੋਜਾਇਗਾ ਤਦਕਿਆ ਲੈਜਾਵੈਗਾ ਕਿਤਨੀਆਪੰਡਾਬੰਨਕੇਲੈਜਾਵੈ
ਗਾ ਇਕਨਉਗਜਕਪੜਾ ਤਖਤਾ ਨਉਮਣਲਕੜੀ ਮਿਟੀਦੀ ਕੁਨਾਲੀ ਪਾ
ਉਥੋਂਆਦਾ ਜਵਾਂਦਾ ਏਹੁਸਾਥ ਪਰਏਥੇਹੀ ਆਦਾਜਾਵਦਾ ਕੁਤਿਆਂਖਾਧਾ
ਪਈ ਕੁਨਾਲੀ ਜਮੀਤੇ ਭੰਨੀ ਲਕੜੀ ਕਪੜਾ ਅਗਨਜਲਾਇਆ ਜੈਗਾ

ਆਏਆ ਨੰਗਾਹੀਗਿਆ ਵ੍ਯਲਛਲਕਰਕੇ ਜੋ ਖਟਿਆ ਕਮਾਇਆ ਜੋੜਿਆ
ਸੀ ਜੇਹੜਾ ਜੋਕੁਦੇਹਥ ਆਇਆ ਸੋ ਜੋਕੁਲੀਤਾ ਜੋਪੁਤ੍ਰਾਧੀਆਂਦੇ ਬਿਆਹਕੀ
ਤੇਜੋ ਓਨਾਦੇ ਹੋਏ ਨਫਰਾਚਾਕਰਾਦੇ ਹਥਲਗਾ ਜੋਚਾਕਰਾ ਚਾਕਰੀ ਲੀਤੀ
ਏਹ ਮੂਰਖਖਾਲੀ ਹਥ ਆਇਆ ਖਾਲੀ ਹਥਹੀ ਗਇਆ ਪਾਪਕਰਕੇ ਜੇਹੜਾ
ਧਨਕਮਾਇਆ ਸੀ ਸੋ ਸਨਬੰਧੀ ਲੈ ਗਏ ਇਸਕੇ ਸਾਥਨਹੀ ਗਇਆ ਨਾਕੋ
ਈ ਮਿਤ੍ਰ ਨਾਯਾਰ ਨਾਕੁਟੰਬੀ ਓਥੇਕੋਈ ਨਾਪਕੜਿਆ ਜੇਹੜਾ ਰਾਹਜਾਂਦਿਆ ਇ
ਸਦੇ ਕੰਮ ਆਵਦਾ ਜਿਉ ਬਲਦਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਰਾਜੇਰਾਉ ਰੰਕਸ
ਭਕੋਈਖਾਤੇਹੈ ਬਲਦਾਂਦੇਮੂਹ ਛਿਲਕੇ ਤੇਘਾਸ ਵਿਚ ਫਿਰਦੇਹੈਨ ਤੈਸੇ ਏਹੁਨ
ਪ੍ਰਾਣੀਆਕੀਕਮਾਈ ਹਰਅਰਥਕੋਈ ਨਾਹੀ ਲਾਇ ਸਕਦੇ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਸਬਦ ਕਿਆ ਕਹਿਦਾਹੈ ਅਤੇ ਏਹਪ੍ਰਾਣੀ ਕਿਆ ਕਮਾਵਦੇਹੈਨ ਜੋ ਏਹਮਾਏ
ਆਕਿਸੇਦੇ ਪਿਛੇਨਾਚਲੀ ਅਤੇਅਗੇ ਕਵਨਲੈਜਾਇਗਾ ਮਾਇਆ ਤਿਸੇਕੀਹੈ
ਜੋਹਰਅਰਥ ਖਰਚ ਕਰਦਾਹੈ ਸੋਈਧਨਵਾਲਾਹੈ ਜੋਪਰਮੇਸਰਪਾਸੇਲਾਵਦਾ
ਹੈ ਇਸਜੀਵਕੋ ਭਰਮ ਮਾਇਆਂਦਾ ਢਾਲਗਾਹੈ ਜੇਏਹ ਭਰਮ ਗਵਾਏਤਾ ਜਮ
ਦੀਮਾਰਤੇ ਛੁਟਪਰੈ ਇਸਪ੍ਰਾਣੀਕਵਨਧਨਜੋੜਿਆਹੈ ਜੋਸ੍ਰੀਰਾਮਨਾਮਕਾਜਪ
ਸੋ ਇਸਕੇਸਾਥਚਲੇਗਾ ਸੋਈਏਹੁਧਨਪ੍ਰਾਣੀ ਸੰਚਦਾਨਹੀ ਬਾਬਾਰਾਮਨਾਮਬੈ
ਸੰਤ੍ਰਹੈ ਗੁਰਕਹਿਆਏਹਮੰਤ੍ਰ ਤਾਮਰਦਾਨੇਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਹੇਮਿ
ਹਰਵਾਨਜੀ ਏਹਜੀਵ ਗੁਰੂਵਿਚਦੇ ਮਿਲਦਾਹੈ ਕਿਗੁਰੂਤੇ ਬਗੈਰਭੀ ਮਿਲਦਾਹੈ
ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਹਏਮਨਮੇਰਿਆ ਬਿਨਪਉੜੀਮੰਦਰ ਕਿਉਚੜਾਹਰ
ਮਾਏਮਨਮੇਰਿਆ ਬਿਨਬੇੜੀਪਾਰਨਪੜੀਮੇਰਾਮਾਪਾਰਸਾਜਨਅਪਾਰਪ੍ਰੀ
ਤਮਗੁਰਸਬਦਸੁਰਤਲੰਘਾਵਏ ਮਿਲਸਾਧਸੰਗਤ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਫਿਰ
ਨਾਹਿਪਛੁਤਾਵਏ ਕਰਕਿਰਪਾ ਦੇਹਦਾਨੁਦਾਇਆਲਸਾਚਾਹਰਿਨਾਮੁ ਸੰਗਤਪ
ਵਓਨਾਨਕਪੇਅੰਪੈਸੁਨਹੁਪ੍ਰੀਤਮਗੁਰਸਬਦਮਨ ਸਮਝਾਵਏ। ਮਰਦਾਨਿ
ਆ ਬਿਨਪਉੜੀਤੇਮੰਦਰ ਮਹਿਲਾਪਰ ਨਹੀਚੜ੍ਹਿਆਜਾਂਦਾ ਜਿਉਬੇੜੀਬਿਨ
ਪਾਰਨਹੀਉਤਰਦਾ ਤਿਉਗੁਰਾਬਿਨ ਪਰਮੇਸਰਨਹੀਮਿਲਦਾ ਅਤੇਪਰਮੇਸਰ
ਨੈ ਮਾਇਆਕਾਦਰੀਆਉ ਜਗਤਮੇਚਲਾਇਆਹੈ ਦਰੀਆਓਪਾਰਪਰਮੇਸ
ਰਹੈ ਜੋਮਾਇਆਕੋਤਰੇ ਸੋਪਰਮੇਸਰਕੋ ਮਿਲੇ ਮਾਇਆਕਾਤਰਨਾਏਹਹੈ ਪਰਮੇ
ਸਰਅਰਥਖਰਚਕਰਨੀ ਸੋਜਾਇਪਾਰਪੜੇਗਾ ਪਰਮੇਸਰਕੋ ਮਿਲੇਗਾ ਅਰ

ਜੋ ਮਾਇਆਨਾਲ ਲਪਟਿਆਹੈ ਅਰੁਤਿਆਗਕੁਛਨਹੀ ਸਕਤਾ ਸੋਵੀਚੇਗੀਡੁਬ
ਦਾਹੈ ਪਰਮੇਸਰਕਾ ਨਾਮਲੇਵਹੁ ਮਰਦਾਨਿਆ ਮਾਇਆਕੇ ਲਪਟੇ ਨਰਕਜਾਵ
ਹਿਗੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰਕੇ ਹਿਤਕਰਨੇਵਾਲੇ ਈਹਾਸੁਖਭੋਗਤੇਹੈ ਆਗੇਸੁਰਗਮ
ਹਿ ਜਾਵਹਿਗੇ ਫੇਰਮੋਖਮੁਕਤਿਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵਹਿਗੇ ਗੁਰਮੁਖਾਂਕਾ ਛੁਟਕਾਰਾ
ਈਹਾਂਭੀ ਆਗੇਭੀ ਹੋਇਗਾ ਅਰਸਾਕਤਾਂਕਉਠਉਰਕੋਈਨਹੀ ਸੰਸਾਰ ਚਲਣ
ਚਲਣਾ ਕਹਿੰਦਾਹੈ ਪਰ ਈਹਾਂਤੋ ਗੁਰੂਸਾਥਿਮਿਲੇਭੀਨਹੀ ਓਹਅਸਥਾਨਕੇਹੜਾਹੈ
ਜਿਥੇਜਾਇਕੇ ਬਸਨਾਹੈ ਓਹਪੁਰਸ ਅੰਧੇ ਅਗਿਆਨੀਹੈ ਜੇਹੜੇ ਗੁਰੂਕੇ ਦੂਸਰਾ
ਜਾਨਤੇਹੈ ਗੁਰੂਪਰਮੇਸਰਇਕੋਹੈ ਹਰਿਰੂਠੇ ਤੋਗੁਰਪਾਸਜਾਵੇ ਤੌਬਚਰਹਿਤਾਹੈ
ਜੇਗੁਰੂਰੂਠੇ ਤਉ ਅਸਥਾਨਕੋਈਨਹੀਜਹਾਸਮਾਈਹੋਵੇ ਫੇਰਬਾਬਾਜੀਨੇਕਰ
ਤਾਰਕਾ ਧੰਨਵਾਦਕਰਕੇ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਗੁਰੂਕੀਚਰਨੀਪਇਆ
ਗਇਆ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਠਗਾਂਨਾਲ ਹੋਈ।

ਅਗੇ ਗੁਰੂਜੀ ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇ ਠਗਾਂਦੀ ਵਸਤੀਵਿਚਜਾਇ ਵੜੇ ਇਕਠਗਦੇਘਰ
ਰਾਤਿਕੋਜਾਇ ਰਹੇ ਹੋਰਸਭਠਗਇਕਠੇਹੋਇਕਰ ਉਸਦੇਘਰਆਏ ਤੇ ਕਹਿਣ
ਲਗੇ ਸੁਣਭਾਈ ਏਹਸਿਕਾਰ ਤੇਰੇਪਾਸ ਬਡਾਆਇਆਹੈ ਇਸਦੇਪਾਸ ਬਹੁਤ
ਮਾਲਮਤਾਹਹੈ ਇਸਦੀ ਭਲੀਤਰਾਂਖਿਜਮਤਕਰਨੀ ਅਸੀਤੈਨੂ ਵਡੇਵੇਲੇ ਆਇ
ਕੇਪੁਛਾਂਗੇ ਏਹ ਗਲਕਹਿਕਰ ਓਹਠਗ ਆਪੋਆਪਣੀਘਰੀਂਉਠਿਗਏ ਤਾਂਰਾਤ
ਕੇ ਗੁਰੂਕੇਹੁਕਮਨਾਲਉਨਠਗਾਂਨੂੰ ਅਜੇਹੀਨੀਂਦਆਈ ਜੋ ਸੁਤਿਆਂ ਸੁਤਿਆਂ
ਸਾਰੀਨਗਰੀਕੇਲੋਕਾਂਨੂੰ ਸਵਾਪਹਰਦਿਨਚੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂਜੀ ਵਡੀਵੇ
ਲੇਹੀਉਠਕਰਿਚਲਦੇਰਹੇ ਅਤੇਜਿਸਵੇਲੇਉਨਾਠਗਾਂਨੂੰ ਸੁਰਤਆਈ ਉਸੀਵੇ
ਲੇਉਠਕਰ ਉਸਠਗਦੇਘਰਆਏ ਆਇਕਰਕਹਿਣਲਗੇ ਲਿਆਉਭਾਈਸਾ
ਡੀਵੰਡ ਤਾਂਉਸਘਰਵਾਲੇ ਠਗਨੇਕਹਿਆ ਭਾਈਮੈਨੂ ਤਾਂਕੋਈਖਬਰਹੀਨਹੀਰਹੀ
ਮੈਨੂੰਤਾਂ ਤੁਸਾਹੁਣੇ ਸੁਤੇਹੋਏ ਨੂੰਹੀ ਆਇਜਗਾਇਆਹੈ ਏਹਗਲਸੁਣਕਰਉਨਾ
ਠਗਾਂਨੂ ਚਿਪਲਗੀ ਤੇਕਹਿਣਲਗੇ ਤੂੰਝੂਠਾਹੈ ਏਹ ਦੌਲਤ ਤੇਰੇਹਥਆਈਹੈਤੂੰਪ
ਰਾਇਆਲੋੜਦਾਹੈ ਉਸਦੇਨਾਲ ਸਭਠਗਲਗੇ ਲੜਾਈਕਰਨ ਉਸਠਗਨੇ
ਆਪਣੇਗੁਰਪੀਰਦੀ ਸਪਤਖਾਧੀ ਤਾਂਭੀਓਹ ਮੰਨਣ ਨਹੀ ਏਹੀਕਹਿਨਤੂੰਰਾਤ
ਨੂੰ ਉਨਾਂਨੂੰਮਾਰਕੇ ਸਾਰੀ ਮਤਾਹਤੂੰਹੀ ਸਾਂਭੁਨਾਹੈ ਤਾ ਸਹੁਸੁਗੰਦਜੋਦੇਕੀਤੀ ਤਾਂਫੇ
ਰ ਚਾਰਜੁਆਨ ਬਡੇ ਚਲਾਕ ਗੁਰੂਜੀਕਾ ਖੋਜ ਲੈਕਰ ਪਿਛੇ ਦੌੜੇ ਪੰਜਾਂਕੋਹਾਂਤੇ ਸ੍ਰੀ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਠਗ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਬੜੀ ਉਜਾੜ੍ਹ ਵਿਚਿ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਭਾਈ ਤੂੰ ਹੁਣ ਖ
ਲ੍ਹੋਹ ਅਰ ਤੂੰ ਕਿਥੇ ਜਾਵੇਂਗਾ ਤੈਨੂੰ ਜਾਣ ਨਹੀ ਦੇਂਦੇ ਹੁਣ ਤੂੰ ਪਕੜ੍ਹ ਲਿਆ ਹੈ
ਸਾਡੀ ਮਾਲ ਮਤਾਹ ਲੈਕਰ ਤੂੰ ਨਠਾ ਹੈਂ ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਥਾਇ ਮਾਰਦੇ ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉ
ਨਾ ਠਗਾਂ ਦੀ ਵਲ ਮੂਹ ਕਰਕੇ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਓਹੁ ਠਗ ਦਰਸਨ ਕਰਦਿਆ ਹੀ ਨਾਲਿ ਨਿ
ਰਬਲ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਕਿਆ ਆਖਦੇ ਹੋ
ਤਾਂ ਠਗਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਜੋ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਮਤਾਹੁ ਹੈਗੀ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਦੇਹੁ ਅਬ
ਇਸੇ ਗੱਲ ਵਿਚ ਤੇਰੀ ਖਲਾਸੀ ਹੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਅਸੀ ਤੈਨੂੰ ਥਾਇ ਮਾਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਠੰਢੇ ਹੋਵੋ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਸ ਪਏ ਹਾਂ ਅ
ਰ ਨਸ ਭੁਜ ਨਹੀ ਜਾਇ ਸਕਦੇ ਪਰ ਤੁਸੀ ਇਕ ਕੰਮ ਕਰੋ ਏਹੁ ਰੁਛ ਥਾਂਉ ਹੈ ਹੁਣ ਤੁਸੀ
ਇਥੇ ਬੈਠੋ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੋ ਫੇਰ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਿਕੇ ਅਬ ਦਾਗ ਦੇਕੈ ਸਭ ਕੁਛ ਲੈ
ਜਾਇਓ ਤਾਂ ਉਨਾ ਠਗਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਇਥੇ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੋਵੈਗਾ ਤ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਓਹ ਜੋ ਇਕ ਸਿਖ ਮਹੀਆਂ ਚਾਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਪਾਸ ਇ
ਕ ਕੋਰਾ ਭਾਂਡਾ ਹੈ ਉਸ ਭਾਂਡੇ ਵਿਚ ਤੁਸੀ ਦੁਧ ਚੁਆਇ ਲਿਆਵੋ ਅਰੁ ਇਥੇ ਖੀਰ ਕਰ
ਗੇ ਤਾਂ ਉਨਾ ਠਗਾਂ ਨੇ ਉਸ ਪਾਸ ਜਾਇਕੇ ਦੁਧ ਚੁਆਇ ਲਿਆਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਹ ਠਗ
ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਅਗਾ ਕਿਥੋ ਲਈਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਓਹ ਦੇਖੋ ਧੂੰਆ ਨਿ
ਕਲਦਾ ਹੈ ਉਥੋ ਜਾਇਕਰ ਅਗ ਲੈ ਆਵੋ ਉਥੇ ਇਕ ਮੁਰਦਾ ਸੜਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨਾ
ਠਗਾਂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਦਗਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਅਸੀ ਉਸ ਪਾਸੇ ਜਾਵੀਏ ਅਤੇ ਤੂੰ
ਪਿਛੋ ਕਿਤੇ ਨਸ ਭੁਜ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਅਸੀ ਕਿਆ ਕਰੀਐ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਅਸੀ ਨਸਦੇ ਭੁਜਦੇ ਕਿਤੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਦੋਇ ਠਗ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਬੈਠ ਗਏ ਅਤੇ ਦੋਇ ਠ
ਗ ਅਗਾਂ ਵਾਸਤੇ ਗਏ ਤਾਂ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਜਾਇਕੇ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਕਿਆ ਹੈ ਇਕ ਮਾਨੁਖ ਹੈ
ਉਸ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚਿ ਤੌਂਕ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਰ ਹਥਾਂ ਵਿਚ ਹਥ ਬੇੜੀਆਂ ਹੈਨ ਅ
ਤੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਬੇੜ੍ਹੀਆਂ ਹੈਨ ਜਮ ਮਾਰਦੇ ਘਸੀਟਦੇ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਹ ਠ
ਗ ਆਇਕੇ ਜਿਥੋ ਧੂਆ ਨਿਕਲਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਥੋ ਅਗ ਲੈਕਰ ਮੁੜ੍ਹ ਆਏ ਤਾਂ ਦੇ
ਖਨ ਤਾਂ ਓਹ ਜੇਹੜ੍ਹਾ ਸਖਸ ਮਾਰੀਦਾ ਸੀ ਅਰ ਘਸੀਟੀਦਾ ਸੀ ਓਹੀ ਹੁਣ ਪਾਲਕੀ
ਵਿਚ ਚੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਓਹ ਜੇਹੜੇ ਜਮਦੂਤ ਮਾਰਦੇ ਸੇ ਸੋਈ ਉਸ ਪਾਲਕੀ ਦੇ ਕ
ਹਾਰ ਹੈਨ ਪੋਸੀ ਪੋਸੀ ਕਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਇਕ ਠਗ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਰਾਮਗਣ ਅਤੇ
ਜਮਗਣ ਝਗੜ੍ਹਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਹ ਠਗਾਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਉਨਾ ਜਮਗਣਾਂ ਨੂੰ

ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਝਗੜਦੇ ਹੋ ਅਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗਲ ਦੀ ਹੈਰਾਨਗੀ ਲਗਾਰ
ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਜਾਂਦੀ ਵਰੀ ਅਸਾਂ ਇਸਨੂੰ ਬੁਰੇ ਹਾਲ ਡਿਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀ ਆਂਵਦੇ ਵਾ
ਰੀ ਇਸਨੂੰ ਪਾਲਕੀ ਦੇ ਵਿਚ ਚੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਦੇਖਨੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਨਾ ਜਮਗਣਾਂ ਨੈ ਕਹਿ
ਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਏਹੁ ਮਨੁਖ ਬੜਾ ਪਾਪੀ ਹਤਿਆਰਾ ਹੈਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੁੰਭੀ ਨ
ਰਕ ਵਿਚ ਪਾਵਣੇ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੈਗਾ ਸੀ ਸੋ ਇਸਨੂੰ ਕੁੰਭੀ ਨਰਕ ਵਿਚ ਪਾਵਣ ਵਾ
ਸਤੇ ਲੈ ਚਲੇ ਸਾਂ ਪਰ ਜਿਸ ਸਾਧ ਕੇ ਮਾਰਣੇ ਨੂੰ ਤੁਸੀ ਆਏ ਹੋ ਸੋ ਉਸਦੀ ਦ੍ਰਿਸਟ
ਵਿਚ ਇਸਦੀ ਚਿਖਾ ਬਲਦੀ ਨਦਰੀ ਆਈ ਹੈ ਤਿਸ ਬਾਤ ਦਾ ਸਦਕਾ ਹੁਣ ਸਾਡੇ
ਪਾਸੋਂ ਰਾਮ ਗਣ ਇਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਾਸੋਂ ਖੋਹ ਕਰ ਬੈਕੁੰਠ ਨੂੰ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਹ ਠਗ
ਏਤਨੀ ਗਲ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਭੈਮਾਨ ਹੋਏ ਠਗਾਂ ਦੌੜਕੇ ਬਾਬੇਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ
ਪੜੇ ਬੜੀ ਅਧੀਨਗੀ ਕਰਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਏਹ ਪਰਤਾਪ ਆਪਦਾ ਅਸਾਂ ਨੇ ਜਾਂ
ਣਿਆ ਨ ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਦੇ ਠਗਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਾਰਤਾ ਕਹਿ ਸੁਣਾਈ ਕਹਿਣ ਲ
ਗੇ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜਿਸ ਕੇ ਮਾਰਣੇ ਨੂੰ ਅਸਾਂ ਇਥੋਂ ਤੀਕਰ ਪੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਥੇ ਆਏ ਹਾਂ
ਸੋ ਏਹ ਤਾ ਬੜਾ ਮਹਾਪੁਰਖ ਹੈ ਇਸਦੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਵਿਚ ਮਹਾਪਾਪੀ ਦੀ ਚਿਖਾ ਕਾ ਧੂ
ਆ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤਿਸ ਬਾਤ ਕਾ ਸਦਕਾ ਉਸ ਪਾਪੀ ਜੀਵ ਨੂੰ ਬੈਕੁੰਠ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਓਹ ਠਗ ਆਖਣ ਲਗੇ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜਿਸਦੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਵਿਚ
ਪਾਪੀ ਜੀਵ ਕੀ ਚਿਖਾ ਕਾ ਧੂਆਂ ਨਦਰੀ ਪਏ ਤੇ ਓਹੁ ਬੈਕੁੰਠ ਕਾ ਅਧਕਾਰੀ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀ ਉਸਕੇ ਮਾਰਣੇ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਧ੍ਰਿਗ ਅਸਾਡਾ ਜਨਮ ਹੈ ਇਹ
ਗਲ ਆਪਸ ਵਿਚ ਕਹਿਕਰ ਓਹ ਚਾਰੇ ਠਗ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਅਗੇ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਖ
ੜੇ ਹੋਏ ਬੇਨਤੀ ਭੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਜੀ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਅਸਾਂ ਬੜੇ ਘੋਰ ਪਾਪ ਕੀ
ਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਸ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਨਾ ਠਗਾਂ ਉਪ
ਰ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲ ਹੋਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਹ ਠਗ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਲੈ ਆ
ਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨਾ ਠਗਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਤਾਂ ਦੂਰ ਹੋਵਨਗੇ
ਜਾਂ ਤੁਸੀ ਏਹ ਕਰਮ ਠਗੀ ਦਾ ਮਨੁਖਾਂ ਦੇ ਮਾਰਨੇ ਦਾ ਛਡ ਦੇਵੋਗੇ ਅਤੇ ਕਿਰਸਾਣੀ
ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਇਸ ਠਗੀ ਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭੁ ਵਸਤੁ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਵੰਡ ਦੇਓ ਤਾਂ ਉਨਾ ਠਗਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨ ਲਈ ਅ
ਤੇ ਸਭੁ ਵਸਤੁ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਅਰਥ ਪੁੰਨ ਕਰ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਾਰੇ ਠਗ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
ਸਿਖ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਿਆ ਕ

ਠੋ ਆਏ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਨਿਰਅਭਮਾਨ ਹੋਕੇ ਤਾ ਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ
ਓਹ ਸਾਰੇ ਠਗ ਠਗੀ ਦਾ ਕਰਣਾ ਛਡਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨਾ ਦੀ ਪਾਹੁਲ ਲਈ ਕਿਰਮਣੀ
ਕਿਰਤੁ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਲਗੇ ਜਪਣ ਅਤੇ ਧਰਮਸਾਲਾ ਰਚੀ
ਉਥੇ ਇਕ ਬਾਗ ਸੀ ਤਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਬੜੀ
ਬਰਖਾ ਹੋਈ ਗੜੇ ਬਰਸੇ ਬੜਾ ਝਖੜ ਵਗਿਆ ਤਿਸ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤੇ ਪੰਛੀ ਮਰ ਗਏ
ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਰੁੜ੍ਹਕੇ ਉਥੇ ਇਕ ਵਡੀ ਢਾਬ ਹੈਸੀ ਉਸ ਢਾਬ ਵਿਚ ਆਇ ਪਏ।
ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੇ ਧਿਆਨ ਵਿਖੇ ਮਗਨ ਥੇ ਅਤੇ ਉਨਾ ਪੰਛੀਆ ਨੂ ਮਰਿਆ ਦੇਖਕੇ
ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਵਡੀ ਦਾਇ ਉਪਜੀ ਅਤੇ ਮੂਹੋ ਕਹਿਓਸ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਹੇ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਏਹ ਪੰਛੀ ਏਹ ਇਤਨੇ ਪੰਛੀ ਜੇਹੜੇ ਮਰ ਗਏ ਹੈਨ ਏਹ ਸਭ ਜੀਵਦੇ ਉਠ
ਜਾਵਨ ਆਪਣਾ ਚੋਗਾ ਚੁਗਨ ਏਤਨੇ ਆਖਣ ਨਾਲ ਪੰਛੀ ਸਭ ਉਡ ਗਏ ਤਾ ਲੋਕਾਂ
ਕਹਿਆ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਅਤੇ ਆਪ ਦਾ ਚੇਲਾ ਭੀ ਧੰਨ ਹੈ ਮੋਏ ਹੋਏ ਪੰਛੀ ਜੀਵ
ਦੇ ਹੈਸ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਓਇ ਅਸਾਤੇ ਨੂੰ ਕਦੇ ਕਹਿਆ ਹੈ
ਕਿ ਤੂ ਮੋਏ ਪੰਛੀ ਜਿਵਾਇ ਦੇ ਏਹ ਸੁਣਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੈ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ
ਮਰਦਾਨੇ ਵਿਚੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਏਹ ਬਾਤ ਦਾ ਜੋਰ ਖਿਚ ਲਿਆ ਖਾਲੀ ਕਰ ਬਹਾਲਿਆ
ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋ ਉਠਕੇ ਇਕ ਉਰੇ ਅਸਥਾਨ ਆਇ ਬੈਠੇ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸ
ਭੁ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਸਾਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੀ
ਹੋਇ ਗਇਆ ਜਹਾ ਕਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਹੀ ਜਸ ਕਰਨ ਲੋਕ ਏਹ ਆਖਨ ਆਪ
ਸਾ ਵਿਚ ਭਾਈ ਏਹੁ ਮਹਾਪੁਰਖ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਬਹੁਤ ਭਗਤ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਪਿਆ
ਰਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕਾ ਜਸ ਸੁਣਕਰ ਇਕ ਭੂਲਾ ਨਾਮ ਚੋਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆ
ਇ ਲਗਾ ਆਇ ਕਰ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰ ਬੈਠ ਗਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆਉ ਭਾਈ
ਕਿਆ ਕਿਰਤ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਮੈ ਚੋਰੀ ਕਰਦਾ ਹਾ ਪਰ ਰਾਹ ਮਾਰੀ ਬੜੀ ਉਜਾੜ ਹੈ ਉਥੇ ਇਕ ਉਚੀ ਜਾਗਾ ਮ
ਕਾਨ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਥੇ ਬੈਠ ਰਹਿਨਾ ਹਾ ਆਵਦੇ ਜਾਂਦੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜਦ ਮੇ
ਰੇ ਨਜੀਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੈਨ ਓਥਹੁ ਉਤਰਕੇ ਮੁਸਾਫਰ ਕੇ ਚੁਫੇਰੇ ਫਿਰਕੇ ਉਸਕੇ ਕਪੜੇ ਉ
ਤਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹੂ ਹੋਰ ਜੋ ਵਸਤੁ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸਭ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਇਹ ਕਿਰਤ ਕਰਕੇ ਮੈ ਸਨਬੰ
ਧੀਆ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪ ਭੀ ਖਾਂਦਾ ਖਵਾਵਦਾ ਹਾ ਤੇ ਉਸ ਜਗਾ ਥੀ ਨੱਸ ਭਜਕੇ ਮੁਸਾਫ
ਰ ਜਾਇ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੂਲਿਆ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਭੀ ਭੋਲਾ

ਅਤੇ ਹੈਸੀ ਭੋਲਾ ਜੋ ਆਪਣੀ ਕਿਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਭ ਕਹੀਏ ਹੁਣ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਸਨ
ਬੰਧੀਆਂ ਪਾਸੋਂ ਜਾਇਕੇ ਪੁਛਿ ਆਉ ਜੋ ਸੁਨੋ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਸਨਬੰਧੀ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈ
ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਇਤਨਾ ਜਤਨ ਜੋ ਹਧ ਚੋਰੀ ਪਾਪ ਕਰਕੇ ਲਿਆਂਵਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਅੰ
ਤ ਸਮੇ ਜਾ ਬਡੀ ਭੀੜ ਬਣੇਗੀ ਉਤ ਸਮੇ ਮੇਰੇ ਤੁਸੀ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਾਲੀ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਨਹੀ ਹੋਵੋਗੇ
ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਜਮ ਕੀ ਸਾਸਨਾ ਤੇ ਛੁਡਾਵੋਗੇ ਕਿ ਨਹੀ ਛੁਡਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਭੋਲਾ ਚੋਰ ਕਹਿਣੇ ਲ
ਗਾ ਸਤ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਨੇ ਮੇਰਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ਕਰਕੇ ਜਾਣਾ ਮੈ ਆਪਦੀ ਸਰਣ
ਆਇਆ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਰਨ ਪਏ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣਾ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੋਲਿਆ
ਕਰਤਾਰ ਹਛੀ ਕਰੈਗਾ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਰਬ ਆਸਾ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਸ
ਰਣ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਏਹ ਬਿਰਦ ਹੈ ਜੋ ਸਰਨ ਆਵੇ ਗਹਿ ਕੰਠ ਲਾਵੇ ਏ
ਹ ਬਿਰਦ ਸੁਆਮੀ ਸੰਦਾ ਏਹ ਸੁਣਕੇ ਭੋਲਾ ਆਪਣੇ ਮਨ ਮੇ ਨਿਸਚਾ ਕਰਕੇ ਆਪ
ਣੇ ਸਨਬੰਧੀਆਂ ਪਾਸ ਗਇਆ ਜਾਇਕਰ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸੇ ਪੁਛਿਆ ਮੇਰੇ
ਅੰਤ ਸਮੇ ਸਹਾਇਕ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਉਨ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਤੇਰਾ ਸਰੀਰ ਬ
ਣਿਆ ਹੈ ਤੇਰਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਕੈਸੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ਹੈ ਬਡਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇਰਾ
ਬਿਆਹ ਕੀਆ ਹੈ ਸਾਡੀ ਟਹਿਲ ਸੇਵਾ ਕਰ ਅਸੀ ਸੁਖਦੇ ਜਾਰਹਾ ਜਿਸ ਕਿਸ ਤਰਾਂ
ਕਰਕੇ ਲਿਆਇ ਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਅੰਤ ਕੋ ਕੋਈ ਨਹੀ ਕੁਛ ਕਰ ਸਕਦਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੇ
ਪੂਛਾ ਤੋ ਉਸਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਕੋ ਤੇਰੇ ਸਾਥ ਬਿਆਹ ਕਰਦੀਆਂ ਹੈ ਮੇਰੇ ਅਰ ਤੇਰੇ ਮਾਤਾ
ਪਿਤਾ ਨੇ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਜੋ ਤੂੰ ਜਿਸ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਕਮਾਇ ਲਿਆਵੇਂ ਤੂੰ ਅਸੀ ਖਾਵੀਏਗੀ
ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਧੀਆਂ ਕਹਿਆ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਾਂ ਸਾਡੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰ ਭਾਵੇਂ ਕਿ
ਸੇ ਤਰਾਂ ਕਰ ਹੋਰ ਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਖਬਰ ਨਹੀ ਤਾਂ ਭੋਲੇ ਸਾਰੇ ਕਬੀਲੇ ਨੂੰ ਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਕਹਾ ਸੁਣੋ
ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲੀਏ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਤਪਾਲਨਾ ਕਰਨ ਦੇ
ਵਾਸਤੇ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ਨੂੰ ਜਮ ਕੀ ਭੀੜ ਬਣੈਗੀ ਉਤ ਸਮੇ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਅਮਲਾਂ ਕ
ਕੋਈ ਸਰੀਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕੀ ਬੇੜੀ ਕਟੋਗੇ ਕੇ ਨਹੀ ਉਨਾ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਸੁਣ ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਬੇਲੀ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਹੀ ਹੋਵਨਗੇ ਜੈਸਾ ਕਰੈ ਸੁ ਤੈਸਾ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ਨਪ
ਕੜੀਐ ਕਿਸੈ ਦੀ ਬਾਂਹਿ। ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਤਾਂ ਜਬਾਬ ਸਿਰ ਉਪਰ ਆਪਣੇ ਆਪਣੀ
੫ ਦੇਵਣੇ ਹੈ ਕਿਸੀ ਕੇ ਬਦਲੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪੁੱਛੀਦਾ ਨਾ ਕਿਸੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕੋਈ ਮਾਰੀਦਾ
ਹੀ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਭੋਲਾ ਚੋਰ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਾਵਾਨ ਹੋਇਆ ਰੋਵਦਾ ਜਿਮੀ ਤੇ ਮਾਰੇ
ਤੇ ਕਹਿਓਸ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਮੈ ਏਵੇਂ ਹੀ ਉਮਰ ਗਵਾਈ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਲਕੇ ਜੋ ਮੈ ਜ

ਣਦਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦੁਖਾਂ ਦਾ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਹੋਣਾ ਤਾਂ ਮੈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਇਤਨੇ ਪਾਪ ਕਿ
ਉਕਰਦਾ ਨਿਰਾਸ ਹੋਇਕਰ ਭੁਲਾ ਫਿਰੇ ਮੁੜਿ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪ
ਇਆ ਅਤੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾ ਹਾਂ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ
ਬਖਸੀਏ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਏਵੈ ਗਵਾਈ ਹੈ ਮੈ ਤਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਪਰਵਾਹ ਵਿਚ ਡੁਬ
ਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਦਰਸਨ ਲਾਇ ਦੀ ਸਰਮ ਰਖਣੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚਰ
ਨੀ ਲਾਵੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਰਤਾਰ ਅਗੇ ਭੋਲਿਆ ਮਥਾ ਟੇਕਿ ਤਾਂ ਭੋਲੇ
ਚੋਰ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈ ਭੋਲੇ ਚੋਰ ਨੂ ਥਾਪੀ ਦਿ
ਤੀ ਤਾਂ ਭੋਲਾ ਸੁਧ ਆਤਮੇ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਲਗਾ ਉਸ ਦੀ ਬੁਧ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇਆ
ਈ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੋਲਿਆ ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਹੈ ਠਗੀ ਦੀ ਵਸਤ ਜੋ
ਕੁਛ ਹਈ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਪਰ ਵੰਡ ਦੇਹੁ ਉਸ ਭੋਲੇ ਚੋਰ ਨੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਅ
ਗਿਆ ਮੰਨ ਲਈ ਸਭ ਵਸਤ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਅਰਥ ਪੁੰਨ ਕਰ ਦਿਤੀ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭੋਲਿਆ ਹੁਣ ਤੂੰ ਧਰਮ ਕੀ ਕਿਰਤ ਕਰਿਆ ਕਰ ਸਿਖਾਂ ਸਾ
ਧਾ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਅਭਿਆਗਤਾਂ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕੀਤਾ ਕਰ ਆਏ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿਆ ਕ
ਰ ਤੇਰਾ ਭੀ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਪਣੇ ਸਨਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਭੀ ਕਿਰਤੇ ਲਗਾਉ
ਤਾਂ ਭੋਲੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੋਲੇ ਚੋਰ ਨੂੰ ਤਾਰ
ਕੇ ਗੁਰਮਤਾ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ਠਗਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇਕਰ ਚਲਦੇ ਰਹੇ

॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਕੋਹੜੀ ਫਕੀਰ ਨਾਲ ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕਸ ਸਾਹਿਰ ਵਿਚ ਆਇ ਪਹੁਚੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਦੋਵੇ ਸੰਗ ਹੈ ਥੋੜਾ ਦਿਨ ਸੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਸਾਹਿਰ ਵਿਚ
ਕਿਸੇ ਅਸਥਾਨ ਰਾਤ ਰਹੀਏ ਤੌ ਜਿਸ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇਕਰ ਖੜੇ ਹੋਵਨ ਕੋਈ ਖੜੇ
ਨ ਦੇਵੇ ਨਾਹੀ ਰਾਤ ਰਹਿਣ ਕੀ ਜਾਗਾ ਕੋਈ ਦੇਵੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਦੇ ਫਿਰਦੇ ਪਰਮੇਸਰ
ਦੀ ਇਛਾ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਜਾਗਾ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਉਥੇ ਇਕ ਕਖਾਂ
ਦੀ ਕੁਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਕੋਹੜੀ ਫਕੀਰ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ
ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਨਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਤ ਕਾ ਵੇਲਾ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਵੜੇ ਰਾਤ ਕੋ ਉ
ਥੇ ਰਹੇ ਉਸ ਫਕੀਰ ਨੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਹੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਜੀ ਮੇ
ਰੇ ਪਾਸੋ ਤਾਂ ਦਿਨੇ ਜਨਾਵਰ ਭੀ ਡਰਦੇ ਹੈਨ ਮੈਨੂ ਦੇਖ ਕੇ ਪਸੂ ਭੀ ਨਸ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਹੇ
ਮੈ ਕਰਜਾਂ ਕੇਹੋ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਆਪ ਕੀ ਬੜੀ ਮਿਹਰ ਹੋਈ ਹੈ

ਜੇਆਪਕਾਦੀਦਾਰਹੋਇਆਹੈ ਇਸਤੇਮੈਜਾਣਦਾਹੈ ਮੇਰੀਕਲਆਣਹੋਵੇਗੀਤਾਂ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਭੀ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਰਾਤਕੇਚਾਰਪਹਿਰਉਥੇ ਬੈਠਿਆਹੀਕਟੇ ਬਡੀ
ਦੁਰਗੰਧਉਸਕੋੜ੍ਹੀਕੀਦੇਹਤੇਫੈਲੀਹੋਈ ਅਤੇਓਹਦੁਖੀਹੋਇਆ ਫਕੀਰਬ
ਰਲਾਪੁਕਰਦਾਰਿਹਾ ਤਉ ਫਕੀਰਨੂਦੁਖੀਦੇਖਕਰ ਗੁਰੂਜੀਨੇਸਬਦਉਚਾਰਿਆ
॥ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ੧ ॥ ਜੀਉਤਪਤਹੈਬਾਰੋਬਾਰ॥ਤਪਿਤਪਿ
ਖਪੈਬਹੁਤਬਿਕਾਰ॥ਜੈਤਨਿਬਾਣੀਵਿਸਰਿਜਾਇ॥ਜਿਉਪਕਾਰੋਗੀਬਿਲਲ
ਇ॥੧॥ਬਹੁਤ ਬੋਲਣੁਝਖਣੁਹੋਇ॥ਵਿਣਬੋਲੇ ਜਾਣੈ ਸਭੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਜਿਨਕੰਨਕੀਤੇਅਖੀਨਾਕ॥ਜਿਨਜਿਹਬਾਦਿਤੀਬੋਲੇਤਾਤਿ॥ਜਿਨਮਨਿਰ
ਖਿਆਅਗਨੀਪਾਇ॥ਵਾਜੈਪਵਣੁ ਆਖੈਸਭੁਜਾਇ॥੨॥ਜੇਤਾਮੋਹਪਰੀਤਸੁ
ਆਦ॥ਸਭਾਕਾਲਖਦਾਗਾਦਾਗ॥ਦਾਗਦੋਸਮੁਹਿਚਲਿਆਲਾਇ॥ਦਰਗਹਿ
ਬੈਸਣਨਾਹੀਜਾਇ॥੩॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਆਖਣ ਤੇਰਾਨਾਉ॥ਜਿਤਲਗਤਰਣਾਹੋ
ਰਨਾਹੀਥਾਉ॥ਜੇਕੋਡੂਬੈਫਿਰਿਹੋਵੈਸਾਰ॥ਨਾਨਕਸਾਚਾਸਰਬਦਾਤਾਰ॥੪॥੧॥
ਜਾਂਏਹ ਸਬਦਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਤਾਂਓਹੁਕੋਹੜੀ ਫਕੀਰ ਸਬਦਸੁਣਕਰਿ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੀਪੈਰੀਆਇਪਾਇਆ॥ਉਸਫਕੀਰਦੀਬੁਧਿਨਿਰਮਲਹੋਇਗ
ਈਅਤੇਦੇਹੀਭੀਹਛੀਹੋਇਆਈ ਰੋਗਉਸਦਾ ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਦੀਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸ
ਟਨਾਲਦੂਰਹੋਇਗਇਆ ਗੁਰੂਗੁਰੂਲਗਾਜਪਣ ਗੁਰੂਜੀਉਸਫਕੀਰਦੀਅ
ਧੀਨਗੀਦੇਖਕਰਉਸਨੂਨਿਹਾਲਕੀਤਾ ਜਦਸਵੇਰੇਉਸਅਸਥਾਨਤੇ ਤੁਰਨ
ਲਗੇਤਾਂ ਉਸਸਾਹਿਰਦੇ ਲੋਕਾਨੇਸੁਣਿਆ ਜਿਸ ਸਾਈਲੋਕਨੂ ਰਾਤਰਹਿਣਨਹੀ
ਦੇਦੇਸੇ ਓਜਪਰਮੇਸਰਦੇ ਪਿਆਰੇ ਨੇ ਕੋਹੜੇਫਕੀਰਨੂ ਤਨਦਰੁਸਤ ਰਾਜੀਕਰ
ਦਿਤਾਹੈਰਾਤਓਥੇਹੀਰਹੇਸਨ ਅਤੇਓਸਫਕੀਰਨੇਭੀ ਸਾਹਿਰਵਿਚਜਾਇਕੇਕ
ਹਿਦਿਤਾ ਦੇਖੋਭਾਈਸਹਿਰਦੇਲੋਕੋਉਸਮਹਾਪੁਰਸਦੀਮੇਰੇਉਪਰਕਿਰਪਾਹੋ
ਈਹੈ ਕਿਤਨੇਚਿਰਦਾ ਕੋਹੜਦੂਰਹੋਇਗਇਆਹੈ ਤਬਸਹਿਰਦੇਲੋਕ ਫਕੀਰ
ਨੂੰਰਾਜੀਹੋਇਆਦੇਖਕਰ ਤੇ ਬਾਰਤਾ ਸੁਣਕਰ ਦੌੜੇਆਏ ਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਅ
ਇਲਗੇ ਅਤੇਅਧੀਨਗੀਆਕਰਦੇ ਆਖਣਲਗੇ ਹੇ ਸਾਈਲੋਕਜੀਹੇਮਹਾ
ਪੁਰਸੋਸਾਡੇਉਪਰਕਿਰਪਾਕਰਹੁਜੀ ਸਾਡ੍ਹੀਭੀਭਲਕਰੋ ਜਿਤਕਰਸਾਡੀਕਲਿ
ਆਣਹੋਵੇ ਸਾਨੂਆਪਣਾਸਿਖਕਰਹੁਜੀ ਸਾਡਾਜਨਮਮਰਨ ਕਟਹੁਜੀ ਅਸੀ
ਬਡੇਭੁਲੇਹਾਂਜੀਤੁਸੀਸਿਤਹੋ ਜਗਤਦੇ ਤਰਨਤਾਰਨਹੋਹੇਮਹਾਰਾਜ ਦਇਆਕਰੀ

ਏਜੀ ਤਿਨਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਧੀਨਗੀ ਦੇਖਕਰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦਇਆ
ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕਰਨਾਕੀ ਖਾਨ ਜਗਤਦੇ ਉਧਾਰ ਵਾਸਤੇ ਜਿਨਕਾ ਅਵਤਾਰਹੈ ਤਿਸਾਕਿ
ਰਪਾਲਕੇ ਆਤਮੇ ਦਇਆ ਆਈ ਆਪ ਬੈਠਗਏ ਉਸ ਸਾਹਿਰਕੇ ਲੋਕ ਬਹੁ
ਤਹੀ ਇਕੱਠੇਹੋਇਗਏ ਊਚ ਨੀਚ ਸਭਲੋਕ ਆਇਗਏ ਤਿਨਸਭਕੇ ਪ੍ਰਤਿਗੁਰੂ
ਜੀਨੇ ਕਹਾ ਸੁਨੋਭਾਈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਲੋਕੋ ਅਸੀ ਤਦ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋ
ਵਾਂਗੇ ਜਦ ਤੁਸੀ ਪਹਿਲੇ ਇਥੇ ਕੋਈ ਅਸਥਾਨ ਬਨਾਓ ਜਿਥੇ ਪਰਦੇਸੀ ਕੋਈ
ਆਣਕੇ ਸੁਖਪਾਵੇ ਅਤੇ ਆਏ ਸਾਧਕੋ ਭੋਜਨ ਦੇਆ ਕਰੇ ਆਏ ਸਾਧਕੀ ਸੇਵਾ
ਹੋਇਆ ਕਰੇ ਆਪਣੀ ਕਿਰਤ ਕਰਕੇ ਤਿਸ ਵਿਚੋ ਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇ ਨਾਮਕਾ ਕੁਛ
ਦੇਆ ਕਰੋ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂਨੇ ਸਭਕੁਛ ਮੰਨਿਆ ਧਰਮਸਾਲ ਬਨਾਈ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ
ਨੂੰ ਸਿਖਕੀਤਾ ਗੁਰਮਤ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ਪਰਮੇਸਰਨੂੰ ਹਾਜਰ ਹਜੂਰ ਜਾਨਨਾ ਛਲਨਾਹੀ
ਕਰਨਾ ਹਰਸੂਰਤਸੇ ਰਾਜੀ ਰਹਿਣਾਂ ਧਰਮਦੀ ਕਿਰਤਕਰਨੀ ਦਸਵਾਂਹਿੱਸਾ ਪਰਮੇ
ਸਰਨਮਿੱਤ ਦੇਵਣਾਂ ਇਕਦਿਨ ਬਹੁਤ ਸਿਖ ਕੱਠੇਹੋਏ ਸਵੇਰਕੇ ਸੋਧਿਆਂਕੇ ਸੰਗ
ਤ ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕੀ ਬਾਬੇਜੀਕੇ ਚਰਨਾਂ ਪਾਸ ਇਕੱਤ੍ਰ ਹੋਵੈ ਤਿਨਾ ਸਿਖਾਂ ਪ੍ਰਤਿ ਗੁਰੂਜੀ
ਸਾਖੀਸੁਣਾਂਵਦੇਹੈਨ ਜੋ ਸਰਬਸੰਗਤਕੋ ਪਰਤੀਤ ਆਵੈ   ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਸਾਖੀ ਸੁਣਾ
ਵਤੇਹੈ ਏਕ ਸਿਖਨੇ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਸਿਖੀ ਕਿਸਤਰਾਂ ਕਮਾਈ ਦੀਹੈ
ਗੁਰੂਜੀ ਕਹੈ ਸਿੱਖੀਕਮਾਵੈ ਤਾਂ ਐਸੀ ਕਮਾਵੈ ਜਿਸਤਰਾਂ ਇਕਰਾਜੇਨੈ ਕਮਾਈਹੈ
ਆਪਭੀ ਉਧਰਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂਨੂੰਭੀ ਉਧਾਰਿਆ ਸਾਖਿਆਤ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਇਆ   ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਤੇਹੈ ਜੋਗੁਰਕਹਿਆ ਸਾਕਾਰਕਮਾਵ
ਹੁ ਗੁਰਕੀ ਕਰਨੀ ਕਾਹੇਧਾਵਹੁ   ਸੁਣੋਭਾਈ ਸਿਖੋ ਇਕਰਾਜਾ ਸੀ ਸੋਘਰਵਿ
ਚਭੀ ਪਰਮੇਸਰਕੀ ਭਗਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਰਾਜਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਇਕਦਿਨ ਮਨ
ਮੇ ਆਈ ਮੈਂ ਇਤਨਾ ਚਿਰ ਰਾਜਕੀਤਾਹੈ ਕਿਆ ਜਾਣਾਂ ਇਤਨਾ ਚਿਰ ਹੋਰਭੀ ਰਾਜਕ
ਰਨਾਹੈ ਕਿਨਹੀ ਕਰਨਾਂ ਅਗੇਭੀ ਵਿਰਕਤਹੀ ਘਰਤੇ ਰਾਜਤੇ ਰਹਿੰਦਾਸੀ ਫੇਰ ਅ
ਪਣੇਪੁਤ੍ਰਕੋ ਰਾਜ ਦੇਦੀਆ ਕਹਾ ਹੇਪੁੱਤ੍ਰ ਇਸਰਾਜਕਰਨਕੇ ਤੂੰ ਐਸਾ ਜਾਣੀਅਮੈਂਜ
ਣੀ ਏਹਰਾਜ ਪਰਮੇਸਰਕਾਹੈ ਅਰਮੈ ਪਰਮੇਸਰਕਾ ਪੈਦੇਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਜੈਤਹਾਂ
ਏਹ ਪਰਜਾ ਪਰਮੇਸਰਕੀਹੈ ਐਸਾ ਜਾਣਕੇ ਰਾਜਕਰੀਓ ਧਰਮਦਾ ਅਰਨਿਆਇ
ਭੀ ਧਰਮਕਾ ਕਰੀਓ ਅਪਨੇ ਵਜੀਰਕੋ ਐਸਾ ਸਮਝਾਇਕਰ ਵਿਰਕਤਹੋਇਕਰ
ਘਰਤੇ ਰਾਜਾ ਬਨਕੋ ਨਿਕਲਗਿਆ ਭਗਵੰਤਕੀ ਮਰਜੀ ਤਿਸਰਾਜੇਨੇ ਇਕ ਲਾ

ਲ ਅਪਨੇ ਪਲੇ ਬਾਂਧ ਲੀਆ ਤੇ ਏਹੁ ਜੀਅ ਮੇ ਠਾਨਕਰ ਹੁਣ ਹੋਇਆ ਵੇ ਤਾ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰਕੈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਈਐ ਰਾਜਾ ਉਦਿਆਨ ਮਾਹਿ ਜਾਇ ਕਰ ਲਾਗਾ ਤਪਸਿਆ ਕਰਨੇ ਅਤੇ ਇਕ ਚੋਰ ਨੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕਾ ਪੀਛਾ ਲੀਆ ਚੋਰ ਨੇ ਏਹ ਮਨ ਮੇ ਠਾਨੀ ਕਿ ਰਾਜਾ ਘਰ ਤੇ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਕੁਛ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਕੇ ਨਿਕਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਸੋ ਜਦਾ ਮੇਰਾ ਦਾਉ ਲਗੇਗਾ ਪਕੜ ਕਰ ਛੀਨ ਲੇਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਆਪੇ ਨਾ ਦੇਵੇਗਾ ਤੌ ਇਸ ਕੋ ਮਾਰਕੇ ਲੈ ਲੇਵੇਗਾ ਚੋਰ ਰਾਜਾ ਦੇ ਪਿਛੇ ਲਗ ਰਹਿਆ ਰਾਜਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਰਾਤ ਦਿਨ ਕਰਤਾ ਰਹੈ ਜੰਗਲ ਮੇ ਹੀ ਰਹੇ ਇਕ ਦਿਨ ਕੋਈ ਪਰਬ ਕਾ ਦਿਨ ਸੀ ਰਾਜਾ ਤੀਰਥ ਪਰ ਸਨਾਨ ਲਗਾ ਕਰਨੇ ਅਰ ਵਹਾਂ ਆਗੇ ਕਥਾ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਵਹਾਂ ਏਹੁ ਪ੍ਰਸੰਗ ਚਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਗਤ ਨਹੀ ਭਾਵੇ ਕੋਈ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਜਪ ਤਪ ਕਰੇ ਬ੍ਰਤ ਕਰੇ ਤੀਰਥ ਨਾਵੇ ਅਗਨ ਤਪੇ ਸਾਧਿਆ ਬੰਦਨ ਕਰੈ ਪੂਜਾ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਅਨੇਕ ਜਗ ਕਰੇ ਪਰ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਮੁਕਤ ਨਹੀ ਏਹ ਰੀਤ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਨੈ ਭੀ ਆਪ ਰਾਖੀ ਹੈ ਏਹੁ ਸੁਣਕਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਮਨ ਮੇ ਧਾਰਨ ਕਰੀ ਜੇ ਹੁਣ ਅਸੀ ਭੀ ਗੁਰੂ ਕਰੀਐ ਤੌ ਭਲਾ ਹੋਵੇ ਤਾ ਇਕ ਸਿਖ ਨੇ ਪੂਛਿਆ ਪਰਮੇਸਰ ਨੈ ਕੈਸੇ ਰੀਤ ਧਾਰੀ ਹੈ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਿਖਾ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੇ ਅਵਤਾਰਾਂ ਵਿਚ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਭਗਤਾਂ ਸੰਤਾਂ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀ ਚਵੀਸ ਅਵਤਾਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਤਿਨਾ ਵਿਚ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦੋ ਅਵਤਾਰ ਸਿਰੋਮਣ ਹੈਨ ਤਿਨਾ ਨੇ ਵਸਿਸਟ ਜੀ ਅਰ ਸੰਦੀਪਨ ਜੀ ਗੁਰੂ ਧਾਰੇ ਹੋਰ ਸੰਤ ਭਗਤ ਸਭਨਾ ਨੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਗਤ ਪਾਈ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਰਸਤੇ ਕੀ

ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਚਲਿਆ ਚੋਰ ਭੀ ਰਾਜੇ ਕੇ ਮਗਰ ਟੁਰਿਆ ਚੋਰ ਕਹੇ ਜਬ ਰਾਜਾ ਸੋਵੇਗਾ ਤਬ ਇਸ ਕੋ ਮਾਰਕਰ ਦਰਬ ਲੇਵਊਗਾ ਅਰ ਰਾਜਾ ਕੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਪ੍ਰੇਮ ਰਾਤ ਦਿਨ ਕਬੀ ਸੋਵੈ ਹੀ ਨਹੀ ਜਾਗਦਾ ਹੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਮਨ ਮੇ ਕਹਾ ਹੁਣ ਗੁਰੂ ਕਰੀਐ ਪਰ ਕੈਸਾ ਗੁਰੂ ਕਰੀਐ ਜਿਸ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪਰਤੀਤ ਦੇਖੀਐ ਏਹੁ ਪਰਤੀਤ ਮਨ ਮੈਂ ਬਾਂਧੀ ਮੈ ਉਦਿਆਨ ਬਿਖੇ ਬੈਠਾ ਹੋ ਅਰ ਜੋ ਕੋਈ ਪਰਭਾਤ ਸਮੇ ਮੈਨੂ ਮਾਨੁਖ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ ਤਿਸੀ ਕੋ ਮੈ ਗੁਰੂ ਕਰਾਗਾ ਰਾਜਾ ਉਦਿਆਨਾ ਵਿਖੇ ਬੈਠ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਾ ਰਾਜਾ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਕਾ ਫਿਰਤਾ ਹੈ ਕਦੀ ਸੋਵਤਾ ਭੀ ਨਹੀ ਅਤੇ ਮੈ ਘੜੀ ਏਕ ਸੋਵਤਾ ਹੈ ਚੋਰ ਸੋਇ ਰਹਿਆ ਪਰ ਉਠਕਰ ਪਾਇਆ ਦੇਖੇ ਜਾ ਪਰਭਾਤ ਹੋਈ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਾ ਏਹੁ ਰਾਜਾ ਤਾ ਕਬੀ ਨਹੀ ਸੋਵਤਾ ਪਰ ਹੁਣ ਮੈ

ਇਸਕੋ ਜਾਇਕਰ ਧੂਪਟਤਾਹੇ ਏਹ ਠਾਨਕਰ ਚੋਰ ਰਾਜੇਕੋ ਮਾਰਨੇ ਦੌੜਿਆ ਅਤੇਰਾ
ਜਾਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕੋਈ ਮਨੁਖ ਚਲਿਆ ਆਵਦਾਹੈ ਰਾਜੇਨੇ ਏਹੁ ਕਹਿਆ ਧੰਨ ਮੇਰੇ
ਭਾਗ ਹੋਏ ਜਿਸ ਗੁਰੂ ਕੋ ਮੈ ਚਿਤਵਤਾ ਥਾ ਸੋਈ ਗੁਰੂਦੇਵਜੀ ਆਪ ਮੇਰੇ ਕੋ ਦਰਸਨ
ਦੇਵਣ ਆਇਆਹੈ ਤਾ ਰਾਜਾ ਉਠਕਰ ਚੋਰ ਕੇ ਪੈਰਾਂ ਕਉ ਦੌੜਿਆ ਤੇ ਚੋਰਨੇ ਜਾਣਿ
ਆ ਜੋ ਰਾਜਾ ਮਹਾਬਲੀ ਹੈ ਮੇਰੇ ਕੋ ਮਾਰਨੇ ਦੌੜਿਆ ਹੈ ਫੇਰ ਚੋਰ ਕੇ ਜੀਅ ਆਈ
ਏਕ ਹੀ ਰਾਜਾ ਹੈ ਏਕ ਹੀ ਮੈ ਹੋ ਅਬ ਤੋ ਘੜੀ ਘੜੀ ਫਿਰਨੇ ਕੀ ਬਾਤ ਨਹੀ ਹੁਣ ਤੋ ਰਾ
ਜੇ ਕੇ ਸਾਥ ਲੜਨਾ ਹੀ ਭਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਦੌੜਕਰ ਚੋਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਜਾਇ ਪਾਇਆ
ਉਠਣਾ ਹੀ ਚੋਰ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ਰਾਜਾ ਡਰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਹੈ ਹੁਣ ਮੈ
ਇਸਕੋ ਛੋਡਤਾ ਨਾਹੀ ਤਾ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰਦੇਵਜੀ ਮੈ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾ ਜੋ ਤੁ
ਮਾਰੇ ਦਰਸਨ ਤੇ ਤਾ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂ ਕਿਸ ਨੂ ਗੁਰਦੇਵ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ
ਕਹਾ ਮੈ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾ ਮੈ ਆਪ ਕੇ ਤਾਈ ਗੁਰਦੇਵ ਕਹਿਤਾ ਹੋ ਤਾ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ
ਰਾਜਾ ਤੂ ਭੂਲਾ ਹੈ ਮੈ ਤਉ ਚੋਰ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਤੋ ਨਾਂਹੀ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਮੈ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵ
ਤੁਸੀ ਮੁਝਕੋ ਭਰਮਾਵੋ ਨਹੀ ਜੋ ਤੂ ਹੈ ਸੋ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਹੀ ਹੈ ਮੈ ਤੁਝਕੋ ਗੁਰੂ ਕੀਆ ਚਾਹ
ਤਾ ਹੋ ਤੂ ਮੇਰੇ ਹੀ ਅਰਥ ਕਰ ਈਹਾ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਹੁਣ ਤੂ ਮੇਰੇ
ਤਾਈ ਕਿਆ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਮੈ ਤੁਝਕੋ ਗੁਰੂ ਕੀਤਾ ਚਾਹਤਾ ਹੋ ਤਾ ਚੋਰ ਨੇ
ਕਹਾ ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਚਾਹਤਾ ਹੈ ਤਾ ਤੂ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਸਚ ਕਹੁ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂ ਘਰੋ ਲੈ
ਕਰ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਦੇ ਕਰ ਭੇਟਾ ਰਾਖ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰਦੇਵ
ਏਕ ਲਾਲ ਰਤਨ ਮੈ ਘਰ ਤੇ ਲਿਆਇਆ ਥਾ ਸੋ ਏਹੁ ਲੈ ਰਤਨ ਭੀ ਤੇਰੀ ਭੇਟ ਹੈ
ਅਰ ਏਹੁ ਸਰੀਰ ਭੀ ਮੇਰਾ ਤੇਰੀ ਭੇਟ ਹੈ ਏਹ ਦੋਨੋ ਲੀਜੀਏਜੀ ਤਾ ਚੋਰ ਨੈ ਰਤਨ ਲੈ
ਲੀਆ ਤਾ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੋ ਕੁਛ ਗੁਰੂ ਕਹੇ ਸੋਈ ਕਰਨਾ ਭਲਾ ਹੈ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ
ਕਹਾ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਗੁਰਦੇਵਜੀ ਜੋ ਤੁਮਾਰੀ ਆਗਿਆ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਮੇਰੇ ਪਰ ਭਲੀ ਹੈ
ਤਾ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂ ਇਥੇ ਹੀ ਬੈਠਾ ਰਹੁ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਤੇ ਬਿਨ ਤੂ ਉਠਨਾ ਨਾਹੀ
ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਭਲਾ ਗੁਰਦੇਵਜੀ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮੁ ਤੇ ਬਿਨ ਮੈ ਕਦੀ ਨਹੀ ਉਠੂਗਾ ਤਾ ਚੋਰ
ਓਹ ਰਤਨ ਲੈਂਦਾ ਹੀ ਉਠ ਦੌੜਿਆ ਨਠ ਭੀ ਜਾਵੇ ਅਰ ਮਨ ਮੈਂ ਕਹਤਾ ਜਾਵੈ ਅਬ
ਭੀ ਰਾਜਾ ਆਇ ਮਿਲਤਾ ਹੋਵੈ ਹੋਵੇਤਾ ਮੈ ਨਸਾਂ ਚੋਰ ਤਾਂ ਉਹਾ ਸੇ ਨਸਦਾ ਭਜਤਾ ਕਿ
ਸੀ ਨਗਰ ਮੇ ਆਇ ਬੈਠਾ ਅਰੁ ਰਾਜਾ ਵਹਾਂ ਹੀ ਬੈਠ ਰਹਿਆ ਰਾਜੇ ਨੂ ਵਹਾਂ ਬੈਠਿਆ
ਏਕ ਬਰਸ ਗੁਜਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਭਗਤਾ ਕੇ ਰਿਦੇ ਕੀ ਜਾਣਨੇ ਹਾਰੇ ਹੈ

ਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀ ਆਪ ਰਾਜੇਕੇ ਪਾਸਆਏ ਅਰੁ ਆਇਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇਰਾਜਾ ਅਬ
ਤੂ ਈਹਾਂ ਕਿਉ ਬੈਠਾਹੈ ਕਿਸੀ ਤੀਰਥ ਕਉਜਾਇਕੇ ਸੇਵਨ ਕਰ ਕਿਸੀ ਸਾਧੂਕੇ
ਜਾਇਮਿਲੁ ਨਹੀਤੋ ਕਿਸੇ ਨਗਰੀਮੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਅਰੁਈਹਾਂ ਤੇਰਾਕਿਆਕਾਮ
ਹੈ ਤਾਰਾਜੇਨੇਕਹਿਆ ਭਾਈਜੀ ਮੈਨੂੰ ਗੁਰਦੇਵਜੀਕੀਆਗਿਆਹੈ ਜੋਤੂ ਈਹਾਂ
ਹੀ ਬੈਠਾਰਹੁ ਅਰੁਜਦੋ ਮੈਨੂੰਗੁਰਦੇਵਜੀ ਆਇਕਰ ਕਹੈਗਾ ਤਬਹੀ ਇਸਅ
ਸਥਾਨਤੇ ਮੈ ਉਠੋਂਗਾ ਤਾਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਨੇਕਹਿਆ ਹੇਰਾਜਾ ਓਹਤਾਚੋਰਸੀ ਗੁਰੂ
ਤੇਨਹੀਸੀ ਅਰੁ ਹੇਰਾਜਾ ਤੂੰਉਸਚੋਰਕਉ ਗੁਰੂਕਰਕੇ ਕਿਆ ਮੁਕਤਹੋਵੈਗਾ ਤਾ
ਰਾਜੇਨੇਕਹਿਆ ਭਾਈਓਹ ਭਾਵੈਕੈਸਾਹੈ ਪਰਮੈ ਤਉਉਸਕੀ ਆਗਿਆਬਿਨ
ਉਠਤਾਨਾਂਹੀ ਤਬਠਾਕੁਰਜੀਨੇਕਹਿਆ ਹੇਰਾਜਾ ਤੇਰੀਖੁਸੀ ਤੂ ਬੈਠਾਰਹੁ ਸ੍ਰੀਠਾ
ਕਰਜੀ ਉਹਾਂਤੇ ਚਲਤੇਰਹੇ ਫੇਰ ਇਕਬਰਸ ਹੋਰ ਗੁਜਰਗਿਆ ਤਬਸ੍ਰੀਠਾਕੁ
ਰਜੀ ਫੇਰਰਾਜੇਪਾਸਆਏ ਆਇਕਰਪੁਛਿਆ ਹੇਰਾਜਾ ਤੂੰ ਇਥੇ ਕਬਕਾ ਬੈ
ਠਾਹੈ ਤਾਰਾਜੇਕਹਾ ਹੇਪ੍ਰਭੁਜੀ ਦੋਇ ਬਰਸ ਬੈਠਿਆਹੋਏ ਗੁਜਰੇਹੈ ਤਾਸ੍ਰੀ
ਠਾਕਰਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਰਾਜਾ ਈਹਾਂ ਬੈਠਿਆ ਕਿਆਹੋਤਾਹੈ ਅਬਕਿਸੇਨ
ਗਰੀਮੇ ਜਾਇ ਬੈਠ ਰਾਜੇਕਹਿਆ ਹੇਮਿਹਰਵਾਨਜੀ ਮੈਤੋਗੁਰਦੇਵਜੀਕੀ
ਆਗਿਆ ਸਾਥਬੈਠਾਹੋ ਜਬਗੁਰਦੇਵਜੀਆਗਿਆਕਰੇਗਾ ਤਬਹੀਮੈ ਉਠੋ
ਗਾਤਾਠਾਕੁਰਜੀਨੇਕਹਾ ਹੇਰਾਜਾ ਓਹਚੋਰਸੀ ਅਤੇਤੂੰ ਉਸਕੀ ਆਗਿਆਸਾ
ਥ ਨਰਕਨੂੰਜਾਵੈਗਾ ਪਰਤੂਹੁਣ ਕਿਸੇ ਸਾਧਕੋਜਾਇਮਿਲੁ ਅਤੇਗੁਰੂਕਰ ਫੇਰ
ਰਾਜੇਕਹਿਆ ਹੇਠਾਕੁਰਜੀ ਮੈ ਤਾ ਉਸਸਾਧੂਜੈਸਾ ਹੋਰਕੋਈ ਨਹੀਦੇਖਿਆ ਜੇ
ਕਰ ਓਹ ਸਾਧੂਹੈਤਾਓਹੀਹੈ ਜੇਕਰਚੋਰਹੈ ਤਬਭੀ ਓਹੀਹੈ ਪਰ ਮੇਰਾਗੁਰਦੇਵਤੋ
ਓਹੀਹੈ ਤਾਫੇਰਠਾਕਰਜੀਕਹਿਆ ਹੇਰਾਜਾਤੇਰੀਖੁਸੀਹੈਤਾ ਬੈਠਾਰਹੁ ਠਾਕੁਰ
ਜੀਫੇਰ ਜਾਂਦੇਰਹੇ ਰਾਜੇਨੂੰ ਬੈਠਿਆ ਤਿੰਨ ਬਰਸ ਹੋਏ ਠਾਕੁਰਜੀ ਬਹੁਤ ਕੌਥ
ਅਪਨੀਮਨਮੇਕਹਿਆ ਜੋਰਾਜਾ ਐਸੀ ਦਿਰੜ੍ਹਤਾ ਕਰਬੈਠਾਹੈ ਅਤੇਰਾਜੇਦਾ
ਨੇਮਮੇਰੇ ਬੂਤੇ ਸਹਾਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਤਾਫੇਰ ਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀ ਰਾਜੇਪਾਸਆਏ
ਆਇਕੇ ਕਹਿਣਲਗੇ ਹੇਰਾਜਾ ਅਬਤੂ ਉਠਖੜ੍ਹਾਹੋ ਤਾਰਾਜੇਨੇਕਹਾ ਹੇਪ੍ਰਭੁਜੀ
ਮੈਂ ਬਿਨ ਗੁਰਦੇਉਜੀਕੀਆਗਿਆਸੇ ਕਿਉਕਰਿ ਉਠੋਜੀ ਤਾਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਨੇ
ਕਹਾ ਹੇਰਾਜਾ ਜਿਸਕੋ ਤੂੰ ਅਰਾਧਦਾਹੈ ਮੈਸੋਈਹਉ ਮੇਰੀਆਗਿਆ ਹੈ ਜੋਤੂੰ
ਪਰਮਭੁਗਤਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਆਹੈ ਹੁਣਤੂੰ ਬੈਕੁੰਠਕਉ ਚਲੁ ਤੇਰਾਨਾਮ ਸਿਮਰਨ

ਪੂਰਨਹੋਇਆਹੈ ਤਾਰਾਜੇਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਬਲਿਹਾਰਜਾਵਾਜੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਉ
ਪਰੋਜੀ ਆਪਨੈ ਮੇਰੇਉਪਰ ਬੜੀ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀਹੈਜੀ ਪਰ ਬਿਨਾਗੁਰਦੇਵ ਜੀ
ਕੀਆਗਿਆਸੇ ਮੇਰੇਪਾਸੋ ਉਠਿਆ ਨਹੀਜਾਦਾ ਤਾਫੇਰ ਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰ ਜੀਨੇ ਕ
ਹਾ ਹੇਰਾਜਾ ਓਹਚੋਰਸੀ ਤੈਨੂ ਠਗਣੇ ਆਇਆਸੀ ਤੇਰੇਪਾਸੋ ਰਤਨ ਠਗਕੇ ਲੈ
ਗਿਆਹੈ ਅਰਤੂਣਤੂ ਉਸਕਉ ਕਿਆ ਕਹਿਤਾਹੈ ਅਬਤੂ ਬੈਕੁੰਠਮਹਿਚਲਕਰ
ਰਹੁ ਫੇਰਰਾਜੇਨੇਕਹਾ ਮੈ ਬਲਿਹਾਰਜਾਂਵਾਂ ਤੇਰੇਦਰਸਨ ਪਰ ਜੀ ਬਿਨਾਗੁਰਦੇਵ
ਕੀਆਗਿਆ ਮੈਂ ਨਹੀ ਉਠਸਕਦਾ ਤਾਸ੍ਰੀਠਾਕਰਜੀਨੇ ਕਹਾ ਹੇਰਾਜਾ ਤੂ ਉਸਚੋ
ਰਕੇ ਸਾਥ ਨਰਕਾਂਹੀਕੋ ਗਇਆ ਚਾਹਤਾਹੈ ਤਾਰਾਜੇਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁਜੀ ਉਸਕੇਸਾ
ਥ ਨਰਕਨੂੰਹੀ ਜਾਵਾਂਗਾ ਪਰ ਉਸਕੇ ਕਹੇ ਬਿਨਾ ਮੈਂ ਤਉਕਬਹੀ ਨਹੀ ਉਠਣੇਕਾ
ਤਾਫੇਰ ਠਾਕਰਜੀ ਵਹਾਸੇਂ ਉਠਚਲੇ ਅਰ ਉਸਚੋਰਕੇ ਪਾਸ ਆਏ ਸ੍ਰੀਠਾਕਰਜੀਨੇ ਉ
ਸਚੋਰਕੋ ਕਹਾ ਅਰੇ ਤੂ ਉਸਰਾਜਾਕੋ ਉਦਿਆਨਾ ਵਿਖੇ ਬੈਠਾਇਆਇਆਹੈਂ ਅਰ
ਤੂ ਉਸਕੀ ਫਿਰ ਖਬਰ ਭੀ ਨਹੀ ਲੀ ਦੇਖਤੋ ਉਸਰਾਜੇਕੀ ਕਵਨਕਥਾਹੈ ਤਾਚੋਰਨੇ
ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਿਸਕੀ ਬਾਤਕਰਤਾਹੈ ਮੈ ਕਿਸਕੋ ਬਿਠਾਇਆਇਆਹੈ ਤਾ
ਠਾਕਰਜੀਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਚੋਰ ਜਿਸਰਾਜੇ ਸੇ ਲਾਲ ਰਤਨ ਠਗਕੇ ਲੈਆਇਆਹੈ ਸੋ
ਓਹ ਉਦਿਆਨ ਬਿਖੇ ਬੈਠਾਹੈ ਅਰ ਓਹ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆਸੇ ਬਿਨਾ ਉਠਤਾ ਨਹੀ ਸੋ
ਤੂੰ ਜਾਇਕਰ ਉਸਕੋ ਉਠਾਵਤਾ ਕਿਉ ਨਹੀ ਤਾਂਚੋਰਨੇ ਆਪਣੇਮਨਵਿਚ ਸਮਝਿਆ
ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਓਹੁਰਾਜਾ ਅਬਤਕ ਉਹਾਹੀ ਬੈਠਾਹੈ ਤਾਚੋਰਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਏਹੁ ਕਉਣ
ਹੈ ਜਿਸਨੈ ਮੈਨੂੰ ਲਭੁਲਿਆਹੈ ਤਾਚੋਰਨੇ ਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਸੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੂ ਕੌਣ
ਹੈ ਤਾਂਸ੍ਰੀਠਾਕਰਜੀਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਚੋਰ ਮੈ ਤਉ ਆਪ ਸ੍ਰੀਠਾਕਰਹੋ ਏਹਬਾਤ ਸੁਣਕਰ
ਚੋਰ ਸ੍ਰੀਠਾਕਰਜੀਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗਾ ਤਾਂਸ੍ਰੀਠਾਕਰਜੀ ਅਗੋਚਰ ਹੋਇਗਏ ਅਤੇ
ਚੋਰ ਉਸਰਾਜਾਕੀ ਤਰਫਕੋ ਉਠਚਲਿਆ ਠਾਕਰਜੀ ਭੀ ਸਾਥ ਹੀ ਚਲੇ ਰਾਜਾਕਾ ਪ੍ਰੇਮ
ਹਠ ਦੇਖਕਰ ਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀ ਸਹਾਰਨ ਸਕਿਆ ਅਗੇਅਗੇ ਓਹਚੋਰ ਪੀਛੇਪੀ
ਛੇ ਸ੍ਰੀਠਾਕਰਜੀ ਦੋਨੋ ਉਸਰਾਜਾਕੇਪਾਸ ਆਏ ਤਬ ਰਾਜਾਨੇ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਮੇਰਾਗੁ
ਰਦੇਵਜੀ ਆਇਆਹੈ ਅਬ ਮੇਰੇ ਧੰਨਭਾਗ ਹੋਏ ਹੈਨ ਜੋ ਗੁਰਦੇਵਜੀਨੈ ਮੈਨੂੰ ਅ
ਪੇਹੀ ਦਰਸਨ ਦੀਆਹੈ ਤਾਰਾਜਾ ਉਠਿਕਰ ਉਸਚੋਰਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗਾ ਚੋਰਨੇ ਕ
ਹਾ ਹੇਰਾਜਾ ਤੂ ਸ੍ਰੀਠਾਕਰਜੀਕੀ ਪੈਰੀ ਪਉ ਪੀਛੇ ਰਾਜਾ ਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਕੀ ਚਰਨੀ
ਪਾਇਆ ਤਾਸ੍ਰੀਠਾਕਰਜੀਨੇ ਕਹਾ ਹੇਰਾਜਾ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂਕੋ ਛੋਡ ਪਹਿਲੇ ਚੋਰਕੀ ਚਰਨ

ਬੰਦਨੋਂਕਰ ਤਾਰਾਜੇਨੇ ਕਹਾ ਹੇਪ੍ਰਭਜੀ ਚੋਰਮੇਰਾ ਤੂੰਹੈ ਤਾਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਨੇਕਹਿਆ ਹੇ
ਰਾਜਾ ਮੈਤੇਰਾ ਚੋਰਕਿਸਤਰਾਂਹਾ ਤਾਰਾਜੇਨੇਕਹਿਆ ਹੇਪ੍ਰਭਜੀ ਜੇਤੁਮਸਾਧੂਹੋਤਾ ਤ
ਮੇਰੇਤਾਂਈ ਅਗੇਕਿਉ ਨਬੋਮਿਲਿਆ ਜਾਮੈ ਇਸਸਾਧਕੀਚਰਨੀਲਾਗਾ ਤਾਂਤੂ
ਮੈਨੂੰਦਰਸਨ ਦੀਆ ਮੇਰੇਕੋ ਤਾਂਇਸਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇ ਤੇਰਾਦਰਸਨਹੋਇਆਹੈ ਤਾਂ
ਠਾਕੁਰਜੀਨੇਕਹਾ ਹੇਰਾਜਾ ਤੂੰਧੰਨਹੈ ਹੁਣਤੂੰਭੀਮੁਕਤਿਕੀਆ ਅਰੁਤੇਰੇ ਪਿਛੇਚੋਰ
ਕੀਭੀਮੁਕਤਿਕਰੀਹੈ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨਕਰਤੇਹੈ ਸੁਣੋਸਿਖੋ ਮੰਨੈਤਰੈਤ
ਰੈਗੁਰਸਿਖਾਂ ਸਮੰਨੈਨਾਨਕਭਵਹਿਨਭਿਖ॥ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਦੇਹੈਨ ਹੇਸਿਖੋ
ਜਿਸਪੁਰਸਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰਕੇ ਬਚਨਾਂਉਪਰਐਸੀਦਿਰੜ੍ਹਤਾ ਅਰੁਪ੍ਰੀਤਿਆਵੈ
ਗੀ ਐਸਾਭਰੋਸਾ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂਓਹੁਸਿਖ ਮੁਕਤਿਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈਗੇ ਏਹੁਬਚ
ਨ ਸੁਣਕਰ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੋ ਨਮਸਕਾਰਕੀਆ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਸਰਬਤ ਸੰਗਤ ਜੋਗ ਖੁਸੀਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਗੇ ਕਉਚਲਦੇ ਰਹੇ॥

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਪਠਾਣਾ ਦੇ ਨਾਲਿ ਹੋਈ॥

ਗੁਰੂਜੀ ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇ ਪਠਾਣਾਂਦੇ ਦੇਸਵਿਚ ਜਾਇਫਿਰੇ॥ ਉਸਦੇਸਵਿਚਜਾਇਕੇ
ਜਾਂ ਆਦਮੀ ਪਕੜ੍ਹ ਖੜੀਦੇ ਹੈਸਨ ਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਉਥੇ ਇਕਰੋੜੀਪਰਜਾ
ਇ ਬੈਠੇ ਉਚੇਅਸਥਾਨਪਰ ਉਸਜਾਂਹਿਗਾ ਇਕਰੁਹੇਲਾ ਪਠਾਣ ਆਇਪਹੁਚਿ
ਆ ਗੁਰੂਜੀਨੇਉਸਰੁਹੇਲੇਨੂੰ ਆਵਦਾ ਵੇਖਕੇ ਆਪ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਸਰਬ ਸਾਮਰਥ
ਵਾਲੇ ਬਾਰਾਂਬਰਸਕੀਉਮਰਵਾਲੇ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇਭਾਈ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਆ
ਖਿਆ ਤੁਸੀਕੋਈ ਦਿਨਗੁਪਤ ਖੇਲਲੇਵੋ ਇਤਨਾਂ ਕਹਿਤੇਹੀ ਸੇ ਜਦ ਓਹ ਪਠਾਣ
ਆਇਪਹੁਚਿਆ ਬਾਬਾਜੀਨੂੰ ਅਕੇਲਾ ਦੇਖਕੇ ਪਕੜ੍ਹ ਲੈਗਿਆ ਆਪਣੇ ਘਰ
ਵਿਚਜਾਇਕੇ ਔਰਤਨੂੰ ਕਹਿਣਲਗਾ ਹੇ ਬੰਦੀ ਖੁਦਾਇਕੀ ਏਕ ਆਦਮੀ ਹਿੰਦੂ
ਧਰਮ ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਤਰਫੋ ਮਿਲਿਆਹੈ ਹਮਨੇ ਉਸਕੇ ਬਹੁਤ ਦਾਮ ਬਟਣੇ
ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਪਠਾਣੀਨੇ ਦੇਖਿਆ ਲੌਂਡਾ ਬਹੁਤ ਖੂਬਸੂਰਤ ਹੈ ਤਾ ਓਹ ਰੁਹੇਲੀ ਬਾ
ਬੇਨਾਨਕ ਜੀਦੀ ਸੋਹਣੀ ਸੂਰਤ ਦੇਖਕੇ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਈ ਕਹਿਣਲਗੀ
ਇਸਨੂੰ ਮੈ ਘਰ ਰਖਾਂਗੀ ਅਸੀ ਵੇਚਾਂਗੇ ਨਹੀ ਤਾ ਪਠਾਣਨੇ ਕਹਾ ਦੋਇ ਘੋੜੇ ਹੋਇ
ਸਦੇਮਿਲਨਗੇ ਏਹੁ ਘਰ ਜੋਗ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਉਸ ਰੁਹੇਲੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ
ਤਾਂ ਓਹ ਰੁਹੇਲਾ ਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਵੇਚਣ ਵਾਸਤੇ ਲੈਗਿਆ ਓਹੁ ਬਹੁਤ ਨਿਗੁਰਾ ਦੇਸ
ਥਾ ਨਾ ਓਹ ਖੁਦਾਇਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਾਂ ਪਰਮੇਸਰਨੂੰ ਜਾਣਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਉਨਾਂਦੇ

ਤਾਰਣੇਵਾਸਤੇ ਆਪਣਾ ਆਪਾਵਿਚਾਵਣਲਗੇ ਤਾਭੂਹੇਲਾ ਜਾਇਕਰਿ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੂੰ
ਬੇਚਣਵਾਸਤੇਆਇਆ ਦੋਇਘੋੜੇ ਵਟਕੇਲੈਗਿਆ ਭਾਈਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਦੋਨੋ
ਗੁਪਤਹੀਖੇਲਨਪਰਬਾਬਾਜੀਦੇ ਆਸਪਾਸਹੀਰਹਿਨ ਜਿਸਮੁਗਲਨੇਂ ਗੁਰੂਜੀਨੂੰ
ਦੋਘੋੜੇਦੇਕੇਮੁਲਖਰੀਦਿਆਸੀ ਓਹਮੁਗਲਬਾਬੇਨੂੰ ਆਪਣੇਘਰਲੈਗਿਆ ਤਾ
ਉਸਦੀਮੁਗਲਾਣੀ ਦੇਖਕੇਲਗੀਆਖਣ ਏਹੁਲੜਕਾ ਬਹੁਤਖੂਬ ਸੂਰਤਹੈ ਇਸ
ਲੜਕੇਨੂੰਘਰਆਪਣੇਰਖਾਂਗੇ ਮੁਗਲਕਹਿਆ ਹੇਬੀਵੀ ਇਸਲੜਕੇਨੂੰ ਕੋਈ
ਖਿਜਮਤਦਸਾਂਗੇ ਤਾਮੁਗਲਾਣੀਨੇਕਹਿਆ ਏਹੁਲੜਕਾ ਘਰਕਾਪਾਣੀਲਿਆ
ਵੇਗਾ ਤਾਮੁਗਲਨੇਕਹਾ ਹੇਲੜਕੇਤੂੰਘਰਕਾਪਾਣੀਲਿਆਇਆਕਰਿ ਤਾਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਿਆ ਭਲਾਜੀ ਇਕਦਿਨਘੜਾਲੈਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਪਾਣੀਲੈਣਵਾਸਤੇਖੂਹੇ
ਉਪਰਗਏ ਜਾਇਕਰਿ ਖੁਆਜੇਨੂੰ ਕਹਾ ਹੇਖੁਆਜਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਕਹੇਤੇਬਿਨਾਪਾਣੀ
ਕਿਸੇਨੂੰ ਨਹੀਦੇਣਾ ਤਾਖੁਆਜੇਨੇਕਹਾ ਭਲਾਗੁਰੂਜੀ ਗੁਰੂਕੇਹੁਕਮਸਾਥ ਖੁਆ
ਜੇਨੇ ਸਾਰੇਉਸਦੇਸਕਾ ਪਾਂਣੀ ਸੁਕਾਇਛਡਿਆ ਤੇਖਾਲੀ ਘੜਾਲੈਕੇ ਬਾਬਾਜੀ
ਮੁਗਲਦੇਘਰ ਮੁੜਆਇਆ ਆਇਕੇਕਹਾ ਹੇਮੀਆਜੀ ਉਸਖੂਹਵਿਚਪਾਣੀਹੈਨ
ਹੀ ਮੁਗਲਕਹਾ ਦੂਜੇਖੂਹ ਪਰਜਾਹੁ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਭਲਾਜੀ ਗੁਰੂਜੀ ਦੂਸਰੇਖੂ
ਹ ਪਰਗਏ ਉਥੋਭੀ ਖਾਲੀਹੀ ਘੜਾ ਲੈਆਏ ਆਇਕਹਾ ਮੀਆਜੀ ਉਸਖੂਹੇਮੇ
ਭੀਪਾਂਣੀਨਹੀ ਜਾਂ ਅਗਲਾ ਦਿਨਹੋਇਆ ਤਾਮੁਲਖਵਿਚਧੂੰਮਪੈਗਈ ਅਤੇ ਕ
ਹਣੇ ਲਗੇ ਹੇਖੁਦਾਇ ਤੂੰਅਸਾਨੂੰ ਇਕੋ ਵਾਰੀਹੀ ਮਾਰੇਗਾ ਸਾਰਾਹੀ ਪਾਣੀ ਇਕੋਵਾ
ਰੀ ਸੁਕਗਿਆਹੈ ਅਸੀਤਾ ਪਾਣੀਰਾਤੀ ਭਰਕੇ ਸੁਤੇਹਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣਕਿਆਹੋਇਗ
ਇਆ ਤੇ ਤਾਲੋਕ ਬਹੁਤਆਜਜ਼ਹੋਏ ਅਰਆਖਣਲਗੇ ਹੇਖੁਦਾਇ ਤੂੰਇਕੋ
ਵਾਰੀਹੀ ਮਾਰੇਗਾ ਤਾ ਸਭਨਾ ਲੋਕਾਦਾ ਲੋਹੂ ਸੁਕਗਇਆ ਪਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਬਹੁ
ਤ ਖੁਸੀਰਹਿਨ ਤਾਇਕ ਮੁਗਲਨੇਕਹਾ ਮੀਰਜੀ ਹੋਰ ਸਭ ਦਲਗੀਰ ਹੈਨ ਪਰਇ
ਕਤੇਰਾਗੁਲਾਮ ਦਲਗੀਰਨਹੀ ਸੋ ਏਹੁਤੈਕਿਥੋਆਂਦਾਹੈ ਤਾਂਉਸਮੁਗਲਨੇਕਹਿ
ਆ ਮੈ ਏਹੁ ਲੌਂਡਾਕਲਹੀ ਮੁਲਆਂਦਾਹੈ ਪਰਕੀਮਨੂੰ ਬਹੁਤਖੂਬ ਪਹੁਚਦਾਹੈ
ਅਤੇਖਾਂਦਾਪੀਦਾਂਭੀ ਕੁਛਨਹੀ ਅਤੇਹੁਣਭੀਰਾਜੀ ਖੁਸੀਰਹਿੰਦਾਹੈ ਤਾਓਹ
ਸਭੇਹੀਮੁਗਲਇਕਠੇਹੋਇਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀਪੈਰੀਆਇਪਏ ਅਤੇਕਹਣ
ਲਗੇਹੇਭਾਈ ਤੂੰਤੋਕੋਈਮਹਾਂਪੁਰਖਹੈ ਅਤੇਅਸੀਹੁਣਸਭੇ ਮਰਦੇਹਾਂਜੀ ਤੂੰ
ਅਸਾਡੇਪਰਕਿਰਪਾਲਹੋਹਜੀ ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਸੁਣੇਭਾਈਜਾਂਤੁਸੀ

ਸਿਖਹੋਵਹੁਗੇ ਤਾਤੁਹਾਨੂ ਪਾਣੀ ਮਿਲੇਗਾ ਤਾਉਨਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਤੇਰੇਸਿਖ
ਹੋਵਾਂਗੇ ਪਰਜੀ ਅਸਾਨੂੰਪਾਣੀਮਿਲੇਜੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਬਚਨਕੀਤਾ ਹੇਖੁਆਜ
ਤੂਹੁਣਇਨਾਨੂਪਾਣੀਦੇਹੁ ਜਬਗੁਰੂਜੀਨੇਇਤਨਾ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਉਸੇਵਖਤ ਹੀਸ
ਭੁਣਾਂ ਖੂਹਿਆਂ ਵਿਚਪਾਣੀ ਆਇਆ ਅਤੇ ਓਹ ਸਾਰਾਦੇਸ ਪਠਾਣਾਂਦਾ ਗੁਰੂਕੇਸਿਖ
ਹੋਏ ਸਭਲਗੇ ਗੁਰੂਗੁਰੂ ਜਪਣ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂਜੀ ਨੇਉਨਾਲੋਕਾਂਨੂ ਨਾਮਦਾਨਇਸ
ਨਾਨ ਦਇਆ ਧਰਮ ਪਰਉਪਕਾਰ ਦਿੜਾਇਆ ਸਭਣਾਂ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਧਰਮਸਾਲ
ਬਣਾਈ ਸਵੇਰੇ ਸੰਧਿਆਨੂ ਸਭਲੋਕ ਇਕਠੇ ਹੋਵਨ ਬਾਣੀਗੁਰੂਜੀਕੀ ਉਚਰੀ
ਹੋਈ ਲਿਖਲਿਖਕੇ ਕੰਠਕੀਤੀਓਨੇ ਸਭਸੰਗਤਿਜੋਗ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ
ਭਾਈ ਜੋਕੋਈ ਇਥੇ ਅਸਾਡਾਸਿਖ ਸੇਵਕਆਇਆਕਰੇ ਤਿਸਨੂਤੁਸਾਂ ਪਕੜਨ
ਨਹੀ ਸਗੋਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਤਾਂ ਉਨਾਲੋਕਾਂਨੇਂ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂ
ਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇਮੀਰਜੀ ਮੇਰਾ ਲਾਹਾ ਤੁਸਾਜੋਗ ਕਿਤਨਾਹਿਕ ਆਉਂਦਾਹੈ ਉ
ਸਤੇ ਦੂਣੇ ਦੰਮ ਲੇਵੈਗਾ ਤਾਅਸੀਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾ ਉਨਾਕਹਿਆ ਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀ
ਏਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡ ਘਰਬਾਰ ਸਭ ਤੁਹਾਡਾਹੈ ਅਤੇਜੀ ਤੁਸਾ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਿਉਂਕਹੀ
ਜੀ ਅਰ ਤੁਸਾ ਅਸਾਡੇਪਾਸ ਨਾਹੀ ਰਹਿਣਾਂ ਆਪਣੀ ਖੁਸੀਨਾਲ ਰਹੋ ਤਾਗੁਰੂਜੀ
ਨੇਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਉਸ ਅਮਕੀ ਜਾਗਾ ਤੇ ਢੀਮ ਉਠਾਵੋ ਤਾਂ ਉਨਾ ਜਾਇਕਰ
ਉਥੇ ਢੀਮ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂ ਦੇਖਨ ਤਾ ਬਹੁਤਹੀ ਖਜਾਨਾ ਉਥੇ ਪਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇ ਉਨਾਨੂ ਆਖਿਆ ਹੇਭਾਈ ਏਹੁ ਸਰਾ ਖਜਾਨਾ ਤੁਮਾਰਾ ਹੈ ਤੁਸੀਹੀ ਲੇਵੋ
ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਜਾਂਵਾਗਾ ਤਾ ਉਨਾ ਪਠਾਣਾਂਨੇਕਹਾ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁ ਸਭਕੁਛ ਸਾਡੇ ਘਰ
ਬਾਰ ਜੇਹੜੇਹੈਨ ਸੋ ਸਭ ਤੇਰੇਹੀ ਹੈਨ ਹਮਾਰਾ ਤੋ ਕੁਛ ਨਹੀ ਸਭਕੁਛ ਤੇਰਾਹੀਹੈ ਏਹਬ
ਰਤਾ ਸੁਣਕੇ ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਮੇਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਜਨ ਬੰਦਗੀ
ਕਹਿਆਕਰੋ ਕਿਰਤਕਰਨੀ ਵੰਡਖਾਵਣਾਂ ਆਏ ਅਤਿਥ ਦੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕਰਨੀ
ਏਹ ਕਹਿਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਉਨਾਸਿਖਾਂਨੂੰ ਸਿਖਕਰਕੇ ਉਸ ਰੋੜੀ ਉਪਰ ਫੇਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ

ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਫੇਰ ਇਕ ਰੁਹੇਲਾ ਪਕੜਕੇ ਲੈਗਿਆ ਜਾਂ ਉਸ ਰੁਹੇਲੇਨੇ ਡਿਠਾ ਤਾ
ਓਹੀ ਲੜਕਾ ਹੈ ਉਸਦੀ ਔਰਤ ਦੇਖਕਰ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਹੋਈ ਓਹ ਕਹਿਣੇ ਲਗੀ ਇ
ਸ ਲੌਂਡੇਨੂੰ ਮੈ ਆਪਣੇ ਘਰਹੀ ਰਖਾਂਗੀ ਤਾ ਉਸ ਰੁਹੇਲੇ ਡਿਠਾ ਏਹ ਔਰਤ ਤਾ ਬੁਰਾ ਮਤ
ਰਖਦੀਹੈ ਉਸ ਰੁਹੇਲੇ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਹੋਰਤ ਸਹਿਰ ਬੇਚਣ ਵਾਸਤੇ
ਲੈਗਿਆ ਵੇਚਕਰ ਦੋਇ ਘੋੜੇ ਲੈਆਇਆ ਓਹੁ ਮੁਗਲ ਭੀ ਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਆਪਣੇ

ਘਰਿ ਲੈਗਇਆ ਆਪਣੇ ਘਰਦੀ ਖਿਜਮਤ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਭਲਾ ਮੀਆਂਜੀ ਜਾਂ ਅਗਲਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਉਸ ਦੇਸਦੀ ਅਗਤੇ ਪਾ
ਣੀ ਅਤੇ ਅਨਾਜ ਏਹੁ ਤਿੰਨੇ ਵਸਤੂ ਦੂਰ ਕਰ ਛਡੀਆ ਓਹ ਸਭੇ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਹੋਰਹੇ
ਓਹ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਖੁਦਾਇ ਏਹੁ ਕਿਆ ਸਰਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਸਭੋ ਕੁਛ ਇਕੋ ਵਾ
ਰੀ ਹੀ ਨਿਖੁਟ ਗਇਆ ਹੈ ਏਹ ਦੇਖ ਕਰ ਜੇਹੜੇ ਭਲੇ ਭਲੇ ਸਿਆਣੇ ਹੈਸਨ ਤਿਨਾਂ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਜੋ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਅਸੀ ਸਭੁ ਲੋਕ ਰਲਕੇ ਆਪਣੇ ਪੀਰ ਪੁਰਸ ਮਨਾਈਏ
ਤਾਂ ਓਹ ਸਭੁ ਲੋਗ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਅਕਲ ਖਰਚ ਕਰਨ ਲਗੇ ਪੀਰ ਫਕੀਰ ਮਨਾਏ
ਪਰ ਹੋਇਆ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਸ ਮੁਗਲ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁ
ਸੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂ ਸਭੁ ਕੁਛ ਮਿਲੇਗਾ ਆਪਣੇ ਪੀਰ ਮਨਾਇਆ ਤਾਂ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਹਾਸਲ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਗਲ ਨੇ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਬੁ
ਲਾਇਆ ਇਕਠੇ ਕਰਕੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਏਹ ਲੜਕਾ ਜੋ ਕਲ ਮੈਂ ਮੁਲ ਖਰੀਦ
ਆਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਂ ਸਭੁ ਕੁਛ ਦੇਵਾਂਗਾ
ਤਾਂ ਉਨ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦੇ ਭਲੇ ਹੋਂ ਕਿ ਏਹੁ ਜੋ ਕੁਛ ਆਖਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ
ਕਰੋ ਤਾਂ ਓਹ ਸਭ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਏ ਸਿਖ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਪਾ
ਹੁਲ ਦਿਤੀ ਲਗੇ ਸਭ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਭੋ ਕਿਛੁ
ਦਿਤਾ ਨਾਮ ਜਪਣੰ ਦਾਨ ਕਰਣੰ ਦਇਆ ਧਰਮ ਇਸਨਾਨ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
ਅਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰਮਤ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ਘਰ ਘਰ ਧਰਮਸਾਲ ਕਰਵਾਈ
ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਏਹ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਭਾਈ ਜੋ ਕੋਈ ਅਸਾਡਾ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਇਥੇ ਆਵੇਗਾ ਤਿ
ਸਨੂੰ ਪਕੜਨਾਂ ਨਾਹੀ ਉਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਹੀ ਕਰਨੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਗਲ
ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਤੂ ਉਥੇ ਜਾਇ ਕਰ ਪਥਰ ਕੋ ਚੁਕਹੁ ਉਸਨੇ ਪਥਰ ਚੁਕਿਆ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਬ
ਹੁਤ ਹੀ ਮਾਇਆ ਪਈ ਹੋਈ ਦੇਖੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹ ਮਾਇਆ ਸਾਰੀ ਤੁਹੀ
ਲੈ ਲੇਹੁ ਤਉ ਅਸੀ ਇਥੋਂ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਗਲ ਨੇ ਕਹਾ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਆਖਾਂ
ਜੇ ਤੁਸੀ ਜਾਵੋ ਅਸਾਡੇ ਵਸਨਾ ਹੀ ਜੀ ਤੁਸੀ ਖੁਸੀ ਨਾਲ ਰਹੋ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿ
ਲ ਆਵੈ ਸੋ ਕਰੋ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਦਇਆ ਕਰੋ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕ
ਹਾ ਅਸੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹਾਂਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਟੁਰ ਕੇ ਫੇਰ ਉਸ ਰੋੜੀ ਉਪਰ
ਆਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਓਹ ਰੁਹੇਲਾ ਫੇਰ ਆਇਆ ਆਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕੇ ਉਥੇ ਬੈਠਿਆਂ ਕੋ ਉਠਾਇ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਹਿਰ

ਇਕਰਵੇਰਆਇਆ ਉਸਰੁਹੇਲੇਦੀ ਔਰਤਦੀਮਰਜੀਏਹੋ ਜੋਗੁਰੂਜੀ ਸਾਡੇਪ
ਰਹੀਰਹੇ ਤਾਂਹਮਬਾ ਬਹੁਤ ਭਲਾਹੈਪਰਉਸਦਾਵੁੱਸ ਚਲੇਨਾਂਹੀ ਰੁਹੇਲੀ ਗੁਰੂਜੀਉ
ਪਰ ਬਹੁਤਰੀਝੀ ਅਤਿਰੁਹੇਲਾ ਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਵੇਚਕੇਦੋਇਘੋੜੇ ਲੈਆਇਆ ਜਿਸਮੁ
ਗਲਨੇਖਰੀਦਿਆ ਸੀ ਗੁਰੂਜੀਨੂ ਓਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈਗਿਆ ਤਾਂਉਸਮੁਗਲ
ਨੇਂਗੁਰੂਜੀਨੂੰਕਹਾਅਰੇ ਲੜਕੇ ਮੇਰੇ ਦੁੰਬੇ ਚਾਰਲਿਆਇਆਕਰ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕ
ਹਾ ਅਰੇਮੁਗਲ ਮੈਂਤੋ ਬਤਾਂਚਰਾਵਾਹਾਂ ਜਿਸਦੁੰਬੇਨੂੰਮੈਛਟੀ ਲਾਵਾਂਗਾ ਸੋਈਦੁੰਬ
ਮਰਜਾਵੇਗਾ ਇਸੀਵਾਸਤੇ ਮਾਪਿਆਨੇਂ ਮੈਨੂੰਘਰੋਂ ਨਿਕਾਲਛਡਿਆਹੈ ਫੇਰਮੁਗ
ਲਨੇਕਹਾਅਬਤੂੰ ਕਿਆਕਰਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਂ ਮੁਗਲਜੀਭਾਵੇਂਤੂੰਅਜਮਾ
ਇਕਰ ਦੇਖਲੈ ਤਾਂਮੁਗਲਨੇਕਹਿਆ ਮਾਰਭਾਈ ਇਸਦੁੰਬੇਨੂੰ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਦੁੰਬੇ
ਨੂੰਛਟੀਲਾਈ ਦੁੰਬਾਮਰਗਿਆ ਫੇਰਮੁਗਲਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈਹੁਣਇਸਨੂੰ
ਜਿਵਾਇਦੇਹੁ ਅਰੁ ਮੈ ਤੈਨੂੰਕੋਈਹੋਰਖਿਜਮਤਸੌਂਪਾਂਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇ ਬਚਨਕੀ
ਤਾ ਉਠਦੁੰਬੇਚਰ ਇਤਨੇਆਖਣਦੇਹੀ ਦੁੰਬਾ ਉਠਕੇਚਰਨਲਗਪਇਆ ਫੇਰਮੁ
ਗਲਨੇਕਹਾ ਭਾਈਤੂੰਮੇਰੇ ਬਾਗਦੀਖਿਜਮਤਕਰਿਆਕਰ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ
ਮੇਰੇਬਾਗਵਿਚਵੜਨਨਾਲ ਬਾਗ ਸੁਕਜਾਵੇਗਾ ਮੁਗਲਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਬਾਗਮੇ ਲੈਗੀ
ਆ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਦੇ ਬਾਗਦੇਅੰਦਰਜਾਂਵਣਨਾਲ ਸਾਰਾਬਾਗ ਸੁੱਕਗਿਆ ਫੇਰਮੁ
ਗਲਨੇਕਹਾ ਭਾਈਤੂੰਬਾਗਤੇ ਬਾਹਰ ਆਉ ਜੋਹਰਿਆਬਾਗਹੋਜਾਵੇ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਬ
ਗੋਂਬਾਹਰਆਇਤਾ ਬਾਗਹਰਿਆ ਹੋਇਗਇਆ ਤਾਂਭੀਓਹਮੁਗਲਸਮਝੇਨਾਂਹੀ
ਤਾਂਫੇਰਮੁਗਲਨੇਕਹਾ ਭਾਈਤੂੰਅਸਾਡੇਘਰਦੇਦਾਂਣੇਹੀ ਪੀਸਿਆਕਰਿ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਮੁਗਲਜੀ ਮੈਕਣਕਹੀਪੀਸਿਆਕਰਾਂਗਾ ਪਰਆਟਾਕਿਸਤੇਲੇਵੋ
ਗੇ ਅਰੁ ਮੈਂਤਾ ਕਦੀਜੀਮਕੇਰਜਿਆਨਾਂਹੀ ਮੇਰਾਤਾਂ ਸੌਮਣਾਂ ਅਹਾਰਹੈ ਇਕਰੋਜਦਾ
ਤਾਂਮੁਗਲਨੇਕਹਾ ਭਾਈ ਇਸਕੋਠੇਵਿਚਸੌਮਣਕਣਕਹੈ ਤੂੰਪੀਸਿਆਕਰੁਦੇ
ਖੀਂਐਤਾਂਸਹੀਜੋਆਟਾਕਹਾਜਾਵੈਗਾ ਤਾਂਓਹੁਮੁਗਲ ਕਣਕਲੈਲੈਆਂਵਨਅ
ਤੇਚਕੀ ਆਪਮੁਹਾਰੀ ਪਈਫਿਰੈ ਇਕਰਗਾਲਾ ਚੱਕੀਵਿਚ ਆਪਗੁਰੂਜੀਪਾਵਨ
ਤਾਂਸੌਮਣਕਣਕ ਪੀਠੀਗਈ ਅਤੇਆਟਾਇਕਸਰਸਾਹੀਭੀਨਾਂਨਿਕਲਿਆਜਾਂ
ਮੁਗਲਾਣੀਨੇਅੰਦਰਜਾਇਕੇਦੇਖਿਆ ਤਾਂਕਣਕਇਕਸਰਸਾਹੀਭੀਨਹੀਰ
ਹੀ ਕੋਠੀਖਾਲੀਹੋਈਪਈਹੈ ਤਾਂਮੁਗਲਾਣੀਨੇਂਪੁਕਾਰਕੀਤੀ ਹੇਖੁਦਾਇ ਏਹੁ ਬ
ਲਾਇਤੈ ਕਿਥੋਂਪੈਦਾਕੀਤੀਹੈ ਏਹੁਕਿਧਰੋਆਈਹੈ ਇਸਨੇਅਸਾਡੀ ਜੜ੍ਹਸਭੇਹੀਤੇ

ਨ ਛੁਡੀ ਹੈ ਜੋ ਓਹ ਮੁਗਲਾਣੀ ਪਿਟਦੀ ਪਿਟਦੀ ਅੰਦਰ ਜਾਵੈ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੀ
ਹੇ ਖੁਦਾਇ ਏਹੁ ਬਲਾਇ ਇਥੋ ਨਿਕਲੈ ਤਾ ਭਲੀ ਬਾਤ ਹੈ ਤਾ ਓਹੁ ਮੁਗਲ ਸਮਝਿਆ
ਏਹ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਔਲੀਆ ਹੈ ਤਾ ਮੁਗਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਫਕੀਰ ਸਾਈ ਜੀ
ਅਸਾਨੂ ਹੁਣ ਬਖਸੀਏ ਜੀ ਅਸੀ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਭੁਲੇ ਹਾਂ ਜੀ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਮੁਗਲ ਜੀ ਜਿਤਨੇ ਤੇਰੇ ਪੈਸੇ ਲਗੇ ਹੈਨ ਜੋ ਉਸ ਤੇ ਦੂਣੇ ਦੀਅ ਤੂ ਲੇਵੇਗਾ ਤਾ ਮੈ
ਜਾਵਾਗਾ ਤਾ ਓਹੁ ਦੀਅ ਲੇਵੇ ਨਾਹੀ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਵਿਚੋ ਇਕ ਲਾ
ਲ ਕਢ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਜੇ ਤੂ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲ ਕੁਛ ਘਟ ਵਟੇਗਾ ਤਾ ਮੇਰੇ ਪਾਸ
ਫੇਰਿ ਆਇ ਜਾਵੀ ਤਾ ਓਹ ਮੁਗਲ ਲਾਲ ਨੂੰ ਬਜਾਰ ਵੇਚਣ ਲੈ ਗਿਆ ਤਾ ਜਾਇ
ਕਰ ਇਕ ਜਵਾਹਰੀ ਨੂੰ ਲਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਤਾ ਓਹ ਜਵਾਹਰੀ ਲਾਲ ਦੇਖ ਕਰਿ ਹੈਰਾ
ਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਅਰੁ ਕਹਣੇ ਲਾਗਾ ਜੋ ਭਾਈ ਇਸ ਲਾਲ ਦਾ ਮੁਲ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਨਾਹੀ
ਐ ਪਰ ਜਿਤਨੇ ਦੀਅ ਤੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦੇ ਹੈਨ ਤਿਤਨੇ ਲੈ ਜਾਹੁ ਤਾ ਮੁਗਲ ਏਹ ਗਲ ਸੁਣ ਕੇ
ਲਾਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਮੋੜ ਕੇ ਲੈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਾਗਾ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾ
ਜ ਜੀ ਏਹੁ ਲਾਲ ਤੁਸੀ ਲੇਵੋ ਜੀ ਅਰੁ ਮੈਨੂ ਖੁਸੀ ਦੇਵੋ ਜੀ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਤੁਸੀ ਦੋਜਕ ਪਉਦੇ ਸੇ ਪਰ ਹੁਣ ਗੁਰੂ ਨੇ ਬਖਸੇ ਹੋ ਤਾ ਓਹੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਲ
ਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਨਾ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਦਇਆ ਧਰਮ
ਪਰਉਪਕਾਰ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜੇ ਕੋਈ ਇਥੇ
ਆਵੈਗਾ ਅਰੁ ਅਸਾਡਾ ਨਾਉ ਲੇਵੈਗਾ ਤਿਸ ਨੂ ਪਕੜਨਾ ਨਾਹੀ ਉਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ
ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨਾ ਪਾਸੋ ਬਿਦਿਆ ਹੋਏ ਤਾ ਫੇਰਿ ਉਤੇ ਰੋੜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇ ਬੈ
ਠੇ ਤਾ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਓਹੁ ਬੁਹੇਲਾ ਫੇਰਿ ਆਇਆ ਅਰੁ ਆਇ ਕੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਪਕ
ੜ ਲੈ ਗਇਆ ਅਤੇ ਫੇਰਿ ਵੇਚਣਾ ਲੈ ਚਾਲਿਆ ਤਾ ਬੁਹੇਲੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੂ ਇਸ ਨੂੰ
ਅਗੇ ਕਿਤਨੀ ਵਾਰੀ ਹੀ ਬੇਚ ਪਹੁਚਿਆ ਹੈ ਅਰੁ ਜੇ ਕੋਈ ਇਕ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਲੈ ਕੈ ਨ
ਸਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫੇਰਿ ਨਹੀ ਆਉਦਾ ਏਹੁ ਤਾ ਕੋਈ ਮਹਾਪੁਰਖੁ ਹਈ ਤੂ ਇਸ ਦੀ ਪੈਰੀ ਜਾ
ਇ ਕੈ ਪਉ ਅਰੁ ਆਪਣਾ ਗੁਨਾਹ ਬਖਸਾਉ ਤਾ ਓਹੁ ਬੁਹੇਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀ ਆ
ਇ ਪਾਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸੇ ਅਤੇ ਹਸ ਕੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਦੋਜਕ ਪੈ
ਦੇ ਸੇ ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਏਹੁ ਕਰਮ ਛੋਡ ਦੇਉ ਤਾ ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾ ਉਸ ਬੁਹੇਲੇ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਜੀ ਜਾ ਤੁਸੀ ਏਹ ਕਰਮ ਛੁਡਾਵੋਗੇ ਤਾ ਛੁਟੇਗਾ ਤਾ ਓਹੁ ਬੁਹੇਲ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮੁਰੀਦ ਹੋਇਆ ਅਰੁ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ

ਉਸਬੁਹੇਲੇਨੂੰਸਿਖਕੀਤਾ ਅਰੁਉਸਨੂੰਬਚਨਕੀਤਾਸੁਣੋਭਾਈਜੋਕੋਈਇਥੇਸਿ
ਖਸੰਤ ਆਵੇਅਤੇਅਸਾਡਾਨਾਮ ਲਵੇਗਾ ਤਿਸਨੂੰਤੁਸਾਪਕੜਨਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇਉਸਦੀ
ਸੇਵਕਰਨੀ ਸਵੇਰੇਅਰੁਸੰਧਿਆਕੋਪਰਮੇਸਰਕਾ ਜਸਕਰਨਾ ਬਾਣੀਪੜ੍ਹਨੀਹਰ
ਵੇਲੇਪਰਮੇਸਰਨੂੰ ਹਾਜਰ ਹਜੂਰ ਜਾਣਨਾ ਤਾਉਸਬੁਹੇਲੇਨੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇ ਅੱਗੇ
ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਬੁਹੇਲੇਨੂੰਖੁਸੀਕੀਤੀ ਉਥੋਬਿਦਿਆਹੋਏ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀਕਾਬਲਵਿਚਇਕਮੁਲਾਨਾਲ॥

ਇਕਸਮੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤਿਸ ਧਰਤੀਦਾ ਸੈਲਕਰਦੇ ਕਾਬਲਦੀਧਰਤੀਗਏ ਇਕ
ਮਸੀਤਦੇਵਿਚਜਾਇਬੈਠੇਤਾਂਮਸੀਤਵਾਲੇਮੁਲਾਨੇ ਆਇਕੈ ਕਹਿਆ ਅਰੇਭਾਈਤੂੰ
ਤਉਹਿੰਦੂਹੈ ਅਰਤੂੰਮਸੀਤਾਵਿਚ ਨਹੀਬੈਠ ਏਹਮਸੀਤ ਕਾਜੀਦੀਹੈ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾ
ਬੇਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹਿਆ ਹੇਭਾਈਕਿਆਹੋਇਆਹੈ ਜੇਕਾਜੀਦੀਮਸੀਤਹੈ ਤਾ ਅਸੀ
ਤਾਇਥੇਹੀਬੈਠੇਹਾਂ ਏਹਸੁਣਕੇ ਓਹਮੁਲਾ ਗੁਰੂਜੀਦੇ ਬਹੁਤਹੀਖਿਆਲਪੈਗਿਆ
ਤਾਮੁਲਾਨੂੰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹਾ ਹੇਮੁਲਾ ਤੂੰ ਮਸੀਤਨੂੰਰਖੇਗਾ ਤਾਂਮੁਲਾਂਨੇਕਹਿਆ
ਇਸਮਸੀਤਨੂੰਮੈਰਖਾਂਗਾ ਨਹੀ ਤਾਕਹਾਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂਆਖ

ਕੈਮਸੀਤਉਪਰਚੜ੍ਹ ਬੈਠੇ ਅਤੇਮਸੀਤਕੋਦੌ
ੜਾਇਆ ਕਾਬਲਦੇਚ ਉਫੇਰੇਮਸੀਤਪਈਦੌ
ੜੇ ਏਹਗਲਸੁਣਕਰ ਸਾਰੇਕਾਬਲਦੇਲੋਕ
ਹੈਰਾਨਹੋਏ ਅਤੇਕਾਜੀ ਭੀਸੁਣਕੇਆਇਆ
ਕਾਜੀਨੇਦੇਖਕਰਕਹਾ ਹੇਖੁਦਾਇ ਏਹਤਾਕੋਈ
ਬਡਾ ਔਲੀਆਇਹੈ ਅਕੇਕੋਈਪੀਰਹੈਏ
ਤਾਕੋਈਬਡੀਕਰਾਮਾ ਤਦਾਲਾਹੈ ਅਤੇਲੋਕ
ਭੀਸਾਰੇਇਕਠੇਹੋਇ ਗਏ ਸਾਰੀਖਲਤਕਾ
ਬਲਦੀ ਅਤੇਕਾਜੀ ਭੀਹਥਜੋੜੀਖੜੇਹੈਨ
ਅਤੇਖੁਦਾਇਦੇਵਾਸਤੇਪਾਇਕਰਕਹਿਓਨੇ ਹੇਬਾਬਾਜੀ ਜਿਸਖੁਦਾਇਨੇਤੁਸੀਪੈਦੇ
ਕੀਤੇਹੋ ਤਿਸਦੀਦੋਸਤੀਵਾਲੇਹੋ ਤੁਸੀ ਉਸਖੁਦਾਇਦਾਨਾਮਮੰਨਕੇਮਸੀਤਖੜ੍ਹੀ
ਕਰੋਜੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਮਸੀਤਖੜ੍ਹੀਕੀਤੀ ਤਾਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਸਲਾਮ
ਲਗੇਕਰਨ ਗੁਰੂਜੀਮੁਸਲਮਾਨਾਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਬਾਵਾਂਪੈਰਪੂਜੋ ਅਤੇਹਿੰਦੂ
ਆਨੂੰਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਦਾਹਿਨਾਪੈਰਪੂਜੋ ਤਾਹਿੰਦੂ ਅਤੇਮੁਸਲਮਾਨ ਸਭਲਗੇ ਸੇਵਾ

ਕਰਨ ਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀਨੇ ਉਥੇ ਆਪਣਾਨਾਉ ਧਰਾਇਆ ਔਘੜ ਤਾਸਭੁਲੋਕਗੁ
ਰੂਜੀਦੇਸਿਖ ਹੋਏ ਲਗੇਗੁਰੂਕਾਨਾਮਜਪਣ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਨੇ ਸਬਦਕਹਿਆ

ਮੁਲਾ ਦਿਲਾਸਿਉ ਦਿਲਹਿ ਮਿਲਾਵੈ ਗਤਬਬੇਦਸਾਹਿਬਕਾਪਾਵੈ॥੧॥
ਖਾਲਕਖਸਮਖੈਰ ਅਰਖੂਬੀ ਇਸਦਿਲਮੈਂ ਤਸਬੀਤੋਸਾ॥ਦਿਲਦੇਅੰਦਰਚ
ਰੈ ਸਗੀਂਣੀ ਸੱਕਰਖੰਡਸਮੋਸਾ॥੧॥ਦਿਲਮੈਤਾਲਬਤੀਰਥਕੀਆ ਦਿਲਮੈਤਖ
ਮਰਦਾਨਾਂ॥ਦਿਲਮੈ ਹਸਨਹੁਸੈਨਾਫਤਮ ਦਿਲਹੀਮੈਮਉਲਾਣਾਂ॥੨॥ਦਿਲਮੈ
ਮਿਹਰਮੁਹਬਤ ਕਾਬਾ ਦਿਲਮੈਗੋਰਸਤਾਣੀ॥ ਹੱਕਹਲਾਲਦੇਉ ਦਿਲਭੀਤਰਖੰ
ਨਿਪਛਾਣਪਛਾਣੀ॥੩॥ਦਿਲਮੈ ਗਿਆਨਕਥਾ ਅਰਪੂਜਾ ਦਿਲਮੈਂਰਬਰਸੂਲ
ਨਾਨਕਖੋਜੀ ਦਿਲਮੈ ਖੋਜੈ ਤਾਂਦਰਗਹਿ ਪਵੈ ਕਬੂਲਾ॥੪॥੧॥

ਫੇਰਗੁਰੂਜੀ ਬੈਰਾਗੀ ਅੰਕੇ ਰੂਪਪਏਫਿਰਨ ਅਤੇ ਇਕਪੈਰਬੜਾ ਸਾਹਾਪੈਰਜੂਤੀ
ਕਾ ਅਤੇਇਕਪੈਰਖੜਾਵ ਇਕ ਭਗਵੀ ਚਾਦਰ ਉਪਰ ਅਤੇ ਇਕਚਾਦਰ ਤੇੜ ਸਿ
ਰਉਪਰਟੋਪੀ ਮਥੇਤੇਟਿਕਾ ਏਸਤਰਾਂਦੇਭੇਸਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਕੀਤਾ ਅਰਆਪ
ਣੀਮਉਜਨਾਲਫਿਰਦੇਰਹਿਨ ਤੇਗਲੇਵਿਚ ਅੰਬੂਏ ਰੰਗਦਾਪੈਰਾਹਨ ਗੁਰੂਜੀਕੋਨਾ
ਕੋਈਹਿੰਦੂਜਾਣੈ ਨਾਕੋਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹਿਸਕੇ ਅਤੇਜੇਕੋਈਹਿੰਦੂ ਮਿਲੇ ਤਾਂਹਿ
ਦੂਆਕਾਜਬਾਬ ਮਿਲੇ ਜੋਕੋਈਮੁਸਲਮਾਨਆਇਮਿਲੇ ਤਾਮੁਸਲਮਾਨਾਂਕਾਜਬਾ
ਬ ਮਿਲੇ ਇਤਭੇਸਵਿਚਰਦੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸੰਸਾਰਕਉ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕਾਨਾਮ
ਹੀਦ੍ਰਿੜਾਵਣ ਜੋਕੋਈਗੁਰੂਜੀਕੇਦਰਸਨਨੂੰਆਵੈ ਸੋਨਿਹਾਲਹੋਇਜਾਵੈ ਅਤੇਸੰਸ
ਰਵਿਚ ਬੁਧਬਿਬੇਕ ਮਤਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇਨਾਮਕਾਹੀਸਿਮਰਨ ਭੁਵਾਵੈਤਕਾਦ੍ਰਿ
ੜਿਆ ਘਰਘਰ ਧਰਮਸਾਲ ਕਰਾਈਆ ਸਭਕੋ ਨਾਮਦਾਨ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤਾਂਫੇਰਿ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕਮੇਰਾ ਜੈਸਾਰੀ ਮੇਲੀਹੈ ਜਾਮੈਂਕਿਰਤ
ਕਰਦਾਸਾ ਤਦੋਦਾਮੂਲਾਖਤ੍ਰੀ ਮੇਰਾਮੇਲੀਹੈ ਚਲੋਉਸਨੂੰ ਮਿਲਆਈਏ ਮੇਰਾਦਿ
ਲਲੋਚਦਾਹੈ ਤਾਬਾਲੇਨੇਕਹਿਆ ਭਲਾਗੁਰੂਜੀਚਲੀਏ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਫਕੀ
ਰਾਂਦਾਰੂਪਧਾਰਕੇ ਚਲੇਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇ ਮੂਲੇਖਤ੍ਰੀ ਦੀਦਲੀਜਪੁਰ ਜਾਇਖੜੋਤੇ ਮੂਲੇ
ਦੀਜੋਰੂਨੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਦੇਖਕਰਅੰਦਰਵੜਗਈ ਜਾਇਕੇ ਮੂਲੇਨੂੰਕਹਿਓਸ
ਤੇਰਾਦੋਸਤਆਇਆਹੈ ਪਰਬੁਰੇਹਾਲਲਾਇਆ ਖੋਹਿਆ ਜੇਹਾਹੈ ਅਗੇਤਾਂਬ
ਡੇ ਸੁੰਦਰਹਾਲਨਾਲ ਆਵਦਾਹੁੰਦਾਸੀ ਕਦੇਘੋੜੀਪੁਰ ਕਦੇ ਪਾਲਕੀਵਿਚ ਚੜਕੇਆ
ਵਦਾਸੀ ਹੁਣਤੇਰੇਪਾਸੋ ਕੁਛਮੰਗਣ ਆਇਆਹੈ ਹੁਣਤੂੰਛਪਜਾਉ ਇਤਨੇਵੀ

ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਜਾਇ ਆਵਾਜ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਮੂਲਾ ਅਗੇ ਤੇ ਕੋਠੜੀ ਵਿਚ ਵ
ੜ ਗਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ ਮੂਲੇ ਦੀ ਜੋਰੂ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਮੂਲਾ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾ ਅਗੋ ਉਸ ਨੈ ਕਹ
ਿਆ ਘਰ ਨਹੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈ ਕਹਿਆ ਅੱਵੋ ਮੂਲਾ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਮਿਲਣੇ ਨੂੰ ਅ
ਏ ਤੇ ਤੂੰ ਅਗੇ ਤੇ ਛੁਪ ਬੈਠੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ਨਾਲ ਕਿਰਾੜ
ਦੋਸਤੀ ਏਵੈ ਕਰੈ ਗੁਆਉ ਮਰਣ ਨ ਜਾਪੀ ਮੂਲਿਆ ਆਵੈ ਕਿਤੈ ਥਾਉ॥
ਇਹੁ ਸਲੋਕ ਆਖ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋ ਚਲ ਦੇ ਰਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਹਰ ਵਾਰ ਆਏ ਅਤੇ
ਓਹ ਕਿਰਾੜ ਕੋਠੜੀ ਵਿਚ ਜੋ ਵੜਿਆ ਸੀ ਤਿਉ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਪ ਅੰਦਰੋ ਲੜ ਗਇਆ
ਤਾ ਓਹ ਕਿਰਾੜ ਕੋਠੜੀ ਵਿਚੋ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਤੇ ਜੋਰੂ ਨੂੰ ਕਹਿਓਸ ਹੁਣ ਓਹ ਫਕੀ
ਰ ਕਿਧਰ ਨੂੰ ਗਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮਰਾਇਆ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਤੂੰ ਹੀ ਚੜ੍ਹੀਓ ਹੁਣ ਛੇਤੀ
ਦਸ ਜੋ ਫਕੀਰ ਕੇਹੜੇ ਪਾਸੇ ਗਇਆ ਤਾ ਮੂਲੇ ਦੀ ਜੋਰੂ ਬੋਲੀ ਫਕੀਰ ਤਾ ਬਾਹਰ ਵਾਰ ਨੂੰ
ਚਲਿਆ ਗਇਆ ਹੈ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਵਿਹੁ ਸਰਪ ਦੀ ਚੜ੍ਹ ਗਈ ਮੰਜੇ ਪੁਰ ਪਾਇ ਕਰ ਬਾਹਰ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਲੈ ਆਏ ਅਤੇ ਖਲਕਤ ਵਿਚ ਬਾਤ ਏਹ ਹੁਜ ਗਈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨ

ਕ ਜੀ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਮਿਲ ਣ ਵਾਸਤੇ ਇਥੇ ਆਏ
ਸੀ ਮੂਲਾ ਅਗੋ ਛੁਪ ਗਇਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ
ਮਿਲਿਆ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੂਲਾ ਮਰਦਾ ਹੈ
ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਉਰ ਲਾ ਕੇ ਭੁਇ ਪਾਇਓਨੇ ਅ
ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰ ਖ ਜੋਰੂ ਕੇ ਲੋਕ ਖਲੋਤੇ
ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਗ ਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਤੁਸੀ
ਸਤ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਹੋ ਮੂਲਾ ਮਰਦਾ ਹੈ ਬਖ
ਸੋ ਇਸ ਨੂੰ ਏਹ ਭੁਲ ਗਇਆ ਹੈ ਤੇਰੇ ਮੁਖੋ ਜੋ
ਬਚਨ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ ਤੇ ਸੀਤੇ ਏਹ ਮੋਇ
ਆ ਹੈ ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀ ਬਖਸ਼ ਰਖਲੈਵੋ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਇਹੁ ਜੀਵਣੇ ਤੇ ਰਹਿ ਪਹੁਚਿਆ ਹੈ ਹੁਣ ਇਸ
ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਮਾਰ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਅੰਤ ਸਮੇ ਸਾਡਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਹੁਣ ਏਹ ਮੁਕ
ਤ ਹੋ ਜਾਵੈਗਾ ਤੁਸੀ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਕ ਕੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਵੋ ਇਸ ਦਾ ਮਰ ਜਾਣਾ ਨਜੀਕ ਹੈ ਮੂ
ਲੇ ਨੂੰ ਚੁਕ ਕੇ ਘਰ ਲੈ ਗਏ ਮੂਲਾ ਘਰ ਜਾਂਦਾ ਹੀ ਮਰ ਗਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ
ਕੇ ਸਦਕੇ ਮੂਲੇ ਦੀ ਮੁਕਤੇ ਹੋਇ ਗਈ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਕਾ ਜਸ ਕਰਨ ਲਗੇ॥

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੀ ਚਲੀ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੈਲ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਸਲੋਏ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਅਰੁ ਅਗੇ ਪਠਾਣਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਵਿਵਾਹੁ ਹੈਸੀ ਪਠਾਣ ਨੱਚਦੇ ਕੁੱਦਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਛੁਕ ਲੰਗੋਟ ਬੰਧ ਫਕੀਰ ਭੀ ਹੈਸਨ ਦਸ ਬਾਰਾਂ ਐਪਰ ਖੁਧਿਆਰਥੀ ਹੈਸਨ ਤਾਂ ਉਥੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਜਿਉਂ ਬੈਠੇ ਸਨ ਤਿਉਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਖਬਰ ਕਿਸੇ ਭੀ ਨਾਹੀ ਲੀਤੀ ਅਤੇ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਭੁਖ ਨੈ ਬਹੁਤ ਆਜਜ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਥੋਂ ਉਠ ਖੜੇ ਤੇ ਉਨਾ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਥ ਲੈ ਲੀਤਾ ਤਾਂ ਜਾਇ ਕਰ ਉਨ ਪਠਾਣਾਂ ਦੀ ਘਰੀ ਸੁਆਲ ਪਾਇਆ ਉਨ ਪਠਾਣਾਂ ਦੇ ਸਾਰਿਆਂ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਫਿਰੇ ਪਰ ਸੁਆਲ ਕਿਸੇ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ੍ਰੋਧਵਾਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇਂ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਵਿਚ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥

ਤਿਲੰਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਜੈਸੀ ਮੈ ਆਵੈ ਖਸਮ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੈਸੜਾ ਕਰੀ ਗਿਆਨ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ਪਾਪ ਕੀ ਜੰਞ ਲੈ ਕਾਬਲੋ ਧਾਇਆ ਜੋਰੀ ਮੰਗੈ ਦਾਨ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ਸਰਮ ਧਰਮ ਦੁਇ ਛਪ ਖਲੋਏ ਕੂੜ ਫਿਰੈ ਪਰਧਾਨ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ਕਾਜੀਆ ਬਾਮਣਾਂ ਕੀ ਗਲ ਥਕੀ ਅਗਦ ਪੜੈ ਸੈਤਾਨ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੀਆ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾਂ ਕਸਟ ਮਹਿ ਕਰਹਿ ਖੁਦਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ਜਾਤਿ ਸਨਾਤੀ ਹੋਰ ਹਿੰਦਵਾਣੀਆਂ ਏਹੁ ਭੀ ਲੇਖੇ ਲਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ਖੂਨ ਕੇ ਸੋਹਿਲੇ ਗਾਵੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਰਤ ਕਾ ਕੁੰਗੂ ਪਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ੧॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਗਾਵੈ ਮਾਸ ਪੁਰੀ ਵਿਚਿ ਆਖੁ ਮਸੋਲਾ॥ ਜਿਨ ਉਪਾਈ ਰੰਗਿ ਰਵਾਈ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ਵਖਿ ਇਕੇਲਾ॥ ਸਚਾ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੜਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇਗੁ ਮਸੋਲਾ॥ ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਟੁਕੁ ਟੁਕੁ ਹੋਸੀ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਸਮਾਲਸੀ ਬੋਲਾ॥ ਆਵਨਿ ਅਠਤਰੈ ਜਾਨਿ ਸਤਾਨਵੈ ਹੋਰ ਭੀ ਉਠਸੀ ਮਰਦ ਕਾ ਚੇਲਾ॥ ਸਚੁ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇਸੀ ਸਚੁ ਕੀ ਬੇਲਾ॥ ਪਰਮਾਰਥ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਹੇ ਲਾਲੋ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਹੈ ਤਿਸ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕੀ ਰਜਾਇ ਏਹੁ ਬਚਨ ਮੂਹੋਂ ਨਿਕਲੇ ਹੈਨ ਜੇਹੜੇ ਇਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਹੈਨ ਸੋ ਉਨਾਂ ਨੇ ਕਬਲਦੇ ਵਿਚ ਜਨਮ ਜਾਇ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਉਨਾ ਪਾਪਾਂ ਨੇ ਫਲ ਆਣ ਕੇ ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਬਾ ਦੇਣਾਂ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਫਲ ਭੁਗੇ ਬਿਨਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਮੁਗਲਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਕੇ ਆਵਨਗੇ ਜੋਰ ਨਾਲ ਦਾਨ ਮੰਗਣਗੇ ਸਰਮ ਤੇ ਧਰਮ ਜੋ ਹੈਨ ਇਸ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਹਾਨ

ਹੋਗਈਹੈ ਝੂਠਜੋਹੈ ਸੋਮੰਤ੍ਰੀਹੈ ਕਿਆ ਪਰਧਾਨ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆਹੈ ਕਾਜੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ
ਣਾਂ ਦਾ ਕਹਿਆ ਕੋਈ ਮੰਨਦਾ ਨਹੀ ਨਿਕਾਹ ਤੇ ਵਿਆਹ ਸਿਤਨੀ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਸੁੰਦਰ ਔਰ
ਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਲੋਭ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਜੋਰ ਨਾਲ ਪਕੜਕੇ ਮੰਗਾਵਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਤੇ ਭੋਗਦੇ ਹੈਨ ਮੁਸ
ਲਮਾਨੀਆਂ ਕਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀਆਂ ਹੈਨ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹੈਨ ਸਰਬ ਮੇਂ ਖੁਦਾਇ ਹੈਨ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਦੁਖ
ਦੇਂਦੇ ਹੈਨ ਤਿਸਦਾ ਫਲ ਕਸ਼ਟ ਭੋਗਨਗੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਪਵੇਗੀ ਤਾਂ ਕਹ
ਨਗੇ ਹੇ ਖੁਦਾਇ ਇਹ ਕਿਆ ਕੀਤਾ ਨੀਚ ਜਾਤ ਕੇ ਹਿੰਦੂਣੀਆਂ ਪਕੜ ਮੰਗਾਵਦੇ ਹੈਨ
ਸੋ ਖੂੰਨ ਦੇ ਸੋਹਿਲੇ ਗਾਂਵੀਅਹਿ ਰਤ ਕਾ ਕੁੰਗੂ ਪਾਵੀਏਗਾ ਲਾਲੋ ਸਾਮਣੇ ਬੈਠਾ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ
ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੁਗਲ ਆਂਣਕੇ ਲੜਾਈ ਕਰਨਗੇ ਖਾਂਨ ਕੇ ਜੀ ਨਕਰ ਦੁਹਾਈ ਆਪਣੀ ਫੇਰਨ
ਗੇ ਕਿਤਨਾ ਚਿਰ ਰਾਜ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਕਦੋ ਦੂਰ ਹੋਵੇਗੀ ਖਨ
ਬੜੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਮਦ ਕਰਕੇ ਅੰਧ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਤਿਸ ਅਵਗੁਣਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਦਾ ਫਲ ਪਾਵਨਗੇ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਸਾਹਿਬ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਾਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਦੇ
ਹੈਨ ਮਾਸ ਪੁਰੀ ਏਹ ਅਸਥਾਨ ਹੋਜਾਵੇਗੀ ਇਨਾਂ ਦੀ ਦੇਹਾ ਜੀਵਤੇ ਜੁਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਵਨ
ਗੀਆਂ ਮਾਰੇ ਜਾਨਗੇ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਜਿਸ ਭ
ਗਵੰਤ ਨੇ ਸਾਰਾ ਜਗਤ ਉਤਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਈ ਤਰਾਂ ਦੇ ਰੰਗ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਤਿਸ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋਲੋ
ਪ੍ਰਤਕੂਲ ਹੋਕੇ ਬਿਖਿਆਂ ਵਿਚ ਲਗ ਪਏ ਸਭ ਸੁਧ ਭੁਲ ਗਈ ਹੈ ਨੇ ਸੋ ਭਗਵੰਤ ਨਿਆਰਾ ਹੋ
ਕਰ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸੱਚਾ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਨਿਆਂਈ ਤਿਸਦਾ ਸੱਚਾ ਹੈ ਮਸਲੇ ਮੂਜਬ
ਜੇ ਕਰੇ ਤਾ ਕਾਇਆਂ ਦੇਹਾਂ ਉਨਾਂ ਦੀਆਂ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਹੋਵਨਗੀਆਂ ਜੇਹੇ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਤੇਹਾ
ਉਨਾਂ ਦਾ ਦੁਖ ਭੋਗੀਆ ਸਾਰੀ ਪਰਤੀ ਤੇ ਲਹੂ ਫੈਲ ਜਾਵੇਗਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਬੋਲ ਆਣ
ਕੇ ਸਮਾਲੇਗਾ ਪੰਦਰਾਂ ਸੈ ਅਠਤਰੇ ਵਿਚ ਉਨਾਂ ਦਾ ਆਵਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਸਤਾਰਾਂ ਸੈ ਸਤਾਨ
੧੫੭੮ ੧੭੮੭
ਵੇ ਵਿਚ ਜਾਵਨਗੇ ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਸਫ ਦੂਰ ਹੋਜਾਵੇਗੀ ਦੋਸੈ ਉਨੀ ਬਰਸ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ ਫੇਰ ਮੈ
੨੧੯
ਨਰ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਾਂਗਾ ਤਿਸਦਾ ਚੇਲਾ ਖਾਲਸਾ ਹੋਵੇਗਾ ਦਸਵਾਂ ਜਾਮਾ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
ਕਾ ਮੇਰੇ ਕਰਕੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਮੇਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਸਨੈ ਸਨੈ ਓਹ ਖੋਹ ਲਵੇਗਾ ਤਬ ਤੁਰਕਾਂ ਦਾ ਬਲ ਗ
ਨ ਹੋਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮੇਲ ਰਖਨਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜ ਵਧਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਦੁਸਟਾਂ ਨਾਸ ਕ
ਰਨਗੇ ਜੇਕਰ ਆਪਸ ਮੇਂ ਲੜਾਈ ਕਰਨਗੇ ਗੁੱਸੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਬਲ ਕਰਕੇ ਦੁਖ ਪਾਵਨਗੇ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਰਕੀ ਬਾਂਣੀ ਆਖੀ ਹੈ ਜਬ ਏਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਏਹ ਜਾਣਨਗੇ
ਸਾਰੇ ਖੋਜ ਕਾ ਨਾਸ ਹੋਵੇਗਾ ਤੁਫੰਗਾ ਚਲਨਗੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਕਟਨਗੀਆ ਸਾਰਾ ਸਹਿ
ਰ ਲੁਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਬੜਾ ਭੈ ਦੁਖ ਹੋਵੇਗਾ ਸਾਬਤ ਕੋਈ ਨਹੀ ਬਚੇਗਾ ਏਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕਾ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਪਾਸ ਸੁਣਦਾ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ਜਿਤਨੇ ਗਜ ਸਬਦ ਸਬਦ
ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਮੋਹਰੀਆਂ ਦੀ ਗੋਰ ਭਰਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਲਿਆ ਰਖੀਆਂ ਆਪ
ਬੈਠ ਗਈਆਂ ਤੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਮੇਹਰਵਾਨ ਜੀ ਏਹ ਸਬਦ ਜੋ ਆਪਨੇ ਉਚ
ਰਿਆ ਹੈ ਸੋ ਦਇਆ ਕਰਕੇ ਫੇਰੀਂ ਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਜੀ ਏ
ਹ ਸਬਦ ਦਾ ਫਿਰਨਾ ਤੇ ਰਹਿ ਤੁਕ ਜੀ ਦੁਣ ਖਰੀ ਵਗ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਆਇ ਮਿਲੇ
ਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਖਸਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਥੇ ਦੋਇ ਕੋਹਾਂ ਉਪਰ ਇਕ ਛਪਰੀ ਹੈ ਸਮੇਤ ਟਬਰ ਦੇ
ਉਥੇ ਜਾਇ ਬੈਠੋ ਇਤਨੇ ਚਿਰਾਂ ਨੂੰ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਤੂ
ਸੀ ਭੀ ਆਪਣੇ ਸਨਬੰਧੀ ਤੇ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਕਰ ਉਥੇ ਹੀ ਜਾਇ ਬੈਠੋ ਇਥੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬਾਬਰ
ਨੇ ਪੈਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਥੇ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਪਿਛਾਂਹ ਬੋਹਾਂ ਤੇ ਬਾਬਰ ਨੇ ਧਾਈ
ਕੀਤੀ ਆਣਕੇ ਸੈਦਪੁਰ ਮਾਰਿਆ ਆਂਸ ਲੈ ਪਾਸ ਲੇ ਗਿਰਾਇ ਭੀ ਲੁਟ ਮਾਰੇ ਹਿੰਦੂ

ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਭ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਤੇ
ਨ ਬੁਢੀਆਂ ਜੁਆਨ ਮਰਦ ਭੀ
ਸਭ ਬੰਦ ਵਿਚ ਆਏ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸ
ਬਦ ਨੇ ਅਜੇਹੀ ਕੀਤੀ ਪਠਾਣਾਂ ਨੂੰ
ਮਹਾਪੁਰਖ ਦਾ ਕਹਿਰ ਹੋਇਆ
ਖੁਦਾਇ ਮੰਨਦੇ ਹੈਨ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਅ
ਤੇ ਫਕੀਰ ਮੰਨਦੇ ਹੈਨ ਖੁਦਾਇ ਨੂੰ
ਅਤੇ ਫਕੀਰਾਂ ਦਾ ਆਖਿਆ ਖੁਦ
ਾਇ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫਕੀਰਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਗੁਜਰਦੀ ਹੈ ਸੋਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਓਹ ਫਕੀਰ
ਕੌਣ ਹੈਨ ਜੇਹੜੇ ਮਿਹਰ ਮੁਹਬਤ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਰਖਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸੁਆਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ
ਸਿਦਕ ਸਬੂਰੀ ਵਿਚ ਰਹਦੇ ਹੈਨ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਪੰਚ ਭੂ ਆਤਮਾਂ ਵਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੂਰਾਂ
ਦੇਸਾ ਦੇਖਦੇ ਹੈਨ ਫਿਕਰ ਵਾਲੇ ਐਮਾਇਲ ਜਾਦਕ ਦਰਵੇਸ ਦਰਦਵੰਦ ਹੈਨ ਓਹ ਫ
ਕੀਰ ਕਹੀਦੇ ਹੈਨ ਪਰ ਗ੍ਰਹਸਤੀ ਨੂੰ ਇਉਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਫਕੀਰ ਚਲ ਆਵੇ ਜੋ ਹੋ
ਵੇ ਭਾਵੇਂ ਹਿੰਦੂ ਹੋਇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਵੇ ਉਸਦੇ ਕਰਮਨਾਂ ਹੀ ਵੀਚਾਰਨੇ ਉਸਕੀ ਸੇਵ ਕਰ
ਨੀ ਏਹ ਬਾਰਤਾ ਕਰਦੇ ਹੀ ਸੇ ਇਕ ਮੀਰਖਾਂ ਮੁਗਲ ਨੇ ਆਇਕਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ
ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜੇਹੜੇ ਨਾਲ ਪੈਸਨ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਵਗਾਰੀ ਪਕੜਕੇ ਨਾਲ ਲੈ ਤੁਰਿਆ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੀ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਰ ਪਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉਗ

ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੇਰੇ ਹਥ ਤਾ ਘੋੜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀ ਆਖਕੈ ਘੋੜਾ ਹਥੋ ਛਡਦੇਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਆ
ਖਕੇ ਘੋੜਾ ਹਥੋ ਛਡਦਿਤਾ ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਸਬਦ ਕਹਿਆ
ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਗੁਰਮੀਤ ਸੁਣਾਈ
ਆ ॥ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿਜਾਈਆ ॥੧॥ਆਇ ਮਿਲੁ ਗੁਰਸਿਖਾ ਆ
ਇ ਮਿਲੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਰਿ ਭਾਂਵਦੇ ਸੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਏ
॥ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਘੁਮਿ ਘੁਮਿ ਜਾਏ ॥੨॥ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆ
ਰਾ ਦੇਖਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰੀ ॥ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਤੀ ਚਾਕਰੀ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾ
ਰੀ ॥੩॥ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਦੁਖ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨਾ ॥ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕ ਵਾ
ਰਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੫॥੧॥ ਜਦ ਏਹੁ ਸਬਦ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਾਂ
ਮੀਰਖਾਂ ਮੁਗਲ ਨੇ ਸੁਣਕੇ ਜਾਇਕਰ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸ
ਲਾਮਤ ਇਕ ਫਕੀਰ ਬੰਦ ਕੇ ਬੀਚ ਆਇਆ ਹੈ ਉਸਕੇ ਸਾਥ ਹੋਰ ਭੀ ਫਕੀਰ ਹੈਨ
ਉਸਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਜੋ ਬੋਝਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਕੇ ਸਿਰ ਤੇ ਹਾਥ ਭਰ ਉਚਾ ਜਾਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ
ਦੇ ਨਾਲ ਇਕ ਤੂਮਭੀ ਹੈ ਉਸਦੇ ਮਗਰ ਪਿਛੇ ਘੋੜਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲਗਿਆ ਆਂਵਦਾ ਹੈ
ਓਹ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਦਸਾਹੁ ਨੇਂ ਕਹਿਆ ਐਸੇ ਫਕੀਰ
ਦੇ ਹੋਂਦਿਆਂ ਏਹੁ ਸਾਹਿਰ ਨਹੀ ਮਰਨਾ ਥਾ ਤਾਂ ਮੀਰਖਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲ ਕਰ ਦੇਖੀਐ
ਇਹਰ ਵਾਨਗੀ ਕਰੀਏ ਦੇਖੋ ਤੇ ਸਹੀ ਸੱਚਾ ਹੈ ਕਿ ਝੂਠਾ ਹੈ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਦੋਇ ਇਕੋ ਸਪ
ਰਤੇਰਾ ਹੋਇ ਗਿਆ ਸਭ ਲੋਕ ਜੋ ਔਰਤ ਮਰਦ ਕੈਦ ਹੈ ਸਨ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਚਕੀਆਂ
ਮਿਲੀਆਂ ਘੋੜਿਆਂ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਦਾਣਾ ਦਲੋ ਸਰਕਾਰ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਪਠਾਣੀਆਂ ਮੁਗ
ਲਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਲਗੇ ਚਕੀ ਪੀਸਣੇ ਦਾਣਾ ਲਗੇ ਦਲਣੇਂ. ਅਤੇ ਗੁ
ਰੂਜੀ ਭੀ ਗਾਲ ਪਾਵਦੇ ਜਾਵਾਹੇ ਚੱਕੀ ਆਪ ਹੀ ਪਈ ਫਿਰੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਲਾ ਭੀ
ਸਭੋ ਚੱਕੀ ਪੀਸੇ ਇਤਨਾ ਚਿਰ ਨੂੰ ਬਾਦਸਾਹ ਭੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾਂ
ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਰਾਗ ਆਸਾ ਵਿਚਾ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
॥ਜਿਨ ਸਿਰਿ ਸੋਹਨਿ ਪਟੀਆ ਮਾਂਗੀ ਪਾਇ ਸੰਧੂਰੁ ॥ਸੇ ਸਿਰ ਕਾਤੀ ਮੁੰਨੀਅ
ਨ ਗਲ ਵਿਚਿ ਆਵੈ ਧੂੜਿ ॥ਮਹਲਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋਂਦੀਆ ਹੁਣਿ ਬਹਿਣਿ ਨ ਮਿਲਨਿ ਹਦੂਰਿ
॥੧॥ਆਦੇਸੁ ਬਾਬਾ ਆਦੇਸੁ ॥ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖ

ਹਿ ਵੇਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਦਹੁ ਸੀਆ ਵੀਆਹੀਆ ਲਾੜੇ ਸੋਹਨਿ ਪਾਸਿ॥ਹੀਡੋਲੀ
ਚੜਿ ਆਈਆਂ ਦੰਦ ਖੰਡ ਕੀਤੇ ਰਾਸਿ॥ਉਪਰਹੁ ਪਾਣੀ ਵਾਰੀਐ ਝਲੇ ਝਿਮਕਨਿ ਪਾਸਿ
॥੨॥ਇਕੁ ਲਖੁ ਲਹਨਿ ਬਹਿਠੀਆਂ ਲਖੁ ਲਹਨਿ ਖੜੀਆਂ॥ਗਰੀ ਛੁਹਾਰੇ ਖਾਂਦੀਆਂ
ਮਾਣਨਿ ਸੇਜੜੀਆਂ॥ਤਿਨ ਗਲਿ ਸਿਲਕਾਂ ਪਾਈਆਂ ਤੁਟਨਿ ਮੋਤਸਰੀਆਂ॥੩॥
ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਦੁਇ ਵੈਰੀ ਹੋਏ ਜਿਨੀ ਰਖੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ॥ਦੂਤਾਂ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ਲੈ ਚ
ਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਇ॥ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਜੇ ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ॥੪॥ਅਗੋ
ਦੇ ਜੇ ਚੇਤੀਐ ਤਾਂ ਕਾਇਤ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥ਸਾਹਾਂ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈਆ ਰੰਗਿ ਤਮਾਸੈ ਚ
ਇ॥ਬਾਬਰਵਾਣੀ ਫਿਰਿ ਗਈ ਕੁਇਰੁ ਨ ਰੋਟੀ ਖਾਇ॥੫॥ਇਕਨਾ ਵਖਤ ਖੁਆਈ
ਅਹਿ॥ਇਕਨਾਂ ਪੂਜਾ ਜਾਇ॥ਚਉਕੇ ਵਿਣੁ ਹਿੰਦਵਾਣੀਆਂ ਕਿਉ ਟਿਕੇ ਕਢਹਿ ਨਾਇ॥
ਰਾਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਚੇਤਿਓ ਹੁਣਿ ਕਹਿਣਿ ਨ ਮਿਲੈ ਖੁਦਾਇ॥੬॥ਇਕਿ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ਅ
ਪਣੈ॥ਇਕਿ ਮਿਲਿ ਪੁਛਹਿ ਸੁਖ॥ਇਕਨਾ ਏਹੋ ਲਿਖਿਆ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਵਹਿ ਦੁਖ॥
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ॥੭॥੧੧॥ ਤਿਸਕਾ ਅਰਥ

ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਬਾਬਰ ਨੇ ਅਣਕੇ ਪ
ਠਣਾਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕੀਤ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਬੀ ਨਾਲ
ਈਆਂ ਬਾਬਰ ਨੇ ਆ ਇ ਘਰ ਲੁਟੇ ਜਿਨਾਂ ਦੇ
ਸਿਰ ਉਪਰ ਪਟੀਆਂ ਸੋਹਬਦੀਆਂ ਹੈਸਨ
ਅਤੇ ਸੰਧੂਰ ਦੀਆਂ ਮਾਂਗਾਂ ਕੁਰਾਂਈ ਦੀਆਂ
ਹੈਸਨ ਉਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਵਢਕੇ
ਭੂਖਨ ਉਤਾਰ ਲੀਤੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਸੁਆਹ
ਨਾਲ ਭਰਕੇ ਕਾਹਨ ਲਗੋ ਹੈਰ ਮਾਇਆ ਦੇ
ਹੋ ਜੇਹੜੇ ਮੁਖ ਛਤੀ ਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਂਦੇ ਹੈਸ
ਨ ਪਰਮੇਸਰ ਦਨਾ ਮ ਕਦੇ ਨਹੀ ਸਨ ਲੈ
ਦੇ ਸਨ ਸੋ ਉਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਵਿਸਟਾ ਕੇਤੇ ਬਰੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੈਨ ਉਨਾਂ ਦਾ ਏਹੁ ਹਵਾਲ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ
ਮਹਿਲਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠੀਆਂ ਹੈਸਨ ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਦੇ ਨਹੀ ਸੀ ਕੀਤਾ ਓਹ ਹੁਣ
ਪਾਸ ਬੈਠਣ ਭੀ ਨਹੀ ਮਿਲਦੀਆਂ ਵਾਹੁਗੁਰੂ ਵਡਾ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਤਿਸ ਵਾਹੁਗੁਰੂ ਨੂੰ
ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਲੋੜੀਦਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਅੰਤ ਵਾ
ਸਤੇ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਭੇਖ ਕਰ ਕਰ ਥਕ ਪਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜੋ ਦੇਵਤੇ ਇਨਾਂ ਪਾਸ ਸੋਭਾ ਪਾਵ

ਦੇਸੇਤਾਵਦਖੰਡੇਦੇਹਿੰਡੋਲਿਆਤੇਚੜ੍ਹਕਰ ਆਈਆਸਨ ਅਤੇਤਿਨਾਦੇਉਪਰੋਂਪਾਣੀ
ਵਾਰਵਾਰਕੇਪੀਵੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇਲਖਲਖਪਦਾਰਥਾਂਦੇਪਾਵਦੀਆਂ ਹੈਸਨ ਅਤੇਗਰੀ
ਛੁਹਾਰੇਖਾਂਦੀਆਂ ਹੈਸਨਜੋਬਨਦੇਨਾਲਰੰਗਮਾਣਦੀਆਂ ਹੈਸਨ ਸੋਈ ਏਹੁਧਨਤੇਜੋਬ
ਨਵੈਰੀਹੋਇਗਏ ਅਤੇਹੁਕਮਹੋਇਆ ਜੋਕੋਈ ਜੋਬਨਵਾਲੀਆਂਨੂਪਕੜ੍ਹਕੇਲਿਆ
ਵੋਪਤਿਗਵਾਇਕੇ ਜੇਵਾਹਿਗੁਰੂਨੂੰਭਾਵਦਾਹੈਤਾਂਵਡਿਆਈਭੀਦੇਂਦਾਹੈ ਜੋਭਾਣਨਹੀ
ਮੰਨਦੇਤਿਨਾਂਨੂ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਜਾਇਦੇਂਦਾਹੈ ਪਾਤਸਾਹਾਂਦੇ ਅੰਤੇਬਰਾਂਵਿਚਜਾਇਪੈ
ਦੇਹੈਨ ਅਤੇਮਗਰਾਜਨੂੰਭੁਲਾਇਦੇਂਦੇਹੈਨ ਰੰਗਾਤਮਾਸਿਆਂਵਿਚ ਲਗਾਪੇਦੇਹੈਨ
ਹੁਣ ਬਾਬਰਵਾਣੀ ਬਾਬਰਦੀਦੁਹਾਈ ਫਿਰਗਈਹੈ ਅਤੇਜੇਹੜੇਉਨਾਦੇ ਮੁਸਾਹ
ਬਹੈਨ ਸੋਉਨਾਨੂਰੋਟੀਆਂਭੀ ਨਹੀਮਿਲਦੀਆਂ ਪੂਜਾਤੇਨਿਵਾਜਦਾ ਸਮਾ ਖੁਸ
ਜਾਂਦਾਹੈ ਜੇਹੜੀਆਂ ਹਿੰਦਵਾਣੀਆਂ ਚੌਕਾ ਪਾਇਕਰ ਅਤੇ ਤਿਲਕਲਾਇਕੇਚੌਂ
ਕੇਵਿਚ ਬੈਠਕਰ ਰੋਟੀਆਂ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹੈਸਨ ਸੋ ਉਨਾ ਸੁਖਾਲੀ ਸਾਸੀ ਵਾਹਗੁ
ਰੂਨੂਚਿਤਨਾਹੀਸੀਕੀਤਾ ਅਤੇਹੁਣਕਦੇਖੁਦਾਇਭੀਨਹੀਕਾਹਿਣਾਮਿਲਦਾ
ਅਤੇਇਕਉਨਾਨੂਦੁਖਸੁਖਆਣਕੇਪਏਪੁਛਦੇਹੈਨ ਇਕਮੋਇਆਨੂ ਬੈਠੇਰੋ
ਦੇਹੈਨ ਜਿਉਜਿਉ ਵਾਹਗੁਰੂਨੂਭਾਵਦਾਹੈ ਤਿਵੈਹੀ ਕਰਦਾਹੈ ਇਸਮਾਨੁਖ
ਦੇਹਬਕੁਛਨਹੀ ਜਿਉਚਾਹੁੰਦਾਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਤਿਵੇਹੀਂ ਕਰਾਵਦਾਹੈ॥੧॥
ਏਹਸਬਦ ਸੁਣਕਰ ਬਾਬਰਪਾਤਿਸਾਹ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਬੜੀਅਚਰਜਤਾ
ਦੇ ਵਿਚਆਇਆ ਫੇਰਗੁਰੂਜੀ ਦੇਪਾਸੋਂ ਕਰਾਮਾਤਲਗਾ ਮੰਗਣ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹਿਆ ਹੇਪਾਤਸਾਹ ਕਰਾਮਾਤਨਾਮ ਕਾਹਿਰਦਾਹੈ ਜੋਚਾਹੁੰਦਾਹੈ
ਸੋਮੰਗਲੈ ਜਦ ਏਹੁਬਚਨ ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹੇ ਤਾਂਪਾਤਿਸਾਹੁਨੇਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਦੇਪੈਰ
ਆਇਚੁੰਮੇ ਕਹਿਣੇਲਗਾ ਇਸਫਕੀਰਦੇਮੂੰਹੋਖੁਦਾਇਹੀ ਨਿਕਲਦਾਹੈ ਤੇਖੁਦ
ਇਹੀ ਬੋਲਦਾਹੈ ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਮਿਲਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਸਲਾਮੀ ਸਭੋਹੀਆਣ
ਹੋਏ ਸਭੁਸਲਾਮਾਕਰਨਲਗੇ ਤਾਂਪਾਤਿਸਾਹੁਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇਦਰਵੇਸਜੀਤੁਸੀਂਕੁ
ਛਕਬੂਲਕਰੋਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇਪਾਤਸਾਹੁ ਅਸਾਨੂ ਕੁਛਨਹੀ
ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਮੀਰਬਾਬਰ ਪਾਤਿਸਾਹੁਜੋਸੀ ਸੋਕਲੰਦਰੀ ਭੇਸਕੀਤਾ ਰਹਿੰਦਾਸੀ
ਦਿਨੇਕੇਪਾਤਸਾਹੀਕਰਨੀ ਤੇਰਾਤਨੂੰ ਪੈਰਾਵਿਚ ਸੰਗਲਪਾਇਕਰ ਸਿਰਤਲਵਾਇ
ਆਂਹੋਇਕਰ ਖੁਦਾਇਕੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦਾਸੀ ਜਾਂਸਵੇਰੇਹੋਵੈ ਤਾਂਉਠਕਰਿਨਿਵਾ
ਜ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾਸੀ ਫੇਰਤੀਹਸਪਾਰੇ ਕੁਰਾਨਦੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੋਂਦਾਸੀ ਪਿਛੋਂਤੇ ਭੰਗਖਾ

ਇਆ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਨ ਗਾਵਣ ਲਗੇ ਹੋਰ ਜੋ ਬੰਦੀਵਾਂ
ਨ ਹੈ ਥੇ ਸਨ ਪਾਸ ਉਨਾਂ ਵਲੋ ਦੇਖਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੜਾ ਗਮ ਖਾਂਵਦੇ ਤੇ ਨਸਕਰੇ ਦਾਇ
ਆਵੰਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥

॥ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਖੁਰਾਸਾਨ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ ਹਿੰਦੁਸ
ਤਾਨ ਡਰਾਇਆ॥ ਆਪੈ ਦੋਸ ਨ ਦੇਈ ਕਰਤਾ ਜਮੁ ਕਰਿ ਮੁਗਲੁ ਚੜਾਇਆ॥ ਏ
ਤੀ ਮਾਰ ਪਈ ਕੁਰਲਾਣੇ ਤੈਂ ਕੀ ਦਰਦੁ ਨ ਆਇਆ॥੧॥ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ
ਜੇ ਸਕਤਾ ਸਕਤੇ ਕੌ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਨ ਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਪੈ ਵ
ਗੈ ਖਸਮੈ ਸਾ ਪੁਰਸਾਈ॥ ਰਤਨ ਵਿਗਾੜਿ ਵਿਗੋਏ ਕੁਤੀ ਮੁਇਆ ਸਾਰ ਨ ਕਾਈ॥
ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ਵੇਖੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ॥੨॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਂਉ ਧਰਾਏ ਵਡਾ ਸਾ
ਦ ਕਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ॥ ਖਸਮੈ ਨਦਰੀ ਕੀੜਾ ਆਵੈ ਜੇਤੇ ਚੁਗੈ ਦਾਣੇ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ
ਤਾਂ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ॥੩॥੧॥ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣਕੇ ਮੀਰ ਬਾਬਰ
ਨੇ ਕਹਾ ਇਸ ਫਕੀਰ ਕੋ ਅੰਦਰ ਲੈ ਆਵੋ॥ ਤਾਂ ਪਾਤਸਾਹੁ ਦੇ ਆਦਮੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ
ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਏ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਦਰਵੇਸ ਏਹ ਜੋ ਤੁਮਨੇ ਅਵਾਜ ਕਰੀ ਸੀ
ਸੋ ਅਬ ਕੇ ਫੇਰ ਭੀ ਕਹੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਓਹ ਸਬਦ ਫੇਰ ਭੀ ਕਹਾ ਸਬਦ ਸੁਣ
ਨੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਾਬਰ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਤਾਂ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਦਰਵੇਸ ਏਹੁ ਭੰਗ
ਤੁਸੀ ਖਾਵਹੁ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਮੀਰ ਜੀ ਮੈਂ ਭੰਗ ਐਸੀ ਖਾਧੀ ਹੈ ਜੋ ਜਿਸ ਕੀ
ਖੁਮਾਰੀ ਕਦੇ ਉਤਰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਦਰਵੇਸ ਓਹੁ ਕੈਸੀ ਭੰਗ ਹੈ
ਜਿਸ ਕੀ ਖੁਮਾਰੀ ਕਦੇ ਉਤਰਦੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਬਦ ਕਹਿਆ

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਭਉ ਤੇਰਾ ਭਾਂਗ ਖਲੜੀ ਮੇਰਾ ਚੀ
ਤੁ॥ ਮੈਂ ਦੇਵਾਨਾ ਭਇਆ ਅਤੀਤੁ॥ ਕਰ ਕਾਸਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਭੂਖ॥ ਮੈਂ ਦਰ ਮਾਂਗਉ
ਨੀਤਾ ਨੀਤ॥੧॥ ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ਕਰਉ ਸਮਾਇ॥ ਮੈ ਦਰ ਮਾਂਗਉ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕੇਸਰ ਕੁਸਮ ਮਿਰਗ ਮੈ ਹਰਣਾ ਸਰਬ ਸਰੀਰੀ ਚੜ੍ਹਣਾ॥ ਚੰਦਨ
ਭਗਤਾ ਜੋਤਿ ਇਨੇਹੀ ਸਰਬੇ ਪਰਮਲੁ ਕਰਣਾ॥੨॥ ਘਿਅ ਪਟ ਭਾਂਡਾ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ
ਐਸਾ ਭਗਤੁ ਵਰਨ ਮਹਿ ਹੋਇ॥ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵੇ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ
ਦਰਿ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ॥੩॥੧॥ ਤਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ

ਸੁਣੋ ਪਾਤਸਾਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਉ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਭੰਗ ਹੈ ਅਰ ਮੇਰਾ ਚਿਤ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਖ
ਲੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਮੈ ਅਤੀਤ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਮੈਂ ਸਤਗੁਰਾਂ ਕੋਲੋ ਭਿ

ਖਿਆਮਿਲੈਜੋਕਰਤੇਪੁਰਖੁਦਾਦਰਸਨਮੈਨੂੰਹੋਵੇ ਕੇਸਰਤੇਫੁਲ ਕਸਤੂਰੀ ਮਿ੍ਰਗਛਾਲਾ
ਸਭਜੇਨੂੰਪਵਿਤ੍ਰਭਾਸਦੀਹੈ ਅਤੇਮਿਘਉਦਾਭਾਂਡਾਂਭੀਪਵਿਤ੍ਰਹੋਇਜਾਂਦਾਹੈ ਸੁਣੋਪਾਤਿਸਾਹੁ
ਜੇਤੂੰਭੀਪਰਮੇਸਰਦੀਭਗਤਕਰੇਂਗਾ ਤੇਤੂੰਭੀਪਵਿਤ੍ਰਹੋਵੇਂਗਾ ਅਰੁਜੇਹੜੇਨਾਮਜਪਦੇਹੈਨਸੋ
ਜੇਹੜੀਉਨਕੀਇਛਾਹੁੰਦੀਹੈ ਸੋਈਫਲਪਾਵਦੇਹੈਨ ਅਤੇਅਚਲਰਾਜ ਕਿਸੇਦਾਨਹੀਹੋਇ
ਆਸੋਤੁਸੀਭੀਸਾਹਿਬਦੀ ਬੰਦਗੀਕਰੋਗੇਅਤੇਸੰਤਸਾਧਾਂਦੀਸੇਵਕਰਦੇਰਹੋਗੇ ਤਾਦਸ
ਪਾਤਿਸਾਹੀਆਂਭੋਗੋਗੇ ਅਤੇਜੇਸੰਤਾ ਸਾਧਾਂਨੂੰਦੁਖਾਵੋਗੇਤਾਨਸਟਹੋਇਜਾਵੋਗੇ ਏਹੁਬਚਨ
ਸੁਣਕਰਮੀਰਬਾਬਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦਿਆਂਚਰਨਾਂਤੇਢਹਿਪਿਆ ਮੀਰਬਾਬਰਨੇਕਹਾ ਹੇਫ
ਕੀਰਸਾਹਿਬੁਜੀਮੁਝਕੋਤੁਸੀਕੁਛਉਪਦੇਸਕਰੋਜੀ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਹੇਪਾਤ
ਸਾਹਤੁਸਾਧਰਮਦਾਨਿਆਉਕਰਨਾ ਅਤੇਪਰਉਪਕਾਰਕਰਨ ਜਾਂਮੀਰਬਾਬਰਨੇ
ਏਹੁਬਚਨਸੁਣਿਆਂ ਤਾਦਿਲਾਵਿਚ ਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਇਆ ਕਹਿਣਲਗਾ ਹੇਫਕੀਰ
ਸਾਹਿਬਹੁਣਤੁਸੀਇਥੇਹੀਰਹੋ ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਹੇਪਾਤਿਸਾਹੁ ਇਕਦਿਨਮੈਰਹਾ
ਗਾ ਫੇਰਪਾਤਸਾਹਨੇਂਕਹਾਤ੍ਰੈਦਿਨ ਰਹਿਣਜੀ ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਭਲਾਪਾਤਸਾਹੁ
ਤ੍ਰੈਦਿਨਾਂਦਿਨਹੀਰਹਾਂਗੇ ਪਰਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਬੰਦੀਵਾਨਾ ਵਲੋਦੇਖਕਰਿ ਬਹੁਤਹੀ
ਗਮਖਾਵੈਤਾਂਫਿਰਿਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚਿਆਇਗਏ ਫੇਰਲੀਮੇਪਏਰਹੇ
ਅਤੇਉਸੀਹਾਲਤਾਵਿਚਿ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਸਚੀਦਰਗਾਹਵਿਚਿਗਏ ਤਾਂਅਗੋ ਸ੍ਰੀਨਿ
ਰੰਕਾਰਜੀਨੇਕਹਿਆ ਹੇਨਾਨਕਜੀ ਤੂ ਕਿਉਆਇਆਹੈ ਕਿਛੁਕਹੇਂਗਾ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਨੇਕਹਾ ਹੇਨਿਰੰਕਾਰਜੀ ਮੈ ਕਿਆਕਹਿਣਾਹੈ ਤੁਮਆਪ ਸਭਕੁਛ ਜਾਣਦੇਹੋ ਤਾਸ੍ਰੀ
ਨਿਰੰਕਾਰਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇਨਾਨਕਜੀ ਤੇਰੇਆਉਣੇਨਾਲਿਮੈ ਸਭਬੰਦਾਖਲਾਸ ਕੀਤੇ
ਆਹੈਨ ਤੇਰੇਦਰਦਦੇ ਵਾਸਤੇ ਸੋਤੂੰਜਾਇਕਰ ਬੰਦਖਲਾਸਕਰਾਇਦੇਹੁ ਤਾਂਦਰਗਾਹੋ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੋ ਮਿਹਰ ਵਡਿਆਈ ਦਾਦਗਾਲਾ ਪਹਿਨਾਇਕਰ ਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਨੇ ਵਿ
ਦਿਆਕੀਤਾ ਇਤਨੇਮੇਪਾਤਸਾਹੁਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਕੇਪਾਸ ਆਇਖੜਾਹੋਇਆ
ਅਰੁਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਇਸਫਕੀਰਨੂੰ ਕਿਆਹੋਇਆਹੈ ਤਾਲੋਕਾਂਨੇਕਹਿਆ ਹੇਪਾਤਿ
ਸਾਹੁਜੀ ਫਕੀਰਬਹੁਤ ਦਰਦਵੰਦਹੈ ਏਹੁਬੰਦੀਵਾਨਾਂ ਵਲੋ ਦੇਖਿਕਰ ਬਹੁਤਹਾਲਤ
ਵਿਚ ਆਇਗਇਆਹੈ ਤਾਂਪਾਤਸਾਹੁਨੇਂਕਹਿਆ ਹੇ ਯਾਰੋਖੁਦਾਇ ਅਗੋ ਹਥਜੋੜੋ
ਏਹੁਫਕੀਰ ਉਠਿਬੈਠੇ ਤਾਸਭਨਾਂਲੋਕਾਂਨੇਹਥਜੋੜੇ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਉਠਬੈਠੇ ਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਕੇਉਠਬੈਠਣੇਨਾਲਿ ਜਾਣੀਏਜੋਕੋਟਿਕੋਟੀਸੂਰਜਚੜ੍ਹੇਹੈਨਿ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਾਤੇਜਪਾਤਸਾਹੁ ਸਹਾਰਨਸਕਿਆ ਤਾਂਫਿਰਿਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀ ਕ

ਦਮੀਆਇਲਗਾ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਹੇਪਾਤਿਸਾਹਤੂੰਨਿਹਾਲਹੋਇਆਹੈਤਾਂਪਾ
ਤਸਾਹੁਨੇਂਸਤਤਸਲੀਮਾ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇਕਹਿਓਸ ਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀਤੁਸੀਮੇਰੇਪ
ਰਮਿਹਰਵਾਨਹੋਵੋ ਜੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਬਚਨਕੀਤਾ ਸੁਣਿਪਾਤਸਾਹੁਜੇਤੂੰਮਿਹ
ਰਵਾਨਹੁੰਦਾਹੈ ਤਾਂ ਬੰਦ ਜੋਅਗਲੀਆਂਪਿਛਲੀਆਂ ਸਭਖਲਾਸ ਕਰਾਇਦੇਹੁਤਾ
ਪਾਤਿਸਾਹਨੈਂਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ਤਾਂਪਾਤਸਾਹਨੇਂ ਗੁਰੂਜੀਕਾ ਹੁਕਮੁਮੰਨਿਕਰਿ
ਸਭ ਬੰਦਾਖਲਾਸ ਕਰਿਦਿਤੀਆਂ ਫੇਰਪਾਤਿਸਾਹੁਨੇਂਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀਇਕਅਰ
ਜਹੈਜੇਤੁਮਕਰੋਤਾਂਮੈਂਕਹਾਂਜੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤੂੰਕੁਛਮੰਗਲੈ
ਤਾਪਾਤਿਸਾਹਨੈਕਹਿਆ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਮੇਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ ਚਿਰਤਾਈਚਲੈਜੀ ਅਰੁਕੁ
ਰੁਸੀਬਰਕਰਸੀ ਬਤਾਈਚਲੈਜੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੈਕਹਿਆ ਹੇਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤੇਰੀਪਾਤਿਸ
ਹੀਚਿਰਤਾਂਈ ਚਲੈਗੀ ਪਰਜਦਤੀਕ ਤੈਰੇਘਰਵਿਚ ਨਿਆਂਉਰਹੈਗਾ ਤਾਫੇਰਿ ਪਾਤਿ

ਸਾਹੁਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀਤੂੰਆਪਣੇ
ਆਖਣਦਾਮੈਨੂੰ ਬਰਨਦੇਹੁਜੀ ਤਾਂ
ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਹੇਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤੇਰੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀਚਿਰ ਤਾਂਈਚਲੈਗੀ ਤਾਂ
ਪਾਤਿਸਾਹੁਨੇਗੁਰੂ ਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾ
ਟੇਕਿਆ ਸਭਬੰ ਦੀਵਾਨਪਾਤਸਾਹੁ
ਨੇਬੰਦਿਆਕੀਤੇ ਅਰਉਨਾਂਦੀਵਸ
ਤੂਉਨਾਂਨੂੰਦਿਵਾਈ ਦਿਤੀ ਤਾ ਬੰਦੀਵਾ
ਨਜਿਤਨੇਹੈਸਨ ਸਭ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਬਿਨਜਾਂਵਨਨਾਹੀ ਅਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਪਾਤਸਾਹੁਦੇਪਾਸੋਂਵਿਦਿਆਹੋਏ ਗੁਰੂਜੀ
ਤੈਥੇਦਿਨ ਬੰਦਖਲਾਸਕਰਾਇਕਰ ਸੈਦਪੁਰੇ ਆਏ ਆਇਕੇਦੇਖਿਆ ਤਾਂਸਭਕਤ
ਲਾਮਹੋਈਪਈਹੈ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੈ ਇਕਸਬਦਕਹਾ ਰਾਗੁਆਸਾ ਵਿਚਿ॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਕਹਾਸੁਖੇਲਤਬੇਲਾਂ ਘੋੜੇਕਹਾਭੇਰੀਸਹਿਨਾਈ॥ਕ
ਹਾਸੁਤੇਗਬੰਦਗਾਡੇਰੜ ਕਹਾਂਸੁ ਲਾਲਕਵਾਂਈ॥੧॥ਕਹਾਸੁ ਆਰਸੀਆਂਮੁਹਿਬੰ
ਕੇਐਥੈਦਿਸੈਨਾਹੀ॥੧॥ਇਹੁਜਗੁਤੇਰਾ ਤੂੰਗੋਸਾਈ॥ਏਕਘੜੀਮਹਿ ਥਾਪਿਉਥ
ਪੇਜਰਵੰਡਿਦੇਵੈਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਾਸੁਦਰਘਰਮੰਡਪਮਹਲਾ ਕਹਾਸੁ
ਬੰਕਸਰਾਈ॥ਕਹਾਂਸੁਸੇਜਸੁਖਾਲੀਕਾਮਣਿ ਜਿਸੁਵੇਖਿਨੀਦਨਪਾਈ॥ਕਹਾਂਸੁਪਾ

ਨਤੇ ਬੇਲੀ ਹਰਮਾ ਹੋਈਆਂ ਛਾਂਈ ਮਾਂਈ ॥੨॥ ਇਸੁ ਜਰ ਕਾਰਣ ਘਣੀ ਵਿਗੁਤੀ ਇ
ਨ ਜਰੁ ਘਣੀ ਖੁਆਈ ॥ ਪਾਪਾ ਬਾਝਹੁ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਮੁਇਆਂ ਸਾਥ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਨੋ
ਆਪਿ ਖੁਆਏ ਕਰਤਾ ਖੁਸਿ ਲਏ ਚੰਗਿਆਈ ॥੩॥ ਕੋਟੀ ਹੂ ਪੀਰ ਵਰਜ ਰਹਾਏ ਜਾਂ
ਮੀਰ ਸੁਣਿਆਂ ਧਾਇਆ ॥ ਥਾਨ ਮੁਕਾਮ ਜਲੇ ਬਿਜੁ ਮੰਦਰ ਮੁਛਿ ਮੁਛਿ ਕੁਇਰ ਰੁ
ਲਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਮੁਗਲੁ ਨ ਹੋਇਆ ਅੰਧਾ ਕਿਨੈਂ ਨ ਪਰਚਾ ਲਾਇਆ ॥੪॥ ਮੁਗਲ
ਪਠਾਣਾਂ ਪਈ ਲੜਾਈ ਰਣਿ ਮਹਿ ਤੇਗ ਵਗਾਈ ॥ ਉਨੀ ਤੁਪਕ ਤਾਂਣ ਚਲਾਈ ਉਨੀ ਹਸ
ਤ ਚਿੜਾਈ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਚੀਰੀ ਦਰਗਹਿ ਫਟੀ ਤਿਨਾਂ ਮਰਣਾਂ ਭਾਈ ॥੫॥ ਇਕ ਹਿੰਦੁਵਾ
ਣੀ ਔਰ ਤੁਰਕਾਣੀ ਭਟਿਆਣੀ ਠਕੁਰਾਣੀ ॥ ਇਕਨ ਪੇਰਣ ਸਿਰ ਖੁਰ ਪਾਟੇ ਇਕਨਾਂ
ਵਾਸ ਮਸਾਣੀ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਬੰਕੇ ਘਰੀਂ ਨ ਆਏ ਤਿਨ ਕਿਉ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੬॥ ਆਪੇ
ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖ ਸੁਣਾਂਈਐ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਹੋਵੈ ਕਿਸ ਥੈ
ਜਾਇ ਰੂਆਈਐ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮ ਚਲਾਏ ਵਿਗਸੈ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥
੭॥੧੨॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਇਨਾ ਦੇ ਘੋੜੇ ਕਿਥੇ ਗ
ਏ ਹੈਨਿ ਅਤੇ ਭੇਰੀਆਂ ਸੁਰਨਾਈਆਂ ਕਿਥੇ ਗਈਆਂ ਜੋ ਆਰਸੀਆ ਵਿਚੋ ਮੂਹ ਦੇ
ਖਦੇ ਹੈਸਨ ਸੋ ਕਹਾਂ ਗਏ ਅਤੇ ਏਹੁ ਜਗਤ ਤੇਰਾ ਹੈ ਤੂੰ ਗੋਸਾਂਈ ਅਤੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਇਕ
ਘੜੀ ਵਿਚ ਥਾਪਦਾ ਹੈ ਅਰ ਪਰਲੋ ਭੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸਰਾਂਈ ਤੇ
ਮਹਿਲ ਕਹਾਂ ਗਏ ਕਿਥੇ ਹੈਨ ਸੇਹਜਾ ਸੁਖਾਲੀਆ ਅਤੇ ਤੰਬੋਲ ਪਾਵਣ ਵਾਲੀਆ
ਕਿਥੇ ਗਈਆਂ ਇਸ ਜਰ ਵਾਸਤੇ ਘਣਿਆਂ ਨੇ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਹੈ ਪਾਪਾ ਬਾਝਹੁ
ਜਰ ਇਕਠੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਮੋਇਆ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਥ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ ਅਰੁ ਜਿਸ
ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦਿਆਲਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਤੇ ਜਰ ਲਾਂਵਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਗੁ
ਰੂ ਭੁਲਾਇ ਦੇਦਾ ਹੈ ਸੋ ਜਰ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਲਾਇ ਦੇਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਬਾਬਰ ਕਾਬਲੋ
ਧਾਇਆ ਸੀ ਸਭ ਪੀਰਾਂ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਵਰਜ ਰਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮਹਾਰਾਜ ਆਪੇ ਹੀ ਆਇ
ਆ ਹੈ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਸਜਾਇ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਏਹੁ ਮਾਰੇਗਾ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ
ਕਰਾਮਾਤ ਨਹੀ ਦਿਖਾਵਣੀ ਮੈ ਬਾਬਰ ਤੇ ਸਹਾਈ ਹਾਂ ਤਉ ਰਾਤ ਕੇ ਬਾਬਰ ਤੇ ਪਠਾਣਾਂ
ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੋਈ ਤਾਂ ਪਠਾਣਾਂ ਨੇ ਹਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੰਗਾਰ ਕੈ ਦਰਵਾਜੇ ਦੇ ਅਗੇ ਖੜਾ ਕੀਤਾ
ਤਾਂ ਬਾਬਰ ਨੇ ਤੁਫੰਗਾ ਚਲਾਈਆਂ ਪਠਾਣ ਚੰਗਿਆਂ ਨੂੰ ਲਗ ਪਈਆ ਤਾਂ ਪਠਾਣਾਂ
ਨੇ ਕਿਲਾ ਛਡ ਦਿਤਾ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਬਾਬਰ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਕਹੇ ਕਤ
ਲਾਮ ਹੋਈ ਜੋ ਹਿੰਦਵਾਣੀਆਂ ਭਟਿਆਣੀਆਂ ਠਕੁਰਾਣੀਆ ਸਭ ਕਤਲ ਹੋਈ

ਆ ਬੰਨਭੀ ਲਈਆਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਇਕ ਮਾਰੀਦੀਆਂ ਹੀ ਮਰਗਈਆਂ ਅਤੇ ਜਿਨ
ਦੇ ਆਦਮੀ ਮਰਗਏ ਉਨਾਨੂੰ ਦੁਖਦੀ ਰੈਣ ਵਿਹਾਣੀ ਦੁਖ ਸੁਖ ਤੇ ਆਪ ਕਰਤਾਰ
ਹੀ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਪੁਕਾਰ ਕਿਸ ਅਗੇ ਕਰੀਐ ਸਭ ਕਿਛੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਹੈ ਕਰ
ਤਾ ਵੇਖ ਵੇਖ ਕੇ ਵਿਗਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਅ ਪਏ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦੇ ਫਲ ਪਏ ਭੋਗਦੇ
ਹੈਨਿ ਤਾਂ ਬਾਬਰ ਵਾਣੀ ਪੂਰਣ ਹੋਈ ਤਾਂ ਬੰਦਾ ਲੈਕਰ ਲੋਕ ਘਰੀ ਆਏ

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਸਬਦ ਕਹਿਆ
ਸੋਰਠਿ ਰਾਗ ਵਿਚ ਗਗਾਈ ਬੋਹੜੁ ਬੰਦੀ ਛੋੜੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੁਖਦਾਰੀ॥ ਕਰਮ ਨ
ਜਾਣਾ ਧਰਮ ਨ ਜਾਣਾ ਲੋਭੀ ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ॥ ਨਾਉ ਪਰਿਓ ਭਗਤੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਇ
ਹੁ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂ ਮਾਣੁ॥ ਨਿਚੀਜਿਆ ਚੀ
ਜ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈਸਾ ਬਾਲ
ਕ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਲਖ ਅਪਰਾਧ ਕਮਾਵੈ॥ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਝਿੜਕੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਬਹੁ
ੜਿ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਵੈ॥ ਪਿਛਲੇ ਅਉਗੁਣ ਬਖਸ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗੈ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵੈ॥
੨॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਆਖ ਸੁਣਾਈਐ॥ ਕਹਿ
ਣੈ ਕਥਨਿ ਨ ਭੀਜੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪੈਜ ਰਖਾਈਐ॥ ਅਵਰ ਓਟ ਮੈ ਸਗਲੀ
ਦੇਖੀ ਇਕ ਤੇਰੀ ਓਟ ਰਹਾਈਐ॥੩॥ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਆ
ਪੇ ਸੁਣੈ ਬਿਨੰਤੀ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਭ ਚੂਕੈ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤੀ॥ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਖਧੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੰਤੀ॥੪॥੧॥

ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਣ ਕੇ ਬੈਠੇ ਹਿੰਦੂ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਲਗੇ
ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਪਣੇ ਮੁਰਦੇ ਦਬਣ ਲਗੇ ਘਰ ਘਰ ਵਿਚ ਰੋਵਣ ਦਾ ਸਬਦ ਹੋਇ ਰ
ਹਿਆ ਲਗੇ ਪਿਟਣ ਤੇ ਓਹੁ ਓਹੁ ਲਗੇ ਕਰਣ ਇਸ ਕਉਤਕ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਹੋਰ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਜੈਸੇ ਗੋਇਲਿ ਗੋਇਲੀ ਤੈਸੇ
ਸੰਸਾਰਾ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਆਦਮੀ ਬਾਂਧਹਿ ਘਰ ਬਾਰਾ॥੧॥ ਜਾਗਹੁ ਜਾਗਹੁ ਸੁਤਿ
ਓ ਚਲਿਆ ਵਣਜਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨੀਤ ਨੀਤ ਘਰ ਬਾਂਧੀਐ ਜੇ ਰਹਿਣਾ ਹੋ
ਈ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਵੈ ਜੀਉ ਚਲਸੀ ਜੇ ਜਾਣੈ ਕੋਈ॥੨॥ ਓਹੀ ਓਹੀ ਕਿਆ ਕਰਹੁ ਹੈ ਹੋ
ਸੀ ਸੋਈ॥ ਤੁਮ ਰੋਵਹੁਗੇ ਓਸ ਨੋ ਤੁਮ੍ਹ ਕਉ ਕਉਣੁ ਰੋਈ॥੩॥ ਧੰਧਾ ਪਿਟਹੁ ਭਾਈਹੋ ਤੁਮ
ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹੁ॥ ਓਹੁ ਨ ਸੁਣਈ ਕਤ ਹੀ ਤੁਮ ਲੋਕ ਸੁਣਾਵਹੁ॥੪॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਤਾ ਨਾ
ਨਕਾ ਜਾਗਾਏ ਸੋਈ॥ ਜੇ ਘਰੁ ਬੂਝੈ ਆਪਣਾ ਤਾਂ ਨੀਦ ਨ ਹੋਈ॥੫॥ ਜੇ ਚਲਦੇ ਲੈਰ

ਣਿਆ ਛਿਛੁ ਸੰਪੈ ਨਲੋ॥ ਤਾ ਧਨੁ ਸਿਰਹੁ ਵੇਖਕੈ ਬੂਝਹੁ ਬੀਚਾਰੋ॥੭॥ ਵਣਜੁ ਕਰਹੁ
ਮਖਸੂਦ ਲੈਹੁ ਮਤ ਪਛੋਤਾਵਹੁ॥ ਅਉਗਣ ਛੋਡਹੁ ਗੁਣ ਕਰਹੁ ਐਸੇ ਤਤ ਪਰਾਵਹੁ
॥ ਧਰਮ ਭੂਮ ਸਤਿ ਬੀਜ ਕਰਿ ਐਸੀ ਕਿਰਸ ਕਮਾਵਹੁ॥ ਤਾਂ ਵਾਪਾਰੀ ਜਾਣੀਅਹੁ
ਲਾਹਾ ਲੈਜਾਵਹੁ॥੮॥ ਕਰਮ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਬੂਝੈ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਨਾਮ ਵਖਾਣੈ
ਸੁਣੈ ਨਾਮੁ ਨਾਮੇ ਬਿਉਹਾਰਾ॥੯॥ ਜਿਉ ਲਾਹਾ ਤੋਟਾ ਤਿਵੈ ਵਾਟ ਚਲਦੀ ਆਈ॥ ਜੋ
ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਵਡਿਆਈ॥੧੦॥੧॥ ਇਕ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨੇ ਅਰਦਾ
ਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਇਕਸ ਨੇ ਬਿਗਾੜ ਕੀਤਾ
ਹੈਸੀ ਅਤੇ ਇਤਨੇ ਲੋਕ ਮਾਰੇ ਗਏ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਉਸ ਬਿਰਛ
ਹੇਠ ਜਾਇਕੇ ਸੋਇ ਰਹੁ ਜਾ ਤੂ ਉਠੇਗਾ ਤਾ ਤੈਨੂ ਦਸਾਂਗੇ ਜਬਾਬ ਉਠਕੇ ਲਵੀ ਤਾ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਮਥਾ ਟੇਕਕੇ ਉਸ ਬਿਰਛ ਦੇ ਹੇਠ ਜਾਇ ਸੁਤਾ ਤਾ ਇਕ ਬੂੰਦ ਚਿਕਨਾਈ ਕੀ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਦੇ ਸੀਨੇ ਉਪਰ ਜਾਇ ਪਈ ਜਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਤਾ ਸੀ ਤਿਉ ਕੀੜੀਆ ਆਇ ਚੰਮੜੀ
ਆ ਇਕ ਕੀੜੀ ਜੋ ਲੜੀ ਸੋ ਹਥ ਨਾਲ ਸਭੇ ਮਲ ਸੁਟੀਆਂ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਤਾ ਸੁਤਾ
ਜਾਗਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਏਹ ਕਿਆ ਕੀਤੋ ਹੀ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਇਕ ਕੀੜੀ ਲੜੀ ਸੁਤਿਆ ਪਇਆ ਨੂੰ ਤਾ ਮੈ ਸਭੇ ਹੀ ਹਥ ਨਾਲਿ ਮਲ ਸੁਟੀਆ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਹਸ ਕਰਿ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਸੇ ਤਰਾ ਹੀ ਮਰਦੀਆ ਆ
ਆ ਹੈਨ ਏਹੁ ਉਤਰ ਸੁਣਕੇ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਸਬਦ ਸੁ
ਣਿਆ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸੈਦ ਪੁਰੇ ਦੇ ਲੋਕ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਪਰਨਾਉ ਧਰੀਕ ਸਿਖ
ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਲਗੇ ਜਪਣ ਇਕ ਸੁਰੂਕਲਾਲ ਭੀ ਬੰਦ ਵਿਚ ਆਇਆ ਸੀ ਉ
ਸ ਨੇ ਭੀ ਏਹ ਬਾਰਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀਆ ਲਿਖ ਲੀਤੀਆ ਹੈਸਨ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ
ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਚਲੇ ਅਤੇ ਕਸਮੀਰ ਕੀ ਧਰਤੀ ਨੂ ਚਲੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹੁ ਕਸਮੀਰ ਕੀ ਧਰਤੀ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਚਲੋ ਤਾ ਉਸ
ਦਾ ਭੀ ਸੈਰ ਕਰੀਏ ਕਸਪ ਜੀ ਕੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸਿਵ ਜੀ ਕੀ ਕਾਸੀ ਬਣੀ
ਹੋਈ ਹੈ ਸਰਬ ਤੀਰਥਾਂ ਕਾ ਨਿਵਾਸ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਨਦੀ ਕੇ ਕਨਾਰੇ ਪਰ ਹੈ ਕਾਸੀ
ਉਸੀ ਤਰਾ ਕਸਪ ਜੀ ਨੇ ਕਸਮੀਰ ਰਚੀ ਹੈ ਸਾਰੇ ਤੀਰਥ ਹੈਨ ਅਮਰਨਾਥ ਸਿਵ ਜੀ
ਦੁਆਰ ਹਿਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਹਾਂ ਤੁਹਾ
ਡੀ ਰਜਾ ਈਹੈ ਤਾ ਹੀ ਚਲੀਏ ਅਸੀ ਆਪਦੇ ਪਿਛੇ ਪਿਛੇ ਚਲਣਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ

ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਸਮੀਰ ਕੀ ਧਰਤੀ ਕਉ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਕਸਮੀਰ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ
ਗਆਗੈ ਸਾਖੀ ਇਕ ਕਸਮੀਰ ਕੇ ਪਾਲੀ ਨਾਲ।

ਜਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਸਮੀਰ ਕੀ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਗਏ ਤਾਂ ਜਾਇ ਕਰ ਉਥੇ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਬਡਾ ਧ
ਰਮ ਉਥੇ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਕਸਮੀਰ ਵਿਚ ਸਭ ਕਸਮੀਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੰਸ ਕਸਪ ਜੀ ਕੀ
ਸੰਤਾਨ ਕਹੀਦੇ ਹੈਨ ਪਹਾੜ ਪਰਬਤ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੈਨ ਇਕ ਪਰਬਤ ਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ
ਬਾਰਾਂ ਦਿਨ ਉਥੇ ਬੈਠਿਆਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਬੀਤ ਗਏ ਕਿਸੇ ਭੀ ਖਬਰ ਨਹੀ ਲੀਤੀ ਜਦ
ਤੇਰਵਾਂ ਦਿਨ ਗੁਜਰਿਆ ਤਾਂ ਇਕ ਪਾਲੀ ਦੂਬੇ ਚਾਰਦਾ ਚਾਰਦਾ ਆਇਆ ਕਸਮੀ
ਰੀ ਥਾ ਉਸ ਪਾਲੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਇਥੇ ਕਿ
ਉ ਬੈਠੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਕੌਣ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਸੀ ਤੈਨੂੰ ਕੌਣ ਨਿ
ਗਾਆਂ ਵਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਓਹ ਕਸਮੀਰੀ ਨੇ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਭਲੇ ਨਹੀ ਜੇਹੜੇ ਉਜਾੜ
ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੋ ਕਿਆ ਜਾਣੀਏ ਤੁਸੀ ਚੋਰ ਹੋ ਯਾਂ ਬਟਪਾਰੇ ਹੋ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀ ਫਕੀਰ ਹੁੰ
ਦੇ ਤਾਂ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਤੂੰ
ਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਨਾ ਆਖ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਹ ਕਸਮੀਰੀ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਏਥੇ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਆਂਦੇ
ਹੋ ਨਹੀ ਤਾਂ ਏਥੇ ਕੋਈ ਭੀ ਨਹੀ ਆਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਜਾਹੁ ਭਾਈ ਤੂੰ ਏ
ਥੋ ਹੁਣ ਚਲਿਆ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਓਹੁ ਕਸਮੀਰੀ ਸਲਾਮ ਕਰਕੇ ਉਠ ਗਇਆ ਤਾਂ
ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਅਯੜ ਮੋਇਆ ਪਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਕਸਮੀਰੀ ਦੇ
ਖਕੇ ਹੈਰਾਨ ਪਰੇਸਾਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਏਹ ਕਿਆ ਹੋਇ
ਗਇਆ ਹੈ ਹੁਣ ਮੈ ਇਨੂੰ ਸਾਬਤ ਅਈਯੜ ਰਜੀ ਬਜੀ ਚਰਦਾ ਚੁਗਦਾ ਛੋਡ ਗਇ
ਆ ਥਾ ਏਹੁ ਤਾਂ ਇਕ ਬਾਰੀ ਹੀ ਸਾਰਾ ਅਈਯੜ ਮਰ ਗਈਆ ਏਨਾ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿ
ਅ ਜਬਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ ਇਨਾਂ ਦੇ ਖਾਵੰਦ ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਹੀ ਬੱਚਾ ਕੱਚਾ ਘਾਣੀ ਪਾਵਨਗੇ
ਏਹੁ ਬੜੀ ਕੁਦਰਤ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਹੋਈ ਹੈ ਹੁਣ ਮੈ ਕੀ ਕਰਾਂਗਾ ਮੇਰੀ ਗੁਜਰਾਨ ਕਿਉਂਕਰ
ਚਲੇਗੀ ਮੇਰੇ ਲੜਕੇ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਪਲਨਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਕਸਮੀਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਅ
ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਜੋ ਕੁਛ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਫਕੀਰ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਹੋਇ
ਆ ਹੈ ਹੁਣ ਮੈ ਉਸ ਫਕੀਰ ਦੀ ਪੈਰੀਂ ਜਾਇ ਪਵਾਂ ਤਾਂ ਹੀ ਮੇਰਾ ਭੁਲਾ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਓਹ
ਕਸਮੀਰੀ ਓਹ ਦੂਬੇ ਉਥੇ ਛਡਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀਂ ਜਾਇ ਪਇਆ ਅਤੇ ਆਜ
ਜੀ ਨਾਲ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਇਕ ਬੜੀ ਕੁਦਰਤ ਹੋਈ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਕਹੁ ਭਾਈ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਕਸਮੀਰੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਈ

ਲੋਕਜੀ ਮੈਂ ਪਰਾਏ ਦੁੰਬੇ ਚਾਰਦਾ ਫਿਰਨਾ ਹਾਂ ਨਿਤਹੀ ਇਸਤਰਾਂ ਮੇਰੀ ਗੁਜਰਾਂਨ ਚਲਦੀ
ਘਰੋ ਮੈ ਆਇਆ ਹਾਂ ਦੁੰਬੇ ਚਾਰਦਾ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਸਾਂ ਤਾਂ ਦੁੰਬੇ ਹਛੇ ਚਰਦੇ ਹੈ
ਸਨ ਜਾਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਚੰਗੇ ਭਲੇ ਛਡ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ
ਪਾਸੋ ਮੁੜਕੇ ਗਿਆ ਹੁਣ ਜਾਇ ਕਰ ਡਿਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਅਈਯੜ ਮੁਆਇਆ ਪ
ਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਮੈ ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾ ਮੇਰਾ ਬਚਾਕਚਾ ਦੁੰਬਿਆ ਦੇਖਾਂਵਦ
ਘਾਂਣੀ ਪੀੜਨਗੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਛ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਹੁੰਦਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾ
ਹਾਂ ਤੁਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਭਗਤ ਹੋ ਸੰਤ ਹੋ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਨੇ
ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਭੁਲ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁਖੀ ਦੇਖਕੇ ਬਹੁਤ ਤਰਸ ਕੀਤਾ
ਤੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਹੁਣੇ ਹੀ ਅਤੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਇਕ ਇਕ ਦੁੰਬੇ ਨੂੰ ਉ
ਠਾਲਲੈ ਤੇਰਾ ਸਾਰਾ ਅਈਯੜ ਜੀਵੇਗਾ ਤਾਂ ਓਹ ਕਸਮੀਰੀ ਆਇਆ ਆਪਣੇ
ਅਈਯੜ ਕੋਲ ਅਰ ਆਣਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਤੇ ਨਾਮਕ ਸਦਕਾ ਏਹੁ ਅਈ
ਯੜ ਜੀਵੇ ਇਕ ਵਾਰੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕਹੇ ਦੁੰਬੇ ਨੂੰ ਹਥ ਲਾਵੇ ਦੁੰਬਾ ਉਠਕੇ ਚਰਨ ਲਗਪ
ਵੇ ਇਸੇ ਤਰਾ ਸਾਰਾ ਅਈਯੜ ਜੀਉਠਿਆ ਕੁਦਰਤ ਖਸਮ ਦੀ ਨਾਲ ਮੁੜਕੇ ਉਸ
ਦਾ ਅਈਯੜ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਇਆ ਫੇਰ ਓਹ ਅਈਯੜ ਨੂੰ ਛਡਕੇ ਕਸਮੀਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤੇ ਕਹੇਣ ਲਗਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਤਾ ਹੁਣ ਘਰ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਮੈਂ ਤੇ
ਰੇਹੀ ਪਾਸ ਰਹਾਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਹੁ ਓਹ ਅਯਾਲ
ਘਰ ਜਾਵੇ ਨਹੀ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠਾ ਹੀ ਰਿਹਾ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਓਸ ਅ
ਈਯੜ ਦੇ ਖਾਵੰਦ ਢੂੰਡਦੇ ਢੂੰਡਦੇ ਉਥੇ ਹੀ ਆਇ ਨਿਕਲੇ ਵੇਖਨ ਤਾ ਅਈਯੜ
ਸਭ ਮੂੰਹ ਪਾਇਆਂ ਚਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਯਾਲੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਾਸ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾ
ਓਹ ਅਈਯੜ ਦੇ ਮਾਲਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਏ ਵੇਖਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਖ
ੜੇ ਮਸਤ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਅਯਾਲੀ ਭੀ ਮਸਤ ਹੋਇਆ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾ ਉਨਾਨੇ ਕ
ਹੇ ਸੰਤ ਮਹਾਪੁਰਸ ਜੀ ਏਹ ਅਯਾਲੀ ਨਿਤ ਦੁੰਬੇ ਚਾਰਕੇ ਘਰ ਨੂੰ ਆਉਂਦਾ ਸੀ
ਅਤੇ ਕਲ ਦਾ ਆਇਆ ਰਾਤ ਨਹੀ ਘਰ ਗਿਆ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਆਏ ਸ
ਪਰ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸਨੂੰ ਢੂੰਡਦੇ ਸੇ ਆਪਦਾ ਭੀ ਦਰਸਨ ਦੀਦਾਰ ਸਾ
ਨੂੰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਅਯਾਲੀ ਨੇ ਕਹਾ ਉਨਾ ਅਈਯੜ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ
ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਏਹੁ ਜੋ ਫਕੀਰ ਹੈ ਸੋ ਅਕੇ ਏਹ ਆਪ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਯਾ ਇਸਦੇ ਵਿਚ
ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਮਤ ਤੁਸੀ ਕਿਛ ਹੋਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਵੋ ਉਨਾ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਏਹ ਬਾਤ ਕਿਸ

ਤਬ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਤਾ ਅਈਯੜ ਨੇ ਕਹਾ ਸੁਣੋ ਏਹੁ ਅਈਯੜ ਮੈ ਕਲ ਚਾਰਦਾ ਇਥੈ
ਤੀਕ ਆਇਆ ਹੈਗਾ ਭੁਲਾ ਚਰਦਾ ਅਯੜ ਛਡਕੇ ਇਸ ਦੇ ਪਾਸੋ ਮੈ ਆਇਕੇ
ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਚੋਰ ਹੋ ਰਾਹ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਧਾੜਵੀ ਹੋ ਏਥੇ ਕਿਉ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤੁਸੀ
ਫਕੀਰ ਨਹੀ ਫਕੀਰ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਆਵਦੇ ਐਸੀਆ ਬੁਰੀਆਂ ਬਿਅ
ਦਬੀਦੀਆ ਸਖਤ ਗਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਇਨ ਮੈਨੂੰ ਕਹਾਂ ਭਾਈ ਤੂੰ ਜਾਹ ਆਪ
ਣਾ ਕੰਮ ਕਰ ਜਾ ਮੈਂ ਮੁੜਕੇ ਅਯੜ ਜਾਇ ਕਰ ਡਿਠਾ ਤਾ ਸਭੋ ਹੀ ਮਰਿਆ ਪਇਆ
ਫੇਰ ਮੈ ਆਇਕੇ ਇਨਾ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਇਨਾ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਜ
ਇਕਰ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਦੁੰਬਿਆਂ ਨੂੰ ਉਠਾਇ ਲੈ ਤਾ ਮੈ ਜਾਇਕਰ ਵਾਹੁਗੁਰੂ
ਆਖ ਆਖ ਕੇ ਦੁੰਬੇ ਉਠਾਲ ਲੀਤੇ ਸਾਰਾ ਅਈਯੜ ਜੀਵ ਉਠਿਆ ਹੁਣ ਤੂ
ਸੀ ਆਪਣੇ ਦੁੰਬੇ ਆਪਣੀ ਘਰੀ ਲੈ ਜਾਵੋ ਮੇਰੇ ਕੁਰੇ ਸੇ ਅਤ ਰਖੇ ਉਨ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਏਹੁ ਸਚ ਆਖਦਾ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਸਾਰਾ ਅਈਯੜ ਘਰੀ ਲੈ ਆਏ
ਅਤੇ ਉਨਾ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਆਣਕੇ ਧੁੰਮ ਪਾਈ ਕਹਿਓਨੇ ਭਾਈ ਇਕ ਫਕੀਰ ਏਥੇ
ਆਏ ਹੈਨ ਸੋ ਐਨ ਖੁਦਾ ਇਕੀ ਸੂਰਤ ਹੈਨ ਤੇ ਚੌਦਾ ਦਿਨ ਉਨਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਬੈਠਿਆ
ਗੁਜਰ ਗਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਵਸਤ ਦਾ ਲੋਭ ਲਾਲਚ ਹੈ ਉਨਾਨੂੰ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ
ਕਰ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸ ਵਸਤੀ ਤੇ ਦਉੜਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪ
ਏ ਬੜੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਗੇ ਹੇ ਮਹਾਪੁਰਸੋ ਸਾਨੂੰ ਬਖਸੀਏ ਜੋ ਏਤਨੇ ਦਿਨ ਹੋਏ
ਹੈਨ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸੋ ਤੁਹਾਡੀ ਟਹਿਲ ਸੇਵਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਹੋਈ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕ
ਰੀਏ ਬਖਸੀਏ ਅਸੀ ਲੋਕ ਦੁਨੀਆ ਦਾਰ ਹਾਂ ਬੜੇ ਗੁਨਾਹਗਾਰ ਹਾ ਤੁਸੀ ਸੰਤ ਹੋ
ਬਖਸਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ ਉਨ ਕਸਮੀਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖ ਕੀਤਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ
ਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦੀਆ ਸੋ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਵਾਹਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜਪਣ
ਉਸ ਕਸਮੀਰ ਵਿਚ ਰਤਨਦਾਸ ਨਾਮ ਪੰਡਿਤ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਸੁਣਿਆਂ ਜੋ ਇਥੇ ਇ
ਕ ਫਕੀਰ ਆਇਆ ਹੈ ਉਸ ਪੰਡਿਤ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਜਾ ਪਾਠ ਦੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਬਹੁਤ ਸੀ
ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗਲਾ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੀ ਪ੍ਰਿਤਮਾ ਰਖਦਾ ਸੀ ਓਹ ਪੰਡਿਤ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਭੇਖ ਦੇਖ ਕਰ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਿਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ
ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਮੈ ਬੜਾ ਹੰਕਾਰ ਸੀ ਮੈ ਬੜੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਦੂਜੇ ਭਾਵ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਉ
ਸਕੇ ਚਿਤ ਤੇ ਜਾਂਦੀ ਨਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਭੀ ਓਹ ਜਿਤਨੀ ਕਰੇ ਸਹ ਸੁਭਾਇ ਹੀ ਕ
ਰੇ ਅਤੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਹੇ ਜੋ ਏਹੁ ਸੇਵਾ ਮੈ ਅਗੋਂ ਭੀ ਕਰਦਾ ਹੀਸਾ ਹੁਣ ਭੀ ਕਰਦਾ

ਹਾ ਤਾਂ ਹਉ ਮੈ ਕਾਸਦਕਾ ਉਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਬਾਂਇ ਨ ਪਵੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਪੰਡਤ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਕਹੋ ਤਾ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਦੂਜਾ ਭਾਵ ਜਾਂਵੈ ਜੀ ਤਾ ਗੁ

ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਪੰਡਿਤ ਜੀ
ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਕਰੋ ਤਾ ਪੰਡਿਤ
ਨੇ ਕਹਾ ਜੀ ਮੈ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਰਾ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਪੰਡਿਤ
ਜੀ ਉਦਿਆ ਨਾ ਵੇਖੇ ਚਾਰ
ਫਕੀਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤੂੰ ਉਨਾ
ਪਾਸ ਜਾਹੁ ਤਾ ਓਹ ਤੈਨੂੰ ਦਸ
ਨਗੇ ਸੋ ਤਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸਾ ਗੁਰੂ
ਕਰਨਾ ਤਾ ਓਹ ਪੰਡਿਤ ਪੁਛ
ਕੇ ਉਨਾ ਦੇ ਪਾਸ ਗਇਆ
ਪੈਰੀ ਪਉਣਾ ਕਰਕੇ ਬੈਠਿ
ਆ ਉਨ ਕਹੀ ਆ ਆ ਓਪੰ
ਡਤ ਜੀ ਤਾ ਪੰਡਤ ਨੇ ਕਹਾ ਜੀ
ਮੈ ਗੁਰੂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦ
ਸੇ ਮੈ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਰਾਂ ਜੀ
ਤਾ ਉਨ ਫਕੀਰਾ ਨੇ ਕਹਾ ਓਹ ਉਰ ਮੰਦਰ ਜੋ ਦਿਸਦਾ ਹਈ ਉਥੇ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਉਥੇ ਤੇਰਾ
ਗੁਰੂ ਤੈਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ ਤਾ ਪੰਡਿਤ ਓਥੇ ਗਇਆ ਜਾਇਕਰ ਮੰਦਰ ਦੇ ਬੂਹੇ ਅਗੇ ਮਥਾ
ਟੇਕਿਆ ਉਥੇ ਅਗੇ ਸੂਹੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪਾਹਿਨੇ ਹੋਏ ਇਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੂਪ ਆਪਣੇ ਧਿਆਨ
ਮੇ ਬੈਠੀ ਖੇਡਦੀ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਪੈਜਾਰ ਲੈਕਰ ਪੰਡਿਤ ਕੇ ਸਿਰ ਮਾਰੀ ਤਾ ਪੰਡਿਤ ਬੁਰੇ ਹਾਲ
ਰੋਦਾ ਪਿਟਦਾ ਚਲਾ ਆਇਆ ਤਾ ਉਨਾਂ ਫਕੀਰਾਂ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਗੁਰੂ ਮਿ
ਲਿਆ ਹਈ ਪੰਡਿਤ ਨੇਂ ਆਪਣੀ ਹਕੀਕਤ ਕਹਿ ਸੁਣਾਂਈ ਤਾਂ ਉਨਾ ਸਾਧਾਂ ਕਹਿਆ
ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਓਹ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਹੈਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਤੂੰ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੰਡਿਤ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਾਗਾ ਓਹ ਪੂਜਾ ਦੀ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਸਭ ਸੁਟ ਪਾਈ ਪੋਥੀਆਂ ਰੀਥਾ
ਦੇ ਉਠ ਭੀ ਲੁਟਾਇ ਦਿਤੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸੁਧ ਆਤਮੇ ਲ
ਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੰਡਿਤ ਕੇ ਪਰਥਾਇ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ

ਗੁਰਮਿਲਿਐਮਨਰਹਸੀਐਜਿਉਵੁਠੈਧਰਣਸੀਗਾਰ ਸਭਦਿਸੈਹਰੀਆਵਲੀ
ਸਰਭਰੇਸੁਭਰਤਾਲਾ॥ਅੰਦਰਸਚੈਰੰਗਾਜਿਉ ਮਜੀਠੈਲਾਲਗੁਲਾਲਾ॥ਕਮਲ
ਬਿਗਸੈਸਚਮਨਿਗੁਰਕੈਸਬਦਨਿਹਾਲਾ॥ਮਨਮੁਖਦੂਜੀਤਰਫਹੈਵੇਖਹੁਨਦਰ
ਨਿਹਾਲਾ॥ਫਾਹੀਫਾਥੇਮਿਰਗਾਜਿਉਸਿਰਦਿਸੈਜਮਕਾਲਾ॥ਖੁਧਿਆਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਨਿੰਦਾਬੁਰੀਕਾਮਕ੍ਰੋਧਵਿਕਰਾਲਾ॥ਏਨੀਅਖੀਨਦਰਿਨਆਵਈਜਿਚਰਸਬ
ਦਨਕਰੇਬੀਚਾਰਾ॥ਤੁਧਭਾਵੈਸੰਤੋਖੀਆ ਚੁਕੈਆਲਜੰਜਾਲਾ॥ਮੂਲਰਹੈਗੁਰਸੇ
ਵਿਐਗੁਰਪਉੜੀਬੋਹਿਥਾ॥ਨਾਨਕਲਗੀਤਤਲੈਤੂੰਸਚਾਮਨਸਚੁ॥੧॥

ਹੋਰਪੰਡਿਤਕਸਮੀਰਦੇਰਲਕੇਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਆਏਇਕਠੇ
ਹੋਇਕਰ ਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਆਇਬੈਠੇ ਤਾਉਨਾਨੇਕਹਿਆ ਹੇਸੰਤਮਹਾਪੁਰਸਜੀ
ਅਸੀਨਿਤਵੇਦਪਾਠਸੁਣਦੇਹਾਂ ਸਾਸਤ੍ਰਪੜ੍ਹਦੇਹਾਂਪਰਸਾਂਤਿਹੈਕਰਨਹੀਂਮਿਟ
ਦਾ ਅਤੇਐਸੀਕਿਰਪਾਕਰਹੁਜੀਕਿਵੇਸਾਂਤਆਵੇਜੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ
ਸਬਦਕਹਿਆ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ॥ਲਬੁਕੁਤਾਕੂੜੁਚੂਹੜਾ ਠਗਿਖਾਧਾ
ਮੁਰਦਾਰੁ॥ਪਰਨਿੰਦਾਪਰਮਲੁਮੁਖਸੁਧੀ ਅਗਨਿਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਲੁ॥ਰਸਕਸਆ
ਪਸਲਾਹਣਾ ਏਹਕਰਮਮੇਰੇ ਕਰਤਾਰ॥੧॥ਬਾਬਾਬੋਲੀਐਪਤਿਹੋਇ॥ਊਤਮ
ਸੇਦਰਿਊਤਮਕਹੀਅਹਿਨੀਚਕਰਮ ਬਹਿਰੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਸੁਸੁਇਨਾਰਸੁ
ਰੁਪਾਕਾਮਣਿਰਸੁਪਰਮਲਕੀਵਾਸੁ॥ਰਸੁਘੋੜੇਰਸੁ ਸੇਜਾਮੰਦਰਰਸੁਮੀਠਾਰ
ਸੁਮਾਸੁ॥ਏਤੇਰਸਸਰੀਰਕੇਕੈਘਟਿਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥੨॥ਜਿਤੁਬੋਲਿਐਪਤਿਪਾ
ਈਐਸੋਬੋਲਿਆਪਰਵਾਣੁ॥ਫਿਕਾਬੋਲਿਵਿਗੁਚਣਾ ਸੁਣਿਮੂਰਖਮਨਅਜਾਣ
ਜੋਤਿਸੁਭਾਵਹਿਸੇਭਲੇਹੋਰਕਿਕਹਣਵਖਾਣੁ॥੩॥ਤਿਨਮਤਿਤਿਨਪਤਿਤਿਨ
ਧਨੁਪਲੈਜਿਨਹਿਰਦੈਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਤਿਨਕਾਕਿਆਸਲਾਹਣਾ ਅਵਰ
ਸੁਆਲਿਉਕਾਇ॥ਨਾਨਕ ਨਦਰੀਬਾਹਰੇ ਰਾਚਹਿਦਾਨਨਾਂਨਾਇ॥੪॥੧॥

ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਹਿਬਜੀਵਰਨਨਕਰਦੇਹੈਨ ਸੁਣੋਪੰਡਿਤ
ਜੀਲੋਭਜੋਸਰੀਰਮੇਹੈਸੋਕੁੱਤਾਹੈ ਅਤੇਝੂਠਬੋਲਣਾਂਜੋਹੈਸੋਚੂਹੜਾਹੈ ਅਤੇ
ਠਗੀਕਰਨੀਜੇਹੜੀਹੈਸੋਮੁਰਦੇਦੇਸਮਾਨਹੈ ਤੇਪਰਾਈਨਿੰਦਾਜੇਹੜੀਹੈਸੋਪ
ਰਾਈਮਲਹੈ ਕ੍ਰੋਧਜੋਹੈ ਸੋਅਗਨਦੇਸਮਾਨਹੈ ਅਤੇਰਸਕਸਖਾਂਵਣੇਤੇਆ
ਪਨੂਸਲਾਹੁਣਾ ਏਹੁਮੇਰੇਵਿਚਕਰਮਪਏਹੋਏਹੈਨ ਜੇਕਰਇਤਨੀਆਂਬਲਾ
ਈਂਹਿਰਦੇਵਿਚਹੈਨਤਾਂਪਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਹਿਰਦੇਵਿਚਕਿਉਂਕਰਰਹੇਅਤੇਜਬ

ਲਗਾ ਸਤਸੰਗ ਨਹੀਹੁੰਦਾਇਸਜੀਵਨੂੰਤਬਲਗਮਨਸੁੱਧਨਹੀਹੁੰਦਾ ਜੋਉਤਮਕ
ਰਮਕਰਦੇਹੈਨਸੋਉੱਤਮਕਹੀਦੇਹੈਨ ਜੋਂਹਣੇਨੀਚਕਰਮਕਰਦੇਹੈਨਸੋਨੀਚਕਹੀ
ਦੇਹੈਨ ਏਹਮਨਸਰੀਰਦੇਰਸਾਂਵਿਚ ਫਬਾ ਹੋਇਆਹੈ ਇਸਨੂੰਨਾਮਦਾਰਸਕਿਉ
ਆਵੈ ਕਿਸੇਕੋ ਸੁਇਨੇਕਾਰਸ ਕਿਸੇਕੋਰੁਪੇਕਾਰਸ ਕਿਸੇਕੋਇਸਤ੍ਰੀਕਾਰਸ ਕਿ
ਸੇਕੋਚੰਦਨਕੀਵਾਸਨਾਕਾਰਸ ਕਿਸੇਕੋਘੋੜੇਚੜਨੇਕਾਰਸ ਕਿਸੇਕੋਮੰਦਰਬਨਾ
ਵਨੇਕਾਰਸ ਕਿਸੇਕੋ ਮਿਠਖਾਣੇਕਾ ਸਲੂਣਾਖਾਣੇਕਾ ਰਸ ਏਤੇ ਰਸਸਰੀਰਕੇਹੁ
ਰਹੇਨਨਾਮਕਿਉਕਰ ਸਰੀਰਮੇ ਨਿਵਾਸਕਰੇ॥ਮਿਠਬੋਲਣਤੇ ਪਤ ਰਹਿੰਦੀਹੈ
ਫਿਕਾਬੋਲਿਆ ਪਤਜਾਂਦੀਹੈ ਵਾਹਗੁਰੂਕਾਭਾਣਾਮੰਨਣਵਾਲਿਆਕੀਮਤਉ
ਜਲਹੋਤੀਹੈ ਪਤਭੀਤਿਸਕੀਰਹਿੰਦੀਹੈ ਨਾਮਰੂਪਧਨਭੀ ਤਿਨਕੇਪਲੇਹੈ ਜਿਨ
ਦੇਹਿਰਦੇ ਗੁਰੂਕੇ ਬਚਨਸਮਾਵਦੇਹੈਨ ਸੋਈਸੁੰਦਰਹੈਨ ਤਾਂਓਹਪੰਡਿਤ ਗੁਰੂ
ਜੀਕੇ ਸਿਖਹੋਏ ਤਿਨਾਨੂੰਗੁਰੂਜੀਨੈ ਨਾਮਕਾ ਉਪਦੇਸਕੀਤਾ ਭਾਉਭਗਤਦਿੜ
ਤਾਈ ਵਾਹਗੁਰੂਕਾ ਜਾਪਜਪੋ ॥ਸਿਖਾਸੰਤ ਸਾਧਾਂ ਆਏਕੀ ਸੇਵਾਕਰਨ ਭਾਉਭਗ
ਤਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾਉਧਾਰਹੋਜਾਵੇਗਾ ਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇ ਨਾਮਕਾਭਰੋਸਾਕਰਨਾ॥

॥ਅਗੇਸਾਖੀ ਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਚਲੋਭਾਈਬਾਲਾ ਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਕੇ ਰਾਹੁਪਾਇ
ਆਵੀਏ ਓਹਬਹੁਤਜੁਲਮੀਕਰਦਾਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਹਿਆ ਚਲੋਗੁਰੂਜੀ ਤੁਹਾ
ਡੇਰੀਆਂ ਓਸਦਾਭੁਲਾ ਹੋਵੈਜੀ ਨਹੀਤਾ ਅਗਲੇ ਕਾਰੂਦੀਤਰਾ ਹਲਾਕਹੋਇ
ਜਾਇਗਾ ਰੂਮਕਾਪਾਤਸਾਹਜੋ ਸੁਲਤਾਨ ਹਮੀਦਕਾਰੂਨ ਹਾਰੂਨਦੋਨੋ ਭਾਈਥੇ
ਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਨਜੋਥਾ ਸੋਵਡਾਸੀ ਪਰਬਡਾਜਾਲਮੀ ਕਰਦਾਸੀਅ
ਤੇਜਿਥੋਤਲਕ ਰੂਮਕੀਪਾਤਸਾਹੀਥੀ ਸਭ ਉਸਨੇ ਲੁਟਲੀਤੀ ਅਗਲੇਕਾਰੂ
ਨੇ ਚਾਲੀਗੰਜ ਦਾਖਜਾਨਾ ਜਮਾਕੀਤਾਸੀ ਅਤੇਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਨੇ ਪੰ
ਤਾਲੀਗੰਜ ਦਾਖਜਾਨਾ ਜਮਾਕੀਤਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਅਤੇਭਾਈਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ
ਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਨਦੇ ਸਾਹਿਰ ਜਾਇਪਹੁਚੇ ਉਸਦੇਦਰਵਾਜੇਦੇਅਗੇ
ਜਾਇਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਉਸਦਰਬਾਰਕੇ ਪਰ ਪੁਛਣਕੀਤਾ ਸੁਲਤਾਨ
ਹਮੀਦਕਾਰੂ ਕਾਦਰਬਾਰ ਏਹੀਹੀਹੈ ਤਾਂਦਰਵਾਨਨੇਕਹਾ ਹੇਫਕੀਰ ਸਾਹਿਬ
ਜੀ ਏਹੀਹੈ ਜਿਸਨੇ ਪੈਂਤਾਲੀਗੰਜਖਜਾਨਾ ਜਮਾਕੀਤਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਹੇਦ
ਰਵਾਨੇ ਏਹ ਪਾਤਸਾਹ ਕੈਸਾਹਿਕਮਿਆਉਕਰਦਾਹੈ ਅਤੇਖੈਰਾਇਤਕੈਸੀਕਰ

ਰਦਾਹੈ ਤਾਂਦਰਵਾਨਨੇਕਹਾ ਹੇਫਕੀਰਜੀ ਏਹਪਾਤਸਾਹੁਬਹੁਤਜ਼ਾਲਮਹੈ ਅਤੇ
ਨਿਆਉਤਪਾਵਸ ਅਦਾਲਤ ਕੁਛਨਹੀਕਰਦਾਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਅਰੇ
ਦਰਵਾਨੇਇਸਬਾਤਸਾਹਨੇ ਇਤਨਖਜਾਨਾ ਕਿਉਕਰਜਮਾਕੀਆਹੈ ਤਾਂਦਰ
ਵਾਨਨੇਕਹਾ ਹੇਫਕੀਰਜੀ ਏਹਐਸਾਜ਼ਾਲਮਹੈ ਜਹਾਂਤੀਕ ਰੁਪਯਾਂ ਸੁਹਰਸੁ
ਣਦਾਹੈ ਆਪਣੀਪਾਤਸਾਹੀਮੇ ਤਿਥੋਹੀਮੰਗਾਇਲੈਂਦਾਹੈ ਛਡਦਾਨਹੀ ਭਾਵੇਂਕੋ
ਸਾਹੀਬਲੀਭੀਹੋਵੈ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਫਕੀਰਜੀ ਇਕਦਿਨ ਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂ
ਨੇਆਪਣਿਆਂ ਵਜ਼ੀਰਾਨੂੰਕਹਿਆ ਜੋਭਾਈ ਕਿਤੇਰੁਪਯਾਭੀਰਹਿਆਹੈ ਕਿ
ਨਹੀ ਤਾਂ ਵਜ਼ੀਰਾਨੇਕਹਿਆ ਹੇਪਾਤਿਸਾਹਜੀ ਹੁਣਤੇਰੁਪਯਾ ਕਿਤੇਭੀ ਨਹੀਰਹਿ
ਆਜੀ ਤਾਂਪਾਤਸਾਹਨੇ ਸੁਣਕੇਚੁਪਕਰਿਰਹਿਆ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨਾਂਦੇਪਿਛੋਂ ਏਹ

ਕੰਮਕੀਤਾਇ ਕਟਾਹਿੰਣਸੀ
ਬੜੀਖੂਬਸੂ ਰਤਸੀਤਾਂਉ
ਸਨੂੰਬਸਤਰ ਪਾਹਿਨਾਇਕ
ਰਕੇਖਣਪਾ ਇਕੇਸਜਾਇ
ਆਂ ਅਤੇਆ ਪਣੇਨਫਰਾਂਨੂੰ
ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਇਸਲੌਂ
ਡੀਨੂੰਜਾਇਕ ਰਚਬੂਤਰੇਮੇ
ਬਜਾਰਵਿਚ ਬੈਠਾਇਆਂਦੇ
ਅਤੇਕਾਹਿਦੇ ਵੋ ਜੋਕੋਈਦੇ
ਕਰੁਪਯਾਦੇਵੇ ਜਾਂਵੇਗਾ ਸੋਇਸਨੂੰਲੈਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂਓਹਸਿਪਾਹੀਉਸ ਟਹਿਲਣਨੂੰ
ਨਾਲਲੈਕੇ ਬਜਾਰਵਿਚ ਗਏ ਇਸ ਟਹਿਲਣਨੂੰ ਲੈਕਰ ਬਜਾਰਵਿਚ ਫਿਰੇ ਇਕ
ਸਉਦਾਗਰਦੇਬੇਟੇਨੇਦੇਖਿਆ ਉਸਲੌਂਡੀਕੋ ਦੇਖਕਰਪੂਛਾ ਬਾਦਸਾਹਦੇਨਫ
ਰਾਨੇਕਹਾ ਇਸਲੌਂਡੀਕੋ ਬਾਦਸਾਹਇਕ ਰੁਪਯੇਤੇਬੇਚਤਾ ਹੈ ਜੋਰੁਪਯਾਦੇਵੇ ਸੋ
ਲੈਲਵੇ ਤਿਸਲੜਕੇਨੇਆਪਣੀਮਾਤਾਨੂੰਜਾਇਕੇਕਹਾ ਹੇਮਾਤਾ ਇਕਰੁਪਯਾਦੇ
ਵੈਂਤਾ ਬਾਦਸਾਹਆਪਣੀਸਹੇਲੀਬੇਚਦਾਹੈ ਉਸਨੂੰਮੈਮੁਲਲੈਆਵਾਂ ਅਗੋਂਉ
ਸਨੇਜਵਾਬਦਿਤਾ ਹੇਬੇਟਾ ਹੁਣਰੁਪਯਾਬਾਦਸਾਹਨੇਕਿਤੇਰਹਿਣਦਿਤਾਹੈ ਸੁਲਤਾਨ
ਹਮੀਦਕਾਰੂਦੀਬਾਦਸਾਹੀਹੈ ਪਰਹੇਬੇਟਾ ਇਕਰੁਪਯਾ ਤੇਰੇਬਾਪਦੇਮੂਹਵਿਚਕਬ
ਰਮੇਦਾਬਿਆਹੋਇਆਹੈ ਤੂੰਉਥੇਜਾਇਕੇਕਢਲੈ ਤਾਂਉਸ ਸਉਦਾਗਰਦੇਬੇਟੇਨੇ

ਜਾਇਕਰ ਬਾਪਦੀ ਕਬਰ ਪੁਟੀ ਅਤੇ ਰੁਪਯਾ ਲੈਕਰ ਸਾਹਿਰ ਆਇਆ ਓਹ ਰੁਪ
ਯਾ ਲਿਆਇਕੇ ਪਿਆਦਿਆਂ ਦੇ ਹਥ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਸਹੇਲੀ ਮੁਲ ਲੈ ਆਇਆ
ਪਿਆਦਿਆਂ ਨੇ ਪਾਦਸਾਹ ਨੂੰ ਆਇਕਰ ਕਹਾ ਏਹ ਰੁਪਯਾ ਲੇਵਹੁ ਜੀ ਤਾ ਪਾਤਿਸਾਹ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਸਹੇਲੀ ਕਿਸਨੇ ਮੁਲ ਲਈ ਹੈ ਤਾਂ ਪਿਆਦਿਆਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਏ
ਕ ਸੌਦਾਗਰ ਕੇ ਬੇਟੇ ਨੇ ਮੁਲ ਲੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਤਸਾਹ ਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਤੁਮ ਜਾਇਕਰ ਉਸ ਲੜ
ਕੇ ਨੂੰ ਪਕੜ ਕਰ ਲੈ ਆਵੋ ਤਾਂ ਪਿਆਦੇ ਗਏ ਜਾਇਕਰ ਸੌਦਾਗਰ ਕੇ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਪਕੜ ਕੇ
ਲੈ ਗਏ ਤਾਂ ਪਾਤਸਾਹ ਨੇਂ ਕਹਾ ਅਰੇ ਲੜਕੇ ਏਹੁ ਰੁਪਯਾ ਤੈਨੇ ਕਹਾਂ ਸੇ ਆਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੌ
ਦਾਗਰ ਕੇ ਬੇਟੇ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਲਾਮਤ ਮੇਰੇ ਬਾਪ ਦੇ ਮੂਹ ਵਿਚ ਕਬਰ ਮੈਂ ਰੁ
ਪਯਾ ਇਕ ਦਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਸੋ ਮੈਂ ਉਥੋਂ ਆਂਦਾ ਹੈ ਤਾ ਪਾਤਸਾਹ ਨੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁ
ਣਕੇ ਆਪਣੇ ਵਜੀਰਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜਹਾਤੀਕਰ ਮੇਰੀ ਬਾਦਸਾਹੀ ਮੈਂ ਗੋਰਾਂ ਹੈਨ ਸੋ ਸ
ਭੁ ਪੁੱਟ ਕਰ ਦੇਖੋ ਤਾਂ ਪਾਤਸਾਹ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲਿ ਵਜੀਰਾਂ ਨੇ ਸਭ ਕਬਰਾਂ ਪੁਟਵਾਈਆਂ
ਪਰ ਰੁਪਯਾ ਕਿਤੇ ਭੀ ਨਾਂ ਨਿਕਲਿਆ ਜੋ ਏਹੁ ਐਸਾ ਜਾਲਮ ਪਾਤਸਾਹੁ ਹੈ ਇਸਨੇਂ
ਤਾ ਰੁਪਯਾ ਕਿਤੇ ਰਹਿਣ ਦਿਤਾ ਹੀ ਨਹੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਦਰਵਾਨੇ ਏਹੁ ਪਾ
ਤਸਾਹੁ ਵਡਾ ਗੁਨਾਹਿਗਾਰ ਹੈ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਦਰਗਾਹਿ ਵਿਚ ਵਡੀ ਸਜਾਇ ਪਾਵੇਗਾ ਇ
ਸਕੀ ਕਮਾਈ ਕੋ ਲਾਨਤ ਹੈ ਇਸਕੇ ਜੀਵਣੇ ਕੋ ਭੀ ਹੈ ਫਿਹੇ ਤੇ ਦਰਵਾਨੇਂ ਏਹੁ ਪਰਵਰ
ਦਿਗਾਰ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਮੈ ਬਡਾ ਬਜੇਗਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਅਗਲੇ ਕਾਬੂ ਕੇ ਜਮੀਨ ਨੇ ਸੁਣਿ
ਆ ਸੀ ਇਸਕੋ ਕੋਈ ਜਾਹਗਾ ਨਹੀ ਸੁਲੇਗੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਦਰਵਾਨੇ
ਤੁਮ ਜਾਇਕੇ ਸੁਲਤਾਨੁ ਹਮੀਦ ਕਾਰੂ ਕੇ ਇਤਨਾ ਜਬਾਬ ਕਹੋ ਜੋ ਇਕ ਫਕੀਰ ਡੇਉ
ਢੀ ਪਰ ਖੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਕ ਵਾਰੀ ਅਸਾਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਹੁ ਤਾ
ਂ ਦਰਵਾਨ ਪਾਤਸਾਹ ਕੋ ਜਾਇਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਪਾਤਸਾਹ ਸਲਾਮਤ ਇਕ ਫਕੀਰ ਡੇਉਢੀ
ਪਰ ਖੜਾ ਹੈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਕ ਵਾਰੀ ਹਮਾਰੇ ਸੰਗ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਹੁ ਤਾ ਪਾਤਸਾਹ ਸੁਣਕ
ਰ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਠੀਕਰੀਆਂ ਚੁਣਦੇ ਸੇ ਪਾਤਸਾਹ ਨੇ ਆਇ
ਕਰ ਸਲਾਮ ਕੀਆ ਅਰ ਕਹਾ ਹੇ ਦਰਵੇਸ ਏਹੁ ਠੀਕਰੀਆਂ ਤੁਮ ਕਿਆ ਕਰੋਗੇ ਤਾ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਪਾਤਸਾਹ ਏਹੁ ਠੀਕਰੀਆਂ ਅਸੀ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਦਰਗਾਹਿ ਵਿਚਿ ਲੈ
ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਪਾਤਸਾਹ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਦਰਵੇਸ ਏਹੁ ਠੀਕਰੀਆਂ ਤਾਂ ਅਗੇ ਨਹੀ ਪਹੁਚਣੀ
ਆਂ ਮੁਇਆਂ ਹੋਇਆਂ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਂਣਗੀਆਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸੁਲਤਾਨ
ਹਮੀਦ ਕਾਰੂ ਨ ਤੈਨੇਂ ਜੋ ਪੈਤਾਲੀਸ ਗੰਜ ਖਜਾਨਾ ਕੇ ਜੁਲਮੀ ਕਰਕੇ ਇਕਠ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਜੋ ਓਹ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਕੇ ਹੁਕਰ ਚਲੈਗਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਣ ਤੇਰੇ ਬੀ ਵਡਾ ਕਾਰੂ ਥਾ ਉਸਨੇ ਭੀ
ਚਾਲੀ ਗੰਜ ਖਜਾਨਾ ਜੁਲਮ ਕਰਕੇ ਜੋੜਿਆ ਸੀ ਤਿਸਨੈ ਭੀ ਨਾਲ ਨਹੀ ਲੈ ਜਾ ਇਸ
ਕਿਆ ਅਤੇ ਤੈਨੇ ਇਤਨੇ ਗੰਜ ਕਿਉਂਕਰ ਜੋੜਕੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸੁਲਤਾਨ ਹ
ਮੀਦ ਕਾਰੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਦਰਵੇਸ ਜੀ ਕਿਵੇ ਏਹ ਖਜਾਨਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਹੁਚੈ ਭੀ ਸਹੀ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣੋ ਪਾਤਿਸਾਹ ਏਹੁ ਖਜਾਨਾ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਅਗੇ ਤਾਂ ਪਹੁਚੇਗਾ ਜਾਂ ਤੂੰ ਖੁ
ਦਾਇ ਕੇ ਨਾਮ ਖੈਰਾਇਤ ਕਰ ਦੇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਤਾ ਇਥੇ ਹੀ ਸਭੁ ਕੁਛ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸ ਖ
ਜਾਨੇ ਕੇ ਵਾਰਸ ਹੋਰ ਹੀ ਹੋਇ ਜਾਵੈਂਗੇ ਅਰੁ ਪਹਿਲਾ ਤੂੰ ਤੇਰਾ ਖਜਾਨਾ ਅਰ ਮਿਲਖ
ਸਭ ਕੁਛ ਜਪਤ ਕਰ ਲੈਵੈਂਗੇ ਪਿਛੇ ਤੇਰੀ ਗੋਰ ਖਪਣ ਦਾ ਆਹਰ ਕਰੈਂਗੇ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਤੇ
ਜੋ ਵਡਾ ਕਾਰੂ ਹੋਸੀ ਉਸਨੇ ਚਾਲੀ ਗੰਜ ਖਜਾਨਾ ਜੁਲਮ ਕਰਕੇ ਇਕਠੇ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਰਥ

ਹਰੀਜ ਐਸੇ ਥੇ ਜਿਨਕਾ ਇਕ ਸਿ
ਰਾ ਜਮੀਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਿਰਾ
ਅਸਮਾਨ ਨਾਲ ਥਾ ਜਾਂ ਬਹੁਤਾ ਹੀ
ਖਜਾਨਾ ਅਰ ਲਸ ਕਰ ਹੋਇਆ ਸੀ
ਤਾਂ ਕਾਰੂ ਬਹੁਤ ਮ ਗਰੂਰ ਹੋਇਆ
ਲਸਕਰ ਦੌਲਤ ਦੇਖਕਰ ਨਾ ਸਹ
ਬਕੇ ਜਾਣੇ ਤੇ ਨਾ ਹਰ ਕਿਸੀ ਕੋ ਜਾਣੇ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੋ ਹੀ ਕਾਰੂ ਖੁਦਾਇ
ਸਮਝਣ ਲਗਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਪਾਸ
ਭੀ ਖੁਦਾਇ ਕਹਾਵਣੇ ਲਾਗਾ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਦੇਵਣੇ ਲਗਾ ਐਸਾ ਜੁਲਮ ਕਰ
ਨੇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਦਰਗਾਹੋ ਅਵਾਜ ਆਈ ਮਿਹਤਰ ਮੂਸੇ ਕੋ ਹੇ ਮੂਸਾ ਪੈਕੰਬਰ
ਤੂੰ ਕਾਰੂ ਕੋ ਜਾਇਕੇ ਇਲਾਮ ਕਰ ਹੇ ਕਾਰੂ ਇਨ ਚਾਲੀ ਆਂ ਗੰਜ ਖਜਾਨੇ ਵਿਚੋ ਦਸਵਾ
ਹਿਸਾ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਨਾਮ ਖੈਰਾਇਤ ਕਰ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਮੂਸਾ ਪੈਕੰਬਰ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਹੁਕਮ ਲੇ
ਕੇ ਕਾਰੂ ਪਾਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਕਾਰੂ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਨਾਮ ਪਰ ਕੁਛ ਦੌਲਤ ਖੈਰਾਇ
ਤ ਕਰ ਦੇਹੁ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਮੂਸਾ ਨੇ ਆਣ ਕਰ ਕਹਾ ਕਾਰੂ ਨੇ ਨਹੀ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਾਰੂ ਐ
ਸਾ ਮਗਰੂਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਕਿਸੀ ਕਉ ਜਾਂਣੇ ਨਹੀ ਕਾਰੂ ਨੇ ਤਿਨੇ ਹੁਕਮ ਖੁਦਾਇ ਕੇ
ਮੋੜ ਦੀਏ ਤਾਂ ਮੂਸੇ ਨੇ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਖੁਦਾਇ ਤਾਲਾ ਮੈ
ਤੁਮਾਰੇ ਨਾਮ ਕੇ ਚਾਰ ਹੁਕਮ ਕਾਰੂ ਪਰ ਕਹੇ ਥੇ ਪਰ ਓਹ ਮੰਨਦਾ ਨਾਹੀ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਖੁਦਾਇ

ਨੇਜਮੀਨਕੋਹੁਕਮਕੀਤਾ ਜੋਇਸਕਾਰੂਕੇ ਪੈਰਾਂਤੇਪਕੜਕਰ ਸਮੇਤ ਖਜਾਨਿਆਂਦੇਗ
ਰਕਾਬ ਕਰਦੇਹੁ ਤਾਂਜਿਉਂਕਾਰੂਸੁਤਾਹੋਇਆਸੀ ਤਿਉਂਜਮੀਨਨੇਪੈਰਾਂਤੇਪਕੜਕਰਿ
ਸਮੇਤ ਖਜਾਨਿਆਂਦੇਗਰਕਾਬ ਕਰਿਦੀਆ ਤਾਂਕਾਰੂ ਬਹੁਤ ਹਾਲਾਹੋਇਗਇਆ ਅ
ਰਦੋਂਦਕਿਆਅਤਤਾਂਈਚਲਿਆ ਗਇਆ ਸੁਣਕਾਰੂ ਜਿਮੀਨਨੇਭੀ ਉਸਨੂੰਤਾਂਗੀ ਗ
ਰਕਾਬ ਕੀਤਾਸੀ ਜਾਂਓਹ ਬਹੁਤ ਜਾਲਮਸੀ ਅਤੇ ਸੂੰਮਸੀ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਕਾਰੂਕਾ ਭਾਈ
ਹਾਰੂਨਥਾ ਜਾਂਉਸਨੇ ਖੁਦਾਇਕੀ ਇਨਾਇਤ ਮੰਨੀਥੀ ਓਹਮੂਸੇ ਪੈਗੰਬਰ ਕੀਉਮਤ
ਹੋਇਆਸੀ ਅਤੇਮੂਸੇਦੇਪਿਛੋ ਉਸੇਕੋ ਪੈਗੰਬਰੀ ਖਤਾਬ ਮਿਲਿਆਸੀ ਯਕੀਨਕ
ਰਕੇ ਅਰੁਤੈਨੇ ਉਮਤ ਮਹੰਮਦ ਮੁਸਤਫਾਕੀ ਹੋਇਕਰ ਐਸਾਜੁਲਮ ਕੀਤਾਹੈ ਜੋਜ
ਹਾਤੀਕਪੈਸੇਕੀ ਜਾਤਹੈ ਸੋਸਭੇਲੁਟਲੀਤੀਹੈ ਅਤੇ ਏਹ ਜੁਲਮਕੇ ਖਜਾਨੇ ਤੇਰੇਨ
ਲਾਕਿਉਂਕਰਿਹੋ ਫੂਲਗੇ ਹੁਣਅਗੋਜਾਲਮੀਤੇ ਤੂੰ ਬਾਜਆਉ ਤਾਂਪਾਤਸਾਹੁਨੇਕ
ਹਿਆ ਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀ ਮੇਰਾ ਮਨਤਾ ਦੁਨੀਆਂਦੀ ਹਿਰਸ ਵਿਚ ਗਰਕਾਬ ਹੈਜੀ
ਜੋਪਿਛੇਹੋਇਗੁਜਰੀਹੈ ਸੋਬੀਤਚੁਕੀ ਅਤੇ ਅਗੋਮੈਨੂੰਰਾਹਿਪਾਵੋਜੀ ਜੋਖੁਦਾਇ
ਕੇਰਾਹੁ ਵਲ ਮੇਰਾਸਿਦਕ ਆਵੈਜੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂ
ਕੇਪਰਥਾਇ ਨਸੀਹਤਨਾਮਾ ਕਹਿਆ ਤਿਲੰਗਰਾਗਵਿਚਿ॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੧
॥ਕੀਚੈ ਨੇਕਨਾਮੀ ਜੋਦੇਵੈਖੁਦਾਇ॥ਜੋਦੀਸੈਜਿਮੀਪਰਿ ਸੁਹੋਸੀ ਫਨਾਹਿ
॥ਦਾਇਮਦੌਲਤਕਸੇ ਬੇਸੁਮਾਰ॥ਨਾਰਹੈਗੀ ਕਰੋੜੀ ਨਰਹੈਗੀ ਹਜਾਰ॥ਦਮੜਾ
ਤਿਸੀਕਾ ਜੁਖਰਚੇਅਰੁਖਾਇ॥ਦੇਵੈ ਦਿਲਾਵੈਰਜਾਵੈ ਖੁਦਾਇ॥ਹੋਤਾਨਰਾਖੈਇਕੇ
ਛਾਨਖਾਇ॥ਫੁਕੀਰ ਦਿਲਾਦਾਨੀ ਓਹੀ ਭਿਸਤਜਾਇ॥ਕੀਜੈਤਫਜਾ ਨਕੀਚੈਗੁਮਾਨ
ਨਾਰਹੈਗੀਦੁਨੀਆ ਨਰਹੈਗੋਦੀਵਾਨ॥ ਹਾਥੀਵਘੋੜੇ ਫੂਲਸਕਰ ਹਜਾਰਾਂ ਹੋਵੈਗੋ ਗਰਕ
ਕਹੂ ਲਾਰੇਨਬਾਗ॥ ਦੁਨੀਆਂਕਾਦਿਵਾਨ ਕਹੇ ਮੁਲਕਮੇਰਾ॥ਆਈਮੌਤਾਜਿਰਪਰ ਨਤੇ
ਰਾਨਮੇਰਾ॥ ਕੇਤੀਗਈ ਦੇਖਬਾਜੇਬਜਾਇ॥ਰਹੇਗਾ ਵਹੀ ਏਕਸਾਚਾ ਖੁਦਾਇ॥ਆਇ
ਆਅਕੇਲਾ ਅਕੇਲਾ ਚਲਾਇਆ॥ਚਲਤੇਵਕਤ ਕੋਈ ਕਾਮਨਆਇਆ॥ਲੇਖਾਮੰ
ਗੀਜੈਕਿਆਦੀਜੈ ਜਬਾਬ॥ਤੋਬਾਪੁਕਾਰੇਤਪਾਵੈਅਜਾਬ॥ਦੁਨੀਆਪਰਕੀਆਜੋਰਦ
ਮੜ੍ਹਾਕਮਾਇਆ॥ਖਾਇਆ ਹੰਢਾਇਆ ਅਜਾਂਈ ਗਵਾਇਆ॥ ਆਖਰਪਛੋਤਾ
ਵਾਂ ਕਰੇਹਾਇਹਾਇ॥ਦਰਗਹਿ ਗਇਆਂਤੇ ਤੂੰਪਾਵਹਿ ਸਜਾਇ॥ਲਾਨਤ ਦੂਤੇਖੂੰ ਵਤੈਨੂੰ
ਕਮਾਈ॥ਦਗੇਬਾਜੀਕਰਕੇ ਦੁਨੀਆਲੂਟਖਾਈ॥ਪੀਏਪਿਆਲੇ ਅਰਖਾਏਕਬਾ
ਬਾਦੇਖੋ ਰੋਲੋਕੋ ਜੂਹੋਤੇਖਰਾਬ॥ਜਿਸਕਾ ਤੂੰ ਬੰਦਾ ਤਿਸੀਕਾ ਸਵਾਰਿਆ॥ ਦੁਨੀਆਂਚੋ

ਲਾਲਚ ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਵਿਸਾਰਿਆ॥ ਨ ਕੀਤੀਆ ਇਬਾਦਤ ਨ ਰਾਖਿਓ ਈਮਾਨਾ॥ ਨ ਕੀਤੀ
ਹਕੂਮਤ ਪੁਕਾਰੈ ਜਹਾਨਾ॥ ਅੰਦਰ ਮਹਿਲ ਕੇ ਤੂੰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਜਾਇ॥ ਹਰਾਮ ਸੇ ਖੇਲੇ ਖਸਬੋ
ਈਹ ਵਾਇ॥ ਨ ਪੂਛੈ ਨ ਬੂਝੈ ਜੋ ਬਾਹਰ ਕਿਆ ਹੋਇ॥ ਹਰਾਮੀ ਗਰੀਬਾਂ ਕੇ ਮਾਰੈ ਬਗੋਇ
ਬਸਤੀ ਉਜਾੜੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਨ ਵਸਾਵੈ॥ ਕੂਕੈ ਪੁਕਾਰੈ ਤਉ ਦਾਦ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਕਰੋੜੀ ਲਖੋੜੀ ਕਰੇ
ਬੇਸੁਮਾਰ ਕਈ ਕਿਰਸਾਣ ਬਪੁੜੇ ਮਰੀਵਹਿ ਹਜਾਰ॥ ਹਾਕਮ ਕਹਾਵਹਿ ਹਕੂਮਤ ਨ ਹੋਇ
ਦੁਨੀਆ ਕਾ ਦਿਵਾਨਾ ਫਿਰੈ ਮਸਤ ਲੋਇ॥ ਲੂਟੈ ਮੁਲਖ ਔਰ ਪਹਿਰੈ ਵਖਾਇ॥ ਦੋਜਕ
ਕੀ ਆਤਸ ਮਾਹਿ ਗੀ ਜਲਾਇ॥ ਗਰਬਾ ਸਿਉ ਨ ਦੇਖਿ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦਿਵਾਨੇ॥ ਹਮੇਸਾ ਨ ਰ
ਹੇਗੀ ਤੂ ਐਸੀ ਨ ਜਾਨੇ॥ ਉਠਾਵੈ ਸਭਾ ਤਿਸ ਲਾਗੈ ਨ ਬਾਰ॥ ਕਿਸ ਕੀ ਦੁਨੀਆ ਕਿਸ ਕੇ
ਘਰਿ ਬਾਰ॥ ਰੋਜ ਰੋਜ ਚਲਣਾ ਕਿਛ ਪਕੜੋ ਕਰਾਰ॥ ਕੀਚੈ ਨ ਹਿਰਸ ਬਹੁਤ ਦੁਨੀਆ ਕੇ
ਯਾਰ॥ ਸਰਮਿੰਦਾ ਨ ਹੋ ਕੁਛ ਨੇਕੀ ਕਮਾਇ॥ ਲਾਨਤ ਕਾ ਜਾਮਾ ਤੂ ਪਹਿਰੈ ਨ ਜਾਇ॥ ਗਫ
ਲਤ ਕਰੇ ਗੋਤ ਖਾਵੈਗੋ ਮਾਰ॥ ਬੇਟੀ ਵ ਬੇਟਾ ਕੋ ਲਹੈਗਾ ਨ ਸਾਰ॥ ਤੋਬਾ ਕਰੇ ਬਹੁਤ ਕੀਚੈਨ
ਜੋਰ॥ ਦੋਜਕ ਕੀ ਆਤਸ ਜਲਾਵੈਗੀ ਗੋਰ॥ ਮਸਾਇਕ ਪੈਕੰਬਰ ਕੇਤੇ ਸਾਹਿਖਾਨਾਨ
ਦੀਸੈ ਜਿਮੀ ਪਰ ਉਨ ਕੇ ਨਿਸਾਨਾ॥ ਚਲਤੇ ਕਬੂਤਰ ਜਨਾਵਰ ਕੀ ਛਾਉ॥ ਕੇਤੇ ਖਾਕ ਹੂਏ
ਕੋਈ ਪੂਛੈ ਨ ਨਾਉ॥ ਚਾਲੀ ਗਜ ਜੋੜੇ ਨ ਰਾਖਿਓ ਈਮਾਨਾ॥ ਦੇਖੋ ਰੇ ਕਾਬੂ ਹੋਤੇ ਪਰੇਸ
ਨਾਨਾ ਦਾਨੀਸ ਦੁਨੀਆ ਫਨੀ ਮਕਾਮਾ॥ ਤੂੰ ਖੁਦ ਸਮਬੀਨੀ ਏਹੁ ਚਲਨ ਜਹਾਨਾ॥
ਹਰ ਵਖਤ ਬੰਦੇ ਤੂੰ ਖਿਜਮਤ ਨ ਵਿਸਾਰ॥ ਮਸਤੀ ਵ ਗਫਲਤ ਸੇ ਬਾਜੀ ਨ ਹਾਰ॥
ਤੋਬਾ ਨ ਕੀਤੀਆ ਕਰ ਦਇਆ ਗੁਨਹਾ॥ ਨਾਨਕ ਐਸੇ ਆਲਮ ਸੋ ਤੇਰੀ ਪਨਾਹਾ॥੧॥

ਜਦ ਏਹੁ ਨਸੀਹਤ ਨਾਮਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸੁਣਾਇਆ

ਤਾ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਖੁਸ
ਨੋ ਹੋਇ ਗਇਆ॥
ਗਇਆ ਅਤੇ ਕਹ
ਲੀਮ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ
ਕੀਦਾ ਲੋਵੈਗਾ ਸ
ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਤਅਜ
ਆਹੈ ਅਗੇ ਤਾ ਮੈ ਨੀ
ਸਾ ਮੈਨੂ ਕਿਛ ਮਲੂ
ਬਬਜੀ ਮੈ ਅਪਰ
ਲਤਾਂ ਨ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰ
ਅਤੇ ਐਸਾ ਦਿਲ ਹੋ
ਓਸ ਹੇ ਸਿਤ ਜੀ ਮੈਂ ਅ
ਗਰਕ ਥਾ ਬਹਾਂ ਤੋ ਮੇਰ
ਹਿਬ ਕੀ ਦਰਗਾਹ
ਖੁਦਾਇ ਸਹੀ ਹੋਇ
ਫਲ ਸੁਤਾ ਪਿਆ
ਮਨ ਨਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇ
ਮਸਲਾ ਸੁਣਕੇ ਬ

ਹੁਤਭੁਗਗਿਆਹਾਂ ਮੇਰੇਨਾਲਕਿਆਵਰਤਾਰਵਰਤੇਗਾ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਹੇ
ਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਗਲਾਂਨਾਲ਼ ਨੇਹੁਕਦੀਨਹੀਲਗਦਾ ਅਤੇਖੁਦਾਇਭੀਗਲੀ
ਨਹੀਰੀਝਦਾ ਜਿਤਨਾਚਿਰਖੁਦਾਇਦੀਬੰਦਗੀਵਿਚਮੁਕਈਯ ਦਨਾਹੋਵੀਏ ਸੋ
ਤਿਤਨਾਚਿਰਛੁਟਣਾਮੁਸਕਲਹੈ ਖਲਕਤਦੀਦੋਸਤੀ ਕਿਸੇਕੰਮ ਨਾਹੀਆਉ
ਦੀ। ਅਤੇਖਲਕਤ ਪਿਆਲੇਨਵਾਲੇਦੀ ਯਾਰਹੈ ਜਿਤਨਾਚਿਰਖਾਵੈ ਤਿਤਨਾ
ਚਿਰਮਿਤ੍ਰਹੈ ਜਿਸਦਿਨਨਾਖਾਵੈ ਤਿਸਦਿਨਦੁਸਮਨਹੋਇਖੜੋਂਦੀਹੈ ਸੋਐਸਾਰ
ਵਾਜ ਖਲਕਤਕਾਹੈ ਕਿਆ ਆਪਣਾ ਕਿਆਪਰਾਇਆ ਸਭਸੁਖਦੇਹੀਮਿਤ੍ਰ
ਹੈਨ ਦੁਖਦਾਮਿਤ੍ਰ ਕੋਈਨਾਹੀ। ਸੋਇਸੇਕਰਕੇ ਸੰਸਾਰਦੀ ਦੋਸਤੀ ਕਿਸੈਕੰਮਨਾ
ਆਉਂਦੀ। ਤਾਂ ਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇਬਾਬਾ ਸੰਸਾਰਨਾਲਦੋਸਤੀ
ਨਹੀਹੋਇਆਵਦੀ ਅਤੇਜੀ ਖੁਦਾਇ ਨਾਲਦੋਸਤੀਕਿਸਤਰਾਹੋਵੈ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇ
ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ   ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧   ॥ ਦੋਸਤੀ ਜੋਰੇ ਦੋਸਤੀ
ਜਾ ਸਚੁਪਰਜਾਣੈ। ਹੁਕਮਪਛਾਣੈ ਸਾਹਿਬਕਾ ਚਲੈ ਖਸਮੈਭਾਣੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਦੋਸਤੀ ਤਾਪਰਜਾਣੀਐ ਜਾਗੁਰਚਰਨਪਖਾਲੈ। ਹੋਇਨਿਮਾਣੀ ਆਵੈ ਖਸਮੈ
ਦੁਆਰੈ ਤਾਰਿਦੇ ਸਮਾਲੈ ॥੧॥ ਜੇਰਨਲਗੈ ਦੋਸਤੀ ਕਛੂਖਗਈ। ਭਨਾਨਕਦੇ
ਖਦਿਆਹੀ ਸਤਿਗੁਰਕੇ ਚਰਨੀ ਆਇਪਈ ॥੨॥੧॥   ਜਦ ਏਹ ਸਬਦ
ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਤਾਪਾਤਸਾਹ ਸਬਦਸੁਣਕੇ ਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਂਤੇ ਢਹਿਪਾਇਆ।
ਅਤੇਕਹਿਓਸ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਜਿਉ ਤੁਸੀ ਫਰਮਾਵੋਗੇ ਤਿਉ ਹੀਕਰਾਂਗਾ ਤਾਗੁਰੂਜੀ
ਨੇ ਹੁਕਮਕੀਤਾ ਜਿਤਨੇਤੇਰੀਪਾਤਸਾਹੀਵਿਚ ਬੰਦੀਵਾਨ ਹੋਰਗੇਹੈਨ ਸੋ ਸਰਬਹੀਖ
ਲਾਸਕਰਦੇਹੁ ਤਾਤੇਰਾ ਦੁਹੀਜਹਾਨੀ ਭਲਾਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਗੇਅਜਤੋਂਲੋਕਗ
ਰੀਬਾਂਦੀ ਰਖਿਆਕਰਨੀ ਤੈਨੂੰ ਖੁਦਾਇਦੇਰਾਹਦੀ ਖਬਰਹੋਜਾਵੇਗੀ ਤਾਪਾਤਸਾਹ
ਨੇ ਜੋ ਬੰਦੀਵਾਨਪਾਤਸਾਹੀਵਿਚਹੈਸਨ ਸਭ ਖਲਾਸੀ ਕਰਦਿਤੇ ਅਤੇਉਨਾਦਾ ਜੋਰੂ
ਛਜਬਤਕੀਤਾਹੋਇਆਸੀ ਸਭਉਨਾਨੂੰ ਦਿਵਾਇ ਦਿਤਾ ਪਾਤਸਾਹਦੇ ਘੋੜੇ ਉਨਾ
ਨੂੰਇਜਤ ਦੇਕੇ ਤੋਰਦਿਤੇ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹਾ ਹੇਪਾਤਸਾਹ ਅਜਤੇ ਅਗੇ ਤੂ ਕਿਸੇ
ਗਰੀਬਪਰ ਜੁਲਮਨਹੀਕਰਨਾ ਤਾਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂ ਲਗਾਖੁਦਾਇਦੀਬੰ
ਦਗੀਕਰਨ ਜਹਾਤਕ ਉਸਕੀਪਾਤਸਾਹੀ ਸੀ ਤਹਾ ਲੰਗਰ ਲਗਾਇਗਏ ਸਭ
ਗਰੀਬਗੁਰਬਾ ਭੂਮਕੀ ਪਾਤਿਸਾਹਤਕ ਬਾਬਾਜੀਕੇ ਧੰਨਧੰਨਕਰਨੇਲਗਾ
ਸਰਬਬਾਈ ਚੈਨ ਵਰਤਗਿਆ ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕਾ ਸਦਕਾ   ਅਤੇਪਾਤਸਾਹਭੀ

ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕਾਮੁਰੀਦਹੋਇਆ ਤੇ ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਪਰਮੇਸਰਦੀਬੰਦਗੀਕਾਉਪ
ਦੇਸਦੀਆਹੇਹਮੀਦਕਾਰੂ ਸੁਲਤਾਂਨ ਆਏ ਸੰਤਦੀਸੇਵਾਕਰਿਆਕਰੋ ਹਰਗਇ
ਕਜੀਅਵਿਚਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰਹਾਜਰਨਾਜਰਜਾਣਿਆਂਕਰੋ ਜਿਥੇਕਿਥੇਪਰਮੇਸਰ
ਬਿਆਪਕਹੈ ਹੇਪਾਤਸਾਹਜੋਪਰਮੇਸਰਦੀਤਰਫਹੋਏਹੋਏਹੈਨ ਅਤੇਖੁਦਾਇਦੀਬੰ
ਦਗੀਕਰਦੇਹੈਨ ਸੋਤਿਨਾਂਦੇਕੰਮਖੁਦਾਇਆਪਰਾਸਕਰਦਾਹੈ ਅਤੇਤੇਰੇਉਪਰ
ਖੁਦਾਇਦੀਮੇਹਰਹੋਈਹੈ ਜਦਪਰਮੇਸਰਦੀਮਿਹਰਹੁੰਦੀਹੈਤਾਪਰਮੇਸਰਦੇਪਿ
ਆਰੇਸੰਤਦਾਦਰਸਨਹੁੰਦਾਹੈ ਜਦਸੰਤਕਾਦਰਸਨਹੋਇਆ ਤੌਜਾਣੋਸਭਕਾਰ
ਜਰਾਸਹੋਏ ਹੇਪਾਤਸਾਹ ਤੇਰੇਪਰਸਾਦੀਭੀਮਿਹਰਹੋਈਹੈ ਨਹੀਤਾਂਉਸਵਡੇਕਾ
ਰੂਦੀਤਰਾਂਤੂੰਭੀਹਲਾਕਹੋਇਜਾਂਦੇਪਰਤੈਨੇਤੁਰਤਹੀਪਰਮੇਸਰਨੂੰਚਿਤਾਰਿਆ
ਹੈ ਅਰਖੁਦਾਇਦੀਤਰਫਤੂੰਆਇਆਹੈ ਤਾਹਮੀਦਕਾਰੂਨੇਕਹਿਆਹੇਮਹਾਰਾ
ਜ ਤੁਸਾਂਬਡੀਮਿਹਰਕੀਤੀਹੈ ਮੇਰੇਉਪਰਮੈਨੂੰਡੁਬੇਜਾਂਦੇਨੂੰਬੰਨੇਲਾਇਆਹੈਤੁਸ
ਮੈਨੂੰਦੋਜਕਦੀਅ ਗਨਤੇਬਚਾਇਆ
ਹੈਪਾਤਸਾਹਨੇਂਸ੍ਰੀਗੁ ਰੂਜੀਦੇਅਗੇਸਤ
ਤਸਲੀਮਾਤਕੀਤੀ ਆਂ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇ
ਕਹਾਹੇਕਾਰੂਤੇਰਖੁ ਦਾਇਕੁਲਕਰੇਗਾ।
ਅਬਹਮਚਲਦੇ ਹਾਂਹਮੀਦਕਾਰੂਨੇਕ
ਹਾਹੇਗੁਰੂਜੀਫੇਰ ਆਪਕਾਦੀਦਾਰਕ
ਬੋਹੇਵੇਗਾ ਤਾਗੁਰੂ ਜੀਨੇਕਹਾਹੇਪਾਤਸ
ਪ੍ਰਦਿਦਾਰਵਿਲਮੇਰਾ ਖੀਓਦੇਖਣਾਂਭੂਲ
ਮਤਜਾਈਓਪਾਤਸਾ ਹੁਗੁਰੂਜੀਕੀਕਦ

ਮੀਂਲਗਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਤਸਾਹੁਪਰਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਏ ਭਾਈਬਾਲਾਅਤੇਮ
ਰਦਾਨੇਸਾਹਿਤਗੁਰੂੰਉਥੋਂਚਲਦੇਹੋਏ ਕਿਸੀਅਸਥਾਨਮੇਜਾਇਬੈਠੇਵਹਾਂਕੇਲੋ
ਗੁਰੂਜੀਕਾਂਜੀਦਰਸਨਕਰਕੇ ਬਾਬੇਜੀਦੇਸਿਖਹੋਏ ਸਾਧਸੰਗਤਇਕਠੇਹੋਇਬੈ
ਠਨਇਕਦਿਨ ਬਹੁਤ ਸੰਗਤਇਕਠੀਹੋਈਸਬਦਕਾਉਚਾਰਕਰਤੇਕਰਤੇਇ
ਕਸਿਖਨੇਹਥਜੋੜਕੇਅਰਜਕੀਤੀਹੇਕਰਤਾਪੁਰਖ ਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀ ਆਪਕੀ
ਮਿਹਰਹੋਇਤਾਸੰਤਾਂਦੇਮਹਾਤਮਦੀਸੰਤਾਂਦੇਦਰਸਨਕਾ ਫਲਸੁਨਾਵੀਏਗਾ
ਸੰਤਾਂਦੀਸੇਵਾਕੀਏਕਾਫਲਕਹੀਏ ਅਸਾਜੀਵਾਂਦੀਕਾਲਿਆਨਕਰੀਏ।੧

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਕੇ ਫਲ ਕੀ ਸਾਧਸੰਗਤ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੁਣੋ ਸਾਧਸੰਗਤ ਜੀ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਸਾਰਾ ਤੌ ਕਹਿਆ
ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਪਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜੈਸਾ ਕਹਿਤਾ ਹੋ ਤੁਮ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮਝ ਲੇਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸੰਗਤ
ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਕਹਾ ਸਤ ਬਚਨ ਗੁਰੂਜੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਏਕ ਬ੍ਰਾਹਮ
ਣ ਸ੍ਰੀਗੰਗਾ ਕੇ ਕਨਾਰੇ ਪਰ ਕਿਸੀ ਗ੍ਰਾਮ ਮੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਉਥੇ ਇਕ ਠਾਕਰਦੁਆ
ਰਾ ਹੈਸੀ ਵਹਾਂ ਅਨਿਤ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਆਵਣ ਜਾਂਣਾਂ ਰਹੈ ਆਏ ਸੰਤ ਦੀ ਵਹਾਂ ਸੇਵਾ ਹੋ
ਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਓਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਿਵਹਾਰ ਕਰੇ ਚਮੜਾ ਖਰੀਦਣੇ ਵੇਚਣੇ ਕ
ਢਾਲਾਂ ਸਿੰਗੜੇ ਬਨਵਾਇਕੇ ਬੇਚੈ ਏਹੁ ਵਿਹਾਰ ਕਰੇ ਮਾਂਸ ਸੁਰਾਪਾਨ ਖਾਵੇ ਪੀਵੇ
ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਾ ਠਿਕਾਂਣਾ ਉਸ ਠਾਕੁਰ ਮੰਦਰ ਕੇ ਪਾਸ ਥਾ ਆਂਵਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸੰਤਾਂ
ਦਾ ਦਰਸਨ ਉਸਕੋ ਹੋਇਆ ਕਰੈ ਸੰਤ ਸਾਧੂ ਠਾਕਰਦੁਆਰੇ ਭਜਨ ਕਰਨੇ ਨੂੰ ਜਾ
ਵੈ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋ ਉਨ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਮੇ ਭਾਵ ਭਗਤੀ ਭੀ ਨਹੀ ਸੀ ਅ
ਇਸੀ ਤਰਾਂ ਉਸਕੀ ਆਰਬਲਾ ਗੁਜਰ ਗਈ ਇਕ ਦਿਨ ਧਰਮਰਾਜ ਕਾ ਹੁਕ
ਮ ਭਇਆ ਉਸ ਪਾਪੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋ ਲੈ ਆਵੋ ਉਸਕੇ ਦਿਨ ਪੂਰੇ ਭਏ ਹੈ ਉਸਕੋ
ਮਾਨੁਖ ਜਨਮ ਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸਿਮਰਨ ਕੋ ਦੀਆ ਥਾ ਉਸਨੇ ਪਾਪ ਕਰਮ ਮੇ ਬਿਤਾਇ
ਆ ਹੈ ਧਰਮਰਾਜ ਕੀ ਆਗਿਆ ਪਾਇਕੇ ਜਮਦੂਤ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋ ਪਕੜਕਰ
ਲੇਗਏ ਮਾਰਦੇ ਘਸੀਟਦੇ ਹਾਥ ਹਥੈੜੀ ਪਾਂਵ ਬੇੜੀਆਂ ਪਾਇਕੇ ਜਾਇ ਹਾਜਰ ਕੀ
ਆ ਧਰਮਰਾਜ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਇਸ ਪਾਪੀ ਕੋ ਕੁੰਭੀ ਨਰਕ ਮੇਂ ਪਾਵੋ ਉਸ ਨਰਕ
ਕਾ ਮੁਖ ਘੜੇ ਕੇ ਗਲੇ ਜੈਸਾ ਹੈ ਬਿਸਥਾਰ ਉਸਕਾ ਕਈ ਲਾਖ ਜੋਜਨ ਕਾ ਹੈ ਜਮਦੂਤ
ਉਸ ਨਰਕ ਮੇਂ ਪਾਇਆ ਤੋ ਐਸੀ ਅਵਾਜ ਹੋਈ ਜਿਉ ਖੂਹੇ ਮੇਂ ਪਥਰ ਸੁਟੇ ਤੇ ਅਵਾ
ਜ ਆਵਦੀ ਹੈ ਬੜੀ ਦੁਰਗੰਧ ਸੜ੍ਹਿਆਨ ਕਾ ਅਸਥਾਨ ਹੈ ਬੜੀ ਜਲਨ ਕਰਕੇ ਦ
ਹਾਂ ਕੇ ਜੀਵ ਪੁਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸੇ ਜਬ ਓਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਉਸ ਨਰਕ ਮੇਂ ਪੜ੍ਹਾ ਤੋ ਨਰਕ ਸੀ
ਤਲ ਹੋਇ ਗਇਆ ਨਰਕੀ ਜੀਵ ਸਾਂਤੀ ਹੋਗਏ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾ
ਗੇ ਜੀਵ ਪੁਕਾਰ ਕਰਨ ਤੇ ਰਹਿਗਏ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜ ਨੇ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਂ ਕੋ ਕਹਾ ਭਾਈ
ਵੁਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਾਪੀ ਥਾ ਕਿ ਕੋਈ ਸੰਤ ਸਾਧੂ ਸੀ ਉਸਕੇ ਪਉਣੇ ਕਰ ਨਰਕ ਸੀ
ਤਲ ਭਇਆ ਹੈ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਂ ਜਮਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੁਛਾ ਉਨੋਨੇ ਕਹਾ ਵੁਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਥ
ਜਿਸਨੇ ਆਪਣਾਂ ਧਰਮ ਬ੍ਰਾਹਮਣੇ ਕਾ ਤਿਆਗ ਕਰਕੇ ਪਰਧਰਮ ਗ੍ਰਹਣ ਕੀਆ
ਥਾ ਮਾਂਸ ਅਹਾਰੀ ਸੁਰਾਪਾਨੀ ਥਾ ਉਸੀ ਕੋ ਆਪਕੇ ਹੁਕਮ ਸੇ ਪਕੜਕੇ ਨਰਕ ਮੇ ਪ

ਇਆ ਹੈ ਆਗਿਆ ਭਈ ਇਸਕੇ ਕਰਮ ਦੇਖੋ ਕੌਨ ਸੁਭ ਕਰਮ ਇਸ ਪਾਸੋਂ ਭਇ
ਆ ਹੈ ਉਸਕਾ ਕਾਗਦ ਦੇਖਾ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਮੈਂ ਸੰਤਾਂ ਕੇ ਦਰਸਨ ਹੋਤੇ ਰਹੇ ਪੂਰਨ ਸੰਤ
ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਉਨ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਧੂੜ ਉਡ ਕਰ ਇਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਪੁਰ ਪੜਦੀ
ਹੀ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਸਰੀਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਤਾ ਧਰਮਰਾਜ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਉ
ਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋ ਨਰਕ ਤੇ ਨਿਕਾਲੋ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਕਹਾ ਆਓ ਭਾਈ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਭੁਲ ਕੇ ਇ
ਥੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਾ ਇਨ ਸਭ ਜੀਵਾਂ ਕੋ ਨਿਕਾਲੋਗੇ ਤਬ ਮੈਂ ਈ ਹੰਤੇ ਨਿ
ਕਲਾਂਗਾ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਰਾਜਾ ਸੇ ਕਹਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੀ ਖਬਰ ਤਾ ਤਉ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਸਭ ਜੀ
ਵਾਂ ਕੋ ਨਿਕਾਲੋ ਰਾਜਾ ਧਰਮਰਾਇ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸੇ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋ ਸਰਬ ਜੀਵ
ਸਮੇਤ ਨਿਕਾਲ ਕੇ ਮਾਤ ਲੋਕ ਮੇ ਭੇਜ ਦੀਆ ਨਰਕ ਖਾਲੀ ਕੀਆ ਅਰ ਉਸ ਬ੍ਰਾ
ਹਮਣ ਕੋ ਸਚਖੰਡ ਕੇ ਦਰਬਾਰ ਮੈ ਸੰਤਾਂ ਕੇ ਸੰਗ ਮੈ ਭੇਜ ਦੀਆ ਦੂਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੇ
ਹਜੂਰ ਸੰਤ ਸੰਗਤ ਮੈ ਭੇਜ ਦੀਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣੋ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਏਹ ਸੰਤਾਂ
ਕੇ ਸੰਗ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਹੈ ਏਹ ਸਾਖੀ ਸੁਣ ਕੇ ਉਨ ਲੋਕਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤ ਕਰੀ
ਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਸਤ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਰੂਪ ਹੋ ਪਰਮੇਸਰ ਮੈ ਤੁਮਾਰੇ ਮੈ ਭੇਦ ਨਹੀ

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸਬਦ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਹੋਈ ਸਿੰਤਾਸੇ॥

ਸਬਦ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮੈ ॥ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਲੀਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ॥ਲੋਭਿ ਵਿਆਪੀ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀ
ਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਕੈ ਸੰਚੀ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਸਗਲ ਲੇ ਛਲੀਆ॥੧॥ਨਿਰਭਉ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਇਅਲੀਆ॥ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਲੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕੈ
ਸ੍ਰਮੁ ਕਰ ਗਾਡੀ ਗਡਹੈ॥ਏਕਹਿ ਸੁਪਨੈ ਦਾਮੁ ਨ ਛਡਹੈ॥ਰਾਜੁ ਕਮਾਇ ਕਰੀ ਜਿਨਿ
ਥੈਲੀ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚੰਚਲ ਚਲੀਆ॥੨॥ਏਕਹਿ ਪ੍ਰਾਣ ਪਿੰਡ ਤੇ ਪਿਆਰੀ॥ਏਕ ਸੰ
ਚੀ ਤਜਿ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ॥ਸੁਤ ਮੀਤ ਭ੍ਰਾਤ ਤੇ ਗੁਹਜੀ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਹੋਈ ਖਲੀਆ
॥੩॥ਹੋਇ ਅਉਧੂਤ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਤਾਰੀ॥ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਪੰਡਿਤ ਬੀਚਾਰੀ॥ਗ੍ਰਿਹ ਮੜੀ ਮ
ਸਾਣੀ ਬਨ ਮਹਿ ਬਸਤੇ ਊਠਿ ਤਿਨਾ ਕੈ ਲਾਗੀ ਪਲੀਆ॥੪॥ਕਾਟੇ ਬੰਧਨ ਠਾਕੁਰ ਜ
ਾ ਕੇ॥ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸਿਓ ਜੀਅ ਤਾ ਕੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ
ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਲੀਆ॥੫॥੧॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹਜੂਰ ਸਭ ਸੰਗਤ ਬੈਠੀ ਸੀ
ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਏਕ ਖੜੀ ਸੀ ਚਾਰ ਕਰੋੜ ਰੁਪਯਾ ਜਮਾ ਰਖਦਾ ਸੀ ਦੇਂਦਾ ਕਿਸੇ
ਨਹੀ ਸੀ ਸਨਬੰਧੀ ਉਸਕੇ ਵਿਰਵੇਖੇ ਕਿਸੀ ਧਰਮ ਕੇ ਰਾਹ ਪੁਰ ਭੀ ਨਹੀ ਲਗਾਂਵ
ਦਾ ਸੀ ਕਿਸੀ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋ ਕਿਸੀ ਸੰਤ ਸੰਗਤ ਕੇ ਅਰਥ ਭੀ ਨਹੀ ਲਗਾਂਵਦਾ ਸੀ ਇ

ਕਹਿਨ ਉਸ ਧਨੀਨੇ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣਕੇ ਬਡੇ ਭੈ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਆ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਅਰਦ
ਸ ਕੀਤੀ ਸੱਚੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਕਲਿਆਣ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਹੋਵੇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਜੈਸਾ ਇਕ ਪਦਾਰਥ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜੋ ਸੰਕਟ ਉਸ ਤੇ ਹੋਗਿਆ ਸੀ
ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਸੁਣਾਵਦੇ ਹਾਂ ਤੂੰ ਸੁਣ ਬਹੁਤ ਪਦਾਰਥ ਉਸ ਪਾਸ ਹੈਸੀ ਉਸ ਦੌਲਤ ਕੇ
ਊਪਰ ਬੈਠ ਰਹੇ ਵਿਸਾਹੁ ਕਿਸੀ ਕਾ ਕਰੇ ਨਹੀ ਦੇਵੇ ਕਿਸੀ ਕੋ ਨਹੀ ਆਪ ਭੀ ਖਾਵੇ
ਨਹੀ ਬੁਰਾ ਸੰਕਟ ਸਹਿ ਪਦਾਰਥ ਕੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦਿਆ ਉਸ ਦੀ ਆਰਬਲਾ ਪੁਜ
ਗੀ ਆਗਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਹੋਈ ਆਮਕੇ ਅਸਬਾਬ ਨੇ ਤੇ ਉਸ ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ ਕਉ
ਪਕੜ ਲੇ ਆਵੋ ਉਨਾਂ ਜਮਦੂਤਾਂ ਨੇ ਉਸ ਕੇ ਕੇਸਾਂ ਤੇ ਆਇ ਪਕੜਿਆ ਧਰਤੀ ਸੇ ਪਟ
ਕਾਇਆ ਤਾਂ ਗਿੜਤੇ ਹੂਏ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹਾਇ ਹਾਇ ਤੁਮ ਕੌਨ ਹੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਸਬ
ਦ ਉਸ ਕੇ ਮੁਖ ਤੇ ਭੀ ਨ ਨਿਕਲਿਆ ਮਾਰਨੇ ਲਗੇ ਜਮਦੂਤ ਤੇ ਕਹਾ ਹਮ ਧਰਮਰਾਜ
ਕੇ ਦੂਤ ਹੈ ਤੇਰੇ ਕੋ ਜਮਪੁਰੀ ਮੇ ਲੇ ਚਲੈਂਗੇ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਨੇ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਤੋਂ
ਸੁਣ ਲੇਵੋ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਕਹਾ ਕਹੁ ਕਿਆ ਕਹਿਤਾ ਹੈਂ ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ ਨੇ ਕਹਾ ਜਿਤਨਾ ਪਦਾ
ਰਥ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਉਸ ਕਾ ਏਕ ਹਿੱਸਾ ਲੇਵੋ ਮੇਨੂੰ ਛੋਡ ਜਾਵੋ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਉਸ ਕੇ ਬਹੁਤ ਮਾ
ਰ ਮਾਰੀ ਘਸੀਟ ਕੇ ਉਸ ਕੇ ਘਰ ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੀਆ ਧਨੀ ਨੇ ਕਹਾ ਆਧਾ ਧਨ ਤੁਮ ਲੇ
ਜਾਵੋ ਅਰ ਮੁਝ ਕੋ ਛੋਡ ਜਾਵੋ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਉਸ ਤੇ ਭੀ ਅਧਕ ਮਾਰਿਆ ਅਰ ਕਹਾ ਹਮ ਤੇ
ਰੇ ਕੋ ਹੀ ਲੇ ਜਾਵੈਂਗੇ ਫੇਰ ਧਨੀ ਨੇ ਕਹਾ ਤੀਨ ਹਿਸੇ ਤੁਮ ਲੇ ਲੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਕੋ ਛੋਡ ਦੇਉ
ਦੂਤਾਂ ਹੋਰ ਅਧਕ ਮਾਰ ਕੀਨੀ ਕਹਾ ਤੁਝ ਕੋ ਨਹੀ ਛੋਡਨੇ ਕੇ ਧਨ ਹਮ ਨਹੀ ਲੈਤੇ ਫੇ
ਰ ਧਨੀ ਕਹਾ ਸਭ ਦੌਲਤ ਲੇ ਵਹੁ ਮੇਰੇ ਕੋ ਮਤ ਲੇ ਜਾਵੋ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਕਹਾ ਰੇ ਬੌਰੇ ਇਸ
ਲਖਮੀ ਸਾਥ ਤੇ ਹਮਾਰਾ ਕਾਮ ਕੁਛ ਨਹੀ ਅਰ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਾ ਰਾਜ ਭੀ ਹਮਾਰੇ
ਕਿਸੇ ਕਾਮ ਨਹੀ ਹਮਾਰਾ ਤੋ ਤੇਰੇ ਕੋ ਪਕੜ ਲੇ ਜਾਨੇ ਕਾ ਕਾਮ ਹੈ ਤੌ ਧਨੀ ਨੇ ਕਹਾ ਸੁਨੋ
ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਇਸ ਲਖਮੀ ਸਾਥ ਦੋ ਚਾਰ ਬਾਤਾਂ ਕਰ ਲੈਨੇ ਦੇਵੋ ਪੀਛੇ ਲੇਜਾ
ਵੋ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਉਸ ਧਨ ਕੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਖੜਾ ਕੀਆ ਧਨੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਲਛਮੀ ਤੁਝ ਕੋ
ਮੈਨੇ ਅਤ ਸਨੇਹ ਸੇ ਰਾਖਤਾ ਰਹਾ ਕਿਸੀ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਕਾਮ ਆਵੇਗੀ ਸੋ ਮੇਰੀ ਸਹਾ
ਇਤਾ ਕਰ ਮੈਨੇ ਤੁਝ ਕੋ ਬਡੀ ਪਿਆਰੀ ਕਰ ਜਾਨਦਾ ਥਾ ਖਰਚ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸੋ
ਨਿਖੁਟੇ ਨਹੀ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਰਖਵਾਲੀ ਕਰਦੇ ਇਸ ਦੇਹੀ ਕੋ ਭੀ ਸੁਕਾਇਆ ਦਿਨ ਰਾ
ਤ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਹੀ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਰਜ ਕੇ ਖਾਧਾ ਪੀਧਾ ਭੀ ਨਹੀ ਅੰਤ ਕੋ ਮੇਰੇ ਕੋ ਛੁਡਾ
ਵੇਗੀ ਜਿਤਨਾ ਫਿਰ ਮੈਂ ਜੀਵਿਆ ਤੇਰੇ ਅਰਥ ਹੀ ਦੇਹ ਸੁਕਾਈ ਸਭ ਦਿਨ ਤੇਰੇ

ਝਕੋ ਪਿਆਰੀ ਕਰਕੇ ਰਖਦਾ ਰਿਹਾਹੋਂ ਹੋਰਗੁਣਤੇ ਸਭਰਹੇ ਚਾਰਕਦਮ ਮੇਰੇਸ
ਥ ਪਹੁਚਾਵਣ ਤੇਰਲ ਮੇਰੇਕੋ ਛੁਡਾਇ ਨਹੀ ਸਕਤੀ ਏਹਬਾਰਤਾ ਸੁਣਲਛ
ਮੀ ਬੋਲੀ ਹੇਪਾਪੀ ਜਿਸਤਰਾਂ ਪ੍ਰਿਥਵੀਖੋਦਕੇ ਮੇਰੇਕੋ ਤੈਨੇ ਗਾਡਿਆਹੈ ਤਿ
ਸੀਤਰਾਂਮੈਂ ਤੁਝਕੋ ਨਰਕਮੇ ਪਾਵੇਂਗੀ ਹੇ ਦੁਸਟ ਤੈਨੇ ਮੇਰੇਕੋ ਕਿਸੀਮਿਤ੍ਰਕੇ
ਅਰਥ ਨਾ ਕਿਸੀ ਤੀਰਥਯਾਤ੍ਰਾਮੇ ਨਾਂਕਿਸੀ ਸੰਤਸੇਵਾਮੇ ਨਾਕੋਈ ਖੂਹਾ ਬਾ
ਲੀ ਤਾਲਾਵ ਬਾਗ ਬਨਾਇਆਹੈ ਨਾਕਿਸੀ ਅਤਿਥੋਕੋ ਸੀਤ ਧੂਮ ਨਿਵਾਰਣ ਕ
ਰਨੇਕੋ ਬਸਤ੍ਰ ਬਨਾਇਦੀਏ ਕਿਸੀ ਧਰਮਕੇ ਮਾਰਗਮੇਂ ਮੁਝਕੋ ਨਹੀ ਖਰਚਕੀ
ਆ ਤੈਨੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਨਹੀਕੀਆ ਕਿਸੀ ਸਨਬੰਧੀਕੋ ਮੇਰੇਕਰਕੇ ਸੁਖਦਿਤ
ਨਹੀ ਨਾ ਪਰਮੇਸਰਦਾ ਜਸ ਕੰਨੀ ਸੁਣਿਆ ਮੁਖੋਂ ਗੋਬਿੰਦਨਾਮ ਭੀ ਨਹੀਲੀਆ
ਹੇਪਾਪੀ ਮੇਰੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਤੈਨੇ ਮਨਭਾਵਦੇ ਪਦਾਰਥਭੀ ਨਹੀਖਾਧੇ ਪੀਤੇ ਪਾਹਿਨੇ
ਇਸਜੀਅ ਜੈਸਾ ਪਰਾਹੁਣਾਂ ਹੋਰਕੋਈ ਨਹੀ ਇਸਕੋ ਭੀ ਤੂ ਤਰਸਾਵਦਾ ਰਿਹਾਹੈ
ਹੇ ਅਭਾਗੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਮੇਰੇ ਹੁੰਦਿਆ ਕੋਈ ਸੁਭਕਰਮ ਕਰਦਾ ਕਿਸੀ ਧੀ
ਆਂ ਭੈਣਾ ਕੇ ਅਰਥ ਖਰਚ ਕਰਦਾ ਸੰਸਾਰਵਿਖੇ ਭੀ ਸੋਭਾਲੇਤਾ ਤੌਂਭੀ ਆਜਕੇ
ਦਿਨ ਬਾਜੀਦਾਂ ਕੇ ਬਜਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਪਾਸ ਮੈ ਤੁਝਕੋ ਲੇਜਾਤੀ ਬੈਕੁੰਠਬਾਸੀ ਤੁ
ਝਕੋ ਕਰਦੀ ਸੁਣ ਹੇਪਾਪੀ ਦਈ ਕੇ ਮਾਰੇ ਇਸ ਆਪਣੇ ਮਨਕੋਂ ਭੀ ਸੁਖੀ ਨਹੀਕੀ
ਆ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕਰਕੇ ਤੇ ਨਾਕਿਸੇਕੋ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਦੇਸਕਿਆ ਹੇਪਾਪੀ ਜਿ
ਸਾਜਿਸਜੂਨਮੇ ਤੂ ਜਾਵੇਂਗੀ ਤਹਾਂ ਦਾਲਿਦ੍ਰੀ ਹੀ ਰਹਾਕਰੇਗਾ ਓਹ ਧਨੀ ਜੈਸਾ ਸੀ ਤੈ
ਸਾ ਹੁ ਪਕਰ ਗਿਆ ਜਮਗਣ ਉਸਕੋ ਮਾਰਤੇ ਪੀਟਤੇ ਧਰਮਰਾਜਕੇ ਪਾਸਲੇਗ
ਏ ਧਰਮਰਾਜਨੇ ਉਸਕੋ ਅੰਧਘੋਰ ਨਰਕਮੈ ਸੁਟਾਇਦਿਤਾ ਏਹੁਬਾਰਤਾ ਸੁਣਕੇ
ਬਡਾ ਭੈਭੀਤ ਹੋਇਆ ਕਹਾ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਮੇਰੇਪਰ ਕਿਰਪਾਕਰਹੁ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਧ
ਰਮਸਾਲ ਬਨਾਇ ਕਰ ਆਏ ਸੰਤਕੀ ਸੇਵਾਕਰ ਭੁਖੇਕਉ ਅੰਨ ਨੰਗੇਕੋ ਕਪੜ੍ਹ
ਦੇਹ ਮਿਠਾ ਬੋਲਿਆ ਕਰ ਅਭਮਾਨ ਕਰੀਨਹੀ ਨੰਮ੍ਰ ਹੋਇ ਕਰ ਸੇਵਾਕਰੀ ਗੋਬਿੰ
ਦਕਾ ਨਾਮ ਜਪਹੁ ਭੀ ਸੁਨਹੁ ਭੀ ਧਰਮਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਜੋ ਲਾਭ ਹੋਵੇ ਤਿਸਕਾ
ਦਸਵਾਹਿਸਾ ਪਰਮੇਸਰ ਨਮਿਤ ਦੇਣਾ ਤੇਰੀ ਕਾਲਿਆਣ ਹੋਇਗੀ ਏਹੁ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹਨੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਇਸਕੋ ਮੇਰੀ ਜਾਣਕੇ ਸੰਚੀਹੈ ਤਿਸਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸਹਾਇ ਕਨ
ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਏਹ ਛਲ ਰੂਪ ਹੈ ਜੀਅਜੀਤ ਕੀ ਧਾਲਨਾ ਭੀ ਇਸੀ ਕਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸਕੋ
ਪਰਮੇਸਰਦੀ ਜਾਣਕੇ ਮੋਹਨਾ ਕਰੇ ਪਰਮੇਸਰ ਅਰਥ ਖਰਚੇ ਤੌ ਹੀ ਭਲੀ ਹੈ।

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਬਘਿਆੜ੍ਰਦੇਪਰਥਾਇ॥

ਗੁਰੂਜੀ ਸਮੁੰਦਰ ਕੇ ਕਨਾਰੇ ਪੁਰ ਬੈਠੇ ਥੇ ਮਰਦਾਨਾ ਸਬਦ ਗਾਂਵਦਾ ਸੀ ਦੂਰ ਪਰੇ ਇਕ ਮਿਰਤਕ ਪੜ੍ਹਾ ਥਾ ਇਕ ਬਘਿਆੜ੍ਰ ਭੁਖਾ ਆਇਆ ਉਸ ਮਿਰਤਕ ਕੋ ਕੀ ਸੂਘਕਰ ਚਲਦਾ ਹਿਹਾ ਰਸਤੇ ਵਿਚੋਂ ਫੇਰ ਮੁੜ੍ਹਿਆ ਮਿਰਤਕ ਕੇ ਹਾਥ ਪਾਂਵ ਸੂੰਘਕਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਫੇਰ ਮੁੜ੍ਹਕੇ ਰਿਦਾ ਮਸਤਕ ਸੂੰਘਕੇ ਮੁੜ੍ਹ ਗਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹ ਬਘਿਆੜ੍ਰ ਭੁਖਾ ਮਿਰਤਕ ਸੂੰਘਕੇ ਉਠ ਗਿਆ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਸਰਬ ਸਾਮਰਥ ਨੇ ਉਸ ਬਘਿਆੜ੍ਰ ਕੋ ਬੁਲਾਇਕੇ ਪੂਛਾ ਤੂੰ ਖੁਧਿਆਰਥੀ ਹੈ ਮਿਰਤਕ ਕੋ ਸੂੰਘਕੇ ਛੋੜ੍ਹ ਚਲਿਆ ਹੈ ਬਘਿਆੜ੍ਰ ਕਹਾ ਆਪਕੇ ਦਰਸਨ ਕਾ ਪਰਤਾਪ ਮੇਰਾ ਰਿਦਾ ਸੁਧ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੈ ਇਸਕੇ ਸਭ ਅੰਗ ਸੂੰਘੇ ਹੈ ਸੋ ਕਿਸੇ ਅੰਗਾ ਵਿਚੋਂ ਸੁਭ ਵਾਸਨਾ ਨਹੀ ਆਈ ਸੰਤਾ ਗੁਰਾਂ ਅਗੇ ਮਥਾ ਇਸਕਾ ਨਹੀ ਨਿਵਿਆ ਰਸਨਾ ਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਜਸ ਨਹੀ ਕਹਾ ਸ੍ਰਵਨਾ ਕਰ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀ ਹਥਾ ਕਰ ਕਿਸੇ ਸੰਤ ਕੀ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀ ਕਰੀ ਰਿਦੇ ਕਰ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕਿਸੀ ਕਾ ਭਲਾ ਨਹੀ ਚਿਤਾਵਿਆ ਪੈਰਾ ਕਰ ਤੁਰਕੇ ਕੁਰਾਵਤੇ ਮੰਦਿਰ ਸੰਤ ਦੁਆਰੇ ਟੁਰਕੇ ਨਹੀ ਗਇਆ ਇਸਕੇ ਮਾਸ ਖਾਣੇ ਕਰ ਮੈ ਅਧੋਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਂਦਾ ਹਾਂ ਇਸੀ ਕਰ ਭੁਖ ਕੇ ਧੋਖੇ ਮਰਨਾ ਹਛਾ ਹੈ ਇਹੁ ਮਾਂਸ ਖਾਣਾ ਹਛਾ ਨਹੀ ਓਹ ਬਘਿਆੜ੍ਰ ਕੀ ਉਸ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਇ ਗਈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਸਤਸੰਗ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਦੇਹ ਧਾਰਕੇ ਸੋ ਨਿਸਫਲ ਹੈਂ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਭੁਗਾਵਿਤ ਨੇ ਦਿਤੀ ਹੈ ਸੋ ਪਰਉਪਕਾਰ ਵਾਸਤੇ ਤੇ ਸਤਸੰਗ ਕਰਨੇ ਕੋ ਨਾਮ ਜਪਨੇ ਕੋ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕੀਏ ਤੇ ਦੇਹੀ ਸੁਫਲ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਸਤਸੰਗ ਕਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਵੀਦਾ ਹੈ ਨਾਮ ਕੇ ਪਰਤਾਪ ਤੇ ਸਦਗਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ

॥ਆਗੈ ਸਾਖੀ ਹਾਬੂਸਹਰ ਕੀ ਚਲੀ ਹੈ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਚਲੋ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਧਰਤੀ ਕੋ ਚਲੀਏ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਅਸਮਾਨ ਸੋਰੇਵਰ ਨਹੀ ਡਿਠਾ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਮੁੰਦਰ ਕੇ ਕਨਾਰੇ ਪਰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਪਿਛੇ ਪਿਛੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁਰੂ ਆਖਦੇ ਆਵੋ ਗੁਰੂਜੀ ਸਮੁੰਦਰ ਉਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਤਰਾਂ ਚਲੇ ਜਾਵੈ ਮਗਰ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਭੀ ਚਲੇ ਜਾਵੈ ਮਰਦਾਨੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਸੋਹੰ ਸੋਹੰ ਜਪਤੇ ਹੈਨ ਮਰਦਾਨਾ ਭੀ ਸੋਹੰ ਸੋਹੰ ਲਗਾ ਕਹਨ ਲਗਾ ਗੋਤੇ ਖਾਵਨ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮ

ਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂਕੀਕਰਨੀਵਲ ਨਹੀਦੇਖਣਾਂ ਜੋਗੁਰੂਕਹੈ ਸੋਕਰਨਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਵਾਹੁ
ਗੁਰੂਕਹਿਣਲਗਾ ਸਮੁੰਦਰ ਤੇਲਗਾ ਤੁਰਨ ਮਾਨਸਰੋਵਰਪਰਜਾਇਦਰਸਨ
ਕੀਆ ਬਡਾਸੁੰਦਰਦਿਵ੍ਯਅਸਥਾਨ ਹੈ ਸਵ੍ਹਾਂ ਰਹਿੰਦੇਹੈਨ ਮੋਤੀਆਂਦੀਚੋਗਚੁ
ਗਦੇਹਨ ਦਰਸਨਕਰਕੇ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਧੰਨਗੁਰੂਜੀਤੁਸਾਡੀਕਿਰਪਾਕਰਏ
ਹਅਸਥਾਨਅਸਾਂਡਿਠੇਹੈਨ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਅਖੀਆਂਮੀਟੋ ਜਾਂਮੀਟਕੇਖੋ
ਲੀਆਂ ਤਾਂਕਿਆਦੇਖਨਹਾਰੂ ਸਾਹਿਰਵਿਚ ਬੈਠੇਹਾਂ ਉਥੇਦਾ ਰਜਾ ਜੋਗੀਦਾਸਿ
ਖਸੀ ਓਹਜੋਗੀ ਸਰੇਵੜਾਸੀ ਓਹਆਪਨੂੰਪਰਮੇਸਰ ਕਹਾਵਦਾਸੀ ਉਸਸੇ
ਵੜੇਪਾਸੋਮੀਹਮੰਗਾਨਰਾਜਾਪਰਜਾਕਠੇ ਹੋਇਕੇ ਤਾਂ ਓਹਜੰਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰ ਕਰਮੀਹ
ਵਰਸਾਵਦਾਸੀ ਕੋਈਪੁਤ੍ਰਮੰਗੇਤਾਂਪੁਤ੍ਰਭੀਦੇਵੈ ਹੋਰਜੋਕਾਮਨਾਕਰਦੇ ਸਨਓ
ਕ ਕਾਮਨਾਂਪੂਰਨਕਰਦਾਸੀ ਸਭਲੋਕਉਸਨੂੰਪੂਜਦੇਪਰਮੇਸਰਨੂੰ ਕੋਈਨਹੀ
ਜਾਣਦਾਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਉਥੇ ਜਾਇਕਰ ਪਰਮੇਸਰਦੇਗੁਣ ਗਾਵਣਲਗੇ ਤਾਂ
ਰਾਜਾਨੇਪਰਜਾ ਸਮੇਤਆਇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾਤੁਸੀਪਰਮੇਸ
ਰਦਾਨਾਮਕਿਉਂਨਹੀਲੈਂਦੇ ਉਨਾਂਕਹਾ ਸਾਡਾਗੁਰੂਆਖਦਾਹੈ ਮੇਰੇਬਿਨਾਹੋਰਪ
ਰਮੇਸਰਕੋਈਨਹੀ ਜੈਸੇ ਬੀਜਸੇਬ੍ਰਿਛਹੋਤਾਹੈ ਘਾਸਤੇਘਾਸਮਾਨੁਖਤੇਮ
ਨੁਖਹੋਤਾਹੈ ਅਸੀਪੂਜਾਜੋਗੀਦੀ ਕਰਦੇਹਾਂ ਜੋਸਾਡੀਕਾਮਨਾਹੁੰਦੀਹੈ ਸੋਦੇਦਾ
ਹੈ ਏਹਸੁਣਕੇ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਜੋਗੀਦੀਕਲਾ ਸਾਰੀਖੈਂਚਲੀਤੀ ਮੀਹਬਰਸਣਤੇ
ਰਹਿਗਿਆ ਸਭਲੋਕਉਥੋਂਦੇ ਪਾਣੀਬਿਨਾਂ ਦੁਖੀਹੋਏ ਮੀਂਹਦੇਪਾਣੀਨਾਲਸ
ਭੇਕਾਰਜ ਉਥੇਸਰਦੇਸਨ ਮੀਂਹਦਾਪਾਣੀਹੀ ਪੀਂਦੇਹੈਸਨ ਰਾਜਾਪਰਜਾਦੁਖੀ
ਹੋਕੇਜੋਗੀਪਾਸਗਏ ਜੋਗੀ ਬਹੁਤੇਰਾਜਤਨਕੀਤਾ ਬਰਖਾਨਾਹੋਈ ਜੋਗੀਪਾ
ਸੋਨਿਰਾਸਹੋਇਕੇ ਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਆਇਲਗੇ ਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਹੇਰਾਜਾਮੀ
ਹ ਤੇਬਰਸੇਗਾ ਸਤਿਨਾਮੁਕਾ ਜਾਪਜਪੋ ਕੜਾਹਪ੍ਰਸਾਦਕਰੋ ਅਰਦਾਸਕਰੋ
ਜੋਗੀਦੀਮੰਨਤਾਛਡੋ ਪਰਮੇਸਰਦਾਜਾਪਜਪੋ ਮੀਂਹਬਰਸੇਗਾ ਰਾਜਾਪਰ
ਜਾਨੇਤਿਵੇਂਹੀਕੀਤਾ ਕੜਾਹ ਕਰਕੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀ ਬੜੀਬਰਖਾਹੋਈ ਓਹਜੋ
ਗੀਭੀਗੁਰੂਕਾਸਿਖਹੋਇਆ ਸਭਲੋਕਸਿਖਹੋਏ ਗੁਰੂਗੁਰੂਲਗੇ ਜਪਣ
ਉਨਾਂਲੋਕਾਂ ਕਹਾਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਇਥੇਹੀਰਹੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸਦੀਵ ਬਾਣੀਨਾਲ
ਪਿਆਰਕਰੋ ਜਦਕਾਮਨਾਹੋਵੇ ਕੜਾਹਪ੍ਰਸਾਦਕਰੋ ਅਰਦਾਸਕਰੋ ਖੜੇਹੋਕੇ
ਰਇਕਮਨਹੋਕੇ ਮਥਾਟੇਕਣਾਂ ਤੁਹਾਡੀਕਾਮਨਾ ਸਭਪੂਰੀਵਾਹਗੁਰੂ ਕਰੇਗਾ

ਏਹੁਉਪਦੇਸਦੇਕਰਗੁਰੂਜੀਟੁਰਨਲਗੇਤਾਰਾਜੇਨੇਜਵਾਹਰੇਕਾਥਾਲਭਰਕੇਗੁਰੂ
ਜੀਦੇਅਗੇਰਖਿਆਮਹਾਰਾਜਮੇਰੀਭੇਟਾਲੇਵਹੁਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਹੇਰਾਜਾਸਾਡੇ
ਪਾਸਸਤਨਾਮਪਰਮੇਸਰਦਾਵਡਾਜਵਾਹਰਹੈਝੂਠੇਜਵਾਹਰਸਾਡੇਕੰਮਨਹੀ
ਮਰਦਾਨੇਦੇਖਕਰਕਹਾਗੁਰੂਜੀਇਕਦੋਇਜਵਾਹਰਲੈਲਵੀਏਬਾਬੇਜੀਕ
ਹਾਸੁਣਮਰਦਾਨਾਏਹਮੋਤੀਜਵਾਹਰਸਭਦੁਖਰੂਪਹੈਨਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਸੁ
ਖਦਾਇਕਹੈਸੋਵਾਹਗੁਰੂਕਾਨਾਮੁਤੈਨੂਪ੍ਰਾਪਤਹੈਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਿਆਕਰੁਮਰਦਾ
ਨੇਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਾਜਾਪਰਖੁਸੀਹੋਇਕੇਚਲੇ

ਗਏਅਗੇਸਾਖੀਰਾਕਸਾਂਦੇਨਾਲਹੋਈ ॥

ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਡਾਇਕਜੰਗਲਹੈਸੀਤਾਹਾਜਾਇਬੈਠੇਤਿਸਉ
ਦਿਆਨਵਿਚਬਾਬੇਜੀਨੂਰਾਕਸਮਿਲੇਰਾਕਸਾਵਿਚਜੋਸਰਦਾਰਹੈਸੀਉਸ
ਦੀਬਡੀਸਾਰੀਦੇਹਬਡਾਡਰਾਵਣਾਉਹਦੇਦੰਦਕਾਲਾਰੂਪਉਸਦੀਦੇਹਉਪਰਖਾ
ਲਪੜੇਹੋਏਮਰਦਾਨਾਦੇਖਕੇਡਰਿਆਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾਮਰਦਾਨਾਡਰੇਂਨ
ਹੀਸਬਦਪੜੁਤੇਰੇਨੇੜੇਕੋਈਨਹੀਆਵੇਗਾਮਰਦਾਨਾਲਗਾਸਬਦਪੜਨ
ਪਹਿਲਾਓਹਰਾਕਸਦੇਖਕੇਖੁਸੀਹੋਏਸਾਡਾਅਹਾਰਸਾਨੂੰਮਿਲਿਆਹੈਇਨ
ਨੂਖਾਵਾਂਗੇਹੈਸਨਬਹੁਤਸਾਰੇਜਦਸਬਦਦੀਅਵਾਜਸੁਣੀਰਾਕਸਾਂਦੇਮਨਸਾਂ
ਤਹੋਇਗਏਗੁਰੂਕੇਦਰਸਨਦਾਪਰਤਾਪਲਗੇਆਣਆਣਕੇਮਥਾਟੇਕਣਤੇ
ਪਾਸਬੈਠਦੇਜਾਵਨਉਨਾਦੇਰਿਦੇਸੁਧਹੋਂਦੇਜਾਵੈਗੁਰੂਕੀਚਰਨੀਲਗੇਮਥਾਟੇ
ਕਕੇਰਾਜਾਉਨਾਦਾਲਗਾਕਹਿਣਅਸੀਤਾਮਸੀਜੂਨਹਾਂਮਾਨੁਖਾਂਦੇਅਹਾਰਕ
ਰਨੇਂਵਾਲੇਹਾਂਬਾਬੇਕਹਾਸਾਨੂਭੀਖਾਵੋਉਨਾਕਹਾਤੁਹਾਨੂੰਦੇਖਕੇਸਾਨੂੰਸੰਤੋਖਆ
ਇਗਈਹੈਤ੍ਰਿਪਤਹੋਏਹਾਂਏਹਜਾਣਿਆਹੈਤੁਹਾਡੇਪਾਸਤੇਸਾਡੀਕਲਿਆਣ
ਹੋਵੇਗੀਸੋਤੁਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੋਸਾਡੀਕਲਿਆਣਕਰੋਬਾਬੇਕਹਾਸਤਨਾਮੁਕੋਜਪੋ
ਤੇਹਾਡੂਸਹਿਰਮੇਸਿਖੀਦ੍ਰਿੜਾਇਆਏਹਾਂਤੁਸਾਉਥੇਜਾਇਕੇਸਤਸੰਗਤਮੈਂਟ
ਹਿਲਕਾਰੀਆਕਰੋਉਸਅਸਥਾਨਝਾੜੂਦਿਆਕਰੋਜਲਭਰਿਆਕਰੋਉਸ
ਅਸਥਾਨਕੋਲੀਪਿਆਕਰੋਤੇਸਤਸੰਗਤਨਾਲਮਿਲਕੇਸਬਦਸੁਣਿਆਪ
ੜ੍ਹਿਆਕਰੋਨਾਮਜਪਣਾਂਉਥੇਕੜਾਹਪ੍ਰਸਾਦਵਰਤੇਗਾਵਹਾਂਸੇਲੈਕਰਖਾਣ
ਜਿਉਏਹਕਰੋਗੇਤਿਉਤੁਹਾਨੂੰਸੰਤੋਹੋਵੇਗੀਤਾਮਸੀਏਹਦੇਹਤੁਹਾਡੀਕਟੀ
ਐਗੀਸਿਖੀਧਾਰਨਕਰੋਨਾਮਜਪੋਤੁਹਾਡਾਉਧਾਰਹੋਵੇਗਾਸਿਰਸੀਦੇਹਹੀ

॥ਆਗੈ ਸਾਖੀ ਸਿਧਾਂ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਹੋਈ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੋਰਖ ਦੇ ਤਪ ਦੀ ਜਾਹਿਗਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਗੋਰਖ ਨੇ ਤਿਲ ਖਾਇਕੇ ਸਾਧਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਉ ਤਿਲ ਗੰਜੀ ਹੈ ਚਲੋ ਤਾਂ ਉਥੋ ਦਾ ਦਰਸਨ ਭੀ ਕਰ ਚਲੀਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ ਤਿਲ ਗੰਜੀ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਸਿਧ ਆਇ ਮਿਲੇ ਇਕ ਤਿਲ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਣ ਰਖਿਆ ਜਿਤਨਾ ਜਲ ਉਥੇ ਹੈਸੀ ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਸਭ ਛਪਾਇ ਰਖਿਆ ਮਨ ਵਿਚ ਕਹਿਓਨੇ ਏਹੁ ਤਿਲ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਿਸ ਤਰਾ ਵਰਤਾਵੇਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਸ ਪਹਾੜੀ ਉਪਰ ਕਪਲ ਮੁਨੀ ਜੀ ਤਪ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਸਮਧੀ ਮੇ ਅਸਾਬਤ ਜਲ ਦਾ ਤੂੰਬਾ ਉਨਾ ਦੇ ਅਗੇ ਪਿਆ ਹੈ ਤੂੰ ਜਾਇਕੇ ਚੁਰਾਇ ਦੇਹ ਤੇ ਪਿਛਾਹਾ ਮੁੜਕੇ ਨ ਤਕੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਜਾਇਕੇ ਤਿਵੇਹੀ ਕੀਤਾ ਉਸ ਪਾਂਣੀ ਦੀ ਨਦੀ ਹੋਇ ਗਈ ਇਧਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਲੇ ਪਾਸੋ ਤਿਲ ਘੁਟਾਇਆ ਓਹ ਪਣੀ ਪਾਇਕੇ ਕੂੰਡਾ ਭਰਪੂਰ ਕੀਤਾ ਜਿਤਨੇ ਸਿਧ ਉਥੇ ਹੈਸਨ ਸਭ ਕੋ ਬਾਲੇ ਵਰਤਾਇਆ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤ ਦੇਖਕੇ ਸਿਧ ਭੈਮਾਨ ਹੋਏ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਏਥੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਪ ਵਾਲ ਆਏ ਹੈਨ ਉਨਾ ਦੇ ਉਪਰ ਸਿਧਾਂ ਦਾ ਬਲ ਪੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿਧਾਂ ਤੇ ਬਲ ਪੜਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਬਡੇ ਸਚਿਆਰ ਪੁਰਸ ਹੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਜਿਨਾ ਦੇ ਰਿਦੇ ਮਾਇਆ ਦਾ ਮੋਹੁ ਹੈ ਸੋ ਜਗਤ ਨੂੰ ਪਰਬੋਧਦੇ ਹੈਨ ਮੜ੍ਹੀਆ ਬੰਨ ਬੈਠਦੇ ਹੈਨ ਆਸਣ ਛੋਡਕੇ ਦੂਆਰੇ ਦੁਆਰੇ ਫਿਰਦੇ ਹੈਨ ਉਨਾ ਨੂੰ ਸਚ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਮੋਹ ਮਮਤਾ ਦੇ ਮੋਹੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਹਿਤਕਾਰੀ ਹੈਨ ਨਾ ਓਹ ਔਧੂਤ ਹੈਨ ਨਾ ਸੰਸਾਰੀ ਹੈਨ ਸੁਣੋ ਜੋਗੀਓ ਤੁਸੀ ਆਪਣੇ ਆਸਣ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤਾ ਮਾਗੀ ਪਰਾਰਬਧ ਉਥੇ ਹੀ ਪਹੁਚੇਗੀ ਪਰ ਜੋ ਦੁਬਧਾ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨੋ ਦੂਰ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇ ਘਰ ਘਰ ਮੰਗਦੇ ਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਮ ਨਹੀ ਆਵਦੀ ਤੁਸੀ ਕਰਤਾਰ ਤੋਂ ਸਿਦਕ ਰਖੋ ਰਿਦੇ ਮੇ ਸੰਤ ਕਰੋ ਸਬਦ ਗਾਂਵਦੇ ਹੋ ਆਪਣੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਨਹੀ ਚੀਨਦੇ ਏਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੀ ਅਗਨ ਭਲੀ ਤਰਾਂ ਜਲਾਵਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਸੰਤਾ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਬੁਝਦੀ ਪਰ ਜੋ ਗੁਰ ਦੇ ਸਬਦ ਨਾਲ ਰਚੇ ਭਾਉ ਭਗਤ ਕਰੇ ਸਹਜ ਦੀ ਭਿਖਿਆ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਖਾਵੇ ਤਾ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ॥ ਜਬ ਲਗ ਗੁਰ ਨੂੰ ਮਿਲਕੇ ਨਾਮ ਦੀ ਭਿਖਿਆ ਨ ਖਾਵੇ ਤਾ ਸਰੀਰ ਦੇ ਆਵਾਗੌਨ ਥੀ ਛੁਟਦਾ ਨਾਹੀ ਬਾਸਨਾ ਦੇ ਬੰਧਨ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦਾ ਫਾਹੀ ਵਿਚ ਪੈਕੇ ਆਵੇ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਬਿੰਦ ਨਹੀ ਰਖਦੇ ਤੇ ਜਤੀ ਕਹਾਵਦੇ ਹੈਨ ਮਾਇਆ ਵਾਸਤੇ ਝਿਲੋ

ਕੀ ਵਿਚ ਮੰਗਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹੈਨ ਜੀਆ ਪੁਰ ਦਾਇਆ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਉਨਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀ
ਜੋਤ ਦਾ ਉਜਾਲਾ ਨਹੀ ਸਭਨਾ ਜੰਜਾਲਾ ਵਿਚ ਡੁਬੇ ਹੈਨ ਭੇਤੇ ਭੇਖ ਬਣਾਇਕੇ ਅੰਦ
ਰੋ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੇ ਰਗਧ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਨਾਮ ਦਾਨ ਬਿਨਾ ਪਾਰ ਕੈਸੇ ਉਤਰਨਗੇ ਫਕਰੀ
ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕੰਨੀ ਪਾਇਕੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਰਸਾ ਸੁਆਦਾ ਵਿ
ਚ ਡੁਬੇ ਹੈਨ ਗਿਆਨ ਬਿਨਾ ਮੁਕਤ ਨਹੀ ਹੋਵਨਗੇ ਜੋ ਸਤਗੁਰੂ ਦਾ ਸਬਦ ਵਿਚਾਰ
ਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਤਤਕਾਲ ਮੁਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਸਤਗੁਰਾ ਪਾਸ ਨਵੇ ਨਿਧਾ ਹੈਨ ਗੁ
ਰੂ ਸਭ ਕੁਛ ਕਰਨ ਜੋਗ ਹੈਨ ਓਹ ਚਾਹਨ ਤਾ ਅਗਿਆਨੀਆ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇਕ
ਰ ਮੁਕਤ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਜਤ ਸਤ ਸੰਜਮ ਜਿਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਹੈ ਸੋ ਜੋਗੀ ਤ੍ਰਿਭਵਣ
ਕਾ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ ਏਤਨਾ ਸੁਣਕੇ ਸਾਰੇ ਸਿਧ ਗੁਰੂਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਸਿਧ ਗੋਸਟ
ਉਥੇ ਉਚਰੀ ਹੈ ਸਭ ਸਿਧਾ ਦੇ ਮਨ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇ ਮਥੇ ਟੇਕਨ ਲ
ਗੇ ਭੰਗਰਨਾਥ ਨੇ ਡੰਡੌਤ ਨਾ ਕੀਤੀ ਕਹੇ ਮੈ ਅਵਧੂਤ ਹਾਂ ਭੰਗਰਨਾਥ ਕਹਾਂ ਤ
ਪਾਜੀ ਤੁਸੀ ਕਰਾਮਾਤ ਦਿਖਾਓ ਤਉ ਤੁਮਾਰੇ ਆਗੇ ਨਿਵੈਗੇ ਹਮ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ
ਦਾ ਰਬਾਬ ਲੈਕੇ ਉਡਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਦੇਖਕੇ ਆਪਨੀ ਖੜਾਉ ਕੌ ਹੁਕਮ ਕੀਆ
ਭੰਗਰਨਾਥ ਕੋ ਬੜੀ ਮਾਰ ਮਾਰਕੇ ਅਕਾਸੋ ਉਤਾਰ ਲਿਆਈ ਮਾਰ ਖਾਇਕੇ ਭੰਗ
ਰਨਾਥ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਰਬਾਬ ਦੀਆ ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕ
ਹਾ ਤੁਸੀ ਕੀ ਕਰਾਮਾਤ ਦੇਖੀ ਮਾਰ ਖਾਏ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ ਸਭ ਸਿਧਾ
ਬਾਬੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਏਹ ਗੋਸਟ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਖਾ ਵਾਸਤੇ ਕੀ
ਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਖ ਸੁਣੇਗਾ ਉਸ ਕੋ ਸਿਖੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਸਿਖ ਪੜਨਗੇ ਉਨਾ
ਦਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਮੈ ਗਤ ਮੁਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ
ਨਾਮ ਸੁਣਨੇ ਸੁਣਾਵਣੇ ਪੜਨੇ ਪੜਾਵਣੇ ਮੈ ਪਾਪ ਨਸਟ ਮੁਕਤਿ ਕਲਿਆਣ ਸੁ
ਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਖੁਸੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਭ ਸਿਧ ਬਿਦਿਆ ਹੋਏ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰ
ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਰਾਮਚੰਦ ਜੀ ਪੁਲ ਬੱਧਾ ਸਮੁੰਦਰ ਸੈਨਾ ਕੋ ਪਾਰ
ਕੀਆ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਕੋ ਦੇਖ ਚਲੀਏ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਅਖੀਆ ਮੀਟੋ ਅਖੀਆ ਮੀਟ ਦੇਹੀ ਸੋ ਸਮੁੰਦਰ ਪਰ ਆਇ ਪਹੁਚੇ ਤੁੰ
ਮਰਦਾਨੇ ਦੇਖਕਰ ਪੁਛਿਆ ਏਹੁ ਸਿਵਲਿੰਗ ਕੈਸਾ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਰਾਮਜੀ ਜਦੋ ਪੁ
ਲ ਬਨਣ ਲਗੇ ਸਨ ਬਾਂਦਰਾ ਨੂੰ ਪਰਬਤ ਚੁਕ ਲਿਆਵਣ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿਆ ਤੇ
ਕਾਰਜ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵੇਲੇ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਪੂਜਾ ਕਰੀਦੀ ਹੈ ਕਾਰਜ ਦੇ ਨਿਰਵਿਘ

ਨ ਸਮਾਪਤੀ ਵਾਸਤੇ ਪਹਿਲਾ ਸਿਵਲਿੰਗ ਥਾਪਕੇ ਪੂਜਨ ਕਰਿਆਸੀ ਫੇਰਪਰ
ਬਤਾਂ ਤੇ ਰਾਮਨਾਮ ਲਿਖਿਕੇ ਪੁਲ ਬਧਾ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਰਾਮਜੀ ਚਾਹੁਦੇ ਤਾਂ ਸਮੁੰਦਰ
ਸੁਕਾ ਲੈਂਦੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੈ ਰਾਮਜੀ ਨੈ ਕ੍ਹੋਹਿਆ ਮੇਰਾ ਦਰਸਨ ਸਰਬ ਲੋਕਾਂ ਨਹੀਂ ਕ
ਰਨਾਂ ਨਾਮ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਲਖਾਇਆ ਕਿ ਨਾਮ ਜਪਕੇ ਸਭ ਪਾਰ ਉਤਰਨਗੇ ਬਾਲੇ
ਕਹਿਆ ਸਤ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਚਲੋ ਲੰਕਾ ਦੇਖ ਾਵੀਏ
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਪੁਲ ਉਤੋਂ ਹੀ ਚਲੀਏਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਪੁਲ ਟੁਟੀ ਭਈ ਹੈ
ਜਿਸ ਨਾਮ ਦੇ ਆਸਰੇ ਪੁਲ ਬਧਾ ਹੈ ਉਸ ਨਾਮ ਦੇ ਆਸਰੇ ਪਾਰ ਜਾਵੈਂਗੇ ਏਹ ਕਹਿ
ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਮੁੰਦਰ ਉਤੇ ਤੁਰੇ ਗਏ ਲੰਕਾ ਮੇ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਰਾਕਸ ਫਿਰਦੇ ਹੈਸਨ
ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖਕੇ ਡਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਹ ਨੂੰ ਅਨਿਤ ਜਾਣ ਸਬਦ
ਪੜ੍ਹ ਦੇਹ ਦਾ ਅਧਿਆਸ ਰੂਪ ਭੂਤ ਤੇਰਾ ਟਲ ਜਾਵੇ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅ
ਗੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੁਣਦਾ ਸਾਂ ਪਰ ਹੁਣ ਆਪਦੇ ਬਚਨ ਕਰ ਮੇਰੀ ਨਿਸਾ ਹੋਈ ਹੈ ਹੁਣ ਸੌ
ਬਰਸ ਜੀਵਾਂ ਭਾਵੇਂ ਹੁਣੇ ਮਰ ਜਾਂਵਾਂ ਮੇਰਾ ਦੇਹ ਨਾਲ ਪਰੋਜਨ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜਿਉਂ ਸ
ਪਕੁੰਜ ਛਡਦਾ ਹੈ ਤਾ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਤੈਸੇ ਹੀ ਮੈ ਭੀ ਦੇਹ ਅਭਮਾਨ ਛੋੜਿਆ
ਏਹੁ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹਿਆ ਦੇ ਪਾਸ ਦੋ ਰਾਕਸ ਆਇ ਖਲੋਤੇ ਉਨਾ ਪੁਛਿਆ ਤੁਸੀਂ ਕ
ਉਣ ਹੋ ਕਿਥੋਂ ਆਏ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਅਸੀ ਰਾਮਚੰਦ ਜੀ ਕੇ ਦੂਤ ਹਾਂ ਬਭੀਛ
ਨ ਕੋ ਮਿਲਣਾਂ ਹੈ ਰਾਕਸਾਂ ਰਾਜ ਭਭੀਖਨ ਕੋ ਜਾਇ ਕਹਾ ਤੀਨ ਮਨੁਖ ਬਨ ਮੇ
ਆਏ ਹੈਨ ਭਭੀਖਨ ਸੁਣਕੇ ਦੋ ਮੰਤ੍ਰੀ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਨੰਗੀ ਪੈਰੀ ਆਇਆ ਗੁਰੂ
ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗਾ ਫਲ ਫੁਲ ਮੇਵੇ ਭੇਟਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਰਾ
ਮਜੀ ਤੇ ਜਦੋਂ ਦੇ ਤੁਸੀ ਵਿਛੁੜੇ ਹੋ ਹੇ ਭਭੀਛਨ ਤਦੋਂ ਦਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਿਦੇ ਵਿਚ ਧਾ
ਰਿਆ ਹੈ ਤਾ ਬਭੀਛਨ ਕਹਾ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਮੈ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਮ ਜੀ ਤੇ ਵਿਛੜਿਆ
ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਰਾਮ ਜੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਕੋ ਕਹਿਆ ਸੀ ਸਰੀਰ ਦਾ ਵਿਛੜਨਾ ਭੀ ਤਦੋਂ ਹੀ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾ ਰਿਦੇ ਤੇ ਨਾਮ ਵਿਸਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮ ਨੂੰ ਰਿਦੇ ਧਾਰਦੇ ਹਨ ਸੋ ਕਦੀ ਨਹੀ
ਵਿਛੜਦੇ ਮੈਂ ਨਾਮ ਨਾਮੀ ਨੂੰ ਅਭੇਦ ਕਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਦ ਮੈ ਰਾਮ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸ
ਤਾ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਧਾ ਸੀ ਰਾਮ ਜੀ ਲੰਕਾ ਦਾ ਰਾਜ ਮੈਨੂੰ ਦੇਵਨ ਜਦੋਂ ਦਰਸਨ ਜਾਇ
ਕੀਤਾ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅੰਧੇ ਕੂਪ ਦੀਤਰ ਜਾਣਿਆ ਕਿਉ ਧੀਧਿਆਂ ਵਿਚ ਪਿਆਂ ਕਦੇ
ਦਰਸਨ ਹੋਵੇਗਾ ਨਿਹਕਾਮ ਹੋਇਕੇ ਡੰਡੌਤ ਕੀਤੀ ਰਾਮ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਆਉਲੇ
ਕੇਸ ਮੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਮਹਾਰਾਜ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਜ ਦੀ ਆਸਾ ਨਹੀ ਰਾਮ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ

ਹੇਬਭੀਛਨਘਰੋਂਟੁਰਿਆ ਰਾਜਕੀਆਸਾ ਹੋਈਸੀ ਸੋਸਾਨੂੰ ਖਿਰਦਾਹੈ ਪਹਿਲਾ
ਜਾਗਿਆਸੀ ਦੀਕਾਮਨਾਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਪੀਛੇ ਨਿਹਕਾਮਪਦਵੀ ਦੇਤੇਹੈਂ ਸੋਰਾਮਨਾ
ਮ ਸਭਕਾਉਧਾਰਕਰਤਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਹੇਬਭੀਛਨਤੂੰਧੰਨਹੈ ਰਾਮਜੀਨੇਰਾ
ਰਜੀਵਪਦਵੀ ਤੈਨੂੰਤਦੇਗੀਦਈਹੈ ਤਾਬਭੀਛਨਕਹਾ ਸੰਤਾਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰ
ਵਿਚ ਭੇਦਕੋਈਨਹੀ ਤੁਸੀਕੋਈਉਪਦੇਸਮੈਨੂੰਕਰੋ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਜਿਸ
ਵੇਲੇਪੁਲਬਧਾਸੀ ਗੁਰਾਂਦਾਧਿਆਨਕਰਕੇ ਪਰਬਤਾਂਤੇ ਰਾਮਨਾਮ ਲਿਖਿਆਸੀ
ਜਲਉਤੇਪਥਰਤਾਰੇ ਲੰਕਾਨੂੰਲੁਟਿਆ ਦੈਤਮਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਰਾਮਜੀਨੇਤੇਤੀਕ
ਰੋੜ੍ਹਦੇਵਤਿਆਂਦਾਉਧਾਰਕੀਤਾ ਭਾਵਏਹੁ ਗੁਰਾਂਦੇਬਚਨਭਵਜਲਦੀਪੁਲ
ਹੈ ਲੰਕਾਅਵਿਦਿਆ ਉਨਾਲੁਟੀ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ ਦੈਤਾਂਕੋਮਾਰਕੇ ਸ੍ਰੀਰਾਮਜੀਦਾਨਾਮ
ਚੇਨ੍ਹਮਾਵ੍ਰਤ ਉਸਦੇਅਭਿਆਸਕਰਕੇ ਮਨਰੂਪਭੁਜੰਗਕੋਮਾਰਕੇਉਸਕੋਵਸ
ਕੀਤਾ ਗੁਰਮੁਖਸੰਤਾਨੇ ਮਨਮਾਰਣਦਾ ਭੇਦਦਸਿਆਹੈ ਗੁਰਾਂਦੇਵਚਨਾਂਕਰਕੇ
ਗਿਆਨਰੂਪ ਸਮੁੰਦ੍ਰਮੈਂ ਆਗਿਆਨੀਪਥਰਾਂਨੂੰ ਤਾਰਿਆਹੈਸ ਤੇਤੀਸਕਰੋੜ੍ਹੀ
ਦੇਵਤਿਆਂਦੀਨਿਆਈ ਅਗਿਆਨੀ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂਦਾਉਧਾਰ ਮਹਾਰਾਜਨੇਕੀਤਾਹੈ
ਸੁਣੋਬਭੀਛਨ ਤੁਸਾਂਗੁਰਾਂਦੇਬਚਨਾਂਦਾ ਅਭਿਆਸਕਰਕੇ ਸੰਤਾਂਦਾਸੰਗਕਰਨਾ
ਰਾਮਨਾਮਦਾਭਜਨਕਰੋਗੇ ਤੁਸੀਭੀਉਧਰੋਗੇ ਬਭੀਛਨਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇ
ਕਿਆ ਤਾਂਪਾਸੋਭਾਈਬਾਲੇਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਹਨੂਮਾਨਜੀ ਸੁਣੀਦੇਹੈਨਲੰਕਾਮੇ
ਤਾ ਬਭੀਛਨਕਹਾ ਰਾਵਣਦੀਚਿਖਾਤੇ ਬੈਠਾਹੈ ਤੁਸੀਕਹੋਤਾਂ ਸਦਲਈਏ ਪਰਓ
ਹਰਾਮਜੀਤੇਬਿਨਾਹੋਰਸਅਗੇਮਥਾਨਹੀਟੇਕਦਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਉਸਨੂੰਅਸੀ
ਰਾਮਰੂਪਦਾਹੀਦਰਸਨਕਰਾਵਾਂਗੇ ਬਭੀਛਨਨੈਹਨੂਮਾਨਕਉ ਸਦਵਾਇਆਂ ਗੁਰੂ
ਜੀਰਾਮਲਛਮਨ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸੀਤਾ ਰੂਪਹੋਇਬੈਠੇ ਹਨੂਮਾਨਨੇਂਗੁਰੂਜੀਅਗੇ
ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਹੇਹਨੂਮਾਨ ਸਾਨੂੰਸਰਬਬਿਆਪੀਕਰਕੇਜਾਣੇਗਾਤੂ
ਰਾਮਜੀਤੇਵਿਛੜੇਂਗਾਨਾਹੀ ਤੂੰ ਏਹੀਜਾਣ ਜੋਰੂਪਹੈਨ ਸਭ ਸੀਤਾਦੇਧਾਰੇ ਹੂਏਹੈਨ
ਉਸੀਸੀਤਾਨੇ ਰਾਮ ਲਛਮਨਕਾਰੂਪਧਾਰਿਆਹੈ ਓਹੋਸੀਤਾਨੇਜਾਮਵੰਤ ਸੁਗ੍ਰੀ
ਵ ਬਾਲੀਅੰਗਦ ਹਨੂਮਾਨਕਾਰੂਪਧਾਰਿਆਹੈ ਉਸੇਸੀਤਾਨੇ ਰਾਵਣਬਭੀਛਨਕ
ਹੋਰਰਾਕਸਾਂਦਾਰੂਪਧਾਰਿਆਹੈ ਰਾਮਜੀਦੀਸਤਿਆ ਕਰਕੇ ਸੀਤਾ ਜਗਤਕੋਉ
ਤਪਤਕਰਦੀਹੈ ਅਸਾਬਿਤਕਰਕੇ ਪ੍ਰਲੈਭੀਕਰਦੀਹੈ ਰਾਮਜੀਸਰਬਬਿਆਪੀਹੈ
ਤਾਂਹਨੂਮਾਨਨੇਂਕਹਾ ਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀ ਮੈਆਪਨੂੰਜੀਵ ਜਾਣਨਾਹਾਂ ਉਪਾਸਨਾ

ਕਰਕੇਤੁਹਾਡ੍ਹਾਦਾਸਹਾਂਤੁਹਾਨੂਪਰਮੇਸਰਕਰਕੇਜਾਣਨਾਹਾਂ ਗਿਆਨਕਰਕੇਭੀਤੁ
ਸੀਹੀਵ੍ਹਿਆਪੈਹੋ ਮੈਕੁਛਨਾਹੀ ਇਤਨੀਚਰਚਾਕਰਹਨੂੰਮਾਨਜੀਮਥਾਟੇਕਕੇ
ਅਪਨੇਅਸਥਾਨਕੋਗਾਇਆ ਬਭੀਛਨਭੀਚਲਦਾਰਿਹਾਗੁਰੂਜੀਕੀਆਗਿ
ਆਪਾਇਕਰ ਮਹਾਰਾਜਨੇਆਪਣਾਂਰੂਪਧਾਰਨਕੀਤਾ ਬਾਲੇਮਰਦਾਨੇਭੀਆਪ
ਣਾਰੂਪਧਾਰਿਆ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਗੜ੍ਹਬਗਦਾਦਭੀਦਿਖਾਵੇਗੇ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਚਲੋਭਾਈਬਾਲਾਮਰਦਾਨੇਨਲਸਾਡ੍ਰਕੈਮਹੈਬਗਦਾਦਭੀਦੇਖੋ

॥ਆਗੇਸਾਖੀਗੜ੍ਹਬਗਦਾਦਦੀਚਲੀ॥

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਗੜ੍ਹਬਗਦਾਦਦੇਬਾਹਰਜਾਇਬੈਠੇ ਮਰਦਾਨਾ ਲਗਾਸਬਦਪੜ੍ਹ
ਨੇ ਉਥੋਦੇਲੋਕਾਂਮਨੇਕੀਤਾ ਸਰੋਦਨਾ ਕਰੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਤੁਹਾਡ੍ਹਾਪੀਰਆਵੇਗਾਤਾ
ਸਰੋਦਬੰਦਕਰਾਂਗੇ ਲੋਕਾਂਦੇਕਹੇਪੀਰਮੁਰੀਦਾਸਮੇਤਆਇਬੈਠਾ ਪੀਰਪੁਛਿਆ
ਸਰੋਦਬੰਦਕਰੋਬਾਬੇਕਹਾ ਸਰੋਦਬਿਨਾਰੂਹਖੁਸਨਹੀਹੁੰਦਾ ਜਿਸਵੇਲੇਬਾਬੇਆ
ਦਮਨੇਬੁਤਆਦਮੀਦਾਬਣਾਇਆਸੀ ਰੂਹਵਿਚਦਾਖਲਨਹੀਸੀਹੁੰਦਾ ਪਰਮੇ
ਸਰਨੈਫਰੇਸਤਿਆਨੂਹੁਕਮਕੀਆ ਇਸਦੇਸਿਰਮੇਸਰੋਦਕਰੋ ਜਾਸਰੋਦਹੋਇਆ
ਤਾਰੂਹਨੈਭੀਬੁਤਮੇਪ੍ਰਵੇਸਕੀਆ ਤੁਸੀਸਰੋਦਕਿਉਮਨਾਹਿੰਕਰਦੇਹੋ ਜੇਕਹੋਪੈਕੰ
ਬਰਨੈਕਹਾਹੈ ਤਉਪੈਕੰਬਰਨੇਬਦਫੈਲੀਸਰੋਦਕੋਮਨਾਹਿਕੀਆਹੈ ਬਦਫੈਲੀ
ਦੇਸਰੋਦਨਾਂਸੁਣੋਂ ਉਮਰਜਾਇਆਂਨਾਂਗਵਾਓ ਖੁਦਾਦੇਯਾਦਦਾ ਸਰੋਦ ਸੁਣੋਂ ਏਹੁ
ਖੁਦਾਦੀਸਿਫਤਹੈ ਤਾਪੀਰਨੇਕਹਾ ਸਾਡ੍ਰੇਪੈਕੰਬਰਨੇਂਜਿਮੀਅਸਮਾਨਮੇ ਖੁਦਾਦੀਸਿ
ਫਤਕਹੀਹੈ ਸਰੋਦਮਨੇਕੀਤਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਲਖਾਪਤਾਲ ਲਖਅਕਾਸ ਤਿਨਾ
ਦੇ ਓੜਕਨੂੰ ਭਾਲਕੇ ਥਕਪਏ ਵੇਦਭੀ ਏਹੋ ਬਚਨਕਰਦਾਹੈ ਬੇਅੰਤਹੈ ਅੰਤਕੋ
ਈਨਹੀ ਪੀਰਕਹਾ ਸਾਡ੍ਰੇਪੈਕੰਬਰ ਸਤ ਪਤਾਲ ਸਤਅਕਾਸਕਹੇ ਉਨ ਬਹੁਤੇ ਡਿਠੇਹੈ
ਨਕਿਨਹੀਡਿਠੇ ਬਾਬੇਕਹਾਡਿਠੇਹੈਨਪੀਰਕਹਾਕਿਥੋ ਡਿਠੇਹੈਨ ਬਾਬੇਕਹਾ ਇਕਦਿ
ਨਹਜਰਤ ਜਬਰਾਈਪੈਕੰਬਰਨੂੰਮਾਹਿਰਾਜਮੇ ਲੈਗਏਸਨ ਉਥੇਰਸਤੇਵਿਚਉ
ਠਾਂਦੀਆਂਕਤਾਰਾਂਲਿਘਦੀਆਂਹੈਸਨ ਪੈਗੰਬਰਖਲੋਰਿਹਾ ਜਦਕਤਾਰਾਂਲਿਘ
ਨਗੀਆਂ ਤਾਂਜਾਂਵਾਂਗੇ ਤਾਂਜਬਰਾਈਲਕਹਾ ਜਦੇਮੈਂਭੀਪੈਦਾਨਹੀਹੋਇਆਸਾਂਤ
ਦੋਦੀਆਂਕਤਾਰਾਂਜਾਂਦੀਆਂਹੈਨ ਪੈਕੰਬਰਨੇਂਕਹਾ ਇਕਉਠਤੇ ਤਿੰਨਸੰਦੂਕਹੈਨਦੇ
ਖੀਏਤਾਂਸਹੀ ਇਕਉਠਕਤਾਰਵਿਚੋਖੋਲਕੇ ਝੁਕਾਇਆ ਜੀਨ੍ਹੇਲਗੇਹੋਏਸਨਤਾਂ
ਜੀਨਾਲਖੋਲਕੇ ਡਿਠਾ ਆਂਡਿਆਂਨਾਲਪੁਰਕੀਤੇਹੋਏਸਨ ਸੰਦੂਕ ਇਕਆਂਡਾਖੋ

ਲਕੇਪੈਕੰਬਰਭੀਤੇਜਬਰਾਈਲਭੀਅੰਡੇਵਿਚਪ੍ਰਵੇਸਕੀਤਾਦੇਖਨਤਾਂਸਤਅਕਾ
ਸ ਸਤਪਤਾਲ ਚੰਦ੍ਰ ਸੂਰਜ ਪੈਕੰਬਰ ਜਬਰਾਈਲਭੀਹੈਨ ਏਹਦੇਖਕੇਜਬਰਾਈ
ਲਨੇਕਹਾ ਬਾਕੀਅੰਡਿਆਂ ਵਿਚਭੀਇਸੇਤਰਾਂਖਲਕਤਾਹੋਵੇਗੀਆਂ ਅਸੀ
ਤੁਸੀਇਕਅੰਡੇਵਿਚਰਹਿਣਵਾਲੇਹਾਂ ਮਹਾਰਾਜਦੀਕੁਦਰਤਦਾਅੰਤਨਹੀ ਭੁਗ
ਵਤਦੇ ਸਰੀਰਮੇਂ ਰੋਮਜੇਹੈਨ ਸੋਬ੍ਰਿਛਹੈਨ ਤਿਨਾਬਿਰਛਾਂਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮੰਡਰੂਪੀਫਲ
ਲਗੇਹੁਏਹੈਨਅਨਿਤਹੀ ਜੈਸੇਗੁਲਰਦੇਬਿਰਛਨੂੰਫਲਹੁੰਦੇਹੈਨਤਿਨਾਂਫਲਾਂਮੇਂ
ਅਨਿਤਸ੍ਰਿਸਟੀਹੁੰਦੀਹੈ ਕਈਅਕਾਸਪਤਾਲ ਜੀਅਜੰਤਅਨੇਕਹੈਨ ਅੰਡੇਦੇ
ਖਕਰਸੰਦੂਕਬੰਦਕਰਉਠਕੇਕਤਾਰਮੇਬਾਂਧਾਦਿਤਾ ਅਗੇਦਰਗਾਹਮੇਗਏ ਤੇ
ਚਾਦਰਦੇਪੜਦੇਅੰਦਰ ਸਵਾਲਕਾ ਜਵਾਬ ਆਵਦਾਸੀ ਤਾਂਪੈਕੰਬਰਨੇਚਾਦਰ
ਉਠਾਇਕੇਦੇਖਿਆ ਜਿਸਤਰਾਂਪੈਕੰਬਰ ਚਾਦਰਦੇ ਬਾਹਰ ਪਗੜੀ ਬਾਂਧਤਾ ਸੀ ਤੈ
ਸੀਹੀਸਬੀਹਖੁਦਾਇਦੀਦੇਖੀ ਤਾਂਖੁਦਾਇਦਾਫੁਰਮਾਨਹੋਇਆ ਮੈਂਤੇਰੀਸਬੀਹਨ
ਹੀਤੂੰਮੇਰੀਸਬੀਹਹੈਂ ਆਪਣੇਰੂਪਦੀਸੂਰਤਸਭਜਗਾਹੇ ਸਾਫਸੀਸੇਵਿਚਨਜ
ਰਆਵਦੀਹੈ ਇਸੇਤਰਾਂਮੈਂਸਭਜਗਾਹੇ ਪਰਤੇਰਾਅਈਨਾ ਸਾਫਨਿਰਮਲਹੈਤੇਰੇ
ਵਿਚਮੇਰੀਸਬੀਹਜਾਹਰਹੈ ਪਰਏਹ ਸਰਾਰਮੇਰਾਗਾਇਬਰਖੀ ਜਾਹਰਨਕਰੀਂ
ਮੈਤੈਨੂੰਸਾਹਰਗਥੀਨਜੀਕਹਾਂ ਪਰਭੇਦਇਸਦਾ ਛਪਿਆਹੋਇਆਹੈ ਏਹਸੁ
ਣਕੇਪੈਕੰਬਰਮੁੜਆਇਆ ਅਗੇਦੇਵਾਨਾਮਜਜੂਬਰਾਹਵਿਚਅਵਾਜਕਰੇ
ਹੇਪੈਕੰਬਰਖੁਦਾਨੇਂਆਦਮੀਨੂੰਆਪਣੀਸੂਰਤਬਣਾਇਆਹੈ ਅਤੇਤੂੰਖੁਦਾਨੂੰਕਿ
ਥੇਢੂੰਡਦਾਹੈ ਦੂਜੇਦਿਨਪੈਕੰਬਰਦਰਗਾਹਮੇਂਗਏ ਤੇਪੁਛਿਆ ਜਿਸਭੇਦਨੂੰਗ
ਾਇਬਰਖਣਾਹੁਕਮਹੋਇਆਸੀ ਉਸੀਭੇਦਕੋਇਕਮਸਤਾਨੇਦੀਜਬਾਨੀ ਰਾਹਵਿ
ਚ ਸੁਣਿਆਹੈਮੈਨੇਂਹੁਕਮਹੋਇਆ ਜੋ ਦਾਨੇ ਦਿਵਾਨੇ ਮਸਤਾਨੇ ਮੇਰੇਸਾਦਿਕਹੈਨ
ਤਿਨਾਂਪਾਸੋਂਮੇਲੁਕਿਆਨਹੀ ਦਾਨੇਜੋਹੈਨਉਨਾਦੇਪਿਛੇ ਸਭਲਗਦੇਹੈਨ ਗਾਫਲਾ
ਂਜਿਸਦੇਮਗਰਲਗੇਉਨਾਨੂੰਸਿਧੇਰਾਹਜਾਣਾਂ ਵਾਜਬਹੈਖੁਦਾਦੀਕੁਦਰਤਦਾਬਿਆ
ਨਨਹੀਕੀਤਾਜਾਂਦਾ ਤੈਨੇ ਜੁਮਹੀਯਦੀ ਨਾਮਧਰਾਇਆਹੈ ਸੋ ਕਿਉਂ ਪੀਰਕਹਾ
ਪੈਕੰਬਰਦੇਵਫਤਪਾਇਆਂ ਬਹੁਤਮੁਦਤ ਗੁਜਰੀ ਸਭ ਮੁਸਲਮਾਨ ਈਮਾਨਤੇ
ਂਫਿਰਗਏ ਨਿਵਾਜਰੋਜਾਬੰਦਗੀ ਛੋਡਕੇ ਤਕਬਰ ਸਾਹਿਵਤ ਬਖੀਲੀਮੇਂ ਵਰਤਗ
ਏ ਦੀਨਬੜਾ ਆਜਜ ਹੋਇਆ ਮੇਰਾਜਨਮਖੁਦਾਦੇਹੁਕਮਨਾਲ ਹੋਇਆ ਦੀਨ
ਨੂੰਫੇਰਰਾਹਭੀਦਿਤੀ ਨੈਂਜੁਆਨਕੀਤਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨਿਵਾਜਰੋਜਾ ਬੰਦਗੀ ਤਸਬੀ

ਸਿਖਾਈ ਤੇਤੁਸੀ ਇਸਜਮਾਨੇਵਿਚਕਿਸਵਾਸਤੇ ਆਏ ਤੇਕਿਸਖਾਨਦਾਨਦੇਹੋ
ਬਾਬੇਕਹਾ ਅਵਲਤੁਹਾਡੇ ਦੋਪੀਰਹੋਏ ਅਬਦਲ ਰਹਮਾਨ ਤਿਸਨੇ ਨੌਖਾਨਦਾਨਕੀ
ਤੇ ਦੂਜਾਅਬਦਲ ਵਾਹਦ ਪੰਜਖਾਨਦਾਨ ਉਸਕੀਤੇ ਚੌਦਾਖਾਨ ਬਹੁਤਰਫਿਰਕੇ
ਸੋਅਸੀਕਿਸੇਖਾਨਦਾਨਦੇਨਹੀ ਧਰਮਦੀਹਾਨਹੋਈ ਹਿੰਦੂਆਨੇਧਰਮ ਕਰਮਛੋੜ
ਦੀਆ ਅਸੀਵੇਦਾਂਦੀ ਹਯਾਤੀਤੇਧਰਮਦੀਹਯਾਤੀਵਾਸਤੇਪਰਮੇਸਰਦੇਭੇਜੇਆਏ
ਤਾਪੀਰਨੇਂਕਹਾ ਈਮਾਨਲੇਵੋਂ ਕਿਸੇਖਾਨਦਾਨਕੇਮੁਰੀਦਹੋਵੋਂਨਹੀ ਸੰਗਸਾਰਕਰਾਂਗੇ
ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਉਚੇਸੁਰਕਰਕੇ ਬਾਂਗਬੁਲੰਦਕੀਤੀ ਗੁਰਬਰਅਕਾਲ ਸਤਿਸਿਰੀਅਕ
ਲ ਚਿਤਚਰਨਨਮ ਧਾਰਧਾਰ ਪ੍ਰਨਾਮ ਸਭਪਰ ਕਿਰਪਾਲ ਜੋਰਸਜਵਾਲ ਏਹਸ
ਬਦਮੁਸਲਮਾਨਾਂਨੇਂਕੰਨੀ ਸੁਣਿਆਂਸਭਮੂਰਛਾਹੋਗਏ ਬੋਲਣੇਦੀ ਵੇਖਣਦੀ ਸਕਤ
ਰਹਗਈ ਤਾਬਾਬੇਇਕਪੀਰਨੂੰ ਕ੍ਰਿਪਾਦੀਨਜਰਕਰਕੇ ਤਕੜਾਕੀਤਾ ਤਾਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਨੂੰ
ਦੇਖਕੇਹੈਰਾਨਹੋਇਆ ਏਸਕੁਦਰਤਨੂੰਦੇਖਕੇਪੀਰਨੇਕਹਾ ਏਹਫਕੀਰਬੜੀ ਹਿੰਮਤ
ਵਾਲਾਹੈ ਜੋਇਸਨੇ ਸਭਖਾਨਦਾਨਾਂਨੂੰਰਦਕਰਕੇ ਇਕਪਰਮੇਸਰਨੂੰ ਪਛਾਤਾਹੈ ਤੇਖੁਦਾ
ਨੇਧਰਤੀ ਅਸਮਾਨਵਿਚ ਇਸਨੂੰ ਮਸਹੂਰਕੀਤਾਹੈ ਖੁਦਾਦੀ ਯਾਦਬਿਨਾ ਇਕਦੰਮ ਭੀ
ਸਦਾਖਾਲੀਨਹੀਜਾਂਦਾ ਜਾਂਪੀਰਦੀਗਾਸਖੁਲੀ ਤਾਂਅਰਜਕੀਤੀ ਏਨਾਨਕ ਫਕੀਰ
ਜੈਸੇਮੈਨੂ ਮਿਹਰਦੀਨਿਗਾਹਕਰ ਸੁਰਤਕੀਤਾਹਈ ਤੈਸੇ ਇਨਾਂਲੋਕਾਂਨੂੰਭੀ ਕਰ
ਤਾਬਾਬੇਕਹਾ ਤੁਸੀਪਥਰਲਿਆਏਸੀ ਸੰਗਸਾਰਕਰਨੇਂਨੂੰ ਹੁਣਕਿਉਂ ਨਹੀ ਕਰਦੇਂ
ਪੀਰਨੇ ਬਾਬੇਦੇਕਦਮਪਕੜੇ ਇਸਬਗਦਾਦਵਿਚ ਕਰਾਮਾਤਕਿਸੇਦੀ ਨਹੀ ਚਲੀ ਤੂੰਖ
ਰਾ ਫਕੀਰਹੈਂ ਜਿਸਨੇ ਏਹਕਲਾ ਦਿਖਾਈਹੈ ਹੁਣ ਸਾਡੀਆਂ ਤਕਸੀਰਾਂ ਮਾਫਕਰੋ
ਤਾ ਬਾਬੇ ਕ੍ਰਿਪਾਦੀ ਨਜਰਕੀਤੀ ਸਭ ਲੋਕ ਸੁਰਤ ਵਿਚ ਆਏ ਬਾਬੇਅਗੇ ਸਭਲੋਕ
ਦਸਤਬਸਤਾਹੋਕੇ ਤਾਜੀਮਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਪੀਰਕਹਾ ਲਖਪਤਾਲਾਂਦੇਤੁਸਾਂਕਹੇ ਖਬਰਸ
ਨੂੰਸੁਣਾਓ ਬਾਬੇਕਹਾ ਤੁਹਾਡੇਪੈਕੰਬਰਕਤਾਬਾਂਪੜ੍ਹੀਆਂ ਸੋਇਕਇਕ ਸੁਤਰ ਇਕਾਇ
ਕਫਲਕਹੈ ਸੁਤਰਦਾ ਉਪਰਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਤਅਕਾਸ ਹੇਠਸਤਪਤਾਲ ਜਿਮੀਨ ਬਹਿ
ਸਤਦੋਜਕ ਤਿੰਨਸੰਦੂਕਹੈਨ ਸੁਤਰਉਤੇ ਜਿਤਨੇਖਲਕਤ ਦੇਬਰਨਹੈਨਸੋਸੰਦੂਕਾਂ
ਵਿਚਅੰਡੇਹੈਨ ਇਕਆਦਮੀਵਿਚਭੀ ਚੌਦਾਤਬਕਹੈਨ ਸੋਖੁਦਾਦੀ ਕੁਦਰਤ ਬੇਅੰ
ਤਹੈ ਜਿਸਤਰਾਂ ਤੂੰਦੀਨਦੀ ਹਯਾਤੀਵਾਸਤੇਦੁਨੀਆਂਮੇਂਆਇਆਹੈਂ ਇਸੇਤਰਾਂਕਰ
ਤਾਰਨੇਂਧਰਮਦੀਹਯਾਤੀਵਾਸਤੇ ਸਾਨੂੰ ਭੇਜਿਆਹੈ ਕਲਜੁਗਮੇਂ ਧਰਮਦੇ ਤਿੰਨਪੈਰ
ਟਲਗਏਹੈਨ ਚਉਥੇਪੈਰਤੇਖਲੋਤਾਹੈ ਸੋਕੂੜਕੁਸਤ ਅਧਰਮ ਕਰ ਦੂਰਹੁੰਦੇਜਾਂਦੇਹੈਂ

ਮੈਂ ਕਰਤਾਰਦੇ ਹੁਕਮਸੇ ਨਾਮਰੂਪ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੇ ਹਿੰਦੂ ਜੋ ਮੁਰਦੇ ਹੈਂਨ ਤਿੰਨਾਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਕਰਾਂਗਾ
ਸਤਨਾਮਦਾ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਸਚ ਕਮਾਂਵਨਗੇ ਤਾਂ ਧਰਮਨੂੰ ਫੇਰ ਬਲ ਹੋਂਵੇਗਾ ਦਸਵਾਂ
ਜਾਮਾਂ ਪਹਿਰਕੇ ਹਿੰਦੂਆਨੂੰ ਸਸਤ੍ਰ ਪਕੜਾਂਵਾਂਗਾ ਜੇ ਸੱਚ ਕਮਾਵਨਗੇ ਤਾਂ ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਪ੍ਰ
ਤਾਪ ਵਧੇਗਾ ਬੇਇਤਫਾਕੀ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਖਲੋਤਾ ਰਹੇਗਾ ਪੀਰਨੇ ਕਹਾ ਅਕ
ਸ ਪਤਾਲ ਦਿਖਾਓ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਪੀਰਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰਦਾ ਹੱਥ ਪਕੜਕੇ ਕਹਾ ਅਖੀਂ ਮੀਟ ਦੋਨੋ ਉ
ਥੇ ਗਾਇਬ ਹੋਏ ਪਹਿਲਾਂ ਅਕਾਸ ਦਿਖਾਏ ਲਖਾਂ ਹੀ ਫੇਰ ਪਤਾਲ ਦਿਖਾਏ ਲਖਾਂ ਹੀ
ਦੇਖਦ੍ਯਾਂ ਥਕ ਪੀਰਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਕਹਾ ਪਿਛਾਹਾਂ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਤੇਰਾ ਪੀਰ ਮੰਨੇ ਨਹੀ ਇ
ਥੇ ਕੜ੍ਹਾਹ ਦੀ ਕਚਕੋਲ ਭਰ ਲੈ ਉਥੇ ਸੰਗਤ ਕਠੀ ਹੋਈ ਹੈ ਸੀ ਕੜਾਹੁ ਵਰਤਦਾ ਸੀ ਪੀਰ
ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਕੜਾਹੁ ਲੈਕੇ ਕਚਕੋਲ ਭਰੀ ਧੁਰੇ ਪਤਾਲੋਂ ਲਈ ਕੜਾਹੀ ਪੀਰ ਅਗੇ ਲਿਆ ਰ
ਖੀ ਪੀਰ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਤੇ ਪੁਛੋ ਤਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਅਕਾਸ ਪਤਾਲ ਦੇਖਦ
ਥੱਕ ਪਿਆ ਜਿਥੇ ਜਾਵਾਂ ਉਥੇ ਸੰਗਤਾਂ ਕਠੀਆਂ ਹੋਵਨ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਕੇ
ਪਰਮੇਸਰਦਾ ਜਸ ਕਰਨ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਦੇਖਕੇ ਅੰਤ ਨਾਂ ਆਇਆ ਮੈ ਇਥੇ ਇਨਾਨੂੰ ਲੈ
ਆਇਆ ਹਾਂ ਪੀਰਨੇ ਕਹਾ ਇਨਾਂ ਦੀ ਜਾਹਰ ਕਲਾ ਹੈ ਫੇਰ ਪੀਰ ਪੁਛਿਆ ਬਾਬੇ ਆ
ਦਮ ਨੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਕੁੰਡੇ ਘੜੇ ਹੈਨ ਸੋ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਘੜ੍ਹੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਕੁਲਾਲ
ਚਕ ਦੇ ਉਪਰ ਭੰਡੇ ਬਣਾਂਵਦਾ ਹੈ ਜਿਉਂ ਚੱਕ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਤਿਉਂ ਭਾਂਡਾ ਘੜੀਦਾ ਹੈ ਪ
ਰ ਕੱਚੇ ਭਾਂਡੇ ਕਾਰਜ ਨਹੀ ਸੁਆਰਦੇ ਆਵੇ ਮੈਂ ਪੱਕਕੇ ਕੰਮ ਸਵਾਰਦੇ ਹੈਨ ਤੈਸੇ ਬਾਬਾ
ਆਦਮ ਕੁਲਾਲ ਆਸਮਾਨ ਚੱਕ ਜਿਉਂ ਅਸਮਾਨ ਦੀ ਗਰਦਸ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਤਿਉਂ ਖ
ਲਕਤ ਪੈਦਾ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀ ਸੁਹਬਤ ਰੂਪ ਆਵੇ ਮੈ ਪਰਵ੍ਰਦਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸੁ
ਖੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਹੀ ਖੁਆਰ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਪੀਰ ਕਹਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਰੂਹ ਆਦ
ਮੀਆਂ ਦੇ ਫੇਰ ਨਹੀ ਜੰਮਦੇ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜੰਮਦੇ ਮਰਦੇ ਹੈਨ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਮੁਸ
ਲਮਾਨ ਸੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋਗੀਆਨ ਅਗਨ ਕਰ ਪੁਖਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਕਚੇ ਦਾਣੇ ਉਗਦੇ ਹੈਨ
ਭੁੰਨੇ ਨਹੀ ਉਗਦੇ ਤੈਸੇ ਆਗਿਆਨੀ ਜਿਤਨੇ ਹੈਨ ਸੋ ਜੰਮਦੇ ਮਰਦੇ ਹੈਨ ਗਿਆਨ
ਵਾਨ ਨਹੀ ਜੰਮਦਾ ਮਰਦਾ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਜੋ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਦਿਲਨੂੰ ਤਕੜਾ ਕਰਕੇ ਖੁ
ਦਾ ਦੀ ਸਿਫਤ ਗਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਖੁਦਾ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਏਹ ਬਾਰਤਾ ਸੁਣਕੇ ਸਭ
ਲੋਕਾਂ ਬਾਬੇ ਅਗੇ ਸਿਜਦਾ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਉਥੇ ਉਠਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕਨਾਰੇ ਪੈ ਗਏ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਕਿਸ ਰਜਾ ਵਿਚ ਆਏ ਹਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਰਜੇ ਪੂਰ
ਸੱਤ ਦਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਇਥੋਂ ਘਰ ਕਿਤਨੀ ਦੂਰ ਹੈ ਤੇ ਤੁਸੀ ਕਦੋਂ ਘਰ ਚਲੋਗੇ ਤਾਂ ਗੁ

ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸਾਨੂੰਜਦੋਕਰਤਾਰ ਲੈਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂਜਾਵਾਂਗੇ ਤੂੰਉਤਾਵਲਾਹੈ ਤਾਂਤੈਨੂੰ
ਲੈਚਲਦੇਹਾਂ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਹੁਣੇਂਧਕਾਦੇਦੇਹੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਂ ਅਸੀਨਹੀਧਕ
ਦੇਂਦੇ ਤੁਹਿਆਪੇਘਰਚਿਤਕੀਤਾਹੈ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਮੈਸੁਭਾਵਤੇ ਗਲਕੀਤੀਹੈ
ਗੁਰੂਜੀਕਹੈ ਚਲਭਾਈਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾਸਾਥੋ ਅਗੇਹੀਵਿਦਾਹੋਦਾਹੈ ਮਰਦਾ
ਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਅਜੇਹੀ ਨਾਕਰਨੀ ਨਾਲੇਨਿਬਾਹੁਣ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਕਰਤਾਰਦੀ ਬਡੀਕਿਰਪਾਹੈ ਸਾਤੇਉਤੇ ਤੇਅਸੀਭੀ ਬਡੇਪ੍ਰਸੰਨਹਾ ਜੋਸਾਥੀ
ਉਥੇਨਹੀਮੰਗਿਆ ਤੇਤੂੰਆਖੇਹਾ ਜੋ ਮੈਭੁਖਦੇਧੋਥੇਮੁਇਆਹਾਂ ਤਾਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈਨੂੰਦੋਪੁਰਖ ਬਡੇਸੁੰਦਰ ਮਿਲੇਹੈਸਨ ਫੁਲਾਂਦੀਮਾਲਾ ਮੈਨੂੰਦਿਤੀ
ਸੋਅਚਰਜਫੁਲਹੈਸਨਜੋਕੁਮਲਾਵਦੇਨਹੀ ਤਾਂਬਾਬੇਕਹਾ ਓਹਗੰਧਰਬ ਤੇਰੇ
ਲੈਣਵਾਸਤੇਆਏਹੈ ਇਸਵਾਸਤੇਸੁਰਗਦੇਫੁਲਤੈਨੂੰਆਣਾਦਿਖਾਏਹੈਨ ਅਸੀ
ਮਾਤਲੋਕਵਿਚਜਦਆਏਸਾ ਤੈਨੂੰਗੰਧਰਬਲੋਕਤੇ ਲੈਆਏਸਾਂ ਸੋਹੁਣਤੂੰਅ
ਗੇਚਲ ਬਾਕੀ ਕਾਰਜਕਰਕੇ ਆਵਾਂਗੇ ਬੈਕੁੰਠਧਾਮਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂਗੰਧਰਬ ਲੋਕ
ਤੇਤੈਨੂੰ ਨਾਲਲੈਚਲਾਂਗੇ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾਜੇਵਤੁਹਾਡੀਆਗਿਆ ਮੇਰੀਦੇਹ
ਕਿਥੇਛੁਟੇਗੀ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਲੀਜਾਹਗਾ ਪੰਜਾਂਦਿਨਾਂਨੂੰ ਤੇਅਸੀਪਾਸਹੀਹੋ
ਵਾਂਗੇ ਤਾਂਦੇਹਤੇਰੀਛੁਟੇਗੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂਦਾ ਜਲਦਾਗ
ਖਤ੍ਰੀਦਾਅਗਨਦਾਗ ਵੈਸਪਉਣਮੈ ਸੁਟਛਡਦੇਹਨ ਸੂਦ੍ਰਦਬੀਦੇਹੈਨਪ੍ਰਿਥ
ਵੀਮੈ ਤੈਨੂੰਕਉਣਦਾਗਦੇਈਏ ਜੋਕਹੇਸੋਕਰੀਏ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਬਦ
ਕਰ ਮੇਰਾਦੇਹਅਭਿਮਾਨ ਦੂਰਹੋਇਆਹੈ ਮੈਦੇਹਦਾਸਾਖੀਹਾਂ ਜਿਉਤੁਹਾਡੀਇਛ
ਤਿਵੇਕਰੋ ਬਚਨਹੋਇਆ ਤੇਰੀ ਮੜ੍ਹੀਬਣਾਇਕੇ ਜਗਤਤੇਪੁਜਾਈਏ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਾਸਰੀਰ ਮੜ੍ਹੀਤੇਕਢਦੇਹੋ ਪਥਰਾਂਦੀਮੜ੍ਹੀਮੈਪਾਵਦੇਹੋ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਤੈ ਬ੍ਰਹ
ਮਨੂੰਪਛਾਤਾਹੈ ਸੁਣੋਗੁਰੂਜੀ ਕਰਤਾਰਮੈਨੂੰਦਿਖਾਇਆਹੈ ਤੇਮੈਡਿਠਾਹੈ ਜੋਇ
ਥੇ ਸਾੜੀਦੇਹੈਨ ਸੋਪਾਕ ਹੋਜਾਂਦੇਹੈਨ ਜੋਦਬੀਦੇਹੈਨ ਸੋ ਅਗੇ ਸਾੜੀਦੇਹੈਨ ਤੂੰ
ਸਾਨੂੰ ਸਾੜਨਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਦਰਬੇਲਾ ਨਾਮ ਸਾਹਿਰ ਮੈ ਆਇਉਤਰੇ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਾਇਥੇ ਮੇਰੀਦੇਹਛੁਟੇਗੀ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਇਥੇਤੇਰੀ ਔਲਾਦਰਹੇਗੀ ਤੈਨੂੰ
ਖੁਰਮੇ ਸਾਹਿਰ ਲੈਚਲਨਾਹਾ ਉਥੇਖੁਰਮੇਖਾਹ ਤੇਰਾਬਾਕੀ ਅਹਾਰ ਉਥੇ ਰਹਿ
ਹੈ ਪੰਜਵੇਦਿਨ ਮਰਦਾਨੇਨੇ ਖੁਰਮੇ ਦੇ ਫਲ ਆਇਖਾਧੇ ਤ੍ਰੈਘੜੀਦਿਨਰਹਾ ਤਾ
ਗੁਰੂਜੀਮਰਦਾਨੇ ਤੇਪੁਛਿਆ ਕਿਉਮਰਦਾਨਾ ਦੇਹਖਬਰਆਤਮੇਰੀ ਤਾਂਮ

ਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਤਿਆਰੀਹੈ ਬਾਬੇਕਹਾ ਤੂੰਕਿਉਕਰਜਾਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰੀਨਾ
ਭਤੇਪਵਣਦੀ ਗੰਢਖੁਲੀਹੈ ਨਬੇਸੁਆਸ ਗਹਿਦੇਹੈਨ ਭਾਵੇਤੁਸੀ ਗਿਣਲਵੋ
ਤਾਬਾਲਾ ਲਗਾ ਗਿਣਨ ਜਾਨਬੇਸਾਸ ਪੂਰੇਹੋਏ ਤਾਮਰਦਾਨੇਦੀ ਠੋਡ੍ਹੀਹੋਇਗ
ਈ ਬਾਲੇਹਥਲਾਇਆ ਤਾਦੇਹੀਮੇ ਸਾਸਕੋਈਨਹੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਕਹਾ ਮਰ
ਦਾਨਾਪੂਰਾਭਇਆਹੈ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਕਰਤਾਰਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤੇਕਹਾਦੇਖ
ਭਾਈਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰਦੇ ਰੰਗਾਤਮਾਸੇ ਜੋਕੇਹੀਕਿਰਪਾ ਮਰਦਾਨੇਪਰਕੀਤੀਹੈ
ਸ ਤਾਬਾਲੇਕਹਾ ਧੰਨਕਰਤਾਰ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਗੁਰੂਤੁਸੀਹੋ ਉਸਪਰ ਕਿਉਨਾਕ
ਰਤਾਰ ਕਿਰਪਾਕਰੇ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸਾੜੀਏ ਖੁਰਮੇਦੀਆਲ
ਕੜੀਆਂ ਕਠੀਆਕਰਕੇ ਇਕਚਾਦਰ ਗੁਰੂਜੀਆਪਣੀ ਇਕਬਾਲੇਦੀਇ
ਕਚਾਦਰ ਮਰਦਾਨੇਦੀ ਉਨਾਦਾਖਫਣਸੀਵਕੇ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਉਥੇ ਸਾੜਿਆ
ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਇਥੇਲਿਆਵਸਾਈਏ ਇਤਨਾ ਕਹਿ ਗੁਰੂਜੀ ਪੰਜਾ
ਬਧਰਤੀਨੂੰ ਰਵਾਨਾਹੋਏ ਚਲਭਾਈਬਾਲਾ ਮੁਲਤਾਨ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵੇਖਣੇਚ
ਲੀਏ ਬਾਹਰ ਸੁਮਸ ਤਰੇਜ ਜਿਥੇਤਪਕੀਤਾਸੀ ਉਸਦੇਪਾਸ ਆਇਉਤਰੇ
ਮੁਲਤਾਨਦੇ ਪੀਰਾਨੂੰ ਖਬਰਹੋਈ ਤਾਪੀਰਾਨੇ ਕਟੋਰਾ ਦੁਧਦਾ ਭਰਕੇਭੇਜਿਆ
ਤੇਕਹਿਭੇਜਿਆ ਮੁਲਤਾਨਪੀਰਾਨਾਲਪੁਰਹੈ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇ ਚੰਬੇਲੀਦਾਫੁਲ
ਕਟੋਰੇਉਤੇਰਖਦਿਤਾ ਤੇਕਹਾਅਸੀ ਫੁਲਦੀਨਿਆਈ ਰਹਾਂਗੇ ਏਹਸੁਣਕੇ
ਮੁਲਤਾਨਦੇ ਪੀਰਕਠੇਹੋਇਕੇ ਗੁਰੂਜੀਪਾਸ ਆਏ ਸਵਾਲਕੀਤੇਨੇ ਵੂਰਮੀਮ
ਰਿਆਸਪਨਹੀਮਰਦਾ ਸਪਮੰਤ੍ਰਾਕਰ ਵਸਆਵਦਾਹੈ ਓਹਕੇਹੜਾ ਸਬਦਹੈ
ਜਿਸਕਰਕੇ ਮਨਸੁਧਹੋਵੇ ਬਾਬੇਕਹਾ ਜਗਤਨੂੰ ਝੂਠਜਾਣੇ ਪਰਮੇਸਰਨੂੰ ਸਤ
ਜਾਣੇ ਜਿਤਨਾਜਗਤਹੈ ਮਨਦੇ ਸੰਕਲਪ ਵਿਚਖੜਾਹੈ ਮਨਸਬਦਵਲਲਗ
ਦਾਹੈ ਤਾਸੁਧਹੁੰਦਾਹੈ ਤਾ ਬਹਾਵਲਹਕ ਕਹਾ ਜੋਮਾਇਆਨੂੰ ਝੂਠਕਹਿਦੇਹੈਨ
ਤੇ ਮਾਇਆਬਿਨਾ ਵਿਹਾਰ ਸੁਧਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਬਾਬੇਕਹਾ ਜੇਹੀ ਮਾਇਆ ਝੂਠੀ
ਤੇਹੇ ਵਿਹਾਰ ਝੂਠੇ ਪਰਮੇਸਰਸਚਾਹੈ ਉਸਦਾਨਾਮਭੀ ਸਚਾਹੈ ਰੁਕਨਦੀਨਕ
ਹਾ ਸੰਤਾਦੇ ਲਛਨ ਕਹੋ ਤਾਬਾਬੇਕਹਾ ਬਜੁਰਗਾਦੀ ਸੰਗਤ ਨੀਅਤ ਰਾਸ
ਪਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮ ਸੁਣਕੇਖੁਸੀਹੋਵੇ ਜਿਸਪਾਸ ਗੁਣਹੋਵੇ ਉਨਾਦੀਖਿਜਮਤ
ਕਰੇ ਤੇਸਭਵਡਿਆਈ ਗੁਰਪੀਰਦੀ ਕਰਜਾਣੇ ਜੈਸਾ ਖਾਵਣਪੀਵਣਪੇਹ
ਰਨਦਾ ਅਭਿਆਸਹੈ ਤਿਸੇਤਰਾ ਸਬਦਦਾ ਤੇ ਆਤਮਗਿਆਨਦਾ ਅਭਿਆ

ਜਤੀਕਰੇ ਬਿਗਾਨੀਔਰਤ ਦਾ ਸੰਗਨਾਕਰੇ ਸੁਬੁਧੀਲੋਕਾਂਦਾ ਪਿਆਰਕਰੇ ਸਿ
ਸ ਗਲੇ ਸੰਤਾਂਨਾਲ ਵਾਦਪਵੇ ਸੋਛਿਡਦੇਵੇ ਆਪਣੇਮਨਨੂੰ ਨੀਵਾਂਕਰੇ ਸੰਤਾਂਦੀ
ਸੇਵਾਕਰੇ ਆਪਣਾਂਆਪ ਜਣਾਵੇਨਾਹੀ ਕੁਕਰਮੀਆਂਦਾ ਸੰਗਨਾਂਕਰੇ ਏਹਗ
ਲਾਂਸੁਣਕੇ ਪੀਰਾਂਨੇਕਹਾ ਧੰਨੋਂਹੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਕੇਹੀਉਪਦੇਸਕਰੇ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਾ ਦੇਖੋਕਪਾਹ ਦੇਸਿਰਕੇਹੀ ਗੁਜਰਦੀਹੈ ਤੇਦੁਨੀਆਂਦੇਲੋਕ ਖਾਂਵਣਪੇ
ਨਣਦੇ ਵਾਸਤੇ ਕੇਡੇਬੇਗੁਮਰਾਹ ਹੋਏਹੈਨ ਜਿਧਰਮਨ ਜਾਂਦਾਹੈ ਓਹੋਕੰਮਕਰ
ਦੇਹੈਨ ਲਬਕਰਨਾ ਬੁਰਾਹੈ ਪਹਿਲਾਂ ਕਪਾਹ ਵਾੜ੍ਹੀ ਤੇਚੁਣੀ ਧੁਪੇਸੁਕਾਇਕੇ
ਲਾਠੀਸੇਝੰਬੀ ਚੁਖਚੁਖਕਰਕੇਖੋਹੀ ਫੇਰ ਵੇਲਣੇਦੇਮੂੰਹ ਦਿਤੀ ਸਖਤਪੀੜ੍ਹ
ਝੁਲੀ ਫੇਰਤੂੰਬੀ ਪੇਂਦੂੰਨੇਪਿੰਞੀ ਕਤੀਤੰਦ ਤਣੀਆਂ ਜੁਲਾਹਿਆਂਉਣੀ ਫਿਰ
ਕੇਮਰੋੜੀਆਂ ਦਿਤੀਆਂ ਕਪੜਾ ਬਣਕੇ ਦਰਜੀਆਂਕਟਿਆਸੀਤਾ ਛੀਂਬੇਖੁੰ
ਬਚਾੜ੍ਹਕੇਪਟੜੇਪਟਕਾਇਧੋਤਾ ਸਿਰਮੁੰਗਲੀਮਾਰਕੇਕੁਟਿਆ ਤਾਉਦੇਕਰ
ਫੇਰਕਪੜਾਪਹਿਨਣੇਜੋਗ ਹੋਇਆ ਮਨੁਖਦੇਖਕੇਹਸਦੇਹੈਨ ਦੇਖੋਕਪਾਹ
ਦੇਸਿਰ ਏਹਬੀਤੀ ਆਪਗਰਬਿਆਂਦੀ ਕਿਉਂਕਰ ਬੀਤੇਗੀ ਤਾਂਪੀਰਾਂਕਹਾ
ਧੰਨਨਾਨਕਜੀ ਧੰਨਤੇਰੀ ਸਿਫਤਹੈ ਜਿਸਦੀਏਹ ਵਡਿਆਈਹੈ ਫਕੀਰੀ
ਨਾਮਇਸੀਕਾਹੈ ਹੇਨਾਨਕਜੀ ਫਕੀਰੀਭੀ ਤੈਂਕੀਤੀਹੈ ਗੁਰਾਈਭੀ ਤੇਰੇਕੋਮਿ
ਲੀਹੈ ਜੋਹਦਸੇਖ ਫਰੀਦਨੈਂਕੀਆ ਭਗਤਕਬੀਰਭਗਤਨੈਕਰੀ ਜੋਗਗੋ
ਰਖਕੀਤਾ ਤਿਆਗਰਾਜੇਜਨਕਜੀਕੀਤਾ ਤਿਆਗ ਦੇਹਦਤਕੀਤਾ ਜਤਲ
ਛਮਨਕੀਆ ਜੋਗਹਨਵੰਤਕੀਆ ਜੁਧਦਾਹਿਸਿਰਨੇਕੀਤਾ ਬਿਓਗਰਾਮ
ਜੀਕੀਤਾ ਹਠਧ੍ਰੂਭਗਤਕੀਤਾ ਸਤਸੀਤਾਦਾ ਗ੍ਰਹਸਤ ਬਾਬੇਆਦਮਕੀਤਾ
ਤਾਂ ਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਕਹਾ ਪੀਰਜੀ ਖੁਦਾਇਦਾ ਯਾਦਕਰਨਾਂ ਬਜੁਰਗਾਂਦੀਸੁ
ਬਤਕਰਨੀ ਤੇਖੁਦਾਇਦਾਖੌਫਦਿਲਅੰਦਰਰਖਨਾਂ ਉਨਾਂਨੂੰ ਮੁਕਤਪਦਵੀਮਿ
ਲੇਗੀ ਏਹਗੋਸਟਸੁਣਕੇ ਮੁਲਤਾਨਦੇਪੀਰਾਂਨੇ ਗੁਰੂਜੀਅਗੇ ਮਥਾਟੇਕਿਓਨੇ
ਤੇ ਸਚਖੁਦਾਇਦਾ ਰੂਪਕਰਕੇ ਜਾਂਣਿਓਨੇਂ ਗੁਰੂਜੀਸਭਪੀਰਾਂ ਨੂੰਖੁਸੀਕੀਤੀ
ਤੇਉਥੋਂ ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀਨਉਸਹਿਰੇ ਨਗਰਮੇਂਆਇਬੈਠੇ ਉਥੇਇਕ ਬਡਾਧ
ਨੀਪੁਰਸ ਰਹਿੰਦਾਸੀ ਉਸਦੇਬਡੇਗੁਮਾਸਤੇਹੈਸਨ ਗੁਰੂਜੀ ਉਸਦੇਸਾਹਮ
ਣੇਦੁਕਾਨਪਰਬੈਠਰਹੇ ਸਾਰਾਦਿਨ ਬੈਠੇਰਹੇ ਓਹਧਨੀਆਪਣੇਂਵਿਹਾਰਵਿ
ਚਲਗਾਰਿਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਵੱਲਧਿਆਨਭੀਨਕੀਤਾ ਬਾਲੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁਦ

ਨਪੁੰਨਭੀਕੁਛਨਹੀਕਰਦਾ ਏਹਵਡਾਸੁਖੀਨਜਰਆਵਦਾਹੈ ਸਾਧਸੰਤਦੀ
ਸੇਵਾਨਹੀਕਰਦਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਦੁਖਪਾਪਾਦਾਧਰਮਹੈ ਗਿਆਨਬਿਨਸੁਖੀ
ਕੋਈਨਹੀਪਰ ਇਸਨੂੰਪੁਛਦੇਖੋ ਬਾਲੇਜਾਇਕੇਪੁਛਾ ਸਾਹਜੀਤੁਸੀਵਡੇਸੁ
ਖੀਹੋ ਤਾਂਓਹਸਾਹ ਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਆਇਆ ਨਿਰਾਲੇਬੈਠਕੇਕਹਾ ਸੁਣੋ
ਸੰਤਜੀਮੇਰੇਜੈਸਾਦੁਖੀਕੋਈਨਹੀ ਮੇਰਾਪਿਆਰਇਸਤ੍ਰੀਨਾਲਸੀ ਸਮਾਪਾ
ਇਔਰਤਮਾਂਦੀਹੋਈਮਰਨਪਰਜੰਤੁਮੇਉਸਦੇਹਥੇਦਾਨਪੁੰਨਬਹੁਤਕਰਾਏ
ਤੇਰੁਦਨਕਰਨੇਲਗਾਤੇਕਹਾਮੇਕਿਸਤਰਾਂਜੀਵਾਂਗਾ ਇਸਤ੍ਰੀਨੇਕਹਾਤੂਪੁਰਖ
ਹੈ ਹੋਰਵਿਆਹਕਰਾਲਵੀਂਮੇਭੁਲਜਾਵਾਂਗੀ ਮੈਨੇਆਪਣੀਇੰਦ੍ਰੀਕਾਟਡਾਰੀ
ਓਹਅਛੀਹੋਇਗਈ ਮੈਕ੍ਰਸਟਪਾਇਕੇ ਰਾਜੀਹੂਆ ਹੁਣਓਹਮੇਰੇਦੇਖਦੇਹੋ
ਰਪੁਰਖਾਂਨੂੰਭੋਗਦੀਹੈ ਮੈਦੇਖਕਰਦੁਖੀਹੁੰਦਾਹਾਂ ਦਗਧਹੁੰਦਾਹਾ ਮੈਬਡਾਦੁਖੀ
ਹਾਂ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਦੁਖਸੁਖਪੂਰਬਜਨਮਦੇਹੈਨ ਪਾਪਾਬੀਦੁਖਪੁੰਨਾਬੀਸੁ
ਖਹੁੰਦੇਹੈਨ ਈਸੁਰਬੀਆਦਲੈਕੇਜੋਪਾਪਪੁੰਨਕੀਤੇਹੈ ਤਿਨਕਾਫਲਦੁਖਸੁ
ਖਭੋਗੇਬਿਨਨਹੀਹਟਦਾ ਗਿਆਨੀਮਾਤਲੋਕਦੀਲੀਲਾਭੋਗਦੇਹੈਨ ਅਗਿ
ਆਨੀਦੁਖੀਸੁਖੀਹੁੰਦੇਹਨ ਸਾਹਜੀ ਗਿਆਨਵਾਨ ਸਰੀਰਨੂੰਤੇਦੁਖਸੁਖਨੂੰ
ਅਨਿਤਹੀਕਰਜਾਣਦੇਹਨ ਪਰਮੇਸਰਨੂੰ ਸਤ ਤੇਆਪਣਾਂ ਮਿਤ੍ਰਕਰਜਾਣਦੇ
ਹੈਨ ਸੁਣੋ ਸਾਹਜੀ ਕਰਮਕੀਏਕਾਫਲ ਕਿਨਨੇ ਭੋਗਿਆਹੈ ਜੈਸੇ ਇੰਦ੍ਰਹਜ
ਰਜਗਕੀਤੇਦੇਵਤਿਆਦਾਰਾਜ ਭੋਇਆ ਅਪਛਰਾਂ ਭੋਗਦਾ ਗੋਤਮਦੀਇਸ
ਤ੍ਰੀਵਲਆਇਆ ਗੋਤਮਸਰਾਪਦੀਆ ਇਕਭਗਵਾਸਤੇਤੂੰਆਇਆਹੈ ਸ
ਹੰਸ੍ਰਭਗਤੈਨੂੰਹੋਵੇ ਸੋਹੋਈ ਜਲਮੇਂਛਪਿਆ ਤੇਭੀਨਾ ੧ ਪਰਸਰਾਮਇਕੀਵ
ਰੀਨਿਹਖਤ੍ਰਾਂਇਣਕੀਤੀ ਫੇਰਰਾਮਜੀਨੇਂਉਸਦਾ ਬਲਖੋਹਲੀਤਾ ਸਮੁੰਦਰ
ਲੰਘਕੇਬੇਲੇਵਿਚਜਾਇਛਪਿਆ ਓਹਹੋਰਜੀਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂਨੂੰ ਭਿਖਿਆ
ਮੰਗਦਾਦੇਖਕੇਰੋਂਦਾਹੈ ੨ ਰਾਜੇਰਾਜਛਡਕੇਅਤੀਤਹੋਏ ਓਹਭੀਭੁਨੇ ਰੇਪਾ
ਪਾਨੂੰਦਰਗਾਹਮੈਸਜਾਇਹੁੰਦੀਹੈ ਤੇਰਾਮਨੂੰਪਿਤਾਨੇਨਿਕਾਲਾਦਿਤਾ ਸੀਤਾਨੂੰ
ਰਾਵਣਲੈਗਿਆ ਲਛਮਨਜੁਧਮੇਂਮੂਰਛਾਹੋਇਆ ਤਾਰਾਮਜੀਭੀਭੁਨੇਖੋ
ਰਾਮਜੀ ਰਾਵਣਮਾਰਕੇ ਬਭੀਛਨਨੂੰਰਾਜਦੀਆ ਲੰਕਾਕਾ ਸਾਰਾਕੁਟੰਬਰਾ
ਵਣਦਾਖੇਤਮੇਂਭੁਲਿਆ ਰਾਵਣਭੀਭੁਨਾ ਪੰਜਪਾਂਡਵਾਂਦੁਰਜੋਧਨਨਾਲਜੂ
ਆਖੇਡਕੇ ਬਾਰਾਂਬਰਸ ਪਾਂਡਵ ਬਨਮੇਰਹੇ ਬੈਰਾਟਦੇਨਗਰਮੇਮਜੂਰਰਹੇ ਤੇ

ਪਾਂਡਵਾਂਦੇਗੁਰੂਬਰੂਦੁਰਜੋਧਨਨੇਂ ਦ੍ਰੋਪਤੀਨੂੰਲਤਮਾਰੀਪਾਂਡਵਭੀਰੁੰਨੇ ੬ ਤੇਜਿਸਵੇਲੇ
ਮਹਾਰਾਜਨੂੰਪਾਂਡਵਯਾਦਕਰਦੇਸੇਮਹਾਰਾਜਉਨਾਂਦੇਪਾਸਆਵਦਾਸੀ ਫੇਰਰਾਜੇ
ਜਨਮੇਜੇਬਿਆਸਜੀਨੂੰਪੁਛਿਆਸੀ ਰਾਜੇਜੁਧਿਸਟਰਧਰਮਪੁਤ੍ਰਜੂਆਕਿਉਂਖੇ
ਡਿਆਂਸੀ ਕਿਸੇਵਰਜੇਆਨਹੀ ਤਾਬਿਆਸਜੀਕਹਾਹੇਰਾਜਾ ਅਸੀ ਸਭੇਵਰ
ਜਰਹੇਸਾਂਪਰਈਸਰਦੀਨੇਤਹੋਣੀਂਸੀ ਜਨਮੇਜੇਕਹਾ ਜੋਅਗੇਤਰੀਖਬਰਹੋਵੇਤ
ਨੇਤਕਿਸਤਰਾਂਹੋਵੇ ਬਿਆਸਜੀਕਹਾ ਹੇਰਾਜਾ ਤੂੰਇਕਘੋੜੀਮੁਲਲੇਵੇਂਗਾ ਤੇਸੈ
ਕਾਰਕਰੇਂਗਾ ਉਸਨੂੰਦਰਿਆਈਘੋੜਾਲਗੇਗਾ ਕਾਲੇਕੰਨਾਂਵਾਲਾ ਵਛੇਰਾਜੰਮੇਗਾ
ਫੇਰਤੂੰਜਗਕਰੇਂਗਾ ਤੇਰੀਇਸਤ੍ਰੀਪਵਣਸੇਕਪੜੇਉਤਰਕੇਨਗਨਹੋਵੇਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਹਸਨਗੇਤੂੰਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂਨੂੰਮਾਰੇਂਗਾ ਤੈਨੂੰਛਤੀਕੁਸਟਹੋਵਣਗੇ ਅਠਾਰਾਂਪਰਬਮਹਾ
ਭਾਰਥਸੁਣੇਂਗਾ ਭੀਮਦੇਰਲਾਏ ਹੋਏਹਾਥੀ ਅਕਾਸਮੰਡਲਮੇਭ੍ਰਮਦੇਹੈਨ ਹੁਣਤੀ
ਕਰਇਸਕਥਾਨੂੰਨਾਮੰਨੇਂਗਾ ਇਕਕੁਸਟਤੇਰੇਨਕਾਵਿਚਰਹੇਗਾ ਉਸਰੋਗਨਾਲ
ਤੂੰਮਰੇਂਗਾ ਏਹਸਭਗਲਾਂਹੋਈਆਂ ਠੀਕਰਾਜਾ ਜਨਮੇਜਾਭੀਹੈਨਾ ਇਕਬਚਨਾਂਦੇ
ਨਾਮੰਨਣੇਕਰਪਾਪੀਭਇਆ ੭ ਹੋਰਜੇਖ ਮਸਾਇਕ ਪੀਰ ਸਭੁਰੋਂਦੇਹੈਨ ਮਤ
ਅੰਤਕਾਲਕੇਸਾਨੂੰ ਜਮਦੀਭੀੜਪੈਂਦੀਹੋਵੇ ਤੇਗੋਪੀਚੰਦਆਦਿਕਭੀਕੰਨਪ
ੜਾਇਕਰਕੇਨੇ ਜੋਘਰਘਰਮੇਂਭਿਖਿਆਮੰਗਦੇ ਫਿਰਦੇਹੈਨ ਕਿਰਪਣਦਾਧ
ਨਸੀਰਿਆਭੀ ਏਵੇਜਾਂਦਾਹੈ ਓਹਭੀਰੋਂਦਾਹੈ ਸਾਰਾਸੰਸਾਰਅਗਿਆਨਕਰਦੁ
ਖੀਹੈ ਜੋਪ੍ਰਾਣੀਭਗਵੰਤਦੇਨਾਮਨੂੰਮੰਨਦੇਹੈਨ ਸੋਈਜਿਣਜਾਂਦੇਹੈ॥ ਇਨਾਂਬਚ
ਨਾਂਨੂੰਸੁਣਕੇ ਸਰਾਫਨੇਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਸਾਸਸ
ਸਵਾਹਗੁਰੂਕਾਨਾਮਜਪਿਆਕਰਿ ਤੇਰਾਜਨਮਮਰਨਕਟਿਆਜਾਵੇਗਾ ਉਸ
ਦੀਇਸਤ੍ਰੀਨੂੰਕਹਾ ਜੋਬਿਰਾਨੇਪੁਰਖਭੋਗਦੀਆਂਹਨ ਅੰਧਘੋਰਨਰਕਾਂਮੇਪਾਈ
ਦੀਆਂਹਨ ਤੂੰਪਤਬ੍ਰਤਧਰਮਨਾਲ ਲਾਈਦੇਹਨ ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇਦੋਨੋਹਥਜੋੜਕੇਕਹਾ
ਗੁਰੂਜੀਸਾਨੂੰਲੋਕਪਰਲੋਕਮੇਭੁਲਕਰਣਜੀ ਗੁਰੂਜੀਨੇਸਰਾਫਦੀਦੇਹ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰ ਨਵੀਂਨਰੋਈਕਰਦਿਤੀ ਦੋਨੋਗੁਰੂਕੇਸਿਖਹੋਏ ਸਤਸੰਗਕਰਕੇ ਗੁਰੂਕਾਨਾ
ਮਜਪਕੇ ਆਪਣਾਸਮਾਸੁਧਾਰਗਏ ॥ਸਾਖੀ ਇਕ ਕੰਨਿਆ ਕੀ॥
ਗੁਰੂਜੀਆਵਦੇਹੂਏ ਇਕਬਡੀਉਦਿਆਨਮੇਬੈਠਗਏ ਸੰਧਆਕਾਸਮਾਂਥ
ਾਈਬਾਲਾਰਹਿਰਾਸਪੜ੍ਹਦਾਸੀ ਉਥੇਨਜੀਕਹੀਏਕਨਦੀਗੀਸੀ ਉਥੇਇਕਕੰਨ
ਯਾਰਹਿਦੀਸੀ ਬਡੀਸੁੰਦਰਥੀ ਗੁਰੂਜੀਨੂੰਬੈਠਾਦੇਖਕੇ ਪਾਸਆਈ ਤੇਆਇਕੇਕ

ਹਿਰਿਸਤੁਸੀ ਕਉਣਹੋ ਇਥੇ ਆਇ ਬੈਠੇਹੋ ਭਾਈਬਾਲੇਕਹਾ ਇਥੇਰਾਤ ਗੁਜ
ਰਾਕਰਕੇ ਚਲੇਜਾਂਵੈਂਗੇ ਤਾਓਹ ਕੰਨਿਆ ਇਕਛੁਰਾਲੈਕੇ ਅੰਦਰਗਈ ਮਾਸ
ਕਾਗਤਲਾ ਲੈਆਈ ਉਸਨੇਤਕੜੀਮੈਤੋਲਿਆ ਦੋਇਸੇਰ ਮਾਸ ਹੋਇਆ ਲ
ੜਕੀਕਹਾ ਇਕਸੇਰ ਤੁਸੀ ਖਾਂਵੋ ਇਕਸੇਰ ਮੈ ਖਾਂਵੂੰਗੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਇਹਮਾਸ
ਕਿਸਦਾਹੈ ਦੇਖੇਬਿਨਾ ਮਾਸ ਖਾਣਾ ਵਾਜਬਨਹੀ ਤਾਂਉਸਲੜਕੀਨੇਕਹਾਂ ਗਿ
ਨਣੇਦਾਕਸਾਲਾਕਰਦੇਹੋ ਤਾ ਰਿਧਾਹੋਇਆ ਲੈ ਲਵੋ ਪਰ ਇਸਾ ਸਿਰੜ ਨੂੰ
ਜਾਹਰ ਕਿਉਂਕਰਦੇਹੋ ਭਾਈਬਾਲੇ ਦਿਲਮੈ ਗਿਣਤੀਖਾਧੀ ਇਹੁਕੰਨਿਆ ਬੜੋਂ
ਅਪਰਾਧਕਰਦੀਹੈ ਜੇਹੜਾ ਸਿਰੜ ਆਖਦੀਹੈ ਤੇ ਜਾਹਰ ਨਹੀ ਕਰਦੀ ਫੇਰਬਾ
ਲੇਕਹਾ ਸਾਨੂੰ ਜਰੂਰ ਦਸ ਇਹੁ ਮਾਸ ਕਿਸਦਾ ਹੈ ਉਸਲੜਕੀ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਨਹੀ
ਰਹਿਦੇ ਤਾਂ ਚਲੋ ਦੇਖਲਵੋ ਅੰਦਰ ਜਾਇਕੇ ਡਿਠਾ ਇਕ ਮੁਰਦਾ ਲਟਕਦਾ ਹੈ ਲ
ੜਕੀਕਹਾ ਇਸਦਾ ਮਾਸ ਕਟਕੇ ਖਾਂਦੀਹਾਂ ਏਹੁ ਦੇਖਕੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁਰੂ ਆਖ
ਕੇ ਬਾਲਾਜੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਏ ਮਾਸ ਸੁਟਆਏ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਬਾਲਾ ਕੀ ਡਿ
ਠਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇਕਹਾ ਮਨੁਖਦਾ ਮਾਸ ਲੜਕੀ ਰਿੰਨਕੇ ਖਾਂਦੀਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਪੁਛੋ
ਤਾਂ ਸਹੀ ਹੇ ਲੜਕੀ ਤੂ ਇਹ ਕੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਮੁਰਦੇਦਾ ਮਾਸ ਖਾਂਦੀਹੈ ਹੋਰ ਕੁਛ ਤੇਰੇ
ਖਾਣੇ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂੰ ਰਾਕਸਨੀ ਹੈਂ ਜਾ ਬਾਲੇਨੇ ਜਾਇਕੇ ਕਹਾ ਤਾ ਲੜਕੀ ਬੋਲੀ ਭਾਈ
ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ ਤਾ ਬਾਲੇਕਹਾ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੈ ਤਾ ਲੜਕੀ ਕਹਾ ਤੇਨੂੰ ਕੀ ਹਥ
ਆਵੇਗਾ ਮੇਰਾ ਪੜਦਾ ਜਾਹਰ ਨਾ ਕਰ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਤੈਨੂੰ ਸਪਤਹੈ ਮੇਰਾ ਭਰਮ
ਦੂਰ ਕਰਦੇ ਤਾ ਲੜਕੀਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਬਾਲਾ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਹੈ ਜਦ ਮੈ ਇਸਦੇ ਘਰ
ਜਨਮੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਬਹੁਤ ਕਰਿਆ ਕਰੇ ਸੁੰਦਰ ਭੋਜਨ ਖਿਲਾਵੇ ਸੁੰਦਰ
ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਨਾਵੇ ਮੈ ਸੋਲਾਂ ਬਰਸ ਕੀ ਭਈ ਤੋ ਦੇਹ ਮੇਰੀ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਭਈ ਏਕ ਖਤ੍ਰੇ
ਟੇਕੇ ਘਰ ਮੁੜ ਕੇਦੀਆ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਕੋ ਇਸਨੇ ਬੇਚਾ ਬਹੁਤ ਪਦਾਰਥ ਉਸਹੋ
ਸੋਲੀਆ ਇਸਨੇ ਮੇਰਾ ਕਸੀਨਾਹੀ ਏਹੁ ਰਾਕਸ ਹੂਆ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰਾ ਮਾਸ ਜੀਵ
ਦੀਕਾ ਵੇਚਖਾਧਾ ਜਬ ਇਸਦੇ ਸਾਸ ਪੂਰਨ ਹੂਏ ਤਾ ਧਰਮਰਾਜਨੇ ਕਹਾ ਜਮਦੂ
ਤਾਂ ਕੋ ਇਸ ਪਾਪੀ ਕੋ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਨਾ ਲਾਵੋ ਇਸਕਉ ਕੁੰਭੀ ਨਰਕ ਮੈ ਪਾਵੋ ਤਾ ਜਮ
ਦੂਤਾ ਇਸ ਕੋ ਨਰਕ ਮੈ ਪਾਇਆ ਅਰ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਉਸ ਘੜੀ ਕਾ ਸੰਜੋਗ ਭਾਇਆ ਤੂੰ
ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਦਾਇਆ ਸੇਂ ਮੇਰੇ ਤੇ ਸਾਤ ਬੇਟੇ ਹੂਏ ਇਕ ਕੰਨਿਆ ਭਈ ਮੇਰੇ ਭਰਤੇ ਕ
ਹਾ ਕੰਨਿਆ ਕੋ ਮਾਰਦੇ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਕੰਨਿਆ ਮੈਂ ਨਹੀ ਮਾਰੋਂਗੀ ਤਾ ਮੇਰੇ ਭਰਤੇ ਕਹਾ ਨਾਂਮ

ਰੋਗੀ ਤਾਂਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਸਨਬੰਧਕੋਈਨਹੀ ਭੁਗਤੇਕੇ ਕਹੇ ਕੰਨਿਆਂਆਗੀ ਸਮਾਪਾਇਮੇ
ਰਾਭੀ ਕਾਲ ਭਇਆ ਜਮਦੂਤਮੇਨੂੰ ਧਰਮਰਾਜ ਪਾਸ ਲੈਗਏ ਰਾਜੇਧਰਮਰਾਇਕ
ਹਾ ਹੇਪਾਪਨੀ ਤੈਬਿਨਾਅਪਰਾਧ ਕੰਨਿਆਂਮਾਰੀਹੈ ਸੋਤੂੰਕੰਨਿਆਂਹੋਇਕਰਮਾਤਲੋ
ਕਮੇ ਉਦਿਆਨਕੇ ਬੀਚ ਆਪਨੇ ਪਿਤਾਕਾਮਾਸ ਖਾਇਆਕਰ ਸੋਕੰਨਿਆਕਾਜਨ
ਮਮਿਲਾ ਉਸਦਰਬਕੇਬਦਲੇ ਇਸਕਾਮਾਂਸਖਾਤੀਹੂੰ ਕਦੇਕੋਈਭੂਲਾ ਚੂਕਾਮਨੁ
ਖਏਥੇ ਆਵਤਾਹੈਤੌਂਮੈਮਾਨੁਖਕੋਦੇਖਤੀਹੂੰ ਕੰਨਿਆਂਮਾਰੀਕੇ ਬਦਲੇਜੰਗਲਮੇਮੇ
ਰਾ ਵਾਸਾਹੈ ਏਹੁਮੇਰੀਗੁਜਰਾਨਹੈ ਭਾਈ ਬਾਲਾਸੁਣਕੇ ਬਡਾਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਤੇਗੁਰੂ
ਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤੇਕਹਾ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਕਲਜੁਗਮੇ ਏਹਜੀਵ ਕਿਸਤਰਾਂਤ
ਰਨਗੇ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਸਬਦਕਹਾ ਤਿਲੰਗਮੇ ॥ਕਿਨਿਆ ਦਰਬ ਕਰੈਂਆਹਾਰੇਸੇ
ਨਰਨਰਕੇ ਜਾਹੀ ਜਨਮਪਾਇਕੇ ਸੁਕ੍ਰਿਤਜੋਕੀਆ ਸੋ ਸਭਬਿਰਥਾ ਜਾਹੀ॥
੧ ਰਹਾਉ ਮੂਰਖਕਿਉ ਜਨਮ ਲੀਆ ਸੰਸਾਰ ਸੁਕ੍ਰਿਤਕਾਰਨ ਮਾਨਸਦੇਹੀਧ
ਰੀ ਕਿਉ ਪਾਂਪਉਠਾਇਓਭਾਰਾ॥ ਅੰਤਸਮੇਤੇਰਾਕੋਇਨਬੇਲੀ ਕੀਤਾਆਪਣਾਪ
ਵੈ॥ਇਸਧਨਕਾਰਣਜਨਮਗਵਾਇਓ ਫਿਰਏਹੁਹਾਥਨਆਵੈ ੨ ਕੀਆਕ
ਮਾਇਆ ਖੋਇਓਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋਤੈਪਾਪ ਕਮਾਇਆ ਆਪਨਾ ਕੀਆ ਭੋਗਤੂੰਆਪੇ
ਅਗੇਤੇਰੇਆਇਆ॥ ੩॥ਕਿਨਿਆ ਦਰਬ ਅਰੁਨਿੰਦਿਆ ਪਰਾਈ ਏਹੁਦੋਨੋ
ਤਿਆ ਭਾਰੀ॥ ਕਹੁਨਾਨਕ ਏਹੁਕਬੀਨਉਤਰੈ ਭਾਵੈਗੰਗਾ ਜਾਹੁ ਕਿਦਾਰੀ॥੪॥੧
ਗੁਰੂਜੀਕਹੈ ਸੁਣਿਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹੁ ਬਡੀਭਾਰੀਹਤਿਆ ਹੈ ਕੰਨਿਆਦਾਦ
ਬ ਲੈਣਾ ਕੰਨਿਆਮਾਰਨੀ ਪਰਸੰਸਾਰ ਇਸ ਹਤਿਆ ਵਿਚ ਲਗਰਿਹਾਹੈ ਜੋਪ
ਦਾਰਥਲੈਖਾਂਦੇਹੈਨ ਤਿਨਾਂਦੀ ਸਤਿਆ ਨਹੀਰਹਿੰਦੀ ਕਰਮਕੀ ਰੇਖਪੀਛੇਲਗੀਰ
ਹਦੀਹੈ ਸਦਾਨਿਰਧਨਰਹਿੰਦੇਹੈਨ ਪਰਾਈ ਨਿੰਦਾ ਵਾਲਾਭੀ ਐਸਾਪਾਪੀ ਹੋਤਾਹੈ
ਤਾਂਬਾਲੇਕਹਾ ਤੇਰੀਆਤੂਹੀਜਾਣੇਜੀ ਪਰਇਸਕੰਨਿਆਕੀ ਬਿਪਤਾਕਟੇ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ
ਉਸਕੰਨਿਆਕੇਪਾਸਗਏ ਉਸਕੰਨਿਆ ਦਰਸਨਕਰ ਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ
ਕੰਨਿਆਕੀਪਿਠਪਰ ਗੁਰੂਜੀਥਾਪੀ ਦਈ ਕੰਨਿਆਕੋਗੁਰਮਤਪ੍ਰਾਪਤਹੋਈ ਹਤਿਆਉਤ
ਰਗਈ ਲੜਕੀਕੀ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਰਤਾਰ ਕਾਨਾਮਲੈਕੇ ਉਸਲੜਕੀਕੇ ਮੁਖਪਰਜਲ
ਕੇ ਛਟੇਮਾਰੇ ਇਕਾਛਿਟਕਾ ਉਸਮੁਰਦੇਪਰਭੀਪਾਇਆ ਓਹਮੁਰਦਾਭੀ ਮੁਕਤਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੂਆ ਕੰਨਿਆਕਾ ਭੀਉਧਾਰ ਹੂਆ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦਜੀ ਸੁਣਕਰਕਹਾ ਧੰਨਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਧੰਨਹੋ ਅਤੇਧੰਨਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਜਿਨਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾਤੇ ਐਸੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਧਰੇ

ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਚਲੋਭਾਈਬਾਲਾ ਅਸਾਮਰਦਾਨੇਦੇਪੁਤ੍ਰ ਸਜਾਦੇਨੂੰ ਖੁਰਮੇਸਹਿਰ
ਲੈਜਾਇਕੇ ਮੰਜੀਬਹਾਵਣਾਹੈ ਅਤੇਦੋਇ ਸਾਧਕੇਬਾਗਵਿਚਹੈਨ ਉਨਾਂਨਾਲਅਸ
ਾਂਬਚਨਹੈਤੁਹਾਨੂੰਮਿਲਾਂਗੇ ਬਾਲੇਹਥਜੋੜਕੇਕਹਾ ਸਜਾਦ ਤਲਵੰਡੀਹੈ ਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾ ਉਸਤਾਈ ਖੁਰਮੇਸਹਿਰਜਰੂਰਪਹੁਚਾਵਣਾਹੈ ਬਾਲੇਕਹਾ ਜਿਉਤੁਹਾਡੀਰਜਾ
ਇਤਿਉਕਰੋ ਜਿਧਰਚਲੋ ਤੁਹਾਡੇਮਗਰਚਲਾਂਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਚਲਭਾਈਬਾ
ਲਾ ਪਾਂਡਵਾਂਦੇਤਖਤਦੀ ਜਾਹਗਾ ਹਸਤਨਾਪੁਰ ਦੇਖਦੇਚਲੀਏ ਦਿਲੀਦੇਇਕਬਾ
ਗਵਿਚਜਾਇਬੈਠੇ ਉਥੇਪਾਤਸਾਹਦੀ ਸਵਾਰੀ ਦਾ ਹਾਥੀ ਮਰਗਇਆਸੀ ਹਾਥੀਵਾ
ਨੇਰੋਦੇਸਨ ਇਸਦੇਪਿਛੇ ਸਾਡਾਰਿਜਕ ਬਾਦਸਾਹ ਸਾਨੂੰਦੇਂਦਾਸੀ ਕੁਟੰਬਪਲਦਾਸੀ
ਹੁਣਸਾਨੂੰਕਿਸਦੇਵਣਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸਭਸੇਦਾਰਿਜਕ ਈਸਰਦੇਹਥਹੈ ਮਾਰਦ
ਾਜੀਵਾਲਦਾ ਪਾਲਦਾਭੀ ਈਸਰਹੀਹੈ ਕਿਸੇਹੋਰਸਬਬਪਰਮੇਸਰਤੁਹਾਨੂੰਦੇਵੇਗਾ ਮ
ਹਾਵਤਾਂ ਕਹਿਆ ਸਾਨੂੰਕਿਸਦੇਣਾਹੈ ਏਹਹਾਥੀਭੀ ਸਭਣਨਾਲੋ ਸੁੰਦਰਸੀ ਬਾਦਸਾਹ
ਇਸਤੇਖੁਸੀਹੈਸੀ ਤੁਸੀ ਸਾਹਿਬਲੋਕਹੋ ਸਭੁਨੀਗਲੀਸਮਰਥਹੋ ਤੁਸੀਜੀਵਾਲੋ
ਸਾਡਾਭੁਲਾਕਰੋ ਬਹੁਤਦੀਨਹੋਏ ਤੁਹਾਡਾਕਹਿਣਖੁਦਾਇਭੀਮੰਨਦਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਾ ਪਰਮੇਸਰਦੇਦਰਦੇਅਸੀ ਚਾਕਰਹਾਂ ਜੋਹੁਕਮਰਬਦਾਹੁੰਦਾਹੈਅਸੀਮੰਨਦੇਹਾਂ
ਜਿਸਤਰਾਂ ਪਾਤਸਾਹਦਾਹੁਕਮਤੁਸੀਮੰਨਦੇਹੋ ਜੇਹੁਕਮਅਦੂਲਕਰੋ ਤਾਂਰਿਜਕਭੀਹ
ਟਜਾਵੇ ਨਿਕਾਲੇਭੀਜਾਉ ਜੇਖੁਨਾਮੀਹੁੰਦੀਹੈ ਤਾਂਬੇਨਤੀਕਰਕੇਬਖਸਾਲੈਂਦੇਹੋ ਇ
ਸੇਤਰਾਂ ਜੇਕੀਮਜਕੂਰ ਕਰਾਵਣਾਹੁੰਦਾਹੈ ਤਾਂ ਅਰਜਕਰਕੇ ਕਰਾਲੈਂਨੇਹਾਂ ਤੁਸੀਪਰ
ਮੇਸਰਦੇਅਗੇਹਥਜੋੜੋ ਏਹਹਾਥੀਜੀਵੇ ਗੁਰੂਜੀਦੇਮਨਦਇਆਆਈ ਕਹਾ
ਜਲਲਿਆਵੋ ਓਹਲੈਆਏ ਭਾਈਬਾਲੇਨੂੰਕਹਾ ਸਤਨਾਮਕਹਿਕੇ ਜਲਹਾਥੀਤੇ
ਛਿੜਕੋ ਜੀਆਮਾਰਜੀਵਾਲੇ ਸੋਈ ਅਵਰਨਕੋਈਰਖੈ ਗੁਰੂਜੀਏਹਤੁਕਪੜ੍ਹੀ
ਬਾਲੇਦੀ ਹਥੀ ਛਿੜਕਾਇਆ ਹਾਥੀਜੀਵਿਆ ਮਹਾਵਤਾਂ ਬਾਦਸਾਹਨੂੰ ਖਬਰਕੀ
ਤੀ ਇਕਫਕੀਰਾਂਨੇਤੁਹਾਡੇਮੋਏਹਾਥੀਨੂੰ ਜਿੰਦਾਕੀਤਾਹੈ ਏਹਸੁਣਕੇਬਾਤਸਾਹਆ
ਇਆ ਪੀਰਭੀ ਆਇਆ ਕਾਜੀਨੇ ਆਵਦੇਹੀਕਹਾ ਹੇਫਕੀਰਜੀ ਹਾਥੀਤੁਸਾਂਜਿ
ਵਾਇਆਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਾਰਣਵਾਲੇ ਜੀਵਾਲਣਵਾਲੇ ਅਸੀਕੌਣਹਾਂ ਆਪ
ਖੁਦਾਇ ਮਾਰਦਾ ਜੀਵਾਇਦਾਹੈ ਕਾਜੀਨੇਕਹਾ ਹੇਫਕੀਰ ਤੇਰੇਮੈਸਕਤਹੈ ਤਾਂਹਾਥੀਕੋ
ਫੇਰਮਾਰਦੇਹ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਜਿਉਮਰਜੀ ਕਰਤਾਰਦੀਹੈ ਸੋਈਹੋਵੇਗੀ ਇਤਨਾਕਹ
ਦੇਈਜੇ ਹਾਥੀਮਰਗਇਆ ਨਜਾਮਦੀਨਪੀਰਨੇਕਹਾ ਹੇਕਾਜੀ ਫਕੀਰਦਾ ਕਹਿਣਾ

ਖੁਦਾਇਮੰਨਦਾਹੈ ਫੇਰਕਾਜੀਕਹਾ ਫਕੀਰਜੀਹਾਥੀਫੇਰਜੀਵਾਇਦੇ ਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਾ ਕਾਜੀਖੁਦਾਇਦੇਮਾਰੇਨੂੰਕੋਈਨਹੀਜੀਵਾਲਸਕਦਾ ਸੋਤਦੇਮਾਰੇਨੂੰਸੋਤਹੀਜੀਵਾਲੇ
ਪਰਮੇਸਰਦਾਪਾਰਾਵਾਰਨਹੀਪਾਇਆਜਾਂਦਾ ਜੋਓਹੁਦਾਹੈ ਸੋਕਰਦਾਹੈ ਚਾਹੁਦਾਹੈਤਾਂ
ਜੀਆਂਨੂੰਸੁਖਦੇਂਦਾਹੈ ਜੇਭਾਵਦਾਹੈਤਾਜੀਵਾਂਨੂੰਜਿਵਾਇਦਾਹੈ ਚਾਹੇਤਾਮਾਰਦੇਂਦਾਹੈ
ਜੇਹੇਜੀਆਂਦੇਕਰਮਹੈਨ ਤੇਹੇਹੀਜੀਵਾਂਨੂੰਭੁਗਾਇਦਾਹੈ ਪਾਪੀਆਂਨੂੰਨਰਕ ਧਰਮਾਤ
ਮਾਪੁੰਨਵਾਨਾਂਨੂੰ ਸੁਖਸ੍ਵਰਗਭੁਗਾਵਦਾਹੈ ਕਰਨਕਾਰਨਪਰਮੇਸਰਆਪਹੀਹੈ ਅ
ਸੀਕਿਸਨੂੰਆਖੀਏ ਜਿਸਨੇਜਗਤਬਨਾਇਆਹੈ ਉਸਨੇਸਾਰਕਰਨੀਹੈ ਏਹੁਬਚਨ
ਗੁਰੂਜੀਕੇਸੁਣਕੇ ਨਜਾਮਦੀਨਪੀਰ ਤੇਪਾਤਸਾਹ ਕਾਜੀਭੀ ਸਭਨਾਹਥਜੋੜਕੇਕਹਾ
ਹੇਫਕੀਰਸਾਂਈ ਮਿਹਰਦੀਨਜਰਕਰੋ ਤੁਸੀਪਰਮੇਸਰਦੇਵਲੀਹੋ ਤੁਹਾਡਾਕਹਿਣਾਖੁ
ਦਾਇਮੰਨਦਾਹੈ ਹਾਥੀਜੀਵਾਫੇਰ ਗੁਰੂਜੀਜਲਮੰਗਾਇਕੇ ਸਤਨਾਮਕਹਿਕੇ ਹਾਥੀਉ
ਤੇਪਾਣੀਛਿਣਕਿਆ ਹਾਥੀਜੀਵਿਆ ਪਾਤਸਾਹ ਨਜਾਮਦੀਨ ਕਾਜੀ ਹੋਰਲੋਕ ਗੁਰੂਕੇ
ਪੈਰੀਂਪਏ ਗੁਰੂਜੀਸਲੋਕ ਕਹਾ ਆਪੇਭਾਂਡੇਸਾਜਿਅਨੁ ਆਪੇਪੂਰਨਦੇਇ ਇਕਨੀ
ਦੁਧਸਮਾਈਐ ਇਕਚੁਲੈਰਹਿਨਚੜੇ ਇਕਨਿਹਾਲੀਪੈਸਵਨਿ ਇਕਉਪਰਿਰਹਨਿਖ
ੜੇ ਤਿਨਾਸਵਾਰੇਨਾਨਕਾਜਿਨ੍ਹਕਉਨਦਰਕਰੇ ਪਉੜੀ ਵਡੇਕੀਆਂਵਡਿਆਈਆਂਕਿ
ਛੁਕਹਣਾਕਹਿਣਨਜਾਇ ਸੋਕਰਤਾਕਾਦਰਕਰੀਮਦੇਜੀਆਂਰਿਜਕਸੰਬਾਹਿ
ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰਿਛੋਡੀਤਿੰਨੈਪਾਇ ਨਾਨਕਏਕੀਬਾਹਰੀਹੋਰਦੂਜੀਨਾ
ਹੀਜਾਇ ਸੋਕਰੇਜਿਤਿਸੈਰਜਾਇ ਏਹਬਚਨਸੁਣਕੇਪਾਤਸਾਹਗੁਰੂਕੀਚਰਨੀ
ਲਾਗਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸੁਣਪਾਤਸਾਹ ਧਰਮਦਾਨਿਆਉਕਰਨਾ ਕਾਜੀਨੂੰਕਹਾ ਵ
ਢੀਨਾਲਿਆਕਰੋ ਜੋਧਰਮਦਾਨਿਆਉਕਰਦੇ ਵਢੀਨਹੀਲੈਂਦੇ ਉਨਾਦਾਹੁਕਮਦ੍ਰਿਗੇ
ਕੀਮੰਨਦੀਹੈ ਇਸਪਰਸਾਖੀਸੁਣੋ ਇਕਸੌਦਾਗਰਸੀ ਧਰਮਦੀਕਿਰਤਕਰਦਾਸੀ
ਨਫੇਵਿਚੋਦਸਵੰਧਪਰਮੇਸਰਨਮਿਤਦੇਂਦਾਸੀ ਉਸਨੇਜਹਾਜਲਦਕੇਹੋਰਮੁਲਖ
ਮੇਗਿਆਨੇੜਪਾਇਜਹਾਜਡੁਬਗਿਆ ਉਸਨੇਕਾਜੀਨੂੰਕਹਾ ਕਾਜੀਭੀਵਢੀਨਾ
ਸੀਲੈਂਦਾ ਸੁਦਾਗਰਨੂੰਪਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਲੈਕੇਲਿਖਦਿਤਾ ਹੁਕਮਸਮੁੰਦਰਦੀਤਰ
ਫ ਸੌਦਾਗਰਲਿਖਿਆਲੈਕੇ ਸਮੁੰਦਰਮੈਂਜਾਸੁਟਿਆ ਸਮੁੰਦਰਮੇਹਲਚਲੀਬ
ੜੀਹੋਈ ਉਸਦਾਜਹਾਜ ਬਾਹਰਆਇਆ ਸੁਦਾਗਰਮਾਲਲੈਕੇਘਰਆਇਆ
ਜੋਤੁਸਾਂਭੀਧਰਮਦਾਨਿਆਉਕਰਨਾ ਆਏ ਸੰਤਦੀਸੇਵਾਕਰਨੀ ਛਾਦਨਭੋਜਨਦੇ
ਣਾ ਪਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਜਪਣਾ ਕਮਾਈਵਿਚੋਦਸਵੰਧਦੇਣਾਂ ਤੁਹਾਡਾਭਲਾਹੋਵੇਗਾ

ਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁਕਹਿਕੇ ਦਿਲੀਓ ਚਲੇ ਭਾਈਬਾਲਾ ਜੰਮੂ ਜਾਮਵੰਤਦੀਜਾਹਗਾਹਭੀਦਿ
ਖਾਇਲੈਚਲੀਏ ਉਥੋਗੁਰੂਜੀ ਜੰਮੂਵਿਚਜਾਇਪਹੁਤੇ ਸੁਣਭਾਈਬਾਲਾਏਹਜਾ
ਗਾਹਜਾਮਵੰਤਦੀਹੈ ਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਮੇ ਮਹਾਰਾਜਰਾਮਚੰਦਜੀਦੇਨਾਲਹੋਇਆਹੈ ਇਥੇਉ
ਸਜਾਮਵੰਤਦੀਗੁਫਾਹੁੰਦੀਸੀ ਅਤੇਜਦੋਬਾਵਨਅਵਤਾਰਹੋਏਹੈਨਉਨ੍ਹੇਦੇਹਵ
ਧਾਈਬਲਰਾਜਾਦੀਦੇਹਮਿਣਨਵੇਲੇਦੋਇਕਰੂਕੀਤੀਆਂ ਤਿਨਲੋਕਾਂਦੀਆਂਅ
ਧੀਕਰੂਵਾਸਤੇਬਲਰਾਜੇਦੀ ਦੇਹਪਤਾਲਦਾਰਾਜਦਿਤਾ ਉਤਨੇਚਿਰਵਿਚਚਾਰਪਰਕ੍ਰਮਾਂ
ਜਾਮਵੰਤਨੇਕੀਤੀਆਂਹੈਸਨ ਤੇਬ੍ਰਹਮਾਦਾਅਵਤਾਰਹੈਤੇ ਦੁਆਪਰਜੁਗਮੇਂਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿ
ਸਨਜੀਦੇਨਾਲਜੁਧਕੀਤਾ ਮਣੀਦੇਸਬਬਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀਨੇਜਾਮਵੰਤੀਵਿ
ਆਹਆਂਦੀਸੀ ਤੇਮਣਿਭੀਆਂਦੀਹੈਸੀ ਏਹਬਾਰਤਾਕਰਦੇਹੀਸੇ ਜੰਮੂਦਾਰਾਜਾਭੀ
ਆਇਗੁਰੂਕੀਚਰਨੀਲਾਗਾ ਕਹਿਓਸਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਮੇਰੇਪਰਕਿਰਪਾਕਰੋ
ਉਪਦੇਸਦੇਓ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਤੁਸਾਂਧਰਮਦਾਨਿਆਉਕਰਨਾ ਪਰਉਪਕਾਰਕਰਨਾ
ਜਗਤਨੂੰਸੁਪਨਵਤਜਾਣਨਾ ਨਾਮਜਪਣਾ ਤੁਸੀਬਾਈਧਾਰਦਾਰਾਜਕਰੋਗੇ ਅ
ਏਸੰਤਾਂਦੀਸੇਵਾਕਰਨੀ ਸੁਖਪਾਵੋਗੇ ਵਾਹਗੁਰੂਜੀਦੇਨਾਮਦਾਉਪਦੇਸਦੇਕੇਗੁਰੂਜੀਤਿ
ਆਰਹੋਪਏ ਰਾਜੇਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਰਾਜੇਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜਇਥੇਰਹੋ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਨਾਮਜਪੋਤੁਹਾਡਾ ਜਨਮਸਉਰੇਗਾ ਗੁਰੂਜੀਉਥੋਚਲਦੇ
ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਉਥੋਉਤਾਰੀਲੀਤੀ ਤ੍ਰਿਲਵੇਣੀ ਚੰਦਰਭਾਨਸੰਧੂਦੇਖੂਹਤੇ ਆਇਉਤਰੇਓਹ
ਖੂਹਬਾਲੇਦੇਪਿਉਦਾਸੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਭਾਈਬਾਲਾਰਾਇਬੁਲਾਰਤਾਂਚਲਾਗਿਆ
ਹੈ ਤੇਭਾਈਲਾਲੂਜੀਸਾਨੂੰਚੇਤਰਪਉਸੀ ਤੇਅਸਾਂਜਰੂਰਮਰਦਾਨੇਦੇਪੁਤਰਨੂੰ
ਲੈਜਾਵਣਾਹੈ ਤੂੰਚੁਪਚਾਪਹੀਜਾਇਕੇ ਸਦਲਿਆਉ ਕੋਈਜਾਣੇਨਾਹੀ ਚਾਰਘੜੀ
ਰਾਤਗਈ ਬਾਲਾਸਾਹਿਜਾਦੇਨੂੰਸਦਣਗਿਆਘਰੋ ਤਾਂਸਾਹਿਜਾਦਾਘਰੋਬਾਹਰ
ਨਿਕਲਆਇਆ ਦੇਖੇਤਾਬਾਲਾਸੰਧੂਹੈ ਜੋਨਾਨਕਤਪੇਦੇਨਾਲਆਹਾ ਮਰਦ
ਨੇਭੀਇਨਾਦੇਨਾਲਹੀਹੈਸੀ ਏਹਸਿੰਞਾਣਕੇ ਸਾਹਜਾਦੇਭਾਈਬਾਲੇਅਗੇਮਥਾ
ਟੇਕਿਆ ਬਾਲੇਕਹਾ ਕਰਤਾਰਤੇਰਾਭਲਾਕਰੇ ਅਤੇਨਾਨਕਤਪਾਜੀਤੈਨੂੰਸਦਦੇ
ਹੈਨਉਸਕਹਾ ਮੇਰਾਬਾਪਕਿਥੇਹੈ ਬਾਲੇਕਹਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੋਲਹਈ
ਸਾਹਜਾਦਾਕਰਮਦਾਬਲੀਆਹਾ ਭਾਈਬਾਲੇਨਾਲਉਠਟੁਰਿਆ ਗੁਰੂਜੀਦੇ
ਅਗੇਆਇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸਾਹਜਾਦਾ ਤੇਰਾਬਾਪਕਾਲਵਸਹੋਇ
ਆਹੈ ਸਾਨੂੰਜੋਗਹੈ ਤੈਨੂੰਸਿਰੋਪਾਉਦੇਣਾ ਤੂੰਜੇਹੜਾਸਿਰੋਪਾਉਕਹੇਂਸੋਦੇਵੀਏ

ਤਾਸਾਹਿਜਾਦੇ ਕਹਾ ਜੇਹੜਾ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਦਿਤਾਸੀ ਮੈਨੂੰ ਓਹੋ ਸਿਰੋਪਾਓ ਦੇਓ ਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਾ ਤੇਰੇ ਬਾਪਨੇ ਸਾਡਾ ਨਾ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸੋ ਉਸਨੂੰ ਅਸਾਂ ਸਾੜਿਆ ਹੈ ਜੇਤੂੰਉਬੇਚਲਰ
ਹੇਗਾ ਤੂੰਭੀਉਸੇਜੇਹਾਹੋਵੇਗਾ ਜੋਕਹੋ ਸੋਕਰੀਏ ਸਹਜਾਦੇਕਹਿਆ ਮੈਨੂੰਬਾਬੇ
ਦੇ ਬਾਨੇਤੇ ਲੈਚਲੋਗੇ ਤਾਂਕਰਤਾਰਮੇਰੇਉਤੇਭੀਮਿਹਰਵਾਨਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਾਚਲੋਭਾਈਬਾਲਾਹੁਣਸਜਾਦੇਨੂੰ ਲੈਚਲੀਏ ਬਾਲੇਕਹਾ ਚਲੋ ਗੁਰੂਜੀ।
ਪਹਿਲੇ ਗੁਰੂਜੀ ਲਹੌਰ ਆਏ ਅਰਕ ਸਾਬਪੁਰੇਵਿਚ ਆਇਖਲੋਤੇ ਸਵਾ
ਪਹਿਰਦਿਨਚੜ੍ਹੇਤੀਕ ਲਹੌਰਮੇਂ ਗਊਬਧ ਹੋਂਦਾਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇਖਕੇ ਸਲੋਕਕਹਾ
ਲਹੌਰਸਹਿਰ ਜਹਿਰ ਕਹਿਰ ਸਵਾਪਹਿਰ ੧ ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਅਸੀ ਲਊਦੀ
ਨਗਰੀਜਾਣਕੇਆਏਸਾਂ ਸੋਮਲੇਛਾਂਦੇਜੋਰਕਰਕੇ ਸਵਾਪਹਿਰਦਿਨਚੜ੍ਹੇਤੀਕ
ਜਹਰਕਹਰ ਵਰਤਦਾਹੈ ਅਸੀ ਦਸਵਾਂਜਾਮਾਂ ਪਹਿਰਾਂਗੇ ਮਲੇਛਾਂਦਾਨਾਸਕਰ
ਗੇ ਧਰਮਦਾਰਾਜਕਰਾਂਗੇ ਹੁਣਚਲੋਬਾਲਾ ਸਹਦਰੇਚਲਰਹੀਏ ਗੁਰੂਜੀਸ
ਹਿਦਰੇ ਰਾਤਰਹੇ ਫੇਰਗੁਰੂਜੀ ਸਲਕੋਟਨੂੰ ਗਏ ਬੇਰਹੇਠਜਾਇਬੈਠੇ
ਗੁਰੂਜੀਨੈਸਹਜਾਦੇਨੂੰ ਸਹਿਰਭੇਜਾ ਦੋਪੈਸੇਦੇਕਰ ਝੂਠਸਚਖਰੀਦਲਿਆ
ਵੇ ਸਜਾਦਾ ਢੂੰਡਦਾ ਪੁਛਦਾ ਟੋਲਦਾ ਸਹਿਰਫਿਰਿਆ ਇਕਬਜਾਰਮੈਮੂਲਾ
ਮੇਹਰਵਾਣੀਆਸੀ ਓਹਧਰਮਸਾਲਰਾਤਨੂੰਰੋਜ ਜਾਂਦਾਸੀ ਉਸਨੇਟਕਾ ਪਾਸਰ
ਖਿਆ ਅਤੇਕਹਾ ਜੀਵਣਾਂ ਝੂਠ ਮਰਨਾਂਸਚਹੈ ਸਾਹਿਜਾਦੇਬਾਬੇਨੂੰ ਆਇਕਹਾ ਬਾ
ਬੇਕਹਾ ਚਲੋ ਤਿਸਦਾਦਰਸਨਕਰੀਏ ਉਸਦੀਹਟੀਆਇਬੈਠੇ ਬਾਬੇਕਹਾ ਭਾ
ਈਏਹਤੁਧਸਚਜਾਤਾਹੈ ਉਸਕਹਾ ਜੀਮੈ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾਹੋਵੇਗੀ
ਤਾਂਜਾਣਲਵਾਂਗਾ ਬਚਨਹੋਇਆਸਾਡੇਨਾਲਚਲੋ ਤਾਤੈਨੂੰਸਚਦਿਖਾਈਏ
ਗੇ ਉਸਕਹਾ ਚਲੋ ਮੂਲੇਹਟੀਲੁਟਾਕੇ ਬਾਬੇਜੀਨਾਲ ਟੁਰਪਿਆ
ਤਾਬਾਬਾਜੀ ਤਲੁੰਬੇਸਹਿਰਮੈਆਏ ਉਥੇਇਕਸਜੰਣਨਾਮਵੈਸਨਵਭੇਸਰ
ਹਿੰਦਾਸੀ ਬਡਾਪਾਵਿਤ੍ਰ ਰਹਿਣੀਰਹੇ ਸਜਾਦੇਨੂੰ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹਾਇਸਾਗੀਰਾਂ
ਦੀਸੈਲਕਰਆਓ ਪਰਕੂਰੀਨਾਂ ਸਹਜਾਦੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਤੁਹਾਡੇਹੁੰਦਿਆਂਮੈ
ਨੂੰਕੈਸਾਡਰਹੈ ਸਜਾਦੇ ਸਜਣਨੂੰ ਮਿਲਕੇ ਰਾਮਸਤੂਕਹੀ ਸਜਾਦੇਦੇਕਪੜੇ
ਭੀਉਚੇਸਨ ਸਜੰਣਨੇਦੇਖਕੇਕਹਾ ਆਉਭਾਈ ਸਤਰਾਮਆਓਬੈਠੋ ਸਜਣ
ਨੇਕਹਾ ਤੂੰਕੌਣਹੈ ਆਇਆ ਕਿਥੋਂਹੈ ਕੋਈਹੋਰਭੀਨਾਲਹਈ ਤਾਸਜਾਦੇਕਹਾ
ਪਰਦੇਸੀ ਤਲਵੰਡੀਓਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਮਿਰਾਸੀਹਾਂ ਨਾਨਕਤਪੇਦਾ ਸੋਮੇਰੇਨਾਲ

ਲਹੈ ਸਜਣਨੇਂਕਹਾ ਓਹਕੌਣਹੈ ਸਜਾਦੇਕਹਾ ਨਾਨਕਤਪਾਖਤ੍ਰੀਹੈ ਪਰਵਰ੍ਹਾ ਅਵਤਾਰੀ
ਲੋਕਹੈ ਤੁਹਾਥੀਬਹੁਤਰੰਗਾਹੈ ਸਜਣਨੇਆਪਣੇਆਦਮੀਆਂਨੂੰਕਹਾ ਭਾਈ ਏਹੁਦ
ਤੇਆਦਮੀਦਾਮਿਰਾਸੀਹੈ ਇਸਦੀਟਹਿਲਹਛੀਤਰਾਂਕਰਨੀ ਭਲੀਤਰਾਂਰਸੋਈਖ
ਵਾਲੋ ਜਾਹੁਸਜਾਦਾਇਨਨਾਲ ਉਨਾਆਦਮੀਆ ਅੰਦਰਜਾਕੇਸਜਾਦੇਦੀਆਂਮੁ
ਸਕਾਂਬੰਨੀਆਂ ਕਪੜ੍ਹੇਲਾਹਕੇ ਕਹਿਓਨੇ ਹੋਰਜੋਕੁਛਹਈਸੋਦਸਦੇਹ ਸਜਾਦੇਮ
ਨਮੇਗੁਰੂਜੀਨੂੰਯਾਦਕੀਤਾ ਹੇਤਪਾਜੀਭੁਲੀਜਾਹਗਾਮੈ ਆਇਫਸਿਆ ਹਾਮੇਰੀ
ਸਹਾਇਤਾਕਰਨੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਚਲੋਭਾਈਬਾਲਾ ਸਜਾਦੇਦੀਖਬਰਲਈਏ
ਮਰਦਾਨੇਦੀਤਰਾਏਹਭੀਬਧਾਬੈਠਾਹੈ ਤੁਰਤਹੀਸਜਣਦੇਘਰਆਇਵੜ੍ਹੇ ਸਜਣ
ਬੈਸਨੋਪਰਮਪਵਿਤ੍ਰ ਬਣਿਆਬੈਠਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸਜਣ ਇਥੇਸਾਡਾ ਮਿਰਾਸੀ
ਆਇਆਸੀ ਸਜਣਨੇਕਹਾਕੋਈਨਹੀਆਇਆ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਮੁਕਰਦਾ
ਕਿਉਹੈ ਸਜਣਨੇਕਹਿਆ ਸੰਤਜੀ ਤੁਸੀਅਤੀਤ ਫਕੀਰਹੋ ਮੈਂਤੁਹਾਡ੍ਹੇਪਾਸੋਕਿਉ
ਮੁਕਰਨਾਸੀ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਭਾਈਬਾਲਾ ਸਜਾਦੇਨੂੰਅੰਦਰੋਕਢਲਿਆਵੋ ਤਾਬਾ
ਲਾ ਅੰਦਰੋ ਸਜਾਦੇਨੂੰਵਾਜਮਾਰੀ ਸਜਾਦੇਕਹਾ ਜਜਮਾਨ ਤੁਸਾਮੈਨੂੰਕਿਥੇਭੇਜਿ
ਆ ਇਨਾਮੇਰੇਕਪੜ੍ਹੇਲਾਹਕੇ ਬੰਨਬਹਾਇਆ ਹੈਨੇ ਬਾਲੇਕਹਾਚਲ ਗੁਰੂਜੀਸਦ
ਦੇਹੈਨੀ ਉਥੇਤੈਨੂੰਕਪੜੇਭੀ ਲੈਦੇਦੇਹਾਂ ਜਿਨਾਸਜਾਦੇਨੂੰਬਧਾਸੀ ਓਹਸਰਮਿੰਦੇ
ਹੋਕੇਕਹਿਨਲਗੇ ਏਹੋਜੇਹਾਹੀਆਇਆਸੀ ਭਾਈਬਾਲੇਕਹਾ ਸਜਾਦਾਚਲਤੇ
ਰੇਬਸਤਰਉਥੇਹੀਪੁਚਾਵਨਗੇ ਸਜਾਦੇ ਗੁਰੂਜੀਅਗੇ ਆਇਮਥਾਟੇਕਿਆ
ਸਜਾਦੇਕਹਾ ਏਹਭਲਾ ਸਜਣ ਭੁਗਤਨਹੀ ਏਹਠਗਹੈ ਖਵਾਵਣਦੇਬਹਾਨੇਅੰਦ
ਰਵੜਕੇਮੇਰੇਕਪੜ੍ਹੇਲਾਹਲੀਤੇਨੇ ਏਹੁਭੁਗਤਾਦਾਕਰਮਹੈ ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਸਜ
ਣਾ ਏਹੁਕੀਕਿਮਕਰਦਾਹੈ ਸਜਣਸਰਮਿੰਦਾ ਹੋਇਗਇਆ ਗੁਰੂਜੀ ਸਬਦਕਹਾ
ਸੂਹੀਰਾਗਮੈ ਉਜਲਕਹਿਆਂਚਿਲਕਣਾਂਘੋਟਮਕਾਲੜੀਮਸ ਧੋਤਿਆਜੂ
ਠਨਉਤਰੈਜੇਸੌਧੋਵਾਂਤਿਸ ਸਜਣਸੇਈਨਾਲਮੈਚਲਦਿਆਨਾਲਚਲੰਨਾਜਿ
ਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਹਾਜਰਖੜ੍ਹੇਦਿਸੰਨ ਰਹਾਉ ਅੰਡਟਪਿਪਲਜੀਮਿਆਬੂਹੇ
ਤੇਧਰਮਸਾਲ ਬਾਹਰੋਂਦਿਸੇਸੋਹਿਣਾ ਅੰਦਰੋਖੋਟੇਲਾਲ ਮਥੇਟਿਕਾਹਲਖੇਗਲ
ਮੇਮਾਲਾਚਾਰ ਬਾਤਫਰੇਸੀਸਿਖਿਆਠਗਣਕੂੰਸੇਸਾਰ ਕੋਠੇਮੰਡੁਪਮਾੜੀਆਂਪ
ਸਹੁਚਿਤਵੀਆਹਾ ਢਠੀਆਂਕੰਮਨਾਂਆਵਨੀਵਿਚੋਸਖਣੀਆਂ ਬਗਾਂਬਗੇਕ
ਪੜੇਤੀਰਥਮੰਝਵਸੰਨ ਘੁਟਘੁਟਜੀਆਂਖਾਵਣੇਬਗੇਨਾਂਕਹੀਅਨ ਸਿੰਮਲ

ਭੁਖਸਰੀਰਮੈ ਮੈਜਨਦੇਖਭੁਲੀਨ੍ ਸੇਫਲਕੈਮਨਆਵਨੀ ਸੇਗੁਣਮੈਂਤਨਹੀਨ ੬
ਅੰਧਲੇਭਾਰਉਠਾਇਆ ਡੂੰਗਰਵਾਟ ਬਹੁਤਾ ਅਖੀਲੋੜੀ ਨਾਂਲਹਾਂ ਹਉਚੜ੍
ਲੰਘਾਂਕਿਤ ੭ ਚਾਕਰੀਆਂਚੰਗਿਆਈਆਂ ਅਵਰਸਿਆਣਪਕਿਤ ਨਾਨਕਨਾ
ਮ ਸਮਾਲਤੂਬਧਾਛੁਟੈਜਿਤ ੮ ॥੧ ਇਹੁਸਬਦਸੁਣਕੇ ਸਜਣਗੁਰੂਜੀਦੇ ਚਰ
ਨਾਂਤੇਢਹਿਪਿਆ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸਜਣਾਂ ਏਹੁਕੰਮਛਡੇਗਾ ਤਾਂਕਰਤਾਰ ਤੇਰੇਪੁਰ
ਮਿਹਰਕਰੇਗਾ ਅਤੇਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਨਾਮਜਪਿਆਕਰ ਤਾਂਤੇਰੇਜੀਵਦਾਕੁਛ
ਭੁਲਾਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂਸਜਣਨੇਂਕਹਾ ਸੰਤਜੀਮੈਨੂੰਰਖਲੈਣਾਂ ਮੈਂਬਹੁਤਔਗਣਕੀਤੇ
ਹੈਨ ਤੁਸੀਂਮੇਰੇਹੀਕਰਮਨੂੰ ਇਧਰਆਏਹੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾ ਸੁਣਭਾਈ ਏ
ਹੁਸਜਾਦਾਮਿਰਾਸੀ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂਹੋਇਆ ਇਸਤਾਂਈਮੰਨੇਗਾ ਤਾਂਕਰਤਾਰਮਿਹਰਵਾਨ
ਹੋਵੇਗਾ ਬੁਰੇਕੰਮਾਂਨੂੰ ਛੋਡਦੇਹੁ ਸਜਣਨੇਂਕਹਾ ਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜ ਪਿਛਲੇਗੁਨਾ
ਹੁਮੈਨੂੰਬਖਸੋ ਅਗੇਹੋਰ ਨਹੀਂਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸਜਣਾਂ ਤੇਰੇਵਾਸਤੇਹੀਅ
ਏਹਾਂ ਸਜਣਮਥਾਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂਜੀਸਜਣਨੂੰਨਿਵਾਜਕੇ ਅਗੇਨੂੰਚਲੇ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸਜਾਦੇਨੂੰਨਾਲਲੈਕੇ ਖੁਰਮੇਸਾਹਿਰਜਾਇਪਹੁੰਚੇ ਤੇਕਹਿਓਨੇ
ਹੇਸਜਾਦਾ ਤੇਰੇਬਾਪ ਮਰਦਾਨੇਦੀ ਸਮਾਧ ਹਈ ਤਾਂਸਜਾਦੇਨੇ ਉਥੇਮਥਾਟੇਕਿਆ
ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸਜਾਦਾ ਤੂੰਇਥੇਆਇਰਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਸਾਡਾਯਾਰਆਹਾ ਤਾਂਸਜਾ
ਦੇਕਹਾ ਟਬਰਉਥੇਹੀਰਹਨ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾਨੇਦੀਤੇ ਤੇਰੀ ਮੰਜੀਇਥੇਹੋਵੇ
ਗੀ ਤੂੰਟਬਰਭੀ ਇਥੇਹੀਲੈਆਉ ਸਹਜਾਦੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਂ ਹੁਣਕਿਧਰਨੂੰ
ਹੋਵੋਗੇ ਮੈਂਕਿਸਅਧਾਰ ਰਹਾਂਗਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸਹਜਾਦਾ ਜਿਤਵੇਲੇ ਤੂੰਸਾਨੂੰਯ
ਦਕਰੇਗਾ ਅਸੀਂਉਸੇਵੇਲੇ ਤੇਰੇਪਾਸਆਵਾਂਗੇ ਸਤਪਰਤੀਤਰਖੀ ਤਾਂਸਜਾਦੇਕ
ਹਾ ਗੁਰੂਜੀਮੈਨੂੰ ਸਤਪਰਤੀਤਹੈ ਤਾਂਸਜਾਦਾ ਆਪਣੇਂਟਬਰਨੂੰਲੈਕੇ ਖੁਰਮੇਸਹ
ਰਜਾਇਰਹਾ ਤੇਗੁਰੂਜੀ ਕੰਧਾਰਨੂੰ ਯਾਰਅਲੀਪਾਸ ਪਹੁੰਚੇ ਇਕਮੁਗਲ
ਫਕੀਰਆਹਾ ਉਸਨਾਲ ਗੁਰੂਜੀਦੀ ਭੇਟਾਹੋਈ ਉਸਕਹਾ ਤੁਮਾਰਾਨਾਮ ਕਿਆਹੈ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀ ਮੁਗਲਨੇਕਹਾ ਪੀਰਕੌਣਹੈ ਤੁਮਾਰਾ ਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਾ ਇਕਖੁਦਾਇਹੀ ਪੀਰਮੁਰਸਦਹੈ ਜਿਸਦੇਕੁਲਆਲਮ ਮੁਰੀਦਹੈਨ ਅਸੀ
ਭੀਉਸਦੇਮੁਰੀਦਹਾਂ ਫਕੀਰਨਿਗਾਹ ਵਾਲਾਓਹੋਹੈ ਜਿਸਦੀਨਿਗਾਹਥੀਦੂ
ਜਾਭਾਵ ਦੂਰਹੋਇਆਹੈ ਜਹਾਂਕਹਾਂ ਖੁਦਾਇਨੂੰ ਹਾਜਰਨਾਜਰ ਦੇਖਦਾਹੈ ਏਹੁ
ਬਾਤਸੁਣਕੇ ਮੁਗਲਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਂਤੇ ਢਹਿਪਿਆ ਤੇਗੁਰੂਜੀਦਾਮੁਰੀਦਹੋਇ

ਆ ਇਕ ਸੇਖਸਰਫ ਪਠਾਂਣ ਬਿਦਰਸਾਹਿਰ ਦਖਣਦੀ ਧਰਤੀਦਾ ਆਹਾ ਉਸ
ਮੁਗਲਦਾ ਯਾਰਆਹਾ ਓਹਪਠਾਣ ਮੁਗਲ ਨਾਲਪਰਚਣ ਵਾਸਤੇ ਆਵਦਾਸੀ
ਜਾਂ ਇਕਦਿਨ ਉਸਪਠਾਂਣ ਨੇਮੁਗਲਨੂੰ ਆਇਕੇਦੇਖਿਆ ਤਾਂਕੁਛਹੋਰਹੀ ਤੌਰਹੈ
ਅਗੇਕੁਛਹੋਰ ਵਸਬ ਹੈਸਨ ਪਠਾਣਨੇਪੁਛਿਆ ਐਮੀਰ ਤੁਮਾਰਾ ਵਖਤਕੌਣਹੈ
ਮੁਗਲਨੇਕਹਾ ਤੁਮਕੋ ਕਿਆਨਜਰ ਆਵਦਾਹੈ ਪਠਾਣਨੇਕਹਾ ਮੇਰੇਕੋ ਕੁਛਔਰਹੀ
ਦੀਸਤਾਹੈ ਮੁਗਲਕਹਾ ਖੁਦਾਦਾਰੀ ਚਿਰਾਗਦਾਰੀ ਪਠਾਣਨੇਕਹਾ ਕੋਹ ਤਾਮੁਗ
ਲਨੇਕਹਾ ਹਮਚੂ ਹਵਾਲਅਸਤ ਪਠਾਣਕਹਾ ਕਿਸਤਰਾਂ ਮੁਗਲਕਹਾ ਇਕਫ
ਕੀਰਹਮਚੁਪੀਰਸੁਦੀ ਪਠਾਣਕਹਾ ਉਸਦੇ ਦੀਦਾਰਤੇ ਮਤਲਬ ਪੂਰਾਹੂਆਹੈ
ਮੁਗਲਕਹਾ ਬੰਦਾ ਉਰਾ ਖਲਾਸ ਬੇਮਤਲਬ ਦਰੋਰਨਮੇ ਆਇਦ ਤਾਂਪਠਾ
ਣਕਹਾ ਸੁਮਾਂਮਾ ਬਿਰਾਦਰਾ ਸੁਮਾਰਜਾਇਸੁਦੀ ਮੁਗਲਕਹਾ ਮਤਲਬ ਦੀਦ
ਰਊਰਾ ਜਾਇ ਪਠਾਣਕਹਿਆ ਖੁਦਾਇ ਸਤਾਰੀ ਅਗਾ ਮਿਹਰਕਰਾਰੀ ਮੁਗ
ਲਕਹਾ ਆਰੇ ਆਰੇ ਪਠਾਣਕਹਾ ਗੁਫਤਸੁਮਾ ਬਿਰਾਦਰੇ ਯਾਰਬਫਾਦਸਤ
ਮੁਗਲਕਹਾ ਈਲੁਤਫਖੁਦਾਈ ਪਠਾਣਕਹਾ ਆਰੇਗਾਰੇ ਅਗੇਜੋਪਠਾਣਆ
ਵਦਾਸੀ ਸੋਦੋ ਤ੍ਰੈ ਦਿਨਪਰਚਕੇ ਚਲਦਾ ਰਹਿਦਾਸੀ ਤ੍ਰੁਣ ਧਰਨਆਰ ਬੈਠਾ
ਜਾਵੇਨਹੀ ਪਠਾਣਗੁਰੂਜੀਦੀਪੈਰੀਪਾਇਆ ਗੁਰੂਮੁਰੀਦ ਹੋਇਆ
ਫੇਰਗੁਰੂਜੀ ਕੇਧਾਰੇ ਨਿਕਲਟੁਰੇ ਦੀਨਨਾਥ ਦਇਆਲ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ
ਜੀਇਕਸਦੇਸਵਿਚਜਾਇਨਿਕਲੇ ਇਕਸਾਹਿਰਮੇ ਰਾਤ੍ਰੇ ਉਥੇਇਕਖਤ੍ਰੇਟਾ
ਚੌਦਾਪੰਦ੍ਰਾਬਰਸਾਦਾ ਸਵਾਪਹਿਰਰਾਤ ਰਹਿਦੀ ਬਾਹਰਹੋਰੇਆਇਆ ਇਕ
ਸੁਹਣੇ ਉਤੇਬਰਫਦੀ ਰਾਹੀਲਾਹਕੇ ਨਤਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਭਾਈਤੂੰਕੌਣਹੈ
ਤੇਰਾਨਾਉਕੀਹੈ ਸਿਖਕਿਸਦਾਹੈ ਉਸਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂਕਿਉਂ ਛਡੇਹੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ
ਇਥੇਇਕਾਬਿਮਲਜੋਤ ਨਾਮ ਤੇਬੋਲੀ ਰਹਿਤਾਹੈ ਰਾਜਾਨਕਜੀਕਾ ਬੇਟਾਹੈ
ਖਤ੍ਰੇਟੇਕਹਾਹੇਸੰਤਜੀਕਬਕੀਆਂਬਾਤਾਂਕਰਤੇਹੋ ਰਾਜਾਜਨਕ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗਮੇਥੇ
ਅਬਕਲਜੁਗਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਰੇਭਾਈ ਓਹਹੋਵੈਗਾ ਹਮਕੋਪਛਾਣਲੇਵੇ
ਗਾ ਖਤ੍ਰੇਟੇਕਹਾਤੁਮਾਰਾਨਾਮ ਕਿਆਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮੇਰਾਨਾਮ ਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾ
ਰੀਹੈ ਉਸਖਤ੍ਰੇਟੇਕਹਾ ਹੇਸੰਤਜੀ ਪੀਛੇ ਕਲਿਨੇਸਾਰੀ ਤੋਂ ਖੂਬ ਤੁਮਨੇ ਦਈ ਮੇਰੇਕੋ
ਕਹੋਤੋਮੇਜਾਨੇ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਕਹੁ ਖਤ੍ਰੇਟੇਕਹਾ ਮੇਰੀਦੇਹਕਬ ਛੁਟੇਗੀ ਮੇਰਾਨਾ
ਮਕਿਆਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਨਾਮਤੇਰਾ ਦੀਨਾਨਾਥਹੈ ਦੇਹਤੇਰੀਤਬਛੁਟੇਗੀ ਜਬਰਾ

ਮਦੇਹ ਛੋੜੈਂਗੇ ਸਉ ਬਰਸ ਪੀਛੇ ਦੇਹ ਛੋੜੈਂਗਾ ਦੀਨਾਨਾਥਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਤਪਾ ਤੁਮ ਮੇ
ਰੇ ਬਡੇ ਗੁਰਭਾਈ ਹੋ ਦੀਨਾਨਾਥ ਕਹਾ ਤ੍ਰੇਤੇ ਮੇ ਹਮ ਤੁਮ ਇਕਠੇ ਥੇ ਅਬ ਭੀ ਮਿਲੇ
ਦੁਆਪਰ ਮੇ ਹਮ ਤੁਮ ਕਹਾ ਥੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਮ ਹਰਪ੍ਰਸਾਦ ਬਾਣੀਏ ਕੇ ਘਰ
ਥੇ ਹਮ ਪੰਡਤ ਵਾ ਕੇ ਘਰ ਥੇ ਹਮਾਰਾ ਨਾਮ ਸੁੰਦਰ ਥਾ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਰਾਮੂ ਸਾਹ ਥਾ
ਤਾ ਦੀਨਾਨਾਥ ਕਹਾ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਹੂਆ ਹਮ ਤੁਮ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾਰ ਮਿਲੇ ਭਲੀ ਕਿ
ਸਾ ਭਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹਮ ਕੋ ਰਜਾਇ ਦੇਵੋ ਦੀਨਾਨਾਥ ਕਹਾ ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਬਡੇ ਗੁਰ
ਭਾਈ ਹੋ ਇਤਨੇ ਉਤਾਵਲੇ ਕਿਉ ਹੋਤੇ ਹੋ ਏਕ ਤੇ ਕਹਾ ਹਮਾਰੇ ਦੇਹ ਛੋਡਨੇ ਕੇ ਬਾਦ
ਸੌ ਬਰਸ ਪੀਛੇ ਦੇਹ ਛੋਡੋਗੇ ਦੂਸਰੇ ਇਤਨੇ ਉਤਾਵਲੇ ਹੋਤੇ ਹੋ ਅਬੀ ਆਏ ਅਰ
ਅਬੀ ਜਾਤੇ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹਮਾਰਾ ਤੁਮਾਰਾ ਬਚਨ ਥਾ ਸੋ ਬਚਨ ਕੇ ਬਾਂਧੇ ਆ
ਇ ਖੜੇ ਹੂਏ ਹੈ ਜਵਾਬ ਲੈਕਰ ਗਏ ਤਾ ਜਾਇਆ ਚਾਹੀਏ ਦੀਨਾਨਾਥ ਕਹਾ ਕੋ
ਈ ਦਿਨ ਤੋ ਰਹੋ ਏਹ ਭੀ ਹਮਾਰੀ ਜਾਇਗਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਇਧਰ ਉਧਰ ਤੁਮਾਰੀ
ਹੈ ਹਮਾਰੇ ਸਿਰ ਪਰ ਕੰਮ ਬਹੁਤ ਹੈ ਤਾ ਦੀਨਾਨਾਥ ਕਹਾ ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਬਡੇ ਗੁਰਭਾਈ
ਮੇਰਾ ਨਬੇੜਾ ਕਰਕੇ ਜਾਤੈਂ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾਸ਼ੀ ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਕੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੂਰ ਡਾਲ ਚਲੇ
ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਜੋ ਕੁਛ ਹੈ ਸੋ ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਹਾਥ ਹੈ ਮੇਰੇ ਹਾਥ ਕੁਛ ਨਹੀ ਦੀਨਾਨਾਥ
ਕਹਾ ਤਪਾ ਜੀ ਤੁਮ ਸਤ ਕਹਿਤੇ ਹੋ ਤੀਨ ਦਿਨ ਰਹਿਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ
ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਪਾਸ ਧੁਰੇ ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਪਾਸ ਸਰਫ ਪਠਾਣ ਬੈਠਾ ਆਹਾ
ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਨੇ ਸਲਾਮਾਲੇਕ ਕਹੀ ਆਓ ਤਪਾ ਜੀ ਬੈਠੀਏ ਸਰਫਰਾਜੀ ਕਰੀ
ਲੁਤਫ ਹੂਆ ਕਰਮ ਬਖਸੀ ਹੂਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਲੁਤਫ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦਾ ਗੁਮ
ਰਾਹੀ ਕਰਮ ਬਖਸੀ ਇਲਾਹੀ ਤੇ ਸਰਫ ਪਠਾਣ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ
ਟੋਪੀ ਕਿਆ ਕਹਤੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਕੁਲ ਕੂਲਾ ਏਕ ਖੁਦਾਇ ਸਭ ਤੇਰਾ ਹੈ ਬੇਪਰ
ਕ੍ਰਾਹ ਸਿਫਤ ਧਰੇ ਏਨੇਸਾਨ ਤਬ ਸਭ ਤੇ ਹੋਇ ਰਹੇ ਬੇਗਾਨ ਤਬ ਖੁਲੇ ਦਰੂ
ਸਤ ਆਇਨਾ ਸਰਫ ਕਹਾ ਖਫਨੀ ਖੈਰ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਦੇਖ ਮੁਰਦਾ ਹੋਇ ਤਜੇਸ
ਭੁਭੇਖ ਜੁਮਲ ਜਹਾਂ ਅਲਾਹ ਨੇ ਕੀਆ ਖਾਲਕ ਏਕ ਅਵਰ ਨਹੀ ਦੂਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹੈ ਸੁਨੋ ਸਰਫ ਦਰੁਸ ਆਇਨਾ ਏਹੁ ਜੋ ਹੱਕ ਪਛਾਨੇ ਸਰਫ ਨੇ ਪੂਛਾ
ਸੇਲੀ ਕਿਆ ਕਹਤੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸੇਲੀ ਸਾਲਸ ਹੋਇ ਕਰ ਜਹਾਨ ਮੈਰ
ਹੇ ਰਹੁ ਕਤਾ ਬਾਦ ਈਵਣ ਛੁਟੇ ਸਰਰੀਅਤ ਨਾ ਮੰਨੇ ਤਰੀਕਤ ਮਾਰਫਤ ਦਰ
ਵਰਖੇ ਬਾਹਰੇ ਸਾਹੀ ਅੰਦਰੋ ਲਾਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੈ ਤੇ ਛੇਤੀ ਮਹਿਲ ਮੇ ਪਹੁਚੇਗੇ

ਫੇਰਸਰਫਪੂਛਾ ਕਰਮਾਤੇਮੁਕਤਕੈਸੇਹੋਈਦਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਖੁਦਾਇਦੀਮਿਹਰਹੋ
ਵੈ ਦੂਜਾਭਾਵਛਡੇਤਦੋਰਾਹ ਓਹੁਕਦਾਪਾਵੇ ਏਹਰਹਿਨੀਰਹੈਤਾਈਮਾਨਦਰੁਸਤ
ਰਹਿੰਦਾਹੈ ਜੋਰਜੁਲਮਛੋਡੇਹਲੇਮੀਪਕੜੇ ਸਰਫਪੁਛਿਆ ਗੋਦੜੀਕਿਆਕ
ਹਦੀਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹੇ ਗੋਦੜੀਗਿਆਨਇਕਖੁਦਾਇ ਸਮਝੇ ਸਬੂਰੀਕਰਨੀ ਸੂਈ
ਪਕੜੇ ਸਚਦਾਧਾਗਾਪਾਇਕਰ ਸਭਸਤੇਆਪਕੋ ਨੀਵਾਜਾਣੇ ਰਜਾਇਪਰਰਾਜੀ
ਰਹੇ ਸਰਫਪੂਛਾ ਕੇਸ ਕਿਆਕਹਦੀਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹੇ ਕਉਸਕੇਹੜੀਪਾਹਿਨੇਸ
ਰਬਕਾਅਨਾਕਉਰੋਕੇ ਮਨਕਿਤੇਜਾਵੇਨਹੀ ਏਹਨਸੀਹਤਜੋਮੰਨੇਸੋਆਪਣੇਨਿ
ਜਘਰਕੋਪਹੁਚੇਗਾ ਪਰਮੇਸਰਕੋ ਜਹਾਕਹਾ ਜਾਣੈ ਇਹੀਦਲੀਲਹਰਦਮਲੇਰਹੇ
ਤਾਫਕੀਰਕਹੀਦਾਹੈ ਠੀਕਰਾਹਥਮੇ ਵਜੂਦਕਾਸਮਝੇ ਖੁਦਾਕੇਨਾਮਕੀਭਿਖਮਾ
ਗੇ ਦੂਜਾਭਾਵ ਛੋਡੇ ਏਹਮਸਲਤਮੇ ਰਹੇ ਤੌਮਰਨਜਨਮਕੀਕੈਦਤੇਛੂਟੇਗੇ
ਜੋਕੁਛਖੁਦਾਨੇਕਰਛੋੜਿਆਹੈ ਉਸਪਰਗੁਮਾਨਕਿਆਕਰਨਾਹੈ ਸਰਫਨੇਪੂ
ਛਾ ਬੈਰਾਗ ਕਿਆ ਗੁਰੂਜੀਕਹੈ ਬਿਐਬਹੋਨਾ ਪਰਮੇਸਰਕੇਕੀਤੇਨੂੰਕੀਤਾਹੋ
ਜਾਣੇ ਤਿਸਕੀਸਿਫਤਕਰੇ ਗੁਰੂਨੂੰਮਿਲਕੇ ਏਕਖੁਦਾਕੋਪਛਾਨੇ ਸੇਖਸਰ
ਫਬਾਬੇਦੇਪੈਰੀਂਤੇਢਠਾ ਤੁਸੀਪੀਰਹੋ ਮੈਤੁਹਾਡਾਮੁਰੀਦਹਾਂ ਸਰਫਪਠਾਣਬਿਦ
ਰਸਹਿਰਬੀ ਵਲੀਕੰਧਾਰੀਪਾਸਪਰਚਣਨੂੰਆਇਆਸੀ ਕੰਧਾਰਮੇਂ ਏਹੁਰੋ
ਸਟਉਥੇਹੋਈ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸੇਖਸਰਫ ਤੁਮਬਿਦਰਸਹਰਜਾਓਤਾਸਰਫ
ਕਹਾ ਹੇਨਾਨਕਪੀਰਜੀਆਪਕਾ ਦੀਦਾਰਹਮੇ ਫੇਰਕਬਹੋਇਗਾ ਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਾ ਦੀਦਾਰਦਿਲਮੇਂਰਾਖੀਓ ਬਹੁਤਤਲਬਹੋਵੇਗੀ ਤੌਸਹਜਾਦਾ ਮਿਰਾਸੀਖੁ
ਰਮੇਂਸਾਹਿਰਹੈਉਸਕਾਦੀਦਾਰਕਰਨਾਂ ਮੇਰਾਹੀਦੀਦਾਰਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂਵਲੀਕੰਧ
ਰੀਕਾ ਦਿਦਾਰਕਰੇ ਸੇਖਸਰਫਕਹਾ ਭੁਲਾਪੀਰਜੀ ਵਡੀਇਨਾਇਤਹੂਈਹੈ
ਫੇਰ ਵਲੀਕੰਧਾਰੀਨੇਕਹਾਕੁਛਮੇਰੇਪਰਮਿਹਰਕਰੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸੁਨੋ
ਵਲੀਕੰਧਾਰੀ ਦੂਜਾ ਦਾਵਾਦੂਰਕਰੋ ਸੂੰਨੀਤੇਰਾਫਸੀ ਜਿਤਨੇਫਿਰਕੇਹੈਨਸ
ਭਖੁਦਾਇਦੇ ਕੀਤੇਹੋਏਹੈਨ ਏਹਫਕੀਰੀਕੀਰੌਸਹੈ ਤਾਵਲੀਕੰਧਾਰੀਨੇਕ
ਹਾ ਹੇਤਪਾਜੀ ਜਬਕਾ ਆਪਕਾਦੀਦਾਰਹੂਆਹੈ ਏਹਦਾਵਾ ਦੂਰਹੋਗਿਆਹੈ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਖੁਦਾਇਕੀ ਸਰਫਰਾਜੀਹੂਈ ਤਾਂਵਲੀਕੰਧਾਰੀਕਹਾ ਤਪਾਜੀ
ਮੇਰੇਕੋ ਸਾਥਹੀਲੇਚਲੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਤੁਮਕੋ ਈਹਾਹੀਰਖਣਾਹੈ ਵਲੀਕੰ
ਧਾਰੀਕਹਾ ਤੁਮਾਰੀਰਜਾਇ ਗੁਰੂਜੀਵਲੀਕੰਧਾਰੀ ਪਾਸੋ ਵਿਦਿਆਹੋਏ

ਗੁਰੂਜੀਕਾਬਲਦੀ ਧਰਤੀਵਿਚਆਏ ਭਾਈਬਾਲੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਤੁਸਾਂਵਲੀ
ਕੰਧਾਰੀ ਪਰ ਬਹੁੰਮਿਹਰਕੀਤੀਹੈ ਤਾਬਾਬੇਕਹਾ ਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗ ਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ
ਕੀਤੀਹੈਸੀ ਬਾਲੇਕਹਾ ਏਹਤੁਰਕਕਿਉਹੋਇਆ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਇਸ
ਨੇਕੁਤਾਮਾਰਿਆਹੈਸੀ ਇਸੀਤੇਤੁਰਕਕੇਘਰਜਨਮਿਆਰਿਹਾਹੈ ਇਸਨਾਲਸ
ਤਾਬਰਨਹੈਸੀ ਵਲੀਪਿਛੇ ਸਰਫਭੀਪੂਰਨਹੂਆ ਬਾਲੇਪੁਛਿਆ ਸਰਫਵ
ਲੀਜੇਹਾਹੋਇਆਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਵਲੀ ਬਹੁਤਦੂਰਹੈ ਸਰਫਭੀਮਹਾਪੁਰਖਹੂ
ਆ ਪਰ ਆਪਣੇਜੋਗਾ ਕੋਈ ਇਕਅਧ ਇਸਤੇਸਿਝੇਗਾ ਵਲੀਪਾਸੋ ਸੈਕੜੇ
ਉਧਰਨਗੇ ਵਲੀ ਸਤਗੁਰੂ ਦੇਮੁਕਾਮਹੋਇਆ ਬਾਲੇਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਦੀ
ਸਨਾਥ ਕੇਹਾਹਿਕਹੋਇਆ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਦੀਨਾਨਾਥ ਅਗੇ ਪੂਰਨਆਹਾ ਤਿਸ
ਦੀਬਿਹੰਗਮ ਭਗਤਹੋਈ ਤੇ ਸਾਡੀ ਪੰਖਭਗਤ ਹੋਈ ਬਾਲੇਕਹਾ ਕਿਸਤਰਾਂ
ਗੁਰੂਜੀਕਹੇ ਉਸਦੀ ਬਿਹੰਗਮਭਗਤੀ ਇਉਹੋਈ ਜੋਉਸਨੂੰ ਮਾਇਆਨਹੀਲ
ਗੀ ਜੰਮਦਿਆ ਹੀਭਗਤਲੀਤੇ ਆਇਆ ਨਾਂਗ੍ਰਿਹਸਤ ਨਾਂਕਸਬ ਟਹਿਲਕ
ਰਨੇਨੂੰ ਇਸਦੇਹੋਰ ਨਾਂਇਸਨੂੰਘਾਟੇਦਾ ਸੋਗ ਨਾਂਵਾਧੇਦਾਹਰਖ ਤੇ ਵਡੇਹੋਇਆਂ
ਗ੍ਰਿਹਸਤਕਰੇਗਾ ਇਸਦੀਔਲਾਦਭੀਮਹਾਂਪੁਰਖਹੋਵੇਗੀ ਏਹੁਬਿਹੰਗਮਭਗ
ਤੀਹੈ ਤੇਸਾਨੂੰਪਹਿਲੇਗ੍ਰਿਹਸਤਹੋਇਆ ਇਸੀਤੇ ਸਾਡੀਪੰਖਭਗਤੀ ਬਾਲੇਪੂ
ਛਾ ਕਾਬਲੇਵਿਚਮਹਾਂਪੁਰਖਕੋਈਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਇਕਸਾਧਹੈ ਪਠਾਣਾ
ਵਿਚ ਬਾਲੂਖੇਲਾਂਦੀਦੇਹ ਵਿਚਹੈ ਪਰਮੁਸਕਿਆਨਹੀ ਪਰਜਰੂਰਮਿਲਾਂਗੇ
ਮੂਲਾਖਤ੍ਰੀਭੀਨਾਲਸੀ ਨਿਤਸਤਸੰਗਕਰੇਚਰਚਾਸੁਣੇ ਇਕਦੁਕਾਨਮੇਜਾ
ਇਬੈਠੇ ਇਕਪਠਾਣਨੇਆਕੇਪੁਛਿਆ ਤੁਸੀਕੌਣਹੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਬੰਦੇਖੁਦ
ਇਕੇਹੈਂ ਉਸਕਹਾ ਖੁਦਾਕੇਬੰਦੇਤੋਸਭਹੈ ਤੁਮਾਰਾਕੀਆਕਿਸਸਾਥਹੈ ਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾ ਹਮਫਕੀਰਹੈ ਈਹਾਹਮਾਰਾ ਮਾਨਚੰਦ ਖਤ੍ਰੀਆਸਨਾਉਹੈ ਉਸਕੇਬਾਪ
ਕਾਨਾਉਖਾਨਚੰਦਹੈ ਪਠਾਣਨੇਕਹਾ ਚਲੋਮੈ ਤੁਮਕੋਉਸਪਾਸਲੇਚਲਤਾਹੋਂ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਹਮਨਹੀਜਾਤੇ ਓਹਆਪਹੀਆਵੇਗਾ ਪਠਾਣਨੇ ਉਸਕੋਖਬ
ਰਕਰੀ ਮਾਨਚੰਦ ਤੇਰੇਅਸਨਾਉ ਬਾਜਾਰਮੇਬੈਠੇਹੈ ਓਹਕਹਿਤੇਹੈ ਖਾਨਚੰਦ
ਕਾ ਬੇਟਾ ਮਾਨਚੰਦ ਹਮਾਰਾਅਸਨਾਉਹੈ ਅਰ ਆਪਹੀ ਸੁਣਕੇਹਮਾਰੇਪਾਸਆ
ਵੇਗਾ ਮਾਨਚੰਦ ਬੋਲਾ ਰੇਪਠਾਣ ਫਕੀਰਤੇਮੇਰਾ ਅਸਨਾਉ ਕੋਈਨਹੀ ਪ
ਠਾਣਕਹਾਤੇਰਾਨਾਮਲੇਤੇਹੈ ਮਾਨਚੰਦ ਵੀਚਾਰਕੀਆ ਭਾਈਚਲੀਏਤੋਸਹੀ

ਮਾਨਚੰਦ ਦੋਸੇਰ ਮੇਵਾ ਲੈਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਦੇਖੇ ਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਾ ਭੇਖ ਫ਼ਕ
ਰੀਨਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਮਾਨਚੰਦ ਨੇ ਕਹਾ ਫਕੀਰ ਸਾਂਈ ਜੀ ਪੇਸ਼ੀ ਏ ਮੇਵਾ ਅਗੇ ਰਖਿਓ
ਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਆਉ ਮਾਨਚੰਦ ਸਤਕਰਤਾਰ ਆਓ ਬੈਠੋ ਮਾਨਚੰਦ ਬੈਠਕੇ ਕਹਾ
ਹੇ ਅਤੀਤ ਜੀ ਫਕੀਰ ਸਭ ਕੇ ਆਸਨਾਉ ਤੇ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਦਾ ਸਭ ਕੋਈ ਸੇਵਕ ਤੇ
ਫਕੀਰ ਸਭ ਕੇ ਸਾਹਿਬ ਹੈਨ ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਕਬਕੇ ਆਸਨਾਉ ਹੋ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਤੁਮ ਕੋ
ਆਪੇ ਹੀ ਖਬਰ ਹੋਇ ਰਹੈਗੀ ਮਾਨਚੰਦ ਕਹਾ ਆਪ ਕਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ
ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਮਾਨਚੰਦ ਕਹਾ ਦੇਸ ਵਤਨ ਕੌਨ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮਾਨ
ਚੰਦ ਤੂੰ ਦੇਸ ਵਤਨ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲੇਗਾ ਤੈਨੂੰ ਖਬਰ ਹੈ ਦੇਸ ਵਤਨ ਦੀ ਤਾਂ ਮਾਨਚੰਦ ਕਹਾ ਸ
ਧ ਜੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਪਰ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਹੈਸਨ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਬੇਗਮਪੁਰ ਵਤਨ ਸੇ ਆਏ
ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਜਾ ਏਕੰਕਾਰ ਹੈ ਤਿਸ ਨੇ ਏਥੇ ਭੇਜੇ ਹਾਂ ਮਾਨਚੰਦ ਕੋ ਮਾਰਗ ਬਤਾਵ
ਨ ਵਾਸਤੇ ਇਸੀ ਤੇ ਤੁਮ ਕੋ ਬੁਲਾ ਭੇਜਾ ਹੈ ਮਾਨਚੰਦ ਕਹਾ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਮ ਤੋ ਔਰ ਬਾਤ
ਕਰਤੇ ਹੋ ਏਹ ਬਾਤ ਮੀ ਸਾਰ ਮੇਂ ਨਹੀ ਵਰਤਤੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹੇ ਮਾਨਚੰਦ ਅਸਲ ਬਾ
ਤ ਤੋ ਏਹੀ ਹੈ ਔਰ ਸਭ ਬਾਤ ਨਕਲ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਤਿਲੰਗ ਮੇ ਸਬਦ ਕਹਾ
ਜਿਨ ਕੀਆ ਤਿਨ ਦੇਖਿਆ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਰੇ ਭਾਈ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਿਨ
ਵਾੜੀ ਹੈ ਲਾਈ ਰਾਇਸਾ ਪਿਆਰੇ ਕਾ ਰਾਇਸਾ ਜਿਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਈ ਰਹਾਉ ਜਿ
ਨਿ ਰੰਗ ਕੰਤ ਨ ਰਾਵਿਆ ਸਾ ਪਛੋ ਰੇ ਤਾਣੀ ਹਾਥ ਪਛੋੜੈ ਸਿਰ ਧੁਣੈ ਜਬ ਰੈਣ ਵਿਹਾ
ਣੀ ਪਛੋਤਾਵਨਾ ਮਿਟੈ ਜਬ ਚੂਕੈਗੀ ਸਾਰੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਿਆਰਾ ਰਾਵੀਐ ਜਬ ਆ
ਵੈਗੀ ਵਾਰੀ ਕੰਤ ਲੀਆ ਸੁਹਾਗਣੀ ਮੈ ਤੇ ਵਧਵੀ ਏਹ ਸੇ ਗੁਣ ਮੁਝੈ ਨ ਆਵਨੀ
ਕੈ ਜੀ ਦੋਸ ਧਰੇਹ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਤਿਨ ਪੂਛੈਗੀ ਜਾਇ ਪਾਂਇ ਲਗੀ
ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ ਲੇਉਗੀ ਪੰਥ ਬਤਾਇ ਹੁਕਮ ਪਛਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਭੈ ਚੰਦਨ ਲਾਵੈ ਗੁਣ
ਕਾਮਣ ਕਾਮਣ ਕਰੇ ਤੌ ਪਿਆਰੇ ਕੌ ਪਾਵੈ ਜੋ ਦਿਲ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਮਿਲ ਰਹਿ
ਆ ਮਿਲਿਆ ਕਹੀਐ ਰੇ ਸੋਈ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਬਾਤੀ ਮੇਲ ਨ ਹੋਈ ਧ
ਤੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨ ਧਾਤ ਕੌ ਲਿਵ ਲਿਵੈ ਕੌ ਧਾਵੈ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਣੀਐ ਤੌ ਅਨਭਉ
ਪਾਵੈ ਪਾਨਾ ਵਾੜੀ ਹੋਇ ਘਰ ਖਰ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਰਸੀਆ ਹੋਵੈ ਮੁਸਕ ਕੌ ਤ
ਫੂਲ ਪਛਾਣੈ ਅਪਿਉ ਪੀਵੈ ਜੋ ਨਾਨਕਾ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮਿ ਸਮਾਵੈ ਸਹਜੇ ਸਹ
ਜੇ ਮਿਲ ਰਹੈ ਅਮਰਾ ਪਦ ਪਾਵੈ ॥੧॥੧ਸ॥ ਏਹ ਸਬਦ ਸੁਣਕੇ ਮਾਨਚੰਦ
ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਆਗਾਹੀ ਬਾਨਿ ਵਾਜ ਇਸ ਜੀਵ ਦਾ ਭਲਾ ਕਿਉਂਕਰ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਗੁ

ਗੁਰੂਨਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਨਚੰਦ ਇਸ ਜੀਵਦਾ ਭਲਾ ਤੌ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ
ਕੋਈ ਗਲ ਜਾਂਦ ਨੰ ਰਖੇ ਸਾਸ ਸਾਸ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਕਰੇ ਮਾਨਚੰਦ ਕਹਿਆ ਸੋਈ
ਬਿਧ ਬਤਾਵੋ ਜਿਸ ਬਿਧ ਪਰਮੇਸਰ ਯਾਦ ਰਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਨੰਗ ਭੁਖ ਦਾ ਸੰਸਾ
ਕਰ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਕਰਤਾਰ ਨਾ ਵਿਸਰੇ ਮਾਨਚੰਦ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਤੇ ਢਹਿ
ਪਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਨੈ ਆਪਣੇ ਹਥ ਦਾ ਤੂੰਬਾ ਮਾਨਚੰਦ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਕਹਾ ਇਸਨੂੰ ਖਬਰਦਾਰ
ਰਖੀ ਮਾਨਚੰਦ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਤੇ ਰਖਿਆ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਮਸਤ ਹੋਇ ਗਇਆ
ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਲੈ ਮਾਨਚੰਦ ਸਾਚਾ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਹਈ ਮਾਨਚੰਦ ਮਹਾਪੁਰਖ ਹੋਇ
ਆ ਕਹਿਓਸ ਸਤਕਰਤਾਰ ਗੁਰੂਜੀ ਉਥੋ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਮੂਲਾ ਖਤ੍ਰੀ ਭੀ ਚਰਚਾ ਸੁਣ
ਸੁਣਕੇ ਬੜਾ ਅਨੰਦ ਹੋਵੇ ਤੇ ਮੂਲਾ ਮੰਗ ਪਿਛੇ ਛਡ ਆਇਆ ਸੀ ਇਕ ਨਾਦਾ ਵਿਆ
ਹ ਦੇਖਕੇ ਚਿਤ ਮੇ ਕਹਿਓਸ ਮੈਂ ਭੀ ਘਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾ ਇਨਾ ਦਿਨਾ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਵਿਆਹ ਹੋ ਜਾਂਦਾ
ਤੇ ਮੂਲੇ ਦੇ ਘਰ ਭੀ ਬੜੀ ਉਡੀਕ ਲਗੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਠ ਪਹਿਰ ਨਾ ਪਹੁੰਚਦਾ ਤਾਂ ਮੂਲੇ
ਦੇ ਭਾਈ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੇਣੀ ਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਦੇਖਕੇ ਕਹਾ ਕਿਉ ਭਾਈ ਮੂਲਾ ਵਿਆਹ ਨੂੰ
ਚਿਤ ਹਈ ਮੂਲੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਦੂਰ ਦੇਸ ਹੈ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਮੈ ਪਹੁੰਚਾਗਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ
ਮੂਲਾ ਅਖੀ ਮੀਟ ਮੂਲੇ ਕਹਾ ਪਦਾਰਥ ਨਹੀ ਕਿਆ ਕਰਾਗਾ ਜਾਇਕੇ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਮੂ
ਲਾ ਓਹ ਫੀਮ ਉਠਾਇ ਜਿਤਨਾ ਚੁਕ ਸਕੇ ਚੁਕ ਲੈ ਮੂਲੇ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਬਿਅੰਤ ਪਦਾਰ
ਥ ਹੈ ਬੜੀ ਝੋਲੀ ਭਰੀ ਮੋਹਰਾਂ ਤੇ ਰੁਪਯੇ ਲੈਕੇ ਅਖੀ ਮੀਟੀਆਂ ਤੁਰਤ ਸਲਕੋਟ ਮੇ ਪਹੁ
ਚਾ ਘਰਦਿਆਂ ਨੇ ਦੇਖਕੇ ਬੜੇ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਤੁਰਤ ਤੇਲ ਚੜ੍ਹਕੇ ਰਾਤ ਵਿਆਹ ਹੋ
ਗਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀ ਕਾਬਲ ਦੀ ਧਰਤੀ ਓ ਬਾਲਗੁੰਦਾਈ ਦੇ ਟਿਲੇ ਆਏ ਗੁ
ਰੂਜੀ ਅਧ ਕੋਹ ਪਾਸ ਤੇ ਉਤਰੇ ਬਾਲਗੁੰਦਾਈ ਜੋਗੀ ਉਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਉਸਦੀ ਚਾਲੀ ਪ
ਕੀ ਆਹੀ ਭੰਡਾਰੇ ਦੀ ਜਗਾ ਜੁਦੀ ਰਸੋਈ ਖਾਣੇ ਦੀ ਜਾਗਾ ਜੁਦੀ ਅੰਨ ਆਏ ਦਾਣੇ ਦਾ
ਕੁਠਾਰ ਜੁਦਾ ਕਪੜਿਆ ਦੀ ਜੁਦੀ ਜਾਗਾ ਤੇ ਸੇਖਾਨਾ ਜੁਦਾ ਘੋੜਿਆਂ ਦਾ ਤਬੇਲਾ ਜੁਦਾ
ਦੋ ਕੋਸ ਉਦਾਲੇ ਆਦਮੀ ਛਡੇ ਹੋਏ ਜੋ ਕੋਈ ਥਕਾ ਮਾਂਦਾ ਹੋਵੇ ਉਸਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਨੀ
ਜੈਸੀ ਕਹੇ ਥਕੇ ਨੂੰ ਸਵਾਰੀ ਦੇਣੀ ਨੰਗੇ ਨੂੰ ਕਪੜਾ ਭੁਖੇ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਬੁਢੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਪਦਾਰਥ
ਭੀ ਦੇਣਾਂ ਬਾਲਗੁੰਦਾਈ ਬੜਾ ਪਰਸੁਆਰਥੀ ਆਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਭੀ ਉਸਦੇ ਚੇ
ਲੇ ਆਏ ਕਹਿਓਨੇ ਚਲੋ ਅਤੀਤੋ ਮੰਦਰੋਂ ਮੇ ਚਲਕੇ ਰਹੋ ਭੰਡਾਰਾ ਲੇਵੋ ਆਸਣ ਪਰ
ਬੈਠੋ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਜਾਓ ਜੋਗੀ ਸੇਰੇ ਹਮ ਨਹੀ ਆਵਤੇ ਉਨਾ ਬਾਲਗੁੰਦਾਈ ਕੋ ਆਇ
ਕਹਾ ਦੋਇ ਅਤੀਤ ਹੈ ਨਹੀ ਆਵਤੇ ਬਾਲਗੁੰਦਾਈ ਨੇ ਕਹਾ ਤੁਮ ਸਵਾਰੀ ਸੁਖਪਾਲ

ਲੈਜਾਵੈ ਅਰਕਹੋ ਹੇਸੰਤਜੀ ਤੁਮਸਵਾਰਹੋਲੇਵੋ ਚਲੋਮੰਦਰਮੇ ਉਪਰਤੇਮੇਘਆ
ਇਆਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਹਮਨਹੀਜਾਤੇ ਫੇਰਬਾਲਗੁੰਦਾਈ ਆਪਆਇਆ ਜੋਗੀਓ
ਤੇ ਸੁਨਕਰ ਆਇਕੇ ਕਹਾ ਹੇਸੰਤਜੀ ਉਪਰਤੇ ਬਰਖਾ ਬਰਸੇਗੀ ਈਹਾਂਦੁਖਪਾਵੋਗੇ
ਆਸਨਮੰਦਰੋਮੇਚਲਕਰੋ ਬਸਤਰਲੇਵੋ ਛੰਤ੍ਰਾਲੇਵੋ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਹੇਜੋਗੀਸ
ਰਜੀ ਜੈਸੇਗੁਜਰੇਗੀ ਹਮਗੁਜਾਰਲੇਵੈਂਗੇ ਕਹਾਂਕਹਾਂ ਆਸਨਮੰਦਰ ਢੂੰਡਤੇਫਿਰੈਂ
ਫਕੀਰਅਤੀਤਕੇ ਜਹਾਂਕਹਾਂ ਜੈਸੀਕੈਸੀ ਗੁਜਰੀ ਤਹਾਂਤੈਸੀਹੀਗੁਜਰਗਈ ਬਾਲ
ਗੁੰਦਾਈਨੇਕਹਾ ਹੇਅਤੀਤਜੀ ਜੇਨਾਹੋਵੈ ਤਾਂ ਜਹਾਂ ਜੈਸੀ ਆਈ ਤਹਾਂਹੀਗੁਜਰਗਈ
ਪਰਅਲੇਖਪੁਰਖਕੀਦਾਇਆਸੇ ਆਈਮਿਲੈਤੋ ਨਤਕਾਰ ਨਕਰਨਾ ਚਾਹੀਏ
ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਚਲੋਭਾਈਬਾਲਾ ਤਾਂਬਾਲੇਕਹਾ ਚਲੋਗੁਰੂਜੀ ਬਾਲਗੁੰਦਾਈ
ਗੁਰੂਜੀਕੋ ਸਾਥਲੇਕੇ ਆਸਨਮੰਦਰੋਮੇ ਕਰਾਇਆ ਮੰਦਰਗੁਰੂਜੀਕੋ ਦਿਖਾਏ
ਦੇਖੋਸੰਤਕੈਸੇਮੰਦਰਹੈਂ ਅਲੇਖਪੁਰਖਕੀ ਰਚਨਾਹੈ ਬਾਬੇਕਹਾ ਰਾਜਲੀਲਾਕਾ ਕਿ
ਆਦੇਖਨਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕੋ ਭੋਜਨਕਾ ਭੰਡਾਰਾ ਦਿਖਾਯਾ ਘੋੜਿਆਂਦਾ ਤਬੇਲਾ ਦਿਖਾ
ਬਸਤ੍ਰਕਾ ਖਜਾਨੇਕਾ ਹੋਰਸਭੁਮੰਦਰ ਦਿਖਾਏ ਬਾਬੇਜੀ ਦੇਖਦੇਖਕਰ ਰਾਜਲੀਲਾ
ਕਾ ਕਿਆਦੇਖਨਾਹੈ ਏਹੀਕਹਿਤੇਰਹੇ ਬਾਲਗੁੰਦਾਈ ਕਹਾ ਹੇਸੰਤਜੀ ਆਪਕਾਨਾ
ਮਕਿਆਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਇਸਕਾਨਾਮ ਭਾਈਬਾਲਾਹੈ ਮੇਰਾਨਾਮ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ
ਹੈ ਬਾਲਗੁੰਦਾਈਕਹਾ ਨਾਨਕਤਪਾ ਤੁਹੀਹੋ ਕੇਕੋਈਹੋਰਹੈ ਸਾਚਕਹੋ ਬਾਬੇਕਹਾ ਮੈਂ
ਹੀਹੋਂ ਤਾਂਬਾਲਗੁੰਦਾਈਕਹਾ ਹੇਸਿੱਧਜੀ ਉਪਰਤੇਮੇਘਬਰਸਤਾਹੈ ਜੇਮੰਦਰਮੇਂਨਾ
ਹੋਤੇ ਤਉ ਦੁਖਪਾਵਤੇ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਗੁਜਰਜਾਤੀ ਸੁਖੀਗੁਜਰਤੀ ਯਾਂਦੁਖੀਗੁਜਰ
ਤੀ ਸਚਕਹੋ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਦੁਖੀਹੀ ਗੁਜਰਤੀ ਤਾਂਬਾਲਗੁੰਦਾਈ ਕਹਾ ਹੇਤਪਾਜੀ
ਜਹਰਕੇ ਸਾਗਕੀਪਿੰਨੀ ਭਖੜੇਕੇ ਆਟੇਕੀਰੋਟੀ ਏਹੁਮੇਰਾ ਅਹਾਰਹੈ ਹਮਕੋਦੇਖ
ਤਬਲਾਗੇ ਜਬਭਲੇ ਬਸਤ੍ਰ ਹਮਪੈਨੇ ਭਲੇਭੋਜਨਖਾਵੈ ਭਲੇਘੋੜਿਓਂਪਰਚੜ੍ਹੈਂਹ
ਮਾਰਾਤੋ ਇਸਮੇਂ ਕੁਛ ਹੈਨਾਹੀ ਸਭੁਅਲੇਖਪੁਰਖਕਾਹੈ ਸਤੀਲਿਆਵੈ ਸੰਤੋਖੀ
ਖਾਵੈ ਹਮਕੋਲੇਪੁ ਕੁਛਨਾਹੀ ਕਈਜੀਵਸੁਖਪਾਵਤੇਹੈਂ ਏਹਉਤੰਰ ਹਮਕੋਦੇਵੋ ਬਾਬੇ
ਕਹਾ ਤੁਮਅਸਲਜੋਗੀ ਸਰਹੋ ਏਹੁਬਾਤ ਤੁਮਨੇ ਭਲੀਸਮਝੀਹੈ ਏਹਕਹਿਕਰ ਭਾਈ
ਬਾਲੇਨਾਲ ਬਾਬੇਜੀ ਕਹਾ ਕਿਉ ਭਾਈਬਾਲਾ ਏਹਬਾਤ ਤੋ ਭਲੀਹੈ ਬਾਲੇਕਹਾ ਗੁ
ਰੂਜੀ ਜੋਭਲੀ ਬਾਤਹੈ ਤੋ ਤੁਮਭੀ ਭਲੀਕਹਿਤੇਹੋ ਏਹੁਕਹਿਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਉਥੋ ਚਲਦੇ
ਰਹੇ ਇਕਖੂਹੇਤੇ ਆਏ ਲਾਲੋ ਭ੍ਰਿਖਾਣ ਉਥੇ ਆਹਾ ਉਸਨੇ ਸੁਣਕੇ ਗੁਰੂਜੀਨੂੰ

ਆਈਮਾਲਿਆ ਮਥਾਟੇਕਕੇ ਕਹਿਓਸ ਗੁਰੂਜੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ
ਆਉਭਾਈਲਾਲੇ ਸਤਕਰਤਾਰ ਲਾਲੇਕਹਾ ਅਜਮੈਨਿਹਾਲਹੋਇਆਹਾਂ ਮੈਨੂੰ
ਬੜੀਖੁਸੀਹੋਈ ਅਜਮੈਂ ਮਿਰਤਕਜੀਵਿਆਹਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਸਤਦਿਨ ਲਾਲੇਪਾਸਠੇ
ਉਥੋਂ ਮੂਲੇ ਚੋਣੇ ਪਾਸ ਆਏ ਪਖੋਕੇਰੰਧਾਵੇ ਮੂਲੇਨੂੰਖਬਰਹੋਈ ਨਾਨਕਜੀਆਇ
ਆਹੈ ਮੂਲੇਕਹਾ ਵਤਆਇਆਹੈ ਮੇਰੀਧਿਕਜਾਲਣਨੂੰ ਤਾਅਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇ ਮੂਲੇ
ਨੂੰਆਖਿਆ ਜਾਹਮੂਲਾ ਕੁਛਖਾਵਣਨੂੰ ਲੈਜਾਹੁ ਦੇਖਕੁਛਕਪੜੇਦੀਖਬਰਲੇ
ਤਾਮੂਲਾ ਪ੍ਰਸਾਦਦੀਬਾਲੀ ਲੈਆਇਆ ਪਰਕੌੜੀਲਜੇਹਾ ਜਾਇਆਖਿਓਸਨਾ
ਨਕਜੀ ਲੈਪ੍ਰਸਾਦਖਾਹ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮੈ ਨਹੀਖਾਂਦਾ ਤਾਅਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇ ਸੁਣਿਆ
ਗੁਰੂਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਮੂਲੇਦਾ ਨਹੀਪਾਇਆ ਅਜਿਤਾਘਰੇਪਰਸਾਦ ਬਣਾਇਕੈ ਲੈਗਿ
ਆ ਗੁਰੂਜੀਉਸਦੀਭਾਵਭਗਤੀ ਦੇਖਕੇ ਪਰਸਾਦ ਛਕਨਲਗੇ ਚੰਦੋਰਾਣੀਆਈ
ਕਹਿਓਸ ਬਚਾਤੇਰੇ ਕਾਰਖਾਨੇ ਏਤੇ ਚਲਦੇ ਹੈਸਨ ਏਹਆਮਦਨੀ ਆਵੇ ਤੇਰੀ ਇਜਤ
ਪਤ ਬਣੀਹੋਈ ਘਰਤੇਰੇ ਪੁਤਰ ਤੂੰ ਸਭਕਾਸੇਵਾਲਾ ਹੋਕੇ ਬਣੇਰਿਜਕਨੂੰ ਸਟਕੇ ਫਕੀ
ਰੀਪਕੜੀ ਤੂਹਿਕੀਕੀਤਾ ਸਾਡੀਧੀਦੇ ਏਹੋ ਜੇਹੇਕਰਮ ਹੈਸਨ ਹੁਣਭੀ ਉਨਾਨੂੰ ਸੰਭਾ
ਲਕੇ ਬਹਿਰਹੁ ਬਤੇਰਾਫਿਰਿਆਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਚੁੱਕਰਰਹੇ ਬੋਲੇਕੁਛਨਾਹੀ ਮਾਤਾਚੋਣੀ
ਭੀਚਰਨੀ ਆਇਲਗੀ ਲਖਮੀਦਾਸ ਚਰਨੀਲਗੇ ਮਾਤਾਚੋਣੀ ਦੇਨੇਤ੍ਰਾਥੀ ਜਲ
ਜਾਵੇ ਬੈਰਾਗ ਕਰਨਲਗੀ ਮਹਾਰਾਜ ਏਹ ਸੁਖ ਈਸ੍ਵਰਜ ਦਿਖਾਇਕਰ ਸਾਨੂ ਇਕਬਾ
ਰਗੀਹੀ ਸਟਦਿਤੋਜੇ ਕਿਰਪਾਕਰੋ ਸਾਡੇਔਗਣਨੂੰ ਬਖਸੋ ਆਪਣੇਘਰਰਹੋ ਬਹੁ
ਤਫਿਰੇਹੋ ਜਾਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇਪਾਸਰਖੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸਾਡੇਪਾਸਨੰਗਭੁਖਹਈ ਕਬੂ
ਲਹਈਤਾਰਹੁ ਚੋਣੀਨੇ ਹਥਜੋੜਕੇਕਹਾ ਆਪਦਾ ਸਬਰ ਲੈਫਨਿਹਾਲੀਹੈ ਸਾਨੂੰ
ਨੰਗਭੁਖ ਸਭਮੈਨੂੰ ਕਬੂਲ ਇਤਨਾਚਿਰਨੂੰ ਸਿਰੀਚੰਦਜੀਭੀ ਆਇ ਮਥਟੇਕਿਆ
ਬੇਬੇਜੀ ਚਲਗਈ ਜੈਰਾਮ ਜੀਭੀ ਚਲਗਏਹੈਨ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਜਗਤ ਸਭਚਲ
ਣੀ ਸਰਾਂਇਹੈ ਅਸਾਂਭੀਕਿਸੀ ਦਿਨਨੂੰ ਚਲਣਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਮੂਲੇਆਇਕੇਕ
ਹਾ ਤੁਸੀਕੁਛਖਾਦੇਪੀਦੇਨਾਹੀ ਏਹਕਪੜੇਪਾਹਿਨੇ ਲਾਲਕਵਾਇ ਨੀਲੀਸਲਵਾਰ
ਪਟਕਾ ਪਗੜੀ ਸੁਪੇਦ ਫਰਗਲ ਸਿਆਲਹੈਨ ਗੁਰੂਜੀ ਸਬਦਕਹਾ
ਸਭੁਰਸਮਿਠੇਮੰਨਿਐ ਸੁਣਿਐ ਸਾਲੋਣੇ ਖਟਤੁਰਸੀਮੁਖਬੋਲਣ ਮਾਰਣਨਾਦ
ਕੀਏ ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਉ ਏਕੁ ਜਾਕਉ ਨਦਰਕਰੇ ਬਾਬਾਹੋਰਖਾਣਾ ਖੁਸੀਖੁਆ
ਰ ਜਿਤੁਖਾਧੈ ਤਨਪੀੜੀਐ ਮਨਮੈ ਚਲੈਬਿਕਾਰ ੧ ਰਤਾਪੈਨਣਮਨਰਤਾ ਸੁਪੇ

ਦੀ ਸਤਦਾਨੁ ਨੀਲੀਸਿਆਹੀਕਦਾਕਰਣੀਪਾਹਿਰਣਪੈਰੁਧਿਆਨੁ ਕਮਰਬੰਧਸੰਤੋ
ਖਕਾਧਨਜੋਬਨਤੇਰਾਨਾਉ॥ ਬਾਬਾਹੋਰਪੈਨਣਖੁਸੀਖੁਆਰ ਜਿਤੁਪੈਧੇਤਨਪੀੜੀ
ਐਮਨਮੈਚਲੈਬਿਕਾਰ॥ ਮੂਲੇ ਜਾਇਕਰ ਅਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇ ਨੂੰਕਹਿਆ ਨਾਖਾਂਦਾਹੈ
ਨਾਂਪਾਹਿਨਦਾਹੈ ਫੇਰਅਜਿਤਾ ਨਾਲਆਇਆ ਘੋੜੀ ਲੀਤੇਆਇਆ ਆਖਿਓਸ
ਤਪਾਜੀ ਘੋੜੀਤੇਸਵਾਰਹੋਕੇ ਘਰਚਲੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਘੋੜੇਪਾਖਰ ਸੁਇਨੇਸਾ
ਖਤ ਬੂਝਣਤੇਰੀਵਾਟ ਤਰਕਸਤੀਰਕਮਾਣਸਾਂਗਤੇਗ ਬੰਧਗੁਣਧਾਤੁ ਵਾਜਾਨੇ
ਜਾ ਪਤਾਸਿਉਪਰਗਟ ਕਰਮ ਤੇਰਾਮੇਰੀਜਾਤ ਬਾਬਾਹੋਰਚੜਨਖੁਸੀਖੁਆਰ
ਜਿਤਚੜਿਐਤਨਪੀੜੀਐਮਨਮਾਹਿਚਲਹਿਬਿਕਾਰ ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਨਾਮ
ਕੀਨਦਰਤੇਰੀਪਰਵਾਰੁ॥ ਹੁਕਮਸੋਈਤੁਧਭਾਵਸੀ ਹੋਰਆਖਣਬਹੁਤਅਪਾਰੁ
ਨਾਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪੂਛਿਨ ਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ ਬਾਬਾਹੋਰ ਸਉਣਾਂਖੁਸੀਖੁਆ
ਰ ਜਿਤਸੁਤੇਤਨਪੀੜੀਐਮਨਮੈਂਚਲਹਿਬਿਕਾਰ॥੪॥ ਉਥੇਗੁਰੂਜੀਨੇਧਰਮ
ਸਾਲਬਧੀ ਲੋਕ ਬਹੁਤੇ ਆਇਕਰਮਿਲਨਲਗੇ ਇਕਮਹੀਨਾ ਗੁਰੂਜੀਰਹੇ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਭਾਈਬਾਲਾਕਿਤਨੀਬਰਸੀਆਏਹਾਂ ਬਾਲੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਤੇਰੀ
ਆਤੂਹੀਜਾਣੇਂ ਮੈਕਿਆਜਾਣਾ ਤੁਸੀਦਸੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਬਾਲਾ ਅਠਾਰਾਬਰਸ
ਪਿਛੋਆਏਹਾਂ ਬਾਲੇਕਹਾਸਤਜੀਸਤ ਦੋਇਮਹੀਨੇਰਹੇ ਤਾਮਾਤਾਚੋਣੀ ਸ੍ਰੀਚੰਦ
ਲਖਮੀਦਾਸ ਬਾਲਾਭੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰਨੂੰਆਏ ਧਰਮਸਾਲ ਪਕੇਘਰਬਣੇਹੋਇਸ
ਨਉਥੇਰਹਿਣਲਗੇ ਭਾਈਬਾਲੇਨੂੰ ਤਲਵੰਡੀਘਲਿਆਮਾਤਾਪਿਤਾਨੂੰਮੰਗਾਇ
ਆ ਬਾਲਾਆਪਣੇਘਰਦਿਆਨੂੰ ਭੀਮਿਲਿਆ ਮਾਤਾਗੁਰੂਜੀਦੀਬੈਰਾਗਕਰਨ
ਲਗੀਭਾਈਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਚਲਮਾਤਾਜੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਦਦਾਹਈ ਭਾਈ
ਕਾਲੂਭੀਤਿਆਰਹੋਇਆ ਮਾਤਾਜੀਭੀਟੁਰਨਲਗੇ ਤਾਂਕਾਲੂ ਬਹੁਬੈਰਾਗਕੀ
ਤਾ ਬਾਲੇਨੂੰਕਹਾ ਨਾਨਕਜੀਨੂੰਆਖੇ ਬਚਾਤੁਸੀਤਲਵੰਡੀਆਓ ਕਾਲੂਤੇਅੰ
ਮਾਬੀਬ੍ਰਿਇਥੇਆਹੀਤਾਉ ਤੋਕਿਸੀ ਕਦੀਨਾਕਦੀਨਾਨਕਜੀ ਇਥੇਆਂਵੇਗਾ
ਏਭੀਇਥੋਚਲੇਹੈਨ ਤਾਕਾਲੂਤੇ ਅੰਮਾਜੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰਆਏ ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਉਠਕਰ ਮਿਲੇ ਮਾਤਾਪਿਤਾਦੇ ਚਰਨਾਤੇ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਬਾਬੇਕਾਲੂ ਗੁਰੂਜੀ
ਨੂੰਬਗਲਵਿਚਲੀਤਾ ਮਥਾਚੁੰਮਿਆ ਅੰਮਾਜੀ ਭੀਮਥਾਚੁੰਮਿਆਮਿਲੀਪੋ
ਤ੍ਰੇਮਿਲੇ ਚੋਣੀਜੀ ਸਸਸਹੁਰੇਅਗੇ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਉਨਾਅਸੀਸਦਿਤੀਤੇਮਾ
ਤਾਪਿਤਾਨੇਂਕਹਾ ਬਚਾ ਤੁਹਿਮਾਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾਹੈ ਸਾਨੂੰਦਰਸਨਦਿਤਾਹਈ

ਗੁਰੂਜੀਮਾਤਾਪਿਤਾਕੇਹਿਤਸਬਦਵਡਹੰਸਮੇਕਹਾ ਅਮਲੀਅਮਲੁਨਅੰਬੜੈ
ਮਛੀਨੀਰੁਨਾਹੋਇ ਜੋਰਤੇਸਹੁਆਪਣੇਤਿਨਭਾਵੈਸਭੁਕੋਇ ੧ ਹਉਵਾਰੀਵੰਞਾਖੰ
ਨੀਐਵੰਞਾਤਉਸਾਹਿਬਕੇਨਾਵੈ ਏਹੁਸਾਰਾਸਬਦਪੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂਪਿਤਾਕਾਲੂਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇਨਾਨਕਜੀ ਤੁਸੀਫਕੀਰੀਵੇਸਛੋਡੋ ਗ੍ਰਹਸਤੀਆਂਦਾਵੇਸਕਰੋ ਨਵੇ
ਕਪੜੇਪਾਹਿਨੋ ਇਸਨਾਨਕਰੋਤਿਲਕਲਗਾਇਆਕਰੋ ਸਿਧੇਮਾਰਗਚਲੋ
ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਪਿਤਾਜੀਤੁਸੀਜਾਣਦੇਹੋ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇਅਰਾਧਣੇਂਕੀਗ
ਤ ਤਾਂਕਾਲੂਨੇਕਹਾਬੇਟਾਮੈਨਹੀਜਾਂਣਦਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਸਬਦਕਹਾ ਕੁੰਗੂਕੀਕ
ਇਆਂਰਤਨਾਕੀਲਲਤਾ ਅਗਰਵਾਸਤਨਸਾਸ ਅਠਸਠਤੀਰਥਕਾਮੁਖਟਿ
ਕਾ ਤਿਤੁਘਟਿਮਤਿਵਿਗਾਸੁ ਓਤੁਮਤੀਸਾਲਾਹਣੰ ਸਚਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸ ੧ ਤਾਂ
ਕਾਲੂਕਹਿਆ ਇਕਸਿੱਧ ਪੀਰਹੈਨ ਉਨਾਨੂੰਸਭਸੰਸਾਰਜਾਣਦਾਹੈਉਨਾਅਗੇ
ਪੂਜਾਚੜ੍ਹਦੀਹੈ ਲੰਗਰਲਗਦੇਹੈਨ ਸੁਖੀਰਹਿੰਦੇਹੈਨ ਉਨਾਪਿਛੇਸੰਸਾਰਛੁਟੇਗ
ਜਾਨਹੀ ਛੁਟੇਗਾ ਉਨਾਨੂੰਪਰਮੇਸਰਨਾਲ ਭਾਉ ਹੋਵੇਗਾਯਾਨਹੀਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂਗੁ
ਰੂਜੀਕਹਾ ਪੂਜਲਗੈਪੀਰਆਖੀਐ ਸਭੁਮਿਲੈਸੰਸਾਰ ਨਾਉਸਦਾਏਆਪਣੈ
ਹੋਵੈਸਿਧੁਸੁਮਾਰ ਜਾਂਪਤਿਲੇਖੈਨਾਂਪਵੈਤਾਸਭਾਪੂਜਖੁਆਰ ੨ ਕਾਲੂਪੁਛਿਆ
ਓਹਵਸਤੁਕੌਣਹੈਜਿਸਕਰਕੇਸੰਸਾਰਤੇਛੁਟੀਐ ਕਿਵੇਂਇਸਦੀਰਹਿਆਂਵੇਪਰ
ਮੇਸਰਨਾਲ ਸੰਸਰਨਾਲਭੀ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਜਿਨਕਉਸਤਗੁਰਥਾਪਿਆਤਿਨ
ਮੇਟਨਸਕੈਕੋਇ ਉਨਾਅੰਦਰਨਾਮਨਿਧਾਨਹੈ ਨਾਮੋਪਰਗਟਹੋਇ ਨਾਉਪੂਜੀਐ
ਨਾਉਮੰਨੀਐਅਖੰਡਸਦਾਸਚਸੋਇ ੩ ਫੇਰਕਾਲੂਕਹਾ ਜੇਹੜੇਨਾਮਨਹੀਸਿਮ
ਰਦੇਉਨਾਦੀਉਮਰਕਿਰਤਕਰਦਿਆਂਸੰਸਾਰਮੇਗੁਜਰਗਈਉਨਾਂਦਾਦਰਗਾਹ
ਮੇਕਿਆਹਾਲਹੋਵੇਗਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਖੇਹੂਖੇਹਰਲਾਈਐਤਾਜੀਉਕੇਹਾਹੋ
ਇ ਜਲੀਆਂਸਭਸਿਆਣਪਾਂ ਉਠੀਚਲਿਆਰੋਇ ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਸਾਰਿਐ
ਦਰਗਇਆਂਕਿਆਹੋਇ ਪਿਤਾਜੀਜਿਨੰਨਾਮਨਹੀਜਪਿਆਤਿਨਾਨੂੰਅਗੇਢੋ
ਈਨਹੀਹੈ ਤਾਂਕਾਲੂਕਹਿਆ ਬਚਠੀਕਹੈਪਰਹੇਬੇਟਾਤੂੰਮਹਾਪੁਰਖਹੈਂ ਤੇਅਸਾ
ਤੈਨੂੰਜਾਤੋਨਾਹੀ ਪਰਬਚਾਂਸਾਡਾਕਿਆਹਾਲਹੋਵੈਗਾ ਤੇਅਸਾਪਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮ
ਕਦੇਨਹੀਲੀਤਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਦੇਮੁਖੜੇਸਹਿਜਸੁਭਾਵਤੇਨਿਕਲੀ ਹੇਪਿਤਾਜੀ
ਜੋਸਾਡਾਹਾਲ ਸੋਤੁਹਾਡਾਹਾਲ ਏਹਸੁਣਕੇਕਾਲੂਨੇ ਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ
ਤੇਗੁਰੂਜੀ ਮਾਤਾਪਿਤਾਉਪਰਦਿਆਲਹੋਏ ਲਗੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁਰੂਜਪਣ

ਬਾਬਾਜੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਵਿਚ ਉਦਾਸੀ ਭੇਖ ਉਤਾਰਕੇ ਸੰਸਾਰੀ ਕਪੜੇ ਪਹਿਨ ਬੈਠੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਕਰ ਮੰਜੀ ਬੈਠਕੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇਵਨ ਤੇ ਬਾਣੀ ਉਚਰੀਐ ਜੋ ਸਿਖ ਬਾਣੀ ਸੁਣੇ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਗਿਆਨ ਦਾ ਉਜਾਲਾ ਹੋਵੈ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਵਧਦੀ ਜਾਵੇ ਸਵੇਰੇ ਜਪ ਪੜਨਾ ਸੰਧਿਆ ਕੋ ਸੋਦਰ ਪੜਨਾ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਦਿਨ ਚੜੇ ਆਰਤੀ ਗਾਵਨ ਆਰਤੀ ਸੁਣਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਰਤੇ ਸੋਦਰ ਸੁਣਕੇ ਦੇਗ ਵਰਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਉਥੇ ਕਠੀ ਹੋਵੇ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਗਿਆਨ ਚਰਚਾ ਹੋਦੀ ਰਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸਚਖੰਡ ਮੇਂ ਜਾਇ ਬਸੇ ਨਾਮ ਜਪਕੇ ਪਰਮਪਦ ਕੇ ਅਧਕਾਰੀ ਭਏ ਇਕ ਵਾਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਹਜੂਰ ਸਿਧ ਆਏ ਚਰਚਾ ਬਹੁਤ ਹੋਈ ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਜਗਤ ਕੋ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਹੈਂ ਨ ਸਾਨੂੰ ਭੀ ਦਿਖਾਓ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਕਰਾਮਾਤ ਸਭ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮੇ ਹੈਨ ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਕਹਾ ਅਸੀ ਲੁਕਨੇ ਹਾਂ ਤੁਸੀ ਲਭੋ ਫੇਰ ਤੁਸਾਂ ਲੁਕਣਾ ਅਸੀ ਲਭਾਂਗੇ ਜਿਤਨੇ ਸਿਧ ਹੈਸਨ ਸਭ ਲੁਕੇ ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਲੁਕੇ ਹੈਸਨ ਤਹਾਂ ਤੇ ਪਕੜ ਮਗੀਏ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਫੇਰ ਸਿੱਧ ਕੋਈ ਉਡਿਆ ਆਕਾਸ ਕੋ ਇਰਗਾਨੀ ਤੇ ਚੜ ਬੈਠਾ ਪਥਰਾਂ ਦੀ ਬਰਖਾ ਕੀਤੀਓਨੇ ਕੋਈ ਸ਼ੇਰ ਕੋਈ ਬਘਿਆੜ ਐਸੇ ਐਸੇ ਬਿਤਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਬਣੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹ ਲਾਠੀ ਲੈ ਰਾਮਕਾਰ ਅਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਉਦਾਲੇ ਕਰਦੇ ਬਾਲੇ ਰਾਮਕਾਰ ਕਢੀ ਉਨਾਂ ਦਾ ਬਲ ਬਾਹਰ ਹੀ ਦਿਖਾਵਨ ਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਨਾ ਆਇਆ ਸਭ ਹਾਰ ਗਏ ਹਾਰਕੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਓਨੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮੈ ਲੁਕਨਾ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲਭੋ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀ ਨਾ ਲਭ ਸਕੋ ਤਾਂ ਇਕ ਟਕਾ ਰਖਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਮੈ ਹਾਜਰ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇਹ ਨੂੰ ਤਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤਤ ਮਿਲਾਇ ਦਿਤੇ ਚੇਤਨ ਪੁਰਖ ਕੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾਰ ਮੇ ਲੀਨ ਕੀਆ ਸਿੰਧ ਸਭ ਢੂੰਡ ਰਹੇ ਬਡਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਾ ਲਭਿਆ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਤੀਕ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿਓਨੇ ਤੁਸੀ ਲਭੋ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਟਕਾ ਰਖਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਰਤ ਹੀ ਪਰਤਖ ਹੋਏ ਸਭ ਸਿਧਾਂ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਕੀਤੋ ਨੇ ਧੰਨ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਇਕ ਦਿਨ ਬੜੀ ਅੰਧੇਰੀ ਵਗੀ ਝਖੜ ਦੇ ਸਬਬ ਕਰਕੇ ਪੰਛੀ ਬਹੁਤ ਮਰੇ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇਖਕਰ ਬੜਾ ਤਰਸ ਕੀਤਾ ਸਤਨਾਮ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਹਿਕੇ ਕਹਾ ਪੰਛੀਓ ਤੁਮ ਉਡ ਜਾਓ ਪੰਛੀ ਉਡ ਗਏ ਪਿਛੋਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਮਨ ਮੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਮੈਂ ਕੌਣ ਕੀਟ ਹਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਭਾਣੇ ਨੂੰ ਮੋੜਿਆ ਏਹ ਸਮਝ ਕਰ ਬੜੇ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਜਲ ਕਟਕੇ

ਪੂਰਨ ਕੀਆ ਸੁਆਸਾਂ ਕੋ ਪੌਣ ਮੈ ਮਿਲਾਇਆ ਸਰੀਰ ਕੋ ਬਹੁਤ ਖੇਦ ਦੀਆ ਬ
ਤੀ ਸਾਸਨਾ ਦੇਖ ਕੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਪਰਤੱਖ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਕੋ ਦੁ
ਸਤੁ ਕੀਤਾ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਸਰੀਰ ਕੋ ਦੁਖ ਕਿਉ ਦੇਤਾ ਹੈ ਮੇਰੀ ਮਰਜੀ ਹੋ
ਤੀ ਹੈ ਤੇਰੇ ਸਰੀਰ ਕਰ ਕਾਰਜ ਕਰਤਾ ਹੋ ਤੇਰੇ ਵਸ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜੋ ਮੇਰੀ ਇਛਾ ਹੋਤੀ ਹੈ
ਸੋਈ ਮੈ ਕਰਤਾ ਹੋਂ ਤੂੰ ਸਰੀਰ ਕੋ ਦੁਖ ਨਾ ਦੇਹ ਇਹੁ ਦੁਖ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਕੋ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਬ
ਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਹੇ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਮਜਾਲ ਹੈ ਮੈ ਦੁਖ ਦੇਵੰ
ਮੈ ਕੌਣ ਕੀਟ ਹਾਂ ਤਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਮੈਂ ਅਰ ਮੇਰੇ ਮੈਂ ਕਛ ਭੇਦ
ਨਹੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਕੁ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਸਭੁ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਤੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੇ
ਰ ਕੁਛ ਅਖਤਿਆਰ ਨਹੀ ਤੂੰ ਭੈ ਮਤ ਕਰੈ ਜੋ ਕੁਛ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਭ ਮੈਂ ਕਰਤ
ਹੋ ਫੇਰ ਕਰਤਾਰ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੂਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਕਰੇਗਾ ਮੈ ਮੰਨਾਗਾ ਤਿਵੇਂ ਹੀ
ਹੋਵੇਗਾ ਸਿਦਕ ਸਬੂਰੀ ਨਾਮ ਕਾ ਸਿਰੋਪਾਉ ਦੀਆ ਅਰ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਅਬ ਤੇ
ਰਾ ਪੰਥ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਕਾ ਚਕਰ ਫੇਰੇ ਜੋ ਤੇਰੇ ਪੀਛੇ ਲਗੇ ਸੋ ਉਧਰੇਗਾ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਕਹਾ ਚਲ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਬਹੁਤੀ ਜੋਗੀ ਉਦਾਸੀ ਤੀਰਥ ਜਾਤ੍ਰਾ ਦੀ ਕਰ ਆਵੀਏ ਕੁ
ਲਛੇਤ੍ਰ ਮੈ ਗਏ ਬਡੇ ਖਟ ਦਰਸਨ ਕੇ ਮੇਲੇ ਸਭ ਲੋਕ ਕਠੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਸੀ ਸਾਰੀ
ਕੁਛ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀ ਪਰ ਏਕ ਰਾਜਾ ਤਿਸ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਦੁਸਮਣਾ ਦਾ ਭਜਾਇਆ
ਹੋਇਆ ਉਤ ਸਮੇਂ ਕੁਲਛੇਤ੍ਰ ਮੈ ਆਇਆ ਸ਼ਿਕਾਰ ਖੇਡ ਕੇ ਮਿਰਗ ਮਾਰ ਲਿਆ
ਇਆ ਉਨਾ ਦੇ ਪਾਸ ਸੀ ਪਦਨਾਵੀ ਸੀ ਉਤ ਸਮੇਂ ਉਹੀ ਭੇਟਾ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਸਰਬ ਸਾਮਰਥ ਨੇ ਬਾਲੇ ਜੀ ਕੋ ਕਹਾ ਬਾਲਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਪੂਜਣ ਨਹੀ ਆਏ ਸੇਰ
ਭੁਰ ਸਾਲਣ ਦੇਗਾ ਲਿਆਇ ਕੇ ਧਰੋ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਸਤ ਬਚਨ ਚੁਲਾ ਬਣਾਇ ਕੇ
ਰਮ ਦੇਗੇ ਮੈ ਧਰ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਲੋਕ ਉਥੇ ਹੋਮ ਕਰਦੇ ਜਗ ਕਰਦੇ ਢਾਵਦੇ ਦਾਨ
ਕਰਦੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਦੇਗਾ ਧਰ ਦਿਤਾ ਲੋਕ ਧੂੰ ਨਿਕਲਦਾ ਦੇਖ ਕੇ ਸੋਟਾ ਲਕੜੀ
ਹਥਿਆਰ ਲੈ ਕੇ ਦੌੜੇ ਆਏ ਕੇ ਆਖਣ ਲਗੇ ਤੁਮ ਕੌਣ ਹੋ ਜੀ ਆਜ ਕੇ ਦਿਨ ਤੁ
ਰਕ ਭੀ ਤ੍ਰਾਸ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤੁਮ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਹੋ ਸਚ ਕਹੋ ਹਾਂਡੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਧਰਿਆ
ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹਮ ਕੋ ਭੁਖ ਲਗੀ ਥੀ ਹਾਂਡੀ ਧਰੀ ਹੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਕਹੈ ਹਾਂਡੀ
ਮੈਂ ਕਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਾਸ ਹੈ ਉਨਾ ਕਹਾ ਇਧੰ ਗ੍ਰਹਣ ਲਗਾ ਹੈ ਤੂੰ ਮਾਸ
ਰੀਧ ਕਰ ਖਾਤਾ ਹੈ ਤਾ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਗਿਆਨ ਮੈ ਬਾਤ ਕਰੋ ਤੈ ਕਹਿਤਾ ਹੋ ਝਗੜਾ ਕ
ਰ ਤੂੰ ਮੈ ਨਹੀ ਕਹਿਤਾ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਕੇ ਹਟਾਇ ਕੇ ਏਕ ਸੰਨਿਆਸੀ ਨੇ ਕਹਾ ਗਿਆ

ਨਕੀ ਬਾਤਕਹੋ ਗੁਰੂਜੀਸਲੋਕਕਹਾ ਪਹਿਲਾਂਮਾਸਹੁੰਨਿੰਮਿਆ ਮਾਸੈਅੰਦ
ਰਵਾਸ ਜੀਉਪਾਇਮਾਸ ਮੁਹਿਮਾਲਿਆ ਹਡੁਚੰਮਤਨਮਾਸ ਮਾਸਹੁੰਬਾਹਰਕ
ਢਿਆਮੰਮਾਮਾਸਗਿਰਾਸੁ ਮੁਹਿਮਾਸੈਕਾਜੀਭਮਾਸੈਕੀਮਾਸੈਅੰਦਰਸਾਸੁ ਵ
ਡਾਹੋਇਆ ਵੀਆਹਿਆ ਘਰਲੈ ਆਇਆਮਾਸ ਮਾਸਹੁਹੀਮਾਸ ਊਪਜੈਮਾ
ਸਹੁਸਭੋਸਾਕ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹੁਕਮ ਬੁਝੀਐ ਤਾਕੋਆਵੈਰਾਸ ਆਪਛੁ
ਟੈਨਹਿਛੂਟੀਐਨਾਨਕਬਚਨਬਿਣਾਸ॥੧॥ ਮਾਸਮਾਸਕਰਮੂਰਖਝਗੜੇਗਿ
ਆਨਧਿਆਨਨਹੀਜਾਣੈਕਉਣਮਾਸਕਉਣਸਾਗਕਹਾਵੈਕਿਸਮੈਪਾਪੁਸਮਾ
ਣੇ ਗੈਂਡਾਮਾਰਹੋਮਜਗਕੀਆਦੇਵਤਿਆਕੀਬਾਣੇ ਮਾਸਛੋਡਬੈਸਨਕਪਕੜੈ
ਰਾਤੀਮਾਣਸਖਾਣੈ ਫੜਬਰਲੋਕਾਨੂੰਦਿਖਲਾਵੈ ਗਿਆਨਧਿਆਨਨਹੀਸੂਝੈ
ਨਾਨਕਅੰਧੇਸੋਕਿਆਕਹੀਐਕਹੇਨਕਹਿਆਬੂਝੈ ਅੰਧਾਸੋਇਜੁਅੰਧਕ
ਮਾਵੈ ਜਿਸ ਰਿਦੈਸਿਲੋਚਨਨਾਹੀ ਮਾਤਪਿਤਾਕੀਰਕਤਨਿਪੰਨੇ ਮਛੀਮਾਸਨਖ
ਹੀ ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੈਜਾਨਸਿਮੇਲਾਉਥੈਅੰਧਕਮਾਹੀ ਮਾਸਹੁਨਿੰਮੇਮਾਸਹੁਜੰ
ਮੇਹਮਮਾਸੈਕੇਭਾਂਡੇ ਗਿਆਨਧਿਆਨਕਿਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਚਤਰਕਹਾਵੈਪਾਂਡੇ॥
ਬਾਹਰਕਾਮਾਸਮੰਦਾਸੁਆਮੀਘਰਕਾਮਾਸਚੰਗੇਰਾ ਜੀਅਜੰਤਸਭਮਾਸਹੁ
ਹੋਏਜੀਅਲਾਇਆਬਸੇਰਾ ਅਭਖਭਖਹਿਭਖਤਜਛੋਡਹਿਅੰਧਗੁਰੂਜਿਨਕੇ
ਰਾ ਮਾਸਪੁਰਾਣੀਮਾਸਕਤੇਬੀਚਹੁ ਜੁਗਮਾਸਕਮਾਣਾ ਜੇਵਕਾਜਵੀਆਹੁਸੁਹਾ
ਵੈਉਥੈਮਾਸਸਮਾਣਾ ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖਨਿਪਜੇਮਾਸਹੁ ਪਾਤਸਾਹਸੁਲਤਾਨਾ ਜੇਓ
ਹਦਿਸੈਨਰਕਜਾਂਦੇਤਾਉਨਕਾਦਾਂਨਨਲੈਣਾ ਦੇਦਾਨਰਕਸੁਰਗਲੈਦੇਦੇਖਹੁਏ
ਹੁਧਿਙਾਣਾ ਆਪਨਬੂਝੈਲੋਕਬੁਝਾਏਪਾਂਡੇਖਰਾਸਿਆਣਾ ਪਾਂਡੇਤੂਜਾਣੈਨਾ
ਹੀਕਿਥਹੁਮਾਸਉਪੰਨਾ ਤੋਇਅਹੁਅੰਨਕਮਾਦਕਪਾਹਾਂਤੋਇਅਹੁਤ੍ਰਿਭਵਣ
ਗੰਨਾ ਤੋਇਆਆਖੈਹਉਬਹੁਬਿਧਿਹਛਾਤੋਐਬਹੁਤਾਬਿਕਾਰਾ ਏਤੇਰਸਛੋਡ
ਹੋਵੈਸੰਨਿਆਸੀਨਾਨਕਕਹੈਵਿਚਾਰਾ॥੧॥ਏਹੁਸਬਦਸੁਣਕੇਖਟਦਰਸਨ
ਕੀਨਿਸਾਹੋਈ ਸਭਲੋਕਗੁਰੂਜੀਦੀਚਰਨੀਲਗੇ ਪਦਣੇਂਦਰਾਜਾਉਸਦੀਆਂਉ
ਬਡੀਨਿਮ੍ਰਹੋਇਕੇਸਰਨੀਆਈਗੁਰੂਜੀਕਹਾਨਾਮਜਪੋਤੁਹਾਡਾਭਲਾਹੋਵੈਗਾਤੁ
ਹਾਡਾਰਾਜਭੀਤੁਹਾਨੂੰਮਿਲੇਗਾ ਇਤਨੇਚਿਰਨੂੰਗ੍ਰਹਿਣਹਟਿਆ ਸਭਖਟਦਰਸ
ਨੋਕੇਪੰਗਤਲਗਾਇਕੇਉਸਦੇਗੋਤੇਤਸਮਾਈਉਸਰਾਜਕੁਮਾਰਦੇਹਥੀਸਭਕੋ
ਛਕਾਇਕੇਬਿਦਾਕੀਆ ਉਹਭੀਮਾਂਪੁਤ੍ਰਗੁਰੂਕੇਸਿਖਹੋਏਗੁਰੂਜੀਨੈਖੁਸੀਕੀਤੀ

ਗੁਰੂਜੀ ਗੰਗਾ ਜੀ ਪਰਬਦੇ ਮੇਲੇ ਗਏ ਉਥੇ ਬਡਾ ਮੇਲਾ ਆਸੀ ਜਾਤ੍ਰੀ ਲੋਕ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਹੈਸ
ਨ ਜਤੀ ਸਤੀ ਚਿਰੰਜੀਵ ਸਾਧਿਕ ਸਿੱਧ ਨਉ ਨਾਥ ਬਵੰਜਾ ਬੀਰ ਦੇਵਤੇ ਰਾਖਸ ਖੇਤ੍ਰਪਾਲ
ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਦਾਨਵ ਭੈਰਵ ਅਪਛਰਾਂ ਸਰਬ ਗ੍ਰਹਸਤੀ ਬਾਂਣਪਰਸਤੀ ਜੋਗੀ ਜੰ
ਗਮ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋਰ ਸਭ ਲੋਕ ਉਥੇ ਹੈਸਨ ਜਿਸਾ ਦਿਨ ਪੁਰਬ ਥੀ ਸੀ ਉਸਾ ਦਿਨ
ਬਾਬਾਜੀ ਅਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਕਨਾਰੇ ਗੰਗਾ ਕੇ ਚੌਂਤਰੇ ਪਰ ਬੈਠੇ ਸੇ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ
ਕਰਤੇ ਥੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਭਾਈ ਦਾ ਨਾਰਬਾਬੀ ਆਖਿਆ ਉਸ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹਰਿਕੇ
ਭਜਨ ਕੌਨ ਕੌਨ ਨ ਤਾਰੇ ਖਗਤਨ ਮੀਨਤਨ ਮਿਰਗਤਨ ਬਰਾਹਿਤਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਉਧਾ
ਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਦੇਵਕੁਲ ਦੈਤਕੁਲ ਜੱਖ੍ਯ ਕਿੰਨਰ ਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ਜੋ ਜੋ ਭਜਨ ਕਰੇ
ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਤਾ ਕੇ ਦੂਖ ਬਿਦਾਰੇ ਕਾਮ ਕਰੋਧ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਇਨ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਰੇ
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਪਹੁ ਕਰਣਾਮੈਂ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੧॥ ਲੋਕ ਸਭ ਚ
ਰਚਾ ਕਰਨੇ ਕੋ ਆਏ ਬਾਬੇ ਡਿਠਾ ਇਨ ਮੇ ਗੁਰਮੁਖ ਕੋਈ ਨਹੀ ਸਭੋ ਹੌਮੈ ਹੰਕਾਰ ਕੇ ਭ
ਰੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਸਭੋ ਚੌਫੇਰੇ ਆਇ ਬੈਠੇ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਬਿਅੰਤਾ ਬਿਅੰਤ ਤਾ ਇਕ ਪੰਡਤ
ਬੋਲਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਕੋ ਬਿਅੰਤ ਸਭ ਕਾਹਿਤੇ ਹੈਂ ਅਵਤਾਰ ਭੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਅੰਤ ਜਾ
ਣਤੇ ਹੈਂ ਕਿਨਹੀ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਅਵਤਾਰ ਅੰਤ ਜਾਣ ਲੈਂਦੇ ਤੌ ਭਗਵੰਤ ਕੋ ਅੰਤਵੰਤ ਕਹੀ
ਏ ਬਿਅੰਤ ਨਹੀ ਰਹਿਤਾ ਹੈ ਅਵਤਾਰ ਉਸਕਾ ਅੰਤ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਓਹ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਨਹੀ ਕਹੀਦੇ ਤਾਤੇ ਅਵਤਾਰ ਭੀ ਏਹੀ ਜਾਂਣਤੇ ਹੈਂ ਪਰਮੇਸਰ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਬਾਬੇ ਕਹਾ
ਕਰੋੜਾਂ ਬਰਸਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਹੋਵੇ ਤਪ ਕਰੀਏ ਪਵਣ ਅਹਾਰ ਰਹੀਏ ਗੁਫਾ ਐਸੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ
ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨ ਹੋਵੇ ਸੁਪਨੇ ਮੇ ਭੀ ਨਾ ਸਵੀਏ ਨਾਮ ਜਪੀਏ ਤੌ ਭੀ ਅੰਤ ਨਹੀ ਆ
ਵਦਾ ਓਹ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੱਚਾ ਹੈ ਫੇਰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂ ਕਟੀਏ ਪੀਸੀਏ ਜਲਾਈਏ ਭਸਮ
ਨਾਲ ਰਲਾਈਏ ਤੌ ਭੀ ਬਿਅੰਤ ਕਾ ਅੰਤ ਨਹੀ ਸਿੱਧ ਤਾਂ ਹੋਵੇ ਪੰਛੀ ਦੀ ਤਰਾਂ ਅਕਾਸ ਮੇ ਭ
ਵੀਏ ਖਾਣ ਪੀਣ ਛਡ ਦੇਈਏ ਸੂਖਮ ਐਸੇ ਹੋ ਵੀਏ ਕੋਈ ਦੇਖ ਨਾਂ ਸਕੇ ਤੌ ਭੀ ਅੰਤ ਨਹੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੇ ਲਿਖਣੇ ਕਾਗਦ ਸਿਆਹੀ ਬਿਰਛ ਭੀ ਹੋਵੇ ਲਿਖੇ ਪਵਣ ਦੇਵਤਾ ਭਉ ਕ
ਰਕੇ ਤਉ ਭੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕਾ ਅੰਤ ਨਹੀ ਆਵਤਾ ਏਹ ਸ੍ਰਿਸਟ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਰਚੀ
ਹੈ ਸੋ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤ ਕਰ ਰਚੀ ਹੈ ਜਿਨਾਨੇ ਭਗਵੰਤ ਕੋ ਸੱਚ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤਿਨਾ ਦਾ ਉ
ਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵ ਭਗਤ ਕਰਨੀ ਨਾਮ ਜਪਣਾ ਮਾਨੁਖ ਜਨਮ ਕਾ ਏਹੋ ਫਲ ਹੈ ਏਹੁ
ਸੁਣਕੇ ਸਭ ਲੋਕ ਬਾਬੇ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਬਾਬੇ ਸਤਨਾਮ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
ਏਹ ਵਾਰਤਾ ਦੇਖਕਰ ਮਾਤਾ ਗੰਗਾ ਜੀ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਕਰ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸਭ ਸੁਣੇ ਸੰਤ

ਦੀਅਵਾਜਪਛਾਣਕੇ ਕਹਾ ਏਹੁ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇਪਿਆਰੇਹੈਭਗਤਹੈਨ ਇਕਬਾ
ਲਮਾਇਆ ਭਰਕੇ ਗੁਰੂਜੀਅਗੇ ਰਖਕੇ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਹਥਜੋੜਕੇਕਹਾ ਹੇਮਹਾਰਾ
ਜ ਮੇਰੇਵਿਚ ਬਡੇਪਾਪਂਵਾਲੇ ਲੋਕ ਇਸਨਾਨ ਕਰਦੇਹੈਨ ਅਤੇਕਲਜੁਗਦੇਲੋਕ ਭੀ
ਬਧੀਹੈਨ ਮੈਬਡੀਬਿਆਕੁਲ ਹੁੰਦੀਹਾਂ ਪਾਪਾਂਦੇਭਾਰਕਰਕੇ ਬਾਬੇਕਹਾ ਹੇਗੰਗਾ
ਮਾਤਾ ਜੋ ਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਦੇ ਭਜਨੀਕਹੈਨ ਸੰਤਹੈਨ ਤਿਨਾਦੇ ਚਰਨਾਂਦਾਧਿਆਨਕਰੋ
ਜੋਸੰਤ ਨਿਰਲੋਭਹੈਨ ਨਿਰਹੰਕਾਰਹੈਨ ਨਿਰਵੈਰਹੈਨ ਜਿਨਾਨੇਜਗਤਕੇ ਸੂਨਕਰਜਾ
ਨਾਹੈ ਪਰਮੇਸਰਕੀਬੰਦਗੀਕਰਦੇਹੈਨ ਤਿਨਾਦੇਚਰਨਾਂਦਾਧਿਆਨਕਰੋ ਅਰਤੇਰੇ
ਪਰਵਾਹਵਿਚ ਉਨਾਦੇਚਰਨ ਪਵੈਗੇ ਤਾਂਤੂ ਸੁਧਹੋਜਾਵੈਗੀ ਜੈਸੇ ਅਕਾਸਨਿਰਮਲ
ਹੈ ਤੇਰੇਸਪਰਸਕੀਏਤੇ ਕਲਜੁਗਕੇ ਜੀਵਭੀ ਸੁਧਹੋਜਾਵੈਗੇ ਏਹਸੁਨ ਗੰਗਾਮਾਤਾ
ਨੇ ਗੁਰੂਜੀਅਗੇ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਪਦਾਰਥ ਭੇਟਕੀਆ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਇਸਕਾਭੋਜ
ਨ ਪਰਮੇਸਰਨਮਿਤਕਰੋ ਮਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰਦੀਹੈ ਗੰਗਾਜੀਨੇ ਕਹਾਤੁਸੀਭੀਛਕੋ
ਤਾਬਾਬੇ ਕਹਾਤੁਸੀ ਭੰਡਾਰਾ ਕਰਵਾਓ ਅਸੀਭੀਖਾਵਾਂਗੇ ਮਾਤਾਗੰਗਾਨੇ ਭਗਵੰਤਕੇ
ਨਾਮਕਾ ਭੋਜਨਕੀਆ ਸਰਬਤਜੀਵ ਜਾਤ੍ਰੀਸੇ ਤਿਨਾਕੇਪਰੋਸਿਆ ਸਿਧਸਾਧ ਦੇ
ਵਤੇ ਜਤੀਸਤੀ ਚੰਦਸੂਰਜ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਵ ਬਿਸਨ ਮਾਨੁਖ ਰੂਪਧਾਰਕਰ ਪੌਣਪਾਣੀ
ਭੀ ਭੋਜਨਕੀਆ ਗੁਰੂਜੀ ਪਖਾਪਾਨੀਕੀ ਸੇਵਾਕਰੀ ਪਰਮੇਸਰਜੀਕਾ ਭੰਡਾਰਾ
ਨਕਰ ਗੰਗਾਮਾਈ ਸਭਕੋ ਭੋਜਨ ਜਿਵਾਇਆ ਛਕਕੇ ਸਭਲੋਕ ਆਪਣੇ ਅਸ
ਥਾਨਾਂਕੋ ਬਿਦਾਹੋਏ ਮਾਤਾਗੰਗਾ ਜਲਰੂਪ ਹੋਈ ਜੈਸੇ ਬਰਫਕੀ ਪੁਤਲੀ ਜਲਹੋ
ਇਜਾਂਦੀ ਗੁਰੂਜੀ ਅਗਲੇ ਤੀਰਥਾਂਕੀ ਜਾਤ੍ਰਾਕੋ ਚਲੇ ਚਲੇਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮ
ਥਰਾਪੁਰੀ ਜਿਥੇ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਹੋਇਆਹੈ ਜਾਮਨਾਨਦੀ ਕਿਨਾਰੇ ਗੁਵਰਧਨ
ਪਰਬਤਪੈ ਗਊਆਚਾਰੀਆਹੈਨ ਗੁਰੂਜੀ ਮਥਰਾਮੇਪਹੁਚੇ ਬਾਲੇਕਹਾ ਪਰਬਤ
ਕੈਸੇਆਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਬਾਲਾ ਰਾਮਜੀਪੁਲਬੰਨਣਵੇਲੇ ਬਾਂਦਰਾਂਨੂੰਭੇਜਿ
ਆ ਪਰਬਤਲਿਆਵਣਕੋ ਹਨੂਮਾਨਜੀ ਇਸਪਰਬਤਨੂੰ ਚੁਕਣਲਗੇ ਤਾਗੁਵਰ
ਧਨਕਹਾ ਮੈਨੂੰਕਿਥੇ ਲੈਚਲਿਆਹੈ ਹਨੂਮਾਨਜੀਕਹਾ ਰਾਮਜੀਕੇ ਦਰਸਨਕਰੋ
ਤਕਰਾਰਸੇ ਉਠਾਇਆ ਮਥਰਾਮੇ ਲਿਏ ਆਵਤੇਸੇ ਸਨੇਹਾਮਿਲਾ ਪੁਲਤਿਆਰ
ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਥੇਕੋਈ ਆਵਦਾਹੈ ਰਖਆਓ ਹਨੂਮਾਨਜੀ ਬੈਠਗਏ ਰਾਮਜੀਨੇ
ਸੁਣਿਆ ਹਨੂਮਾਨਕੋ ਕਹਿਭੇਜਾ ਹਮਕ੍ਰਿਸਨ ਅਵਤਾਰਧਾਰਕੇ ਲੀਲਾ ਬਹੁਤ੍ਰੀ
ਰ ਤਕ ਇਸਪਰਕਰੈਗੇ ਤੁਮਆਓ ਹਨੂਮਾਨਜੀ ਇਥਾਂ ਛੋੜਗਏ ਸੋਕ੍ਰਿਸਨਅ

ਵਤਾਰਧਾਰਕੇਇਥੇਰਾਸਰਚੀਹੈਗੁਰੂਜੀਜਮਨਾਮੇਸਨਾਨਕੀਆ ਸਭਅਸਥਾਨਾਡਿਠੇ
ਬ੍ਰਾਹਮਣਬ੍ਰਹਮਦਾਰੀਵਹਾਂਕੇਲੋਕ ਠਗਾਰੀਲੋਭੀਲੰਪਟਦੇਖੇਪਰਮੇਸਰਦੀਪ੍ਰੀ
ਤਵਾਲਾਕੋਈਨਾਮਿਲਿਆ ਬੈਸਨੋਬੈਰਾਗੀਕਰਮਾਕੇਬੰਧਨਾਮੇਬੰਧੇਹੂਏਹੈ ਦੂ
ਰਬੁਧੀਹੈ ਰਾਸਕਰਤੇਹੈ ਕੁਕਰਮਕਰਤੇਹੈ ਸੁੰਦਰਔਰਤ ਤੇਲੜਕਿਆ ਸੇਭੋਗਕ
ਰਤੇਹੈ ਅੰਧਧੁੰਧਵਰਤਿਆਹੈ ਕਤਕਪੁਰਬੀਕਾਰਾਸਮੇਲਾਜਾਇਕੇਦੇਖਾ
ਗੁਰੂਜੀਸਬਦਕਹਾ ਸੋਈਚੰਦਚੜਹਿਸੇਤਾਰੇਸੋਈਦਿਨੀਅਰਤਪਤਰਹੈ ਸਾਧ
ਰਤੀਸਾਪਵਨਝੁਲਾਰੇਜੁਗਜੀਖੇਲੇਥਾਵਕੈਸੇ ਜੀਵਨਤਲਬਨਿਵਾਰ ਹੋਵਹਿ
ਪਰਵਾਣ ਕਰੈਧਿਙਾਣਾਂ ਕਲਲਖਣਵੀਚਾਰ ਰਹਾਉ ਕਿਤੈਦੇਸਨਆਇਆਸੁਣੀ
ਐਤੀਰਥਪਾਸਨਾਬੈਠ ਦਾਤਾਦਾਨਕਰਹਿਤੇਨਾਹੀਮਹਲਉਸਾਰਨਬੈਠ ਜੇਕੋਸ
ਤੁਕਰੇਸੋਛੀਜੈਤਪਘਰਤਪਨਾਹੋਈ ਜੇਕੋਨਾਉਲਏਬਦਨਾਵੀਕਲਕੇਲਖਣ
ਏਹੀ ਜਿਸਸਿਕਦਾਰੀਤਿਸਾਹਿਖੁਆਰੀਚਾਕਰਕੇਹੇਡਰਨਾ ਜਾਸਿਕਦਾਰਪਵ
ਹਿਜੰਜੀਰੀਚਾਕਰਾਹਥਬਹੁਮਰਨਾ ਆਖੁਗੁਣਕਲਆਈਐ ਤ੍ਰਿਹੁਜੁਗਕੇ
ਰਾਗਹਿਆਤਪਾਵਸਜੇਗੁਣਦੇਹਤੁਪਾਈਐ ਕਲਿਕਲਵਾਲੀਸਰਾਨਬੇੜੀ
ਕਾਜੀਕ੍ਰਿਸਨਾਹੋਆ ਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਾਬੇਦਅਥਰਬਣਕਰਣੀਕੀਰਤਲਹਿਆ
ਪਤਾਵਿਣਪੂਜਸਤਾਵਿਣਸੰਜਮ। ਜਤਵਿਣਕਾਹੇਜਨੇਊ ਨਾਵਹੁਧੋਵਹੁਤਿਲਕ
ਚੜਾਵਹੁਸਤਾਵਿਣਸੋਚਨਹੋਈ ਕਲਪਰਵਾਣਕਤੇਬਕੁਰਾਣ ਪੋਥੀਪੰਡਿਤ
ਹੇਪੁਰਾਣ ਨਾਨਕਨਾਉਭਇਆਰਹਿਮਾਣ ਕਰਕਰਤਾਤੂੰਏਕੋਜਾਣ ਨਾਨਕਨਾ
ਮਿਮਿਲੇਵਡਿਆਈ ਏਦੂਉਪਰਕਰਮਨਹੀ ਜੇਘਰਹੋਂਦੇਮੰਗਣਜਾਈਐਫਿ
ਰਉਲਾਮਾਮਿਲੇਤਹੀ॥ ੨॥੧॥ ਗੁਰੂਜੀਏਹਸਬਦਕਹਿਆ ਤਾਸਭਲੋਕਗੁਰੂ
ਕੀਚਰਨੀਲਗੇ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਾਈਪਰਮੇਸਰਦੇਨਾਮਕਰਕੇਛੁਟਕਾਰਾਹੈ ਨਾਮ
ਜਪਣੇਕਰਸੁਖਤੇਵਡਿਆਈਮਿਲਦੀਹੈ ਨਾਮਜਪਣਦੇਤੁਲਹੋਰਕਰਮਕੋਈਨ
ਹੀਪਰਮੇਸਰਸੰਤਾਕੇਰਿਦੇਮੇਵਸਦਾਹੈ ਸੋਨਾਮਜਪੇਸਤਸੰਗਕਰੇਵੰਡਖਾਇਅ
ਕਰੇਆਏਸੰਤਦੀਸੇਵਾਕਰੇ ਤੁਹਾਡਾਭਲਾਹੋਵੈਗਾ ਗੁਰੂਜੀਮਥਰਾ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਮੇ
ਗੋਕਲਮੇਸਬਦਕਹਾ ਸੁਣਸੁਣਬੂਝੈਮੰਨੈਨਾਉ ਤਾਕੇਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ ਆ
ਪਭੁਲਾਏਠਉਰਨਠਾਉ ਤੂੰਸਮਝਾਵੈਮੇਲਿਮਿਲਾਉ ਨਾਮਮਿਲੈਚਲੈਮੈਨਾਲਿ
ਬਿਨਨਾਵੈਬਾਧੀਜਮਕਾਲ ਖੇਤੀਵਣਜਨਾਵੈਕੀਓਟ ਪਾਪਪੁੰਨਬੀਜਕੀਪੋਟ
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਜੀਅਮੇਚੋਟ ਨਾਮਵਿਸਾਰਚਲੈਮਨਖੋਟ ਸਾਚੇਗੁਰਕੀਸਾਚੀਸੀਖ

ਤਨਮਨਸੀਤਲਸਾਰਪਰੀਖ ਜਲਪੁਰਾਇਨਰਸਕਮਲਪਰੀਖ ਸਬਦਰਤੇਮ
ਨੈਰਸਈਖ ਹੁਕਮਸੰਜੋਗਗੜ੍ਹਦਸਵਾਦੁਆਰ ਪੰਚਵਸਹਿਮਿਲਜੇਤੁਅਪਾਰ
ਆਪਤੁਲੈਆਪੇਵਣਜਾਰ ਨਾਨਕਨਾਮਸਵਾਰਣਹਾਰ॥੪॥੧੫॥ ਜੋਪਰਮੇਸਰਦੇ
ਨਾਮਨਾਲਪ੍ਰੀਤਕਰਦੇਨਾਮਜਪਦੇਨਾਮਕੀਓਟਲੇਤੇਹੈ ਤਿਨਾਦੇਸਭੁਕਾਰਜਸਉ
ਰਦੇਹੈਨ ਗੁਰੂਜੀ ਕਾਸੀਮੇਗਏ ਪੰਡਤਾਨਾਲਭੇਟਾਹੋਈ ਪੰਡਤਾਨੇਕਹਾ ਨਾ
ਕਜੀ ਇਸਪੁਰੀਕਾ ਮਹਾਤਮ ਵੇਦਾਮਹਿਲਿਖਾਹੈ ਜੋਕੋਈ ਇਸਕਾਸੀਪੁਰੀਵਿਚ
ਪਾਪੀਪੁੰਨੀਜੀਵਸਰੀਰਤਿਆਗਦੇਹੈਨ ਸਭਸਿਵਪੁਰੀਕੋਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਹੁੰਦੇਹੈ
ਨ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਤੀਬੇਰਸਿਵਜੀ ਰਾਮਨਾਮਮੰਤ੍ਰ ਕੰਨਮੇ ਅਵਾਜਪੜ੍ਹਤੀਹੈ ਤ
ਬਮੁਕਤਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੇਹੈ ਸੁਣਪੰਡਤਜੀਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਕੈਸਾਕਹੈ ਭਾਵੇਕਿਸੇਦੇ
ਸਮੇਪੜ੍ਹੇ ਸੁਣੇ ਉਹੇਹੀਮੁਕਤਕਰਤਾਹੈ ਕਬੀਰਭਗਤਕਾਸੀਨੂ ਤਿਆਗਕੇਮਗ
ਹਾਦੇਸਮੇਜਾਇਬਸੇ ਉਹਾ ਸਾਧਸੰਗਤਕਰਜੀਵਮੁਕ ਹੋਤੇਹੈ ਭਗਵਤਕਾਨਾਮ
ਮੁਕਤਕਰਤਾਹੈ ਕਿ ਅੰਨ੍ਹੀਮੁਕਤਕਰਤੀ ਪੰਡਤਾਕਹਾ ਨਾਮਤੇ ਹਰਿਜੀਕੇ ਅਨੇਕ
ਜੀਵਕੋਮੁਕਤਿਕੇਹਜੂਰਾਨਾਮਕਰਤਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹੈ ਬੇੜੀਆਂਤੇਨਦੀਮੇ ਅਨੇਕ
ਹੋਤੀਆਹੈ ਸੋਸਭਪਾਰਉਤਾਰਤੀਹੈ ਜਿਸਬੇੜੀਤੇਚੜ੍ਹੀਐ ਬੇੜੀਨਾਲਪਰੇਜਨ
ਨਹੀਪਾਰਉਤਰਨੇਮੇ ਪਰੇਜਨਹੋਤਾਹੈ ਤੈਸੇਹੀਪਰਮੇਸਰਦੇ ਨਾਮਸਭਮੁਕਤਦੇਤੇ
ਹੈ ਜੇਹੜਾਗੁਰੂਕੇਮੁਖੋ ਨਾਮਉਪਦੇਸਕੀਤਾਹੈ ਸੋਈਜੀਵਦੀਕਲਿਆਣਕਰ
ਤਾਹੈ ਸੁਣਕੇਪੰਡਤਾਦੀ ਨਿਸਾਹੋਈ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਸਭਪੰਡਤਾਕੋ ਸਤਨਾਮਦਾ ਉਪ
ਦੇਸਕੀਤਾ ਪੰਡਤਭੀਨਾਮਧਰੀਕਸਿਖਹੋਏ ਗੁਰੂਜੀ ਗਇਆਕੋਗਏ ਵਹਾਂ
ਜਾਇਬੈਠੇ ਭਾਈਬਾਲੇਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਗਇਆਕੈਸੇਭਈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਾ
ਈਬਾਲਾ ਗਇਆਸੁਰਦੈਤਹੋਇਆਹੈ ਤਿਸਨੇਬਡਾਤਪਕੀਤਾ ਤਿਸਕੇਮਹਾਰ
ਜਕੀਭਗਤਪ੍ਰਾਪਤਹੋਈ ਤਿਸਨੇਪਰਮੇਸਰਅਰਾਧਨਕੀਤੀ ਪਰਮੇਸਰਪ੍ਰਸੰਨਭ
ਇਆ ਕਹਾ ਵਰਮਾਂਗ ਗਇਆਸੁਰਨੇਕਹਾ ਆਜਤੇ ਸੰਸਾਰੀਜੀਵਕੋਈ ਨਰ
ਕਕੋ ਨਾਜਾਵੇ ਤਾਪਰਮੇਸੁਰਕਹਾ ਏਹਜੀਵਆਪਣੇਕਰਮਾਨੂੰਨਭੋਗੇ ਤਾਂ ਜਗਤ
ਰੀਤਭ੍ਰਸਟਹੋਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂਰਾਕਸਨੇਕਹਾ ਸਾਰੇਜੀਵਦੇਕਰਮਾਦਾਫਲਮੈਨੂੰਭੁਗ
ਉ ਤਾਮਹਾਰਾਜਕਹਾ ਹੇਗਇਆਸੁਰ ਤੂਇਸੀਪ੍ਰਿਥਵੀਤੇ ਸੈਨਕਰਜਾ ਜੋਕੋਈ
ਇਸਪ੍ਰਿਥਵੀਪਰਦੇਹਆਣਕੇਤਿਆਗੇਗਾ ਸੋਮੇਰੀਪੁਰੀਮੇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੇਗਾ ਅ
ਗਜਿਸਕੇਪਿਤਰਅਵਗਤਗਏਹੋ ਸੋਈਹਾਂਪਿੰਡਪਤਲਕਰੇ ਤਿਨਕਾ ਉਧਾਰਹੋਗਾ

ਉਥੇਦੇਪੰਡਿਆਂਨੇਕਹਾ ਤੁਸੀਭੀ ਆਪਣੇਪਿਤਰਾਂਦਾ ਉਧਾਰਕਰੋ ਤਾਬਾਬੇਕਹਾ
ਅਸਾ ਆਪਣੇਪਿਤਰਾਂਦਾ ਆਪਣੰ ਅਪਣੇਜਗਿਆਸੀਆਂਦਾ ਉਨਾਂਦੇਪਿਤਰ
ਦਾ ਉਧਾਰਕਰਛਡਿਆਹੈ ਐਸੀਕਿਰਿਆਕਰਮ ਦੀਵਾਪਿੰਡਪਤਲਕੀਤੀਹੈ
ਜੋਅਗਿਆਨਦਾਅੰਧੇਰਾ ਦੂਰਕਰਛਡਿਆਹੈ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਦੋਨੋ ਅਗਿਆ
ਨਮੇ ਹੈਨ ਜਿਨਾਂਨੇਗਿਆਨਰੂਪਦੀਵਾਬਾਲਿਆਹੈ ਤਿਨਾਦਾਉਧਾਰਹੂਆਹੈ
ਬਾਬੇਸਬਦਕਹਾ   ਦੀਵਾਮੇਰਾ ਏਕਨਾਮ ਦੁਖਵਿਚਪਾਇਆ ਤੇਲ ਉਨਚਾ
ਨਣਓਹਸੋਖਿਆ ਚੂਕਾ ਜਮਸਿਉਮੇਲ ਲੋਕਾ ਮਤਕੋਫਕੜਪਾਇ ਲਖਮੜ੍ਹਿ
ਆਕਰਏਕਠੇ ਏਕਰਤੀਲੈਭਾਹਿ॥ ਪਿੰਡਪਤਲਮੇਰੀ ਕੇਸੋਕਿਰਿਆ ਸਚਨਾਮ
ਕਰਤਾਰ॥ ਐਥੈਓਥੈ ਆਗੈਪਾਛੈ ਏਹਮੇਰਾਅਧਾਰ॥ ਗੰਗਬਨਾਰਸਸਿਫਤਤੁ
ਮਾਰੀਨਾਵੈਆਤਮਰਾਉ॥ ਸਚਾਨਾਵਣਤਾਂਥੀਐ ਜਾਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗੈਭਾਉ॥
ਇਕਲੋਕੀਹੋਰਛਮਿਛਰੀ ਬ੍ਰਾਮਣਵਟਿਪਿੰਡੁਖਾਇ ਨਾਨਕਪਿੰਡੁਬਖਸੀਸਕਕ
ਬਹੂਨਿਖੂਟਸਨਾਹਿ॥੪॥੧॥ ਗਾਇਆਕੇਪੰਡੇਹੋਰਭੀਲੋਕਆਇਚਰਨੀਲ
ਗੇ ਬਾਬੇਕਹਾ ਸਤਿਨਾਮਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਕਾਜਾਪਜਪੋ ਤੁਹਾਡਾਕਲਿਆਣਹੋਵੈਗਾ
ਮਨੋਨਾਸਵਾਸਨਾਖੈ ਤਤਗਿਆਨਕਾ ਅਭਿਆਸਕਰੋ   ਪ੍ਰਾਣਯਾਮਕਰਮਨੋਨਾਸ
ਹੋਤਾਹੈ ਜਗਤਨੂੰਅਨਿੱਤਜਾਣਨੇਤੇ ਵਾਸਨਾਖੈਹੁੰਦੀਆਹੈਨ ਵੇਦਾਂਤਸਾਸਤ੍ਰਕੇਅ
ਭਿਆਸਤੇਤਤਗਿਆਨਹੋਤਾਹੈ ਨਾਮਜਪੋ ਤੁਹਾਡਾਉਧਾਰਹੋਵੈਗਾ ਏਹਬਾਤਸੁਣ
ਸਭਗੁਰੂਕੇਸਿਖਹੋਏ   ਗੁਰੂਜੀਜਗੰਨਾਥਕੀਜਾਤ੍ਰਾਕੋਗਏ   ਬਾਲਾਭੀਸਾ
ਥਹੈ ਬਾਬਾਜੀ ਜਗੰਨਾਥਕੇਮੰਦਰ ਮੈਜਾਇਬੈਠੇ ਜਬਆਰਤੀਕਾ ਸਮਾਹੁ
ਇਆ ਪੰਡਿਆਂਨੇਆਰਤੀਕਰੀ ਬਾਬਾਜੀਸਮਾਧਮੇਇਸਥਿਤ ਬੈਠੇਰਹੇ ਪੰਡੇ
ਆਰਤੀਕਰਕੇ ਆਏ ਬਾਬੇਜੀਕੋਕਹਿਣਲਗੇ ਤੁਸੀਜਾਤ੍ਰੀਹੋ ਆਰਤੀਕੇਵੇਲੇ
ਖੜੇਕਿਉਨਹੀਹੋਏ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਏਕਈਸਵਰਕੀਆਰਤੀਹੈ ਏਕਜੀਵਕੀ
ਆਰਤੀਹੈ ਸੋਤੁਮਕਹੋਹਮਕੈਸੀਆਰਤੀਕਰੇ ਤਾਪੰਡਿਆਂਨੇਕਹਾ ਤੁਮਕੇਹੜੀ
ਆਰਤੀਕਰਤੇਹੋ   ਬਾਬੇਸਬਦਕਹਾ   ਗਗਨਮੈਥਾਲਰਵਿਚੰਦਦੀਪਕਬ
ਨੇਤਾਰਕਾਮੰਡਲਾ ਜਨਕਮੋਤੀ ਧੂਪਮਲਿਆਨਲੋ ਪਵਣਚਵਰੋਕਰੇ ਸਗਲ
ਬਨਰਾਇਫੂਲੰਤਜੋਤੀ ਕੈਸੀਆਰਤੀਹੋਇ ਭਵਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀਆਰਤੀ ਅਨ
ਹਤਾਸਬਦਵਾਜੰਤਭੇਰੀ ੧ ਰਹਾਉ ਸਹਸਤਵਨੈਨਨਨਨੈਨਹੈ ਤੋਹਿਕਉ ਸਹਸ
ਮੂਰਤਨਨਾਏਕਤੋਹੀ ਸਹਸਪਦਬਿਮਲਨਨਏਕਪਦਗੰਧਬਿਨੁ ਸਹਸਤਵ

ਗੰਧਾਇਵਚਲਤਮੋਗੀ ਸਭਮਹਿਜੋਤਜੋਤਹੈ ਸੋਇ ਤਿਸਦੇ ਚਾਨਣਸਭਮੇ ਚਾਨਣ
ਹੋਇ ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਪਰਗਟਹੋਇ ਜੋਤਿਸਭਾਵੈ ਸੁਆਰਤੀਹੋਇ॥ ਹਰਚਰਨਕ
ਮਲਮਕਰੰਦਲੋਭਤਮਨੋਅਨਦਿਨੋਮੋਹਿਆਹੀਪਿਆਸਾ ਕ੍ਰਿਪਾਜਲਦੇਹਨਾ
ਨਕਸਾਰਿੰਗਕੋ ਹੋਇਜਾਤੇ ਤੇਰੈਨਾਇਵਾਸਾ ਤਾਂਪਾਂਡਿਆਨੇ ਮਥਾਟੇਕਿਆ
ਜਦਭੋਗਲਗਾਵਣਲਗੇ ਪਾਂਡੇ ਤਾਂਠਾਕੁਰ ਬੋਧਾ ਅਵਤਾਰਕੇ ਭੋਗਲਗੇਨਾਹੀ ਪਾਂ
ਡਿਆਂਹਥਜੋੜਕੇ ਅਰਜਕਰੀ ਹੇਸੁਆਮੀ ਹਮਾਰੇ ਮੇਂ ਕਿਆਅਵਗਿਆਹੈ ਭੋਗ
ਨਹੀਂਲਗਦਾ ਤਾਂਠਾਕੁਰਜੀ ਕਹਾ ਕਲਜੁਗਮੇ ਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀ ਮੇਰਾਭਗਤਹੈ
ਉਸਕੋ ਤੁਸੀਂਅੰਦਰ ਕਿਉਂਨਹੀ ਲਿਆਏ ਉਸਕੋ ਆਦਰਸਹਿਤਭੋਜਨਕਰਾਉ
ਆਗੇਕੋ ਜੋਨਾਨਕਕੇਪੰਥਕਾ ਆਵੇ ਉਸਕੋ ਪਹਿਲੇਭੋਜਨਮਿਲੇ ਏਹਸੁਣਪਾਂਡੇ
ਦੌੜੇਆਏ ਨਾਨਕਤਪਾਜੀ ਅੰਦਰਚਲੋ ਬ੍ਰਾਂਹਲੇਓ ਦਰਸਨਕਰੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ
ਹਮਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਕਾ ਦਰਸਨਇਹਾਂਬੈਠੇਕਰਤੇਹੈ ਪਾਂਡੇ ਗਲਮੇਪਲਾਪਾਇਕੇਖੜੇ
ਹੋਏ ਤੁਮਚਲੋਜੀ ਗੁਰੂਜੀ ਅੰਦਰ ਗਏ ਠਾਕੁਰਬੋਧਾਜੀ ਕਾਦਰਸਨਕੀਆ ਪ੍ਰਸ
ਨਲੀਆ ਠਾਕੁਰਜੀਭੋਗ ਲਗਾਇਆ ਆਗੇਕੋ ਨਾਨਕਪੰਥੀਜੋ ਆਵੈਸੋਖੁਲ
ਦਰਸਨਕਰੇ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਧਰਮਸਾਲਉਥੇਰਚੀ ਬਾਬੇਜੀਕੀਬਾਵਲੀਵਹਾਂਹੈ ਜ
ਲਵਹਾਂਕਾ ਮਿਠਾਹੈ ਆਏਕੋਭੋਜਨਮਿਲਤਾਹੈ (ਗੁਰੂਜੀ ਸਬਦਕਹਾ) ਰੁਤਿ
ਆਈਲੇ ਸਰਸਬਸੰਤਮਾਹਿ ਰੰਗਰਾਤੇ ਰਵਹਿ ਸੁਤੇਰੈਚਾਇ ਕਿਸਪੂਜਚੜ੍ਹਾ
ਵਉਲਗਾਵਉਪਾਇ ਤੇਰਾਦਾਸਨਦਾਸਾ ਕਹੀਰਾਇ ਜਗਜੀਵਨਜੁਗਤਨਮਿਲੈਕ
ਇ ਤੇਰੀਮੂਰਤਏਕਾ ਬਹੁਤਰੂਪ ਕਿਸਪੂਜਚੜਾਵਉ ਦੇਉਧੂਪ ਤੇਰਾਅੰਤਨ
ਪਾਇਆਕਹਾਪਾਇ ਤੇਰਾਦਾਸਨਦਾਸਾਕਹਉਰਾਇ ਤੇਰੇਅਠਿਸਠਿਸੰਬਤਸਭ
ਤੀਰਥਾ ਤੇਰਾਸਚਨਾਮਪਰਮੇਸਰਾ ਤੇਰੀਗਤਿਅਵਿਗਤਿਨਹੀਜਾਣੀਐ ਅਨਜ
ਣਤਨਾਮਵਖਾਣੀਐ ਨਾਨਕਵਿਚਾਰਾਕਿਆਕਹੈ ਸਭੁਲੋਕਸਲਾਹੈ ਏਕਸੇ
ਸਿਰਨਾਨਕਲੋਕਾਪਾਵਹੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਾਉਜੇਤੇਤੇਰੇਨਾਵਹੈ ਏਹਸਬਦਸੁਣ
ਕੇ ਸਭਪੁਜਾਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਲਗੇ ਬਾਬੇ ਸਤਨਾਮਕਾ ਉਪਦੇਸਦਿਤਾ ਲ
ਗੇਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣ ਜਗਨਨਾਥ ਭੀਪਰਸੰਨਭਏ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਉਥੋਂ (ਅਜੁਧਿਆ
ਕੀਜਾਤ੍ਰਾਕੀਤੀ) ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਭਾਈਬਾਲਾ ਏਹਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦ ਜੀਕੀਨਗਰੀ
ਹੈ ਇਸਕਾਭੀ ਦਰਸਨਕਰਦੇਚਲੀਏ ਗੁਰੂਜੀ ਸਰਜੂਨਦੀਦੇਕਨਾਰੇਪਰਜਾਇਉ
ਤਰੇ ਉਥੇਦੇਲੋਕ ਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨੀਆਇਲਗੇ ਬਾਲੇਨੇ ਕਹਾ ਰਾਮਜੀ ਇਸਨਗ

ਗੀ ਕੋ ਸਭ ਲੈ ਗਏ ਏਸਨ ਏਹੁ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਈ ਤਾਂ ਪੰਡ੍ਰਤ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਏਹੁ ਘ
ਰਤੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਨ ਗਏ ਅਤੇ ਜੋ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਤੇ ਥੇ ਅਰੁ ਜੋ ਉਨਕਾ
ਨਾਮ ਜਪਤੇ ਥੇ ਸੋ ਬੈਕੁੰਠ ਧਾਮ ਕੋ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤੁ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਸੀਂ ਭੀ
ਗੁਰ ਨੂੰ ਮਿਲਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪੋ ਅਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਬੈਕੁੰ
ਠ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤੁ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਪੰਡ੍ਰਤ ਲੋਕਾਂ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਕਿਤਨੇ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ
ਪੰਡ੍ਰਤ ਗੁਰ ਜੋ ਹੈ ਔਰ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਕਰਤੇ ਹੈ ਆਪ ਨਹੀਂ ਕਮਾਵਤੇ ਤਿਨਕੋ ਮਿਲਣੇ ਕਾ
ਪੁੰਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਵਧੂਤ ਗੁਰ ਹੈ ਉਨਕੇ ਦੇਵਿਦਿਆ ਭੂਪ ਹਾਥ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਸੰਤ
ਜਨ ਨੂੰ ਮਿਲਕੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤੁ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋ ਆਪਣਾ ਉਧਾਰ ਕਰ ਲੇਤਾ ਦੂਜੇ ਕੋ ਪਾ
ਰ ਨਹੀਂ ਕਰਤਾ ਜੋ ਮਹਾਪੁਰਖ ਗੁਰੂ ਹੈਨ ਸੋ ਆਪ ਤੌ ਮੁਕਤ ਰੂਪ ਹੈਨ ਜੋ ਉਨਕੋ ਮਿਲੇ
ਉਸਕਾ ਉਧਾਰ ਭੀ ਕਰ ਦੇਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਅਯੁਧਿਆ ਬਾਸੀ ਲੋਕਾਂ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਕਹਾ ਸਾ
ਡਾ ਭੀ ਕਲਿਆਨ ਕਰੋ ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਪੁਰਖ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਜਗਤ ਨੂੰ ਅਨਿਤ ਕਰ
ਜਾਣੋ ਆਏ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਮਨ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜਪ ਕਰੋ ਤੁਹਾਡਾ
ਭੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਇਗਾ ਏਹ ਕਹਿਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਰਾਗਰਾਜ ਪਰ ਪਹੁੰਚੇ ਉਥੇ ਦੇ
ਲੋਕਾਂ ਆਨ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਕੋਈ ਸਹੰਸਕ੍ਰਿਤ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਪੁਰਾਨ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੈ
ਜਪਮਾਲਾ ਸੇ ਨਾਮ ਜਪਦੇ ਹੈ ਕੋਈ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਲਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਭੀ ਅਗੇ
ਭੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਤੇ ਬਿਨਾ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੇ ਕਰਤਾਰ ਮੈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਮੇਰੀ ਗਤ ਕਿ
ਸ ਕਰਕੇ ਹੋਵੇਗੀ ਮੈਂ ਮੂਰਖ ਹਾਂ ਅਗਿਆਨੀ ਹਾਂ ਪਰ ਤੇਰੀ ਸਰਨ ਹਾਂ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ
ਮੇਰੀ ਲਾਜ ਪਤ ਰਹੇਗੀ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਮਨ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦਾ ਬਧਾ ਅਕਾਸ ਪਤਾਲ ਦੇ ਸੁਖ
ਦੁਖ ਨੂੰ ਪਿਆ ਭੁਗਦਾ ਹੈ ਘਟੀ ਜੰਤ੍ਰ ਦੀ ਨਿਆਈ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਬਧਾ ਪਿਆ ਫਿਰਦਾ ਹੈ
ਰਾਹੇ ਕੂੰ ਭਾਲੂਦਾ ਹੈ ਇਕ ਚਿਤ ਹੋਇਕੇ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਜਪਦਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਏਹੁ ਜੀਵ ਮਾਤਾ
ਕੇ ਉਦਰ ਮੇ ਆਇਆ ਉਸੀ ਦਿਨ ਮਰਨ ਦਾ ਲੇਖ ਇਸ ਦੇ ਮਥੇ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਤੇ
ਏਹੁ ਜੀਵ ਦੂਣੇ ਦੇ ਸਾਜ ਬਣਾਂਵਦਾ ਹੈ ਅਖੀਆਂ ਨਾਲ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਮਰਦਾ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਅ
ਪਣੀ ਉਮਰ ਬੀਤਦੀ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਰਿਖਾਂ ਦੀ ਅਗਨ ਭੀ ਬਲਦੀ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਭੀ
ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਜਪਦਾ ਤੇ ਆਪ ਗੁਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਭਾਈ ਬਾਪ ਤੇ ਮਾਈ ਰੋਲੇ
ਇਹੁ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਗੇ ਸੋ ਏਹੁ ਸਭ ਝੂਠ ਹੈ ਜਿਨ ਪਰ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋ
ਦੀ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਤਗੁਰੂ ਦੁਆਰੇ ਓਨਾਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਓਹ ਨਾਮ ਜਪਦੇ ਹੈਨ ਉਨਾਂ ਦੀ
ਸਹਾਇਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣਕੇ ਪਰਿਆਗ ਬਾਸੀ ਸਿਧ ਸੰਤ ਪੰਡਤ ਹੋਰ

ਲੋਕਭੀਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀ ਆਇਲਗੇ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੋ ਸਾਡੀਭੀਕਾਲਿਆਣ
ਹੋਵੈ ਬਾਬੇਕਹਾ ਭਾਈਇਕਮਨਹੋਇਕਰਪਰਮੇਸਰਦੀਅਰਾਧਨਾਕਰੋਨਾਮਜਪੋ
ਨਿਰਅਭਿਮਾਨਹੋਵੋ ਆਏਸੰਤਦੀਸੇਵਾਕਰੋ ਤੁਹਾਡਾਭਲਾਹੋਵੇਗਾ ਹੋਰਤੀਰਥ
ਭੀਗੋਦਾਵਰੀ ਦੁਆਰਕਾ ਸਭਤੀਰਥੇਕਾ ਧਰਤੀਕਾ ਰਟਨਕੀਤਾ ਜਹਾਂਕਹਾਂ
ਗੁਰੂਜੀਦੇਖਦੇਫਿਰੇ ਭਗਵੰਤਕੇਨਾਮਕੇਉਪਾਸਕੇਂ ਕਾਦਰਸਨਕੀਆਲੀਆ
ਭਾਈਬਾਲੇਕੋਕਹਾ ਭਾਈਬਾਲਾ ਸਭਤੀਰਥਾਂਕ ਫਲਲੀਤਾਹਈਹੁਣਚਲੋ
ਪੰਜਾਬਦੀਧਰਤੀਚਲੀਏ ਭਾਈਬਾਲੇਕਹਾ ਚਲੋਗੁਰੂਜੀ ਰਸਤੇਮੇਂਆਵ
ਤੇਗੋਰਖਨਾਥਮਿਲਿਆ ਸਿਧਬਹੁਤੇਨਾਲਹੈਸਨ ਗੋਰਖਨਾਥਕਹਾਆਈਏ
ਨਾਨਕਤਪਾਜੀ ਆਦੇਸਆਦੇਸ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਆਦਪੁਰਖਕੋ ਆਦੇਸ ਸਿਧੋਨ
ਥੇਜਤੀਓ ਸਿਧਕਹਾਹੇਨਾਨਕਤਪਾਜੀ ਤੂੰਪੂਰਾਮਹਾਪੁਰਖਹੈ ਤੁਮਧੰਨਹੋ ਤੁਮ
ਕੋਐਸਾਸਬਦਪਰਾਪਤਿਹੋਇਆਹੈ ਗੋਰਖਨਾਥਨੇਕਹਾ ਕੋਈ ਤਪਾਜੀ ਕੁਛਸ
ਬਦਉਚਰੋ ਬਾਬੇਕਹਾ ਥਾਪਿਆਨਜਾਇ ਕੀਤਾਨਹੋਇ ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜ
ਨਸੋਇ ਜਿਨਸੇਵਿਆਤਿਨਪਾਇਆਮਾਨ ਨਾਨਕਗਾਵੀਐਗੁਨੀਨਿਧਾਨ ਗਾ
ਵੀਐਸੁਣੀਐਮਨਰਖੀਐਭਾਉ ਦੁਖਪਰਹਰਸੁਖਘਰਿਲੈਜਾਉ ਗੁਰਮੁਖ
ਨਾਦੰਗੁਰਮੁਖਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਰਹਿਆਸਮਾਈ ਗੁਰਈਸਰਗੁਰਗੋਰਖਬਰਮਾ
ਗੁਰਪਾਰਬਤੀਮਾਈ ਜੇਹਉਜਾਣਾਂਆਖਾਂਨਾਂਹੀ ਕਹਿਣਾਂਕਥਨਨਜਾਈ ਗੁਰ
ਇਕਦੇਹਬੁਝਾਈ ਸਭਨਾਜੀਆਂਕਾ ਇਕਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸਰਨਜਾਈ॥੧॥
ਹੇਗੋਰਖਨਾਥ ਸਭਜੀਵਾਂਕਾ ਦਾਤਾ ਮੈਨੂੰਕਦੇਨਾਵਿਸਰੇ ਮੈਂਇਹੁਕੁਛਮੰਗਨਾਹਾਂ ਤਾ
ਗੋਰਖਨਾਥਕਹਾ ਸਿਧਮਹਾਪੁਰਖ ਮਿਲੇਕਾਫਲ ਹੈਕੋਈਕੇਸਾਧਪੀਹੋਵੈਸੋ
ਮੁਕਤਪ੍ਰਾਪਤਹੋਂਦਾਹੈ ਆਰਜਾਬਡੀਹੁੰਦੀਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮੈਨੂੰਹੋਰਕੁਛਨਾਹਿਰ
ਹੀਦਾ ਪਰਮੇਸਰਮੇਰੇਹਿਰਦੇਤੇਨਾਵਿਸਰੇ ਰਾਜਮਾਲਵਡੀਆਰਜਾ ਸਭਮਿਥਿ
ਆਹੈਨਮੈਨੂੰ ਏਹੀਮਿਲੈਪਰਮੇਸਰਚਿਤਰਹੈ ਤਾਗੋਰਖਨਾਥਕਹਾ ਤੁਹਾਡੀਅਖੰਡ
ਭਗਤਹੋਈਹੈ ਕਲਜੁਗਮੇ ਤੁਹਾਨੂੰਜੈਸਾਕੋਈਨਾਹੀਹੋਇਆ ਨਾਕੋਈਹੋਰਹੋਵੇਗ
ਤਾਸਭਾਸਿਧਾਂ ਆਦੇਸਆਦੇਸਕਹਿਕੇ ਬਿਦਾਹੋਏ ਗੁਰੂਜੀ ਰਾਵੀਨਦੀਤੇਬਿ
ਆਸਾਦੇਵਿਚਕਾਰੇ ਪਟਣਸੇਖਫਰੀਦਦੇ ਦੇਕੋਸਦੇਫਰਕਾਵਿਚ ਆਇਬੈਠੇ ਪ
ਟਣਦਾ ਪੀਰ ਸੇਖਫਰੀਦਦੀਔਲਾਦ ਸੇਖਬ੍ਰਹਮਆਹਾ ਸੇਖਬ੍ਰਹਮਦਾਮੁਰੀ
ਦਖੁਦਾਇਦਾਪਿਆਰ ਲਕੜੀਆਂਚੁਣਨਬਾਹਰਵਾਰਆਇਆਸੀ ਕਮਾਲ

ਦਰਵੇਸ ਖਬਰਦਾਰ ਖੁਦਾਇਦੀ ਖਬਰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਸਲੋਕ ਕਹਾ ਆਪੇ ਪਟੀ
ਕਲਮ ਆਪ ਉਪਰ ਲੇਖ ਭਿ ਤੂੰ ਏਕੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਕੂ॥ ਏਹ ਸੁਣਕੇ
ਦਰਵੇਸ ਗੁਰੂਜੀ ਪਾਸ ਆਇਕੇ ਸਲਾਮ ਕੀਤੀ ਬੈਠਾ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਪੀਰ ਸਲਾਮਤ
ਏਹੁ ਬੈਤ ਫਿਰ ਸੁਣਾਵੋ ਗੁਰੂਜੀ ਸੁਣਾਇਆ ਅਰਥ ਕਰਕੇ ਸਭ ਕੁਛ ਖੁਦਾਇ ਹੀ ਹੈ
ਏਹੁ ਖਲਕ ਤ ਖਾਲਕ ਕੀ ਹੈ ਖਾਲਕ ਖਲਕ ਮੇ ਵਸਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਸੁਣਕੇ ਫਕੀਰ ਨੇ
ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਸ ਜਾਇਕੇ ਕਹਾ ਪੀਰ ਸਲਾਮਤ ਨਾਨਕ ਵੇਦੀ ਸੋ ਐਨ ਖੁਦਾਇ ਕੀ
ਸੂਰਤ ਹੈ ਮੈ ਦੇਖ ਆਇਆ ਹਾਂ ਅਲਹੁ ਨੂੰ ਪਛਾਤਾ ਹੈ ਸ ਸੋ ਹੱਕਤਾਲਾ ਨੂੰ ਅਪੜਿਆ
ਹੈ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹਿੰਦੂ ਕਿਆ ਤੇ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਸੂਰਤ ਕਿਆ ਕਮਾਲ ਨੇ ਕਹਾ ਪੀਰ
ਸਲਾਮਤ ਨਾਨਕ ਹਿੰਦੂ ਐਨ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਤਾ ਪੀਰ ਕਹਾ ਮੇਰਾ ਸਵਾਲ ਲੈ ਜਾਹੁ ਜਦ
ਬਾਦਿ ਤੋਸ ਤਾਂ ਹਭੋ ਸਚੁ ਨਾਹੀ ਤਾ ਝੂਠ ਇਕ ਸਾਹਿਬ ਦੁਇ ਹਦੀ ਕੇਹੜਾ ਸੇਵੀਕੇ
ਹੜਾ ਰਦੀ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ ਖੁਦਾਇ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਸਹੀ ਹੈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ
ਅਸਾਹੀ ਵਿਚ ਸਹੀ ਹੈ ਖੁਦਾਇ ਇਕ ਹੈ ਤ ਕਮਾਲ ਨੇ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਕਹਾ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ
ਸਾਹਿਬ ਇਕ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵੀਏ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਰਦ ਕਰੀਏ ਸਲੋਕ ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਸਿਮਰੀਐ
ਜੰਮੈ ਤੇ ਮਰ ਜਾਇ ਏਕੋ ਸਿਮਰੋ ਨਾਨਕਾ ਜਲ ਥਲ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਜੇਹੜੇ ਦੂਜੇ
ਨੂੰ ਭਾਲਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਖੁਦਾਇ ਨਾਲ ਵਾਸਲ ਨਹੀ ਹੋਏ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਇਕੋ ਨੂੰ ਸਿਮਰ ਜੋਸ
ਭੁਕੇ ਬੀਚ ਰਵਿਆ ਹੈ ਤਿਸ ਸੇ ਸਾਬ ਮਿਲ ਕੌਣ ਹਿੰਦੂ ਕੌਣ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਭ ਮੇ ਇਕੋ
ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਏਹ ਬੈਤ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਪੀਰ ਕਹਾ ਬਚਾਇਸ
ਮੇ ਬਹੁਤ ਅਜਮਤ ਹੈ ਮੁਰੀਦ ਨੇ ਕਹਾ ਪੀਰ ਜੀ ਸਭ ਕੁਛ ਤੁਮਾਰੇ ਕੋ ਰੋਸਨ ਹੈ ਪੀਰ ਕ
ਹਾ ਰਲੋ ਮੈ ਚਲਦਾ ਹਾਂ ਪੀਰ ਸੁਖਪਾਲ ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਇਕੇ ਮੁਰੀਦ ਕੋ ਨਾਲ ਲੈ ਟੁਰਿਆ
ਜਾ ਬਾਬੇ ਪਾਸ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾ ਪੀਰ ਸਵਾਰੀ ਤੇ ਉਤਰ ਕੇ ਕਹਾ ਯਾਰ ਲੌਮਾ ਲੇਕ ਬਰਾ ਖੁਦਾ
ਈ ਸਚੋ ਚੇ ਦਰਗਾਹਿ ਕਵਣ ਵਸੇਖ ਆਖਤਿ ਖਾਊ ਸਚਮੂੰ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਸ
ਚ ਅਲਾਈ ਪੀਰ ਦਰਗਾਹਿ ਸੋਹਨ ਸਚੀਆ ਕੂੜੇ ਕੂੜਾ ਭੇਖ ਫਿਰ ਚੌਰਾਸੀ ਸੁਟੀ
ਆ॥ ਪੀਰ ਕਹਾ ਧੰਨ ਨਾਨਕ ਵੇਦੀ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਆਓ ਪੀਰ
ਜੀ ਸਰਫਰਾਜੀ ਹੂਈ ਗੁਰੂਜੀ ਪੀਰ ਜੀ ਆਪਸ ਵਿਚ ਗਲ ਮਿਲੇ ਬਹੁਤ ਭਾਉ ਕ
ਰਕੇ ਪੀਰ ਕਾ ਵਿਛਾਵਣਾ ਵਿਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੇ ਪੀਰ ਬੈਠੇ ਪੀਰ ਕਾ ਮੁਖ ਕਾਬੇ ਵਲ
ਗੁਰੂਜੀ ਦਾ ਮੁਖ ਪੂਰਬ ਕੀ ਤਰਫ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਪੀਰ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਇਤ ਵਲ ਕਾਬਾ ਸਹੀ ਕੀਤ
ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਕਾ ਦੀਨ ਤੇ ਪੀਰ ਕੀ ਠਉੜ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ

ਪੀਰਜੀ ਖੁਦਾਇਤੇ ਭੁਲਣਦੀ ਨਿਸਾਨੀ ਏਹਾ ਹੈ ਪੀਰਕਹਾ ਤੁਹਾਡਾ ਬੈਤ ਸੁਣਕੇ ਮੈ ਬਹੁ
ਤ ਹੈਰਾਨ ਥੀਆ ਅਰਕਹਾ ਜਿਸਦਾ ਏਹੁ ਬੈਤ ਹੈ ਤਿਸਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰੀਏ ਗੁਰੂਜੀ
ਕਹੀ ਅਸੀ ਜੀਵੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੀਦਾਰ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਰਫ ਰਾਜੀ ਹੂਈ ਅਸੀ ਨਿਹਾਲ ਹੋਏ
ਪੀਰ ਨੇ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਖਬਰ ਗੱਦਿਨ ਕੇਦਾ ਸੁਆਲ ਕੀਤਾ ਪਾਤ੍ਰ ਪਟੋਲਾ ਧਜ ਕਰੀ ਕੰਬ
ਲੜੀ ਪਾਹਿਰੇਇ ਜਿਨੀ ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਵੇਸ ਕਰੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਕਾਇ ਪਟੋ
ਲਾ ਪਾੜਤੀ ਕੰਬਲੜੀ ਪਾਹਿਰੇਇ ਘਰਹੀ ਬੈਠੇ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਜੇ ਨੀਅਤ ਰਾਸ ਕਰੇ
ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹਿਆ ਨਢੀ ਕੰਤ ਨ ਰਾਵਿਆ ਵਡੀ ਥੀ ਮੁਈਆਸਾ ਧਨ ਕੂਕੇਂ
ਦੀ ਗੋਰ ਮਹਿ ਤੈਂ ਸਹਿ ਨਾ ਮਿਲੀਆਸਾ॥ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਾਹਿਲ ਕੁਰਜੀ ਮ
ਰਦੂੜੀ ਕਾਲੀ ਮਨ ਹੁਕਸੁਧਾ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਨ ਪਿਰ ਰਵੈ ਨਾਨਕ ਅਉਗੁਣ ਮੁੰਧਾ॥
ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਛਿਆ ਕਵਣ ਸੁ ਅਖਰ ਕਵਣ ਗੁਣ ਕਵਣ ਸੁ ਮਣੀਆ ਮੰਤ
ਕਵਣ ਸੁ ਵੇਸੋ ਹੌਂ ਕਰੀ ਜਿਤ ਵਸ ਆਵੈ ਕੰਤ॥ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਨਿਵਣ ਸੁ ਅ
ਖਰ ਖਿਵਣ ਗੁਣ ਜਿਹਬਾ ਮਣੀਆ ਮੰਤ॥ ਏਹੜੇ ਭੈਣੇ ਵੇਸ ਕਰ ਤਾ ਵਸ ਆਵੀ
ਕੰਤ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜੁ ਕੰਤ ਕੀ ਕੰਤ ਤਿਸੀ ਕਾ ਹੋਇ॥ ਗਾਰਬ ਕੰਤ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇਖ
ਰੀਸੁ ਆਲਿਓ ਹੋਇ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਤ ਸਭਾਵਸੀ ਜਾ ਕੰਤ ਨਦਰ ਕਰੇਇ ਨਾਨਕ ਸ
ਭੇ ਸਹੀਆਂ ਪਲਰਨ ਕੰਤ ਤਿਸੀ ਕਾ ਹੋਇ॥ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਨੇ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਹਥ ਰਖਕੇ ਆਪਣੇ ਮਥੇ ਤੇ ਲਾਏ ਕਹਿਓਸ ਵਾਹ ਨਾ
ਨਕਜੀ ਤੁਸਾ ਸਚੇ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਖਬਰ ਦਿਤੀ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਰਾਹੁ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਭੀ ਖਬਰ
ਹੋਈ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਕਰਮ ਹੋਇਆ ਅਸੀ ਜੀਵੇ ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਹੀ ਮਿਲਿਆ
ਖੁਦਾਇ ਕਮਾਹਿਲੀ ਮਿਲਿਆ ਹੁਣ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਮਿਲਣ ਵਿਚ ਕੁਛ ਸੰਸਾ ਨਾਹੀ
ਹੋਰ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਲ ਗੋਸਟ ਹੋਈ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਖੁਦ
ਇਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਵਾਰ ਥੀਵੈ ਅਸੀ ਨਿਹਾਲ ਹੋਵਾਂ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਸਾ ਕੀ
ਵਾਰ ਉਥੇ ਕਹੀ ਨੌ ਪਉੜੀਆ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਣਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਦਿਆ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਮਥਾ
ਟੇਕਿਆ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹੇ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂ ਪੀਰ ਹੈ ਮੈ ਤੇਰਾ ਮੁਰੀਦ ਹਾਂ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹ
ਮਨੇ ਬਹੁਤ ਤਵਾਜਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਦੀ ਕੀਤੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂਜੀ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ॥
ਗੁਮਟੀ ਧਰਤੀ ਸਾਹ ਅਬਦਲ ਰਹਿਮਾਨ ਨਾਲ ਸਾਖੀ ਅਉ ਬਾਰੇ ਖਾਂ ਪਠਾਂਣ ਨੇ ਜਾ
ਇਕੇ ਸਾਹ ਅਬਦਲ ਰਹਮਾਨ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਤਰੀਫ ਕੀਤੀ ਸਾਹ ਅ
ਬਦਲ ਰਹਮਾਨ ਨੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮ ਸੁਣਕੇ ਬਡਾ ਗੁਸਾ ਖਾਧਾ ਕਹਿਆ ਕਿਆ ਹਿ

ਦੂਕੀ ਬਾਤ ਕਰਦੇਹੋ ਉਠਾਇਕਰ ਦੂਰ ਕਰਦੇਵਾਂਗੇ ਪਠਾਨਕਹਾ ਕਿਸਕੋਉਠਾਵੋਗੇ ਸੇ
ਖਕਹਾ ਜਿਸਕੀਤਰੀਫਕਰਦੇਹੋ ਪਠਾਨਨੇਕਹਾ ਸੇਖਜੀਖੁਦਾਇਕੋ ਉਠਾਵੋਗੇ ਓਹਖੁ
ਦਾਇਹੈ ਸੇਖਕਹਾ ਕਿਆਹਿੰਦੂਕੀਤਰੀਫਕਰਤਾਹੈ ਹਿੰਦੂਕੋਖੁਦਾਇਕਹਿਤਾਹੈ ਪਠ
ਣਨੇਕਹਾ ਸੇਖਜੀ ਓਹ ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨ ਦੋਨੋਤੇ ਫਰਕਹੈ ਓਹਬਾਜੀਨਸਖੁਦਾ
ਇਹੈ ਇਤਨਾਕਹਿਨੇਤੇ ਲਾਜਮਹੋਵੋਗੇਤਾ ਅਬਦਲਰਹਿਮਾਨਗੁਸਾਖਾਧਾ ਪ
ਠਾਣੇਕੋਕੁਛਨਾਸਕੇ ਅਗਲੇ ਮੁਲਕ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਇਕਰੇਜਾ ਬਾਫਤੇਦਾ ਚੰਗਾ ਸੇ
ਲਾਗਜਦਾ ਗੁਰੂਕੇਹਜੂਰਲੈਜਾਰਖਿਆ ਅਰਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਤੇ ਹਥਰਖੇ ਤੇ
ਆਪਣੇਮੂਹਤੇ ਫੇਰੇ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮੀਆਪਰਮੇਸਰ ਤੇਰਾਭਲਾਕਰੇ ਅਪਣਾ
ਉਦੀਮਿਹਰਕਰੇ ਮੀਆਂ ਅਸੀਫਕੀਰਹਾ ਸਾਨੂੰਐਸੇਚੰਗੇ ਕਪੜੇਨਹੀਲੋੜੀ
ਦੇ ਸਾਨੂਪਹੁੰਚਾ ਤੁਸੀਪਹਿਨੋ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਕਹਿਆ ਮੇਰੇਕੋ ਖੁਦਾਇਤੇ ਬਖਸਾਵ
ਣਵਾਓਨਹੀ ਏਹਰੇਜਾਤੁਮਾਰੀ ਇਨਾਇਤ ਸੇਹੂਆ ਤੁਮਾਰਾਹੈ ਤੁਸੀਲੇਵਹੁ
ਬਾਬੇਕਹਾ ਤੁਮਾਰੀ ਮਰਜੀ ਦਰਜੀਪਾਸੋਦੋਚਾਦਰਾ ਬਨਵਾਓ ਤਾਂਉਬਾਰੇਖਾਂ
ਦੋਚਾਦਰਾ ਬਨਾਇਕੇ ਲੈਆਇਆ ਇਕਚਾਦਰ ਬਾਬੇਜੀ ਲੀਤੀ ਦੂਸਰੀਬਾ
ਲੇਲੀਤੀ ਤਾਂ ਪਠਾਣਕਹਾ ਮੈਨਿਹਾਲਹੋਇਆ ਆਜ ਏਹਰੇਜਾਖੁਦਾਇਨੇ ਪਾ
ਯਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਕਹੋ ਖਾਂਨਜੀ ਸੇਖਅਬਦਲਰਹਿਮਾਨਕੀਖਬਰ ਤੌਖਾਨਨੇ
ਕਹਾਤਪਾਜੀ ਤੁਮਕੋ ਸਭਰੋਸਨਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸੇਖਹਮਾਰੇਪਰਖਫਾਹੈ ਉਬਾ
ਰੇਖਾਂਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ ਓਹ ਫਕੀਰਕਹਾਵਤੇਹੈਂ ਪਰਫਕੀਰੀ ਦੂਰਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਾਖਾਨਤੁਮਸਚਕਹਿਤੇਹੋ ਖਾਨਨੇਂ ਕਹਾਤਪਾਜੀ ਜੁਕੁਛਉਸਨੇਕਹਾਹੈ ਮੈਨਹੀ
ਕਹਿਸਕਦਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਨਿਸੰਗਆਖੋ ਖਾਨਨੇਕਹਾ ਤਪਾਜੀ ਓਹ ਕਹਿਤਾਹੈ
ਕਿਆਹਿੰਦੂਕੀਤਰੀਫਕਰਤਾਹੈ ਮੈਨੇਕਹਾ ਨਾਨਕਜੀ ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੋਨੋਤੇ
ਫਰਕਹੈ ਐਨਖੁਦਾਇਕੀਸੂਰਤਹੈ ਸੇਖਨੇਗੁਸਾਖਾਧਾ ਪਰਵੁਸਕੁਛਨਹੀ
ਚਲੇਸ ਹੋਰਕਹਿਓਸ ਉਠਾਇਕੇਦੂਰਕਰਦੇਵਾਂਗਾ ਮੈਨੇਕਹਾ ਓਹਖੁਦਾਇਹੈ
ਤੂੰਕਿਸਕੋਉਠਾਵੈਗਾ ਏਹਸੁਣਕੇ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਚਲੋਭਾਈਬਾਲਾ ਸੇਖਦੀ
ਫੂਕਣੀਲਾਹਵੀਏ ਬਾਲੇਕਹਾ ਚਲੋਜੀ ਖਾਨਕਹਿਆ ਮੈਂਨਾਲਚਲੋਂ ਗੁਰੂ
ਜੀਕਹਾਤੁਮਆਗੇਚਲੋ ਹਮਆਵਤੇਹੈਂ ਖਾਨ ਕਹਾਤਪਾਜੀ ਮੇਰੇਕੋਉਸਕਾਕ
ਛੁਡਰਨਹੀ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਡਰਨਹੀ ਪਰਫਕੀਰੀਕਾਪੇਂਵਦਾਹੈ ਯੇਹਅਦਬਹੈ
ਤਾਖਾਨਕਹਾ ਤਪਾਜੀ ਏਹਬਖਸਸ ਖੁਦਾਇਨੇ ਆਪਕੋਹੀਕਰੀਹੈ ਉਬਾਰੇਖਾਂ

ਆਗੇ ਗਇਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੀਛੇ ਤੇ ਗਏ ਸਾਹੁ ਅਬਦਲ ਰਹਿਮਾਨ
ਪਾਲਕੀ ਮੇ ਸਵਾਰ ਸੀ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਆਇਆ ਹੈ ਸੇਖ ਨੇ ਸਵਾਰੀ
ਛੋਡ ਦੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਭੇਟਾ ਕੀਤੀ ਸੇਖ ਦਸਤਪੋਸੀ ਲੀਤੀ ਮੂਹੋਂ ਕਹਿਓ ਸ ਤਪਾ ਜੀ
ਖੈਰ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਖੈਰ ਹੈ ਪਰ ਨਹੀ ਖੈਰ ਸੇਖ ਕਹਾ ਤਪਾ ਜੀ ਮੁਝੇ ਹੈਰਾਨਗੀ
ਹੈ ਤੁਮੋ ਨੇ ਕਿਆ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਮ ਨੇ ਜੋ ਕਹਾ ਉਠਾਇ ਦੇਵੈਂਗੇ ਤੁਮਾਰੀ ਕੌਨ
ਸੀ ਜਾਹਗਾ ਰੋਕੀ ਹੈ ਜੋ ਹਮ ਸੇ ਛੁਡਾਵਤੇ ਹੋ ਸੇਖ ਨੇ ਕਹਾ ਕੌਨ ਕਹਤਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਾ ਤੁਮ ਕਹਿਤੇ ਹੋ ਸੇਖ ਨੇ ਕਹਾ ਜੋ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਝਖ ਮਾਰਤਾ ਹੈ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂ ਕਹਾ
ਸੇਖ ਜੀ ਤੁਮ ਕਹਿਤੇ ਥੇ ਕਿਆ ਹਿੰਦੂ ਕੀ ਤਰੀਫ ਕਰਤਾ ਹੈ ਉਠਾਇ ਦੇਵੈਂਗੇ ਅਬ
ਮੁਕਰਤੇ ਹੋ ਸੇਖ ਕਹਾ ਖਾਂਨ ਜੀ ਤਪਾ ਜਾਣੈ ਹਮ ਜਾਣੈ ਤੁਝਕੋ ਕਿਆ ਪਹੁਚਦਾ ਹੈ
ਹਮ ਦੋਨੋ ਫਕੀਰ ਹੈਂ ਆਪਸ ਮੇ ਸਮਝ ਲੇਵੈਂਗੇ ਤੁਮ ਅਪਨੇ ਠਿਕਾਨੇ ਬੈਠੇ ਰਹੋ
ਤਾਂ ਪਠਾਨ ਕਹਾ ਹਮਾਰਾ ਠਿਕਾਨਾ ਤਪੇ ਕੇ ਸਾਥ ਹੈ ਹਮ ਤਪੇ ਕੇ ਮੁਰੀਦ ਹੈ ਏਸ ਕਲ
ਪੀਛੇ ਮਾਰਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸੇਖ ਜੀ ਤੇ ਹਮ ਫਕੀਰ ਹੈ ਤੁਮਾਰੇ ਕੋ ਇਸੇ ਤਰਾਂ
ਹੀ ਤਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇਖ ਨੇ ਗੁਸਾ ਖਾਇ ਕੇ ਕਹਾ ਕਹੁ ਤਪਾ ਤੂੰ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਨਾ ਹਮ ਹਿੰਦੂ ਨਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੋਨੋ ਬੀਰ ਬਸੈ ਸੈਤਾਨ ਏਕਾ ਏਕੀ
ਏਕ ਸੁਬਹਾਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੈ ਸੁਣ ਅਬਦਲ ਰਹਮਾਨ ਦੁਵਾ ਭੂਲੇ ਤੇ ਏਕ ਪਛਾਨ
ਸੇਖ ਨੇ ਕਹਾ ਤਪਾ ਤੇਰਾ ਮਜਬ ਕੌਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਜਬ ਹਮਾਰਾ ਸਚਾ ਨਾ
ਮ ਜਿਨ ਇਕ ਤੇ ਅਨੇਕ ਕੀਏ ਸਚ ਪੂਜੀ ਵਪਾਰ ਭੀ ਸਚ ਕਾ ਦੂਜਾ ਝੂਠ ਹੈ ਖੁਆਰੀ
ਹੈ ਜੋ ਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਜਾਵੇਗਾ ਇਕ ਪਰ ਨਜਰ ਰਖੀਏ ਖੁਦਾ ਸਚਾ ਹੈ ਬੰਦਾ ਝੂਠ
ਦਾਵੇ ਦੀ ਅਗਾਨਕਾ ਝੂਠਾ ਹੈ ਤੇ ਪੀਰ ਖੁਦਾਇ ਦਾਵੇ ਮੈਂ ਨਹੀ ਸੇਖ ਨੇ ਕਹਾ ਖੁਦਾ
ਇਕੋ ਪਿਆਰੇ ਕਿਛਨ ਹੂਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਜੋ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ਹੈ ਤਿਨ ਖੁ
ਦਾਇ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਉਨ ਕੇ ਦਿਲ ਮੈ ਏਕੰਕਾਰ ਹੈ ਸਭ ਸੂਰਤ ਮੇ ਖੁਦਾ ਕੋ ਦੇਖਤੇ ਹੈ
ਹਲਾਲ ਕੋ ਖਾਤੇ ਹਰਾਮ ਨਹੀ ਖਾਤੇ ਜੋ ਬੰਦਾ ਇਕੰਦੀ ਸਿਫਤ ਮੇ ਰਤਾ ਹੈ ਸੋ ਦਰਗ
ਹ ਮੇ ਕਬੂਲ ਪੜਤਾ ਹੈ ਸੇਖ ਕਹਾ ਤਪਾ ਜੀ ਤੇਰੀ ਨਜਰ ਤਲੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹੈ ਹਮਾਰੀ ਨਜਰ ਖੁਲੀ ਹੈ ਊਚੀ ਖਾਲਕ ਕੇ ਨਜੀਕ ਰਹਿਤੀ ਏਕ ਦਮ ਖਾਲ
ਕ ਨਹੀ ਭੁਲਦਾ ਏਸ ਰਾਹ ਹਮ ਕਉ ਮਿਲਾ ਹੈ ਏਕ ਖਾਲਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸਭ ਕੋ ਪੈ
ਦਾ ਕੀਆ ਹੈ ਬਾਝ ਕਿਸੀ ਕੋ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸੋ ਖਾਲਕ ਕਾ ਨਜੀਕੀ ਹੈ ਸੁਣੋ ਸੇਖ ਜੀ
ਜਿਸ ਨੇ ਆਪ ਕੋ ਸਭ ਤੇ ਮੰਦਾ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਤਿਸੀ ਨੇ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਪਾਇਆ ਹੈ॥

ਸੇਖਨੇਕਹਾ ਹੇਤਪਾਜੀ ਖੁਦਾਇਕੀ ਆਪਉਪਰ ਬਹੁਤ ਇਨਾਇਤ ਹੂਈਹੈ ਹਮ
ਕੋ ਦੀਦਾਰਦੀਆ ਕਰੋ ਮਿਹਰਵਾਨਗੀਕਰੋ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਬਡੀਮਿਹਰ ਖੁਦਾ
ਕੀਹੈ ਤੁਮਕੀਤੇਕੋ ਕੀਤਾਹੀ ਜਾਣੇ ਦਾਵੁਨਾਬੀਲਿਆਕਰੋ ਜੋਪੈਦਾਇਸਹੈ ਸਭਖੁ
ਦਾਇਕੀਹੈ ਆਪਤੇ ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ ਕੋਈਨਹੀ ਜੈਸਾਪਰਮੇਸਰਨੇ ਕਿਸੀਕੋ ਬਨ
ਇਆਹੈ ਤੈਸਾਹੀਹੋਤਾਹੈ ਏਹਬਚਨਸੁਣ ਸੇਖਗੁਰੂਕੇ ਪੈਰਾਂਤੇ ਹਥਰਖੇ ਮੁਖੋਂਕ
ਹਾਤਪਾਜੀਗੁਸਤਾਖੀਮਾਫਕਰੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਖੁਦਾਇਕੇ ਪਿਆਰਿਆਂਵਿਚਗੁ
ਸਤਾਖੀਨਹੀਹੁੰਦੀ ਜੇਭੁਲਿਆਂਚੁਕਿਆਂਹੋਵੇਭੀਕੋਈ ਤਾਂਖਾਲਕਬਖਸੰਦਾਹੈ
ਆਪਣੀਵਲੋਂਖਬਰਦਾਰਰਹਣਾ ਜੋਖੁਦਾਇਦੇਪਿਆਰੇਹੈਨ ਤਿਨਾਨੂੰਅਠੋਪ
ਹਿਰਖੌਫਰਹਿਦਾਹੈ ਗਾਫਲਕਿਸੇਵਖਤਨਹੀਹੁੰਦੇ ਸੇਖਕਹਾ ਠੀਕਕਹਿਤੇਹੋ
ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਦੇਖਾਤਪੋਂਕੇ ਤੁਮਉਠਾਵਦੇਸੇ ਸੇਖਕਹਾ ਹਮਜਾਣਤੇਥੇ ਹਿੰਦੂਬੁਤਪ
ਰਸਤਹੋਵੇਗਾ ਅਬਹਮਕੋਮਾਲੂਮਹੂਆ ਯੇਖਾਸ ਖੁਦਾਇਕਾਰੂਪਹੈ ਗੁਰੂਜੀ
ਸੇਖਪਾਸੋਂਵਿਦਾਹੋਏ ਪਰਣਛੇਤੇਨਹੀ ਦੋਦਿਨ ਰਹਿਕੇ ਵਿਦਾਲੀਤੀ

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸਈਯਦ ਜਲਾਲ ਨਾਲ ਹੋਈ

ਭਾਈਬਾਲਾਤੇਗੁਰੂਜੀ ਸ
ਈਯਦਜਲਾਲਦੀ ਉਰਨੂੰਗਏ ਵਡੇਵੇਲੇਗੁਰੂਜੀਇਸਨਾਨਕੀਤਾ ਬਾਣੀਉਰਰੀ
ਇਕਸਿਧੀਨਾਵਦਾਸੀ ਓਹ ਸਿਧੀ ਬਾਣੀ ਬਹੁਤਸੁਣਕੇਦੇਜਾਗਾ ਅਟਕਿਆ ਇ
ਕ ਗੁਰਮੁਖਨਾਮ ਇਕਪਤਾਲਆਕਾਸ ਏਹਸੁਣਕੇ ਪੀਰਕੋਲਆਇਆਪੀ
ਰਕਹਾਵਡੀਦੇਰਕਰਕੇ ਆਇਆਹੈ ਉਸਕਹਿਆ ਇਕਹਿੰਦੂਫਕੀਰਦਰਿਆ
ਉਨਕੇ ਵਡਾਕੁਫਰਬਕਿਆਹੈ ਮੈਬਡਾਹੈਰਾਨਹਾਂ ਪੀਰਨੇ ਕੁਰਾਨਨੇ ਚੌਦਾਤਬਕਕ
ਹੇਹੈਨ ਇਸਨੇਲਖਾਹੀਕਹੇਹੈਨ ਤਾਪੀਰਕਹਿਆ ਤੂਜਾਇਕੇ ਬੁਲਾਲਿਆਉ
ਸਿਧੀ ਗਇਆਜਾਇਕਹਿਓਸ ਚਲੋਦਰਵੇਸ ਮੈਂਡਾਪੀਰ ਤੁਹਾਨੂੰਸਦਦਾਹੈ ਗੁਰੂ
ਜੀਕਹਾਚਲਭਾਈ ਤੇਰੇਪੀਰਦੇ ਦੀਦਾਰਨੂੰਚਲਦੇਹਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਭਾਈਬਾਲਾਪੀ
ਰਪਾਸਆਏ ਪੀਰਨੇਕਹਾ ਸਲਾਮਾਲੇਕਮ ਦਰਵੇਸੋ ਖੁਦਾਇਦੇਘਰਦੀਖਬ
ਰਕੁਛਦੇਵੋਗੇ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਗਲੀਅਪਾਰਸੰਦੀਆਂ ਜੇਮੰਗੇਸੋਦੇਨ ਸੇਖਕ
ਹਾਦਰਗਾਹਕਿਤਵਸੇਖ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਦਰਗਾਹਿਸੋਹਨਸਚੀਆਂ ਕੂੜਿਆਂਦੀ
ਜਾਹਰਗਾਨਹੀ ਚੁਗਸੁਟੀਦੇਹਨ ਓਹਸਿਧੀਨੇਕਹਾ ਤੁਸੀਆਪਸਾਂਵਿਚਪਰਚੇ
ਹੋ ਮੇਰਾਜਵਾਬਦੇਹੋ ਪੀਰਕਹਾ ਕਹੁਕਿਆਕਹਿਦਾਹੈ ਸਿਧੀਨੇਕਹਾ ਪੈਕੰਬ
ਰ ਤੇਕੁਰਾਨਮੇਲਿਖਾਹੈ ਚੌਦਾਤਬਕਹੈਨ ਇਸਦਰਵੇਸਨੇਲਖਾਹੀਕਹੇਹੈਨ

ਮੈ ਏਹੁ ਆਖਦਾਹਾਂ ਕੁਰਾਨ ਝੂਠ ਪੇਕਿਬਰ ਝੂਠਾ ਹੈ ਇਕੇ ਏਹ ਝੂਠਾ ਹੈ ਪੀਰਨੇਂ ਕਹਾ ਨਾ
ਏਹ ਝੂਠੇ ਨਾ ਪੇਕਿਬਰ ਕੁਰਾਨ ਝੂਠਾ ਜਿਨਾਨੂੰ ਚਉਦਾਂ ਤਬਕਾਂ ਦੀ ਖਬਰ ਹੈ ਉਨਾ ਚੌਦਾਂ ਤ
ਬਕ ਦਸੇ ਹੈਨ ਜਿਨਾਂਨੂੰ ਲਖਾਂ ਦੀ ਖਬਰ ਹੋਈ ਉਨਾ ਨੇ ਲਖਾਂ ਦਸੇ ਪੀਰਨੇਂ ਕਹਾ ਕਹੁ
ਦਰਵੇਸ ਜੀ ਲਖਾਂ ਦੇ ਅਗੋ ਕਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬਿਅੰਤ ਤਾਂ ਪੀਰਨੇਂ ਕਹਾ ਲਖ
ਦੇ ਅਗੇ ਭੀ ਬਿਅੰਤ ਜਿਥੋਂ ਤੋੜੀ ਨਜਰ ਖੁਲੀ ਹੈ ਤਿਤਨੀ ਹੀ ਆਖੀ ਹੈ ਸਿੰਧੀਨੇ
ਕਹਾ ਗੁਰਮੁਖ ਕਿਸਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਪੀਰਨੇ ਕਹਾ ਤੁਪਾਜੀ ਕਹੋ ਗੁਰਮੁਖ ਕਿ
ਸਨੂੰ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਮੈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਪੀਰ ਕਹਾ ਟਾਲਾ ਨਾ ਕਰੋ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਮੈ
ਤੁਸਾਂ ਪਾਸੇ ਪੁਛਣੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਪੀਰ ਕਹਾ ਸਾਡੇ ਮੰਡਲ ਦੀ ਬੋਲੀ ਨਹੀਂ ਤੁਹਾਡੇ
ਮੰਡਲ ਦੀ ਬੋਲੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮੈ ਤੁਹਾਥੀ ਪੁਛਨਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਈਅਦ ਜਲਾਲ
ਨੇਂ ਆਪਣੇ ਸਿੰਧੀ ਮੁਰੀਦ ਬੁਲਾਕੇ ਸਭਣਾਨੂੰ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਮਕਾਨ ਤੇ ਏਹ ਦਰਵੇਸ
ਉਤਰੇ ਹੈਨ ਇਨਾ ਦੀ ਖਿਜਮਤ ਕਰਨੀ ਮੈ/ ਇਨਾਨੂੰ ਬੈਠਾਇ ਚਲਿਆ ਹਾਂ ਤੁਸਾ ਮੇ
ਰੇ ਨਾਲੋ ਇਨਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਜਾਣਨਾ ਕੋਈ ਉਜਰ ਨਾ ਕਰਨਾ ਜੋ ਆਖਨ ਸੋ ਬਜ
ਇਲਿਆਵਨਾ ਪੀਰ ਕਹਾ ਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸਾ ਮੇਰੇ ਆਵਦਿਆਂ ਤਕ ਇਥੇ ਬੈਠੋ
ਪੀਰ ਤੁਸੀ ਜੀ ਕਹਾਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਮੈ ਗੁਰਮੁਖ ਦਾ ਜਬਾਬ ਲੈਣ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਮਕੇ ਸਰੀਫ
ਤ ਇਕ ਬਾਗਲ ਪਾਇਆ ਖੇਲਾ ਸਿਰਦੇ ਉਤੇ ਰਖਕੇ ਹਥ ਅਸਤਾਵਾ ਤੇ ਆਸਾਲੀ
ਤਾ ਪੈਰੀ ਕੋਸਾਂ ਪਾਈਆਂ ਪੀਰ ਟੁਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਕਾ ਓਹੋ
ਹੈ ਜਿਥੇ ਮਰਦਾਨਾ ਗਇਆਸੀ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਓਹੋ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਜਬ
ਬਲਿਆਵੇਗਾ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਫਕੀਰ ਬੰਦਗੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲੀ ਕਚਾ ਹੈ
ਸਈਅਦ ਜਹਾਜ ਜਾਇ ਚੜਿਆ ਇਕ ਪਹਾੜ ਹੇਠ ਜਹਾਜ ਜਾਇ ਲਗਾ ਪੀਰ ਉ
ਤਰ ਪਿਆ ਓਹ ਜਹਾਜ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇ ਗਿਆ ਪਹਾੜ ਉਪਰ ਇਕ ਮੰਦਰ ਹੈ ਉਥੇ
ਭਲੇ ਵਸਤ੍ਰ ਵਿਛੇ ਹੈਨ ਸੇਹਜਾ ਵਿਛੀਆਂ ਹੈਨ ਹੋਰ ਕਈ ਵਸਤੂ ਉਤਮ ਪਈਆਂ
ਹੈਨ ਪਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪੀਰ ਮਨ ਮੇ ਜਾਤਾ ਇਸ ਸਮਗ੍ਰੀ ਦੇ ਭੋਗਣ ਵਾ
ਲੇ ਭੀ ਹੋਵਨਗੇ ਏਹ ਦੇਖਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਤਰਫ ਡਿਠਾ ਤਾ ਬਾਰਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪੀਰਨੇ ਕਹਾ
ਹੇ ਖੁਦਾਇ ਜਿਥੇ ਲੋੜੀਦਾ ਹੈ ਉਥੇ ਵਸਦਾ ਨਹੀ ਜਿਥੇ ਨਹੀ ਲੋੜੀਦਾ ਉਥੇ ਵਸਦਾ
ਹੈ ਪੀਰ ਦੇ ਆਖਣ ਨਾਲ ਬਰਖਾ ਹਟ ਗਈ ਪੀਰ ਉਸ ਮੰਦਰ ਮੈਂ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖਤਾ
ਉਥੇ ਦੇ ਵਸਕੀਣ ਆਏ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਸਣ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਪਰ ਉਨਾ
ਦਾ ਸਾਇਆ ਭਾਰੀ ਹੈ ਪੀਰ ਇਕ ਸਾਧ ਪਾਸ ਬੈਠ ਗਿਆ ਉਨਾਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਖਾਣਾ ਉ

ਤਰਿਆ ਪੀਰਨੂੰ ਨਾਂ ਅਹਾਰ ਆਇਆ ਜਿਸ ਪਾਸ ਬੈਠਾ ਸੀ ਉਸ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਨੂੰ
ਜਾਇਕੇ ਕਹਾ ਇਕ ਆਦਮੀ ਕਿਸੇ ਮੰਡਲ ਦਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਅਹਾਰ ਨਹੀਂ ਆ
ਇਆ ਗੁਰਦੇਵ ਕਹਾ ਅਹਾਰ ਭੀ ਉਸੀ ਕਾ ਉਹ ਭੀ ਕਰਤਾਰ ਕਾ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਜੋ ਹਰਫ
ਲਿਆਵਦਾ ਹੈ ਸਈਯਦ ਰਾਤ ਜਾਗਦਾ ਰਿਹਾ ਜੋ ਦੇਖਾਂ ਇਹ ਕਿਥੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਪਰ
ਭੁਤ ਹੋਵਣ ਤੇ ਆਈ ਪੀਰ ਦੀਆਂ ਅਖੀਆਂ ਲਗ ਗਈਆਂ ਓਹ ਚਲ ਦੇ ਹੋਏ
ਪਿਛੋ ਪੀਰ ਨੇ ਜਾਗਕੇ ਡਿਠਾ ਓਹ ਚਲੇ ਗਏ ਫੇਰ ਸਈਯਦ ਜਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀਆਂ
ਲਹਿਰਾਂ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਜਹਾਜ ਡੁਬਦਾ ਹੈ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਖੁਦਾਇ ਕੋਈ
ਰੰਨ ਪੁਤ੍ਰ ਛਡਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਕੋਈ ਕਰਜ ਲੈਕੇ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਰਸ ਕਰੋ
ਇਤਨੇ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਜਹਾਜ ਡੁਬਣੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਪਤਣ ਭੀ ਜਾਇ ਲਗਾ ਪੀਰ
ਨੇ ਕਹਾ ਸਵੇਰੇ ਜਾਂਦੇ ਨਹੀ ਡਿਠੇ ਹੁਣ ਆਵਦੇ ਦੇਖੀਏ ਜਾ ਉਸ ਮੰਦਰ ਆਇਆ
ਤਾ ਓਹ ਅਗੇ ਹੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਫੇਰ ਇਕਸ ਦੇ ਪਾਸ ਪੀਰ ਬੈਠ ਗਿਆ ਉਨਾਨੂੰ ਅਕਾ
ਸੀ ਅਹਾਰ ਉਤਰਿਆ ਸਭਣ ਖਾਧਾ ਪੀਰ ਨੂੰ ਨਾ ਆਇਆ ਉਸ ਸਾਧ ਗੁਰੂ ਕੋ
ਜਾਇ ਕਹਾ ਕਲ ਵਾਲਾ ਦਰਵੇਸ ਅਜ ਭੀ ਭੁਖਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕਹਾ ਉਸ ਕੋ ਬੁਲਾਵੋ ਕਿ
ਆ ਗੁਸਤਾਕੀ ਹੈ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਅਭੁਲ ਹੈ ਸਾਧ ਨੇ ਸਈਯਦ ਕੋ ਬੁਲਾਇਕੇ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਪਾਸ ਆਂਦਾ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਾ ਦਰਵੇਸ ਤੂ ਕਿਥੋ ਆਇਆ ਹੈ ਪੀਰ ਕਹਾ
ਮੈ ਉਚ ਰਬੀ ਆਇਆ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਮੇ ਕਦੀ ਅਗੇ ਭੀ ਭੁਖਾ ਰਿ
ਹਾ ਹੈ ਇਨਾ ਦੋ ਦਿਨਾ ਤੇ ਬਿਨਾ ਸਈਯਦ ਕਹਾ ਨਹੀ ਉਸ ਸੰਤ ਕਹਾ ਤੈਨੇ ਕਿਆ ਗੁ
ਨਾਹ ਕੀਆ ਹੈ ਦੋ ਦਿਨ ਅਹਾਰ ਨਹੀ ਮਿਲਿਆ ਪੀਰ ਕਹਾ ਮੈ ਕੁਛ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ
ਕਹਾ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਤਕਸੀਰ ਨਹੀ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਤੁਸੀ ਆਪਣੀ ਤਕਸੀਰ ਜਾਹਰ ਕ
ਰੋ ਤਾ ਸਈਯਦ ਨੇ ਕਹਾ ਮੈਂ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਲਹਿਰਾਂ ਦੇਖਦੇ ਨੇ ਮੀਂਹ ਵਸਦਾ ਦੇਖਕੇ ਕ
ਹਾ ਹੇ ਖੁਦਾ ਪਾਣੀ ਮੇ ਬਾਰਸ ਦੀ ਕਿਆ ਲੋੜ ਹੈ ਮੀਂਹ ਹਟ ਗਿਆ ਜਹਾਜ ਡੁਬਦਾ
ਦੇਖਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਖੁਦਾ ਤਰਸ ਕਰੋ ਜਹਾਜ ਕਿਉ ਡੋਬਦੇ ਹੋ ਇਤਨੇ ਆਦਮੀ ਈਵੇਂ ਮ
ਰਦੇ ਹੈਨ ਜਹਾਜ ਪਤਣ ਲਗ ਗਿਆ ਗੁਰਦੇਵ ਕਹਾ ਇਸ ਬੇਮੁਖ ਨੂੰ ਇਥੋ ਕਢੋ
ਇਸ ਮੰਡਲ ਮੇ ਏਤੂ ਭੁਲਨਾ ਹੀ ਏਹ ਬੜਾ ਬੇਮੁਖ ਹੈ ਸੁਣ ਭਾਈ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ
ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਕਰਨਾ ਆਹਾ ਤੂੰ ਉਸ ਦਾ ਸਰੀਕ ਹੋਇਓਂ ਉਸ ਦੇ ਕੀਤੇ ਨੂੰ ਲਗੋ ਮੇਟ
ਣ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਡਾ ਜਾਣਨ ਲਗੋ ਜੋ ਮੇਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵਣ ਲਗਾ ਹੈ ਤੂੰ ਬੜਾ
ਬੇਮੁਖ ਹੈ ਪੀਰ ਕਹਾਂ ਗੁਰਮੁਖ ਕੌਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਗੁਰਮੁਖ ਸੋਈ ਹੈਨ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਕੀਤੇ

ਪੁਰਸੰਕਨਾਲਿਆਵਨਜੋਹੁਕਮਮੰਨਦੇਹਨਸੋਗੁਰਮੁਖਹੈਨ ਤਾਂਸਈਅਦਜਲਾ
ਨੇਕਹਾਭੁਲਾਜੀ ਏਹਬਹੁਤਭੁਲੀਹੋਈਜੋਨੇੜੇਹੀਜਬਾਬਲਭਾਹੈ ਮੈ ਆਪਣੇਮ
ਕਾਨਾਇਕਦਰਵੇਸਨੂੰਛਡਆਇਆਸਾਂ ਗੁਰਮੁਖਤੇਮਨਮੁਖਦੀਬਾਤਸਹੀਕ
ਰਨੇਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਮਿਹਰਤੇਹਾਸਲਹੋਈਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਕਹਾ ਓਹਸਭੁਕੁਛਜਾਣਦਾਹੈ
ਤਾਂਜਲਾਲਨੇਕਹਾ ਸਚਹੈ ਸਈਅਦਨੂੰ ਅਹਾਰਉਤਰਿਆ ਸਈਅਦਨੇਖਾਧ
ਰਾਤਜਾਗਦਾਰਿਹਾ ਉਨਾਨੂੰਜਾਦੇਵੇਖਣਵਾਸਤੇ ਜਾਉਨਾਦਾ ਵੇਲਾਹੋਇਆ ਤਾਂਜ
ਲਾਲਦੀਪਲਕਲਗ ਗਈ ਓਹਚਲਦੇਰਹੇ ਜਾਗਕੇਡਿਠਾਤਾਂਕਹਿਓਸ ਧੰਨਜੀ
ਧੰਨਪਰਮੇਸਰਬਿਅੰਤਦਾਅੰਤਨਾਂਹੀਆਵਦਾ ਚਲੇਹੁਣਉਸਦਰਵੇਸਪਾਸਚ
ਲੀਏ ਦਿਲਮੇਆਈ ਕੋਈਜਹਾਜਆਵੇ ਤਾਂਅਸੀਭੀਪਾਰਉਤਰੀਏ ਤਾਂਜਿਸ
ਤਰਾਂਝੂਝਖੜਕਰਕੇ ਅਗੇਜਹਾਜਉਥੇਲਗਾਸੀ ਤਿਸੀਤਰਾਂ ਝਖੜਦਾਮਾ
ਰਿਆ ਜਹਾਜਉਸਪਹਾੜਨਾਲਆਇਲਗਾ ਪੀਰਸਵਾਰਹੋਇਆ ਆਪਣੇਂ
ਆਸਣਤੇਆਇਉਤਰਿਆ ਗੁਰੂਜੀਨੂੰਮਿਲਿਆ ਦਸਤਪੋਸੀਲੀਤੀ ਗੁਰੂ
ਜੀਕਹਾ ਗੁਰਮੁਖਦਾਜਬਾਬਦੇਹੋ ਪੀਰਕਹਾ ਨਾਨਕਤਪਾਜੀ ਸਭਕੁਛਤੁਹਾਨੂੰ
ਰੋਸਨਹੈ ਜੋਖੁਦਾਇਦਾਹੁਕਮਮੰਨੇਸੋ ਦਰਵੇਸਜੀ ਗੁਰਮੁਖ ਆਖੀਦਾਹੈ ਉਸ
ਦੇਕੀਤੇਵਿਚ ਸੱਕਨਾਲਿਆਵੇ ਸੋਗੁਰਮੁਖ ਸੱਕਕਰੇਤਾਂ ਓਹਬੇਮੁਖਹੁੰਦਾਹੈ ਮੁਰੀਦ
ਲੋਕਾਂਕਹਿਆਏਹੁਜਬਾਬਕਿਥੋਲਿਆਏਹੋ ਪੀਰਨੇਂਸਭੁਬਾਤਪਹਾੜਦੀਸੁਣਾਈ
ਤੇਕਹਾ ਉਨਾਲੋਕਾਂਦਾ ਸਾਇਆਵਡਭਾਗਾਸੀ ਮੈਨੂੰ ਸੋਝੀਭੀਕੋਈਨਾਹੀਪਈ ਓਹ
ਕੌਣਆਹੇ ਬਾਲੇਪੁਛਿਆਗੁਰੂਜੀ ਓਹਕੌਣ ਆਹੇ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਭਾਈਬਾਲਾ
ਉਥੇਨਾਰਦ ਗੁਸਾਂਈਦੇਸਿਖਆਹੇ ਓਹਸੰਗਤੂੰਹੈ ਪੂਰਨਸਾਧਹੈਨ ਤਾਂਸਈਅ
ਦਜਲਾਲਪਾਸੋਵਿਦਾਹੋਏ ਸਕਾਰਪੁਰਦੀ ਹੱਦਮੇਂਆਏ ਓਥੋਇਕਨੂਰਨੁਸ
ਤਰਨਾਮਾ ਸਰਾਈ ਬਕਰੀਆਂਚਾਰਦਾਆਹਾ ਉਸਬਾਬੇਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਇਕਲੋਟਦੁ
ਧਦਾਭਰਿਆਂਦਾ ਬਾਬੇਕਹਾ ਭਾਈ ਕਿਸਭਾਵਨੀਆਂਦਾਹਈ ਉਸਕਹਿਆ ਧਨਹੀ
ਨਬਡਦੁਖੀਹਾਂ ਤੇਮੈ ਸੁਣਿਆਹੈ ਫਕੀਰਬਾਦਸਾਹੀਬਖਸਦੇਹੈਨ ਮੈਂਚਾਹਨਾਹਾਂ
ਇਸਦੇਸਦਾਰਾਜਮੈਨੂੰਮਿਲੇ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਪਿਛਲੀਰਾਤ ਨਾਇਕੇਨਾਮਜਪਿਆ
ਕਰੋ ਆਇਸੰਤਦੀਸੇਵਾਕਰੀ ਤੇਰੀਭਾਵਨੀਪੂਰੀਹੋਵੇਗੀ ਉਥੇਹੀ ਇਕਦਊਦ
ਜੁਲਾਹਾ ਗਲੀਚਾਵੁਣਕੇਲਿਆਇਆ ਕਹਾ ਹੇਸੰਤਜੀ ਗਲੀਚਾ ਬਿਛਾਲਵੋ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਪਰਮੇਸਰਨੇ ਐਸਾਗਲੀਚਾ ਧਰਤੀਦਾ ਵਿਛਾਇਆਹੈ ਕਦੇਪੁ

ਰਾਣੰਨਹੀਹੁੰਦਾ ਏਹੁ ਕੁਤੀ ਸੂਈਪਈਹੈਪਾਲੇਨਾਲ ਠਰਦੀਹੈ ਕੁਲੀਚਾਇਇਸਉ
ਤੇਪਾਇਦੇਹ ਨਿਤਚੂਰੀਖਵਾਇਆਕਰ ਅਤੇਤੇਰੀਭਾਵਨੀਕਿਆਹੈ ਉਸਕਹਿ
ਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੇਰੇ ਬਹੁਤਔਲਾਦਹੋਵੇ ਮੈਂਸੁਖਪਾਂਵਾ ਬਾਬੇਕਹਾਸਾਧਾਂਦੀਟ
ਹਿਲਕੀਤਾਕਰ ਸਾਂਈਭਜਨਕੀਤਾਕਰ ਤੇਰੀਭਾਵਨੀਪੂਰੀਹੋਵੇਗੀ ਉਥੋਉ
ਠਕੇ ਸਿੰਧਦੇਕੰਢੇ ਆਇਬੈਠੇ ਉਥੇਇਕਤਪਕਰਦਾਸੀ ਸਰਵਰਨਾਮਉਸ
ਦਾਹੈਸੀ ਬਾਬੇਸਬਦਕਹਾ ਦੇਵਤਿਆਂਦਰਸਨਕੇਤਾਂਈ ਦੂਖਭੂਖਤੀਰਥਕੀ
ਏ ਜੋਗੀਜਤੀਜੁਗਤਮੇਂ ਰਹਿਤੇ ਕਰਕਰਭਗਵੇਭੇਸਭਏ ਤੌਂਕਾਰਨ ਸਾਹਿਬਰੰਗ
ਰਤੇ ਤੇਰੇਨਾਮ ਅਨੇਕਾ ਰੂਪਅਨੰਤਾ ਕਹਿਣਨਜਾਈਤੇਰੇ ਗੁਣਕੇਤੇ॥੧॥
ਏਹਸੁਣਕੇ ਸਰਵਰਚਿਲੇ ਵਿਚੋ ਉਠਕੇ ਬਾਬੇਦੀ ਚਰਨੀਮਥਾਟੇਕਿਆ ਬਾਬੇਕ
ਹਾ ਕਹੁਭਾਈ ਤੇਰੀਕਿਆਭਾਵਨੀਹੈ ਤੂੰਚਿਲੇਕਟਦਾਹੈ ਉਸਕਹਿਆ ਮੁਲ
ਤਾਨਦੇਪੀਰਾਂਦੀਬੜੀਮੰਨਤਹੈ ਇਜਤਹੈ ਸੋਮੈਕਹਿਨਾਹ ਮੇਰੀਭੀਮੰਨਤਹੋਵੇ
ਬਾਬੇਕਹਿਆ ਜਿਉ ਮਿਠੇਤੇ ਮਖੀਆਭਿਣਭਿਣਕਰਦੀਆਹੈਨ ਤੈਸੇਭਜਨ
ਬੰਦਗੀਵਾਲਿਆਨੂੰ ਲੋਕਾਂਦੀ ਮਨਤਖੁਆਰਕਰਦੀਹੈ ਹਛਾਤੇਰੀਏਹੋਮਨਸਾਹੈ
ਤਾ ਤੇਰੀਮਨਤਉਨਾਤੇ ਵਧੀਕਹੋਵੇਗੀ ਜਿਥੇਅਸੀਬੈਠਹਾ ਇਸਜਾਗਾ ਝਾੜੂ
ਦਿਤਾਕਰ ਦੀਵਾਬਾਲਿਆਕਰ ਸਤਨਾਮਦਾਜਪਜਪਣਾ ਸਾਧਾਂਦੀਟਹਿਲ
ਕਰਨੀ ਨਿਰਅਭਿਮਾਨਹੋਇਕੇ ਸੰਤਾਂਦੀਸੇਵਾਬੀਨਿਹਕਾਮ ਪਦਵੀਭੀਤੈਨੂੰਮਿ
ਲੇਗੀ ਤੇਰੀਮੰਨਤਭੀਹੋਵੇਗੀ ਏਹਕਹਿਕੇਗੁਰੂਜੀਉਥੋਚਲਦੇਰਹੇ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਚਲਭਾਈਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰਪੁਰਚਲੀਏ ਗੁਰੂਜੀ ਚਲੇ ਆਂਵਦੇਸੇ
ਅਤੇਦਿਲੀਦੇਪਾਤਸਾਹਬ੍ਰਹਮਖਾਂਲੋਦੀ ਇਕਖਤ੍ਰੀ ਤਿਸਦਾ ਮੁਸੱਦੀਆਹਾ
ਉਸਬਾਬੇਦੀ ਸਿਫਤਸੁਣੀ ਓਹਜਾਲਗਿਆ ਬਾਦਸਾਹਪਾਸਉਸਚੁਗਲੀਖਾ
ਧੀ ਦੇਖੋਪਾਤਸਾਹ ਸਲਾਮਤ ਇਕਹਿੰਦੂਨਾਨਕ ਫਕੀਰਹੈ ਓਹਨਾਬੇਦਕੋਨਾਕਤੇ
ਬਕੋਮਾਨਤਾਹੈ ਤੁਮਉਸਕੋਪੂਛੋ ਬ੍ਰਹਮਖਾਂਨੇਕਹਾ ਫਕੀਰਾਂਕੋਪਕੜੋ ਲਗੇਪਕ
ੜੀਵਣ ਗੁਰੂਜੀਭੀ ਪਕੜੇਆਏ ਬ੍ਰਹਮਖਾਂਨੇਹੁਕਮਕੀਂ ਸੂਭਕੇ ਚਕੀ ਅਰਸ
ਵਾਮਣਗੇਹੂੰ ਦਿਤੀਜਾਵੇ ਜੋਆਟਾਪੀਸੈ ਮੁਫਤਮੇਨਾਪਾਤਸਾਹੀਮਾਲਖਾਵੇ
ਸਭਕੇਸਾਥਹੀ ਬਾਬੇਜੀਕੋ ਬਾਲੇਕੋ ਭੀਚਕੀ ਅਰਦਾਣੇਮਿਲੇ ਹੋਰਲੋਕਸਭ
ਕਣਕਪੀਸੇ ਬਾਬੇਜੀਕੀਚਕੀ ਆਪੇਹੀਪਈ ਫਿਰੇ ਸਾਰੇਧੁੰਮਪਈ ਨਾਨਕ
ਤਪਾਏਹੋ ਹੈ ਦੌਲਤਖਾਨ ਮੋਦੀਆਹਾ ਓਹਭੀਫਕੀਰਹੋਇਗਿਆਸੀ ਬ੍ਰਹਮਖ

ਨੇਂ ਉਸਦਾਨਾਮ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤਗੁਸਾ ਖਾਧਾ ਤੇ ਕਹਿਆ ਮਜਬੂਤਰਖੋ ਬ੍ਰਹਮਖਾਂਦੇ
ਪਾਸਖਬਰ ਗਈ ਨਾਨਕਤਪਾ ਕਾਂਮਲਫਕੀਰਹੈ ਹਿੰਦੂਹੈ ਉਸਦੀ ਚਕੀ ਆਪੇਪ
ਈ ਫਿਰਦੀਹੈ ਬ੍ਰਹਮਖਾਨੇਂ ਕਹਾ ਅਰੇ ਉਸਕੋ ਖਲਾਸਕਰੋ ਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਆਇਕੇ
ਨੌਕਰਾਂਨੇ ਕਹਾ ਆਪਜਾਈਏ ਬਾਤਸ਼ਾਹਨੇ ਆਪਕੋ ਰੁਖਸਤ ਦਈਹੈ ਆਪਜਾ
ਓ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਹਮ ਬੈਠੇਹੈਂ ਕਹੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਤੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁ
ਸੀ ਰਹੋ ਅਟਕਕੇ ਈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੋ ਕਿਮ ਕਰਤਾਰਨੇਂ ਕ
ਰਨੇਹੈਨ ਸੋਈ ਕਿਮ ਕਰੇਗਾ ਕਰਤਾਰਦਾ ਹੁਕਮ ਈਵੇਹੈ ਇਨਾਦੀ ਦਫ ਉਠਜਾਵੇ
ਗੀ ਸਤਮਹੀਨੇ ਸਤਾਰਾਂ ਦਿਨ ਰਹਿਦੇ ਹੈਨ ਗੁਰੂਜੀ ਕਿਉਂਕਰਿ ਉਠੇਗੀ ਪੰਜਮ
ਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਪਾਣੀਪਤ ਬ੍ਰਹਮਖਾਂਲੋਦੀਦਾ ਅਤੇ ਬਾਬਰ ਰੰਗੜੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬ
ਲਾ ਹੋਇਆ ਬ੍ਰਹਮਖਾਂ ਸਾਰਿਆ ਗਇਆ ਸਤਵੇਂ ਦਿਨ ਬਾਬਰ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਫਿ
ਰੀ ਬਾਬਰ ਦਿਲੀ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ਹੋਇਆ ਫੇਰ ਬੰਦੀਵਾਨ ਪਕੜੇ ਗਏ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਪਕੜੇ ਆਏ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਦੇਖ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਜਾਂ ਸਤ
ਵਾਂ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਬਾਬਰ ਦੇ ਅਗੇ ਖਾਣਾ ਆਇਆ ਕਪੜਾ ਲਾਹਕੇ ਡਿਠਾ ਵਿਚ
ਕੀੜੇ ਦੇਖੇ ਬਬਰਚੀਨੂੰ ਸਦਿਆ ਦਰੋਗਾ ਭੀ ਆਇਆ ਬਾਬਰਨੇ ਕਹਾ ਯੇਹ ਕਿ
ਆ ਕੀਆ ਦੋਨੋਨੇ ਕਹਾ ਬਾਦਸਾਹ ਹਮਕੋ ਕੁਛ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਚਾਉਲੋਂ ਕੀ ਜਗ
ਹਿ ਕੀੜੇ ਹੂਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਦਰੋਗੇ ਨੇ ਕਹਾ ਬਾਦਸਾਹ ਇਨਮੇਂ ਤਕਸੀਰ ਨਹੀਂ ਬਾਬਰ
ਨੇ ਕਹਾ ਤੁਮਕੋ ਕਿਆ ਖਬਰ ਹੈ ਤਾਂ ਦਰੋਗੇ ਕਹਾ ਏਕ ਹਿੰਦੂ ਨਾਨਕ ਫਕੀਰ ਹੈ ਕੈ
ਦ ਬੀਚ ਆਇਆ ਹੈ ਏਹ ਅਜਮਤ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਉਸਕੇ ਵਾਸਤੇ ਦਿਖਾਈ ਹੈ ਬਾ
ਬਰਨੇ ਕਹਾ ਓਹ ਕਿਉਂ ਕੈਦ ਕੀਆ ਹੈ ਮੀਰ ਹੁਸੈਨੀ ਕੁਤਵਾਲ ਨੇ ਕਹਾ ਹਜਰਤ ਓ
ਹ ਬੰਦ ਮੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕੁਤਵਾਲ ਕੋ ਕਹਾ ਉਸਕੋ ਇਜਤ ਸੇਂ ਲਿਆਵੋ ਤਾਂ ਕੁ
ਤਵਾਲਨੇ ਆਇਕੇ ਬਾਬੇ ਅਗੇ ਹਥ ਜੋੜੇ ਕਹਾ ਹੇ ਪਾਕ ਫਕੀਰ ਸਾਹਿਬੁ ਬਾਬਰ
ਪਾਤਸਾਹ ਤੁਮਕੋ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਬਾਲੇਕੋ ਸਾਥ ਲੀਏ ਬਾਬਰ ਕੇ ਪਾਸ
ਪਹੁੰਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਉਠਕੇ ਸਲਾਮ ਕੀਆ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਮਨੇ ਖੁਦਾਇ ਕੋ
ਸਹੀ ਕੀਆ ਹੈ ਬਾਬੇ ਨੇ ਕਹਾ ਹਾਂ ਖੁਦਾਇ ਕੋ ਸਹੀ ਕੀਆ ਹੈ ਬਾਬਰ ਕਹਾ ਕਿਸ ਦ
ਜਾ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਜੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹੈਂ ਸਾਖ ਮਹਿਮਦ ਏਕ ਖੁਦਾਇ ਅਲਖ ਸਾਚਾ
ਬੇਪਰਵਾਹ ਕਈ ਮਹੰਮਦ ਖੜੇ ਦਰਬਾਰ ਸੁਮਾਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਬੇਸੁਮਾਰ ਰਸੂ
ਲ ਰਸਾਲ ਦੁਨੀਆ ਮੈ ਆਇਆ ਜਬ ਚਾਹਿਆ ਤਬ ਫੇਰ ਮੰਗਾਇਆ ਇਉ

ਸਹੀਕੀਆਹੈ ਨਾਨਕਬੰਦੇ ਪਾਕਖੁਦਾਇ ਔਰਸਭਗੀਦੇ ੧ ਬਾਬਰਕਹਾ ਕਿ
ਆਮਹੀਅਦਰੀਦਾਹੈ ਬਾਬੇਕਹਾ ਜਿਨਰਿੰਡੀਗੋਈ ਸੋਪਾਕਨਹੀਹੈ ਕਾਮਜੇਤ
ਨਜਿਸਦੇਪਿਛੇਲਗਾ ਤਿਸਦੀਇਜਤਨਹੀ ਖੁਦਾਇਕੀਤਰੀਫਕਰੇ ਖੁਦਾਇ
ਕੇਕੀਏਕੀ ਕਿਆਤਰੀਫਕਰਨੀਹੈ ਜੇਹਾਬਾਲਕਤੇਬੁਢਾਹੋਤਾਹੈ ਜੈਸਦਾਮ
ਰਦਾਹੈ ਸੋਪਾਕਨਹੀਹੈ ਤਾਂਬਾਬਰਨੇਕਹਾ ਹੇਨਾਨਕ ਤੇਰੀਬਹੁਤਦੂਰਨਜਰਖ
ਲੀਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹੈ ਹਮਾਰੀਨਜਰਖੁਦਾਇਕੇਹਜੂਰਰਹਿਤੀਹੈ ਕਿਰਪਾਕਰੇਪ
ਰਮੇਸਰਦੂਰਨਾਕਰੇਆਪਣੇਪਾਸੋ ਤਾਂਬਾਬਰਨੇਕਹਾ ਹਕਤਾਲਾਕਾਫਰਮਾਣੇ
ਫਕਰਾਂਮਾਗੀਜਾਤੀਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਹਕਤਾਲਾਬੋਲਣਤੇਪਾਕਹੈ ਜੋਬੋਲਦੇਹੈ
ਨ ਸੋਦੂਜੇਵਿਚਸੁਖਸੁਖਅਰਦੇਹੈਨ ਬਾਬਰਨੇਕਹਾ ਤੂੰਕਿਸਕਾਮੁਰੀਦਹੈ ਬਾਬੇ
ਕਹਾ ਮੈਨਿਰੰਕਾਰਕਾਮੁਰੀਦਹੋ ਜਿਸਨੇਜਗਤਕੋਪੈਦਾਕੀਤਾਹੈ ਤਾਂਬਾਬਰਨੇਕ
ਹਾ ਹੇਨਾਨਕਫਕੀਰ ਤੂੰਪੂਰਾਫਕੀਰਹੈ ਤੂੰਕੁਛਮਾਇਆਲੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਜਿਸ
ਖੁਦਾਇਕਾਦੀਆ ਸਭਕੋਈਖਾਤਾਹੈ ਉਸਖੁਦਾਇਨੇਹਮਕੋਬਹੁਤਕੁਛਦੀਆ
ਹੈ ਬੰਦੇਕੀਓਟ ਜੋਕੋਈਲੇਤਾਹੈ ਉਸਕੇਦੀਨਦੁਨੀਆਕਾਤੋਟਾਹੋਤਾਹੈ ਉਸਦਾਤ
ਰਕੋਹਮਨਹੀਛੋਡਤੇ ਜਿਸਕੇਭਿਖਾਰੀ ਸਾਹਪਾਤਸਾਹ ਸਭਹੈ ਜੋਉਸਕੋਛੋਡ
ਕੇਤੇਰੇਤੇਮਾਂਗੇ ਸੋਅਹਿਮਕਬੇਪੀਰਹੈ ਤਾਂਬਾਬਰਨੇਕਹਾ ਹੇਨਾਨਕਜੀਜਾਂ
ਆਪਕੀਮਰਜੀਹੈ ਤਾਂਠਹੋ ਗੁਰੂਜੀਪਾਤਸਾਹਤੇਰਵਾਨਾਹੋਏ ਅਗੇਇ
ਕਮਾਲੂਰੁਖਣ ਬਹੁਤਪਾੜਿਆਸੀ ਉਸਭੀਨਾਨਕਜੀਦਾਨਾਮਸੁਣਕੇ
ਬਹੁਤਗੁਸੇਵਿਚਆਇਆ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਨੂੰਆਇਕੇਆਖਿਓਸ ਹੇਨਾਨ
ਕਜੀਤੁਮਨੇਕਿਆਸਮਝੀਹੈ ਜੋਕਿਸੀਕੋਮਾਨਤੇਨਹੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀਸਬਦਬ
ਸੰਤੋਖਕਹਾ ਨੌਸਤਚਉਦਹਤੀਨਚਾਰਕਰਮਹਿਲਤਚਾਰਬਹਾਲੀ ਸਾਰਾਸਬ
ਦਸੁਣਕੇ ਸੇਖਮਾਲੋਕਹਾ ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨ ਜੋਭਛਨਹੀ ਤਾਖੁਦਾਇਨੇਪੈਦਾ
ਕਿਉਕੀਤੇ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਤਿਨਾਗੁਣਾਤੇਸ੍ਰਿਸਟਸਾਜੀ ਹਿੰਦੂਰਾਮਕ੍ਰਿਸਨਕਹ
ਦੇਹੈਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਰਹੀਮਰਸੂਲਕਹਿਦੇਹੈਨ ਦੋਨੋਹੀਗਾਫਲਹੈਨ ਇਕਖੁਦਾ
ਇਕੋਕਿਸੇਨਹੀਜਾਤਾ ਦੋਵੇਭਰਮਮੇਭੁਲੇਹੋਏਹੈਨ ਬੇਦਕਤੇਬਦੇਦੋਵੇਦੀਨਦੋ
ਜਖੀਹੈਨ ਜਿਨਾਸੱਚਨੂੰਜਾਤਾਹੈ ਸੋਈਪਾਰਉਤਰਨਗੇ ਸੇਖਮਾਲੋਗੁਰੂਜੀ
ਦੇਚਰਨਾਤੇਢਹਿਪਿਆ ਤੇਕਹਿਓਸ ਹੇਨਾਨਕਜੀ ਤੂੰਮੇਰਾਪੀਰਹੈ ਮੈਤੇਰਾਮੁਰੀ
ਦਹਾਂ ਪਰਹਿੰਦੂਏਤੁਦਾਵਾ ਕਿਉਬੰਨਦੇਹੈਨ ਤੁਰਕਭੀਦਾਵਾਬੰਨਦੇਹੈਨ ਦੋਵੇਂਤਰ

ਫਸੂਠੀਆਂਹੈਨ ਕਿਕੋਈਧਿਰਸਚੀਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸੁਣਸੇਖਮਾਲੋ ਆਪਣੇਮੂਹ
ਦੇ ਆਖੇ ਸਭੁਸਚੇਹੈਨ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਦਰਗਾਹਮੇ ਸਚੇਹੈਨ ਸੋਈਸਰਾ ਭਾਵੇ
ਕੋਈਹੋਵੇ ਸੇਖਮਾਲੋਨੇਕਹਾ ਦਰਗਾਹਦੇ ਸੱਚੇਦੀ ਨਿਸਾਨੀ ਦਸੋ ਬਾਬੇਕਹਾ
ਜਿਨਾਵਿਚੋਦਾਵਾ ਉਠਗਿਆਹੈ ਹਰਸੂਰਤਨਾਲਰਾਜੀ ਰਹਿੰਦੇਹੈਨ ਬੇਦ ਕਤੇਬ
ਤੇਪੜੇਹੈਨ ਨਿਗਾਹਜਿਨਾਦੀ ਸੋਜਾਣੋਦਰਗਾਹਮੇਂ ਸਚੇ ਤਾਸੇਖਮਾਲੋ ਮਥਾਟੇਕਿ
ਆ ਤੇਕਹਾਤਪਾਜੀ ਤੁਸੀਐਨਖੁਦਾਇਦੀਸੂਰਤਹੋ ਜੋਕਹਿੰਦੇਹੋ ਸਭੁਸਚਕਹਿ
ਦੇਹੋ ਤਾਉਬਾਰੇਖਾਂ ਸੇਖਮਾਲੋਦਾਯਾਰਆਹਾ ਸੋਭੀਆਦਾਹੈਸੀ ਉਸਨੈ
ਸੇਖਮਾਲੋਪਾਸੋ ਸੁਣਿਆਸੀ ਜੋਨਾਨਕਤਪਾ ਫਕੀਰਹੈ ਓਸਭੀਆਇਕੇ
ਸਲਾਮਾਅਲੇਕਮ ਤਪਾਜੀਨੂਆਖਿਓਸ ਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਆਓ ਉਬਾਰੇ
ਖਾਂ ਅਲੇਕਮਸਲਾਮ ਬੈਠੀਏਖਾਨਸਾਹਿਬ ਪਠਾਨਕਹਾ ਤਪਾਜੀ ਮੈਆਪਕੀ
ਤਾਰੀਫ ਬਹੁਤਸੁਨੀਹੈ ਪਰਤੁਸੀ ਹਿੰਦੂਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਤਾਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਖਾਨ
ਸਾਹਿਬ ਹਿੰਦੂਕੀਦੇਹ ਦਿਨਚਾਰਕੇ ਹੋਤੀਖੇਹ ਨਾਮਜੁਉਸਕਾਮਿਟਨਜਾਇ
ਨਾਨਕਆਸਾਬਿਰ ਏਕਖੁਦਾਇ ਹਿੰਦੂਜਾਇਮਸਾਣੀਜਲਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ
ਗੋਰਪਾਕਰਤੇ ਦੋਵੇਭੁਲੇਹੋਏਹੈਨ ਹਿੰਦੂਕਿਸਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਹਿਮਦਖੁਦ
ਇਕੋਦੂਹਾਨੇਨਹੀਜਾਤਾ ਜਿਸਪਰਖੁਦਾਇਮਿਹਰਕਰੇਗਾ ਉਨਾਨੂੰਆਪਣੀ
ਪਛਾਣਬਖਸਦਾਹੈ ਓਹਬੰਦਾਕਹੀਦਾਹੈ ਉਬਾਰੇਖਾਨਕਹਾ ਤਪਾਜੀ ਜੈਸਾ
ਤੁਸੁਣਿਆਸਾ ਤੈਸਾਹੀਵੇਖਿਆਹੈ ਹੇਤਪਾਜੀ ਅਪਨੇਪੈਰ ਹਮੇਕੋ ਚੂਮਨੇ
ਦੇਹ ਬਾਬੇਦੇਚਰਨਉਬਾਰੇਖਾਂਚੁਮੇ ਅਤੇਹਥਬਾਬੇਦੇਪੈਰਾਤੇਲਾਇਕੇਆਪ
ਣੀਅਖੀਤੇਲਾਏ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਸੇਖਮਾਲੋ ਦੋਵੇਗੁਰੂਜੀਪਾਸੋ ਵਿਦਿਆਹੋਏ
ਅਤੇਕਹਿਓਨੇ ਅਜਹਮਨੇਖੁਦਾਇਕਾ ਦੀਦਾਰਪਾਇਆ ਸਭੁਸੰਕ ਹਮਾਰਾ
ਦੂਰਹੂਆਹੈ ਤਪਾਜੀ ਫਿਰਭੀਦੀਦਾਰਆਪਕਾਹਮਕਰੈਂਗੇ ਬਾਬੇਕਹਾ ਮਿਹ
ਰਖੁਦਾਇਕੀ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਸੇਖਮਾਲੋ ਵਿਦਿਆਹੋਏ ਗੁਰੂਜੀ ਪਖੋਕੇ ਨੂੰ
ਧਾਵੇਆਏ ਭਾਈਬਾਲੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਜੇਮੈਨੂੰਹੁਕਮਹੋਵੇਤਾਂ ਮੈਤਲਵੰਡੀਜਾਵਾਂ
ਬਾਬੇਕਹਾ ਭਾਈਬਾਲਾ ਤੂੰਕੋਈਦਿਨਅਸਾਨਾਲ ਗੁਜਾਰਾਕਰ ਬਾਲੇਕਹਾ ਭਲਾ
ਗੁਰੂਜੀ ਇਕਦਿਨ ਅੰਜਿਤੇਦੇਖੂਹਤੇ ਬੈਠੇਹੈਸਨ ਅਜਿਤੇਨੇ ਗੁਰੂਜੀਕੇ ਚਰਨਾਂਤੇ
ਮਥਾਜਾਇਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂਜੀਬੋਲੇਨਹੀ ਅਜਿੱਤਾਉਠੇਨਹੀ ਚਿਰਗੁਜਰਗਿਆ
ਤਾਬਾਬਾਜੀਸਮਾਧੀਕੋਪਿਆ ਅਤੇਉਸਨੋਹੋਏਤਾ ਬਾਬੇਕਹਾ ਕਰਤਾਰਕੀਪਿਆਰੇ

ਉਠਖੜਾਹੋ ਤੀਸਰੇਬਚਨਅਜਿਤਾਉਠਬੈਠਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਭਾਈਅਜਿਤਾਅਨੇਰ
ਬਕਹੁਅਜਿਤੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਸਭਕੁਛਜਾਣਦੇਹੋ ਮੇਰੇਆਖਣਦੀਕੋਈਗਲ
ਨਹੀ ਤਾਂਬਾਬੇਕਹਿਆਅਜਿਤਿਆਕੀਮਪੂਰਾਹੋਇਚੁਕਾਹੈ ਜਾਹੁਕਰਮਾਂਦਾਬ
ਲੀਹੈ ਰਾਇਬੁਲਾਰਨਾਲੇਹਜਾਰਕਦਮਅਗੇਹੋਇਆਹੈ ਉਸਦੀਨਜਰਦੇਹੁ
ਵਿਚਨਹੀਖੁਲੀ ਤੇਰੀਨਜਰਦੇਹਵਿਚਖੁਲੀਹੈ ਇਤਨਾਸੁਣਕੇ ਅਜਿਤੇਦੇਕ
ਪਾਟਖੁਲਗਏ ਅਜਿਤੇਦਾਹੋਰਹੀਰੂਪਹੋਇਗਇਆ ਇਕਦਿਨਬੁਢਾਰੰਧ
ਵਾਅਜਨੂੰਚਾਰਦਾਆਇਆ ਭਾਈਬਾਲੇਨੂੰਭੇਜਕੇਸਦਿਆ ਬੁਢੇਆਇਕੇਮ
ਥਾਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਭਾਈਨੀਗਰਾਤੂੰਕਉਣਹੋਂਦਾਹੈ ਬੁਢੇਕਹਾਜੀਜਟਹੂੰ
ਦਾਹਾਂ ਸੈਧੂਰੇਧਾਵੇਂਦਾਪੁਤਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇਨਜੀਕਹੀਰਹਿਦਾਹਾਂ ਬਾਬੇਕਹਾ ਜਾਹੁਨੀ
ਗਰਾ ਤਾਂਬੁਢੇਕਹਾ ਹੇਬਾਬਾਜੀਤੁਸਾ ਸਾਦਿਆ ਕਾਹਿਆਕੁਛਨਹੀ ਈਵੇਹੀਤੇ
ਜਦੇਹੋ ਮਨੋਰਥਦਸੋਜੋਮੇਰੀਗਿਣਤੀਮਿਟੇ ਬਾਬੇਕਹਾ ਨੀਗਰਾ ਮਨੋਰਥਭੀਪੂ
ਰਾਹੋਇਰਹੇਗਾ ਬੁਢਾਚਲਾਗਿਆ ਬਾਲੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀਤੁਸਾਭਲੀਨਿਸਕੀ
ਤੀਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਾਈਬਾਲਾ ਏਹੁਪੂਰਾਸਾਧਹੋਸੀ ਪਰਚਾਂਦਨਾਂਨਹੀਖੁਲਾ
ਪਰਹੁਣੇਹੀਖੁਲੇਗਾ ਭਲਕੇਤੂੰਦੇਖਲਵੇਂ ਅਗਲੇਭਲਕ ਪਿਉਲੈਆਇ
ਆ ਮਾਪਿਆਤੇਰੋਗੀ ਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਰਖਿਓਸ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਕਿਥੋਂਲਿਆਇ
ਆਹੈ ਬੁਢੇਕਹਾ ਘਰੋਂਆਦਾਹੈ ਬਾਬੇਕਹਾ ਕੋਈਘਰਕੀਸਹੀਕੀਤਾਹਈ ਬੁ
ਢੇਕਹਾ ਮੇਰੇਮਾਈਬਾਪਹੈਨ ਉਨਾਦਿਤਾਹੈ ਪਿਉ ਤੁਸੀਲਵੋ ਬਾਬੇਕਹਾਏਹੁਸਾਡੇ
ਕੀਮਦਾਨਹੀ ਤੂੰਲੈਜਾਹ ਪਿਉਮਾਰੀਗਾ ਬੁਢੇਰੋਇਦਿਤਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਰੋਂਦਾਕਿਉ
ਹੈ ਅਸਾਂਤੈਨੂੰਮਾਰਿਆਨਹੀ ਬੁਢੇਕਹਾ ਮਾਪਿਉਮਾਰਨਗੇ ਕੇਨਹੀਮਾਰਨਗੇ ਤੁਸੀ
ਹੁਣਮਾਰਦੇਹੋ ਕਿਉਭਾਈਬਾਲਾ ਅਸਾਂਇਸਨੂੰ ਕੁਛਕਹਾਹੈ ਬਾਲੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ
ਤੁਸਾਤਾਂ ਇਸਨੂੰਭਲਾਹੀਕਹਾਹੈ ਇਸਕੁਛਬੁਰਾਸਮਝਿਆ ਹੋਸੀ ਬੁਢੇਕਹਾ
ਭਾਈਬਾਲਾ ਏਹੁਗੁਰੂਜੀਹੈ ਇਨਾਨਾਲ ਕੋਈਬਰਾਬਰੀਨਹੀ ਪਰਗੁਰੂਜੀਦੇ
ਬਾਲਕੇ ਕਿਉਬੁਝਾਵਦੇਹੋ ਤੁਸੀਪੂਰਨਪੁਰਖਨਿਰੰਕਾਰਦਾਰੂਪਹੋ ਤਾਂਬਾਬੇਕਹਾ
ਬੁਢਾਤੂੰਕਰਤਾਰ ਅਗੰਮਬਾਟੇਕ ਪਹਿਰਰਾਤਰਹਿਂਦੀ ਇਸਨਾਨਕਰਕੇ ਕਰਤਾਰਕ
ਰਤਾਰਜਪਿਆਕਰ ਬੁਢੇਕਹਾ ਤੁਹਾਡਾਦਰਸਨਕਰਕੇ ਅਜੇਅਸਨਾਨਜੋਗਾਹੀ
ਰਖਦੇਹੋ ਜਿਤਨੀਮੈਲਆਹੀ ਤੁਹਾਡੇਦਰਸਨਕੀਤੇਹੀਲਹਿਗਈ ਬਾਬੇਕਹਾ ਕਰ
ਤਾਰਤੇਰੀਮੈਲਤਾਂਲਾਹੀਹੈ ਪਰਏਹੁਬਾਣਾਹੈ ਤੈਨੂੰਬਹੁਤਲੋਕ ਮਿਲਨਗੇ ਤੇਰੀ

ਵੱਲੋਦੇਖਕੇਬਹੁਤਨਾਵਨਗੇਉਨਾਦਾਭੀਉਧਾਰਹੋਵੇਗਾ ਬੂੜ੍ਹੇਕਹਾਭਲਾਗੁਰੂ
ਜੀ ਬੂੜ੍ਹੇਗੁਰੂਕੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਆਈ ਨਾਬੂੜ੍ਹੇਦਾਖੁੱਲਾਗੀਆ ਪੂਰਨ
ਸਾਧਭਾਇਆ ਲਗਾਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਜਪਣ ਦੂਜੇਦਿਨ ਤੀਜੇਦਿਨ ਬੂੜਾਗੁਰੂ
ਜੀਕੇਪਾਸ ਆਇਰਹੇ ਹਰਇਕਦਿਨ ਆਪਣੇਘਰਹੀਰਹਿਆਕਰੇ।
ਗੁਰੂਜੀ ਭਾਈਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰਪੁਰਆਏ ਉਥੇ ਇਕ ਤਪਾਸਿਆ ਅਰੰਭੀ ਦੋ
ਇਕੋਹਾ ਵਿਚ ਦੋਇ ਡੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਨਿਸਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਇਕ ਸਿਰੇ ਤੇਜ
ਪਜੀਪੜ੍ਹਦੇਉਤਾਸਿਰੇਜਾਣਾ ਉਧਰੇਜਪਜੀਪੜ੍ਹਦੇਦੂਜੇਪਾਸੇਆਵਣਾਂ ਤੇਅਹ
ਰਇਕਖਖੜੀਅੱਕਦੀ ਇਸਜੁਗਤ ਤਿੰਨਬਰਸਤਪਕੀਤਾ ਇਕਦਿਨਕਰਤਾ
ਰਦਾਹੁਕਮਹੋਇਆ ਹੇਨਾਨਕਜੀ ਮੈਤੇਰੀਤਪਾਸਿਆ ਕਬੂਲਪਾਈਹੈ ਪਰਹੁਣ
ਕੋਈਓਹਕੰਮਕਰਜਿਤਕਰਕੇਤੇਰੇਭੀਂਅਗਾਹਾਮੇਰੇਨਾਮਦਾਉਪਦੇਸਸੰਸਾਰ
ਨੂੰ ਕਰੇ ਤੇਜਗਤਦਾ ਉਧਾਰਹੋਵੇ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਕਰਤਾਰ ਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਚਿਤ
ਵਿਚ ਵੀਚਾਰਕੀਤਾ ਕਿਤੀਰਥਾਉਪਰ ਤੇਹੋਰਸਾਰੀਧਰਤੀਵਿਚਮੈਫਿਰਕੇਦੇ
ਖਿਆ ਕਿਕੋਈ ਐਸਾਨਾਮਦਾਪ੍ਰੇਮੀਮਿਲੇ ਤਿਸਦੀਢੂੰਡਕਰਦੇ ਫੇਰਗੰਗਾਦੇਮੇ
ਲੇਤੇਗਏ ਉਥੇਲੋਕਕਈਲਾਖਾਂਹੀਨਾਵਦੇਹੈਨ ਪਰਪਰਮੇਸਰਦਾਪਿਆਰਾਭਗ
ਤਕੋਈਨਾਮਿਲਿਆ ਲਖਾਂਹੀਲੋਕਨਾਤੇਪਰਗੁਰੂਜੀਦੇਭਾਣੇਕੋਈਨੰਨਾਤਾ ਗੁ
ਰੂਜੀਕੀਦਿਬਦਿਸਟ ਲੋਕਾਂਦੀਚਰਮਾਦਿਸਟ ਗੁਰੂਜੀਨੇਸਲੋਕਕਹਾ ਤੀਰਥਨ
ਤੇਕੋਨਿਰਾਣ ਔਗਣਕਰਤਗਹਿਆ ਚਰੇਬੇਦਪੜ੍ਹਿਤਿਆ ਤੇਪਥਰਪੂਜਾਇਆਂ ਉ
ਮਰਵਿਹਾਣੀਮਛੀਆ ਗੰਗਾਨਾਵਦਿਆਂ ਜਮਕੁੰਡੀ ਧਤਫਧੀਆਂ ਆਸਣਲੈ
ਤਲੀਆਂ ਮਨਦੀਆਖੁਸੀਆਂਮਾਣੀਆਂ ਅਮਲਾਨੂੰਫੜੀਆਂ ਨਾਨਕਸਚੇਨਾ
ਮਾਬਿਨਾਧਿਰਗਜੀਵਦਿਆਂ॥੧॥ ਏਹਸਲੋਕਪੜ੍ਹਕੇ ਗੁਰੂਜੀਨਾਤੇ ਲੋਕਨਾਵਨ
ਉਗਾਵਣਦੀਵਲਮੂਹਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਆਥਵਣਵਲਮੂਹਕਰਕੇ ਫੇਰਪਾਣੀ
ਦੇਣਲਗੇ ਲੋਕਾਂਦੇਖਕੇਕਹਾ ਹੇਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇਪਿਆਰੇ ਤੂੰਹਿੰਦੂਹੈਕੇਮੁਸਲਮ
ਨਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਂ ਹਿੰਦੂਹਾਂ ਲੋਕਾਂਕਹਿਆ ਇਧਰਪਾਣੀਕਿਸਨੂੰਦੇਂਦੇਹੋ ਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾਤੁਸੀਪਾਣੀਕਿਸਨੂੰਦੇਂਦੇਹੋ ਲੋਕਾਂਕਹਾਪਿਤਰਾਂਨੂੰ ਬਾਬੇਪੁਛਿਆਪਿਤਰਤੁਹਾ
ਡੇਇਥੋਂਕਤਨੀਦੂਰਹੈਨ ਲੋਕਾਂਕਹਾ ਸਾਂਢੇਉਣੰਜਾਕਰੋੜ੍ਹੀਜੋਜਨਹੈਨ ਬਾਬੇਕ
ਹਾ ਉਨਾਨੂੰਪਾਣੀਪਹੁਚੇਗਾ ਲੋਕਾਂਕਹਾ ਪਹੁਚੇਗਾ ਏਹਬਾਤਸੁਣਕੇ ਬਾਬਾਜੀ ਬਹੁਤ
ਪਾਣੀਸੁਟਣਲਗੇ ਫੇਰਲੋਕਾਂਕਹਾ ਇਧਰਪਾਣੀਕਿਸਵਲਸੁਟਦਾਹੈ ਬਾਬੇਕਹਾ

ਮੇਰੇਘਰਇਕਖੇਤਹੈ ਹਰਫਸਲ ਸੁਕਜਾਂਦਾਹੈ ਮੈਪਾਣੀਉਸਖੇਤਨੂੰਦੇਂਦਾਹਾਂ ਮੀ
ਹਭੀਬੜੇਬੜੇਪੈਂਦੇਹੈਨ ਉਥੇਪਾਣੀਟਿਕਦਾਨਹੀ ਲੋਕਾਂਕਹਾ ਹੇਸਾਈਂਲੋਕਜੀ ਏ
ਹੁਪਾਣੀਕਿਸਤਰਾਪਹੁਚੇਗਾ ਬਾਬੇਕਹਾ ਤੁਹਾਡੇਪਿਤਰਾਂਨੂੰ ਇਤਨੀਦੂਰਪਾਣੀਪਹੁ
ਚੇਗਾ ਮੇਰੇਖੇਤਾਂਕੋ ਕਿਉਂਨਪਹੁਚੇਗਾ ਤਾਂਲੋਕਾਂਕਹਿਆ ਏਹੁਕੋਈਮਹਾਪੁਰਖਹੈ
ਅਸੀਤਾਂਏਵੈਂਭਰਮਦੇਫਿਰਦੇਹਾਂ ਓਹਗੁਰੂਜੀਦੀਚਰਨੀਪਏ ਲੋਕਨਾਇਕੇਲ
ਗੇਪਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਸਿਮਰਨ ਕੋਈਮਾਲਾਲੈਕੇ ਕੋਈਗਾਇਤ੍ਰੀਜਪੇ ਕੋਈਤਰ
ਪਣਸੀਧਿਆਕਰੇ ਆਪੋਆਪਣੀਸੇਵਾਪੂਜਾਮੇਲਗੇ ਬਾਬੇਕਹਾ ਦੇਖੋਭਾਈਹੋ
ਦੂਨਰਕਜਾਂਦੇਲੋਕਾਂਕਹਿਆਪਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਲੈਂਦੇਭੀ ਨਰਕਕੋਜਾਂਦੇਹੈਨ ਬਾ
ਬੇਕਹਾ ਮਨਤੁਹਾਡਾ ਵਿਹਾਰਾਂਦੇ ਝਗੜਿਆਂਦੁਨੀਆਂਦੇਕੰਮਾਂਵਿਚਹੈਨ ਉਤੇਪਰ
ਮੇਸਰਦਾਨਾਮਲੈਂਦੇਹੋ ਓਹਲੋਕ ਬਾਬੇਦੀਚਰਨੀਲਗੇ ਕਹਿਓਨੇਮਹਾਰਾਜਸਾਨੂੰ
ਆਪਣਾਸਿਖਕਰੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਭਾਈਮੈਆਪਪਰਮੇਸਰਦੇਪਿਆਰੇਨੂੰਲ
ਭਦਾਫਿਰਦਾਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰਸਿਖਕਿਸਦਾਕਰਾਂ ਲੋਕਾਂਕਹਿਆ ਤੁਵੇਂਭੁਛੋਹੋਵੇ ਸਾਡਾ
ਗੁਰੂਤੁਸੀਹੈ ਉਨਾਂਨੇਸੇਈਕੀਤੀਭਾਵਭੁਗਤੀਸੇਕਹਿਓਨੇ ਬਾਬਾ ਉਠਕੇਪਰਸਾਦਪਾ
ਇਲੋਵੇਜੀ ਪਰਮੇਸਰਕੇਨਮਿੱਤ ਉਠੋ ਕਿਰਪਾਕਰੋ ਗੁਰੂਜੀਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਸੁਣ
ਕੇਉਠਕੇਉਨਾਦੇਚੌਕੇਮੈਜਾਇਬੈਠੇ ਉਨਾਦੀਆਂਕਾਰਾਂਕਢੀਆਂਦੇਖਕਰਕਹਾ ਏ
ਹੁਚੌਂਕਾ ਸੁਚਾਨਹੀ ਜਿਤਨਾਚਿਰਚੌਕੇਵਿਚਤੁਸੀਨਹੀਆਏਸੇ ਉਤਨਾਂਚਿਰਸੁਚਾਸੀ
ਤੁਹਾਡੇਨਾਲਨੀਚਚੜੇਹੈਨ ਸਲੋਕ ਕਹਾ ਕੁਬੁਧਡੂਮਣੀਕੁਦਇਆਕਸਾਇਣਪ
ਰਨਿੰਦਾਘਟਚੂਹੜੀਮੁਠੀਕ੍ਰੋਧਚੰਡਾਲ ਕਾਰੀਕਢੀਕਿਆਥੀਐਜਾਂਚਾਰੇਬੈਠੀ
ਆਨਾਲ ਲੋਕਾਂਕਹਿਆਚੌਕਾਪਵਿਤ੍ਰਕਿਉਂਕਰਹੋਵੇ ਬਾਬੇਸਲੋਕਕਹਾ ਸਚਸੰ
ਜਮਕਰਣੀਕਾਰਾ ਨਾਵਣਨਾਉਜਪੇਹੀ ਨਾਨਕਅਗੈਉਤਮਸੋਈਜਿਪਾਪਾਂਪੰਧ
ਨਦੇਈਆ ਏਹਸੁਣਕੇਸਭਲੋਕ ਬਾਬੇਜੀਦੀਚਰਨੀਲਗੇ ਕਹਿਓਨੇਮਹਾਰਾਜ
ਸਾਡੀਗਤਕਰੋ ਬਾਬੇਕਹਾ ਤੁਸੀਪਰਮੇਸਰਜੀਦੇਨਾਮਪਰਸਭਜੋਖੋਂਪੁੰਨਕਰੋ
ਬਾਬੇਦਾਲੋਕਹੁਕਮਮੰਨਕੇਤਿਵੇਂਹੀਕੀਤਾ ਬਾਬੇਜੀਉਨਾਂਤੇਮਿਹਰਕੀਤੀ ਓਹਲੋ
ਕਬਾਬੇਦੇਸਿਖਹੋਏ ਪਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਜਪਕੇਸਦਗਤੀਦੇਅਧਿਕਾਰੀਹੋਏ
ਬਾਬਾਜੀਫੇਰਕਰਤਾਰਪੁਰਆਇਟਿਕੇ ਤੇਬਾਬੇਦੇਅੰਤਮੇਆਈ ਆਪਦੇਪੰਜਾਤੇ
ਅੰਗਦਪੈਦਾਕਰੀਏ ਤਿਸਦੇਹਥ ਨਾਮਦਾਭੰਡਾਰਾ ਸਪੁਰਦਕੀਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰਦਾਹੁਕ
ਮਹੈ ਸੰਸਾਰਦੀਗਤਮੁਕਤਹੋਵੇ ਬਾਬੇਜੀਦੇ ਮਨਇਤਨੀਵਰਤੀ ਨਿਰੰਕਾਰਕਾਹੁਕਮ

ਆਇਆ ਹੇਨਾਨਕਜੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇਪਾਸਆਉ ਗੁਰੂਜੀ ਹਥਜੋੜਕੇ ਬੇਨਤੀਕੀਤੀ ਹੇਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਜੀ ਆਪਕਾਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋਤੇਰਾ ਪੰਥਚਲੈਗਾ ਅਰਮੇਰੇਨਾਮਦਾ ਉਪਦੇਸਜ
ਗਤਕੋ ਦੇਵੈ ਕਲੀਕਾਲਮੇ ਜਗਤਕੇਲੋਗ ਨਾਮਜਪਕਰ ਉਧਰੈ ਸੋਕੋਈ ਆਪ
ਣਾ ਭਗਤ ਭੇਜੀਐ ਉਸਨੂੰ ਮੈਂ ਜਗਤਕੇ ਉਪਦੇਸ ਤੇਰੇਨਾਮਕਾ ਦੇਵਣੇਵਾਲਾ ਗੁਰੂਕ
ਰਕੇ ਥਾਪਾਂ ਤਾਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇਨਾਨਕਜੀ ਜਬਮੈਂ ਬਾਵਨ ਅਵਤਾਰ
ਲੀਆਥਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਿਲੋਚਨ ਰਿਖੀਕੇ ਗੁਰੂਕਰ ਥਾਪਿਆਥਾ ਬਿਲੋਚਨ ਪਹਿਲੇ ਭੀ
ਮੁਨੀਸਰਾਂ ਅਰੁ ਦੇਵਤਿਆਂਕਾ ਗੁਰੂ ਆਹਾ ਤਪਸਿਆ ਭੀ ਕਰਤਾਥਾ ਅਰੁ ਤ੍ਰੇਤੇਜੁ
ਗਮੇ ਸ੍ਰੀਠਾਕਰਜੀਨੇ ਉਸਪਾਸੋ ਭਗਤ ਭੀ ਕਰਾਈਥੀ ਸ੍ਰੀਠਾਕਰਜੀਕੇ ਮਨਮੇ ਆ
ਈ ਤਿਸ ਆਪਨੇ ਗੁਰੂਕੋ ਭੇਜਿਆ ਬਿਲੋਚਨਜੀਕੋ ਕਹਾ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਤੁਮ ਕਲਜੁਗ
ਕੇਜੀਵਾਂਕੋ ਨਾਮਕਾ ਉਪਦੇਸ ਦੇਕਰ ਸੰਸਾਰ ਕੇਜੀਵਾਂਕੋ ਉਧਾਰੋ ਮੇਰੀ ਭਗਤ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ
ਵੋਜੀ ਨਾਨਕਜੀਕਾ ਪੰਥਚਲਾਵੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਕੀ ਆਗਿਆਲੈਕਰ ਬਿਲੋਚਨ
ਜੀ ਬਿਦਿਆ ਹੋਏ ਕਲਜੁਗਮੇ ਆਇ ਜਨਮ ਲੀਆ ਪੰਜਾਬ ਧਰਤੀ ਜੰਗਲ
ਮਤੇਕੀਸਰਾਇ ਤ੍ਰੇਹਣ ਖਤ੍ਰੀਕੀ ਵੰਸ ਫੇਰੂਕੇ ਘਰ ਅਵਤਾਰਲੀਤਾ ਜੀਮਦੇਹੀ ਭਗ
ਤਲੈਕਰ ਜਨਮੇ ਜਬਬਾਲਕਥੇ ਤਬਭੀ ਬਧਸਰੇਸਟਸੀ ਚੌਦਾਂ ੧੪ ਬਰਸਕੇ ਹੂਏ ਖ
ਹਿਰਿਆਂਕੀ ਖਡੂਰਮੇ ਬਿਆਹੇ ਬਾਸੀ ਖਤ੍ਰੀਕੇ ਘਰ ਅਠਾਰਾਂ ੧੮ ਬਰਸਕੇ ਭਏ ਤਉਪੁ
ਤ੍ਰ ਭਇਆ ਦਾਸੂ ਨਾਮਰਖਿਆ ਏਕਬੀਬੀ ਅਮਰੋ ਹੋਈ ਏਕਬੀਬੀ ਸਭਰਾਈ ਭਈ
ਗੁਰੂਜੀਕੇ ਮਹਿਲਕਾਨਾਮ ਖੀਵਾਈਥਾ ਜਬਦਾਸੂ ਪਾਂਚਬਰਸਕੇ ਭਏ ਤਬ ਬਲੇ
ਹਾਰੀ ਲੜਾਈ ਭਈ ਉਨੰਮਤੇਕੀ ਸਰਾਇ ਘੇਰਲਈ ਤਬ ਬਾਬਾ ਅੰਗਦਜੀ ਸਾ
ਹੁਰੇਹੀ ਖਡੂਰ ਖਹਿਰਿਆਂਦੀਮੇ ਆਇਬਸੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇ ਸਬਦ ਉਥੇ ਗਾਏ
ਦੇਹੈਸਨ ਇਕਸਿਖ ਜਾਤਕਾ ਭੱਲਾ ਸੋ ਖਡੂਰਮੇ ਗੁਰੂਗੁਰੂ ਜਪਦਾਸੀ ਹੋਰਸਭ
ਖਡੂਰ ਦੇਵੀਜੀ ਪੂਜਦੇਸਨ ਭਲਾ ਸਿਖ ਤ੍ਰਿਹਣਾਂਦੇ ਮਹਲੇ ਗਹਿਦਾਸੀ ਇਕਦਿਨ
ਜਪੁਜੀ ਪੜ੍ਹਦੇਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਲਹਿਣੇਜੀ ਏਹਸਬਦ ਕਿਸਦਾ ਹੈ ਉਸ ਕਹਿਆ ਏ
ਹੁਸਬਦ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾ ਹੈ ਤਾ ਲਹਿਣੇਂਦੇ ਮਨਮੇ ਬਸੀ ਜਿਸਦਾ ਏਹਸਬਦ
ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਗੁਰੂਕਰੀਏ ਦੁਰਗਾਪੂਜਣ ਲੋਕਾਂਦੇਨਾਲ ਲਹਿਣੇਂਜੀ ਰਲੇ ਸੰਗ
ਕਰਤਾਰਪੁਰੇ ਉਤਰਿਆ ਸੰਗੀਆਂ ਲੋਕਾਂ ਗਿਰਾਂਉ ਦੇਲੋਕਾਂ ਪਾਸੇ ਪੁਛਿਆ
ਏਹੁਗਿਰਾਂਉ ਕਿਸਦਾ ਹੈ ਲੋਕਾਂਕਹਾ ਨਾਨਕਬੇਦੀਕਾ ਹੈ ਇਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣਨੇ ਕਹਾ
ਲਹਿਣਿਆਂ ਜਿਸਦੇ ਸਬਦ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸੇਦਾ ਗਿਰਾਂਉ ਹਈ ਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਭੀ

ਆਗਮਹੋਇਆ ਜੋਸੇਵਕਮੇਰਾ ਰਾਜਕਾਧਨੀ ਆਇਆਹੈ ਜਿਸਮੇਰਾਪੰਥਚ
ਲਾਵਣਾਹੈ ਤਾਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਬਾਹਰਰਸਤੇਵਿਚ ਆਇਖੜੇਹੋਏ ਪਰਲੋਕਾਂਤੇ
ਨਿਆਰੇਹੋਖੜੇਤੇ ਲਹਿਣੇਕੋ ਮਿਲੇ ਤਾਲਹਿਣੇਨੇਪੁਛਿਆ ਹੇਪਰਮੇਸਰਕੇਪਿ
ਆਰੇ ਕਿਥੈਨਾਨਕਵੇਦੀਕਾ ਦਰਸਨਮੈਨੂਕਰਾਉ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਚਲਭਾਈਅ
ਗੇਹੋ ਲੈ ਬਾਬਾਜੀ ਪਿਛੇਹੋਏ ਧਰਮਸਾਲਦੇਅਗੇ ਆਇਖੜੇਤੇ ਬਾਬੇਕਹਾਇ
ਸਮੋਹੜੇਨਾਲਘੋੜੀਬੰਨਦੇਉਸਦਰਵਾਜੇ ਆਇਖਲੋ ਗੁਰੂਜੀਨੂੰਜੇਪਾਸਿਓਂ
ਅੰਦਰਗਏ ਇਕਚੌਤਰਾਸੀ ਉਥੇਜਾਇ ਬੈਠੇ ਲਹਿਣਾਂਜੀ ਅੰਦਰਗਏ ਤਾਂਬ
ਬਾਨਾਨਕਜੀ ਸਿੰਘਾਸਨਪਰ ਬੈਠੇਹੈ ਲਹਿਣੇਡਿਠ ਜਿਸਨੇਮੈਨੂਰਾਹ ਵਿਚ
ਰਸਾਨਦੇਕੇ ਇਥੇਆਂਦਾਹੈ ਏਹੁਓਹੀਹੈ ਵੇਖਕੇ ਹੈਰਾਨਹੋਇਆ ਕਹਿਓਸਜੇ
ਮੈਨੂੰ ਖਬਰਹੁੰਦੀ ਏਹੀ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਹੈ ਤਾਂਮੈਂ ਇਨਾਦੇਪਿਛੇ ਘੋੜੀਤੇਉਤਰਕੇ
ਇਨਾਨੂੰਚੜਾਕੇ ਲਿਆਂਵਦਾ ਮੈਬੜਾਔਗਣਹਾਰਾਹਾਂ ਇਨਾਨੂੰ ਸਿਞਾਣਨਾਸ
ਕਿਆ ਜੇਜਾਣਦਾ ਤਾਇਨਾਦੀਪੈਰੀਂਪੈਂਦਾ ਏਹੁਸੋਚਦਾ ਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਜਾ
ਇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਪੁਰਖਾਸੁਖਹੈ ਲਹਿਣੇਕਹਾ ਆਪਦੇਦਰਸਨ
ਕੀਤੇਸਭੁਸੁਖਹੋਏ ਲਹਿਣਾਂਭੈਕਰਕੇ ਕੁਛਬੋਲਨਾਸਕੇ ਹਥੋਂਪੁੰਗਰੂਤੇਡਸੁਟੇ
ਤੇਕਹਿਓਸ ਐਤਕੀ ਮੈਨੂੰਘਰਭੇਜਨਗੇ ਤਾਂਮੈ ਭੈਕਰਕੇ ਇਨਾਪਾਸ ਆਵਾਂਗਾ।
ਗੁਰੂਜੀ ਪੁਛਿਆ ਪੁਰਖਾਤੇਰਾ ਨਾਮਕੀਹੈ ਤਾਉਸਕਹਾ ਮੇਰਾਨਾਮਲਹਿਣਾ ਬਾ
ਬੇਕਹਾ ਭਾਈਤੂੰਸਾਥੋਂ ਲਹਿਣਾਂ ਅਸਾਂਤੇਰਾਦੇਣਾਂ ਹੁਣਤੇਰਾਨਾਉ ਅੰਗਦਮੇਰੇ
ਅੰਗਤੇਪੈਦਾਹੋਇਆਹੈ ਮੈਥੋਕਦੀਜੁਦਾਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂਲਹਿਣੇਨੂੰ ਬਾਬੇਕਹਾ
ਹੁਣਤੂੰਜਾਹੁ ਕਲ ਫੇਰਆਂਵੀ ਲਹਿਣੇਨੇਕਹਾ ਏਹੁਬਡਾ ਮਹਾਂਪੁਰਖਹੈ ਮੇਰੇਜੀ
ਅਗੋਂਜਾਣਲੀਤੀਹੈਸ ਤਾਂਲਹਿਣਾ ਮਥਾਟੇਕਕੇ ਆਪਣੇ ਸੰਗਵਿਚ ਆਈਮ
ਲਿਆ ਕਹਣਲਗਾ ਭਾਈਸਭਨਾਨੂੰ ਮੇਰੀਰਾਮਰਾਮਹੈ ਲੋਕਾਂਕਹਿਆ ਤੂੰਇ
ਥੇਰਹੇਂਗਾ ਤਾਂਸੰਗਦਾ ਵਾਲੀਕੌਣਹੈ ਭਾਈਜਿਸਵਾਸਤੇ ਮੈਭੇਟਣਪਰਸਣਜਾ
ਦਾਸਾਂ ਸੋਮੈਂਗੀਨਿਸਾ ਇਥੇਹੀਹੋਈਹੈ ਲੋਕਾਂਕਹਿਆ ਸਾਡਾਕੀਹਾਲ ਲਹਿਣੇ
ਕਹਾਤੁਸੀਂਭੇਟਣਪਰਸੋ ਜਦਆਵੋਗੇਤਾਤੁਹਾਡਾਭੀਭਲਾ ਵਾਹਗੁਰੂਕਰੇਗਾ ਸੰ
ਗਵਿਦਾਹੋਇਆ ਲਹਣਾ ਆਪਣੇਘਰਆਇਆ ਏਹਕਿਸੇਨੂੰਨਾਕਹਿਓਸ
ਜੁਮੈਗੁਰੂਜੀਪਾਸਗਿਆਸਾਂ ਘਰਦਿਆਂਕਹਿਆ ਦੇਵੀਦੇਦਰਸਨਤੇ ਕਿਉਂ
ਨੂੰ ਲਹਿਣੇਕਹਾ ਸੰਗਨੂੰਵਿਦਾਕਰਆਇਆਹਾਂ ਹੁਣਨਹੀਜਾਂਦਾ ਲੋਕ ਚੁਪਕ

ਹੇ ਲਹਿਣੇ ਕਾਮਨ ਗੁਰੂਕੇ ਦਰਸਨ ਬਿਨਾ ਰਹੇਨਾਹੀ ਅੰਗਦਨੂੰ ਤਨੂੰ ਫੇਰੇ ਰਾਤ ਬੀਤੀ ਤਾਂ
ਭੁਣੇਵੇਨੂੰ ਕਹਿਓਸ ਇਕ ਮਣ ਰਸਤ ਤੇਲੂਣ ਲੈਆਉ ਉਸ ਆਂਦੀ ਲਹਣੇ ਪੰਡ ਨੂੰ
ਸਿਰਤੇ ਚਾਇਕੇ ਲੈਟੁਰਿਆ ਭੁਣੇਵੇ ਕਹਾ ਕਿਸੇਪਾਸੋ ਚੁਕਾਇਕੇ ਲੈਜਾਵੇ ਯਾਮੈ
ਲੈਚਲਦਾਹਾਂ ਲਹਿਣੇਂ ਕਹਾ ਤੈਨੂੰ ਜਰ ਹਥ ਲਗੇ ਤਾਂ ਹੋਰਸਨੂੰ ਦੇਵੈਂ ਯਾਂ ਨਹੀ ਦੇਵੈਂ
ਉਸਕਹਾ ਮੈ ਆਪ ਰਖਾਂ ਲਹਿਣੇ ਅਕੱਲੇ ਹੀ ਪੰਡੁ ਚੁੱਕਕੇ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਲੈਪਹੁ
ਚਾ ਮਾਤਾਜੀਕੀ ਪੈਰੀ ਜਾਇ ਪਾਇਆ ਅਗੋਂ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਕਹਾ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈ ਲਹਿਣੇ
ਕਹਾ ਜੀ ਮੈ ਸਿਖ ਹੋਣਾ ਹੈ ਮੇਰੇਤੇ ਭੁਟਲ ਵੀਏ ਮੈਨੂੰ ਦਸੋ ਗੁਰੂਜੀ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਤ
ਨੇ ਭੁਟਾ ਅੰਦਰ ਰਖਾਈ ਤੇ ਕਹਾ ਓਹ ਧਾਨਾਦਾ ਖੇਤ ਹੈ ਉਥੇ ਬੈਠੇ ਨਦੀਣ ਕਢਾਉ
ਦੇਹੈਨ ਅੰਗਦਜੀ ਉਥੇ ਗੁਰੂਜੀਕੀ ਪੈਰੀ ਜਾਇ ਪਾਇਆ ਬਾਬੇਜੀ ਅੰਗਦਦਾ
ਸਿਰ ਹੱਥਾਤੇ ਲੀਤਾ ਜੋਤ ਨਾਲ ਜੋਤ ਮਿਲਗਈ ਲਹਿਣੇਂ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈਭੀ ਸਿ
ਦਾਈ ਕਰਾਂ ਬਾਬੇ ਰੰਬੀ ਫੜਾਈ ਤਾਂ ਅੰਗਦਜੀ ਧਾਂਈ ਸਮੇਤੂ ਘਾਸ ਕਢ ਸੁਟੇ
ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਬਚਾ ਤੂੰ ਏਹੁ ਨਹੀ ਕਰਜਾਣਦਾ ਪਰ ਪੂਲਾ ਚੁੱਕਕੇ ਘਰ ਲੈਚਲ
ਪਾਣੀ ਵੁਹਿੰਦਾ ਪੂਲਾ ਚੁਕਾਇ ਦਿਤਾ ਲਹਿਣੇ ਦੇ ਗਲ ਖਰਾ ਮਹੀਨ ਜਾਮਾ ਸੀ
ਚਿਕੜ ਨਾਲ ਭਰਗਿਆ ਬਾਬਾਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਲਹਿਣੇ ਪੂਲਾ ਘਰ ਆਣ ਸੁਟਿ
ਆ ਮਾਤਾਜੀ ਦੇਖਕੇ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਆਪਦਾ ਕੈਸਾ ਸੁਭਾਵ ਹੈ ਇਸ ਭਲੇ ਆਦ
ਮੀਦੇ ਕਪੜੇ ਚਿਕੜ ਨਾਲ ਭਰਗਏ ਹੈਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰਨੂੰ ਚੁਕਾਇ ਦੇਂਦੇ ਫੇਰ ਕਿਉਂ ਆ
ਵੇਗਾ ਬਾਬੇਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣ ਭੋਲੀਏ ਏਹੁ ਚਿਕੜ ਨਾਹੀ ਕੇਸਰ ਹੈ ਪੰਡ ਨਹੀ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਦਾ ਛ
ਤ੍ਰੈ ਹੈ ਏਹ ਮੇਰੇ ਅੰਗਤੇਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅੰਗਦਜੀ ਸੁਣਕੇ ਬਾਬੇ ਦੀ ਚਰਨੀ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ
ਬਾਬੇ ਅੰਗਦਜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਲ ਨਾਲ ਲਾਇਆ ਅਰ ਭਰਪੂਰ ਕਰਦਿਤਾ ਅਗਮ ਨਿਗ
ਮਦੀ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ਅੰਗਦਜੀ ਲਗੇ ਟਹਿਲ ਕਰਨ ਬਾਬੇ ਦੀ ਓਹ ਸੰਗ ਦੇਵੀ ਪਰਸਕੇ ਆ
ਇਆ ਬਾਬੇਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਏ ਬਾਬੇ ਸਭ ਕੇ ਸੰਤੋਖਿਆ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਗਏ ਅੰਗਦ ਬਾ
ਬੇ ਪਾਸ ਰਹਿਆ ਟਹਿਲ ਕਰੇ ਚਰਨ ਧੋਵੇ ਪਖਾ ਕਰੈ ਇਕ ਦਿਨ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਸੂਤੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪੈਧੇ
ਹੋਏ ਬਾਬੇਜੀ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਕੇ ਚਲੀ ਅੰਗਦਜੀ ਇਸਨਾਨ ਵਾਸਤੇ ਜਲ
ਲੈਕੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਆਇਸੇ ਪੁਛਿਆ ਕੌਣ ਹੈਂ ਉਸਨੇ ਕਹਾ ਮੈਂ ਦੁਰਗਾ ਭਵਾਨੀ ਹਾਂ ਇਸ ਮੰਦਰ ਦੀ
ਟਹਿਲ ਕਰਨੇ ਤੇ ਏਹੁ ਸਕਤੀ ਇਨਾ ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਤੀ ਹੈ ਲਹਿਣੇਂ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ
ਇਕ ਦਿਨ ਬਾਬੇਜੀ ਦਾ ਚਰਨ ਹਲਦਾ ਦੇਖਕੇ ਲਹਿਣੇਂ ਪੁਛਿਆ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੈ ਬਾ
ਬੇਜੀ ਕਹਾ ਗੁਪਤ ਸੰਗਤਾਂ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਲਹਿਣੇਂ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ

ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਝੁਰੀਟਾਂ ਆਈਆਂ ਦੇਖਕੇ ਅਰਦਾ
ਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਏਹੁ ਖਿਆਲ ਕੈਸਾ ਹੈ ਆਪ ਕਿਧਰੇ ਗਏ ਸੇ ਬਾਬੇ ਕਹਾ
ਬੱਚਾ ਇਕ ਅਯਾਲੀ ਝਾੜਾਂ ਮੇ ਬਕਰੀਆਂ ਚਰਾਂਵਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਲ ਆਰਤੀ ਸੋਹਿਲਾ
ਪੜ੍ਹਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਸੁਣ ਬਚਾ ਜਿਥੇ ਕੋਈ ਸੋਹਿਲਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਮੈ ਓਥੇ ਜਾਇ ਵਸਦ
ਹਾਂ ਤਾ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਅਯਾਲੀ ਨੂੰ ਸੱਦਕੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਸੋਹਿਲਾ ਰਾਤ ਕੇ ਸੌਂਦੀ
ਵਾਰੀ ਬਿਸਤਰੇ ਪੁਰ ਬੈਠਕੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗ ਰਹੈਗਾ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ
ਕੋ ਹੁਕਮ ਕਹਿਆ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਬਾਬੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸੰਗ ਤਿੰਨ ਬਰਸ ਅੰਗਦ
ਜੀ ਬਾਬੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਚੌਥੇ ਬਰਸ ਬਾਬੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਪਾਇਕੇ ਮਤੇ ਕੀ ਸਰਾਇ
ਗਏ ਉਥੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਲਹਿਣਾ ਦੇਵੀ ਪਰਸਣ ਭੀ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਨਾਨਕ
ਬੇਦੀ ਪਾਸ ਗਇਆ ਹੈ ਧਰੀਕ ਹੋਇਆ ਇਥੇ ਦੇ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂੰ ਘਰ ਆਇ
ਆ ਸੁਣਕੇ ਮਿਲਣ ਆਏ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਉਠਕੇ ਲਹਿਣਾ ਜੀ ਮਿਲੇ ਇਕ ਤਖਤ ਮਲ
ਚੌਧਰੀ ਬਾਬੇ ਦਾ ਮੇਲੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਇਆ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਗਲਿ
ਲੀਏ ਚੌਧਰੀ ਕਹਾ ਲਹਿਣਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਮਹਾਪੁਰਖ ਪਾਸੋ ਆਏ ਹੋ ਇਸ ਤੇ ਪੈਰੀ
ਪੈਣਾ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਭੀ ਮਹਾਪੁਰਖ ਹੈ ਲਹਿਣੇ ਜੀ ਚੌਧਰੀ ਨੂੰ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਬਾਬੇ ਕ
ਹਾ ਚਲ ਚੌਧਰੀ ਤੂੰ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇਗਾ ਤਾਂ ਤੈ ਨੂੰ ਭੀ ਬਡਾ ਸੁਖ ਹੋਵੇਗਾ ਸਭ ਤੇ ਤੈ
ਨੂੰ ਤੋਟ ਭੀ ਕਿਸੇ ਗਲ ਦੀ ਨਾ ਰਹੇਗੀ ਲੋਕਾਂ ਸੁਣਕੇ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਕਹਾ ਕੁਛ ਸਾਨੂੰ ਤੇ ਕਿ
ਪਾ ਕਰੋ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸੂਹੀ ਮੇਂ ਸਬਦ ਕਹਾ ਜਿਨ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ਭਉ ਤਿਨਾ ਸਵਾਰਸੀ
ਸੂਖੀ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਸੀ ਸਹਿਸਾ ਮੂਲੇ ਨਾਹਿ ਸਰਪਰ ਤਾਰਸੀ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿ
ਆ ਆਇ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਦੇਵੈ ਦੀਖਿਆ ਚਾਲਹਿ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਭਵਹਿ ਨ ਭੀਖਿਆ ਜਾ ਕਉ ਮਹਲੁ ਹਦੂਰਿ ਦੂਜੇ ਨਿਵੈ ਕਿਸ ਦ
ਦਰਵਾਣੀ ਨਾਹਿ ਮੂਲੇ ਪੁਛ ਤਿਸੁ ਛੁਟੈ ਤਾ ਕੈ ਬੋਲ ਸਾਹਿਬ ਨਦਰਿ ਜਿਸ ਘਲਿਆ
ਣੇ ਆਪ ਜਿਸ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਮਤੈ ਕੋਇ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਸਾਜਿ ਜਾਣੈ ਸਭ ਸੋਇ ਨਾਉ ਨਾਨ
ਕ ਬਖਸੀਸ ਨਦਰੀ ਕਰਮ ਹੋਇ ॥੧॥ ਅਤੇ ਜਾਂਦੇ ਬਾਬੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਘਰ ਜ
ਵਣਦਾ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਸੀ ਬਚਾ ਮੇਰੇ ਨਜੀਕ ਆਇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਟਬਰ ਸਮੇਤ
ਖਡੂਰ ਆਇ ਬਸੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਾਬੇ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਬਾਬੇ ਬਡੀ ਕਿਰਪ
ਕਰਕੇ ਅੰਗਦ ਵਿਚ ਬੰਦਗੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੀ ਜੋਤ ਅੰਗਦ ਕੋ ਬਖਸੀ ਭਰਪੂਰ ਕੀ
ਤਾ ਅੰਗਦ ਜੀ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੂੰ ਛਾਣੇ ਦਾ ਖਸਮ ਹੈ ਤੇਰੀਆਂ ਤੂੰ ਹੀ ਜ

ਏਜੀ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਸੰਗਤਕੋ ਅੰਗਦਜੀਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਇਆ ਸਿਖ ਸੰਗਤਨੇ ਏਹ
ਭਾਣੇਂਦਾ ਮਾਲਕਹੈ ਜੋਚਾਹੇ ਸੋਕਰੇ ਏਹੁ ਇਕ ਦਿਨਰਾਵੀ ਨਦੀਕਨਾਰੇ ਬੈਠੇਸੇ ਅੰਗਦਜੀ ਕਹਾ
ਪਾਸਥੇ ਤ੍ਰੁਚਪਾਹਿਰਰਾਤਰਹੀ ਅਸਨਾਨਕੀਤਾ ਬਸਤ੍ਰਪਹਿਨਕੇ ਲਗੇਕਰਤਾਰਦਾ
ਸਿਮਰਨਭਜਨਕਰਨੇ ਸਿਫਤਕਰਦੇ ਕਹਾ ਵਾਹੁ ਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁ ਤੇਰੀਸਿਫਤ ਕੋਈ
ਨਹੀਕਰਸਕਦਾ ਕਿਸੇਪਾਸੋ ਨਹੀਹੁੰਦੀ ਮੈ ਤੇਰਾਜੰਤਹਾਂ ਤੇਰੀਸਿਫਤ ਨਹੀਕਹਿਸਕ
ਦਾ ਜੇਹੜੇ ਤੇਰਾ ਨਾਮਲੈਂਦੇਹੈਨ ਤੇਰੇਨਾਮਨੂੰ ਲੋੜਦੇਹੈਂਨ ਮੈ ਉਨਾ ਦੀ ਭੀ ਸਲਾਹਨਹੀ
ਕਰਸਕਦਾ ਜਿਨਾਨੇ ਇਕਮਨਹੋਇਕਰ ਤੇਰਾਨਾਮਜਪਿਆਹੈ ਸਭੁ ਆਸਰੇ ਛਡਕੇ
ਇਕ ਤੇਰੇਨਾਮਦਾਹੀ ਆਸਰਾਹੈ ਧਿਆਨਭੀ ਤੇਰਾਹੀਹੈ ਓਹ ਮੁਕਤਹੋਏ ਸਵੇਰੇਉਠ
ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਜਿਨਾਨਾਮਜਪਿਆਹੈ ਮੈ ਉਨਾਦਾ ਜਾਪ ਜਪਨਾਹਾਂ ਓਹ ਬਡੇ ਧਨੀ
ਹੈਨ ਪੂਰੇ ਸਾਹੁਹੈ ਹੇ ਸਾਹਿਬ ਉਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਕੇ ਰਖਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਹੈਨ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ
ਤੇ ਅਪਕਰਮ ਕਰਾਵਦੇਹੈਨ ਭਲੇ ਮਾਰਗਤੇ ਮਨਨੂੰ ਫੇਰਦੇਦੇ ਹੈਨ ਜਿਸਕਰਕੇ ਇਸ
ਪ੍ਰਾਣੀਦੇ ਸੁਖਾਕਾ ਨਾਸਹੋਇਜਾਂਦਾਹੈ ਐਸੇ ਸੂਰਮੇ ਏਹੁਹੈਨ ਜਿਨਾਦਾ ਸਾਹੁਪਾਤਿਸ
ਹੁਨਾਲ ਕੀਮ ਕੋਈਨਹੀ ਉਨਾ ਅਗੇ ਠਹਿਰ ਕੋਈ ਨਹੀਸਕਦਾ ਓਹ ਪਰਮੇਸਰਦਾ ਨਾਮ
ਨਹੀ ਲੈਣਦੇਦੇ ਹੋਰ ਜੋਧੇ ਇਕ ਦਿਨ ਲੜਾਈ ਕਰਕੇ ਹਟਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਏਹੁ ਜੋਧੇ ਨਿਤ
ਲੜਾਈ ਕਰਦੇਹੈਨ ਕੋਈ ਸੂਰਾ ਪੂਰਾ ਹੋਵੈ ਸੋ ਇਨਾਨਾਲ ਨਿਤ ਲੜਾਈ ਕਰਦਾ ਰ
ਹੇਂਦਾਹੈ ਤੇ ਨਾਮਜਪਦਾ ਰਹਦਾਹੈ ਸੋਈ ਬਡਾ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਪਹਿਲੇ ਪਾਹਿਰ ਦਿਨ
ਕੇ ਮੈਂ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਜੈਸਾ ਮਨਸੀ ਸਿਮਰਣ ਮੇ ਲਗਾ ਹੋਇਆ ਦਿਨ ਮੇ ਨਾ ਲ
ਗਾ ਦੂਜੇ ਪਾਹਿਰ ਦਿਨ ਕੇ ਬਹੁਤੇ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨ ਦੌੜਿਆ ਮਾਇਆ ਪਿਛੇ ਲਗ
ਰੁਜਗਾਰਾਂ ਵਲ ਲਾਲਚਾਂ ਵਲ ਜਾਇਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾਦੇ ਰੰਗਾਂਨਾਲ ਲਗਾਰੋ
ਤੇ ਖਾਵਨ ਤੀਜੇ ਪਾਹਿਰ ਭੁਖ ਤ੍ਰਿਖਾ ਨੇ ਬਹੁਤ ਆਜਜ ਕੀਤਾ ਫੇਰ ਅੰਨ ਖਾਇ
ਕੇ ਪਾਣੀ ਪੀਤਾ ਫੇਰ ਊਂਘ ਆਈ ਅੱਖੀ ਮੀਟਕੇ ਸੁਤਾ ਨੀਂਦ ਤੇ ਜਾਗਿਆ ਤੌ ਉ
ਨਾਹੀ ਲਾਲਚੀ ਲਗਾਪਿਆ ਗਲਾਂ ਨਾਲ ਸੈ ਦੂਰਿਆਂ ਦੀ ਪਿੜ ਬਧੀ ਕਹਣਲ
ਗਾ ਹੁਣ ਤੁਰਬਉ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇਦਾ ਨਹੀ [illegible] ਪਿੜ ਬੰਨਬੈਠਾ ਕਿਸੇਵੇਲੇ
ਪਰਮੇਸਰਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਰ ਸਭੁ ਵੇਲੇ ਨੁਕਸਤ ਹੈਨ ਪਰਮੇਸਰਦੇ ਯਾਦ
ਕਰਨੇਦੇ ਪਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਭਾਉ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸਰਦੀ ਸਿਫਤ ਕਰੇ ਉਸਦੇ
ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਰਹੀ ਬਾਣਇ ਪੌਂਦੇ ਹੈਨ ਅਠਾਹਠ ਤੀਰਥਾਂ ਕੇ ਅਸਨਾਨ ਕਾ ਫਲ ਹੋ
ਖੇਲਕਦਾਹੈ ਏਹੁ ਬਚਨ ਅੰਗਦਜੀ ਸੁਣਕੇ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸਚੇ

ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਭਜੀਵਾਂਕੋ ਇਕਪਾਹਿਰਕਾ ਭਾਉ ਭੀ ਬਹੁਤਹੈ ਜਿਨ ਅਠੇਪਾਹਿਰ
ਭਗਵੰਤਨੂੰ ਯਾਦਕੀਤਾ ਹੈ ਉਨਾਥੀ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂਮੈ ਬਾਬੇਜੀ ਕਹਾ ਬਚਾਮੈ
ਤੇਰੇਸਿਰ ਹਥਰਖਿਆਹੈ ਤੂੰਭੀ ਉਸਤੁ ਕਹੁ ਤਾਅੰਗਦਜੀਕਹਾ ਹੇਸਚੇਪਾ
ਤਸਾਹੁ ਤੂਹੀਪੂਰਾਗੁਰੂਹੈ ਗੁਰੂਪੂਰਾਭੀਤੁਸਾਂਹੀਪਾਇਆਹੈ ਅਤੇਜਿਨਾਨੂੰਤੁ
ਸੀਪੂਰੇਗੁਰੂ ਮਿਲੇਹੋ ਓਹਭੀਪੂਰੇ ਸਾਹੁਹੈਨ ਉਨਾਨੂੰਅਠਪਾਹਿਰ ਹੋਰਕੋਈਰੰ
ਗਨਹੀਲਗਦਾ ਓਹਮਾਇਆਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇਹੈਨ ਪਰਕੌਲਦੀਨਿਆਈ ਅਲੇ
ਪਰਹਿੰਦੇਹੈਨ ਅਠੇਪਾਹਿਰ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਰਹਿੰਦੇਹੈਨ ਵਾਹੁਗੁਰੂਦੇਰੰਗਮੈ ਰਤੇਰ
ਹਦੇਹੈਨ ਉਨਾਦੇ ਰੂਪਦੇ ਦਰਸਨਦਾ ਅੰਤਕੋਈਨਹੀ ਜਿਨਾਪਰ ਪਰਮੇਸਰਦ
ਕਰਮਹੋਵੈਗਾ ਤਿਨਾਨੂੰ ਪੂਰਾਪੁਰਖ ਮਿਲੈਗਾ ਏਹਬਚਨ ਅੰਗਦਜੀਦੇ ਸੁਣਕੇ
ਬਾਬਾਜੀਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਭਏ ਸਿਰਤੇਹਥਰਖਿਆ ਅੰਗਦਜੀ ਬੇਨਤੀਕੀਤੀ ਸਚੇ
ਪਾਤਸਾਹੁ ਪਿਛਲੇਪਾਹਿਰ ਜਾਗੇਦਾ ਫਲਹੋਰ ਭੀਕਹੀਏ ਬਾਬੇਕਹਿਆ ਬਚਾ
ਏਹੁਜੀਉ ਕਿਸੇਦਾ ਜਗਾਇਆਨਹੀਜਾਗਦਾ ਹਠਕਰਕੇ ਭੀਨਹੀ ਜਾਗਸਕ
ਦਾ ਜਦਪਰਮੇਸਰ ਇਸਜੀਵਤੇ ਮਿਹਰਕਰਦਾਹੈ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰਆਪਣਾ
ਕਰਮਪਾਵਦਾਹੈ ਤਿਸਨੂੰਸੁਰਤ ਹੋਂਦੀਹੈ ਤਾ ਏਹੁਜੀਵਜਾਗਦਾਹੈ ਬਾਣੀਨਾਲ
ਪ੍ਰੇਮਲਗਦਾਹੈ ਤਾਏਹੁਜੀਵ ਪਿਛਲੀਰਾਤਜਾਗਦਾਹੈ ਜਲਨਾਲ ਸਨਾਨਕ
ਰਕੇਪ੍ਰੇਮਨਾਲ ਬਾਣੀਪੜਦਾਹੈ ਭਗਵੰਤਦਾ ਨਾਮਯਾਦਕਰਦਾਹੈ ਉਸਵੇਲੇ
ਨਾਮਜਪੇਕਾਫਲਏਹੁਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀਕੀ ਦਰਗਾਹਮੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੰਡੀਦਾਹੈ
ਸਾਹਿਬ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾਕਰਦਾਹੈ ਉਥੇਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਪਸਾਉ ਹੋਇਆ
ਜਿਉ ਸੋਨਾ ਸਰਾਫਕੀਨਜਰਚੜ੍ਹੇਤੇ ਕਸੌਟੀਲਗਕੇ ਤਾਉਖਾਣੇਤੇ ਰਹਿਚੁਕ
ਦਾਹੈ ਖਜਾਨੇਕੀ ਲਾਇਕ ਹੁੰਦਾਹੈ ਇਸੇਤਰਾ ਜੋਪ੍ਰਾਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਅਸਨਾ
ਨਕਰਕੇ ਵਾਹਗੁਰੂਕਾਨਾਮ ਜਪਦਾਹੈ ਸੋਪਰਮੇਸਰਦੀਦਰਗਾਹਮੇ ਵਾਸਾਪਾ
ਵਦਾਹੈ ਅੰਗਦਜੀ ਅਰਦਾਸਕੀਤੀ ਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁ ਬਾਕੀਸਤਪਾਹਿਰ
ਕਾ ਫਲਕਿਆ ਹੁੰਦਾਹੈ ਬਾਬੇਕਹਾ ਬਚਾਂ ਸਤਾਂਪਾਹਿਰਾਂਮੈ ਸਤਹੀਕਮਾਵੈ
ਇਕ ਨਿਮਖ ਢਿਲਨਾਕਰੈ ਇਕਪਾਹਿਰਪਿਛਲੀਰਾਤ ਵਾਹੁਗੁਰੂਦਾਨਾਮਸਿਮਰੈ
ਅਤੇਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਪੜਿਆਂਦੇਪਾਸਜਾਇਬੈਠੇ ਉਥੇਪਾਪਪੁੰਨਦਾਵੀਚਾਰਕਰੀਦਾ
ਹੈ ਪੁੰਨਭਲਾਹੈ ਕੂੜ ਬੋਲੇਤੇਰਾਸਘਟਦੀਹੈ ਪਰਮੇਸਰਦੀਦਰਗਾਹਮੇ ਝੂਠਿਆ
ਦੀਠੌੜ ਨਹੀਹੈ ਖੋਟੇਓਹਹੈਨ ਜਿਨਾਦੇ ਮਨਕਪਟਹੈ ਝੂਠਬੋਲਦੇ ਕੂੜਕਪਟਕ

ਪਾਵਦੇਹੈਨ ਦਰਗਾਹਤੇ ਸੁਟ ਘਤੀਦੇਹੈਨ ਜਿਨਾਸਚ ਕਮਾਇਆਹੈ ਤਿਨਾਨੂੰ
ਦਰਗਾਹਵਿਚ ਸਾਬਾਸ ਮਿਲਦੀਹੈ ਓਹ ਸਦਾਹੀ ਅਟਲਹੈਨ ਉਸਕੇਨਾਮ
ਤੇਬਿਨਾਜੋਬੋਲਣਾਹੈ ਸੋਬਾਦਹੈ ਦੁਖਸੁਖ ਸਾਹਿਬਦੇ ਵਸਹੈ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ
ਨੂੰਭਾਵਦਾਹੈ ਤਿਉਰਖਦਾਹੈ ਇਹੁਮਾਨੁਖਕੋਚਾਹੀਏ ਜੋਬੋਲੇਪਰਮੇਸਰਕਾ
ਨਾਮਹੀਬੋਲੇ ਜੋਸਤੇਇਸਕਾਸਾਸ ਸਫਲਹੋਵੈ ਅੰਗਦਜੀਨੇਅਰਦਾ
ਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀਕਿਥੈ ਵਸਦਾਹੈ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਸੁਣ
ਬਚਾ ਅਠਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਵੀਹੈ ਨਾਵਾਂਖੰਡੁ ਏਹੁਸਰੀਰਹੈ ਸਾਰੀਪ੍ਰਿਥਵੀਦਾਪ
ਸਾਰ ਅਠਖੰਡਾਂਦਾ ਇਸਸਰੀਰਵਿਚਹੈ ਜੋਸਰੀਰਇਸੀਤੇਪਵਿਤਰਹੁੰਦਾਹੈਜੋ
ਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਹੈ ਇਸਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰਦੇ ਭੁਗਤਾਇਸਦੇਹਾਵਿਚ ਖੋਜਦੇਖੋ
ਜਦੇਭਗਵੰਤਨੂੰਪਾਵਦੇਹੈਨ ਜਿਨਾਈਸਰਨੂੰ ਖੋਜਿਆਹੈ ਸੋਈਕਰਮਵੰਤ
ਕਹੀਦੇਹੈਨ ਉਸੀਕੋਗੁਰੂਮਿਲਿਆਹੈ ਤਾਪਰਮੇਸਰਕਾ ਪਰਤਖ ਦਰਸਨ
ਹੋਦਾਹੈ ਅੰਗਦਜੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇਸਚੇਪਾਤਸਾਹ ਗੁਰੂਭੀਤੂਸੀ
ਗੋਬਿੰਦਭੀਤੁਸੀਹੀਹੋ ਤਾਬਾਬੇਕਹਾ ਬਚਾ ਤੇਰੇਪਰ ਮੇਰਾਕਰਮਹੈ ਤੇਰੇ
ਪਿਛੇਭੀ ਜਗਤਨਾਮ ਅਰਾਧੇਗਾ ਜਿਨਾਦੇ ਹਿਰਦੇ ਨਾਮ ਬਸਿਆਹੈ ਸੋ ਓ
ਹ ਪਰਉਪਕਾਰੀਹੋਂਦੇਹੈਨ ਪਰਮੇਸਰਭੀਉਨਾਦੇਅਧੀਨਹੋਂਦਾਹੈ ਪਰ ਬਚ
ਤੁਸਾਂਭੀ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰਦਾ ਸਚਸਬਦ ਨਾਮਦਾਨ ਸੀਲ ਸੰਜਮ ਪਰਉਪ
ਕਾਰ ਸੰਸਾਰਨੂੰਦਿੜਾਵਣਾਂ ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀ ਮਹਾਰਾਜਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਦੀ
ਚਰਨੀਲਾਗਾ ਬਾਬੇਜੀ ਅੰਗਦਪਰ ਬਹੁਤਖੁਸੀਕੀਤੀ ਇਕਾਦਿਨ
ਗੁਰੂਬਾਬਾ ਦਰਿਆਵਾਂਪਰਨਾਵਦੇ ਸਨ ਸਿਆਲਦੇਦਿਨ ਮੀਹਝੁਖੜੁਬ
ਹੁਤਸੀ ਅੰਗਦਜੀਨਾਇਕੇ ਬਾਹਰ ਬੈਠੇਸਨ ਬਾਬਾਜੀ ਦਰਿਆਮੇਖੜੇਸਨ
ਅੰਗਦਜੀਠੰਢਕਰਕੇਬੇਸੁਰਤਹੋਇਗਏ ਜਾਬਾਬਾ ਸੇਵਾਪੂਜਾਕਰ ਦਰਿਆ
ਤੇਬਾਹਰਆਏਕਰਤਾਰਅਗੇਡੰਡੌਤਬੰਦਨਾ ਕੀਤੀ ਬਸਤਰਪਾਹਿਨਕੇ ਅੰਗਦ
ਕੋਦੇਖਾ ਬਿਸੁਰਤਲੀਮਾਪਿਆਹੈ ਚਰਨਨਾਲਹਲਾਇਆ ਅੰਗਦਨੂੰਸੁਰਤਆ
ਈ ਬਾਬੇਪੂਛਾ ਬਚਾਕਿਆਹੈ ਅੰਗਦਜੀਕਹਾ ਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜੀ ਜਾਣੀਜਨ
ਹੋਜੀ ਮੇਰੇਬਸਤ੍ਰਮੀਹ ਸੇਤੀਭੀਗੇ ਸੇਹੁਣ ਮੇਹਛਭਲਾਹਾ ਠੰਢਹਟਗਈਹੈ
ਬਾਬੇਜੀਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਕਰਕਹਾ ਬਚਾ ਇਹਸੇਵਾਜੇੜੀਮੈਂਕਰਦਾਹਾਂ ਸੋਤੁਸਾਂਹੀਵ
ਸਤੇਕਰਦਾਹਾਂ ਏਹੁਸੇਵਾਸਿਖਾਂਵਾਸਤੇਹੀਕਰਦਾਹਾਂ ਜੋ ਨਾਨਕਪੰਥੀ ਹੋਵੇਗਾ

ਤਿਸਕੀਮੁਕਤਹੋਵੇਗੀ ਗੁਰੂਜੀਇਕਤਪਅਰੰਭਿਆ ਇਕਚਾਦਰਤੇੜ੍ਹਇਕ
ਚਾਦਰਉਤੇਪਟਕਾਸਿਰਤੇ ਮੁਖਥੀਏਹੀਆਖਨ ਤੇਰਾਨਾਮਸੁਹਾਵਾ ਵਖਤਸੁ
ਹਾਵਾ ਕਦੇਧਰਮਸਾਲਆਇਬੈਠਨਸਿਖਾਂਨੂੰਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਸਾਦਖਵਾਈਐਜੇ
ਕੋਈਸਿਖਸੇਵਕਕੁਛਲਿਆਵੈ ਤਾਂਲਈਐਨਾਂਹੀਤੇਜੋਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀ
ਅਤੀਤਬੈਰਾਗੀਮਨਸਾਕਰਕੇਆਵੈਤਿਸਦੀਮਨਸਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਪੂਰੀਕਰੇ
ਜਹਾਂਕਹਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇਨਾਮਕਾ ਜਾਪਜਪੀਏਤੇਸੰਸਾਰਦੇਲੋਕਭੀਆਣ
ਕੇਮਿਲਦੇਜਾਵਨ ਬਡਾਇਕਠਹੋਇਆ ਡੰਡਪਈਪਵੇ ਇਕਦਿਨਸੰਸਾਰ
ਦੀਪਰਕਿਰਤਨੂੰਦੇਖਕੇਗੁਰੂਜੀਉਦਾਸਹੋਇਕੇਇਕੰਤਹੋਇਬੈਠੇ ਲੋਕਭੀਜਿ
ਸਪਾਸੇਗੁਰੂਜੀਜਾਵਨਉਧਰੇਹੀਮਗਰਜਾਵਨ ਬਾਬਾਜੀਅਮੇਕਹੇਇਸਜੀ
ਜਾਲਤੇਅਸਾਕਿਆਲੈਣਾਹੈ ਇਕਦਿਨਲੋਕਾਂਦੇਸੁਤਿਆ ਬਾਬਾਜੀਬਾਹਰ
ਨਿਕਲਗਏ ਅਗੇਗੋਰਖਨਾਥਆਇਮਿਲਿਆ ਇਕਬਾਬਾਜੀਇਕਅੰ
ਗਦਇਕਗੋਰਖਨਾਥ ਅਕਠੇਹੋਇਬੈਠੇ ਬਾਬੇਕਹਾ ਬਚਾਅੰਗਦਾਏਹਗੋ
ਰਖਨਾਥਹੈ ਆਦੇਸਆਦੇਸਨਾਨਕਤਪਾਜੀ ਨਿਰੰਕਾਰਕੋਆਦੇਸ ਬਾਬੇਕਹਾ
ਫੇਰਗੋਰਖਨਾਥਕਹਾਤਪਾਜੀ ਤੁਸਾਂਬਡਾਅਡੰਬਰਖੜਾਕੀਤਾਹੈਪਰਕੋਈਸ
ਥੀਭੀਕਰਤੇਮੇਚਾਰਕੂੰਟਭਾਲੀਹੈਮੈਨੂੰਤਾਸਾਥੀਕੋਈਨਹੀਮਿਲਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀਕਹਾਸਾਥੀਕਿਸਸੇਵਾਤੇਹੁੰਦਾਹੈ ਗੋਰਖਨਾਥਕਹਾ ਜੈਸਾਮਨਹੈਐਸਾਸੰ
ਗੀਹੋਇਤਾਂਰਖੀਐ ਜੈਸਾਗੁਰੂਹੋਵੈਤੈਸਾਹੀਚੇਲਾਮਿਲੇਤੌਰਖੀਐ ਜੇਹੜੀ
ਜੁਗਤਸਬਦਮੇਕਹੀਹੈਐਸਾਚੇਲਾਮਿਲੇਤੌਭੁਲਾਹੈ ਜਿਸਚੇਲੇਕੋਗੁਰੂਕੀ
ਖਬਰਨਹੀਉਸਚੇਲੇਕਾਰਖਣਾਦੇਖਾਹੈ ਇਸੀਤੇਮੈਇਕਾਇਕੀਹੀਰਹਿੰਦਾਹਾ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਬਚਾਅੰਗਦਾਗੋਰਖਨਾਥਕੋਆਦੇਸਆਦੇਸਕਹੋ ਅੰਗਦਜੀ
ਗੋਰਖਕੋਆਦੇਸ੨ਕਹੀਗੋਰਖਨੇਕਹਾਬਾਲਕੇਸੁਖੀਰਹੋਤੇਰਾਭੁਲਾਹੈ ਤੂੰਭੀ
ਬਡਾਮਹਾਂਪੁਰਖਹੋਵੇਗਾ ਬਾਬੇਕਹਾ ਬਡਾਅਕਠਹੋਤਾਹੈਕਿਆਕਰੀਐਗੋ
ਰਖਨੇਂਕਹਾਲੰਗਰਏਕਵਖਤਕਰਾਓਲੋਕਹਟਜਾਵਨਗੇ ਗੁਰੂਜੀਡੇਰੇਆਏ
ਲੰਗਰਏਕਵਖਤਕਾਹੁਕਮਦੀਆ ਅਗਸਿਖਾਂਨੂੰਕਹਾ ਬਚਾਹਲਵਾਹਿਆ
ਕਰੋ ਲਗੇਸਿਖਾਂਕੇਪਰਖਨ ਕਈਸਿਖਸੁਣਕੇਉਠਗਏ ਥੋੜ੍ਹੇਜੇਹੇਰਹਿ
ਗਏਓਹਮਰਣਮੰਡਬੈਠੇਉਨਾਨੂੰਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਬਚਾਤੁਸੀਪੈਲੀਬੀਜੋ ਓਹਪੈ
ਲੀਬੀਜਣਗਏ ਬਾਬੇਲਾਂਗਰੀਨੂੰਮੋਰਿਆਂਸਿਖਾਂਨੂੰਰਜਕੇਛਕਾਵੋ ਅੰਮ੍ਰਿ

ਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੋਵੈ ਜਾ ਪੈਲੀਆਂ ਪਕੀਆਂ ਬਾਬੇਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਸੇ ਸਿਖਾਂ ਵਢਕੇ ਖ
ਲਵਾੜੇ ਲਾਏ ਗੁਰੂਜੀ ਜਾਇਕਰ ਖੜਵਾੜੇ ਡਿਠੇ ਤੇ ਕਹਾ ਸਾਬਾਸ ਮੇਰੇ ਸਿਖੋ
ਪਰ ਇਕ ਬਾਤ ਮੈ ਕਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਛੀ ਲਗੇ ਤਾਂ ਕਰੋ ਤੁਹਾਡੀ ਘਾਲ ਥਾਂਇ ਪਈ ਹੈ
ਸਿਖਾਂ ਕਹਾ ਜੋ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਸੋ ਕਰੀਏ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਅਗ ਲਾਇਕੇ ਖਲਵਾੜੇ
ਸਾੜੋ ਅਸਾਂ ਇਸ ਲਾਲਚ ਵਿਚੋ ਕਿਆ ਲੈਣਾ ਹੈ ਸਿਖਾਂ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਅਸਾਂ
ਬੜੇ ਦੁਖਾਂ ਨਾਲ ਖੇਤੀ ਵਾਹੀ ਪਾਲੀ ਹੈ ਆਪਣੀ ਹਥੀ ਅਗ ਕਿਸਤਰਾਂ ਲਾਵੀਏ
ਤੇ ਇਕਨਾ ਚੁਆਤੀ ਫੜਕੇ ਲਾ ਦਿਤੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਏ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਡਿਠ ਅਜੇ ਥੋੜੇ ਜੇਹੇ ਸਿਖ ਰਹਿਦੇ ਹੈਨ ਰਹਿਦਿਆਂ ਸਿਖਾਂ ਵਾਸਤੇ ਬਾ
ਬੇ ਹੋਰ ਸਾਂਗ ਕੀਤਾ ਸੂਰੀਆਂ ਤੇ ਕੁਤੇ ਅਗੇ ਲਾਇ ਲੀਤੇ ਇਕ ਛੁਰਾ ਲਕ ਬਧਾ
ਏਹ ਸਾਂਗ ਦੇਖਕੇ ਲੋਕ ਡਰੇ ਰਹਿਦੇ ਸਿਖ ਭੀ ਨਸ ਗਏ ਲੋਕ ਆਖਨ ਲਗੇ ਭਾ
ਈ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਬੜਾ ਕਾਮਲ ਫਕੀਰ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਦਿਵਾਨਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ
ਗੁਰੂਜੀ ਧਾਂਣਕ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਸਬਦ ਕਹਾ ਏਕੁ ਸੁਆਨ ਦੋਇ ਸੁਆਨੀ
ਨਾਲ ਭਲਕੇ ਭਉਕਹਿ ਸਦਾ ਬਇਆਲ ਕੂੜੁ ਛੁਰਾ ਮੁਠਾ ਮੁਰਦਾਰ ਧਾਣਕ ਰੂ
ਪਰਹਾਂ ਕਰਤਾਰ ੧ ਮੈ ਪਤਿ ਕੀ ਪੰਦਿ ਨ ਕਰਣੀ ਕੀ ਕਾਰ ਹਉ ਬਿਗੜੈ ਰੂਪਰ
ਹਾਂ ਬਿਕਰਾਲ ਤੇਰਾ ਏਕ ਨਾਮ ਤਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਮੈ ਏਹਾ ਆਸ ਏਹਾ ਆਧਾਰ ਮੁ
ਖਿ ਨਿੰਦਾ ਆਖਾਂ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹੀ ਨੀਚ ਸਨਾਤਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤਨ ਵਸੈ ਚੰ
ਡਾਲ ਧਾਂਣਕ ਰੂਪ ਰਹਾਂ ਕਰਤਾਰ ਫਾਹੀ ਸੁਰਤਿ ਮਲੂਕੀ ਵੇਸ ਹਉ ਠਗਵਾੜਾ ਠ
ਗੀ ਦੇਸ ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ਅਤਕਾ ਭਾਰ ਧਾਣਕ ਰੂਪ ਰਹਾਂ ਕਰਤਾਰ ਮੈ ਕੀਤਾ ਨ
ਜਾਤਾ ਹਰਾਮਖੋਰ ਹਉ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਾ ਦੁਸਟ ਚੋਰ ਨਾਨਕ ਨੀਚ ਕਹੈ ਬੀਚਾ
ਰ ਧਾਣਕ ਰੂਪ ਰਹਾਂ ਕਰਤਾਰ ॥੪॥ ਏਹ ਸਬਦ ਸੁਣਕੇ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਪਰਤੀ
ਤ ਆਈ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ। ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂਜੀ ਇਕ ਹੋਰ ਸਾਂਗ ਕੀਤ
ਲਗੇ ਇਟਾਂ ਵਟੇ ਚੁਕ ਚੁਕ ਮਾਰਨ ਸਭ ਲੋਕ ਭਜ ਗਏ ਬਾਬੇਜੀ ਦਾ ਏਹੋ ਖਿਆ
ਲ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹਟੇ ਨਾਹੀ ਸਿਖ ਕੋਈ ਨੇੜੇ ਆਵੇ ਨਾਹੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਅੰਗਦ
ਜੀ ਰਹਿ ਗਏ ਇਕ ਦਿਨ ਅੰਗਦ ਜੀ ਹਥ ਜੋੜੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ
ਹ ਏਹੁ ਜੀਅ ਸਾਡਾ ਭੀ ਤੇਰੇ ਅਰਥ ਲਗੇ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਧੰਨ ਭਾਗ ਹੈਨ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਬਚ
ਤੂੰ ਭੀ ਮੇਰੇ ਪਿਛੇ ਤੇ ਹਟ ਜਾਹ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਏਹਾ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਾਂ ਰਹੁ
ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰਕੇ ਡੇਰੇ ਆਏ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਅੰਗਦਾ ਮੁੜਕੇ ਦੇਖੇ ਨਾਂਹੀ ਨਾਂਹੀ

ਕੀਤਾਪਾਵੇਂਗਾ ਇਥੇਖੜ੍ਹੋਵੇਨਾਹੀ ਧੁਰਗੇਜਾਂਵੀ ਅੰਗਦ ਘਰਨੂੰਆਇਆਜਿਉ
ਕੋਈਧਾੜਵੀ ਮੁਠਾ ਆਉਂਦਾਹੈ ਲੋਕਾਂਪੁਛਿਆ ਗਰੀਬਨਵਾਜ ਗੁਰੂਜੀਦੀਖਬ
ਰਦੇਹੋ ਅੰਗਦਜੀਕਹਾ ਭਾਈਸਿਖੋ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਰਮੇਸਰਹੈ ਪਰਤਖਨਿਰੰਕਾ
ਰਕੀਮੂਰਤਹੈ ਤੁਸਾਆਪਣੇਜੀਅ ਵਿਚਭਰਮਣਾਂਨਾਂਹੀ ਧੁਣਬਾਬਾਜੀਆਵੇ
ਭਾ ਝੁਰਨਾਭੀਨਹੀ ਏਤੁਸੰਗ ਮਹਾਂਪੁਰਖਪਿਛੇਭੀ ਕਰਦੇਰਹੇਹੈਨ ਆਦਅੰਤ
ਏਹੁਹੁੰਦੀਆਈਹੈ ਇਕਸਾਖੀ ਸਰਬਤਸੰਗਤਸੁਣੋ ਰਾਮਜੀਲਛਮਣਜੀਕੇ
ਵਸਿਸਟਜੀਭੀਸੰਗਕੀਤਾਸੀ ਇਸਸਾਖੀਕੋ ਜੋਸੁਣੇਗਾ ਸੋਨਿਹਾਲਹੋਵੇਗਾ
ਰਾਮਜੀਨੇਲਛਮਣਕੋਕਹਾ ਹੇਭ੍ਰਾਤ ਮੈ ਰਾਜਾਜਨਕਜੀਦੇਘਰਢੁਕਣਾਹੈਸੀ
ਤਾਵਿਆਹਕਰਾਲਿਆਵਣੀਹੈ ਕੋਈਬ੍ਰਾਹਮਣਹੈਨਹੀ ਲਛਮਨਨੇਕਹਾਮਹ
ਰਾਜ ਅਨੇਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹੈਨਜਿਸਕੋਚਾਹੋ ਬੁਲਾਵੋ ਰਾਮਜੀਕਹਾ ਹੇਭ੍ਰਾਤ ਐਸਾ
ਬ੍ਰਾਹਮਣਕੋਈਨਹੀ ਜਿਸਕੀਮੈ ਸੇਵਾਕਰਾਂ ਮੇਰੀਸੇਵਾਕੋ ਜੋਉਠਾਵੇਗਾ ਸੋਕੁਸ
ਟੀਹੋਵੇਗਾ ਲਛਮਨਕਹਾ ਫੇਰਕਿਆਕਰੀਏ ਕੌਣਬ੍ਰਾਹਮਣਆਵੈ ਜੋਤੇਰਾਵਿ
ਆਹਹੋਵੇ ਰਾਮਜੀਕਹਾ ਮੇਰਾਕੁਲਗੁਰੂ ਤੇਪ੍ਰੋਹਤ ਰਘਬੰਸੀਆਂਕਾ ਗੁਸਾਂਈ
ਵਸਿਸਟਜੀਹੈ ਰਾਜਨੀਮੇਰਹਿੰਦਾਹੈ ਓਹਆਵੈ ਤਾਮੇਰਾਵਿਆਹਹੋਵੈ ਓਹਮੇਰੀ
ਸੇਵਾਸਹੈਗਾ ਉਸਨੂੰ ਤੂੰਲੈਆਉ ਦੇਖੀਓਹਮਹਾਂਪੁਰਖਹਈ ਜੇਕੋਈਸੰਗਕਰੇ
ਖਾਵੀਤਾਂਭਰਮੇਂਨਹੀ ਉਸਤੇ ਡਰਦਾਰਹੀ ਲਛਮਨ ਆਗਿਆਲੈਕੇਰਾਜਨੀਗਿ
ਆ ਲੋਕਾਂਪਾਸੋਂਪੁਛਿਆ ਕਿਸੇਦਸਿਆਨਾਹੀ ਢੂੰਡਭਾਲਕੇ ਮੁੜਿਆ ਰਸਤੇਵਿਚ
ਲਛਮਨਨੂੰਊਂਘਆਈ ਸੁਪਨਾਆਇਆ ਰਾਜਨੀਤੇਪਰੇ ਇਕਪਰਬਤਹੈ ਉ
ਸਤੇਪਰੇ ਇਕਹੋਰ ਛੋਟਾਜੇਹਾਪਰਬਤ ਉਸਉਤੇਗੁਸਾਈਵਸਿਸਟ ਰਹਿੰਦਾਹੈ ਤ
ਹਾਜਾਹੁ ਮੁੜਨਹੀ ਪਰਤੁਰੀਨਹੀ ਲਛਮਣਨੇਂਜਾਇਕੇਡਿਠਾ ਉਸਪਰਬਤੀਤੇਇ
ਕਅਵਧੂਤਖੜਾਹੈ ਉਸਨੂੰਪਛਾਤਾਨਹੀ ਫੇਰਮੁੜਿਆਆਇਆ ਫੇਰਲਛਮਣਨੂੰ ਸੁ
ਪਨੇਮੈ ਰਾਮਜੀਨੇਂ ਕਹਾ ਲਛਮਨਾਭੁਲਨਹੀ ਏਹੁਬਸਿਸਟਜੀਹੈ ਲਛਮਨਮੁੜ
ਕੇਗਿਆ ਜੀਅਮੈਂ ਕਹਿਨੇਲਾਗਾ ਮੈ ਤਿਨਕੀਚਰਨੀਜਾਇਲਾਗਤਾਹੋ ਜਬਗਿ
ਆਤੌਂ ਵਸਿਸਟਜੀਕਹਾ ਅਰੇਤੂੰਕੌਨਹੈ ਬਾਰੰਬਾਰ ਆਵਤਾਹੈ ਲਛਮਨਨੇਕਹਾ
ਰਾਮਜੀਕਾਹੁਕਮਹੈ ਏਹੁਵਸਿਸਟਜੀਹੈ ਏਹਕਹਿਕੇ ਚਰਨਾਂਨੂੰਦੌੜਿਆ ਵਸਿਸ
ਟਜੀਫੁਰਾਲੈਕੇਪਏ ਤੇਕਹਾ ਮੈ ਚੰਡਾਲਹਾਂ ਆਪਣਾਂਖਾਜਭਾਲਤਾਫਿਰਦਾਹੋਤੈਂ
ਮੇਰਾਖਾਜ ਗਵਾਇਆਹੈ ਲਛਮਨਕਹਾਂ ਗੁਸਾਈਜੀ ਮੈਭੁਲਾਹਾਂ ਬਖਸੋ ਮੈਨੂੰ

ਬਸਿਸਟਜੀ ਕਹਾ ਫੇਰ ਕਦੀ ਆਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬਾਣੇ ਮਾਰੇਗਾ ਲਛਮਨ ਕਹਾ ਹੁ
ਣ ਛੋੜੇ ਫੇਰ ਨਹੀਂ ਆਵਾਂਗਾ ਲਛਮਨ ਤੁਰਦਾ ਉਠ ਦੌੜਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਕਹੈ ਮੈਨੂੰ
ਇ ਸਬਾਣੇ ਮਾਰਿਆ ਹੈਸੀ ਜਿਉਂ ਤਿਉਂ ਕਰ ਮੈਂ ਬਚਿਆ ਹਾਂ ਫੇਰ ਮੁੜ ਗਇਆ ਰਾਤ
ਕੋ ਸੁਤਾ ਰਾਮਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਭਾਈ ਤੂੰ ਭਰਮ ਨਹੀਂ ਏਹ ਗੁਸਾਈਂ ਵਸਿਸਟ ਜੀ ਹੈ ਹੁਣ ਤੂੰ
ਨਿਸੰਗ ਜਾਇ ਮਿਲ ਲਛਮਨ ਕਹਾ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਨ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਰਾਮਜੀ ਕਹਾ ਮਹਾਪੁਰ
ਖੋਂ ਕਾ ਮਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਤਾਰਨਾ ਹੈ ਜਿਉਂ ਮਾਰਨਗੇ ਤਿਵੇਂ ਨਿਵਾਜਨਗੇ ਨਿਸੰਗ ਤੂੰ ਜ
ਇਕਰ ਮਿਲ ਲਛਮਨ ਗਿਆ ਜਾਇਕੇ ਦੇਖੇ ਇਕ ਸੂਰੀ ਮਾਰਕੇ ਉਸਦਾ ਮਾਸ
ਸੂਰੀਆਂ ਦੇ ਦੁਧ ਮੇਂ ਰਿੰਨਦਾ ਹੈ ਲਛਮਨ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਵਸਿਸਟ ਜੀ ਕਹਾ ਤੂੰ ਕੌਣ
ਹੈ ਮੇਰੇ ਆਵਨਾ ਹੈ ਲਛਮਨ ਕਹਾ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਮੈਂ ਲਛਮਨ ਰਾਜੇ ਦਸ
ਰਥ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹਾਂ ਰਘੁਬੰਸੀ ਰਾਮਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਅਗੋ
ਗੁਸਾਈਂ ਜੀ ਕਹਾ ਰੇ ਅਪਰਾਧੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਆ ਸਮਝਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਦੇ ਬਸਿਸ
ਟ ਜੀ ਨਹੀਂ ਓਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੋਵੇਗਾ ਵਸਿਸਟ ਤੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਰਖੀਸਰ ਬ੍ਰਾਹਮ
ਣ ਦੇਵਤਾ ਮੈਂ ਚੰਡਾਲ ਸੂਰੀਆਂ ਚਰਾਵਣੇ ਵਾਲਾ ਦੇਖ ਚਮੜੇ ਕੇ ਵਪਾਰ ਮੇਰੇ ਗਲੇ
ਮੇਂ ਹੈ ਮਾਸ ਖਾਤਾ ਹੂੰ ਤੂੰ ਭੁਲਤਾ ਹੈ ਲਛਮਨ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਵੇਂ ਮਾਰ ਭਾਵੇਂ ਛੋੜ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪਾ
ਸ ਆਇਆ ਹਾਂ ਏਹ ਕਹਿਕਰ ਲਛਮਨ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਵਸਿਸਟ ਨੇ ਕਹਾ ਮੇ
ਰਾ ਖਾਜ ਖਾਂਵੇਗਾ ਲਛਮਨ ਕਹਾ ਖਾਂਵੇਗਾ ਕਹਾ ਖਾਹੁ ਜਬ ਖਾਣੇ ਬੈਠਾ ਲਛਮਨ
ਦੇਖੇ ਬੜੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਚੌਂਕੇ ਪੜੇ ਹੈ ਗੁਸਾਈਂ ਜੀ ਦੁਆਦਸ ਤਿਲਕ ਲਗਾਈ ਮੁਕਟ
ਧਾਰੀ ਬੈਠਾ ਹੈ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਭੋਜਨ ਥਾਲੀ ਮੇਂ ਪਰੋਸੇ ਹੈ ਲਛਮਨ ਦੇਖਕਰ
ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਗੁਸਾਈਂ ਕਹਾ ਮੇਰੀ ਖੁਸੀ ਹੈ ਤੇਰੇ ਪੁਰ ਤੂੰ ਸਦਾ ਰਾਮਜੀ ਕੇ ਸਨਮੁਖ
ਰਹੈਗਾ ਅਬ ਤੂੰ ਕਿਸ ਨਮਿਤ ਆਇਆ ਹੈ ਲਛਮਨ ਕਹਾ ਰਾਮਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆ
ਪਕੇ ਬੁਲਾਵਣੇ ਕੋ ਭੇਜਾ ਹੈ ਰਾਮਜੀ ਕਾ ਬਿਆਹ ਹੈ ਜਨਕ ਬਿਦੇਹੀ ਕੇ ਘਰ ਢੁਕ
ਣਾ ਹੈ ਵਸਿਸਟ ਜੀ ਲਛਮਨ ਕੇ ਸਾਥ ਲੇ ਰਾਮਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਰਾਮਜੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੋ ਦੇਖਕਰ ਉਠ ਖੜੇ ਭਏ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਪੂਜਾ ਕਰੀ ਆਪਸ ਮੇਂ ਬੜੀ
ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਹੂਈ ਬਸਿਸਟ ਜੀ ਰਾਮਜੀ ਕਾ ਬਿਆਹੁ ਕਰਾਇਆ ਫੇਰ ਮੁੜ ਗ
ਏ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਏਹੁ ਸਾਂਗ ਆਦ ਅੰਤ ਮਹਾਪੁਰ
ਖ ਕਰਦੇ ਹੀ ਆਏ ਹੈਨ ਸੋਤੁ ਸਾਖੀ ਚਿਤ ਬਾਇਰ ਖਣਾ ਤੋਲਣਾ ਨਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਆਵਨ ਤਾਂ ਤਰਨਾ ਨਹੀ ਏਹ ਕਹਦੇ ਹੀ ਸੇ ਤਾ ਬਾਬਾ ਬਾਤਾ ਬੇਕੀ ਰੂਪੀ ਨਤੇ ਫ਼ ਆਏ ਸਿਰ

ਟੋਪੀ ਹਥ ਕੁਤਕਾ ਖਿਦ੍ਰੇ ਧਾਰਿਆ ਹੋਇਆਂ ਹੋਰ ਬਸਤ੍ਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਦਿਗੰਬਰ ਹੀ
ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਕੌਣ ਹੋ ਸਿਖਾਂ ਕਹਾ ਤੇਰੇ ਸਿਖ ਹਾਂ ਇਤਨਾ ਕਹਿ ਦੇਹੀ ਸੇ ਬਾਬੇ ਦੇਹ
ਕੁਤਕਾ ਮਾਰਿਆ ਇਕਾ ਸਿਖ ਨੂੰ ਇਕ ਕੁਤਕਾ ਬਰਸਾ ਸਭ ਨਸਿ ਗਏ ਕੁਛਕ ਬੈਠੇ
ਭੀ ਰਹੇ ਉਨਾ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਭੀ ਸਿਖਾ ਕਹਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਭਾਂਵੇ ਮਾਰ ਭਾਂਵੇ ਛਡੁ ਅਸਾਂ ਤੇ
ਰੇ ਪਾਸੋ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਕਦ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋ ਸਿਖਾਂ ਕਹਾ ਆਪ ਕੋ ਕਿਆ ਪਰ
ਵਾਹ ਪਈ ਹੈ ਸਿਖ ਕਰਨੇ ਕੀ ਅਸਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰ ਤੇ ਧਰਿਆ ਹੈ ਤੂੰ ਅਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਹੈ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਹੋ ਤਾ ਮੇਰਾ ਕਹਿਆ ਮੰਨੋ ਸਿਖਾ ਕਹਾ ਗਰੀ
ਬਨਿਵਾਜ ਜਿਉਂ ਤੁਸੀ ਮਨਾਵੇਗੇ ਤਿਉ ਮੰਨਾਗੇ ਆਓ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਲੋ ਸਿਖ ਸਭ
ਮਗਰ ਲਗੇ ਜਾਵਨ ਇਕ ਉਜਾੜ ਮੇ ਗਏ ਇਕਾ ਰਿਖਾ ਚਿਣੀ ਹੈ ਪਾਸ ਮੁਰਦਾ
ਚਿਟੇ ਖਫਣ ਮੇਂ ਬੰਦ ਬੰਦ ਬਧਾ ਛਤੀਦਾ ਮੋਇਆ ਪਾਇਆ ਹੈ ਬਾਬੇ ਖੜੇ ਹੋ
ਇਕੇ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਹੋ ਤਾ ਇਸ ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਖਾਉ ਏਹੁ ਬਾਬੇ ਦਾ ਆਖਣਾ ਸਭ ਸਿ
ਖ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪਿਛੇ ਹੋਕੇ ਲਗੇ ਲੁਕਣ ਕੁਸ਼ ਨਸ ਭੱਜ ਗਏ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਤੇ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਖੜੇ ਰਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਭੀ ਜਾਓ ਦੋਨੋ ਨੇ ਕਹਾ ਅਸੀ ਕਿਥੇ ਜਾ
ਈਏ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਖ ਹਾਂ ਬਾਬੇ ਕੁਤਕਾ ਮਾਰਿਆ ਤੇ ਕਹਾ ਸਿਖ ਕਹਾਂਵਦੇ ਹੋ ਬਚਨ ਮੰ
ਨਦੇ ਨਹੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਸਾਡੇ ਵਸ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜਿਉਂ ਤੁਸੀ ਬਚਨ ਮਨਾਓ ਤਿ
ਉ ਮੰਨਾਗੇ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਮੁਰਦਾ ਖਾਉ ਅੰਗਦ ਜੀ ਤੇ ਬਾਲਾ ਦੋਹੀ ਪਾਸੀ ਮੁਰਦੇ
ਦੇ ਬੈਠ ਗਏ ਤੇ ਕਹਾ ਜਿਸ ਤਰਫੋਂ ਕਹੋ ਉਸ ਤਰਫੋਂ ਖਾਵੀਏ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਪੈਰਾਂ ਵਲੋ
ਖਾਵੋ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਪੜਾ ਲਾਹਿਕੇ ਮੂਹ ਮਾਰਿਆ ਤਾ ਮੁਰਦਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਸੀਰੇ ਦੀ
ਲੋਥ ਪਈ ਹੈ ਅੰਗਦ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅੰਗਦ ਜੀ
ਕਹਾ ਧੰਨ ਤੇਰੀਆਂ ਕੁਦਰਤਾਂ ਤੁਧੇ ਨੂੰ ਹੀ ਬਣਦੀਆ ਹੈਨ ਬਾਬੇ ਹਸ ਕੇ ਕਹਾ ਬਰਾਂ
ਜੋ ਕੁਛ ਪਰਮੇਸਰ ਸਾਨੂੰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੋ ਅਸਾ ਤੈਨੂੰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਹੈ ਸੋ ਮੈਂ ਹਾ ਜੋ ਮੈਂ
ਹਾਂ ਸੋ ਤੂੰ ਹੈ ਹੁਣ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਹੋਇਆ ਜਗਤ ਤੇਰਾ ਚੇਲਾ ਹੋਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ
ਜੀ ਹਥ ਜੋੜੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਸਭਾ ਸਿਖਾ ਦੀ ਰਖ ਲੈਣੀ ਜੀ
ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਬਰਾ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪਿਛੇ ਸਾਰਾ ਸੈਸਾਰ ਬਖਸਿਆ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਜਪੇਗਾ
ਤਿਸ ਨੂੰ ਮੈ ਨਿਹਾਲ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਾਬੇ ਅ
ਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਸਰਬਤ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਕੇ ਕਹਾ ਜੋ ਕੋਈ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ
ਲੇਵੇਗਾ ਸੋ ਸਭ ਭੈਜਲ ਤੇ ਪਾਰ ਪਵੇਗਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਖਸ ਲੇਵੇਗਾ

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਬੈਠੇ ਸੇ ਧਿਆਨ ਕਰਕੇ ਦੇਖਿਆ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਜੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਿਮਰਦਾ ਸਭ ਕੋਈ ਮਾਇਆ ਕੋ ਹੀ ਸਿਮਰਦਾ ਹੈ ਦੇਖੀਏ ਇ
ਨਾ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕਿਆ ਕਰੈਗਾ ਇਤਨੇ ਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਆਪਣੇ ਸੇ
ਵਕਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਤੁਸੀ ਜਾਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਲੈ ਆਵੋ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਹਜੂਰ ਲੈ ਗਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇਕੇ
ਦੇਖਨ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਸਰਬ ਜੀਵਾਂ ਕੋ ਖਾਨ ਪਹਿਰਾਨ ਦੇਦੇ ਹੈਂਨ ਤੇ ਚਉਰਾਸੀ ਲ
ਖ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੀ ਤਰਫ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੈਨ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੋ ਜਪਦੇ ਹੈਨ ਤਾ ਨਿਰੰ
ਕਾਰ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਭਈ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਭੀ ਕੁਛ ਗਾਉ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ
ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਮੈ ਪੰਜ ਤਤ ਦੀ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਭਈ ਹੈ ਮੇਰੀ ਮਲ ਮੂਤ ਦੀ ਦੇਹ ਹੈ ਮੈ
ਆਪਕੋ ਕਿਉਂਕਰਿ ਗਾਵਾਂ ਜੀ ਮੈ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੀ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟ ਤੁਹਾ
ਨੂੰ ਪਈ ਧਿਆਵਦੀ ਹੈ ਤਉ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰਾ ਗਾਵਣ
ਧਿਆਵਣਾ ਮੈਂ ਥਾਇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਬ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕੁਛ ਗਾਉ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਨਿ
ਰੰਕਾਰ ਜੀ ਮੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਾਉ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਜਿਨਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਾਂਵਿਆ ਹੈ ਮੈ ਤਿਨਾ ਨੂੰ ਗ
ਵਨਾਹਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕੁਛ ਗਾਂਉ ਤਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲ
ਗੇ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਸਚੀ ਸਿਫਤ ਕਾ ਖਾਣਾਂ ਬਾਬੇ ਅਗੇ ਧ
ਰਿਆ ਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਏਹ ਖਾਣਾ ਖਾਇ ਲੈ ਏਹੁ ਨਾਮ ਕਾ ਖਾਣਾ ਹੈ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣ
ਨਾਮ ਦਿਤਾ ਸਚੀ ਸਿਫਤ ਬਖਸੀ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਅਗੇ
ਸਤ ਵਾਰੀ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਤੇ ਖਾਣ ਖਾਧਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਸਿਫ
ਤ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਲਗੇ ਕਰਨ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਸਭ ਕੋਈ ਸੁਣਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵ
ਡਾ ਵਡਾ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਪਰ ਮੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਖੀ ਡਿਠਾ ਹੈ ਤੂੰ ਬਿਅੰਤ ਹੈਂ ਅ
ਗਮ ਅਪਾਰ ਹੈ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ
ਵਿਚ ਹੀ ਸਮਾਇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤੂੰ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਹੈ ਗੁਣ ਗਹੀ
ਹੈ ਤੇਰੇ ਦਫਤਰ ਦੀ ਖਬਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀ ਕੇਤੜਾ ਕਹੈ ਸਾਰੇ ਸੁਰਤ ਵਾਲਿਆ ਨੇ
ਸੁਰਤ ਭੀ ਕਮਾਈ ਕੀਮਤ ਪਾਵਣ ਵਾਲਿਆ ਨੇ ਕੀਮਤ ਭੀ ਪਾਈ ਗਿਆਨੀ
ਧਿਆਨੀ ਗੁਰੂ ਇਨਾ ਸਭਣਾ ਨੇ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕਰਕੇ ਥਕ ਪਏ ਤਿਲ ਭਰ ਭੀ ਤੇ
ਰੀ ਵਡਿਆਈ ਨਹੀ ਕਹੀ ਸਭਾ ਜਿਤਨਾ ਸਤ ਹੈ ਤੇ ਤਪ ਹੈ ਸਾਰੀਆ ਚੰਗਿਆ

ਹੈਨਸਿਧਾਪੁਰਖਾਂ ਕੀਆਂਵਡਿਆਈਆਹੈਨ ਤੇਰੇਬਿਨਾਕਿਸੇਸਿਧੀਨਹੋਈਪਾ
ਈ ਸਭਾਸਿਧੀਕਾਮੂਲਤੂਹੀਹੈਜਿਨਾਪਰਤੇਰੀਕਿਰਪਾਹੈ ਤਿਨਾਨੂੰਮਿਲਦੀਹੈ
ਤੇਰੇਪ੍ਰਗਟਵਿਚ ਸਿਫਤਦੇਭੰਡਾਰਭਰੇਹੈਨ ਜਿਨਾਨੂੰਸਚਕਰਕੇ ਸਵਾਰਨਾਹੈਤਿ
ਨਾਨੂੰਸਭਕੁਛਮਿਲਦਾਹੈ ਏਹਸੁਣਕੇਨਿਰੰਕਾਰਕੀਆਗਿਆਭਈਕੁਛਹੋ
ਰਸਿਫਤਕਰਹੁਤੇਰੀਸਿਫਤਮੈਨੂੰਪਿਆਰੀਲਗਦੀਹੈ ਬਾਬੇ ਸੋਦਰ ਸਬਦਕਹਾ
ਫੇਰਨਿਰੰਕਾਰਜੀਹੁਕਮਕੀਤਾਹੇਨਾਨਕਹੋਰਭੀਸਿਫਤਕਰਹੁਮੈਨੂੰਤੇਰੀਸਿਫ
ਤਬੀਪਿਆਰੀਲਗਦੀਹੈ ਬਾਬੇਕਹਾ ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਂਵਡਾਨਾਉਵਡੀਵ
ਡਿਆਈਜਾਂਸਚਾਨਿਆਉ ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਨਿਹਚਲਥਾਉ ਵਡੀਵਡਿ
ਆਈਜਾਣੈਆਲਾਉ ਵਡੀਵਡਿਆਈਬੁਝੈਸਭਭਾਉ ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਪੁਛ
ਨਦਾਤਿ ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਆਪੇਆਪ ਨਾਨਕਕਾਰਨਕਥਨੀਜਾਇ ਕੀਤਾਕ
ਰਣਾਸਰਬਰਜਾਇ। ਨਿਰੰਕਾਰਜੀਏਹ ਸਲੋਕ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਏ
ਅਰਬਾਬੇਜੀਨੂੰਸਚੀਸਿਫਤਕਾਖਾਣਾਹੋਰਮਿਲਿਆ ਤੇਕਹਾ ਹੇਨਾਨਕਜੀਏ
ਹੁਸਚੀਸਿਫਤਕਾਖਾਣਾਖਾਹੁਤੈਨੂੰਕੋਈਦੁਖਭੁਖਕੀਪੀੜਾ ਨਾਬਿਆਪੇਗੀਨ
ਮਕਾਖਾਣਾਖਾਹੁ ਅਰਕੁਦਰਤਕਾ ਸਿਰੋਪਾਉਦੇਕਰਬਿਦਾਕੀਆ ਹੇਨਾਨਕਜੀ
ਤੂੰਮਾਤਲੋਕਮੇਜਾਇਕਰ ਸੰਗਤਕੀਖਬਰਲੇਹੁ ਨਾਮਜਪਾਉ ਜੋਤੂੰਕਹੇਗਾਸੋ
ਮੈਕਰਾਂਗਾ ਜੋਕੋਈਤੇਰਾਦਰਸਨ ਕਰੈਗਾ ਨਾਮਜਪੇਗਾ ਸੁਣੇਸੁਣਾਵੇਗਾਤਿ
ਸਕੋਮੈਂਮੁਕਤਕਰਾਂਗਾ ਸੰਸਾਰਤੇਮੇਰੀਸਿਫਤਕਰਾਉ ਤੂੰਮੇਰਾਹੈ ਮੈਤੇਰਾਹੋਤੇਰੇ
ਮੇਰੇਮੈਭੇਦਕੋਈਨਾਹੀ ਬਾਬੇਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰਜੀ ਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਕਰ
ਤਰਪੁਰਆਏ ਅੰਗਦਜੀਕੋਕਹਾਬਚਾਨਿਰੰਕਾਰਕੀਆਗਿਆਹੈ ਮੇਰੀਸਿ
ਫਤਕਰਨੀ ਪ੍ਰਿਥਮੀਮੇਰੇਨਾਇਲਾਵਣੀ ਬਚਾਇਕਐਸੀ ਸਿਫਤਕਾ ਜੋੜਨੀ
ਚੀਐਜਿਸਕਰ ਲੋਕਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਲੈਕਰ ਪਾਪੀਪੁੰਨੀ ਧਰਮੀਅਧ
ਰਮੀਸਭਮੁਕਤਹੋਜਾਵਨ ਗ੍ਰਿਹਸਤਵਿਚ ਬੈਰਾਗਖੇਲੀਐ ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀ
ਪਥਜੋੜਕੇਕਹਾ ਹੇਬਾਬਾਜੀਜੋਕੁਛਤੁਹਾਡੀਰਸਨਾਤੇਨਿਕਲੈਗਾ ਤਿਸਤੇ
ਜੀਆਕਾਉਧਾਰਹੋਵੈਗਾ ਬਾਬੇਕਹਾ ਜਿਤਨਾਚਿਰਮੇਹਾਂ ਜਿਉਤੂਆਖਦਾਹੈਤਿ
ਵੇਹੀਹੋਵੇਗਾ ਪਰਇਕਮੰਤ੍ਰਹੋਵੈਜਿਸਕਰਕੇ ਸਭਜੀਵਾਂਕੀਮੁਕਤਹੋਇਅਰ
ਬਰਾਇਕਨਾਨੂੰਮੇਰਾਦਰਸਨਹੋਵੈਗਾ ਇਕਨਾਨੂੰਨਹੀਹੋਵੇਗਾ ਪਰਮੇਸਰਕੀਸਿ
ਫਤਐਸੀਕਰ ਜਿਸਕੇਪੜ੍ਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੈ ਏਹਜੀਵ ਲੀਨਹੋਇਜਾਵੈ।

ਬਾਣੀਕਾ ਮੂਲਬੰਧੀਐ ਜਪਦਾ ਅਰੰਭੁਕਰਜੋਮੇਰੇ ਪਿਛੇ ਜਪਜੀ ਪੜੈਗਾਸੋ
ਮੈਨੂੰਆਇਮਿਲੈਗਾ ਐਸਾਜਪਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਕਾ ਕਰੀਏ ਜਿਤੁਪੜੇ ਏਹੁਜੀ
ਵਮੁਕਤੁਹੋਵੈ ਬਿਨਾਪਰਮੇਸਰਕੀਸਿਫਤਕੀਤੇਪ੍ਰਾਣੀਮੁਕਤੁਨਹੀਹੁੰਦੇ ਸੰਸ
ਰੀਜੀਵਾਂਕੋਮਾਇਆਨੇਂ ਮੋਹਲੀਆਹੈ ਮਾਇਆ ਭੁਗਵੰਤਜੀਕੋ ਮਿਲਣ
ਨਹੀਦੇਂਦੀ ਅਤੇਪ੍ਰਾਣੀਦੀ ਬਿਨਾਨਾਮਜਪੇ ਗਤਨਾਹੀ ਮੁਕਤਦੀਪੌੜੀਨਾਮਹੈ
ਬਚਾਸਾਨੂੰਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਕਾ ਹੁਕਮਹੈ ਸੰਸਾਰਕੇਮੁਕਤੁਲੈਜਾਣਾ ਅੰਗਦ ਹਥ
ਜੋੜੇਕਹਾ ਹੈਗੁਰੂਜੀਜੋਕੁਛਤੁਸੀਕਹੋਗੇ ਸੋਈਜਪਹੋਵੈਗਾ ਗੁਰੂਜੀਸੰਸਾਰ
ਕੇਤਾਰਨੇਨੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀ ਆਗਿਆਨਾਲਜਪਜੀਕੀਤਾ ਤਿਸਕਾਪਹਿਲਾਸ
ਲੋਕ ੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲਮੂਰਤਿ ਅ
ਜੂਨੀਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੁ ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁ ਹੈਭੀਸਚੁਨਾਨਕਹੋਸੀ
ਭੀਸਚੁ॥੧॥ ਬਚਾਜੋਮੇਰੇਆਂਖਣਦੀਆਪੌੜੀਆਹੈਨ ਸੋਦਰਤੇ ਲੈਕੇ ਸੋਤੂ
ਪੜਦਾਜਾਤੂਤੇਰਾਸਕਰਕੇ ਸੁਣਾਉ ਏਹੁਸਾਰਜਪਜੀਮੁਖਵਾਕਬਾਬੇਜੀਦੇਹੈ
ਨ ਅੰਗਦਜੀਨੇਂਪੜਸੁਣਾਇਆ ਗੁਰੂਜੀਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏ ਤੇਕਹਾ ਸਾਬਾਸ ਬੱਚਾ
ਅੰਗਦਾ ਏਹੁਸਲੋਕਪੌੜੀਆਇਬਾਊਂਹੀ ਲੋੜੀਦੇਹੈਸਨ ਹੋਰਸਭੁਬਾਣੀਗੁ
ਰੂਕੇਮੁਖਵਾਕਅੰਮ੍ਰਿਤਰੂਪਹੈ ਜਿਉਸਰਾਫਦੇਸਾਗਿਰਦਨੂੰ ਖੋਟਾਖਰਾਬਟੇਦਾ
ਰੁਪਏਆ ਪਰਖਣਾ ਆਵਦਾਹੈ ਤਾਉਸਤਾਦ ਪਰਸੰਨਹੋਇਕਰ ਅੱਧੇ ਨਫੇਦਾ ਭਾ
ਈਵਾਲਕਰਬਹਾਵਦਾਹੈ ਤਿਸੀਤਰਾ ਅੰਗਦਜੀਪੁਰ ਬਾਬਾਜੀਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇ
ਕੇ ਬਾਣੀਕਾਖਜਾਨਾ ਅੰਗਦਦੇਹਵਾਲੇਕੀਤਾ ਸੰਸਾਰਕੇਤਾਰਣੇਕੋ ਅਠਤੀਪੌ
ੜੀਆਂਜਪਜੀਕੀਤਾ ਸਵਾਪਹਿਰ ਰਾਤਰਹਿਂਦੀ ਬਾਬੇਜੀ ਤੇਅੰਗਦਜੀਅਸ
ਨਾਨਕਰਕੇ ਜਪਜੀਸੁਣਿਆ ਬਾਬਾਜੀ ਤਾੜੀਲਾਇ ਬੈਠੇ ਅੰਗਦਜੀਸੁਣਾ
ਇਆ ਬਾਬਾਜੀ ਸਚੀਦਰਗਾਹ ਜਾਇਕੇ ਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਕੋ ਸੁਣਾਇਆ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਜੀ ਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਏ ਠਾਕੁਰਜੀਕਹਾਹੈਨਾਨਕਜੀ ਜੋਪ੍ਰਾਣੀ ਇਸਜਪੁ
ਕੋਪੜੇਗਾ ਸੰਸਾਰਭਉਜਲਤੇਪਾਰਪਵੇਗਾ ਤੂੰਸੰਸਾਰਵਿਚ ਇਸਜਪਕੋਪ੍ਰਗ
ਟਕਰ ਬਾਬਾਜੀ ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕੋ ਆਇਕਰ ਕਹਾ ਬੱਚਾਇਤ ਸੰਜਮਜਪ
ਪੜਨਾ ਇਸਨਾਨਕਰਕੇ ਹਿਤਚਿਤਲਾਇਕੇ ਹੋਰਸਭਾਸਿਓਂ ਮਨਹਟਾਇਕੇ ਜ
ਪਜੀਪੜਨਾ ਜੋਪਹਿਰਰਾਤਰਹੇਨਾਇਕੇ ਜਪਪੜੇਗਾ ਸਾਧਸੰਗਤਮੇਂਵਾਸਾਪਾ
ਵੇਗਾ ਤਿਨਪਹਰੀਰਾਤ ਨਾਇਜਪਪੜੇ ਜਮਕੀਸਾਸਨਾਤੇ ਬਚੇਰਹੇਗਾ

ਜੋਪ੍ਰਾਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਰਾਤ੍ਰਹਿਨੇ ਨਾਇ ਜਪ ਪੜ੍ਹੇ ਮੇਰੀ ਪੁਰੀ ਮੇਂ ਵਾਸਾ ਪਾਵੇਗਾ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਸਦੀਵ ਕਾਲ ਮੇਰੀ ਬਾਣੀ ਨਾਲ ਰਚੇਗਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰੇਗਾ ਅਠ ਪਹਿਰ ਮੇਰੇ ਧਿ
ਆਨ ਵਿਚ ਰਹੇਗਾ ਮੈਂ ਉਸ ਕੇ ਸਦਾ ਹੀ ਅਧੀਨ ਹੋਵਾਂਗਾ ਉਸਕੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਹੋ
ਵਾਂਗਾ ਜੋ ਕੁਛ ਓਹ ਕਹੇ ਗਾ ਮੈਂ ਮੰਨਾਂਗਾ ਉਸ ਕਾ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਸਭ ਬਖਸਾਂਗਾ
ਫੇਰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਹਥ ਜੋੜ੍ਹ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਕੋ ਮੈਂ
ਤੂੰ ਜੋ ਹੈਨ ਚਲਾਏ ਚਲਦੇ ਕਰਾਏ ਕਰੀਦੇ ਸਾਰਿਆ ਆਵਦਾ ਹੈ ਮਾਰਿਆ ਮ
ਰਦਾ ਹੈ ਰਖਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੋਹਨ ਵਸੀਕਰਨ ਉਚਾਟਨ ਮਾਰਨ ਸਭ ਕੁਛ ਹੁੰ
ਦਾ ਹੈ ਉਸ ਕੀਆਂ ਬਿਧਾ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭ ਕੁਛ ਹੈਨ ਇਸ ਜਪ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀ ਬ੍ਰਿਧ ਕਿਉਂ ਕ
ਰਹੈ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਪੁਤ ਓਹ ਮੰਤ੍ਰ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਮਖਸੂਦੀ ਚਲਦੇ ਹੈਨ ਇਉਂ
ਨਹੀ ਚਲਦੇ ਤੇ ਉਨ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਣੇ ਵਾਲੇ ਨਰਕ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਏ
ਹੁ ਜਪ ਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਮੁਕਤ ਕ
ਰਨੇ ਕੋ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਦੀ ਰਹਿਤ ਰਹੇਗਾ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਦੇ ਕਾਰਜ ਸਭ
ਸੌਰਨਗੇ ਸਭ ਮਖਸੂਦ ਹਾਸਲ ਹੋਨਗੇ ਸਭ ਕਾਰਜਾਂ ਕੋ ਇਕ ਜਪ ਮੰਤ੍ਰ ਬਹੁਤ ਹੈ
ਚਾਰ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹੇ ਨਾਇ ਕੇ ਜਪ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਓਹ ਜੀਵਦਾ ਹੀ ਮੁਕਤ ਹੈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ
ਮਹਿਲ ਕੇ ਊਪਰ ਵਾਸਾ ਦੇਵੈਂਗਾ ਮੇਰਾ ਨਿਕਟ ਵਰਤੀ ਹੋਵੇਗਾ ਸੁਣ ਬਚਾ ਤੁਸਾਂ
ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮ ਦਿੜ੍ਹਾਵਣਾ ਬਾਣੀ ਮੇਂ ਲਾਵਣਾ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ
ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਮੁਕਤ ਲੇ ਜਾਵਣਾ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਰਾਵੀ ਨਦੀ ਕਨਾਰੇ
ਪਰ ਜਪ ਮਹਾਤਮ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਸੁਣਾਇਆ ਏਹ ਜਪ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਕਾ
ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਕੀਆ ਬਖਾਨ ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਕਾਰਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹੋਇਆ ਫੁਰਮਾਨ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਰਨ ਮੁਜ ਪਜ ਪੀਐ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨ ਚਿਤ ਚੇਤ ਕਰ ਜਪ
ਕੋ ਜੋ ਪੜ੍ਹੈ ਸੋ ਪਾਵੈ ਦਰਗਾਹਿ ਮਾਨ ਜਾਮਣ ਮਰਣਾਂ ਕਟੀਐ ਜੋ ਜਪ ਸੰਗ ਲਾਵੈ
ਧਿਆਨ ਜਿਉਂ ਕਿਉਂ ਕਰਕੈ ਜਪ ਪੜ੍ਹੈ ਸੋ ਅੰਮਰ ਜਿਤੈ ਸਿਦਾਨ ਜੋ ਮਨ ਸਾਮਨ
ਮੈਂ ਧਰੈ ਪੂਰਨ ਕਰੈ ਭਗਵਾਨ ਅਹਿਨਿਸ ਜਪ ਜਪਦਾ ਰਹੈ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਕੀਜੈ
ਦਾਨ ॥੧॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਕਹਾ ਬਚਾ ਤੁਧ ਸੇਵਾ
ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਕੁਛ ਮੰਗਿਆ ਨਹੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ
ਲੋੜ ਆਹੀ ਸੋ ਤੁਸਾਂ ਸਭ ਮਿਟਾਇ ਛਡੀ ਹੈ ਪਰ ਜੀ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਆਂ ਦਾ ਦਰ
ਸਨ ਕਰਾਵੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬਚਾ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕੰਢੇ ਜਾਤ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਆਉ

ਅੰਗਦਜੀਗਏ ਸਮੁੰਦਰਕਿਨਾਰੇਜਾਇਖੜੋਤੇ ਇਕ ਸਾਧੂ ਆਇਆ ਤਿਸਨਾ
ਲ ਰਲਕੇ ਪਾਰਗਏ ਇਕਵਸਤੀ ਮੈਂ ਜਾਇਵੜੇ ਸਿਖਾ ਪੁਛਿਆ ਤੂੰ ਕਿਥੋਂ ਆਇ
ਆਹੈਂ ਅੰਗਦਜੀ ਕਹਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕਜੀ ਪਾਸੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਸਿਖਾ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ
ਇਥੇ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਏਹ ਸਭ ਵਸਤੀਆਂ ਉਸੇ ਦੀਆਂ ਹੀ ਹੈਨ ਅੰਗਦਜੀ ਕਹਾ
ਭਾਈ ਗੁਰੂਜੀ ਆਵੇਗਾ ਸਿਖਾ ਅੰਗਦਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਸਵੇਰੇ ਤੁ
ਰਿਆ ਤਾ ਉਨਾਂ ਦੇ ਹਥ ਮੂੰਹ ਕਾਲੇ ਦੇਖੇ ਉਨਾ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਸੁੰਨਸਮਾਧੀਆ
ਦੀ ਨਗਰੀ ਏਹੋ ਹੈ ਉਨਾਂ ਕਹਾ ਅਗਾਹੀ ਹੈ ਅੰਗਦਜੀ ਅਗੇ ਗਏ ਰਾਤ ਰਹੇ ਉਨਾਂ
ਬਹੁਤ ਟਹਿਲ ਕੀਤੀ ਸਵੇਰੇ ਅੰਗਦਜੀ ਡਿਠ ਉਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਹੈਨ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁ
ਛਿਆ ਤਾ ਉਨਾਂ ਭੀ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀਆਂ ਦੀ ਨਗਰੀ ਅਗਾਹਾਂ ਹੀ ਦਸੀ ਉਥੋਂ ਤੁਰ
ਕੇ ਅਗੇ ਰਾਤ ਜਾਇ ਰਹੇ ਉਨਾ ਭੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਤੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਪਿਛਾਹਾਂ ਨੂੰ
ਫਿਰੇ ਹੋਏ ਦੇਖੇ ਉਨਾ ਤੇ ਪੁਛਿਆ ਉਨਾ ਭੀ ਅਗਾਹਾ ਹੀ ਦਸੀ ਉਥੇ ਜਾਕੇ ਡਿਠਾ
ਤਾ ਉਨਾ ਦੀ ਧੌਣਾ ਵਿਚ ਕਿਲੀਆਂ ਠੁਕੀਆਂ ਹੈਨ ਉਥੋਂ ਪੁਛਿਆ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਭੀ ਸੁੰ
ਨਸਮਾਧੀ ਅਗਾਹਾਂ ਹੀ ਦਸੇ ਅਗਾਹਾਂ ਗਏ ਤਾਂ ਅਪਛਰਾਂ ਦੇ ਦੇਸ ਜਾਇ ਪਹੁਤੇ
ਰਾਤ ਪਈ ਤਾ ਅਪਛਰਾ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਹੈਨ ਉਨਾ ਮਨੁਖਾ ਨੂੰ ਟੰਗਾ ਦਿਤਾ ਕਿਸੇ ਹੇਠ
ਇਕ ਕਿਸੇ ਹੇਠ ਦੋਇ ਬੈਠੀਆਂ ਲਗੀਆਂ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਵਢ ਵਢ ਕੇ ਖਾਣ ਮਰਦ ਹ
ਇਹਾਇ ਪੁਕਾਰਨ ਅਪਛਰਾ ਛਡਨ ਨਾਹੀ ਉਨਾ ਥੀਂ ਪੁਛਿਆ ਉਨਾ ਭੀ ਅਗਾ
ਹਾਂ ਹੀ ਨਗਰੀ ਦਸੀ ਅਗੇ ਜਾਇ ਕੇ ਡਿਠਾ ਕਿ ਲੇਠੇ ਕੇ ਹੈਨ ਮਨੁਖ ਕੋਈ ਨਹੀ ਅੰ
ਗਦਜੀ ਕਹਾ ਦੇਖ ਚਲੀਏ ਰਾਤ ਪਈ ਤਾਂ ਅਸਵਾਰ ਕੁਦਰਤੀ ਆਇ ਉਤਰੇ ਮੰ
ਜੀਆਂ ਪਾਈਆਂ ਇਕ ਮੰਜੀ ਅੰਗਦਜੀ ਕੋ ਭੀ ਮਿਲੀ ਉਨਾ ਨੂੰ ਥਾਲੀਆਂ ਰਕੇ
ਬੀਆਂ ਮੇ ਭੋਜਨ ਆਇਆ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਸਭਨਾਂ ਖਾਧਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦਜੀ ਭੀ
ਪਰਸਾਦ ਛਕ ਕੇ ਸੁਤਾ ਓਹ ਭੀ ਸੁਤੇ ਸਵੇਰ ਹੁੰਦੀ ਨੂੰ ਸਭ ਚਲੇ ਗਏ ਅੰਗਦਜੀ
ਕਹਾ ਭਾਈ ਪੁਛੀਏ ਨਾਹੀ ਸੁੰਨਸਮਾਧੀ ਏਹੋ ਹੈਨ ਰਾਤ ਪਈ ਉਸੀ ਤਰਾਂ ਆਏ
ਪਰਸਾਦ ਛਕ ਕੇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਅੰਗਦਜੀ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਸੁੰਨਸਮਾਧੀ ਤੁਸੀ ਹੋ
ਉਨ ਕਹਿਆ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਕੀ ਪਰੇਜ ਨਹੈ ਅਸੀ ਬੋਲੀਏ ਤੈਨੂੰ ਬਾਬੇ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਗਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਅਸੀ ਬੋਲੇ ਹਾਂ ਤੂੰ ਸਾਡੀ ਦੇਹ
ਨਾਲ ਕੰਨ ਲਾਇ ਦੇਖ ਬਾਬੇ ਉਨਾਂ ਦੀ ਦੇਹ ਨਾਲ ਕੰਨ ਲਾਇਆ ਉਨਾ ਦੇ ਰੋਮ ਰੋਮ ਥੀ ਵਾ
ਹਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਅਵਾਜ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਇਕ ਬਾਰਤ

ਦਸੋ ਪਹਿਲੀਨਗਰੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂਦੇ ਹਥਮੂੰਹਕਾਲੇ ਡਿਠੇ ਉਨਾਕਹਿਆਮਾਤਲੋ
ਕਮੇ ਸੰਗਤਵਿਚ ਬੈਠਕੇ ਅਰਦਾਸਕਰਾਈਆ ਤੇ ਕਰਜ ਚੁਕਿਆ ਉਨਾਦਿ
ਤੋਨਾਹੀ ਇਸਤੇ ਹਥਮੂੰਹਕਾਲੇਹੈਨ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਦੂਜੀਨਗਰੀ ਦੇਲੋਕਾਂਦੇ ਹੋਰ
ਸਰੀਰਹਛਾ ਮੂੰਹ ਸੂਰਾਂਦੇ ਉਨਾਕਹਿਆ ਮਾਤਲੋਕਮੈ ਉਨਾ ਪੁੰਨਦਾਨਕੀਤੇਹੈ
ਕਾਰ ਸਾਹਿਤ ਪਰਾਈ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਸੰਤਾਂਗੁਰਾਂ ਅਗੇ ਸਿਰਨਾਹੀ ਨਿਵਾਇਆ
ਇਸਤੇ ਉਨਾਂਦੇ ਮੂੰਹ ਸੂਰਾਂਦੇ ਅੰਗਦਜੀਕਹਾ ਤੀਜੀਨਗਰੀ ਦੇਲੋਕਾਂਦੇ ਮੂੰਹ
ਪਿਛਾਹਾਂਨੂੰ ਹੈਸਨ ਉਨਾਕਹਾ ਮਾਤਲੋਕਵਿਚ ਉਨਾਅਗੇ ਕਿਸੇਗਰੀਬ ਸੱਦ
ਲਪਾਇਆ ਉਨਾਗੁਰਾਂਦੇ ਨਮਿਤ ਕੁਛ ਦਿਤੋਨਾਹੀ ਸਵਾਲੀਦਾ ਸਵਾਲਪੂਰਾ
ਨਾਕੀਤਾ ਨਾਕੁਛ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ ਇਸਤੇ ਉਨਾਂਦੇ ਮੂੰਹ ਪਿਛਾਹਾਂਨੂੰਹੈਸਨ ਤਾਂ
ਅੰਗਦਜੀ ਕਹਾ ਚੌਥੀ ਨਗਰੀਦੇਲੋਕਾਂ ਦੀਧੌਣਾਂਵਿਚਕਿਲੇਠੁਕੇ ਹੋਏ ਦੇਖੇ
ਉਨਾਂਕਹਾ ਮਾਤਲੋਕਮੇ ਉਨਾਨੇ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਤਪੁਰਸ ਮਹਾਪੁਰਖ ਧਰਮਸਾਲ
ਸਤਸੰਗ ਅਗੇ ਮਥਾਟੇਕਿਆਨਾਹੀ ਆਪਣੇ ਅਭਿਮਾਨਵਿਚਹੀਰਹੇਹੈਨ ਇਸ
ਵਾਸਤੇ ਉਨਾਦੀ ਧੌਣਾਂਮੇਂ ਕਿਲੀਂਠੁਕੀਆਂਹੈਨ ਅੰਗਦਜੀ ਪੰਜਵੀ ਨਗਰੀਮੇ
ਅਪਛਰਾ ਸੁੰਦਰਰੂਪ ਮਨੁਖਾਂਨੂੰ ਵੱਢਵੱਢ ਖਾਂਦੀਆਂਹੈਨ ਉਨਾਂਕਹਾ ਮਾਤਲੋ
ਕਮੇ ਲੜਕੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਭਣੇਵੀਆਂ ਭਤੀਜੀਆਂ ਦੇ ਟਕੇ ਲੈਲੈ ਖਾਧੇ ਇਸਤੇ
ਓਹ ਮਰਦਾਂਨੂੰ ਵੱਢਵੱਢ ਖਾਂਦੀਆਂਹੈਨ ਤੇ ਕਹਿੰਦੀਆਂਹੈਨ ਤੁਸਾਂ ਸਾਡੇ ਟਕੇਲੈਖ
ਧੇ ਅਸੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਸ ਖਾਂਦੀਆਂਹਾਂ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਅੰਗਦਜੀ ਮਾਤਲੋਕਵਿਚ
ਅਸਾਂਦਾਨਪੁੰਨ ਬਹੁਤ ਕੀਤੇਹੈਨ ਪਰ ਸੁਆਸਾਂਨਾਲ ਰਾਮਨਾਮ ਨਹੀ ਜਪਿਆਹੈ
ਇਕ ਧਰਮਸਾਲਾਮੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇਮੇ ਰਹਿਰਾਸ ਨਹੀਜਾਇਕੇ ਸੁਣੀ ਹੋਰਤ
ਪਸਿਆ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀਹੈ ਇਤ ਦੂਖਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਾਰਾਦਿਨ ਨਿਰੰਕਾਰਦਾ ਦਰਸਨ
ਭੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇਹਾਂ ਪਰ ਰਹਿਰਾਸਦੇ ਵੇਲੇ ਛੁਟੀਆਂ ਮਾਰਕੇ ਛੁਰੀ ਸਰਦਾਰਸਾ
ਨੂੰ ਕਢਦੇਦੇਹੈਨ ਏਹੀ ਦੇਖ ਲਾਂਵਦੇਹੈਨ ਤੁਸਾਂ ਰਹਿਰਾਸ ਨਹੀ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਪਾਹਿ
ਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਨਿਰੰਕਾਰਜੀਦਾ ਦਰਸਨ ਸਾਨੂੰ ਹੁੰਦਾਹੈ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦਜੀਕਹਾ
ਭਾਈ ਗੁਰੂਜੀ ਪਾਸੋਂ ਏਤੇ ਤੁਰਕੇ ਤਕ ਦੇਖਣ ਆਇਆਸਾਂ ਹੁਣ ਮੈਂ ਗੁਰੂਜੀ ਪਾਸਜ
ਣਾਂਹੈ ਸੁੰਨਸਮਾਧੀਆਂ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਅਖੀਆਂ ਮੀਟੋ ਜਾਂ ਦੇਖੋਲੀਆਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ
ਦੇ ਹਜੂਰ ਬੈਠੇਹੈਨ ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਬਾਬੇਕਹਾ ਬੱਚਾ ਸੁੰਨਸਮਾਧਿ
ਦੇਖੇ ਅੰਗਦਜੀ ਕਹਾ ਮਹਾਂਰਾਜ ਤੇਰਾਸਦਕਾ ਸੁੰਨਸਮਾਧੀਮੈਂ ਦੇਖੇਹੈਨਾ

ਇਕਦਿਨ ਬਾਬਾਜੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਗਏ ਸੇ ਚਾਚਾ ਲਾਲੂ ਮਿਲਕੇ ਬੈਰਾਗਕਰਨਲ
ਗਾ ਤੇਕਹਨਲਗਾ ਹੇ ਨਾਨਕਜੀ ਪਿਤਾਕਾਲੂ ਤੇ ਅੰਮਾਬੀਬੀ ਦੋਨੋ ਚਲਗਏਹੈਨ
ਤੁਸੀਮੇਰੇ ਬਾਂਹੁ ਬੇਲੀਹੋ ਜੋਕੁਛਕਹੋਗੇ ਸੋਕਰਾਂਗਾ ਤੁਸੀਮੇਰੇਪਾਸਰਹੋ ਜਾਵੋਨਾਹੀ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਚਾਚਾਜੀ ਅਸਾਂਭੀ ਚਲਣਾਂਹੈ ਰਹਣਾਂਕਿਸੇਨਹੀ ਚਾਚੇਕਹਾ ਹੱਛਾ
ਨਾਨਕਜੀ ਜੋਤੁਹਾਡੇਮਨਆਵੇ ਅਸਾਸੋਈਮੰਨਣੀਜੀ ਪੰਦ੍ਰਾਦਿਨ ਤਿਲਵੰਡੀ
ਰਹਿਕੇ ਤੁਰਆਏ ਇਕਵਾਰੀ ਪਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਨੂੰਚਲੇ ਤਾਂਮਾਤਾ ਚੋਣੀਨੇ ਬਾਲੇਨੂੰ
ਕਹਾ ਭਾਈਬਾਲਾ ਹੁਣਤਾਂਤਪੇਨੂੰ ਟਿਕਣਦੇਹ ਅਗੇਬਹੁਤ ਲਈ ਫਿਰਿਆਹੈ ਕੋ
ਈਦਿਨ ਸਾਡੇਪਾਸ ਟਿਕਣਦੇਹੁ ਬਤੇਰਾ ਫਿਰਲਿਆ ਜੇ ਹੁਣਸਾਡੀ ਗੁਜਰਾਨ ਤਪੇ
ਜੀਦੇ ਚਰਨਾਂਵਿਚ ਗੁਜਰਨਦੇਹ ਭਾਈਬਾਲੇ ਗੁਰੂਜੀਪਾਸੋਂ ਵਿਦਿਆ ਮੰਗੀ ਤੇਜੀ
ਆਵਿਚ ਕਹਿਆ ਮਾਤਾਚੋਣੀ ਠੀਕ ਆਖਦੀਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਬਾਲਾ ਜਿਥੇ ਰਹੋਗੇ
ਸਾਡੇਪਾਸਹੀ ਰਹੋਗੇ ਬਾਲੇਕਹਾ ਹੁਣਚਲਣਾਂ ਤੇ ਰਹਿਣਾਂ ਕਰਤਾਰਗੋਚਰਾਹੈ ਪਰ
ਗਰੀਬਨਿਵਾਜ ਪਿਛੇਕੌਣਹੋਸੀ ਬਾਬੇਕਹਾ ਲਹਿਣਾ ਖਡੂਰ ਫੇਰੂ ਤ੍ਰੇਹਣਦਾਪੁ
ਤ੍ਰ ਮਿਲੇਗਾ ਓਹ ਸਾਡੇਪਿਛੇ ਬਹੇਗਾ ਤੇ ਸਾਡੇਜੇਹਾਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਿਰੀਚੰਦ
ਲਖਮੀਦਾਸ ਹੁਰਾਂਨੂੰ ਰੋਟੀਕਪੜੇ ਦੀਕਮੀ ਕਾਈਨਾਰਹੇਗੀ ਉਨਾਦੇਪਿਛੇ ਫਿਰਗੀ
ਜੇਹੜੀ ਵਸਤਹੈ ਸੋਲਹਿਣੇਦੀਹੈ ਇਤਨਾ ਸਬਦ ਸੁਣਦੇਹੀ ਬਾਲੇਕਹਾ ਹੇਗੁ
ਰੂਅੰਗਦਜੀ ਮੈਂਤਿਲਵੰਡੀਨੂੰ ਚਲਾਗਿਆਸਾਂ ਪਿਛੇਕਰਤਾਰਜਾਣੇ ਕਿਸਤ
ਰਾਹੋਇਆ ਭਾਈਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀਕਹੋ ਤੁਸੀ ਕਿਸਤਰਾ ਮਿਲੇ
ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈਬਾਲਾ ਤੁਸਾਂਨਵੇਸਿਰੇ ਜਾਨੂੰ ਗੁਰੂਕਾਦਰਸਨਕ
ਰਾਇਆਹੈ ਬਾਲੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀਤੇਰੇਵਿਚ ਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਿਚ ਭੇਦਕੋਈਨਾ
ਇਕਰੂਪਹੋ ਇਕਾਜੋਤਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀਂਅਖੀਂਡਿਠਾ ਹੈ ਸੋਕਹਿਆਹੈ ਤੇਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀ ਨਿਰੰਕਾਰਦਾ ਰੂਪਹੈਸਨ ਉਨਾਦੀ ਅਨੰਤਕਥਾਹੈਨਾ ਜਿਨਾਦਾ ਸੁਮਾਰਨ
ਹੀ ਅਸੀਜੀਵਹਾਂ ਓਹ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਬਿਅੰਤਕਾ ਅੰਤਨਹੀ ਹੁਣਤੁਸੀਕਹੋ ਬਾਬੇ
ਦੇਚਲਾਣੇਂਦੀ ਕਥਾ ਆਪਣੇਂ ਮਿਲਣਦੀਕਥਾ ਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਹਾ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਕਾਂਗੜੇ ਦੇਵੀਪਰਸਣ ਸਣਟ ਬਰੇਚਲੇਆਹੇ ਰਸਤੇਵਿਚ ਸੁਣਿਆ ਨਾਨ
ਕਵੇਦੀ ਤਪਾ ਇਥੇ ਰਹਿਂਦੇਹੈਨ ਮੈਂਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਮੇਰਾਤਨ ਮਨ ਰੋਮ ਰੋਮ ਸਭਸੀਤਲ
ਹੋਇਗਇਆ ਬਾਬੇਪੁਛਿਆ ਕੌਣਹੁੰਦੇਹੋ ਨਾਮਕਿਆਹੈ ਜਾਣਾਕਿਥੇਹੈ ਆਏਕਿਥੋਂ
ਹੋ ਪੁਤ੍ਰਕਿਸਦਾਹੈ ਤਾਮੈਹਥਜੋੜਕੇਕਹਾ ਬਾਬਾਜੀ ਜੰਗਲਮਤੇਦੀ ਸਰਾਇਥੀਅ

ਇਆਹ ਚਲਿਆਹਾਂ ਦੇਵੀਪਰਸਨ ਨਾਮਲਹਿਣਾਂਹੈ ਫੇਰੂ ਤ੍ਰੇਹਣਦਾਪੁਤ੍ਰਹਾਂ ਬਾਬੇ
ਕਹਾ ਜਾਵੇਂਦੇਵੀਪਰਸਆਵੇ ਮੈਂਕਹਾ ਆਂਵਣਜਾਂਣ ਰਹਿਚੁਕਾ ਜਿਸਮਤ ਬਲਨੂੰਜਾ
ਣਾਂਸੀ ਸੋਪੂਰਾਹੋਇਮਿਲਿਆਹੈ ਬਾਬੇਕਹਾ ਭਾਈ ਜੇਤੂਹਿਲਹਿਣੀਆਂਹੇਸੀਸੇ
ਲੈਸੀ ਏਤਨਾਸੁਣਕੈ ਭਾਈਬਾਲਾ ਮੇਰੇਸਰੀਰਦੇਬੰਧਨ ਤੁਟਗਏ ਜੇਮੈਂਗੁਰੂਜੀਪਾ
ਸੋਂ ਕਿਤੇਜਾਵਾਂ ਤਾਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਹਤਹੋਜਾਵਨ ਮੈਨੂੰਗੁਰੂਕਹੇਘਰਜਾਹ ਮੈ ਜਾਵਾਂ ਨਾਹੀ
ਬਾਲੇਕਹਾ ਅੰਗਦ ਨਾਮ ਕਿਉਕਰਹੋਇਆ ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਹਾ ਭਾਈਬਾਲਾਤੂਹਾ
ਨੂੰ ਗੁਰੂਜੀਕਾ ਰੂਪਕਰਜਾਣਦਾਹਾਂ ਇਕਦਿਨਗਊਆਂਵਾਸਤੇਘਾਸਦੀਪੰਡਸਿਰ
ਤੇਚੁਕਕੇ ਮੈਂਆਂਦੀ ਮਾਤਾਜੀਦੇਖਕੇਕਹਾ ਤਪਾਜੀ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਦਈਦਾ ਭਉਕੀਤਾਕ
ਰੋ ਏਹੁਖਤ੍ਰੀਦਾਪੁਤ੍ਰਹੈ ਇਸਦੇਕਪੜ੍ਹੇਖਰਾਬਹੋਏਹੈਨ ਬਾਬੇਬਚਨਕੀਤਾ ਸੁਣਮੂਲੋ
ਵੀਪੀਏ ਏਹੁ ਛਿਟਾਨਹੀ ਕੇਸਰਕੂੰਗੂਹੈ ਏਹੁਖਰਾਬਨਹੀ ਸਉਗਾਗੀਆਂਹੈ ਮੈਨੂੰ
ਬਾਬੇ ਬਗਲਮੇਲੀਤਾ ਗਲਲਾਇਆ ਤੇਕਹਾ ਮੇਰੇਅੰਗਤੇ ਹੋਇਓਂ ਤੇਰਾਨਾਮਅੰ
ਗਦ ਹੋਇਆ ਇਕਦਿਨਮਾਤਾਚੋਣੀ ਦੋਨੋਬੇਟੇਨਾਲਲੈਕੇ ਗੁਰੂਜੀਕੇਪਾਸਆ
ਈ ਤੇਮਥਾਟੇਕਕੇਹਥਜੋੜ੍ਹਕੇ ਅਰਦਾਸਕੀਤੀ ਮਹਾਰਜ ਤੁਹਾਡੇਬੇਟੇ ਪਾਸਬੈਠੇਰ
ਹਿਨਤੇ ਤੁਸੀਹੋਰਨਾਨੂੰ ਬਰਸਾਉਂਦੇਹੋ ਏਹੁਗਲਭੁਲੀਨਹੀ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਬਹੁਮ
ਲੇਪੀਏ ਦੇਖਆਪਣੀਅਖੀ ਕਿਤਨਕਾਚਿਰਬੈਠੇਰਹੇ ਇਚੂਹੀਮੋਈਪਈਆਹੀ
ਉਸਨੂੰਦੇਖਕੇਵਡੇਬੇਟੇਨੂੰਕਹਾ ਬਚਾ ਏਹੁ ਚੂਹੀ ਇਥੋਂਭਲੀਨਹੀ ਪੈਰਨਾਲ ਟੁੰਬੋ ਜੋ
ਪਰੇ ਜਾਇਪਵੇ ਸਿਰੀਚੰਦਕਹਾ ਏਹੋਜੇਹੇ ਇਸਟ ਬਤੇਰੇਤੁਰੇਹੈਨ ਖੰਭਾਂਦੇਕਬੂਤ
ਰਉਡਾਂਵਦੇ ਖਲੜੀਦੀਆਂ ਬਿਲੀਆਂਕਰਦੇਹੈਨ ਗੁਰੂਜੀਸੁਣਕੇਚੁਪਕਰਰ
ਹੇ ਜਾਂਕਿਤਨਾਕ ਚਿਰਬੀਤਿਆ ਛੋਟੇਬੇਟੇਨੂੰਕਹਾ ਉਸਭੀਕਹਾਮਹਾਰਾਜਤੁਹਾਡੇ
ਪੁਤ੍ਰਹੋਇਕੇ ਅਸੀਮੁਰਦਾਰਚੁਕਕੇ ਸੁਟਦੇ ਫਿਰੀਏ ਧੀਰਜਕਰੋ ਕੋਈਸਿਖਆਵ
ਦਾਹੈ ਤਾਚੁਕਾਇਕੇ ਸੁਟਾਇਦੇਨੇਹਾ ਫੇਰਮੇਰੀਵਲਦੇਖਕੇਕਹਾ ਬਚਾਅੰਗਦਾਚੂ
ਹੀਮੋਈਪਈਹੈ ਪੈਰਦੇਅੰਗੂਠੇਨਾਲਟੁੰਬਦੇਹ ਕਿਤੇਜਾਇਪਵੇ ਮੈਂਉਠਕੇ ਤਿਵੇਂਹੀ
ਕੀਤਾ ਚੂਹੀਕਿਤੇਜਾਇਪਈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਦੇਖਚੋਣੀਏ ਏਹੁਪਰਾਇਆਪੁਤ੍ਰਹ
ਈ ਏਹੁਆਪਣੇਪੁਤ੍ਰਹੈਨ ਜਿਸਨੂੰਕਰਤਾਰਦੇਵੈ ਸੋਈਲੇਵੈ ਮੇਰੇਕਿਆਵਸਹੈ

ਇਕਦਿਨਭਾਈਬਾਲਾਜੀ ਮੈਂਭੀਹਾਜਰਆਹਾ ਭਾਈਬੁਢਾਭੀਹਾਜਰਆਹਾ
ਅਧੀਰਾਤਦੇਸਮੇ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਦੇਖਭਾਈਬੁਢਾਕਿਤਨੀਕਰਾਤਹੈ ਭਾਈਬੁਢੇ
ਦੇਖਕੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਅਧੀਰਾਤਹੈ ਬਾਬੇਕਹਾਨਹੀਂਪਹਿਰਰਾਤਹੈ ਤਿਨਵਾਰੀਏਹੋ

ਬਚਨਹੋਏ ਬੂੜ੍ਹਾਕਹੇਰਾਤਅਧੀਹੈ ਬਾਬਾਜੀਕਹੇਪਾਹਿਰਰਾਤਹੈ ਹੈਸੀਭੀਰਾਤਅ
ਧੀ ਫੇਰਮੈਨੂੰਹੁਕਮਹੋਇਆ ਮੈਭੀਦੇਖਕੇਅਧੀਰਾਤਹੀਕਹੀ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਅੰਗ
ਦਾ ਹਛੀਤਰਾਂਦੇਖ ਤਾਮੇਰੇਮਨਮੈਂਆਈ ਨਾਂ ਜਾਣੀਏ ਏਹੁਪੂਰਨਪੁਰਖਹੈ ਕੋਈਪਰ
ਖਵਿਚਪਰਖਦਾਹੋਵੇ ਤਾਮੈਂ ਦੇਖਕੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਜਿਤਨੀਰਾਤਤੁਸਾਂਬਿਤਾਈਹੈ
ਓਹਬੀਤਗਈਹੈ ਜਿਤਨੀਤੁਸਾਂਰਖੀਹੈਉਤਨੀਰਹਿਦੀਹੈ ਬਾਬੇਜੀਮੈਨੂੰਕਹਾ ਬਚਾ
ਚਾਦਰਾਂਧੋਇਲਿਆਉ ਤਾਮੈਂਕਹਾ ਸਤਬਚਨ ਦੇਓਗੁਰੂਜੀ ਬਾਬੇਬਸਤ੍ਰ ਦਿਤੇਮੈਂ
ਲੈਕੇ ਬਾਹਰਗਿਆ ਤਾ ਦੋਪਾਹਿਰਦਾ ਸੂਰਜਤਪੇ ਮੈਬਸਤ੍ਰਧੋਇਕੇ ਸੁਕਾਇਕੇ ਲੈ
ਆਇਆ ਬਾਬੇਕਹਿਆਬਚਾ ਧੋਇਕੇਸੁਕਾਏਹੈਨੀ ਧੁਪਭੀਹੈਸੀ ਮੈਂਮਥਾਟੇ
ਕਕੇਕਹਾ ਤੁਹਾਡੀਕੁਦਰਤਕੇ ਤੁਸੀਹੀਜਾਣੋ ਇਕਦਿਨ ਬਾਬਾਜੀ ਸਾਹਿਰਕ
ਤਾਰਪੁਰਵਿਚਟੁਰੇਜਾਂਦੇਸਨ ਇਕ ਬੜਾਗੰਦਾ ਚਬਚਾਦੇਖਕੇ ਹਥਵਿਚੋ ਕਟੋਰਾ
ਸਟਦਿਤਾ ਤੇ ਸਾਹਿਰਦਾਗੰਦਾਪਾਣੀਉਸਵਿਚਪੈਂਦਾਸੀ ਦੋਨੋਬੇਟੇ ਸੰਗਹੀਥੇ ਮੈਭੀ
ਹਾਜਰਥਾ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਸ੍ਰੀਚੰਦਜੀਕੋਕਹਾ ਬੇਟਾਕਟੋਰਾ ਕਢਲਵੋ ਤੌਜਵਾਬਦੀਆ
ਮਹਾਰਾਜਐਸਗੰਦੇਕੂੰਮਾਵਿਚ ਇਸਕਟੋਰੇਵਾਸਤੇ ਅਸੀਤੋਨਹੀਪੈਂਦੇ ਹੋਰਕਟੋਰੇ
ਘਰਮੈਮੌਜੂਦਹੈ ਕਿਆਵਸਤਹੈਕਟੋਰਾ ਦੂਜੇਬੇਟੇਕੋ ਕਹਾ ਉਨੇਨੇਂਕਹਾ ਕੋਈਅ
ਦਮੀਕੋ ਬੁਲਾਇਕੇਕਢਵਾਇਲੈਂਦੇਹਾਂ ਆਪਜਿਸਕਾਰਜਕੋਚਲੇਹੋ ਸੋਕਰੀਏ
ਕਢਵਾਕੇ ਲੈਆਵਦਾਹਾਂ ਫੇਰਮੇਰੀਤਰਫ ਦੇਖਿਆ ਸਾਰਤਕਰਦੇਹੀ ਸੇਮੈਂਛਾ
ਲਮਾਰਕੇ ਕਢਲਿਆਇਆ ਸਿਰਪੈਰਾਂਤੀਕਰ ਇਕੋਜੇਹਾ ਲਿਬੜਗਿਆ ਦੇ
ਖਕਰਕਹਾ ਲਹਿਣਿਆ ਤੂੰ ਲਾਹਿਣਾ ਤੇ ਮੈਂ ਦੇਣਾ ਸੀ ਅਰਖੁਸੀਕੀਤੀ ਬਾਬੇਜੀ

ਇਕ ਵਾਰੀ ਬੜੀ ਸੰਗਤ ਕਠੀ ਹੋਈ ਦੂਰੋਂਦੂਰੋਂ ਲੋਕ ਸੰਗਤਕੇਆਏ ਗੁਰੂਕਾ
ਭਾਣਾਂਬਰਖਾਭੀ ਬਹੁਤਹੋਈ ਅੰਨਸੰਗਤਕੇ ਹਥਲਗੇਨਾਹੀ ਬਰਖਾਕਰਕੇ
ਜਲਭੀਚਾਰੋਤਰਫਹੋਇਆ ਤਿੰਨਦਿਨਬੀਤੇ ਸੰਗਤਕੇਲੋਕ ਦੁਖੀਹੋਏ ਬਾਬੇ
ਕਹਾ ਬਚਾ ਸ੍ਰੀਚੰਦਜੀ ਬਾਹਰਜਾਇਕੇ ਕਿਕਰਕੋ ਝੂਟੇਂ ਭੋਜਨਸੰਗਤਕੋਮਿਲੇ
ਸਿਰੀਚੰਦਜੀਐਵੇਕਿਦ੍ਹੇਕਾਹੇਛਡਿਆ ਦੂਜੇਦਿਨ ਛੋਟੇਬੇਟੇਕੋਕਹਾ ਉਸਨੇ
ਭੀਨਾਮੰਨਿਆ ਤੀਜੇਦਿਨਕਹਾ ਅੰਗਦ ਤੂਹੀਜਾਇਕੇ ਬਿਰਛਨੂੰਝੂਟ ਸੰਗ
ਤਭੁਖੀਹੈ ਭੋਜਨਖਿਲਾਓ ਅੰਗਦਤੁਰਤਹੀ ਸੰਗਤਕੇਨਾਲਲੈਕੇ ਬਾਹਰ
ਗਏ ਕਿਕਰਬਿਰਛਪਰਚੜ੍ਹਕੇ ਹਲਾਇਆ ਅਨੇਕਤਰਾਂਕੇਪਕਵਾਨ ਪ੍ਰਿਥ
ਵੀਤੇਡਿਗੇ ਮੀਂਹਕਰਕੇ ਪਾਵਿਤ੍ਰਧਰਤੀ ਸੰਗਤਚੁਕਚੁਕਖਾਵੇ ਜਾਂਝਿਪਾਏਈਤਾਂ

ਮੁੜ ਆਏ ਸੰਗਤਕੇਲੋਕ ਮਥਾਟੇਕਕੇ ਕਹੇ ਧੰਨਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਕੀਕਮਾਈਹੈ
ਸੁਣਭਾਈਬਾਲਾ ਭਾਵੈ ਤੂੰਮੰਨ ਭਾਵੈਨ ਮੰਨ ਅਸਾਨਾਲਤਾਂਇਉਂਹੋਈ ਆਹੀ
ਭਾਈਬਾਲੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਜੋਕੁਛ ਤੁਸੀਬਚਨਕਹਿੰਦੇਹੋ ਸੋ ਸਭੋਹੀ ਸਤਹੈਜੀ ਫੇਰ
ਅੰਗਦਜੀਕਹਾ ਸੁਣ ਭਾਈਬਾਲਾ ਏਹੁਗੁਰੂਕੇਬਚਨ ਹੈਨ ਜੋਕੋਈਸੁਣੇ ਸੁਣਾਵੇ
ਗਾ ਸਤਕਰਕੇਜਾਣੇਗਾ ਉਸਦੇ ਔਗਣਪਾਪ ਸਭਧੋਤੇਜਾਨਗੇ ਖੁਲੇਬੰਧਨਦ
ਰਗਾਹਵਿਚਜਾਵੇਗਾ ਜਹਾ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਤਹਾਂ ਜਾਇਪਹੁਚੇਗਾ ਜਨਮਮਰ
ਨਤੇਰਹਿਤਹੋਵੇਗਾ ਜੋਮੰਗੇਗਾ ਸੋਬਾਸਨ ਬਾਬਾਜੀਪੂਰੀਕਰੇਗਾ   ਬਾਲੇਕਹਾ ਹੇ
ਗੁਰੂਜੀ ਤੇਰੇਵਿਚ ਤੇ ਬਾਬੇਨਾਨਕਵਿਚ ਭਰਮਭੇਦਕੋਈਨਹੀ   ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਹਾ
ਭਾਈਬਾਲਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਕਰਨਕਾਰਨ ਅਸੀਉਸਦੇ ਕੀਤੇਹੋਏਹਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਹਿਲ
ਦ ਧ੍ਰੂ ਦਤਾਤ੍ਰੇ ਜਨਕਰਾਜ ਏਹਪੂਰਨਭਗਤਨਿਰੰਕਾਰਦੇਉਰੇਹੀਰਹੇ ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀ
ਕਹਾ ਹੇ ਭਾਈਬਾਲਾ ਜਿਸਦਿਨ ਏਕੋ ਕਰਾਇਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਾਰੀਸ੍ਰਿਸਟਕੋਲੀ
ਨਕਰੇਗਾ ਏਹ ਸਭ ਨਿਰੰਕਾਰਕੀਜੋਤਨਾਲੀਮਿਲਨਗੇ   ਜਿਨ ਸਿਖਸੰਗਤਕੀ
ਉਪਮਾਨਹੀਲੀਤੀ ਸਿਖਨਹੀਕੀਤਾ ਕਿਸੇਦੀਬਾਂਛਾਭੀਨਹੀਲੀਤੀ ਸੋ ਰਾਮਕਬੀ
ਰੈ ਭੇਦਨਬਾਣੀ ਸੋਨਿਰੰਕਾਰਮੇਮਿਲਦੇਹੈਨ ਸਿਖਨਿਰਮਲਓਹਹੈ ਜਿਨਾ ਗੁਰੂਤੇ
ਬਿਨਾ ਹੋਰਕੁਛ ਜਾਤਾਨਹੀ ਗੁਰੂਨਿਰਮਲਓਹ ਜੋਸਿਖਾਂਦੀਆ ਕਾਰਭੇਟ ਨਹੀਲੇ
ਦੇ ਗੁਰੂ ਹੋਇਕੇ ਮਲੀਨ ਬਿਹਾਰਵਾਲੇਦੇਆਹਾਰਕੀਤਾ ਸੋਗੁਰੂਮਲੀਨ ਸਿਖਮਲੀ
ਨਓਹੁ ਜੋਹਰਗੁਰੂਕੇ ਬਚਨਾਂਤੇ ਨਹੀਟੁਰਦਾ   ਏਹਬਾਬੇਦਾ ਬਚਨਹੈ ਏਹਨਜਰ
ਬਾਬੇਕਰਤਾਰਪਾਸੋਪਾਈਹੈ ਨਹੀਤਾ ਭੁਲੇਭੁਲੇ ਗੁਰੂ ਸਿਖਾਂਦੀਆ ਕਾਰਾਂ ਭੇਟਾਂਦੇ
ਖਕੇ ਭਉਂਦੇਲਜਾਂਦੇਹੈਨ ਸਾਬਤਨਹੀਰਹਿੰਦੇ ਭਾਈਬਾਲਾ ਤੁਹਾਡੇਪੁਰਕਰਤਾਰ
ਦੀਬਹੁਤਮਿਹਰਹੈ   ਭਾਈਬਾਲੇਕਹਾ ਬਾਬੇਜੀਦੇਚਲਾਣੇਦੀ ਕਥਾਸੁਣਾਓ
ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਹਾ   ਭਾਈਬਾਲਾ ਚਲਾਣੇ ਵੇਲੇ ਬਾਬਾਬੁਢਪਾਸ ਹੈਸੇ ਸਨ
ਮੈਨੂੰਗੁਰੂਜੀਨੈਂਖਡੂਰਭੇਜਦਿਤਾਸੀ ਜਦੋਂਬਾਬੇ ਬੁਢੇਜੀਨੂੰ ਬੁਲਾਇਕੇ ਪੁਛਿਆ
ਬਾਬਾ ਬੁਢਾਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈਬਾਲਾ ਇਕਦਿਨ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂਨੇਕਹਾ ਹੇਬੇਟਾਨਾ
ਨਕਜੀ ਸਾਨੂੰਰਾਤੀਪਿਤਰਾਂ ਸੁਪਨੇਮੇਂਕਹਾਹੈ ਤੁਸੀ ਵੈਕੁੰਠਧਾਮਕੋਚਲੋ ਬਾਬੇਕਹਾ
ਜਿਉਂ ਤੁਹਾਡੀਰਜਾਇ ਜਹਾਂ ਇਛਾਹੋਇ ਤਹਾਂਹੀਰਹੀਏ ਕਾਲੂਨੇਕਹਾਂ ਤੇਰੀਕਿਰਪਾ
ਤੇ ਸਰੀਰਤੋਂ ਅਸੀਨਿਆਰੇਹਾਂ ਮਰਨਾਂਜਨਮਣਾਂ ਦੇਹ ਦਾਧਰਮਹੈ ਅਸੀਸਾਖੀਹਾਂ
ਤੁਹਾਡੇਦਰਸਨਦੀ ਅਭਲਾਖਾਹੈ ਬਾਬੇਕਹਾਂ ਤੁਸੀ ਵੈਕੁੰਠਧਾਮਨੂੰਚਲੋ ਅਸੀਆ

ਏਜਦੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬੇਦੀਨੇ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਘਰਦੀ ਅਧੀ ਦੋਨੋ ਪੋਤ੍ਰੇ ਬੁਲਾਇਕੇ ਦੇ ਦਿਤੀ ਤੇ
ਅੰਧੀ ਪੁੰਨਕੀਤੀ ਆਪਗਾਵੀ ਦੇਕੇਦ੍ਰੇ ਬੈਠਕੇ ਪਦਮਆਸਨ ਕਰ ਪੌਣਦਸਵੇ ਦੁਆਰ
ਚੜ੍ਹਾਇਕੇ ਬ੍ਰਹਮਰੰਧ੍ਰ ਫੋੜਕੇ ਦੇਹ ਤਿਆਗੀ ਬਾਬਾਜੀ ਮਹਿਤੇਕਾਲੂਦੇ ਦਿਨਸਭੁ
ਹਛੇਕੀਤੇ ਅਚਾਰਜਲੋਕ ਬੁਲਾਇ ਕਪੜੇ ਗਹਿਣੇ ਭੋਜਨ ਛਾਦਨ ਸਭੁ ਹਛਾ ਦਿਤਾ ਗ
ਵੇਦਰੀਤ ਕੁਲਰੀਤ ਦੇਸਾਚਾਰ ਸਭੁਕੀਤਾ ਕੜਾਹਪ੍ਰਸਾਦ ਵਰਤਾਇਆ ਤੇਰਾਦਿਨ
ਕੇਬਾਦ ਮਾਤਾਤ੍ਰਿਪਤਾਜੀਨੇਭੀ ਦੇਹ ਉਸੀਤਰਾ ਨਦੀਕਨਾਰੇ ਬੈਠਕੇ ਤਿਆਗੀ ਮਾਤ
ਦੀ ਦਾਹਕਿਰਤ ਕਰਮਧਰਮ ਵੇਦਰੀਤ ਕੁਲਾਰੀਤ ਦੇਸਾਚਾਰ ਮੂਜਬ ਕੀਤੇ ਬਡੇਦਾਨ
ਪੁੰਨਕੀਤੇ ਅਠੇਪਹਿਰ ਕੀਰਤਨ ਹੁੰਦਾਰਹੇ ਸੰਗਤਾਂ ਆਵਨ ਦਰਸਨ ਕਰ ਮਨਵੰ
ਛਤਪਾਇ ਆਪਣੇ ਘਰਨੂੰ ਜਾਵਨ ਸਤਨਾਮਦਾ ਉਪਦੇਸ ਗੁਰੂਜੀ ਸਰਬਕੋ ਕਰੈਂ
ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਬਾਬੇਜੀਦੇ ਦਰਬਾਰ ਇਕਪਿਪਲਸੀ ਉਸਪਿਪਲਹੇਠ ਬਾਬਾਜੀ
ਦੀ ਮੰਜੀ ਵਿਛੀਰਹੇ ਉਸਦੇ ਉਪਰ ਬਾਬਾਜੀ ਬੈਠੇਰਹੇ ਅਤੇ ਬਾਬੇਜੀਦੇ ਘਰ
ਇਕ ਕੰਮਲੀਆ ਨਾਮ ਟਹਿਲੀਆਸੀ ਓਹ ਗਊਆਂਨੂੰ ਘਾਹੁ ਲੈਣਜਾਇਆ
ਕਰੇ ਇਕਦਿਨ ਘਾਹੁਲੈਣ ਗਿਆ ਬਨਮੇ ਜਾਇਕਰ ਡਿਠਾ ਤਿਨਜੋਗੀਸਰ ਬੈ
ਠੇਹੈਨ ਉਨਾ ਕਮਲੀਏਨੂੰ ਸਦਕੇ ਕਹਾ ਕਮਲੀਆ ਏਹਫੀਮ ਮਿਟੀਦੀ ਸਾਡਾਸਨੇ
ਹਾਲੈਜਾਹ ਬਾਬੇਜੀਪਾਸ ਕਮਲੀਏ ਕਹਾ ਘਾਸਲੈਕੇ ਜਾਵਾਂਗਾ ਉਨਜੋਗੀਸਰਾਂ
ਵਿਚੋ ਇਕਨੈ ਉਠਕੇ ਕਮਲੀਏਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀਨਾਲ ਇਕਮੁਠਘਾਸਦੀ ਕੱਟਕੇ ਖਿਲ
ਰੀ ਘਾਹੁਦਾਢੇਰ ਉਸਰਹਿਪਿਆ ਕਹਾ ਜਿਤਨਾਚੁੱਕ ਸਕਦਾਹੈ ਚੁੱਕਲੈ ਕਮਲੀ
ਏ ਘਾਸਦੀ ਪੰਡ ਬੰਨਕੇ ਚੁਕਲਿਆਇਆ ਓਹਫੀਮ ਬਾਬੇਦੇ ਸਣੀ ਰਿਖੀਸਰਾਂ
ਦੇਕਹੇਮੂਜਬ ਬਾਬੇਕਹਾ ਕੰਮਲੀਆ ਉਤਾਵਲਾ ਆਂਇਓ ਘਾਹੁ ਕਿਸੇਦਾਚੁੱਕ
ਆਂਦਾਹਈ ਤਾਂਸਾਡੀਆਂਗਾਂਈ ਮਹੀ ਅਗੇਨਾਂਪਾਵੀ ਕਮਲੀਏਕਹਾ ਤਪਾਜੀ
ਘਾਹੁਚੁਰਾਇ ਨਹੀਆਂਦਾ ਬਨਾਵਿਚ ਤਿਨਾਰਿਖੀਸਰਾਂ ਸਨੇਹਾ ਦਿਤਾਹੈ ਏਹਮਿ
ਟੀਦੀਫੀਮ ਬਾਬੇਦੇਅਗੇ ਸੁਟੀ ਤੇਘਾਹੁ ਭੀ ਉਨਾਵਿਚੋ ਇਕਨੇ ਕਟਦਿਤਾਹੈ
ਤਾਂਬਾਬੇਕਹਾ ਕਮਲੀਆ ਤੁਧਸਾਡਾਸਨੇਹਾ ਆਂਦਾਹੈ ਤਿਨਵਾਰੀ ਏਹੁਬਚਨਕਹ
ਫੇਰਕਹਾ ਕਮਲੀਆ ਸਧਾਰਣਨੂੰ ਸਦਾਲਿਆ ਉਸਨੂੰਕਹੁ ਦੋਇ ਬਾਹੀਆਂਲੀ
ਮੀਆ ਤੇਮੁੰਦਵਾਦਾਵਣ ਲੈਕੇਚਲ ਛੇਤੀਲੈਕੇਆਉ ਸਧਾਰਣ ਦੇਘਰਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦ
ਬਾਬਾਛਕਦਾ ਹੁੰਦਾਸੀ ਹੋਰਕਿਸੇਦੇ ਨਹੀਸੀਛਕਦਾ ਤੇਰਾਦਰਭੀ ਸਧਾਰਣਦੇਘ
ਰਦੀਆ ਬਾਬਾਪਾਹਿਨਦਾਸੀ ਕਮਲੀਏ ਸਧਾਰਣਨੂੰ ਜਾਇਕਹਾ ਬਾਬਾਜੀਤੈਨੂੰਸ

ਦਿਆਹੈ ਦੋਬਾਹੀਆਂ ਵੰਣਮੂੰਦਾ ਲੈਕੇ ਹੇਤੀਚਲ ਸਧਾਰਣਕਹਾਰੋਟੀਖਾਇਲਵਾਂ
ਕਮਲੀਏਕਹਾ ਹੁਕਮਨਹੀ ਪਰਤੂੰਖਾਇਲੈ ਕਮਲੀਆ ਸਧਾਰਣਨੂੰ ਲੈਕੇਆਇ
ਆ ਬਾਬੇਜੀਦੀਚਰਨੀਲਗਾ ਤੇਅਰਜਕੀਤੀਓਸ ਬਾਬਾਜੀ ਬਡੇਉਤਾਵਲੇਸ
ਦਿਆਜੇ ਬਾਬੇਕਹਾ ਸਧਾਰਣਾਂ ਕਮਲੀਆ ਦਰਗਾਹਦੇ ਚਲਣੇਂਦਾ ਸਨੇਹਾਲੈ
ਆਇਆਹੈ ਤੇਚਲਅਸੀ ਦੋਵੇ ਬੇਲੇ ਚਲੀਏ ਬਾਬਾਜੀਸਧਾਰਣਦੋਨੋਬੇਲੇਗ
ਏ ਬਾਬੇਦਾਖੇਤ ਅਠਾਵ੍ਹਿਘੇਹੈਸੀਉਸਖੇਤਮੇ ਜਾਇਕੇਕਹਾ ਸਧਾਰਣਾਂ ਏਹੁਥਾਂਉ
ਕੇਹਾਹੈਸਧਾਰਣ ਕਹਾ ਬਾਬਾਜੀਹਛਾਥਾਂਉਹੈ ਫੇਰਬਾਬੇਕਹਾ ਸਾਡੀਆਂਲਕੜੀ
ਆਂਇਥੇਪਾਵਣੀਆਂ ਪਰਏਹੁਬਾਤਕਿਸੇਨੂੰ ਆਖੀਨਹੀ ਫੇਰ ਬਾਬਾਘਰਆਏਤੇ
ਕਹਾ ਸਧਾਰਣਾਂਮੇਰੀਆਂਚੂਦਰਾਂਧੋਇਆਣ ਸਧਾਰਣ ਚਾਦਰਾਂਧੋਇਲਿਆਇ
ਆ ਕਹਾ ਕੋਠੀਤੇ ਧਰਛੱਡ ਫੇਰਬਾਬੇਕਹਾ ਸਧਾਰਣਾਂ ਮੇਰਾਘਰਹਛਾ ਲਿਬਪੋਚ
ਦੇਹ ਅਤੇਜਪਜੀਪੜ੍ਹਦਾਰਹੇਂ ਸਧਾਰਣਘਰਪੋਚਕੇਆਣ ਬਾਬੇਦੀਚਰਨੀਲਗ
ਬਾਬੇਕਹਾ ਸਧਾਰਣਾਂਘਰਲਿਬਿਆਪੋਚਿਆਹਈ ਸਧਾਰਣਕਹਾ ਚਲਕਰਦੇਖੋ
ਗੁਰੂਜੀ ਜਾਇਕੇਡਿਠਾ ਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਏ ਸਧਾਰਣਨੂੰਕਹਾ ਨਿਹਾਲਸਿਖਾਨਿਹਾਲ
ਬਾਬੇਬੁਢੇਕਹਾ ਭਾਈਬਾਲਾਜੀ ਇਕਦਿਨ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਧਰਮਸਾਲਮੇ ਬੈਠੇਸੇ
ਬਾਬਾਜੀ ਮਨਮੈਂਵਿਚਾਰਕੀਤਾ ਹੁਣਹੋਵੈ ਤਾਂ ਸਚਖੰਡਮੇ ਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀਕੇਚ
ਰਨਕਮਲਮੇਂਚਲੀਏ ਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਘਟਘਟਜੀਆਂਕੀਜਾਣਨਹਾਰੇ
ਭਗਤ ਵਛਲਭਗਤਾਂਕੇਅਧੀਨ ਭਗਤਾਂਕੇਮਾਨਰਾਖਣੇਹਾਰੇ ਸਚਖੰਡ ਸਭਾਲ
ਗਾਈਬੈਠੇਥੇ ਹੋਰਭਗਤ ਸਭ ਆਪਣੇਂਅਸਥਾਨਹਾਥਜੋੜੀਖੜੇਮੇ ਇਤਨੇਮੈਂ
ਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਅੰਤਰਜਾਮੀ ਬੋਲੇ ਨਾਨਕਭਗਤਮੇਰੇ ਅਸਥਾਨਕੇ ਆਵਣਾਂ ਚਾਹਤੇਹੈ
ਸਭਭਗਤਾਂ ਏਹੁਬਾਰਤਾ ਸੁਣਕੇ ਅਰਜਕੀਤੀ ਹੇਮਹਾਂਰਾਜ ਨਾਨਕਤੇਰਾਵਡਾਭਗ
ਤਹੈ ਜਿਉਂਉਸਕੇਮਨਬਸੀਹੈ ਤਿਉਂਹੀਕਰੀਏਜੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀ ਆਪਣੇਂਨਿਜ
ਸੇਵਕਾਂਕੋ ਹੁਕਮਕੀਤਾ ਨਾਨਕਭਗਤਕੋ ਬਡੇਆਦਰਸਤਕਾਰਸੇਤੀ ਮੇਰੇਹਜੂਰਲੈ
ਆਵੋ ਠਾਕੁਰਜੀਕੀ ਆਗਿਆਪਾਇ ਸੇਵਕ ਬਾਬੇਜੀਪਾਸਆਏ ਦੋਨੋਂਹਾਥਜੋ
ੜਕੇਸੇਵਕਾਂ ਅਰਦਾਸਕਰੀਹੇਨਾਨਕਭਗਤਜੀ ਤੁਮਾਰੇਮਨਬਸੀਹੈ ਮੇ ਸਚਖੰਡਮੇਂ
ਜਾਵਾਂ ਸੋਤੁਮਾਰੇਕਹੇ ਠਾਕੁਰਜੀਕਾ ਹੁਕਮਹੈ ਤੁਮ ਸਚਖੰਡਮੇਂਚਲੋਜੀ ਹਮਕੋਭੇਜ
ਹੈ ਤੁਮਾਰੇ ਰਹਿਣੇਕੇ ਮੰਦਰ ਸਚਖੰਡਮੇ ਸਵਾਰੇਹੈਂ ਤੁਮਆਇਕੇਦੇਖ ਜਾਵੋਜੀ
ਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁਜੀ ਬਿਨਾ ਹੋਰਕੌਣਹੈ ਜੋਮੇਰੇ ਜੀਅਕੀ ਜਾਣੈ ਮੈਥਾਡਿਠਾ

ਰਜਾਵਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਿਬ ਉਪਰੋਂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਚਖੰਡ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਪਾਸ
ਜਾਇਕੇ ਚਰਨਾਂ ਪੁਰ ਮਾਥਾ ਟੇਕਿਆ ਹਥ ਜੋੜ ਖੜੇ ਭਏ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਰਮ ਭਗਤ ਹੈ ਰਾਜੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕੀਏ ਤੇਰੀ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਤੇ ਬਡਾ ਰਾਜੀ ਖੁਸੀ ਭਇਆ ਹੈਂ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਜੀਆ ਮੈਂ ਇਹਾਂ ਆਵਣੇ ਕੀ ਬ
ਸੀ ਹੈ ਤਬ ਤੇਰੇ ਕੋ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਮੈਂ ਬਲਿ
ਹਾਰ ਜਾਵਾਂ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾ ਮੇਰਾ ਕੌਣ ਹੈ ਮੈਂ ਕੌਣ ਕੀਟ ਹਾਂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਹੈ ਸਭ ਤੇਰੇ ਹੀ ਹਥ
ਹੈ ਜਿਉਂ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਅੰਗਦ ਕੋ ਸਮ
ਝਾਵਣਾ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕੋ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਲਾਵੇ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੇਰੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਸਮਝ ਕੇ ਕਮਾਵੇ
ਗਾ ਤਿਸ ਕਾ ਮੈਂ ਭੁਲਾ ਕਰਾਂ ਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਚਖੰਡ ਕੀ ਬਾਤ ਕੋ ਸਮਝ ਕੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਹੁ
ਕਮ ਸੇਤੀ ਮਾਤ ਲੋਕ ਮੇ ਆਇਕੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਸਭ ਬਾਰਤਾ ਸਮਝਾਈ ਅਤੇ
ਪੰਜ ਪੈਸੇ ਨਲੀਏਰ ਗੁਰੂ ਦੀ ਰੀਤ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੇ ਅਗੇ ਰਖੀ ਆਪ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ
ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਾਬੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਕਹਾ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਤੁਸੀ ਕਰਨ ਕਾ
ਰਨ ਹੋ ਮੇਰੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਜੇ ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਸਟ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ ਮੈ ਆਜਜ ਨਿਮ
ਣਾ ਹੋ ਬਰਨੇ ਹੋਇਆ ਅੰਗਦ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਰੀਰ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਪੰਜ ਤ
ਤ ਕਾ ਹੀ ਹੈ ਚਿਤਨ ਕਲਾ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੈ ਇਕੋ ਜੈਸੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਸੂਰਜ ਸਭ ਥਾਂਵਾ
ਮੇ ਇਕ ਜੈਸਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਆਤਮ ਸਤਾ ਸਭ ਸਰੀਰਾਂ ਮੇ ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਹੈ ਤੂੰ ਸ
ਭ ਗਿਆਨ ਕਾ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਆਚਾਰਜਾਂ ਦੀ ਰੀਤ ਹੈ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਭਾਵ ਰਖਦੇ
ਆਏ ਹੈਨ ਤੁਹਾਡਾ ਵਚਨ ਭੀ ਅਨੰਬਾ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਕੁਛ ਹੋਰ ਗ ਤੁਹਾਡੇ ਚਰਨਾਂ ਮੇ ਰਹੇ
ਗਾ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਵੇਗਾ ਜੇਹੜੀ ਸਮਝ ਗਿਆਨ ਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪ
ਤ ਹੋਈ ਹੈ ਉਸ ਅਗੇ ਅਸਾਂ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਹੈ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਨੇ ਅੰਗਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗ
ਲੇ ਲਾਇਕੇ ਆਪਣੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ ਸਭ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਕਹਾ ਇਸ ਅਗੇ
ਮਥਾ ਟੇਕੋ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਜਾਣਨਾ ਬੇਟਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇ ਭੇਜਿਆ ਉਨਾ ਆਵਣਾ ਵਿਚ
ਢਿਲ ਕੀਤੀ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਬਚਾ ਤੁਸੀ ਖਡੂਰ ਜਾਇ ਰਹੋ ਨਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਰੀਕਾ
ਕਰਨਗੇ ਵਾਦ ਖੜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅੰਗਦ ਜੀ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਚ
ਲਾਣੇ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਆਵਾਂ ਦਰਸਨ ਹੋਵੇਗਾ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਮੈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਰਦੀ ਹੋਇਕੇ
ਜਾਵਾਂਗਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਆਗਿਆ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਹਜੂਰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸ
ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਇ ਲਾਵਣੀ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸੋਂ ਏਹ ਕਾਰਜ

ਕੀਨਾਹੈ ਤੁਸਾਂਭੀ ਇਸੇਤਰਾਂਹੀਕਰਨਾ ਅੰਗਦਜੀ ਬਹੁਤ ਬੈਰਾਗਕਰੇ ਬਾਬੇ ਸੰਤੋਖ
ਕਰਾਇਆ ਮਹਾਪੁਰਖਾਂਉਦਾਸਨਹੀਹੋਣਾ ਹਰਖਮਾਨਹੋਵੈ ਬਾਬੇਕੇਬਚਨਸੁਣ
ਅੰਗਦਕਾਮਨਟਿਕਾਣੇਆਇਆ ਬਾਬੇਜੀਅੰਗਦਜੀਕੋ ਨਾਮਦਾਨਾਇਸਨਾਨਦ
ਇਆ ਧਰਮਪਰਉਪਕਾਰ ਭਾਉਭਗਤਿ ਸਰਬਪ੍ਰਕਾਰਕੀ ਭਾਣਿਆਈਦੇਇਕ
ਰ ਵਿਦਿਆਕੀਤਾ ਅੰਗਦਜੀ ਕਿਤਨੇਦਿਨਅਗੇਤਰਾਹੀ ਬਾਬੇਜੀਪਾਸੋਂਵਿਦਾ
ਹੋਇਕਰ ਘਰਨਵਿਚਆਇਰਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀਕਰਤਾਰਪੁਰੇਲਗੇਰਹਿਨ ਨਿ
ਤਕੀਰਤਨਹੋਵੈ ਪਿਛਲੀਰਾਤਆਸਾਦੀਵਾਰ ਗੁਰੂਜੀਇਸਨਾਨਕਰੇ ਕੀਰਤਨ
ਸੁਣੈਸਿਖਸੰਗਤਭੀ ਜਪਜੀਪਾਠਹੋਵੈ ਹੋਰਬਾਣੀਪੜ੍ਹੀਏ ਵੇਦਪਾਠੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ
ਤੇ ਵੇਦਪਾਠਭੀਸੁਣੀਏ ਲੰਗਰਦੋਵੇਲੇਹੋਵੈ ਜਪਤਪਸੰਜਮ ਸੇਵਾਪੂਜਾ ਸੰਗ
ਤਾਕਰਨ ਸੰਗਤ ਦਰਸਨਕੋਆਵੈ ਗੁਰੂਕਾਮਨਉਸਸਮੇਂਉਤ੍ਰੀਕੇ ਕਥਚਲ
ਕੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਕੇਚਰਨਕਮਲਦੇਖੀਏ ਅਸੂਕਾਮਹੀਨਾ ਆਇਆ ਸਪਤਮੀ
ਕੇਦਿਨਸੇਵਕਾਂਨੂੰਕਹਾ ਭਾਈ ਅਜਆਸਾਂ ਸਮਾਵਣਾਹੈ ਸਭਸਮਗ੍ਰੀ ਇਕਤ੍ਰਕਰੋ
ਕੁਸਾ ਘਤੋਰੋਕਾਦੇਇਕੈ ਸਭਸਮਗ੍ਰੀਸੇਵਕਾਂਤਿਆਰਕੀਤੀ ਸੇਵਕਬੈਰਾਗਕ
ਰਨਲਗੇ ਬਾਬੇਜੀਉਨਕੋ ਸੰਤੋਖਦੀਆ ਸਿਰੀਚੰਦਜੀਕੋ ਬੁਲਾਵਣੇਗਏ ਸੇ
ਵਕ ਕਹਾ ਬਾਬਾਜੀਚਲਣੇਕੀਤਿਆਰੀਕਰਤੇਹੈਂਚਲੋ ਸਿਰੀਚੰਦ ਲਖਮੀਦਾ
ਸਾਢਿਲਮਠਕੀਤੀ ਕਹੈ ਚੰਗੇਭਲੇ ਕਿਉਕਰਚਲੀਦਾਹੈ ਸਦੇਹੋਏਨਾ ਆਏ
ਮਾਤਾਚੋਣੀਸੁਣਕੇਆਈ ਮਥਾਟੇਕਕੇਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜਕਲਾ ਮਾਹਿਤਜੀਕਾਸਰ
ਧਹੈ ਜੈਸੇਆਪਕੀਮਰਜੀ ਸਰਾਧਕਰਕੇਚਲੀਏਜੀ ਖਰੀਗਮਾਣੀਹੋਇਕੇਖ
ਤ੍ਰੀਹੋਇਰਹੀ ਬੈਰਾਗਕਰਨਲਾਗੀ ਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਚੋਣੀਏ ਸਰਾਧਭੀਕਰਾਂਗੇ
ਤੇਫੇਰਦਸਮੀਕੇ ਦਿਨਚਲਾਂਗੇ ਚੋਣੀਮਥਾਟੇਕਕੇਘਰਗਈ ਬਾਬੇਜੀਸਭਸ
ਮਗਰੀਇਕਠੀਕਰਾਇਰਖੀ ਅਸਟਮੀਕੋਪਿਤਾਕਾ ਸਰਾਧਕੀਤਾ ਨੌਮੀਕੋਸ
ਭੁਪਰਵਾਰਇਕਤ੍ਰਹੋਇਆ ਲੋਕਸੁਣਕੇਅਚਰਜਹੋਏ ਬਾਬੇਜੀਕੇਚਲਣੇਕ
ਸੁਣਕੇ ਦਸਮੀਕੋ ਬਾਬਾਜੀ ਸਮਾਵੇਗਾ ਬਾਬਾਜੀ ਹਿੰਦੂਆਂਕਾਗੁਰੂ ਮੁਸਲ
ਮਾਨਾਂਕਾਪੀਰ ਦੋਨੋਕਾਗਵਾਹ ਖੜੀਮਹਾਜਨਪੈਂਚਪਰਾਇਤ ਅਕਠੇਹੋਇਕੇ
ਆਵਨ ਗੁਰੂਕਾਦਰਸਨਕਰਕੇ ਪੈਰੀਪਵਨਵਿਦਾਹੋਵਨ ਚਾਰੇਬਰਨਆਵਨ ਸਿ
ਖ ਸੇਵਕ ਸਭਦਰਸਨਕੋਆਵੈ ਜੋਕੋਈਦਰਸਨਕੋਆਵੈ ਨਿਹਾਲਹੋਜਾਵੈ ਬਾਬੇ
ਦਾਤੇਜਕੋਟਚੰਦਰਮਾਕੀਨਿਆਈਪ੍ਰਕਾਸਕਰਦਾਹੈ ਕੀਰਤਨਭੀਹੋਵੈ ਬੇਦਪਾ

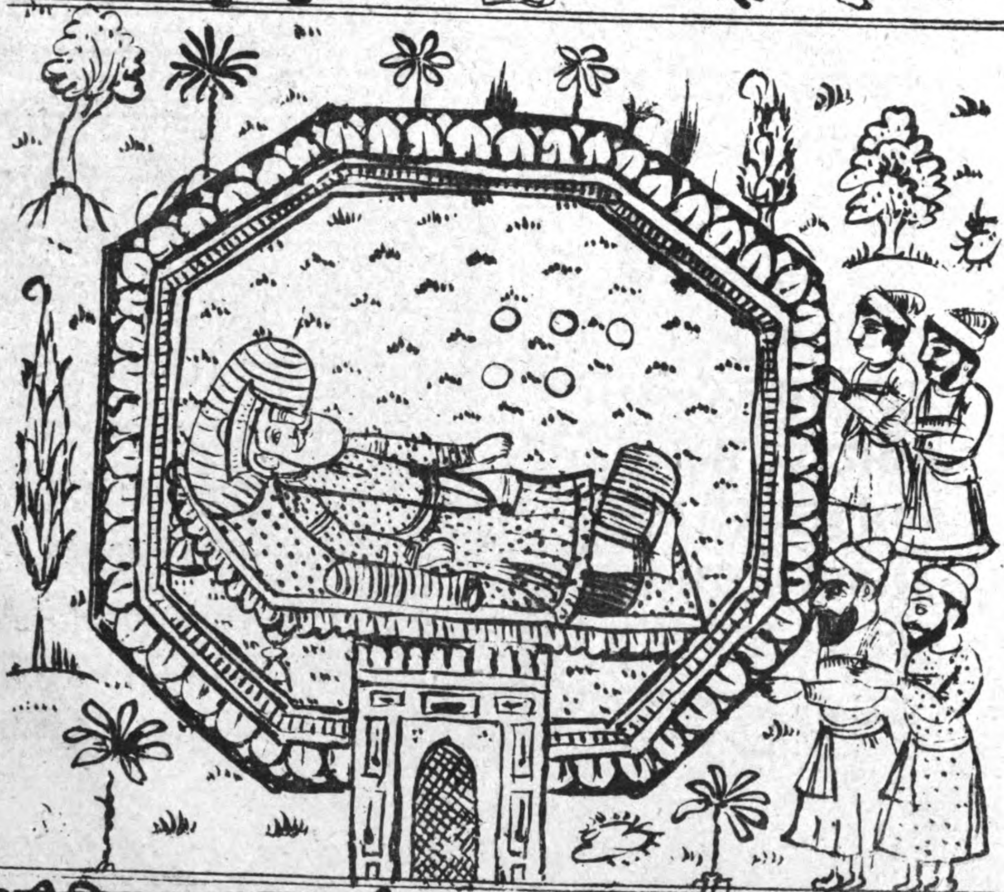
ਭੀਹੋਵੈ ਠਕੁਰਜੀਕੇਨਾਮਸਿਮਰਣਕੀਧਯਨਘੋਰਲਗਾਰਹੀ ਬਾਬੇਜੀਕਾਪਰਵਾਰੁ
ਸਭੁ ਆਇਬੈਠਾ ਸ੍ਰੀਚੰਦਲਖਮੀਚੰਦ ਜੀ ਬੁਲਾਵਣੇਗਏਉਨਾਨੇਢਿਲਲਾਇਦਿਤੀ
ਓਹਕਹੈ ਜੇਤਾਕਪਿਛਲੇਦਿਨ ਚਾਲਿਆਸੀ ਤੇਹਾਹੁਣਭੀ ਚਲਣੇਲਾਗਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀ
ਸੇਵਕਾਂਕੋਕਹਾ ਵੇਹੜੇਮੈ ਪ੍ਰਿਥਵੀਲੀਪੋ ਸੇਵਕਾਂਚੌਂਕਾਂਦੇਕਰਕੁਸਾਲਿਆਇਕੇ
ਵਿਛਾਈਹੋਰਸਭਸਮਗ੍ਰੀਪਾਸਰਖੀ ਡੇਢਪਹਿਰਰਾਤਰਹੀ ਬੇਟਿਆਂਕੇਸੇਵਕਾਂਨੇਜਾ
ਇਕਹਾ ਤੁਮਾਰੀਢਿੱਲਹੈ ਬਾਬਾਜੀਸਮਾਵਣੇਕੋ ਤਿਆਰਹੈ ਤੁਮਾਰੀਢਿੱਲਹੈ ਚ
ਲੋ ਉਨਾਂਨੇਸੱਚਜਾਂਣਕੇਆਏ ਦੇਖੈਤੋਬਾਬਾਜੀ ਸਚਹੀ ਸਮਾਇਗਏ ਨੇਤ੍ਰਮੂੰਦ
ਲੀਏਥੇ ਸਿਰੀਚੰਦਲਖਮੀਦਾਸ ਹਥਜੋੜਕੇ ਬੇਨਤੀਕੀਤੀ ਮਹਾਂਰਾਜਕਰਤਾਰਕੀ
ਦੁਹਾਈਹਈ ਦੋਇਘੜੀ ਅਸਾਂਨਾਲ ਗਲਾਂਕੀਤੇਬਗੈਰ ਨਾਚਲਣਾਂਜੀ ਕਰਤਾਰ
ਕੀਦੁਹਾਈਸੁਣਕੇ ਬਾਬਾਜੀਨੇਨੇਤ੍ਰਖੋਲੇ ਕਹਾ ਬਚਾਂਤੁਸਾਂਦੋਇਘੜੀ ਕਹੀਆਂਹੈਂਨ
ਪਰਇਸਵੇਲੇਜਿਤਨਾਚਿਰ ਜਿਤਨੇਵਰੇ ਤੁਸੀਂਆਖਦੇ ਤਾਂਮੈਂਰਹਿੰਦਾ ਬਚਾਂਤੁਹਾਡੇ
ਵੱਸਨਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਦਾਹੁਕਮ ਈਵੇਹੀਹੈ ਜੋਗਲਾਂਤੁਸਾਂਕਰਨੀਆਂਹੈਨਸੋਕਰੋ
ਬੇਟਿਆਂਨੇਕਹਾ ਮਹਾਂਰਾਜਸਭਕਿਛਤੁਸੀਂਜਾਂਣਦੇਹੋ ਬਾਬੇਕਹਾਜੋਤੁਹਾਡੇਜੀਅ
ਆਵਦੀਹੈਸੋਆਖੋ ਬੇਟਿਆਂਕਹਾ ਹੇਬਾਬਾਜੀ ਅਸੀਭੀ ਤੇਰੇਪੁਤ੍ਰਹਾਂ ਸਾਡੇਪਰ
ਮਿਹਰਕਰੋ ਵਡਿਆਈਸਾਰੀ ਲਹਿਣੇਨੂੰ ਦੇਦਿੱਤੀਹੈ ਸਾਡੇਵਸਨਹੀ ਤੁਹਾਡੀਰਜਾ
ਇ ਅਸਾਮੰਨਣੀ ਸਾਡਾਕੁਛਚਾਰਾਨਹੀ ਜਾਂਨੇਮਰਹੋਇਕਰ ਦੁਹਾਅਰਦਾਸਕੀ
ਤੀ ਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਸੁਣੋਬੇਟਾ ਏਹਵਡਿਆਈਦੀ ਬਾਤ ਕਿਸੇਦੇਹੱਥਨਹੀ ਜਿਸਨੂੰ
ਪਰਮੇਸਰਦੇਵੇ ਉਸਨੂੰਹੀ ਮਿਲਦੀਹੈ ਜੇਕੋਈਚਾਹੇ ਮੈਕਿਸੇਜਤਨਕਰਕੇਲਵੇ
ਤਾਨਹੀਮਿਲਦੀ ਸੇਵਾਕੀਤਿਆਂ ਸੂਰਬੀਰਤਾ ਸੰਗ੍ਰਾਮਕੀਤਿਆਂ ਤੇਨ ਸੁਰਤੀ
ਨਾਗਿਆਨਾਧਿਆਨਕੀਤੇਹੱਥਆਵਦੀਹੈ ਸਾਸਤ੍ਰਪੜ੍ਹੇਹਥਨਹੀਆਂਵਦੀ
ਪੁਰਾਣਪੜ੍ਹੇ ਤੀਰਥਾਂਉਤੇ ਤਪਕੀਤਿਆਂ ਭੀਨਹੀਮਿਲਦੀ ਬੇਟਾਏਹੁਕਰਤੇਪੁਰ
ਖਨੇਰਚਨਾਰਚੀਹੈ ਤਿਸਨੇਏਹੁਲੇਖਾਲਿਖਛਡਿਆਹੈ ਜੰਮਣਮਰਣਾ ਦੁਖਸੁ
ਖਆਂਵਣਜਾਂਣਾ ਤੇ ਏਹੁਵਡਿਆਈ ਉਸੀਕੇਹੀਹਥਹੈ ਹੋਰਕਿਸੇਦੇਹਥਨਹੀ
ਪਰਬੇਟਾ ਜਿਸਨੂੰ ਕਰਤਾਰਦਿਤੀਹੈ ਵਡਿਆਈ ਸੋਈਲੈਗਿਆਹੈ ਤਾਂਲਖਮੀ
ਦਾਸਕਹਾ ਅਸੀਤੇਰੇਪੁਤ੍ਰ ਆਜਜੋਹੋਏ ਫਿਰਾਂਗੇ ਰੋਟੀਕਪੜੇ ਬਿਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰਹੀ
ਸਰਮਹੈ ਬਾਬੇਕਹਾ ਬਚਾਂ ਰੋਟੀਕਪੜਾ ਤੁਹਾਨੂੰਬਹੁਤਹੈ ਏਹੁਮੇਰੀਖੁਸੀਹੋਈਹੈ
ਰੋਟੀਕਪੜਾ ਤੇਰੇਪਰਤਾਪਕਰਕੇ ਬਹੁਤਹੈ ਪਰਸਾਨੂੰਮੰਨੇਗਾਕਉਣ ਬਾਬੇਕਹਾ

ਬਾਰਾ ਤੁਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਤ ਕਰੋ ਗੁਰਾਂ ਪੀਰਾਂ ਦੇ ਕੁਤੇ ਭੀ ਮੰਨੀਦੇ ਹੈਨ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਹੈ ਰੋਟੀ ਕਪੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਛੇ ਲਗਾ ਫਿਰਸੀ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਨੂੰ ਮੰਨੇ
ਗਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੀ ਮੰਨੇਗਾ ਦੋਨੋ ਬੇਟੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਸਾਰਾ ਪਰਵਾਰ ਭੀ ਹੋ
ਰ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਬੁਢੇ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣੋ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਜੀ ਮੈ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਆਪ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਸਤਨਾਮ ਦਾ
ਉਪਦੇਸ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹੋ ਤੇ ਅਗੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਭੀ ਏਹੀ ਸਤਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਕਰ
ਗੇ ਤਿਸ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਕਹੀਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬੁਢਿਆ ਜਿਉ ਪਰਮੇਸਰ ਅਗਾ
ਧ ਹੈ ਤਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਭੀ ਅਗਾਧ ਹੈ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪਦਮ ਆਸਣ ਬੈਠ ਕਰ ਸ੍ਰੀ
ਵਾਹਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਕਹਾ ਸਤਜੁਗ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸਰ ਵਾਸਦੇਵ ਰੂਪ ਧਾਰਿ
ਆਸੀ ਦੁਆਪਰ ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਰੂਪ ਹੋਏ ਤ੍ਰੇਤੇ ਰਾਮ ਅਵਤਾਰ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਧਾ
ਰਨ ਕੀਤਾ ਕਲਜੁਗ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾ ਰੂਪ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਭਏ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਚਾਰ ਅਵ
ਤਾਰੇਂ ਦਾ ਨਾਮ ਇਕਤ੍ਰ ਕਰ ਕੇ ਏਕ ਏਕ ਅਖਰ ਲੈ ਕੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁ
ਰ ਜੀ ਕਾ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਜਾਪ ਜਪਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ
ਸਤ ਚਿਤ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਤਿੰਨਾ ਗੁਣਾਂ ਤੇ ਰਹਿਤ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਸੁਖ ਹਾਨ ਲਾਭ
ਇਨਾ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਅਤੀਤ ਹੈ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਮ
ਵਾਹਗੁਰੂ ਤਿਸ ਕੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਪੇਗਾ ਤਿਸ ਪਰਮੇਸਰ ਮੈਂ ਜਾਇ ਸਮਾਵੇਗਾ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਰੂਪ ਹੀ ਹੋਇ ਜਾਵੇਗਾ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਇਕ ਕਨਾਤ ਕਰੋ ਸਭ
ਸਮਗ੍ਰੀ ਇਕਤ੍ਰ ਕਰ ਕੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਰਖ ਦੇਓ ਫੇਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਰ ਲੇਪਨ ਕਰਾਇ ਕੁ
ਸਾ ਵਿਛਾਇ ਕੇ ਅਸਨਾਨ ਕਰ ਕੇ ਨਵੀਨ ਬਸਤਰ ਦੋਇ ਚਾਦਰ ਪਹਿਨ ਕਰ ਪਦ
ਮ ਆਸਨ ਕਰ ਬੈਠੇ ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਕੋਈ ਅੰਦਰ ਕਨਾਤ ਕੇ ਮਤ ਆਵਣਾ ਸਭ
ਪਰਵਾਰ ਕੇ ਲੋਕ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਬਾਹਰ ਕਨਾਤ ਕੇ ਰਹਿਣਾ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿ ਗਈ
ਬਾਬਾ ਜੀ ਧਿਆਨ ਬਿਖੇ ਲੈਲੀਨ ਹੋਇ ਗਏ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਸਰਬ ਬਿਆ
ਪਕ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਸੀ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥ ਭਗਤ ਵਛਲ
ਪਤਤ ਪਾਵਨ ਸ੍ਰੀ ਗਰੁੜ ਚੜ੍ਹੇ ਆਏ ਗੋਪਾਲ ਕਨਾਤ ਕੇ ਅੰਦਰ ਬਡਾ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਹੋਇਆ ਕੋਟ ਸੂਰਜ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਜੈਸਾ ਸੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਦਰਸਨ ਦਿਤਾ ਤੇ ਸ
ਰ ਖੰਡ ਵਿਚ ਵਡਾ ਸਬਦ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਸਭ ਭਗਤ ਆਪਸ ਮੇ ਬਾਤ ਕਹਣੇ ਲਾ
ਗੇ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਤ ਲੋਕ ਸੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਆਪ

ਲੈਣੇ ਕੋ ਗਏ ਸਚੇ ਖੰਡਤੇ ਪਵਣ ਕੇ ਚਲਾਵਣ ਹਾਰੇ ਸੁਖਾਸਨ ਲੇਕਰ ਪਾਰਖਦ
ਆਏ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਪਾਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ਗਣੇਸ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੂਰਜ ਇੰਦ੍ਰ
ਵਰਣ ਕੁਬੇਰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭਗਤ ਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਕੇ ਸਾਥ ਆਏ ਤੇਤੀਸ ਕਰੋੜੀ
ਦੇਵਤਾ ਭੀ ਆਏ ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨ ਜਨ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਸਭ ਆਏ ਧ੍ਰੂਅ ਭਗਤ
ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤ ਸੁਖਦੇਵਜੀ ਅੰਮ੍ਰੀਕ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਭਗਤ ਨਾਰਦਜੀ ਧੰਨਾ
ਭਗਤ ਸਧਨਾ ਭਗਤ ਅਰਜਨ ਊਧੋ ਅਕ੍ਰੂਰ ਗੋਰਖਨਾਥ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀ ਰਵ
ਦਾਸ ਸਧਨਾ ਜੈਦੇਵਜੀ ਸ੍ਰੀਸੈਣ ਪੀਪਾਜੀ ਬੇਣੀਜੀ ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਸਨਾਤਨ
ਸਨਤਕੁਮਾਰਜੀ ਆਏ ਹੋਰ ਸਰਬ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਤਪਸ੍ਵੀ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅਗ
ਨ ਦੇਵਤਾ ਭੀ ਆਏ ਸਰਬਤ ਮੂਰਤਾ ਧਾਰਕਰ ਆਇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਜੈਜੈਕ
ਰ ਕੀਤਾ ਬਡੇ ਬਾਜਿਤ੍ਰ ਬਜਦੇ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਕਰਦੇ ਅਨਾਹਦ ਸਬਦ ਵਜਦੇ ਕੁ
ਦਰਤਕਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਲੇਕਰ ਚਵਰ ਕਰਦੇ ਜੈਜੈਕਾਰ ਕਰਤੇ ਸਭ ਭਗਤ ਰਿਖੀ
ਮੁਨੀ ਦੇਵਤਾ ਆਏ ਗੁਰੂਜੀਕਾ ਧਿਆਨ ਖੁਲਗਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਡੰਡਉਤ
ਪ੍ਰਣਾਮਾ ਕਰਤੇ ਕਰਤੇ ਆਇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰਜੀਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ਅਰ ਮੁਖਤੇ ਕਹ
ਮੈ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਅਧਮ ਪਾਪੀ ਊਪਰ ਆਪਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਜੀ ਮੈਂ
ਕੌਨ ਕੀਟ ਹਾਂ ਜੀ ਸ੍ਰੀਠਾਕਰਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕਜੀ ਮੈ ਤੇਰਾ ਪੰਥ ਸਭੁ ਬਖਸਿਆ
ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਪ੍ਰਣੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਲਵੇਗਾ ਸੁਣੇਗਾ ਮੁਕਤੋ ਕੌ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ
ਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਕੀ ਆਗਿਆ ਸੇ ਸੰਮਤ ੧੫੯੬ ਅਸੂ ਵਦੀ ਦਸਮੀ ਕੇ ਦਿਨ ਅ
ਹਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰ
ਕਨਾਲ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕੇ ਧਰ ਮੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਬ ਆਨੰਦ ਰੂਪ
ਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇ ਚਰਨਾ ਸਾਥ ਸਮਾਣੇ ਸ੍ਰੀਠਾਕਰਜੀਕੀ ਜੋਤ ਮੈਂ ਜੋਤ ਰੂਪ ਹੋਇ
ਕਰ ਲੀਨ ਭਏ ਜਿਉ ਜਲ ਮੈ ਜਲ ਮਿਲਕਰ ਏਕ ਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤਿਉਂ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਮੈਂ ਲੀਨ ਭਏ ਸ੍ਰੀਠਾਕਰਜੀਨੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਅੰਗ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਮਿਲਾਇ ਲਾਇਆ ਬਡਾ ਪਰਕਾਸ ਹੂਆ ਵਹਾਂ ਕਹਾਇ ਪੜ ਗਈ
ਜਿਤਨੇ ਗੁਬਿੰਦ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਥੇ ਅਰ ਮਹਾਜਨ ਲੋਕ ਪਰਵਾਰ ਕੇ ਲੋਕ ਥੇ ਸਭ
ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਰਨੈ ਲਗੇ ਇਤਨੇ ਮੈ ਗੁਰੂਜੀਕੇ ਮੁਰੀਦ ਜੋ ਪਠਾਣ
ਲੋਕ ਥੇ ਉਨ ਕਹਾ ਅਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਂਗੇ ਹਿੰਦੂ ਲੋਕਾਂ ਕਹਾ ਅਬ
ਤੁਮਾਰੇ ਦਰਸਨ ਕਾ ਸਮਾ ਨਹੀ ਉਨਾਂ ਕਹਾ ਹਮਾਰਾ ਪੀਰ ਹੈ ਹਮ ਦੀਦਾਰ ਜਰੂਰ ਕਰੇਂਗੇ

ਉਨਾਕਹਾ ਤੁਮਾਰਾ ਸਮਾਨਹੀ ਦੇਖਣੇਕਾ ਪਠਾਣੋਂਕਹਾ ਹਮਾਰਾ ਪੀਰਹੈ ਜੋਕੁਛਪੀਰ
ਕਰਾਹੁਹੈ ਸੋਹਮਕਰਾਂਗੇ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਕਾ ਝਗੜਾ ਪੜਗਿਆ ਹਿੰਦੂਕਹਿਨ
ਦੀਦਾਰਕਰਨ ਨਹੀ ਦੇਣਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹਿਨਦੀਦਾਰ ਕਰਨਾਹੈ ਬਾਬੇ ਜੀਕੀ
ਗੋਰਮਜਲ ਪਹੁਚਾਵੈਂਗੇ ਦੋਨੋ ਧਿਰਾਂਦਾ ਵਾਦਵਧਿਆ ਕਿਸੀ ਭੁਲੇਲੋਕਨੇਂਕਹ
ਕਨਾਤਕੇ ਅੰਦਰਜਾਇਕੇ ਦੇਖੋਤੋ ਸਹੀ ਜਾਇਕੇ ਦੇਖਾ ਚਾਦਰ ਉਠਾਈ ਤਉਦੇਹਬ
ਬੇਜੀਕੀ ਹੈਨਹੀ ਬਾਬਾਜੀ ਸਣੇਂਦੇਹੁ ਸਚਖੰਡੋਕੋਗਏ ਤਾਏਹੁ ਬਾਤ ਦੇਖਕਰ ਦੋ
ਹਾਧਿਰਾਂਦਾ ਝਗੜਾ ਚੁਕਗਇਆ ਜਿਤਨੇ ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕੇ ਸਿਖਸੇਵਕ ਥੇ ਸੋਸ
ਭੁਰਾਮਰਾਮਕਰ ਉਠੇਲਾਗੇ ਸਿਫਤਸਲਾਹੁ ਗੁਰੂਬਾਬੇ ਜੀਕੀ ਕਰਨੇ ਵਾਹਗੁਰੂਬ
ਬਾਨਾਨਕਜੀ ਧੰਨਹੈ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਪਰਤਖ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੀ ਮੂਰਤਸੀ
ਉਨਕੀ ਕੁਦਰਤ ਕੁਛਲਖੀਨਹੀ ਜਾਂਦੀ ਅਸਾ ਉਨਾਕੀ ਸੇਵਾਭੀ ਨਾਕਰਲਈ
ਤੇਮੁਸਲਮਾਨਲੋਕ ਭੀ ਬਾਬੇਕਾਖੇਲ ਦੇਖਕਰ ਖੁਦਾਇਕਾਨਾਮ ਲੇਣੇਲਾਗੇ ਜੋ
ਵਾਹਿ ਖੁਦਾਇ ਵਾਹਿਖੁਦਾਇ ਧੰਨਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤ ਤੇ ਧੰਨ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਹੈ ਜਿ
ਸਨੇਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਸਭਪਾਪੀ ਪੁੰਨੀ ਤਾਰੇਹੈਨ ਫੇਰਜਿਤਨੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇ ਸਿਖਸੇ
ਵਕਪਰਵਾਰਕੇ ਲੋਕ ਹੈਸਨ ਤਿਨਾਨੇ ਬਾਬੇਜੀਦੀ ਚਾਦਰ ਅਧੀਲੇਕੇ ਚਿਤਾਮੇ
ਲੈਕੂਦੇਕੇ ਜਲਾਈ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਬਾਬੇਦੀ ਅਧੀਚਾਦਰ ਦਫਨਕੀਤੀ ਦੋਨਾਨੈ
ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮਧਰਮ ਕੀਤੇ ਬਾਬਾਨਾਨਕ ਸਣੇਦੇਹ ਬੈਕੁੰਠਧਾਮ ਗਏ
ਬਾਬੇ ਬੁਢੇਜੀ ਚਲਾਣੇਕੀ ਕਥਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕੇ ਹਜੂਰ ਹੋਰਸਿ
ਖਾਸੰਤਾਂਕੇ ਰੋਬਰੂ ਸਭਕਹਿਸੁਨਾਈ ਹੋਰ ਰਟਨਕੀ ਕਥਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇਕੇ ਮੁਖਤੇ ਗੁਰੂ
ਅੰਗਦਜੀ ਸੁਣਕੇ ਬਾਬੇਜੀਕੀ ਸਿਫਤ ਸਲਾਹਰਾ ਕਰੀ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਸਤ
ਕਰਤਾਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਅਗੇ ਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇ ਪੰਥਮੇ ਆਵੈਂਗੇ ਆਪਾਭਾ
ਵਮਿਟਾਇਕੇ ਸੇਵਾਕਰੇਂਗੇ ਗੁਰੂਜੀਤੇ ਬਿਨਾਹੋਰ ਤਮਾਰਗਨਾ ਚਲੈਂਗੇ ਤਿਨਾਦੀਮ
ਹਿਮਾ ਕੁਛਕਹੀ ਨਹੀਜਾਤੀ ਪ੍ਰਭਜੀਨੂੰ ਭਾਣੇਹੈਨ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਹੋਵਨਗੇ
ਮੈਪਾਪੀ ਅਧਮਕੀਟ ਤੇਰੇਗੁਣਾਂਦਾ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨਹੀ ਪਾਇਸਕਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣਅ
ਪਾਰਹੈਨ ਕਹਿਣੇਵਾਲਾ ਸੁਣਨੇਵਾਲਾ ਤੂਹੀਹੈ ਜੋਪ੍ਰਾਣੀ ਤੇਰੇਜਸਕੋ ਗਾਵੈਗ
ਸੁਣੈ ਪੜ੍ਹੈ ਲਿਖੇ ਲਿਖਾਵੇਗਾ ਚਿਤਲਾਇਕੇ ਤੇਰੇਘਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈਗਾ
ਹੇਪ੍ਰਭੁਜੀ ਤੇਰੀ ਸਰਨੋਹੈਂ ਬਖਸਲੈਣਾ ਤੇਰਾਹੇਂ ਆਪਣੀ ਸਰਣਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਰਖਣਾ ਜੀ

ਕੀਮਤ ਫੀ ਜਿਲਦ ਕਾਗਦ ਤਮਈ ੫) ਕਾਗਦ ਵਿਲਾਇਤੀ ਫੀ ਜਿਲਦ ੩) ਰੁਪੈ

